Iso de iure actorum quo muniunt vt lanceis seu gladys merito subijcit ius reoꝝ quo muniunt vt clypeis ꝛ loricꝫ. vel aliter ꝛ sic. Supra visum ē de ꝓbatōnib in genere et in specie: s'ḡa vt plurimū fundata intentione actoris reus opponit pemptoriam vel ꝯtra ꝓbatōnem actoris. ꝯgrue igitur ex ordine subijcit tractat⁹ de exceptionib. ¶ Op. ꝯtra situationez rubrice. videtur em̄ male situata. debuit enim poni ante rubricam. de li. contes. cum tūc opponant dilatorie fori. So. dic q̄ respectu dilatoriaꝝ ꝯgruentius fuisset ibi posita rubrica sed potius respectu pemptoriaꝝ necessario debuit poni hic. Et si diceres quare nō posuit ibi sicut hic: dicit Jo. an. ℔ esse de arbitrarijs. vel voluit hic ponere q̄ pemptorie magis afficiūt negocium principale ideo fuit equius illā in ordine ponderari. ar. in. l. querit. ff. d̄ sta. bo. ꝛ iij. q. iij. bermaphroditus. et si diceres q̄ aliq̄ pemptorie ꝓponunt ante li. conte. vt. j. de li. ꝓtes. c. vno li. vj. rñdet ipse q̄ hoc casuale nō fuit p̄ponderandum regule vel dic q̄ iura adaptant ad ea q̄ frequenti⁹ accidunt. vt. l. nam ad ea. ff. de legi. ¶ Quero q̄d est exceptio: Solu. dico q̄ est actōnis vel intentōnis exclusio. sic alternatiue dico q: aliq̄n excludit actionē aliq̄n intentionē tm̄. Exemplū primi cum in veritate actori cōpetit actio ꝛ eam p exceptōnez excludi oportet. nam si metu coactus vel dolo inductus tibi stipulanti ꝓmitto de iure ciuili obligatus tibi sum. vn̄d ex stipulatu recte quidem agitur sed inique ideo p exceptionem q̄d me. cau. vel doli mali excludendus est actor. ꝛ idem in similibus. Exemplū secundi q̄n actio in veritate non ꝯpetit actori sed de facto agit. vt si petas a me decē ꝛ ego excipio ꝛ dico me soluisse. si em̄ verū est q̄d dico. s. me soluisse nulla ꝯpetit tibi actio q: solutiōe eius q̄d debetur oīmis tollit obligatio. insti. qui. mo. tol. obli. in princi. ꝛ q̄ exceptio excludit q̄nḡ nō actionē sed intentiōez vel actorē ꝓbatur. ff. eo. l. q. ꝛ de his p Hoff. in summa huius ti. ꝛ de multiplici exceptōne vide q̄d nō. j. eo. c. exceptionem. vide etiā p Jnno. in. c. cū dilecti. ꝛ. c. dudum. q̄. de elec. vbi appellat exceptionē intentōnis q̄n excipitur ꝯtra eum q̄ non petit est tm̄ in facultate petendi et habet intentionē vel habere dꝫ petendi. vt q̄n excipit ꝯtra electū anteq̄ petat ꝯfirmationē vel ꝯsecrationez nam ꝛ exceptio pot deduci q̄nḡ in iudicio licet nō deducatur actio. vt le. ꝛ no. in. l. si ꝯtendat. ff. de fideiusso. ꝛ in. l. aurelius. §. si centū. ff. de li. le. vide q̄d dixi in. c. siquis ꝯtra cle. de fo. ꝯpe. Adde vnū notabile dictū spe. dicent⁹ q̄ q̄n pemptoria ꝓponit ante li. ꝓtes. est intentionis exclusio. si vo ꝓponit post tūc est actōnis exclusio. ita no. in ti. eo. §. j. ℣. ꝛ nō. ꝛ in ti. de lit. contest. §. j. ℣. sed nunquid p exceptionē. ꝛ hec oīa ꝓcedūt in exceptōne pemptoria. de reliquis videbit⁹. j. eo. c. pastoralis. ꝛ. c. exceptionē. Vñ autē habuit ortuꝫ exceptio: dic q̄ in paradiso adam excipiente q̄ deceptus ab ea peccauerat. vt ponit spe. in ꝓmio. §. sane. Ego credo q̄ ꝓcessit ab ipsa natura q: exceptio est quedaꝫ defensio q̄ est de iure naturali. vt in cle. pastoralis. de re iudi. Et tullius li. p̄ officioꝝ in tractatu sic inquit. ℙrincipio generi animantiū oīmi est a natura tributū vt se vitam corpusq̄ tueat declinetq̄ ea que ei nocitura videantur queq̄ sint ad viuēdū necia ingrat. ꝛ paret vt pastum vt latibula ꝛ alia eiusdē generꝫ formalitatē tm̄ p̄sumpsit a iure positiuo. Nico. abbas.

¶ Eniq̄ Casus. Si testis de crimine contra eum excepto cōuincit vel alꝫ quictus apparet repellit a testimonio ß de crimine nō punit si non tangit negociuꝫ principale. b. d. tria sunt dicta. scdm ibi q̄ si. tertiū ibi ceterū. Ego materiam hui⁹. c. latissime expediui in duob⁹ locis. primuꝫ em̄ ꝛ scdm dictū expediui in. c. testimoniū. s. de testi. vltimum in. c. ij. de or. cog. vbi videas. hic aūt aliq̄ simpliciter dicam ꝓ forma. ¶ Nota testē q̄tumcūq̄ toleratum posse repelli a testimonio si nūc de criminis suspitione aut infamia ꝯuinci pōt. ꝯor. dictū. c. testimoniū. ꝛ. c. sup eo. de testi. vbi no. quid de iure ciuili. secus aūt si erat toleratus tpe quo reddidit testimoniū. vt. l. j. C. de testa. ꝛ q̄d ibi nō. iij. q. vj. §. verūtn. ¶ Nō sedo q̄ sententia est termin⁹ exclusiuus ꝓbatōnis exceptionis oppositе in ꝑsonas testiū. p̄nt ergo vsq̄ ad sententiaꝝ ꝓbatōes induci. ꝛ intelligo añ ꝯclusionez in causa p. c. dilectus. de fi. instru. ꝛ in. c. auditis. de pcu. ꝛ q̄d no. ℑn no. in. c. pastoralis. de cau. pos. ꝛ ꝓtie. exceptio tm̄ debz opponi ante apturā attestationū. de quo dicvt le. et no. in. c. ꝑsentiū. s. de testi. An aūt ꝓbatōnes possint induci anteq̄ testis recipiat. dixi plene in. c. ex pte ade. d̄ testi. ¶ Nota q̄ ad hoc vt testis oīno dicatur integer oportet q̄ sit oīno imunis ab his q̄tuor. s. crimie. q̄d intellige vt dixi in. d. c. testimoniū. ℑnfamia. an hoc ꝓcedat in infamia facti. dic vt in. d. c. testimoniū. Suspitione. s. inimicitie. iij. q. v. accusatores. vel criminis. q: nō debet in aliquo vacillare sicut opinio ordinandi. lxxxj. di. tantis. Jtem a macula manifesta. et hoc dupl'r pōt intelligi. s. de macula anime. ꝛ tunc non differt a crimine ꝛ sic forte sumit hic. quia primo fecit in genere mentionem de crimine ꝛ postea exemplificando dixit a macula manifesta. scdo pōt intelligi de macula corꝑis. ꝛ

tunc oportet restringere ꝑm Jo.an.⁊ bñ qñ quis testificari vult in cã criminali ꝓtra clericũ. repellit eñ corpore viciatus eo casu q̃ repelleret ab ordine ꝑm Pe.⁊ abb. vide tex.cũ glo.ij.q.vij.ipsi apli.⁊ in.c.fi.s.de test. ¶ Nota in.§.q̃ si.q̃ snĩa corpis afflictiua facit fidem in alio iudicio ⁊ inter alias psonas. vides.n.hic q̃ confessus vel convictus in alio iudicio põt nũc repelli a testimonio inter alias psonas. Jste eñ snĩe q̃ afficiãt ⁊ notant hominẽ sequunt hoiez sicut lepra leprosum.arg.in.c. cito turpẽ.j.q.j.facit.c.testimoniũ.⁊ qđ ibi dixi.s. de testi. ¶ Nõ in.§.ceterũ.ar.ꝑ ⁊ ꝓtra. an testis ꝓuictus de crimine sit aliq̃ pena puniendus.nam ter.a ꝓtrario ibi pena ordinaria facit vt puniri possit pena extraordinaria.⁊ ꝑ hꝫ vide.l.nullũ.C.de testi. Jn ꝓtrarium q̃ nulla pena puniat faciũt multum verba sequentia ibi sufficĩ si a ꝓhibendo testimonio repellat.nam ꝛbum sufficit importat vt nil aliud requirat seu imponat. vt no. gl. in.c.statutũ.in prin.de rescrip.li.vj. vide tñ circa hꝫ qđ plene dixi in.c.ij.de or.co. ¶ Op.⁊ videt q̃ ñ solũ vsq; ad snĩam hꝫ etiã p.xx.ãnos post põt oppoi ⁊ exceptio ꝓbari ꝓtra testes. vt in.c.licet.de ꝓba.⁊.c. cum venerabilis j.eo.⁊.l.querelã. C. de fal. Sed põt argui q̃ non vsq; ad sententiã hꝫ tñ vsq; ad li.ꝓtes.dz ps admitti.hꝫ eñ exceptio ꝓtra psonas testium nõ est peremptoria cuz nõ perimat actionẽ seu ius agendi cũ ⁊ alijs testibꝫ seu ꝓbatõibꝫ possit fieri ꝓbatio.ad hoc.j.eo.c.intẽ. So. capiendo mentez glo.iiij.hec exceptio que opponitur in psonas testium non põt dici dilatoria vel peremptoria cum nõ differat iudiciuz.⁊ sic nõ debet regulari ꝑm regulas dilatoriaꝝ ⁊ licet nõ sit ꝓpue peremptoria accedit tñ magis ad naturã peremptoriaꝝ q̃ dilatoriaꝝ. q̃a si nõ directe saltẽ ꝑ obliquũ perimit q; sublata ꝓbatione remanet ius ꝓtis inutile.vt in.c.sepe. de testi.spo. ⁊.l.duo sunt titij.ff. de testa.tu.⁊ ideo põt dici quasi ꝑ emptoria.ar.iiij.q.iij.hermaphrodit⁹.ideo vsq; ad sententiã põt opponi sicut alie peremptorie.vt.l.ij.C.sent. rescin.nõ pos.ñ ob.ꝓtariũ q; ꝓcedit in exceptõne falsi q̃ñ.s.opponit in dicta ⁊ nõ in psonas.quo casu ẽ distinguendũ.vt in glo.⁊ nota bñ hoc dictũ. simile nota. in.c.ex pte ade.s.de testi.⁊ ibi plenius dixi. ¶ Sz quero an in causa appellatõnis possit opponi ꝓtra psonas testium: glo.ista in vltima pte notabiliter dicit q̃ sic'. sic dicit de alijs peremptorijs seruata tñ distinctõne.c.presentiũ.s.de testi.no.sing.hoc dictũ ⁊ ꝑ eo facit illd generale nõ oppositũ opponam nõ ꝓbatum ꝓbabo i.c. cum ioannes.de fi.instru. C. de temp.ap.l.ꝑ hanc. Jtez ꝓbo alia rõne.appellatio rescindit oĩa vsq; ad li.cõtest.ita q̃ illud qđ poterat opponi añ snĩam ⁊ li.ꝓt.potest opponi in causa appellatõnis. vt le.⁊ no.in.l.ita.dimum. C. de ꝓcu.⁊ maxime ꝑ bar.hꝫ añ snĩaz poterit opponi ⁊ ꝓbari ꝓtra psonas testiũ iuxta distinctõez.c.ꝑsentiũ palle. ergo ⁊ in causa appellatõnis eadez distinctio est seruata. Aduerte tñ ad vnũ nõbile dictuz tam circa istã exceptõez q̃ circa alias peremptorias.q̃ si maliciose cã vexandi aduersariũ pars distulit opponere i prima instantia nõ audietur in causa appellatõnis.ita notanter sentiũt Jo.an.⁊ Hosti.in.c.intẽ monasteriũ. j. de re iudi.qđ est mẽti tenendũ.⁊ idez põt dici in qualibet exceptione q̃ maliciose tempe terminato non fuit opposita vt post illud temp⁹ nõ admittat.ar.ꝑ locuz a speciali ꝑ.c.exceptionẽ.j.eo. ¶ Sz circa hꝫ quero nunquid in causis in quibꝫ snĩa nõ trãsit in rẽ iudi. vt ĩ matrimonialibꝫ possit opponi in psonas testiũ citra appellationem: glo.hoc nõ aperit. loquit eñ q̃ñ opponitur circa dicta inferendo falsitatẽ.tũc enim clarissimum est q̃ in infinitũ põt opponi q; apparet ꝑ nouã ꝓbatõem fuisse eccliam in snĩa deceptam.et sic ꝓcedunt illa iura vulgaria.de re iudi.c.lator.⁊.c.cõsanguinei.⁊.xxxv.q. ix.c.q̃ quis.sed ꝑ exceptionẽ ⁊ ꝓbationez ꝓtra personas testiũ nõ infert necessario falsitas q; licet q̃s sit criminosus mbilominus potuit veritatem dicere.vt aperte patet ex se ⁊ in.c.ꝑ tuas.j.de simo.⁊ melius in.c.in fidei fauorez.de here.li.vj.ergo nõ dz recedi a ꝓmunby regulis iuris. Jn ꝓtratriũ tñ facit sol⁹ transit⁹ in rem iudi.excludit istas exceptõnes ꝓtra psonas testiũ.naz vt vides admittunt in causa appellatõnis: hꝫ hec ratõ cessat in causis in quibꝫ sententia nõ transit in rez iudi.ad hoc optime facit.c.causam mrimonij.⁊ qđ ibi no.s.de ꝓbatio.⁊ c.fraternitatis.post prin.de frig.⁊.c.sicut nobis.maxime in fi.s.de testi.⁊ vide oĩno que ibi dixi. ¶ Op.ꝓtra.§.q̃ si.vbi dicit q̃ alꝫs ꝓuictus vel ꝓfessus nõ dz admitti nisi prius ꝓbauerit se innocentẽ.nõ eñ videt hoc posse ꝓcedere quia exquo fuit ꝓbatum euz fore criminosum maxime post ꝓfessionẽ suã nõ dz admitti ad ꝓbandã negatiuã. vt in.c. ad nostrã .s.de ꝑba. So.glo.que est in verbo ꝓbauerit. q̃ nõ ꝓbauerunt directe se innocẽtes hꝫ indirecte. pura ꝓbando q̃ egerũt pniam ⁊ ꝓbabunt hoc ꝑ sacerdotem ꝓprium. ¶ Nota hꝫ dictũ q̃ post pniam q̃s põt dici innocens. facit.l.di.fer.et vide ad istũ intellectũ qđ dixi in.d.c. testimoniũ. Abbas dixit ꝓbari innocentiã suã ꝓbãdo absentiã a loco vbi dicit delictuz ꝓmissum.hec lectura nõ placet Jo.an.licet eñ ꝓcedat respectu illius verbi ꝓuicti non tñ ꝓcedit respectu ꝛbi ꝓfessi.q.d. licet admittat ad ꝓbandũ ꝓtra ꝓbationẽ nõ tñ ꝓtra ꝓfessionem ꝓpriam. Do.an. dicit q̃ etiaz respectu ꝓfessionis põt admitti nõ tñ perimẽdo ꝓfessionẽ: sed potius excusando iuxta ea q̃ no.⁊ hñtur in.d.c.cũ dilecti. de accu. mihi nõ placet hꝫ dictũ qđ ad istũ tex.nec respectu ꝓbationis neq; respectu ꝓfessionis. loquit eñ tex. quando alio tempe fuerunt ꝓuicti vel ꝓfessi ⁊ nũc opponuntur crimina illa.certũ est autez q̃ exquo nõ ꝓbauerũt tunc ꝓtrariũ nec excusauerũt ꝓfessionẽ non debẽt nunc admitti q; non appellando vident simplr acquieuisse cõuictõi ⁊ ꝓfessioni.ar.c.qđ ad ꝓsultationẽ.de re iudi.⁊ c.j.j.de frig.⁊ male vbi est bo.tex.in simili: sed hec dctã doct. ꝓcedunt vbi nouiter ꝓuincerent de crimine vel confiterent alij aliter sed tene lec.glo. ¶ Glo.in ꝛo.cõfessi.intrat materiam an testis interrogatus de ꝓprio crimine teneat respondere: vide in hoc quod satis late dixi post glo.in.c.cum causam.de testi. ¶ Vltio gl. colligit arg.q̃ si iudex recusatur coram arbitro põt ab ipso queri ⁊ debet inde dicere veritatẽ. Aduerte si queritur de crimine.dic vt nota.in.d.c.cum causam. si extra causam criminis satis est honestũ vt rñdeat cuz arbitri sint in hoc ar.iudices de offi.dele.ab arbitr'.li.vj. ¶ Circa.§.ceteruz.quero quid si crimen obiectũ testi ꝓtingit causam de qua agit'.rñdet glo.fi.q̃ tũc non solum repellit sed etiã punit'.si autẽ nõ ꝓtingit crimẽ solum repellit' q; ad hoc solum excipit'. fatetur tñ q̃ si testis testificando vacillauit vel falsum dixit punit' a iudice.vt.l.nullũ.C. de testi. Qualiter añt hoc vltimo casu iste puniet': vt no.bar.in.d.l.nullũ.⁊ dixi in.d.c.ij.de or.cog. ¶ Ex his videt velle glo.q̃ dictio põsertim posita in tex.ponat ꝑ tantũ. Jdem hosti.⁊ goff. Jnocẽ. ꝛo instat in duabꝫ glo.et videt velle in effectu.q̃ aut testis convincitur per testes seu instrumenta ⁊ non punitur nec ordinarie nec extraordinarie.⁊ hoc respectu dictio põsertim stat ꝑ maxie.q̃si idez sit si idẽ crimẽ ꝓtingit causam de qua agit'.aut est ꝓuictus ꝑ ꝓfessionez ꝑpriã.⁊ tunc si ꝓtingat cãm de qua agit' punit' pena ordinaria.s.de ꝓfes.c.ij.⁊.c.ꝑ inquisitõez.de elec.⁊ si non ꝓtingit cãm videt dubitare q; loquit' alternatiue. videtur tñ magis inclinare vt puniat' pena extraordinaria. qđ hic nõ negat' ꝑm eũ.facit.d.c.ꝑ inquisitõez.⁊ sic habes clare intentũ ⁊ mentẽ Jnno. Jo.an. videtur velle q̃ si ꝓtingit crimen de q̃ agit' puniat' pena ordinaria si ue ꝓfet ꝓfessione siue probatione.et in hoc accedit ad dictũ glo. Hosti.⁊ Goff.⁊ dictio' presertim stat ꝑ tñ. si ꝛo nõ ꝓtingit causam sequit' Jnno. vt nõ imponat'

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

pena etiã extraordinaria si aliter ꝓstat de crimine q̃ꝫ p ꝓfessionem.silaũt ꝓstat p ꝓfessionem puniat extraordinarie.dd.an.plus placet hec opi. Jnno. vt etiã in ꝓnẽtis distinguat an ꝓstet ꝓfessione an ꝓbatõne.qr cũ nõ sit iudiciũ ordinabiliter agitatũ ꝓtra testem nõ dz imponi pena ordinaria.de accu.inquisitõnis.nam ꝓbationes erigũt telam iudicij vt.s.vt li.nõ ꝓte.p totum.secus i ꝓfessione iurta nõ.p Jnno.i.c.qualiter ⁊ quãdo. ij.de accu. Itez qr ꝓbatõ p ꝓfessionẽ ẽ lucidior.hoc dixi vt nõ desint hic dicta antiquoꝝ que satis declaraui ego aũt plenissime hãc materiaz explicaui in.d.c.ij.dic vt ibi. Nõbis tñ ex isto tex.q crimẽ incidenter confessatũ vbi ad aliud agebat nõ ẽ punibile saltem pena ordinaria cũ non ꝓtingat crimen de quo agit p hoc.l.si filiũ.C.de libe.cau.⁊ sic videt hic tex.p dicto Bar.i.l. si ꝓfessus.ff.de custo.⁊ exhi.reo.⁊ sic limitat Jnn.in.d. c.qualit pall. Qñ dicit crimen ꝓtingere causam:dicit hic Jnno.q qñ testis ꝓfitet se inuolutũ illo delicto de quo agit ꝫ ꝓfitet qñ ẽ quasi circa idez factũ.q̃si secus si agit de simonia cõmissa in certa ecclia ⁊ testis cõfitet se cõmisisse simoniã in alio facto qd satis placet.nã qñ est diuersũ factũ nõ põt dici in iudiciũ deductũ p viaz cõnexionis.sicut qñ ꝓtingit idez factũ.d.c.p inqsitõz. ⁊.c.ij.de ꝓfes. Bar.in.l.ij.§.si publico.ff.de adulte.exigit q tãgat idẽ factũ ⁊ easdẽ ꝑsonas.vt si ꝓducit testẽ cõtra me ⁊ ego oppono q falsũ dixit in hac causa contra me et videt p hoc exemplũ sentire q non sit necesse q tangat specifice delictũ de quo agit sed satis ẽ q tangat illã causã. Do.an.dicit se putare quẽlibet bñ dicere ꝫ sint dicta diuersa.ego intelligerẽ ꝫ dictũ Barto. qñ agit cũ teste secus si cum ꝓducente qr snia lata contra ꝓducẽtẽ non preiudicat testi nec ecõtra in.l.lutius .ff.de bis q̃ nõ.infa.et ꝫ videt ibi velle Bart.facit.c.ij. in fi.de or.cog.vide qd ibi dixi.⁊ ita sentit Bar.ibi cũ hac opi.glo.fa.⁊ dicit hic eẽ casum. Nico.abb.

Nobis. Casus. Reo excipiente cõtra ac torẽ de excõicatione nõ obstat replicatio cõionis sc̃da ps ibi nos. Nõ ꝓmo ar. ibi scient.q cõicans cũ excõicato ignorãt nullaz excõicationẽ incurrit.ad idez.c.nup de sen.excom. Nõ.sc̃do q etiã in oratõne nõ ẽ excõicato cõicãdũ ⁊ dic in oratione.i.secũ orãdo.vide tex.xj.q.iij.cuz excõicato.⁊.c.nup pall. Nõ.tcio excõicatũ non posse aliũ accusare.qd intelligo eciã si ꝓsequt iniuriã ꝓpriam vñ petẽti restitutionẽ obstat exceptio excõicationis.vt dicit glo.nõ.in.c.ex insinuatione de ꝓcu.p hoc qr iura generaliter repellũt excõicatũ ab agendo.s.de iudi. c.intelleximus.⁊.c.pia.de excep.li.vj Nõ.q cõmunicans excõicato non incurrit eãdez excõicatõnez sed minorẽ.j.de sen.ex.c.nup ⁊.c.fi.de cle.ex.mi. Et nõ. vnã dziaz int mioꝛẽ excõicationez ⁊ maiorem.nam maior ꝓuat nedũ a participatiõe sacramẽtoꝝ.xj.q.iij.audi deniq.⁊.c.is cui.⁊.c.j.de sen.ex.li.vj.sed eciã a cõione fidelũ.vt hic ⁊ in.d.c.cũ excõicato.⁊.c.inter.de sen ten.ex.dz etiaz sibi ꝓhiberi ingressus eccl'ie.xxj.dis.cleros.⁊.xxv.di.plectis.minor ꝛo solũ ꝓuat a participatione sacramẽtoꝝ.de quo dic vt le.⁊ nõ.in.c.fi.de cle. ex.mi. Ex quo infert hic tex.excõicatũ minori non posse a limine iudicioꝝ repelli nedũ ab excipiẽdo. Opp. ⁊ videt q is q̃ cõicauit excõicato non possit illi excõicatõz obijcere qr nõ põt reprobare quẽ semel.approbauit in.c.quẽadmodum.s.ti.pr.cum similibus allegatis in p̃n.glo. So.glo.j.latius formãdo hoc ꝑium soluit duob modis p̃mo ꝙ dictũ Augustini. Nõnullos sustinemus quos inutiles toleramus.xxiij.q.j.q̃s.⁊ vult dicere q cõmunio ⁊ tolerãtia volũtaria nocet vt in ꝑ rijs.secus si ẽ inuoluntaria.hec solutio corrigit iudicio meo duob modis.p̃mo qr excõicatõne coacta quis incurrit excõicationẽ nisi fuisset vis p̃cisa.vt in.c.sacris. s.qd me.cau.sc̃do qr nõ p̃supponit hic q volũtarie sibi cõicauerit nec decisio l're fũdat se sup voluntate. Jo forte glo.ad sc̃dam solutionẽ trãsit dicens quẽ approbaui reprobare nõ possũ agendo ꝓtra euz sed excipiendo sic q̃libet reus etiã excõicatus põt excipere contra suũ actorez.qr oĩs legitia defensio ẽ reseruata reo etiã excõicato.j.e.c.cũ inter.⁊ cũ hac solutione transeunt hic cõiter doc.sed iudicio meo non euacuat funditus ꝓtrariũ.nam ex solutione glo.sequeret q si mulier peteret dotẽ a viro in casu p̃misso possz vir excipere de adulterio ꝑpetrato cõmisso qr videt approbasse solum quo ad actionẽ et nõ quo ad exceptionẽ.qd ẽ ꝓtra mentem dicti.c.quẽadmodum.⁊.l.si vxor.ff.de adulte.q̃nimmo tex.in.d.c.quemadmodum.ꝑprie loqt de exceptione vt nõ possit excipere ꝓtra mulierez cuius mores semel approbauit.vnde dicerẽ sic q vbi approbatio seu habilitatio dependet a voluntate approbantis tũc nõ potest illum approbatum impugnare nec ꝑ viam actõnis nec exceptõnis.⁊ hoc casu loquunt iura allegata i p̃n. glo.vbi ℞o non dependet a volũtate sua tũc nõ obstãte illa ꝓmunione seu tacita approbatõne potest contra illum instare saltem per viam exceptionis. ꝓ hoc est bo.tex.in.c.dilecto.de ꝓben.⁊.c.nosti. de elec. ⁊ qd nõ. Jo.an.in regula scienti.de re.iu.li.vj.in mercu. et glo. in.l.j.C. vbi de cri. agi optet.que dicit q si litigaui coram eo quẽ mea voluntate non poteram iudicez facere possum de nullitate experiri: licet a principio nõ exceperi. vñ cũ coicãdo excoicato ñ possuz eũ habilitare ad iudicia possum illa ꝓmunione nõ obstante ꝓtra euz excipere vt hic.ꝑ hoc est bonus tex.j.e.c.exceptionez. ⁊.c.pia.eo.ti.li.vj. Sed quero tex.hic loquit qñ excõmunicatus minori excipiebat ꝓtra excoicatum maiori.quid si iste excipiens fuisset etiã excoicatus maiori nunquid posset a sua accusatione repellere excoicatũ: videt litera hic facere qd nõ qr iste incipiens est remotus nedũ a ꝑticipatõne sacroꝝ sed etiã a coione fidelium ⁊ sic cessat rõ illius litere.ꝓtrariuz tenet ꝫ glo.⁊ bñ q licet excoicato interdicat ptãs agendi nõ tñ excipiẽdi ꝛc.vt in glo.⁊ ꝫ coiter approbãt hic doc.⁊ in.c. cum inter.j.eo.dicentes q omnis defensio cõpetit excoicato siue sit realis vt peremptoria siue psonalis vt ꝓtra iudicem ꝓpetens siue sit declinatoria siue ꝓpetat rõne temporis feriati vel loci incõpetent vel rescripti surreptici vel ineptilibelli et idem in dilatoriis solutõnis.de q etiaz vide qd no.s.in.c.si aduersus.de here.plus dicit hic Jnno.q excoicatus maiori repellit ab accusatõne sua excoicatum etiã minori tñ cuz sit criminosus.s.qd me.cau..c.sacris.sicut.n. repelleret illũ nõ excoicat sic ⁊ etiã excoicatus ꝑ iura hic allegata in glo. Jo. an.intelligit hoc dictũ vt excoicatus minori repellat ab accusatione his casib quib ꝓmunio cum excoicato inducit mortale de quib plene no.in.d.c.sacris.⁊ nota singulariter hoc dictũ. Ex hoc eñ infert q existens in mortali tanq̃ illegitim repellit ab accusatõne facad ea que dixi in.c.testimonium. de testi. vbi vide et nota multum ad limitatõez.c.j.j.de accusa.qd intellige nisi ꝑsequatur iniuriã ꝓpriam.vt in.c.omnib.iiij.q.vj.

Item ex p̃dictis ⁊ ex glo.nota q q̃ꝫtumcũq quis infamis vel criminosus sit potest tñ excipere ꝓtra sñũ accusatorẽ de illegitimitate.fallit i casib allegat in gl.⁊ i criminibus exceptis de quib nota.in.c.cum. P. de accu.⁊.c.j.de testi.li.vj.⁊ vide qd no.glo.in.d.c. oñib.

Sed quero nunquid excoicatus admittat ad replicandum sicut admittitur ad excipiendum: exemplum ago cõtra te occasione mutui excipis de pacto de non petendo replico de pacto de petendo opponit excommunicatõ ꝓtra me seu replicatõnem meam: Spe.e.ti. §.fi.℞.item querit.diẽ hanc exceptõnem seu duplicationem non obstare replicatõi.quia replicatio se habet ad exceptõnem sicut exceptio ad actionẽ. Est enim replicatio quedã defensio contra exceptõz.insti. de re-

pli.in prin. vñ sic excoīcatio nō repellit ab excipiendo ita nec a replicādo. Item duplicatio nō admittit nisi directe ꝓcernat ipsaz replicatōez.vt in loco ꝓri.alle.ß excoīcatio nō elidit replicationem g ꝛc.absurdū em foret q haberetur respectus ad pactum de nō petendo nō ad pactū sequens de petēdo dico tn reum posse excipere de excoīcatione non ꝓtra replicationem sed cōtra psonam actoris vt repellatur a iudicio qr hec exceptio pōt opponi in qualibet parte iudicij.vt in.c.pia.j. eo.ti.li.vj.¶.c.pe.j.eo. ¶ Glo.fi.opponit de.c. significauit.j.de sen.ex.vbi coīcās excoīcato incurrit excoīcationem maiorem cui ꝓtrariū innuit iste tex. ¶ soluit multipliciter. vera solutio est q ꝓcedit i coīcante excommunicato a papa ꝓcurrentibz alijs de quibz dic vt ibi. ¶ Ultimo scias q istud.c.facit mentionem de replicatione. Jo.an.posuit ad materiam explicandam. vij.q̄ stiones quas succincte ponam ad instructionem inuenum.primo queritꝰ quid sit replicatio.scdo cui competat.tercio qñ competat.quarto quis sit eius effect⁹.qn to quomō tollat vel vitiet.sexto que sit prius ꝓbanda exceptio vel replicatio.septimo an sup replicatione sit necessario ꝓnunciandum. ¶ Ad primū dic q replicatio ē allegatio actoris p quā soluit exceptio.insti. de repli.in prin.vel latiꝰ dicendū q replicatō est ꝛbū actoris p id qđ dicet.j.vñ replicatio est ꝓtraria exceptōni. quasi exceptionis exemptō.ff.e.l.anpe.semp em obijcitur vt exceptionē expugnet.ff.eo.l.ij.§.j.potes ponere exemplū supra positū de ꝓrio pacto. Item in terminis c.accedentibus de ꝓui.pone questionē.parochialis ecclesia petit decimas reus excipit de ꝓuilegio qđ habet de decimis nō soluēdis replicat agēs q pscripsit contra priuilegium hoc ꝓbato elidit exceptio ¶ obtinebit agēs.¶ idē i similibus. ¶ Ad scōm cui cōpetit replicatō patz rñsio ex pdictis qr competit actori.vñ dicit lex q actores nō muniūt suā intentionez exceptionibus que sūt reoꝝ sed replicationibus.C.eo.ti.l.nō exceptionibus. Et si dicas q actore excipiēte ꝓtra testem vl ꝓbationes rei ipse reus replicat.rñdet q reus in eo q ꝓbat censetur actor.ff.e.l.j.vel lex loq̄tur quo ad exceptiones perēptorias vel que respiciunt ꝑncipale.¶ p hoc intellige quare supra dictū ē in diffinitione ꝑmi dubij q ꝛbū actoris pōt ibi sumi largo modo ¶ Ad ꝑciuz quesitū qñ competat pz rñsio etiā ex pdictis.nam cum veniat ꝓtra exceptionē competit cū reus excipit ¶ non ꝑns.nō eniz pōt resolui nec expugnari nōdum obiectuz. de despon.impu.c.ad dissoluendum cū ꝓcor.¶ ꝑm hoc erit ꝓpetua replicatio et cōpetet qñcūq excipiet.cum em replicatio sit exceptio vt ß.dictum est.¶ annalia ad agendū sunt ꝓpetua ad excipiendum.vt.l.pure.§.fi.ff. de doli excep.ergo replicatio est perpetua.dicit tamen Jo.an.q vbi esset qđ imputanduz actori ea rōne qua tēpore periit actio periret ēt replicatio cum eadē actione.et sic intelligit.ff.qñ actio de pecu.ē anna.l.quesitū ¶ sic aliud est in exceptione rei originalis ¶ aliud i exceptione actoris que dicit replicatio qr in ptāte actoris ē agere non in potestate rei.C. de dila.l.siqñ. Si g ꝓtra exceptionem rei indicate replico de appellatione mea quā deserui vel ꝓsequi neglexi sicut mihi obstaret hoc agenti ita obstat mihi replicanti.de ap.sepe.¶ cle.si appellationē.eo.ti.boc verum nisi exceptione pareꝫ mihi aliqua ꝓpetua exceptō.puta nullitatis in his que fiunt post illā.de quo le.¶ nō.in.c.licet de sen.ex.li.vj. ¶ Venio ad q̄rtū q̄s sit replicationis effectꝰ:¶ dic q resoluit vel expugnat exceptionē.vt supra dictū est.¶ iō oportet q replicatio sit talis q vitiet exceptionē.nā impertinens repelleret.j.eo.dilecti.vel psonā afficiens vt ibi. Et scias q fortius se habz replicatio ad exceptionez q̄ exceptio ad actionem.nā exceptio qñq defendit reum sup re petita qñq afficit psonam actoris qñq iudicis qñq testis qñq ꝓcuratoris qñq formam libelli qñq rescriptū qñq locū.sed replicatio semp afficit ipsaz exceptionē vt n ꝓsit excipienti vl vt nō noceat replicanti.insti.de repli.in ꝑn. vide ad hoc qđ nō.in.c.ij.de or. cog. ¶ Ad qntū quomodo tollat vel vitiet.dicas q tollit ꝑ duplicationē rei que ipsaz afficit.pone exēplū p decre.dudū.de ꝓuer.ꝓiuga.duplicatio tollit per triplicationē ¶ sic deinceps.vt.ff.e.l.ij.¶ insti.de replic.pꝰ prin. ¶ Ad sextū que sit prius ꝓbanda an exceptō vel replicatio.de hoc satꝫ instat Jo.an.hic post Specu.in ti.de excep.¶ repli.§.fi.vbi de materia inuenies. Cōclusio vera est q sicut reus nō astringit ꝓbare peremptoriam sibi ꝓpetentem nisi exq̄ fundata fuit actoris intētio quā intendit p exceptionez elidere.C.eo.l.siquidē. facit qđ le.¶ no.in.c.finez. de do.¶ ꝓtu.¶.c.de testib.ß. de testi.nisi sit dilatoria solutōis.de q̄ dicā.j.eo.c.exceptionē.ita nec actor cogit replicationem ꝓbare nisi sit ꝓbata exceptio rei quā ipse actor intēdit p replicatōz elidere.¶ ß tenet spe.in.d.§.fi.post princi. posset tn replicās si vellet priꝰ ꝓbare.ar.c.j.de ꝓba.¶.l.circa.¶ qđ ibi no.ff.de ꝓba.ß tu vide qđ in simili dixi in.c.j.de or. cog.vbi plene dixi de actione ¶ exceptione que sit prius ꝓbanda.sic dicendū est de exceptōne ¶ replicatōne ideo limita vt ibi dixi. ¶ Ad septimum ¶ ad vltimuz q̄ querebat an sit necessario ꝓnunciandum sup replicatione.dicit Jo.an.ponderandū naturā exceptionis ꝫ quā replicatur.qr si est emergēs q̄tumcūq sequat replicatio duplicatio triplicatio quadruplicatio ¶ sic in infinitū satis est q sup exceptōne ipsa ꝓnunciet super qua necesse est ꝓnunciari.iuxta ea que dixi in.c.j.de or. cog.vbi satis expediui qđ dicat emergēs ¶ quid incidens ¶ an ¶ qñ sit necesse tacite vel expresse sup eis pronunciare.exemplū huius dicti.excipio testē excoīcatuz replicas illū absolutū duplico absoluentē nō habuisse ptātem absoluēdi hocipso q iudex ꝓnunciat testē admittendū vel nō admittendū.satꝫ sup replicatōne ¶ duplicatōne ꝓnūciat si tn etiā sup his spāliter vellet interloqui nō esset petn̄.si ꝛbo exceptio est incidēs sup qua nō est necesse ꝓnunciari g nec sup replicatōne ꝓnūciabitur. exemplū excipio de pacto de nō petēdo replicat de renunciatione vel contrario pacto.satis est vt condemnet iudex vt absoluat sup principali p qđ erit expedita exceptio ¶ replicatio lz si velit etiā sup illis spāliter ꝓnūciare possit.Cōclusio g est q sup replicatōne nō est necesse spāliter ꝓnūciare qr sufficit tacita ꝓnunciatio q̄ resultat ex ꝓnūciatōne sup exceptione vel sup ipso facto principali.vtz ex pdictis ¶ bis que dixi in.c.j.de or.cog.

Nico.abb.

Ome ecclesiastice. Casus. Habēs plura beneficia ꝓtra alium de pluralitate non excipit.ita summat Jo.an.ß summatio est multuz generalis ꝓuenit tn litere in genere. alq summāt sic. Reꝰ nō necessarius ab exceptōne repellit ꝑ replicatiōez paris criminis vel obiecti.posset aliter summari ¶ intelligi vt.j.patebit. Est em hec decre.difficilis q̄ ad intellectū ¶ adhuc redditꝰ magis difficilis ꝓpter dicta doc. Diuiditur in duas ptes.in prima ponit decisum exordium. in scda mandatū ibi mandamꝰ ¶ Nō ar.q ꝑ inuestituram factā in absentia bnficij nō acquirit illius beneficij possessio.de quo dic vt no.in.c.transmissaz.de elec. ¶.c.ij.de ꝓsue. ¶ Nō scdo quē posse esse pluralē in diuersis ecclīs qđ intellige iuxta ꝓno.in.c.gra.de rescri.li. vj.¶ cle.gre.eo.ti. ¶ Nō tercio quē nō posse repbendere in alterius psonā qđ in sua putat equū.xxxij.q.vj.c. nihil cū tribz se.¶.xxv.di.c.fi.¶.iij.q.vij.iudicet. ¶ Op. ꝓtra tex videt em q ꝓtra istū possint plures excipe saltem nomine ecclesie.ar.in.c.siquis presbyterorum.¶ qđ ibi nota.de re.ec.non alie.vbi patet q etiaz is qui male alienat pōt noīe ecclie male alienata repetere. Itez ꝑ textu criminis vel excoīcatōnis nō repellit q̄s a defen-

sione ecclie sue. vt in.c. dilecti. j. e. Item saltē nō debuissent plurales admitti volentes excipe ꝓtra istū impetrantē. Ho. ꝓpter hec ꝓtraria ꝛ similia legit B. c. multiplicater in glo. ꝛ extra glo. Et diuide hāc glo. in tres ptes. In prima ponit opi. Hin. In scda opi. Lan. ꝛ Jo. illi ꝙuā. In tercia glo. approbat opi. Hinc. ꝛ rndet ad aliq̄ motiua in ꝙuū. scda ibi Lan. et Jo. tercia ibi mihi videt ꝛ vt clari⁹ hēas gl. recitabo eā ꝓclusiue. Hū. fuit in opi. q̄ plurales ī bnficijs admittant ad ꝓtradicēdū noie ecclie ꝛ nō ꝓprio. nō plurales ꝛo admittant ad ꝓdicendū nomine ꝓprio ꝛ noie ecclie. Ad istū tex. rndet dupliciter. ꝛ p̄ q̄ nō fuerūt admissi isti noie ecclie: quia papa celestinus ex certa scīa isti ꝓuiderat. i. sciens eoz habere alia bnficia. ꝛ ex hac solutōne colligit prima lectura. Hz ꝓtra hūc intellectū facit. q̄ collatō ex certa scīa facta licet excludat surreptōez nō tn inducit dispensationē circa pluralitatē iurta ea q̄ no. in cle. si romanus. de pben. ꝛ in. c. si motu ꝓprio. eo. ti. ꝛ melⁱ⁹ in. c. nō pōt. hic aūt nō obijciebat de surreptōne. sed q̄ obtinebat beneficiū in alia ecclia. Item hec lec. glo. diuinat ad tex. nec tex. fundat se sup ista rōne. s. q̄ isti obijcientes laborabant eodē morbo. ideo forte glo. transit ad scdam lec. dicens: q̄ ideo nō fuit ꝑ exceptio admissa q̄ iste iam erat ꝓfirmatus et possessionē bnficij adeptus ꝛ sic nō habebat locū exceptio cū nil iuris iste nūc peteret ꝑ q̄d facti vt libere posslideret. ꝓ hoc. c. ꝓstitutus. ꝛ qđ ibi no. j. de ap. ꝛ hec lec. corruit vt p̄cedens diuinat. nec enim tex. sup ea se fundat. ex ratōne enīz dep̄hendimus mentē disponentis. j. de ꝛb. sig. intelligentia. ꝛ l. cū pater. §. dulcissimis. ff. de le. q̄. Jo. ꝛ Lan. fuerūt in ꝙua opi. Hin. dicentes q̄ nec noie ecclie nec nomine ꝓprio p̄nt canonici opponere, etiā illi qui non bnt plura bnficia. tum q̄ nō versat damnū ecclie. tuz quia vtile est ei habere plures bnficiatos. ꝛ dic latⁱ⁹ vt in gl. Hz ꝓtra hanc opi. facit q̄ pluralis in bnficijs n̄ poterit ita bn̄ seruire ecclie sicut si haberet vnū bnficium tm̄. vt pz in. c. q̄ nōnulli. de cleri. nō resi. ꝛ. t. relatū. eo. ti. Item est ꝓtra ecclie vtilis vtilitatem. vt in. c. q̄ intantum. de pben. ꝛ. c. ad aures. de rescri. ꝛ sic p hanc opi. n̄ solueret ꝓtrariū. facit qđ le. ꝛ no. in. c. fi. de rescri. li. vj. ꝛ p Jo. de lig. in cle. gr̄e. eo. ti. vbi ꝓbat q̄ licet exigere bnficiū p̄ singularē clericum. facit. c. ꝙquerēte. de cleri. nō resi. Item ꝓ hāc opi. Lan. ꝛ Jo. facit ista lr̄a a ꝓtrario sensu q̄ innuit nō plurales ī bnficijs admittendos. ꝛ sic hec tercia lec. nō ꝓcedit. Ber. approbat opi. Hin cen. vt saltē illi q̄ bnt plura bnficia admittant. alij ꝛo nō nisi noie ecclie. ꝛ vide motiua sua in glo. et saluādo hanc lec. posset dici ad istū tex. q̄ isti nō fuerūt admissi: q̄ opponebāt se noie ꝓprio nō aūt noie ecclie. Sed ꝓtra hunc intellectū op. sic. si hoc erat in se illicitū debebat saltem papa ex suo officio hūc repellere. ar. eius qđ no. Inno. in. c. j. de offi. vica. ꝛ xj. q. j. sacerdotibus. vbi colligit iudicem debere ex officio suo libellum lacerare si videt ius nō ꝙpetere actori maxime in istis spūalibꝫ ī quibꝫ regulariter supplet ex officio. vt in. c. cum nobis. ꝛ. c. cum dilecti. de elec. ꝛ. c. cum venissent. in fi. de instit. saluando hunc intellectum posset sic rnderi q̄ hoc nō cōstabat q̄ pluralitas esset illicita. nam in multis casibꝫ licitum est habere plura bnficia ꝓpatibilia iurta not. in. c. dudum. el. q̄. de elec. ꝛ. c. gr̄a. de rescrip. li. vj. ꝛ p Inn. in. c. cum iam dudū. de pben. de q̄ papa noluit nūc innestigationē sumere supra istos se opponentes. sed excludere ex generali rōne q̄ nō debent reputare repḥensibile ꝛ illicitū in personis alioꝝ qđ in se putant licituz et honestuz. xxxij. q. vj. nihil iniquius cum tribus se. ꝛ qđ quisq̄ iuris in alterum statuit ipse debet vti eodem. ff. qđ quisq̄ iuris. l. iij. ꝛ. c. cum omnes. de ꝓsti. Et p illum tex. ꝓdicta ampliando hanc lecturā ponerē quartam q̄ nec nomine ꝓprio nec nomine ecclie isti plurales debent admitti ad opponendum ꝓtra ꝑsonam non dico ꝓtra rescriptum. Et idem etiam dicerem contra rescriptum si ipsi eodem morbo laborarent nomie proprio nō p supradicta nec nomine ecclie etiā si vtilitas ecclie versaret quia nō videret ꝓmoueri bono ꝛelo. non debent etiā nomine ecclie reputare iniquū in alioꝝ personis qđ in ꝑsonis ꝓprijs reputent equū. vt ꝓbatur ī d. c. cum oīs. ꝑm vnā lecturā coīter ibi approbatā. debent eīm isti a se incipere. ar. in. l. si pupilli. ff. de neg. ges. ꝛ pōt eis dici ejce trabē de oculo tuo ꝛc. iij. q. vij. §. itē in euāgelio. ꝛ alibi. Judicet ille de alioꝝ errore qui non agit eadem q̄ in alio putauerit puniēda. iij. q. vij. iudicet. ꝛ. c. postulatus. ꝛ hūc puto vērū intellectum. c. Nec ob. si dicat criminosum posse defendere ecclīam vt in ꝓtrario. hoc eīm fateor nisi sequat illud absurduz vt in alijs dicant iniustū qđ in se putāt iustum. tūc eīm tanq̄ ꝓtrarius ꝛ nō bono ꝛelo motus nō dz admitti. argu. c. sollicitudinē. in fi. de ap. ꝛ. l. vbi repugnātia. ff. de reg. iu. alij ꝛo nō plurales admitterent: q̄ cessat in eis beratō sup q̄ se fundat lr̄a. Et ex his bn̄ no. limitatō ad cō traria superius allegata ꝛ lr̄a ista nullā patit violentiā: etiā a ꝓtrario sensu. vel dic q̄ isti canonici excipiēdo d pluralitate certabāt de lucro captando vt. s. haberent pinguiores portiones ideo repellunt p replicationem paris delicti. sic iudicio meo videt sensisse bar. allegando hūc tex. in. l. cū mulier. ff. so. ma. p ꝙ facit ille text⁹. ꝛ qđ plene dixi in. c. dilecti. j. eo. Pōt etiā dici q̄ isti canonici plurales ꝓmiserūt ꝓ lege damnantē pluralitatē ex qua ꝓpetebat eis exceptio merito repellunt ab hac exceptione quia frustra auxilium legis inuocat qui cōmittit in legē. vt in. c. q̄ frustra. de vsur. facit. xxvj. dis. c. vna. ꝛ hūc intellectū ad istū tex. reperio sensisse Inn. in. c. intelleximus. de adul. ꝛ habes in his multa vlt alios. Et hec clarissime sufficiāt ad intellectū. c. sed ne deficiat dicta antiquoꝝ ea recitabo maxime q̄ egent declaratione cum ꝓfuse p alios recitent. Inno. ponit q̄ntā lec. dicens q̄ si rescriptū peccat in surreptōe. puta q̄ nō fecit mentiōez de alijs bnficijs. nec ex certa scīa papa ꝓtulit quilibet etiā hns plura bnficia potent excipere: q̄ nūc n̄ excipit ꝓtra ꝑsonaz sed ꝓtra rescriptū qđ sumit vires ex intentōne ꝓcedētis. de ꝛb. sig. c. dilecto. de intentōne aūt pape nō est ꝓuidere ei q̄ bz aliud bnficium de illo nō habita mentōne. de rescrip. c. si pro ponente. ꝛ melius in. c. si motu ꝓprio. de pben. libr. vj. ego hoc puto vērū nisi vt dixi isti excipiētes laborarēt eodem morbo. Si ꝛo rescriptū nō peccat in surreptione ita q̄ nūc excipit dūtaxat ꝓtra ꝑsonam. s. q̄ nō pōt plura bnficia simul obtinere. ꝛ tūc si nō vertit in damnum ecclie nō pōt agi nomine ecclie. secus si verteret ī damnū. puta q̄ ꝓpter pauptatē p̄bendaꝝ deserit ecclesia tūc eīm quilibet ꝓtra eum ageret etiā alijs inuitis. Item quilibꝫ admitteret si suū spāle interesse ꝓsequeretur etiā ceteris inuitis. ff. de ꝓcu. l. licet. puta si sua p̄benda spālis ex hoc diminueret secus si verteret ad interesse cōe. vt si diceret minorē p̄bendā habeo si iste reciperetur. forte enim oīa sunt in cōi ꝛ in fine anni rēditus diuidunt inter canonicos. Ratio aūt q̄re admittuntur ꝓtra rescriptū indistincte ꝛ nō ꝓtra ꝑsonam est ꝑm Inno. q̄ ꝑ vltimo casu nō versat pcm̄ cum nō sit peccatū habere plura bnficia iurta no. pleni⁹ p enz in d. c. cum iam dudū. Et circa hoc instat hic Inno. ꝛ certe licet ista videant exquisita nō tn̄ ꝙueniūt lr̄e que nullatenus ista ꝓsiderauit sed fundauit se sup alia rationeꝝ vt. s. dixi. Hostⁿ. tenet ꝑ pluralitatē bnficioꝝ esse peccatū. ꝛ ad istū tex. dicit q̄ papa ꝓuidit ex certa scientia. ꝑ circa hoc dic vt dixi. s. et an sit peccatū collige ex notatis in. d. c. gr̄a. ꝛ cle. gr̄e. ꝛ. d. c. cū iam dudū. prealle. Hextā lec. sentit Jo. an. s. c. ꝓxi. ꝛ latius attigit eam ꝑ do. Lar. Iz de Jo. an. nō faciat mentionē dicens: q̄ isti opponētes erant rei volūtarij. et sic non debēt admitti nisi ꝓius legitimarent eoꝝ ꝑsonas. cum in

multis ꝙueniant cum actoꝝ iuꝛꝛa nõ.in.c.ſuꝑ eo.de elec. Illegitimus aũt accuſatoꝛ nõ ꝺꝫ admitti.de accu. c.j.ſecꝰ aũt ſi eẽnt rei neceſſarij:qꝛ tũc admitterent ad ꝺefenſionẽ eccl̃ie.ꝛ ſic intelligat.j.eo.c.ꝺilecti. ꝛ quoꝺ ꝺiꝛi in ꝙꝺio.hec lec.mihi nõ placet: qꝛ ſi verſat ꝺamnũ vel vtilitas eccl̃ie nunq̃ canonici ꝺicunt rei volũtarij cum teneant ꝺefenꝺere iuꝛa eccl̃ie et eoꝝ etiã intereſſe ne eccl̃ia eoꝝ ꝺepauperet. vt no.ſentit Inno.in. c.ſuꝑ hiſ.ꝺe accu.ꝛ qꝺ no.j.e.c.ꝺilecti. Tene ꝯ quartã lectuꝛam. Cõtra quã ꝛ ꝙ tex.a ꝙꝺio op.ꝺicet eũ q̃ etiaꝫ nõ plurales nõ ꝺeberent admitti ad excipiendũ cũ iſte iaꝫ eſſet inueſtitꝰ ꝑ opus eẽt agere non aũt excipere. vt pleꝛ nõ.in.ꝺ.c.ꝑſtitutus.ꝺ appel.facit qꝺ le.ꝛ no.in.c.accedens.j.ꝺe accu. Hoſt.ꝺicit Inno.ꝓtrariũ nõ ꝓceꝺeꝛe cũ excipit q̃ p obꝛeptõeꝫ impetrauit.vt no.in.c.cuꝫ olim.ꝺe ꝺo.ꝛ ꝓtu.ꝛ ꝺe cã poſ.ꝛ ꝓꝛie.c.cũ olim. hec ſol. eſt bona in ſe.nam tũc negat pꝛoꝛſus ius ꝙpetere inſtituto:ꝑ in caſu nr̃o nõ ꝓceꝺit qꝛ ꝑ nõ oꝑponebat ꝓtra reſcriptũ ꝑ ꝙ ꝑſonam.vt ipſemet Innoc. ſupꝛa.voluit vñ põt ꝺici q̃ hec exceptio põt admitti eo caſu quo ꝺ iure admitti põt.vtputa ſi erat tale bñficiuꝫ qꝺ ꝺe iure nõ poterat cum ſcꝺo retineri.ſi eñ admittit exceptio famoſa ꝙ ꝓuiſuꝫ.vt.ꝺ.c.accedẽs.multo fortiꝰ exceptõ ꝺe iure nouo.ar.c.j.ꝺe offi.vica.ꝛ qꝺ ibi no.ꝛ.c.ad ꝺecimas.ꝺe reſti.ſpo.li.vj.

Paſtoralis. Caſus. Juꝺex ſtatuẽ ꝺꝫ terminũ ad oñs ꝺilatoꝛias ꝓponẽꝺas ptꝰ quẽ excipientẽ nõ audiet niſi in tribꝫ caſibꝫ hic exceptis. Diuidit.naꝫ ꝓ ponit ꝺeciſa ꝓſultatio.in ſcꝺa rñſio.in q̃ ꝺuo facit. ꝓ ponit ꝺecretũ ꝛ ipſiꝰ caſum.ſcꝺo penã.ꝛ tres caſus exceptos ibi itaq̃ ¶ Nõ ibi inquiſitõni iũcto ℟.ꝺecernimus. q q̃q̃ ad inquiſitõem alicuiꝰ papa ꝺedit ius ꝺe nouo.qꝺ intellige q̃ ꝑſtitutio nõ venit in ꝑiuꝺiciũ cauſe pendentis. nec ob.qꝺ habet in aũc.vt facte noue ꝑſtitutões.facit ad primũ ꝺictũ.c.paſtoꝛalis.in ꝓn.ꝺe reſcrip.ſic limita qꝺ nõ.in.c.ꝙſultatõni.ꝺe tem.oꝛ.ꝛ.c.ex tua.ꝺe fi.ꝓ ¶ Nõ ſcꝺo ar.opti. iuꝺicẽ poſſe ex cauſa abꝛeviare terminũ a iure ſtatutũ ſine hoĩs miniſterio.naꝫ ad ꝓponendas ꝺilatoꝛias ius ꝑfigit terminũ li.ꝙte.vt in.c.inter monaſterium.j.ꝺe re iuꝺi.ꝛ.C.ꝺe excep.l.fi.ꝛ tñ iuꝺex põt abꝛeuiare vt ḃ.ad hoc aꝺꝺucit iſtũ tex. Bar.in.l.ij.ff.ꝺe re iuꝺi. Iſte tñ tex.põt aꝺꝺuci in ꝓtrariũ q: hoc fac̃ iuꝺex auc̃te huius ꝑſtitutõnis vt pꝫ ibi ꝺecernim⁹.et ꝺe materia vide qꝺ no.in.ç cum ſit romana.ꝺe ap.vbi latius ꝺicã ¶ Nõ ibi extũc ꝺe hac ꝺictõne. ꝺenotat eñ extremitatẽ tpis.ꝛ ꝺic extũc.i.poſt terminum lapſum.

¶ Et ex ḃ nota q̃ termin⁹ ꝑfixus ad aliq̃ ꝺ faciendum intelligit in ꝺubio ꝓemptoꝛius niſi aliuꝺ in iure exprimat.qꝺ tenet ḃ hoſti.allegat ꝺecre.ꝙſuluit ꝺe offi.ꝺel. ꝛ vide bo.glo.in cle.j.e.ti.in ℟.ꝓemptoꝛio. Jꝺez guil. in ſpe.ꝺe ꝺila.§.j.℟.exceptoꝛie.ꝛ ℟.ſe.vbi etiã tractat q̃ꝺ iuꝛis ſi ꝺies vltima termini ſit feriata:vide bo.glo. in.c.j.ꝺe ꝺo.ꝛ ꝓtu.lib.vj.q̃ ſentit q̃ ſi in iure vel alia ꝺiſpoſitõne fit mentio ꝺe termio intelligit ꝺe ſimplici termino.vñ nõ eſt neceſſe q̃ ſtatuat ꝓemptoꝛie.ꝛ regulariter an ꝛ q̃n termin⁹ ꝺꝫ eſſe ꝓemptoꝛius ſeu trin⁹.vꝺ qꝺ plene no.in.c.ꝙſuluit.ꝺe offi.ꝺele.ꝛ.c.ad petitionẽ. j.ꝺe accu.vbi ſatꝫ ꝑ Inno.ꝛ ꝺo.ꝺe ro.ꝺeci.xxix.ꝛ.ccclviij.ꝛ ꝑ bar.in.l.ſi finita.§.iulian⁹.ff.ꝺe ꝺam.infec. vt.l. mancipioꝝ.ꝺe opti.le.vide tex.cũ ibi no.in.l.fi.ff.ꝺ fer. ¶ Nota regulam ꝛ tres caſus exceptos a regula.regula.n.eſt q̃ poſt terminũ lapſuꝫ ꝑs nullatenus ꝺebet audiri volens ꝓponere ꝺilatoꝛias. Fallit ꝑ ſi ꝑs fuit pꝛoteſtata in termino qꝺ intellige vt in glo.iij. ¶ Scꝺo ſi ꝺe nouo exceptio ſit oꝛta ¶ Tercio ſi priꝰ erat oꝛta et ꝺe nouo venit ad notitiã rei. ¶ Adde quartum caſum ſi ꝺe nouo ſupuenit facultas ꝓbandi ea q̃ oꝛta erãt tẽpoꝛe termini ſeu ꝺilatõis.paria eñ iſta ſunt.ſ.q̃ ꝺe nouo ſciat vel ſupueniat ꝓbandi facultas. vt ꝓbatur in c.circa.ꝺe elec.li.vj.ita ſentit Paul.ꝺe leaz.in cle. ꝙſtitutionẽ.ꝺe elec. ¶ Adde q̃ntũ cũ vult ꝓponere exceptionẽ illi ꝓtrariã quã ꝑ poſuit qꝛ non potuit a principio ſimul exceptões ꝓtrarias ꝓponere.ita notãter ꝺixit glo.in.c.cum ꝺilectus.ꝺe reſti.ꝺo.ꝛ.xij.q.j.§.j.℟.ad ḃ in glo.in ℟.aſſeritꝫ.ꝛ ḃ ꝛ ꝺe ḃ lati⁹ cũ glo. ¶ Hiis notabilibꝫ expeꝺit aſſumaꝫ ꝑ glo.ꝛ poſtea expeꝺiam ali q̃ ꝺicta ꝺoc.que nõ poterũt aꝺ glo. ꝙmoꝺe applicari ¶ Quero ꝯ primo an ꝺiſpoſitio hui⁹ c.habeat locum in ꝓemptoꝛijs.glo.j.ꝺicit q̃ nõ. Aꝺuerte:glo. põt itelligi ꝺupliciter. Primo q̃ ſtatuto termino aꝺ ꝓponenꝺas ꝺilatoꝛias nihil obſtat q̃n poſt terminũ poſſint ꝓponi ꝓemptoꝛie.ꝛ iſte intellectus nõ ḃꝫ ꝺubitatõꝫ maxime qꝛ ꝓemptoꝛie ꝓponunt poſt li.ꝙte.et nõ añ.vt in c.j.ꝛ.q.ꝺe li.ꝓteſta.li.vj.ꝛ iſte terminus ꝑfigit añ li.cõ. Scꝺo põt intelligi q̃ nõ ob.termino ꝑfixo aꝺ ꝓponẽꝺum ꝓemptoꝛias pñt ipſe ꝓemptoꝛie nihilominus ꝓponi.nõ tñ reꝺꝺit rõnem huius ꝺicti ꝑ remittit aꝺ nõ. j.eo.c.exceptionẽ.ꝛ ibi gl.ſinglꝛ ꝺicit ꝓemptoꝛias poſſe ꝓponi vſq̃ aꝺ ꝙcluſionem in cauſa.vt in.c. finẽ.ꝺe ꝺo.ꝛ ꝓtu.ꝛ.l.exceptionẽ.C.ꝺe ꝓba.ſeꝺ certe illa iuꝛa ꝛ ꝙſimilia nõ faciũt quia loquunt q̃n nõ fuit ſtatutꝰ aliquis terminus.nam ꝺilatoꝛie pñt ꝺe iure vſq̃ aꝺ li.cõreſ.ꝓponi.j.ꝺe re iuꝺi.c.inter.ſecus tñ eſt ſi terminꝰ aꝺ eas ꝓponẽꝺas fuit a iure ꝑfixus vt ḃ. Jꝺem ꝯ poſſꝫ ꝺici in ꝓemptoꝛijs.ſeꝺ ꝑ glo.iſta facit qꝛ inꝺultuꝫ a iure bñficiũ nemini ẽ auferendũ.vt in regꝛa inꝺultũ.ꝺe reg. iuꝛ.li.vj.nec obſtat iſte tex.qꝛ loq̃t in ꝺilatoꝛijs in q̃bꝫ non tractat ꝺe tanto ꝑiuꝺicio ſicut in ꝓemptoꝛijs. Ex hiſ potes colligere ꝺubiũ eẽ ꝓbabile. qꝺ ꝯ ꝺicenduꝫ: ꝺico quatuoꝛ opiniones ꝓncipales in hoc articulo reperiri. Prima q̃ in ꝓemptoꝛijs nõ ḃꝫ locũ ꝑfixio hui⁹ termini.hãc tenuit iſta glo. Scꝺa ḃꝫ totũ oꝑpoſitum. hãc tenet Inno.ꝛ hoſti.ḃ. Tercia vt cũ cauſe cognitõne poſſit terminus ꝑfigi alꝫ ſecus.ḃ fuit opi. Dy.in regula inꝺultũ.ꝺe re.iuꝛ.li.vj. Quarta vt q̃ aꝺ regulam hic ꝓtentã habeat locũ iſte tex.in ꝓemptoꝛijs.ſ.vt terminus poſſit ꝑfigi aꝺ oñs ꝓemptoꝛias ꝓponẽꝺas.ſeꝺ quo aꝺ exceptões nõ.ꝛ hec opi.variat.nam Compo. in.c.cũ ſicut.ꝺe elec.recitat ꝺo.ꝺe ro.ꝺeci.xxxix.non credenꝺũ iuramẽto ptis ſi poſt terminũ ꝺicit aꝺ ſuã noticiam ꝓemptoꝛiã ꝓueniſſe.qꝛ cũ tex.iſte ꝺeuiet a regulis iuris vt credat in facto ꝓꝓrio iuramento ptis non ꝺꝫ extenꝺi aꝺ ꝓemptoꝛias maxime qꝛ ꝓpter grauitatẽ ꝑ iuꝺicij pars ꝺefacili ꝺeieraret ꝛ iuramẽtũ nõ eſt ſuſpecto ꝺeferendũ in.c.clericos.ꝺe coba.cle.ꝛ mu. ſpe.in ti. ꝺe excep.§.ꝺicto ℟.vtrum.tenet inꝺiſtincte hunc tex. hr̃e locũ in ꝓemptoꝛijs niſi q̃ aꝺ ꝓponenꝺuꝫ crimina: In illis eñ vult q̃ nõ creꝺat iuramento ptis ſi ꝺicẽ illa nouiter aꝺ noticiã ſuã ꝓueniſſe.qꝛ poſt terminũ nõ ꝺebet audiri ſine reſtitutõne in integrũ ex clauſula gñali. vt no. Inno.in.c.coꝛã.ꝺe in inte.reſti. In criminibꝫ aũt nõ ḃꝫ locũ in integruꝫ reſtitutio qꝛ nõ ſubeſt eq̃tas ꝛc. ꝺñi ꝺe rota ꝺeci.prime allegata plene ꝓſequunt ꝛ finaliter licꝫ ꝺñi fuiſſent varij fuit tñ ſniatuꝫ vt in actoꝛe cuĩ fuit ꝑfixus terminꝰ aꝺ oĩa iuꝛa ꝛ munimẽta ꝓꝺucenda nõ ſtetur iuramẽto ptis ꝓpter grauitatẽ ꝑiuꝺicij ex ꝑte rei ĩmminentꝫ qui alꝫ veniret abſoluendꝰ: ſeꝺ in re ſtandũ eſt ſuo iuramento qꝛ fauoꝛabilioꝛ ꝛ ſic habebit locũ iſte tex.in eo etiã q̃ aꝺ exceptiones. Paulus in cle.ꝙſtitutõneꝫ.ꝺe elec.ꝺicit q̃ aut exceptio nouiter eſt oꝛta ꝛ admittit ſeꝺ nõ ſtat iuramẽto ſuo ar.ꝺe offi. ꝺele.c.inſinuãte.ꝛ.iij.q.x.placuit.ꝛ qꝺ ibi no. in glo.fi. aut vult opponere antiquã q̃ nouiter aꝺ eius noticiaꝫ ꝓuenit ꝛ ꝺiſtinguit q̃ ſi nũc allegat ſibi notũ eſſe qꝺ ꝑ⁹ erat publicũ ꝛ nõ audit qꝛ eſt ꝑſumptio ꝓtra eũ.vt in.c.j.ꝺe poſtu.ꝓla.ꝛ.xvj.ꝺiſ.qꝺ ꝺicitis. niſi ꝓbet ſe in tali loco fuiſſe q̃ veriſimiliter potuit ignorare. vt in.c.fi. qui ma.accu.poſ.ꝛ hoc credo admittendũ etiã in ꝺilatoꝛijs.et ſic puto limitandũ etiã iſtum tex.ar.c.fi.ꝺe iu-

reiuran.in fi.si illud non allegat notū seu publicuz admitti dz cum iuramento q: psumit ignorantia nisi probetur scientia.vt in regula psumit.lib.vj.nisi exceptio surgeret a facto ꝓprio qđ debuit indagare.de ele.c.inotuit.z.c.nulli.eo.ti.li.vj.de cri.fal.c.ad falsariox.vel nisi aduersarius ꝓbet aliq̄ p que ꝑsumat scia q: tūc non sufficeret iuramentū ꝟm eum ß ꝓbare hēbit aliq̄ per q̄ ꝑsumat ignorantia z nihilominus iurabit.vt in.c.inotuit.iuncta glo.de elec.hec oīa puto ꝓcedere etiaz in dilatorijs q: nunq̄ debet credi soli iuramento ptis qñ verisimilitudo est in ꝓtrariū.vt ꝓbat in.c.nulli.de elec.li.vj.in ℣.verisimiliter iuncta glo.Aut supuenit nouiter facultas ꝓbandi z idez dicit qđ in casu ꝓximo.Laute eī egit nō ꝓponēdo qđ ꝓbare nō potuit.allegat.ij.q.vj.plericq̄.Ego allego tex.exꝑssium in.x.vt circa.de elect.li.vj.p quez tex.dicit Archidia.xiij.q.ij.sup summa.q etiā respectu criminū ꝓponendox standū est iuramento ptis ꝓtra opi.Lompo.z Hpe.quod mihi placet.ad idem facit text.in.d.c.nulli.Ego dicerem q sine cause cognitōne nō possit ꝑfigi iste terminus ad ꝓponenduz peremptorias.vt dicit Dy.tam respectu actoris q̄ respectu rei.vñ fateor actori posse terminū ꝑfigi ad omnia munimēta cause ꝓducenda.vt in.c.coraz.z qđ ibi no.de in inte.resti.z.c.audit.de ꝓcuratorib.ß nō sine cause cognitōne.ar.in.l.diffamari.C.de inge.ma.et.l.cū titia.ff.de accu.z.l.si ea.C.q̄ accus.nō pos.hoc ꝓbo etiā p locū a spāli.nam hoc simplr ꝓmittit in causis sūmarijs.vt in de.sepe.de ℣.sig.q̄ secus in alijs.Jtez nō dz facili recedi a regulis iuris que volunt q vsq̄ ad ꝓclusionē in cā ꝑnt munimenta ꝓduci z allegatōes nouiter fieri.de fi.instru.c.cum dilect⁹.z.c.cū venissent.de testib.Idem dico in reo cum eī habeat a iure vt peremptorias possit ꝓponere vsq̄ ad sniam seu ꝓclusionē in causa.vt in.l.peremptorias.C.de sen.rescin.nō pos.nī dz sine cā ita artari.nā si idem eēt in peremptorijs quod in dilatorijs tex.ß de vtrisq̄ dixisset.p ß facit qđ no.i de.vnica.eo.ti.in ℣.dilatorie.et in.c.pia.e.ti.li.vj.cum eī mains ꝑiudiciū vertat in omissione peremptoriaruz q̄ dilatoriax cautius est in eis ꝓcedendū de elect.c.vbi periculū.li.vj.z sic cā artandi nō subsistente possz ista glo.ꝓcedere.respectu ℣o exceptionū placet vt qū habet locū regula habeāt locum etiā exceptōes.q: si rigor extendit ad peremptorias fortiⁿ dz extēdi equitas.z hoc ꝓbat in.d.c.vt circa.z in.c.nulli.cum limitatione tñ cox que supra tetigi ꝟm Pau.nec ē curandū d gratitate ꝑiudicij.q: licet admittat ad ꝓbandū nō tñ habetur p ꝓbat.vñ ipsa admissio est in se modici ꝑiudicij.sed vide oīno ad p̄dicta q̄ dixi in.d.c.cū dilect⁹.de fi.instru.Sed circa p̄dicta z circa tex.querit de subtili z difficili qōne.pone terminū ꝑfixum ad dilatorias ꝓponendas fore lapsum nunq̄d poterūt ꝓponi exceptiones mixte que opponi ꝑnt ad merita z ad ꝓcessuz.de quib⁹ in.c.j.de li.ꝓte.li.vj.z p bart.in.l.cū querebat.ff.iudi.solui.Hpe.hanc qōnem format in ti.de dilat.§.j.℣.item querit.z allegatis aliquib⁹ p z ꝓtra reliquit disputatōni.Jo.an.in addi.ibi plene ꝓsequit.z videt ꝑ q̄ nō.q: terminus iste ꝑfigitur ne impediat longo tpe li.ꝓtes.ß si iste exceptōes admitterent iam frustraret principalis intētio h⁹.c.q̄ ẓc.sed fac q: si ꝓponunt in vim dilatorie debent assumere naturā dilatoriax.ar.c.recolentes.de sta.regu.In ꝓtrarium facit q: ⅋ possint ꝓponi in vim dilatorie tñ nō ꝓdunt nomen peremptoriarum.vt in.d.c.j.q̄ in termino exclusiuo nō includuntur cum hoc sit odiosum.alꝫ sequeret absurduz q̄ statuto termino ad dilatorias ꝓponendas videret statutus etiam ad peremptorias.qđ non est dicendū cū diuersitas nominum arguit diuersitatē rerum in.c.ad audientiam.de dec.z.l.si idem.C.de codicil.z hanc ptem finaliter tenet ibi Jo.an.nec ob.iura superius alle.quia p oppositionem istax exceptionū nō ꝓrogat lis immo facilius terminat quia ante li.ꝓte.habent vim peremptorie z dilatorie z sic poterit ferri diffinitia absq̄ alia ꝓtestatōne litis.dicit tñ q̄ volendo tenere ꝓtrariū scilicet q̄ nō possit opponi post terminū qđ tñ sibi ñ placet posset distingui vtrū opponant mere dilatorie.vt puta dico te nō audiendū q: respectu ē surreptitiū ꝫ nō dz admitti post terminum.aut peremptorie z dz admitti q: tūc nullo mō includunt in termino.z ß bz eq̄tatē summā indicio meo.ar.illi⁹.c.recolentes.ß de rigore videt simpliciter dicendū ꝓtrariū.q: q̄litercūq̄ opponant exceptōnes iste semp sunt peremptorie in se licz hēant ex ꝓuilegio effectū dilatiuū.Jtez dic q p⁹ li.cōte.indistincte admittunt.q: vt notāter dic ibi Jo.an.licet p⁹ li.ꝓte.hēant vtrāq̄ vim nō tñ post ꝓstitutōem ꝑnt habere nisi naturā peremptoriax nō eī ꝑnt amplⁱ differri erq̄ lis est ꝓte.z ß notabis p intellectu illius.c.j.Item queritur circa p̄dicta z circa tex.q̄d si oriatur exceptio post ꝓclusionē in cā nunquid debeat admitti post terminū iuxta casuz ß exceptū.z dic q nō.q: post ꝓclusionez ñ admittunt ꝓbatōnes siue allegatōes siue ꝓsistant in facto siue in iure.vt in.c.cum dilectus.de fi.instru.z no.Jnno.in.c.pastoralis.de cā pos.z ꝓpri.facit.c.auditis.de ꝓcur.nisi euidens rō iudicē moueat in d.c.pastoralis.z ß tenēt do.de ro.dec.xxix.z sic limito hunc tex.Quero an exceptio excoicatōis possit dilatorie ꝓponi post terminū.glo.ista dicit q sic.bodie habes tex.in cle.vnica.eo.ti.z vide quod no.in glo.pe.Glo.ij.exponit tex.extūc.i.post terminū a iudice assignatū.Ego circa ß quero an iudex possit būc terminū assignare si ꝓtra eū seu suā iurisditōez fuit exceptū.vt sic nō ꝓbata pri⁹ exceptōe ꝓtra iudicez ꝓposita teneat ꝑsonas suas exceptōnes dilatorias in termio ꝓponere.Hosti.dicit q sic.tū q: iudicⁱ est examiare an sua sit iurisditio.de rescrip.c.sup lris.z.ff.de iudi.l.siqs ex aliena.tū q: si ß nō posset nimiū ꝓtelare posset iudicium succedentiue illas ꝓponendo ꝫ mentē bui⁹.c.z contra hec subterfugia.pōt etiā iudex recusatus ꝓuidere vt in.c.legitima.de ap.li.vj.z facit de diuo⁹.c.quāto.in fi.nec pōt excipiens de ß ꝙqueri cum ad diē assignatū possit oīa ꝓponere.p ꝓtra iudicē.sedo ꝫ rescriptum.tercio ꝫ aduersariū.et p ordinē illas oppositas postea ꝓsequ.Ego dubito an ß dictū sit verū et potius putarem oppositū.nam erq̄ excipio ꝓtra iurisditiōez iudicⁱ nō dz se impedire de principali pri⁹ non discusso an sit iudex.vt in.c.cū speciali.de appel.z.c.susceptōnis.de of.dele.Insurgeret eī q̄dā ꝓtrarietas q negē illuz iudicem vel dicā mihi suspectū z ad ipsi⁹ interlocutoriaz z ꝑfixionem termini ꝓponam oīs dilatorias mihi cōpetentes.facit qđ no.Jnno.in.c.sollicitudinē.de app.z.l.solutionē.C.de re iudi.Item si nego illū iudicē nego illū mihi posse statuere terminū q̄ nō teneor recipere terminū.ar.c.sollicitudinē ꝑalle.rō eī que est in tota causa militat in ꝑfixione termini.z si est mihi suspectus posset me grauare in ꝑfixione termini.z hanc opi.teneo.Iurta p̄dicta quero quid si is q̄ statuit mihi terminū ad ꝓponendas dilatorias in veritate nō erat iudex nunq̄d potero post terminū allegare eū nō iudicem.Hpe.eo.ti.§.nunc videndum.℣.quid si in termino.z ℣.quid si iudex.videt velle q sic.z idem in omni exceptōne que reddit iudicium retro nullum.arg.in.c.in nra.de ꝓcu.z p hoc facit q si nō erat iudex non potuit ꝑfigere terminum nec videt ex prefixione termini ꝓnunciare se iudicē.q: ad hoc vt ex ꝓnunciatōne acq̄ratur iurisditio optet q specifice ꝓnuncie nō aūt tacite.vt no.dicit Jnno.in.c.ij.de dilatōnibus.Do.ant.distinguit q aut statuit terminū specifice ad ꝓponēdas declinatorias defectus iurisditionis et post terminuz nō poterit.aut in genere ad dilatorias ꝓponēdas z poterit q: nō intelligit terminū statuisse ad hoc z nil aliꝺ allegat.Ego adduco in ar.opti.tex.i cle.vnica.

co.ti.vbi specifice fit mentio qñ statuit terminus ad declinatorias ꝛ dilatorias ꝓponẽdas. si cĩ indistincte posset postea opponere q̃d opareť p̃fixio termini respectu declinatorie: certe nihil. Item facit optime iste tex. pro opinione spe. q̃ p̃fixio termini ad dilatorias ꝓponendas nõ extendat̃ ad declinatorias. illa enim ponuntur ibi vt diuersa. ego melius iudicio meo sic distinguerẽ: q̃ aut is q̃ gerebat se ꝓ iudice erat talis quẽ ꝯsensu meo poterã mihi iudicẽ facere ꝛ nõ potero post terminũ ꝓponere declinatoriã quaꝫ scienter omisi. Videor. n. illi renũciasse. hoc pbo sic q: ista p̃fixio termini hꝫ vim litis ꝯte. vt hic. facit qđ no. Inno. in. c. ex rõne. de appel. vbi dicit q̃ terminus hominis surrogat⁹ in locũ termini iuris censeť idez cum termino iuris. facit ad ß. c. cuꝫ sit romana. ꝛ. c. ꝓsonas. de appel. sed post terminũ iuris sez ꝯte. li. nõ possum declinatoriã hoc casu ꝓponere. vt pbať in. c. inter. de re iudi. ergo nec post terminuꝫ hominis. nec facio vim vtrum fuerit statutus termin⁹ simpliciter ad dilatorias ꝓponendas an ad declinatorias: q: quelibet declinatoria iudicis est dilatoria. vt pbať in. d. c. inter. ad p̃dicta facit auẽ offeratur. C. de li. ꝓte. canonizata. iij. q. ij. offeratur. ꝛ videť satis hoc innuere iste tex. mandat. n. p̃figi terminũ ne causarũ terminatio prorogeť. que quidẽ rõ vendicat sibi locũ in omni dilatoria. licet etiã sit declinatoria. alꝫ nõ sufficiẽter iste terminus surrogať in locũ ꝓtestatõnis ꝺ. c. maiores. in ꝑn. de bap. ꝛ. c. ecclia. vt li. pẽ. nec ob. ter. i. d. cle. q: ad maiorẽ cautelã ibi exprimiť etiã de decliatorijs. aut ẽ talis quẽ ego nõ possuꝫ facere iudicẽ ꝛ potero p⁹ lapsum termini ꝓtra iudicẽ ꝓponere q̃nimo p⁹sniam potero illũ allegare nõ iudicẽ allegãdo nullitatez q: taciturnitas mea nihil officit. exq̃ nõ possum illũ facere iudicẽ. facit ad ß qđ no. Jo. an. in regula scienti. de re. iu. li. vj. in mercu. ꝛ glo. in. l. j. C. vbi de cri. agi oꝫ. et glo. in cle. vna. de seq̃stra. pos. ꝛ fru. ꝛ ter. cũ gl. in cle. j. de re iudi. facẽ ad idẽ q: li. ꝓte. nõ excluderet hoc casu dictionẽ nullitatis vt ĩ iuribꝫ ꝑall. ergo fortius nec termini p̃fixio. facit quod le. ꝛ no. in. c. significasti. de fo. ꝓpe. p doc. ꝛ hoc casu procedit dictũ spe. facit etiã iste tex. cũ fundat se sup termino p̃figendo a iudice. si ergo nõ est index nõ hꝫ locum iste tex. q: cessat qualitas sup qua se fundat hec decre. iuxta no. ꝑ Bar. in. l. j. ff. qđ vi aut clam. ꝛ in. c. statutũ. de rescrip. li. vj. ¶ Ex bis habes sextum casuꝫ in q̃ põt opponi dilatoria nõ ob. termini lapsu. ¶ Quero qualis ꝺꝫ esse ꝓtestatio ad ß q̃ post terminũ admittatur. ꝛ sic sumus in prima exceptõne. c. Jo. dicit glo. iij. q̃ ꝺꝫ esse specialis non aũt sufficit generalis ꝛ bñ loquiť. alꝫ esset inutilis ꝓuisio hui⁹ decre. ꝛ idez tenet Hostien. ꝛ spe. eo. ti. §. ij. ℟. sed q̃. ꝛ. §. viso. ℟. ß q̃liter. ¶ Juxta hoc ꝛ tex. quero nunqd indistincte repellať volens opponere ꝓtra post terminũ: glo. iiij. nõ. dicit decretalem ꝓcedere in exceptõnibꝫ nõ ꝓtrarijs: ß in ꝓtrarijs secus nõ eñ potuit simul ꝓsequi ꝯsia ideo ad ea ꝓsequenda admittiť pars post terminũ. Idez nõ. glo. in. c. cum dilectus. de reli. do. ꝛ. xiij. q. ij. in summa. ꝛ qđ. §. tetigi. do. an. dicit q̃ forte hec ꝓtrarietas nõ excusat cuꝫ possit illas ꝓponere cum disiunctõne seu vnã pure ꝛ aliaꝫ sub ꝓditione. vt in regula nullus pluribꝫ. de regu. iur. li. vj. hec qõ pendet iudicio meo ab alia. vicꝫ an plures exceptiones ꝓtrarie possint simul ꝛ eodẽ tempe ꝓponi pure vel ꝓditõnaliter: nam si p̃nt ꝓponi saltẽ ꝓditõnaliť in dubio putarẽ hanc glo. nõ bene dicere q: debuit reus de illis ꝓtestari. ꝛ sic potuit sibi ꝓspicere ꝛ hui⁹ constitutõnis mentẽ ꝛ ℟ba seruare ꝓtra quã ꝓmittiť si successiue possent ꝓponi. Si ℟o nõ p̃nt ꝓponi simul. gl. optime loquiť quia p̃ceptũ non obligat ad impossibile. Dy. in regula nullus. de re. iur. li. vj. ponit exquisitã theoricam. dicit enim q̃ si id qđ ꝓponitur in vna exceptione non põt ꝓcurere cum eo qđ poniť in alia non possunt simul ꝓponi nec successiue q: ꝓuincit reus de mendacio. ad hoc auẽ. ꝓtra qui ꝓpriã. C. de nõ nu. pe. l. j. ff. si de quadru. pau. fe. di. et. l. fi. C. de nox. Aut est possibilis ꝓcursus ꝛ admittiť. ꝛ sic vult q̃ vbi exceptiones sunt ꝓrsus ꝓtrarie nõ põt reus eis vti etiã diuerso tpe. ꝛ ꝑm hanc opi. ꝓcederet ista glo. sed glo. sentit ꝯriũ in. l. nemo. ff. de excep. ꝛ clarius ibi bar. dicẽs q̃ contra Dy. videť tex. in. l. cũ de indebito. ff. de ꝓba. facẽ. c. fi. de solu. vbi poniť ꝓsimilis casus in q̃ põt reus transire ad ꝯriam exceptõez. Li. in. l. j. C. de furtiz. pⁿ aliquos dicit sub ꝓditõne resultãte ex eadẽ exceptõne posse ꝯria simul ꝓponi. ꝛ idẽ Ja. Butri. in. d. auẽ. ꝯ q̃ ꝓpriã. Bar. in. d. l. nemo. sic distinguit. q̃ aut ꝯrietas resultat ex eadẽ exceptõne ꝛ nõ admittiť volẽs ea vti. vt. l. ij. § ß si alius. ff. qñ ap. sit. aut ex diuersis exceptõnibꝫ resultat ꝯrietas ꝛ tũc onus ꝓbandi vtrancꝫ incũbit ipsi excipiẽti ꝛ admittiť volens simul ꝓponere. allegat. c. auditis. ꝛ. c. cũ olim. de ꝑscrip. Aut onus ꝓbandi vnã incumbit actori ꝛ onus ꝓbandi aliã incumbit reo ordine successiuo ꝛ nõ admittiť. exemplũ si nego pecuniã mihi mutuatã itez dico q̃ solui. naꝫ q̃tenus nego incumbit on⁹ ꝓbandi actori. ꝛ q̃tenus dico q̃ solui incumbit mihi. ꝛ sic resultaret quedã ꝯrietas etiã in ordine ꝓbãdi ideo nõ debeo admitti. mihi placet q̃ si exceptiones sunt ꝓrsus ꝓtrarie nõ p̃nt simul ꝓponi pure sed cõditõnaliter sic. q: qui allegat ꝓtraria nõ est audiend⁹. vt in. c. sollicitudinẽ. de appel. ꝛ. l. vbi repugnantia. ff. de re. iur. ad. c. auditis. rñde vt no. glo. in regula null⁹ plus riby. ¶ Ex bis apparet qualiscũq̃ opi. teneat̃ ꝓter illaꝫ Dy. glo. hanc male dicere. q: saltem põt ꝓponere ꝑm ꝯmunez opi. exceptõnes ꝓtrarias sub conditõne. et sic poterit vnam ꝓponere pure ꝛ de alijs ꝓtestari. et seruabiť mens hui⁹. c. ꝛ etiam ℟ba. et habes incidenter illum articulũ plene ꝛ expresse discussum an plures exceptiones ꝓtrarie possint simul ꝓponi. ꝛ vide qđ dixi in c. imputari. de fi. instru. ¶ Quero vtrũ lapso termino ꝑdatur facultas excipiendi vel agendi: glo. ista in secũda parte dicit q̃ nõ. Aduerte q: gl. põt habere duplicem intellectũ. ¶ Primo q̃ statuto termino ad agendum nõ ꝑditur ꝓpterea actio lapso termino. ꝛ iste intellectus nõ est verus in se q: in effectu ꝑditur sicut exceptio. vt. l. diffamari. C. de inge. ma. ꝛ. c. lato. q̃ fi. sint le. l. titia. ff. de accu. nec puto glo. habuisse hunc intellectum cum ꝓtrariũ sentiat in sequentibꝫ. ¶ Secõ põt intelligi q̃ statuto termino ad exceptiones ꝓponẽdas non ꝑditur actõ. s. surgens ex illa materia ex q̃ poterat excipi. ꝛ sic intelligit ß Jo. an. et bñ. pone exemplum in spoliatõe de qua põt agi ꝛ excipi. vt in. c. ij. de or. cog. ß in termino p̃fixo ad dilatorias ꝓponendas spoliatus nõ excipit nec tollit actio. s. q̃n ꝑviaꝫ actõis possit spoliatio deduci quia ad aliud nũc agiť. Idez in simili vult Jo. an. in regula mota. ꝺ re. iu. li. vj. in mer. ꝛ nõ. in. d. c. ij. ꝛ vide Fede. ꝑsi. xcviij. ꝛ ꝑsequit Jo. an. ꝛ Fede. an ꝑ viam accusatõnis seu denũciatõnis possit peti remotio illius qui fuit ad beneficium ꝓmotus p̃misso termino ꝑemptorio volentibꝫ excipe contra ꝑsonam vel rescriptum ꝛ nomine opponentis ꝛc. ¶ Venio nunc ad secundum casum exceptum ꝛ quero quid si exceptõ dilatoria ꝓriať nedum post terminũ sed etiam post li. cõtest. nunqd poterit opponi: gl. v. tenet q̃ sic ꝑ. c. insinuante. de of. dele. videť etiã ter. vltra glo. in. l. q̃. C. de cõsor. eius. li. tꝫ gl. ĩ. d. c. insinuãte. ꝛ Inno. ibi. ß ipe Inn. dedit mirabilẽ limitatiõez in. c. ij. de or. cog. dicens q̃ si de materia exceptionis nouiter orta ẽ ꝓuisum de modo agendi nõ poterit excipi post li. ꝓte. sed ꝺꝫ agi. pone exemplũ in spoliatõne ꝓtingẽte p⁹ li. ꝓte. Jo. Cal. in c fi. j. e. tenet ꝯrium dicens q̃ etiã excipi potꝫ ꝑ regla q̃ ad agendũ de re. iu. li. vj. ꝛ ß mihi plus placet. faciliꝰ ns eñ est excipere q̃ agere. ꝛ ꝑ hac sniam facit iste tex. q̃ indistincte admittit exceptionem post terminũ ortã. et iste terminus surrogať in hoc loco cõtestationis litiz vt

s.dixi 7 tene mēti in ꝑ istuz tex.sic intellectū. 7 vide qđ dixi in.d.c.q.7 fi. ¶ Uenio nūc ad vltimā exceptōem 7 capio ꝓ fine glo.que melius adaptat ad tex.et quero nunqd indistincte admittat exceptio post terminuz si eaz sibi ꝓpetere ps ignorauit in termino:glo.fi. ꝓpe fi. videt velle ꝙ nō.7 intelligit tex.in exceptōnibꝫ facti et nō iuris in bis quibꝫ qs ignorauit factū 7 nō ius vtputa ignorabā iudicē eē ꝓsanguineū ptis.certe postea certificatus debeo admitti cū iuramēto vt hic. secus sciebam ꝓsanguineū sed ignorabā eum ob ꝑ posse recusari.tūc em mihi imputabit ꝑm glo.7 idez videt seq Jo. an.qđ placet ꝓ regulā ignorātia.de re.in.li.vj. Idē sentit Jo.cal.in.c.fi.de or.cog. Idem dic vbi alia ꝓsumptio scie eēt ꝑ allegātē igrantiā. vt.s. dixi post Pau. ¶ Nūc redeo ad pn.glo.7 quero qd si venit ad noticiā ptis pꝰ li.ꝓte.glo.recitat quosdā tenere eam ꝓponi posse nō ob.li.ꝓte.ꝑ glo.tenet ꝑrium.qz ab initio debuit inquirere an sibi ꝓpeteret.iura.n. subueniūt vigilantibꝫ 7 nō dormientibꝫ seu negligentibꝫ.vt.l.nō enim. ff.ex qui.ca.ma.primā opi.tz Boff.in summa huiꝰti.§. sed sciendū.7 Inno.de of.dele.c.prudentiā.7 spe.d recu.§.fit aūt.7 glo.in.l.exceptōz.C.de pba. Archi.7 gl. iij.q.vj.c.exceptio. ¶ Dz aduerte qz glo.in ratione sui nō ꝓprie impugnat primā opi.ꝑ potius limitat vt pceda qñ nihil pōt pti imputari quare non oppositi tēpe debito secus si potest imputari 7 negligētia notari.ar. optimū in.c.inn otuit.de ele.7.c.nulli.e.ti.li.vj.in ☞. verisiliter.vt qz diligēter indagauit.7 ꝑ tenet do. an.hic. Ego allego Cal.q ꝑ expresse tenuit in.c.fi.de or.cog.qui dicit se ita intelligē istū tex.cū glo. Idē dic respectu testis.s.qñ ꝓuenit ad noticiā post terminū vt admittat si ꝓbabiliter igrauit als secus.vt.d.c.nulli. ¶ Expedit glo.cū suppletōnibꝫ nūc ad maiorē declaratōez materie quero.pone ꝙ iudex a ꝓncipio nō ꝓfixit hūc terminū: ꝑ statuit dilationē ipsi reo ad deliberandū an velit cedere vel ꝓtendere.iuxta id qđ habet.iij.q.iij.offeratur reus ☞o ꝓparens in termino petit inducias ad oēs dilatorias ꝓponēdas querit an dari debeant:videtur ꝓ ꝙ sic ꝓ.c.cum cām.de appel.ꝓtrariū tenēt hosti. Inno. Abb.7 coiter doc.qz in termino dato ad rndenduz dz excipere vel rndere.7 ad hoc habuit illū terminū 7 licz iste terminus det ad petitionē actoris nō tm ad petitō. nem rei ꝑm eos. Ad.c.cum cām. rndent ꝙ factū narrat nec ille articulꝰ ibi examinat.7 dic Jo.an.addendū qđ nō.in spe.de dila.§.j.☞.ꝑ qđ ecce.7 ☞.deliberatorie.et §.nūc videmus.☞.in summa.zenze.i cle.j.e.ti. Do.an. dicit se putare ꝙ si terminus est statutus reo ad deliberandū nō dz iudex ad petitōez ipsiꝰ rei dare alium terminū qz ꝑ includit in ꝑ. Idem si datus est terminꝰ ad rndenduz libello.nam videt datus etiam ad ꝓambula que fieri debēt aū rnsionez sed si ab initio eo ꝓparente nullus terminus est datus si tūc peteret maiorē terminum termino iuris de q in dicta auc.offerat. nō admittit.si breuiorē admittit qz exq vult se artare nō appareret qđ repugnat huic assignatōni.7 sic pōt intelligi dictū.c.cū cām ꝑm eū.mihi ꝑ dicta nō placent. dico ei ꝙ si a principio reꝰ petit terminū ad dilatorias ꝓponendas nō dz iudex nisi ex iusta causa sibi videat ꝓcedere. qz posset malignari petēdo sibi terminū causa subterfugij cū forte nullā exceptionē dilatoriā habeat. vñ cū istud.c. veniat ad breuiandas lites nō dz esse cā prorogandi. Nec ob.si dicat ꝙ a iure hz terminū. de q in.d. auc.offerat.s.xx.dierū.qđ etiā sentit spe.in ☞.d.in summa et se.qz nego illū terminū simplr dari ad ꝓponendas dilatorias: ꝑ vt eas ꝓponat vel rndeat libello. vt colligit ibi ex fine 7 ex glo.c.vxor.xvij.q.iij. 7 ideo dico ꝙ si reꝰ petit a ꝓncipio terminū dz iudex volēs obuiare malicijs dicere.ego statuo tibi talē terminū ad dilatorias ꝓponēdas si nullaz ꝓponere voluerī statuo ad respondendū libello qđ fieri pōt.vt no. Jo.an.pꝰ guil. naso.in dicto ☞.in summa i addi. Spe. Si aūt iudex a ꝓncipio statuit terminū simplr ad deliberandū 7 comparens in termio petit terminū vt dilatorias dico ꝙ iudex pōt ꝓsumere fraudē 7 ex hac cā denegare. ꝑ si reus in termino aliquā dilatoriā ꝓponit et petit terminum ad ꝓponendū oēs alias nō video quare iudex debeat denegare imo ex officio suo dz indulgere quia reus posset successiue ꝓponēdo plures dilatorias ꝓrogare nimiū iudicium qđ posset termino nō statuto. vt in regula nullus plurib.li.vj.7 l.nemo ex bis.ff.de reg.iur. nam tex.in dicta auc.offerat nō dicit ꝙ debeat ꝓponere oēs exceptōes.7 ꝓ hoc fac qđ no.spe.in loco ꝓri.allegato vbi dicit ꝙ si reus nihil dicit iudex nō dz prefigere terminū ad dilatorias qz forte nullam ꝓponet secus si incipit aliquā ꝓponere.et sic limita oīa ꝑdicta 7 tene menti hanc cautelam ad lites breuiandas vt iudex in citatione inserat tenorem libelli et ꝑfigat terminum ad ꝓparendum 7 dilatorias ꝓponendum vel ad respondendum libello.7 vide qđ dixi in.c.q.de dila. ¶ Et ex bis deciditur alia qō ad cuius petitōnez debz iudex hūc terminū ꝑfigere:7 dicendū ꝙ ad petitionē actoris quia in eius fauorem principaliter emanauit ꝑ ptisio. Item iudex ex officio suo qz boni iudicis est lites dirimere vel malicijs obuiare. vt.l.quidā estimauerunt.ff.si cer.pe.7.c.finē.de do.7 ꝓtu.7 Spe.in .d.☞.in summa.7 ad rei petitōnez.q oīa intellige vt.s. dictū est. ¶ Quero an terminꝰ de q hic dicit possit excedere terminū iuris.s.xx.dierū.de quibꝫ in.d.auc. offerat.iij. q.iij. Spe.in.d.☞.in summa.dicit ꝙ nō.dicēs ꝙ hoc.c. venit ad abbreuiatōnez litiū 7 nō ad augendū ideo potest ille terminꝰ abbreuiari 7 nō elongari. Ego dubito de ꝑ dicto.qz vt.s.dixi auc.offerat.nō loquit ꝓprie i casu huiꝰ.c.sed de termino ad deliberandū an velit cedere vel litē ꝓtestari vel iudicē recusare vel aliā exceptiōnē ꝓponere nō aūt tenet vigore illius termini ꝓponere oīs dilatorias simul.sed terminus de quo ꝑ principaliter ꝑfigit ad ꝓponendū omnes dilatorias ita ꝙ postea nō audit amplius.7 sic cum hoc possit esse magne indaginis ꝓpter causę magnitudinē et sumus extra casum a lege ꝓuisum puto simpliciter hūc terminū fore arbitrarium.ar.l.j.ff.de iure deli.7 qđ no.in. c.q.d dila. ¶ Quero vtrū indistincte tam de iure canonico q̄ ciuili possit iste terminus prefigi:Do. Jo.an.in addit. Spe.in ti.de dila.§.j.☞.7 no.dicit Guil.de su.tenuisse ꝙ de iure canonico pōt statui vt hic.sed de iure ciuili nō pōt ꝑfigi a principio qz iam statutus est a iure terminus ad dilatorias ꝓponendas.s.li.ꝓte.vt in.l.exceptionem.C.de proba.sed si ex postfacto timet de malicia partis poterit statui. Joh.an.ibi dicit ꝙ in hoc ius canonicum nō discordat ꝓ ea q̄ habent in.d.☞.i summa.vbi spe.videt velle hūc terminū nō statuendū nisi qñ timet de malicia.et ex hoc innuit hūc terminū nō ꝑfigendum sine causę cognitōne.hoc etiā sequit ꝑ do. an. Ego de hoc dubito ꝓ istum text.in ☞.nōnunq ꝛc. Ex quo videtur innui quia ꝓtingere pōt ꝓrogatio ex dilatorijs successiue ꝓponendis.ideo ꝛc. Et ido citra maliciā ꝑsumptam pōt iudex ab initio prefigere terminum vt citius finis litibus imponatur.et sic videt satis ꝑ ꝓcedere opi.dicti Guil. notantis differentiā inter ius canonicū 7 ciuile q̄tum ad principium sed potent seruari cautela quā.s.dixi. ¶ Quero an post terminū lapsum hominis audiat volens opponere in causa appellationis:Do.an.dicit ꝙ sic ꝓ.c.cū ioannes.de fi.instru.7.l.ꝓ hāc.C.de temp.ap.et.c.fraternitatis.de testi. 7 qz terminus ab homine statutus restringit ad instantiam opponentis.est em quedam ꝓminatio nō se extendens ad appellatōem.C. ꝓmi.vel epistо. ꝓ totum allat etiā Jo.mo.7 Archi.in.c.cupientes.§.ꝙ si ꝓ.xx.de elect. li.vj.7.xxiij.q.iij.de illicita. ego tenerē ꝑuaz opi.qz vt s.sepe dixi iste terminus q̄ statuit ab homie hic succe-

dit loco termini iuris.s. ꝓtestatōnis litis. ergo dz etiam censeri eodē iure cuz illo.vt no. Inn.in.d.c.ex rōne.sic ergo in causa appellatōnis nō licet ꝓponere dilatoriaz nō oppositam añ ꝓtes.li.vt.l.ita demū. C. de ꝓcur.vbi notabiliter ꝓbat ita nec omissaz in hoc termino.nā vt notāter dicit bar.in.d.l.ita demū.appellatio non restituit ad eū statū in q̄ causa erat añ ꝓtestatōez ꝑ ad eū in q̄ erat post vt ibi ꝓbat.ꝑ iste terminus hz vim ꝓtestationis q̄ ad exclusionē dilatoriaꝝ.g̃ nō restituit ꝑ appellationez ad statū cause in q̄ erat añ lapsum termini. Item si bn̄ ponderet ratio lr̄e militat taz in instātia ꝑncipali q̄ in appellatōne.g̃ idez dz esse ius.vt in cle.ij. de testi.als de facili hui⁹ decre.,puisio euacuaret.et ad iura supra in ꝫrium allegata dico q̄ ꝓcedūt in termino pemptorio statuto ad ꝓbandū pemptoriā vel intentionem principalē.nam appellatio rescindit oīa. vt.s.dixi.7 sic loquit archi.in.d.c.de illicita.ꝑ nos loquim̄ i termino p̄fixo ad dilatorias ꝓponendas qui hz vim i hoc ꝓtestatōnis litis cui⁹ effectum nō rescindit appellatō.vt s.dixi. Ultimo queritur an iudex ex officio suo possit opponere dilatoriā post lapsum termini in casib⁹ in q̄bus p̄ōt ex officio supplere: Do.an.dicit q̄ sic.allegat ho.glo.in sili in.c.in primis.ij.q.j.in ꝟho querendum. Ex q̄ colligi p̄ōt q̄ isti termini iudiciales licz excludant ꝑtem nō tn̄ excludūt iudicē.ꝑ ꝑ videt ho.tex.in.c.cuz ioannes.de fi.instru.7 qđ le.7 no.in.c.cū clamor.de testi.vide gl.no.in.c.j.de elec.li.vj.in ꝟ.abn̄tia.in fi.vide etiā ad limitatōez p̄dictoꝝ Archi.xiij.q.ij.in summa.q̄ dicit q̄ lz p⁹ terminū ps nō possit excipe poterit tn̄ exceptionē pu⁹ positā declarare q: q̄ declarat nihil agit de nouo.vt.l.heredes palaz.ff.de testa. ad ꝑ ego adduco ho.tex.in.c.cū dilecti.de accu.7 qđ no. Inno.in.c.ꝑ inquisitionē.de elec.scias q̄ Inno.plene ꝑ tractat de dilatoria solutōnis 7 silib⁹ dicā p⁹ glo.j.c.c.exceptōez.q: ꝑ.c.est sat⁹ oneratum. Nico.abbas.

¶ Cum inter. Casus. Excoīcatus excipere appellare 7 omez suam defensionez facere p̄ōt ꝑ reconuenire nō potest. Lois diuisio.sc̄da ibi inquisitōni. Nō.p̄ excoīcatum posse ꝙueniri et rn̄det tūc p̄ ꝓcuratorem.an añt possit interuenire ꝓsonaliter.no.in.c. intellexim⁹. s.de iudi.7 ibi plene dixi. Nō quē posse omniū iudicum iudiciū declinare si hz aliquē ex eis suspectū. qđ intellige q̄n nō suspectus nequit ꝓcedere sine suspecto. sicut cessat iurisditio alioꝝ ꝑ mortē vni⁹ in.c.vno de legatoꝝ.de offi.dele.ita 7 ꝑ suspitionē. Et rō rōnis ē q̄a exercitiū iurisditōnis ꝙpetit omnib⁹ delegatis ꝓ ꝑte 7 nō insolidū.vt not.in.c.prudentiā.de offi.dele.sec⁹ dic vbi ex forma rescripti vnus p̄ōt sine alio ꝓcedere. et ꝑ casu de modo ꝓponendi 7 ꝓcedendi in causa recusatōnis dic vt le.7 no.in.c.si ꝙtra vnū.de offi. dele.li.vj.dixi in.c.siq̄s ꝙtra clericū.s.de fo.ꝙpe. Nō tercō regulam q̄ omi defensione legitima p̄ōt excoīcatus vti.impugnare alium ꝟho directe vel indirecte nō p̄ōt. et hec est alia regula q̄ in fi.c.colligit. Et ex ꝑ 7 ex text.no. q̄ oīs declinatoria iudicq̄ maxime rōne suspecti iudicis p̄ōt dici defensio. Item nō ꝑiculosuz fore coram iudice suspecto litigare.ꝙcor.c. q̄ suspecti.iij.q. v.vbi est ho.tex. Nō ibi ꝑ equitas.q̄ exceptio fundat sup equitate.ꝓ ꝑ q: exceptio est defensio .vt ꝑ 7.l.exceptō ff.eo.defensio ꝟho est de iure naturali in cle. pastoralis. de re iudi. Nō iudiciū nō debere claudicare. claudicaret añt ꝑm Goff.si audiret impugnatio 7 nō defensio.puto q̄ semp diceret claudicare vbicūq̄ iudex pēderet ad alterā ꝑtium forte fauore vel odio ꝓsone:licz sit disparitas int⁹ ꝓsonas q: in iudicō nō dz ee acceptō ꝓsonaꝝ de iudi.nouit. Nō ibi absurdū. q̄ valet ar. a vitatione absurditat⁊.simile ar. facit tex.in. c.ex ore. de ꝓuil.7.c.quēadmodū.s.de iureiur. Nō q̄ in dubio papa non censet ꝙmittere causaz suspect⁊ ex certa scīa.q̄n autē dicit facere ex certa scīa:dic q̄n ꝑ exꝑmiſ ar.in.c.pastoralis.§.ꝑterea.de offi.dele.et no.glo.quā tenebis mēti in cle.ij.de rescrip. Idem dic vbi ex his q̄ i rescripto exprimunt ꝑz de certa scīa pape vt no.voluit Inn.in.c.pn̄ti.qđ hodie incipit statutū. de rescrip.li. vj.sentit Jo.an.in.c.nōnulli.eo.ti. Et scias q̄ q̄n papa actū gerit ex certa scīa pinde est ac si diceret se velle facere ex plenitudine ptātis si illa op⁹ est in actu q̄ gerit. vt est glo.semp mēti tenēda in.c.ad hec.de rescri. facit qđ no.in.c.ex multiplici.in fi.de dec. 7 in.c.j.de ꝓsti.li. vj. Nō in ꝟ.q̄ rōne ⁊c. q̄ vno ꝓcesso vident omia silia fore ꝓcessa.facit.c.cū dilecta.de ꝓbr. vti. vel inuti. 7 qđ no.glo.in.l.j. C. de ꝓdi.inde. Nō q̄ reconuētio nō est defensio ꝑ impugnatio 7 cui ꝓbibet ꝙuentio ꝓhibet etiā reconuentio.nam reconuentio est sc̄da ꝙuentō vt in.c.j.7.ij.de mu.peti.7.c.ij.de or.cog. Anteq̄ descendam ad glo.quero ꝓ declaratōne p̄dictoꝝ. 7 text. quid si papa ex certa scīa ꝙmitteret causam suspect⁊ nū quid valeret ꝙmissio. Hosti.dicit q̄ sic ꝑ.c.ex ꝑte.ij.de offi.dele.dicit tamē hoc nō decere:q: sic posset defacili grauari 7 dānari innocēs qđ eēt iniquum.de ꝓba.q̄n. ꝓtra.nec inde debēt iniurie nasci vn̄ iura nascuntur.de accu.c.q̄liter 7 q̄n.j. Idem qđ hosti.ꝑ tenuit Inno. in c.ex transmissa.de fo.ꝙpe. Ego ꝟho aliter dicerem 7 sic q̄ aut papa ꝙmittit cām cui⁹ decisio pēdet a ptāte sua 7 ꝓcedat dictū Hosti.ad hoc qđ no.in.c. venientes.de iureiur.aut nō dependet a ptāte sua.puta q: agit de statu ꝑsone vel de rebo tempalib⁹ inter laicos 7 tūc puto q̄ sine causa rōnabili non posset causam ꝙmittere suspecto ꝑte reluctante q: recusatio iudicis est de iure naturali.vt ꝓbatur in.c.q̄ suspecti ꝑalle.7 in.c.ij.requir⁊ in fi.de ap. ea ꝟho que sunt de iure naturali ꝑ principē sine causa tolli nō p̄nt dicta cle.pastoralis.instit.de iure naturali gētiū 7 ciuili.§.sed naturalia.7 hoc videt sentire glo.in.c.ad hoc.de rescrip.que est notabilis in fi.secunde glo. In dubio tn̄ forte p̄sumeret iusta causa in principe iuxta no.in.c.que in eccl̄iaꝝ.de ꝓsti.7 per legistas in.l.fi.7.l.p̄scriptōne. C. si ꝙtra ius vel vti.pu. 7 ad hanc distinctionē puto reducendū.c.ex ꝑte ꝓallga. Sc̄do quero nunq̄d excoīcatus in casib⁹ in quibus p̄ōt esse in iudicio possit petere sentētiā ꝓ se ferri. Ho. iste tex.in ꝟ.porro.videt innuere q̄ sic.7 clarius ꝑ sentit do.an.in q̄dam nōbili dicens q̄ in casib⁹ i q̄b⁹ excoīcatus p̄ōt esse in iudicio nō solum esse p̄ōt inq̄stum repellit sn̄iam ꝓ alio ferendā sed etiā inq̄stum ꝙsequi velit iustam sn̄iam ꝓ se.ego dicerem sic. q̄ aut excoīcat⁹ est in iudicio vt actor in casu q̄ p̄ōt.vtputa in cā absolutōnis 7 ꝓcedit dictuz do.an.quia exquo ius ꝙmittit vt possit videt ꝙmittere vt sententiā possit petere.facit.c.j.de rescrip.li.vj.7 sic ꝓprie iste tex. loquit in ver. porro. Aut est in iudicio in casu quo esse nō p̄ōt et tūc in qualibet ꝑte iudicij p̄ōt repelli etiā ex officio iudicis vt in.c.pia.j.e.ti.li.vj.7.c.exceptōnez.j.e.aut est in iudicio vt reus.7 puto q̄ nō possit petere sententiā ꝓ se q: nil p̄ōt in iudicio petere.s. de iudicijs.c. intellexim⁹. licet iudex ex officio suo possit illuz absoluere si videat actorē nō ꝓbasse.vn̄ credo q̄ si actor oblato libello negligit ꝓsequi nō valeret ipse excoīcatus petere ipsum actorē ꝙpelli ad agendū iuxta auc̄.q̄ semel. C. quomodo 7 q̄n iudex.q: solum p̄ōt stare in iudicio quatenus ab alio stimulat ne reportet ꝙmodū de sua malicia. vt d.c.intellexim⁹.q̄ quidē rō cessat actore nō ꝓsequente de q̄ vide qđ no.in.d.c.intellexim⁹. Venio ad gl. 7 op.videt.n.q̄ excoīcatus nō possit etiā excipere: q̄a reus in excipiēdo fit actor.l.in exceptionibus.ff. de proba. So.glo.j.sentit ꝑ ꝫriū in prima ꝑte sed formaliter nō soluit.dic q̄ efficit actor q̄ ad onus ꝓbandi.nō autem ē actor ꝓprie q: nō petit sibi aliq̄d adiudicari vel dari seu fieri sed intendit repellere actorē in totū vel in ꝑtem a petitōne sua in.l.exceptio.ff.de excep.et sic de-

fendit se aduersus actorez oīmis aūt defensio sibi reseruat. vñ ſm glo. eadē defensio ꝓpetit excoicato q̄ competit nō excoicato qđ no. ꝓpter qđ potest appellare et appellationē ꝓsequi. q: appellatio est quedam defensio ⁊ ꝑncipaliter instituta ad remouēdū grauamē in. c. suggestū in fi. de ap. ¶ Aduerte ꝑ clara expeditione ist⁹ ꝓtis duo sūt videnda. ꝑmo nū q̄d excoicatus possit semꝑ vt reus eē in iudicio: ſcđo an idistincte possit appellare ⁊ apellatiōz ꝓsequi. ¶ Circa ꝑmū dicit ℔ Inn. q excoicatus vt reus necessarius pōt eē in iudicio ⁊ omni defensione vti. ⁊ de tali reo pōt intelligi iste tex. et dicit necessarius cū actio dirigit ꝯ eū vl' spāliter vocat ad iudicū reddit. n. iudiciū in inimitū. vt. l. inter stipulantē §. stichū. ff. de ℞b. ob. Si aut excoicatus venit vt reus volūtarius nō est audiēdus ſm eū. Et dicit volūtarius q̄ nō necessitat ꝑ iudicē venire ad iudiciū sed quia ipse volūtarie venit forte ꝑ suo int'esse vel cōi. exēplū in anē. si oēs. ¶ Si vt se ab here. absti. vbi dicit q cū minor petit se restitui aduersus aditiōz hereditat' vocādi sūt oēs creditores. vel pone exemplū in. c. veniēs. ij. ð testi. dicit tñ Inn. q si i libello specificaret certa ꝑsona. vt si petat mior vl' ecclesia r̄stitui ꝯ sniaz ꝓ. ro petro ꝯ se latā vl' q: dānosa est hereditas ꝓpter debita petro vel ꝓpter legata sibi relicta tūc petrus veniēs audiret excoicatiōe nō obstāte cū videat ꝯ ipsū spāliter actio dirigi vñ pōt dici reus necessarius. dicit tñ q aliqui dicunt etiā hoc casu ipsū eē repellēdū. Do. an. dicit ist⁹ nō admittēdū q̄ actio tercio nō ꝓiudicaret vl' si preiudicaret nō tñ in suo iure ꝓuato vel eccl'ie sue. al's cū stimulet a preiudicio sniē que ei ꝓiudicat poterit appellare q: iste est reus necessarius. hoc dictū ℞ost. j. eo. dilecti. sentit Inn. i. c. sup̄ bis. j. de accu. et facit qđ ibi dicaz de appellatiōe extraiudiciali. tene ergo q aut ille comparens ꝑ suo int'esse vult aliq̄d ꝓsequi ⁊ nō admittitur q: ē mere volūtarius in. c. pia. j. e. ti. li. vj. aut vult euitare preiudiciū ⁊ grauamē sibi iminēs nisi compareat et debet audiri sicut est videre i appellatōe. naz ad appellandū nō molestat' ꝑ iudicē ℔ solo ꝓiudicio sniē. est enī ista mera defensio q̄ indistincte ꝓmittit excoicato vt ℔. ⁊ de hac materia vide q nō. j. eo. c. dilecti. hec ꝓcedūt q̄n timet ꝓiudiciū sibi inferēdū vel illatum per iudicem Si aūt grauat' ex iudiciū ꝑ ꝓuatuz non audit' cōquerens etiā si petit restitutiōz spoliatōis. vt in. c. ij. de or. cog. nō. glo. in. c. ex insinuatione de ꝓcu. ⁊ c. in noie dñi. xxij. di. ⁊ Inn. in. c. cū nr̄is ð ꝓcess. preben. ⁊ nō. in. c. dilectus de rescrip. diuersitatis rō pōt eē iudicio meo. q: ꝑ casu mere se defendit nec intendit ꝑncipaliť ꝓsequi vt hic. In scđo vo vult ꝓsequi aliū ⁊ aliū impugnat. iō nō audit nec fit sibi ꝓiudiciū irrenocabile si nūc nō audiatur cū obtēta absolutione poterit agere sed in iudicialibus nisi audiret' de pñti nō possz postmodū agere obstāte trāsitu in rem iudicatā. ⁊ ꝑ hanc rōnē puto posse attentari q si reus ē fugitiuus vl' res ē tpe peritura excoicatum debere audiri. stimulat' enīz ad agendū eximinenti preiudicio ⁊ pōt dici defensio quedā ⁊ ℔ est eq̄ssimum facit q le. ⁊ no. in. l. ait ꝓtor. §. si debitorē. ff. de bis q̄ in frau. cre. ⁊ in. l. nullus. ¶ de iudeis. hoc tñ puto vrū respectu debitoris fugiētis. sed si res cēt alit' tpe peritura secus posset dici cū possit facere se absolui. et ℔ expresse tenz ℞ost. i. c. significauerūt. vbi dicit q si actio excōicati perit tpe nō ꝑ hoc dz admitti. ⁊ si de facto fuit admissus nō valet etiā quo ad int'rūpendā ꝓscriptionez. vñ dicit se putare q nulla ciuilis interruptio bz excōicatū iuuare. ar. ff. ð reg. iu. l. q̄s. ⁊ in. c. j. de postu. prelati naturalis ℣o que omībus ꝓdest sibi ꝓderit. ff. de vsuca. l. naturaliter. ꝑmū dictū vt nō valeat iudiciū ad it'rumpendā prescriptionē si de facto fuit admissus non puto vrū q: oia gesta corā ordinario tenēt anteq̄z repellat'. vt in. c. pia de excep. li. vj. sed corā delegato ipetrato tpe excōicationis possz dubitari q: illa gesta nō tenēt. vt in. c. j. de rescrip. li. vj. vñ essz icidere in q̄nē. an ꝑ actū iudicialē nullū int'rūpat' ꝓscriptio. de quo dicet. j. in ti. de ꝓscrip. ¶ Quid aūt si ꝯ reū necessarium fuit facta missio in possessionē ob ꝓtumaciā postmodū in excōicatione exīs petit possessionē sibi restitui nunquid debet audiri: vide qđ dixi in. c. q̄m. §. in alijs ⁊ se. §. vt li. ñ ꝓtes. ⁊ ꝑ spe. in ti. de ꝓtumacia. §. fi. ver. ℔ pone. plem⁹ ꝑ bar. in. l. de pupillo. §. fi. ff. de no. ope. nun. vbi concludit q aut venit vt reus principaliter ad ℔ eundam defensionez cause ⁊ ꝓsequenter ad recuperādam possessionem ⁊ dz audiri quia reus est attento ꝑncipali. argu. in. l. si pupillus. §. j. ff. de ꝓmu. cre. ⁊. d. §. in alijs. aut principaliter petit rescindi. qđ factū est cōtra se vel petit possessionē sibi restitui ⁊ dicit actor. ar. in. l. in trib. ff. de iudi. vnde oīa illa iura loquētia de actore habent locum in isto et sic non vult eum debere hoc vltimo casu audiri. ⁊ idem hic do. an. Ego dico hoc vltimuz non ꝓcedere quia venit stimulatus ex facto iudicis ⁊ sic est reus necessarius. Quemadmodū enim reus grauatus appellat vt defendat se aduersus sententiam vt hic ⁊. j. c. pe. ⁊ fi. ita ⁊ iste grauat' ꝑ missionem ⁊ sic ꝑ interlocutoriā iudicis pōt ꝓparere ⁊ allegare defensionem suā et petere grauamen reuocari maxime si timet ne lapsu anni missus efficiat' verus possessor et sic ꝑdat possessionē. vt in. d. §. in alijs. ¶ Venio ad scđm vide licet an excoicatus valeat indistincte appellare ⁊ appellationē ꝓsequi: ⁊ dic q aut queritur de appellatōe iudicialī aut extraiudiciali. ꝑ casu pōt excoicatus semꝑ appellare eo tñ casu q̄ posset nō excoicat⁹. In ℔ eīm nō differunt vt hic etiā si excoicatus fuit actor ouginari⁹ q̄a ad actū appellatōnis venit necessitatus stimulo sententie. vt ꝓbat' in. c. significauerūt. j. e. ti. ⁊ appellationez a se interpositā ꝓsequi ⁊ lr̄as sup̄ ea impetrare etiā mentionez de excoicatione nō faciendo. vt ꝓbat'. j. eo. in. c. fi. ¶ An aūt excoicatus appellatus possit appellatōem interpositā ꝑ aduersariū ꝓsequi aduersario nō ꝓsequente: videt q sic. q: nō excoicatus posset eaz ꝓsequi. j. de ap. c. oblate. ergo idem in excoicato cū in hoc nō differant vt. §. dixi ꝓtrariū videt' velle Jo. an. in. c. pia pallega. q: respectu ꝓsecutōnis excoicatus nō stimulatur cum rata maneat sententia ꝑ eo lata aduersario nō ꝓsequente. j. de appel. c. ꝓsonas. ⁊. c. cuz sit. qđ placet. ad qđ facit qđ. §. dixi. Scđo casu. s. cum queritur de appel. latōne extraiudiciali Juno. fuit varius. hic tenuit q ñ. cū talis appellatio sit ad cām ꝓuocatio. vt. d. c. cū sit. et sic bz vim ꝙuentōnis q̄ excoicato interdicit'. Cōtrariū sentit in. c. dilecti. de maio. ⁊ obe. Jo. an. post alios concordando dicit in. d. c. pia. q aut appellatō est mere extraiudicialis ⁊ ꝓcedit primū dictuz. aut nō est mere extraiudicialis ꝓcedit dictum ꝓtrariū. ponit exemplum hui⁹ vltimi dicti in eo qui appellat ab executore volente alicui ꝓuidere de beneficio q̄ pōt vexare ⁊ grauare. dicit do. an. primū dictum ꝓcedere inq̄ntum appellat a grauamine futuro. scđm inq̄ntum a grauamine ꝓterito q̄ ad finem deuoluendi. iuxta nō. in. c. bone. de appel. putat tñ q debaret audiri cū stimulet' a grauamie maxime vbi est grauamē possessionis. ℔ dictū puto omnino falsum q: talis appellatio ē oīno extraiudicialis cuz sit ad cām ꝓuocatio. nec ob. grauamē imminens cum vt. §. dixi nō possit petere restitutōez etiā si fuit spoliatus. nec ℔ casu defendit se sed potius vult aliū impugnare ⁊ poterit absolutione obtenta agere cū nullū sit sibi iuris ꝓiudiciū. tene ergo simplr dicti. Jo. an. ¶ Iuxta ꝑdicta quero. pone q aliq̄s nō excoicatus extra iudicium appellauit et postea excoicatur nunquid ꝑdictam appellatōnez ꝓsequi potit nō abstāte ꝑdicta excoicatōne q̄ supuenit. ⁊ itellige vt ꝓcedat dubitatō in appellatione mere extraiudiciali: Inn. distinguit q aut negociū ē delatū ad superiorē. puta q: post appellationē et ante excoicationē grauatus fuit in eo sup̄ quo appella

uit maxime si arripuit iter eundi ad curiã añ excoicatõ nem ⁊ poterit dictã appellatiõez ꝓsequi.ar.iij.q.ix.re uera.⁊ qr gñaliter dicit excoicatũ posse suã appellatõ nem ꝓsequ̇.vt in.c.fi.j.eo.ti.⁊ qr iaz videt ceptũ iudiciũ vel appellatõnis cã.ad hoc qđ no.de offi.dele.c. gratũ. ⁊.c.cum cãm.vt ante excoicatiõez nõ fuit grauat⁹ et ꝑ ꝓsequens appellatio nondũ habebat effectũ nec nego cium erat translatũ ad superiorẽ ⁊ nõ poterit hoc casu appellationẽ ꝓsequi. Refert tñ Inno.alios tenere cõ trariũ dicens qꝫ indistincte talẽ appellatõez poterit ꝓ seqnt excoicatus. Do.an.tenet primã distinctõz ⁊ red dit rõnem diuersitatꝯ int̃ primũ casuz ⁊ scđm dicẽs qꝫ qñ iam supuenit grauamẽ se defendit stimulat⁹ qđ nõ est añ ideo repellit. ℌ iudicio meo nõ est sufficiẽs diuer sitatis rõ qr tpe ꝓsecutõnis semꝑ reperit grauamẽ p̃ cessisse.⁊ sic ꝑm suã rõnem semꝑ deberet admitti cũ ve niat a grauamine stimulat⁹ qđ est falsuz. Ego aũt sal uo meliori iudicio dicerẽ qꝫ nec in prio casu nec ĩ secũ do põt excoicatus ꝓsequi erq̃ appellatio est mere exiu dicialis. Moueor principaliter qr appellatõ exꝰ iudicium nõ est ꝓprie ⁊ stricte appellatio sed potius quedam ꝓ uocatio ad cãm.vt est tex.sing.in.d.c.cũ sit. nec supue nientia grauaminis mutat naturã istius appellatõnis. ℌ eam verificat ⁊ facẽ eam vires assumere vbi p̃ erat q̃si ꝓditõnalis ⁊ pendebat a futuro gramine.vñ regulari ter nõ tenet appellatus ꝓparere ad terminũ appositus ꝓ appellantẽ ℌ dz index ad ipsi⁹ instantiã citare aduer sariũ.vt no.glo.in.d.c.cum sit. ⁊ Inno.in.c. dilecti.de ma.⁊ obe.⁊ sic cũ appellãs semꝑ teneat locũ actoris pote st semꝑ repelli p̃ textu excoicatõnis etiã supuenient, vt in.c.prudentiã.§.sexta.de offi.dele.⁊.j.e.c.exceptio nem.⁊ in.d.c.pia. Nec ob.c.fi.j.e. supꝙ se fundat Inno.dicens ibi caueri excoicatũ posse appellatõez ꝓsequ̇ qr loquit de appellatõne ꝓprie sumpta.s.iudiciali.naz nisi tũc posset appellare ⁊ appellatõnez ꝓsequ̇ snĩa tran siret in rem iudicataz ⁊ sic ꝓprie se defendit appellãdo: ⁊ appellatõnez ꝓsequendo.sed nos loquim̃ in appellatõ ne extraiudiciali ⁊ in grauamine extraiudicialiter facto ꝑ ptem quo casu cessant rõnes p̃dicte tñ poterit post modũ qũcunqꝫ ꝓsequi grauamẽ saltẽ ꝑ viã querele.d ap.c.ꝓcertatõni.li.vj.⁊ sic ñ timet de trãsitu in rẽ iudi catam. Nec ob.qđ opponit de grauamine :qr ℌ idem est reperire citra omnẽ appellatõnez.⁊ tñ nõ põt excoi catus id ꝓsequi etiã si fuit spoliatus vt.s.dixi lz spoli atio sit in multis priuilegiata.de or.cog.c.fi. ad ℌ facit qđ supra dixi. Iuxta p̃dicta querit supra vidim⁹ qñ excoicatus appellare nõ põt nũc querit an in alijs casi bus poterit saltem absolut⁹ appellare nõ obstãte lapsu decendij a tpe grauaminis seu snĩe: So. Innoc. ponit circa hoc duas opiniones. Prima vt post absolutio nem audiatur non via directa sed ꝑ restitutõez in inte grũ. debz em̃ sibi restitui facultas appellãdi erq̃ nec ꝑ se nec ꝑ procuratorẽ potuit excoicatione obstante ius su um ꝓsequi.ff.ex qui.cau.ma.l.ℌ ⁊ si.⁊.ff. de mino.l.pa pinianus exuli. Scđa opi. est qꝫ excoicato non cur rat tps exquo nõ potuit agere seu appellare.vñ p⁹ ab solutionẽ poterit appellare infra.x.dies q̃si tps decen dij ad appellandũ curiat p⁹ absolutõez obtentam.⁊ in ducit in ar.qꝫ excoicato tps nõ currit.vt in.c.qr diuer sitatem.de ꝓcess.ꝓben.fatet tñ Inno. qꝫ factũ ꝫ excoi catum tenet nec põt retractari qr vocat⁹ nõ fuit vel ad missus q̃nis nõ excoicatus posset ob ℌ dicere actũ nul lum.vt no.s̃.de ꝓcura.c.in nostra.hoc vltimũ dictum Inno.intelligo quando actio non dirigebat specifice ꝓtra excoicatum. vtputa cum petit confirmatio elec tionis vel in casu autẽ.si oms. C. si vt se ab here.absti. vel simili.als dicerẽ actum nullum si ꝓcessum fuit con tra excoicatum eo nõ vocato.ar.hic iuncto.c.oĩa.iij.q. iv.⁊.c.caueant. Sz circa principale dictũ plus placz Inno.prima opi.vt audiat ꝑ viam restitutõnis quaz dicit ꝓcedendã qñ aliter sup̃ iure suo sibi subuenire ñ põt. Si aũt aliter agere põt vt in ꝓfirmato q̃ post con firmationẽ põt accusari de criminib⁹ non restituet iste nũc absolutus ad appellandũ.ad p̃dicta facit.c. ꝓstitu tus.de ap.iuncta.l.j.⁊.ij.ff.ex qui.cau.ma. Aduerte qa idem Inn.in.c.prudentiã.de offi.dele.videt magis acce dere ad scđam opi.dicit.n.qꝫ si excoicatus nõ fuit ad missus ad agendũ p⁹ absolutionẽ agere poterit prescri ptione nõ obstante:qr ꝑ iudicez vel aduersarium stetit quo minus ageret in tpe.adducit no.in.c.ex rõne.j.de ap. Hosti.hic nõ placet prima nec scđa opi.primã im pugnat ex eo qr cũ fuerit excoicatus ꝓpter delictũ suũ nõ meret restitutõez in integrũ licz aliud sit in absente cã reipu.vel in detento iusto impedimẽto in quib⁹ casi bus loquunt iura superi⁹ inducta ꝑ Inno. vñ de vno casu ad aliũ nõ est bona illatio. Scđa opi. impugnat qr aut fuit casus in q̃ poterat excoicat⁹ appellare et sic currit sibi decendũ cũ appellare possit vt h̃ ⁊.j.eo.c.fi. aut erat casus in q̃ nõ poterat appellare ⁊ tũc cessat q̃ stio ℌ in.c.significauerũt.j.e.formãs qõnem nũqd excõ municatus possit petere restitutõez ꝑ snĩam a q̃ nõ ap pellauit refert Dias opi.ipse ℣o dicit qꝫ si petit resti tutio ex clausula generali tali clausula expꝫssa q̃ ꝓbata nisi subueniret damnaret innocẽs vel periret aia sub ueniendũ est.ar.hic ⁊.s̃.de in inte.resti.c.ex lris. Si ℣o petit restitutio ex alio fauore dependẽs excoicatus re pelleret cum de iniq̃tate iudicis vel iniusta ꝓnia nõ cõ queratꝰ.ar.ff.de mino.l.ꝑfecti. Nec ob.iste tex.vbi ex coicato subuenit ex equitate :qr eq̃tas suadet vt bi q̃ sunt excluſi a pticipatõne ecclie repellant ab oĩ leguz fauorabili auxilio.imputet ergo sibi si nõ appellat et lz loq̃tur in excoicato tñ in ratõne sua videt limitare pri mam opi.scđam opi.videt limitare in.d.c. prudentiã. nõ solũ respectu appellatõnis ℌ generaliter sentit qꝫ si excoicatus fuit in mora petendi absolutionez currit ti bi tempus.q̃si tũc impediat agere ex culpa sua et nõ ꝑ iudicem vel aduersariũ secus si non fuit in mora. Do. an.hic dicit satis eque posse distingui an excoicatus sit iniuste ⁊ audiatur vel sibi nõ currat temp⁹ vel saltẽ re stituatur an iuste ⁊ si est in culpa petendi absolutõez currit temp⁹ a tempe culpe ⁊ nõ restituit.nõ a tpe sen tentie si nõ est in culpa qr forte vellet sed nõ põt tũc ñ currit vel saltem restitueret.nec ob.qꝫ delictum nõ po test causam legitimã impedire vel cursum restituẽdi qr delictũ vel culpa nõ est imediata cã q̃re nõ põt sed ẽ ex coicatio.vt no.de ꝓcess.ꝓben.c.qr diuersitatẽ ꝑm eum Et vide ad hoc vltimũ qđ no.glo.in regula imputari. de re.iur.li.vj. Ego latius ꝓsiderando distinguerez sic qꝫ aut loquim̃ in facultate appellãdi aut aliter agen di.puta ꝓ rebus seu iurib⁹ ꝓscript⁹ ꝓpter defectũ facul tatis agendi.ꝑ casu aut querit de facultate appellãdi ĩ iudicio aut extra.si in iudicio non debet audiri pt⁹ tem pus a iure ꝓfixũ nec ipso iure nec ꝑ viam restitutionis siue excoicatio fuerit iusta sine fuerit in mora petendi absolutionem siue nõ. Ratio huius dicti est qr excoi catio non impedit facultatem appellandi.vt hic ⁊.j.c. fi.hoc verũ quãdo ꝓtendit impedimentũ ex capite ex coicationis.secus si ꝓtendit aliud impedimentuz ex cã ꝓbabili ⁊ hoc casu ꝓcedit dictũ Hosti.j.eo.in.c.signi ficauerũt. Si ℣o de appellatõne extra iudiciuz querit ⁊ tũc in casib⁹ in q̃b⁹ supra dixi excommunicatũ posse appellare puto distinguenduz vt.s̃.dixi. In alijs vro casib⁹ sec⁹ cũ subsit remedium per viam querele.vt i.c. ꝓcertationi.de ap.li.vj.⁊ si tempus agendi esset elapsũ ⁊ sic obstaret prescriptio tunc dicendum vt in sequen ti casu.⁊ hoc de primo membro. Quo ad scđm mẽbruz sat̃ puto ꝓcedẽ dictũ do.an.⁊ facit dicta.l.papa.exu li.ff.de mino.⁊ ꝑ hec est expedita prima pars glose. Venio ad scđam ptem ⁊ op.ꝫ tex.videt em̃ excom municatũ nõ admittendũ etiã se defendendo:qr re⁹ bz

iurare sicut ꝛ actor de calũnia. ℊ. de iura. calũ. ꝑ totum. excõicato ꝯo nõ licꝫ tangere sacra sicut nec ingredi. v. di. ad eius. xxj. di. cleros. Jo. vt in glo. q̃ soluẽdo dicit excõicatũ admittẽdũ ad iurandũ q; ℬ venit in odiuꝫ suum. alꝫ reportaret cõmoduꝫ de malicia sua ℨ. c. itellexi mus de iudi. ꝛ ℬ ẽ bona so. ꝛ vide ī piurio qđ le. ꝛ nõ. in c. cũ in eccl̃is de ma. ꝛ obe. vide etiã qđ nõ. j. q. j. q̃ studet. ꝛ. xxxiij. q. iij. vir cũ ꝓpa. ¶ Quero q̃d si excõicat⁹ cõuenit super eo ꝑ q̃ fuit iniuste excõicatus nũq̃d potest excipere ꝙ nõ teneat rñdere nisi prius restituatur ad coĩonem q̃ fuit iniuste priuat⁹. glo. in tercia ꝑte cõcludit ꝙ sic dũmõ ꝓbet ꝙ iniuste excoĩcat⁹ fuerit bosti. de ℬ dicit vꝛ si agat excoĩcat⁹ vel is q̃ fecit istuꝫ excoĩcari secus si ali⁹. ar. j. de resti. spo. c. freq̃ns. li. vj. ꝛ credo ꝙ ℬ fuit de mente glo. ꝛ id qđ no. ℬ firmat glo. in. c. nullus. ij. q. ij. vbi dicit idem in suspẽso. ꝛ vide ꝑ archi. ¶ Ex q̃ sing. no. qnẽ posse petere restitutõeꝫ illoꝛ inrium q̃ ꝓpꝛie possideri vel quasi possideri nõ pñt ß cõcernũt quodãmõ statũ psone. facit ad materiã. c. querelam. de elec. ꝛ ꝑ ℬ dicit Lap⁹. alleg. lxj. ꝙ si pb̃yter parochialis nõ exhibet parochiano sacra sicut debꝫ et solitus erat facẽ si petit ab eo decimas vel alia iura parochialia poterit parochianus excipere ꝙ nõ exhibet sacra vt prius ꝛ ꝙ eũ priuauit q̃si possessione exhibitõnis. ꝛ satis bñ facit tex. in. d. c. nullus. ꝛ vide qđ notat. lxxiij. di. q̃s q̃s. ¶ Quero dicit hic ꝙ suspectus iudicib⁹ ex certa scia papa cãm nõ ꝓmittit. pone ꝙ sñia lata detegat indicis suspitio nunquid debeat retractari. Jo. glo. in ℵ. de certa scia. ar. ꝑ istũ tex. ꝙ sic. q; littere sic obtente nullã vident ꝓferre iurisditõneꝫ. de q̃ tñ remittit ad no. in. c. ad audientiã. ij. de rescrip. Jdẽ videtur notari in ordinario in. c. quotꝫ. ij. q. vj. Jdũte quia fundamentũ hui⁹ dicti est falsuꝫ. suspitio em̃ nõ induxit nullitatẽ rescripti ipso facto lꝫ ꝑ exceptiones possit iurisditio elidi. vtꝫ in. c. inter monasteriuꝫ. j. de re iudi. q̃nimo nec q̃libet alia surreptio. vt no. in. c. ceterũ. ꝛ. c. ad audientiaꝫ. ℊ. de rescrip. vñ puto q; nec ī ordinario nec in delegato ex hac sola cã possit retractari sentẽtia q; nõ sequit iudex fuit suspectus ℊ tulit iniquã sñiam. Si em̃ credebat sñiam iniquã debuit appellare. q̃propter sibi imputet si sñie acquieuit. j. de re iudi. c. qđ ad ꝓsultatõꝫ. facit qđ le. ꝛ no. in. c. cũ. J. ꝛ A. de re iudi. et ī c. sicut. de testi. Et ad istũ tex. dico ꝙ papa nõ cõmittit suspecto causam ex certa scia. s. q̃n recusari possit iurisditionem tñ ꝓfert. qđ ꝑꝫ ex eo q; ꝑte nõ recusante tenet sñia. vt in. c. indicãte. de offi. dele. ꝛ. d. c. inter monasteriũ. qđ nõ esset si nullã iurisditiõeꝫ iudex recepisset. ¶ Venio ad glo. fi. q̃ in effectu q̃rit nunq̃d excoĩcat⁹ ꝓcuntus possit suũ debitũ ꝓpensare. ꝛ ꝓcludit ꝙ nõ. q; qui ꝓpensat quodãmodo agit et petit. l. ampli⁹. ff. rem ra. ba. q̃nimo ſm glo. si aduersarius excoĩcatum nõ repelleret posset iudex ex officio illõ facere. j. c. c. exceptõnem. banc opi. glo. tenẽt, Jo. Ull. ꝛ idem Lan. ℬ et. j. de senten. ex. si aliq̃n. Bof. ꝑ arguit ꝑ opi. ℨ ꝛia ß finaliter putat opi. glo. verioꝛẽ vt excoĩcatus ꝓpensationeꝫ obtꝛere nõ possit q; q̃dã damnat⁹ est petere ꝓpensare nõ põt in. d. l. amplius ad fi. Bart. bur. in. q. venereali que incipit queritꝫ vtrũ excoĩcatus. dicit ꝙ licet Lan. ꝛ Jo. dicant ꝓtra. ipse tñ putat excoĩcatũ posse ꝓpensare. ꝛ idem Pbi. j. eo. c. dilecte. ꝛ p. l. veruꝫ. ff. de. ꝓpen. Hostien. ꝑ arguit ꝑ ꝓpensatõne q; qui ꝓpensat ꝓpꝛie nõ agit. quod patet ex eo q; venit in ꝓpensatõneꝫ ꝑm leges qđ non venit in petitione vt debituꝫ naturale. ff. de ꝓpen. l. j. Jtem excoĩcatus soluere debet. et ℬ videt facere qui compẽsat. l. si debitoꝛ. ff. qui po. in pi. ha. demum distinguit ꝙ aut debitum est liquidũ nec aduersarius negationẽ vel exceptionẽ ꝓtendit sed ꝓsentit ꝙ fiat ꝓpensatio ꝛ debet admitti. vt. l. fi. C. de ꝓpensa. et c. bona fides. j. de posi. ꝛ sufficere dꝫ iudici qualitercunq̃ satisfiat actoꝛi. ff. de pig. act. l. si rem. ℊ. omis. Si aũt aduersarius excoĩcati negat vel excipiat tũc secus ſm eum. Jo. an. exꝑsse nõ eligit more suo q̃d velit. ꝑ em̃ cõfirmando opi. glo. dicit ꝙ duplex est defensio ꝛna que habet naturã solius exclusionis ꝛ hec excoĩcato ꝓmittitur. vt hic ꝛ. ff. de accu. l. seruos. alia que hꝫ naturã impugnationis ꝛ actionis vt ꝓpensatio. ꝛ ℬ nõ ꝓceditur. C. de adul. l. q̃m alexandrũ. sed in alia addi. ad fi. sentit ꝓtranũ dicens nõ obstat ꝙ ꝓpensans dicat agere: q̃a idem dꝫ de excipiẽte ꝛ tñ excoicatus excipit vt ℬ. vnde verũ est ſm eũ ꝙ q̃ ꝓpensat agit q̃ ad ℬ q; hꝫ ꝓbare. ß veritate inspecta nõ agit q; iaꝫ ꝓpelleret actoꝛ si ageret residuũ restituere qđ tñ nõ facit sed solũ fit ꝓpensatio. ꝛ hãc opi. ꝙ possit ꝓpensare sequit hic do. ant. et mouetur q; excoĩcatus põt excipere ꝛ ꝓpensare excipere est. debet em̃ attendi qđ ꝓncipaliꝛ agit. vt. l. j. ff. de auct. tu. finis aũt ꝓpensanti est ꝓncipaliꝛ actoꝛẽ a sua petitione repellere licet in ꝑñtiam sibi debitũ ꝓsequat. Et ℬ idem ꝓsequit excipiẽdo nõ obstãte. l. ampli⁹. vbi ꝓmittens nõ petere, non põt ꝓpensare q; verũ est ꝙ in effectu ꝓpensans petit. quẽ quidẽ effectum aduertit recipiẽs ꝓmissioneꝫ de nõ petẽdo sed directe nõ agit ita vt ob ℬ excoĩcatus repellat Jac. de are. cum q̃ transit Ali. in. l. q̃m alexandrũ. C. de adul. dicit ꝙ excoicat⁹ vel bãnitus qui nõ põt agere nõ põt ꝓpensare q; ꝓpensatio habet in se quandã impugnantiã ꝛ petitõeꝫ. Bar. in. l. amplius ꝑalle. tenet qđ glo. hic vt nõ admittatur ꝓpensatio ꝛ ℬ idem dicit tenere Oldra. ꝛ Ja. de are. ꝑ illam. l. amplius. ꝑ quã etiã dicit ꝓpensantes indebitũ solutũ incidere in penã statuti puniẽtꝫ petentẽ indebite solutũ qđ no. Puto q̃ ad nostrã qõneꝫ satis eã posse distingui ꝙ aut aduersari⁹ ꝓfiteꝛ debituꝫ ꝛ acq̃escit ꝓpensatõni et admittit. nec dꝫ iudex ex officio suo repellere q; nõ agit sed potius soluit. ꝛ nõ refert qualitercunq̃ satisfaciat in. d. l. si rem. ℊ. omis. ꝛ sic ꝓcedit opi. Hosti. Aut aduersarius negat ꝛ nõ acquiescit ꝓpẽsationi. ꝛ tũc de rigoꝛe ꝓcedit opi. glo. ꝛ sequaciũ que videtur magis ꝓmunis sed de eq̃tate quã puto obseruãdam videt admittenda cũ sit quedã defensio cuꝫ iõ nõ soluit: quia impedit ex facto aduersarij. Si eĩ ille actoꝛ sibi solueret iste excoĩcat⁹ satisfaceret. vñ impedit per actoꝛẽ ipm̃ q̃ min⁹ sibi satisfaciat. ad ℬ qđ no. Bar. in d. l. amplius. vbi ꝓcludit non incidere in piuriũ q̃ iurat soluere si ꝓpensat rõne ꝑdicta ꝛ hoc puto magis iuri ꝛ rõni ꝓsonũ cum oĩs defensio excoĩcato reseruet vt hic ꝛ ad. l. amplius. rñde vt supꝛa ꝙ ibi ꝓsiderat effect⁹ cõpensatõnis q; damnificat ꝓtem ꝓtra pactũ de nõ petẽdo ß excoĩcatus non repellit a iudicio q̃natenus aliuꝫ stimulat sed si stimulat admittit volens se defendere ꝓpensando vel alio mõ. ¶ Unũ tñ nõbis ꝙ si non excoĩcatus petit aliq̃d ex aliq̃ ꝓtractu ab excoĩcato ꝙ ñ excoĩcatus cogit dare excoĩcato omne id ad qđ tenet ex eo ℨctu. ita notãter ꝑ istũ tex. dixit Jnno. in. c. si vere. de sen. ex. ꝑ hoc, dixit Jo. an. hic excoĩcatum posse excipere ℨ emptoꝛẽ ꝙ nõ tenet tradere rem quaꝫ vendidit nisi sibi ꝓtiũ numeret. ꝛ idem no. c. j. ℊ. de pact.

¶ Quero presupposito ꝙ excoĩcatus nõ posset suum debitũ ꝓpensare nunquid saltẽ ipsius fideiusso: ꝓcuntus possit ꝓpensare debitũ ipsius excoĩcati. et videt ꝑmo ꝙ nõ. q; ℬ eet ꝓuidere etiaꝫ excoĩcato. et sic ꝓpter ꝓnexitatẽ de vno dicto debet extendi ad reliquum. de ꝓsti. c. translato. ꝛ facit. l. pedius. ff. de arbi. ꝛ. l. j. ℊ. item queritꝫ. ff. de aq̃ quoti. ꝛ est. Jteꝫ si admitteret viciarẽtur due regule q; nõ sequeret accessoꝛiũ nãm ꝓncipalis. Jteꝫ denegatũ vna via admittit alia via ℨ regulaꝫ accessoꝛiũ. ꝛ regꝛaꝫ cũ q̃d vna via. de re. iur. li. vj. io. an. tꝫ ℨriam sñiam. s. ꝙ si debitũ est ꝓpensabile possit indistincte fideiussoꝛ compensare excoĩcatione ꝓncipalis nõ obstãte. Movet q; ius ꝓmittit fideiussoꝛi soluẽ debꝫ debitoꝛ. ff. man. l. si ꝓcuratoꝛem. ℊ. si ignoꝛãtes. ꝛ qui ꝓpensat solut vt. ℊ. dictum est. nec obstare dꝫ ex-

coïcatio fideiussori onerosam cãm hñti.ff. de ꝺoli.exce. l.apud.§.si cũ legitima. ¶Item cũ exceptio ꝓsonalis rei nõ iuuet ipm fideiussorẽ.ff. de exce.l.exceptões.q̃ per sone multo minus ꝓsonalis ꝓtra eũ reũ ꝺz sibi nocere. ff. de re.iur.l.j.7 regula odia.li.vj.7 hanc opi .sequitur ħ ꝺo.an.7 videtur mihi verissimũ.facit qꝺ no.glo.in.c. vno.de iurepa.li.vj. ¶Istez adduco talẽ rõnez excoïcat⁹ repellit ab agendo seu petendo ꝓpter coïonis periclm 7 vt rubore suffusus citius ad coïonem redeat. vt in.c. pia.de excep.li.vj.q̃ rões cessant in fideiussore. audit em̃ ipse ꝓponens exceptõez ꝓpetentẽ reo principali ex ꝓsona sua cum oĩs exceptio cõpetens ipsi reo ꝓncipali ꝓpetat ex iuris dispositõne ipsi fideiussori etiaz inuito reo.vt in.l.oĩs exceptões.ff. de excep.et ꝓpter ꝓnexitatem nõ ꝺz innocẽs ꝓpter nocentẽ puniri: sed nocens ꝓpter innocentẽ tolerari. vt in.c.sacris.de sepul.et in.c. q̃ magnũ.xxij.q.iij. ¶Ultimo q̃rit ħ gñaliter dicit hic excoïcatũ posse vti omni ꝺefensione nunq̃d excõi- catus hñs exceptionẽ possit anteq̃ ꝓueniat implorare officiũ iudicis vt silentiuz imponat actori ea ꝓbata sic põt nõ excoïcatus iuxta ea q̃ no.in.l.si ꝓtendat.ff. ꝺ fi- deius.7.l.aurelius.§.centũ.ff. de li.le. dixi ĩ.c.siquis cõ- tra clericũ. de fo.ꝓpe. Ꝺo.an.recitat Fed.tenere q̃ sic ꝓsili.cclxxxij.7 placet sibi hec opi.q: quicq̃d agit ordi- nat ad finẽ ꝺefensionis.adducit no.ꝑ Inn.j.q̃ si sint le gi.c.latori.nã ꝺato q̃ ꝓuocet ad iudiciũ tñ totũ qꝺ fac̃ venit ad ꝺefensionem q: nil petit vel impugnat nisi vt absoluat. ħ ꝺictũ mihi ñ placet.ꝑ ꝑ istuz tex.q̃ ꝓmittit ꝺefensionẽ excoïcato q̃ impugnat ab actore.et ꝺurum esset q̃ actore impugnãte reus excoïcatus nõ posset se ꝺefendere.nam sic multotiẽs ꝺẽnaret absoluendus q̃ quidẽ rõ cessat actore nõ agente. Ite3 q̃s satiꝫ lucratur cũ satisfacit voluntati sue. vt no in.l.pe.ff. de ꝺi.cau. da.nõ q̃ ꝺz admitti cũ ipse ꝓuocat ad iudiciũ ꝓpter ra tiones q̃s ponit tex.in.c.pia.p̃alle.facit q̃ se prius absol ui.nam repellit a iudicio vt citius resipiscat. admittit em̃ q̃ venit vt reus q: necessitat ab alio 7 ne reportet ꝓmodũ ꝺe malicia sua.vt in.c.intellexim⁹.de iudi.q̃ ra- tio cessat q̃ vltro se refert vt implorando officiũ iudi cis sub sua ꝺefensione.ħ em̃ officiũ iudicis non exerce- tur in sui odiũ sed potius ad sui ꝓmodũ.et hãc ꝓtrariã opi.puto verissimã exq̃ ħz facultatẽ faciẽdi se absolui. 7 facit qꝺ ponit Fede.ꝓsi.cxiij.vbi dicit excoïcatũ nõ audiendũ volentẽ ꝓpriam iniuriã ꝓsequi q: indistricte iura repellũt excoïcatũ.facit qꝺ dixi.s.co.c. a nobis. et admitti nõ ꝺz nisi in casibꝫ iure expressis.casus antẽ iu- ris non est expressus si bene ponderet iste tex.7.ꝺ.c.in- tellexim⁹. Nico.abbas.

Cum venerabilis. Casus. Si re⁹ q̃ res petit excipiat ꝺe pmutatione ipsius rei facta cũ actore nõ fatet ꝑ ħ actorem fuisse ꝺnm et ex- ceptio falsi etiã post sniam põt opponi. vel generalius summa sic. Excipiens nõ videt fateri ea q̃ in exceptio ne includunt.7 ħ ꝺ. Exceptio falsi põt etiã post sniam opponi.7 ħ sc̃ꝺo. Ꝺiuidit principaliꝫ in duas ptes. Ꝺn prima ponit facti 7 ꝓcessus narratio. Ꝺn sc̃ꝺa diffini- tio ibi intellexim⁹. Prima subdiuidit in tres.naz ꝺ po- nit petitionẽ actoris.sc̃ꝺo ibi idẽ.rñsionẽ exceptõis 7 ꝓ- bationis reoꝝ.tercia ibi ad ħ replicatõez 7 ꝓbationez actoris. Sc̃ꝺa subdiuidit etiaz in tres ptes.prima ponit quoꝺdã motiuũ diffinitõnis soluẽs obstaculũ.secũdo diffinit cãm q̃ ad spũalia ibi q: ☞o.tercio q̃ ad tempa- lia ibi verũ.colligã notabilia principaliora. ¶Et not. ꝺ q̃ in accessoriꝭ põt libellus esse gẽneralis. vt ptz ibi: cum possessionibꝫ 7 ptinentiꝭ suis.7 ꝺe ħ plene ꝑ Inn. in.c.tanta.de excessi.p̃la.7 ꝺe ħ 7 quid ꝓhendat noïe ptinentiaꝝ plene dixi in.c.cum ad sedẽ.de resti.spo.

¶Sc̃ꝺo nõ ibi vendicare.q̃ licet rei vendicatõ stricta 7 directa nõ ꝓpetat nisi ei q̃ est effectus ꝺns ꝺe iure gẽ tium vel ciuili.vt in.l.in rem actio.ff. de rei vendi. tamẽ larga 7 vtilis ꝓpetit ei q̃ hz ius in re sacra 7 religiosa li- cet nõ sit verus ꝺns. vñ vt ħ vides epus vendicat sibi eccliam rõne iuriũ que hz in ea.7 ꝺe hoc ꝺic vt no. Inno.in.c.cum venerabilis. de reli.ꝺo.7 vide qꝺ ꝺixi in.c. examinata.de iudi.facit.l.q̃ tabernas.ff. de ꝓben. emp. ¶Nota tercio q̃ vna eccl̃ia põt cuz plurib⁹ pmutari. ad ħ quotidie solet allegari iste tex.tñ hic loquit q̃n p- mutatio fit iure ꝓprietat⁹ nunq̃d possit fieri iure tituli: Jo.an.ꝺic ħ argui q̃ sic.7 q̃ ħ vidit sepe fieri alleg.in ar.in.c.tj.de mu.peti.qꝺ pax facit.ꝺictuz tñ suũ coïter ap̃robat 7 maxime ꝑ Fe.in tractatu suo de pmutatio ne.c.xvj.7 ꝑ Jo.cal.hic 7 ꝺo.de ro.eccl̃.xvj. hoc tñ ꝺi- cunt ꝓcedere si hñs plura illa tenebat ꝺ iure ꝓmuni.si aũt cum ꝺispensatõne vt q: erãt incõpassibilia tũc nõ põt hoc fieri q: ꝺispensatio nõ trãsit in terciã ꝑsonam ꝺe prunile.c.sane.7.vij.q.j.c.petisti. ¶Nõ q̃rto q̃ vna eccl̃ia p̃t pmutari ꝑ alia eccl̃a 7 reb⁹ alijs.7 si intelligit ꝺe reb⁹ alijs.f.spũalib⁹ lĩa est clara. Si ☞o intelligit ꝺe reb⁹ tempalib⁹ tũc obstat.c.ad qõnes.ꝺe re.pmu.ꝑ po- test ꝺici ħ.c. ꝓcedere q̃n eccl̃ie pmutant iure ꝓprietat⁹ nam tũc pmutant velut quedã tempalitates.ar.c.j.de eo q̃ mit.in pos.ideo admixtio tpalium nõ nocet illi q̃n pmutant iure tituli.7 ħ no. ¶Nõ ibi loco ꝺñi ☞c.q ħz epus nõ sit rerũ eccl̃iasticaꝝ 7 ipaꝝ eccl̃iaꝝ ꝺns vt ĩ.ꝺ.c. q̃.de ꝺona. habet tñ loco ꝺñi vñ pmutat sic ꝺns. Jdẽ ꝺic in quolibet alio p̃lato.nam 7 ipse tutor cũ hñ admi nistrat habet loco ꝺñi sed cum male loco furis. vt.l.q̃ fundum.§.si tutor.ff. p emp.nõ tñ ꝑ ħ ꝺz epus exigere seruitia more seruili q: scriptuz est. Nõ vt ꝺñantes in clero.x.q.iij.c.j.in fi. ¶Nõ sexto q̃ epus nõ põt de iure cõi disponere ad libitũ de reb⁹ ptinentib⁹ ad ecclesias sibi subiectas.vel sic nõ q̃ licet epus fundet intentuz de iure cõi sup eccl̃iis sue ꝺioceꝭ respectu spũaliuz seu iu- rium epalium nõ tñ quo ad tempoꝛalia vt ꝺe eis possit ad suum vsum disponere nisi aliud sibi ꝓpetat de iure spãli etiã si eccl̃ie vacent. vt hic 7 in.c.pñti.de offi.ord.li. vj. Jdem ꝺic in abbate respectu prioratuũ et eccl̃iarũ sibi subiectaꝝ.vt in cle.q: regulares de sup. negli. p̃la. põt tñ epus vel alius p̃latus pscribere vt aliqs eccl̃esias habeat tpaliter subiectas. vt ħ notabiliter ꝑbat in fi. facit ꝺictũ.c.pñti.7 vide oĩno qꝺ le.7 no.in.c.vt super de re.ec.nõ alie.7 in cle.j.de excess.p̃la.vbi no.q̃ eccl̃e di cunt de mensa p̃lati.7 vide qꝺ no. Jo.an.in regula q̃ ☞.de re.iur.li.vj.in mercu. ¶Nõ q̃ si transumptũ di- scoꝛdat ab originali standũ est originali.ꝓcor.c.qm̃ cõ tra.de ꝑba. ¶Nõ q̃ ex instrument⁹ ꝓduct⁹ ꝑ aduer- sariũ etiã si sit reus põt actor fundare intentõez suaz 7 quod pl⁹ est etiã si sint ꝓducta ad ꝑbandã intentiõez sup q̃ actor se fundare nõ põt.7 est rõ q: vtẽdo instris efficiunt illa coïa.vt.l.j.§.edenda.ff. de eden.et.c.ħ. ꝓpetuus cum ibi no.de fi.instru.7.c. cum olim. de cẽsi. ¶Nõ q̃ eccl̃ia nõ ꝺz puniri si ꝓcurator vel p̃lat⁹ fal- sat instrm̃.facit etiã q: ꝓcurator nõ videt habere mã- datum ad illicita.l.si ꝓcurator.ff. de ꝺi.inde.7.l.j.§.si ꝓcurator.ff. siq̃s ius ꝺi.nõ obtemp.vbi patz q̃ ꝓcura- tor ipse 7 non ꝺns punit ex sua ꝓtumacia. vt in.c.j.vt li.nõ ꝓte. ¶Nota q̃ iuꝺex põt supplere ex officio alle- gando falsitatẽ notoriã instrumẽti maxime ad ꝓmodũ publicũ licet fuerit falsatũ ꝑ ꝓducentẽ alia expediẽtur infra cũ materia. Potes tñ notare ibi ꝓcedendũ. q̃ ꝑ verbũ ꝓcedo transfert dominiũ.ego ꝺico q̃ ħ nõ ꝓba tur ħ ꝑ verbũ in cãbiũ huic verbo adiunctũ. põt enim ħ colligi q̃ ꝑ hoc verbũ ꝓcedo transfert dominiũ siver ba p̃cedentia vel sequentia ħ innuunt. vt si dicit cõce do hãc rem vtendã vel fruendam nõ venit dominium: ħ vsufructus.xvj.q.j.possessiones vel si ꝺico tibi cõce- do causa mortis. nam tũc verbũ ꝓcedo restringit vt ñ videat ꝺe pñti ꝓcedere.ff. de ꝺo.cã mor. ꝑ totũ.7.l.nõ oĩes.ff. si cer.pe. ¶Quid aũt ꝺicendũ ĩ ꝺubio vt cũ

simpliciter ꝓcedit ꝙ hoc verbū ꝓcedo: dic ꝙ idē impor tat qđ dono. ad hoc vide bo.tex.in.l.fi.ff. de dona.et.c. pastoralis.eo.ti.no.glo.7 Bart.in.l.vroti.§.fi.ff. de le. iij.qđ puto verū nisi circūstantijs ꝓtrariū eliciatur vt si pulcherrimū equū q̄rēti ꝓmodatū q̄s ꝓcedat.facit qđ no.glo.in.l.cū quis.ff.si cer.pe.hec no. ¶ Expediā more solito prius glo. Prima glo.dicit similē casum haberi in.c.ꝓterea.ij.de transac.dic ꝙ ē similis quo ad narra tionē facti sed dissimilis quo ad decisionez.nam ibi fert snia ex sola ꝓfessione rei ℔ econtra.sed dic 7 bñ ꝑm Jo. an.ꝙ ibi rñdendo fuit pure ꝓfessus 7 non ꝙ viam excep tionis sicut hic.nam excipiēs nō fatet.vt in regula ex ceptionē obijciens de re.iur.li.vj.7.l.non vtiqz.ff.de ex cep. Et nota ℔ pro testib⁹ ꝓcordandis qui dixerunt ali quā rem similē vt non exigat oīmoda similitudo.vide qđ dixi in.c.translato de ꝓsti.7.c. cū dilecta de ꝓfirma.vti. vel inuti. ¶ Op.videt.n.ꝙ ex ista cōfessione rei potuit ep̄s actor suā fundare intētionē.vt.d.c.ꝓterea.7 de ele. ꝙ inq̄sitionē. Jo.dupliciter ꝙ glo.ij.ꝑma ꝙ hic fuit re pentina ꝓfessio que nō hz p̄iudicare nec debet sufficere pro li.ꝓte. ¶ Nota bñ hāc glo.in se.ꝙ ꝓfessio facta in deliberate 7 ꝓpere nō p̄iudicat.sicut in simili dicit glo.no tabilis de ꝓfessione facta calore ire ꝑcundie in.c.ex lris de dnor.sed quo ad istū tex.nō placet mihi ℔ glo. q: licet possit illico talis ꝓfessio revocari.vt ē glo.no.in.c.apud xxij.q.j.7.c.fi.de iureiur.li.vj.tñ exquo nō revocat sed datur ꝑseuerātia vt hic dabat debebat valere.vt in di ctis iuribꝫ 7.c.ꝓterea de testi.co.forte ob hoc transit ad scdam solutionē ꝙ li.ꝓte. debet fieri ꝙ directā rñsionez ad libellū.vt in.c.vnico de li.ꝓte. hic añt excipiendo sub ꝓditione rñdit.hec so. an sit vera in se dic vt habes tex. 7 glo.in.c.ij.de li.ꝓte.li.vj.7 dic hic Jnno.ꝙ bene ꝙ sine excipiendo sine rñdendo petitioni rñdeat animo cōte standi litem facta erit ꝓtestatio qđ dic hic patere. quia hic id qđ vocat rñsio etiā vocat exceptio.sed dic ꝙ nō est bona 7 formalis rñsio ad ꝓtrariū. 7 ad istū tex.q: hic non querit an fuerit facta ꝓtestatio. nam cōfessio facta ante li.ꝓte. p̄iudicat vt in.l.j.ff. de ꝓfes.7 no.glo.in.c.du dum.ij.de elec.7.ij.q.j.nos in quēdā.7 ideo dic ꝙ cōfes sio hic nō p̄iudicat q: emanavit excipiēdo vt supra dixi 7 dicit tex. 7 dicet latius.j. in glo.sup verbo fuisse con fessus. ¶ Glo.in xv.bonefidei facit duo.nam ꝑmo que rit que dicant actōes bonefidei 7 que stricti iuris.scdo querit quare alique actōes dicunt dōtarat bonefidei cū in omni ꝓtractu ꝓsideret bona fides.scda ꝙs ibi nec dicunt. ¶ Venio ad primā partē in qua dic declarādo glo.ꝙ oēs actōes regulariter sunt stricti iuris p̄ter actio nes enumeratas.insti.de actio.§.actionū.7 hic in glo.in qua enumerāt.xvij.7 quaten⁹ enumerat actōez pigno raticiā.dic ꝑm Pe.7 Ab.tam directā q̄z ꝓtrariā.est em dupler.quedā que dat debitori debito soluto. alia que datur creditori si res sibi pignorata sit aliena 7 ista ap pellatur pignoraticia ꝓtraria.ad hoc allego tex.aptum in.l.tutor.§.ꝓtrariā.ff.de pig.ac.nō tamen ꝓpetit si cre ditor sciebat rem pignoratā esse alienā vel obligatāz vel morbosam vt ibi dicit.adde ad glo. actionē ex stipula tu de dote.vt habet in.d.§.actionū. ¶ Venio ad scdāz partē 7 quero quare alique dicant actōnes bonefidei 7 alique stricti iuris cū in omni ꝓtractu cōsideret bona fi des.l.bonā fidem.C. de act.7 ob.vnde ℔ respectu oīs ꝓ ctus p̄t dici bonefidei.ita sumit i.c.ij.xxvij.q.j.7 adeo cōsiderat bona fides ꝙ si interuenit dolus aut ꝓctus est nullus aut irritat.de quo dicendū vt plene no.p glo.et doc.in.c.cū dilecti de emp.7 ven. Jo.glo. fatet ꝙ i om ni ꝓtractu cōsiderat bona fides.sed ponit tres differen tias ratōe quarū diuersificant in omnib⁹. Prima q: in actione stricti iuris nō venit nisi qđ stricte exigit actōis natura.vnde nō veniūt vsure ex mora nisi spāliter sint ꝓmisse.vt.l.iij.ff.de vsur.sed in actionib⁹ bonefidei sic. vt in.l.iulianus.§.ex vendito.ff. de act.emp.7.l.iurabit. C.e.vbi dicit ꝙ si emptor distulit soluere p̄ciū rei em pte cui⁹ fructus ꝓcepit agit ꝓtra eū nedū ad p̄ciū sed ad vsuram precij q: exquo ꝓcepit fructus equissimū est vt soluat p̄ciuz 7 vsurā precij vt ibi.dicit Jo.an.hoc ꝓce dere ꝑm leges sed ꝑm canones ꝛ. Jdē forte hodie ꝑm le ges ꝑm eū 7 ꝑm Ab.ꝙ no.in.c.ij.de vsur. q̄si dicāt ꝙ cū hodie multi tenēt vsuras ꝓhibitas etiā de iure ciuili ces sabunt vsure etiā in istis cōtractib⁹ bonefidei. Aduerte an vsure sint ꝓhibite de iure ciuili. ego plenissime dixi in.c.cuz sit de fo.cōpe.sed an in ꝓctib⁹ bonefidei cessent hodie vsure saltez de iure canonico ego dico ꝙ cessant quatenus petunt vt vsure sed si petunt vt interesse tūc quatenus interest peti p̄t.ita voluit glo.no.in.d.l.cu rabit.7 in.c.conquestus de vsur.vbi plene hoc examino facit.c.dilecti de fo.cōpe.7 in.c.puenit de fideiuss.cuz si. 7 ꝙ Jnno.in.c.sacro. de sen.ex.vbi dicit ꝙ vbi pecuniā dare est in obligatōne habebit ratio lucri cessantis qđ ē bene notandū.ad idē allego.l.nō vtiqz in fi.7 qđ ibi no. Bar.ff.de eo qđ cer.lo.dico plenius in.d.c.conquestus ¶ Scda dīa est q: in actionib⁹ stricti iuris nō venit in esse si rem mihi dari est in obligatione secus si rem tra di vel factū.vt.l.vbi aūt.ff. de ℞.ob.7.l.siqs ab alio. de re iudi.sed ista omnia veniūt in actionib⁹ bonefidei.l.j. ff.de act.emp. Aduerte.n.hec dīa p̄t intelligi dupli citer. Primo ꝙ in actionib⁹ stricti iuris non venit inter esse idest nō liberat quis soluēdo interesse vbi rem dari est in obligatione secus si rem tradi vel factū.7 hic intel lectus est verus in se 7 ꝓbatur in iuribꝫ superius allega tis. Et est ratio diuersitatis q: si p̄cise cōpelleret ad fa ctum vel ad rem tradendā qđ etiā consistit in facto cēt quedā spēs seruitutis qđ iura abhorret.l.titio.ff. de cō di.7 de.facit qđ no.glo.in.l.cū antiq̄tas.C. de vsu 7 ha. nō sic cū rem dari est in obligatōe q: dare est accipiētis facere.i.facere alius dn̄m ꝙ traditionē.insti. de act.§.sic itaqz.qđ ꝓsistit in puro facto hanc rationē allegat bar. in.l.stip.non diui.ff. de ℞.ob.vbi plenissime ꝓsequitur istam materiā.sed licet hoc dictū sit verū in se tamē non cōuenit hic intellect⁹ materie nr̄e.q: ex hoc sequeret ꝙ in ꝓtractib⁹ bonefidei dando interesse q̄s liberaret qđ est falsum apparēte re que debet.vt.l.is qui.ff.ꝓmo.7.l. ex empto.ff. de ac.emp.no.in.c.cū Joannes de fi.instru. Jdeo dd scdm intellectū qui ꝓsistit magis in subtilitate vt dicam⁹ ꝙ in actionib⁹ stricti iuris venit interesse si rē tradi vel factū est in obligatōe.i.ꝙ ip̄m interesse ē in ob ligatione 7 peti p̄t.qđ intellige post moram.vt.d.l.stipu lationes in fi.7 ibi hoc tenet glo.et Bar.7 Dy.in regula mora.li.vj.nam aliqui volūt ꝙ interesse nō est in obliga tōne nec peti poterat etiā post moram sed dz peti ipa res 7 interesse venit post ꝯdēnationē ꝙ officiū iudicis. Sed primū dictū ꝓmuni⁹ est 7 verius.in actionib⁹ ℞o bonefi dei ip̄m interesse nō venit.i.nō est in obligatōne vt peti possit sed dz peti res 7 in defectū venit interesse.vt ꝓba ri videt in.d.l.ex empto.nam vt ibi dicit tex. nihil ma gis bonefidei cōgruit q̄z id prestari qđ inter cōtrahētes actū est qđ non fatet.tamē ista glo.q: in bonefidei ꝓtra ctibus q̄ñqz veniunt ea de quib⁹ cogitatuz nō fuit.nam si vendo fundū vel dōmū nō veniūt cesa 7 rupta q: nō sunt pars fundi nisi actū extiterit vt venirēt.vt.l.fundi §.rupta.ff. de ac.emp.7 ven.7 dic cesa vt carbones 7 ar bores cese.rupta vt harena creta 7 silia que sunt in fun do vt dicit ibi tex. ¶ Tercia dīa est q: in actionib⁹ bone fidei multū exuberat officiū iudicis 7 plenius succurrit q̄z in alijs.7 ꝓpter has dīas ille actiones vocant stricti iuris 7 iste bonefidei. Contra precedēs dictū glo.op. de c.cum ecclia sutrina. de causa pos.7 ꝓpre.vbi dicit ꝙ i iudicio veniūt ea etiam de quib⁹ actum nō fuit vt veni rent.qđ est ꝓtra.d.l.fundi.sed dic ꝙ illud intelligitur d̄ bis que p̄t cōprehendi ex natura actionis. vt plenius no.in.d.c.7 in.l.solemus.ff. de iudi.als extranea non ve niunt.vt.l.non potest videri.ff.e.7 ℔ sic declarani vltra

alios in fauorē canonistarū qui hanc materiā vt pure legalem intelligere nō solent. ⁊ habes ꝓsimilē glo. in. d. §. actionū. ¶ Sed quero ad quē effectū allegauit iste ꝙ ꝓmutatō ꝓpuret inter ꝓtractus bonefidei: Dō. nō pōt hoc colligi ex tex. nec extra sed forte voluit dicere ꝙ cū ꝓmutatio esset cōtractus bonefidei debebat iste abbas agnoscere bonā fidem ac etiaꝫ debuit credere ecclesiam istam ptinere ad eꝑm cū quo ꝓtrabebat ꝓmutationem hoc tamē nō multuꝫ refert. ¶ Quero quare ꝓmutatio nō pōt fieri nisi cū dño vel eo qui ē loco dñi? Sol. dicit glo. in ℣. loco dñi. q; qui dat alienā rem nō ꝓtrahit ꝓmutationē. vt. l. j. ff. de re. ꝓmu. certe ꝓ hoc nō solui fortiter quesitū. naꝫ de hoc pōt queri quare nō ꝓtrahit ꝓmutationē nec hoc absolute tenet q; tradēs rem alienam bona fide ꝓtrahit ꝓmutationē. vt no. glo. ponens opiones ꝓtrarias in. d. l. j. sed glo. fuit ꝑ locuta ꝑm opi. Pedij iurisco. de qua ibi. ⁊ plene ꝓ Di. in. l. j. ff. de re. ꝓmu. dic tu post Bar. in. d. l. j. ff. e. ꝙ aut volētes ꝓmutare vtunt verbis denotātiby trāslationē dñij. vtputa dabis mihi equū ⁊ dabo tibi codicē ⁊ tunc cū nō dño ꝓmutatio nō ꝓtrahit. ⁊ ꝓcedit hoc casu opi. pedij. ⁊ est ratio q; nō dns nō facit tradēdo rem alienā alii dñm q; nemo dat qđ non habet. vt. l. traditio. ff. de acqui. re. do. ⁊ c. quod aūt de iurepa. nam vt ibi dicit ꝓ nō dato habetur qđ ab illo dat qui de iure dare nō pōt. ꝓmutatio autem sumit initiū nō ex ꝓsensu simplici sed ex rerū traditione ⁊ translato in aliū dñio. vt. d. l. j. ⁊. l. ex placito. C. eo. cū sit ꝓtractus innominatus vt ibi. aut volētes permutare vtunt verbis sapientiby puri facti traditionem. vt ego accipio codicē tuum ⁊ tu meū digestū vel vtunt verbo tradere vel simili. ⁊ tūc ꝓmutatio pōt ꝓfici cū nō dño q; satisfactū est verbis ꝓtrahentiū. ⁊ cū ꝑ temperamento intelligas hanc allegationē que ponit in tex. puto tamē ꝙ rs alterius euicta pōt is qui rem ꝓdidit habē regressuꝫ ꝓtra tradentē. sic obseruat in ꝓtractu vendi-tionis. de q̄ tñ dicendū vt no. in. d. l. j. ff. ⁊. C. eo. ⁊ ꝑ no. q; canoniste nō declarāt hic. In dubio aūt credā actuꝫ vt trāsferat dñiuꝫ q; hoc videt de natura ꝓmutatōnis ar. d. l. j. Et ꝓ hoc dicendū ꝙ si duo ꝓmutant bñficia ⁊ alter nō habet ius in suo ꝙ nulla ꝓtrahit ꝓmutatio. vñ recipienti bñficiū alterius nullū ius acquirit. tū q; ñ cōtrahit ꝓmutatio cū nō habente ius cū saltem tacite videatur actū vt bñficium suū assignet ⁊ nō alienū. tum q; superior nō intendit ꝓferre ius nisi loco bñficij sui. ⁊ ita ꝓcludit Fede. in tractatu ꝓmutationū. c. x. ꝓ istā ⁊ alias rationes ⁊ isto casu nō curarē de varietate verbo; de q̄ supra ꝓpter ratōes ꝑ. allegatas nō tñ debet q̄s ꝓpria auctoritate redire ad bñficiū suū ex quo tenuit renūciatio licꝫ ex causa ꝓmutatio nō tenuerit sed cū superioris aucte. de quo tñ dic vt no. Fede. in. d. tractatu. c. v. et ꝓ Jo. an. in. c. vnico de re. ꝓmu. li. vj. vide tex. no. ⁊ qđ ibi no. in. c. si bñficia. de ꝓben. li. vj. ¶ An aūt agēs ꝓ bñficio ꝓmutato habeat necesse ꝓbare ꝓmutantē se cū habuisse ius in bñficio: vide ꝓ Do. de ro. decis. cxv. vbi dicunt ꝙ nō. sed sufficit ꝓbare illū habitū ⁊ reputatū pro tali ⁊ fuisse in possessione illius bñficij. qđ no. et facit qđ in simili no. Inno. in. c. veniēs de ℣b. sig. li. vj. ¶ Dp. et videt ꝙ sup illa ꝓfessione ꝓcuratoris possit eps fundare intētionē suā. nam exq̄ fuit ꝓfessus ꝓmutationē fuisse factam cum eꝑo ergo ꝓfitebat ecclias illas ptinuisse ad eꝑm q; ꝓmutatio nō fit nisi cū dño vt. s. dixi ⁊ qui ꝓfitetur vnū ꝓfitet omne id qđ ex illo sequit. viij. di. quo iure. Do. glo. in ℣. fuisse ꝓfessus. intrat hanc materiā ⁊ dubie loquit sed si bene ponderet hoc intendit ꝙ ꝓcurator fuit hic ꝓfessus excipiendo. is aūt qui excipit q̄ q̄ cōfiteatur factū ꝓtentū in exceptione nō tamē ꝓfitetur id qđ iure est tacite ꝓsumptū in ipa exceptōe. Exemplu; excipio de ꝓmutatione ꝓ hoc bene fateor ꝓmutationeꝫ intercessisse inter te ⁊ me q; exp̄sse hoc dico sed non fateor ꝙ res vere spectabat ad te quia potuit esse ꝓmutatio de facto. ⁊ hoc qđ ꝓtinuerit ad te ego nō ꝓfiteor. vñ cum ꝓponā factū excipiēdo ⁊ repellēdo te ab intentione tua nō debet dici ꝙ ego ꝓfiteor intētionē tuā ne vna ⁊ cadeꝫ ꝓfessio operet ꝓtrarios effectus ꝑ. c. maiores de bap. ꝓsulit tñ glo. ad omne periculū euitandū vt q̄s excipiat sub ꝓditione vt si volo excipere de pacto non petendo dicā nō ꝓfiteor te mihi mutuasse. ⁊ esto ꝙ ꝓbare tur dico te mihi fecisse pactū de nō petendo. ⁊ idē dic de excipiēte de interruptione ꝓtra ꝓscriptionē ⁊ in cōiuge excipiente de ꝓsanguinitate ꝓtra ꝓiugem eā vendicantem ⁊ silib. tunc em in dubio nō pōt aduersarius se fundare super illa cōfessione. ⁊ hanc glo. sic intellectam no. ¶ Et scias ꝙ extra glo. multū in hac materia in diuersis locis variarūt doctores ⁊ ꝑ ordinē sic. prima hec opi. glo. quā apertius tenet hic Inno. dicens ꝙ aut nō excipiendo sed alio mō ꝓfitet quis intentionē aduersarij et sibi ꝑiudicat adeo ꝙ ꝓtra sinā ꝓfessionē nō pōt aliquid dicere nisi ꝓbare errorē ante sniam. de quo dicendū vt plene dixi in. c. fi. de ꝓfes. sed si nō ꝓfitetur sed solū excipiendo ꝓponit ⁊ non pōt dici ꝙ ꝓfiteat nec ꝙ credat. qui em excipit nō credit ꝑm eum nec discredit imo dici pōt ꝙ dubitat ⁊ q̄si inter duo verisimilia deducit. C. e. l. siqs siquidē. hanc opi. clarius ⁊ latius ꝓsequit ⁊ tenet glo. in regula exceptionez de re. iur. li. vj. vbi dicit ꝙ illa via negādi factū nō est tuta cū doceat mentiri si veritas vel ꝓscia est in oppositū. dicit tñ ꝙ si pure excipit non ꝓ hoc actor pōt intentionē suā fundare ꝓ regulā hic ⁊ ibi traditam. ⁊ huiꝰ dicti triplicē reddit ratōez quā ibi videas. Idē videt tenere spe. e. ti. in. §. viso. ℣. q̄d si reus. ⁊ se. sentit Ci. in. l. exceptionē. C. de ꝓba. ⁊. l. siq̄dem. C. de excep. vbi late ꝑ ꝓsequit. Hēda opi. est Accur. in. l. nō vtiq̄. ff. eo. ⁊ in. l. siquidē. C. e. ꝙ aut excipiēs ꝓmo negat ⁊ nō videt fateri. vtputa si dicit nego obligationeꝫ ⁊ inquātuꝫ apparet dico te mihi fecisse pactū de nō petendo. ⁊ in hoc casu intelligit iura que dicūt ꝙ excipiēs non videt fateri. aut simpliciter excipit ⁊ videtur fundata intentio aduersarij. hanc opi. secutus est Di. in regula pall. Tercia fuit opi. Bar. in. d. l. nō vtiq̄. reducentis ad ꝓcordiā dictas opi. dicit. n. ꝙ si reus pure excipit ⁊ actor ex toto negat exceptionē ⁊ non pōt actor sup illa se fundare ꝑ. l. cū de indebito. ff. de ꝓba. ⁊ ꝑ regulam ex eo de re. iur. li. vj. Exemplū dicis me tibi obligatū occasione mutui excipio ꝙ mihi fecisti pactū de nō petendo. tu hoc negas dicis intētionē tuā fundatuꝫ ex verbis meis. certe non bene dicis ꝑ predicta. aut confiteris factum sed negas ius. vtputa q; fateris pactū de nō petēdo sed dicis illud inualidū ratione minoris etatis vel alia ratione. ⁊ tūc potes te fundare sup exceptione mea ꝑ. l. qm̄. ff. de bis qui no. infa. ꝑ opi. Bar. iudicio meo ē contra hūc tex. nam eps hic cōfitebat ꝓmutationē de facto intercessisse. vt clare colligit ex tex. sed eaꝫ impugnabat forte ex defectu alicuiꝰ solēnitatis. ⁊ tamē nō potuit fundare intētionē suā sup illa exceptōne nisi diceres ꝙ iste ꝓcurator nō excipit pure sed ꝓditionaliter. sed ꝓ ꝓmo facit ratio lr̄e quia papa in decidēdo nō se fundat super cōditione sed simpliciter sup exceptōne. ⁊ ad. l. qm̄. quā allegat Bar. rn̄deo ꝙ hoc non ꝓbat. loquit. n. in trāsigente sup crimine. ⁊ dicit ꝙ transigēdo videt fateri crimen. videt. n. fecisse metu ꝓbationis future ⁊ sic non loquitur in excipiēte q; excipiendo intendit repellere adversarium ab intētione sua. Quartā opi. posuit Ja. de are. vt recitat Ci. in. d. l. siquidē. distinguēs multas formas excipiendi. aut. n. reus sic rn̄det cōfiteor obligationem sed tu fecisti mihi postea pactū de nō petēdo ⁊ tūc nisi probet exceptionē ꝓdemnabit q; fundata est ꝓ suam purā confessionē intētio actoris. ad hoc adducit dictam. l. siquidē. ij. rn̄so. ⁊. l. j. ⁊. l. exceptionē. C. de ꝓba. et nota ꝑ q; verissimū est q; ꝓfessio ē sepata ab exceptione ⁊ est de hoc bo. tex. in. c. ꝑterea. ij. de transac. aut reus dicit non confiteor obligationem. ⁊ si de ea apparet di-

co q̄ feciſti mihi pactum de nō petendo ⁊ tūc nō poteſt actor ſe fundare ex illa ꝓfeſſione quia obligationē negauit. aut dixit ſi obligatio p̄ceſſit vt aſſeris tamē tu feciſti mihi pactū de nō petendo ⁊ tunc nō dicit ꝓfiteri nec negari. ⁊ ſic nō p̄t actor ſup̄ illa ſe fundare. ⁊ hoc caſu dicat loqui hāc decre. ⁊ l. nō vtiq̄ p̄. cuz ſiliby. quaſi velit ſecus eſſe q̄n reus pure exciperet. puta ſi diceret tu feciſti mihi pactū de nō petendo quia tūc videt tacite ꝓfiteri obligationē. ⁊ in ℔ accedit ad opi. Accur. ⁊ Bal. Do. an. videt in effectu ſequi primā opi. que mihi ſatis placet cū regula exceptionē. ⁊. d. l. non vtiq̄. loquātur indiſtincte ergo ſimplicit̄ ſunt intelligēde. vt ſtans in finibus mere exceptionis nō videat̄ ꝓfiteri ⁊ ſic niſi actor ꝓbet intentionē ſuā videt̄ reus abſoluēdus vt hic. limitatamen vt colligi p̄t ex p̄dictis quia ſi pure ꝓfitet̄ obligationē ⁊ imediate excipit ſibi p̄iudicat. Item ſup̄ puro facto exceptōis p̄t actor ſe fundare. ad ℔ allego tex. notabilē in. c. ex parte decani de reſcrip. vbi ille excipiendo dixit ſe ꝓcuratorem reuocaſſe ⁊ aduerſarius ſup̄ illa reuocatōne ſe fundauit. nam reſpectu eius q̄d ponitur explicite in ipa exceptione nō habet ipe reus aliquā excuſationē. videmus. n. q̄ ſi excipiendo negauit ⁊ poſtea ſup̄ illo ꝓincit̄ punitur in penaz mēdacij. vt. l. pe. ff. de rei vin. ⁊ in auē. contra qui ꝓpriam. C. de nō nu. pe. Tercio limitari p̄t ſm do. an. q̄n actor vult ſe fundare ſup̄ facto incluſo ꝑut eſt in facto ⁊ non ꝑut eſt in iuris effectu. nam illud videt̄ reus fateri excipiēdo. exemplū ſi. n. agit̄ ex maleficio infamāte oppōes tranſactionē videtur fateri factū exquo infamat̄. allegat. d. l. q̄n. ff. d̄ his qui no. infa. certe illa lex ℔ nō ꝑbat. quia vt. ē. dixi nō loquitur in excipiēte ſed in trāſigente cum ꝓſtat de tranſactione ⁊ de maleficio obiecto ſed hic nos loq̄mur quādo nullo modo cōſtat de facto niſi ex eo q̄ ſimplicit̄ iſte excipit. Item aduerte q̄ d̄ dixi de exceptōne habet locū in replicatōne vt actor replicans nō videat̄ fateri. vt dixi in reo excipiēte ſm glo. notabilē in dicta regula exceptionē. ideo q̄ ſicut ſe habet exceptio ad actionez ita ſe habet replicatio ad exceptionē. eſt em̄ replicatio quedā exceptio exceptōis. vt. l. q̄. ff. de excep. ⁊ p̄ hec habes plene ⁊ clare hūc articulū examinatū. Et notabis ex p̄dictis multas practicas excipiēdi vt euitent̄ opiniones ſis cautus vt taliter excipias q̄ nullo modo videaris fateri Item tene menti dictū Bar. q̄ actor negans ex toto exceptionē nō poteſt ſup̄ ea aliquo modo ſe fundare. q̄d intelligo etiam ſup̄ eo q̄d explicite ꝓtinetur in ipa exceptione q̄d declara vt ſupra. Op. vlterius de. c. olim d̄ reſcrip. vbi ꝓmittens falſitatē in cauſa perdit cauſaz. ergo monaſteriū debuit hic ſuccūbere cū pars ſua falſauerit inſtrm. Io. glo. in x̄. per vitiū. ſentit ℔ ꝓtrariū ⁊ nō ſoluit. ſed glo. ſequens videt̄ ſoluere quia ꝓtrariū ꝓcedit in p̄uato falſante in cauſa ꝓpria hic x̄o cum ꝓcurator falſauit in cauſa eccl̄ie. nam vt dicit̄ in tex. delictuz p̄ſone nō debet redūdare in dānū eccl̄ie. nō ob. c. tuz ex lr̄is de ī inte. reſti. vbi ex delicto falſitatis fuit lata ſnia ꝑ eccl̄iam. q̄ ſm glo. ibi deliquit tota eccl̄ia ℔ x̄o nō ꝓſtitit capl̄m fuiſſe in culpa imo innuit̄ ꝓtrariuz in eo q̄ dicit delictū p̄ſone ꝛc. Nota duo ſing. ex hac glo. primo q̄ delictū p̄lati ⁊ capl̄i nocet eccl̄ie. idē no. glo. in. c. q̄. de ord. cog. vide tu de ℔ q̄d plene dixi in. c. ſ. de do. ⁊ p̄tu. ⁊ nota bñ q̄ ſentit hic glo. q̄ etiā in iudicio delictū ſolius p̄lati nō nocet eccl̄ie. cui ꝓtrariū tenet glo. in regula delictū in. vj. p. c. cū olim de cenſi. ſed vide q̄d dixi in. d. c. ſ. Secdo p̄ncipalit̄ nota q̄ ꝓmittēs in iudicio vitiū falſitatis debet p̄dere cauſaz ſi falſitas eſt talis que cauſe p̄iudicare p̄t. Io. an. ⁊ do. an. tranſeūt ſimplicit̄ cum dicta glo. ſed ego allego Bar. in l. in fraudē. §. q̄tiēs. ff. de iure fiſci in ꝓtrariū. dicit. n. q̄ ꝓmittēs falſuz circa inſtrumēta vel teſtes nō ex hoc p̄dit cauſaz lz aliter poſſit puniri de falſo. alle. l. diuus. ff. de re iudi. ⁊ l. q̄ agnit̄. ff. de excep. que bene faciūt. ſecus ſi ꝓmittit̄ falſuz circa acta cauſe p̄ tex. illius. §. quotiēs. vbi tex. apte videt̄ innuere q̄ debeat p̄dere cauſaz. generaliter tñ glo. ibi dicit q̄ q̄ falſitatē ꝓmittit in cauſa debet p̄dere cauſaz. ſed vt prie dixi Bart. reſtringit ad acta. ⁊ ſic in veritate loquit̄ ille tex. ⁊ ita intelligit gl. in. l. j. C. de formul. que eſt notāda. ponit tñ ibi aliū intellectū ad. d. §. q̄tiēs. q̄ loquit̄ in cā fiſci que agit̄ apud ꝓcuratorē fiſci. ⁊ ſic in veritate loqtur lz bar. ⁊ glo. ibi extēdant ad oēs. ⁊ q̄ nō habeat locū in p̄uata cauſa optime facit. c. cū olim. q. de offi. dele. vbi ille qui violauit ſigilla iudicū circa acta nō fuit punitus in p̄ditione cauſe ſed ſolū vt nō poſſit opponere ꝓtra illa acta vel niſi velis rñdere. vt notabilit̄ dicit Bar. in l. qui teſtiū. ff. de fal. q̄ ibi nō fuit p̄prie ꝓmiſſa falſitas cū non īmutauerit acta ſed ſolū aduit ⁊ plegit et ideo fuit extraordinarie punitus. Quid dicem⁹ circa hanc varietatem: vt reducant̄ aliqua ad ꝓcordiaz facio in hoc duo mēbra aut querit̄ nūquid ꝓmittens falſitatē in iudicio debeat p̄dere cauſaz. aut querit̄ nunquid falſans inſtrm ſeu p̄ducēs inſtrm falſuz debeat ſaltē iudicari ac ſi inſtrm eſſet legitimū ita q̄ ꝓtra ipm faciat plenā fidē: Circa p̄mū puto q̄ regulariter nō debeat p̄dere cauſā licet poſſet aliter puniri q̄ cū hec pena nullo iure cauea tur nō debet capitalis ſnia imponi. ad hoc q̄d in ſili. no. glo. in. c. ſi. de iurepa. ⁊ pena dicti. §. q̄tiēs. cuz loquat̄ in cauſa fiſci in q̄ ſunt multa ſpecialia nō debet extendi. vt in regula odia. de reg. iur. li. vj. ⁊ de pe. di. j. pene. vbi dicitur q̄ pene nō debēt excedere caſum p̄priū. Item tex. in d. l. diuus. indiſtincte dicit q̄ aduerſus ſniam latā ex falſis p̄bationib⁹ debet ſuccūbens in integrū reſtitui. nō. n. dicit q̄ falſarius debet puniri in amiſſione cauſe ſed potius innuit ꝓtrariū apte cū cauſa ſit de nouo agitāda re medio reſtitutōis in integrū. q̄d eſt ꝯ̄ hanc glo. ⁊ glo. c. tū ex lr̄is de reſti. in inte. Nō ob. c. olim. de reſcrip. q̄ ibi fuit clericꝰ p̄uatus bñficio ꝓpter delictū falſi. ꝓpter q̄d p̄t etiā clericꝰ deponi ab ordine ⁊ detrudi etiā in monaſterio. vt notāter dicit tex. in. c. ſi ep̄s. l. di. ad. c. tum ex lr̄is. dico q̄ ſm aliū intellectū magis cōmunē nihil facit. tulit. n. ibi papa ſniam ꝯ̄ eccl̄iam credens q̄ inſtrm p̄ductum p̄ eccl̄iam eſſet falſuz ⁊ ſic q̄ nihil ꝓbaret q̄d tñ nō erat falſum. vñ nō tulit ſniam puniēdo eccl̄iam ſed credens eccl̄iam nullū ius habere ex defectu ꝓbatōnis. Ad iſtū tex. rñdet̄ q̄ nō ꝓbat q̄ ꝓpter delictū falſitatis debeat quis cadere a cauſa ſed q̄ ſi cauſa fuiſſet eccl̄ie debuiſſet iudicari ſm iſtud inſtrm q̄ apponendo in inſtro q̄ ille fuit epūs ſabinēſis videt̄ falſarius ꝓfiteri q̄ in veritate ille epūs de quo dicit̄ in originali fuit ſabinēſis ⁊ ℔ notabiliter ꝓbat iſte tex. vt dicā in ſeq̄n. mēbro. Venio ad ſcām in quo ꝓcludaz aliqua bona ⁊ q̄tidiana dicta p̄ Inno. hic. ⁊ videt̄ p̄mo q̄ debeat p̄ducēs inſtrm falſum vel min⁹ ſolēne iudicari ſm illud q̄ nō p̄t q̄s dicere ꝓtra inſtra p̄ eū p̄ducta. tum ratōe p̄ductōis ⁊ approbatōis. vt in. c. cū olim de cenſi. tum etiā ratōe tacite ꝓfeſſionis. nam p̄ducēdo inſtra videt̄ tacite ꝓfiteri oīa in eis ꝓtenta. vt no. Inno. in. d. c. cū olim. ⁊ ℔ ⁊ bar. in. l. poſt legatū. ff. de his qui. vt indig. ⁊ facit iſte tex. arguēdo p̄ locū a ſpāli. Expediā hanc materiā ponēdo aliquos caſus qui erūt q̄ſi ꝓcluſiones in materia. Primus caſus ſit q̄n q̄s ſine dolo ⁊ ignorāter p̄duxit inſtrm q̄d poſtea ꝓbat falſuz ⁊ nō dz ſm illud iudicari q̄ ex q̄ fecit ignorāter nō dz ex hoc puniri. ſicut hic dicimus in eccl̄ia que nō fuit in culpa. ⁊ facit. l. poſt legatū p̄. nec ratione ꝓfeſſionis tacite p̄t aduerſari ꝓ ſe fundare ſi aliquid ibidē ꝓtinet̄ in fauorē ſuū q̄ illa tacita ꝓfeſſio que reſultat ex p̄ductione eſt coherens inſtro. vnde ſublato inſtro vt falſo tollit̄ ⁊ tacita ꝓfeſſio tanq̄ accēſſoria. videt̄. n. quis ꝓfiteri quatenus inſtrm ꝓbat ⁊ nō aliter. vt. d. l. poſt legatū. ⁊ hoc voluit Inno. hic. ⁊ Bar. in. d. l. poſt legatū. Secūdus caſus retētis premiſſis terminis quādo p̄ducens inſtrm exp̄ſe fuit cōfeſſus vera eſſe oīa que ꝓtinent̄ in inſtro. ⁊ idē q̄d ſupra dictū ē ī inſtro

postmodū falso ꝓbato ſm Jnno.7 Bar.in.d.l.q1.licet hoc caſu emanauerit vltra ꝓductionē expꝛeſſa ꝓfeſſio tñ eſt aꝓplicata 7 relata in inſtrō.7 ſic videt ꝓfiteri quatenus inſtrm ꝓbat 7 nō aliter.vt.d.l. poſt legatuz.facit c.fraternitatis.7 qđ ibi no.de here¶ Tercius caſus qñ confeſſio emanauit nulla habita mētione de ꝓuilegio ſeu inſtrō 7 tunc repꝛobato inſtrō nihilominus remanet tamē ꝓfeſſio ſm eos.ratio pōt eſſe q1 ex ſeparatis nō fit illatio.de tranſla.pla.c.ij.7.l.papinianus exuli.ff.de mino.7.l.neq3 natales.C.de ꝓba.adde ad būc caſuz notabilem limitationē.Bar.in.d.l.poſt legatū.quā nō ſolēt hic allegare canoniſte.videlicet q3 lz hoc caſu nō coꝛꝛuat ꝓfeſſio repꝛobato inſtrō tñ ſi ꝓfitens vult ratōe erroris reuocare ꝓfeſſionē hoc poterit allegādo illud ꝓuilegium repꝛobatū q̄ſi fuerit cauſa illius ꝓbationis 7 confeſſionis.qđ no.facit qđ in ſili no.in.c.finē de do.7 ꝓtu.7 l.qui ſolidū.ff.de le.ij.¶ Quartus caſus qñ agit ignoranter ꝓducto inſtrō repꝛobat ꝑ aduerſarū nō vt falſum ſed vt minus ſolēne.puta q1 deficit ꝓnſus canoni coꝝ vbi neceſſario debebat interuenire vel chartā non eſſe ſufficientē ad ꝓbandū id ad qđ inducit 7 tunc ſm Jnno.rata manēt oīa ibidē ꝓtenta ꝓpter cōfeſſionem. Ratio diuerſitatis inter būc caſum 7 ꝓcedentē eſt q1 ꝓbato inſtrō falſo tollit fundamētū cui inherebat ꝓfeſſio 7 ita ꝑ ꝓns totū tollit edificiū.ſed in hoc caſu vbi nō ꝓbatur falſuz remanet inſtrm in ſuo vigoꝛe lz nō habeat tantū vigoꝛē vt credebat ille qui ꝓducebat.¶ Aduertendū tamē ſubtiliter circa hoc.nā Jnno.in ſe.colū.videtur ꝓma fronte velle recedere vel limitare būc caſum. dicit.n.q3 siq̄s male intelligēs legē allegat eā ꝓ ſe vel inſtrumētū vel chartā ſimplicē dicit ſibi fauere in ſua cauſa cū in veritate de iure nō faueat q1 nō ē auctētica charta vel ē teſtimonialis tm̄ tñ ſi poſtea ꝓpter aliū articulū qui in eadē charta ꝓtinet inducat ꝯ eū nō facit ſibi ꝓe iudiciū ꝓ ratōez iſtā q1 veritas geſtoꝝ ꝓferēda eſt opioni.l.illicitas.§.veritas.ff.de of.ꝓſi.7.viij.di.veritate. et c.ꝓſuetudo.7 q1 qui errat in ius vt in caſibꝫ ꝓcedentibꝫ nō ſolū ſe coꝛrigere pōt īmo 7 iudex coꝛrigere 7 ſuppleꝛe debet.vt no.in ſūmis de erro.aduo.nō ob.ſm eū ſi dicatur q3 ꝓducens bāc chartā credebat ꝓbare ꝑ eam id qđ ꝑ eo faciebat.ergo 7 eadē ratōe debet ꝓbare ꝯ eum ergo debet haberi ꝓ ꝓfeſſo maxime ſi ꝓfiteat ea que cōtinent in charta eſſe ꝓbata. nā exquo veritas ē in ꝯriuz nec ꝓbari ꝓnt ſm q3 credebat.patet q1 ea ꝓfitendo errauit in iure 7 ideo ſibi nō ꝓiudicat vt ē dictū.ſecus ſi cōfitetur ſe credē ea que ſunt in charta eſſe vera. ꝟ tñ fatet Jnno.q3 ſi ꝑ talē chartā min9 auctētica aliq̄d iudicatuz eſſet tūc tam iudex q̄z aſſeſſoꝛ q̄z etiā litigatoꝛ eādē chartam vel ſimilē vel idē ius ꝓdemnato agēte ꝯ ſe admittere tenent.allegat no.in ſūma qđ gſq3 iurꝫ.qđ eſt notandū.Ecce ergo vt ꝑz ex ꝓme dictis vult Jnno.q3 licz inſtrm nō repꝛobet vt falſuz ſed vt minus ſolēne nō tñ nocet ꝓfeſſio tacita.cui9 ꝯtrariū videt ſenſiſſe in ꝑcedētibꝫ nec dc.nr̄i aliter declarāt.¶ Pōt ꝓmo dici q3 ꝓus dicta ꝓcedūt q̄n ſciēter q̄s ꝓduxit inſtrm min9 ſufficiēs ſecus ſi ignoꝛāter vt hic. ſed certe hec ſolutio ſtare non pōt q1 ſi ſciēter ꝓduxiſſet nō eſſet dubiū. 7 idez foꝛet in inſtrō falſo vt ſtatim dicet cui9 ꝯtrariū voluit.ſ. Jnno.¶ Dcdo pōt dici 7 melius q3 ant inſtrm repꝛobat ex defectu extrinſece ſolēnitatis.vtputa q1 non interuenit in alienatione ꝓſenſus canonicoꝝ eſt tñ inſtrm in ſe publicum 7 auctētic̄ 7 tūc ꝓcedant ꝓmo loco dicta.aut non eſt auctētic̄z 7 tūc ꝓcedant hec vltima.nō em̄ videt q3 aduerſarius poſſit ꝓ ſe inducē exquo nō aꝓpꝛobauit illam chartā vt auctētic̄ā.ſecus ſi aꝓpꝛobauit vt auctētic̄ā ſed ex alio defectu intrinſeco repꝛobauit.ad hoc allego notabile dictū Jo an.in.c.cū ī poſitionibꝫ de iureiu. li.vj.vbi dicit q3 ſi aduerſarius meus impetrauit reſcriptum ꝯ me in quo narrauit aliqua ꝓ me poſſum illa ꝓ me facietia aꝓpꝛobare 7 allegare in alio iudicio q̄ſ q̄ſ illud reſcriptū repꝛobē vt ſurrepticiū q1 ꝓ hoc q3 ſit ſurrepticiū nō deſinit eſſe auctēticū reſpectu narratoꝝum.¶ Vel tercio dicerē q3 aut inſtrm ſeu charta ꝓducta cōtinet factū ꝓducētis veriſiliter ſibi notū.7 tūc exquo ꝓducit videt ꝓfiteri oīa ibidē ꝓtenta eſſe vera nec pōt ab hac tacita ꝓfeſſione deſiſtere licz poſtmodū ꝓbet illam chartā eſſe min9 ſolēnem.ar.c.ab excoīcato.7 qđ ibi no. de reſcrip.aut ꝓtinet factū ſibi veriſil'r incognitū.7 tunc cum videat ex ignoꝛātia aꝓpꝛobaſſe diſtingue vt.ſ..ꝓ. dixi q3 aut nō eſt auctētic̄ 7 nō pōt ꝯ eū ꝓduci.aut ſic licet in alīs ſolēnitatibꝫ deficiat reſpectu ꝓtentoꝝ 7 ſecus dicendū vt.ſ.ratio diuerſitatis patet ex ſe 7 hec no.¶ Quintus caſus qñ q̄s ſcienter 7 doloſe ꝓducit inſtrm falſum.7 dicūt quidā vt Jnno.q3 nullū in hoc eſt ſpāle in eccl'ia.q1 quicūq3 ꝓuatus inducit inſtrm falſuz eo ꝓbato falſo non ꝓdemnabit ꝓductoꝛ inſtri ad id qđ falſum inſtrm dicebat eū teneri cū in veritate nō teneretur fateoꝛ tamē q3 poſſet ꝓdēnari de falſo.ar.de cā poſ.7 ꝓprie.c.cum ſuꝑ. Itē alia ratōe ſm eū nō debet ꝓdēnari ad id qđ ꝓtinet in inſtrō q1 excipiēdo ꝓponit 7 ideo nō ꝓfitet. Alq dicunt vt ipe refert q1 exquo ſcienter ꝓducit inſtrm falſuz ferēda eſt ſnīa ꝯ eū in eo q3 facit ꝓtra ꝑ ducentē ꝑ ſuperi9 dicta.q1.ſ. videt fateri oīa ꝓtenta in inſtrō ſed in eccl'ia eſt ſpāle vt hic.7 cum hoc tranſit hic Jnno.¶ Ex hoc potes colligere intellectū ad iſtū tex.in eo q3 dicit q3 delictum ꝑſone nō debet pūdicare eccl'ie. nam in alio tale inſtrm ꝓbaſſet cōtra ꝓducentē licet ꝓbaretur falſum.nō em̄ ꝓbat lr̄a q3 alius debuiſſet ꝓdere cauſam ꝓpter delictuz falſitatis vt.ſ.dixi. 7 ſatis ſentit Jnno.¶ Ex p̄dictis nota caſum in quo iudex fert ſententiam ſm inſtrm falſum.Do.ant.hoc tēperat vt nō tam ex verbꝫ inſtri q̄ſ in penā ſciēter ꝓducentis ſnīa ferri debeat al's eſſet ſnīa iniqua. Ego in hoc articulo ſic dicerē q3 aut inſtrm ꝓtinet vnū factū indiuiduū 7 tūc ſi aduerſarius vult recipere ꝓ ſe debet recipere etiā ꝓtra ſe.vnde ſaltē ex officio ſuo iudex debet ꝓſulere ꝓducenti ex q̄ aduerſarius fundat ſe ſuꝑ illo ar.in regula ex eo de reg. iur.li.vj.7 in.c.cū olim de cenſi. 7 ſic intellige no.ibi per Jnno.7 Bar.in.d.l.poſt legatū.facit qđ in ſili no.in cōfeſſione expꝛeſſa ꝓtinēte vnum factuz indiuiduū.vt no. Jo.an.in.c.j.de ꝓfeſ.li.vj. 7 Bart.in.l.aurelius.§.idem queſit.ff.de li.le.7 in.l.ſiquidē.C.de exce. 7 ſic intellige Bar.in.l.ſi ꝓſul.ff.de adop.vbi dicit q3 ſi in facto ꝓpo tabellio ſcripſit inſtrm 7 ꝓduxit illud in iudicio ſi pars aduerſa vult recipere ꝓ ſe tenet recipe cōtra ſe.aut inſtrumētū ꝓtinet plura ſeparata 7 tūc ꝓcedit dictū Jnno.hic vt poſſit ſe aduerſarius fundare ex illo inſtrō nō in penā.vt dixit dc.an.ſed q1 exquo ſcienter ꝓduxit videtur fateri oīa ꝓtenta in inſtrumēto foꝛe vera.vñ ſicut in cōfeſſione expꝛeſſa pōt aduerſarius recipere qđ facit ꝓ ſe 7 reꝛicere qđ facit ꝓtra ſe.vt in.c.ꝑterea.ij.de tranſac.7 no.in iuribus pꝛealle.ita 7 in hac confeſſione tacita maxime in odiuz ipſius doloſi. 7 hoc videtur ꝓbare hic lr̄a.nam vt clare habeas factum in oꝛiginali inſtrumento dicebat ſolum q3 ipſe Theodoſius epūs ꝓmutauit cum monaſterio nec dicebat vnde eſſet epūs.ꝓcuratoꝛ ꝓ monaſterij doloſe in tranſumpto ex oꝛiginali apoſuit q3 erat ſabinēſis epūs poſtq̄ epūs fundauit intentionem ex inſtrumēto dicebat q3 nō pꝛoderat epō q1 in oꝛiginali nō dicebat q3 eſſet epiſcopus ſabinenſis.replicabat epiſcopus q3 hoc nō poterat allegari quia ꝓcuratoꝛ falſo apoſuit 7 ſic videt fateri q3 erat ſabinenſis.rn̄detur per papā q3 delictū ꝑſone ꝛc.ſed dices ſi epūs recipiebat inſtrumentū ꝓ ſe quare non cōpellabat ſtare ꝓmutationi facte ꝑ predeceſſoꝛez.vt in.c.cum venerabilis de cenſi.Rn̄.ſm Jnno.q3 forte inſtrumentū non continebat omnia ſubſtātialia ad ꝓmutationē. vt quia nō inꝛuenerat ꝓſenſus ſuꝑioꝛis nec alia que interuenire deberent.de quibꝫ.xij.q.ij.ſine exceptione.7.xvij.q.iij.in vēditionibꝫ cū ſi.¶ Et ex hoc qđ ſuꝑ dixi no. q3 ex inſtru-

mento ꝓducto ad ꝓbationē exceptionis pōt aduersari us se fundare licet nō possit sup illa exceptione q; ime diate q ꝓbatio ꝓducit in iudiciū efficit ꝯmunis.vt.l.j. §.edenda.ff.de eden.7.c.B.ꝓpetuus.7 qđ ibi no.de fi. instru. Venio nūc ad glo.antepe.7 pe.7 quero an sententia lata ꝑtextu falsę ꝓbationis teneat7 infra quātū tempus posset retractari:glo.pe. arguit ꝓ7 ꝯ.videtur em̄ ꝓmo q sit nulla.pz q; ex ea nō ꝓpetit exceptio.l.qui agnitī.ff.c. In ꝓtrariū facit q; si esset nulla nō ꝓualesceret post.xx.annos.nā vt hic dicit tex.post.xx. annos nō pōt retractari.7 sic sentit q infra.xx.annos dūtaxat potest retractari.7 idē sentit glo.añpe. tandez glo.soluit7 obscure.sed intētus glo.est ꝑm Hosti.q nulla ē quo ad veritatē sed aliqua quo ad opinionē.vñ q̄dā nō detegitur falsitas debet obseruari7 post tp̄s.xx.annoꝝ ꝓcluditur via dicendi nullitatē. Et ex hac glo.nota q id qđ est nullū quo ad veritatez7 quo ad opinionē tractu tpis nō ꝓfirmat sed id qđ est nullū quo ad veritatē sed aliquid quo ad opinionē pōt ꝓfirmari nō vt in veritate teneat sed vt ꝓcludat via dicendi nullu7.7 sic intelligo glo. Jo.an.multū instat hic circa materiā. ego plenius7 clarius examiaui hos duos articulos in.c.licz de ꝓba. Et breuiter quātū attinet ad hoc.c.dic q sn̄ia tenet mero iure si est lata ꝯ pn̄tez.vt.l.diuus.ff.de re iudi.7.C.si ex fal.instru.ꝓ totū.maxime in.l.iij.tenet glo.7 post eam Bar.in.l.si ꝓtor.§.marcellus.ff.de iudi.nō ob.l.q agnitis.que facit glo.istā cespitare q; solū dicit q nō pōt excipi de re iudi.ꝯ volentē agere de falso quo min⁹ examinetur questio falsi sn̄ia tn̄ interim tenet.vt in.c. accepimus de fi.instr.donec ꝑ iudicē retractet7 aut sn̄ia est lata ꝓtra abñtem ex falsis instr̄is seu allegationib⁹ dolosis et tūc sn̄ia est nulla.7 iste casus ē in.d.§.marcellus.7 tenet ibi glo.7 Bar.7 vide ꝑ Jnno.in.c.cū bertoldus de re iudi.7.c.cū dilecta de rescrip. Quo ad scđm infra q̄ntū tp̄s7 q̄liter debeat retractari:dic q de falso pōt agi multis modis. Primo criminaliter vt falsarius puniat7 tūc debet accusatio institui infra.xx.annos.vt.l.querelā.C. de fal.que in h̄ casu loquit7 nō q̄ agit ad effectū retractandi sn̄iam.vñ coīter dicit q papa h̄ posuit falsaz allegationē.7 ꝓtingit hoc ꝓpter varie no.in.d.l.querelā. scđo pōt agi ciuiliter actōe in factū ad interesse7 tūc potest agi vsq; ad.xx.annos.q; tāto tpe durat q̄libet actio ꝑsonalis.vt.l.fi.C.de ꝓscrip.xxx.vel.xl.an.tercio mō pōt excipi7 durat hec facultas ꝓpetuo.l.pure.ff. de doli excep.7 in.d.l.querelā.quarto mō cū q̄s vult obtinere directe retractatōez sn̄ie si fuit reus vel si actor vult reduci ad p̄stinā actōez7 peti dz restitutio in integrū infra q̄ drienū.vt.l.diuus.quinto mō pōt deduci falsitas ꝑ viā replicatōis.7 dic vt dixi in.d.c.lz.vbi inuenies hāc materiā lōge latius discussaz. Et aduerte q; loquor de falsitate ꝓbatōis.si em̄ rescriptū delegati erat falsu3 vel instū instr̄m ꝓcuratoris dicēdū vt in.c.sup lr̄is de rescꝑ.7 in.c.in nr̄a de ꝓcura. Nūc extra glo.ꝑm o oppo.videtur em̄ q de iure ꝯmūi ecclie site in dioceſi ꝓtineāt ad ep̄m loci etiam in tp̄alib⁹.vt in.c.ep̄m.x.q.j.petit em̄ ibi rationē admistratōnis reddituū. Jtē agit ꝑ reb⁹ tp̄alibus spectātib⁹ ad eccl'iaz.vt in.c.fi.de suc.ab inte. Jtē adduco tex.no.in.c.cū ad sedē de ref.spo.vbi ep̄us fundabat intētionē suā etiā sup hospitali7 sup omnib⁹ possessionib⁹ ad illud ꝓtinentib⁹. Hol.dic vt.s.dixi in quodam notabili7 adhuc latius.q aut ep̄us dicit tp̄alia ecclesie ad se ꝓtinere.s.vt eoꝝ reddit⁹ possit conuertere ad vsus ꝓpr̄ios7 de eis disponere ad libitu3 7 nō potest q; reddit⁹ particulariū eccl'iarū sunt deputati ad vsu3 ministroꝝ 7 alia necessaria ipsarū eccl'iarū.vt in.c.pastoralis de bis que fi.a pre. adeo q etiā si vacat eccl'ia nō pōt ep̄s illius reddit⁹ sibi appropriare sed debēt cōuerti in vtilitatē ecclesiarū vel reseruari futuro successori.vt in c.p̄senti de of.or.li.vj.facit qđ le.7 no.in.c. si ꝓpter tua debita de rescrip.e.li. Aut vult fundare intētionē suam sup tp̄alib⁹ quo ad iurisditōem 7 ꝓtectionē 7 vt exigat rationē de admistratione ipsoꝝ 7 pōt.7 hoc casu loquūtur ꝓtraria.7 his respectib⁹ admitteret libellus ep̄i si peteret tp̄alia eccl'ie sibi subiecte.vt no.dicit Jnnoc.in.d. c.cū ad sedē.vbi videas.dicit etiā hic Jnno.q vacante eccl'esia pōt ep̄s ꝓ ea agere p.c.fi.de suc.ab intest.dic tamen q etiaz nō vacante pōt agere.vt no.in.d.c.fi.7 ad hoc induco.c.nouerint.7.c.regēda.x.q.j.7 qđ le.7 no.in cle.j.de rescrip.dixi pleni⁹ in.c.cuz deputati de iudi.vbi tractaui post Jnno.q si ꝯcurrūt ep̄us 7 rector imediatus eccl'ie quis eoꝝ debeat ꝑferri:dicit etiā q si eccl'ia ñ habet patronū erit libera7 ad ep̄m ptinet ponere ibi rectorē si nō est collegiata. nec in parochia alterius eccl'ie q̄uis aliqui dicāt ꝑm eū.q ep̄s petit ratōez administrationis sed populus pn̄tabit qđ ipse non credit q; nullo iure ꝓbat. Nota plura ex his dictis Jnno. Primo q ep̄s petit ratōez administratōnis eccl'iarum.qđ dicit ipe verū exceptis eccl'esijs in quib⁹ clerici⁹ est patronus.ꝺ quo vide qđ le.7 no.in.c.in lateranēsi de ꝓben.7.c.cum 7 plantare.§.in eccl'esijs.de ꝓui.vbi etiā vide ꝑ Jnnoc. qualiter sit exigēda hec ratio ꝑ ep̄m vel patronū eccl'iasticum.an sit opus q clericus particularis assignet q̄d 7 quātuz expendat ꝓ suo victu. Nota scđo q vbi eccl'esia ē collegiata electō ptinet ad collegiū 7 nō ad ep̄m vt in.c.j.de elect.nec etiam ad legatū.vt in.c.iij.7.iiij.de offi.le.li.vj.dic tn̄ q ep̄s habet ꝓfirmare electōez etiam si sit collegiū religioso⁹.ad hoc allego bo.tex.cū glo.in c.j.xviij.q.ij.7 qđ no.in.c. nihil de elect.facit.xvj.q.vij. omnes basilice.vide ad materiā bo.glo.in.c.q̄q̄ de ele. li.vj.7 hoc dicit verū Hosti.nisi ex ꝓsuetudine hoc cōpeteret ep̄o.vt in.c.ij. de in inte.resti. Tercio nota q si eccl'ia sita est in parochia alterius nō ep̄us sed rector parochie habet pn̄tare ministrū sed eo negligēte hoc faciet ep̄us ꝑm Hosti.remittit ad.c. audientiā de ec.edi. Et sic nota q etiā Hosti.approbat hoc dictū 7 trāseūt cū eo coīter doc.hic. 7 firmat Jo.an.in.c.j.de capel.moli.vj.sed certe hoc nullo iure ꝓbat.sed emanauit iste cōmunis error ꝑ illud.c.ad audientiā. qđ loquit q̄n eccl'ia parochialis ꝓtulit de suo ad edificationē 7 dotationem capelle. Dedit.n.ibi omnes obuētiones illius ville.sec⁹ ergo quādo nihil de suo ꝓtulit q; iuspatronatus nō acquiritur nisi edificatione ꝓstructione vel donatione ꝛc. vt no.xvj.q.vij.pie mētis.7 h̄ plenius dico in.d.c.ad audientiā.vbi hoc etiaz sentit dn̄s an. licet hic simpliciter transiuerit cū dicto Jnno. Quarto nota q etiā vbi eccl'ia nō habet patronū ꝑ⁹ nō habet p̄sentationez. An aūt ex ꝓsuetudine vel p̄scriptōe possit id acquirere vide no.in.c.querelā de elec.plenius ꝑ Jo.an.in regula qđ alicui gratiose in mercu.dico tn̄ q ep̄s dz conari inquātū pōt deputare rectorē cū bn̄placito ꝓ⁹.arg.in.c. nullus.lxj.di.7.lxij.di.c.j.7 vide ibi bo.glo. Quid si populus nō vult sine scādalo acceptare ep̄m seu rectorem deputatū ꝑ superiorē:Op.scđo ꝓtra hanc sn̄iam pape. nam ratōe incertitudinis debet esse nulla.C. de sen.que sine cer.quā.ꝑ totū.7.ij.q.vj.diffinitiua.q aūt hec sn̄ia fuerit incerta pz in exceptōe sn̄ie ibi que ꝑ auctēticā scripta nr̄a ꝛc.7 nō dicit q̄ sunt illa auctentica scripta 7 qđ ꝓtineāt. Po.tripler colligi pōt ex dictis Jnno. Prima q papa in sn̄ia licet nō dicat hic distinxit certis nominib⁹ vel circūlocutionib⁹ hec instr̄a ita q ꝓstabat de quibus instr̄is sn̄ia faciebat mentionē qđ sufficit ad certitudinem.ar.in.c.licet ex quadā.s. de testi.7 in.l.certū.ff.si cer.pe. Scđo pōt intelligi q ista instr̄a erāt ꝓducta ibi in actis7 sic ex ꝑte actoris certificabat sn̄ia qđ fieri pōt vt.l.pe.7 vlt.C.de sen. que sine cer.quāti. Tercio dicit hanc sn̄iam certā etiā si in nulla parte actoꝝ exprimantur capl'a q; scripta auctētica certa 7 indubitata fuerūt ideo eis fides est adhibēda.7 ideo ꝑ hūc tex.7 ꝑ ꝓdicta ꝓsuluit q is a quo petūtur iura ep̄alia facit illa exprimi. nā si simplr ꝓdemnaret teneret ad oīa nec releuaret si

postmodū diceret se exemptuz ab aliquib iudex tamen prudēter faciet si de aliquib dubitet q̄ pnūciet faciendo exceptionē vt hic. ¶ Nota sing. ex tercia 7 p̄ma solutione Innoc. q̄ snīa p̄t certificari ex instr̄is productis apud acta ad que iudex se in snīa retulit spāliter vel i genere. ꝓtrariū ipemet sentit in.c.ij. de libel.ob.in fi.vbi dicit q̄ snīa dz esse certa in se vel p̄ acta.ff. de re iudi.l.ait p̄tor.7.l.pe.C. de sen.q̄ sine cer.quāti. Do.an.dicit q̄ exceptio snīe bñ p̄t certificari p instr̄a non p̄ducta. 7 sic intelligit istuz tex.q: de dubitabili p̄t iudex excipere vt vult cū exceptuz nō declaret sed sup eo p̄testat.hoc dictum posset p̄cedē qñ iudex exciperet certa capla q: satis est snīaz esse certā in p̄ncipali vbi fit ꝯdemnatio.7 sic videt intelligere Spe.in ti. de sen.pla.§.q̄liter.ℵ.quid si peto. sed qñ exceptio est vaga 7 generalis vt hic erat nec poterat certificari ex actis tūc incertitudo exceptionis reddit p̄ncipale incertū q: nec apparet hic nec ex actis apparere p̄t in quib articulis sit facta ꝯdēnatio. Ideo pone b̄ singularē intellectū q̄ p̄cedit illa generalitas in iudicijs vlib seu generalib in quib multa sunt spālia. vt plene dixi in.c.ij. de lib.ob. 7 hūc intellectū ad hoc.c. 7.c.cū venerabilis.j. de reli.do.sentit notanter Jo.an.in addi.Spec.pal.§.q̄liter.ℵ. quid si reus. vbi dicit q̄ in particularib nō valet snīa nisi sit certa ex se vel certificari possit p acta p.l.pe.pal. Ideo cōcludit nō valere hāc snīam p̄nūcio vt talis iudex in tali causa p̄nūciauit exquo illa snīa nō est p̄ducta in actis secus in vlib iudicijs seu generalib vt hic. ¶ Nota bene ex hoc 7 ex tex. q̄ cum eps petit subiectionē in eccl̄ia valet hec snīa adiudicam⁹ tibi ius epale in tali eccl̄ia licet aliter iura epalia nō exp̄mant.hoc dico notādū p̄pter ea que no. Jnno.in.c.q̄uerēte de of.or. vide tñ que dixi in.d.c.ij. Et hec facūt ad questionē quotidianā assumptus fuit sapiens ad ꝓsulendū in certa causa qui ꝓsuluit reū ꝯdemnandū.iudex reddito ꝓsilio in actis p̄nūciauit hoc modo.p̄nūciamus p omnia vt in ꝓsilio in actis reddito ꝓtinetur an valeat talis snīa :legiste plene tractāt in.l.j.C. si aduer.li. 7 plene Jo.an. in addi.spe.in ti. de excep.§. viso.ℵ.penul.vbi Spe.ponit b̄ casu bonā practicā per quā euitant varie opi. de quib statim dicet 7 eā ibi vide.sed in q̄stione p̄ncipali bar.in.d.l.j.tenet snīaz nō valere q: ꝓsiliū dicit ꝯdēnandū.iudex ergo sequendo formam ꝓsilij refert se etiā ad futurū 7 sic de p̄nti nō ꝯdemnat nec absoluit ꝯ.l.quid tñ.ff. de arbi.7.l.ait p̄tor.ff. de re iudi. Li.post Pe. tenet ibi ꝓtrariū vt res potius valeat ꝛc. Idē ibi Bal.q: verba ꝓsilij dirigunt ad iudicē ideo sunt de futuro.sed iudex videt p̄nunciare de p̄nti cū al's snīa nō esset ꝓformis libello.allegat.l.fund⁹ de rescin.ven. Jo.an.in loco p̄alle.post multa distinguit int̄ diffinitinā 7 interlocutoriā vt diffinitiua nō teneat int̄ locutoria sic. Ratio diuersitatis ē q: diffinitiua dz p̄ferri in scriptis nō sic int̄locutoria. q: satis ē q̄ postmodum reducat p notariū in scriptis.vt le.7 no.i.c.fi. de re iudi. li.vj.7.c.qm ꝯ de p̄ba.sed qñ iudex sic p̄nūciat nec absoluit nec ꝯdēnat ex scripto coīter tenet q̄ snīa valeat. qd videt tenēdū saltē in re dubia p.c. abbate de ℵ.sig. 7.l.q̄tiens.ff. de ℵ.ob.7 de subtilitate iuris videt multū restringere ꝓsideratio Jo.an.sed q: maxime in sententijs debem⁹ ꝓsiderare mētē potius q̄ verba.mēs aūt iudicis est ꝯdēnare de p̄nti q: al's nō esset snīa.7 interp̄tatio debet fieri vt ꝓueniat rei de q̄ agit̄.vt in.c.inter dilectos de fi.instru.teneo partē q̄ snīa valeat.p qua allego tex.satis notabilē in.c.ī his q.j. de ℵ.sig.q̄ optime facit maxime ꝓiūcta.l.ait p̄tor.ff. de re iudi. Ex quib autē actis snīa debet certificari.quidaz dicūt q̄ ex p̄batorijs vt ex attestationib instr̄is vel ꝓfessionib.vt no.in.d.l. pe. Alij dicunt sufficere q̄ ex assertorijs vt ex libello qd̄ sentit Jo.an.in.d.ℵ.q̄d si iudex.vbi dicit valere snīam si iudex dicit ꝯdemno te ad petita. Bar.in.d.l.ij.sic distinguit q̄ aut iudex retulit se ad certa acta 7 non est vis que sint illa dūmodo ex illis possit certificari.vt.d.l.penult.7.l.ait p̄tor.7.l.qd tñ. aut ñ retulit se ad certa acta sed generaliter dixit cōdemno te ad id qd̄ debes 7 tunc oz ꝓst are ex actis p̄batorijs 7 bene loquit q: ex sola assertione libelli nō ꝓstat illū debere.7 q̄ valeat talis snīa est tex.iūcta glo.in.d.l.q̄d tñ.ff. de arbi. ¶ Tercio p̄ncipaliter op.p̄ducēs instr̄m nō p̄t ꝯ illud dicere.vt in.c. cū olim de cen.facit qd̄ le.7 no.in.c. imputari de fi.instr. ergo pars monasterij nō potuit aliq̄d allegare ꝯ instr̄m p se p̄ductū. Do.dicit Jnno. q̄ licet p̄ducēs instr̄m nō possit illud redarguere de falso vt in ꝯrio.p̄t tñ dicere q̄ ꝓtra ipm nō facit ita dicebat hic monasteriū. q̄ in instrumēto auctētico nō erat sabinēsis. sed certe hoc non soluit ꝓtrariū q: respectu trāsumpti qd̄ monasteriū seu ipius sindicus p̄duxit allegabat falsitas vt in lr̄a. Ideo dico q̄ hoc ē spāle fauore eccl̄ie q: vt in lr̄a dicit delictū psone nō debuit eccl̄ie p̄iudicare. Itē dic q̄ dictū Jnn. hic nō ē indistincte verū. vñ distingue q̄ aut sciēter q̄s p̄duxit instr̄m.7 p̄cedit dictū Jnno. vt nō possit ꝓtra illud allegare falsitatē cū ipe de hoc possit accusari 7 puniri.7 hoc etiā voluit Bar.in d.l.post legatū. aut p̄duxit ignorāter.7 tūc ipemet p̄t dicere illud falsuz.vt p̄batur in.d.l.post legatū.7 ibi Bar.7 optime facit.l.qui ignorās.ff. de fal.vbi b̄ p̄bat. 7 intellige qñ p̄babiliter ignorauit. ¶ Et ex p̄dictis etiā infert p̄m Jnnoc. q̄ exq̄ semel approbaui aliquē ad certū officiū nō possum amplius illū respectu eiusdē officij reprobare vt p̄z in teste quē semel p̄duxi vt.iij.q.ij. siquis testib. nisi ex causa supueniēte.vt in.c.insinuāte de of.dele. Et plus notabiliter dicit q̄ etiā respectu alterius officij nō possum reprobare dūmodo sit tale in quo p̄sone ꝓsimiles admittant secus si dissimiles vñ si approbaui aliquē in iudicē possum reprobare si p̄ducit ꝓtra me in testē quia p̄sona crimīosa p̄t esse iudex iuxta no. plene in.c.sciscitat⁹ de rescrip.sed nō testis.vt in.c.testimoniū d̄ testi.qd̄ no. b̄ als dixi q̄ lz scholaris fuerit approbatus in rectorem studij nō tamē p hoc cōcludit q̄ nō possit reprobari in examine q: istud est diuersum officiuz.nam illiteratus p̄t esse iudex dūmodo habeat peritiā causarū.vt in.l.licet C. de iudi.no.glo.in.d.c.sciscitatus. nō tñ doctor.vt i.l. magistros.C. de p̄fes.7 medi.li.x.7.l.vnica.C. de p̄fes.q̄ in vr.ꝓstan.li.xij.nec statutū vniuersitatis in ꝓtrariū valet q: hoc nō est in p̄tate eor.docto.n.ī approbādo sunt vt testes 7 cācellarius ꝓfert honorē doctoratus loco p̄ncipis.ad hoc cle.ij. de magi.facit quod no. Bar.in p̄oe. ffor.7 vide quod dixi in.c. ꝓposuisti de p̄ba.7 p dicto Jnno.allego bo.tex.cū glo.in.c.accepimus de eta.7 qualita.vbi hoc videt quasi exp̄ssum. 7 vide etiaz glo.in.c. scriptū de elec.limito tamē hoc dictuz vt p̄cedat respectu p̄uati qui approbauit vel toleranit in vno officio sed respectu superioris nō p̄cedit indistincte dico.n. q̄ potest illū examinare cū est transferēdus ad aliud officiuz q: potuit effici indignus.ar.in.l.magistros.et qd̄ ibi no. C. de p̄fes.7 me.li.x. 7 p hac limitatōe mea videt tex.in c.in causis de elec.7 in.c.scriptū p̄alle.7 ibi hoc idē videtur velle Jo.an.post Aluc.sup glo.in ℵ. p̄sumptione. ¶ Quarto 7 vltimo fortit̄ vltra alios oppo.sic. dubia p̄batio recipit interp̄tationē ex partiū cōfessione.vt in c.cū ioānes de fi.instru.sed hic pars monasterij p̄posuerat q̄ p̄mutatio facta fuerat cū epo sabinēsi.ergo originale faciēs mentionez de epo Theodosio simpl'r debebat intelligi q̄ ille Theodosius erat eps sabinēsis. Sed dico q̄ hic nō fuit facta mētio de epo sabinēsi in forma ꝓfessionis.sicut in.c.cū ioānes. sed in forma exceptōnis vt colligit̄ ex lr̄a. ¶ Et ex hoc intellectu colligo singlare 7 nōbile dictū qd̄ nescio alibi. videlicet q̄ ex rei exceptione nō solū nō fundat actoris intētio q̄nimo nec declarat dubia p̄batio ipsius actoris ad ipsius cōmodum 7 idē breuiter si reus aliquid ponit in articulis q: articulans non fatet.vt no. Jo.an.in.c. cū impositionibus de

in reiurã.li.vj. ¶ Secũdo potest dici q̃ hec ꝓfessio emanauerat falso ⁊ erat fundata sup falso instrumẽto. vnde sicut falsitas nõ nocet monasterio: ita nec illa cõfessio. Nico.abb.

Olim ⁊ infra. Casus. Qui ppt̃ exceptõez nõ admissaz appellat coꝝ iudice appellatõis ꝓbare dz exceptõez esse vrã. Ita cõiter summat̃. sed ꝑm hãc summatõem hec dicere. est indubio p.c. interposita. de ap. ideo põt summari aliter: intelligẽdo q̃ hic scribit̃ executoribus illaz sniaz ⁊ sic. Exceptio inferẽs nullitatẽ snie etiam coꝝ executore audit̃ ad effectũ: vt si vrã eẽ cognouerit supsedeat. ¶ Vel tercio sic intelligẽdo q̃ isti erãt iudices appellatõis. ¶ Si exceptio iurisditõis exclusiua, ꝓpter quã fuit appellatũ, ꝓbat̃ vera iudex appellationis nõ dz de ꝑncipali cognoscere: ꝑ supsedere. Et tam iste q̃ ꝑcedens est notabilis intellect⁹. ¶ In prima ponit̃ appellãtis q̃rela. ¶ In secũda, pusio: ibi discretõi. Et vt pz ex ꝓdictis bz iste tex. duos intellect⁹. ꝑm primũ ⁊ magt̃ cõmunẽ pone sic casuz. Vl. tract⁹ coꝝ iudice delegato opposuit q̃ trahebat̃ vltra duas dietas. replicabat̃ vt in lra pz. Secõm aliũ intellectũ pone casuz q̃. Vl. appellauit ⁊ impetrauit lras ad istos iudices in supscriptõne ꝓtentos. quib⁹ papa mãdauit: vt pz in lra. ⁊ iste intellectus est magis plan⁹ ⁊ lre ꝓsentane⁹. naz si scriberet̃ executorib⁹ papa nõ mãdaret eis vt ipsi decernerẽt appellatõem esse legitimã. q: nõ ptinet hoc ad eoꝝ officiuz. ꝑ solũ debẽt cognoscere ad effectuz exequẽdi vel supsedendi. vt in.c. decetero. j. de re iudic. vbi plene tractabo hũc articulũ an ⁊ q̃s exceptiões dz executor admittere. Itẽ facit. c. cũ ꝓtingat. d̃ rescrip. ⁊. c. pastoralis. §. quia ꝛo. ⁊ qd̃ ibi no. de of. dele. ꝓterea. ꝓ isto intellectu facit q: appellatõe pẽdẽte nõ dz fieri executio late snie p⁹ appellatõem: cũ validitas gestoꝝ post appellatõez a gua mine dependeat ab ipsa appellatõe: vt in.c. nõ solum. de ap. li.vj. vñ si factũ ꝓtigisset vt recitat glo. fi. nõ mãdasset papa vt executores cognoscerẽt aliq̃ mõ de appellatõe: sed vt supsederẽt in euentũ cause appellatõis ⁊ miror q̃ glo. ⁊ doc. hoc nõ ponderauerũt: ideo tene alium intellectũ. ¶ No. ibi extra suã diocesim ꝛc. q̃ due diete quib⁹ phibet̃ tract⁹ nõ cõputãt̃ a loco habitatiõis: sed a fine dio. ꝓcor. c. nõnulli de rescꝑ. ⁊ clari⁹ tenẽt doc. ibi. hodie ꝛo ñ põt q̃s ibi vlt̃ vnã. vt in.c. statutũ. d̃ rescꝑ. li.vj. ¶ No. secũdo practicã, ꝑcedẽdi cũ quis citat̃ vltra duas dietas. dz em̃ hoc ꝓponẽ coꝝ iudice ⁊ si ñ audit̃ dz appellare. ¶ Ex ꝫ ifero ad duas qões. Prima nũq̃d citatus vltra duas dietas hodie vltra vnã teneat̃ ꝓpa rere ad excipiendũ ꝫ rescriptuz? Hos. ⁊ Hosti. arguũt ad ptes q̃ teneat̃ ire. allegãt. l. arbiter kalẽdis. §. j. ff. de arbi. ⁊. §. de off. dele. c. prudentiã. In ꝫriũ est. l. nõ videtur. ⁊ l. siquis ex aliena. ff. de iudi. et. l. ex q̃cũq̃. ff. siquis in ius vo. tñ hec duo iura vident̃ potius ꝑ ꝫria parte. Cõcludũt tñ ꝑfati doc. q̃ ire tenent̃ si dubitat̃ de dietis vel an lre sunt obtẽte de cõsensu procuratoris q̃s ptes hũt in curia: alꝫ nõ tenent̃ ire si nullũ dubiũ est. Aduerte q: doc. hãc eandẽ qõnẽ formãt in. d. c. nõnulli. ⁊ cõit̃ ꝓcludũt oppositũ: dicẽtes q̃ dz ire ad allegandũ ꝑuilegium suũ ꝑ dictã. l. siq̃s ex aliena. cũ si. ꝑ mihi plus placet opi. ꝑce. q: vbicũq̃ notoriũ est q̃ citato ꝓpetit declinatoria nõ tenet̃ ꝓparere. vt. d. l. non videt̃ latitare. ff. de iudi. no. Inno. in. c. ij. de dila. ⁊ glo. in. c. sup lris. d̃ rescrip. in ꝛ. nisi forsan. q̃ loquit̃ q̃n̄ in termis nostris. et glo. in. c. veniẽs de accu. ⁊ in. c. si epus. iij. q. ij. ⁊ Jo. an. in regula sciẽti. de reg. iur. in mercu. facit optime tex. cũ gl. in. c. pastoralis. §. pisana de re iudi. Et ad istuz tex. dic q̃ iste voluit vt saltẽ euitaret ꝑiudiciũ facti ꝓparere vt factũ erat dubiũ. ¶ Secũda q̃stio est nũquid teneret, processus si nõ ꝓpareret: dic q̃ re existẽte dubia teneret etiam si pu⁹ nõ, pnũciaret se iudicẽ. q: rescriptũ tenet mero iure ꝛz ꝓpetat exceptio iurisditõis eliusiua: vt satis colligi põt ex. c. nõnulli. sed hodie põt dici ꝫriũ p. c. statutum. de rescrip. li.vj. in fi. ¶ Tercio queritˀ q̃d si ad iudicem citantẽ iter est ꝑ aquã ⁊ ꝑ terrã. sed ꝑ aquã non dicat vltra vnã dietã: ꝑ terraz ꝛo q̃tuor vel ecõuerso. q̃ via attendet̃ an terrestris vel marina: Quidã dixerũt ꝓsiderandũ esse viam vsatiorẽ ⁊ frequẽtioreꝫ. ar. l. di. sepe. ⁊ l. si putatoꝝ. ff. ad. l. aquil. ⁊ de spon. c. ex lris. ⁊. l. cũ delamiõis. §. asinã. ff. de fun. instruc. Hos. ⁊ Host. dicũt frequẽti⁹ esse vt ꝓsiderent̃ itinera terrestria maxime tẽpore byemali quo solet piculosa nauigatio esse. C. d̃ of. rec. pun. l. ciuitas. Item termini dioc. meli⁹ distinguũtur ꝑ terrã q̃ꝫ in mari vl̃ aquis. facit qd̃ no. spe. de cita. post pun. ⁊ hec satis placẽt. de materia ista vide plures qõnes ꝑ doc. in. d. c. nõnulli. ¶ Glo. j. q̃rit q̃d si lre impetrant̃ vltra duas dietas: sed iudices ꝓferũt se ad locuz ꝓpinquũ nũquid reus teneat̃ rñdere: gl. ista dicit q̃ sic q: hic ⁊ in. d. c. nõnulli. solũ ponderat̃ tractus oliz tẽpe istoꝝ iurium erat hec opi. vera. ⁊ satis faciebat iste tex. ⁊ rõ. d. c. nõnulli. ꝑ hodie põt ꝑcedere dũmõ iudex non exeat locũ ꝓmissionis: vt puta si est deputat⁹ in certa diocesi nõ põt illã exire: ꝑ infra illã põt se appropinq̃re: vt ꝓbat̃ in. c. statutũ. §. in nullo. ꝑall̃. ⁊ videt̃ iudicio meo facta cõmissio in certo loco: nõ solũ q̃n̄ hoc exprimit̃: ꝑ etiam si in ꝓmissione exꝓmatur dioce. iudicis. Et si dicatur in tali loco cõmoraãti põt tunc cognoscere in loco more ꝛz non sit infra suã dioce. ad hoc bo. tex. in. c. fi. de re. pmu. ⁊ ibi hoc tenet Jo. an. qd̃ semp notabis. q: q̃tidie accidit. ¶ Glo. ij. op. de multis iuriꝫ. ⁊ bñ soluit. sed tu de ista materia dic vt latissime dicet̃ in. c. iterposita. j. de ap. ⁊ ibi est bo. tex. ꝓncipalis ⁊ fundamẽtũ hui⁹ materie. ¶ Vltima glo. op. videt̃ eñ q̃ iustificata appellatõe non debeãt supsedere: ꝑ ꝓcedere iudices i causa cũ ipsi succedũt loco ꝓmoꝝ iudicũ: vt in. c. vt debit⁹. de appel. Hol. glo. ponit intellectũ quem supꝫ recitaui vt patet ex ea. Ex quo intellectu collige ⁊ nota qd̃ dixi in secundo summario Pe. ⁊ Abb. ponũt alium intellectuz. q̃ isti quibus nũc scribit̃ erant iudices appellationis. et hec lec. verior ⁊ notabilior: vt supꝫ dixi. Et ad cõtrariũ dic q̃ ꝓcedit quãdo exceptio ꝓpter quaz appellat̃ nõ venit ad declinandã ⁊ extinguẽdam iurisditõem iudicis: sed cõcernit intentõem actoris. tunc enim cuz iudex appellationis succedat loco primi iudicis debet iustificata appellatiõe de causa cognoscere. sed cũ exceptio extinguit iurisditõem iudicis debet iste facere qd̃ primus iudex erat d̃ iure facturus. s. supsedere ⁊ pnunciare se nõ iudicem. alꝫ si diceremus oppositum iste per suam exceptionem quasi nihil obtineret. Nec huic intellectui obstat. c. ex parte. iij. de q̃ Pet. ⁊ Abbas opponunt ⁊ non soluũt. quia vt ibi no. illi iudices fuerũt d̃ nouo dati nõ contra matrẽ appellantez: sed cõtra filios in quos erat actio dirigẽda. ⁊ ita potuisset papa facere hic si voluisz sed voluit supplere de facto. Abb.

Olecti filii. Casus. Per excõmunicationis periurij exceptionem a sua vel ecclesie defensiõe quis repelli non debet. ¶ Vel sic. Pro defensiõe sue ecclesie potest quis opponere exceptionem excõmunicationis periurij vel aliam legitimam exceptionem. nec per replicationem excõmunicatis vel periurij repelli potest. hoc dicit. Prima pars ponit petitionez appellantis. Secunda dat iudicem: ibi quocirca. ¶ Nota primo q̃ excommunicati vel periuri possunt se opponere contra electionem de indigno factam in eoꝝ ecclesia: ac illa eadẽ crimina quibus ipi tenent̃ electo opponere. Ex quo infertur q̃ excõicatus ⁊ periurus non est ipo iure priuatus ti-

tulo sui bñficij: qđ intellige vt no. Jnn. in. c. cũ nostris. de ꝓcess. ꝑben. vide qđ dixi. s. in. c. querelã. de iureiurã. facit. c. j. de iudi. ¶ No. tercio ꝙ electo petẽti suam ꝓfirmatõem vel agẽti ꝫ sibi resistẽtes obstat exceptio ꝓprij ꝫ excõicatõis. ꝫ si ista inerãt tpe electõis electio fuit nulla. vt in. c. fi. de cle. ex. mi. ꝫ. c. cũ in cũctis. de elec. ꝫ qđ no. in. d. c. q̃relã. ¶ Si aũt supuenerũt ꝑñt opponi ad effectũ repellẽdi electũ ab agendo: ꝫ vt eius electio cassẽt. vt in c. sup bis. de accu. ꝫ dic vt ibi. ¶ No. ar. ꝙ locũ a spãli ꝙ ꝓpriũ repellit quẽ ab agẽdo. hic em̃ dicit ꝙ nõ repellit quẽ a defensiõe sue ecclie. g̃ aliter agentes repellit. Jo. an. hic dicit ꝙ ꝓpriũ nõ impedit agentẽ: sed ꝓfirmationem petentẽ sic. qz illi⁹ intentõem perimit sicut repellit ordinãdus. de tẽp. or. c. fi. ꝫ testẽ. g̃. d testi. c. testimoniũ. Ego dico ꝙ ꝓpriũ nõ repellit nisi quẽadmodũ alia crimina. nam crimiosi a multis repelluntᵉ. vt in. c. j. ꝫ in. c. cũ dilect⁹. de accu. ꝫ. iiij. q. vj. c. oibus. vnde crimiosi nõ ꝑñt alios denũciare vel accusare: vt in iuribꝫ ꝑal. hic em̃ admittuntᵉ: qz defendebãt eccliam ꝓpriã. ꝫ ꝑm hoc ꝓcedit hic ar. a spãli: an suspẽsus ab officio et bñficio possit agere. dic vt no. j. c. pri. ¶ No. ꝙ vbi replicatio elidit exceptõem dꝫ pri⁹ ipsi⁹ ꝓbatio admitti. qz ea ꝓbata remaneret exceptio inefficax. de boc tñ vide qđ in sili dixi in. c. j. de or. cog. ꝫ. l. circa. ff. de ꝓba. ꝫ plen⁹ in termis nr̃is dixi post Jo. an. in. c. a nobis. s. e. dic vt ibi. ¶ Glo. j. colligit ꝙ quilibet admittendus est ad defensionẽ suę ecclie etiã ꝓpriꝰ ꝫ excõicatus. ¶ Dꝫ ꝫ hoc ꝫ ꝫ tex. opp. videtᵉ em̃ ꝙ isti nõ essent admittẽdi cuꝫ ipsi opponerẽt se isti electo. ꝫ sic erãt rei volũtarij qui censentᵉ actores. ad hoc. c. exhibita. de iudi. ꝫ qđ no. in. c. sup eo. de electᵉ. facit. c. cũ inter. s. e. vbi excõicato ꝙmittit dũtaxat stricta defensio. vñ ꝓhibetᵉ recõuentio ne remediũ defensionis ꝙmissuꝫ trahatᵉ ad impugnatõis mãm: et sic nullo modo excõicatus põt impugnare aliũ etiã ad cõmodũ ecclie. vt in. d. c. exhibita. Sed Jnno. j. e. c. cũ inᵉ. fateᵉ cõtrariũ dicens excõicatũ nõ posse excipe ꝫ petentẽ cõfirmatõem ne defensio trahatᵉ ad impugnatiõem. ꝫ qa cum sit extra ecclesiam ꝓpter delictũ suũ non interest sua nec põt excõicationeꝫ vel aliud crimẽ obijcere. ar. xxvj. di. vna tm̃. Et qz cũ trabẽ gestat in oculo nõ põt festucam de oculo fratris eruere. iij. q. vij. ¶. tria: in fi. Ad hãc dicere. rñdet ꝙ loquitᵉ in reo necessario. qđ videtᵉ colligi ex lr̃a: ibi traxisset in causam ꝛc. Volũtari⁹ aũt dꝫ ꝑmo fundare intentõem suã in iudicio: qđ facere nõ põt excõmunicatus. necessari⁹ aũt firmat intẽtionẽ suã in ꝓsonam hocipo ꝙ vocat⁹ ꝫ citat⁹ est ad iudiciũ. de iudi. itel lexim⁹. ꝫ. l. inter stipulantẽ. ¶. j. ff. de ℵ. ob. Hosti. i. d. c. cũ inᵉ. ꝫ hic tenet oppositũ: adducẽs istũ tex. in eo ꝙ isti canonici pri⁹ se opponebãt huic electo: ꝫ sic erãt volutarij. Item adducit casum de trãslato ad aliũ epatũ cui ꝙ canonicũ ad impediendã possessionẽ opponebatᵉ crimen cũ infamia ꝫ quẽ ipse trãslat⁹ replicabat excõicationeꝫ. ꝫ dicit Clementẽ quartũ diffiniuisse ꝙ replicatio non elidebat exceptionẽ ꝫ ille esset reus volũtarius ꝓnocans nõ ꝓnocatus. ideo ꝫcludit Hosti. illã distinctionem Jnno. intᵉ reũ necessariũ ꝫ volũtariũ nõ admittẽda nisi illã saluãdo dicam⁹ ꝑm eũ istũ q̃ vult maluꝫ ꝑlatum repellere fore necessariũ ꝫ non volũtarium. Quid em̃ grau⁹ intolerabili⁹ ꝑiculosius q̃ꝫ ꝙ detur lupus loco pastoris: dissipator loco tutorᵹ: homicida ꝓ medico: tyrãnus ꝓ defensore: inimicus ꝓ aduocatoᵹ certe nihil. vt. s. de elec. nihil est. ꝫ. c. ne ꝓ defectu. xl. di. multi. Jtez cum excõicato reseruetᵉ exceptio ꝫ ꝛpalẽ iudicẽ delegatum suspectũ. fortius debet reseruari ꝫ ordinariũ q̃ est ꝑpetuus. ꝫ hoc dictũ Hosti. dicit spe. curiaꝫ seruare. s. ꝙ excõicatus ꝓ ecclia sua possit opponere ꝫ petentẽ cõfirmationẽ etiã si volũtarie veniat. vt no. in spe. d actore. ¶. j. ℵ. itẽ ꝙ excõicatus. hoc etiã vi sequi Jo. an. Et ad. c. exhibita. ꝑall'. dicit posse dici ꝙ si canonic⁹ excõicat⁹ ꝓuocat ad iudiciũ dãs libellũ vt cassẽtᵉ electio repelleᵉ ꝙ exceptionẽ. Di ℵo ꝫ ꝓuocantẽ ad ꝓfirmationem excipit etiã si sponte veniat admittetᵉ. hoc etiã dictũ videtᵉ sequi do. An. nec in Jnno. ꝫdicit in hoc casu ꝓposito si bñ ponderentᵉ dicta sua in. c. sup bis. de accu. in secũda colũ. vbi dicit ꝙ crimiosus non admittitᵉ ꝛtra petentẽ ꝓfirmationẽ nisi sua interfit. puta ꝙ sit futur⁹ suus ꝑlat⁹ vel si patron⁹. nemini em̃ ius suũ ꝑsequẽti obstat exceptio criminis. ar. iij. q. vj. oibus. ꝑm eũ. ꝫ põde ra bñ suã rõnẽ. vult em̃ ꝙ excipiẽs ꝫ futurũ ꝑlatũ suum dicitᵉ ius suũ ꝑsequi nedũ ecclesiam suam defendere. excõmunicatus aũt non repellitᵉ a ꝑsecutõe iuris sui. Procedat g̃ dictũ Jnno. in. d. c. cũ inter. cũ crimino⁹us excipit tanq̃ vnus de populo ꝫ petentẽ ꝓfirmatõem. ꝫ forte posset attentari ꝙ q̃libet etiã laic⁹ futur⁹ subiect⁹ estᵉ admittendus ꝫ petentẽ ꝓfirmationẽ non obstãte replicatione crimis ꝓ rationẽ supradictã. ꝫ facit. c. audacter. in fi. viij. q. j. ad pdicta etiã facit qđ no. Jo. an. in. c. pia. j. e. li. vj. vbi ꝓcor. Jnn. dicit ꝙ admittitᵉ excõicatus appellans extra iudiciũ q̃ aliqđ ꝓiudiciũ ex omissiõe poterit sibi generari. sed in casu nostro ꝓiudiciũ generaretᵉ huic excõicato si non posset se opponere ꝫ petentẽ confirmationẽ. qz obtenta ꝓfirmatõe mitteretᵉ in possessionem ꝫ durius tũc repelleretᵉ: iuxta ea q̃ le. ꝫ no. in. c. veniens. ij. de testi. ¶ Op. hic ꝫ exceptõem criminis nõ datur replicatio criminis. ꝫ sic videtᵉ ꝙ ꝫ exceptõeꝫ doli nõ detur replicatio doli qđ videtᵉ etiam ꝓbari in. l. apud iulianum. ¶. marcellus. ff. de doli excep. ¶ Gꝫ ꝫ hoc opp. de. l. cum mulier. ꝫ. l. viro. ff. so. ma. vbi si ꝫ mulierẽ repetentem dotem vir excepit de adulterio admittitᵉ replicatio mulieris ꝫ virũ de lenocinio. ad idẽ. c. pe. ꝫ vlt. j. d adul. vbi ꝫ virum ꝓponentẽ adulteriuꝫ mulieris mulier admittitᵉ ꝓponẽs adulteriũ viri. ꝫ sic mutua ꝓpensatione crimina tollunt. Sol. glo. fi. hic satis in sua materia notanda intrat hãc difficultatẽ. ꝫ in effectu ꝑ solutõe concludit ꝙ replicatio admittitᵉ qñ ea nõ admissa excipiẽs remaneret in lucro exemplũ in. d. l. cũ mulier. ꝫ. d. c. penul. reiciᵉ vera replicatio si ea admissa agens remanẽt i lucro. sic loquitᵉ dict⁹. ¶. marcellus. ꝫ casus est hic. nam si replicatio istⁱ electi fuisset admissa admitteretᵉ iste electus excõicatus ad agendũ: ꝫ sic reportaret cõmodũ. et sic admittendo vel denegãdo eadem est ratio: ne alt' remaneat in lucro alter in damno. hoc vult in effectu tota ista glo. hũc articulũ attingit Jnn. in. c. intellexim⁹. de adultᵉ. ꝫ aliquid posuit in. c. siquis ꝑbꝛor. de re. ec. non alie. Sed bar. ꝫ bal. post Ja. de are. ꝫ butri. clarius ꝓcedunt in. l. cũ mulier. ff. so. ma. ꝫ. l. viro. ff. eo. ti. ¶ Et ꝑ ponam duas theoꝛicas ad cognoscendũ an ꝫ qñ exceptio doli seu criminis tollatᵉ replicatõe doli seu alteri⁹ criminis. Secũdo subijciã exempla ad maiorẽ claritatẽ. quia materia est difficilis. Tercio ponã aliquas qõnes notabiles ꝫ dubitabiles. Quarto formabo ex me vnam partem distinctõeꝫ ꝑ aliqli introductõe ad mãꝫ ¶ Prima theoꝛica est legistaꝝ. ꝫ maxime bar. in. d. l. cũ mulier. dicentis ꝙ aut excipiẽs certat de lucro captãdo: ꝫ admittitur replicatio doli ne cõmunis malicia ꝑsit sibi ꝫ alteri noceat. exemplũ in. d. l. cũ mulier. vxoꝛ repetit dotemꝫ vel agit vt admittatᵉ ad ꝓsortiũ viri. maritus aũt excipit de adulterio ad lucrandũ dotẽ. mulier replicat ꝙ etiaꝫ ipe fuit adulteratus: certe admittitᵉ replicatio mulieris: vt ibi. ꝫ in. c. intellexim⁹. de adulte. Aut excipiẽs tractat de damno vitãdo ꝫ non admittitᵉ replicatio. exemplũ pone hic in. c. nostro. ꝫ in. l. apud celsum. ¶. marcellus. ff. de doli excep. Idem ꝑm eũ qñ sunt actoꝛ ꝫ reus in pari causa. magis tũc fauendũ est reo excipiẽti q̃ actoꝛi replicãti. ar. in regula in pari causa. de reg. iu. li. vj. Et ꝑ hoc dicit bar. post Ja. butri. ꝙ si statuto caucᵉ ꝙ nõ valet ipo iure ꝫctus nõ soluta gabella. ꝫ nos simul ꝫrim⁹ nec solumus gabellã. ꝙ si postmodũ peto a te qz vendidisti: ꝫ tu excipis de inualiditate ꝓtractus. qz non solui gabellam. ꝫ ego replico ꝙ nec tu soluisti. ℔ replicatio mea nõ

debet admitti. est tñ alia ratio efficatior. q; ppter tuū nō
solvere gabellā nō validat ꝛct⁹. z sic hec replicatio non
elidit exceptōem meā qđ facere debz replicatio: vt. j. di
cam. hec dicit bar. vera qñ replicatio opponit p⁹ lit. cō-
test. z ad merita cause: vt tūc excipiēs certās de lucro re-
pellat p replicatiōem paris crimis. q̄quo casu intelligit
c. cū ecclīastice. s. e. qđ nota, p intellectu illi⁹. c. sec⁹ dicit
qñ exceptio inhabilitās opponit ad psonam. tūc em̄ nō
elidit p replicatōez paris criminis. Ratio. q; re⁹ eoīpo
habilitat q̄ trahit ad iudiciū: ideo potest excipe ꝛ acto
rem. nec pōt repelli p replicatōem cū sit reus necessari⁹:
vt hic. ita dicit Jnno. s. e. c. cū inter. z vide bo. glo. in. c.
a nobis. s. e. hec dicit ipsa vera: nisi actor sit domesticus
familiaris ipius rei. q; tūc nō poterit ipse reus licz neces
sarius excipe ꝛ psonā ipius actoris: cū añ ipm tolerauit
in familiaritate. allegat. c. nulli. de accusa. ¶ Bz aduerte
q; glo. ibi z Jnno. z glo. in. §. hoc. ij. q. vij. dicūt illud. c.
ponere spāle in epo q̄ tenet hīe in sua familiaritate bo
nos z graues: ideo nō pōt ꝛ illos postea excipe: q̄nimo
Jnno. voluit restringere illū tex. ad cubicularios dūta-
xat. q; pcipit epo vt eos habeat honestos et graues. ij.
q. vj. cū pastoris. secus in alijs clericis quos interdū bo
nus platus tolerat ppter scandalū: qđ est bñ notandū.
z ex his bēs theoricā bar. extēsaz z declaratā. ¶ Venio
ad secundā quā lz senserit hic do. An. tñ lati⁹ z clari⁹ po
suit Jo. an. s. e. c. a nobis. nō restringēs se ad replicatio-
nem criminis: ß gnāl̄r loquēs dixit q̄ effect⁹ replicatōis
est resoluere vel expugnare exceptōem. nam sicut se hz
exceptio ad actōem: ita se hz replicatio ad exceptiōem.
l. ij. ff. eo. ti. oportet g̃ ad hoc vt replicatio admittat vt
operet effectum suum q̄ sit pertinēs z talis q̄ vicīet excep-
tionē. naz imptinēs repelleret. allegat ad hoc istū tex.
vel q̄ psonā afficiat vt hic. ¶ Et si diceres qñ dz resolue-
re exceptōem: dico q̄ nō pōt dari certa doctrina: sed ex
natura exceptōis z replicatiōis pōt ppendi cōsideratis
maxime qñe. s. dicta sunt. Ex his infert ad aliqs q̄stio-
nes. ¶ Et p pone statutū dicit q̄ bānit⁹ possit impune of-
fendi. accusat titi⁹ q̄ percussit semproniū: excipit titius q̄
semproni⁹ est bānitus: z sic poterat impune offendi. re-
plicat semproni⁹ q̄ ipe titius est bānitus: nūquid debe-
at admitti replicatio: cōcludit bar. post Ja. de are. i. d.
l. cum mulier q̄ nō. q; cū titius sit reus necessari⁹ potest
pponere omnē exceptōem inhabilitantē accusatorem.
nec pōt ipse repelli. ad hoc optime facit iste tex. z glo. in
d. c. a nobis. z qđ. s. dixi. ¶ Secūdo queri⁹ quid si statu
to cauet vt bānitus nō audiat: nec agendo nec excipiē
do agit titius ꝛ semproniū: excipit semproni⁹ titiuz esse
bannitū: z sic nō debere audiri excipiēs ꝛ agentē. repli-
cat titius q̄ ipse semproni⁹ est bānitus z sic nō dz audi-
ri excipiens: quid fiet: non em̄ poterit audire vnū q̄n in-
cidat in statutū. Ja. de are. tenuit excipientē nō audien-
dum obstāte statuto. ß bar. post multa ꝛcludit nō ꝓce-
dere iudiciū. q; qua rōne nō dz audiri reus excipiēs: ea
dem rōne nō dz audiri actor agens erquo vterq; est bā
nitus. z rōne bāni debet iudex vtrūq; repellere. z ß mi-
hi placet. nam actor pōt repelli iudicis officio: vt ī. l. q̄s
pbibet. ff. de postu. vñ lz reus nō audiat: nō tñ silet iu-
dicis officiū. et vide ad hoc qđ no. Jnn. in. c. intimauit.
d. testi. vbi dic iudicē ex officio suo posse etiā nullo exci
piente indignas psonas a testimonio repellere dicta. l.
quos phibet. Idem dico in alijs actib⁹ iudicialib⁹. vt. j.
e. c. exceptōem. vide bo. tex. cū glo. notabili in. c. queren
dum. z. c. siqui sunt. ij. q. vij. z pōt iudex ex officio repel-
lere psonas inhabiles etiā si aduersari⁹ ppter suū deli-
ctum sit pīnatus facultate excipiēdi. vt notāter volue-
rūt glo. z Jnno. in. c. nulli. de accu. z glo. in. c. alieni. ij. q.
vij. Revocat tñ bar. in dubiū: nūquid valuit statutum
tollens defensionē: cum nec bānito: nec excōmunicato:
nec q̄ntumcūq; crimioso sit auferēda defensio: vt in. c.
cum inter. s. e. est em̄ de iure naturali: z ideo nec p legez
nec p principē tolli pōt: vt ē tex. in cle. pastoral. de re in-
di. ¶ Et p hāc ratōem dicit ipe non valere istud statutuz
exceptōem ꝛo voluntariā potest ꝑm eū statutū tollere
vtputa non possit aliū defendere. ¶ Sed tu dic lati⁹ post
bal. ibi q̄ quedā est defensio in q̄ nil agit quis: sed solus
negat. z illa nō potest tolli. vnde actore non ꝓbante re-
us negans debet absolui. ꝺ in reiur̄. c. fi. z l. qui accusare.
C. de eden. ¶ Quedaz est defensio in qua reus aliq̄d vult
ꝛsequi: z tūc si illa est de iure naturali nō potest p statu-
tum tolli. vtputa si reus ꝓponit q̄ homicidiū ꝛmisit ad
defensionē suā: vel quid simile. l. vt vim. ff. de iusti. z iur̄.
z. c. dilecto. de sen. ex. li. vj. z iste est, ppr⁹ casus. d. cle. pa
storalis. Aut est de iure ciuili vt exceptio p̄scriptōis rei
iudicate vel similis. z illa possunt p statutū tolli. ar. bo. ī
c. quo iure. viij. dis. facit aut̄ q̄ supplicatio. C. de p̄ci. im
pe. of. ciuilis em̄ rō pōt ea q̄ iuris ciuilis sunt tollere. na-
turalia ꝛo iura corrūpere nō potest. iusti. de iure na. gē.
§. ß naturalia. z. v. di. in prin. facit qđ no. glo. in. l. quoti
ens. C. de p̄ci. impe. of. z p hoc habes ītellectū ad cle. pa-
storalis. vt nō intelligat ī qualibet defensiōe. vide simi-
le. appellatio est defensio. vt in. c. suggestū. de ap. z ī. c. cū
inter. s. e. z tñ potest tolli p p̄ncipē. vt in. c. sup q̄stionū.
de offi. dele. z. l. j. ff. qui z a qui. ap. nō li. ¶ Posset etiā cir
ca p̄dicta dubitari: nūquid valeat statutū vt possit bā-
nit⁹ impune offendi: z dic q̄ sic. de quo plene p bar. ī. l.
omnes populi. ff. de iusti. z iur̄. z p Jo. an. in addi. spe. in
ti. de cōsti. post p̄in. sunt em̄ hostes ciuitatis z pdūt om
nia iura ciuitatis. vt. l. amissiōe. ff. ꝺ capi. di. z. l. minime
ff. de reli. sump. fu. z vtrobiq; plene p bar. ¶ Tercio p̄n-
cipaliter q̄ro pone q̄ testis cui obijcit crimē cū infamia
replicat ꝛ opponentē q̄ etiā ipe criminosus est: nūquid
debeat admitti replicatio: glo. in. l. ij. ff. de testi. videtur
sentire q̄ sic. ꝛiū tenet bar. in. d. l. cū mulier. nam excipi
ens tractat de dāno vitādo. g̃ nō dz repelli replicatiōe
criminis vt dixi. Item hec replicatio nō elidit seu reso-
luit exceptōem. q; testis ꝓducit vt fiat fides indici: ß in-
dex nō debet inclinari ad magis credendum. q; excipiēs
est infamis. z sic p vtrāq; theoricā supra tradita replica
tio est repellenda. z idem tenet glo. in. c. testimoniū. s. ꝺ
testi. vide qđ no. Imo. in. d. c. intellexim⁹. ¶ Finaliter cir-
ca hanc materiā pone hāc breuē distinctōem q̄ aut agi
tur crimialiter aut ciuiliter. Primo casu nō obstat re-
plicatio vel exceptio alterius crimis. q; non relatōe cri-
minis ß innocētia reus purgat. vt. l. negāda. C. qui ac.
non pos. canōizata. iij. q. xj. neganda. de hoc tñ articulo
dicendū est vt plene le. z no. p bar. in. l. is qui reus. ff. de
pub. iudi. admittit tñ obiectio anneri crimis vt accusa-
tor nō repellat: sed vt vterq; ꝓbato delicto puniat: vt
si maritus accusat vxorē ꝺ adulterio criminaliter z vxor
excipit de lenocinio. admittit em̄ z hz effectū cuiusdam
accusatōis. iste est casus notabilis in. l. ij. §. si publico. ff.
de adulte. z dicendum plenius vt ibi no. et p archi. in. d.
c. neganda. ¶ Secundo casu subdistingue cum agit ci-
uiliter q̄ aut replicatio z exceptio cōcernūt diuersa fa-
cta: aut idez. Primo casu si habent diuersos effect⁹ nō
tollitur exceptio per replicationez: sed quilibet aget de
facto suo. ¶ Exemplum si tu dedisti mihi damnuz in vna
re z ego dedi tibi in alia: vel si tu dixisti mihi iniuriam z
ego tibi ꝛc. ad hoc. l. quemadmodum. §. si nauis. ff. ad. l.
aquil. z no. specu. in ti. de accusa. ℣. quid si vocaui te. et
Jnnocen. in. d. c. intellexim⁹. Recitat tamen ibi specu.
vnum dictum notabile et semper menti tenendum. di-
cit enim quosdam dicere q̄ si dicto vel facto feci⁹ti mi-
hi iniuriam: z ego dicto vel facto tuo p̄uocatus intu-
li tibi q̄ ex hoc non sum tibi cōdemnādus. in. l. j. §. cum
arietes. ff. ad. l. aquil. z quod calore iracundie fit calum-
nia caret. ij. q. iij. §. notandū. qđ ego non credo ex toto
verum. q; calor iracūdie non excusat ab iniuria: vt in. l.
si non cōuicij. z ibi plene p Ly. C. de iniurijs. facit. l. si ex

plagijs.§.tabernarius.ff.ad.l.aquil'.credo tñ q̄ mitius sim puniẽdus.q: iusto calore mot⁹ intuli tibi iniuriã: vt est tex.no.in.l.si adulteriũ.§.impatores.ff.de adul.p̄dicta,pcedũt regulariter.Q̄nq̄ tñ in odiuz certi delicti admittit' exceptio vel replicatio in diuersis factis sepatis. vt in.c.q: frustra.de vsur'.vbi nõ audit' volens repetere vsuras:misi ipe vsuras p eũ extortas restituat.Regulariter em̄ ꝛ p̄m Inno.in.d.c.intellexim⁹.firmãs,p regula q̄ lz q̄s ꝛmittat ꝛ vnã legẽ:tñ p hoc nõ p̀uat' beneficio alia: legũ vel eiusdẽ in diuersis factis.vñ stultũ esz dicere p̄m eũ q̄ si filiusfamilias mutuauit filiofam̄.et sic ꝛmisit ꝛ macedonianũ:q̄ iuuet' macedoniano si alt' sibi mutuauit.Dicit tñ notãter q̄ siq̄s ꝛmisit in eã legez p quã dat' sibi exceptio q̄ remouebit' ab exceptõe.7 sic dicit p̄m vnũ itellectũ posse itelligi.c. cũ ecclíastice.s.e. qd̄ no.Sixo replicatio 7 exceptio ꝛcernũt diuersa habentia eundẽ effectũ seu ꝛcernũt vnũ 7 idẽ factũ.exemplũ in diuersis adulteriisviri 7 mulieris cõcernẽtibꝫ idẽ mrimoniũ:7 tũc distingue vt.s.dixi 7 declarauĩ theorica p̄all'.Et hec bñ notabis tu canõista.q: nõ habes alibi hãc mãz ita clare enucleatã. Ultimo scias q̄ Inno. tractauit hic materiã cũ cõmittit' vt citent' omnes qui se opponũt alicui facto.7 quia paruz est vtilis:ideo cõsulto omisi. Nico.abbas.

a Apostolice.Casus.Si p exceptiõez suspẽsionis ꝛ quã replicat' de nullitate ordinatio ecclie retardat' fit absolutio ad cautelã.b.d. Potest dinidi in q̄tuor partes Nam p̄ ponit exceptõez.Secũda ibi quã:replicatõez. Tercia ibi ne tñ:relaxatõis causaz.Quarto relaxationem:ibi snias.No.p̄ vnã cãz legitimã ,ppter quã põt fieri ante oĩa absolutio ad cautelã:cuz.s. allegat' nullitas snie cẽsure:7 ex dilatiõe iudicij retardat' ,puisio seu alia nullitas ecclie.7 credo q̄ hoc vltimũ põderat' ad ꝟ vt ex officio suo iudex tales snias relaxet.naz ad cõmodum p̀ncipal'r p̀uatũ nõ dz iudex suũ officiũ nõ petituz interponere.vt.l.ad pẽptorias.ff.de iudi.7.l.iij.§.ꝟ autẽ iudiciũ.7 qd̄ ibi plene no.ff.de dã.infec. nõ. Inn.i.c. ad nr̄am.q̄.s.de iureiur'.Et sic põt intelligi tex.cũ glo. no.in.c.significasti.de eo q̄ du.in ma.vbi ꝛcludit' q̄ absolutio ab excõicatõe nõ est nõ petẽti impẽdẽda.cessante g̃ vtilitate ecclie nõ dz iudex ex suo officio suã sniam relaxare etiã ad cautelã:ꝟ dz ꝓcedere sup̄ veritate cause.7 si ꝓstiterit de nullitate snie ,pnũciare eã nullã alsꝫ absoluere nõ ad cautelaz:ꝟ p̄m q̄ ius exigit. ad ꝟ qd̄ in fili no.gl.d̄ delegato.i.c.solz.de sen.ex.li.vj.Dz si ps petit absolui ad cautelã allegãdo nullitatẽ 7 p̄stãdo cautionem de stãdo iuri dz iudex absoluere etiã si nõ impedia tur ex dilatõe,puisio ecclie p.d.c.solet.7 qd̄ ibi no. Jo. an.seruato tñ eo qd̄ habet' in.d.c.solet.7 sic vltra alios intelligo istũ tex. Ex quo infero vnũ notabile q̄ vbi imminet vtilitas ecclíastica seu ipedit' ordinatio ecclie potest iudex absoluere quẽ ab excõicatõe lz nõ petat.ad ꝟ bñ facit.c.veniẽs.q̄.in fi.d̄ testi.7 qd̄ ibi dixi.7 sic limita no.in.d.c.significasti.7 ꝟ no. No.secũdo q̄ absolutio ad cautelã impẽdit' nõ solũ in snia excõicatõis:sed etiã in snia suspẽsiõis:vt hic qd̄ no.est em̄ eadẽ rõ i ista sicut in illa:vt patebit ex.j.dicẽdis.Et scias q̄ quẽadmoduz in absolutõe excõicatiõis ad cautelã p̄stat' cautio i.d.c. solet.ita 7 in ista.vt est tex.no.i.c.venerabili.j.de sen.ex. 7 sic debem⁹ intelligere istũ tex.q̄ isti canonici p̄stiterũt cautõez saltẽ iuratoriã de parẽdo mãdatis iudicis si cõstiterit eos fuisse culpabiles in eo p quo late fuerunt dicte snie. Op.videt' em̄ q̄ ptextu suspẽsionis nõ poterant isti canõici repelli ab agẽdo. q: suspẽsus ab officio nõ est p̀uat⁹ cõione hominũ p.c.a nobis.s.e. Itẽ suspẽsi p̄nt eligere.vt i.c.fi.de cle.ex.mi. Jo.gl.j.intrat hanc mãz.7 vt clar⁹ intelligas gl.7 hãc mãz p̄ scias hẽ istum tex.duos intellect⁹ principal'r. Primo q̄ isti canonici venerũt ad curiã vt in p̄ntia pape eligerẽt fortepp̄t scã dalũ sedandũ in ptib⁹.7 excipiebat' nũc ꝛ eos de suspensione vt repellerent' ab eligẽdo:7 tunc lra esset clara.q: suspensus ab officio nõ potest eligere.vt in.c.cũ dilect⁹ de cõsue.7 in.c.cũ inter. R.de elect'. Et ad.c.fi.de cle.ex. mi.rñdet' p̄m glo.q̄ loquit' de suspensiõe minori quam quis incurrit ex pticipatõe cũ excõicato.illa em̄ solũ p̄ uat a pticipatõe sacramẽtoz 7 electõe passiua non actiua:vt ibi.hic loquit' de suspensiõe facta a iudice vel a canone inferẽte suspensionẽ in penã delicti vel cõtumacie 7 hec p̄uat electõe etiã actiua vt in iuribꝫ palle. Secũdus intellectus est q̄ isti repellebant' a limine iudicio rum dũ agerẽt sup̄ iure eligendi:vel dum p̄sequerẽtur electõem iam factã in ptib⁹.7 hũc intellectũ alternatiue sentit Hosti.7 vtrũq̄ intellectũ sentit Pe.7 tũc vr̄get ꝛtrariũ p̄ formatũ:ad qd̄ rñdet p̄ notabil'r ꝟ glo.q̄ agẽtem negocia,pp̄ria vel ecclie cũ mãdato:7 sic nomie ecclesie nõ repellit exceptio suspensiõis vt in ꝛtrario.ꝟ p mouentẽ negocia ecclie nomie,pp̄rio sic.q: cuz sit suspẽsus ab officio 7 bñficio nõ potest agere p iuribꝫ bñficij tpalibꝫ vel spũalibus nomie,pp̄rio tã q̄ bñficiatus.isti em̄ canõici dicebant' esse suspẽsi ab officio 7 bñficio.vnde verbũ suspensiõis positũ in tex.refertur ad officiũ p̄m doc. vt differat a verbo amotionis qd̄ sequit'.Et aduerte q: Jo.an.7 alij vsq̄ ad temp⁹ sum simpl'r transeũt cũ hac glo. Jo.an.distinguẽs has suspensiones dicit q̄ suspensus a bñficio non põt agere nomie,pp̄rio 7 iure suo.q: p̄riuatus est administratiõe: 7 sic sua non interest. adducit no.in.c.cum vintonien̄s. de elec.sed certe male adducit.nã ibi gl. notabilis quam doc.ibi non reprobãt dicit q̄ suspensi a bñficio non impediunt' eligere.q: talis suspensio nõ repellit eos ab electiõe:nec etiaz a diuinis officijs.vnde ꝛcludit q̄ suspẽsi omnia negocia tam spũalia q̄ tpalia possunt exercere adeo q̄ tali tpe tales tenent' officiare eccliam.q̄a in penaz eoz talis suspensio introducta est:ideo nõ debet in eoz releuatiõe aliquid opari:dicit tñ q̄ suspensi modicã sustentatõem debent tũc habere ne ex toto egeant.7 sic ꝛcludit totum oppositũ. Redeo ad verba do. An.aut est quis suspẽsus ab officio tñ:et tunc putat q̄ cum nõ sit remotus ab administratione bñficij poterat agere causas tpales 7 spũales in iudicio.q: isti non ãnectunt' ordini.fallit in causa electõis quam agere nõ poterit.tum q: ipsam facere nõ potest. tum q: annectit' ordini.7 q: sua nõ interest. Ego in hoc casu passu ꝛcluderem q̄ suspensio operat' ad limites suspensiõis.Aut em̄ quis suspendit' ab officio 7 bñficio:7 tũc tene pertuo menti dictum bui⁹ glo.quã puto verissimã:vt sic suspensus non possit agere nomie,pp̄rio tanq̄ bñficiatus p̄ iuribus ipsius bñficij. nam tantũ debet facere suspensio tempalis quo ad temp⁹ q̄ntuz perpetua in ppetuũ. ar.in.l.q̄ de tota.ff.de rei ven.7 in.c.at si clerici.de iudic.

Ex hac glo.etiam infertur q̄ suspensus a bñficio nõ debet habere redditus bñficij cũ p eo agere non possit qd̄ minus est.ad hoc bñ facit.c. p̄ter.xxxij.di.modicam tamẽ sustentatõem habere poterit si non habz vnde viuat.vt dicit glo.no.i.d.c.cũ vintonien̄s.7 glo.in cle.vt bi q̄.de eta.et q̄li.in x̄. dimidia.facit qd̄ no.glo.in.c.pastoralis.in fi.d̄ ap.7 hoc puto verius quicq̄d dixit Egi. in.c.puenit.de fideius.vbi p illum tex.7 cõem observãtiaz dic̄ q̄ suspẽsio refert' ad quotidianas distributões 7 nõ ad corp⁹ pbende. Ad illũ tex.dic vt ibi no.in quinta solutõe q̄ illa suspensio fit postmoduz sine p̄iudicio creditoris cui redditus erant adiudicati. Vel dic q̄ nõ itelligit' de redditibꝫ bñficij:sed de ,pp̄rijs patrimonialij

bus.7 dc hoc est bo.ket.iũcta glo.in.c.dc multa.dc preben.qđ latius declaro in.d.c.quenit. Aut est qs suspensus a bñficio tm:7 tũc tene glo. valde sing.i.d.c.cũ vintonien. Et eã declarãdo 7 limitãdo dico sic ꝙ suspẽsus a bñficio põt eligere. B ꝓbat in.c.cũ in cũctis.§.fi.iũcto c.cũ vintonienꝑ.đ elec. vide glo.in.c.cupiẽtes.§.cetꝛ. in ℞.a bñficijs.dc elec.li.vj. 7 hoc qꝛ ius eligẽdi annecti tur ordini seu officio a q̃ nõ repit suspẽsus.B no.dc.in c.cũ dilectꝰ.dc ꝓsue.eligi aũt nõ põt in illa eccl̃ia vbi est suspẽsus.dc hoc videt casus singularis in.c.ꝓ inquisitionem.dc elec.7 no.gl.p̃al.in.d.c.cupiẽtes.oĩa alia ℞o q̃ spectãt ad officiuz poterit exercere siue sint spũalia siue tpalia.7 sic restringerẽ glo. in.d.c.cupiẽtes. in eo ꝙ dic̃ ꝙ suspẽsus a bñficio põt exercere oĩa negocia spũalia 7 tpalia.nam si intelligeret dc negocijs ptinẽtibꝫ ad bñficiuz a quo est suspẽsus esset dc directo ꝯ hãc glo. Itez quõ posset agere ꝓ bñficio si ab illo suspẽsus esset.et ĩ B restringo illã gl.vt cõcordet cũ ista. 7 facit rõ.c.pastoralis.in fi.j.dc ap. Et sentit hic notabiliꝛ Inn.dicẽs ꝙ exq̃ isti erãt amoti a bñficijs suis lz tpaliter:tñ infra tẽpus amotõis sue cõibꝫ negocijs eccl̃ie interesse nõ poterant.qđ dicit nõ.dignũ. Aut est qs suspẽsus ab officio tm̃:7 tũc nec eligere põt nec eligi.vt in.d.c.cuz dilectꝰ. vbi plene dc hoc no. nec alia exercere que sunt dcputata ordini.vt ĩ.c.j.dc sen.7 re iudi.li.vj. spectãtia ℞o ad bñficiũ exercere põt.vt in.c.p̃sbm. xxviij.di.facit.c.studeat.l.di.hec limita nisi sit ꝓ tali causa suspẽsus ab officio ꝙ ꝓ ꝓñtiã etiã cẽseat suspẽsus a bñficio. qđ q̃ñ ꝓtigat vide ꝑ gl.sing.in.cle.cupiẽtes.§.q̃ ℞o.in gl.nõ.nouam.dc penis. Et vide ad mãz qđ no.i.c.sicut.đ coha. cle.7 muli.7 in.c.cũ bone.dc eta.7 q̃li.7 hec notab.qꝛ nõ habes alibi hũc articulũ ita late decisuz. Extra glo.scias ꝙ Inno.tractauit hic mãz hui⁹ absolutõis ad cautelam q̃ posset hic omitti cũ eam longe diffusius tractauerit Jo.an.post alios.in.d.c.solet.vbi videas. Hz ad intellectũ termiꝛ dicã hic aliq̃d bꝛeuiter. Et ꝓ q̃ro quare ista absolutio dꝛ ad cautelã:Ho.dic ꝙ dꝛ ad cautelam.i.ad maiorẽ securitatẽ.7 ad hoc vt res sit potiꝰ ĩ tuto q̃ in piculo.vñ alibi dicit lex ꝙ abũdãs cautela non nocet.vt in.l.testamẽtũ.C.dc testa.nam ptendẽs excõicatõem nullã:quo casu dũtaxat hz locũ hec absolutio. vt no.in.d.c.solet.7.c.venerabilibꝫ.dc sen.ex.li.vj.7 hic. si inmitit veritati nulla indiget absolutõe.vt in.c.ꝑ tuas.dc sen.ex.7.c.cũ ꝓtingat.dc offi.dele.Hz qꝛ sup nullitate litigãdo posset interim sibi ĩminere aliqđ ꝓiudicium:vt si ptextu nullitatis ĩmiscẽt se diuinis 7 postmodum repiret aliq̃ vel notaret apud vulgares ꝙ est excõicatus 7 nõ se abstineret a diuinis 7 cõione hominuz vel q̃d sile. Jdeo vt hec picula euitent 7 res sit in tuto inuenerũt iura vt peti possit seu fieri hec absolutio ad cautelã.vt.s.dc pñti absoluat inq̃ntũ opꝰ sit pstita cautõe dc parẽdo mãdatis eccl̃ie:7 postmodũ litiget sup ve ritate rei.7 si fuerit reptus culpabilis cõpellat satisfacere.vt ĩ.d.c.venerabilibꝫ:als ĩtotũ absoluat.vñ ꝫm Inno.fit ad cautelã isti⁹ qui petit vt tute 7 cũ bona ꝓscientia 7 sine aliquo scrupulo possit se imiscere diuinis. Itẽ ad cautelã opiniõis sue.vt.s.dixi. Itẽ ad cautelã alioꝛ q̃ nolũt sibi cõicare 7 ad cautelã eoꝛ q̃ iste factur⁹ est.et ne ptextu excõicatõis infringant 7 siliuz q̃ studiosus esse poterit cogitare. Secũdo q̃rit qñ hz locũ hec absolutio ad cautelã?Ho.quidã tenuerũt ꝙ in duobꝫ casibus tm̃. Prim⁹ qñ qs ptendit excõicatõem latã pꝰ appellatõem tm̃. Secũdus cũ dicit errorẽ fuisse expressuz in ipsa excõicatõe.7 sic cum ptendit nullitas altero pdictoꝛ casuũ.vt no.ꝑ Inno.in.d.c.solet.dc sen.ex.li.vj.7 facit tex.in.d.c.venerabilibꝫ. Hz hic Inno.firmiter tenet ꝙ qñ ex quacũq̃ causa allegat nullitas semꝑ hz locum ista absolutio ad cautelã.7 hec opinio est cõmunioꝛ 7 verioꝛ 7 cõmunit tenet:vt etiã no.in.d.c.solet.naz eadem est ratio vbicũq̃ ptendit nullitas q̃ versat in dictis duobus casibꝫ.vnde dic ꝙ causa exempli tex.in.d.c.venerabilibꝫ:fecit mentiõem dc illis duobꝫ casibꝫ.7 ea que dicunt causa exempli regulã non restringũt. Ultimo queriꝛ quis iudex possit ad cautelã absoluẽ:Ho. dicit Inno.ꝙ quilibet dc sententijs ꝑ se vel auctoꝛitate sua latis:nõ tñ posset sentẽtias alioꝛ relaxare nisi in casibus suis:remittens dc hoc ad no.in.c.ad reprimẽdaz. 7.c.pastoꝛalis.dc offi.oꝛ. Quid aũt dc iudice delegato in sentẽtia a se nõ lata:vide glo no. 7 qđ sup ea no.ĩ d.c.solet. Unũ tñ in hac materia semꝑ notabis.ꝙ vbicũq̃ fit mentio dc absolutõe non adiecto ad cautelam: intelligit dc vera 7 pura absolutõe que p̃supponit vinculum.ad hoc vide glo. notabilẽ.in.c. capitulum sancte crucis.dc rescꝛip.in fi.vbi dicit ꝙ nunq̃ absolutio intelligitur fieri ad cautelã nisi expꝛimat. An petitio absolutionis pure facta p̃supponat verũ vinculuz:plene dic vt ĩ.c.venerabilẽ.đ elec.hic nõ sunt alia. Nico.abb.

Dilecte i christo. Casus. Per excõmunicationis exceptõem a ꝓsecutõe appellatõis q̃s repelli nõ debet. Sic ꝓmuniter summat.sed hec summatio nõ ptinet aliquã dubitatõem ꝑ.c.cũ inter.§.c.7.j.c. c.fi.ideo summo sic. Excõicatõis exceptõe nõ obstante valet rescriptũ impetratũ ĩ causa appellatõis lz dc excõmunicatõe lata post appellatõem a grauamie nõ faciat mentõem. Et ꝫm hoc est casus notabilis 7 fortc singularis ꝑ quẽ posset colligi vna regula ꝙ dc inouato post appellatiõem etiã ab interlocutoꝛia nõ est necesse in rescripto facere mentõez:dc quo infra dicã. Diuidit hec dccre.nam in ꝓponit appellãtis narratio. in secũda appellatõis cõmissio.secũda ibi quo circa. No.ibi in eadem.ꝙ in causa mõasterij põt ex causa ferri excõicatio ĩ singulos dc collegio.hic em̃ ipse moniales fuerũt excõicate.forte em̃ iudex ꝓcessit ꝓpter carũ cõtumaciã.ad B c.romana.§.in vniuersitatẽ.dc sen.ex.li.vj. Et ꝑ B tollitur ꝙ quidã colligebãt hic dicẽtes ꝙ tenet excõmunicatio lata in vniuersitatẽ.dc quo tñ dicendũ vt in.d.§. in vniuersitatẽ. No.secũdo ꝙ excõicatus põt in causa appellatõis impetrare rescriptũ. exquo em̃ sibi ꝓmittit appellatio tanq̃ defensio.ergo 7 facultas sup ea iudicẽ impetrãdi 7 ꝓsequẽdi parũ:7 nihil ꝓdesset appellatio si etiam nõ daret facultas iudicẽ impetrandi 7 ꝓsequẽdi.qđ ꝓcedit etiã si ꝓ aliꝭ causis fuisset excõicatus. vt clari⁹ ꝓbat in.c.fi.j.e.7.§.e.c.cũ inter. Opp.7 videt ꝙ rescriptũ impetratũ ꝑ moniales nõ debuerit valẽ tanq̃ surreptitiũ cũ nõ fecerit mentõem plenã dc ꝓcessu.vt in.c.inter monasteriũ.j.dc re iudi.7 in.c.dilectus.dc rescꝛip.7.c.sup eo.dc coha.cle.7 mu.7.c.ex lr̃is.dc do.7 cõtu.7 in.c.in nostra.đ ꝓcu. Jn quibꝫ iuribꝫ ꝓbat ꝙ rescriptũ dꝛ facẽ mẽtõz dc ꝓcessu cãe 7 dc serie negocij 7 silibus vt ĩ eis ꝓz.soluit nõnt Bof.ꝙ p̃dicta sit vera respectu eoꝛ q̃ fiũt añ appellatõez.qꝛ eoꝛ q̃ fiũt sen inouant ꝑappellatõz nõ põt fieri mẽtio.cũ em̃ ꝑ appellatiõz sit a iudice recessum nõ teneoꝛ scire quid ipse faciat.vnde non facta dc illis mentiõe rescriptum tenet:vt hic.et.j. dc cõfir.vti.vel inuti.c.bone. Idem tenet Obi.dicens per illam dccre. bone.ꝙ sicut dc lr̃is que nulle sunt non est necesse fieri mentiõem:vt ibi.et no.in.c.ex tenoꝛe.s. dc rescript. vbi hoc plene examinaui.ita nec dc excommunicatione:vt hic.qđ est bene notandus.puto ꝙ etiam alio respectu taciturnitas illius excõmunicatõis nõ habet viciare.quia illius expꝛessio non subtraxisset vel retardasset pꝛincipez a cõcessione rescripti.nam ꝓpter excõmunicatiõem non:vt.j.c.fi.7.s.eo.c.cum inter.ꝓpter innouationez factam non. quia validitas illius innouationis pendet ab exitu illius appellatõnis.vt in.c. non solum. dc appel. li.vj. ergo cessat omnis surreptio. vt in.c.super literis.dc rescript. Oppo.secundo.videtur enim ꝙ papa non debuit dare rescriptum istis monachis appellãtibus cum expꝛimerẽt causam iniustam.

Jo. Jnno. q̄ lr̄e monachoꝝ nõ habebãt bonã formaz: ß surreptitiam. dixerũt em̄ in impetratõe q̄ iudices nõ admiserãt exceptõez excõicatõis p̄ actõem. si em̄ exprel sissent q̄litatẽ excõicatõis: 7 quõ excõicate agebant p̄se quẽdo appellatõem suã lr̄as nõ habuissent. ℣ p. tercio in eo q̄ papa mãdat simplr reuocari innouata post appellatõem. nõ em̄ videt hoc indistincte de iure fiendz. vt no. in. c. nõ solũ. p̄all. Jo. Jnno. multũ singulariter limitat hic illã iuris regulã nil inouari appellatõe pendẽte. de q̄. ff. nil. in o. app. pen. p totũ. 7 in. l. appellatiõe. C. de ap. 7. c. dilect⁹. e. ti. 7. ij. q. vj. §. appellatõe dicit em̄ eã p̄cedere respectu ptis. et sic etiaz intelligit qd̄ habet in aut. vt nulli iudi. §. sup ß. vbi phibet possessionẽ trãsferri de vno litigantiũ in aliũ. 7 ideo si aliq̄d p ptez fiat nõ est id reuocandũ: maxime si nõ imutat statꝰ litis. Et ex hoc dic q̄ si agat p̄sonali actõe vt exempto vel p̄sili 7 res q̄ petit alienet tenet alienatio: cũ p hoc nõ mutet status litis nec p̄iudicet appellatõi. qz ita p̄dẽnabit p̄sona facta alienatõe sicut si nõ fuisset facta. Si aũt agat reali actiõe de dñio tũc fatet q̄ nõ tenet alienatio. non ea rõne qz appellatõe pendẽte factũ est: ß qz res est litigiosa. Hosti. ℣o dicit q̄ ista regula appellatõe pendẽte ꝛc. respicit nedũ iudicẽ: sed etiã ptes. ne videlz aliq̄d innouẽt in causa in p̄iudiciũ aduersarioꝝ ad minꝰ violẽter. Nec mirũ p̄m eũ. qz etiã nulla lite vel appellatõe pẽdente nõ dat licẽtia pti in uadendi possessionẽ quã tenet alia ps vel circa illã inferẽdi aliquã violentiã: imo p ius p̄hibet exp̄sse. C. vñ vi. l. siq̄s in tantaꝫ. 7. l. extat. ff. qd̄ me. cau. 7. c. placuit. 7 vj. q. vj. fortꝰ g̃ p̄m cũ intelligit p̄hibitũ appellatõe pendẽte. 7 cũ his trãsit simplr do. anhic. Ego p̄ hãc distinctõem Jnn. adduco bo. ter. cũ gl. in. l. cyrogr̄phis. §. fi. ff. de admi. tu. vbi dicit q̄ iudex releuauit quẽdã adẽptis sibi bonis 7 causa appellatõis pendente p̄dẽnatꝰ illa bona alienat. p̄firmata ℣o sñia p̄ appellantẽ fuit facta illiꝰ alienatiõis reuocatio. Et dic gl. ibi hoc esse qz appellatõe pendẽte nõ debuit fieri alienatio. 7 q̄ debuit ex iudicis officio fieri illa reuocatio. idez tenet glo. in. l. furti. ff. de his q̄ no. infa. 7 sic videt dupliciter illa lex cũ gl. facere p̄ opi. Jnno. Primo qz remediũ illius tituli nil inouari ꝛc. hz locũ p̄tra inouatõem partis. Secũdo qz fit inouatio lz ageret p̄sonali: qd̄ dicendũ Ego dicerẽ sequẽdo illã gl. 7 Hosti. q̄ illiꝰ tituli remediũ hz locũ respectu ptis vbi p factũ ptis mutaret status litis. Ad hoc adduco. c. bõe. et qd̄ ibi no. Jnn. d̄ ap. 7 glo. in. d. c. nõ solũ. p hoc qz instãtia cause appellationis succedit loco instãtie cause p̄incipalis. vñ sicut pendente illa instãtia nihil est innouãdũ etiã p ptẽ. vt i cle. ij. vt lit. pendẽ. ita nec pendẽte instãtia cause appellationis. qz surrogatũ dz sape naturã illiꝰ in cuiꝰ locũ surrogat. vt in. c. eccl̄ia. vt lit. pendẽ. 7. c. maiores. de bap. eadem em̄ est causa lz instãtia sit diuersa. vt. ij. q. vj. §. pꝰ secundã. iũcta glo. 7 p bar. i. l. cũ apud. ff. iudi. sol. Vel potest sic dici. 7 melꝰ q̄ aut appellat extra iudiciuz: 7 in dubio hz locũ p̄ innouata appellatõis pendẽtia. vt p̄batur in. d. c. bone. 7 ibi p Jnno. 7 p eundẽ in. c. dilecti. de ma. 7 obe. 7 in. c. ex pte. §. de rescrip. Aut appellat in iudicio 7 p̄cedit opi. Jnno. hic dico tñ q̄ innouata revocabunt nõ p remediũ illiꝰ tituli nil inouari ꝛc. ß p remedium alteriꝰ: videlz vt lite pendẽte. nam vt supra dixi nõ minꝰ lis pendet nũc q̄ p̄. ar. opti. i. l. ita demũ. C. de p̄cu. vbi ptz q̄ effectꝰ lit. p̄te. durat etiã post interpositõem appellatõis. ad idẽ tex. opti. q̄ ad hoc p̃ adduci i. c. cũ teneamur. de ap. 7 sic p̃ saluari illud singulare dictuz Jnno. Et rõ diuersitatis inter appellatõem iudicialez 7 extraiudicialẽ p̃ esse hec. appellatio em̄ extraiudicialis directe dirigit ad ptẽ vt nihil innouet. vt. d. c. bone. 7 i. c cõcertatõi. e. ti. li. vj. 7 loquor q̄n appellat extra iudiciũ nõ a iudice. 7 ideo opat officiũ suũ p̄ ptẽ inouãtem. iudicialis ℣o dirigit ad iudicẽ. Est em̄ appellatio iudicialis de minori iudice ad maiorez p̄uocatio. vt. l. j. ff. de ap. vide bo. gl. in. c. ij. de cõsue. li. vj. vñ q̄ appellationem agit appellãs suspẽdere iurisditõez primi iudicis 7 cãm deducere ad supioreꝫ. vt in. c. si a iudice. de ap. li. vj. p̄tra p̄tẽ em̄ nihil agit. ad hoc. c. interposita. §. sane. de ap. ideo illud remediũ nil inouari ꝛc. fuit p̄incipaliter inductũ p̄ iudicẽ cuiꝰ iurisditio erat suspẽsa p appellationẽ: 7 tene mẽti hãc ratõem. puto etiã dictũ Jnno. verum q̄ si agit p̄sonali non dz fieri reuocatio alienatõis appellatõe pendẽte facta: q̄ id qd̄ no. Jnn. in. c. cũ. M. de p̄sti. Et lz ibi loquat pendẽte p̄ma instãtia: idẽ tñ est dicendũ in causa appellatõis. qz quicq̄d p̃t fieri in prima instãtia post lit. p̄tes. p̃t fieri in causa appellatiõis. vt in. c. cũ Joãnes. de fi. instru. 7 qd̄ no. in. d. l. ita de mũ. p bar. appellatio em̄ solũ rescindit effectũ p̄nũciati 7 devoluit cãm ad maiorẽ iudicẽ. vt. l. p hãc. C. de temp. ap. 7. c. veniẽtes. de iureiur. Ad. l. cyrogr̄phis. §. fi. p̄all. p̃t rñderi q̄ ibi bona erãt affecta cũ sñia fuerit lata specifice sup illis. vt in. l. cõmissa. ff. de publi. vnde p alienationem mutat status litis p̄ titulũ vt lite pendẽte. ideo dz fieri revocatio. et hoc negat Jnno. sed q̄n agit p̄sonali bona nõ afficiunt etiam p sñiam: ß solũ p̄cipit q̄ debeat rem tradere. de quo tñ dicẽdũ vt no. i. l. j. de ac. emp. 7 dixi in. c. cũ Joãnes. p̄all. de fi. instru. Itẽ 7 secundo p̃t rñderi q̄ si nõ revocaret ibi alienatio nõ posset p̄sona cõdemnari. sicut p̄ius. Vel tercio p̃t dici qd̄ id est speciale in fisco in cuiꝰ fraudẽ alienatio facta fuit. faciũt plene circa hoc no. in. l. post p̄ctũ. ff. de dona. sed p̀ma solutio est subtilior. Uenio ad glo. q̄s p̄ter ordinẽ solituz in fine reseruani, p̄pter eaꝝ facilitatẽ: et omnes clare satis sunt p̄ter finalẽ q̄ dividit in duas ptes. In p̀ma op. q̄ hic emanarũt q̄tuor cõmissiones. Prima ad abbatẽ sancti Bñdicti ad petitõem mõachoꝝ. Secũda ad priorem de Anglesia ad petitõem monialiũ appellantiuz. Tercia ad priorẽ de Germie ad petitõem monachoꝝ appellantiũ. Quarta ad decanũ Lincoñ. ad petitõem monialiũ iterũ appellantiũ. 7 hec fuit vltima cõmissio d̄ q̄ vt hic in tex. cui decano papa mãdat q̄ iustificata appellatõe ex pte monialiũ debeat p̄cedere p̄m tenorẽ priorꝭ mãdati directi ad priorẽ de germine. ß illud fuit tercium mandatũ 7 nõ primũ: vt pz ex p̄dictis 7 ex tex. q̄re male. So. glo. q̄ respectu primi mãdati p̄cedit p̄trariũ sed respectu istius vltimi illud dicit primũ. fuit em̄ primuz respectu istius vltimi. facit qd̄ in simili habet in. c. ioseph. de ℣. signi. 7 hoc no. p testiby cõcordãdis. Secũdo. glo. q̄rit d̄ ordine p̄cedendi p istũ decanũ. 7 respõdet vt in ea ptz. 7 in effectu vult q̄ lz iustificet appellatio monialiũ interposita a priore de germie: nõ tñ p ß cognoscet de p̄ncipali causa: sed succedit in locũ prioris de germie. Hosti. repbendit glo. dicẽs q̄ postq̄ p̄stiterit de grauamie tercioꝝ iudicũ debet iste decanus p̄cedere in causa p̄ncipali. vt p̄bat in lr̄a p̄m eum. 7 hoc voluit papa vt euitaret circuit⁹. Jo. an. 7 pmuiter doc. seq̄ntes tenẽt glo. 7 certe glo. p̄cedit vt ius dictat. ar. c. vt debitus. de ap. sed iudicio meo nõ oportz nos in illo fatigare. qz papa mãdauit hic decano vt iustificata appellatione, p̄cedat iuxta tenorẽ cõmissionis p̄me facte priori de germie. ideo inspiciẽda erat illa forma et sequẽda. ar. c. cum dilecta. de rescript. et si de nouo acciderẽt iste appellationes, p̄cedendũ foret: vt habet in glo. nisi aliud haberet forma cõmissionis vt hic. 7 ß sufficiant quoniam hic non sunt alia. Nico. abbas.

Significauerũt. Casus. Per exceptionẽ excõmunicationis a prosecutione appellationis etiaz originalis actor repelli non debet. Et est casus singularis quatenꝰ dicit de actore. dividitur in duas partes. In prima ponit querelam appellantis. In secunda instruit iudicem a quo: ibi mandamus. Nota ibi significauerunt capitulum. et ibi capitulum appellarunt

qđ nomẽ hñs significatũ plurale vel nomẽ collectiuũ põt cõiũgi cũ ꝟbo pluralis numeri. ꝛ de hoc in. c. capitulũ scẽ crucis de rescrip. ¶ No. scđo q̃ collegiata ecclesia ẽt secularis epꝰ nõ fũdat intẽtũ suũ sup libera collatiõe ꝫ dũtaxat sup ꝓfirmatiõe. electio ꝟo spectat ad collegiũ. ad hoc. c. j. de elec. ꝛ. xviij. q. ij. c. j. ãncta glo. dixi. s. e. c. cũ venerabil. ¶ No. tercio q̃ capitulũ pt excõmunicari. dic vt plene le. ꝛ no. in. c. romana. §. in vniũ sitatẽ de sen. ex. li. vj. ¶ Nõ qđ fiẽdũ cũ supioꝛ nõ vult ꝓfirmare electionẽ. dz em̃ recurri ad suũ supiorẽ ꝛ pt adiri ẽt appellationis via. grauat em̃ in nõ ꝓfirmando ꝓut de iure dz nec tꝑs ẽ ꝑfixũ ad ꝓfirmandũ seu instituendũ. iõ oz vt prędixi recurrere ad supiorem vt dixi post vo. de ro. in. c. ij. đ ꝓcef. ꝓben. ¶ No. vltimo regulam generalẽ q̃ oĩs defensio ꝓcedit excõicato. hz enim sp legitimã pſonam stãdi i iudicio ꝛ eꝫ vbicũqz se defẽdit legitime. ꝓcoꝛdat. s. e. c. cũ inter. ℭ Opp. vi em̃ q̃ legitime potuerit archiepꝰ nõ ꝓfirmare electũ a capitulo. nã si capl'm elegit indignũ ꝓuat' ipo facto ptãte eligendi ꝛ ptãs devolvit' ad supiorẽ. vt in. c. cũ in cunctis in fi. de elec. ℌo. dupler ẽ intellectus. ℙrimus q̃ causa indignitatis electi fuit q̃re archiepꝰ aliũ instituit. sz tũc appellatio fuisset iniusta. ℌcđs intellect⁹ est q̃ archieps pretẽdebat ius eligẽdi ad se spectare. ꝛ non ad capl'm. ꝛ iste intellectus magis placet glo. p̃me ꝛ est verior ꝙ tex. i eo q̃ fuit ꝓnunciatũ ius eligendi ꝓtinẽ ad capl'm. nã ex forma snie pſumit' qualis erat ꝓtentio. vt no. in. c. inter dilectos de fi. instru. ꝛ exꝑssius no. glo. in c. audita de resti. spo. ¶ Opp. scđo vi em̃ q̃ capl'm non potuerit appellare cũ snia fuerit ꝓ eo lata. vt in. l. oẽm honorẽ. C. qñ ꝓuo. nõ est necẽs. ℌo. dicit gl. ij. ꝛ bñ q̃ immo fuit lata in parte ꝑ capl'm in eo q̃ ps aduersa fuit absoluta ab impetitiõe capl'i. forte em̃ ꝑm glo. capl'z petijt a parte aduersa expensas factas in causis ꝛ ꝓnũciari ius eligẽdi ad ipm̃ capl'm ꝓtinere. iudices ꝓnunciauerũt ꝓ capl'o cũ ad ius eligendi ꝛ respectu expensarum absoluit ꝓtem aduersam. ꝛ sic vtraq; ps respectu diversorum appellauit quod fieri põt. vt in. c. rainaldus. ꝛ. c. rainutius de testa. ¶ Et ex hoc ĩtellectu no. q̃ victor in principali potest appellare respectu ꝓdemnationis expensarum omisse lz pars victa appellauerit ab ipsa snia. ℙe. ꝛ Ab. tenent hic contrariũ dicentes q̃ ex quo iudex tulit hic snĩam in favorem vnius partz nõ põt illa pars de honestare iudicem appellando dũtaxat ex omissione ꝓdemnationis expẽsarũ. allegãt. d. l. omnem honorem. ¶ Aduerte hec dicertatio dependet ab intellectu illius. l. omnẽ honorem. ꝫ cõis opi. ibi ꝛ alibi vt. j. allegabo est in contrariũ. Cõcludo veritatem. dic cũ querit' nũqđ victor possit appellare ex sola omissione ꝓdemnationis expensarũ vel q; minus sufficienter cõdẽnatio facta ẽ: aut em̃ pars victa appellauit ꝛ nõ põt victor ex eo solo appellare. ꝛ bñ iõ q; ꝙ appellationẽ aduersarij põt cõsequi reformationẽ expensaruz. iõ erq̃ põt intentũ suũ cõsequi sine appellatione nõ dz appellare iudicẽ dehonestando qđ ꝓcedit etiaz si ps victa appellauerit ꝛ appellatõz nõ ꝓsequat'. ẽ em̃ ius acquisitũ appellato vt posset illã inuito appellatore ꝓsequi. et iste est verus casus. d. l. oẽm honorẽ. lz gl. aliter ibi sẽtiat. bꝫ tz ℬar. ibi. ꝛ vo. de ro. decis. cccl xiij. ꝛ spe. in ti. de appel. §. in q̃bus ℣. xxxiij. ꝛ ℑo. an. in addi. ꝛ vo. an. bꝫ. ꝛ bꝫ recte iudicio meo voluit ille tex. hoc tñ limitat hic vo. an. qñ fuit omissa expensarum cõdemnatio. si aũt sit lata cõdẽnatoria contra reum ꝛ absolutio expensaꝝ ꝙ eo tũc oz actorem appellare si vult expensas cõsequi q; nõ posset relevari ex appellatiõe adversarij cũ ꝙ illã nõ suspẽdat' absolutoria ab expensis. ꝛ sic dicit posse intelligi istũ tex. ꝫ ego nõ video sufficiẽtẽ rõnẽ differẽtie inter hũc casũ ꝛ ꝓcedentẽ. nã qñ interꝓdemnat' minus sufficienter videt' partẽ absolvere a reliq̃ ꝑte vbi nõ fuit petita certa quãtitas. vt in. l. j. C. si aduer. rẽ iudi. ꝑm vnũ intellectũ q̃ cõiter ibi tenetur. ꝛ no. ℑnno. j. de re iudi. c. cũ int'. tñ videm⁹ q̃ ꝙ appellationẽ aduersarij põt victor ꝓsequi reformationẽ snie. vt in. d. l. oẽm honorẽ. ℑn bꝫ tñ distinguerẽ q̃ aut victus appellat a snĩa q̃ten⁹ erat ꝑ eũ dũtaxat. et tẽ puto q̃ oz victorẽ appellare respectu expẽsarz sine iudex omiserit cõdemnationẽ expensaruz sine absoluerit q̃a cũ tot in effectu sint snie q̃t sunt articuli. vt. l. etiã đ mino. ꝛ no. glo. in. c. ij. de or. cog. licuit victo appellare q̃tenus facit ꝑ se ꝛ ꝙ ꝓñs nõ reperit' snĩa suspensa nisi q̃tenus facit ꝑ victũ appellantẽ. ꝛ iõ nisi victor appellet nõ poterit ꝙ se aliq̃d dicere. facit qđ no. in sili in. c. cuz olim de censi. ꝛ qđ hĩ in. d. l. etiã. aut victus simpliciter appellat a snĩa ꝛ tũc indistincte põt victor reformationem expensarũ ꝓsequi. q; simplex appellatio a snĩa suspendit totã snĩam̃ lz contineat plures articulos. vt in c. rainaldus. ꝛ. c. rainutius de testa. ꝛ sic intelligo et restringo tex. in. d. l. omnem honorẽ. Aut victus non appellat ꝛ tunc põt victor appellare. sumus em̃ extra casũ l. omnem honorem. ꝛ si diceremus ꝑriũ sequeret' absurdũ q; ex nõ appellatiõe aduersarij victor ꝑderet sumptus factos in litẽ ꝛ eẽt in optione iudicis non ꝓdẽnare ad expensas ꝑ. l. ꝙperãdũ. C. đ iudi. ꝛ. c. calũnia đ penis. ꝛ hanc opi. tenuerũt vo. de ro. ꝛ ℬar. ꝛ ℌpe. in locis ꝑal. ¶ ℑz circa predicta quero qđ si expense ñ fuerũt ꝙ actorem petite nunquid possit appellare si iudex tulit ꝙ eo snĩam in principali ꝛ omisit cõdemnationez expensaꝝ: vo. de ro. decib'. ꝑal'. cõcludunt ꝙ maiori ꝑte q̃ sic q; iudex ex officio suo debebat ꝓdemnationez facere. vt. l. ediles. §. itẽ sciendum. ff. de edi. edic. ꝛ iura dicũt victũ victori cõdemnandum. vt. d. l. ꝙperanduz ꝛ. c. calumniam. quidam tñ fuerũt in ꝑria opinione et snĩa vt ibi refert collector decisionum sed cũ ꝑma opi. vi hic transire vo. an. ¶ Aduerte q; hec est subtilis consideratio. nam vbicunqz põt iudex aliq̃d facere ex officio suo si nõ facit nõ põt ex hoc appellari. dictũ ẽ notabile ℌpe. in ti. de offi. iudi. §. impedit. ℣. qđ si iudex ꝛ ℑo. an. ꝛ cõiter doct. p⁹. ℙe. j. c. ꝑri. rõ est q̃a iudex nõ tenet' impendere officiũ suum ad commodum ꝑuati si nõ postulat'. vt in. l. iiij. §. hoc aũt iudiciũ. ff. đ dã. infec. ꝛ no. ℑnno. in. c. ad nostram. ij. đ iureiu. iõ cõiter dĩ q̃ si iudex omittit cõdẽnationẽ expensarũ q; nõ fuit petitũ nõ tenet' resarcire de suo. secus si fuit petitum. hoc no. glo. in. c. fi. de rescrip.. ꝛ ℬar. in. d. §. hoc autẽ iudiciũ. ꝛ. d. l. ꝙperãdũ. ꝛ. d. l. oẽm honorẽ ꝛ q̃ nõ possit appellari qñ expense nõ fuerũt petite sentit ℌpe. ĩ d. §. in q̃bus ℣. sed quid si victus: ꝛ forte hec opi. ẽ verior de rigore iuris. imputet em̃ sibi q; nõ petijt. magis em̃ debuit sibi ꝓspicere q̃z expectare ꝙriũ motũ iudicis. ¶ Et si dicẽs nõne sepe appellat q̃s vt ꝓbet nõ ꝓbatũ vel vt opponat nõ oppositũ in. l. ꝑ bãc. C. de tẽpo. appel. ꝛ. c. cũ ioãnes đ fi. instru. ℜñdeo q̃ ob istas causas põt appellare nõ aũt vt de nouo aliq̃d petat q; bñ spectat ad iudicẽ appellatiõis. ij. q. vj. in fi. ꝛ l. eos. C. de appel. dices tu ergo ex toto iste perdet sumptus cũ nõ cõpetat sibi aliq̃d remediũ. vt. l. terminato. C. de fruc. ꝛ li. expe. ꝛ. l. in bonefidei. C. đ vsur. dico q̃ sic ꝛ sibi imputet. ar. ĩ. l. iiij. C. depos. sic limita p̃dicta vt possit appellari q̃n expense fuerũt petite: fateor tñ q̃ si pars victa appellauerit poterit iudex ad quẽ hãe ꝓsideratõez expensaꝝ lz nõ fuerũt petite in ꝑmo iudicio q; cũ succedit ĩ locũ ꝑmi iudicĩ sicut ille poterat ex suo offo cõdẽnare ita ꝛ iste. facẽ ad bꝫ qđ no. vo. đ ro. decib'. cccl iij. vbi dicũt q̃ ad appellationẽ alterius partis poterit iudex reformare sniam etiã in favorẽ nõ appellãtis quia succedit loco ꝑmi iudicis. facit q̃ đ no. ℬar. in. l. exꝑssim. ff. de appel. vñ cõsequit' appellatus ex ꝑsona alterius qđ ex ꝙpria ꝑsona cõsequi nõ põt. sile in. l. pet ende C. de temp. in inte. resti. ꝛ in. c. aucte martini đ ꝓcef. p̃ben. li. vj. et p̃dicta bene notabis quia faciũt ad multa

Subsequēter ad idē quero q̄d si aliq̄s fuit sil' cōdēnatus in principali z expēsis: Jo. dicit hic do. an. q̄ oz ipm ab vtraq; appellare z psequi vtrāq; q: vna p aliā nō suspendit. z ꝺ dicit tenere Archi. in. c. fi. ī fine ꝺ ap. li. vj. Sz tu aduerte q: Archi. nō sic loquit' vt allegat' loq̄t' em ipe qñ pdēnatio expēsar fuit fctā añ diffiniti nam sup aliquo articulo. si em̄ pdemnatus nō appellauit z lapsū est decendiū nō poterit postea ī appellatione a diffinitiua illā pdemnationem psequ. et optime loquitur p. c. fi. pal. q: illud grauamen nō est coniunctū negocio principali. immo plus voluit Inno. in. c. sepe de ap. q̄ si iudex pnunciat sup aliqua exceptiōe cōtra ꝓponentem lz tunc nō pdemnauit. in expensis nō potest postea appellari si post dicendum fit pdemnatio q: ista est executio prime pnūciationis. vñ ad ꝓpositū dico q̄ si in eadē snīa iudex cōdemnauit in principali z in expensis satis est simplicit' a snīa appellari q: vnica p̄t dici snīa. vt in. c. ij. s. de ord. cog. que suspēditur p vnā appellatiōm lz habeat plures articulos. vt in. c. rainutius. z. c. rainaldus de testa. Redeo nūc ad cōtrariuz primo formatū p glo. tene sequentē solutionez in glo. q: forte capl'm petijt fructus ab instituto. z hec solutō est bona. Ex qua collige q̄ institutus nō ltime tenetur ad restitutionē fructuū. qō tñ itellige fm ea q̄ plene dixi in. c. grauis de resti. spo. Op. scꝺo de ꝓprietate lre nā primo. inuit istos canonicos fuisse actores z tñ postea vī velle oppositū dicēdo q̄ excōicato defensio reseruatur. Itē exq̄ isti ꝺ capło erāt actores q: petebāt pfirmationē quare nō repellūtur p̄textu excōicatiōis ꝺ. c. pia de excep. li. vj. Jo. glo. ī ꝟ. defensio. intrat hāc materiā z i effectu ꝺcludit q̄ isti erāt actores vt satis patz ex lra. ß exq̄ snīa fuit lata ꝺ eos intelligunt' rei. veniunt em̄ ad appellādū stimulati ex snīa iō p̄textu excōicationis nō debent repelli ne ius eoz pereat. Ex hac solutiōe colligit' q̄ dixi in summario q̄ ad psecutionē appellationis admittit' etiā actor originarius. hāc opi. clarius tz Inno. hic dicēs hoc expssum q: nō solū reus originarius sed etiā actor p̄t appellationē suā pseqū excōmunicatione nō obstante z q̄ capl'm fuit actor pz fm eū. q: p̄mo egit cora archiepo petēdo pfirmationē petri quē elegerāt z appellauit ab ipo quā appellationez psecuti fuerūt corā ꝓposito. tercio egit cora abbate scī saluatoris z collegis petēs snīaz absolutoriā latā p ad uersario retractari Host. ß tz ꝺctū q: is q̄ in p̄ncipali est actor est etiā actor in cā appellatōis. facit. l. bi q̄ ad ciuilia. C. de appel. z gꝺ no. in. c. in pītia de renū. sic ergo in principali fuisset repulsus ita z in causa appellatōnis. si g̃ vult audiri faciat se absolui p boc facit. j. e. c. p xi. vbi in qualibet p̄te litis p̄t repelli. dicit etiā q̄ si tāto tpe steterit excōicatus q̄ lapsū sit tps appellatiōis exercende nō audiet' amplius de se. n. ꝺgenerat'. ar. ff. ꝺ mino. l. cū mādato. nō ob. hec decre. q̄ videtur admittere actorē originariū q: quaten' capl'm petebat confirmationē erat actor. z boc respectu nō ꝺz audiri sed eo respectu quo appellauit ab institutiōe cepby. tenebat locum rei q: defendebant iura ecclie. z boc rspectu ꝺz audiri. Jo. an. instat sed tandē ꝺcludit q̄ aut appellat excōicatus ab iterlocutoria z tūc finito articulo appellationis p̄t p̄textu excōicationis repelli exquo est actor q: iā opponit' cause p̄ncipali cū finito appellatiōis articulo aggrediat' iudex cām p̄ncipalez. ad ß qꝺ le. et no. in. c. j. de appel. li. vj. sed prius repelli nō p̄t cum veniat stimulatus. aut appellauit a diffinitiua. z tz simpliciter opi. Juno. vt nō possit repelli. z hoc ꝓpter cōmixtionē appellatiōis z p̄ncipalis. nō em̄ p̄t cognosci de appellatiōe quin cognoscat' de p̄ncipali. vñ potius ꝓpter iniqnitatē grauaminis salte re ipa et si nō ex indicis ꝓposito ꝺz audiri etiā sup p̄ncipali q̄ ꝓpter p̄ncipale cōmixtū ipm excludit a psecutione grauaminis. fac. c. sacris de sepul. z qꝺ ibi no. z. l. vna ī pn. C. ꝺ rei vxo. act. z in. c. j. ne se. va. hanc opi. vt audiat' tz ab. in. c. j. ꝺ excep. li. vj. z cōiter moderni hic. hanc opinionē credo verissimā z dico apte ꝓbari p istū tex. nam si bñ pōderet' snīa lata sup appellatiōe apte colligit' q̄ capl'z p̄ncipaliter psequebat' causam in q̄ erat actor. fuit. n. pnunciatū ius eligēdi ad capl'm p̄tinere z cōfirmat' fuit ab eo electus. Itēp̄z ex pnūciatiōe ꝓpriox iudicū i eo q̄ decreuerūt partē aduersā nō cogēdā ad rñdendū eisdē z sic capl'm nūc erat actor sicut p̄us. nō ob. c. p tua as. j. de ap. quia illud ꝓcedit cū excōicatus appellauit a snīa excōicationis z fatetur se ligatū. vñ cum in omnem euentum sit absoluendus exq̄ excommunicatio tenuit. vt in. c. cum ꝓtingat de offi. dele. nō ꝺz audiri volens litigare super iniusticia excommunicationis nisi p̄ us absolutionem petat ne ipam excommunicatōez cō temnere videatur. sed hic nō fuit appellatū ab excommunicatione sed sup alio articulo nec fatebat' se ligatum. vñ nō ꝺz admitti exceptio exquo ꝓsequit' grauamen p iudicem inflictū. nō ob. c. j. ꝓri. q: verū est q̄ ī q̄libet parte litis sup p̄ncipali p̄t opponi excommunicatio. z ita loq̄t' illud. c. secus in cā appellatiōis. rō diū sitatis q: nullū subest periculū si repellant' a principali sed in causa appellationis sic. q: deferet' interim appellatio z sic nō posset se defēdē aduersus oppressionē iudicis. Et p boc soluit' alia qō q̄ seq̄tur in glo. p̄ supposito q̄ audiri debeat ꝓut. s. dictū est. quod erit officiū iudicis appellatiōis. nūquid simpl'r reperta iniq̄tate snīe cassabit illā an etiā pdemnauit reū actori excōicato: pone exēplū actor petebat centū a reo iudex per perā reū absoluit a cui' snīa appellauit actor. cōstat in dici ad quē q̄ debuit reus cōdemnari actori. nūqd ipse faciet hāc pdemnationem exquo opponit' appellante excōicatū: glo. ista attingit qōnē z ponit duas opi. p̄ma q̄ cassabit' snīa de p̄nti vt sic releuet' a grauamine ß cōdemnatio differet' i euētū absolutionis q: non ꝺz ferri snīa p excōicato. scꝺa opi. in q̄ glo. vī residere est vt etiā ferat' cōdemnatoria q: cū nō pstat illū excōicatū cū nec ad ꝓbandū ꝺz admitti aduersari' exq̄ actor est in causa appellationis nō p̄t dici q̄ snīa ferat' pro excōicato. no. rōnem glo. vī. n. sentire q̄ si pstaret non ꝺz condēnatoria p eo ferri. Jo. an. tz qꝺ. s. dixi vt rō ne grauaminis admitti audiat' etiā sup p̄ncipali. Jo. cal. tz in p̄ma p̄te ꝺ Host. vt actor originarius audiatur in causa appellatiōis p istū tex. sed dicit q̄ cassata snīa nō ꝺz iudex ferre pdemnatoriā. z sic tz p̄mā opi. glo. sed ꝺz referri in tps absolutiōis referende. erit ergo hic diuersitas in pnūciatione ex cā vt sicut ex equitate p̄t se in cā appellationis defendere ita ꝺz seruari iusticia q̄ nō vult vt aliq̄d adindicet' excōicato. s. ꝺ in. c. intellerim'. Et dicit q̄ iudex appellationis cassā do snīam ꝺz ptestari q̄ p boc nō pdemnat reū actori in p̄ncipali ex eo q: de excōicatiōe actoris sibi est legitime facta fides. z hanc ptestationē dicit obseruandā q: simpl'r cassando snīam vī reum actori condemnare ß vltimū simpl'r nō admitto. z ꝺctū vī sentire. Bar. in l. cū apud. ff. iudi. sol. z bñ facit ibi tex. z in. c. cum cā de re iudi. p̄mū tñ tenuit Bar. in. l. eos. C. de ap. vbi latī' hūc articulū sequit'. hic tñ nō ꝓcedo vlterius q: non ē ꝓpria materia nr̄a iō alibi dicā. vide in. ꝺ. c. cū causa.

Sed redeo ad p̄mū p̄ncipale dictū. et est sciendū q̄ p p̄mo dicto Cal. facit qꝺ in sili dicūt do. ꝺ ro. decis. clxxxix. dicentes q̄ lz p reo cōtumace possit ferri absolutoria nō tñ adiudicatoria. ar. c. cū inter. s. e. z. l. q̄nis indubitati. C. de adul. Do. an. putat hanc opi. ꝓcedere si reus a p̄ncipio opponit eū nō audiendū in q̄stum velit ꝺdemnatoriā obtinere seu declaratoriā. secus dicit si spectat ꝺclusionē in cā añq̄z opponat q: tūc ū. p̄t excipi nec ꝓbatio fieri. de ꝓcu. c. auditis. ß distinctio do. an. mihi nō placet q: si p̄t obiici ad cōdemnationē differēdā añ cōclusionē g̃ z post. cū hec excōicationis

exceptio sit multũ ꝓuilegiata vt ĩ qualibet ꝑte litĩ possit obijci. vt. j. c. pxi. 7. c. pia. e. ti. li. vj. vbi ptz q etiã pꝰ sniam põt obijci ad executionẽ differendam. multo ergo fortius post ꝯclusionẽ ad ꝯdemnationem differendam hoc. q: rationes posite in. c. pia. pal. militant etiã post ꝯclusionem. Itẽ q: equitate suggerente qñq; admittit ꝓbatio 7 suspendit primũ iudiciũ vt in. c. pastoralis de cau. pos. 7 ꝓpue. 7 postmodũ repi ß idẽ tenere. Spe. in ti. de renũ. 7 ꝯclu. §. j. ℞. 7 scias. Jn ß tñ articulo credo q de rigore iuris posset defendi ꝓma opi. glo. quã sequit cal. q: in ꝯdemnatione seu declaratiõe cessat illa equitas grauaminis que fecit excõicatũ audiri. sufficit em̃ q sibi ꝓuideat aduersus stimulũ iniq̃tatis snie ꝑ cessationẽ nã ꝯcessũ ℈ regulas iuris ex necte durat quatenus v:get illa necessitas seu cã. vt in. c. deus q̃ d vi. 7 bo. cle. 7 in. c. ex transmissa de ꝓscrip. alia tñ opi. vĩ verio: 7 minus deuiat a regulis iuris. tũ q: sequẽdo ꝓmã opi. feret snia ꝑ partes ℈ id qd bẽ in. l. in hoc iudicio. ff. fa. ber. 7 qd no. in. l. j. C. si aduer. rez iudi. 7 ꝑ Jn no. de re iudi. c. cũ inter. Jtez oriret alia difficultas q̃a ex tpe cessat officiũ iudicis appellationis. Jtez adduco bo. ter. j. c. pxi. vbi certo casu fit ꝯdemnatio expensarũ in fauorẽ excõmunicati. 7 sat; est q executio 7 cõmodũ snie differat in tempus absolutionis ita 7 fortius credo dicendum hoc casu vt oẽs iste difficultates cessent.

¶ Querit gl. circa mediũ q̃d si snia in cã ꝓncipali ferat ꝓ actore excommunicato. rñdet eam non valere. intelligetu q nõ valet in effectu q: nõ poterit ꝓ ea agẽ durante excommunicatione sed post absolutionem poterit petere illius executionẽ vt dĩ in fi. glo. 7 ꝓbat in. c. pia pal. vbi de hoc nisi fuisset lata vigore rescripti impetrati ab excõicato. vt in. c. j. de rescrip. li. vj. vbi de ß

¶ Ex glo. quero quid si ꝓcurator alicuius appellauit a snia lata ℈ se demũ fuit excõicatus nunq̃d potit appellationem ꝓsequi: varie sunt opiniones vt ß recitat Jnno. quidã dixerũt q nõ q: excommunicatus est voluntarius. lz em̃ teneat appellationem interponẽ nõ tñ ipam ꝓsequi. vt in. l. inuitus. C. de ꝓcu. 7. c. nõ iniuste. eo. ti. Alij dicunt q aut ꝓmisit appellationẽ ꝓsequi. et tũc ne veniat ℈ fidem dz admitti. aut nihil ꝓmisit 7 ꝓcedat ꝓma opi. 7 hãc opi. vĩ seq̃ Jnno. lz nõ firmet pedes. Jo. an. dicit posse dici q etiã vbi exꝓsse ꝓmisit nõ tenet hoc obseruare q: 7 si expresse dixerit ꝓmitto tibi q si etiã ꝓtingat me excommunicari appellatõz ꝓsequar turpis ẽ ꝓmissio ꝓpter piculũ aiarũ 7 sic non est obseruanda. xxij. q. iij. in malis. Si ℞o simp'r ꝓmisit appellationem ꝓsequi nõ tenet statu sic immutato seruare ẽt si sup ß fuisset ꝓstitũ iuramẽtũ. q subintelligebatur hec ꝯditio si status meus fuerit nõ imutatus. vt pz ex nõtĩ in. c. quẽadmodũ de iureiur. 7 hãc opi. puto verissimã. facit qd in sili no. Jnn. in. c. q̃liter 7 qñ el. j. d accu. Jn illa qõne cũ q̃s iurauit nulla rõne reuelare secretũ 7 postea ꝓducit in testẽ. Itẽ nõ video quõ potuit iste nec tacite nec exꝓsse se obligare ℈ iuris dispositõ nẽ cuz pactis ꝓuatoꝝ ius publicum nõ immutet. in. c. si diligenti de fo. ꝯpe. 7. l. ius publicũ. ff. de pac. nec valet ꝓtestatio iuxta no. in. l. alimenta. C. de ne. gest.

¶ Quero hic excõicatus audit ꝑ viã appellatõnis nũq̃d eodẽ mõ dz audiri si ipetrat sup nullitate snie. Hosti. q sic 7 idez tenuit. j. de re iudi. qd ad ꝯsultationẽ. mouet q̃a excommunicato reseruat oĩs defensio. vt ß 7. §. e. c. cũ int. 7 nullã excludit q̃ oẽs iclusit. §. d ma. 7 obe. c. solite ad fi. Itẽ si se defendit appellãdo, vbi snia ẽ aliqua fortius vbi ẽ nulla de elec. c. i cũctis 7 q̃ fi. sint le. c. ꝑ venerabilem in ꝓn. Itẽ si dicerem⁹ ℈riũ posset de facto ĩ nõ modicũ tps grauamen executiõi mandari. 7 sic excluderetur excõicatus a defensione. subueniendũ ergo est illi añ tempus ne ℈ iusticiã opꝓimat. ar. de ser. nõ oridi. c. j. 7 qd ibi no. Jo. an. tz ℈riũ ꝑ. c. j. d rescrip. li. vj. Hosti. tz idẽ qd. §. in exceptiõibꝰ q̃ pñt opponi ne mandet snia executioni. de quibꝰ in. d. c. q ad ꝯsultationem.

¶ Ex bis putat do. an. q petẽs laudũ rduci ad arbitrium boni viri dz audiri nõ obstante excõicatione 7 silr petẽs retractari snia que nõ transit in rem iudicata. q: se defendit aduersus stimulũ snie stimulantis 7 periculũ anie. vbi in obseruatione snie versat periculũ aie

Ego puto q excõicatus ꝓuocãs ñ dz audiri nisi qñ ꝑ iudiciũ de pñti sibi infert ex snia al's dz expectare 7 cũ mandabit executioni poterit de nullitate opponere. et sic põt obseruari opi. Jo. an. 7 hec sufficiant. Alia que do. c. hic tractant sũt satis expedita. §. e. c. cũ int. 7. in. c. a nobis. 7 maxime de illa qõne an excõicatus audiat petens in integrũ restitutionẽ aduersus snia a qua non appellauit. quã format hic Hosti. 7 refert ℈rias opi. ipse ℞o ꝯcludit q si petit restitutio ex clausula gnãli tali cã expressa q̃ ꝓbata nisi subueniret damnaret innocens vel periret aia 7 tũc est subueniendũ. ar. §. e. ti. cũ inter §. j. 7. §. de resti. in inte. c. ex lris. vbi ℞o petit restitutio ex solo fauore dependens repelleret cũ d iniquitate iudicis vel de iniusta snia nõ queratur. ar. ff. de mino. l. ꝑfecti. eq̃tas. n. suadet vt hi q̃ sunt excluſi a participatiõe eccle ab oĩ legum fauorabili auxilio repellãt. vt ĩ auĕ. de ꝓuile. totĩ. here. nõ ꝓstan. circa mediũ col. viij. ß idẽ tenẽt do. de ro. decis. ccccxlij. vt ꝓncipaliter non petat. sed si velit restitui ad appellãduz tũc dicũt q admittit q: vt preambulũ quoddaz incidenter petit 7 oĩa ordinant ad finẽ defensionis. ar. in. l. oratio. ff. d spõ. 7 hoc sequit do. an. hic mihi placet indistincte opi. Hosti. nisi immineat periculũ anime. non enim est sibi subueniendum ex mero fauore cum omni fauori carere debeat. vt citꝰ resipiscat dicto. c. pia. e. ti. li. vj.

¶ Nico. ab.

Exceptionem. Reus in qualibz parte litis excommunicationẽ ℈ actorez obijciens audit 7 si malicioſe dilatulerit in expensis ꝯdemnat. 7 dato q nõ excipiat ipe iudex publice excommunicatũ repellet. Diuidit. nam ꝓma ꝓponit dictũ qd dicit spãle 7 exꝓmit causam. secda ibi qd si. puniri iubet reũ doloſum. tercia ꝓcipit sine ope exceptiõis publicũ excõicatũ repelli.

¶ Nõ ibi in periculum ꝛc. q excõicato nõ cõicat sine pctõ etiã in iudicio qd ꝓcedit indubie cũ excõicatus ẽ actor. 7 sic loquit iste tex. Quid aũt si est reus nũquid ꝑ se valeat esse in iudicio sine alioꝝ piculo: dic vt le. 7 no. in. c. intelleximus de iudi.

¶ No. secdo vnã regulam nõbilẽ q̃ põt ex tex. colligi q terminus ꝓfixus simplicit ad aliq̃d faciendũ nõ ꝓcludit viã ad faciendũ seu ꝓponendum id ex cuius omissiõe imminet aĩe periculũ. 7 ß est rõ quare in cã matrimoniali snia nõ transit in rẽ iudi. vt in. c. latoꝝ. 7. c. ꝯsanguinei de re iudi. de quo vide qd plene dixi in. c. inrauit de ꝓba. 7 vide bo. glo. ĩ. c. lator. 7 ibi ꝑ hosti.

¶ No. tercio q excõicatõis exceptio põt ꝓponi post li. ꝓte. ẽt si malicioſe nõ fuit ꝓposita tẽpore debito. Ex q̃ infert q crimẽ qd põt ꝓponi tpe ordinario 7 extraordinario ĩ subsidiũ põt illud ꝓponi extra ordinario tpe etiã si malicioſe fuit ptermissũ ordinario tpe. sed certe hoc ꝓpter pctm̃ imminẽs qd viget paritꝝ vtroqz tpe alꝰ videret secus. ar. in. l. auxiliũ. ff. de mino. ad ß glo. notabilis. in. c. audiẽtiã. ij. d rescrip. 7 n. c. int monasteriũ. j. de re iudi. 7 qd ibi no. Hostiẽ.

¶ No. ß casũ notabilẽ in q̃ fert snia ꝯdẽnationis expensarꝝ ĩ fauorez excõicati. optime facit iste tex. ad no. §. c. pxi. vt etiã sup ꝓncipali possit ꝑ eo ferri in cã appellationis a diffinitiua. dicit tñ Jnno. 7 placet cõiter doctoribꝰ q̃ lz hic fiat ꝯdẽnatio expẽsarꝝ executio tñ differt donec excommunicatus fuerit absolutus. vl' fm cũ est spãle ĩ pena istius rei q̃ doloſe distulit hãc exceptionem ꝓponere. Ego fateor hoc eẽ spãle. sed dico q sicut inducitur spãle hic rõne p̃dicta ita dicẽdũ vt sit spãle qñ cã grauaminis ẽ coniuncta cũ negocio ꝓncipali vt tũc in cã appellationis possit ferri sentẽtia etiam pro actore

originali vt plene dixi.s.c.pri. Ultimo no.q̄ in publice not̄ iudex suppler ex officio. Itē iudicem posse indicare ꝺ eo qꝺ est sibi notū vt notoriū facit ad hoc bon⁹ tex.cū glo.ī.l.j.C.q̄ 7 aduer.q̄s Itē inhabilē pōt iudex a limine iudicioꝝ ex officio repellere etiā si non repellat̄ a parte q: hoc nō est simpl'r statutū in fauorem partis sed publicū.ad ℔.l.quos pbibet.ff. ꝺe postulā. 7 tex.cū glo.in.c.querēdū.q.q.vj.qꝺ ꝓcedit etiā si ps ob culpā suā nō posset excipere.vt est glo.no.in.c.alieni.e.cā.7.q.facit qꝺ no.glo.in.c.j.ꝺ elec.li.vj. Nunq̄d aūt possit pars appellare si iudex ex officio suo inhabilem nō repellit: Jo.an.7 doc.cōiter seq̄ntes.post Pe. tenēt q̄ nō.idē Spe.vult ī ti.ꝺe of.iudi.§.impedit vbi generaliter dicit iudicē nō grauare si nō facit quod ex mero officio suo facere pōt.ad qꝺ bñ facē qꝺ le.ī.l. iij. §.℔ aūt iudiciū.ff.ꝺe ꝺā.infec.qꝺ est singulariter notā dū.7 vide qꝺ dixi.s.c.pri. Quero tex.hic dicit q̄ exceptio excōmunicationis in dilatorijs ꝓponēdis omissa pōt ꝓponi postmodū sed reus venit ꝯdemnandus ī expensis si malicioſe ꝓponere distulit.quero igit̄ qñ est tps dilatoriarū ꝓponendarum: Spo.glo.j. hinc sūpta occasione ꝓsequit̄ hanc materiā exceptionū ꝓponendarū.7 in effectu ponit tres spēs exceptionū. quedam em̄ sunt dilatorie quedā perēptorie 7 quedā anormale.7 ꝺeclarant̄ in glo.sed dic latiꝰ 7 clarius q̄ quedā sūt dilatorie tpales quedam peremptorie 7 ꝑpetue.ita distinguit tex.instī.e.§.appellant̄.quedam ꝛo sūt anormale respectu nature eaꝝ q: ex toto nō sequūt̄ materiā dilatoriaꝝ vel ꝑemptoriaꝝ.dilatorie ꝛo sūt duplices quedā.n.ꝯcernūt.ipm iudicium vt psonā iudicis partis vel rescriptū.quedam ꝯcernunt ipm negociū principale seu rē ꝺe qua agit̄.pme ꝺebēt ꝓponi 7 ꝓbari añ li.ꝓte.seu infra terminū expꝛessū ꝑfixū a iudice ad oēs dilatorias ꝓponendas.vt ꝓbat̄ in.c.pastoral'.s.e.7.c. inter monasteriū.j.ꝺ sen.7 re iudi.7.l.fi.C.e.ti.7 no.in l.exceptōz.C.ꝺe ꝓba.vbi satis hēs ꝺ hac materia 7 maxime per Ci.postea autē ꝓponi nō pñt nisi orte fuerint postmodū.vt in.ꝺ.c.pastoralis.7 in.c.insinuante ꝺ of. ꝺele.l.ij.C.ꝺe ꝯsor.eius.li.vel vbi ꝺe nouo ꝓueneīt ad noticiā partis.ar.in.ꝺ.c.pastoralis.7 in.ꝺ.c. vt circa ꝺ elec.li.vj.7 glo.no.iij.q.vj.exceptio.voluit Jnno.in.c. pastoralis ꝓreal.7 vide qꝺ circa ℔ dixi in.c.q̄.in fi.ꝺ or. cog. Rō aūt regule quare.s.nō pñt opponi post li.ꝓt. 7 q: pars lite ꝓtestando dicit se velle litigare 7 sic igre dit̄ negociū ꝓncipale sed ꝓ istas dilatorias dicit se nolle litigare cū veniant ad differendum iudiciū.vt ī ꝑal. §.appellant̄.7 sic ex ꝓpositōe istaꝝ post li.ꝓte.resultat quedā ꝓtrarietas vt i.c.cū cām.j.ꝺe ap.7 qꝺ ibi no.merito tanq̄ ꝓtrarius nō ꝺz audiri.vt in.c.sollicitudinez ꝺe ap.7 in.l.vbi repugnantia.ff.ꝺe re.iur. Idem dicendū cū ꝓponūt̄ post terminū datū ad dilatorias ꝓponēdas q: ille succedit loco termini iuris.s.li.ꝓte.iō ꝺz eoꝺē iure cū illo censeri.ꝺ.c.pastoralis.7 no.Jnno.i.c.ex rōne ꝺe ap.facit.c.maiores ꝺe bap.rō autem exceptionum est q: q̄ ꝺe nouo supueneruṫ vel ad noticiā noniter ꝓducte sunt nō fuit liber ꝯsensus in litigādo q: ignorās nō ꝯsentit.vt.l.nec ignorans.C.ꝺe ꝺona.7.l.si ꝙ errorē.ff.ꝺe iu.om.iudi.dic tñ notant̄ ista glo.q̄ exceptio ꝺeclinatoria circa iudicē nō solū ꝺz ꝓponi añ lit. ꝓte.§ et añ alias ꝺeclinatorias ꝓponendo q: ꝓponēdo alias corā iudice vī approbare psonā iudicis 7 sic non posset postmodū iudicē ꝺeclinare.7 idē tz glo.in.c. int̄ monasteriū.j.ꝺe re iudi.7 ibi plene ꝙ ꝺoc. hanc tñ opi. sequit̄ Bar.in.l.quidā ꝯsulebāt.ff.ꝺe re iudi.7.l.fi.C. ꝺe excep.7.l.nō vī in iudicē.ff.ꝺe iudi.7 placet mihi ℔. opi.q: quem admodū ꝓducendo testē videor ipius ꝙ sonā approbare 7 postmodū reprobare non possū.iij. q.iij.§.siquis testiū.ita 7 ipm iudicē approbo litigādo corā eo sup aliꝭ dilatorijs.facit.c.insinuāte ꝺe of.ꝺel. 7 plenius dicā in.ꝺ.c.iter monasteriū. Jō cautela ē ad vitandas opi.q̄ exceptio ꝯ iudicē ponat̄ ꝯ iudicē simpliciter.alie ꝛo differūt̄ in exitū istius aut ponant̄ ℔ ꝓditione si ꝑma nō ꝓderit. Si ꝛo ꝓponunt̄ oēs simpliciter dic q̄ vī ī dubio ponere illā q̄ est ꝯ iudicem et alias sub ꝓditione.ar.in.c.cām.que ꝺe rescrip.7 ita voluit Bar.in.ꝺ.l.quidā cōsulebāt.qꝺ ē notandū. Hec̄e dilatorie.s.cōcernētes negociū ꝑncipale sūt ille q̄ concernūt ipam rem ꝺe qua agit̄ vt est dilatoria solutōis. vt si petis a me.x.7 ego dico q̄ nō tenеor tibi soluere hinc ad annū q: sic fuit a ꝑncipio ꝙuentū vel fecisti mihi pactū ex postfacto.7 ꝺe hoc est dubiū qñ ꝺebeat ꝓponi 7 ꝓbari.ꝺe hoc ꝙ glo.hic 7 in.l.exceptionē ꝑal.et plene ꝙ Jnno.in.ꝺ.c.pastoral'.7 ꝙ Bar.7 Ci.in.ꝺ.l.exceptionē. Et ꝯclude sic maxime post Jnno.q̄ aut exceptio opponit̄ ad ꝓcessū vt repellat actoꝛē ab agendo7 ꝺz ꝓponi 7 ꝓbari añ li.ꝓte.sic seruat̄ in aliꝭ dilatorijs nō em̄ pōt actor agere añ tps.vt in.l. ꝑtinuus.§. eoq̄z tpe.ff.ꝺe ℣.ob.7.l.itēq̄z.ff.ꝺe pac.aut opponit̄ ad merita cause.s.ne ꝯdemnet̄ ad soluendū añ tps 7 tunc sunt opiniones.q̄dam dicūt q̄ ꝺebent ꝓponi necessario ante li.ꝓte.7 ꝓbari.vñ nō sufficit post li.ꝓte. ꝓponere et ꝓbare.7 hoc dicūt ꝙ illā.l.exceptionē que sic vī loq̄.7 ita vī velle glo.hic.7 in.ꝺ.l.exceptionē.7 ī ꝺ.c.exceptō 7 ita tenuit qñq̄ Pe.vt ibi recitat Ci.7 hoc q: ꝓponē ꝺo post lit.cōte.vī ꝓponere cā subterfugiendi iudiciū 7 hāc opi.recitat etiā Jnn.in.ꝺ.c.pastoralis.alij dicūt q̄ satis est ꝓponere 7 ꝓbare post litis cōte.7 tex.in.ꝺ. l.exceptōz.ꝺū dicit q̄ ꝺz ꝓponi añ loquitur ꝺe consilio 7 nō ꝺe necessitate.7 hec opi. vī communior 7 eā tz Jnno.in ꝑal.c.pastoralis.7 Bar.in.ꝺ.l.exceptionē.et Ja.ꝺe are.7 qñq̄ Pe.vt ibi recitat Ci.7 hec mihi plus placet.nam si opponit̄ ad merita cause satis est eā ꝓponere post li.cōte. Cōcludit.n.actoꝛē male petē.vt i iuribus ꝑal. Hosti.in.ꝺ.c.pastoralis tenuit ꝑmā opi. et ꝺo.an.scꝺam. Sed circa hoc queritꝰ vsq̄ ad qꝺ tēpus hoc vltimo casu pōt ꝓbari Jnno.dicit vbi q̄ vsq̄ ad conclusionē in cā 7 nō postea.7 dixerūt quidā q̄ ꝙ testes ꝓbari nō pōt nisi an publicationez attestationum sup ꝑncipali.sed tu dic melius q̄ aut articulus q̄ nunc formatur est directe ꝯ rius ꝑmo 7 ꝓcedit ℔ opi. 7 ꝓbatur in.c.fraternitatis ꝺe testi.7 sic intellige et restringe glo.in.l.peremptorias.C.ꝺe sen.rescin.nō pos. aut nō est directe cōtrarius immo ambo facta sūt compassibilia 7 tūc pōt ꝓbari postea sicut obseruat̄ ī qualibet peremptoria.vt plene dixi in.c.j.ꝺe or.cog.et facē c.finē ꝺe ꝺo.7 cōtu.7 in.c.ꝺe testibus.s.ꝺe testi. Exemplū primi si post publicatas attestationes dico q̄ ego ꝙ misi ꝺare nō pure sed ad tempus. Exemplū scꝺi si dico q̄ ex postfacto fecisti mihi pactū ꝺe nō petēꝺo vsq̄ ad annū.hic em̄ cessat timor sub oratiōis sicut in qualibet alia peremptoria cōpassibili cuz fctō ꝑncipali.et ℔ expꝛesse voluit Jo.an.in hac dilatoria solutiōis in addi.Spe.e.ti.§.nunc dicendum facit qꝺ nō Barto.in auē.qui semel.C.ꝺe ꝓba.7 facit optime tex.in.ꝺ.l.exceptiōez. Ad idem queritur quid si hec exceptō dilatoria solutiōis nō fuit opposita.cōclude post Bar.ī ꝺ.l.exceptiōez.q̄ aut ꝺe eo nō cōstitit iudici 7 tunc iuꝺex simpliciter cōdēnabit ꝑm instrm et ꝓbatiōes actoris.aut cōstitit iudici q̄ reo cōpetebat hec exceptō licz nō fuerit opposita et tunc aut inerat obligatiōi. vtputa q: a ꝑncipio fuit cōuentū vt fieret solutio pⁿ bienniū vel fuit appositū pactū in cōtinenti ꝺe nō petendo infra bienniū et tūc q: ℔ pactū vī inesse illi obligationi vt.l.lecta.ff.si cer.pe.iuꝺex ꝺz illū cōdemnare ad soluendū in termino q: ꝺe q̄ re iudex cognouit ꝺe ea ꝺz ꝑnūciare.l.ꝺe q̄ re.ff.ꝺe iudi.et.c.cū sup ꝺe cā pos. et ꝓprie.7 in ℔ casu intellige Jnn.in.ꝺ.c.pastoralis. Ho sti.tñ ibi dixit q̄ iudex ꝺz reo duplicare iducias ꝙ ea q̄ bñtur ī.c.vno ꝺ plⁿ peti.§ ꝺe ℔ vltimo dic vt ibi nō aut pactū ꝺe nō petendo infra biennium fuit appositū

ex postfacto ⁊ tũc iudex ꝑdemnabit pure. q; exq̃ nõ opponit exceptio remanet actio nõ elisa ꝑm Bart. ⁊ no. bñ hoc dictũ. ⁊ ita restringe dictũ Inn. Ex q̃ bẽs q̃ iudex nõ oz supplere peremptoriã ad cõmodũ ptis non opponentis lz ꝺ ea ꝑstet. facẽ. l. iiij. ℔ aũt iudiciũ. ff. ꝺ dã. infec. ⁊ qꝺ no. Inno. i. c. ad nostrã. q. de iurein. sec⁹ vbi ꝑstaret nullũ ius cõpetere actori. vt in. c. sacerdotibus xj. q. j. no. Inno. in. c. j. de of. dele. ⁊ in. l. si pupilli. §. videamus. ff. de neg. gest. ⁊ vide qꝺ no. Bar. in. ꝺ. l. lecta. ⁊ hec ꝺ dilatoriis. ¶ Circa peremptorias dic q̃ quedam sunt peremptorie respectu actionis vt q; directe opponunt actioni vt pactũ de nõ petendo. quedã sũt peremptorie respectu intẽtionis vt qñ nõ ꝑtit actio. puta q; solvit vt dixi. §. sup rubca. Itẽ scias q̃ qꝺã peremptorie ꝑcernũt ipsam obligationem vt pactũ de nõ petẽ ꝺo. Quedam vo ꝑcernũt exactionem vt est exceptio q̃ cõpetit viro cũ ꝓuenit sup restitutione ꝺotis vt non teneat vltra quã facere possit. ꝺ q̃ in. l. alia. ⁊ in. l. ex diuerso. ff. so. ma. Itẽ pone exemplũ in exceptiõe ꝑpẽsationis vt in. l. quod in diẽ. §. j. ff. de cõpẽ. ꝑme exceptiones regulariꝫ ꝺebẽt ꝓponi ⁊ ꝓbari post li. ꝓte. vsq; ad ꝑclusionẽ in cã. ꝺ. l. peremptorias. intelligo tñ vt dixi in ꝺ. c. j. de or. cog. ⁊ ꝑm qꝺ. §. dixi in dilatoria solutõe nõ aũt pñt ꝓponi añ li. ꝓte. q; cũ iste ꝑcernant negociũ ꝑncipale oz q̃ ꝑus partes ingrediant iudiciũ sup ipo negocio ꝑncipali q̃ ꝺeueniant ad ꝑflictũ sicut ī bello materiali. nõ. n. ꝑus pñt pugnare q̃ vtraq; ps ingrediat in cãpũ. ℔ fallit in exceptionib⁹ litẽ finite que pñt opponi añ ⁊ post vt est exceptio rei iudicate transactiõis vl iurisiurandi. de quib⁹ dicendum. vt in. c. j. de li. cõte. li. vj. rõ est in illis q; vt sp instantia iudicialis inchoata fuerit ⁊ finita noluerũt iura vt ps itex cõpelleret assumẽ nouũ iudiciũ q; sic ꝓcessus posset eẽ infinit⁹. Itẽ fallit vbicũq; peremptoria est notoria q; in notoriis non ꝺebet iudex pati causaꝫ ꝺeduci ī iudiciũ. vt ẽ bo. tex. in. c. qm̃ de fi. ꝓpꝫ. voluit notanter Spe. in ti. ꝺ excep. §. dicto. xv. ℔ pone. ⁊ no. Jo. an. in. ꝺ. c. j. Idẽ si ꝓbat ꝑ instrumentũ ꝺ qꝺ actor nihil excipit seu excipe pt. vt notanter dicit Jo. an. in addi. Spe. e. ti. §. dicto. xv. ℔ an reus. Idẽ vbicũq; exceptio ꝑcludit actori ius nõ cõpetere. vt puta si excipio q̃ ego solui. possũ. n. ꝓponẽ añ li. ꝓte. ⁊ impedire ꝓtestationẽ q; si nullũ ius cõpetit actori g̃ nõ põt agere q; sine actione nemo experit. vt. ꝺ. l. si pupilli. ergo nõ teneor intrare iudiciũ. ⁊ hoc tz Bar. in. l. conquerebat. ⁊. l. vir bonus. ff. iudi. sol. ⁊ bn facẽ ibi tex. vide aliquas alias exceptões ī materia ꝑ Spe. ī. ꝺ. §. dicto. xv. hoc tñ fallit. ⁊ ꝑ Archi. in. ꝺ. c. exceptio. iij. q. vj. Itẽ scias q̃ si iste exceptiones peremptorie omittũtur vt ī instantia ꝓncipali pñt opponi in cã appellationis vt in. c. cũ ioãnes ꝺ fi. instru. ⁊ l. ꝑ hãc. C. de tẽ. ap. nisi maliciose fuerint ꝓtermisse. vide ad hoc qꝺ not. glo. ⁊ Hosti. in. c. inter monasteriũ de re iudi. ⁊ in. c. ad audientiam. ij. de rescrip. ⁊ hoc seq̃tur Io. an. hic qꝺ est notandum. secus in dilatoriis. ille eñ indistincte ꝓponi nõ pñt in causa appellatiõis. vt est tex. no. in. l. ita demum. C. de ꝓcu. ⁊ ℔ quia in cã appellationis durat effectus ꝓtestationis facte in ꝑncipali. vt in. c. ꝑ tuas de appel. ⁊ in. l. fi. C. de tem. ap. Conclude tñ q̃ in illis casib⁹ in qnib⁹ poterant ꝓponi in causa principali post contestationem potuerunt regulariter opponi in cã appellationis. quia litis appellatio suspendit effectum actoris vsq; ad tempus litis contestate vt dictis iuribꝫ. ⁊. l. j. ff ad turpil. ⁊ in. c. veniens de iureiu. ⁊ no. bar. in. l. ita demum. alie xo peremptorie nõ cõcernentes principalẽ obligationem sed exactionem pñt ꝓponi ⁊ ꝓbari post sniam. vt. ꝺ. l. ex diuerso in fi. ⁊. ꝺ. l. in diẽ de compen. ⁊ idẽ in silib⁹. ⁊ vide gl. in. ꝺ. c. exceptio. ⁊ no. Li. in. ꝺ. l. exceptionem. Quedam sũt vt dixi exceptiões anomale que nõ sequũtur regulam aliaꝝ. de peremptoriis habuistꝫ supra mlta exempla vt pz ī illis q̃ pñt opponi añ li. ꝓte. vel post sniam. de dilatoriis pone exẽplũ in snia excõmunicatiõis que põt opponi in qualibet parte iudicq. ⁊ vide bo. tex. in cle. vna. e. ti. Itẽ exceptio falsi ꝑ curatoris ⁊ quelibet alia que reddit iudiciũ retro nullũ põt opponi qñcunq;. de q̃ in. c. in nra de ꝓcu. ⁊ in. l. lz. C. e. ti. ꝺico tñ q̃ exceptio excõmunicatiõis põt opponi ẽt p⁹ ꝑclusionẽ in cã. ar. in. c. pia pal. ⁊ notabiliter voluit Spe. in ti. de renũ. ⁊ ꝑclusio. §. j. xv. ⁊ scias. regulariter aũt p⁹ cõclusionem nõ admittũt alique ꝓbationes nec ẽt allegatiões. vt in. c. cũ ꝺilectus ꝺ fi. ĩstru. no. Inno. in. c. pastoralis de cã pos. ⁊ ꝓprie. nisi eq̃tas magna ꝓtrariũ suadeat. vt in. ꝺ. c. pastoral. no. Spe. ī xv. pal. ⁊ hec sufficiãt quo ad materiã ꝑme gl. ¶ In eo tñ q̃ glo. ista variat an ꝓbata exceptiõe excõicatiõis ꝓcessus ꝑus habitus remaneat nullus: ꝺic melius q̃ aut ꝓbat excõicatio ꝑ iudicẽ. ⁊ ꝺic vt le. ⁊ no. in. c. ad probandũ de re iudi. aut ꝑ partem ⁊ aut ꝑ reũ ⁊ nõ nocet excõicatio. vt in. c. intellexim⁹. de eo tñ ꝺic vt le. ⁊ no. ī c. cũ int⁹. ⁊. c. ꝺilecti. §. e. aut ꝓtra actorẽ ⁊ si sum⁹ ī causa appellatiõis. ꝺic vt. §. c. ꝓti. ⁊ si ī cã ꝑncipali. aut agebat cora ordinario. ⁊ valent gesta añq; repellat vt in. c. pia. e. ti. li. vj. aut cora ꝺelegato. ⁊ ꝺic vt ī. c. j. ꝺ rescp. e. li. vj. ¶ Op. ⁊ vi q̃ si scienter omittit exceptio excõicatiõis añ li. ꝓte. nõ possit opponi postea. vt ī. c. insinuante de offi. dele. So. glo. iq. hoc eẽ spãle in excõmunicatiõe. vt dixi. §. rõ spãlitatis colligit ex tex. ⁊ facit hec glo. ad id qꝺ dixi in notabilib⁹. ¶ Et aduerte qꝺ enix ꝺ ꝺi ꝓcedit qñ excõicatio opponit ꝺilatorie. ſ. ad differendum lites mõ ꝓdicto. si xo peremptorie puta ad inferendam electionẽ nullam ꝓpter excõmunicationeꝫ eligentium tũc opponit post li. ꝓte. sicut alia peremptoria. ad ℔ qꝺ in. ꝺ. cle. j. e. ti. ¶ Op. ⁊ vi q̃ reus nõ debeat cõdemnari in expensis si excommunicationeꝫ ꝓbat ꝓtra actorem qm̃ actor nõ frustra fecit illas expẽsas cũ teneant oĩa gesta donec expellatur et eo absoluto poterit illis vti. vt in. ꝺ. c. pia. e. ti. li. vj. So. dicit glo. ī xv. ꝑdemnandus. q̃ olim ꝓcessus erat nullus als ꝓcederꝫ cõtrariũ hodie xo secus vt in. ꝺ. c. pia. ⁊ sic sentit q̃ hodie nõ haberet locum ista cõdemnatio expensarũ. et ℔ respectu excommunicatiõis actoris sed respectu iudicis dicit glo. ꝓcessum nõ tenere si excõmunicatio erat notoria ꝑ dictum. c. ad ꝓbandum. ℔ glo. nõ aperit an maliciose differens opponere cõtra iudicem sit cõdemnandus in expensis cũ frustra aliqua pars reperiatur expẽsas fecisse circa ꝓcessũ nullũ ¶ Ego credo q̃ aut actor ignorabat ⁊ habebat locũ ꝑdemnatio ꝑ rõnem b⁹ tex. aut sciebat iudicẽ excõicatũ ⁊ seipsum decepit ideo debet cessare ꝑdẽnatio ad ℔. l. j. ff. de ac. emp. ⁊ qꝺ no. in. ꝺ. c. ad ꝓbandũ. Itẽ respectu ptis dicit Jo. an. ꝑ rõnẽ b⁹ glo. ⁊ hũc tex. q̃ si maliciose distulit reus opponere exceptionẽ excõicationis ꝑ rescriptum impetratuꝫ ab excommunicato q̃ locus erit condemnatiõi expensarũ cum expẽse litis interiꝫ sint ꝓdite ꝑ. c. j. ꝺ rescrip. li. vj. ¶ Sed ex glosã quero nũq̃d indistincte habeat locuꝫ hec ꝑdemnatio expensarũ ꝺata inualiditate ꝓcessus: ꝺic q̃ nõ. ꝓmo eñ req̃rit q̃ maliciose re⁹ distulerit opponere vt pꝫ ex lra ⁊ iõ ꝺicit Inno. q̃ si ex iusta cã re⁹ distulerit. puta q; tũc nõ habebat ꝓbationes paratas cessabit hec ꝑdemnatio qꝺ etiã placet Hosti. allegat l. argentari⁹. §. pe. ff. de eden. adduco bo. tex. in. c. plerũq;. ij. q. vij. ¶ Scꝺo requirit q̃ actor ignorauerit se excõicatũ vtputa q; abns existens in remot⁹ fuit excommunicatus. ar. de ap. cũ sit ⁊ reus hoc sciebat ⁊ maliciose distulit. vñ cũ actor nõ ꝺeprehẽꝺat ī aliq̃ clpa merito reus dolosus cõdemnat actori bonefidei vt ℔ ⁊ ar. in. c. aplice ꝺ cle. ex. mi. si xo actor sciebat se excõicatũ tũc cessabit ℔ cõdẽnatio ꝑm Hosti. De. ⁊ Ab. q; vterq; repit in culpa vñ cõpensabit dolus cum dolo et culpa cũ culpa. ff. de dolo. l. si duo ⁊. ff. de compẽsa. l. si ambo ⁊. j. de adult. c. pe. ⁊ vltimo. Ego dubito an

ꝫ sit vꝛ. ꝑmo qꝛ tex. iste exposcit seu põderat maliciã rei ⁊ nil dicit de ignorantia actoris. scõdo qꝛ ꝑsupposito ꝙ actor sciat se excõicatũ nõ est in dolo sed i culpa dũtaxat ꝺ cle. ex. mi. c. illud sed reꝰ q̃ malicioſe diſtulit cã decipiendi ipm actorẽ ẽ i dolo. volꝰ aũt ꝑpõderat culpe. vt. l. itẽ si obſtetrix. ff. ad. l. acquil. Jtẽ reꝰ ꝫ punit ex ſuo dolo dũtaxat qꝛ nõ oppoſuit tpe debito ſed malici oſe diſtulit. nõ em̃ deberet de rigore poſt tps admitti. ꝑ ꝑma tñ opi. põt ſic argui. sciẽti ñ fit iniuria neq; dolus. vt in regula ſcienti de re. iu. li. vj. ⁊ actor sciẽs ſe excommunicatũ ⁊ nihilomin⁹ ſe ingerẽs ſeipm decipit. vt in. l. j. ff. de ac. emp. Jtẽ iste ꝓceſſus erat nullus etiam ſi iſte reus nunq̃ oppoſuit ſaltẽ ꝫ hec tpa vt voluit iſta glo. g̃ ꝙ reus nũc excipit nõ ledit actorẽ imo potius cõſuluit qꝛ melius est nũc opponere q̃ nũq̃ oponẽ. forte hec ps est verior. ¶ Ulterius quero in q̃bus expẽſis fiet iſta ꝯdemnatio. cõclude ꝑm Jnno. ꝙ aut excõicatio ꝓbat ⁊ habebit respectus ad oẽs expẽſas factas ĩ ꝓncipali vel alijs exceptiõibꝫ vſq; ad tps oppoſite exceptiõis excõicatiõis. ad expenſas aũt quas reus fecit in hac ꝓbanda exceptione nõ ꝯdemnabit actor qꝛ i hoc nõ vꝛauit actorem q̃ ꝺ patet ex ſnĩa ꝑ ipõ lata. ar. C. de iudi. l. rẽ nõ nouã. Ego intelligo hoc de expenſis factis a tpe quo fuit in mora excommunicationẽ obiciẽ di. nã añ moraã cũ nõ fuerit in culpa nõ video quare debeat ꝯdemnari in expenſis. ar. in. c. j. de ꝓſti. ⁊ q̃ ꝺ no. i c. cũ dilecti de ꝺo. ⁊ cõtu. vt puta in expenſis quas fecit actor in citando vel libellũ porrigẽdo ⁊ ſimilibus. nõ ei tenet reus illico obijcere cũ in multis caſibꝫ põt excommunicatus interuenire in iudicio iõ potuit reus añ oĩa petere copiã libelli. ar. in. l. nõ vĩ in iudicẽ. ⁊ q̃ ꝺ ibi no. ff. de iudi. Si vo reus excommunicationẽ nõ ꝓbauit tũc ſolũ actor cõdemnabitur in expenſis factis in hac exceptiõe nõ autem in alijs qꝛ nõ frustra actor illas fecit cũ poſſit ꝓſequi negocium ꝓncipale. j. c. pia. li. vj. ¶ Quero q̃d ſi excommunicatõ erat occulta nũquid reuocat ꝓceſſus vel ſnĩa excõmunicatione nõ detecta ꝺo. glo. añ pe. arguit ꝓ iſtũ tex. ꝙ nõ. qꝛ nõ cogit quis diuinare. aduerte qꝛ hoc poterat ꝓcedere de iure anti quo ſed hodie dic in iudice vl legato vt no. in. c. ad ꝓbandũ ꝓreal. reſpectu actoris. dic ꝙ ſi geſtũ est coram ordinario valet indifferenter ſiue ſit occultus ſiue publicus. vt in. d. c. pia. ſi coraꝫ ꝺ legato nõ tꝫ ꝓceſſus ſi reſcriptũ fuit impetratũ ab excõmunicato ꝫ occulto per c. j. de reſcri. li. vj. ⁊ ibi ꝙ Jo. an. facit qꝺ no. Jnno. in. c. cũ dilectus de ꝓſue. ¶ Sed quero ꝫ ꝺ excõmunicatuꝫ publice p iudicẽ repellendũ ꝫ reus nõ excipiat q̃ ꝺicitur public⁹. ꝺo. dicit glo. multũ notabiliter. ꝙ ſi iudex tulit illã ſnĩam ĩ loco vbi publice iudicare ꝓſueuit pñtibus officialibus ſuis ⁊ ptibus vel altera pte ꝙ contumaciam abñte ſatis ꝺ public⁹ alꝫ ſecus. ad hoc adducit. l. ſi vt ꝓponis. C. quõ ⁊ q̃n iudex. illa lex vt dic Jo. an. ⁊ bñ parum facit. ſolũ em̃ ꝓbat a ꝯrio ſenſu ꝙ ſnĩa ꝫ nõ aũt ꝙ dicat notoria ſeu publica. ſed melius facit ꝺm eũ. l. in donationiby. C. de dona. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ C. de dona. oĩm. finaliter dicit tenendũ qꝺ no. in cle. eos de ſepul. in gl. in ℞. publice. et ibi obſcure loquit vꝫ tñ ibi velle ꝙ reſpectu alioꝝ nõ ꝺ q̃s publice excõmunicatus eo ꝙ ſnĩa fuit lata pñtiby officialibus ⁊ ptibus. vt dicit iſta glo. qꝛ iura exigũt publicitatẽ reſpectu alioꝝ quo ad hoc vt ꝑſumat ſcia. ⁊ ſic ex multitudine aſſiſtẽtiũ tpe excõicatiõis dicemus eã publicã vel occultam. ego dicerẽ ꝙ aut agit de pena incurrenda reſpectu cõmunicãtiũ publice ipi excõicato ⁊ hꝫ locũ illud dictuꝫ Jo an. qꝛ ℞ba dicit ſtricte capi neq; puniat ⁊ maxime ſine culpa. nã de facili nõ hãnoticia ꝺ eo qꝺ iudex egit in bancho ſuo coraꝫ paucis ꝫ reſpectu ipius excomunicati ſatis credo excõicatõnẽ eẽ puplicã ſi ipſe interfuit vel fuit ad hoc citatus. qꝛ id qꝺ fit in iudicio ꝺ notoriũ. vt i. c. veſtra. ⁊ i. c. fi. de ꝯcoba. cle. ⁊ mulie. q̃nimo dicit id qꝺ ex ꝓbatiõe ꝑstat manifeſtũ. vt in. c. cũ oliz. ꝺ ℞. ſig. Et ꝓ hoc infero ꝙ etiã vbi agit de incurrẽda pena vt in caſu illius cle. eos. reſpectu ſcientiũ ſnĩam eſſe latã, ꝓut ꝫ ꝺ. in hac glo. dico iſtũ dici publice excommunicatũ. ⁊ ſic iſti incurrent penas inflictas ꝑ cõicãtes vel ſepelientes publice excommunicatũ lꝫ aliter et minus bñ videat ſentire iſta glo. Jtẽ quo ad diſpoſitõꝫ huius. c. vt iudex illũ repellat. gl. iſta optime loquitur. vt in. d. c. in nra in fi. Credo etiã ꝙ ſi nõ fuit excõmunicatus in iudicio ſed extra exq̃ nõ fuit publice excõicatus ſufficit ⁊ credo ꝙ ℞bũ publice nõ ꝺꝫ hic capi ꝓ notorio ꝫ ꝓ ſpecie diſtincta a notorio. iuꝝ no. in. d. c. vꝛa ⁊ ſatis est ꝙ ꝓbari p̃t excommunicatus. ſicut em̃ ps p̃t opponere excommunicationẽ lꝫ nõ ſit notoria vt ꝫ. ⁊ i d. c. pia. ita ⁊ iudex cũ hoc fiat in fauorẽ publicuꝫ rõne cui⁹ põt iudex ſupplere ex officio vt no. in. l. iij. §. ꝫ aũt iudiciũ. ff. de dam. infec. Jtẽ iudex tenet ex officio ſuo inquirere de habilitate ⁊ inhabilitate accuſatoris ſeu actoris. vt ij. q. vij. c. querendũ. ⁊ l. quos ꝓhibet. ff. de poſtu. ⁊ l. filiusfamilias. §. milites. ff. de ꝓcur. ⁊ ad hoc põt teſtes recipere. ad ꝫ qꝺ no. Bar. in. l. j. ꝓpe finẽ. ff. de q̃ni. vñ ponit ꝫ publicum vt differat ab occulto. qꝛ ſi ꝓbari nõ põt excõicatus lꝫ ſit in veritate excõmunicatus ꝺꝫ iudex ſilere alꝫ opponẽ ⁊ repellere. ad ꝫ. ij. q. vij. plerunq;. ⁊. vij. q. ij. ſi vñ. ⁊. c. placuit. q̃ iura ad ꝫ optime faciunt. hoc em̃ ꝓdeſt ipi excommunicato cuꝫ ſe cõmunioni hoĩm ingerendo peccet. de cle. ex. mi. illꝺ ac alijs q̃ ſcienter cũ aĩarum ꝑiculo ipi cõmunicauerit. facit. c. cũ nõ ab hoie. ⁊ qꝺ ibi no. de ſen. ex. ⁊ qꝺ ibi hꝫ i glo. ſe. Et ꝙ ꝫ pñt decidi due queſtiones quas põit ꝫ Jnn. ꝑ q̃d ſi actor oblato libello repellit iudex officio ꝫ reꝰ iſtat vt agat ⁊ ꝓſequat qꝺ põt reꝰ facẽ iuxta no. in auc. q̃ ſemel. C. quo ⁊ q̃n iudex. ⁊. c. cauſam de ꝺo. et ꝓtu. nũquid iudex debet eũ repellere. Jnn. dicit ꝙ non Idem videtur ſibi dicendũ ſi reus nõ fuerit adhuc cõuentus ſed timet ab eo ꝓueniri. vñ põt reus inſtare vt compellatur agere iuxta formam. l. diffamari. C. de inge. ⁊ manu. ⁊. c. cõquerentem ꝺm vnã lectu. de of. ord. nã ſi diceremus ꝯriũ ſequeret ꝙ id qꝺ ſtatutũ est i fauorem nõ excõicati retorquet in ipius odiũ ꝯ. l. qꝺ fauore. C. de legi. ⁊. c. qꝺ ob gratiã de re. iu. li. vj. ego ꝓ ꝑdicta dubito an hec ſint vera qꝛ nõ agit ꝫ caſu ꝺ vtilitate partis tm̃ ſed de publica. hinc est ꝙ parte nõ excipiente iudex ꝺꝫ ſupplere. Et ꝓ ꝫ dicto ſunt due glo. ꝑma in. c. querendũ ẽ ſup verbo a iudice. ⁊ i. c. alieni. in glo. in ℞. argumẽtũ ꝙ iudex. ij. q. vij. q̃ nõ põt ſola volũtas rei impedire iudicis officiũ ſed ſi reꝰ põt in ĩ hoc aliquid ꝑtendere intereſſe ꝓceda tũc opi. Jnno. ⁊ vꝫ ſatis honeſtũ vt agat ꝓ ꝓcuratorẽ. alꝫ ꝓcedat ꝯ eũ tã q̃ ꝯ cõtumacẽ qꝛ nõ ltime ꝯparet in iudicio ⁊ hec ſufficiant. Ni. ab.

Aduerſario.

Caſus. Nõ cõpetit exceptio rei iudicate reo abſoluto qꝛ nõ poſſidebat. Et nõ diuiditur.

No. ꝑ ꝙ ĩ actiõe reali venit ſnĩa abſolutoria ferẽda. ſi reꝰ ſine dolo pẽdẽte iudicio deſijt rẽ petitã poſſidere. ¶ No. ſcõdo exceptõez rei iudicate nõ ꝯpetẽ q̃n ceſſat cã ſnie iã late lꝫ eadẽ ſit cã petẽdi ⁊ idẽ corꝑ⁹ vl q̃ſtitas petat ac eadẽ ſit ꝑſonaꝝ ꝯditio. ꝫ. n. oĩa iſta concurrebant ꝫ qꝛ abſolutio fuit facta q̃n reꝰ deſierat poſſidere ſine dolo qꝛ ceſſat rõ ſnie ꝓcedit iudiciũ exceptiõe rei indicate nõ obſtãte. facit. c. odardus. ⁊ qꝺ ibi no. de ſolu. hinc dicit ¶ of. hic ꝙ ſi reus abſoluit qꝛ añ diẽ vl ꝯditionẽ agebat nõ obſtat adueniente die vel ꝯditionis euẽtu exceptio rei iudicate. all. l. grece. ff. de pig. §. fi. ⁊ ff. de edi. edic. l. bouẽ. §. pe. ⁊ vl. Jdẽ dicit ſi fuit abſolutus reus qꝛ inepte agebat. vt. ſ. de iudi. c. examinata. ⁊ l. j. ff. ſi meſ. fal. mo. dix. ¶ Glo. ꝑma ẽ clara. ⁊ tu canoniſta no. eã ⁊ ĩ eo ꝙ dicit ſufficere reũ poſſidere ſaltẽ tpe ſnie dic ꝙ nõ requirit ꝓciſe poſſeſſio nec a ꝓnci

pio nec tpe ſnie ſed ſufficit detētatio vt.l.officiū.in fi. ff.de rei vē.z no.i.c.examīata d iudi.niſi nominauerit dñm i iudicio.vt in.c.qm̄.vt lite non ꝓte.§.q ſi.z.l.ij. C.vbi in rem actio ¶ Uenio ad glo.ij.q: recitabo non vt iacet ſed ſeruato ordine cōpetentiori. Et ꝓmo quero quare ponderat in tex.q ſine dolo iſte deſierat poſſidē: Do.glo.iſte formauit ꝓpe mediū hāc qōnē quaz ꝓpetentius poſuiſſet hic in ꝓncipio.z ſoluendo dic q iō ſi dolo deſijſſet poſſidere nō fuiſſet abſolutus ß ꝓdēnatus ac ſi poſſideret q: dolus a poſſeſſore hz. allat mlta iura z hodie habes tex.in regula ꝑ poſſeſſore de re. iu.li.vj.et dic q ꝑ poſſidētē q dolo deſijt poſſidere nō ꝓpetit rei vendicatio directa q: verba deficiūt vt in.l. ſiqs id qd.ff.d iuriſ.om.iu.z plene p Ci.in.l.ex placito C.de re.pmu.ß ꝓpetit vtilis ꝓpter mentem iuris. vñ il la q ꝑus añq̄ dolo deſineret poſſidē erat directa efficitur vtilis rōne dolo ex iuris diſpoſitiōe.ita no. Dpe. in ti.de interro.acti.§.iij.v.añpe. Itē limita ß dictum z tex.niſi a ꝓncipio dolo incepiſſet poſſidere vt in.l.fi. in medio.ff.d iuſti.z in.z ß ſentit ß Doſ.z clari⁹ Dpe. in ꝓralle.§.v.itē hoc.vbi dicit q ſi dolo al. iniuſte.et malicioſe incepit poſſidere tenet' hz nūc ſine dolo deſierit poſſidere.vt in.d.l.ſi vi.z in.c.cū tu. de vſur.z in.c. ſicut dignū.§.eos de homi.facit.l.q te.ff.ſi cer.pe. z.l. fi.ff.de ꝓdi.fur.z in his duab vltimis ꝓcor. ꝑbat hūc illicitū poſſeſſorem teneri etiam ſi res ſit perēpta ¶ Nē quero capiendo ꝓmā partem glo. quis habeat ꝑbare ſi negatur dolus.glo.arguit ꝑ z ꝓ.z vī in ꝓncipio īclinare q onus ꝑbandi incumbit dolum alleganti ꝗa regula eſt q dolum allegans ꝑbare tenet'.vt.l.quotiens §.q dolū.ff.de ꝑba.ſed.ī.in v. vl' dic q debebat ꝓtinuari ad p̄cedētia aliter ſoluit dicens q ſi tpe lit. ꝓte.poſſidebat' p̄ſumitur q dolo d'ſinit poſſidere.ſi aūt tūc nō poſſidebat nō p̄ſumitur dolus.z ſic p̄nt reduci ad cōcordiam opiniones de quibus in ꝓin.glo.doc.cōit' trā ſeūt cū iſta glo.ego allego ꝑ hac opi.tex.iūcta glo. ī.l. nō ignorabat. C.ad exhi.z dicit Jo.an.q dolus ꝑbabitur ex ꝓiecturis de renū.c.q̄.li.vj.z.l.dolū. C.de dolo ¶ Op.vī em̄ q etiā nō poſſidēs debeat ꝓdemnari exq̄ litem aſſumpſit.vt in.l.is qui obtulit.ff.de rei ven.z.l.q ſe liti de peti.here.glo.dicit ꝓriū ꝑcedere duob⁹ ꝓcurrentib⁹. Primo q reus nō poſſidēs obtulerit ſe liti. q̄ſi ſentiat q iſte nō obtulit ſe liti. Secdo q actor ignorauerit reū nō poſſidere als ſeiꝑm decipit. Aduerte quia glo.nō declarat qñ dī ſe liti offerre.dic q tūc dī ſe offerre qñ in iudicio vel extra dicit ſe poſſidere.ſi aūt vocatus venit ad iudiciū z aſſumpſit defenſionē nec fuit interrogatus an poſſideret nō dī ſe liti offerre ſed potius ſe defendere.q: exq̄ fuit vocat⁹ tenebat' venire cū iudiciū reddatur in inuitū.vt.l.ſtipulantē.§. ſtichū.ff. de v.ob.z de iudi.intellexim⁹.hoc ꝑbari vī in.l.q petitorio.ff.de rei vē.vbi dicit q q petitorio iudicio vtitur ne fruſtra experiat' dz interrogare reū an poſſideat vel dolo deſijt poſſidere z hāc opi.tz Dpe.ī ꝑalle.§.v. ſed pone.z bar.ī.l.is q ſe obtulit ꝑal.qd eſt notandum ¶ Glo.etiā in vltima parte querit q z qt exigāt' ad ß vt obſtet exceptio rei iudicate.glo. dicit q tria vt pz ī ea. Et in fi. vī addere quartū. videlz q ille q fuit abſolutus poſſidebat tpe ſnie.nā ſi ñ poſſidebat nō obſtat hec exceptio hz ſit eadē cā petendi idez corpus ſeu q̄ſtitas z eadem ꝑſonaꝝ ꝓditio vt hic. nō em̄ intelligas ß dictū glo.indiſtincte q: ꝑcedit ſolū qñ reus fuiſſet abſolutus q: nō poſſidebat.ſi aūt fuiſſet abſolutus q: nō poſſidebat z q: actor nō ꝑbauit tūc obſtat poſtmodū exceptio rei iudicate q: nō ceſſat ſcda cā hz ceſſat ꝑma. inſti.de nup.§.affinitatis.ß notabiliter voluit glo.quā ſequit' Bar.in.l.ſiquis ad exhibendū.ff. de excepti.rei iudi. ¶ Sed circa hoc z circa tex.querit q̄d ſi reus fuit ſimplr abſolutus. Do.dicit Bar.poſt glo.in.d.l. ſiqs q dz inſpici z ꝓiecturari cā ſnie ex actis.vt in.l.nō itelligit'.§.j.ff.de iudi.facit.l.iij.C.de ſen.q̄ ſine cer. quan. vide bo.glo.in.c.audita de reſt.ſpo.z iō ſi apparet ꝑbatū in actis q iſte nō poſſidebat p̄ſumit' q ex hac cauſa nō fuerit abſolutus.ſi aūt apparet q actor nō ꝑbauit p̄ſumit' q fuit abſolutus ſimpliciter.q̄d aūt in dubio.dicit do.an.q p̄ſumet' abſolutus ex minori cā.ſ.q nō poſſidebat.z ꝑ hoc dicto allego q: in dubio debemus p̄ſumere ſniam fuiſſe latā ex leuiori cā. vt in.l.ſi p̄ ſes.ff.de penis.z.l.hec cauſe.ff.de ſuſpe.tu.tñ ī pñti pñcto aliter diſtinguerē z ſic.q aut iudex abſoluerit reū ab impetitione actoris z vī abſolutus q: actor nō ꝑbauit.nam hec verba iſtud importāt.vt in.c.cū venerabilis.§.e.ti.cū ſilib⁹. Aut fuit abſolut⁹ ab inſtātia iudicij. z tūc poſſet ꝑcedere opinio ꝓria.ꝑ hoc facit cōis ſtil⁹ iudicior q̄ attēdēdus ē.ar.ī.c.ex lris de ꝓſti. nā vbi q̄s abſoluit' q: nō poſſidet vel q: actor inepte egit ſp hoc ſolet ex̄mi in ſnia.vt in.c.examinata.z qd ibi no.§.de iudi. ¶ Nūc glo.expeditis z ſuppletis inſerā aliqua q poſuit Jnno.ſup rubca.j.de re iudi.q mel⁹ cadūt hic z Dpe.in ti.de int'ro.§.ij.v. vez cū ſequē.que veniunt ad intellectū hui⁹.c.z materie ¶ Quero igit' q̄d ſi cōtingat reū euocatū ad iudicē cadere a poſſeſſione ſup qua agebat' an ex eadē inſtantia poſſit ꝓdemnari q̄ deſijt poſſidere z ad q̄d z quō ſit ſniandū. Do.p⁹ Jnno. dic q aut reus cadit a poſſeſſiōe volūtarie cā mutādi iudicij z tūc pōt ꝓdēnari remedio illius ti.ff.de alie.iu. d quo in.c.fi.e.ti.z hoc ſiue añ li.ꝓte.ſine poſt. Si v⁹ nō trāſtulit poſſeſſionē mō p̄dicto ſed aliter deſijt poſſidere.z tūc ſi agit' ꝑſonalit' non eſt vis an culpa an ſine culpa deſierit poſſidere q: cū ꝑſona z nō res ſit obligata pōt ad ſniam ꝑcedi.facit qd no.idez Jnno.in.c. cū. D.de ꝓſti. Si v⁹ agebat' reali z tunc ſi ſine culpa deſijt poſſidere nō condemnabitur ſed abſolu⁹ vt ß. z.§.latius dixi.ſed cū culpa ꝑcedet' ꝓ eū vt ad litis eſtimationem et intereſſe ꝓdemnet'.ff.ad exhiben.l.de eo. z p̄dicta.l.ſin aūt.§.poſſidere. In p̄ozi tñ caſu cuz ſine culpa deſijt poſſidere dicit Jnno.q actor inuito reo z reus inuito actore poterit petere vt ꝑcedat' ad ſniam diffinitiuam ꝓpter fructus z expenſas z intereſſe z alia acceſſoria ad ꝓncipale iudiciū z ꝓpter ſtipulationez d euictione.et idem in hoc vltimo caſu tz glo.in.d.l.vtiq̄.z loquitur Jnno.qñ deſinit poſſidere poſt li. ꝓteſ. nā ſi p⁹ nō deberet peti res ꝓncipalis q: inepte peteret cum deſijſſet poſſidere ſine culpa.de quo in.l.vtiqz ff.de rei ven.neqz poſſet petere fructus z partus qñ eſſent omino acceſſuri ad ipam rē peremptā.ar.in.l.iij.C. de poſi.z hoc vltimū voluerūt glo.z Bar.in.d.l.vtiqz ſecus puto qñ nō eſſent omnino acceſſorij ſed poſſent peti ꝓncipaliter ſicut ipſa res vt puta q: percepiſti fructus ex re mea.iuxta no.ꝑ Bar.in.l.ex diuerſo.ff.d rei ven.z ꝑ Jnno.in.c.ij.de libel.ob.z in.c.tanta de excel.p̄ la.nā tunc puto q perempta re etiā añ litem ꝓte.poterūt peti fructus quia poſſunt peti iure actiōis z ſic ꝓncipaliter.de quo dicendum vt plenius no.in iuris⁹ pl'. Nunquid autē noīe fructuū veniūt hoc caſu actiones queſite occaſione rei perempte vt actio legis aq̄lie z ſimiles.dic vt no. Jnn.in.d.c.j.vbi vī tenē q tales actiones reus ſuccūbens tenet' cedere actori vincēti. Qualiter iudex debeat ſe hr̄e in ſnia ferenda ſi reus nō reperit' poſſidere.dic q aut cōſtiterit reum nō poſſidere añ q̄z actor fūdaret intentionē ſuā aut poſtea. ꝓmo caſu dz reus abſolui nec ī aliq̄ ꝓnūciat' ꝑ actore.de hoc eſt caſus in.c.examinata.§.de iudi.niſi actor vel reus iſtaret vt ꝑcedat' ꝓpter fructus z alia acceſſoria.vt.§. dixi.ſi aūt iā ꝓſtituit de iure actoris tūc dz ꝓnūciari etiā ꝑ actore q: ꝓnunciabit' dñs.vt ꝑbat' ſm vnū intellectū i.l.ſi a te.ff.de excep.rei iudi.z no.Bart.in.l.is q ſe obtulit.z valebit illa ꝓnūciatio tantū ꝓ reū q ſi repetitur poſtea illā rez poſſidere mādabit' ſnia executioni ꝓ eū abſq̄ alio iudicio noviter inchoādo.ad hoc.l.iij.

7 qđ ibi no.ff.de peti.here.7 no.Bar.in.l.si a te.7 vđ qđ dixi ī.d.c.exaiata. Jnn.in loco pal.l.sup rubrica de re iudi.quē seqr Ope.in.d.§.ij.ꝑ. qualiter. dicit q si snīa est ferenda ꝑ actore iudex snīabit sic q: muenim⁹ q reus erat in cā ꝓdemnationis si posslderet iõ ꝓdēnamus eū ad fructus 7 expēsas sed q: nõ possidet nec culpa sua desijt possidere absoluimus eū quātū ad rē petitam.dicit tn q ꝑus dz iudex facere vt pstet cautionē de restituenda re actori si ad eū puenerit.ff.de rei vē.l. si ꝑo. Si aūt nõ ē snīa ferenda ꝑ actore dicit iudex absoluimus reū ab impetitõe actorꝭ 7 ꝓdemnam⁹ actorē ad expensas refert tn Jnno.alios dicere q semp iudex snīabit sup re q̄ petit nõ q dicat ꝓdemnam⁹ reū ad restitutionē rei simpliciter sed sic.s.qñ eā habuerit.vl sic q: iudicabit rē petitam esse actoris.ar.ꝑ eis.ff.iud.sol. l.si seruus.sed primū dictū plus placet Jnno.satis iudicio meo põt teneri qđ ꝑus dixi.dicit etiã Jnno.in loco pal.q si est spes q re⁹ cito recupabit rē q iudex potit differre snīam 7 absoluere eū simplr a termino assignato 7 cū postea recuperauerit rē ꝓcedet ī cā cepta.põt etiã iudex ꝑm eū aliqñ absoluere nõ a re petita sed ab instantia iudicij 7 tũc si postea recuperauerit rē icipietur iudiciū de nouo.7 h bñ notabis. Vltimo ad limitationē ei⁹ qđ dz in fi.gl.vide notabile dictū Bar.i.l. j.C.de or.iudi.vbi dic q vbi ꝓsus idē est finis agēdi. obstat exceptio rei iudicate nõ obstante q variet modus agēdi.iõ ꝓcludit nõ posse deduci ꝑ viã actiõis qđ ꝑmo fuit deductū ꝑ viã exceptõis si idē est ꝓsus finis agendi.ad h tex.nõbilis in.l.duob⁹.ff.de excep. rei iudi.vide de hoc vltimo qđ no. Jnno.ī.c.ij.de or.cog.et qđ ibi dixi. Jtē adde aliđ notabile dictū q vbi petitio fuit general ꝓsecutio ꝏo spālis obstat exceptio rei iudicate solū ī ꝓsecutis.7 snīa gnālis refert ad ꝓsecuta dūtarat nisi scienter et maliciose fuerit facta ꝓsecutio spālis.ad h habes tex.multū notabilē in.l.de reb.ff.de arbi.no. Bar.in.l.an eandem.§.actiones.ff.de excep. rei iudi.et vide ibi de materia glo.in.l.si mater.§.eadē eodem ti.

Venerabilem. Casus. Valz relati ptū ipetratū ab excõicato sup ꝓsecutõe appellatõis lz ỗ excõicatõe nõ fecit mētiõz.ꝑ ponit dictū.sc̃o sbiungit ipius cām.ibi q: ꝏo No.ꝑ excõicatū posse appellare nedū a diffinitiua vt.§.c.significauert.h etiã a grauamine illato añ snīam vt h.7.§.e.c.cū inter. No.sc̃o 7 tene mēti q excõicatus põt se defendēdo esse in iudicio ꝑ sejet impetrare līas ꝑ se nec cõpellit ꝓstituere ꝓcuratorem 7 facit h ad intellectū.c.intellexim⁹ de iudi No.tercio regulā q vbi excõicatus põt eē i iudicio põt ēt līas impetrare.7 facit iste tex.in ar.q ꝓcurator etiã generalis põt sine alio spāli mãdato līas impetrare ī causis in q̄b⁹ ex suo mãdato agere põt.de q̄ vide qđ dixi in.c.nõnulli de rescrip.§.ij No.q̄rto q vno ꝓcesso intelligũt ꝓcessa oĩa sine q̄b⁹ illud cõmode expediri nõ põt.cõcor. de of.dele.c.prudētiã 7.c.ꝑterea Op.ꝫ tex.ī eo q dicit excõicatū posse appellare 7 appellationē posse ꝓsequi ẽ.vī em q nõ debeat admitti ad ꝓsecutionem nisi ꝑus petat absolutionē.vt ī.c.p tuas de sen.ex.So.dico ꝫriũ ꝓcedere qñ quis appellat a snīa excõicationis quã dicit iniustã.nã cũ fateat se ligatuz nõ dz admitti ad litigãdũ de iustitia nisi ꝑus petat absolutionē vt in c.p tuas de sen.ex.q: cũ in oēm euentũ sit obtinēda absolutio.vt in.c.cũ ꝓtingat de of.dele.differendo absolutionē vī cõtemnere excommunicatõz in.d.c.p tuas. h ꝏo loqt cũ appellat ab alio grauamine.7 de excommunicatione nihil ipe dicit nec cõfitēdo eā iustã neq; iustã neq; nullã h aduersarius opponit ỗ excõmunicatõe ad finē istũ repellēdi ad qđ nõ dz admitti cũ iste se defendat. Quero tex.hic loqtur qñ appellãs fuerat excõicat⁹ ex alijs causis ẽ.qđ si fuisset excõicat⁹ ꝑ eadē cã ꝑ qua ē in iudicio: Go.dicũt doc. q idem vñ satis est ipm appellare ex grauamine ltimo.vt h 7.§.e. c.cũ inter.7 ꝑ h allego.c.j.de rescrip.li.vj.vbi indistincte ī appellatiõis articulo ꝓmittit excõicato rescptũ impetrare. Quero nũqđ petēti executõz snīe obstabit excõicatiõis exceptio: doc.h olim instabant h hodie nõ est disputādũ.ꝑ.c.pia de excep.li.vj.vbi ꝓcludit q sic qđ põt dupliciter ꝓtingere.aut q: fuit excõmunicat⁹ post snīam ꝑ eo latã nondum executiõi mandatã.aut q: fuit in iudicio agens tolerat⁹ 7 nõ repulsus exceptõnis ope sed nũc tpe executionis excipit qđ fieri põt.vt in.d.c.pia. Cetera clara sunt 7 satis expedita in pcedētibus capitulis 7c̃. Ni.ab.

De pscriptiõib⁹. Rubrica.

Rubrica ista ꝓtinuat ad primam hoc ordine. Supra visum est de exceptionib⁹ in genere sed q: frequenter obijcitur pscriptionis exceptio 7 plerūq; dubitat an 7 qñ cõpetat merito post pcedentem sequit ista.

Quero ꝑmo ꝑ intellectu lr̃e q̄d sit pscriptio: vide bonam glo.xvj.q.ij.in summa.q̄ ꝓsequit quid sit prescriptio quid vsucapio que in eis exigant 7 de earū effectu 7 iparum interruptione: Et ad quesitū nostruz dicit q ē exceptio ex tpe sbam capiēs q̄ actioni psonali vel in rem opponit.hec ꝑfecto diffinitio nõ ꝓcedit. tum q: pscriptio nõ capit subam ex solo tpe als ꝓcedret a natura cũ tps sit q̄d naturale. Jtē nõ explicat causam finalem rei ad oēs partes sbales ipius sicut dz facē bona diffinitio.sicut le.7 no.in.l.j.ff.de dolo.7 in regla possessor de re.iur.li.vj.in mercu. Jõ diffinit sic 7 melius.vt no.sup dicta regula q pscriptio est quoddã ius ex tpe ꝫgruens anĉte legũ vim capiens penam negligentib⁹ inferens et finem litibus imponens. Scdo q̄rit an pscriptio sit ꝫ ius nāle: 7 ꝑma fronte vī q sic.q: est ꝫ illam regl'am naturalem neminē debere locupletari cũ alteri⁹ iactura.vt in regula locupletari.li.vj.7.in l.nã h nã.ff.de ꝓdi.inde. ꝫ cõtrariũ ꝓcludit ꝑ Jo.an.7 bñ sup dicta regula possessor.nam infert penã negligẽtib⁹ 7 finē litib⁹ imponit qđ est rõne naturali cõgruũ. vñ nõ simplr recedit ab illa regula naturali q: nõ sine cã locupletat q̄s ex pscriptione cũ alterius iactura sed fit vt obseruent due regule ꝑmisse. vñ nec ex toto recedit a iure nāli nec ei in totũ deseruit.vide plene de materia ī dicta regula possessor Subsequēt quero q̄d ē vsucapio. Go.ꝑmitto q vsucapio ē nomẽ gnāle. cõ pbēdit em lato sũpto vocabulo pscriptionē 7 ecõuerso pscptio cõprehēdit largo mõ vsucapionē.vt ꝓbat ff.de vsucapione iũcto rubro cũ nigro.7.ff.de diuer.et tem.pscrip.ꝑ totũ.h ꝓprie 7 stricte differũt inter se.nã vsucapio est in rebus mobilib⁹ 7 se mouentib⁹.prescriptio ꝏo in rebus immobilib⁹ 7 iuribus incorporalibus vt insti.de vsuca.7 long.tẽp.pscp.ꝑmo rñso. 7 vđ ibi glo.que est in verbo vsucapiant.vt dic Bar.in.l.seruitutes.ij.ff.de seruitu.q olim nomen vsucapionis cõprehendebat vsucapiõz 7 pscptõz.al'.l.ij.7.l.eũ q̄ edes ff.de vsuca.h postea Justinianus vsucapionē attribuit rebus mobilibus 7 pscriptionē rebus immobilib⁹.vt l.vna.C.de vsuca.trãsfor.7 quelibet solutio bona 7 in vsucapione sufficit triēniũ vt ibi.7 latius dic vt nota. xvj.q.ij.in sũma.7 de tpe requisito ad pscribēdũ.vide bo.tex.in.§.ꝑt ea.cã 7.q.7 an vsucapio habeat locũ ꝫ eccl'iam.vide ꝑ Di.ī dicta regula possessor.7 pleni⁹ ꝑ doc.in.c.j.ỗ in inte.resti.vbi tangã. Capiendo aūt vsucapionē i sua specie dicit q vsucapio ē acq̄sitio dñij ꝑ ꝓtinuatõnē possessiõis tpis lege diffiniti.ita diffinit iurisc̃onsultus.in.l.ij.ff.de vsuca.7 põdera bñ ī eo qđ dī. q est acq̄sitio dñij ẽ. Ex q̄ notant collige q ꝑ vsucapionē acq̄ritur dñium.7 idē dicit tex.in.l.traditionib⁹ C.de pac.qđ intellige ꝑm Di.ī regula possessor pall'.

etiã de directo. Nã appellatiõe dñij intelligit de directo.ff.si ager.&c.vel emphi.pe.l.j.z.ij.qđ ẽ nõnduz secus aũt est in pscriptiõe.nã in pscriptiõe.x.vel.xx.annoꝝ q̃ ꝓcedit in reb⁹ ꝓpatoꝝ cũ titulo acquirit dñiuz ſz nõ directũ.illud.n.remanet apud dñm rõne cui⁹ ſm Di.posset dñs ĩ rẽ agere nõ ꝯ pscribẽtẽ ſz ꝯ terciũ. In pscriptione ẋo longissimi tpis.puta.xxx.vel.xl.annoꝝ nõ acq̃rit dñiũ vtile aut directũ sed est tutus prescribens exceptione ꝯ dñm.vt in.l.siq̀s emptiõis.C.de pscrip.xxx.annoꝝ.z in.d.§.põt. Et rõ diuersitatis ſm Di.ẽ q: vsucapio ẽ inducta ĩ merũ fauorẽ possidentis iõ fauo: facit vt acq̃rat dñiũ ẽt directũ.pscriptio ẋo x.vel.xx.an.est inducta parti in fauorẽ possidẽtis ꝓpter bonã fidẽ quã hz z ptim ĩ odiũ negligẽtis.vñ fauo: facit vt trãseat dñium vtile.odiũ ẋo ex pte dñi inducit vt apud eũ remaneat dñium directũ.pscẽptio ẋo.xxx.vel.xl.annoꝝ est inducta in merũ odiũ negligentis.q̃a cũ ꝓcedat cũ mala fide iura nolunt subuenire male fidei possessorib⁹. Et ex hac rõne dico q̃ in pscriptõe lõgissimi tpis cũ bona fide qñ pscribit ꝯ eccliaz.j.e.đ q̃rta.vel ꝯ ꝓpatũ sine titulo q̃ acq̃rit dñium vtile sicut ĩ pscriptõe lõgi tpis cũ tũc cessat rõ malefidei.qđ vĩ vel le tex.in.d.§.põt.z in.l.siq̀s emptiõis palle. z idem ibi Bar. Aduerte tũ in eo qđ dixi post Di.q̃ p pscẽptiõz acquirit vtile dñium z nõ directũ.scias.n. q̃ in pscriptiõe cũ mala fide oẽs ꝓueniunt q̃ nõ acquirit dñiuz ſz tm̃ exceptõ.vt in.d.l.siq̀s.z.d.§.põt. Bz in pscripti one cũ bona fide sunt opiniões.quidam eĩ tenẽt illam opi. Di. Alij ẋo dicũt q̃ acquirit dñium etiã directũ de quo vide p gl.in.d.l.siquis emptõis.z pleni⁹ p Jo. an.in dicta regula possessor.in.ẋ.quartum ꝓponebatur.vbi põit motiua vrgentia ad vtrãq; partem et tandem cõcludit q̃ q̃ ad modum vtendi acquirit prescribens omne dominium quia põt illa re vti vt vult et sic põt quilibet dominus disponere de re sua.z sic iudicio meo posset intelligi Jnn.in.c.ceterum.s.đ iudi.vbi dicit q̃ p prescriptiõem quis acquirit directũ et vtile dominium qđ est notandũ.qđ vide p glo.z Li. in auctẽ. nisi.C.de bo.mater.z Bar.in.l.j.§.fi.ff.đ aqua plu.ar. in.l.minor.§.j.ff.de euic.sed distingue ibi no.ſm distinctionẽ istam.Sed capiẽdo dñium directũ ꝓut descẽdit a iure naturali qđ inheret ossib⁹ hominis. vt in.l.ij. ff.p socio.illud nõ pscribit quia nõ põt lege humana z ciuili tolli qđ ẽ naturali rõne acq̃sitũ.resistit.n.ĩ hoc eq̃tas nãlis qđ satis placet. Et addo ad ſ tex.nõbilẽ ĩ. c.ad aures.j.e.vbi dĩ q̃ pscriptõ cũ bona fide omnem ꝓsus actiõz excludit.z vide oĩno qđ ibi dicam vide similem qõnem p bar.in.l.fi.ff.rez ra.ba.vbi querit an p pscriptionẽ debiti tollat obligatio naturalis et cõcludit idẽ ĩ effectu qđ sup̃.q̃ tollit obligatio q̃ ad oẽm effectũ tm̃ remanet naturalis z vtilis apud eum ad idem vide glo.in.l.obligationũ fere.§.placz.ff.đ actõ.z ob. Adũte ſ põt satis admitti de iure canonico vbi fuit pscriptũ cũ mala fide z q̃tidie ſ ꝓtingit hodie ꝓpter statuta q̃ post certũ tp̃s nõ admittũt creditorẽ ad agẽdũ nũquid valẽt talia statuta quin saltẽ possit agi in foro ecclĩastico rõne pcti vt dixi: Bar.fuit sibi cõtrari⁹ vĩ tm̃ magis vt valeãt z q̃ tollat oĩs obligatio nãlis in effectu.sed cõtrariũ voluit Jo.an.c.fi.de exceptio.li.vj. Bal.ĩ.c.siq̀s p trigita si de feu.fu.ꝓtro.col.x.dic̃ ꝓsi de randa verba statuti.aut.n.dicit q̃ creditor q̃ nõ petierit infra tantũ tp̃s intelligat fecisse pactũ de nõ petẽdo vel intelligat p acceptilationẽ debitorẽ liberasse z tũc bñ tolleret naturalẽ obligationẽ in effectu. z sic sentit q̃ hoc casu nõ possit recurri ad eccliam.facit qđ ĩ simili no.Bar.in.l.oẽs ppli.ff.de iusti.z iu.qñ statutũ p̃sumit fictionẽ vel simulationẽ.Aut statutũ dicit q̃ tollatur rõe negligẽtie obligatõ nãlis.z tũc dic̃ se putare q̃ in foro statuẽtiũ tollat obligatio nãlis saltẽ in effectu. secus in foro canonico rõne peccati q: nõ põt directe tollere naturalẽ.z vide ibi latius. Aut statutũ refert se solũ ad exercitiũ vt q: dicit creditor nõ audiat post tãtũ tp̃s z tũc nõ tollit aliqua obligatio q: solũ excludit psona agẽs.sil'r in excõicato q: tũc agit post absolutionẽ.z iõ ſ casu statutũ nõ impedit quin debeat audiri ĩ foro ecclĩastico.z no.bñ hec verba.z vide qđ dicã.j.c. fi. Ultimo hic quero an p pactũ possit impediri pscriptio: vide p Bar.p⁹ Di.in.l.nemo.põt.ff.de lega. j.z l.j.ff.đ vsuca.vbi ĩ effectu ꝯcludit q̃ vsucapio seu pscriptio cũ bona fide nõ põt pacto directe renũciari q: sũt iducte ĩ fauorẽ publicũ ne dñia sint incerta.vt.ĩ d.l.j.ius aũt publicũ pacto ꝓpatoꝝ nõ ĩmittit.ff.đ pactis ius publicũ.z in.c.si diligẽti.đ fo.cõ.ĩdirecte tũ bñ remittit̃ pp supueniẽtiã male fidei q̃ impedit cursũ pscriptiõis.vt ĩ.c.fi.j.e. Prescriptio ẋo q̃ est inducta in odiũ negligẽtis vt illa q̃ currit cũ mala fide nõ põt remitti q: nõ põt q̃s renũciare iuri ĩtroducto ĩ odiũ alteri⁹. vt no.in.l.cũ filiussa.ff.ad mace. Et q̃ infert Bar.q̃ si statuto cauet̃ creditorẽ nõ audiendũ post.x. ãno s nõ põt debitor tali statuto renũciare. Et ex ſ sentit valere tale statutũ.z idẽ innuit in.l.seq̃t.§.si viã.ff.de vsuc.ſ ꝯriũ no.i.l.oẽs ppli.ff.de iusti.z iu.tu vide ĩ ſ qđ dixi ĩ c.qđ clericis de fo.cõ. Quedã ẽ pscriptio inducta ĩ merũ fauorẽ alic⁹ z tali pscriptiõi renũciari põt.exemplũ in pscriptione inducta ꝯ volentem redibere aĩal morbosũ.vt.l.quod si nolit.§.siq̀d ita.ff.đ edi.edi. Jo.an. sup rubca b⁹ ti.ĩ addi.p⁹ Rofre.formatat questionez de eo cui fuit ꝓstituta seruitus z apposituũ pactũ vt nõ tollat lapsu tp̃is.z ꝯcludit qđ.s.dixi post Di.z Bar.vt impediat pscriptio pp malã fidẽ. Itẽ vĩ sentire q̃ etiã impediat vi pacti.dicit.n.tale pactũ nocere emptori illius fundi in q̃ fuit cõstituta seruitus q: pactũ nocet et ꝓdest bñti cãm a paciscẽte.l.emptori.C.đ euic.z l.q̃tiens.ff.si fami.fur.fe.di. sed ex̃neo nõ nocz cũ fuerit psonale.l.si vn⁹.§.añ oĩa.ff.đ pac.do.an.j.e.c.cũ nõ liceat vĩ idem velle.s.vt ex iuribus pacti ĩpediat pscriptio q̃a hoc tangit p̃ncipaliter vtilitatẽ ꝓpatã secundario publicã cui pacto põt renũciari.vt no.in.c.si diligẽti đ foro cõpe.qđ maxime ꝓcederet ſm eũ in pscriptiõe mere odiosa.nam cum possit pacto interrumpi. vt no.di. in.l.sicut.C.đ pscrip.xxx.an.multo fortius põt impediri ne ꝓncheatur de iureiu.quemadmodum. Bz mihi ñ placet quatenus dixit do.an.pactũ valere in pscriptõe mere odiosa.nã cum illa nõ sit inducta in fauorẽ possessorisq: iura nõ fauent malefidei possessorib⁹ nõ video quõ possit a principio p pactũ renũciare.ar.c.vigilãti. z qđ ibi dicã.j.e.sed in mere fauorabili vel partim odiosa z partim fauorabili posset ꝓcedere hec opinio Jo. an.ar.in cle.q̃ꝫdiu de appel.z in auc̃.si tñ.C.de tẽp.app. facit.l.siq̀s emptionis.C.de pscrip.xxx.annoꝝ. z meli⁹ c.ad aplicam đ regula.cũ ibi no. Bal.tñ in.c.j.§.ꝓterea.de capitulis coꝛa.coll'.x. videtur sequi opi. Bart. simpliciter.et hec sufficiant ad intelllectũ rubce. Abb.

Dlacuit. Casus. Epus ꝯ eꝑum locum per se conuersus ad fidem prescribit triennio sed cum vacat ecclesia vel est in scismate non prescribitur contra ipsam. Diuiditur.nã primo ponit dictum.secundo determinat. ibi si tamen casum determinatum exponens. ibi si autem. alium addens. ibi item si. Nota primo duo singularia ex isto textu. Primo in eo q̃ habes casum in quo contra ecclesiam in re ĩmobili seu ĩ iuribus incoꝛporalibus currit pscriptio p spaciũ triennij cõtra.c.de quarta in fi.j.eo.et auc̃.quas actiones.C.de sacrosan.ec. Secdo q̃ currit prescriptio de iure canonico etiã cõtra eccliam cũ mala fide ꝯ.c.vigilãti.z.c.fi.j.e.sed dic ista emanasse in fauorẽ fidei vt prelati essent ꝓmptiores in reducẽdo ad fidelitatẽ loca collapsa ĩ beresim.mlta.n.ĩ fidei fauorẽ spãlia ĩducta sunt.vt in.c.in fidei fauorẽ de bere.li.vj.

7.ij.q.vij.si hereticus cũ silib⁹ ꝓterea aũcte canonuꝫ 7 ꝑ monitionẽ q̃ dꝫ acq̃sitionẽ ꝓcedere. vt no. hic i glo. 7 in regula possessor de re.iu.li.vj. Et ex hꝫ 7 ex tex.colligę q̃ ex cã vigenti 7 rõnabili posset induci in certis casib⁹ ꝓscriptio cũ mala fide sed cũ agat de exclusiõe peccati credo auctoritatez canonis necessariam. lex aũt ciuilis nõ posset hoc inducere.ad hoc tex.cũ glo.notabili in.c.inter hec.xxxiij.q.ij. ¶ No.scdo q̃ ecclie matrici vacanti vel inutilẽ ꝑlatũ ad agẽdũ hñti nõ currit ꝓscriptio.7 dic q̃ hꝫ tpe dormit ꝓscriptio si ꝑs tpe habilis plati fuisset inchoata.vñ tpe vacatiõis seu inhabilitatis ꝑlati dñt de medio ꝓscriptiones subduci.vt in.c. auditis.j.e. Ad materiã vide qđ no.j.e.ex transmissa.7 c.illud.7 ꝑ Bar.in.l.naturaliť.ff.de vsuca. ¶ Glo.prima opponit 7 soluit 7 qꝛ facilis est eã ꝑ te videas. Adũte tñ i eo q̃ dicit q̃ istud trienniũ cõputatur post illos sex menses q̃ debent intercedere post admonitionẽ factã ꝑprio epo vt locũ ꝑpriũ ꝙuertat ad fidem.nam sane intelligas vt sp fiat ꝙtinuatio triennij immediate p⁹ lapsũ illoꝝ sex mensiũ.nã hoc triennium currit a die conuersionis seu possessionis qꝛ absq̃ possessiõe nõ currẽt ꝓscriptio.vt in regula sine possessiõe li.vj. Vñ dicunt hꝫ Jnno.7 Hosti.7 bñ in ꝓmissis signatis i glo.ponit tẽpus post qđ lꝫ ꝑplin lapsũ i bẽsim acquirere 7 lucrari.hꝫ Jo ponit tps post qđ epus ꝑplin lapsi nõ põt illũ repetere. ¶ Glo.fi.ꝓmo colligit duos casus in q̃b ecclie ñ currit ꝓscriptio.scdo opponit 7 soluit vt pꝫ i ea. Sed non rñdet formaliter ad.c.nobis.7.c.vulterane. Hof.dicit q̃ hec capitula nõ loquũtur i iconomo sed in admiſtratore q̃ plenã hꝫ administrationẽ in tpalib⁹. Jtẽ presupposito q̃ ar.esset vex.s.q̃ iconomus posset agere tñ ñ ꝙcluderet 7 pꝫ instantia i tutore q̃ põt ꝙuenire 7 cõueniri ꝑ pupillo vel pupulus ei⁹ auctoritate iuꝛ distinctionẽ positã in.l.j.ff.de aucto.tu.7 tñ non currit ꝙ pupillum ꝓscriptio.C.de ꝓscrip.xxx.annoꝝ.l.sic.7.l.fi.C. in q̃bus cau.in inte.resti.nõ est necessa.ꝑm Jnno. Ego do aliã instantiam magis ꝙcludentẽ ad ꝓpositũ.nã vacante ecclia inferiori nõ currit ꝙ eã ꝓscriptio lꝫ epus ꝑ ea possit agere. hꝫ vltimũ ꝓbat in.c.fi.de suc.ab intes.7 l.sancimus.C.de sacrosan.ec.ꝑmũ.s.q̃ nõ currat ꝓscriptio tũc tpis notanter firmat Jnn.in.c.olim.el.j. dꝫ re. spo. Quęrit qꝛ tũc ecclia caret immediato defensore. 7 sic nõ est q̃ illius curam vtiliter agat.7 ꝑ hoc facit q̃ lꝫ epus possit agere nõ tñ hꝫ vel habere põt de facto curam sicut immediatus administrator.ar.opti.in.c.fi.dꝫ of.archi.7 in.c.j.de re.ec.nõ alie.li.vj. Et ꝑ hoc põt defensari 7 ꝓbari notabile dictũ Bar.in.l.naturaľ.ff.dꝫ vsuca.vbi dicit q̃ vacante imperio nõ currit ꝙ eius iura ꝓscriptio lꝫ papa tũc succedat in ptãte administrãdi vt in.c.lꝫ ex suscepto.de fo.cõpe.7 sic citates vel aliq̃ ꝑncipes nõ ꝑñt ꝓscribẽ tũc merũ 7 mixtũ imperiũ ꝑm eum 7 no.hoc dictũ rõne roboratũ qꝛ ipe nõ ita bñ ꝓbat lꝫ facit fundamentũ falsũ in iconomo q̃ lꝫ adsit tpe vacationis ecclie nõ tñ currit ꝓscriptio ꝑm eũ vt hic. sed hꝫ ar.est falsum qꝛ iconomus agere nõ põt vacante ecclesia.vt dicit glo.7 hoc indubitatũ in iuribꝫ spectãtibus ad solũ ꝑlatũ.ad hꝫ.c.j.in fi.ne se.va.7 in cle.ꝓcuratorẽ de ꝓcu.cũ ibi notatis. Sed dubiũ magis põt eẽ in alijs bonis 7 iuribus que nõ ptinẽt ad prelatũ tm̃. 7 ꝓfecto in bonis spectantib⁹ ad solũ ꝙuentũ seu capl'm satꝭ puto q̃ currat ꝓscriptio qꝛ nihil ad epm̃ de illis nisi forte sint talia 7 tanta q̃ capitulum nõ posset agere sup illis sine ꝙsensu prelati iuxta no.in.c.edoceri de rescrip. et. c.j.de procu.7 tunc puto in illis hunc tex.ꝓcedere. Si autem sunt bona communia.s.prelato 7 ecclie. 7 tunc nõ est paruũ dubiũ ꝑm me.vtrũ tũc prescriptio currat vacante ecclia.in quo sic dicerẽ q̃ si tenemus opi.q̃ tẽ ecclia nõ possit agere qđ sentit glo.fi.dꝫ.cle.ꝓcuratorẽ nõ curret ꝓscriptio qꝛ militat in illis rõ hui⁹.c. Aut tenemus ꝙtam opi.quã vł fouere. Archidi.7 Pan.vt ibi no.7 tũc vł dicendũ oppositũ.7 facit qđ no. Jnno. in.c.cũ dilectus de ꝙsue.vbi dicit q̃ vacante monasterio ꝑ mortem abbatis licite põt ꝙuentus agere 7 sindicum creare.aľ.l.j.ff.qđ cuiusq̃ vniuer.sed mihi plꝰ plꝫ vt nõ currat tũc ꝓscriptio.qꝛ nõ dꝫ ꝑindicare prelato q̃ non adest.ar.in.l.si cõem.ff.quemadmodũ ser. amit. vbiꝑ q̃ ꝓpter ꝑsonam pupilli ꝙseruať maior lesus in predio cõi.ꝓterea hoc ꝓbo ꝑ istũ tex.nam vt dicit Jnno.in.c.dilecti de ma.7 obe.hec spũalia 7 dignitates ecclesie sunt cõia 7 cõiter tenentur ab epo 7 capľo lꝫ eps sit caput.vt in.c.cũ clerici de ꝓ.sig.7 tũ vt vides hꝫ nõ currit ꝓscriptio in bis iuribus sede vacante.plus etiaꝫ plꝫ mihi ꝑma opi.vt sede vacante nõ possit capitulum agere sup iuribus 7 bonis communib⁹ q̃a ꝑlatus est caput vt ꝑdixi.7 pꝫ in.c.nouit.7.c.q̃to de bis q̃ fi. a ꝑla. vñ sine capite non dꝫ licere membris iura cõia in iudiciũ deducere cum possit preiudicari ꝑlato sed in alijs i q̃bus nõ timeť ď magno ꝓiudicio põt admitti vt capitulũ sede vacante exerceat iura pariť specãtia ad vtrũq̃.sic intelligo.c.fi.dꝫ re iudi.li.vj.7.c.vnicũ ne se.va.e. li.7 hec hñ notabis qꝛ ꝙ doc.nõ bene discussa. Et nota bis illud dictũ Bar.q̃ vacante imperio nõ currit prescriptio lꝫ ecclia succedat i administratiõe.nã ipe bar. alibi dubitauit 7 dimisit qõnem inde cisam. vt ipe no. in.l.j.ff.dꝫ aqua plu.ar. Jtẽ quatenus dicit Bar.in.d. l.naturaliter.q̃ vacante imperio nõ ꝓscribiť merũ aut mixtũ imperiũ.dico idem si imperium nõ vacat sed imperator est in remotis 7 nõ hꝫ aliquem loco sui in ꝓuincia vt hodie ꝙtingit in italia.nã inferior nõ põt ꝓscribere merũ aut mixtũ imperiũ qꝛ in istis incorporalibus nõ requiriť quasi possessio nisi sciente aduersario seu possessore.vt in.l.ij.C.de serui.7 aqua.no. Jnno.in.c. bone.ij.de postu.ꝑe.7.c.cõquerente. de of.or.7.c.ij.dꝫ in inte.resti.7 i multis alijs locis.7 iõ si imperator ignorat nõ põt quis hec iurisditionalia prescribere vt ipemet Bar.voluit in.l.j.ff.de aqua plu.ar.7 in.l.si publicanus.§.in vectigalibus.ff.de publi.qđ tene menti. Ex ꝓdictis hẽs ampliatũ hoc.c.vt nõ ponat casũ specialẽ in ecclesia matrice vacãte sed idẽ est in alia dignitate. ¶ Et glo.quero q̃d si ꝑlatus est excõicatus nũqd tũc ꝙ eccliam currit ꝓscriptio? glo.in.c. ꝑma actione.xvj. q.j.lꝫ q̃ nõ.7 idẽ hꝫ Hosti.q̃ ꝑ hãc lrãm arguit q̃ lꝫ ecclesia habeat epm̃ si tñ nõ est talis q̃ possit iura ecclie repetere vt qꝛ ẽ excõicatus nõ currit ꝓscriptio eccle allegat.c.qꝛ diuersitatẽ ď ꝙcess.pbẽ.q̃ tex.bñ facit.7.c.cũ inter.s.de excep.7 hoc est satis rõnabile in bonis ecclesie qꝛ malicia ꝑlati nõ dꝫ nocere ecclie.xvj.q.vj. si epꝫ 7 paria sũt nullũ hr̃e ꝑlatũ 7 inutilẽ hr̃e.vt in.c.ij.dꝫ trãsla.prela. ¶ Sed ego formo questionem quid in iuribꝫ 7 rebus ꝓprijs ipius excõicati an currat ꝙtra eũ ꝓscriptio cũ nõ deberet reportare cõmodũ de malicia sua. de iudi.intellerimus.7 facit qđ dixi post Hosti.s.ti.ꝑ xi.c.significauerũt. Sed puto idẽ dicẽdũ vt ꝓscriptio nõ currat.moneor ꝑ.d.c.qꝛ diuersitatẽ.qđ loq̃tur de iuribus 7 preeminẽtijs ipius excõicati 7 ꝑ rõnem. gl.in regula imputari de re.iur.li. vj. Nã hoc impedimẽtũ agendi nõ orit immediate ex culpa excõicati ꝓ ex pena ipius excõmunicatiõis.7 iõ cũ sit impeditus a lege nõ dꝫ ꝙtra eũ currere ꝓscriptio.l.j.i fi.C.de anna.exce.cũ silibus.7 vide plures ꝙsimiles casus i q̃bus nõ currit prescriptio ꝑ glo.in.d.c.ꝑma actiõe.7 plures adhuc no.ꝑ doc.in.c.ex transmissa.j.e.vbi dicã.7 ibi ẽt tangit an in istis 7 silibꝫ impedimẽtis nõ currat ꝓscꝑtio an ꝙ currat sed deť restitutio.7 dic vt ibi dicit. ¶ Alteriꝰ quero an ꝙtra ꝓscriptionẽ deť ecclie.j.quadriennũ bñficiũ restitutiõis in integrũ? Hosti.ꝑmo sentit hic q̃ sic dicit.n.q̃ post triennium de q̃ hic nõ audiet prelatus repetẽs iure cõi ꝓ bñficiũ restitutiõis in integrũ forsã q̃ sic remittẽs ad no.i.c.j.de in inte.resti. sed statim ab hoc dicto recedit dicẽs ꝑ istũ tex.reprobari opi. Na-

sonis q̃ dixerat eccl̃iam restituendã ꝛ̄ p̃scriptõez sicut pupillus.nã vt dicit si id verũ eẽt hec tpalis p̃scriptio nõ curreret ꝛ̄ eccl̃iaz sicut nec ꝛ̄ adolescẽtẽ. C.ī q̃ can. in inte.resti.nõ est ne.l.fi.vita trãseũt hic cõiter doct. ⁊ ipemet Host.tenuit ꝛ̄riũ in summa de in inte.res.§. iij.ꝑe finẽ.vbi dixit p̃scriptõez currere sed sibi subuenitur p bñficiũ restitutionis. Ego alꝫs in hac q̃one ꝓsului 7 varias reperi opi.7 ꝑfecto est elegãs 7 ꝟtile dubiũ.7 p̃ Ber.glosato: multũ variat ī.c.auditis de ī inte.resti.nũc i vnã nũc in ꝛ̄riã sniam declinãdo.sed tandẽ adhesit opi. Jo.7 Alin.q̃ tenuerũt restitutionẽ denegandã moti q: iura volnerũt eccl̃ijs p p̃scriptionez ꝓiudicarivt in.c.placuit.xvj.q.iij.7 ea.cã.7.q.iij.volumus. Jtẽ q: si ꝓsideret restitutio frustra emanasset iura de p̃scriptiõe loquẽtia aduersus eccl̃iam. Jdẽ tenuit Bof.ī sũma d̃ in inte.resti.in scda colũ.dicens q nũq̃ inuenit eccl̃iam restitui in vsucapiõe vel p̃scriptiõe ꝟz quedã tpa subducãtur d̃ medio.vt in.c. auditis.j.e. 7 hic sed in ꝛ̄ctu 7 p̃scriptiõib⁹ iudicialibus eccl̃ia equiparat minori.hãc eãdẽ opi.sentit glo.in cle.j.de in ite. resti.dicens illam cle.loq̃ de resti.aduersus lapsũ tpis. 7 nõ aduers⁹ p̃scriptõz ꝛ̄ quã nõ dat restitutio remittens ad no.in.d.c.auditis.nihil d̃ nouo inducẽs sed in ꝛ̄riã sniam ꝓueniũt numero plures 7 ingenij elegantiores. ṕmo Accur.glosato: iuris ciuilis ī dicta auc̃.quas actões.7 aptius in auc̃.de ec.ti.§.p tpalib⁹.vbi dixit ꝫ cõiter teneri. Scõ tenuit ꝫ Jo.glosato: decreti.in.c. placuit.ij.xvj.q.iij. Jdẽ tenuit Jnno.papa doct: subtilissimus in.c.j.d̃ in inte.resti.banc opi.secuti sũt pau. de leaza.zen.7 Jo.de lig.ī.d.cle.vna d̃ in inte.rest.collec.in.c.auditis.7 idẽ ibi oẽs fere moderni Host.in.d. §.iij.senserũt Bar.7 Bal.in.d.auc̃.quas actões.licet Li.alꝫ 7 male 7 infideliter recitat ibi opiniones canonistarum.p hac opi.ego consului in q̃one facti in quodam legato facto ecclesie fratrum minorum de senis.7 ꝓbatur hec opi.rõne minori currit p:escriptio nec rsti tuitur.l.vna.C.si aduer.vsuca.7.l.fi.C.in qui. cau.resti.in inte.nõ est ne.no.glo.in.l.sicut.C. de p̃scrip.xxx. an.ergo idẽ dicendũ in ecclesia que fungit iure minorum in restitutionis materia.vt in.c.j.7.c.auditis de in inte.resti.7 ī.c.j.7.ij.e.ti.li.vj.7 ī cle.vna.e.ti. Nec valꝫ si dicat dicta iura loq̃ in ꝛ̄ctibus 7 p̃scriptiõib⁹ iudicialibus q: nõ apparet rõ sic restringendi.si.n. aduersus ꝛ̄ctũ p quẽ secuta traditiõe transfert dñium dat restitutio.q̃ fortius est ꝓcedenda restitutio aduersus p̃scriptionẽ cũ ꝛ̄ctus sit de iure gẽtiũ.l.ex hoc iure.ff.d̃ iust. 7 iu.7 interuenit vtriusq; partis ꝓsensus.l.siĉ.C. acti. 7 ob.7 vtriusq; nascit obligatio.l.labeo.ff.de ꝟ.obl.l. labeo.ij.de ꝟ.sig.p̃scriptio aũt est de iure ciuili 7 inuenta et causata circa partiũ cõsensum. Si q̃ p restitutionẽ fortius vinculũ dissoluit multo fort⁹ minus forte auc̃.multo magis.C.d̃ epi.7 cle.7.c.cũ in cũctis d̃ elec. Jtẽ actus iudiciales sũt multũ fauorabiles vt teneãt 7 sit litiũ finis.vt in.c.finẽ de do.7 ꝓtu.7.l.q̃dã estimauerũt.ff.si cer.pe.hinc alibi dixit glo.notabilis delictũ p̃lati nocere eccl̃ie ī iudicialib⁹ sed nõ in ꝛ̄ctu vt no.ī regula delictũ p̃lati.li.vj. Ex aduersus actus iudiciales restituit eccl̃ia etiã aduersus sniam. vt ī.d.c.j.de ī ite. resti.li.vj.7.d.c.auditis.ergo multo fortius aduersus p̃scriptionẽ eĩ iudicialẽ. Preterea cle.vna d̃ in inte.resti.loq̃tur indistincte vt adũsus lapsũ tpis restituat eccl̃esia q̃ adũsus p̃scriptionẽ q̃ causat ex tpis cursu.et ps ista ꝑfecto verior ẽ maxime vbi p̃scriptio ꝓcessit ꝓtra ignorãtẽ de iure suo vt erat in illa q̃one circa legatũ eccl̃esie fcm̃.nã vt singulariter voluit Bar.in.l.j.§.siq̃s aũt ff.de iti.actuq; ꝓua.etiã maior est restituẽdus ꝓpter ignorantiã aduersus p̃scriptionẽ.ar.illius.l. Ego adduco ad idẽ glo.nõbilẽ q̃ ꝫ sensit ī.l.j.C.de pa.pote.7 facit opti.tex.ī.l.pantom⁹.ff.de acq̃.here. Nõ obstãt iura que volnerũt eccl̃ie p̃iudicari p p̃scriptionẽ q: idez reperitur in minori 7 tñ ꝓtinet restitutio. Jdẽ etiaz est reperire in ꝛ̄ctu qui obligat sed tñ rescindit p restitutiõis bñficiũ nec sequit q̃ ꝓpter hoc iura sũt frustratoria q: ꝫ falsum cum restitutio debeat peti infra quadriennium quo lapso alia iusta cã nõ apparente firma manet p:escriptio.vt in.c.j.7.ij.de in inte.restitu.li.vj. Nõ obstat q̃ de hac restitutione iure nõ caueat.quia satis est q̃ includat sub verbis generalib⁹.iura em̃ generaliter volunt eccl̃esie lese succurri p restitutiõis bñficiũ vt in iuribus p̃alle. Sed occurrit aliud pulchr dubium circa cursum illius quadrienny q̃ dat ad petendum bñficiũ restitutionis.nã cõiter tenet q̃ adũ sus illud quadriennium nõ datur restitutio ne ꝓcessus sit infinitus cũ veniat ad firmandã p̃scriptionẽ.7 videtur ꝑbari.in.d.c.j.7.ij.de in inte.resti.li.vj. Nũ incipiat currẽ illd̃ quadriennium:certe dicẽdũ q̃ a tpe lesionis vt in dictis iurib⁹.7 sic post cõpletã p̃scriptionẽ q: tũc eccl̃ia incipit ledi. Ex dico vnũ dictũ notabile vt velz q̃ illud tps est a principio vtile.vñ nõ currit ignoranti.ꝫ vt ꝑbari p tex.illius.c.j.vbi dz q̃ siquis negligenter omiserit ꝛ̄c.ignorãs em̃ nõ negligit vt ꝑbat in c.ij.iũcto.c.q: diuersitatẽ de ꝓcess.ꝑben. Ad idem glo. in.c.q̃s sit de ele.li.vj.in ꝟ.distulerit.7 insti.de actio.§. itẽ mirta in ꝟ.distulerit. Et hãc opi.sin.tenuit Jo.de lig.p⁹ zen.ī.d.cle.vna ī ꝟ.ꝓtinuũ.ꝑ ꝫ facit q: quadriennũ illd̃ succedit loco anni vtilis q̃ olī cõpetebat.vt dicit ter.in.l.fi.C.de tẽp.in inte.resti.dz q̃ esse vtile a ṕncipio vt sic sapiat natnrã e⁹ in cuius locũ surrogat ar. c.eccl̃ia vt lite pen. Preterea ibi in.d.c.j.dicit post q̃driennium eccl̃iam nõ audiendã volẽtẽ petẽ restitutiõz in inte.nisi aliq̃ rõnabis causa subsit q̃ moueat supiorẽ. ad hoc beneficiũ ꝓcedẽdũ sed ꝑfecto ignorãtia est ꝑbabilis cã cũ inducat restitutionẽ ẽt in maiori. vt.s. dixi.7 p ꝫ habes hoc.c.vtiliter expeditũ.alia que pñt tangi sunt facilia. Nico.ab.

In Jbil. Hoc.c.legit varijs modis ī gl.7 extra vt.j.patebit.sed Jo.an.summat duobus modis ꝑm ṕmas duas lect. q̃ eliciunt ex glo.fi.7 p̃ sic Taciturnitas ꝑlati nõ nocet eccl̃e donec sit p̃scriptũ.scõ sic. Jn rebus inuasis nõ currit p̃scriptio.posset sũmari 7 alijs modis vt j.patebit.ꝫ iste due lec.sũt vere ī se 7 ꝓcedũt sine scrupulo. d̃ alijs ꝟo posset dubitari vt dicã in sequẽtibus. Diuidit.naz p̃ repetit q̃ scripserat olim.scõ ꝓtestat ibi ꝫ illd̃. Nõ p̃ ar.q̃ ꝑ scãdalo euitãdo dz q̃s ius suũ indiscussuz dimittere. Et idẽ vĩ ꝑbare tex.q̃n res recupari sine formali strepitu.i. ꝓtentioso iudicio nõ põt vt potius sit ꝓtemnenda q̃s in iudicio litigandũ. Dz Jnno.dicit q̃ hoc fecit papa ex supabundanti iusticia.nã 7 si cũ formali strepitu ꝫ faceret nõ peccaret. Ego ꝫ fateor:apte q̃ ad strepitũ iudicior̃.nã 7 religiosi nõ peccãt si ius suũ ꝑsequũt in iudicio ꝟz sit honestũ vt ꝓstituant sindicũ.vt le.7 no.in.c.vno de sindico.7.c.cũ deputati de iudi.7.v.q.iij.c.fi.7 ꝑbat apertius ī oĩbus in.c.q̃d debet.xiij.q.j. Dz dubito circa p̃dicta 7 circa ter.d̃ diuobus.ṕmo nũq̃d q̃s sine petõ possit rẽ suã sic repetẽ si sine scãdalo eã ꝓsequi nõ põt seu valz:scõ nũquid p̃latus citra papã possit hoste rẽ ecclie vel pauperuz nõ repetere vt euitet anfract⁹ iudicior̃ sicut vĩ hic papã fecisse. Circa ṕmũ hic dicerem q̃ aut timet de scandalo circa ꝓsonam rẽ nostrã detinentẽ 7 d̃ iure ciuili nõ est de tali scandalo curãdũ.nã si nõ põt res aliter recuperari licitũ ẽ etiã occidere iuadẽtẽ.vt no. Bar.ī.l.furẽ.ff.de sica.multo fortius nõ est curãdũ de scãdalo q̃d aliũde potest ꝓtingere in ꝑsonaz illius illiciti detẽtoris Et idẽ vĩ de iure canonico q̃n nõ timet sedes sed quid valde seuũ 7 horribile.ar.in.c.de occidendis.xxiij.q.v. 7 in.c.ij.de homi.li.vj. Si aũt tale q̃d graue 7 horridũ timeret nõ ꝓsulerem bono viro vt ꝑ repetitione bonorũ tpaliũ tantũ scandalũ suscitaret.ad hoc adduco

bo.tex.in.c.suscepim⁹ de homi.z vide qđ ibi no.z in.c. ij.đ no.ope.nũc.vbi bo.tex.ad mãm.z vide p Jnn.i.c. si ꝙo el.j.de sen.ex.ergo fortius dz abstinere ꝑ euitan do alioꝝ scãdalo.vt in.d.c.ij.z dic vt ibi ¶ Quo ad se cundũ dicerem q si prelatus verisilr arbitratur q ad tempus differendo recuperabit rem suã sine litigio nõ peccat supersedendo.ar.hic z arg.xxiij.q.viij.cõueni or.z.c.qñ.xj.q.iij.hinc apls. Redimentes tẽpus qm dies mali sunt.sed vbi prelatus ista verisilr non arbitrat puto ipz peccare q; de negligentia conuincitur que ẽ peccatum mortale in prelato.vt notat glo.in.c.ea đ offi.archi.z fac̃.c.siqs abbas.xviij.q.ij.z videt ꝑ hac cõ clusiõe tex.in.c.in canonib⁹.xvj.q.j.z.c. sit rector. xliij. di.facit.c.expedit.xij.q.j.z.c.error cui non restituitur. lxxxiij.di. ¶ Ultimo potes notare ibi nobis.z ibi post me.q papa loquitur vni in plurali z de se in singulari. z b̃ fecit Gregorius ex magna humilitate.hodie autez ꝓpter stilum curie tales lr̃e presumerẽtur falsc.vt in.c. gr̃aui de cri.fal. ¶ Uenio ad glo.j.z ij.sunt faciles. vltima colligit q taciturnitas prelati nõ ꝓiudicat succes sori ꝓ qđ imediate oppono de.c.ꝓcedenti.vbi pz q ex taciturnitate ꝓlati ĩducit ꝓscꝑtio.delictũ.n.ꝓlati in omittẽdo ꝓiudicat ecclie.vt no.in regla delictũ.li.vj.z b̃ ꝓriũ militat ꝓ tex.istũ in quo papa dicit q taciturnitas sua nõ nocebit alijs successoribꝫ.nã z ꝓ papam ĩ iuribus romane ecclie currit ꝓscriptio licz reqrat centenaria.vt.j.e.cũ nobis.z in auc̃.quas actiões. C.đ sacro san.ec. Do.metu ꝙtrarij.iste tex.legit variis modis.ꝓmo ꝑm glo.vt intelligat de ꝓscriptiõe nõ completa.nã cũ sola centenaria currat ꝓ eccliam romanã nõ potat iste papa tãto tpe viuere vt taciturnitas sua eccle ꝓiudicaret.ar.l.fi.C.de sacrosan.ec.Hec lec.est in se vera ß nõ ꝙgruit lr̃e q̃ in plurali dicit q nõ nocebit põtificib⁹ futuris ꝛc.etiam si potuisset compleri ĩ vita successoris ꝓterea ß lect. nullã ꝙtinet dubitationẽ.nã sola taciturnitas etiã in reb⁹ ꝓuatoꝝ nõ nocet añ ꝓscriptionẽ completã qz qs nõ ꝓsumit ꝙsentire.vt.l. filiusfamilias.§.ĩ uitus.ff.de ꝓcu.z.l.q vas.§.vetare.ff.de fur.z.j.c.p totũ.scdo legit ꝑm gl.vt intelligat in reb⁹ inuasis q̃s ista patricia violent inuaserat ĩ qb⁹ nõ currit ꝓscriptio.allegat.xvj.q.iij.lz ĩ regulis. Hec lec.ẽ ẽt ĩ se vera sed ad ipius intellectũ aduerte.nã respectu occupantis nulla est specialitas saltẽ de iure canonico inuiolento qz mala fides ĩpedit ꝓscriptiõz.j.e.vigilãti.z.c.fi. ß respectu aliorꝝ successoꝝ etiã singulariũ violẽtia afficit rẽ inuasã. vt quãtũcũq; habeat bonã fidẽ nõ possit ꝓscribere ꝓpter vnũ vitiũ reale qđ sequitur quẽlibet possessorez.vt l.vitia.C.de acq̃.pos.z expssius isti.đ vsuca.§.furtiue. cũ'se.ß ille tex.loqtur de ꝓscriptione lõgi tpis vel.x.vl xx.annoꝝ cũ titulo q̃ ꝓ priuatũ currit ſecus ĩ ꝓscꝑtiõe longissimi tpis.vt.xxx.vel.xl.annoꝝ.nã illa ꝓcedit etiam in reb⁹ inuasis si successor singularis fuit bonefidei successor z a se vult incipere ꝓscꝑtionẽ.vt no.glo.ĩ. đ. §.furtiue.ꝑ ß.l.sicut.z.l.oẽs.C.de ꝓscrip.xxx.annorũ. Successor ꝙo vlis nõ ꝓscribit de iure ciuili si defunct⁹ habuit malã fidẽ ẽt sine violentia.vt.l.cũ heres.ff.đ diuer.tẽp.ꝓscri.qz censet eadẽ ꝓsona cũ defuncto.vt ĩ aucten.de ĩureiur.a mozi.ꝓsti.ß đ eq̃tate canonica dicit. Di.in regla possessor.li.vj.q ꝑt ꝓscribẽ exq̃ ẽ bõe fidei possessor z ichoat a ꝓsona sua ꝓscriptiõem ꝑ ea q̃ le.et no.j.e.de quarta.z.c.cura de iurepa.licz posset iudicio meo dici q illa iura loquũt ĩ successore q̃ ñ causat ius suũ a defuncto ß a supiore q̃ ĩuestiuit euz de bñficio.h̃ em̃ nõ censet eadẽ ꝓsona cũ defuncto merito mala fides ꝑdecessoris nõ nocet successori.sec⁹ añt vl̃ in herede q̃ causat ius suũ a defuncto z censet eadẽ ꝓsona cum defuncto z cũ ß sit expssum de iure ciuili.vt.d.l.cũ heres nec habeamus ꝓximum de iure canonico standuz est iuri ciuili.vt in.c.j.de no.ope.nun.marie qz heres tenet exonerare aiam defuncti q̃ fuit in mala fide.vt in.c.fi.de sepul.z in.c.in lr̃is de rap.et.c.a nobis.ij.de sen. excom. Et ad hoc forte nõ aduertit. Di.z p hec hẽs đclaratã hãc scdam lect.q̃ minus generaliter ponit hic ꝑ glo.et doc. ¶ Tercium intellectũ sentit hec glo.ꝓpe finem.q ꝑ hãc ꝓtestatoꝝ quã facit hic papa fuit ꝓscriptio patricie interrupta nõ tñ firmat pedes sed vl̃ recedere ab ea in eo q dicit q papa nõ seruauit id qđ hz in.l.ij.C. đ anna.excep.z.ix.vj.q.iij.§.põt.ibi em̃ dz q q̃ vult ꝑ scriptionẽ interrũpere dz adire iudicẽ z querelã exponere z si non potest illum hr̃e adeat epm̃ z in ipius defectũ ꝓtestet coram notario z si non est tabellionis vsus ꝓtestetur coram viris idoneis.al's autez non fit ciuiliter interruptio. Jnn.ꝙo ponit hic istas tres lec.z vltimã etiam approbat dicẽs spãle in ꝓncipe vt vnus ꝓnceps cõtra alium ꝑ tales ꝓtestationes interrumpat ꝓscriptiõez cũ nõ sit alius coram quo conueniat.ar.illius.l.ij.z qđ no.j.c.pri.z sic etiã transit Jo.an. z approbãt eã cõit doc.sequentes z est ꝓfecto sec.notabilis z verissima in se habito respectu nõ ad verba sed ad mentẽ illius.l.ij. nõ em̃ dez vt papa adeat epm̃ loci cũ ipe sit eo maior sed non puto in alijs inferioribꝫ ꝓcedere qz si possessor nõ põt de facili ꝓueniri dz actor adire loci epm̃ qui est iudex in defectum presidis ꝓuincie in auc̃.vt differen. iudi col.ix.nã iste denũciationes extraiudiciales nõ constituũt quem in mala fide regulariter post vsucapionem inchoatã.vt le.z no.in.l.pe.ff.pemptore no. Bar.in.l. naturaliter.ff.de vsuca.z Arch.in.§.pt.xvj.q.iij.z gl. xxiij.q.iiij.q̃s magnũ.secus si fiat in ꝓncipio acq̃sitiõis. allegat.l.si fundus.C.de rei vẽ.z no.in iuribꝫ prealle. Et sic dz intelligi glo.j.e.si diligenti.puto tñ q ĩ principibus supiorẽ nõ recognoscẽtibꝫ saltẽ de facto potuerit dicta lec. Jnno.obseruari. Hec tñ lec.iudicio meo nõ ꝙgruit isti lr̃e que aperte ꝓsupponit hanc patriciã potuisse in iudicio ꝙueniri vt pz in tex.ibi nihil cũ foro rali strepitu ꝛc. Jtẽ saltem erit sub papa si nõ recognoscebat aliũ supiorẽ.vt dixi.ß.c.pri. No. Jnn.in.c.licet ex suscepto de fo.cõ.q̃ poterit eẽ iudex sup rebus ecclesie vel pauperũ.ij.q.vij.siqs erga.z no.ß.de indi.cũ venissent.cũ g̃ remediũ eẽt promptũ nõ dz ꝓ regulas iurꝝ denunciatio extraiudicialis interrũpere ꝓscriptionem seu ꝙstituere quẽ in mala fide. ¶ Quartã lec.ponit b̃ do.an.z est notabilis intellectus ꝑm eũ vt intelligat b̃ decretalis in debitis vl̃ reb⁹ legatis vel al's debitis pauperib⁹ incertis vt illis ex taciturnitate prelati vl̃ executoꝝ nõ declarantiũ seu ꝓcedentiũ nõ ꝓiudicet exq̃ legatũ vel debitũ nõ determinat ad certũ locũ qz pauperibus nõ põt imputari q̃re non agũt exq̃ nõ sit certi nec certificati.ad qđ ĩducit.l.j.C.de anna.excep.z sic dicit al's dixisse ĩ qõne facti. Quicq̃d dixerit Fede.suo ꝙsilio.cj.vbi dicit q epõ ĩ vẽditiõe rer̃ ꝓ incertis dat cõditio ex.l.nulli.C.de epi.z cle.q̃ spacio.xxx.ãn.tollitur. C.ꝓscrip.xxx.anno.l.sicut. Nec obstat ꝑm eũ q ecclie nõ currat ꝓscriptio nisi ꝓscriptiões.xl.an.vt.j.e.de q̃rta.qz ĩ casu ꝓdicto nõ currũt ecclẽs vel rebus ecclesiasticis seu indebitis ecclẽs.nã b̃ casu nõ cõpetũt actiones epõ vt epõ ß vt administratori z iconomo bonorumz pauperum.vt.l.nulli.z.l.siqs.C.đ epi.z cle.ꝑm Fede. ß hec nõ placent do.an. vt ꝓdixi qz ꝑm eũ exq̃ pauperes sũt incerti negligentia epi vt executoris nõ dz nocere illis agẽ nõ valentibus sicut nec negligentia patris administratoris nocet filio.vt in.l.j.ĩ fi. C.đ anna. excep. Hec lec.do.an.si vera foret eẽt nõbilis z singularis sz minime eã verã puto q̃nimmo ꝓ eã dico eẽ casũ in.l.fi. C.de sacrosan.ec.vbi ꝓscribit ꝓ legatũ factum ꝓ redimendis captiuis lz captini nõ eẽnt expssi nec agere possent.z idẽ qñ legatũ fit pauperib⁹.vt ibi no.in gl.ĩ ꝙ.captiuoꝝ.z ß qz vtroq; casu cõpetit epõ vendicatio. vt dicit ibi glo.z ꝓbat in.l.nulli.z.l.siqs ad declinãdam. C.de epi.z cle.z hoc qñ testator de executore sibi non ꝓuidit.vt ĩ pal.in ꝛibus al's executor vendicat. Ad idẽ

allego tex.notabilẽ in auc. de ec.ti.§. p tpaliby. coll. ix. vbi generaliter dicit q in exactione legatoꝝ z hẽditatuz q̃ ad pias cãs relinquũtur hz locũ dũtaxat prescriptio xl. annoꝝ. Certũqz ẽ q id qđ relinquit p aĩa q̃literc̃qz dicit relictũ ad pias cãs. vt in.l. siqs titio. ff. de le. ij. z ibi p glo. z bar. Nec ob. rõ do. an. q pauperes sũt incerti z sic agere non pñt. Cape instantiam minor non põt eẽ in iudicio sine curatore instituto. de cura. in princi. z tñ ptra eũ currit prescriptio ex negligẽtia vel defectu curatoris. vt in.l. sicut. C. de prescrip. xxx. annoꝝ. facit. l. fi. i fi. C. in qui. cau. in inte. resti. non ẽ ne. Item eccla tanqz corpus inanimatum agere nõ põt z tñ ex negligẽtia rectoris currit ꝯ eam prescriptio. ita dicendũ ẽ in ꝓposito hz pauper incerti nõ pñt agere tñ qz hñt administratorẽ ltimum. s. epm ex ei⁹ negligẽtia currit prescriptio. vt i. d. l. fi. Non ob. l. j. C. de anna. excep. quã p se alle. do. an. qz pr ibi possidet bona filq nõ aũt vt administrator filq. ß p vsufructũ quẽ hz in illis bonis vt ibi pz. iõ cũ filj⁹ nõ valeat agere illo tpe sibi nõ currit prescriptio. sicut in simili videmus in rebus dotaliby. p quiby ꝓstãte mrimonio vxor agere non põt. vt. l. doce ancillã. C. de reiven. z hoc q maritus ẽ quasi dñs possidens illa bona nõ vt administrator vxoris ß iure suo iõ non currit ꝯ vxorẽ p prescriptio ꝓstante matrimonio. vt in.l. in reb. C. de iure do. etiam dico q ꝯ dictũ Fede. đ quo etiã valde admiror in eo q dicit q in istis legatis incertis seu factĩ pauperiby currit ꝯ epm prescriptio xxx. an. est de directo casus retũdus in. d. §. pro tpaliby. vbi dr q in legatis ad pias cãs nõ currit minor prescriptio q̃drigenaria. ad idẽ optime facit. l. fi. C. de sacrosan. ec. ibi eñ equiparant legatũ factũ eccl̃ys z p redẽptione captiuoꝝ seu pauperiby q̃ ad prescriptõem inducendam. naz in vtroqz casu illo tpe statuebat termin⁹ centũ annoꝝ. Ex q̃ euidẽter colligit q hec actio nõ regulat̃ ꝑm alias actões. et in hoc fuit receptus Fede. qr voluit iudicare ĩ istis sic in alijs actionib nõ priuilegiatis z nimiꝝ hec actio cõpetẽs p relictis factis ad pias cãs ẽ priuilegiata. nã iura non min⁹ fauẽt paupib q̃s eccl̃ys. vt. d. l. fi. nã z bona eccl̃iaꝝ dicunt̃ paupeꝝ. vt in. c. fi. xvj. q. j. z hoc ꝑm intellectũ glo. z ꝓpter paupes alẽdos inbent bona eccl̃esijs iam acq̃sita vendi. vt in. c. auꝝ hz eccla. xij. q. ij. z ꝓpter pauperes alendos principaliter fuerũt bona eccl̃esijs collata reseruata que olim in primitiua eccla distrahebant̃. vt in. c. videtes. xij. q. j. z ex pdicto. §. p tẽporaliby. z. xvj. q. iiij. c. fi. dico q hodie etiã in legatĩ factis eccl̃ys currit prescriptio. xl. annoꝝ. nec expectat̃ lapsus centũ annoꝝ. z sic. l. fi. C. de sacrosan. ec. etiã in legatis ẽ correcta hz glo. ibi videat̃ dubitare p auc. quas actiones. c. ti. z pdicta bñ notabis. tene g̃ alterã ex triby ꝑmis lecturis. nã papa iudicio meo nil noui voluit hic inducere ß fecit hanc denũciatõem ad ꝓfessionez istius patricie ne crederet q taciturnitas pape sibi ꝓdesset in acq̃sitõe dñij. z sic induceret̃ ad illa bona inuasa vel occupata retinẽda. z q hoc sit vez ꝓbo p tex. ibi illo vos scire credimus ꝛc. q̃ ꝟba innuũt clarissime q hec denũciatio nil noui inducit ß declarat ius antiquũ. Et p tercio intellectu quẽ firmat Inno. vide in sili bo. tex. z qđ ibi no. bar. in. l. de pupillo. §. siqs ipi ptoni. ff. đ no. operanun. vel dic ponẽdo q̃ntaz lec. q in rebus paupez seu eccl̃ie sola denũciatio etiam p⁹ acq̃sitõem ꝓstituit quez i mala fide. z iõ tex. hic nõ sine misterio dicit i reb⁹ pauperum ꝛc. z est notabilis z singularis intellectus z multum probabilis. video enim q in petitõne hereditat̃ est spãlis ꝑm doc. in. c. grauis. s̃. de resti. spo. vt. j. c. pri. vt is q̃ audit sibi litem mouẽdam ꝓstituat̃ in mala fide. et ꝓbat̃ in. l. itẽ veniũt. ff. de peti. here. §. petitã. cũ seqnẽ. fortius in reb⁹ paupez vel eccl̃ie talis denũciatio debet nocere vt hic. nam credendũ ẽ huic denũciatõi vl̃ saltem facit hominem vacillare cum nõ fiat pro priuato cõmodo sed publico. vel possumus dicere tenendo intellectum quem tenet dd. an. in. c. grauis ꝑalle. Ad. d. l. itẽ veniũt. vbi dicũt illã pcedere regl̃ariter q̃ncũqz quis possidet sine titulo vt tũc denũciatio ꝓstituat quẽ i mala fide qđ ẽ bñ notãdũ. ita dicamus in ꝓposito: q cum ista patricia possideret sine titulo merito hec denũciatio ꝑsertim iterata habuerit interrũpere ꝑscriptõnem etiã bona fide inchoatã maxie cũ fit p supiorẽ vt hic. et hoc est iuris antiq̃. iõ nihil de nouo hec decre. induc̃ cũ rõ esset antiq̃. z iõ dixit illa ꝟba scire vos credimus ꝛc. z ẽ multũ notabis. Ni.

Auctorum. Hoc. c. hz principaliter duos intellect⁹. p̃mus in ꝑscriptione eccl̃ie actiue. scđs in passiue. ꝼm primũ hoc intẽdit p q̃etam z sincerã possessionẽ. xxx. annoꝝ ꝑscribit eccl̃ia rez priuati. ꝼm aliũ hoc dic̃. Eccl̃a ꝯ eccl̃iam ꝑscribit spatio. xxx. annoꝝ. z hodie non ꝓcedit p. c. j. p̃ri. iõ tene primũ. No. p ibi q̃ete z sincere iũcta glo. p intellectu hoꝝ verboꝝ. q̃ete em possidet q̃ non stimulat̃ in iudicio. sincere ꝟo qui hz bonã fidez. ex q̃bus bñ notabis q q̃ patit̃ cõtrouersiam non dicit̃ illã rez q̃ete possidere lz ꝓtrouersia sit iudicialis. qđ facit ad intellectũ iuriũ exigentiũ q̃etam possessionem. et ad no. in. c. cõmissa. de elec. li. vj. No. scđo ibi absqz synodali ꝓclamatõne. q olim cãe referebant̃ in synodum. vj. q. iij. c. j. z. ij. z de iudi. c. j. Oppono p z vi q synodalis ꝓclamatio z iudicialis non sufficiũt ad prescriptionẽ interrũpendam ß req̃rit̃ litis ꝓtestatio. vt. l. pe. C. ne de sta. defun. xvj. q. iij. §. põt. Sol. dicit glo. ij. hũc tex. ꝓcedere q̃n non potuerat actor litẽ ꝓtestari. sed tu dic vt dictũ fuit. s̃. c. pri. z pleni⁹ notabit̃. j. c. illud. vbi dicam q̃liter ꝑscriptio interrũpit̃ naturaliter z ciuiliter de q̃ p bar. in. l. naturaliter. ff. de vsuca. Quero qr tex. exigit hic q sincere. i. bona fide q̃s possiderit qũo ꝓstabit q bona fide: So. dicit gl. fi. post p̃n. q in dubio p̃sumit̃ bona fides z hoc no. Itẽ no. gl. in. c. si diligenti. j. c. z ibi plene de hoc dicet̃. qualiter aũt ꝓbat̃ mala fides no. bar. in. l. celsꝰ. ff. de vsuca. dicã in. d. c. si diligẽti. ꝓbat̃ em p ꝓfessionẽ ꝓpriã possidẽtis. vt in. c. ij. đ cõfes. z. c. p in q̃stiõem. de elec. Itẽ p famã q̃ erat i vicinia ar. c. q̃sdam. z in. c. gnto. de p̃sumpt. vel denũciationem factã tpe ꝯctus. l. cũ fundus. C. de rei ven. s̃. c. pri. z. c. j. z p silles ꝓiecturas. ar. in. c. ij. de renũ. li. vj. z. l. dolũ. C. đ dolo. Ultimo oppono de. c. j. pri. vbi dr q ꝯ eccl̃iaz sola q̃dragenaria currit ꝑscriptio. vt in auc. q̃s actões C. de sacrosan. ec. So. hoc. c. dupl̃r seu duob⁹ modis legit̃ vt pdixi. Primo in glo. q ꝓcedit de iure ãtiq̃. secus de iure hodierno vt in ꝯio. z hec lect. ꝓcedit intelligẽdo tex. vt loquat̃ de p̃scriptõne ꝯ eccl̃iaz. Secũ do principaliter intelligat̃ de p̃scriptione eccl̃ie cõtra priuatũ ꝑm Host. Pe. z Ab. ß dicit Jo. an. falsum. et remittit ad no. j. c. illud. z idem tenet in regula qui ad agenduz. de re. iur. li. vj. in mercu. Et reprobare videt̃ ea rõne qr p̃scriptõ. xxx. annoꝝ ꝓcedit ꝑm ius ciuile cũ mala fide quã p̃scriptõez canones nullo mõ admittũt. j. c. fi. Hz ꝓfecto hec rõ videt̃ mihi satis debil̃. nã sine titulo z bona fide res priuatoꝝ p̃scribit̃ spatio. xxx. annoꝝ etiã de iure ciuili. vt. l. siqs emptionis. C. de p̃scri. xxx. an. z. xvj. q. iij. §. põt. z iste tex. exp̃sse exigit bonam fidẽ p verbũ sincere vt pdixi. Et sic approbat illã p̃scriptionem quatenus ẽ cũ bona fide z sine interruptõe. z iõ dico tenẽdo principaliter hũc scđm intellectũ q etiam hodie iste tex. ꝓcedere põt qñ eccl̃ia p̃scribit ꝯ ꝓpriatuz bona fide z sine titulo. z sic põt saluari glo. j. c. illud. hz si eccl̃ia haberet titulũ tũc prescriberet rez priuati sic priuatus ꝯ priuatũ. s. x. annoꝝ inter pñtes z. xx. int̃ absentes. vt. l. fi. C. de p̃scrip. lon. tẽ. No. Jo. an. in regl̃a q̃ ad agendum. li. vj. an mer. z no. in auc. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. nam quadragenaria requirit̃ solum qñ prescribit̃ ꝯ eccl̃iam vel ad pias causas. vt dixi s̃. c. pri. non aũt qñ eccl̃ia prescribit ꝓtra priuatum. vt

no aĩ locis pallc. qđ ẽ notãdũ. et vide qđ dicã. j. c. pri. Tercio principaliʳ pt intelligi qñ pscribunt pmonia clericoꝝ. ꝛ ita vi intelligere glo. allegãdo hoc. c. xvj. q. iij. possessiões. ꝛ intellige qñ pscribit sine titulo alis sufficeret tps. x. vel. xx. annoꝝ sicut disponit in rebus priuatoꝝ. vt no. in. d. regula q ad agendũ. ꝛ dicã latius. j. c. pri. ꝛ notabis singulariʳ glo. i. d. c. possessiões ¶ Ni.

Decima quarta. Casus. Quarta decimarũ ꝛ funeraliũ pscribit ꝛ epm si q̃draginta annoꝝ spatio nõ soluat ꝛ cathedralis eccl̃ia interim non vacauit. ꝑ ponit dictuꝫ. scđo casum exceptum. ibi nisi. cõcio ius antiquũ reprobat. ibi nã romana. ¶ No. ꝑ qđ nõ decima ꝫ decimaꝝ q̃rta ab eccl̃ijs parochialiby ẽ ipo iure cõi debita. ipsa ꝥo decima ptinet ad eccl̃iam parochialẽ infra cuiꝰ parochiaꝫ predia sita sũt. vt in. c. cũ ptingat. j. de deci. ꝛ dic vt ibi plene dicã ꝛ ꝓcor. huic. c. ꝓquerẽte. de offi. oꝛ. ¶ No. scđo qđ hec quarta epõ debita est in totũ pscriptibilis. Idem in q̃rta funeraliũ. i. eoꝝ q̃ veniũt occasiõe defunctoꝝ. ꝛ tene menti hoc vltimũ qꝛ alibi non ita bñ ꝓbat sicut hic. et q̃tidie ẽ de hoc ptẽtio inter epos ꝛ ecclesias inferiores. nã epi ꝑ fas ꝛ nefas nituntʳ hanc quartaꝫ pscriptõem nõ obstãte extorquere ꝛ male faciũt cuꝫ ter. rotũdus ꝫ sit. ꝛ ẽ glo. ordinaria in. c. j. de sta. regu. Idẽ ibi Jo. an. ꝛ Host. in sũma. de sepul. §. ꝛ q̃ta sit. lꝫ aliq̃ videantʳ hoc reuocare in dubiũ. in. c. req̃sisti. de testa. ꝛ c. certificari. de sepul. ꝛ dic vt ibi plenius dico ꝛ pluries ꝑ hac pte ꝓsului. dico tñ qđ cũ hoc sit ꝓ ius cõe. vt hic. ꝛ d. c. ꝓquerente. requiritʳ titulus verus aut putatiuus aut tãti tpis cursus de cuiꝰ initio non sit memoria. vt i c. j. de pscript. li. vj. ad ꝓdicta facẽ qꝛ eps hãc quartã ꝑt alteri ꝓcedere. vt ẽ tex. no. in. c. fi. xvj. q. iij. cũ ergo sit abdicabilis ab epõ ꝑ concessionẽ ita ꝑ prescriptionẽ. videtur em alienare q̃ patit vsuca. l. alienatõnis ꝥbum. ff. đ ꝥ. sig. ¶ No. cõcio qđ ꝓ iura đbita ꝑncipaliʳ epõ vt epõ ñ currit pscptio minoꝝ q̃dragenaria. nã debitũ epõ vt epõ videtʳ debitũ eccl̃ie. vt hic apte colligitʳ maxime in fi. Et ꝑ hoc infero qđ ꝓ iura ꝛ bona capli vel debita canonicis vt canonicis nõ currit minoꝝ pscriptio. ¶ Nõ q̃rto qđ sede vacãte nõ currit pscriptio etiã in bonis cõmuniby epõ ꝛ capli. o. nã de iure cõi hec quarta ꝛ alij reditus eccl̃ie vndecũq; ꝓuenientes sunt cões epõ ꝛ capitulo. vt in. c. req̃sisti. đ testa. ꝛ xij. q. ij. quatuoꝛ. ꝛ. c. đ redditiby. ꝛ tñ vides ꝫ qđ vacãte eccl̃a ñ currit pscptio nec videtʳ alius fuisse idoneus ad litigandũ. ꝑ hoc tex. ibi exigere debuisset. ꝛ facit iste text. ad ea q̃ dixi. §. c. j. ¶ No. vltimo regl̃am qđ ꝓ eccl̃iam nõ currit pscriptõ nisi. xl. annoꝝ. idẽ dic in legatis ad pias cãs. vt in auc. đ ec. ti. §. ꝑ tpaliby. ꝛ xvj. q. iij. c. fi. idem dico in hospitalibus ꝛ locis pijs. nam ista gaudẽt ꝓuilegio eccl̃iaꝝ. vt ẽ tex. notabilis in. l. oĩa priuilegia. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ ibi ꝑ bar. no. Jo. an. in. c. ij. de in inte. resti. li. vj. ꝛ facit hoc ꝑ bis que notantʳ in glo. j. ¶ Quero nũquid iacente hereditate impediatʳ prescriptio sicut vacante eccl̃a. spe. eo. ti. §. j. ꝥ. itez no. dic qđ ñ. imo currit tũc pscriptõ. allegat. l. si pdio. ff. de in diem adi. ꝛ. l. fi. ff. de vsuca. cuꝫ si. illa tñ iura apte nõ ꝓbãt. loquũtur em in quẽtionali. ꝫ do. an. in. c. cũ nõ liceat. j. c. seq̃tur hoc dcm Spec. alia rõne. qꝛ cũ sit in facl̃tate heredis adeũdi currit prescriptio si ꝑ euꝫ stat q̃n facere possit. ff. de re. iur. q̃ põt facẽ Sꝫ si aliter ẽ impedit⁹ equũ ẽ eũ restitui ex clausula generali. ad ꝫ. l. si prius. ff. ad carbo. ꝛ qđ no. in. l. ventre. ff. de acq̃. here. mihi hec rõ non multũ placet. quid em si scriptus heres voluit interim deliberare. quo tempe actiones exercere non põt: vt in. l. ait ꝓtor. ff. de in. deli. duꝝ ẽ dicere qđ currat pscriptio, ar. hic. Itez q̃d si heres scriptus repudiauit interiecto tpe. vel ẽ ꝓ eum prescriptũ in iure adeũdi. inꝝ no. in. l. licet. C. de iure deli. ꝛ sic succedũt venientes ab intestato: duꝝ ẽ dicere qđ currat pscriptio cũ interim in nulla mora isti venientes ab intestato deprehẽdantʳ. ꝛ hec pscriptio ẽ inducta ꝓtim in odiũ negligẽtis. xvj. q. iij. §. põt. vñ satis posset sustineri ar. huius tex. qđ tũc nõ currat pscriptio cũ tũc non sit qui iura hereditatis exerceat. d. l. aut pretoꝛ. vel si vis tenere ꝓ ium. ar. d. l. si pdio. dic qđ ꝓpetit restitutõ vt no. in. d. l. si pdio. ¶ Venio ad glo. ꝛ oppono ꝓ tex. qđ pscriptio non debeat hic habere locũ. resistit enim ius cõe. vt in. c. ꝓquerente. đ offi. oꝛ. ꝛ. c. req̃si. đ testa. ergo possessoꝛ psumitʳ in mala fide. vt in regula q̃ ꝓ iura. li. vj. ꝛ. l. q̃admodũ. C. de agri. ꝛ cen. li. xj. Sol. glo. pe. dupliciter. ꝑ qđ ꝑ põt tex. intelligi non in eo q̃ incipit possidere ꝫ in successore q̃ reperit eccl̃iaꝫ possidere ꝛ credidit qđ iuste vñ potuit a se incipe pscriptio ¶ No. singu. istam glo. ꝛ idem no. glo. in. c. cura. de iurepa. Et ex hoc habes sp notare qđ mala fides đdecessoris in beneficio nõ nocet successori bñti bonã fidẽ. ꝛ idẽ no. Dy. i regula possessor li. vj. ꝛ glo. in regula cũ q̃s in ius. eo. li. secus de iure ciuili saltem in herede vli. vt in. l. cũ heres ff. de diuer. ꝛ temp. pscrip. ꝫ vide qđ dixi. §. c. ij. ꝛ dic vt ibi. Jo. an. hic dic solutõem huius glo. eẽ sufficientem quo ad malã fidẽ excludendã sed nõ q̃ ad validandam pscriptionẽ in hoc casu nisi tãto tpe possidet cuius initij non sit memoria. ꝛ hoc ıõ qꝛ ius cõe est bñ ꝓ prescribẽtem. j. e. c. j. li. vj. ꝓcedit g̃ ratio glo. vbi non req̃ritʳ titulus. ꝛ idẽ no. Dy. in. d. regula possessoꝛ. ꝛ optime isti loquũtur. dico tñ qđ non ẽ sp necesse qđ interueniat verus titulus sed sufficit putatiuus vt si errore iusto ductus q̃s credit titulum pcessisse vtputa si ꝓcuratoꝛ ecclesie dixerat se emisse vel fama erat i loco qđ res illa fuerat legata vel qđ papa concesserat priuilegiũ ꝫ fuit pditum tpe guerre sicut ꝛ alia. his em ꝛ silibus casiby ꝓcedit prescriptio etiã ꝓ ius. ad hoc tex. no. in. l. qđ vulgo. ff. ꝑ emp. ꝛ notant ponit bar. in. l. celsus. post prin. ff. de vsuca. qđ est notandũ. nã fama ꝓbat iustã causaꝫ credẽdi. vt no. gl. in. c. inq̃sitionis. de sen. ex. ꝛ. c. cum cõtingat. de prescrip. ꝑ bar. in. l. ij. C. si seruꝰ vel li. ad decu. offi. aspi. li. x. ꝛ in. d. l. celsus. Tercio soluit hec gl. qđ potuit presbyt̃ iste habere titulũ ex ꝓcessiõe solius epi. vñ occasione illiꝰ prescripsit lꝫ cẽt minus iustꝰ. ¶ Nõ glo. qđ eps sine ꝓsensu capli non põt hanc q̃rtã donare alteri eccl̃ie. ꝛ idem dic glo. xij. q. iij. c. fi. ꝛ Host. hic dicẽs qđ si interuenisset ꝓsensus capli nõ foret necessaria prescriptio. ¶ Sꝫ ꝓ hanc so. gl. oppo. nã si credidit ꝓcessionẽ epi sufficere errauit i iure. ꝛ ꝑ ꝓns nõ potuit prescribere. qꝛ error iuris nocet in vsuca. vt in. l. nũcꝫ. ff. de vsuca. ꝛ le. ꝛ no in. c. dudũ. de deci. ꝛ. c. aplice. de dona. itẽ glo. apte tꝫ ꝓrium in. c. ij. de bis q̃ fi. a prel. ꝑ rõnem predictã. Jo. dic has glo. ꝓcordãdo qđ aut habens solius epi ꝓcessionẽ errauit in facto. vt qꝛ credidit ꝓsensum capli inꝛuenisse. ar. c. ea noscit. e. ti. ꝛ ꝓcedit gl. ista. ar. ĩ. d. l. qđ vulgo. aut errauit i iure vt quia credidit ꝓcessiões soliꝰ epi sufficere ꝛ ꝓcedat gl. ꝓria. Si aũt ius in q̃ errauit erat dubiũ credo qđ errore excusaret i pscribẽdo. ꝑ hoc text. notabil̃ i. c. cũ dilectus. de ꝓsue. facit. l. ij. ff. de iur. ꝛ fac. igno. Ad predictã distinctionẽ reduco notata ꝑ Jo. an. ĩ. c. cura. đ iurepatro. ꝛ glo. et Jo. an. ĩ. c. ij. đ re. ec. nõ alie. li. vj. vbi videntʳ sentire qđ titulꝰ soliꝰ prelati det cãm pscribẽdi. et simil̃ qđ formari põt cũ res eccl̃ie fuit alienata nõ ꝫuata solẽnitate debita. de q̃ aliq̃d ꝑ Jo. an. in addi. spe. fuꝑ Rica eoꝛti. et in. d. c. ij. Sꝫ ego distinguerẽ mõ ꝓdicto. et sic põt intelligi tex. in. d. c. ij. vbi reprobat pscriptõ. ¶ Ex glo. assumẽdo notabilẽ glo. Inn. hic opp. videtʳ em qđ ĩ prescribẽda hac quarta decimaꝝ req̃ritʳ tpus duplicatum. qꝛ vbicũq; prescribit fructus hñs cãm discõtinuam seu inꝛuallũ annoꝝ vel mensiũ requiritʳ tempꝰ duplicatũ. vt in. l. si sic ꝓstituta. ff. quẽad. serui. amit. cum glo. alis cũ ꝓ eccl̃iam req̃ratʳ tempꝰ. xl. annoꝝ regulariter. vt hic et in auc. q̃s actiones. C. de sacrosan. ec. ergo in iuriby bñtiby cãm discõtinuã ꝺz intercedere tempꝰ

lxxx.annoꝝ.nã decime nõ hñt cãm ꝓtinuã ꝫ discõtinuam cũ non oi die vel singulis mensib⁹ queniant. Solu. dicit Jnn.q̃ sunt q̃ asserũt hãc distinctionẽ hẽ locum ſm canonẽ.nã ius ꝓceptionis decimaꝝ hz magnũ int̃uallũ.ſ.de mensib⁹ vnius anni vſq; ad mẽſes alteri⁹.et de vindemijs vſq; ad vindemias.7 tñ in hoc iure ꝑſcribendo nõ duplicat̃ tẽpus vt hic. Sed ipe Jnno. videtur tenere ꝓpium q: hoc ius nõ hz int̃uallũ aliq̃d etiam borax imo q̃ſi ꝓtinuã cãm hz cũ q̃tidie possint 7 debeant recipi decime nõ solũ ꝑſonales ꝫ etiã ꝑdiales: cũ q̃tidie ꝑdia aliquos fructus ꝓducere possint et q̃tidie quarta epi⁹ẽ ſolnẽda.7 idẽ dicit Jnn.de iure eligendi q: quotidie põt eccl̃ia vacare.ar.eius q̃d dicit̃ de stillicidio.in.l.fortamẽ.ff.de seruitu. vrba.ꝑdi.7 nõ sufficiũt xl.anni.vt hic 7 no.in.c.cũ eccl̃ia sutrina.de cã poſ.7 ꝓpe. Si aũt eẽt ius q̃d int̃uallũ certuꝫ 7 deputatum ab hoie vel a iure recipet q̃le ẽ vt q̃ oi anno ꝓtem oblationis in die dedicatiõis vel festiuitatis recipet.xviij. q.ij.eleutherius vel q̃ annuatim recipiet aliq̃d seruitiũ ſ.de cen.cũ venerabilis tũc dicit Jnno.q̃ ſm eos qui dicunt tẽpus eẽ duplicandum necessarỹ sunt. lxxx. anni. Aduerte q: Jnno.ideo loquit̃ sic dubitatiue in hoc vltimo q: non hz ius in hoc exꝑſſum.nã tex.in.l.ſi sic constituta ꝑal.dicit dũtaxat q̃ seruitus nõ hñs cãm ꝓtinuam amittit̃ ꝓ non vſum duplicato tpe ꝓſtituto.7 glo. ponit duas opi.quidã em̃ dicũt q̃ requirit̃ tp̃s.xx.annorum inter pñtes 7 abñtes q̃ſi solum duplicet̃ tp̃s.x.annoꝝ non autẽ tp̃s.xx.annoꝝ qđ dat̃ ꝑ abñtes.7 hoc iõ ſm istos.q: nulla ꝑſcriptio ꝑter hypothecariã extẽdit̃ ad tp̃s.xl.annoꝝ.l.cũ notissimi.C.de ꝑscrip.xxx.vel.xl. an. Alij ẽo dicũt vtroq; casu tẽpus in hoc duplicari 7 in hoc videt̃ residere glo.illa tãq̃ in vltima opiniõe.7 Jnno.hic in alia glo.7 satis mihi placet cũ ter.in.d.l.dicat duplicari tp̃s ꝓſtitutũ. Certũq; ẽ q̃ inter abñtes ẽ ꝓſtitutũ tp̃s.xx.annoꝝ.l.fi.C.de ꝑscript.lon.tem.preterea scias q̃ respectu iuris de cimãdi Jnno. hic in alia ꝓte limitat qđ.ſ.dixerat.dicit em̃ q̃ ius ꝓcipiẽdi decimas de fructib⁹ fundi ꝓtinuã hz cãm ꝫ ius ꝓcipiẽdi decimas de vino vel grano tm̃ vel de oĩbus minutis tm̃ vl̃ consilibus non hz ꝓpetuã cãz.q: hec ꝓcipiunt̃ tpibus certis tm̃.vt no.j.eo.ad aures.7 multa alia circa huiusmodi acq̃rendam vel amittẽdam Jnno.hic inculcat.sed ꝓ clariori intellectu decreui p se quẽlibet articulũ examinare. Post.hic dic̃ q̃ glo.ista Jnno.q̃tum ad canones potius ẽ subtilis q̃ vtilis.siue em̃ agamus ſm eũ de coꝛpalib⁹ siue incoꝛpalib⁹ ꝓtinuã cãm hñtib⁹ vel nõ regulariter est tenendũ q̃ sola ꝑscriptio quadragenaria currit ꝑ eccl̃iam 7 nulla minor.vt hic in fine.7 si prescriptio est ꝓtra ius requirit̃ titulus supple vel tempus de cuius initio non est memoria.j.eo.ti.c.j.li.vj.7 recitãdo transit Jo.an.nullam opinionẽ firmãdo more suo cõi hz q̃ apponit studiũ optime decidat sed raro hoc facit q̃ si fecisset arbitror q̃ multis scribentibus silentiũ imposuisset.ꝫ credo q̃ accelerauit se vt multa scriberet. Do.ant.dicit hic se non putare q̃ minus tp̃s exigatur a iure canonico q̃ a iure ciuili. tum q: nõ sunt iura ĩ ẞ correcta.tum q: plus tẽdũt canones ad tollẽdas q̃ ampliandas ꝑscriptiones.j.eo.c.fi. Hz dicit q̃ illa distinctio an habeat seruitus cãm ꝓtinuam vel discontinuaꝫ hz locum q̃n agit̃ de seruitutib⁹ realibus debitis.ſ. a rei.q: cũ ibi res nõ hẽat aĩm ꝓtinuantem possessionem hz q̃ ipo facto ꝓtinuet̃ vt currat ꝑscriptio q̃ nõ currit ſine possessione. Sed in iuribus ꝑsonalib⁹ debitis a re ꝑsone vel a persona ꝑsone secus ẽ.q: ibi animus continuat possessionẽ q: possessio aĩo tenet̃. vt est tex.in.l.hz C.de acqui.poſ.quaſi ꝑ hec velit innuere q̃ cũ ius ꝓcipiendi decimam seu quartaꝫ decimaꝝ debeat̃ persone non ẽ necesse q̃ ibi duplicet̃ tempus.aduerte q: ẞ fuit originaliter opi.Ly. in.l.ij.C.de seru.7 bart.in.l.ſi iusto errore.§.nõ mutat.ff.de vſuca.lz Jo.an.eos nõ allegat.7 pfecto lz hãc opi.hacten⁹ fuerĩ secut⁹ ꝓpt̃ auctẽ tantoꝝ viroꝝ tñ nũc scribendo cogitaui illam opi.minime veram eẽ.7 moueoꝛ ꝓmo q: hz seruitus sit realis id ẽ a re rei debita non tñ est res q̃ requirit vel possidz cũ sit inanimata ꝫ est ꝑsona.ſ.dñs fundi.qđ ꝓz ex ea q: requirit̃ in ꝑscribenda seruitute q̃ quis credat vti iure suo. vt.l.ſi.ff.quẽadmo.ser.amit.7 no. Jnnoc.in.c.bone.el ij.de post.ꝑla.ſcdo moueoꝛ ꝓter aptum male iudicio meo in hoc ponderatũ.in.d.l.ſi sit cõstituta. vbi est clauis huius materie.ibi em̃ vbi disponit̃ de duplicatõne duplicando tp̃s ꝓpter cãm discontinuã ponderat̃ factum hominis possidẽtis 7 non rei cui debet̃ seruit⁹.dicit em̃ q̃ ideo requirit̃ tp̃s duplicatum in amittẽda seruitute.q̃a ꝓpter discontinuã cãm non fuit vsus illa seruitute q: nec vti ſp potuit.ꝑterea 7 melius in.d.l.ſi sit ꝓstituta.non agit̃ nec disponit̃ de seruitute acq̃renda ꝫ de ea ꝑdenda 7 ponderat̃ dũtaxat factũ 7 animꝰ non vtẽtis.dicit̃ em̃ q̃ siq̃s hẽbat aquam alternis annis vel mensib⁹ non ꝑdit illã seruitutẽ nisi duplicato tpe ꝓstituto.q: nõ ſp fuit in mora nõ vtẽdi cũ non potuisset ſp vti ſi etiam voluisset cũ haberet cãm discõtinuã. et sic ponderat̃ animus 7 factũ hois.ſ.dñi fundi.7 mlto fortius hoc dicendum ẽ vbi tractatur de seruitute nõ habente cãm continuã acquirenda. vt.j.latius dicam.nã patientia dñi inducit possessionẽ in istis incoꝛpalib⁹ vt in alijs.vt ibi no.C.de seru.7 aqua.7 ꝑ bar.in.l.j.ff. de aqua pluꝛ.ar.7 in.d.l.seruitutẽ.ff.de seruitu. no. Jnno. in.d.c.bone.el.ij.7 in.c.ꝓquerente.de offi.oꝛ. ꝫ hec patientia non habet̃ ſp vbi cã non ẽ continua. ergo possessio non dz vniformiter opari. q: animus possidentẽ non ſp notus ẽ aduersario 7 possessoꝛi 7 possessio habz plurimũ facti.vt no.in.c.cũ in nostris.de concess.ꝑben. 7 forte ob ista Jnno.locutus ẽ generaliter.nec distinxit inter seruitutẽ realem 7 ꝑsonalẽ debitã.nec Ly.7 bart. apte ꝓbant eoꝝ opinionẽ. Hz q̃tum ad principalẽ articulũ an sit in hoc tpe duplicãdo dãia inter ius canonicũ 7 ius ciuile:ego ꝑmitto q̃ regulariter inter ius canonicũ 7 ciuile q̃tum ad ꝑscriptõem indu cendã nulla ẽ dãia ꝑter illam.q: ius ciuile admittit ꝑscriptõnem cũ mala fide.l.ſiq̃s emptionis.C.de ꝑscri.xxx.an. quã ius canonicũ dãnat.j.c.ꝓi.7.c.fi. Alia em̃ dãia iure nõ ꝓbat̃.nec obstat ſi dicat̃ q̃ canonica iura exposcũt indifferenter tp̃s.xl.annoꝝ vt hic.7.j.c.illud. secus d̃ iure ciuili.l.fi.C.de ꝑscri.lon.temp.q: dico q̃ ius canonicuꝫ ſp nõ requirit illud tp̃s ꝫ tũc ſolũ qñ ꝑscribit̃ ꝑ eccl̃iaz 7 in fauorẽ eccl̃ie illud fuit indictũ.7 idem ẽ de iure ciuili vt auc.q̃s actiones.C.de ſa.ſan.7 quẽadmodũ ꝑ eccl̃iam romanam de iure canonico nõ admittit̃ nisi prescriptio cẽtenaria.j.c.cũ nobis.7.eo.ti.c.ij.li.vj.ita d̃ iure ciuili.d.auc.q̃s actiones.vñ eccl̃ia cõtra priuatum 7 priuatus ꝑ priuatũ bñ ꝑscribit minori tpe 7 sic disponitur de iure ciuili.vt no.in.d.auc.q̃s actões.7 ꝑ Jo.an. in regula q̃ ad agendũ ĩ mercu.7 ꝑ glo.xvj.q.iij.possessiones.q̃ vult q̃ in bonis ꝓimonialib⁹ clericoꝝ exigitur tp̃s.xl.annoꝝ.7 de tpibus req̃sitis ad ꝑscriptõez.videbo.tex.in.§.põt.xvj.q.iij. His ꝓsuppositis ad materiã sup̃ tactã distinguo sic. q̃ aut eccl̃ia prescribit ꝑ priuatũ aut ꝓuatus ꝑ ꝓuatũ 7 indistincte hñt locũ in ira ciuilia cuius dispositio recitat̃ in ẞ ĩ.d.§.põt.vt distinguat̃ an q̃s ꝑscribat cũ titulo aut ſine titulo 7 an iura habeãt cãm ꝓtinuã vel discontinuã.facit qđ no.xiij. q.ij.in ſumma.aut ꝓuatus prescribit ꝑ eccl̃iaz vl̃ eccl̃a ꝑ eccl̃iam.7 in imobilib⁹ vel iuri⁹ hñtibus cãz ꝓtinuã non est dubiũ q̃n requiratur tempus.xl.annorũ.vt hic 7 in.c.j.eo.ti.li.vj. Hz dubiũ ẽ ꝑ in mobilibus vtrũ ꝑ eccl̃iam habeat locũ vſucapio triennij ſicut d̃ iure ciuili:7 de hoc remitto ad plene no.in.c.j. de in inte.restit.ſcdo ẽ dubiũ in iuri⁹ habentibus cãm discõtinuã. in quo ſic dicerẽ q̃ vbi de iure ciuili req̃rat̃ ꝑ ꝓuatum tẽpus de cuius initio non est memoria. multo fortius

reqrerer cū pscribi ꝑ eccliam.ar.c.j.ī.eo.ti.li.vj. et qr id qđ ē statutū in fauorē ecclie de pscriptione q̄dragenaria nō dz retorqueri i ipi⁹ lesionē. vt i regula qđ ob gr̄am.li.vj.r.l.qđ fauore. C.đ legi. r optime facit auc. q̄s actiones. vbi pz q pscriptio q̄dragenaria fuit statuta in fauorē ecclē illis casib⁹ quib⁹ ꝑ priuatū pscribeba tur minori tpe. secus ergo in illis in q̄bus reqrit tps de cuius initio non ē memoria. de q̄bus.j.dicet. nā inducta ad augmentū nō debēt opari diminutōnem. argu. in.c.fi.de ver.sig. aut nō reqrit tantū tpus ꝗ tps dupli catū sicut qñ agit de seruitute hñte cām discōtinuam amittēda. r tūc puto q nō duplicabit tps. xl. ānox. q̄a cū ius statuerit ꝑ alios ꝓuatis tps plurius in eccl'is. vt hic r in.d.auc. q̄s actiones. hoc fecerit pure simplr r in distincte vt hic r in.d.auc. tps dz eēuniforme r nō duplicatū. priuilegiū eīm non dz excedere ꝓrios t'minos. j.de priui. sane. r.c. porro. r. vij.q.j. petisti. ius eīm ciuile iō fortasse reqsiuit tps duplicatū qr prius ꝓuiderat đ breui tpe. vñ cū eccl'ie fuerit ꝓcessum tps satis plurū et longissimū. s. xl. annox non dz duplicari ꝗ dz cē suo ꝑ uilegio contēta. r hoc satis ē de mente gl. in.d.l.si sit cō stituta. q̄ dubitauit nūqnid tps. xx. annox deberet duplicari ne reqreret cursus. xl. annox. r hoc casu pt saluari opi. Host. r hec puto verissima. ¶ Dz circa p̄dicta q̄ro qđ si laicus hz rem cōem r indiuisibilē cū eccl'ia an ꝑ laicū pscribi spatio a iure cōi statuto ꝑ laicū: dic q non ꝗ ꝓseruat ius suū ꝓpter eccliam exquo dat iurr indiuisibilitas. ar. optimū r q̄si expssum in.l.si cōem. ff. quēad. ser. amit. r vide bo. glo. in fili in.c. vno. de iure patro. li. vj. r ibi Jo. an. in nouella firmat istā ptez. dic tñ r bñ q vbi posset pscribi ꝑ laicū iure eccl'ie remanēte illeso q sufficeret prescriptio cōis. facit qđ no. j. eo. ad audientiā. r. xvj. q. iij. volumus. ¶ Dz q̄rit quid si eccl'ia succesit laico ꝑ quē erat inchoata pscriptō nunquid vtet iure priuati an priuilegio eccl'ie: hāc q̄nem tetigit gl. in auc. q̄s actōnes. C. de sac. san. ec. r non firmat pedes. tāgit Jo. an. in.c. vno. de iurepa. li. vj. referē do qđ ī.d.auc. tangūt etiā ibi bar. r bal. r opi. cōior. r verior videt ampliādo t'minos qōnis. q aūt priuilegium qđ hz succedēs pscriptōnem extinguit aut pscriptōnē differt aut illā mutat. ꝑ casu succedēs non vtit̄r priui legio suo. exemplū in.l.si fundū. ff. de fūdo dota. vbi dr q siqs incepit pscribere certū fundū lz postea mulier illū assignauerit in dotē nō minus currit pscriptio licz a p̄ncipio si fuisset dotal nō potuisset inchoari pscriptio. r ē rō qr priuilegiū vni⁹ nō dz abscrbere ius alteri q̄situm. qđ faceret isto casu si mlier posz vti ꝓuilegio suo scđo casu qñ differt tūc vtit̄ suo ꝓuilegio. exēplū in pupillo alteri succedēte ꝑ quē nō currit pscriptō durante pupillari etate. l. sicut. C. đ prescrip. xxx. vel. xl. an. t'cio casu qñ mutat pscriptōnē vt ī casu qōnis nr̄e. nā pscriptio ꝑ eccl'iam currit sicut ꝑ priuatū ꝗ alio mō. qr ꝑ ꝓuatū currit pscriptio. x. vel. xx. annox cū titulo. ꝗ cōtra eccl'iam currit q̄dragenaria dūtaxat. r ꝟ casu dicendū q ꝓ tpe ꝓterito vtit̄ eccl'ia iure ꝓuati. ꝓ futuro vtitur ꝓuilegio suo. ar. i. l. fiscus. ff. de iure fis. iō si ꝑ priuatum pñtē ꝓcurrerāt qñq; anni r sic medietas pscriptiōis satis ē ꝑ eccl'iam succedentē ꝓplere aliā medietatez. hīto tñ respectu ad priuilegiū suū r sic reqrunt ad ꝓplēdaz pscriptōez. xx. anni. q̄ sunt medietas tpis r̄spectu eccl'e. r idē dic ī silibus. facit auc. siqs. C. de pscri. lō. tem. qđ notabis. qr clare r vtil'r ē expeditū. ¶ Expediēdo r ampliando reliqua dicta Jnn. q̄ro principal'r de duobus. ꝑ qualiter acqrant ꝟuitutes r iura consilia: scđo qualiter pdant r quāto tpe: ¶ Venio ad primū ad quod dicit Jnn. q si ius de q̄ agit hz cām ꝓtinuā r ꝓpetuam sicut ē seruitus aq̄ductus q̄ sine ītermissiōe ducit vel hz cām q̄si ꝓpetuā. vt in electione sen iure eligēdi et in iure pcipiēdi decimas ex agro acqrit ꝟuitus per pscriptionē. x. annox inter pñtes. r. xx. inter abñtes ad silitudinē rer̄ immobiliū. C. de serui. l. ij. C. de pscript. lō. tē. l. fi. ꝗ hec est dīa ꝟm eū int' ꝟ incorpalia r alia corpalia īmobilia. q̄ in reb⁹ imobilib⁹ reqrit titul⁹. vt in. d. l. fi. r in. d. §. pōt. xvj. q. iij. ꝗ in seruitutib⁹ siue iurib⁹ nō requirit imo sufficit solus vsus. vt pz. ff. si serui. vendi. l. siqs diuturno. r in eo qđ no. j. eo. si diligēti. r incipit ꝟ tps currere ꝟm eū exq̄ q̄s cepit vti illo iure ñ vi aut clām nec p̄cario sciente videlicet illo cui fiebat preiudiciū et nō ꝓdicente. r hoc ipm ꝓbare dz ꝟm q̄sdam. r sic intelligūt. ff. quēad. ser. amit. l. fi. r. ff. de iti. actuq; priua. l. j. §. iulianus. r hec pōdera. q̄. j. latius reassumā. Si aut̄ē non hēant cām ꝓpetuā r ꝓtinuā vt seruitus vie r ꝟuitiorum ex̄ordinarior̄ p̄statio. hec r silia nō prescribūtur nisi tāto tpe pcipiant cuius initij memoria nō existit. x. q. iij. q̄ cognouimus. c. di. ꝑ morē. r ex eo qđ le. r no. j. de ver. sig. sup q̄busdam. §. iij. ff. fi. r. ff. de aqua plu. ar. l. j. §. j. r. l. ij. §. añpe. r. ff. đ aq̄ q̄t. r ē. l. hoc iure. §. ductꝰ aque. ¶ Hec sunt Jnn. dicta ad primā q̄nem. r vide tu bo. glo. iuris ciuilis q̄ hoc in effectu dicit in. l. ꝟuitutes. ij. ff. de serui. aliq̄d in. l. j. ff. de aq̄ plu. ar. r ꝓbar. ibi. r in. d. l. ꝟuitutes. ꝑ Ly. in. l. j. r. ij. C. de serui. ¶ Et circa p̄dictor̄ declarationem ego ꝑ quero nunq̄d sit ver̄ q in istis iuribus prescribēdis non reqrat titulus: Doc. hic cōiter transeūt cū opi. Jnno. vt titul⁹ nō reqrat. Idē vult glo. in.c. cū eccl'ia sutrina. de cā pos. r ꝓprie. r glo. r bart. in. d. l. seruitutes. r videt ꝓbari in. d. l. siqs diuturno. r Dy. in regula possessor. li. vj. ꝗ doc. nō reddūt rōnem diuersitat' inter hec iura r bona īmobilia. Dy. in regula possessor. r bar. in. d. l. seruitutes. dicūt q ī prescribendo rei dñio agit de magno p̄iudicio cū dñs prius ipsam rem amittit iō cautius fuit agendū vt sine titulo ñ p̄scribat longo tpe ꝗ longissimo sic. vt. d. l. siqs emptionis. C. de prescri. xxx. annox. Dz q̄ñ agit de serui. acqrenda nō agit de tāto preiudicio cū dñs nō perdit ipsam rem ꝗ patit dūtaxat seruitutē. Et hāc rōnē no. ego ꝟo hoc dcm̄ vt non reqrat titulus limito multipliciter. p̄ vt non ꝓcedat q̄ñ prescriptio ē ꝑ ius. p. c. j. eo. ti. li. vj. q̄q̄ꝗ hoc nō repiat specifice cautū de iure ciuili tñ idē credo eē illo iure qr ius canonicū exigit titulum hoc casu qr ē prescriptio malefidei ꝑ possidentem ꝓpter resistentiā iuris cōis. facit optime. l. quēadmodū C. de agri. r cen. li. xj. r qđ ibi no. bar. r standū ē in ꝟ dispositioni iuris canonici ꝓpter peccatū. vt ī regla possessor. r qđ ibi no. p alle. r. j. c. fi. r p bar. in. l. priuilegia. C. đ sa. san. eccle. ¶ Scđo limita id dictū in vsufructu pscribendo. lz eīm sit ius incorpale. l. j. in fi. ff. ad. l. fal. et ē quedā seruitus in reb⁹ alienis. l. j. ff. de vsufruc. accretiō in eo prescribēdo. lz eīm sit ius reqrat titulus al's nō prescriberet spatio. x. vel. xx. annox. vt ꝓbat in. l. fi. C. de pscrip. lon. tē. r de hoc p Dy. in. d. regula possessor. li. vj. r p bar. in. l. iusto errore. §. nō mutat. ff. de vsuca. r ē rō qr vsufructus ē ps dñij. l. iij. ff. de vsufruc. iō reqritur titul⁹ sicut ī prescribendo dñio. vt no. Dy. in. d. regula possessor. r dicit glo. satis no. in. l. corruptōe. C. de vsufruc. q etiā si vsufructus ꝓsistat in re īmobili tamē actio psonalis ad ipm ꝓpetēs non tollit triennio. r ita videt dicendū in acqsitōne. r hoc iō qr vsufructus rei īmobili ꝓparat. ita notant dicit glo. pal. quā notabis. dico tñ q fructus q̄ pcipiunt ex agro alieno bona fide vsucapiunt triēnio. ter. ē notabil' in. l. sequit. §. fruct⁹. ff. de vsuca. r ibi p bar. r hoc ideo qr ibi nō agit de prescribēdo iuris. ꝗ de vsucapiēdis reb⁹ mobilib⁹. qđ ergo dicit q q̄s tenet restituere fructus extantes. instit. de offi. iudi. in ꝓn. r no. in. c. grauis. de resti. spo. hoc ē ver. vt p̄dixi nisi possessor illos possederit bona fide r iusto titulo p triennīū. ¶ Tercio limito principale dcm̄ vbi agit de obligāda vel distringēda psona ad aliqđ seruitū. nā tūc ꝓpter grauitatē saltē ē necesse q alleget titulus r ꝓbet psumptiue p lapsuz lōgi tpis. r sic pt intelligi. l. cū de in rē ver. ff. đ vsuris. not. Dy. in. d. regula

possessor. ¶ Quarto limito vt nõ ꝓcedat cũ prescribitur ꝛ ecclam. nã tũc lz nõ reqrat titulꝰ reqrit tñ tꝑus xl. annoꝝ. vt hic ꝛ i. d. auc. q̃s actões. ¶ Scõo principaliter circa dicta Inn. reuoco in dubiũ an requirat scia adũsarij in ꝑscriptõne istoꝝ iuriũ: Inn. vt pz ex predictis dicit q̃ sic ꝛ tz idem in multis locis in. c. bone. ij. de postu. ꝓla. plenius in. c. ꝙquerẽte. de offi. or. ꝛ i. c. ij. ď inte. resti. cũ si. ¶ Quidã tñ vt no. in. l. ij. C. de serui. ꝛ l. j. ff. de aq̃ plu. ar. tenuerũt ꝛium qz prescriptio currit ꝛ ignorantẽ vt. l. fi. C. de prescri. lõ. tẽp. ¶ Sz primũ dictũ cõiter tenet ꝙ legistas ꝛ ꝙ canonistas. vt no. i loc' ꝑall'. dicẽtes et bñ aliď eẽ in prescriptõne rerꝝ imobiliuz aliud i prescriptõne iuriũ et ꝟuitutũ. rõ qz ꝑ casu q̃s possidet ipam rẽ q̃ sibi dz sufficere iõ nõ curat de adũsarij scia. ¶ Sz scõo casu nõ possidet ipe illã rẽ ꝫ dñs. iõ reqritur illi⁹ scia. Reddit et alia rõ q̃ plus placet bart. i. d. l. j. de aq̃ plu. ar. et. d. l. ꝟuitutes. nã i istis ꝟuitutiby et in riby cũ non possint vere possideri nõ põt acquiri quasi possessio nisi sciẽte adũsario qui rem possidet vt videt ꝓbari i. d. l. ij. C. ď serui. tz Inn. i loc' ꝑalle. et sine possessiõe nõ ꝓcedit ꝑscriptio iõ requirit scia. ¶ Tercio ad declaratõez pdictoꝝ q̃ro qz diri ꝙ int' pñtes reqritur tꝑs. x. annoꝝ. ꝛ. xx. int' abñtes q̃ dicant pñtes et qui abñtes: ¶ Do. dico ꝙ q̃s dicit pñs variis modis ꝟm mãz ſbiectã. de q̃ vide gl. no. i auc. de fideius. in ℣. pñtes. sed q̃tum ad ꝓpositũ nr̃m ẽ tex. fin. i. l. fi. C. de ꝑscri. lõ. tẽ. vbi dicit ꝙ pñtes dicunt si possidẽs et adũsari⁹ habẽt domiciliũ in eadẽ ꝓuincia. vñ nõ spectat vbi res sita ẽ ꝫ vbi hñt domiciliũ. et si alt' hꝫet alibi domiciliũ nõ dicunt pñtes et spectat ꝓuincia q̃ñ tota regit eodẽ ꝑside vt olim erat. hodie ℣o quelibet ciuitas hz regimina sua sicut olim ꝓuincia. vñ existẽtes in ciuitate dicunt pñtes. vt ẽ glo. singularis ab oĩbus cõiter approbata. i. d. l. fi. ¶ Nũc venio ad scđam qõuẽ Inn. q̃liter. l. seruitutes ꝓdant: ¶ Do. dic Inn. ꝙ ꝟm leges ꝟuitus rustica q̃ nõ hz int'uallũ vel hz ꝫ modicũ puta aliquoꝝ dieruz vel horaꝝ ꝓdit spatio. x. annoꝝ int' pñtes. xx. int' abñtes. Si aũt habeat int'uallũ annoꝝ vel mẽsiũ tũc duplicat tẽpus. videlicet vt int' pñtes necessarij sint. xx. ãni. ꝛ int' abñtes. xl. ar. i. d. l. si sit ꝙstituta. ff. quẽad. ser. amit. Idẽ ẽ dicendũ ꝟm eũ si hz int'ualla septimanaꝝ. fũt. n. hodie restringẽda. ff. de libe. et post. cum q̃daz. et regula odia. li. vj. et i hoc vltio vt idẽ sit i int'uallo septimanaꝝ no. glo. i. d. l. si sit ꝙstituta. dicit tñ Inno. alios dicere ꝙ lz hẽat int'uallũ nõ fũt necessarij inter abñtes nisi. xx. anni q̃si istud tẽpus nõ debeat duplicari qđ dixi sup̃ pumũ tñ puto verius. dicit ꝑterea Inn. ꝙ etiã seruitutes vrbanoꝝ prediorꝝ tꝑe amittunt. ¶ Sed est differentia inter seruitutem rusticaz et vrbanam. qz rustica perit certo tꝑe non vtẽdo. vrbana ℣o ꝑ solũ nõ vsum non perit oino sed ita demũ si vicinus simul vsucapit libertatẽ veluti edes tue edibus meis seruiant ne tue' altius tollant' ne luminiby meaꝝ officiãt. In hoc eñ casu si ego fenestras meas prefixas habuero vel astrinxero ita demũ ius meũ amitto si tu ꝙdem tẽpus altius ſblatas habueris ed es tuas. alioq̃n si nil noui fecerĩ ꝛtineo ꝟuitutẽ. hec ꝓbãt in. l. hec aũt. ff. de ꝟui. vr. pre. ¶ Et adũte qz lz Inno. dicat predicta ꝓcedere ꝟm leges. idẽ dic ꝟm canones. quia in hoc canones non reperiuntur cõtrarium disponẽ nisi respectu eccle. vnde i foro canonico seruabunt' predicta ad vnguem ꝙ ea que supius dixi. ideo institi circa predicta tanq̃ canonistis pernecessaria. Ni. ab.

VIgilanti. Casus. Possessor male fidei nõ prescribit. primo ponit dictũ. scõo ibi ephesimis. rõnẽ legĩ ꝛrie. tercio corrigit. ibi nobis. ¶ No. prĩcipiũ ꝙ vigilãtia studij. et ꝙ ꝫ patet ꝟm Host. ꝙ studẽti ꝛpetũt vigilie. et ego dico ꝙ fũt necessarie qz nemo põt sapie laudẽ sine maximo labore et studio ꝙsequi. vñ studere ẽ idẽ quod valde cupere. hinc a cupiditate lectionis dictũ ẽ studiũ lr̃aꝝ. vt no. archi. in. c. in noua. xvj. q. vij. et qui ẽ i collegio alicuius artis seu professionis si illam nõ exercet actu mĩme gaudere debet priuilegio ꝓfessionis vel artis. vt. l. semꝑ. et ibi ꝙ bar. ff. de iure ĩmu. et. l. j. §. negociatores. eo. ti. no. Io. de lig. in ꝓe. cle. et vide qđ diri sup̃ Rica de iudi. ¶ No. scõo ibi aliena se nouerit. ꝙ is dicit' possessor male fidei qui habet rei aliene ꝙsciaz xxxiij. q. j. si virgo. quid aũt si titubat: dicam. j. eo. c. fi. ¶ No. tercio ꝙ ꝑscꝑtõ cũ mala fide fuit inducta ꝓtim in odiũ negligentis ꝛ ꝓtim in fauorẽ publicum. s. ꝓpter errorẽ ꝛ ꝓfusionem ne dñia eẽnt incerta. facit. l. j. ff. de vsuca. Ex q̃ infert ꝙ ꝑsupposita validitate nõ põt q̃s huic ꝑscꝑtioni renũciare. ar. in. c. si diligẽti. de fo. cõpe. ꝛ l. ius publicũ. ff. de pactis. ꝛ qđ no. glo. in. l. tã si. ff. ad mace. dixi plene post bar. ſ. e. sup̃ Rica. ¶ No. vltimo tex. in fi. ꝛ tene mẽti iũcta pe. ꝛ vlti. glo. ꝙ ꝑscriptio currit ꝛ ignorãtẽ dũmõ assint alia ſbstãtialia ꝑscriptõnis vt bona fides vt titulus in casiby in quiby ẽ necessarius ꝛ ꝙ ꝑscriptio curzat ꝛ ignorantẽ ꝓbat' aptius in. l. fi. C. de ꝑscript. lõ. tẽ. qđ ꝓcedit vbi agit' de ꝑscribẽdo dominio. secus aũt ẽ in istis imobiliby incorꝑalibus. vt i. l. ij. C. de ꝟui. ꝛ aq̃. Dicit tñ notabiliter bar. in. l. j. §. sic̃s aũt. ff. de iti. actuq̃ priua. ꝙ hoc casu dabit' ex iusta cã restitutio. ꝛ ꝫ ꝓ illũ text. ad hoc allego bo. glo. in. l. j. C. de pa. po. facit qđ in fili no. Spe. e. ti. §. j. i ℣. pone colonus. i ꝛium tñ multũ facit ter. i. d. l. fi. i fi. vbi dicitur nulla scia vel ignorãtia expectãda ꝛc. ꝫ põt intelligi ꝙ ignorãtia nõ impedit cursum ꝑscriptionis. tñ si fuerit iusta ꝛ ꝓbabilis ẽ illi subueniendũ. ar. c. cũ illoꝝ. de sen. ex. ℣. circa. ¶ Addo tñ ad pdicta notabile dcĩ ꝙ prescriptio currit ꝛ abñtem ꝛ ignorantẽ si abñs ꝛ ignorãs possideat ciuiliter. nã tũc ꝛ eũ nõ ꝓcedit ꝑscriptio vt. l. male agit'. C. de ꝑscrip. xxx. vel. xl. an. Ex q̃ infero ꝙ si me abñte aliq̃s ingredit' possessionẽ meã nõ incipit tũc ꝑscriptõ lz bona fide fuerit ingressus. qz ꝓ hũc ĩgressũ nõ ꝓdo possessionẽ. vt i. l. si id qđ. ff. de acq̃. pos. ꝫ oportet ꝙ prius ꝓdam possessionẽ. vt puta qz sciẽs alium ingressum suspicor me posse repelli. d. l. si id qđ. vel trado obliuioni ꝙ eã neglexi ꝑ decenniuz. ꝑ. d. l. si id qđ. ꝛ. l. si de eo. ꝛ ab eo tꝑe ꝛ non prius incipit currere ꝑscriptio vt notant' dicit Ioy. ĩ regula sine possessiõe. de re. iu. li. vj. ꝛ sensit glo. notabiliť ꝛ aptius ibi bar. in. l. j. C. de serui. ꝛ ꝓdicta bñ notab. ¶ An aũt mala fides indistincte vitiet ꝛ impediat ꝑscriptionẽ: bar. i. l. seq̃tur. §. si viã. ff. de vsuca. dicit ꝙ nõ. ꝫ solũ impedit vbi ꝑscriptꝰ causat ex facto possidẽtis. ꝛ sic intelligit regulã possessor. lib. vj. secus aũt ꝟm eũ vbi ꝑscriptꝰ currit ex mera negligẽtia nõ petẽt' vt i actõnibus ꝑsonalibꝫ i q̃bus nõ ẽ dare possessionẽ vel quasi. ꝫ ꝛium ipe tenuit i. l. oẽs ꝓli. ff. ď iusti. ꝛ iu. vbi dic nõ valere statutũ dispõnes vt pꝰ decenniũ non audiat' creditor post debitorẽ rõne peccati. Ego hũc articulũ plenius examĩabo. j. c. fi. vbi solet tractari q̃a non intendo ad ostentatõnem meã vt mlti faciũt transportare materias cũ difficile sit studentibꝰ postea inuenire. ꝫ ℞ ita succincte volui tangere nequis rudit' aggrederet' materiã. ¶ Quero certũ est ꝙ mala fides q̃cũq̃ supueniens aĩ impletã ꝑscriptõez eã int'rumpit. vt hic. ꝛ. j. i. c. fi. ꝛ ĩ regula possessor. ď re. iur. li. vj. no. bar. in. l. naturaliť. ff. de vsuca. q̃d si supuenit pꝰ impletã ꝑscriptõnem nunq̃d teneat' ꝑscribẽs rem prescriptã restituere: glo. ij. hic plene examinat ꝛ tandem hic ponit tres opiniões. Prima opi. ꝫ ꝙ sic alꝫ peccat non restituẽdo. ꝛ hanc tenuit Hug. vt refer ꝫ Joan. ¶ Scõa opi. que videtur verior ꝟm glo. ẽ huic cõtraria vt non teneatur restituere. quia non est amplius aliena sed ꝓpria ex ꝑscriptione auctoritate iuris. Et hãc opi. tenuerũt Jo. Lin. Tan. Goff. ꝛ Host. ꝛ Joan. in regula possessor. de re. iur. li. vj. in mercu. vbi plene examinat. ꝛ vide ibi ꝙ eũ. dicit tamen Host. ꝙ si cõ-

De prescriptõnibus.

scia eius ex hoc cẽt lesa satisfacere deberet conscie. ꝛ remittit ad summã. e. ti. sup Rica de prescriptione rerꝫ imobiliũ. §. q̃ exigant. sub ℣. vꝫ q̃q̃d. ¶ Tercia fuit opi. Ala. distinguẽtis an res fuisset prescripta ex cã lucratiua ant ex cã nõ lucratiua. vt p̃ casu teneat restituere. scdo nõ. ar. xiij. q. j. qõ debet. qõ q̃dẽ. c. paꝫ facit. ℔ hec distinctio reprobat ꝑm Host. C. de pscri. lon. tẽ. l. pe. ꝛ. j. de dona. aplice. q̃ iura bene faciunt in hac mã. Do. an. refert hic se hũc articulũ disputasse ꝛ tenuisse opinionẽ theologoꝝ vt forus canonicus non artet ad restituẽdam, put ẽ contẽtiosus. sed forus pnie sic. quod maxime ꝓcedit in eo cui nõ põt imputari negligẽtia qꝛ cã querẽdi cũ dãno alterius nõ ẽ oino sufficiẽs q̃ ad eq̃tatem equa lance mensurandã vt sic meuꝫ auferat ꝑm eũ. ꝛ sic in effectu do. ant. sequit primã opi. Ego ℣o indistincte dico opi. scdam q̃ videt cõioꝛ canonistis veriorem ꝛ in foro conscie eã seruandam. Moneoꝛ vlt̃ alios qꝛ ius canonicũ etiã q̃tenus disponit in foro ꝓtẽtioso sp tẽdit in salutẽ aĩe. de iureiur. c. cũ contingat. ꝛ qõ ubi no. nã finis iuris canonici ẽ dirigere hoĩem ad bonũ cõe ꝑm q̃ ꝓgruit hũane societati non solũ ciuilit̃ viuẽti ℔ ꝑm fidẽ in deũ tenẽdo ꝛ vitã aliã expectãdo. vt i. c. rex pacificus. §. in pe. ꝛ in. c. pdest. xxiij. q. v. no. ĩ regꝫ peccatũ. ꝛ regula possessoꝝ. li. vj. Itẽ lex hũana iniq̃tatem nõ ꝓtinẽs seruãda ẽ etiam in foro ꝙscie. vt no. Jo. cal. §. in pe. ꝛ Jo. an. post btm̃ Tho. in. c. ij. de vsur. li. vj. cũ g̃ lex hũana etiã canonica ex iusta cã tollat actõꝫ ꝛ ꝙferat dñium pscribenti saltem in effectu vt plene di xi. §. sup Rica. ꝛ facit tex. j. c. pri. non apparet rõ sufficiens quare teneat restituere ĩ foro aĩe. facit optime. c. j. §. eo. vbi inducit pscriptio ex cã etiã cũ noticia rei alicne. põt eñ lex ex iusta cã priuare quẽ re sua ꝛ alt̃i tradere vel ꝓpter delictũ vel ꝓpter bonũ publicuꝫ. vt in. l. itẽ si verberatũ. ff. de rei vin. ꝛ. c. p hũani. de homi. lib. vj. Itẽ ius canonicũ nũq̃ scienter injecit alicui laqueũ nec scienter defendit aliquẽ in peccato. vt in. c. lras. de resti. spolia. ꝛ. c. latoꝝ. ꝛ. c. ꝙsanguinei. de re iudic. ꝛ. j. c. fi. Si eñ pscribere cũ bona fide inducꝛet peccatuꝫ pꝰ noticiã habitã ꝓpleta prescriptõne ius canonicũ ꝓfecto non diceret quẽ posse pscriptione se tueri. sicut facẽ §. c. de q̃rta. ꝛ. j. c. pri. ꝛ optime facit. c. cũ dilectus. d cõ suetu. vbi patuit pscriptõnem fuisse inductã iuribꝫ statuti male intellecti. nec papa mãdat prescriptioneꝫ rescindi imo exp̃sse eã approbat. ad idẽ. c. auditis. j. e. vbi lꝫ postmodũ ꝓstiterit illi abbati viro religioso nullum ius ꝓpetere. decreuit tñ papa illũ debere defendi ex iuribus prescriptionis. ꝛ banc opi. tꝫ Inn. in. c. cura. ĩ fi. de iurepa. vbi dicit q̃ lꝫ post ꝓpletam pscriptionẽ appareat de illegitimo titulo nihilominus tñ salua conscia pñt bi q̃ pscripserũt bona pscripta retinere. qꝛ tuti st̃ auctẽ illi⁹ q̃ ptãtem ꝓcedẽdi ius sup tpalibꝫ bꝫ q̃ banc penã amissionis iuriũ suoꝝ induxit in odiũ negligẽtiũ. ꝛ in fauoꝛẽ sollicitoꝝ. Idẽ tenet in. c. qꝛ pleriq̃. de immu. ec. q̃ ad prescriptõem q̃ inducit cũ titulo ꝛ bona fide. qꝛ illa ẽ inducta nõ solũ ĩ odiũ negligẽtiũ ℔ etiã ĩ fauoꝛẽ pscribẽtis. ℔ videt dubitare de eo q̃ pscripsit bona fide sine titulo. videt tñ inclinare vt rõne bone fidei nõ teneat. ꝛ ℌ verius. nã iste pscriptõnes equipant ꝛ q̃ defectũ tituli ℌ supplet tps manus. ad ℌ. xvj. q. iij. §. põt Et facit qđ dixi. §. sup Rica. idẽ bal. ĩ. c. siq̃s p trigita si de feu. fu. ꝙtrone. col. x. vbi dicit q̃ is q̃ pscripsit põt rẽ cũ bona conscia possidere alꝫ nullus posset excipe đ pscriptione. qꝛ cũ iudex videret eũ delinquere ex officõ suo repelleret eũ. ille eñ q̃ pscripsit bꝫ veritatẽ ꝓ se lꝫ nõ bẽat ꝑmozdiũ veritatis. alle. glo. in. l. j. ff. de eden. in pn. in magna glo. quã dicit eẽ notandã ꝛ maxime ℔ ꝓcedũt in eo q̃ scit rem suã ab aliõ capi ꝛ nõ contradicit. videt eñ tacite alienare. vt. l. alienatõnis verbuꝫ. ff. de verbo. sig. ꝛ bec sufficiant.

Nico. abbas.

Daures. Casus. Una eccla ĩ paro-chia alterius. xl. annoꝝ spatio decimas pscribit. cõis diuisio. scda ibi tue. ¶ No. ꝑ q̃ vna eccl̃ia põt p̃ aliam eccl̃iaꝫ etiã iura spiritualia pscribere. req̃rit tñ tps. xl. annoꝝ. Ex quo colligẽ q̃ iura spũalia sũt pscriptibilia p cuꝫ qui illa possidere põt. secus p laicũ q̃ illa possidere non põt. j. e. cãm Etiã p tps tantũ de cuius initio nõ ẽ memoria vt notãter dicit Jo. an. in. c. q̃. de p̃ben. li. vj. dicã in. d. c. cansã. ¶ Scdo ex eo. collige q̃ priuilegiatus vtit̃ priuilegio suo p̃ pariẽ priuilegiatũ. nã eccl̃ia ex priuilegio bꝫ vt p̃ eã non pscribat spatio cõi ℔ req̃rit tps. xl. annorũ. vt ĩ auc. q̃s actõnes. C. de sa. san. ec. ꝛ. §. e. de q̃rta. ꝛ tũ vtit̃ ℔ priuilegio p̃ eccl̃iam pscribentẽ q̃ ẽ pariẽ priuilegiata. Ꝫ hoc ꝓtingit qꝛ eccl̃ia non ẽ priuilegiata in pscriptione actiua ℔ passiua. ꝛ sic eccl̃ia pscribẽs nõ ẽ priuilegiata. ℌ illo casu merito eccl̃ia vtit̃ priuilegio suo p̃ ecclesiam aliã. ꝛ de ℔ an priuilegiatus vtat̃ priuilegio p̃ pariẽ priuilegiatũ vide p bar. in auc. q̃s actiones pall̃. tetigi in. c. in pñtia. de ꝓba. ¶ No. ꝛcio q̃ eccl̃a põt se defendere ex sola pscriptione etiã sup rebus spũalib⁹. ¶ No. vltimo ꝛ tene mẽti istũ tex. ĩ fi. q̃ pscriptio tollit ꝓsus oẽm actionẽ. ꝛ no. id ℣bũ ꝓsus. facit ei optime hec lr̃a p opi. glo. quã sequũtur bar. ꝛ mlti alĩ in. l. fi. ff. rem ra. ha. vbi ꝙcludit q̃ si tutus pscriptiõe soluit ignoranter põt repetẽ qꝛ soluit indebitũ vel saltez erat tutus exceptõne ꝓpetua iõ cõpetit repetitio. l. q̃ exceptione. ff. de ꝙdi. inde. Itẽ facit iste tex. p opi. archi. in c. j. e. ti. li. vj. vbi dicit q̃ p pscriptionẽ acq̃rit de iure canonico tã vtile q̃ directũ dñium. nõ tñ allegauit istum tex. ℔. xvj. q. iij. c. q̃cunq̃. ꝛ. c. lꝫ. ℔ melius facit iste tex. vidõ tã in dñio q̃s in actõne q̃d dixi. §. sup Rica post bar. et p Ly. in. l. fi. C. ex q̃. cau. ma. ꝛ p istũ tex. dicit ħ do. ant. iudicẽ posse repellẽ illũ ex officio suo ab agẽdo cui obstat ltima pscriptio. qꝛ sine actõne nemo expit̃. qđ putoꝝ qꝛ ꝑsupposito ꝑm cõem opi. q̃ remaneat obligatio naturalis in debito ꝛ in re pscripta, remaneat dñiuꝫ illđ directũ qđ cõpetat de iure nãli vt dixi. §. sup Rica tñ illa st̃ inefficacia ꝛ prius inutiliaad agẽdũ. vt optime ꝓbatur hic. ꝛ ex tex. notabili iuris ciuilis. in. l. si pupill⁹ ff. de admi. tu. dicit q̃ pscribẽs ẽ silis soluenti. ꝛ dic̃ Innocen. in. c. j. de offi. vica. q̃ vbi apparet de ineptitudine libelli lꝫ non ꝓtineat in libello ℔ ẽ notoriũ de ineptitudine libelli ꝛ impotẽtia agẽdi põt ꝛ đꝫ iudex officio suo libellũ lacerare. facit. c. sacerdotib. xj. q. j. Itez nemo sine actõne recte experit̃. l. si pupilli. ff. de neg. ges. ꝛ viij. di. q̃ iure. ꝛ paria sũt nullã habere actionẽ vel prius inefficacẽ habere. ar. in. c. ij. de transla. p̃la. ¶ Glo. ij. hic instat an in ista pscriptõne sit necessarius titulus p̃ iusß bodie est text. aptus in. c. j. e. ti. li. vj. vbi ꝙcludit q̃ sic. cũ sit p̃ ius cõe q̃ vna eccl̃ia ꝓcipiat decias in aliena parochia. vt in. c. ad decimas. de resti. spo. lib. vj. vñ req̃rit titulus vel tãtũ tps de cuius initio nõ sit memoria vt ibi. vñ intelligo q̃ interuenit titulus alꝫ sec⁹.

Nico. abbas.

Causam. Casus. Laicus decias non p̃scribit. vel sic lati⁹. Laici spũalia possidere nõ pñt. q̃ ꝑ ꝙns nec pscribẽ. h. d. ꝛ q̃tidie allegat. cõis diuisio. scda ibi iõq̃. ¶ No. q̃ ibi ñ obstãte pscptõe tpis ꝛc. q̃ nulla tpis pscriptio iuuat laicũ ĩ istis spũalibus. nã pondera lr̃am q̃ nõ restrigit se ad pscriptõeꝫ certi tpis ℔ indiffinite dicit tpis. ꝛ sic induco hãc lr̃am ad ꝓbandũ notabile dcm̃ Jo. an. ꝛ Jo. mo. in. c. ij. de p̃ben. li. vj. vbi dicũt q̃ laici nõ pñt p̃scribere spũalia etiã p tãtũ tps de cuius initio memoria nõ existat. ꝛ ẽ rõ qꝛ cũ illa possideri nõ possint vt hic. ergo nullo tpis cursu pñt pscribere. qꝛ sine possessione nõ ꝓcedit prescriptio. vt in regula sine possessione. de reg. iur. li. vj. Ex quo habes limitare aliam regulam que bꝫ q̃ ea que sunt quesibilia priuilegio pñt q̃ri pscriptõne

de off. or. c. duo simul. nō ꝓcedit ī his que de iure possideri nō pnt. nā data ī capacitate possidēdi pōt ꝓuilegiū ꝓncipis opari 7 nō ꝓscriptio. ꝓmū ꝓbat ex nōtis ī. c. quis de decī. scdm ꝓbat h. Rō diūsitatis ꝓ. q: ꝓnceps p suū priuilegiū pōt facē quē capacē. vt nō. gl. xxxij. di. §. verū. 7. xcvj. di. bñ q̄dē. q̄ dicit q papa pōt laico dare pr̄atē excōicādi. Itē antiq̄tus eccl'a seu papa ꝓcessit impatori 7 multis regib⁹ potestatē ꝓferēdi bñficia. lxiij. di. hadrianus. 7 in. c. ī synodo. 7 multis laicis ꝓtulit decimas. vt nō. ī. d. c. q̄uis. ꝓscriptio ℞o hoc nō potest q: ē fundata sup possessione 7 sic possessio debet ꝓcedere. laicus aūt ex se nō ē capax huius possessionis. Et q̄d dixi in spūalibus ꝓcedit etiā ī annexis ipis spūalibus. naꝫ laici nec illa possidere valēt nisi ex priuilegio. vt ī. c. dē iure. 7. c. q̄m. de iurepa. 7 ideo laicus no pōt ꝓscribere iuspatronatus saltē qñ vult ꝓscribē ꝫ eccl'am nō patronatā. vt nō. Jo. an. ī regula quod alicui grōse li. vj. ī mercu. 7 vide q̄d nō. ī. c. querelā de elec. 7 p archi. plene ī. c. hortamur. lxxj. di. dixi plene ī q̄dā disputatōne q̄ incipit augerio. p̄dicta oīa limito ī puris laicis. quersi autē laici nō debēt tractare cū clicis spūalia tñ pōt iura spūalia ꝓscribē q̄a nō sunt oīno laici sed pnt dici religiosi. ad hoc vide tex. iūcta glo. ī. c. ex eo de elec. li. vj. 7 p Jnno. in. c. q̄. de insti. ¶ Deōo colligo ꝓncipaliter ex fi. text. iūcta glo. q possessio ciuil' neccio requirit' ad ꝓscriptōez nālis autez nō sufficit. de quo plene p Di. ī regula sine possessione ꝓall'. vbi videas. Colligit' aūt hic q laici bñ possidēt nāliter seu detinēt decimas. sed q: nō pnt ciuiliter possidere iō nō ꝓscribunt. Hec autē ciuilis possessio ē illa que germinat. plē fm glo. i. fructū parit. s. acq̄rēdo dñium fm Jo. an. q̄ ita exponit glo. 7 bñ lz alij aliter 7 minus bñ. ¶ Et nō ex tex. iuncta glo. q detinē sumit' q̄ñq; p possidere vt hic. sic q̄ñq; econuerso. xij. q. j. c. ij. nā laici pnt bñ detinere decimas q̄a detētio ē q̄d facti 7 nō sonat in ius. vt nō. Bar. in. l. j. ff. de acqui. poss. 7 satis sensit hic glo. quā nō. Hinc ē q seruus pōt detinere. vt. l. stipulatio ista. §. hec quoq;. ff. de ℞. ob. ī seruū aūt nō cadūt ea que sunt iur' nec pnt p momētū cōsistere. l. placet. ff. de acqui. here. 7 vide glo. in religioso simplici q nil dicat' possidere sine licētia sui ꝓlati ꝫ tm detinere ī. c. nō dicatis. xij. q. j. nec puto q laicus dicat' decimas possidere etiā nāliter q: possessio nālis ē ius insistēdi rei nō ꝓhibite possideri. vt nō. Bart. ī. d. l. j. vbi plene tractatur hec mā diuersaꝝ speciez possessionū 7 detētationis. ¶ Opp. vltimo 7 videt' decimas posse laicis ꝓcedi. x. q. j. c. pe. 7 fi. Jo. dicit Jnno. q in titulū nō possunt ei concedi vt illas habeat vt clerici sed ī alimonia cōcedi pnt pauꝑibus laicis vt ī ꝓtrario. ℔ dico posse ꝓcedere respectu fructuū 7 ad tps. ar. c. possessiones. xvj. q. j. nam hoc mō pnt quibuscuq; locari. vt in. c. q̄. de loca. 7 vide ad mām quod le. 7 nō. in. c. q̄uis. 7. c. ꝓxo hibemus de decī. Abbas.

Illud autē. Casus. Si ꝫ ꝓscriptōez xl. annoꝝ que sola curit ꝫ eccl'am opponat' interruptio vterq; ꝓbabit. 7 sunt duo dicta. scdm ibi vez. ¶ Nō p q data ꝫ rietate seu varietate canonū recurrēdū ē 7 tenendū qđ seruat romana eccl'a seu stilus curie romane. facit. c. ex lris 7 qđ ibi nō. de consti. 7 de cri. fal q̄grauī. ¶ Nō secūdo q eccl'ia ex sola ꝓscriptōe pōt se tueri aduersus ecclesiam. 7 sic licet ex postfacto supueniat rei aliene notitia nō tenet' tñ is q̄ ꝓscripsit rē restituere licet sit eccl'ia 7 ꝓscripsit ꝓtra eccl'iam quod ē notandū. cōcordat. s. c. ad aures. facit ad ea que. s. dixi. c. vigilāti. ¶ Nō t'cio ī ℞. vez. q excipiēs de interruptione ꝓtra allegantē ꝓscriptōem nō videt' ꝓscriptionē ꝓfiteri. nā si ipsā tacite ꝓfiteret' releuaret' allegās ꝓscriptiōem ab onere ipsā ꝓbādi. vt in. c. ꝓterea de transac. sed hic tenet' allegans ipsā ꝓbare. 7 hoc ꝓtingit ex eo q: excipiēs nō fatet' ea que tacite includunt' ī exceptōe. vt in. c. cū venerabilis s. ti. pt. 7 vide quod ibi dixi. ¶ Nō q ꝓscriptio tēpis nō nocet ꝓbata interruptione. cōcordat. j. c. auditis. ꝓscriptio aūt pōt interrūpi. Qualiter aūt interrumpat' glo. fi. hic instat quā notabis. q: q̄tudie ad eaꝝ ī hac materia fit remissio. 7 in effectu dicit q interruptio fit q̄ñq; nāliter 7 q̄ñq; ciuiliter. 7 naturalis interruptōis ponit duos casus. ciuilis ℞o octo. 7 idē facit Jnno. hic. et vide ꝓsūem glo. xvj. q. iij. §. pōt. ī ℞. interrupta. et in. l. cum notissimi. C. de ꝓscri. xxx. an. in ℞. interrupta. 7 ibi p Ly. 7 plenius de mā p Bart. in. l. nāliter. ff. de vsu ca. vbi vide. Et ꝓsequēdo hic subalia ad declaratōz glo. 7 materie scias q ꝓscriptio q̄ñq; nullo mō currit quādoq; dormit. q̄ñq; interrumpit' añq̄; s. cōpleat'. Nō currit q̄ñ res nō ē ꝓscriptibilis. vt pz ex his que le. 7 nō. ī. c. cuz nō liceat. j. e. 7 dic vt ibi nō. facit quod le. 7 nō. ī. l. fi. C. in qui. cau. ī inte. re. nō ē ne. 7 in. l. sicut. ℞. sed pupillari etate. C. de ꝓscrip. lon. tēp. Dormit q̄ñq; q̄ñ ex aliquo defectu tpali nō currit. vt puta ꝓpter defectū ꝓlati. sup̄ c. j. 7. c. de quarta. vel ꝓpter hostilitatē q̄ñ tāta ē q non reddit' ius in loco. j. c. ex transmissa. 7 d̄ hoc articlo dic vt ibi dicā. Dixi ī tercio mēbro q q̄ñq; ꝓscriptio iā inchoata interrumpit'. 7 de ℔ articulo hic. Ad cuius declarationē scias q interruptio fit principaliter duoby modis. s. naturaliter et ciuiliter. naturaliter ℞o dī fieri q̄ñ aliquod de requisitis ad subam ꝓscptionis perit. nā ad subam ꝓscriptōis q̄ñq; requirunt' tria q̄ñq; duo q̄ñq; vnū dūtaxat fm nām ꝓscriptionū. tria em̄ requirunt' q̄ñ ꝓscriptio ē talis que desiderat titulū. bonā fidē et possessionē vt in ꝓscriptōe ꝓtra ius cōe. vt ī. c. j. e. ti. li. vj. vl' ī ꝓscriptōne. x. vel. xx. annoꝝ ꝓtra ꝓlatū inxta ea q̄ dixi s. e. de q̄rta. Duo ℞o requirunt' vbi nō ē titulus necessarius vt regulariter ꝓtingit ī ꝓscriptōe. xl. annoꝝ iure cōi nō refragāte. vt h 7 supra. c. de quarta. s. possessio 7 bona fides. Vnū ℞o saltē requirit' ī ꝓscriptiōe iducta in odiū negligētis vt ī actionibus ꝓscribendis. s. cursus tpis. vt ī. l. si quis emptōis. C. de ꝓscrip. xxx. an. vbicūq; em̄ alter de req̄sitis perit nāliter ꝓscriptio interrumpit'. q: deficiente altero subaliter requisito ad confectionē actus naturaliter deficit ipe actus in. c. fi. de cōdi. ap. 7 in. c. cum sup abbatia. de off. del'. ¶ Et p maiori declaratiōe ꝓsequamur quodlibet de subaliter req̄sitis de p se. De possessione em̄ certissimū 7 absolutū ē q si ea interrumpit' ꝓscriptio ipa nāliter interrupta ē. Potest autē possessio interrumpi multis modis vt p inundatōnem maris vel flumis. vel si vi ejiciat' quis de possessione. vt. d. l. naturaliter. vel p siles act⁹. naꝫ sine possessiōe ꝓscriptio nō ꝓcedit. vt ī regula sine possessione. li. vj. 7 cū ℔ interruptio nō restringat' ad certam ꝓsonaꝝ ꝓdest omnibus ꝓtendentibus interesse. d. l. nāliter. 7 intellige de possessione ciuili. vt nō. Di. in. d. regula sine possessiōe vt dixi. s. eo. c. cām. facit. l. clam possidere. et qđ ibi nō. ff. de acqui. pos. vel de nāli eo casu quo naturalis ē sufficiens ad vsucapionē fm Bar. in. d. l. nāliter. pone er emplū in ꝓscribēte vsufructū. nam vsufructuarius possidet nāliter tm̄. vt in. l. nāliter. ff. de acqui. pos. defect⁹ aūt possessionis corꝑalis nō vitiat. l. si id quod. §. fi. ff. de acqui. poss. 7 de his spēbus possessionū plene p bar. in. l. j. de acqui. poss. ff. 7 tetigi in. c. olim. j. de resti. spol'. ¶ Venio ad secundū requisitū. s. ad bonā fidē 7 ī hoc cōsidero tria. q̄ñq; supuenit ex toto mala fides. q: incipit hīe conscīam rei aliene. q̄ñq; est in dubitatōe. q̄ñq; supuenit mala fides quo ad vnū 7 nō quo ad aliū. quia putabat rē esse martini 7 nō titij. p̄ casu certū est q ꝺ iure canonico interrumpit' ꝓscriptio p supuenientē malaꝫ fidē q̄ñcūq; añ cōpletā ꝓscriptionē. vt. j. e. c. fi. 7 ī regula possessor. li. vj. 7 huic iuri canonico ē standū. ideo nō curo ꝓsequi q̄d de iure ciuili: vt nō. Bart. in. d. l. naturaliter. 7 nō. j. c. fi. ¶ Dcōo casu cū nō supuenit mala fides firmiter ꝫ incepit dubitare. Bar. tenet q ñ ē interrupta ꝓscriptō. in ꝓtrariū facit. c. j. xvj. q. iij. dicā plenius

post gl. ĩ. c. fi. ¶ Tercio casu putat hic dō. ant. q̄ possit p̄scribere q̄ ad eū apud quē erat bone fidei: q; bona fides ⁊ mala p̄t referri ad vnū ⁊ nō ad alium ⁊ respicere vnū ita q̄ nō aliū: ar. ĩ. l. fulcinius. §. q̄d si aduersus. ff. ex qui. cau. ĩ poss. ea. Ego firmiter puto ꝓtrariū p̄ text. aptū ĩ. d. c. fi. vbi patet q̄ possidēs repugnāte ꝓscia peccat sed iste credebat rē non suā ergo peccat ⁊ sic nō poterat p̄scribere. ad idē. c. si ẋgo. xxxiij. q. ij. vbi dī q̄ tādiu q̄s dī possessor bone fidei q̄diu ignorat se possidere alienū: sed iste credebat rē nō esse suā licz putaret eā esse illius cuius nō erat ḡ erat in mala fide. ad idē optīe facit ĩ sil'. l. eū qui nocentē. ff. de iniurijs: vbi patet q̄ iniuriaꝝ tenet' q̄ intulit iniuriā ex quo hēbat iuriādi animū licet errauerit ĩ persona. ⁊ hec de secūdo requisito. ¶ Quo ad tercū de defectu tituli sat' ꝓfuse Bar. tractat ĩ. d. l. nāliter. Sed clarius dico sic q̄ aut supuenit defect' tituli q; certior effect' ē possessor de illi' nullitate. ⁊ tūc impedit' ⁊ interrūpit' p̄scriptio q; talis defect' supueniēs cōstituit eū ĩ mala fide. ar. c. veniēs. ĩ. e. aut supuenit defect' tituli respectu resolutōis: q̄a ego possidēs rē bona fide vēdidi tibi rē illā sub pacto vt deficiente conditione apposita res esset inepta ⁊ tūc licet deficiat ꝓditio nō tñ ē interrupta p̄scriptio inchoata ꝓtra dūm: ß pōt p̄m' possessor ꝓrogare tpa cū sequētib' ꝓtinuare q; nō pōt illa p̄ma ꝓprie vēditio dici cū eēt resolubilis i euētū cōditōis. ⁊ idē dicendū i silibus. ⁊ hec procedunt q̄ ad interruptionē nāle. ¶ Venio ad scām p̄ncipale. s. ad interruptionē ciuilē. ⁊ dicēdū q̄ interruptio ciuilis ē q̄n aliq̄d de nālibus et suḃalibus nō extinguit' ß al's actus celebrat' qui de iure ciuili impedit p̄scriptōez ⁊ ea interruptio dī ciuilis: q; ciuili iure inuēta est. ⁊ in ß dicendū q̄ quedā ē p̄scriptio mere fauorabilis vt vsucapio que triennio causat' cū titulo ⁊ bona fide: vt ibi. de vsucap. in p̄in. hec em̄ est introducta ĩ merū fauorē possidētis rē mobilē cū titulo ⁊ bona fide: vt dicit text. xxj. q. iij. §. pōt. nō. Di. ĩ regula possessor. li. vj. ⁊ Bar. ĩ. l. ij. §. si rē. ff. ꝓ empto ⁊. d. l. naturaliter. ⁊ hec nō interrūpit' litis ꝓtestatōe nisi i effectu q; pēdēte iudicio currit vsucapio. ⁊ si interim implet' tps tenet' rē restituere sed pnunciabit' rē esse petētis: vt le. ⁊ nō. ĩ. l. si rē alienaꝝ p̄all. Quedā ē p̄scriptio mere odiosa vt illa que inducit' de iure ciuili ꝙ spaciū. xxx. annoꝝ cū mala fide. ß em̄ nō est introducta aliquatenus ĩ fauorē possidentiū q̄a iura nō fauēt malefidei possessoribꝫ. sup̄. e. vigilāti. et. j. e. c. fi. ⁊. l. si quis emptōis. C. de p̄scrip. xxx. an. ⁊ hec interrumpit' ꝙ solā citatōem: vt in. d. §. potest. ⁊. l. cū notissimū. C. de p̄scri. xxx. an. Et ē rō q; cum hec p̄scriptio sit fūdata sup̄ odio ⁊ negligētia nō petētis cessat negligentia cū mittit executorē seu nunciū. ⁊ iō interrūpit' p̄scriptio ß p̄cedēs q̄ est mere fauore possidēt' nō interrumpit' litis contestatōe. ꝙ hoc em̄ nō tollit' titulus ⁊ possessio p̄scribentis ex q̄bus causat' fauor ß expectatur snīa Quedā ē p̄scriptio mixta. i. ptim introducta in fauorē p̄scribētis ⁊ ptim in odiū negligētis vt ē p̄scriptō. x. vel xx. annoꝝ cū titulo contra p̄uatū. ⁊ hec interrūpit' lit' contestatōe facta cora iudice competēti: vt in. d. §. pōt ⁊ in. l. pe. C. ne de sta. de fun. ⁊ ĩ. l. more lit'. C. de reiuen. ⁊ hoc in actiōibus ꝓpetuis seu tpalibus. In annalibus ẋo ⁊ ptoriis id ē inductis ꝙ ptores que regulariter durāt anno: vt ĩ. l. i bonorarijs. ff. de actio. ⁊ ob. fit interruptio lit' ꝓtestatōe vel quasi vt ꝙ libellū p̄ncipi oblatū de quo dicendū vt ĩ. l. ij. C. q̄n libellus ꝓnci. obla. lit' cōtestationē faciat. ⁊ dicit Bar. in. d. §. si rē. Idē dicēdū si eēt p̄scriptio annalis inducta ex statuto p̄ncipis vl' alicuius comitis seu baronis. nā statuta istoꝝ p̄nt equipari iuri ptorio: vt nō. idē Bar. in. l. iij. ff. de ẋ. ob. ⁊ in. l. fi. ff. de penis. ¶ Sed dubitatur circa p̄dicta quid de statutis seu p̄scriptionibus statutarijs vtputa cau et' statuto qui nō petierit debitū suum infra decenniū cadit a iure siuo: dicit Bar. in. d. §. si rem. q̄ hec p̄scriptio intrū-

pitur ꝙ solā citationem q; est introducta mero odio negligētis sine titulo ⁊ possessione ¶ Preterea dubitat' q̄d de p̄scp̄tione. xxx. annoꝝ cum bona fide sine titulo: Bar. apte nō tangit ĩ locis p̄al. Sed dō. an. tenet hic q̄ int'rumpit' ꝙ solā citationē sicut illa q̄ inducit' cū mala fide. ⁊ hoc refert idē se putare dicendū in p̄scp̄tōnibus currētibus ꝓtra eccl'am vbi nō exigit' titul' q; currit mera negligētia. ad quod allegat. §. e. nihil. ꝑm vnā lecturā qō. ꝓfecto. c. nihil facit ad ꝓpositū. Et ꝓfecto credo q̄ ĩ hoc dō. an. errauit. videt' em̄ locutus exp̄sse ẕ tex. in d. §. pōt. vbi exp̄sse dicit' q̄ p̄scp̄tio. xxx. annoꝝ sine titulo equipat' p̄scptioni. x. vel. xx. annorum cum titulo. et vtraq; est inducta ptim in odiū negligentis ⁊ ptim ĩ fauorē possidentis cum bona fide. nam cursus maioris tēpis supplet defectū tituli. ⁊ hoc etiam satis exp̄sse colligitur in. l. si quis emptionis. C. de p̄scri. xxx. an. hinc est q̄ vtroq; casu acquirit' dn̄ium p̄scribēti: sed ĩ p̄scp̄tōe cū mala fide acquirebat' solū de iure ciuili. ō quo dicendū vt ĩ. d. §. potest. ⁊ ĩ. d. l. si quis emptōis. ⁊ an valeat dictū statutū factū contra nō petentē debitū infra decēnium: dicā. ĩ. c. fi. ĩ fi. Itē int'rumpit' p̄scptō ciuilit' si non valēs litē contestari ꝓcedit ꝙ modū hic traditū ĩ glo. et hī in. d. §. potest. ⁊ ĩ. l. vt ꝓfectius. C. de anna. exce. Itē ꝙ sacꝝ oraculū seu petitoriū vel rescptum p̄ncipi oblatum cū ꝙ executorē seu nunciū fuerit postmodū subsecuta cōuentio seu citatō: vt. l. iij. C. de p̄scp̄. xxx. an. ⁊ an hoc casu sit necesse libellū ꝓducere nō. ibi. ⁊ ĩ Spe. d. execu. §. j. ẋ. executoꝝ ⁊ sequēti. ꝙ exceptōnem ẋo nō fit interruptio. vt nō. ĩ. c. ij. de or. cog. ĩ glo. ß patet. Itē fit interruptio p̄m glo. ꝙ solutionē vsuraꝝ. d. l. si q̄s emptionis. hec interruptio nō pōt hīe locū ĩ vsucaptōe vel ĩ p̄scp̄tōe. x. vel. xx. annoꝝ vel in p̄scp̄tione de iure canonico: sed ꝓcedit cū quis vult p̄scribē pignus vel debitū nam ꝙ solutōem vsuraꝝ q; debitū ꝙ hoc recognoscit' ⁊ interrumpitur p̄scp̄tio. Itē p̄m glo. fit interruptō ꝙ sy nodalē ꝓclamationē. sup̄. c. sanctoꝝ. hoc intelligo ꝓut ibi nō. ĩ glo. ⁊ dic vt ibi. Itē int'rumpit' ꝙ secundā cautionē a debitore factā: vt. l. cū notissimi alle. ĩ glo. hoc ꝓcedit in p̄scp̄tione aduersus debitū. Ultimo int'rumpit' p̄m glo. ꝙ denunciatōem factā colono. sup̄ vt li. nō conte. qm̄. §. q̄ si sup̄. ⁊. l. ij. C. vbi ĩ rem ac. sed intellige būc casum vt in illis iuribus p̄ri. alle. habet'. An aūt ꝙ denūciatōem extra iudiciū factā int'rumpat' p̄scp̄tio: dic vt dixi. s. eo. nihil. ⁊ nō. ĩ. e. si diligēti. Sed q̄a sup̄ dixi p̄scripti onem inductam in fauorem p̄scribentis ⁊ odiū negligēt' int'rūpi ꝙ lit' ꝓtestationē cora suo iudice facta quero q̄d si fiat cora iudice incompetēti: Do. text. vī dicere iūcta glo. ĩ. d. l. pe. C. ne de sta. de fun. q̄ nō fiat int'ruptio. Idē ꝙ istum tex. voluit gl. xxj. q. iij. §. potest. ⁊ ĩ. c. ex tuaꝝ de priuil. ⁊ ĩ. c. vt debitus de app. sentit Jo. an. ĩ addi. spe. ĩ ti. de li. conte. §. effectus. ⁊ tz Guid. de suza. vt ipe ibi refert q̄ etiā dixit ꝙ illū tex. q̄ interruptio nō inducit' ꝙ lit' contestatōez habitā cora arbitro si cōpromissū nō valuit ꝓpter defectū arbitri vel ꝓpromittentiū vel aliā rōem licet al's valēte compromisso inducat' int'ruptio sicut cora iudice vt ē tex. ĩ. l. pe. C. d' arb. ¶ Ad p̄dictā opi. facit qd̄ nō Bar. ĩ. l. accusaturus. ff. de adul. ⁊ bn̄ facit ibi ille tex. ꝙ quem ibi dixit Bart. q̄ quedam est p̄scriptio que ꝙ datōem libelli interrumpitur ⁊ in illa inspicit' vtrum libellus sit bene ꝓceptus vel nō. vt est casus ĩ. d. l. accusaturus iūcta. l. mariti. §. quinquenniū. e. ti. ĩ p̄scp̄tione ẋo que interrumpit' ꝙ solā citatōem solū inspicit' an citatō sit bn̄ facta: vt. l. cū notissimi. C. de p̄scp̄. xxx. anno. In p̄scp̄tōe ẋo que int'rūpit' ꝙ lit' ꝓtestatōem inspicimus an sit lis nūc cōtestata. all'. d. l. pe. C. ne de sta. de fun. Et ex bis ẋbis infero q̄ quē admodū p̄scp̄tio nō int'rūpit' ꝙ lit' contestatōem factā cora iudice incompetēti ita nec ꝙ citatōem factā ꝙ iudicem incompetentem. licet al's ꝙ legitimam citationem fieret interruptō: vt ĩ casu p̄al. Jo. an. ĩ. c. vt debit' ꝙ-

alle.licet p̄dicta oīno nō refert:dicit tū ad principalem qōem q̄ vbi ad interruptionē requirit lit̄ ꝓtestatio p̄cedit p̄missa ꝓclusio vt nō intrumpat̄ p actū gestū coꝝ iudice incompetēti. vbi aūt exigeret̄ sola fides mala si ex illo actu constitueret̄ i mala fide interrūpet̄ alīs nō q̄ talia vt i facto ꝓsistētia oparent̄ etiā sine iudicis cōpetētia.nō.in sili in.c.cū dilectus de or.cog.in illa qōne an p exceptōem interrumpat̄ p̄scriptio.7 in sili i.c. at si clerici de iudi.i illa qōne.an actus gestus coraz iudice incompetēti valeat saltē vt gestus extraiudicialiter. 7 fuit hec optima ꝓsideratio licet clare nō exprimat. Cū clarioꝝ ꝓsequēdo 7 ꝓcordādo dic sic q̄ q̄nq̄ tale q̄d exp̄ssit coram iudice incōpetēti qō cōstituit aduersariū i mala fide vt q̄ informauit i facto cōsciam suā vl̄ tale q̄d dixit q̄ informare debuit.ar.l.q̄ te mihi i fi.ff.si cer.pe. 7 i.c.inq̄sitōi de sen.ex.7 p Bar.i extraagāti ad reprimēdā in ℣. denūciationē in fi.7 tunc ē inducta p̄scriptio nō ℣tute actus iudicial̄ ꝑ ꝓpter malā fidē supueniente q̄ p̄sumit̄ ex cōiecturis.ar.i.l.conḡrebat̄.C.vñ vi.7 i.c.ij. de renū.li.vj. Aut nō fuit tale q̄d exp̄ssum sed nuda citatio facta.vl̄ petitio emanat simpliciter a iudice incōpetēti 7 tūc nō fit interruptio q̄ cū hec sit interruptō nālis ꝑ ciuilis oꝝ q̄ actus teneat mero iure.et sic loquit̄ l.pe.preall̄.7 contraria opi.p qua facit.c.sanctoꝝ iuncta glo.s.c. Iuxta p̄dicta queritur nūquid lit̄ cōtestatio facta coram arbitratore 7 amicabili ꝓpositore intrumpat̄ p̄scriptōem:Io.an.tāgit i.d.§.effectus: 7 tandē vī ꝓcludere q̄ nō:q̄ coram eo nō ē iudiciū sed habz vim cuiusdā trāsactōis quod coram eo fit:vt i aut̄.vt differē. iudi.§.si ℣o.7 nō.p Innoc.i.c.q̄ntauallis de iureiurā.ꝑ ꝛc.facit.l.alienā.ff.p emp. Hoc dictū nō et limita,put sup̄ dixi nisi tale q̄d sit dictū quod habuit inducē malā fidē:7 hec bn̄ nōbis. Qz quero ad declaratōz predictoꝝ an interruptio seu eius effectus duret ꝑpetuo: dic q̄ i nāli durat tādiu q̄diu durat effect⁹ interruptionis.si em̄ recuperat possessionē amissaz vel supuenit bona fides vel titulus incipit de nouo prescribere q̄a cessauit cā impediēs 7 supuenit cā ꝓfirmās:vt nō.i sili i.c. nō firmat̄ de re.in.li.vj. In interruptōe ℣o q̄ fit ciuiliter modis predictis idē sentit Inno.dicēs q̄ i bis oꝝ prescriptionē inchoari.q̄i dicat cū Host.q̄ tpa pendentia nō p̄sunt p̄scribēti. Et intelligo q̄ de nouo inchoat̄ a tpe.s.q̄ cessat effectus interruptionis. ℣bi gra p litis ꝓtestationē interrūpit̄ prescriptio vt sup̄ dixi.noua p̄scriptio nō incipit statim post factā ꝓtestationē ꝑ post q̄s ptes cessauerūt litigare puta post pemptā instantiā vt i.l.fi.C.de p̄scrip.xxx.anno. Et scias q̄ de iure ciuili actio q̄ prius erat tpalis p ꝓtestatōem lit̄ efficit̄ ꝑpetua id ē durat p.xl.annos: vt i.d.l.fi. Sed de iure canōico dicit glo.nōbilis i.c.j.xvj.q.iij.q̄ ex quo facta ē semel lit̄ ꝓtestatio nō currit prescriptio:q̄ p̄sumit̄ possidēs iā bñ malā fidē 7 de iure suo titubare.C.de acq̄.pos.l.nemo.vñ nō prescribit ad mille annos.ar.c.fi.j.c.7 idē tenet glo.i regula sine possessione. li.vj.7 sequit̄ do. an.ꝟ Sed ego dubito 7 p glo.facit q̄ pempta instātia p lapsū triēnij vel renūciatōem partiū durat vitiū litigiosi vt le.et nō.in.l.j.C.de p̄scrip.lō.tē.vñ nō pōt possessor prescribere cōi tpe.s.x.vel.xx.an.sicut prius q̄ cū duret oꝝ de iure canonico sp impedire.sup̄ eo.vigilāti.ꝑ hoc nō obstāte contrariū arbitror verius.s.q̄ itez possit inchoari p̄scriptio sicut de iure ciuili.hoc p̄ sensit Gra.in §.prescriptionū.xvj.q.iij.nō faciendo ibi dr̄az int̄ ius canonicū 7 ciuile. Preterea hoc ē iure ciuili inductū et nō repit̄ contrariū de iure canonico ꝑ ꝛc.d no.ope.nū. c.j.nō obstat fundamentū glo.i eo q̄ fundat se sup assistētia malefidei q̄ iura canonica loquunt̄ de vera mala fide nō de p̄sūpta sicut illa que p̄sumit̄ p lit̄ contestatōem.nam certū est q̄ illa ē p̄sumpta 7 nō vera:vt nō.i.l.nemo.C.de acq̄.pos.nā possidēs rez 7 credēs firmiter eā suā nō mouet̄ firmiter ad credendū ꝓtrarium ex eo q̄ alius fecit sibi qōem.al̄s de facili daret̄ mā impediēdi ꝑpetuo cursū p̄scriptionis.nā nō haberet nisi litē cōtestari. Itē illa p̄sumptio vacillatōnis 7 male fidei iā exorta tollit̄ 7 purgat̄ p pemptionē instātie saltē contingentē culpa actoris.ar.c.cū cessante de appel. Et ad predicta optime facit glo.nōbilis in.l.q̄. C. de fructi. 7 li.exp̄. vbi dicit glo.q̄ pempta instantia lapsu tēpis possessor facit fructꝰ suos q̄ videt̄ bone fidei nec tenet̄ ad restitutōem.7 ē illa glo.multū nōbilis. Bar.ibi tū sētit contrariū.7 videt̄ velle q̄ p contestationē intrūpat̄ p̄scriptio 7 efficiat̄ male fidei:7 q̄ isti effectus durāt etiam pempta instātia 7 cōcernūt ipsā cām 7 nō instātiam allegat glo.in.l.ꝑerandū.§.7 si q̄dē.i ℣.iudicij.C.d iudi.7 Inno.i.c.cām de testi.q̄ dicūt q̄ pempta instantia durat vitiū litigiosi. Et si velles tenere hanc ptē posses dicere q̄ ius ciuile admittit prescriptionē ibi d nouo nō simplr̄ sed requirit̄ tempus.xl.an.d.l.fi.nam et cū mala fide currit de iure ciuili prescriptio cū tanto tpe.imo regulariter nō requirit̄ nisi tempus.xx.an.vt.l.sicut.7.l. cum notissimi preall̄. Sed tenēdo aliā partē possz dici q̄ lex exigit de nouo xl.annos nō ꝓpter p̄sumptionez male fidei ꝑ ꝓpter diligentiā habitā p actorē.nam pur gauit ad tps negligentiā litē contestādo 7 certe articulus iste ē dubius.ps glo.est tutior 7 cōior 7 in iudicō seruaret̄ sed alia videt̄ verior. Quero qualiter intrumpat̄ p̄scriptio iurīū incorporalium:Io.dicit Bar.i.d.l. nāliter q̄ quedaz sunt iura incorporalia debita fundo.et tunc intrumpit̄ pdita possessione fūdi dñantis vt i.l.si edes.§.j.ff.de serui.vr.predi. Itē intrumpit̄ p illuz q̄m ille p̄ quē p̄scribit̄ impedit eū vti seruitute:vt.l.sequit̄ §.si viā.ff.de vsuca.cū em̄ in incorporalibus nihil aliud sit q̄ possessio nisi aduersarij patia:vt.l.quotiēs.ff.de ꝟuitu.7 statim q̄ quis desinit pati intrumpit̄ quasi possessio seruitutis. Idē dicit in iuribus incorporalibus non cohērētibus predio vt in iurisditōibus 7 silibus:nam statim cū fit vnus actus p quē q̄s ꝓhibet̄ vti illo iure videt̄ interrupta q̄i possessio:7 de hoc ē bo.tex.in.c.auditis.j.c.7 melius in.c.cū eccl̄ia sutrina de cau.pos.7 propri.q̄nimo sentit plus Inno.in.d.c.auditis: videlicz q̄ eoipso q̄ is ad quē spectat iurisditō de iure exercuit illa iura infra tempus p̄scriptionis videt̄ illā intrupisse: 7 facit quod nō.glo.i.c.j.j.e.li.vj.vide quod dicā in.d. c.audit̄. Quero q̄liter interrumpat̄ p̄scriptio libertatis:Io.dicit Bart.i.d.l.naturaliter q̄ p quēcunq̄ actū quo quis vtat̄ seruitute vt in.l.arboribꝫ.§.itē cōstat.ff.de vsufru. Itē credo q̄ q̄s possit intrūpi nāliter 7 ciuiliter modis p̄dictis eadē rōne. Quero certū ē q̄ saltē de iure ciuili currit prescriptio cōtra accusationes criminales 7 regulariter excludunt̄ p tempus.xx. annorū:vt.l.querelā.C.de fal.dixi regulariter q̄ quedā sūt que prescribunt̄ minori tpe vt accusatio adulterij que prescribit̄ spacio q̄nquēnij.l.adulter.C.de adul.7 vide de his plene p glo.in.d.l.querelā:queritur igit̄ qualit̄ in his fiat interruptio:Io.dicit Bar.i.d.l.naturaliter: q̄ p solā libelli oblationē:vt.l.mariti.§.quiquennīū.ff.de adul.nō ergo requirit̄ citatio nec lit̄ contestatio sed sola libelli porrectio quod nō. Et aduerte quia ideo dixi q̄ currit de iure ciuili:quia de iure canonico ē dubiū 7 glo.nōbilis in.c.admonere.xxxij.q.ij.dicit q̄ semper maritus potest accusare vxorē etiam ad mille annos si tanto tpe contingeret eā viuere.7 idē sentit in alijs crimibus: q̄ q̄cunq̄ crimina claruerint punienda sunt. xxiij.q.iij.ecce.sed tu vide quod dixi post doct.in.c.licz de ꝓba. Quero an interruptio ciuilis,p̄sit oīmibus: puta si fuit litē ꝓtestatus cū me 7 sic interrumpit̄ p̄scriptio iuxta p̄dicta an opabit̄ suū effectū etiā ꝓtra alios: Io.cōiter tenet̄ q̄ nō sed solū p̄dest actū exercenti. q̄ si restringat̄ actus ad certā p̄sonam. ad hoc.l. inter q̄tuor.ff.de diuer.7 temp.pre.nō.glo.in.d.§.pōt.in ℣. interrupta.nō.in.d.l.cū notissimi.7 Bar.i.d.l. nāliter

7 vo. an. hic. Ego dico q̄ de iure ciuili sat' p̄ ℔ admitti ℔ de iure canonico p̄det iudicio meo ab alia cōne quā s. examinaui. ¶ Nā si tenemus q̄ p̄ contestationē litis efficiat' malefidei possessor 7 q̄ durat hoc vitium etiā p̄empta instātia nescio videre quō nō interrumpat' quo ad oēs. q: quod nō est ex fide. i. conscia pc̄m ē. vt. j. c. fi. 7 facit quod sup̄ dixi. ℔ si tenemus aliā opinionē quam sup̄ dixi veriorē q̄ ℔ ē ficta int'ruptio 7 q̄ nō durat p̄empta instātia satis pōt hec opi. sustētari. et vide ad limitationē p̄dictor glo. p̄x. all'. i. d. §. pōt. q̄ dicit q̄ cōtestatio lit' int'rūpit p̄scriptōem qn̄. s. fit eo aio vt ducat cāz vsq̄ ad finē sed impedit' postmodū p̄ casus fortuitos. al's nō. p̄dest p̄testatio. ar. a p̄trario sensu i. l. vl. C. de p̄scp̄. xxx. an. 7 i aut'. de litig. §. oēm circa finē. et ℔ sufficiāt. p̄nt em̄ p̄ predicta decidi siles qōes. vtputa si res possessa efficiat' sacra vel religiosa vel extinguatur naturaliter. deficit em̄ p̄scp̄tio q: interrumpit' possessio vt in. d. l. naturaliter. vel si possessor efficiat' incapax illius rei dominij: vt i iudeo q̄ nō p̄t habere mācipiū x̄pianū. j. de iudeis. c. fi. 7 idē in similibus. ¶ Ni. ab.

Q Via indicāte. Casus. Fines p̄dior ecclasticor xl. annor spacio p̄scribunt'. p̄ ponit dictuz q̄d scdo exequēdo cōmittit ibi hortamur. tercio circa exceptionē instruit ibi. xl. tm̄. ¶ Nō p̄ q̄d debz facere iudex q̄n̄ q̄s cora eo mota decidi allegatōibz seu p̄batōibz nō potest. vtputa q̄a opus ē industria 7 artificio pitorum. debet em̄ ire vel saltē mittere vnacū pitis in illa arte 7 ad illor relationē q̄em decidere. 7 facit q̄n̄ illud vuln⁹ infirmi eēt mortale vt iudex vadat vel mittat vnacum pitis medicis. 7 de iudicio istor pitor vide p̄ Bar. i. premio. ff. or. dixi plene in. c. p̄posuisti de p̄ba. vbi videas. ¶ Nō scdo q̄ p̄ verbū hortamur aliq̄n̄ cōmittit' iurisditio. de quo vide quod nō. i. c. ij. de testa. nā 7 verbum rogo ponit' p̄ p̄cipio fm subiectā mām. vt le. et nō. i. c. rogo. xj. q. iij ¶ Nō q̄ aduersus eccl'as nō currit p̄scriptio nisi q̄dragenaria etiā si agat de modico p̄iudicio. puta de finib⁹ p̄dior vt hic q̄d nō ¶ Quero q: ℔ tractat' de agrimēsore q̄d si iste male renunciauerit seu in mensurādo male se gesserit: Jo. dicit gl. q̄ tenet' actione in factū dūmodo dolose hoc facit. q̄a de culpa vel negligētia nō tenet'. ff. si mēsor fal. mo. di. l. iij. §. j. Bof. dicit 7 bn̄ q̄ nō tenetur de culpa. s. leui. sed de lata bene tenet' q̄a equipatur dolo: vt in. l. j. §. j. ff. e. vbi tex. exp̄ss. Jtē hec actio datur heredi ℔ nō p̄tra heredē agrimēsoris q: licet respectu actoris sit rei p̄secutoria tm̄ respectu mēsoris ē quodam mō penalis: vt. ff. de eo p̄ quē factū erit. l. j. p̄dicta p̄bant' i. d. l. iij. i fi. ¶ Extra glo. et doc. q̄ro ℔ de pluribz. 7 p̄ q̄re nō dat' p̄ mēsorē actio locati cū soleat p̄ hmōi labore accipe mercedē: Jo. tex. in. d. l. j. dicit q̄ inter mensorē 7 illum qui euz adhibuit nō est p̄prie locatio sed magis opa bn̄ficij loco p̄betur. 7 id quod ad remunerandū dat' honorariū appellatur Si autē ageret' ex locato vel conducto nō teneret libellus fm tex. ibi quod est bn̄ notādū. Ex quo nō. ibi bar. q̄ cum istis qui exhibēt opas suas consistētes in aliquo artificio vel arte aliqua liberali nō consistit locatio sed potius dr̄ p̄beri opa bn̄ficij gratia 7 hoc est fm eum p̄pter notabile exercitiū. facit quod le. et nō. i. l. j. ff. d̄ va. 7 ex̄or. cog. 7 ideo dicit notāter q̄ inter aduocatū 7 cliē tulū doctorē 7 scholares infirmū 7 medicū nō ē p̄prie locatio. quod nō. i contrariū tū facit quod nō. ipe Bart. i. d. l. j. §. illud quoq̄. ff. de va. 7 extraor. cog. vbi req̄rit q̄liter p̄sulet' doctori iuris circa salariū: 7 rn̄det q̄ siqui dē salariū ē p̄missū et aget' ex p̄missione. al's si iste ē talis q̄ p̄fecit p̄suevit opas locare videt' locasse fm suā consuetudinē: vt i. l. excepto. C. locati. 7 isti. e. post p̄n. 7 sic sensit q̄ pōt agere actione locati. Sed dic melⁱ q̄ agetur p̄pter p̄suetudinē actione q̄i locati q̄a nō ē vera locatio ita vult ipe i notario: vt. l. argētarius. ff. de eden.

Alij ꝛo q̄ nō sunt iurisp̄iti p̄nt p̄ eor mercedibus implorare iudicis officiū. de quo dicēdū vt plene le. 7 nō. i. d. l. j ¶ Scdo q̄ro ad quid dat' hec actio in factū cōtra mensorē: Jo. dic q̄ ad interesse 7 videt' tunc cōpetere contra eū q̄n̄ nō subest remediū actori p̄tra p̄temptā videt' tex. dicere i. d. l. iij. ff. si mēsor fal. mo. di. Exēplū quidā fuit iudici p̄questus q̄ quidā p̄misit sibi dare. x. ingera terre 7 nō dedit nisi. ix. iudex ꝛo misit mēsorē q̄ mēsuraret ille renūciauit eē dcē ingera. 7 sic iudex absoluit reū 7 sn̄ia trāsiuit in rē iudicatā. secus aūt si cōpetit remediū. vtputa emit q̄s. x. ingera terre 7 interneniēte falso mensore assignauit tm̄ nouē. certe pōt agere p̄tra venditorē actione ex empto vt assignet vnum aliud nec poterit agere contra mēsorē nisi vēditor nō sit soluēdo. ita videt' velle tex. i. d. l. iij. ¶ Quero ꝛcio aliq̄s fuit grauat⁹ dolo vel lata culpa agrimēsoris ifra q̄n̄ tū tp̄s debet cōqueri: dicit Bal. i. d. l. qui bona fide. ff. de dā. infec. q̄ infra annū p̄. l. q̄ grauatos. C. de cēsi. 7 cēsito. li. xj. ℔ mihi nō placet q̄a cū cōpetat actio spālis debet audiri tādiu q̄diu erit p̄scp̄tū p̄ actōz competentē Actio ꝛo ex vēdito vel actio i factū cum sint p̄sonales durāt. xxx. annis. l. fi. C. de p̄scri. xxx. an. vel saltē nō p̄cedat dictū Bal. q̄n̄ grauat⁹ infra annū fuit p̄q̄stus saltē ex iudiciū. sicut i sili nō. Bar. i petitōe reductiōis ad arbitriū boni viri i. l. si societatē. §. arbitror. ff. p̄ socio. ¶ Quarto q̄ro nūquid p̄tes debēt esse p̄ntes tpe mensuratōis: Jo. dico q̄ sic. vn̄ iudex debet spāliter eas citare. ad hoc vt sint die tali 7 hora tali cū tali magro vl' secū. vt in. l. iij. C. fi. re. nō. Bar. in. d. l. q̄ bona fide. §. in quadā. ff. de dam. infe. 7 facit. l. generalit'. §. pe. ff. de in reiurā. Et ē rō q: p̄ ptis p̄ntiā pōt iudex vel agrimēsor al'r informari. 7 iō consulit Bar. q̄ iudex de hoc 7 cū ē i loco faciat cōfici instrumentū al's posset p̄cessus p̄clitari. ¶ Quinto circa p̄dicta quero nūquid iudex teneatur p̄ntialiter ire tpe mēsurationis: videt' iste tex. vel le hic q̄ sic. ego credo hoc esse vtile. ar. opti. hic. sed nō ē neccium. satis em̄ est q̄ iudex mittat mensorez p̄tib⁹ vt intersint citatis 7 siue p̄tes vadant siue nō potest mensor suū officiū exercere 7 p̄ se vel nunciū vel ep'lam iudici renūciare. tex. ē in. d. l. iij. C. fini. reg. iuncta. l. j. i fi. cuz se. ff. si mēsor fal. mo. di. 7 clare sentiūt glo. 7 doct. i. d. l. iij. fini. reg. 7 forte ob hoc dicit tex. ℔ hortamur ꝛc. q̄d i se nō ē necessitatiuū sed exhortatiuū: vt in. § hec 7 si legibus. iiij. di. isti em̄ sunt quasi quidā testes. vn̄ satis est vt videāt et iudici referāt. iij. q. ix. testes. 7. l. si q̄n̄. C. de testi. et in p̄posito nr̄o videt' bo. tex. i. c. fraternitatis. in p̄n. de frig. 7 in. l. j. ff. de ven. inspi ¶ Sexto quero an in cā limitū possit p̄cedi ad diffinitiuā lite nō contestata: glo. i. d. l. iij. C. fi. regū. q̄ nō dicens q̄ ibi erat lis contestata tēpe sn̄ie. vn̄ appellat' ibi questio. sed in principio appellat' ibi q̄rimonia q̄a lis nōdum erat p̄test. ex q̄ glo. colligit' ibi nōbilis dr̄ia inter querimoniā et qōz. Bar. dicit ibi posse dici q̄ lite etiā non contestata pōt p̄cedi ad diffinituā q̄a hoc casu nō est de remedio mensor p̄uisum. allegat nō. i aut'. si oēs. C. si vt se abhere. ab. sed Bal. sequit' ibi glo. 7 melius q: cum hoc casu nō repit' recessum a regula iuris illi ē insistendū. 7 p̄fecto theorica Bar. p̄fundit' in. c. tue. vt lite nō contest. 7 dic vt ibi nō. 7 bn̄ facit q̄d le. et nō. i. c. ij. vt lite nō cōte. ¶ Vltio quero sup̄ hac glo. de modo p̄cedēdi in cā limitū: Jo. vide bo. glo. i. d. l. iij. 7 ibi p̄ doc. maxime p̄ Bart. 7 duplex pōt dari practica. p̄ma vt deposita querela iudex inquirat quis possideat 7 quantū postmodū videat circa p̄prietatē quantū debeat quisq̄ habere et hac informatione adhibita vadat cū agrimēsore vel aliū mittat citatis partibus 7 iniungat vt circa probationē habitā mensuret agrum assignādo cuiq̄ quod suū est 7 terminos statuat. postmodū ꝛo iudex p̄nunciet illos t'mīos in futuz vt legitimos obseruādos. scda practica est vt iudex habita informatōe, p̄nūciet terminos ponendos

ꝑm ꝓbationē habitā. ꝑma tñ certior ⁊ melior. ar. ĩsti. de acti. §. curare. ⁊ plus placet ibi Bal. glo. tñ ibi sentit secundā ⁊ dic vt ibi. Et aduerte q; vt dicit Jo. an. hic et originaliter fuit dictū gl. i. d. l. iij. tunc ē stādū huic iudicō agrimēsoris qñ ꝓstat q̄t iugera. i. mēsuras terre debz hīe vtraq; ps. puta vn⁹. xv. ex pte superioris alterius. x. ex pte inferioris. alīs sepe pōt ptingere q; qō finiū ꝑ agrimensores diffiniri nō potest. Ex ꝓdictis hēs vltra glo. ⁊ doct. nr̄os hāc mām; clare ⁊ vtiliter expeditā. Sed vnū nolo omittē agrimēsor tenet de dolo ⁊ lata culpa q̄d de aliis q̄ adhibent int̄ ptes ad aliquā discordiā sedandā vt rōes seu calculū faciāt vt sunt arbitratores vel siles nūq̄d isti teneant de dolo ⁊ lata culpa sicut agrimēsor: dic q; sic. et tex. ēnōbil ⁊ ibi ꝑ Bar. i. l. fi. ff. si mēs. fal. mo. di. ⁊ ꝑ eū dē. i. l. vl. ff. de va. ⁊ exor. cog. qđ ēnotandū. et vide bo. gl. ī arbitro. insti. de oblig. q̄ ex q̄ de lic. nascūt ī ꝓncipio puto etiā q; isti q̄ exercēt aliquā artē tanq; piti ⁊ magri teneant nō solum de lata culpa ꝫ etiā de leni vel leuissima ꝑm quātitatē culpe ⁊ impitie. fuit em̄ ī culpa imiscē do se rei q̄ ad se nō ptinebat. sicut dicim⁹ i iudice q̄ ꝑ impitiā iudicat: vt nō. insti. de act. q̄ ex q̄ delic. ī glo. iij. ꝓbat̄ i. l. illicitas. §. sicuti. ff. de offi. ꝓsi. ⁊ ī regula nō est sine culpa. de re. iu. li. vj. ⁊ in. l. impitia. ff. c. ⁊ i. c. tua. ⁊ ibi nō. de homi. ⁊ in. c. ad aures de eta. ⁊ q̄li. Alie gl. sūt faciles. Ad glo. fi. ī fi. dicas q; limes parochiar̄ ⁊ puinciar̄ seu ep̄atuū bñ pñt ꝓscribi iure ꝓpriet̄ sed nō iure finiū. vt. s. limes vnius extēdat̄ ⁊ alterius restringat̄ ne cōfundant̄ termī. de q̄ vide bonā glo. xvj. q. iij. q̄cunq; ⁊ qō nō. de parochijs. c. fi. ⁊ ī. c. ex lr̄is de ꝓba. vbi de materia ista habet̄. Nico. ab.

Extrāsmissa. Casus. Tpe hostilitatis tñ currit ꝓscptō. ꝑma ps ponit q̄relā. sc̄da dat iudices ibi discretōi. Nō ꝑ q; eccl'a parochial' ⁊ baptismal' que alīs dr̄ matrix potest ptinere ad ius mōachor̄: ꝺ quo vide qō le. et nōt. in. c. de monachis: ⁊ in. c. in lateran̄. de preben. Nō sc̄do q; ꝑlatus pōt agere ꝑ eccl'ias sibi subiectis de q̄ in. c. fi. de succes. ab inte. ⁊ plene dixi in. c. cum deputati. de iudi. Nō tercio ⁊ tene mēti q; oblatōes q̄ fiūt ī capell'sitis infra alicuius eccl'e parochiā cedūt de iure ipi eccl'e parochiali nō autē ptinēt ad capellas. ⁊ facit ꝓ locum a spāli tex. in. c. ad audientiā de eccl. edi. ⁊ vide qō ibi dixi ⁊ sup Rica de parochijs. et. c. pastoralis. de his que fi. a ꝑla. Nō quarto q; ius funerādi ptinet ad ecclesiā parochialē. quod intellige ꝑm q; le. ⁊ nō. ī. c. j. ⁊ ī c. ī nr̄a de sepul. Nō q; matrix eccl'a id ē eccl'a baptismalis vel plebanalis fundat intentū de iure cōi sup decimas. ⁊ facit iste tex. q; decime nō ptinent ad capellas ꝫ ad ecclesias plebis. tu ꝛ̄o dicas vt plene dico post doc. in. c. cum cōtingat de deci. ⁊ tenēdo q; ptineat ad ecclesiam parochialē vt videt̄ tex. in. c. ad decimas de restit. spo. li. vj. ⁊. d. c. cum contingat. quod mihi satis placet potest dici ad istū tex. q; iste capelle nō habebant parochiā distinctā. vel melius dic q; loquit̄ de decimis psonalibus que debent̄ vbi quis audit diuina: vt in. c. fi. ꝺ parochijs. Ultimo collige vnū casum ī quo nō currit ꝓscriptio. s. tpe hostilitatis. Et pōdera tex. ī eo q; dicit tūc nō currere ꝓscriptionē. Dormit aūt tūc ꝓscriptio nō tñ interrūpit̄. quod tenet Jnn. ⁊ cōiter doc. ita q; finita hostilitate tps sequēs continuabit̄ cū p̄cedēte. ⁊ sic ꝑficit̄ ꝓscriptio. xl. an. subducto tpe medio. j. c. auditis Et habet ꝫ locū ꝑm Jnno. nō tm̄ ꝑm canones in eccl'ias ꝫ etiā ꝑm leges ⁊ ī laicis. ⁊ siue vna die tm̄ siue pluribus annis ꝫ hostilitas interuenerit semp̄ hoc tpe ꝓscriptio dormitabit. ⁊ hoc tempus quantūcūq; magnū siue modicū sit de medio subducet̄ ꝑm Jnno. quod satis iudicio meo ꝓbat̄ hic in fine. vbi infinite dr̄ q; hostilitat̄ tē pore nō currēte. facit. c. solite ꝺ ma. ⁊ obe. ⁊. xxxj. q. j. q; si dormierit. simile. j. c. auditis. ⁊ sup̄. c. de q̄rta. Ꝫ q̄ro nūquid sunt ⁊ alij casus ī quibus nō currit ꝓscriptio sed dormiat in casu nostro: Jo. Jnnoc. ponit hic plures casus quor̄ aliquos enumerat glo. j. c. cū nō liceat. vbi bo. glo. ⁊ in. c. prima actione. xvj. q. iij. ⁊ hic enumerabim⁹ vt eos examinem⁹ ⁊ postmodū subijciā regulaz gnāles an ⁊ qñ currat ꝓscriptio. Secundus est ꝑm Jnno. ī quo nō currit ꝓscriptio vbi ius nō reddit̄ propter defectū iudicis vel rei. allegat. ff. ex qui. cau. ma. l. sed ⁊ si ꝑ ptorē. ꝑ totū vsq; ad. §. quotiēs. limitat tñ Jnno. multū notāter hūc casum ⁊ p̄cedentē. dicit em̄ q; est necesse q; actor doceat se voluisse agere sed non potuit ꝓpter cās ꝓdictas impeditus. vt q̄a ius nō reddebat̄ in loco ꝓpter hostilitatē: ⁊ sic intelligit istū tex. vel ꝓpr̄ iudicis defectū vl' rei nō potuit ius suū ꝓsequi. allegat. d. l. sed ⁊ si ꝑ ptorem. §. si ferie. vñ ⁊ vtile est ꝑm eū. vt. s. ꝓtestet̄ sup̄ hoc. C. ō anna. excep. l. vt pfectius. ⁊ le. ⁊ nō. sup̄ de off. or. pastoralis. §. fi. quod bñ nōbis. ex quo tene mēti q; nō sufficit ꝓbare impedimētū affuisse nisi doceat q; id impedimentū fuit cā nō agēdi. ⁊ id ꝓbat̄ pro bādo tūc tempis sollicitudinē. ⁊ idē nō. Archi. ī. c. ꝓma actōe ꝓall'. ⁊ Bart. ī. l. ij. §. quod dixim⁹. ff. si q̄s cau. vbi dicit nō sufficere ꝓbare tempestatē fuisse tūc tpis ī mari vt nauigare non potuisset nisi ꝓbet se iuisse ad mare vt nauigaret ꝫ ꝓpter tpis qualitatē nō potuisse nauigare. facit etiā quod ipe nō. in. l. de pupillo. §. si q̄s ipi ꝑ tor. ff. de no. ope. nū. ⁊ sub istis duob⁹ casibus pōt comꝓbendi casus quē ponit Bar. ī. l. naturaliter. ff. de vsucap. vbi dicit q; sicut tēpe hostilitatis seu guerre hoīm nō currit ꝓscriptio vt hic. ⁊ in. d. c. prima actōe. ita nec tpe mortalitatis seu pestilētie qñ ita sevit in loco q; ius in eo nō reddit̄. plus ego credo q; etiā si ius reddat̄ ī loco mortalitatis tñ si actor erat absens ꝓpter timorē. q̄a pestis multū seuiebat ī loco q; tunc currit ꝓscriptio. tñ ē iusta cā petendi restitutionē ex clausula gnāli. ad hoc allego nōbile dictū Bar. in. l. de etate. ff. ad trebell'. vbi dicit q; tūc citatus habet instā cām nō comparēdi. all'. ī ar. bo. tex. ī. c. ad supplicationē de renū. ego allego bo. glo. ī. c. si ꝛ̄o de iureiurā. ⁊ in. c. cōis filius. xxiij. di. facit tex. xxij. q. iij. §. vl. ꝛ̄. q̄s q̄s. ⁊ vide quod dixi ī. c. cū dilecti de do. ⁊ ꝓtu. Tercius casus comꝓbendēs ī se multos alios ē cū eccl'ia nullū habet ꝑlatū vel habet inutilē ad agendū ⁊ sub isto comꝓhēdit̄ tps vacatōis eccl'ie. de quo in. c. j. ē. tēpus excōicationis vl' suspēsionis vl' captiuitatis ipius ꝑlati de cōcess. ꝓben. q; diuersitatē. ⁊. xv. vj. q. iij. c. j. ⁊. c. porro ⁊ de ele. q̄a diligētia. Jtē tps ꝑlati dilapidātis seu alienātis: vt in. c. si sacerdotes. xvj. q. iij. facit quod le. ⁊ nō. ī. c. j. de in integ. resti. li. vj. et vide ad ꝓdicta glo. ī. d. c. ꝑma actōe. Quart⁹ casus etiam satis generalis ē cū quis de iure impedit̄ agere. exēplus ī filiofamilias viuēte patre: vt in. l. j. in fi. C. de anna. excep. ⁊ ī vxore viuēte marito respectu rer̄ dotaliū. l. ī rebus. C. de iure do. Jtē in pupillo etate pupillari durāte. l. sicut vltra mediū. C. de ꝓscrip. xxx. anno. Quintus casus tps scismatis. j. c. cū nobis. Sextus ī rebus q̄ sub conditione debent̄. nō em̄ currit ꝓscriptio durāte cōditione: vt ī. l. cū notissimi. §. sed illud. C. de ꝓscꝓ. xxx. anno. q̄a tunc nulla cōmittitur mora. Septim⁹ est dubitabilis sc̄z tpe feriarū: ⁊ in hoc dicit Jnno. q; ī vsitatis ⁊ solenuibus ferijs bene currit ꝓscriptio q̄a ꝓuideri potuerūt: de quo ē tex. ī. d. l. sed ⁊ si ꝑ ptorē. §. si ferie: facit. l. q̄. ff. si q̄s cau. ⁊. l. si quis domū. ff. loca. ꝫ ī repētinis ferijs currit ꝓscriptio sed indulgeri pōt restitutio tāti tpis quāti fuit causa reipublice ⁊ impedimenti: et hoc q̄a iste ferie repentine nō potuerunt ꝓcaueri: vt dicit tex. ī. d. §. si ferie. ergo a ratōe lr̄e ꝑm hoc si nō potuissent vsitate ferie ⁊ solēnitates ꝓcaueri etiam ī illis dar̄et restitutio. arg. eor̄ que nō. i. c. licet de ꝓba. Octauus casus ī abūte causa reipublice. In hoc tamē dicit Jnn. q; sup̄ ī p̄cedenti casu vt currat ꝓscriptō

ß indulgebit restõ ꝑ tpe abñtie. limitat tñ hũc casum 7 p̃cedentẽ qñ p̃scriptio fuit cõpleta tpe feriaꝝ vel tẽpore abñtie cã reipublice vel parum post. secus si post magnũ tempus post reuersionẽ computãdũ completa sit. quia tunc nulla fit restitutio cum habuerit tps satis plixum ad conueniendũ aduersariũ 7 interrumpendũ p̃scriptionẽ. negligẽtia ꝯ̃ sua et nõ tps feriaꝝ vel abñtie fuit cã p̃scriptõis. nã bñficiũ restõis ĩ integ̃ cũ sit extraordinariũ nõ est laxandũ ß potius restringendũ: vt pz ĩ. l. cãe. ij. ff. de mino. ex quo ꝯ̃ sibi potuit, puidere iure ordinario nõ tñ sibi debet subueniri remedio extraordiario Hoff. recitat ꝑ hanc opi. que placuit Inno. et ꝑ ea adducit ꝛ̃bã ꝓtoris q̃ ait. Si quid ex bonis abñtis reipublice cã p̃scriptum fuerit cum is abesset posteaue restituã ꝛc. dicẽs q̃ id postea ad modicũ tempus referẽ. scz dum reuersus conducit hospitiũ componit sarcinulas et aduocatũ querit q̃ modica pñtia ꝑ abñtia reputaẽ: vt ĩ. l. ab hostiby. §. ß quod simplr. ff. ex qui. cau. ma. facit. l. hec adiectio. ff. d ꝛ̃. sig. Secũdo ponit aliã opinionẽ que habet vt nõ solum vnũ tẽpus ß etiã plura tẽpora talis abñtie ꝑ istã restitutionẽ debẽt de p̃scriptõne subduci q; ex totali tpe p̃scriptionis quis ledit non tm̃ ex eo quo p̃scriptio cõpleẽ. alioq̃n solũ vltimi diei vel momẽti tps p̃scriptionis laberet reo 7 ad illud solum restitui deberet. quod videẽ absurdũ. 7 hoc tenentes dicũt q̃ hec opi. habet equitatẽ et iuuaẽ legiby. ff. ex qui. cau. ma. necnõ. §. si q̃s sepius. C. de temp. ĩ inte. resti. l. vlt. cum si. subdit tñ Bof. q̃ dñs suus dicit ĩ sũma q̃ licet ista opi. sit equior. prima tñ ſm leges ẽ securior. 7 sic recitãdo trãsit simplr Jo. an. hic. ß iudicio meo ꝑma opi. Inno. ẽ verior 7 satis videẽ ꝓbari in l. ab hostibus palle. 7 facit. c. dilecto. j. de ꝛ̃. sig. Iz adduci possint ꝑ 7 contra nõta in. c. ex rõne de appel. ĩ illa qõne qñ impedimentũ contingit infra annũ appellationis exercende. Nunc vltimo vt habeamus in materia regulam quero an in p̃dictis 7 similiby casibus impediaẽ p̃scriptio ita q̃ nõ sit opus restitutionẽ petere an ꝛ̃o currat ß deẽ restitutio: Bo. bul. 7 sequaces dixerũt q̃ opus ẽ bñficio restitutõis. ar. ff. ex qui. cau. ma. ab hosti. in fi. 7 C. de resti. mi. l. ij. 7. l. ignorare. sed Inno. tenet q̃ ipo iure impedit p̃scriptio nisi ĩ casiby supra exceptis ita q̃ illa tpa impedimẽti subducuntur de medio p̃scriptõis vt ĩ iuriby. §. inductis. nec obstant iura prime allegata. q̃a loquunt ſm Inno. de resti. ĩ inte. que daẽ abñti cã reipublice. cum eñ p̃scriptio sit odiosa. vt patet ex eo qõd. le. 7 nõ. ĩ. c. vigilãti. §. e. nõ est relaxãda ß potius restrigẽda. ar. ff. de li. 7 posth. cũ quidã. bñ est ergo ſm Inn. q̃ ex cãis supradictis retardeẽ vsucapio nec currat 7 p cõsequẽs nec restitutio necessaria sit. 7 notãda ẽ hec ratio. Bar. ꝛ̃o in. d. l. naturaliter ponit casum hostilitatis vt tunc nõ currat p̃scriptio. ß dicit q̃ si in aliꝭ casibus quis impediaẽ agere currit ꝓtra eum p̃scriptõ sed restituit vt in titulo quibus ex cau. ma. p totum 7 maxime in. l. ß 7 si q̃s p ꝓtorẽ ĩ prin. Sed idẽ Bar. aliã theoricã ponit sequẽdo Guil. de cu. ĩ. l. senatus. ff. de of. p̃si. dicẽs q̃ aut aliq̃s est impeditus impedimẽto iuris aut facti. Primo casu aut impedimentũ accidit añ actõez competentẽ aut post. si añ nõ valẽti agere nõ currit p̃scriptio: vt in. d. l. j. ĩ fi. C. de anna. excep. Si ꝛ̃o impedimentũ supuenit post actionẽ competentẽ: tũc currit p̃scriptio daẽ tñ restitutio. d. l. senatus. Secũdo casu principali qñ q̃s impedit impedimẽto facti. et tunc aut impedimentũ ẽ iustũ 7 p̃scriptio currit ß daẽ restitutõ vt in. l. actilianus. ff. de serui. vr. p̃d. Si ꝛ̃o nõ ẽ iustũ impedimentũ 7 tunc p̃scriptõ currit 7 nõ daẽ restitutõ vt. l. ij. §. si quis. ff. si q̃s cau. Ja. bu. reph̃edit Gui. ĩ primis duob casib vt refert Bar. ĩ. d. l. senatus. ꝑ in eo q̃ Guil. dicit q̃ si impedimentũ accidit añ actionẽ ꝓpetentẽ nõ currit p̃scriptio. nã cõtra hoc adducit dictã. l. senat. dicẽs q̃ si illi officiales ꝓtraxissent postq̃ ĩ pñtiã quenerũt multo min. dz eis ius dici vt ibi nõ. ĩ prima glo. magna. Itẽ respectu scõi mẽbri ĩ eo q̃ Guil. dixit q̃ supueniẽte impedimẽto post actionẽ ꝓpetẽtẽ currit p̃scriptio ß daẽ restõ. adducit ĩ contrariũ. l. fi. §. donec. C. de iure delib. vbi supueniente impedimẽto p̃scriptio nõ currit. vñ ipe Ja. bu. ponit aliã theoricã 7 sic in ordine quartã dicẽs q̃ aut ẽ impedimentũ ex ꝑte rei q̃ res ipa nõ ẽ p̃scriptibilis 7 tunc tale impedimentũ supueniẽs nõ tollit p̃scriptõem inchoatã ß impedit inchoandã. vt in. l. si fundũ. ff. de fundo dota. 7 nõ hoc mẽbr. ꝑ quo etiã facit tex. in. l. emilius. ff. de mino. 7 quod nõ. Jo. an. ĩ. c. vno de iurepa. li. vj. Si ꝛ̃o impedimẽtũ ẽ ex ꝑte agẽtis seu agere debentis. 7 tunc aut oĩno impedit agere 7 tale impedimẽtũ impedit p̃scriptionẽ inchoatã 7 inchoandã dicta. l. j. §. fi. C. de anna. excep. aut nõ impedit oĩno agere ß cõmode nõ potest agere et tunc currit p̃scriptio sed daẽ restitutiõ. 7 ita intelligebat dictã. l. senatus. 7 videẽ distinctio satis ꝓbabilis. ß Bar. vt diri sequit opi. Guil: dicẽs q̃. l. senatus nõ facit pro opi. Ja. q̃a ibi nil dẽ an currat p̃scriptio si impedimentũ accidit añ actionẽ competentẽ. nec obstat ſm eũz. §. donec ꝓall. q; potest dici q̃ ibi impedimentũ accidit cũ actione competẽte. 7 cũ Bart. trãsit do. An. hic. ß certe iudicio meo ille tex. banc restitutionẽ nõ patit. vñ multũ bñ facit ꝑ opi. Ja. ad quã etiã adduco bo. tex. ĩ. c. cũ nobis. j. e. vbi de p̃scriptõe tollunt tpa intercedentiuz scismatũ. 7 pondera verbũ intercedentiũ q̃i scisma incesserat post inchoatã p̃scriptionẽ 7 nihilominus impeditur ipo iure p̃scriptio. ad idẽ. c. auditis. j. e. vbi expsse ꝓbaẽ q̃ tempus vacationis eccl'ie intercedẽs post ichoatam p̃scriptionẽ subducitur ipso iure de medio ita vt illo tpe nõ cucurrerit p̃scriptio. facit etiã. c. q; diuersitatẽ de concess. ꝓben. vñ dicerẽ q̃ aut q̃is directe impedit seu inhabilitaẽ a iure ad agendũ 7 ipo facto impedit p̃scriptio durãte impedimẽto siue impedimẽtũ acciderit a p̃ncipio siue post inchoatã p̃scriptionẽ. exẽplũ in filiofa. durãte paterna potestate. d. l. j. d anna. excep. C. 7 ĩ muliere durãte matrimonio ĩ rebus dotaliby d. l. ĩ rebus. C. de iure doti. 7 in plato excõicato vl' suspẽso vel mortuo. nã eccl'ia tunc inhabilitaẽ ad agendum. Aut directe quis nõ habilitatur ad agendũ ß extrinsecus venit impedimẽtũ 7 tũc licet illud sit iuridicũ ñ currit p̃scriptio ß datur restitutio. 7 sic potest ꝓcedere qd̃ dixi. §. d tpe feriaꝝ repẽtinaꝝ vel si p iudicẽ steterit. vt ꝓbaẽ in. d. l. ß 7 si p pretorẽ in prin. 7. §. si ferie. licet aliud ĩ hoc vltimo sentiat hic Inno. vt. §. dixi. hocvez ni si vbi ꝓtrariũ vt p̃scriptio nõ currat repiẽ expssum. nã tunc serua ius expssum vt ẽ in tpe scismatis. hostilitaẽ 7 silibus. 7 sic potest intelligi glo. nõbilis ĩ. c. auditis. j. e. in ꝛ̃. imponẽtes ꝑpe mediũ. Ad. l. senatus põt multipliciter rñderi. p̃ q̃ ibi loquit de impedimẽto extrinseco vel scõ videlicet vt ibi glo. dicit q̃ qñ q̃s poterat intrũpe p̃scriptõz licet nõ cõmode iõ daẽ restõ. vel tercio loquit ĩ officialiby ꝓuilegiaẽ. vñ dispositio spãlis non põt impedire dispositõnem iuris cõis q̃re currit p̃scriptio sed daẽ restõ. 7 ß vltimũ tenuit ß Oldra. Sed circa p̃dicta q̃ro vtrũ indistincte nõ valẽti agẽ nõ currat p̃sc̃ptio: gl. ĩ. d. l. senat⁹. videẽ velle hoc mirabiliẽ limitare qñ quis nõ potuit p̃scriptõem interrumpe. puta mittendo executorẽ vel alꝭ extraiudicialiter iuxta ea que habenẽ in. l. vt pfectius. C. de anna. excep. 7. xvj. q. iij. §. potest. alꝭ autem currit p̃scriptio. sed si nõ potuit cõmode interrumpe datur sibi restitutio. et sic intellexit illã. l. vt. §. tetigi. 7 hoc firmat do. Ant. hic. sed mihi nõ placet. naz cui dubiũ q̃ tpe hostilitatis quãtũcunq; ius non reddaẽ possit actor adire epm̃ loci vel ptestari corã tabellione vel aliꝭ bonis iuris. et tñ text. hic indistincte dicit q̃ illo tempore nõ currit p̃scriptio: sic etiã

potuisset facere filiusfamilias vl' vtor cū hec querimonia seu ptestatio ꝓsistat i facto.7 tñ iura indistincte dicūt q tūc nō curuit ꝓscriptio.7 ad.l.vt pfecti⁹.dico q loqr in int'ruptōe p quā cōqssat tota tela ꝓscriptōnis vñ ē necesse de nouo incipe.ß nos loquim ad effectū vt ꝓscriptio dormiat 7 ad hūc effectū cassandū sufficit iuris impedimetū vt in dictis iuribꝫ.fateor aūt q impeditus volēs sibi pinguꝫ puidere vtile est si poterit pscriptōez int'rūpere si tñ nō facit nō curuit tpus exq agere nō pōt.7 hūc intellectū aptissime sentit hic Inno.in fi. vbi dicit q in casibꝫ quibꝫ supradictū est ꝓscriptōnez nō curuere seu dormire licitū est actori si vult int'rūpe ꝓscriptōez sine litē ptestando in casibꝫ in qbꝫ sola protestatio sufficit.vt.s.de of.or.c.pastoral' in fi. C.d' āna. excep.vt pfecti⁹.illud em̄ bñficiū a iure cōcessū q in aliqbꝫ casibꝫ curat ꝓscriptio nō tollit maius bñficiū.s.vt ꝓscriptōez int'rūpat ꝑm cū.qd est bene notādū hic nō sunt alia vtilia. Nico.ab.

Accedētes. Casus. Procuratōnes que debent legat' 7 nūcijs aplice sedis ꝓscribi nō pñt.pria pars poit querelā.sc'da dat iudicē.ibi volentes. No.q clerici etiā bñtes dignitatē 7 canonicatū pñt eē sindici seu p curatores clicoꝝ.de q vide qd le.7 no.in.c.in nostra. No.sc'do ibi sindici 7 ꝓcuratores.7 tene mēti tex.p cōsuetudine hodierna q nō viciat' ꝓcuratoriū lz accumulent' pla 7 diuersa nōia administratoꝝ.ista em̄ ß.p eodē sumūt lz stricte int' se differāt ß satis est q cōstat de intētōe cōstituētis.de quo vide qd le.7 no.in.c.petitio de ꝓcu.solet em̄ ß 7 silia ad cautelam accumulari. No.tercio ibi ꝑmicerij 7 clici.7 tene mēti q clerⁱ ciuitatis pōt cōuenire 7 cōstituere vniuersitatē 7 creare i factis ptinētibꝫ ad cleꝝ sindicū q agat nōie totiꝫ cleri. bñt em̄ clerici totiꝫ ciuitatis ꝓpt onera 7 alia eis cōiter incūbētia iustā cām cōueniēdi in vnū 7 iō pñt vniuersitatē ꝓstituere.l.j.ff.de co.alli.ß idē voluit Inn.in.c.dilecta de excess.pla.circa finē.vbi dicit q clerici ciuitat' vl' castri pñt ꝓstituere vniūsitatē cā religiōis.s.vt missas celebrēt ꝓ viuis 7 defunctis 7 silibꝫ.vtputa ꝓ oneribꝫ eis incūbentibꝫ vt ß. Et no.bñ q pñt facere vniūsitatē sine epō 7 pñt hīe aliū presidētē vt hic erat ꝑmiceriⁱ.facit qd no. Inno.in.c.cū ab ecclia de off.or.qn imo notant' dicit Inn.in.c.cū ñ ignores de pben.q ad esse collegij nō req'rit' de necessitate rector ß ipm collegiū tenet locum rectoris respectu singuloꝝ.facit.l.j.ff. qd cuiusq vniuer. No.q nedū legatis ß etiam nūcijs aplice sedis debent' ꝓcuratōes p cleꝝ totiꝫ ciuitatis.7 intellige q tenētur clerici rōne ecclia vnde hoc onus videt' principaliter iminere ecclijs.vt in.c.cū instātia de censi.7 tenet' etiā epūs in bis cōtribuere.ar.hic 7 meliⁿ in.c.ego de iureiur.7.c.cū instantia pal. No. ibi ordinarij.q canonici appellant' ordinarij 7 ē vulgare illiⁿ loci.Rauenne ꝙo dicunt' cardinales. No.q valet priuilegiū eximēs aliquos a ꝓcuratiōe legatoriū 7 nunciorꝝ sedis aplice ꝓscriptio ꝙo non valet. Et sic no.q priuilegiū 7 ꝓscriptio nō habēt eandem vim 7 q mkta possint queri priuilegio que nō pñt queri ꝓscꝑtione.facit qd.dixi.s.e.c.causa.qd pōt intelligi qñ prescriptio vel cōsuetudo nō inducit' ad cōscientiā illius q pōt priuilegiū tribuere al's secus.vt sentit ß do.an.p hoc adduco.l.de quibꝫ.ff.d' legi.vbi habet' q inducta ꝓsuetudo ab habēte potestatē habet vim legis 7 q patit' ꝓscriptionē videt' alienare.vt.l.alienatōis ꝙbū. ff. de ꝙ.sig.facit.c.duo simul.de off.or.qd no. No.q canonici eccle cathedralis tenent' de redditibꝫ prebendarū ad ꝓcuratōes legatoꝝ 7 nunciorꝝ aplicoꝝ.7 idē videt' in alijs oneribꝫ toti clero incūbentibꝫ. qd ꝓbat iudicio meo litera in ꝙbo volentes. Op.ꝓtra hoc 7 ꝓtra tex.videt' em̄ q canonici non debēat ad hoc astrigi.q: hoc onus incūbit ecclesijs dicto.c.cum instantia canonici ꝙd nō hñt ecclesiaz q: epūs est sponsus ecclie cathedralis.s.de transla.pla.c.ij.7.c.q̄to.7 ipe ē q ꝓci pit redditus ecclie ꝓ oneribꝫ incūbentibꝫ.vt in.c.videtes.xij.q.j.canonicis ꝙo sunt assignate pbende ꝓ eoꝝ necessarijs.xij.q.j.§.fi.vñ dicūtur bñficiati psonaliter. vt no.glo.in.c.pñti de off.or.li.vj.certū ē q q̄s nō debet indebite grauari in hac attributōne fieda vltra q̄ possit ß debet cōsiderari ne egeat.vt no.in.d.c.cū instātia. Sed ꝓtrariū videt' difficile nec p doc.tactuz. Ego dico q canonici nō allegabāt hic impotētiā ß ꝓscriptionē tm.q̄re fateor plane q si canonicis fuissent assignate pbēde ꝓ eoꝝ sustētatōe tm reliquis boīs ecclie remanētibꝫ penes epm q ipse epūs solus ꝓ sua ecclesia subiret hec onera.ar.ho.ex bis que no.in.c.de monachis de pben.7 in cle.j.de inrepa.§.j.vbi do.tex.sed pbendo solēt cōiter assignari ꝓ victu 7 alijs necessarijs.d.§.fi.xij. q.j. Ex hoc dico q in ecclesijs reg'laribꝫ maxime cathedralibꝫ in qbꝫ de antiqua ꝓsuetudine vel statuto bona oia remanēt penes epm vel abbatē modica portōe relicta cōuentui ꝓ fratꝝ sustētatōe.hec 7 silia onera debent subiri p plātū 7 nō p cōuentū. Idē dico in ecclesijs ptinētibꝫ ad ius 7 ꝓprietatē monachoꝝ in qbꝫ ponūt rectores vl' vicarios eis assignata modica portiōe ꝓ eoꝝ sustentatōne dūtaxat.vt in.d.cle.j.d' inrepa.§. j.iuncta glo.in ꝙ.obseruent' qd notabis. Quero ß dicit q ꝓcuratio nō prescribit' an ꝓcedat indistincte So. Jo.de lig.quē seqtur ß do.an.dicit q clerici non pñt ꝓscribere ꝓtra legatos.7 ita intelligit hūc tex. sed aliq bñ pñt ꝓscribere ꝓtra aliquos clicos.puta in terminis.c.cuz potuissent ordinarij seu canonici isti ꝓscribere ꝛ totū residuū cleri.naz tota ꝓcuratio ꝓstabit' p alios cleros.nihil aūt ꝓiudicabit' legatis 7 nūcijs sedis aplice.7 sic cessat rō ꝓhibitōnis huiⁿ.c.qd ꝓcedit ꝑm do.Lar.nisi ꝓscribētes eēnt tot q indirecte minueret' ꝓcuratio.vt q: reliq nō sunt soluēdo vl' numiū grauātur.nā tūc possent appellare vl' iudicis officiū implorare vt.j.dicā. Et q̄ꝝ.ß dictū videat' subtile tñ iudicio meo iste tex.vehement' resistit.ß em̄ nō ꝓquerebāt' legati aut nūcij sedis aplice ß clerus.nec ꝓponebāt q isti ordinarij nollent ꝓcurare legatos simplicit' ß q ipi clerici legatos 7 nūcios deuote recipiebāt 7 ꝓcurabāt.ipi ꝙo ordinarij tenebant' ꝓcurare 7 ꝓcurātibꝫ ad expensas subsidiū impertiri.vnde pondera hoc vltimū ex q clare infertur q delegatis nil derat in ꝓcuratōnibus debitis sed totum onus incumbebat residuo cleri 7 tñ papa mandat vt hoc onus ab omnibꝫ cōporteat etiam si logissimo tpe aliqui ꝓcuratōnis officiū nō impenderint reddens rationem q in talibus prescriptio non ꝓcedit. Hoc ergo videt' imprescriptibile forte propter bonum obedientie.ar.j.e.cum non liceat.7 ꝓpter vtilitatē cōem.facit optime ad predicta qd no.in cle.j.de cē si.iuncta glo.in verbo legitima. Ex qua iuncto tex infert' q in oneribꝫ alijs ꝓscriptibilibꝫ valet prescriptio p aliquos clericos vel ecclesias ꝓtra residuū cleri.7 sic al's cōsului in qōne facti que talis erat. Quedā ecclia nō curata p tps de cuiⁿ initio nō erat memoria cū alijs ecclesijs ciuitatis ad onera cōiter incūbentia minie cō tribuit sed alijs soluētibꝫ ꝓ rata illa minime soluerat. vrgebat' p cleꝝ vt solueret cōsuetudine nō obstante: dixi q poterit se defendere ex illa ꝓscriptiōe.allegabā dictā cle.primā de cēsi.iūcta glo.vbi ꝓbat' q ꝓscriptō ꝓdest in his oneribꝫ vitādis.in his tñ q̄ prescriptibilia sunt 7 forte ideo illa glo.adiecit hāc limitatōez q: dubitabat' nunq̄d aduersus cathedraticū currat prescriptio: nā glo.in.c.quicūq̄.xvj.q.vij.voluit q lz curat ꝓscriptio in q̄titate nō tñ in totū vt nihil debeat'. aliud tñ sensit Archi.in.c.j.de preben.li.vj.7 plenⁱ de ß per Jo.an.in.c.cū venerabilis de cēsi. Jtez dubitat' in charitatiuo subsidio.sentit em̄ Jo.an.in.d.c.cum venerabilis.q non possit ecclesia suo nomine allegare p-

scriptionem.7 idē in ꝓcuratione ratōne visitatōis.vt in.c.cū ex officij.j.e.7 in ꝓcuratōe legatoꝝ 7 nūcioꝝ se dis aplice vt hic.sunt ḡ quedā imꝑscriptibilia. in alijs ℞o oneribꝫ regulariter curuit ꝑscriptio.vt etiam sentit Jo.an.in.d.c.cū venerabilis.videmus eīm ꝙ in q̄rta decimaꝝ 7 mortuarioꝝ curuit prescꝑtio etiā ꝑ epm.vt in c. de q̄rta.ē.e. Jtē vna eccia prescribit decimas in pario chia alteri⁹.ē.e.ad aures.7.c.j.e.ti.li.vj. Et presertim ℔ ꝓcedit in prescꝑtōe tāti tꝑis de cuius initio nō ē memoria.illa eīm prescꝑtō ℔z vim tituli sen ꝓcessiōis.d.c. j.7.l.℔ iure.§.ductus aque.ff.de aqua.q̄ti.7.l.j.§.j. et ij.7.l.ij.§.pe.ff.de aqua.plu.ar. Preterea videm⁹ ꝙ in ꝑscriptōe census 7 seruicioꝝ sufficit allegare tātū tꝑs de cuius initio nō ē memoria.alia causa nō allegata q̄a causa ꝑsumit.vt no.Jo.an.in.c.quenit d censi.7 bart. in.l.cū de in rē ℞so.ff.de vsu.7 glo.in.c.nullus epūs.j.q. j.ḡ forti⁹ ℔ ē admittēdū in ꝑscꝑtōne libertat.7 plen⁹ de hoc videas in dicto ꝑsi.xcv. Nūc quero certū est ꝙ papa pōt aliquez eximere ab istis oneribꝫ.vt ℔ in.d. c.cū instantia.nūquid onus incūbēs imineat insolidum reliquis:7 est notabilis qō 7 quotidiana cū sepe ciuis vel comitatiu⁹ vel forēsis ab istis oneribꝫ eximat an integꝝ onus oīb incūbens remaneat reliq̄s vt priuilegium sic tendat in dispendiū alioꝝ cuꝫ alij plus aggrauabunt quibusdā exemptis:iste tex.facit ꝙ sic.7 idē videtur velle dictū.c.cū instātia.facit optime.l.ab oīb.ff.de le.j.vbi ꝓꝫ ꝙ si testatoꝝ mādauit ꝙ heredes suos solui centū 7 postea aliquē ex herediby eximit ab onere soluendi,tenent reliqui adintegrā solutōez.nā 7 ꝓceps q̄ ℔z plenitudinē ꝓtātis pōt quē vult a muneribꝫ eximere 7 cui vult onera iponere.vt ptꝫ.C.de ꝓfesso.7 me. l.medicos.7.ff.de iure imu.ꝙ totū.7.l.vna.C.de super indic.li.x.in ꝓtrariū facit qđ no.Spec.in ti.de censi.§. nūc dicēdum.℞.quid si vniuersitas.vbi dicit ꝙ si aliqua vniuersitas tenet ad aliquā annuā ꝑstationē dño suo si dñs aliquē exemerit nō tenent illi de vniuersitate ad integrā solutōez ℔ tantū minus q̄ntū est illud qđ debebat soluere priuilegiatus.7 idē videt sentire bar. in.d.l.ab oīb.in obliga.ex ꝓtractu vt vno liberato reliqui nō teneant insolidū.ar.in.l.epla.7.l.si vn⁹.§.ante oīa.ff.de pactis cū silibꝫ.7 de hac qōne ibi ꝙ eū.7 plen⁹ ꝙ Jo.an.in.c.ij.de imu.eccle.7 ꝓcludēdo 7 reducēdo oīa ad ꝓcordiā dicerē ꝙ si onus iminet pluribꝫ nō insolidū sed ꝓ virili portōne 7 tūc aut incūbit ex contractu.aut ex vltima volūtate.aut ex dispositiōe iuris cōis.aut ex cōsuetudine. Primo casu vno exempto ꝙ creditorē alij tenent ꝓ virili portōne 7 nō insolidum ꝙ iura supius allegata.facit.l.j.C.si pl'es vna sen.secus si fuissent obligati insolidū.vt.l.fi.ff.de duo.reis.no.bar. in.d.l.ab oīb. Secūdo casu cū tenent ex vltima volūtate.7 si testator exemit aliquē reliq̄ tenent insolidum d.l.ab oīb.qr ℔ videt fuisse de mente testatoris cuius mēs est hūda ꝙ lege.xiij.q.ij.vltima volūtas.7.d.l.ab oīb. Tercio casu cū ex dispositōe iuris imꝑator solus pōt eximere regulariter in tꝑalibꝫ 7 papa in spūalibꝫ et onus accrescit alijs.7 sic intellige hūc tex.7 ea que plene no.ꝙ Jo.an.in.d.c.ij.de imu.eccle.alij ℞o reges ꝓncipes 7 barones 7 siles nō hntes iura imperij l3 ꝓssint eximere aliquē in eoꝝ in ꝓiudiciū nō tū in ꝓiudiciū alioꝝ 7 reipublice 7 ꝓ hoc tex.optim⁹ in.l.vacuatis.iuncta glo.7 Bar.C.de decurio.li.x.7 ꝙ eundē Bar.in.l. ij.ff.de iure imu.vbi vide. Idē dicerē in obligatis rōne statuti.7 sic distinguerē Bar.7 Ja.de are.in.d.l.ab oīb⁹.vbi dicūt ꝙ illā.l.q si statuto cauet vt cōmitatiui teneant soluere salariū ptātis 7 postea villa aliqua eximit ab oneribꝫ tenent reliq comitatiui soluere integꝝ salariū.hoc puto verū nisi ex causa rōnabili q̄s eximat ꝙ inferiorē.vt in.l.j.C.de decre.decurio.li.x.sētit Bar. in.d.l.vacuatis in fi. In quarto mēbro in obligatis rōne consuetudinis credo idē dicendū qđ in obligatōne ex ꝓtractu.qrēq̄ oēs tenētur ad onus rōne ꝓsuetudinis non debet vnus eximi in alioꝝ ꝓiudiciū.facit qđ no.Jo.an.in addi.spe.in.d.§.nūc dicēdū.in tercia colūna.vbi dicit ꝙ si de ꝓsuetudine forēses ꝓsueuerūt esse īmunes ab oneribꝫ nō possunt nūc ad illa ꝙ statutum obligari.facit qđ in sili no.Bar.in.l.qđ sel.ff.d decre. ab or.fa.7 ꝑdicta notabis.ex bis infert ad qōem quid si multi ꝙ priuilegiū apostolicū sint exempti a procurationibꝫ legatoꝝ ita ꝙ alij nimiū grauētur:Jo.modicā lesionem debent sustinere.vt in.l.quotiēs.C.de ꝑci. ipe.offe.no.i.c.rscꝑta.xxv.q.ij.7 etiā magnā vbi clare cōstaret de intentōne pape.vt in.c.in memoriā.xix.di. sed indubio princeps non presumit hoc velle.vt in.c. sup eo de offi.dele.7 melius in.c.suggestū.7.c.dilecti.d deci.7.l.ex facto.ff.de vsu.7 pupil.quo casu dicit ℔ do. Lar.ꝙ reliquus clerus ꝑt resistere ne soluat totā ꝓcuratōez 7 appellare expressa in appellatōne in hac causa qr enormiter ex hoc grauant 7 debebit princeps ℔ viso priuilegia illa reuocare tanq̄ tendētia ad norā.d. c.suggestū.vel procurationē minuere.7 dicit se ꝓsuluisse. Ego aliter dicerē 7 sic ꝙ aut priuilegia fuerūt cōcessa ꝓprio motu principis.7 tūc non video sup q̄ possit fundari appellatio cū ꝓtra principis dispositionem nō sit licitum appellare.ix.q.iij.cuncta per mundū.7.c. ꝙ principalē.sed si nimiū grauat debet implorari remediū a principe cuius ē decernere de suis priuilegijs. vt no.in.c.cum venissent de iudi.7 in.c.suggestuz prealle. Si ℞o fuerint ꝓcessa ad instātiam tūc poterit dici ꝙ emanarunt vel ꝙ ambitionē vel importunitatem impetrantium.ꝙ si princeps sciuisset ꝙ alia ꝓcessissent nunq̄ cōcessisset cū tanto coꝝ ꝑindicio maxime cū sint cōtra rēpublicā 7 a iure dānata. C.si ꝓtra ius vel vti.pu. l.fi.7.l.vacuatis.C.de decurio.li.x.7 si ℔ exceptio ñ admittit poterit appellari.ar.in.c.sup eo de offi.dele.7 ℔ vident de mēte Jo.an.in sili qōne in.d.c.ij.de īmu.ecle. Jtē ꝙ predicta videt solui qō quā insolutā relinq̄t hic Hosti.querēs q̄d de capellis nolentibꝫ contribuere ad expensas que fiunt ꝙ cōsecratōne epoꝝ suoruꝫ. prētēdētes solā ꝑscriptionē vel cōsuetudinē:7 arguit ꝙ nō inuenit ꝙ hoc.c.cū suis cōcordantijs.demū remittit ad no.in.c.vt ꝑterite de elect. Ego dico ꝙ expense principal' incūbūt ipi ꝑlato cui⁹ factuz agit. vt no.in d.c.vt ꝑterite. Si ℞o facultates ꝑlati nō sufficiūt tūc alij subditi tenent ad charitatiuū subsidiū.vt in.c.cuz apls de censi.7 no.in.d.c.vt ꝑterite. Jo.ḡ qōnis dependet nūc an ꝓtra charitatiuū subsidiū curuat prescꝑtio 7 an saltē possint aliqui ꝓtra residuuz cleri ꝑscribere q̄ supra vltra alios plene examinaui. Nico.abb.

C Um nō liceat. Casus. Ebdit⁹ ñ ꝑscribit obedientiā ꝑ ꝑlatū.sūt due ꝓtes.prīa rep̄hendit factū istoꝝ q̄bꝫ scribit exprimēdo causaz.secdo illud corrigi precipit 7 exceptionē remouet.ibi ideoq̄. No. prio ꝙ eps dicit esse caput oīm de dyocesi.inferiores ℞o prelati dicunt ee mēbra 7 sic nō solum canonici dicuntur membra.vt in.c.nouit de his que fi.a ꝑla.facit qđ le.7 no.in.c.significasti de elec.in fi. No.secdo ꝙ qs nō ꝓ̄t esse sine capite.essz eīm azephalus. de quo vide tex.cū gl.in.c.nulla rōne.xciij.di. Et no.ꝙ caput est honorabilius mēbꝝ qđ sit in corpe.membra cīm sequuntur caput 7 non ecōtra.hinc est ꝙ solū.s.caput sine membris facit locū in quo sepelit religiosum.l.cum in diuersis.ff.de religio.7 sump.fu.7 amputato capite frustra iactat se quis habere reliqua membra.j.q.j. illi conferunt in fine. No.tercio ꝙ omnes clerici dyocesis etiam si sint prelati tenent episcopo ad obedientiā 7 reuerentiam.concordat qđ le.7 no.in.c.bis que de maio.7 obe.vbi fit mētio de obedientia 7 reuerentia 7 honorificētia.7 dic vt ibi de dīa inter hec. Et adūte

qr videt velle iste tex. q nō solū epō tenent obedire et reuereri ꝫ etiā capl'o vt ꝓz ibi Archiepō 7 eccl'ie. nam appellatōe eccl'ie venit capl'm. vt in.c.requisisti d testa. Jo.an.intelligit istū tex. rspectu capl'i sede vacāte. allegat.c.bis que.7.c.cū olim de ma.7 obe.7 sic sentit q sup̄stite epō nō tenent inferiores capitl'o ad obediētiaz 7 reuerētiā. Ego vo dico ꝓtrariū ꝙ tex. expssū in.c.cū clerici de vbo.sig. vbi ptz q clerici iurant obedire epō 7 eccl'ie. i. capl'o. 7 dicit ibi tex. in fi. q ꝙ tale iuramētum epō tanqz capiti ꝑncipaliť obligātur. 7 ꝙ illū tex. dicit Jnno. ī.c.dilecti de ma.7 obe. q spiritualia et dignitates eccl'ie sunt cōia 7 cōiter tenētur ꝙ epz 7 capitulū lz eps sit caput. satis bñ facit ille tex. ī.c.dilecti cuz materia sua. Probo rōne. eps oīa facit aut cū cōsilio ca. aut cū cōsensu aut simul ꝙ vtrūqz explicātur. faciūt. n. vnū corpus iuxta ea q̄ hñtur 7 nontur ī.c.nouit 7.c. quāto de his q̄ fi. a ꝑla. 7 ī.c.edoceri d rescrip. 7 ī.c.j. de pen. qua rōne oēs de dioceſi debēt exhibere reuerētiā 7 obediētiā epō 7 capl'o sed epō tanqz capiti nō sic dico in singulis canonicis qr aliud capl'm aliud singuli. ꝙ hoc faciūt no. Jnn. in.c.cū dilectus de ꝙse. vbi dicit q singuli canonici nō hñt publicū officiū sed capl'm. Idem no. ipe in.c. vintoniēsis de ele. ꝙ do. an. in.c.alla.e.ti. 7 sic aliud capl'z aliud singl'i. vt hic dic Jo. 7 dic vt no. ī.c. ad ꝓbādū. j. d re iudi. xj. q. ij. q̄ māumittit. nec ob. illd c. bis q̄. 7.c.cū olī allegata ꝙ Jo. an. qr dico q vacāte sede debet capitl'o obediētia 7 reuerentia principal'r 7 insolidū sicut epō. ꝫ sede repleta debet accessorie tanqz mēbris epi. fac qd ī sili no. Jo.mo. ī.c.sup eo d here. li. vj. Op. ꝓtra tex. 7 videt q liceat recedere a ꝑlato vt in.c.sane. xxiij. q. ij. 7.c.qr diligētia de elec.cū silib. Do. dicit glo. j. q regl'r ꝓcedit qd dicit ꝫ in tex. fallit in casib 7 in crimine heresis ꝑ. scdo in scismate. tercio ī crimine notorio fornicatōis. q̄rto in symonia in ordie cōmissa si ꝓbari pñt. xxxij. di. §. vez. Jn alīs añt criminib etiā si sint notoria nō est licitū ab obedientia ꝑlati añ sniaz ꝓtra eū ferēdā recedere. viij. q. iij. nōne. 7 no. bñ banc gl. idē no. glo. in.c.nullus. xxxij. di. Quare ante ī ꝑdictis casib licitū est ante sniam ab obediētia recedere: dicit glo. q̄ inuoluti in illis criminib sūt a iure suspensi. Sed ꝓtra ꝫ glo. instat. nā 7 alij crimino si vident ꝓhibiti a ꝓceptōe sacramētoz. de ꝙse. dis. ij. q̄tidie. Do. dicit. gl. q canon dicit q istos symoniacos 7 fornicarios vitare possumus ꝫ alios nō nisi sint excō municati vl suspēsi vl depositi. ꝫ glo. ꝫm Jo. an. 7 bñ nō reddit sufficiēter rōnez diuersitatis qr repetit ipm q̄re. ipse vo Jo. an. dicit q rō diuersitatis seu spālitatis in symoniaco in ordine ē qr intus ortus occidit quā tūcunqz occultus. vt no. de symo. tanta. videt tex. j. q. j. quibusdā. fornicatio añt inq̄nat aiam 7 corpus. Jtē qr nimis frequentat' iō iura magis exasperant. xxxij. q. vij. qd ī oīb. 7. ff. de penis aut facta in fi. 7 idē no. gof. in.d.c.tanta. Aduerte latius qr cū queriť an 7 qñ sit licitū recedere ab obedientia ꝑlati primo eīn licet qñ ꝑlatus ē ab ecclesia ꝑcisus. vt qr est excōicatus de appel. c.pastoralis in fi. 7. xj. q. iij. excōmunicatos. 7.c.cū excōicato 7 dicit Jnno. in.c.j. de scismati. q quātūcunqz iste toleret dūmodo ꝓbari possit si vocat aliquē subditus ad ordines vl ad alia sacramenta pōt ei dici nō recipiam hoc a te. qr es excōicatus. vñ tibi participandus nō est. 7 ex hac causa legitima est appellatio ꝫm eū. sec⁹ dicit in alīs puta irregularib infamib 7 alīs criminosis qr ꝓtra eos nō esset admittenda talis exceptio nō recipiā hoc a te qr es irregl'aris. sufficit em q tolerer. viij. q. fi. nōne. Ratio diuersitatis ꝫm eū est qr excōicato ñ pōt cōicari sine ꝑiculo sed in alīs secus. 7 adde ad hoc qd no. idē Jnn. in.c. inť dilectos de excess. ꝑla. 7 in.c. scisitatus de rescrip. 7 in.c.cū sup de offi. dele. Idē qd in excōicato dicit hic Jnno. in notorio fornicatore 7 symoniaco. 7 hoc ea rōne qr ab eoz obedientia sua auctoritate recedere licet. xxiij. di. vez. No. bene hoc dictū 7 idē volnit glo. hic licet nō ita clare. Ex q̄ bēs q nō solū in diuinis possumus ꝓpria auctē vitare fornicatorē notoriū 7 symoniacū in ordine ꝫ etiā possumus recedere ab eoz obediētia. iura tñ clare nō dicūt sed pt sic argui. ꝙ hac opinione. Jsti ꝫm cōem opinionē sunt ipso iure suspensi ab officio. de quo dic vt no. in.c. vīa de coba. cle. 7 mu. 7 in.c.ꝙ tuas de maio. 7 obe. g̃ 7 a beneficio. vt no. in cle. cupiētes de penis in glo. no. nouā. Preterea suspēsus ab officio ē suspēsus a iurisditōne vt no. in.c.cū dilectus de ꝙsue. Sed an hoc sit vez indistincte q notorius fornicator sit suspensus ab officio. dic vt no. in.d.c.vīa. Idē qd sup dic in alīs ꝑcisis ab ecclia vt in suspensis 7 depositis. vt hic in gl. 7 in.d.c.j. ꝙ Jnno. 7 ꝫ est ratio specialitatis in heretico 7 scismatico. hereticus em ē ꝑuatus oīb iurib 7 bonis et est excōicatus. vt in.c.excōicam⁹ de here. 7.c. vergentis e. ti. 7.c.cū ꝫm leges. co. ti. li. vj. Scismaticus etiā est excōicatus. vt in.c.licet de elec. li. vj. 7. xxij. di. in noīe domini. Adde alios duos casus mltū notabiles. primum ponit gl. in.c.sacerdotes. ij. q. vij. si ꝑlatus nō seruat canones. 7 videt hoc mirabile nec iudicio meo apte iure ꝓbar. pōt tñ adduci.c.alieni. ij. q. vij. sed nō facit multū intelligendo vt ibi no. glo. que intelligit illū text. in scismatico. posset tñ intelligi in nō obseruāte canones illos cōtemnēdo qr nō credit eccl'iam ptātē habere cōdendi. talis em debet puniri vt hereticus. vt no. glo. in c. generali de ele. li. vj. facit tñ ꝙ illa glo. alius casꝰ quē ponit Jo. an. in.c.j. de censi. pº Hosti. 7 meliº loquitur 7 clarius Hosti. in.c. licet in corrigendis de offi. or. vbi dicit q si ꝑlatus corrigēs subditū eodē peccato mortali equali vel minori notorio sit detentus videt appellatū ab eo. 7 vide no. in.c.d prioze d ap. in fi. vbi dic q a ꝑlato etiā religioso cōstituto in mortali peccato cuiº crimē est notoriū vel famosum si est incorrigibilis pōt appellari. 7 si dfert bene quidē aliter acriter puniret ꝙ.c. de prioze de app. 7 reddit cām qr iudicialis correctio ad talē ꝑlatū nō spectat. iij. q. vij. iudicet. 7 q̄q istoz sit magna auctas ego tñ hoc nō pnto vez 7 est expsse cōtra auctem huiº glo. que dicit q regularit etiā si crimina sint notoria nō ē licitū ante sniam recedere a ꝑlato. viij. q. iij. nōne. 7 idē no. glo. in.d.c.nullus. 7.d.c.sacerdotes. 7 ad.c. iudicet dic vt rñdet Gra. in. §. itē in euāgelio ea. causa. q. vij. q criminosus nō iudicat ex merito vite alīs sibi nocet sed eius iudiciū nō debēt subditi vitare q̄diu tolerat. ad ꝫ. c. dictū. j. q. j. 7 facit optime qd no. Jnno. in.d.c.scisitatus. 7 vide bo. tex. in.c. sacerdotes. el. scdo. ij. q. vij. vbi tradit regula q subditi debēt obedire ꝓceptis prelatoz licet ipsi aliť agant q̄ debeant nisi in fide erraverint 7 sic solū excipit vnū casum. nō ergo licet ab eis recedere ꝓtextu crimis nisi reperiat iure ꝓmissū qd no. Ultima glo. diuidit ꝑncipaliť in tres ptes. Jn prima ponit. xxvj. casus in qb ꝑscriptio nō ꝓcedit aut dormit. Jn scda ponit q̄nqz ꝑsonas que nō ꝑscribūt. Jn tercia ꝓpe fi. format vnū q̄rū tex. 7 soluit. scda ps ibi itē q̄dā sunt. tercia ibi ar. q̄. Et ꝙ intellectu prime ptis scias q qñqz ꝑscriptio curit ꝫ ꝙ interruptōem tota tela cōquassat ita q non ꝓsint ꝓcedētia tpa qd qñ contingit nō est materia nostra. ꝫ eā expediui. s̄. c. illud. qñqz vo ꝑscriptio dormit iā inchoata ꝓpter aliqd accidēs supueniens nō tñ conquassat ꝑscriptio sed cessante impedimēto curit 7 cōtinuant precedentia tempora cū sequētib. nec est ista materia nra sed eā tradidi in.c. ex trāsmissa. s̄. c. Qñqz vo prescriptio nullo mō curit ita q nō est opus vt interrūpat aut vt dormiat. 7 hec ē ꝓprie materia nostra 7 sic glo impertinenter ponit hic aliquos casus in qb prescriptio dormit. Scire em debes q ler seu canon in multis casibus directe impedit vsucapionem. vt ī tex. nostro 7 multis casibus notatis in glo. in quib casibus

nō ꝑdest bona fides possidēti. vt dicit tex. in. l. vbi lex ff. de vsu cap. ⁊ q̄ten⁹ b glo. dicit q̄ in reb⁹ fisci nō currit vsucapio. min⁹ ꝓfecte materiaꝫ fisci explicat in tpe ꝓscꝛ̄tōis. nā in ꝓtrariū videt tex. in. l. q̄uis. ff. de vsuca. ⁊ l. int' q̄tuor. ⁊. l. i oib⁹. ff. ꝺ diu. ⁊ tēp. ꝓscri. ⁊. l. j. C. ꝺ q̄dri. ꝑ. nec etiā b voc. ꝺclarāt. Ego xpo dicā lati⁹. j. eo. c. cū nob. q: ß. c. satis ē oneratū. ¶ Et circa istā pri mā ptē glo. quero q̄ ꝺ si lex vl' canon directe seu exꝑsse nō inhibet vsucapionē ß tacite. vt q: ꝓhibet rē alienari nūq̄ ꝺ possit vsucapi seu ꝓscribi: ⁊ videt' prīo q̄ non q: res ꝓhibita alienari tacite ꝓhibet' vsucapi. vt no. glo. in. ꝺ. l. cū lex. videt' tex. in. l. alienatōis xbū. ff. de x. sig. vbi dicit q̄ alienatōis xbū ꝓtinet vsucapionē. vir ē ei. vt ñ videat' aliēare q̄ patit' vsucapi. Jn cōtrariū facit q: res minoris ꝓhibet' alienari sine ꝺecreto. C. de ꝑdi. mi. sine ꝺecre. nō alie. ꝑ totū. ⁊ tñ ꝑt ꝓscribi si bona fide res fuit empta. puta q: emptor putabat illū maiorē. vt. l. ij. §. si a pupillo. ff. ꝑ emptore. Jtez res eccl'ie ꝓhibet' alienari. de re. eccl. nō alie. ꝑ totū ⁊ tñ ꝑt ꝓscribi' vt ß lz possit rñderi q̄ iura nō simpl'r alienationē ꝓhibēt rex pupilli vl' minoris vl' eccl'ie ß ꝓhibēt sine cā ⁊ certa solēnitate. ⁊ sic iura ñ ꝝsistūt simpl'r aliēationi. vt sentit bar. in. l. fi. C. in q̄. ca. in inte. re. non ēne. Jtē aliud ē exꝑsse ꝓhibere vsucapionē aliꝺ tacite puta ꝑ ꝓhibitōez vsucapionis. vt no. glo. in. ꝺ. l. cuz lex. Ꝓro solutōe dico q̄ q̄nq̄ lex ꝓhibet rez alienari. q: ei⁹ cōmertiū haberi nō pōt nec possessio vt in rebus sacris ⁊ religiosis ⁊ spūalib⁹ respectu laicoꝝ ⁊ in illis nō ꝓcedit vsucapio q: ꝺficiēte possessione nō ꝓcedit ꝓscꝛ̄tio. vt in. c. cāz. §. e. q̄nq̄ res ꝓhibet' alienari simpl'r fauore ipi⁹ rei. exꝑlū in fūdo ꝺtali ⁊ tūc ꝓhibitio ipa impedit' vsucapionē inchoari. vt in. l. fundū. ff. de fu u. vota. no. gl. ⁊ bar. i. l. ij. C. de vsuc. ꝑ emptore. ß si erat inchoata ⁊ postmodū supuenit q̄litas sup q̄ se ius fundat in ꝓhibitōe. vtputa q: p⁹ factū res efficit' ꝺtalis ⁊ tūc nō impedit' vsuca. tex. ē in. ꝺ. l. si fudū. ff. de fū. vo. Jdē ē q̄n res puenit aꝺ priuilegiatū vt nō possit ꝑ eū ꝓscribi vt no. Jo. an. in. c. vnico de iurepa. li. vj. ⁊ itelligē sp q̄ possidēs sit bone fidei vt q: ignorat ꝓhitionē iuris ꝓbabil'r als aūt errōr iuris nō muaret in vsucapione. ꝺ. §. si a pupillo. ⁊. l. nūq̄. ff. de vsuca. no. in. c. aplice de dona. Nūq̄ res nō ꝓhibet' simpl'r alienari ß sine certa solēnitate vt in rebus minoꝝ ⁊ eccl'ie ⁊ tūc data bona fide ⁊ excluso iuris errōre ꝓcedit ꝓscriptio si bz cō comitātia sua vt in ꝓtrarijs allegatis supi⁹. facit q̄ ꝺixi. §. eo. c. de q̄rta. vtputa emi rē eccl'ie a ꝑlato sz putabā capl'i ꝓsensū int'cessisse q̄ tñ nō int'cesserat. vt ꝺixi in. ꝺ. c. de q̄rta. vl' putabā ꝺenditorē maiorē q̄ tñ erat minor. Hec⁹ si errabā i iure q: putabā miorē posse vēdere sine ꝺecreto vl' ꝑlatū sine ꝓsensu capl'i. vt. ꝺ. §. si a pupillo. ⁊ sic intellige glo. in. c. ij. de bis q̄ fi. a ꝑl. ⁊ tex. ibi cta glo. in. c. j. de re. ec. nō alie. li. vj. ⁊ sic intelligo ⁊ distinguo bart. in. ꝺ. l. fi. C. in q̄. ca. in inte. re. ñ ē ne. ꝑdicta ꝓcedūt q̄n res ē ꝓhibita aliēari ꝑ leges vel canones. q̄nq̄ res ē ꝓhibita aliēari ꝑ ꝺefūctū ⁊ tūc idē ꝺicēdū q̄ ꝺ in ꝓhibitōe legī vt vsucapi nō possit tex. ē no. in. l. ij. C. de vsuc. ꝑ emptore. ⁊ ibi glo. ⁊ bar. q̄ idez no. i. l. cū lex ꝑalle. nā ꝺispositō testatorī ī impediēdo alienatōez bz vim legī. vt no. Inn. in. c. Raynald⁹ de testa. ⁊ no. in. l. fi. C. ꝺ re. ec. nō ali. fac. xiij. q. ij. vltīa volūtas. ⁊ ß intellige q̄n ꝓhibitio fit ꝑ testatorē ex cā. nā sine cā nō valz vt le. ⁊ no. in. l. filiꝰ. §. diui. ff. de le. j. vbi plene ꝑ bar. Jdē nōnt' ⁊ singl'r dixit bar. in. ꝺ. l. cū lex. q̄n ꝓhibitio fit in ꝯctu ⁊ ē tal' q̄ bz īpedire dñij trāslationē. qꝺ q̄n sit ibi ꝓseq̄t'. ß remitto aꝺ plene no. ꝑ eū ⁊ alios i. l. ea. l. C. de ꝓd. ob cāz. ⁊. l. nemo. ff. de pact⁹ et in effectu ꝺicit q̄ tūc impedit' ꝑ pactū dñij trāslatō cū paciscēs rſeruat sibi aliqꝺ ius in re. exēplū in creditore cui res ē obligata ⁊ apposuit pactū vt illa res interi nō alienaret'. tūc ei impedit' dñij trāslatio. tex. ē no. ⁊ sin. in. l. si creditor. §. vult. ff. ꝺ diss'. pig. als ñ īpedit' dñij trāslatio. ß si paciscēt⁹ int'est agit aꝺ int'esse. vt. l. fi. C. de pac. int' emp. ⁊ vē. ⁊ no. ī ꝺict⁹ in rib⁹. Sz ego ꝺubito an illꝺ ꝺcm bar. sit rex vt pactū b casu bēat impedire vsucapionē. moueor q: pactū ꝓuator ñ pōt impedire ꝓscꝛ̄tōez. vt ipemet bar. no. in. l. nemo ꝑt. ff. de le. j. ⁊ in l. j. ff. de vsuca. ꝺixi. §. sup Rica. q: ß ē introductū ī fauorē publicū vl' in odiū negligētis. §. e. vigilāti. ⁊ in. ꝺ. l. j. ⁊ ß ñ ꝑñt pactōib⁹ priuator remitti. c. si diligēti de fo. cō. Nō ob. qꝺ. §. ꝺixi in ꝺefūcto q: ꝑt ꝺici spāle in ip⁹ ꝓhibitōe q: volūtas ꝺefūcti ꝑ lege seruāda ē. vt ī auc. de nup. §. disponat. no. in. ꝺ. c. vltīa volūtas. Jdē ꝺic vbi ꝓhibitio fit ꝑ statuta. vt no. bar. in. ꝺ. l. cū lex. nā statutū ē lex in loco. j. ꝺi. ins ciuile. ⁊ b bñ no. ¶ Ex cūdo q̄ro ꝺ in gl. q̄ ꝯ pupillū ñ curit ꝓscꝛ̄tio. ⁊ ē tex. in. l. sic. C. de ꝓscꝛ̄. xxx. an. nūq̄ ꝺ idē sit i furioso ⁊ ꝓdigo: vide in furioso gl. no. ī. l. ij. C. ꝺ cura. fu. q̄ singl'r ꝺicit q̄ ꝓuilegia ⁊ bñficia collata miorī i ꝓscꝛ̄tōib⁹ ⁊ alijs videt' collata furioso. Jdez in ꝓdigo ꝺic Jo. an. post Uber. de bo. in addi. spe. e. ti. sup rubca in scꝺa colū. ar. illi⁹. l. ij. cū silib⁹. ⁊ fac. l. ij. ⁊. ff. de cura fu. Et aꝺ oē ꝺubiū tollēdū ꝺicit q̄ ꝑsupposito q̄ curat' ꝺaret' ꝝstitutio. ⁊ no. b vltimū ꝑ his q̄ in eccia ꝺixi. §. eo. tit. c. j. ¶ Ueio aꝺ scꝺaz ptē gl. q̄ ꝺic ꝓscꝛ̄tōez q̄nq̄ īpediri ꝺefectu ꝑsone. ⁊ ꝑ exēplificat ī pcario tenēte. ⁊ rō b⁹ ē q: ñ ipe ß ꝺns possidet. l. certe. §. is q̄ rogauit. ff. ꝺ pca. ¶ Scꝺs casus ē ī colono ⁊ eaꝺē rōne i isto q: ñ ipe ß ꝺns possidet ꝑ eū. vt in. l. male agit'. C. ꝺ ꝓscꝛ̄. xxx. an. ⁊ in. l. j. C. cōia de vsuca. ¶ Terci⁹ casus ī eo q̄ aliēo noie possidz. i. c. si diligēti. ⁊ b ꝓmissa rōne q: is possidet c⁹ noie possidet' in. c. cū ꝛisset de re. spo. ¶ Qrt⁹ casus ī vsufructuario. iste ei ñ ꝓscribit ꝓprietatē ipi⁹ rei. tū q̄a ñ possidet ipe ciuil'r ß nāt'r. vt i. l. nāt'r de acq̄. pos. tū q: nō bz bonā fidē. vt ꝺicit tex. insti. ꝑ q̄s ꝓso. no. acq̄. §. fructuari⁹. vsufructuz bñ xpo posset q̄s ꝓscribē si bret bonā fidē. vt. l. fi. C. de ꝓscri. lō. tē. ⁊ no. i. l. corruptōem C. de vsu ⁊ ha. ⁊. l. si iusto errore. §. nō mutat. ff. de vsu fruc. ꝑ bar. ¶ Quint⁹ ⁊ vltim⁹ casus in creditore q̄ nū q̄ ꝓscribit pign⁹. qꝺ intelligit glo. ī lōga ꝓscꝛ̄tōe ñ in lōgissima. ſ. xxx. an. vt. l. sicut. ⁊. l. oēs. C. de ꝓscꝛ̄. xxx. an. Aꝺūte illꝺ ꝓcedit de iure ciuili nō aūt de iure canoni co rpugnāte mala fide. j. e. c. fi. ¶ Circa istā ptē quero. certū ē q̄ colon⁹ ñ ꝓscribit vt. §. ꝺixi. nec ꝑt sibi mutare cāz possessiōis. vt. l. cū nēo. C. de acq̄. pos. pōe q̄ colon⁹ alteri bona fide recipiēti vēdidit ⁊ tradidit nunq̄ ꝺ ille emptor poterit ꝓscribere q̄ bz causaz a colono: Ope. hāc qōnē tāgit e. ti. §. j. x. pone colon⁹. ⁊ ibi tāꝺē ꝯcludit q̄ sic. ß si ꝺns igranit poterit petere restitutōnem ī itegz ex cl'a gnāli. l. j. ff. ex q̄. ca. ma. ⁊ no. b vltimū aꝺ ea q̄ ꝺixi. §. c. vigilāti. Ego repio q̄ glo. iuris ciuil' formal hāc qōnē ⁊ late eā ꝓsequit' in. ꝺ. l. cū nemo. ⁊ tanꝺē cōcludit q̄ ꝓscribere pōt q: colon⁹ ipe non ꝓscribit q: ñ possidet ⁊ bz malā fidē ß emptor acq̄sinit possessionē ꝑ traditionē. l. ij. §. q̄ si seruus. ff. ꝺ acq̄. pos. ⁊. l. fi. C. eo. Jtē bz bonā fidē. nā credebat possessionē ⁊ titulū habere a colono. ⁊ circa b vide q̄ late scribit Bar. in. l. cū solus. ff. de vsucap. ⁊ b de scꝺa pte glo. ¶ Uenio aꝺ terciā ⁊ vltimā ptē glo. ⁊ op. ꝓtra tex. videt' eꝫ q̄ obediētia ⁊ ius supioritatis possit ꝓscribi. vt in. c. cū olim de priuil'. vbi ecclia ꝓscribit libertatē ꝓtra epm. Jo. ꝺicit glo. q̄ ibi int'uenit ꝓuilegiū cui⁹ rōne ꝓsecri psit. Jtē ibi nō ꝓscripsit libertatez simpl'r ß vt subesset alteri. rōne eccl'ie ⁊ romana eccl'esia videt' pot⁹ ꝓscripsisse ꝓtra epm. ⁊ ꝓcoꝛdat huic. c. cū pone de priuil'. li. vj. vbi valet ꝓscriptio ꝓtra epm in iure supioritatis. Jdē qꝺ glo. vult hic in effectu Cal. lz p xba subtiliora ⁊ latioꝝ ꝺicēs in effectu q̄ cū q̄s nō possit sibi ipi imperare nec in se ius iurisꝺitōnis exercere. l. pe. ff. de arbi. ⁊ c. fi. de pe. ⁊ re. ꝑ ꝓñs nec sciꝑm possidere ⁊ sine possessione ꝓscriptio non ꝓcedit. vt in regula sine possessiōe

li.vj. Ex quo infert q̄ quis simplr non potest prescribere vt nō sit suo supiori subiectus vt ḃ. ꝑ si alik in eo exercuit iurisditionē tūc bene p̄t p̄scribere ille ꝯ supioꝛē isti⁹. vt in.c.auditis. 7 ibi p Inno.j.e.7 illud ē clarū. Itē ꝑm Cal.p̄t iste subdit⁹ p̄scribere vt nō subsit isti ꝑ alteri. 7 in ḃ p̄scribit iste libertatē ꝓtra supioꝛē suū. 7 ita loquit. d.c.cū olim. 7.c.cū ꝓsone. Et idē voluerūt i effectu xo. de rot. decis. ccxxvj. vbi dicūt q̄ si subditus epo formet articulos q̄ ē exēptus ab oi sua iurisditōe 7 q̄ p̄scripsit oīmodā libertatē. tales articuli nō sūt admittēdi q̄ ꝓtra istū tex. 7 rōnes p̄dictas. Secus si dic̄ q̄ alt̄ p̄scripsit in eis hāc iurisditōez vl q̄ ipse prescripsit q̄ esset alteri subiect⁹. allegāt no. hic 7. d.c. audit. Sed ꝓtra ḃ sic opponit. videt enī q̄ nō possit dicere se prescripsisse vt alteri sit subiect⁹ q̄ sicut dixi. s. sine possessione p̄scriptio nō ꝓcedit ꝑ iste nihil possedit si ali⁹ in eū exercuit iurisditionē ḡ nō p̄t allegare p̄scriptionē. Xo. ē duplex. p̄ aut allegat prescriptōz ex pte supioris 7 p̄t ipe allegare q̄ int̄ est sua nō mutare dñz vt plene no. in.c. fi. de ma. 7 obe. 7. j.c. auditis. p Inno. ꝓbat in.c. impialē. §. ꝓterea ducat⁹ de ꝓbi. alie. fe. per Fede. col. x. Scdo p̄t allegare ex ꝓsona sua allegādo q̄ p̄scripsit libertatē. Nā ꝑm Cal. ant prescriptio iducit ad acq̄sitōez rei vel iuris in re 7 tūc ꝓprie ꝓcedit rta p̄dicta q̄ sine possessiōe ⁊c. aut inducit ad extingnēdū ius alteri⁹ vl ad defensiōez ꝯ ius alteri cōpetēs 7 tūc tali defēdēti nō ē neccia vera possessio vl q̄si. als sequeret q̄ nō p̄scriberet actōi psonali ꝓtra id qđ hī in.l.q̄. C. de cōsti. pe. 7 l. sicut. C. de p̄scri. xxx. an. q̄ nemo eā vere possidet nisi is cui vere cōpetit. vt no. Inno. in.c. inlris de re. spo. In p̄scriptōe aūt obediētie duo sūt considerāda. vnū ē inc̄ptū dicit relatōez duox terminoꝝ s. p̄cipiēt̄ 7 obsequētis 7 tūc ꝓcedit qđ dcm̄ ē q̄ nemo sibipsi impat cū sint relatiua. Natura relatiuox est vt vnū nō sit alud. j. d̄ bap. debitū cū silibus. 7 sic ipe nō d̄z prescribere obediētiā siue ſbiectōez vl exemptōez sed alius. vt. j.e. cū ex officij. Aliud inc̄ptū bz effectū abnegatiuū cui⁹ vigore dicit se libez ab obediētia hui⁹ epi vel prelati. 7 p ꝓns dicit se prescribere nō obediētiam ꝓprie loquēdo ꝑ libertatē. C. de prescp. q̄. p liber. in rubro 7 nigro. ff. de acq̄. pos. l. iij. §. si seruus. facit. l. si ptē ff. quēad. serui. amit. 7 sic p̄nt intelligi. d.c.cū olim. 7.c. cū ꝓsone. Et p hūc tex. 7 p̄dicta puto bar. nō bñ sensisse in. l. infamē. ff. de pub. iu. in fi. 7 in. l. hostes. ff. de cap. vbi sentit q̄ ꝯ romanū imperiū possit aliqs ꝓnceps vl cōitas p̄scribē vt sit ab illa iurisditōe vl exēptus vl empta 7 vt sit loco impatoris in suo t̄ritorio nullū superiorē recogscēdo. ḃ enī nō videt possibile vt ḃ. fateor q̄ possit prescribē iura impij. vt in.c. sup q̄busdā d̄ xo. sig. 7 qđ le. 7 no. in. l. si publican⁹ §. in vectigalib. ff. de pub. ꝑ q̄ ipe possit p̄scribere vt nemini ſbsit ñ ē possibile p rōnes predictas. 7.c. nulla. xciij. di. 7. viij. dis. q̄ iure no. host. i.c. p venerabilē q̄ fi. sint le. vbi vide. nec etiā impator posset ꝓcedere ꝓuilegiū oīmode exēptionis q̄ esset lacerare impiū 7 abdicare a se iurisditionez qđ nō ē possibile. ar. in. l. legat⁹. ff. de of. p̄si. 7 ꝑ vltimuz tz bal. in ꝓemio sup li. feu. Pōt etiā decidi alia qō q̄ d̄ facto pēdet ḃ senis. Quidā abbas exēpt⁹ bñs in mōasterio suo certā parochiā ꝓpli nō exēpti exercuit curaz aiaꝝ p monachos suos nūc vni nūc alteri cōmittendo ꝓut videbat sibi expedire. necvnq̄ recepit ipse curaz ab epo. nec ab eo fuit ipe abbas vel p̄posit⁹ cure p eaz visitat⁹ 7 ḃ duraut p tantū tps de cui⁹ initio nō ē memoria. nūc eps vult visitare 7 allegat tria ꝓtra abbatē p̄ q̄ ꝓtra visitatōem nō curzit prescptio. j.e. cū ex officij. 7 ar. ḃ. Scdo q̄ abbas nō pōt p suos monachos curā exercere ꝑ ḃ dz facere p capellanū q̄ curā ꝓpli debz ab epo habere. vt in.c. j. de cap. mo. Tercio q̄ ius instituēdi q̄ ad curā ꝓpli nō p̄t p̄scribi p inferiorē epo. vt i c.cū satis de of. archi. 7 ibi tenuit ḃ ꝓ Host. 7 ꝓfecto cir ca ꝑ multa p̄nt scribi que brevitat̄ cā omitto 7 cōclusi ne teneo ꝓtrariū. Cū em̄ abbas ḃ casu nō intēdat seipsum prescribere cū subsit supiori suo ꝑ pot⁹ p̄scripsit ꝓtra epm vt ipse cōmittat curā 7 ꝓpositū cure visitet corrigat 7 castiget nō ē impugnāda p̄scriptio q̄ p̄t p scribere iura epalia. vt in.c. auditis. 7.c. cū olim. j.e. 7 p Jo. an. in.c. cū eps de of. or. li. vj. 7 dixit in.c. cū ꝓtingat de so. cōpe. Ipse xo abbas visitabit a supiore suo cū sit exēptus 7 sic cessat ꝓia obiectio epi. Non ob. sed a q̄ ꝓcedit nisi sit cōsuetudo vt p monachos cura exerceat. vt no. Jo. de lig. p⁹ Lau. in. cle. ne in agro. §. ceterū de sta. reg. 7 Jo. an. i.c. statutuz de elec. li. vj. 7 sentit Pau. in cle. frequēs d̄ excess. pla. dico pleni⁹ in. d.c. j. d̄ capel. mo. Ex his colligit tercia obiectio. dico enī q̄ imo valet p̄scriptio. vt in. d.c. auditis. 7 in.c.cū oli. 7 sētit Inno. in. d.c. auditis. 7 Jo. an. in. d.c. si eps. 7 in. d.c.cū venerabilis de cēsi. 7 Pau. in. d.c. frequēs. facit qđ no. archi. xvj. q. ij. in sūma 7 Jo. an. i.c. lias de resti. spo. 7 iūcta glo. tex. in.c. accedētibus de excess. pla. In istis enī vltimis ꝓcordātijs ptz q̄ ea q̄ sunt dignitatis epalis p̄nt p inferiorē p̄scribi. In prioribus xo ꝓcordantijs exp̄sse dicit de cura. 7 ad.c. satis. dic vt ibi notat. Sequitur c. ad audientiā.

A Audietiam. Casus. In feudo rōne eccl̄ie cōtra epaz eccl̄iam 7 vasallus currit sola prescriptio centū annoꝝ. vel generali⁹ sic. In iuribus ad romanā ecclesiā spectātibus curzit sola cētenaria p̄scriptio. due sūt ptes principales. in pria ponit ꝓcessus narratio. in scda diffinitio ibi nos igit̄. Pria sbdiuidit. q̄ p̄ poit petitionē actoꝝ. ibi ad qđ. q̄rto ꝓbationū ipaꝝ impugnatōnes ibi sed inter. No. prio q̄ solus papa pōt etiaz laico in feudū ꝓcedere certa iura in aliq̄ loco ad romanā ecclesiā spectantia. pōt ḡ solus bona eccl̄ie alienare. An aūt valet hoc sine cā legitima facere? vide p archi. in.c. nō liceat pape. xij. q. ij. qđ no. Jo. mo. in.c. sup eo d̄ here. li. vj. No. scdo ibi ꝓsuevit. q̄ cēsus pōt deberi ratione soli⁹ ꝓsuetudinis. sufficit ergo in petitiōe census ꝓsuetudines exprimere ꝓ causa. 7 videt ꝓcordare tex. in.c. dilectus de offi. or. 7 ibi p Jo. an. sic limita qđ le. 7 no. in.c. quenit. de censi. dic tn̄ meli⁹ vt ibi no. 7 p bart. in. l.cū de in rē xso. ff. de vsu. 7 vide glo. j. q. j. null⁹ eps grauamē. que req̄rit tantū tps de cui⁹ initio nō sit memoria. dic vt in iuribus palle. No. tercio in xbo nos igit̄. mirabilē tex. q̄ priuilegiū pape facit fidē de ꝓtentis in eo etiā ꝓtra laicū tertiū possessorē. 7 de hoc aliq̄d j. No. q̄rto 7 tene mēti q̄ credit̄ libro cēsuali antiq̄ alicui⁹ eccie dūmodo repiat̄ 7 cōseruet̄ in loco non suspecto. videq̄ dixi in.c.cū causā de ꝓba. 7 qđ no bar. in l. j. ff. si cer. pe. facit auc. ad ḃ d̄ fi. instru. C. Et no. q̄ camera camerarij pape vl cardinalis ē locus ꝓbabilis 7 nō suspectus. Idē dixit ḃ ⁊ De. de camera epi. qđ no. 7 vide qđ no. in.c. p⁹ cessionū de ꝓba. vide gl. in.c. j. vij q. j. 7 in cle. ne romani. de ele. No. q̄nto in xbo. nec credētes. q̄ p̄sumit̄ ꝑ tabellione q̄ diligenter exercuerit offm̄ suū. nec p̄sumit̄ aliq̄t scp̄sisse ꝓpositōnes testiū q̄s ipi dixerint licet sine testiū p̄ntia illoꝝ dicta recepit vt hic. 7 dicit hic Inno. speciale esse in actis vt soli notario credat̄ sine testiū inscriptōne nisi ꝓbet̄ ꝓtrariū. de q̄ remittit ad notata in.c. p⁹ cessionū de ꝓba. 7 dixi plenius in.c. q̄m̄ de ꝓba. facit tex. in. l. in donatōnib. C. de dona. Et facit iste tex. nōter ad qōem. testis publicatōe dicti facta dixit se ita non dixisse sicut notari⁹ scripsit, cui debeat magis credi sibi an notario? 7 fuit ḃ qō dñicalis 7 eā plene spe. ꝓsequit̄ in ti. de teste. §. j. xbo. sed pone ecce iudex. 7 in ti. de instru. edic. §. restat. xbo. q̄d si dū attestatōnes cuz duobus sequētibus. Et ibi in effectu concludit q̄ in civilib⁹ debet credi notario ꝑ hunc ter. cuz testes sint singulares. Et notarius rōe publici

officij ꝑsumit diligent suū exercuisse officiū vt ff. ꝛ ff vez nisi notarius sit suspect⁹ vel testis sit multū notabilis ꝑsona. facit qđ in fili no. ly. ī. l. siquis de curio. ff. de fal. ꝛ Jo. an. in. c. cū pati. de testi. ꝑsertim si testes sē mli ꝛ oēs cōuenūt. ff si ꝓtra testē ageret criminalit de falso ꝛ ꝓduceret dictū suum ille negaret se sic dixisse. Spe. dixit in. d. §. restat. ℣. qđ si vn⁹. oēs dic. in sua examinatōe priuata ꝓcordasse vt scripture notarij non credat qꝛ i crimialib⁹ debēt eē ꝑbatōes luce clariores. vt in. l. sciāt cūcti. C. de ꝑba. canonizata. ij. q. viij. sciāt. nec credit dicto testis ꝫ notariū cū sint singlares licet plēs sint. de ele. cū dilecti. ꝛ vide de hoc qđ no. in. c. sic de testi. ¶ Ultimo collige ibi bñficia. ꝙ feudū dī bñficiū. ꝛ clar⁹ ꝑbat in. c. j. in q. ca. feu. ami. vbi dī ꝙ bñficiū generalit sumptū diffinit ꝙ est beniuola actio gaudiū tribuens capiēti. ¶ Alia declarabūt cū glo. ad qs descendendo prio qro de intellectu istoꝝ q fuerūt data in feudū hic vt comestiones bāna placita foxiffacta Jo. gl. j. ꝛ ij. exponit duo ex pdictis ꝛ dic vt in eis. Jo. an. exponit comestiones. i. albergarias seu ꝓcurationes qs a singlis seu certis ꝑcipe poterat. bāna. i. ius indicēdi bānū vel edictū. Placita dic vt in glo. ꝛ alludit vulgari. sicut. j. ne. cle. vel mo. c. j. ꝛ. xv. q. iij. placita. Foxiffacta dic vt in glo. ꝛ est vulgare loci. ¶ Op. contra tex. in. ℣. nos. vbi dī ꝙ papa magis ꝓsiderauit priuilegiuz qꝫ dicta testiū. Nā priuilegiū seu instrm ꝛ testes bñt parē vim in ꝑbatione fiēda. vt in. l. in exercendis. C. de fi. instru. ꝛ. c. cū ioannes de fi. instru. Jo. dic glo. tercia ꝙ ꝓtrariū ꝓcedit regl. fallit p̄ in antiquitate facti. nā facta antiq meli⁹ ꝑbant ꝑ instra qꝫ ꝑ testes qꝛ hoīm memoria labilis ē. C. de ꝑba. l. cēsus. sc̄do fallit vbi scriptura ē necessaria. l. j. ff. de māda. prīci. ꝙ qñ sit bēs glo. notabilē in. c. j. de cēsi. li. vj. tercio vbicunqz allegat priuilegiū. magis em tūc credit scripture qꝫ testib⁹. ar. i. c. porro. ꝛ. c. cū olim de priui. Pria solu. ē vera i se ff nō ꝓueit huic lre qꝛ priuilegiū nō fuit ꝓfectū tpe q̄ cēsus cōpetijt romane eccie. ff p⁹ testes aūt deponebant de longioꝛi tpe. s. de qnquagita annis ꝛ infra. ꝛ sic dicebāt inducere validioꝛē ꝑbationē. Et forte ob hoc Jo. an. soluit hic aliter dicēs ꝙ papa habuit ff respectū ad factū narratū qꝛ testes dicebāt solu⁹ vidisse cēsu⁹ solutū. ꝓuilegiū ℣o asserebat illū debitū. ꝛ fac ꝫ eū de priuilegijs si papa. li. vj. ꝛ ꝓpter ff ꝑbatio ꝓuilegij erat validioꝛ. facit qđ le. ꝛ no. de cēsi. ꝓuenit. Ex ꝑdictis sentit Jo. an. vnū mirabile vt dixi sup tex. ꝙ assertis ꝛ ꝓtētis in priuilegio pape sup qđ fundat pape intētio credit ad pīudiciū laici nō suppositi lz narrata tēdāt in fanoꝛē romane eccīe ꝛ cōmodū. qđ si ē vez ex tēdit mīro mō cle. lr̄is de ꝑba. Jn ꝓtrariuz tñ facit qđ no. Jnn. in. c. inq̄sitōni de sen. ex. cū em laic⁹ ff casu non sit subiect⁹ pape nec rōne ꝑsone nec cause nō apparet q̄re debeat credi ℣bis suis enūciatiuis ad cōmodū romane eccīe ꝛ in pīudiciū laici nō suppositi. ꝑt dici iudicio meo ꝙ forte istud castꝝ palacioli erat đ pīmonio romane eccīe ꝛ ab isto castello tenebat in feudū rōne cui⁹ debat solue cēsū vt patebit i libro cēsuali ꝛ subire alia onera q̄ hic narrant. vñ rōne rei cā erat suppositā foro eccīe. vt in. c. si cleric⁹ laicū de fo. cōpe. merito credēdū erat pape. Vl sc̄do spāle é i papa vt i dubijs credat plenissime assertōi sue. ar. i. c. ꝙuenerabilē q̄ fi. sint le. ꝛ in. c. j. xl. di. ꝛ. c. q̄cunqz. xj. q. j. Ex q̄ infert ꝙ dicta cle. lr̄is. debet intelligi indistincte. Vel ꝛcio dic ꝙ ff nō credit priuilegio ad plenū pīudiciū laici. nā pōderant ff cēsualis liber ꝛ dicta testiū ff ꝓmaxime ꝓuilegiū. ꝛ sic facit cū alijs plenā ꝑbatōez nō aūt ꝑ se tm. ꝛ q̄libet solutio ē ꝑ se notabilis ꝛ posset sustineri. Glo. q̄rta addu cit duo silia. sicut em credit ff libro cēsuali ita in sili ꝑ libros antiqs ꝑbat diuisio dyoceseōū. de q̄ plene dicendū vt plene dixi in. c. cū cāz de ꝑba. Jtē credit pari rōne instro ꝓducto ex archiuo publico bñti testimoniuz publicū. vt in auc ad hec. C. de fi. instru. Et dicit habere testimoniū publicū siue magistratus attestet illud đ archiuo publico esse. ar. hic. siue manu cōmētariēsis hz signa solita ꝛ ꝙsueta imponi. Et dic cōmētariēsis. i. tabellionis sup archiuo deputati tñ si nō sit tabellio dūmodo sit publice deputatus ad illud officiū sufficit ad fidē imponēdā. vt no. in. d. auc. ad hec ꝛ ē archiuus locus in q̄ solent reponi scripture publice ꝛ auctentice. ¶ Quero quare papa dicit ꝙ hoc negociū tangebat principalit romanā eccīam iō erat necessaria ꝓscꝑtio. Jo. dicit glo. in ℣. principalit ꝙ iō qꝛ si nō principalr ff scdario spectaret ad papā nō req̄reret tālōga ꝓscriptio. ar. j. de priui. accedētib⁹. ꝛ. c. si de terra. vbi ꝓtra ecclesiā exēptā seu eccīam inferioꝛē subiectā curzit in suis iurib⁹. xl. ānoꝝ ꝓscriptio ꝛ tñ quelibet ecclia spectat ad papā ff iura illaꝝ ptinēt ad romanā eccīaz secūdario nō principaliter. ¶ Et no. bñ hāc solutōez iuncto tex. ꝙ intellectu iuriū dicētiū ꝓtra romanā eccīam solū ꝑcurze ꝓscriptōez cētenariā debet eē intelligi respectu rerū ꝛ iuriū principalit ꝛ nō secūdario spectantiuz ad romanā eccīam. Et idē voluit Hosti. hic exponēs verbū ꝓncipalr. i. ꝓprie q̄ ad ꝓpriā mensā vel patrimoniū qđ tanqz principale ꝛ ꝓpriū ab alijs est excluſuz in auc. hec ꝓstitutio. col. viij. Et sic nō colligit ff ꝑ Jo. an. eccīam romanā se posse opponere ꝓtra omēz quadragenariā ꝓscriptōnē factā ꝓtra minoꝛē ecclesiā. q̄si illa ꝑ ꝛ pīncipaliter sibi sit subiecta. sicut quidā arguebāt. in. c. ij. §. e. ꝑ illū tex. qđ est falsū. vt hic ptz. Fateoꝛ em ꝙ papa audiret ꝑ iuriby eccie illius que principaliter ad eū ptinerēt. secus in spectātib⁹ ad illā eccīaz inferioꝛē. ꝛ de hoc vide tex. iūcta glo. notabili in. c. volumus. xvj. q. iij. q̄ dicit ꝙ ꝓtra eccīam exemptaz currit ꝓscriptio cōi tpe q̄tenus ꝓiudicat illi eccie ff nō q̄tenus ꝓiudicat pape. Idē ꝛ clar⁹ dicit glo. no. in. c. dilectus de capel. mo. in ℣. generet. que dicit ꝙ ꝓtra monasteriū exēptū ꝓscribit spacio. xl. ānoꝝ lz nō ꝓtra papā. ꝛ allegat. d. c. volumus. ꝛ videt ff ꝑcedere etiā respectu exēptōnis q̄tenus ꝓscriptio ꝓiudicat exemptotm. ad hoc allego bo. tex. in. c. cū dilecta. in ℣. qꝛ ℣o. đ ꝓfirmatōne vtili vel inutili. sicut em ecclia inferioꝛ ꝑt ꝓscribere libertatē ꝓtra ep̄m vt dixi. §. eo. cū nō liceat. ita ꝛ ep̄s pōt ꝓscribere ꝓtra libertatē ꝛ priuilegia libertatis spacio. xl. an. nō tñ ꝓiudicabit ecclie romane r̄spectu iuris sui. vt ī. d. c. cū dilecta. vñ poterit dicere ep̄s qđ ad te liberas edes? habeo. l. loci corpus. §. cōpetit. ff. si serui. vēdi. Ex q̄ infert ꝙ eccia inferioꝛ ꝓtra c⁹ libertatē ē ꝓscriptū nō poterat se tueri ex ꝑsona pape. hinc forte papa ꝓstituit ꝑcuratricē abbatissā monasterij vt posset allegare ius cōpetēs romane eccīe. vt ī. d. c. cū dilecta. qđ alꝫ allegare nō potuisset. Jn ꝓtrariuz tñ iudicio meo mltū facit qđ no. in. c. mādatū. §. de rescript. vbi ꝓcludit ꝙ qs ꝑt defēdere se ex iure t̄cij. ex q̄ cōcludit lactoꝛ ius nō cōpetere saltē vbi non allegat turpitudinē ꝓpriā. facit. c. cū dilectus de iurepa. ꝛ. c. auctoꝛitate martini de ꝓcess. pbē. ff certū ē ꝙ ꝓtra eccīaz romanā etiā respectu iuris qđ hz in eccīa exēpta non currit ꝓscriptio nisi cētenaria. vt ī. d. c. cū dilecta. ff ꝑt eccīa inferioꝛ dicere epō nō ꝑt erga nos vti iurisditōe qꝛ sumus imediate subiecti eccīe romane ꝓtra quā nō est cōpleta ꝓscriptio. nā inf est ſbditoꝝ nō mutare dominū maxime papā quo nullus in oꝛbe maioꝛ. vt no. j. c. audiris ꝑ Jnno. ꝛ in. c. fi. de ma. ꝛ obe. ꝑ Hosti. ꝛ tūc oꝫ dicere ad. c. cū dilecta. ꝙ ad maioꝛē cautelaz papa cōstituit illā abbatissam ꝓcuratricē. ꝛ forte hec ꝑs verioꝛ cū exēpt⁹ nō possit etiā si velit exēpsse renūciare priuilegio libertatis vl in inferioꝛē iudicē ꝑsentire. vt i. c. cū tpe de arbi. no. Jo. an. in regla sciēti de re. iur. li. vj. in mer. fac qđ no. Dan. ī cle. frequēs đ excess. pla. ꝛ re⁹ ꝑt vti diuersis exceptōib⁹ etiā ꝛdis. vt in regla nullus plurib⁹. ꝛ qđ ibi no. đ re. iur. li. vj. in. l. nemo. ff. de ex-

cep. Et vide ad ꝑus dicta Arch. in. d. c. volumus. ⁊ in c. ij. e. ti. li. vj. vbi dicit q̄ eccl'ia lateran̄. cui papa īmediate p̄sidet ⁊ res ipsius eccl'ie ⁊ gn̄aliter oīa q̄ īmediate ptinēt ad dispositionē aplīci gaudent ß p̄uilegio p̄scriptionis. ß intellige vt dixi in his iuribꝫ ⁊ bonis q̄ immediate ptinent ad dispositionē ipsius pape. ⁊ idē voluit Jo. an. j. c. ꝑi. vbi dicit q̄ eccl'ia romana gaudet ß ꝑuilegio q̄ ad singulare p̄monitiū suū. allegat no. ß. Ex his infert' ad q̄onem q̄ sequit' in glo. an iste castellanus potuisset p̄scribere cōi spacio ꝯ illū vasallū pape vt ipse eēt vasallus romane eccl'ie: ⁊ cōcludit q̄ sic. q: ꝑ ß nullū p̄iudiciū patit' papa cū solū p̄scribat' ius vasalli. Ex hac glo. sing. no. q̄ q̄s pōt p̄scribere feudū respectu vtilis dn̄ij qd̄ est penes vasallū directo remanēte penes dn̄m. ß ß nō credit Hosti. q̄ eccl'ia romana habeat vasallū quē nollet vel quē sibi habere nō expedit Et idē pari rōne est dicendū in alio dn̄o. ego reducendo ß ad ꝯcordiā dicerē q̄ glo. saltuari pōt q̄n dn̄s sentit istū extraneū se gerere ꝑ vasallo ⁊ nō ꝯdixit. nam sicut pōt de nouo acq̄rere p hmōi patientiā ius feudale vt in. c. siq̄s p triginta si de feu. fu. ꝑtro. col. x. vbi dī q̄ siq̄s p. xxx. annos rem aliq̄n̄ vt feudū possedit ⁊ seruitutū dn̄o exhibuit cuius de ea re nunq̄ fuit inuestitus p̄ scriptione tī. xxx. an. poterit se tueri. ⁊ est tex. no. fortꝫ patiēte dn̄o pōt ß ius iam formatū ⁊ ꝑstitutū ⁊ in aliū translatū p̄scribere. ß vbi dn̄s ignorauit ⁊ pōt p̄tendere aliqd̄ interesse in immutatōe vasalli posset forte ꝑcedere dictū Hosti. cū q̄ transeunt hic cōiter docto. facit qd̄ in sili le. ⁊ no. ⁊ marie p Jnn. in. c. veniens. ij. de testi. et in. c. pisanis de re. spo. Sed nihilominus ly ß videat' equū ꝯsiū tī puto verius vt ß casu etiaꝫ nō possit dn̄s istū q̄ p̄scripsit ad minus spatio. xxx. an. molestare. ß ꝑbo ꝑ tex. aptum iuncta glo. quā sequit' hic Bal. in. c. j. de capi. co. §. j. vbi dī q̄ ly dn̄o alienationē feudi factā nulla obstante p̄scriptiōe reuocare. ⁊ intelligit ibi gl. ⁊ bn̄ de p̄scrip. x. vel. xx. an. sec⁹ in q̄dragenaria nec distinguit' ibi sc̄ia vel ignorantia dn̄i exq̄ nō agit' de p̄scriptione ꝓprietatis. Nam ⁊ ꝯ ignorantē in sui p̄iudiciū currit p̄scriptio marie. xxx. an. vt in. l. fi. C. de p̄scrip. long. tem. ⁊. l. sicut. C. de p̄scrip. xxx. an. facit qd̄ dixi. §. eo. vigilanti. ⁊ ß videt' sensisse Jnn. hic dicens q̄ p̄scriptio. xl. an. hic currebat ꝯ istū ß ex ꝑsona ecclie romane contra quā nō currit nisi centenaria iste innat'. ar. l. si cōez ff. quēad. serui. amit. ⁊ sic sentit q̄ si iste castellanus noluisset excludere ecclesiā romanā valuisset p̄scriptio ꝯ illū. et satis ß iudicio meo innuit tex. iste. Sed Jo. an. in addi. Spe. in ti. de feu. sup rubrica in. ij. colum. ver. xxviij. post pile. sentit ꝯsiū ibi eī vult q̄ ly p̄scriptum sit ꝯ vasallū spatio. xxx. an. tī dn̄s cui vasallus ꝓtinue seruierat ⁊ casū ignorauerat pōt feudū recupare ⁊ illō eripe a manibꝫ p̄scribētis nec teneꝫ amplius restituere ꝓmo vasallo q: fuit negligēs ⁊ ingratus in patiēdo feudum p̄scribi alienauit eī q̄tū in se fuit feudū. vt in. l. alienatōis verbū. ff. de ver. sig. Et fundamentū ꝓmi dicti ē q: dn̄s possidebat ciuilit'. ⁊ sic nō currebat p̄scptō ꝯ eū. iuxta no. in. l. j. C. de ser. fugi. dixi pleni⁹ in. c. vigilāti. §. e. ⁊ sic sentit. sec⁹ si sciuisset dn̄s aliū possidere vl' si ignorasset nō tī fuisset in possessiōe ciuili. ß ista ꝓsideratio ly multū equa posset ꝓcedere respectu ꝓprietatis nō aūt respectu vsufructꝰ quē hꝫ vasallus. vt in. c. j. in fi. in q̄. cau. feu. ami. Nam ad vsufructū p̄scribēdū sufficit nālis seu corpalis possessio. vt ī. l. fi. C. de p̄scrip. lō. tē. no. Bar. in. l. j. ff. de acq̄. pos. dico tī q̄ tenēdo p̄scriptionē currere daret' restitutio dn̄o ignorāti ne cogat' habere vasallū quē noluit. iuxta ea q̄ dixi in. d. c. vigilāti. Opinio tī distinguēs int' sc̄iam ⁊ ignorātiā ē multū equa. Et no. illud incidēter tactū q: dn̄s feudū recuperās nō teneꝫ id restituere vasallo. Hꝫ q̄ro ⁊ reuoco in dubiū quanto tpe p̄scribat' ꝯ vasallū respectu iuris sui: dico q̄ ad ß vt p̄iudicet dn̄o non currit p̄scriptio minoꝝ. xxx. an. et est spāle in feudo quātūcūq̄ p̄scribēs habuerit titulū ⁊ bonā fidē. casus ē in. d. c. j. iūcta glo. de capi. coꝝ. ⁊ sentit Jo. an. in addi. §. in ꝓria q̄one allegata. ß respectu ⁊ in p̄iudiciū solius vasalli q̄ ad vtile dn̄iuꝫ suū ē magis dubiū ⁊ pfecto vbi nō int'uenit titulus ß tm̄ bona fides req̄rit' p̄scriptio. xxx. an. sic in alijs reb⁹ p̄scribēdis īmobilibꝫ ⁊ iuribꝫ. vt in. l. siq̄s emptōis C. de p̄scrip. xxx. an. ⁊. xvj. q. iij. § pt. ⁊ ꝑ glo. in. d. c. j. de capi. coꝝ. Si ꝙo interuenit titulus putatiuus. puta q: successit defuncto vl' erat fama q̄ p̄ suus habuerat in feudū iuꝝ ea q̄ le. ⁊ no. marie p Bar. ī. l. celsus. ff. de vsuca. ē magis dubiū vt dixi. tex. ß sētit q̄ req̄rit' tp̄s. xxx. an. ⁊ clari⁹ sentit Jnn. ⁊ Jo. an. in pal. addi. ⁊ pfecto ß vī clarū vbi nūq̄ habuisset possessionē q: ꝯ actionē ñ p̄scribit' regulariꝫ mīoꝝ tpe. vt in. l. sicut. C. de p̄scrip. xxx. an. ß si habuisset possessionē ē q̄ō satis dubitabilis nā sicut p̄scribit' directū dn̄iuꝫ ⁊ ius incoꝝpale spatio. xx. an. cū titulo. vt in. l. fi. C. de p̄scri. lō. tē. ita vī dicēdū et fortꝫ in dn̄io vtili. et ß vī verissimū nisi dicas spāle in feudo ꝑ tex. d. c. j. de capi. coꝝ. vt nō p̄scribat' mīoꝝ tpe. xxx. an. ille tī tex. loquit' in dn̄o recupante ⁊ nō in vasallo nisi diceres q̄ si p̄scriptio curreret minoꝝ tpe ꝯ vasallū nō daret' ibi facultas dn̄o recupandi feudū p̄scriptōe obstāte nisi respectu ꝓprietatis. ⁊ ß satis bn̄ pōt admitti vt sit spāle in feudo vt nō currat p̄scriptō minoꝝ cētenaria ⁊ ß no. Hꝫ iuꝝ p̄dicta q̄ro de notabili q̄one nūq̄d vasallus possit p̄scribere libertatē ⁊ directū dn̄ium feudi. xxx. ānis nō ꝓuiēdo. ß fuit qō. Ub. vt recitat Jo. an. ī addi. spe. ꝑ vasallo. fa. l. oēs. C. de p̄scrip. xxx. ann. In ꝯsiū facit q: nunq̄ interpellauit ius dn̄i dicēdo eū nō suū dn̄m ⁊ sic nō potuit sibi mutare possessiōis cām. l. cū nemo. C. de acq̄. pos. dicebat Ub. posse distingui an deberet vasallus dare certas p̄statōnes dn̄o. puta tenere equū ꝑ feudo ⁊ tūc sit imputādū dn̄o q̄ illas nō exegit. Si aūt erat feudū honorificū nō est qd̄ possit dn̄o imputari q̄ nil potuit exigere. ⁊ ß satis sibi plz. vel distinguit' ꝑm eū an infra illud tp̄s. xxx. an. dn̄s habuerit negocia ad q̄ vasalli eēnt vocādi ⁊ verisile eēt q̄ dn̄s hūc vocasset si vasallus fuisset vt ī militia ⁊ vxore ducēda ⁊ silibꝫ. ī talibꝫ eī si alijs eūtibꝫ iste non init interpellasse vī ius dn̄i. ⁊ sic posset libertatē p̄ scribere. nā ⁊ libertas ꝓui si mala fides nō obstat longo tpe p̄scribit'. C. de p̄scri. lō. tē. q̄. phi. l. j. ⁊. ij. Hec dicta satis mihi placēt dūmō vasallus sit in fide bona. ꝙputa q: credebat id nō eē feudū q: alteri successit. Aduertēdū tī nevitiū reale sibi noceat iuꝝ. l. vitia. C. de acq̄. pos. l. cū. heres. ff. de diuer. ⁊ tēp. p̄scrip. dixi. in. c. nihil. §. e. nā sine bona fide nō pōt p̄scribi nedū directū dominiū ß nec solū vtile. vt. ſ. res teneat' ī feudū p̄stādo ꝓuitiū. vt no. Bal. in. c. siq̄s p triginta pal. ly gl. alr' senti at in ß vltio ly min⁹ bn̄ p. c. fi. j. e. Ultio op. ꝯ tex. vī eī q̄ ꝯ cēsus p̄stationē nō currit p̄scriptio. vt. l. ꝓperit C. de p̄scrip. xxx. an. Bo. dicit Bof. q̄ ꝯsiū loq̄t' in tributo. vl' ß allegabat' p̄scriptio nō tī in cēsu ß eēt ī alijs ꝑm eū. Prima sol'is verioꝝ. ꝑ cui⁹ tī itellectu scias q̄ inter cēsū ⁊ tributū seu publicā fruitionē vl' pēsionē nō ē dīa cū ß p̄stant' ꝓncipi in signū supme ptātis. sūt eī ß synonyma. vt no. gl. ⁊ Bar. in. l. j. ff. de publi. ß cū p̄statio fit ꝓuato vel ciuitati vel alicui dn̄o inferiori ē dīa int' cēsū ⁊ pēsionē. de q̄ dicit no. gl. ⁊. Jnn. ī. c. ꝙstitut⁹ de reli. do. dic q̄ q̄ aut tributū seu cēsus p̄stat' ꝓncipi ī signū supme ptātis ⁊ vl'is dn̄ij ⁊ tūc nō pōt p̄scribi sic nec ipsa subiectio. vt ī. d. l. ꝙpit. facit ī sili. c. cū ex officij j. e. aut cēsus debet' alia ꝙsideratōe ⁊ tūc pt p̄scribi vt ß. ⁊ no. Ci. in. d. l. ꝙpit. sicut em̄ alia iura ecclie romane vel ꝓncipis pnt p̄scribi ita ⁊ cēsus erq̄ cessat cā p̄dicta. Et ꝑ p̄dicta puto q̄ vbi pōt p̄scri subiectio puta cp̄i vel alteri⁹ citra ꝓncipē qd̄ poterit p̄scribi cēsus etiā si p̄staret' ī signū subiectōis. q: sicut pt p̄scribi subiectio ita ⁊ fortius subiectōis signū ne fortius sit signum q̄ si

gnatū. ad ß qđ de cathedratico no. in. c. olim. 7. c. cū venerabilis de cēsi. ¶ Dubitat tn an remanēte subiectōe possit in totū pscribi subiectōis signū. 7 dic vt no. in iuribꝫ pri. all'. Contra papā ẋo certū est q supma ptās pscribi nō pōt. sicut nec ꝯ deū cuiꝰ vices gerit. vt notāter dicit Inn. in. c. bone. ij. de postu. pla. 7 dicā. j. c. pri. in casu ẋo huiꝰ. c. nō pstabat cēsus pape in signū supne ptātis seu vlis dñij ß potiꝰ ex alia cā forte.

(C) Cum nobis. Casus. De cētenaria pscriptōe q solū currit ꝯ romanā ecclesiā tpa scismatū deducant'. in prima ponit' ꝯsultatio. in scda rnsio ibi lz. ¶ No. q in eodez pūcto seu sup eodē facto pōt ꝯcurrere 7 allegari vtriusq iuris dispositio etiā in foro canōico. sic limita qđ no. gl. x. di. si in aditorū. ¶ No. scdo q ꝓnceps secularis pōt edere statutū sup reb ecclie etiā romane. In ꝯtrariū fa. c. ecclia de ꝯsti. 7 xcvj. di. hñ quidē ß intellige hūc text. in statuto ꝓuilegiatino. ꝓuilegiauit em̄ ius ciuile ecclesiā in cursu pscriptōis. vt in auc. qs actiōes. C. de sacrosan. ec. nā 7 nō subditū pōt qs ꝓuilegiare vt le. 7 no. in. c. nouit de iudi. 7. xj. q. j. qcūq. ¶ No. tercio q ꝯ ecclesiā romanā nō currit regulariť nisi pscriptio cētenaria. dixi regulariť q qnq fallit vt. j. dicā. Item bz in ß ecclia romana spāle ꝓuilegiū q ꝯ alias ecclias inferiores currit regulariť prescriptio. xl. an. vt in. c. de qrta. §. e. 7 in auc. qs actiōes pal. ¶ No. vltimo 7 tenemēti q ipedimētū etiā supueniēs post inchoatā pscriptionē ipedit cursū pscriptōis nō aūt interrūpit ß facē eā durāte ipedimēto dormire. 7 q ß eēt inchoata pscriptio satis inuit tex. 7 apte tz gl. j. qđ ē ꝯ Bar. in. l. senatus. ff. de of. pūi. 7 vide qđ dixi ple. in. c. ex trāmissa. §. e. ¶ Dp. 7 vr q ꝯ romanā ecclesiā nō currit pscriptio cū sit cūctis dispone diuina plata. xxij. di. c. j. 7. ij. nec pōt qs se abvnitate ecclie diuidere. xxiij. q. j. loquit'. nec eē azephalus. xciij. di. nulla. 7. §. e. cū nō liceat. Soluit gl. iij. 7 bñ q ꝯ ecclesiā romanā respectu platōis 7 supreme ptātis nō currit pscriptio vt in ꝯrio ß in reb 7 possessionib 7 iuribꝫ ipius ecclie romane sicut ß. 7 no. hāc solutionē. Idē no. Inn. in. c. bone. ij. de postu. pla. vbi dicit ß ꝓcedere etiā respectu ciuitatū 7 villaruz ecclie romane. allat. §. e. ad audientiā. In quibꝫ aūt bonis ecclesia romana gaudeat ß ꝓuilegio centū annorū: dixi plene. §. c. pri. 7 vide Arch. in. c. nemo. xvj. q. iij. ¶ Bz circa hāc pticulā glo. cro qđ in bis q spectāt ad papā spāli progatiua seu in signū ꝓuilegij singlaris: gl. no. in. c. vno de cle. egro. li. vj. in ẋ. nō ob. dicit p istū tex. nō valere in illis ꝙsuetudinē in ꝯriū. 7 sic nō pñt q ꝙsuetudinē ꝙpetere inferiori. Bz ego allego in ꝯriū. c. sup qbusdā. de ẋ. sig. vbi ptz q iura reseruata impatori in signū spālis ꝓuilegij pñt pscribi tanto tpe de cuiꝰ initio nō ē mēoria. 7 no. p Bar. in. l. si publicanꝰ. §. in vectigalibꝫ. ff. de pub. de rebꝰ datis ẋo pape allego tex. in. c. qđ trāslationē. de of. le. Nā ꝙsuetudo tāti tpis bz vim cōcessionis. vt in. l. ß iure. §. ductꝰ aque. ff. de aq q. 7 esti. et. l. j. 7. ij. ff. de aq plu. ar. c. j. eo. ti. li. vj. In hac tn ꝙsuetudine seu prescriptōe requrit' scia pape. q. ī istis incorporalibꝫ nō pōt bri qi possessio sine scia illiꝰ q ea possidet. vt. l. ij. C. de serui. 7 aq. no. Inn. in. c. bone pal. 7. c. ꝙgrente de of. or. 7 multis alijs locis p Bar. in. l. j. ff. de aq plu. ar. 7. d. §. in vectigalibꝫ. 7 ß scia pape bz vim cōstitutiv in dict' iuribꝫ. Ex bis pt inferri ad intellectū illiꝰ. c. vnici. vt intelligat' ī cōsuetudine inducta sine scia pape vel q nō ē tāto tpe pscpta. qđ ē notādū. 7 vide in sili qđ dixi ī. c. j. vt lite pē. vbi tractaui an facultas trāsferēdi insignia pōtificalia possit cōsuetudine qri: tāgit Jo. an. in. c. abbates de ꝓuile. lib. vj. ¶ Scdo ꝓncipalr op. ꝯ tex. in eo q ꝯ ecclīā romanā requrit pscriptionem centū annorū. vr em̄ q ß dispositio sit fundata sup impossibili q: nūqꝫ poterit ꝓbari possessio cētū annorū p instra. nō q: p ea nō ꝓbat' possessio. ar. c. int' dilectos ꝺ fi. instru. nec p testes q: optēt testes hīe cētū 7 qtuordecim ānos vt p cētū ānos viderit istū allegātē pscriptōz possidere nec potuerūt videre a tpe natiuitat' ß ad minus debebāt eē puberes. ß cōiter hoies nō viuūt vltra cētū ānos. g requrere ita lōgissimā pscriptionē nihil aliud ē in effectu qz ipedire pscriptionē. 7 sic vtriusq iuris dispositio vr in ß fūdata sup ẋbis 7 nō sup reb ꝯ. c. ꝙmissa. de ele. li. vj. Ho. dicit gl. pal. ī scda pte q ꝓpter difficultatē ꝓbādi vr sufficere ꝓbare possessionē p tps de cuiꝰ initio nō extat memoria vel q testes dicāt se sp audiuisse ꝛc. vt in gl. ß in ß effectu finaliter nō plz glo. q: nō ē recedendū a ẋbis iuris. vñ necesse ē ꝑm eū ꝓbare pscriptionē centū annorū ꝓut ß dī. ß aduerte q: per ß gl. nō soluit ꝯriū q: nō ē verisile q lex sit posita sup ipossibilitate. nō ei eēt tūc lex. iiij. dis. erit aūt lex. 7 in. l. fi. ff. q sen. sine ap. rescin. gl. tn simplr ꝓsequunt' Lan. Alin. 7 Host. q dixit ß ꝓuilegiū p nullā gl. ledendum maxie q: respicit honorē dei 7 fauorē ecclie. nā 7 ꝓuilegiū ꝙcessum ꝓuato a ꝓncipe a ꝓuato non ꝺz minui vel ledi. de re. iur. decet. li. vj. ß nec p ß dictū soluit' ꝯrium. Jo. an. soluit dicens q lz ꝓbare sit difficile nō tn ipossibile cū interdū inueniant' tā antiq testes. Itē p instra pōt ꝓbari possessio. vt ipse no. j. c. si diligēti. vbi ponit vnū modū ꝓbādi possessionē vel q si. vt si volo ꝓbare q si possessionē subiectōis potero ꝓbare p instra ꝙfecta de fidelitate p ducētos annos vel plus. Itē pōt ꝓbari possessio ꝑm eum p ꝙfessionē ptis aduerse. 7 lz ß sit rarum satis est tn q possit ꝓbari vt vitet' obiectio. Ego ẋo dico q multis modis p instra pōt ꝓbari possessio etiā lōgissimi tpis. vtputa si ancte iudicis vel volūtate ptis tradētis apprehēdi tenutā de q apprehēsione fuit rogatus notarius. nā p traditionē trāsfert' possessio. in sti. de re. di. §. p traditionē. 7. l. traditōibꝫ. C. de pac. 7. c. ij. de ꝙsue. Itē pōt ꝓbari possessio si venditor in pntia rei mihi possessionē tradidit 7 nōrius scripsit q vendidit tradidit 7 assignauit ꝛc. 7 ē tex. no. in. l. ij. C. de acq. pos. 7 ibi p doc. Itē pōt ꝓbari p viā ꝙstituti. vt q: venditor vel donās ꝙstituit se alteriꝰ nōie possidere. vt ī. l. qđ meo. ff. de acq. pos. 7. l. certe. d ꝓca. 7 vide plēs alios modos qs posui in. c. cū venissent de re. spo. 7. d. c. ij. de ꝙsue. ꝓterea nō ē necesse in testibꝫ vt habeāt centū 7 qtuordecim annos. Nam regulariť satis ē q tpe apprehēsionis erat doli capax 7 nūc tpe depositōis sit maior. vt no. glo. in. c. relatū. xxxvij. di. 7 Spe. in ti. de testi. §. opponit' ẋ. ß nunqđ factꝰ pubes. 7 Jo. an. in. c. ex pte ꝺ corpe vi. vide tex. ūcta gl. in sti. de testa. §. testes. ß vere nisi ius requrat specifice maiorē etatē tpe apprehēsionis vt in testō in q testes debent esse puberes. d. §. testes. 7 hāc ꝯclusionē firmat glo. in. l. ij. §. lege iul'. ff. de testi. 7 q p testes possit ß pscriptio ꝓbari vr tex. in. c. cū dilecta de ꝙfir. vti. Itē poterit ptim p testes 7 pti p instra ꝓbari cū parē vim habeāt. vt in. l. in exercēdis. C. de fi. instru. 7. c. cū ioannes. e. ti. nec ß difficultas p testes ꝓbandi ꝺz eē alicui molesta cū pla sint q ad sui sbam exigāt scripturā. vt no. gl. in. c. j. de cēsi. li. vj. ¶ Ex gl. op. ꝯ tex. 7 vr q mior pscriptio cētenaria currat ꝯ ecclias romanā. vt ī. c. ij. §. j. e. ti. li. vj. vbi dī q bona hereticorū q ignorabāt' ī vita q eēnt hētici pscribūt' p catholicos bona fide illa possidētes eī ꝯ ecclīā romanā spatō xl. an. Ho. qđ ponit' ß ꝓcedit regl'r vt. §. dixi. ille ẋo ē casus spālis vt colligit' ibi ex tex. 7 gl. ¶ Et aduerte diligenť q p illū tex. dico q ꝙfundunt' opi. Bart. in. l. q. C. de apostā. vbi p illū tex. dicit q inq sitores heretice prauitatis nō pñt inq rere post q nquēniū a tpe mortis ad effectū bonorū qđ apte ē ꝯ illū tex. nisi dicam' saluā de dictū suū q qtenus bona veniūt publicāda fisco in dicis secularis ꝓcedit illa pscriptio q nquennij. p q ad duco bonā 7 no. gl. quā nō allegat Bar. in. l. manicheos. C. de hereti. nā tex. quē allegat Bar. apte nō ꝓbat et ideo glo. predicta loquitur sub dubio forte. et facit

in fisti bo.ter.in.l.ij.C.de vectigali.7 commiss.vbi ter. no.dicit q in bonis delatis fisco ꝓpter vectigal non solutū pscribit spacio quinq annoꝝ.7 no.Bar.in.l. cō missa.ff.de pub.aut bona veniunt seu cedūt fisco eccie et habet locū.d.c.ij.Et ex ß pone vnū singulare dictū q lz in iuribꝫ principis seu fisci fiat distinctio in cursu pscriptionis inter bona fisco incoꝛpata 7 bona delata nōdum incoꝛpata.vt.j.latius dicam tñ respectu eccliē nō videt dña fienda ß semp vniformis est pscriptio. requirit cm tpus.xl.annoꝝ.vt ꝑbat in.d.c.ij.q̄tenus loquit de alijs ecclesijs citra ecclesiā romanā ß in eccia romana est dña saltē q̄ ad illū casū q in incoꝛpatis requirit cursus centū annoꝝ in delatis vero sufficit tps xl.annoꝝ sicut in alijs ecclesijs.¶ Hz pōt dubitari nū quid idē sit in alijs casibꝫ in quibꝫ bona deferunt ß nō dum sunt incoꝛpata vt sufficiat tps.xl.annoꝝ respectu ecclesie romane.7 credo q nō p illū ter. qui ponit casum spālem vt ptz ibi in ß casu.7 ius nouū vt ptz ibi sancimus.Et q̄ꝫ q̄ꝫ Jo.an.ibi in nouella dicat q nisi ēt set ille ter.nō curreret ibi pscriptio q non facta ꝑius declaratiōe sup hereſi nō pnt apprehēdi bona.vt in.c. cum fm.de here.li.vj.7 p ꝓns nō currit pscriptio cum nō possint bona peti.Ego dico ꝯtrariū q qui actiōez habet nō impedit agere.vt.l.qui actionē.ff.de reg.iur. vñ satis est q bona sunt ipso facto publicata 7 potuiss set agere vt ꝑnun ciaret iurta formā dicti.c.cum fm. Preterea in reb latentibꝫ currit pscriptio.vt in.c.vi gilanti.s.e.7.l.fi.C.de pscrip.lon.tēp. Item q currat pscriptio in tali casu est ter.in.d.l.ij.C.de aposta.et.l. ij.C.de vectiga.7 cōmi.7 ter.iuncta glo.in ver.7 ß dz. C.de here.l.manicheos.7 qd no.Bart.in.d.l.cōmissa. Ponit ergo tex.ille casum' spālem in ß q ꝯtra eccliaz romanā currit pscriptio minoꝛ centenaria.7 ß fauoꝛe catholicoꝝ qui bona fide illa bona possederūt.Et ar bitroꝛ q lz als iusta ignorantie cā intercedenti possit peti in integrū restitutio aduersus pscriptionē.vt di xi in.d.c.vigilanti.tñ in casu illius.c.ij.peti non poterit de iusticia ordinata q; ꝓhibet ille tex.post.xl.annos ali quā molestiā possessoribꝫ bonoꝝ fieri.7 ß sunt mul tum notanda ad intellectum istius.c.7 huius materie. ¶ Nunc q̄ro visum est qualiter pscribat aduersus ec clesiā romanā 7 inferioꝛes ecclesias tam respectu bono rum incoꝛpatoꝝ q̄ꝫ delatoꝝz dūtaxat quid aduersus imꝑatoꝛem seu fiscum:Jo.glo.s.e.cum nō.liceat sim pliciter dicit res fisci nō vsucapi.allegat insti.de vsuca. §.res fisci.Et ꝑfecto nimis breuiter se ibi expediuit glo.ibi.s.in.§.res fisci.intellexit illū text.in vsucapione triēnij vel saltem in pscriptione.x.vel.xx.annoꝝ.secus dicit in pscriptiōe.xl.annoꝝ.l.oēs.7.l.cōperit.C.de p scrip.xxx.vel.xl.annoꝝ ß q etiā curiat pscriptio mio ris tpis allego multa iura ciuilia q̄ in ß varie loquunt vt pz in.l.j.C.de q̄dri.pscrip.ver.de pscrip.iiij.annoꝝ vt in.l.inter q̄tuoꝛ.ff.de diuer.7 tēpo.pscrip.7 in.l.oi bus eo.ti.vbi requirit pscriptio.xx.annoꝝ.et.l.q̄nis. ff.de vsuca.vbi requirit pscriptio.x.vel.xx.annoꝝ.et. l.ij.C.de vectiga.7 cōmi.7.l.ij.C.de aposta.vbi sufficit pscriptio.v.annoꝝ.Quid ergo in tanta varietate di cendū:ꝑfecto vario modo dixerunt ad horum cōcoꝛ dantiā glo.7 scribentes in locis preal.ß ego ero ꝑ con clusione cōtentus recitatōe Bar.qui oim iudicio cun ctos scribentes in equitate 7 veritate ꝓcessit.dixit ei ip se.in.l.ij.C.de aposta.7.l.cōmissa.de vectigal.q aduer sus bona publicata nōdū incoꝛpata sufficit pscriptio v.annoꝝ.vt in iuribꝫ preal.7 dicebat ß notandū ꝓpter statuta q̄ in multis casibꝫ inducunt ipso facto bonoꝝ publicationē vt post.v.annos a tpe publicationis nō possit agi sed ꝯtra eum apte facit tex.iuncta glo.in.d. l.in ommibꝫ.vbi habet q regulariter in talibꝫ requirit pscriptio.xx.annoꝝum exceptis causis in quibꝫ m'nora tpa seruari spāliter cōstitutū est.7 glo.ibi.7 ꝑ casu spe ciali allegat.d.l.ij.C.de vectiga.7 cōmi.7.l.inter quata oꝛ pal.Ideo distingue melius post eum in.l.in ommibꝫ pal.vbi melius examinauit hanc materiā q aut q̄ritur in bonis seu iuribꝫ reseruatis principi in signū subiecti onis vt in tributo seu censu 7 in illis nullo tpe currit p scriptio.vt in.l.cōperit.C.de pscrip.xxx.an.Idē dicoꝛ fortius in ipsa subiectōe vt actiue prescribi non possit ne sit acephalus.vt dixi.s.e.cum nō liceat.7 in.c.ꝑ ve nerabilē qui fi.sint le.¶ Quedam sunt iura reseruata p̄ncipi in signū priuilegij singularis.vt legitimare spu rios creare tabelliones exigere vectigalia pedagia 7 si milia 7 in istis currit pscriptio ß requirit scia ipsius p̄n cipis 7 tantū tps de cuius initio nō existat memoria vt est ter.no.in.c.sup quibusdā.de ver.sig.no.Inn.ī.c.cū p.tabellio.de fi.instru.7 p Bar.in.l.si publicanus.§.in vectigalibꝫ.ff.de pub.7.l.j.de aqua plu.arcen.7.l.cun ctos ꝑsos.C.de sum.tri.7 fi.catho.quedā eñ sunt bo na 7 iura pariter possessibilia 7 ista si sunt p̄ncipi incoꝛ poꝛata requirit pscrip.xl.an.vt.d.l.cōperit.7 sic ꝓce dit glo.in.d.§.res fisci.Si vero nō sunt incoꝛpata ß dūtarat delata tāq̄ vacantia seu ex causa publicata 7 tunc in bonis delatis ꝓpter vectigal non solutū sufficit tps.v.an.vt.d.l.ij.Idem dico in bonis sibi delatis p pter heresim.vt.d.l.ij.de aposta.7 p gl.in.d.l.maniche os.In alijs vero si ꝓcessit denūciatio bonoꝝ vacantiū sufficit tps q̄tuoꝛ annoꝝ.vt.d.l.inter q̄tuoꝛ.7.d.l.j.de quadru.prescrip.Si vero denūciatio nō interuenit.7 tūc aut quis illa bona possedit bona fide tm̄ 7 requirit tps.xx.an.7 sic.d.l.in omnibꝫ.aut habuit etiā titulum 7 tunc sufficit prescriptio.x.an.7 sic loquit.l.q̄nis.ff.de vsucap.7 p ß babes clare hanc materiā respectu pape et imꝑatoris.7 de priuatis 7 inferioribꝫ ecclesijs dixi in c.de quarta.s.e.¶ Ultimo hic quero an ecclesia infe rioꝛ possit pscribere ꝯtra papā vel ecōtra papa contra ecclesias inferioꝛes:Spe.hanc qōnem ponit eo.ti.ꝟ. illud etiā.7 finaliter cōcludit q nō.qz res ecclesie sunt sue,7 sic nō pnt amplius effici sue.de fi.instru.inter dile ctos.§.ceterū.nec ꝯtra eum pōt pscribi q; lz p prescri ptionez aliquis sibi q̄rat in reb ecclesie pape subiecte ius tñ pape remanet semp saluū qz intelligit semp ex cepta auctas sua.de re iudi.suborta.de capel.mo.c.di lectus.do.An.tenet ꝯtrariū dicens papā esse dñm vni uersalē.vñ pōt prescribere in specie 7 putat q.xl.anni sufficiant pape ad pscribendū ne ius ꝑ eo introductū ꝯtra eum retorqueat de re.iur.qd ob gratiā li.vj.Ego dico latius sic q aut papa vtitur plenitudine ptātis 7 tunc non pscribit nec possessionē q̄rit qz pscriptio fun datur sup bona fide qz credit rem esse suā vel ad se p tinere.xxxiiij.q.ij.si virgo.7.j.c.fi.Ex q̄ infert q si pa pa ꝑ maximū tps ex plenitudine ptātis visitasset aliqd monasteriū epō subiectū nō ꝑ hoc pscribit cōtra eū qz epūs nō fuit negligens nec papa cōi alioꝝ iure id fecit. secus aūt si alius rem a papa recepit cōferente illam ex plenitudine ptātis qz ex illo titulo forte minus sufficiē ti potuit inferioꝛ habere cām pscribendi.ar.in.c.cum p sone.de priuile.li.vj.7.c.cum dilectus.de ꝯsue.ß in ef fectu voluit Inn.in.c.bone.ij.de postu.plat.in.ij.colū. et archi.in.c.volumus.xvj.q.iij.Aut papa vsus est sim pliciter iure alterius priuati 7 tunc prescribit sicut alī et cōi spacio sicut de ecclesia pscribente ꝯtra priuatuz dixi.s.e.de q̄rta.7 no.Jo.an.in regula qui ad agendū li.vj.in mercu.7 glo.in auc̄.quas actiones.C.de sacro. san.ec.Si aūt fuit vsus re ecclesie inferioris eam pscri bit spectat immediata ad ecclesiā romanā.7 idez dico si fuit vsus immediate subiectōne alicuius ecclesie cre dens illā immediate ptinere ad ecclesiā romanā.vt in c.ꝑsone.pal.ꝓmo cm̄ illa ecclesia suberat pape vniuer saliter 7 iure alioꝝ nunc aūt erit subiecta spāliter vt in c.si papa.de ꝓuile.li.vj.de ecclesia inferiore vero dico q nō pōt pscribere cōtra papā respectu sup̄me ptātis

vt.s.diri sed bñ põt pscribere iura sua 7 bona vt immediate sibi subsint lz teneat recognoscere papam in vniuersalẽ dñm. vt pbat in.c.cum dilecta.de cõfir.vti.et d.c. volumus.7 idẽ in primato cõtra papã.s.c.pri.

a Additis. Lasius. De pscriptõe subdu. cit tps q̃ vacauit eccl'ia cõtra quã pscribit.ita sũmat Jo.an.hic sed h̃ sũmatio de nihilo seruit cum h̃ sit expssum in multis iuribus.s.c.de quarta.7.c.j.cuz si. Jdeo summo sic. Prelatus inferior põt pscribere in certis ecclesijs dyoceseos totũ ius epale subducit tñ de pscriptiõe tps q̃ vacauit ecclesia cathedralis.h.d.notabiliter. primo ponit pcessum et cõclusionem negocij.secõdo indecise narrat restõnem abvtraq; pte petitam 7 cõcessam.tercio cõmittit pbationes recipiendas sup restõne 7 cãm diffiniẽdam. tercia ibi q̃circa. ¶ Nota primo iuncta glo.j.q̃ lex dyocesana generaliter sumpta cũprehendit legẽ iurisditionis. colligit aũt h̃ qr petebat eps in istis ecclesijs ius epale vt pz in sequẽtibus.h̃ aũt ius cõsistit in vtraq; lege 7 pcipue in lege iurisditiõis.7 cum ab illa monasteria etiam nõ sunt exempta vt plene le.7 notatur.in.c.dilectus.de offi.or.7.x.q.j.in sũma.capit aũt h̃ ita large.tum ppter subiectã materiã.tum qr verba libelli sunt late interptanda in fauorẽ libellãtis.vt.l.si q̃s intentõe dubia.7.l. solemnus.ff.de iudi.7.c.cum eccl'ia sutrina.de cã poss.et ppie.7 bo.tex.cũ ibi notatis.in.c.cõstitutus.de reli.do. Secus aũt vbi h̃ verbũ pferret in materia stricta quia tunc nõ cõprehenderet legẽ iurisditõis s legẽ dyocesanam tm̃ in spẽ sua.sic intellige tex.in.d.c.dilectus.nam istud verbũ fuit ibi platũ in snĩa q̃ est stricti iuris.vt in l.vna.C.si plu.vna snĩa.no. Bart.in.l.si expssim.ff. de appel.in scda colũ.qd̃ no. Ex his do hanc regulaz q̃ in materia differẽti si sumus in fauorabilibus vna lex compbendit aliã secus in odiosis. ¶ No.scdo q̃ reus põt sil'7 semel se defendere ex priuilegio 7 pscriptõe.de q̃ vide bo.glo.in regula nullus pluribus.li.vj.7 qd̃ no.j.in.c. veniens. Jtẽ q̃ pluribus defensionibus allegatis quarũ q̃libet est p se sufficiẽs ad intentũ pponentis recipiẽda ẽ prius pbatio sup leuiori.vñ papa mãdauit h̃ recipi pus pbationes sup priuilegio 7 in defectũ sup pscriptione.sile in.c.si forte.de elec.li.vj. ¶ Nota tercio q̃ pbatio instri dubia nõ releuat nisi aliter certificet nec recipit interptationẽ ab articulis seu cõfessione pducẽtis facit.c.in pntia.de pbat.7.c.cum ioannes.de fi. instru. ¶ No.q̃rto duos modos quibus ecclesie seculares pnt pleno iure subesse abbati p priuilegiũ.s.romani pontificis 7 pscriptionẽ.et dicunt subiecte pleno iure q̃n eps nullum ius epale in illis exercet sed vtraq; lege subtrahunt abbati.vt le.7 no.in.c.q̃m.de priuile. Ex q̃ singulariter no.q̃ totũ ius epale in certis ecclesijs est pscriptibile p inferiorẽ.7 de h̃ latius.j.sup glo.iij. ¶ No.ibi.j. quadraginta annos ꝛc.q̃ vacatio ecclie impedit ꝯ eaz pscriptionẽ currere.7 faciat eam dormire sine añ pscriptionẽ inchoatã cõtigerit.vt.s.c.j.7.c.de q̃rta.siue pẽdente pscriptõe vt hic.7 facit ad ea q̃ dixi.s.c.ex transmissa.7.c.cuz nobis. ¶ Nota ibi causarũ mrimonialiũ iuncta glo.iij.in fi.7 tene semp mẽti.habes eñ hic text. expssum q̃ cognitio causarũ mrimonialiũ põt pscribi p inferiorẽ platũ epo etiã regularẽ.abbas eñ h̃ pscripsisset nisi interruptio obstetisset cuius ctrariũ 7 min̄ bñ tenuit Host.in.c.lras.de resti.spo.7 satis vr̃ cõcordare huic tex.c.accedentibus.iuncta glo.fi.de excess.pla. et.c.j.iuncta glo.iiij.de psan.7 affi.tenet Jo.an.in.d.c. lras.7.c.accedentibus. Ex q̃ no.q̃ nedum ea q̃ sunt simplicis iurisditõis pnt p inferiorẽ pscribi sed etiaz si sint dignitatis epalis. Nam cognitõ causarũ mrimonialiũ est dignitati epalis. vt i.d.c.accedẽtibus. Ex q̃ infero q̃ institutio ẽt auctorizabilis põt p inferiorẽ platũ pscribi cum h̃ nõ sit ordinis epalis.7 sic cessat cõtrarium.c. q̃sto.de psue.7.c.q̃uis.corrept.lxviij.di.cuius cõtrariũ voluit hic Host.7 in.c.cum satis.de offi.archi.sed minus bñ iudicio meo 7 ptra hũc tex.locut' est q̃ sub cura ecclesiarũ istarũ erat tota illa vallis de enaschã.hinc est q̃ etiã pscripserat abbas iurisditionẽ epalem respectu ppli.vt ptz in cognitiõe causarũ matrimonialiũ circa quã facta fuit interruptio 7 sic abbas acquisiuit plenum ius epale in istis ecclesijs 7 in tota illa valle pterq̃ in exceptuatis hic in quibus facta fuit interruptõ p epm als pcessisset in totũ pscriptio.ergo cõpetebat h̃ abbati institutio etiã auctorizabilis respectu cure ppli.7 notabis singulariter q̃ nemo ad h̃ ponderauit istum tex. Et q̃ h̃ institutio quesibilis sit p inferiorẽ epo sentit h̃ Jnno.7 clarius.j.c.cum olim.vbi vr̃ text.iudicio meo nõ cauillando lram tenet glo.in.d.cum satis.7 Jo.an. apte sensit in.c.cum venerabilis.de censi.7 Pau.in cle. j.de excess.pla.7 in cle.ne in agro.§.ceterũ.de sta.regu. facit qd̃ no. Jo.an.post Archi.in.c.cum epus. de offi. or.li.vj.7 Arch.xvj.q.ij.in sũma.7 do.de ro.dei.ccxxxj ¶ Ex pdictis 7 ex tex.no.aliud singulare dictũ q̃ alibi ita bñ nõ pbat q̃ inferior platus põt pscribere certaz ptem dyocesis cum territorio excludendo prius epm in illo loco ab exercitio iuris epalis cuius ctrariũ 7 nõ bñ sensit Host.in.c.cum ctingat.de fo.cõpe. s primũ dictũ tenet archi. 7 Jo.an.in.c.cum eps.7 vide in hoc qd̃ plene dixi in.d.c.cum ctingat. Aliud etiã singulare colligo 7 ex h̃ tex.q̃ exercens iurisditionẽ in aliq̃ loco vniuersaliter vel in certis articulis vr̃ illã pscribere excludendo illũ ad quẽ ptinebat iurisditio nõ aũt vt in exercitio cum illo cõcurrat lz glo.7 quidã alij sentiant cõtrariũ in.c.pastoralis in pn.de offi.or.s h̃ est tex.prius in ctrariũ.h̃ eñ nõ dr̃ q̃ eps fuit aliqñ phibitus exercere iura epalia sed abbas exercẽdo pscripsit ꝯ epm negligentẽ 7 imponit silentiũ epo 7 abbati adiudicat ius epale.ad idẽ.j.c.cũ olim.7 facit qd̃ no. Jnn.i.c.dilectus.de capel.mona. ¶ No.q̃ priuilegiũ incertum 7 dubium vt erat h̃ priuilegiũ celestini qd̃ referebat se ad privilegium illorũ regũ dat legitimã cãm prescribẽdi certa iura. Ad idem vide bo.tex.in.c.cum dilectus.de cõsue. ¶ No.ex fi.tex.q̃ interruptio facta in certis articulis alio possidente iurisditionẽ vniuersaliter nõ operat' effectum suũ respectu iurisditionis vniuersalis s solum respectu illorũ articulorũ in quibus facta fuit.sile in possidente seu exercente iurisditionẽ respectu certorũ articulorũ alio' possidente vniuersaliter.nõ eñ extẽdit' possessio ad alios articulos etiã consiles s tantũ prescribit q̃tum possidet'.vt est tex.bo.in.c.cum olim.7.c.cũ contingat.j.de prci.notanter ponit Jnn.in.d.c. dilectus. de capel.mo. ¶ Ultimo no.in ver.si tñ.q̃ interruptio post cpletã pscriptionẽ nõ habet ledere ius ex prescriptõe iam quesitũ.oportet ergo vt valeat q̃ fiat infra tps pscriptõis. Ex q̃ infero q̃ pscriptio seu csuetudo iam cpleta nõ tollit lz semel vel bis fiat ctrariũ.qd̃ tz spe. eo.ti.§.j.ver.qd si post cpletã.allegat.l.sivnus.§.si pactũ.ff.de pac.s iudicio meo h̃ magis clare pbat' et ad h̃ clarius.l.tpalis.iuncta glo.ff.de re.iur.als est.§.l.pcedẽtis q̃ incipit nemo alieno. Nota Jo.an.in.c.fi.de cõsue.requirit' g̃ ad tollendã pscriptionẽ vel csuetudinẽ ctraria pscriptio vel csuetudo. vt no.in iuribus pri.allegatis.fa.c.j.j.de re.iur. Et no.q̃ ex sola prescriptiõe pnt se tueri etiã religiosi lz expsse ex postfacto cstat titulũ q̃ dedit cãm pscribẽdi nõ sufficere ad ius trãsferẽdum.sile in.c.cũ dilectus.s.de csue. ¶ Sz anteq̃ descendã ad glo.q̃ ter.facit mẽtionẽ de interruptõe 7 nõ dicit qualiter fuit ista interruptio. Quero q̃liter fiat interruptio prescriptõis in incorpalibus: Jo.hãc materiam satis examinaui.s.c.illud. Sed ppter aliqua dicta Jnno.hic q̃ mihi nõ placent nec illa in totũ ibi recitani dicã h̃.dicit eñ q̃ interruptio fit in iuribus.7 alijs incorpalibus eodem mõ sicut in corporalibus.s.p litis contestationem 7 alijs modis no.in dicto.c.illud. fit etiam

in his spālis interruptio si epūs saltem vna vice fuisset vsus his iuribꝫ añ cōpletā pscriptionē abbatis.ar.C.ꝺ pscrip.xxx.annoꝝ cū notissimi. Idē dicit si phibuisset epūs p violentiā abbatē volentē exercere iurisditionez quā prescribebat ita q timore epi dimisit illam exercere q cum possessio pdat solo aio multo fortius interrumpit.ff.de acqui.pos.l.possideri.§.in amittenda.7.l. quēadmodū.7 q: dicetus videt qui nō vtit q: suspicat se posse repelli.ff.de acqui.pos.si id qꝺ.§.fi.ℬ dictū satis placet 7 tenet Bart.in.l.naturaliter.ff.de vsuca. Sed ꝫ ꝓcedens dictū in eo q voluit q epūs exercendo et vtendo illis iuribꝫ saltē vna vice añ ꝓpletā pscriptionem videat interrūpere prescriptionē.oppo.q: lz epūs exercuit epālia nō minus poterit abbas illa exercere cū visitatio excōicatio 7 silia possunt esse insolidu3 apud ples sicut sūt apꝺ archipsbyterū archidyaconū epm 7 archiepm qui in ꝓprios subditos exercent predicta.j.c. ꝓpri.de offi.archi.c.j.7.c.cum satis.de off.archipsby.c. ij.7.iij.sic7 abbas poterit cū pdictis ℬ iura exercere nec pscribet sibi ius alterius sed prescribit sibi ius consile: Jo.ℬ ꝓtarū formauit ipsemet Jnn.ß iudicio meo minus bñ soluit.dicit em q abbas prescribit bñ singulos et ꝓtra oēs.nam quicūq; fuerit ille qui habet ius ercōi candi vel visitandi vel qꝺcūq; sine archiepūs sine epūs sine quinis alius etiā si ex prescriptōe habeat ꝓtra eum vel oēs pscriberet abbas.7 si aliq̄s ipsoꝝ interrumpat aliq̄ modoꝝ supradictoꝝ ꝓtra eum nō pficiet prescriptio.7 ℬ dicit bñ ꝓbari ex ℬ.c.7.j.c.cum olim. Certe ℬ et in.c.cum olim.nō ꝓbat q epūs exercēdo p se interrūpit pscriptionē abbatis.solū em ℬ fit mētio de interruptiōe ß nō dicit qualiter fuit facta interruptio nec puto id dictū Jnno.verum 7 ꝓtrariū ipse sensit in.ꝺ.c.cū olim.in ꝑn.vbi dicit q si epūs vidit aliū iura epalia exercere 7 ꝓhm obedire vel illius sniam obseruare 7 pas sus est intantū q parochianos alteri obedientes non puniuit nec exercuit aio pusillanimi deseruisse vī suaz possessionē 7 sic est in aliū translata.ar.ff.si serui.ven.l. et si forte.§.j. Sed si epūs nō est passus suū ꝓhm alteri us epi vel prelati sniās seruare.puta q: vel tpaliter puniuit parochianos qui seruabāt sniās alterius intantū q eos vilipēderet vel saltem excōicauit eos lz nō possit facere q alterius sniās nō seruauerūt vel alio mō ꝓcessisset ꝓtra eos ita q bñ appareat q possessionem nō dimittit. Dicit Jnn.q nō amittit possessionē q̄ nō amittit nisi aio.7 iste nullo mō videt habere animū possessionē amittendi. Et idē dicit Jnno.si aliter ꝓtra parochianos hmōi ꝓcessisset.puta mulctando vel eoꝝ bona occupando. Ex bis em satis arguo q epūs nō impedit nec interrūpit possessionē alterius illa iura exercendo ß optet q ipse ꝓhibeat illū exercere vel subiectos sibi obedire vel litē ꝓtestet vel aliū actū exerceat p quez interrūpat pscriptio. de q̄ in.ꝺ.c.illud. facit optime.l. vt pfectius.C.de anna.excep.7 etiā.xvj.q.iij.§.potest. vbi ponit modus interrūpendi pscriptionē nec numerat pdictus modus. Bar.etiā in.ꝺ.l.naturaliter. potit dicta Jnn.ℬ sed omisit hunc modū q: forte sibi nō placuit. Preterea si ℬ dictū Jnno.esset verū sequeret q nunq̄ q̄s pscriberet iurisditiōz accumulatiue ad epm vt sic ambo exercerēt.7 sit locus puentioni.cuius ꝓtra riū sentit glo.7 clarius Jo.an.in.c.pastoralis de offi.or. dico ergo ꝓcludendo q aut solus pscribens vsus fuit illis iuribꝫ videt pscripsisse excluso epo vt hic.7 tenet Jnn.in.ꝺ.c.cū olim. Aut etiā epūs fuit vsus.7 tūc pscripsit accumulatiue ad epm epūs nō vtendo et patiendo aliū vti vī ꝓsensisse vt ambo vtant.et sic intelligo no. in.ꝺ.c.pastoralis.7 p ℬ facit totus fere titulus de offi. archi. Nam ꝑ maiorī pte illa spectant ad archidyaconū de ꝓsinet.7 nihilominus epūs illa exercet.7 ℬ notabis q: nō bñ p alios declarata. Ex pdictis infero ad aliam qōnem quā ponit hic Jnn.q si testes p epm ꝓducti dicunt q epūs exercuit iura epalia 7 testes abbatis deponunt ꝑ abbate q̄z dicto stabit: Jo.dic Jnno. q si testes epi 7 testes abbatis oio sunt pares vt q: testes epi dicunt eum exercuisse iura epalia 7 testes abbatis illud idē dicunt de abbate data in alijs testiū paritate prefe runt testes q̄ cōcordant iuri cōi 7 sic dicūt verisimiora. ar.s.de ꝓba.lz.ver.ex premissis. Si ꝙo testes abbatis dicāt gnāliter abbatem exercuisse iura epalia 7 testes epi ꝑbant solū ecclesiā sitā in ꝺyocesi.7 q epūs exercuit ibi epalia nō tñ dicūt q oia adiudicabunt abbati illis exceptis de quibꝫ ꝑbauit epūs 7 exceptis bis ꝺ quibꝫ ꝑbauerit interruptionē interuenisse qꝺ forte sufficit ꝓbare p duos testes ꝓhm eū lz abbas gnāliter ꝑbauit per plures.ar.s.c.illud.dicit tñ Jnn.q prudēter faciet examinator si de singulis capitulus iuris epalis sigillatiz interroget testes abbatis. Host.dicit q ℬ ꝺz esse cautela aduocati epi ꝫ quē testes ꝓducunt.ad ℬ ꝺ testi.c. ij.li.vj.7 tunc ꝓhm Jnn.nō ꝑderit prescriptio abbatis ni si in caplis ꝑbatis.vt.j.c.cum olim. Mihi nō placet ℬ scdm membrū Jnno.q: lz indefinita in multis eq̄polleat vli.iuxta no.in.c.vt circa.de elec.li.vj.7 bñ facit ter. in.l.fi.ff.de vi.tri.7 ole.le.tñ aliud dicendū in testiby cū eoꝝ dictū debeat ꝓcludere necessario 7 nō presumptiue.vt in.c.in pūtia de ꝑba.nam indefinita posset verificari in duoby caplis seu iuribꝫ epaliby.7 in ℬ no.dictū Jnno.ß primū membrū Jnno. nō mihi placet in eo q dicit q si testes vtriusq; sunt equales preferēdi sunt testes epi q: cōcordant iuri cōi.nam possibile est q vtriusq; testes verū dicant.s.q epūs 7 abbas exercuerūt iuxta ea q̄ dixi in precedenti qōne. Saluādo tñ certo casu dictū Jnn.distinguo sic q aut epūs 7 abbas dicunt se illa iura insolidū possedisse.et tunc cū impossibile sit q duo illa eadē iura possederunt insolidū sniandū est ꝑ eo q̄ habet prescriptionē iuris p se.7 iste est ꝓprius casus dicti.c.lz.ver.ex ꝓmissis de ꝑba.aut dicit abbas q exercuit 7 possedit illa iura epo tñ excluso ß cōcurrēte in exercitio ita q locus erat preuētioni 7 tunc sniabit ꝑ vtroq; cum vtrūq; sit possibile.q: distinctū.ar.c.cū tu de testiby.7 eorum q̄ notant in.ꝺ.c.pastoralis.facit optime qꝺ no. Bart.in.l.si duo.ff.vti pos.vbi dicit q si duo ꝑbāte qualr possedisse eandē rem adiudicanda est eadē res vtriq;.7 de ℬ vltimo dixi plene in.ꝺ.c.licet Nunc venio ad glo.7 op.ꝓtra tex.in eo q epūs egerit sup ecclesijs sitis in valle de enscbā ꝓtra abbatē.vī em q debuisset agere ꝫ capellanos seu rectores illaruz ecclarū.vt in.c.querelā de elec. Jo.glo.ij.ℬ ꝓtrarium sensit 7 in effectu voluit sic soluere q aut agit de subiectōe 7 tunc nō illi q̄ possident iure subiectōis ß ille q̄ dicit illos sibi subiectos ꝙueniri ꝺz q̄si istius ꝓncipalit intersit 7 ita loquit ℬ.aut agit de facto subiecti vel rectoris vt q: ꝺī ipsum etiā ecclesiā occupasse 7 petit de inde remoueri 7 ꝙuenit ipse subiectus.7 ita loquit.ꝺ. c.querelā.aut agit de alijs iuribꝫ.puta q: quis petit cē sum vel ꝓcuratoꝝ a capellanis 7 tunc illos cōuenit q̄si ꝓncipalr intersit capellanoꝝ 7 nō illius qui possidet subiectionē.7 hec est mēs huius glo.extra gl.multa dicunt. Vin.sentit q ꝫ vtrunq; pōt agi lz agat de subiectōe 7 obtinēdo ꝫ vnū alteri nō fit preiudiciū.j.de rei iudi.cū sup.7.c.suborta.no.bñ ℬ dictū Vin.7 idem tz hic Tan.ß Pbi.ℬ limitauit nisi is q̄ dicit eos sibi subditos sciuerit cām suā agi 7 tacuerit p.c.q̄uis.j.e. Jnno.in ℬ multa scribit ℬ 7 in.c.inter q̄tuor.de ma.7 obe. et in.c.cum deputati.de iudi.7.c.cum sup.7.c.pe.j.de rei iudi. Ego aliqua tetigi in.ꝺ.c.cum deputati.7.j.remittam ß ℬ annectā q̄ dicit Jnno.ℬ qui ꝓmo dixit q tunc nocet taciturnitas ℬ casu qñ lata est snia ꝫ illū ad quē ꝑ loco ꝓtinet defensio sciēte illo ad quē ꝓtinet scꝺo loco p ꝑalt.decre.q̄uis.7.l.sepe.ff.de rei iudi.secus dicit ecōtra.allegat.ꝺ.c.cū sup.7 dicit q̄sdam dicere q ꝑ loco spectat ad ꝑlatū defensio ecclesie de cuius subiectōe

agit' qui subiectionē possidet. scdo ad ministrū illius ecclesie siue rectorē secus si ageret' de possessionib' ecclie q̄si p ꝟ sentiat Inn. q̄ snīa lata sup subiectōe ꝛ superiorem ipsam possidentē nocet subiectis scientib' illā cām agi quib' cōpetit scdo loco defensio. secus si est lata ꝛ subiectos q: tūc nō nocet superiori lz sciuerit cām agi. ꝟ Hosti. ait q̄ p illa iura. l. q̄uis. ⁊. l. sepe. potius esset dicendū oppositū q̄si dicat Host. q̄ magis esset imputādum ei cui p̄ loco cōpetebat defensio ⁊ pmisit seq̄ntem agere q: poterat illuz repellere ⁊ cām in se assumere q̄ econtra. Et forte melius dicit si illa iura recte ponderent' sed dic vt j. postea no. dicit Inno. alios dicere ⁊ forte melius ſm eū q̄ ꝟ casu nō dz ptinere p̄ ad vnum scdo ad aliū ꝟ plene ⁊ eq̄liter defensio ptinet ad vtrunq̄. C. de li. cau. l. pncipal'r. Et no. bn̄ ꝟ dictuz q̄d satis mihi placet. nam vt dicit Inno. ⁊ bn̄ sicut interest dn̄i nō pdere subiectos ita interest subiectoꝝ non mutare dn̄m ad ꝟ all'. q̄d le. ⁊ no. in. c. humilis. de ma. ⁊ obe. ⁊ in l. imperialē. §. pterea ducatus de pbi. feu. alie. coll'. r. et l. j. §. ex eadē de capi. cozadi eadem col. vbi dī nō posse dn̄m alienare feudū sine ꝓsensu vassalli ne cōpellat' habere dn̄m quē nolit vel sibi nō expediat habere in. d. c. humilis. citant' plati inferiores cuz agit' de iure pmatie q̄si eoꝝ interfit nō br̄e nouū dn̄m ⁊ superiorem. dicit et Inno. q̄ snīa ꝓtra vnū ex pdictis lata nō piudicat alteri ignorāti sed scienti sic p iura prealī. sed certe iudicio meo hoc dictū se nō ꝓpatit' cū pcedēti. nam si ad vtrū q̄ ptinet defensio eque principal'r ergo snīa lata cōtra vnū nō dz piudicare alteri etiā scienti p iura q̄ ad suā possessionē adducit Inn. Nam. c. q̄uis. ⁊. l. sepe loquūtur q̄n snīa fuit lata ꝓtra eū cui scdo loco cōpetebat defensio q: tunc est quid imputandum tacēti ⁊ scīēti cui ꝓpetebat p̄ loco defensio q̄re permisit seq̄ntem agere. Nam vī litigasse de suo ꝓsensu exq̄ potuit illum remouere ⁊ nō remouit. ⁊ sup hac rōe sunt fundata iura illa sed q̄n defensio ptinet sil' ad vtrunq̄ cessat ꝟ rō cum nō sit quid imputet' tacenti in iudiciū nō vocato cum nō potuit remouere illum cui pncipal'r sicut sibi cōpetebat defensio cum exequeret' seu defenderet ius suum vn̄ ꝓpter par interesse negociū agitatū cum vno dī respectu alterius res inter alios acta ad ꝟ q̄ alteri nō p̄iudicet. ad ꝟ allego tex. aptum in. d. c. cum sup qui est singularis iudicio meo in hac materia ⁊ ibi latius bunc articulū examinabo. ⁊ sic intelligēdo pōt saluari dictū Vin. ⁊ Lan. q̄d. §. recitant in cōpositiōe seu trāsactione. fatet' Inn. q̄ facta ab vno alteri etiā scīēti nō piudicat. ar. in eo q̄d leg. ⁊ no. in. c. ꝓtingit. de transac. q̄d est bn̄ notandū. si ergo superior cōponit ⁊ transigit sup subiectōe nō piudicat subiectis etiā scientib' ⁊ tacentibus nec ecōtra. ⁊ ꝟ puto ꝓcedere respectu superioritatis ecclesiastice. In secularib' vero dicerē. v t in cōitatibus ducatibus ⁊ silibus de iure vendicari nō posse cum sint publici iuris nisi cōsuetudo aliud habeat q̄ casu poterunt vendi ad libitū nō obstante cōtradictōe subiectorum. ⁊ sentit Bal. in. c. j. §. ex eadem. de lege coz. col. r. ⁊ hoc casu puto q̄ dn̄s poterit solus in iudiciū subiecti onem deducere cōponere ⁊ transigere⁊ piudicabit subiectis etiā ignorantib' q: qui pōt solus vendere potest fortius in iudicio expiri ⁊ cōponere. ar. in. l. ait p̄tor. ff. de iure de li. Idē dico in feudo vt possit dn̄s cum vniuersitate illud in aliū trāsferre ⁊ experiri in piudiciū vassallorū seu sine ꝓsensu eoꝝ. vt in. d. §. ex eadem poterit etiā sine vniuersitate si cōsuetudo habet vt solus possit alienare. de quo in. d. §. ex eadem. ⁊. c. impialem. §. pterea ducatus. de pbi. feu. alie. finaliter Inno. ꝟ circa ordinē agēdi distinguit q̄ aliq̄n possidet quis iura aliqua aliq̄n nō possidet sed tm̄ in eo possident' inter que duo. s. est dīa notāda. ponit exemplū q̄nq̄ est aliquis in possessione q̄ nō teneat' ire ad conciliū vel q̄ possit ordinari ⁊ bn̄dici a q̄ maluerit epo ⁊ consilia. j. c. veniens. q̄nq̄ vero nō possidet hec iura sed ab alio possidē tur in eo sicut monasteriū de q̄ hic agit' dicebat se habere ⁊ possidere quedā iura in quibus daz eccleſijs que tn̄ ecclesie nō possidebant neq̄ possidere poterāt in seipsis q: nullus pōt in seipso ius vel seruitutem habere nec mirum q: nec in re ꝓpria quis pōt habere seruitutē l. in re cōi. ff. de ser. vr. p̄di. ꝟ vltimo casu pōt agi. cōtra vtrunq̄. s. cōtra detinentē subditos ⁊ ꝓtra subditos q̄ nō obediunt. ꝛ detinentez vero agi pōt q: sua interest cum sit in possessione subiectōis vt hic. ⁊ in. c. inter quatuor. de ma. ⁊ obe. ꝛ subditos vero agi pōt q: actorem nō patiunt' vti iure suo sibi nō obediendo. Itē sicut interest p̄latoꝝ nō pdere iura q̄ habēt in subditis ita q̄n q̄ interest subditoꝝ nō mutare dn̄os. vt. s. dixi. Et ex hac rōne dicit Inno. q̄ subditi possessi admittunt' ad defendendā litē ⁊ assistendū defendēti ⁊ ad appellandū vt no. j. ti. ꝓri. cū sup ꝟ mēbrū satis placet Jo. an. ⁊ credo verissimū p ea q̄ supius dixi. ⁊ q̄ possit agi ꝛ possessum allego. c. cum inter. ⁊. d. c. cum sup. j. ti. ꝓri. facit. c. cum dilecta. de ꝓfir. vti. In pcedenti vero mēbro cum quis possidet aliq̄ iura nō aūt possident' in eo dicit Inno. q̄ p̄latus talis possessoris siue sit reus siue actor nō pōt sup hmōi iuribus vel libertate cōuenire nec cōueniri vel assistere cōuenienti vel conuento nec appellare cum eius nō interſit. ij. q. vj. nō solent. q̄d em̄ ſm eū int' est epi dyocesani si clericus suus vadat ad cōcilium vl synodum alterius epi dūmodo epo nihil detrabat. ꝟ dicta nō placent Hosti. dicenti se non posse capere ista verba. nō em̄ cōcipiebat quō possit esse q̄ meus subditus teneat' ire ad alterius synodū vel q̄ possit ab alio bn̄dici vel ordinari vel q̄ alius possit habere in eo aliquā seruitutē quin ⁊ mihi aliqd̄ piudicium generaret'. do. An. concordando dicit q̄ dictū Hosti. possit pcedere q̄n esset al's respectu horū iuriuz subiectus sed q̄n in illis ptendit se liberū pcedit dictū Inno. nisi dicat ſm eum. ⁊ q̄ tunc interest epi vt liber sit potius q̄ habeat aliū dn̄m ꝓpter faciliorē venditionē. ad ꝟ q̄d̄ no. in. c. veniēs. ij. de testi. putat tn̄ q̄ lz hoc casu possit supior assistere defensioni libellus tn̄ esset dictādus ꝛ ptendentē se liberū. Ego puto dictū Inn. verius indistincte q̄ exq̄ ꝓuenit sup iuribz ab eo possessis vel in quib' ptendit libertatē superior istius nō est admittēdus etiam vt assistat in lite q: sicut pōt subditus acceptādo bn̄ficium ab alio illi se obligare sine prioris piudicio iuxta no. p Inn. in. c. cū iam dudū. de ꝓben. facit. c. ij. de tēp. ordi. li. vj. ⁊ vasallus vnius p̄t recipiēdo feudū ab alio illi se obligare sine prioris piudicio. vt in. c. ij. de phi. feu. alie. p lotha. col. r. ita pōt ⁊ dz iste solus de illis iuribz litigare. facit q̄d no. Inn. i. c. ꝙquerēte. de offi. or. ⁊ in. c. dilectus. de appell. Opp. scdo ⁊ videt' q̄ abbas nequiuit ꝛ epm̄ pscribere iura epalia p. c. cuz nō liceat. s. c. Do. dicit glo. ij. q̄ aut querit' nūquid abbas possit pscribere suā ꝓpriam libertatem. vt. c. amplius non subsit epo:⁊ dicendū q̄ nō al's tn̄ bn̄ potuisset subiecti onem in eo ꝛ epm̄ pscribere ꝓcurrente titulo cum hec pscriptio sit ꝛ ius cōe. vt in. d. c. cū nō liceat. iuncto. c. j. pri. Aut querit' nūqd abbas possit pscribere ecclias epo subiectas vt sibi pleno iure subsint ⁊ non epo. ⁊ dicendū est q̄ sic vt ꝟ glo. ꝛo reddit diuersitatē rōnum inter hunc casū ⁊ pcedentē dicit rōem eē q: abbas vel quis alius seipsum possidere nō pōt sicut nec impare sibi pōt. l. q̄. ff. de arbi. merito nō pōt pscribere seipsuz ꝛ epm̄ cū sine possessione pscriptio nō ꝓcedit. vt in regula sine possessiōe li. vj. sed al's ecclias bn̄ possunt possidere merito illas pscribunt. vt hic ⁊. j. c. pri. ⁊ pōdera bn̄ q: glo. apte sentit q̄ abbas etiam epo subiectus pt pscribere iura epalia in ecclesijs subiectis epo licz ipse abbas remaneat sub epi obedientia ⁊ hoc in effectu voluit hic Innoc. ⁊ clarius. j. c. cum olim. in fi. ⁊ vide circa hoc quod plene diri in. d. c. cum non liceat. Contra

hoc glo. ista ī scđa pte opponit đ. c. q̄uis. cozepī. lxviij. di. soluit in effectu ꝛ bñ ꝙ ea q̄ sunt ordinis ep̄alis per inferiozē p̄scribi nō p̄nt ꝛ ꝓbar̄ clari⁹ in. c. q̄sto. de cō̄ sue. Ez alia q̄ sūt iurisditiōis siue spectāt ad legē dio cesanā siue ad legē iurisditionis p̄scribi p̄nt vt ℔. ꝛ. j. cū olim. ꝛ itelligit ꝙ requirit̄ titul⁹ putatiu⁹ cū ius cōe resistat vel tātū tps de cui⁹ initio mēoria hoīm nō existat. vt ī. c. j. eo. ti. li. vj. ℔ aūt suberat illud priuilegiuz celestini lz etiā incertū tñ putabat abbas ꝙ ꝛ̄ificaret̄ ī illis eccl̄ys sufficit. n. in ℔ error ꝓbabilis. vt. l. qđ vulgđ ff. ꝓ empto. ¶ Opp. tercio in eo ꝙ ℔ abbas ꝓposuit cō trarias defensiōes. s. priuilegiū ꝛ p̄scriptōz. nā qđ meū est ex vna cā ꝛc. de fi. instru. inter dilectos. tāq̄ ꝑ ꝓponēs ꝯna nō erat audiēd⁹ ī. c. sollicitudinē. j. de appel. ꝛ l. vbi repugnātia. ff. de re. iur. ¶ Glo. in ℣. cōpleta solnit dnoby modis. p̄ ꝙ bas exceptiones nō ꝓposuit abbas sil̄ ꝑ de vna transiuit ad aliaz. scđo ꝙ eas ꝓposuit disiūctiue vt si vna nō sufficeret reliqua iuuaret̄. Ego remitto ad glo. in regl̄a nll̄s pluribꝫ. đ re. iu. li. vj. ꝛ no. j. c. xeniēs. plene ꝙ Bar. in. l. nemo. ff. de excep. et vide qđ dixi post Jo. an. Jo. de lig. ī. c. imputari. đ fi. instru. ꝛ dic vt ibi. ꝛ dicit ℔ Jnno. vnū mēti ꝯmēdandū ꝙ ꝓponēs exceptiones ꝯnias intelligit̄ ꝓponere sub disiunctione q̄i si vnū non poterit ꝓbare aliud ꝓbet. ar. đ. l. nemo. ꝛ. ff. de inoffi. testa. l. xterani. §. ℔ nec impuber̄. ¶ Opp. p̄ ꝯ tex. in eo ꝙ papa mādat ad ꝓbationē libtatis eccl̄iaꝝ inspici priuilegiū regū secularīū. Nā ꝓncipes seculares sup̄ hmōi non valent ꝑiulegia ꝯcedere. vt in. c. duduz. de dec̄i. ꝛ. xcvj. di. bñ q̄dē. So. dic vt in glo in ℣. si ꝙ illa non. n. reges ꝯcessissent libertatem sup̄ spūaliby ℔ sup̄ tpaliby. Papa ℣o celestin⁹ vt ī lr̄a dicit̄ exemit in spūaliby referēdo se ad ꝑiulegia illoꝝ regū. puta dicēdo ꝙ illa loca q̄ illi reges exemerunt in tpaliby ꝛ cōtulerant monasterio ipse eximebat a ptāte epoꝝ ꝛ alioꝝ ordinarioꝝ ꝛ pleno illa tribuebat monasterio. aduocatus monasteriꝫ incaute ꝓduxit solū ꝑiulegiū celestini ꝙ qđ nō potuit ꝯstare an illa vall̄ đ euaschan esset ille locus cū papa retulisset se ad priuilegia illoꝝ regū. Jō ad verificatōz ꝛ liq̄datōz ꝑiulegiꝫ celestini papa mādat nūc inspici priuilegia illoꝝ regū. Debuit q̄ aduocatus esse caut⁹ vt ꝓbatio ꝯcluderet necessario. facit in simili qđ no. in spe. de loca. §. nūc aliq̄. ℣. lviij. in fi. ꝛ ℣. se. Et dicit ℔ Jo. an. se alr̄ practicasse similes casus. Quidā bidellus ꝯduxit equū ad certū locum q̄ mortuus est in via naturalr̄ vt dicebat̄ locator petebat emendā equi ꝯductor ꝓbauit in genere equū mortuū naturaliter. ꝓbauit. n. ꝙ illos qui secū erant ꝙ equus quē equitauit die tali mortuus erat naturaliter dicebat tñ locator ꝓbasti vnū equū mortuū ꝑ non illū quē tibi locaui quare ꝓbatio te non iuuat ꝛ bene dicebat vt ℔ pz ꝑm eum. debuerat q̄ formasse articulos super insignys equi ꝛ ꝓbare illum equū mortuū. Similiter dicit se vidisse in q̄dam infortiato ꝙ scholaris debitor petebat post annū a creditore vniuersitatis mercatore qui dicebat se vendidisse qđ licebat ex pacto ꝛ ꝓbauit ꝙ vendiderat vnū infortiatū ℔ ꝓbatio non profuit qz non ꝓbauit de illo cui⁹ intersiguia debuisset in capitulis exp̄ssisse. vt. s. dictū est de equo. Et ℔ sūt vtilia ad instructionē nonitioꝝ aduocatoꝝ quos etiā instruit ℔ decretalis in alio. s. ꝙ nō artent se vel cliētulos hñtes ꝓbare p̄scriptionē solū ad tp̄s p̄scriptōi necessariū. puta. xl. annoꝝ ꝯ ecclīaz qz si sic se artāt facile inueniet̄ aliquid interim occurrisse qđ fecit dormire prescriptōem. puta vacationē scisma vel hostilitatem vel bis simile quo ꝓbato inutilis erit ℔ ꝓbatio. vñ aduocati moderni sic formāt articl̄os. intēdit ꝓbare ꝙ possidet rē talē. xl. vl̄. l. ānis vl̄ pl⁹ tāto tpe c⁹ initij vl̄ ꝯrij nō est memoria. ꝛ sic testes deponāt de q̄remoto tempore nouerint ꝑm Jo. an. q̄ no. in practica. Ego vero adduco ad ꝓme p̄cedentia q̄ no. Bar. post glo. ī. l. non solum. §. ℔ vt ꝓbari. ff. de no. ope. nun. vbi glo. dicit ꝙ ad destructionem opis non sufficit ꝓbare op⁹ nouum fuisse nunciatum nisi ꝓbet̄ ꝙ poste fuit edificatum qz ꝓbatio actoris đ esse clara. ꝛ optime facit. c. ī pñtia de ꝓba. vbi non sufficit ꝓbare in genere ꝙ ille erat minor annis cum intranit religionē ꝙ poterat eē minor. xxv. tñ maior. xiij. ꝛ ꝑ gl. p̄aile. dicit Bar. se dixisse in qōne facti. statuto cauebat̄ ꝙ ī taliby ꝓatis nō p̄nt tenere hoīes bestias ad pascendū infra termios designatos ꝛ sic in certa parte ꝓati poterāt pascere ℔ in certa non. Fuit quidam accusatus ꝙ tenuerat bestias in dictis ꝓatis non tñ fuit dictum infra terminos assignatos ꝛ sic simpliciter fuit ꝓbatum ꝙ debebat seq̄ absolutio ꝛ non ꝯdemnatio. allegat etiaz. l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de no. ope. nun. ꝑ que dicit ꝙ qñ vnum ꝛ idem factum non est punibile in q̄libet pte loci debet exprimi ꝛ ꝓbari illa ps loci in q̄ factum est punibile. ꝓ hoc videt̄ tex. in. l. j. infi. cum. l. se. ff. de in cen. rui. nau. ꝛ idem dicit in diuersitate tpis. pone licitum est vigore statuti post mediū mensem marcij pasturare in certis ꝓatis non ante. accuso titium ꝙ pasturauit de mēse martij ꝛ ita generaliter ꝓbo est ne ꝯdemnād⁹ certe non qz factū in parte dicti mensis est punibile in pte non. ad ℔ q̄ ꝙ sequat̄ ꝯdemnatio oporteat ꝙ exprimatur ꝛ ꝓbet̄ illa ps loci in q̄ factum est punibile. ꝑ ℔ qđ no. ff. de nego. ge. l. cum actum in fi. vbi est q̄i exp̄ssum facit glo. no. in cle. fi. de rescrip. Predicta ꝓcedūt qñ actor clare suam intentionem non ꝓbauit. ꝓ quibus videt̄ casus in. d. c. in pñtia. Ez qñ ꝓtingit ꝙ probatio redditur dubia ꝓpter exceptionē rei ꝛ ipsa probatio exceptionis est etiaz dubia ꝓpter probationē actoris. pone exemplū. accusat̄ titi⁹ ꝙ vulnerauit semptonium de mense maij. titius ℣o probat ad sui defensionem ꝙ ille potuit offendi de iure municipali quia erat bannitus ꝛ producit bannimētū factum in medio mensis maij ꝛ sic ꝑ exceptionē aduersarij est dubiū an talis ꝑcussio fuerit delictū vl̄ non ℔ est an fuerit ꝑcussus ante bānimentū vel post. Pone aliud exemplū statutuz est ꝙ nobiles non p̄nt intrare palatium nisi tpe ꝯsilij q̄dā nobilis accusat̄ ꝙ intrauit palatium de mense maij ipe ℣o probat ad sui defensionē ꝙ fuit factū ꝯsiliū de illo mense an aūt intrauerit tpe ꝯsilij. p̄misso vel tpe prohibito dubitat̄ q̄ro an absolutio an ꝯdemnatio seq̄ debeat. Et ꝑ videt̄ ꝙ non sit absoluendus qz sicut actor ex intentionē suam clare probare vt in iuriby. s. allegatis ita ꝛ reus suā exceptōz qz in excipiendo fit actor. l. j. ff. de excep. ꝛ in. l. in exceptioniby. ff. de proba. ꝛ videtur exp̄ssum in. l. mr̄em. C. de proba. Bar. notanter dicit ꝙ in delictis ī dubio debem⁹ p̄sumere actuz factum tpe quo lz vt sic delictū vitet̄. l. merito. ff. pro socio ꝛ. l. ī terp̄tatōe. ff. de penis. facē qđ dicim⁹ de testibꝫ vt ꝑ presumptōez act⁹ multiplicati seu geminati reducant̄ ad ꝯcordiā ne ꝑiurio notet̄. vt in. c. cū tu. de testi. Ad idez est optim⁹ tex. iūcta glo. in. l. ij. C. de peti. here. ibi. cū fūdata intētōe actoris excipiebat reus de titulo siue emptionis. Ez dubitabat̄ an dicta emptio p̄cesserit litez vel fuerit secuta. ꝛ dic ibi glo. ꝙ in dubio p̄sumit̄ p̄cessisse qz alia p̄sumptio faceret delictū. s. ꝯctū litigiosum. Si aūt sum⁹ in alijs nō delictis tūc si excipiēs clare nō probat suā intentōz dz in dubio succūbere. vt ℔. in. d. l. mens. no. glo. in. d. cle. fi. de rescrip. ꝛ facit. l. titie textores. de lega. j. Jn cā tñ liberali dic̄ bar. ꝙ staret pro libertate nisi al⁹ eēt in possessione ꝓnitutis. ꝛ ℔ si ꝯueniatur si aūt ageret dicēs se liberā vel libez credit idem qđ. s. s. vt habeat̄ plene probare. ꝛ pro ℔. l. matrē. Jtez ꝓdicta faciūt ꝙ ille q̄ petit cētū occasione mutui dz ꝓbare mutuū factū am̄ libellū datū al̄s succūberet. vt in. c. abbate sane de re iu. li. vj. circa finē no. in. l. ꝛ an eadē §. actōis. ff. đ excep. rei iudi. ꝛ ℔ singl̄ariter notabis qz aperiunt intellectū ad multa. ¶ Sed ꝯ predicta in eo

q̄ dictū est q̄ in delictis exceptio dubia releuat vt nō p̄sumat delictū. fortiter fac̄ qđ ipe bar. no. i. l. aurelius. §. idē q̄sijt. ff. de libe. lega. vbi dic̄ q̄ si accusat⁹ de homicidio excipit q̄ hoiem illū interfecit ad sui defensionē p̄ōt ex sua p̄fessione dānari q̄a lz p̄fessio sit ab vno p̄tractu z q̄lificate. plata tm̄ q: p̄sumptō orta ex homicidio est p̄tra p̄fitentē p̄ōt recipi p̄fessio quaten⁹ ē cōtra p̄fitentē z respui q̄ten⁹ est. p eo. z facit qđ in simili no. in. c. cū accessisset. de p̄sti. ß saluādo p̄cedēs dictum posset dici q̄ p̄cedit q̄n exceptio ē. p̄bata ß. p̄batō est dubia sec⁹ q̄n nō p̄stat nisi p̄ p̄fessionē q: p̄fessio nō releuat p̄fitentē vbi p̄sūptio est p̄ eū. vt no. in. d. c. cū accessissent. xiij. q. ij. in p̀n. puto tm̄ q̄ ex illa sola p̄fessiōe nō debeat dānari saltē capitalr q: in tali pena inferenda. p̄batōes dīnt esse luce clariores. l. sciāt cūcti. C. de p̄ba. canonizata. ij. q. viij. sciāt. z l. q̄ sniam. C. de penis. q̄ optīe fac̄ qđ nō ē ħ cū illa p̄fessio nō emanauerit pure ß q̄lificate nec ex p̄sumptōe lz vehemēti dz q̄s de tāto crimine p̄dēnari. vt in. c. lr̄as. de p̄sump. facit quod no. Jnno. in. c. q: verisile. de p̄sump. vbi dicit nōnter q̄ q̄n iudex p̄cedit sup delicto ex p̄sumptōe dz multū tpare sniam suam maxime ne p̄demnet nisi raro z modice ad penā corporalē, vel ad penaz pecuniariā. vide ad p̄dicta que dixi in. c. tercio loco. de p̄ba. z. c. ī p̄tia eo. ti. Oppo. q̄rto q: interruptio facta in vno articulo iurisditionali dz p̄desse q̄ ad totam iurisditionē q̄a qui aurē boīs tetigit totū tetigisse videt. vt in. l. vulgaris. ff. de fur. canonizata. de pe. di. j. So. glo. in x̄. interruptionē. tangit ß formalr tm̄ non soluit. dic tm̄ z bn̄ q̄ lz p̄scribat in vno capīo non p̄scribit in alio sic interruptio facta in vno non p̄dest in alio. z no. glo. z limita p̄cedens dictū glo. vt no. Jnno. in. c. dilectus de capel. mona. z. §. aliq̄d tetigi. Hosti. x̄o soluit ꝯriū de. l. vulgaris. dicēs q̄ illud ius z similia loquūt de indiuisibilibz p̄tiguis. ad ħ. l. eū actū. ff. de neg. gest. z. ff. ꝺ vsu capi. rex mixtura. facit de p̄ben. q: sepe. z. c. añpe. li. vj. de p̄se. eccle. vl alta. c. vno. eo. li. de sen. ex. si ciuitas. in fi. eo. li. ħ x̄o. c. z similia p̄cedūt in diuisibilibz z separatis. cū x̄o abbas posset vniuersalr iurisditionē episcopalē interruptio non p̄dest nisi in articulis ī quibz facta fuit interruptio ita exercitū in vno articulo nō extendit ad totā iurisditionē alio illaz vniuersalr possidente. vt no. Jnno. in. d. c. dilectus. Hl. vltima diuidit in tres ptes. Jn prima colligit q̄ taciturnitas p̄lati ecclesie nocet in p̄scribendo. Jn ꝟ̄ū opp. de. c. nihil. s̄. eo. z remittit ad ibi no. z dic vt ibi. z tenet tm̄ p̄latus de suo satisfacere ecclie in eo q̄ eccliaz lesit p̄mittēdo p̄scriptionem ꝯ eā currere. vt dicit glo. singlaris. in c. placuit. el. ij. r vj. q. iij. Jn scda pte glo. q̄rit an valenti agere currat p̄scriptio z no. cā. z dic vt pleni⁹ dixi. s̄. c. ex trāsmissa. Jn tercia pte q̄rit infra quātum tp̄s dz lesus ex p̄scriptōe petere restitutionē in integr̄ z sic tacite p̄supponit q̄ p̄tra p̄scriptionē p̄ōt peti restitutio qđ est vr̄ exclausula gnāli iurta ea q̄ dixi. s̄. c. vigilanti ß a iure spāli puta q: ecclia dic vt dixi plene. s̄. eo. c. j. Ex glo. q̄ro q̄d si singul'ānis debes mihi decē z cessaui petere tollet ne debitū p̄scriptōne. de ħ plene no. in. l. cū notissimi. C. de p̄scrip. xxx. an. Jo. an. p⁹ gof. distinguit q̄ aut debet ex stipulatōe aut ex legato. primo casu q: stipulatio vnica ē z vnicā obligationē induxit vna p̄scriptōe tollet. ad ħ. l. senat⁹. §. fi. ff. de dona. cau. mor. scdo casu q: legata sūt plura cū tot sūt quot sunt annue p̄statōes. d. l. senat⁹. in fi. tot sūt necesse p̄scriptōnes quot sunt petitiones q̄ competūt ad ipsa legata. z sic tale legatū nō perit nō vtēdo ß curret p̄scriptio a principio singl'oz annoz. dicta. l. cū notissimi. ħ fuit opi. glo. in. d. l. cū notissimi. vide pleni⁹ de mā ī spe. de loca. §. nūc aliq̄. x̄. xlj. Sed doc. vltramōtani tenuerūt ꝯtrarium. vt no. Ci. in. d. l. cum notissimi dicentes q̄ tam in legato q̄ in stipulatōnibz p̄scriptio incipit quolibet anno p illum tex. qui videt ista equiparare. sed bar. ibi nitit sustinere opinionem illi⁹ glo. dicēs q̄ vbi obligatio est orta de p̄nti lz exactio sit dilata in diem incipit vniformiter p̄scriptio ꝯtra debitū annuz sed vbi obligatio non est orta de p̄nti ß orit quolibet anno vt in legato simpliciter annuo. p̄cedit contraria opinio q: cum obligatio sit in diem non currit prescriptio nisi a tpe extantis obligationis z sic intelligit. d. l. cum notissimi. §. illud. ex hoc ꝯcludit q̄ non est dīa inter legatum z stipulationē sed debemus in vtroq; aduertere an obligatio sit nata de p̄nti lz dilata fit exactio. An x̄o obligatio sit in die non aūt ponit exemplum q̄n in legato annuo esse potest orta obligatio de p̄nti ß p̄ōt sic poni iudicio meo. dixit testator lego mil le nepoti meo z volo q̄ tradant sibi decem annuatim. soluz. n. ħ casu est dilata exactio. ar. l. ex his. C. q̄n dies le. ce. Et p p̄ mēbio Bar. ego adduco. c. de q̄rta. s̄. e. vbi patet q̄ vnica p̄scriptōne quadragenaria tollitur quarta decimaz debita eīo que cōiter soluit q̄libz anno q: obligatio est orta de p̄nti licet exactio sit dilata ad tempus. Abbas.

CVm ex officij. Casus. Procuratio que debet ordinario visitanti p̄scribi nō potest. h. d. fm Jo. an. Vel sūma sic z pinguius. Nō potest subditus ꝯtra superiorē visitatōz aut p̄curationē rōne visitationis debitam in seipso p̄scribere q̄uis alius in p̄sonaz alteri⁹ p̄scribere posset vtrāq;. prima ps narrat factuz z allegationē eor̄. scda ibi nos igit'. allegationē reprobat z p̄cessum ꝯ eos factuz ħuan̄ p̄cipit. tercia ibi siq̄d reseruat allegatōes aliq̄s siq̄s hīt legitimas. No. p̄ q̄ archiep̄s p̄ōt nedum suā diocesim ß z totā p̄uinciā sibi decretā visitare. primo tm̄ dz visitare suā diocesim z postea dioceses suor̄ suffraganeor̄. dz tm̄ p̄sertim ī scda visitatioe seruare ordinem qui traditur in. j. de censi. li. vj. z iste est vnus de casib⁹ in quib⁹ archiep̄s hz iurisditionē in subditos suor̄ suffraganeor̄ z que crimina possit tunc punire. dic vt le. z no. ī. d. c. j. §. notoria. z potest tunc tpis audire p̄fessiones z absolutionē salutarē impendere. vt in. c. fi. eo. ti. li. vj. No. secundo q̄ archiep̄s potest etiā visitare monasteria suc p̄uincie. Jdem dic de hospitalibz z alijs pijs locis z clero et populo. vt in. d. c. j. No. ibi non meminerint. q̄ propter p̄curationē debitā ratione visitationis nō currit p̄scriptio etiā tanti tpis de cui⁹ initio memoria nō existit. p ħ facit q: exq̄ lex p̄hibet p̄scriptōez bona fides vsucapienti nil p̄dest. vt in. l. vbi lex. ff. ꝺ vsuca. quod no. p limitatione. c. j. eo. ti. li. vj. z ħ dictum tz ħ Ain.

No. q̄ stante iure visitandi nō currit p̄scriptio cōtra p̄curationem tanq̄ accessoriam z ꝯnexam iuri visitandi. Ex q̄ infert q̄ si p̄ncipale est inp̄scriptibile nō p̄ōt p̄scribi accessoriū vl ꝯnexū. No. q̄ p̄ōt quis p̄scribere visitationē z p̄curationē in sbiectos epo z cū iste tex. dicat ali⁹ ꝛc. nec distinguit inter subditū z exēneū infert q̄ etiā subdit⁹ epi possit p̄scribē ħ iura contra ep̄m p̄p̄riū qđ voluit glo. s̄. c. auditis. z ibi dixi tenet Jnno. in. c. cū olim in fi. j. e. facit. c. de q̄rta. s̄. e. Itē infero a paritate rōis q̄ cū ħ duo iura intātū reseruata epis vt ab eo ex p̄sso ꝯsensu abdicari nō possint. vt ī c. cū venerabil'. z qđ ibi no. p Jo. an. j. ꝺ cēsi. p̄scribi potest eadē rōe institutō auctoritzabil' quo ad curā p̄sti. z mkto forti⁹ cū p̄dicta sint maioris pōder̄ z p̄iudicij q̄ istitutō. de q̄ dixi. s̄. c. auditis. No. ubi q̄ spūalia seminat ꝛc. q̄ p̄dicator licite capit bona tpalia p̄ sua sustētatōe. de quo vide qđ le. z no. ī. c. cū volūtate. §. p̄dicatores de sen. ex cō. non tm̄ pōt exigere ab initio nisi sit ordinarius. vt ħ. vn̄ intelligit hosti. istuz tex. in eo q̄ seminat spūalia ex debito qđ p̄bat x̄bū cogat quod sequitur. No. q̄ epi visitando dī militare sicut z clerici dicunt milites. vt in. c. j. de cle. egro. sunt. n. celestes mi-

lites vt in.c.j. de cle.egro. sunt.n. celestes milites. xj.q.j. xpianis. habent gaudere priuilegio militū. vt no. glo. in.l. miles. ff. d̄ re iudi. Et no. id ad qđ quotidie allegatur ꝫ lr̄a q̄ nemo cogendus est suis stipendijs militare 7 alibi dr̄ q̄ nemo dz cogere de xprio facere beneficiū x.q.ij. pcarie. ¶ Sed ꝫ hanc rōnem añ̄ꝫ descendā ad glo. op. videt. n. q̄ nō sit bona q: lz prelatus visitet sine pcuratione subdito 7 nō tm̄ p hoc dr̄ suis stipēdijs militare q: ad hoc bz bona epatus vt ex eis ħ 7 alia ad sunū officiū ptinētia faciat. ad hoc bo. tex. in.c. cuz ab omni. de vi. 7 ho. cle. 7 habenti dare nihil aliud est q̄ꝫ pdere. vt in.c. pastor. j.q.ij. nec illi q̄ sua possidentes dari sibi ab ecclijs aliq̄d volūt sine grādi peccato suo vñ paup victurus erat accipiūt. vt in. d.c. pastor. dr̄. Ho. doc. ħ nō tangūt. Sed Inno. in.c. romana. de cens. li. vj. fateri videt ꝫriū dicens q̄ ħ ꝫuiniū seu pcuratio in signū potius subiectionis dat 7 xpter hospitalitatē potius q̄ꝫ de iure naturali necessitate q: ob hoc 7 similia habent redditus epatus. hinc est ꝼm eñ q̄ si alique ecclesie sunt paupes ad hāc pcurationē nō coguntur. j. de cens. cū apl̄us in fi. 7. x.q.iij. canendū. Ego addo terciā rōnem. vt. s. prelatus facilius inducat ad ecclias visitandā. naz faciliter negligeret visitationē si necesse haberet secū suis sumptib⁹ ducere victualia vl̄ ad episcopatum p refectione sumenda redire. ar. eius. quod fuit statutum p distributionib⁹ canonicor̄ diuinis interessentiū. vt le. 7 no. in.c. vno. d̄ cle. nō resi. li. vj. 7 cle. si dñm. de reli. 7 ve. san. ¶ Quarta pōt esse q: denegare refectionē prelato visitanti 7 ea que iesu xpi sūt exercenti est ꝫ charitatē 7 omnē humanitatē cum bona eccliar̄ sint deputata vsib⁹ publicis. vt in.c. videntes. xij.q.j. 7 indignū ē vt qđ p cōi vtilitate datū esse dinoscit vsib⁹ cuiuscz̄ applicet. vt in.c. rō nulla pmittit. de pben. Consuetudo xpo ꝫ bonū charitatis nō valet. vt no. in.c. cum apl̄us. 7.c. cū venerabil̄. de censi. 7.c. fi. de ꝫsue. 7 ħ tenendo oportet dicere q̄ rō lr̄e ē psuasiua potius q̄ꝫ necessaria. vel si volumus saluare hāc lr̄am dicamus q̄ eps nō dz de bonis epatus pcipere nisi necessaria. reliqua xpo tenet dispensare necessitatem habentib⁹. vt in.c. epus. x.q.ij. 7.c. videntes pal. 7 p suis necessitatib⁹ sunt sibi postmodū p antiquos canones decreta quarta redditū. vt in.c. q̄tuor. 7 in.c. ꝓcesso. xij.q.ij. cum aūt visitat agit 7 pmouet spāliter curā 7 bonū cuiuscz̄ ecclie. igitur tūc dz viuere de bonis illar̄ ecclesiar̄ 7 bona epatus reseruare p alijs cōib⁹ necessitatib⁹ cū nō debeat ligare os bouis triturantis. vt in. c. extirpande. de prebē. maxime cū ipse sit gnālis spōsus oīm eccliar̄ sue diocesis. vij.q.j. sicut. hinc tota diocesꝭ dicit sua parochia. vt in.c. apostolice. de donati. 7 ħ no.

¶ Uenio nūc ad glo. 7 p̄ supplet ad tex. q̄ archiepus excōicauit istos subditos suffraganeor̄ suor̄ xpter p curationē denegatā vt pz ex rnsione pape. Dz glo. hic nō aperit an de iure cōi potuerit hāc suiam excōicationis ferre. tex. n. videt in hoc se fundare sup ꝫsuetudie vt pz ibi d̄ ātiq̄ ꝫsuetudie ꝛc. 7 ita videt velle. ħ Jo. an. in vltimo notabili p eū ħ collecto. Colligit. n. q̄ rōne iurū denegator̄ archiepo q̄ sibi iure cōi debent non potest archieps exercere iurisditionē in subditos suffraganei sui nisi aliud habeat ex ꝫsuetudie. Dz aduerte ħ tu q: glo. ħ in xpo ꝫsuetudine sentit oppositū dicēs supplēdo ad tex. q̄ etiā d̄ iure cōi potuit. allegat tm̄ ad ħ. c. sopite. de censi. q̄ nihil dic̄ de excōicatōe ꝼ solū de pcuratōe archiepo debita. tm̄ Jo. an. trāsit ibi cū gl. vt etiā de iure potuerit istos excōicare 7 sic videt sibi quodāmodo ꝓrius. Ego ꝫcordādo dicerem sic q̄ aut archieps non visitat 7 tunc nō pōt pretextu debiti ferre sniam in subditos sui suffraganei nisi i casib⁹ iure exp̄ssis. de quib⁹ in.c. pastoralis. de offi. ordi. hinc dicit ħ Inno. q̄ si archiepo fuit denegatū hospitiū ex alia necessitate q̄ꝫ rōne visitationis transeunti nō dz ipse punire subditos sui suffraganei ꝼ gratiose tm̄ petere pcurationē. eps aūt illos puniet q: inhumaniter se habuer̄t ꝯtra suum archiepm. 7 no. ħ dictū. nā clerici tenēt ad hospitalitatē tpe necessitatis. xlvij. di. sicut. 7. c.j. 7 qđ ibi no. de emp. 7 ven. aut archieps visitat 7 denegatur sibi pcuratio debita. 7 dico. q̄ poterit mero iure denegantes excōicare seu aliter punire duplici rōne. prima q: ex hac denegatione inhumaniter facta oriť delictū notoriū quod potest archieps tpe visitationis punire vt in. d. ꝟ. notoria. scda ratio q: ex hac denegatione p curationis impediť per ꝓnām visitatio 7 sic ipsius iurisditio quo casu pōt aiaduertere in subditos sui suffraganei. vt in.c.j. de penis. li. vj. Potest addi 7 tercia rō, q: p denegationē istā fit sibi iniuria quā pōt aiadūtere tpe visitationis etiā si nō impediat sua iurisditio. vt in. d.c.j. ꝟ.j. Si xpo subditi epi allegarent aliquā iustam causam in denegando pcurationem satis credo q̄ tunc nō ipse archieps ꝼ suffraganeus bz de hoc cogn̄scere. ar. in. d. ꝟ. notoria. cum precedenti. 7 in. d.c.j. de penis. 7 obstam forte causam allegata fuit ħ antiq̄ cōsuetudo illius eccl̄ie que tribuit iurisditionez. ix. q.iij. ꝙquestus. 7.c. duo simul de offi. or. cū similib⁹. ¶ Oppono. p̄ ꝯtra tex. 7 videt q̄ ex lapsu tanti tpis sit prescriptum. vt l. quēadmodū. C. de agri. 7 cēsi. li. xj. Jo. gl. ij. formathanc oppositionē 7 nō soluit. dic q̄ ħ loquit de re imprescriptibili in qua tēpus nō releuat. l. vbi lex ff. de vsuca. sile in.l. cōpert. C. de prescrip. xxx. an. Est autem pcuratio imprescriptibilis xpter rōnes prealle.

¶ Quero nunq̄d indistincte sit ꝓhibita p̄scriptio p curationis? Jo. glo. iij. refert quosdam tenuisse q̄ nō ꝼ tunc tm̄ qñ eps nō visitauit. si aūt visitat 7 pcuratōnem non exigit tūc bene pōt prescribi. all̄at in. ar. c. sopite. j. de censi. quod nihil facit. Mouebāt 7 scdo q: talis pcuratō pōt cōmutari g̃ 7 p̄scribi. ꝼ glo. nr̄a tenuit ꝯtrarium. movet prima q: eps etiam si vellet nō pōt pcurationem istā remittere. vt. in.c. cū venerabil̄. j. d̄ cēsi. Item lex dicit q̄ q̄ bz iter eundi ad fontem bz 7 haustum. l. iij. ꝟ. fi. ff. de serui. rusti. pdi. 7 sic retinēdo principale videt 7 retinere accessoriū. ita in xposito retinēdo ius 7 habendo ius visitandi retinet 7 bz ius pcurationis recipiendi quātūcūq̄ nō exigit pcurationem. duo hic sunt videnda. p̄ an pcuratio possit p̄scribi aliquo modo. scdo an possit expresse remitti p supiorē. potest addi 7 ꝼm an possit cōmutari in aliud. ¶ Ad pmū dicit ħ Uin. q̄ aut pcuratio nō fuit ħ petita 7 videt remissa 7 p⁹ p̄sumptā renūciatōz pōt sbdit⁹ illā p̄scribere. sicut. post priuilegiū. j. de priuil. cū oli. Hec opinio mihi nō plz cū apte videat ꝯ hūc tex. dicebant em̄ isti q̄ nō meminerāt q̄ aliqñ pcuratōez exoluissent vl̄ q̄ ab eis fuisset petita 7 tm̄ nō. pfuit nec tacita remissio nec p̄scriptio. Inn. dic̄ q̄ q̄ nihil soluit nō pōt se tueri pscriptōe. sec⁹ si aliq̄d lz modicū. j. de censi. ex pte Jo. an. in.c. fi. de censi. refert idem tenuisse Inno. q̄ ħ in q̄dam exuagāti q̄ incipit venerabil̄. vbi ꝯcludit q̄ pcuratio ex toto p̄scribi nō pōt ꝼ quota sic. q: ius qđ disponit vt aliq̄ det pcuratio est publicū vtilitate 7 auctoritate sic ius qđ disponit de visitatione 7 correctione. 7 ħ ne negligat visitatio. 7 no. bñ hanc rōem Inn. q: facit ad id quod supra in tercia rōne dixi. ꝙsuetudo aūt ꝯ ius publicū auctē 7 vtilitate nō valet nisi inducatur exp̄sso ꝙsensu pape vl̄ tacite int̄ueniente iusta causa allegat. xij. di. nos ꝙsuetudinē. 7 no. bñ ħ. Sed ego remitto ad no. in.c. fi. de ꝙsue. 7 puto q̄ si ꝙsuetudo ē rōnabil̄ tollit tale ius publicū lz nō interueniat ꝙsensus pape exp̄ssus vl̄ tacit⁹. vt dicit glo. no. iiij. di. ꝟ. leges. 7. viij. distin. c. frustra. satis. n. bz ꝙsensus pape ex dispositione. c. fi. de ꝙsue. vbi p̄mittit generaliter ꝙsuetudinem ꝓtra ius positiuum si est rōnabilis 7 p̄scripta ꝼ in casu nostro q̄ nihil detur p pcuratione non pōt esse rationabilis p ea que. s. dixi p⁹ notabilia. Jus aūt

De prescriptionibus.

qđ disponit de integra ꝓcuratõne ẽ vtilitate ꝑuatum tõ pacto ⁊ ꝓsuetudine põt tolli eã moderãdo ꝑm Jnn. in loco ꝓall. allat. x. q. iij relatũ. Jo. an. ī. d. c. fi. allat ꝑ mẽbro Jnn. q ex toto ꝑscribi nõ possit. allat illũ iter. q quota ꝑscribi possit. inducit. c. olim. de cẽsi. ⁊. e. ti. c. felicis. li. vj. ⁊ quod no. gl. in. c. q̃cũq; xvj. q. vij. q̃ dicit q in quãtitate cathedratici curuit ꝑscriptio nõ aũt in to tũ. bãc tñ opi. nõ firmat ibi Jo. an. ꝫ dicit dubitare ne rõ negligẽdi quã Jnno. reddit de tota ꝓcuratione lo cum bẽat etiã in pte: q; videns visitator q de suo ha beat impendere ī ꝓcurãdo se abstineat a visitãdo. do. an. ꝫ dicit sẽputare q de iure sit vera opi. Jnno. dicit etiã; valere ꝑscriptõẽz in mõ ꝓcurandi. allat de excess. ꝓla. sane. ⁊ spec. in ti. de lega. §. supest ℞. illud q̃z. Ego puto q nec in totũ nec in pte valeat ꝑscriptio p istum tex. q̃ dicit q ꝛtra ꝓcuratõẽz q̃ rõne visitatõnis debe tur nõ curuit ꝑscriptio quẽadmodũ nec ꝛ visitationẽz ipsa põt aliq̃ modo ꝑscribi. vñ ꝑ pondero ter. cuz ter. dicit q ꝛtra ꝓcuratõẽz q̃ debeť rõne visitatõnis ꝛc. ꝫ rõne visitatõnis debeť integra ꝓcuratio ꝓ se ⁊ suis ꝗz numerũ taratũ in. c. cum apls. de censi. g̃ ꝑscriptõ non ꝓcedit etiaz in pte q; subtrahendo ptem subtraheret debitũ. ar. eius qđ le. et no. in. l. quidã estimauerũt. ff. si. cer. pe. Jtem pondero silitudinẽ quã facit hic tex. duz dicit sic visitatio nõ põt aliq̃ mõ ꝑscribi ꝛc. vñ ponde ra illa ℞ba aliq̃ mõ. sic g̃ visitatio nõ põt ī totũ vel ī ꝑ tem ꝑscribi ita nec ꝓcuratio illi annexa. ⁊ sic de ꝛnexis idẽz sit iudiciũ. vt ꝫ ⁊ ī. c. trãslato. de ꝛsti. Preterea ꝛz arguere de pte ad totũ qñ ẽ eadẽ rõ ī vtrisq; l. q̃ de to ta. ff. de rei ven. vt ī. c. pastoral. §. itẽ cũ totũ. de of. del. ꝫ visitatio ita leuiter negligeret dando modicuz sicut nihil dãdo q; de modico nil curat in. c. ⁊ si qõnes. de si mo. g̃ ꝛc. Jtẽ tex. iste indistincte ꝓhibet ꝑscriptionẽ cõ tra ꝓcuratõẽz nec habem⁹ tex. in ꝛtrariũ g̃ ꝑ opiniões magistroꝝ nõ debemus a verbis lre recedere. arg. in. c. solite. de ma. ⁊ obe. ⁊. xix. di. si romanor. Venio ad scdm an ꝓcuratio possit remitti exꝑsse ꝑ plãtũ Jnno. tenet ꝫ q sic cuz in iure ꝓuato ⁊ tpalitate ꝓsistat. vij. q. j. q̃ periculosuz. ꝫ tacite remitti nõ põt ꝑm eũ. s. mul to tpe nõ recipiẽdo ꝓcuratiõẽz cũ nõ ꝑscribat contra ipsaz vt ꝫ. ꝓcuratio eñ debeť accessorie ꝓpter visita tionẽz qua visitatõe retenta teneť accessorie. s. ꝓcura tio ꝫ visitatõẽz ⁊ correctõẽz q̃ ꝓsistũt ī iure publico ẽt exꝑsse nõ possit remittẽ supior ꝑm Jnn. ad ꝫ allat qđ le. ⁊ no. in. c. si diligẽti. de fo. ꝓpe. Ego allo. c. cuz vene rabilis. ⁊ qđ ibi le. ⁊ no. de censi. ⁊ in. l. legatus. ff. de off. presi. ⁊ qđ ibi no. Jdem vt possit ꝓcuratio exꝑresse re mitti tenuit ꝫ Uinc. nisi remissio fiat ꝑ vim. j. q. iij. q̃si tum. vel ꝑcario. l. male agit. C. de ꝑscrip. xxx. an. bosti. aũt tenet ꝛnium q; est iur⁹ publica sic ipsa visitatõ cui ẽ annexa. ar. in. d. c. translato. Jnn. aũt in. d. extranagã ti magꝭ stricte locutus fuit. naz tenuit q pacto põt re mitti in pte nõ aũt in totũ. ꝑ. d. c. relatum. x. q. iij. ad qđ dictũ nõ aduertẽs do. an. ꝫ ⁊ tñ ad opi. Jnno. ꝫ posi tam dixit q ꝫ opi. Jnno. vt possit exꝑsse remitti est ve ra remissione tpali ad ꝑiudiciũ ꝑlati nõ aũt in ꝑpetua ad ꝑiudiciũ successoris. ar. in. c. ij. de ꝑca. ⁊. c. decetero. de transac. Ego dico q aut queriť nunq̃d ꝑlat⁹ quoli bet anno dũ visitat possit remittere hãc ꝓcuratõẽz. et dico q sic ⁊ exꝑsse et tacite nõ petendo. ar. opti. in. c. fi. xij. q. iij. ⁊ in. d. c. q̃ piculosuz. ⁊. c. ad apostolicã. de re gu. cum ex ꝫ nõ ledat iusticia publica. aut queritur nũ q̃d possit illã remittere se obligãdo ad nõ petendum ꝑ futuro tpe. ⁊ indubie dico q nõ nec respectu sui nec su orum successor⁹ qr ea rõ que militat vt nõ possit ꝑscri bi. de q̃. §. militat vt nõ possit ꝑ futuro tpe remitti. si ei esset remissibile ꝑ ꝑlatũ fort⁹ eẽt ꝑscriptibile iuris au ctoritate. ar. in. l. alienatõnis ℞buz. ff. de ℞. sig. rõ enim annexionis ⁊ iuris publici ⁊ ne visitatio negligat ex de fectu ꝓcuratõnis militat ꝛtra remissionẽ sic ꝛtra ꝓcu rationem. ar. in. c. si diligenti. de fo. ꝓpe. ⁊ tanto fortius quanto in remissione nõ interuenit iuris auctas sic nec aliquis fauor publicus q̃versat in ꝑscriptione iuxta ea que dixi. §. sup rubrica. hinc est q bona ecclie pñt pre scribi vt ꝑ totum istũ titulũ q̃ tũ ꝑ plãtum alienari seu remitti nõ pñt. xij. q. ij. sine exceptõne. et q non valeat remissio seu etiam ꝓpositio q fortius est. allego gl. no. in cle. ij. de censi. in ℞bo ꝓpositõnes. fateor vt dicit gl. illa q sup modo ꝓcurandi ⁊ sup numero ꝓcurando rum poterit interuenire ꝓpositio. ar. in. c. cum apls. de censi. ⁊ de transa. statuim⁹. de dec. ex multiplici. qđ ta men intelligo vt fiat ita ⁊ taliter q indirecte ꝓcuratio nõ tollat nec visitatio debita nõ negligat. q̃d. n. si int uenisset ꝓpositio vt ꝓcuraret tm epus cum vno cleri co certe paria sunt nil dare ⁊ ita modicũ dare q ex mo dicitate euidenter negligeret visitatio. ar. opti. in. l. si quis antea. in fi. ff. de acqui. pos. vbi dicit q conductio seu locatio facta ꝑ vno nũmo nullius momenti est. et sic limito illam glo. ⁊ qđ le. ⁊ no. x. q. iij. relatum. Ad terciam an possit in alind ꝓcuratio ꝓmutari. dicit Jn no. q posset pactuz fieri q ꝑ ea certa pecunia ꝑstaret annuatim ꝑ. c. relatum. ꝓxi. alle. dũmodo fraus exclu datur. ar. C. de transa. l. ꝑses. Hosti. ꝓtradicẽs q in. c. relatũ. statutũ fuit ad tps ex causa nec ibidem ꝓuentio ꝓfirmat de hoc dicas vt hodie habeť in. c. exigit. ⁊. c. fe licis. de censi. li. vj. Et ꝓclusio est q põt ꝑlatus recipe re pecuniã a volentib⁹ ꝑ ꝓcuratõnib⁹ debitis nõ autẽ ab inuitis imo ꝑlatus tũc incurrit penas de quib⁹ in. d. c. exigit. Jtez scias q cũ ꝑlatus visitat ꝑ aliũ in casib⁹ ī quib⁹ a iure ei ꝑmittit nõ põt aliquid a visitatis pete re sed visitati tenenť ꝓcurare visitantẽ dũtaxat in vi ctualibus. de q̃ dic vt le. ⁊ no. in. c. si epꝰ. de offi. or. li. vj Glo. in ℞bo ꝓsuetudĩe fuit. §. expedita in ꝑma glo sella. ⁊ dic vt ibi dixi. Jn eo tñ q glo. dicit archiepum debere visitare cum epꝰ est negligẽs. dic melius q etiã negligentia cessante ꝫ poterit. vt in. c. j. ⁊ in. c. fi. de cẽ si. li. vj. ⁊ dic vt ibi. ⁊ dicit ꝫ Jnn. q si ꝛcurret archiepꝰ ⁊ epꝰ ꝓferri ꝛz archiepꝰ. xj. q. iij. q̃ resistit ⁊ idem bost. Dicũt tñ q cauere ꝛz ne impediat epm tempib⁹ con gruis. Jo. an. remittit ad plene no. ꝑ eum in. d. c. j. ī gl. in verbo si ꝛcurrat. ⁊ dic vt ibi. Extra glo. op. vide tur iste tex. innuere q ꝓcuratio ista erat debita rõe cõ suetudinis g̃ videtur q poterat tolli ꝛtraria ꝓsuetudi ne. ar. c. j. j. de reg. iur. ⁊ in. l. de quib⁹. ff. de legi. Solvit Jnno. dupliciter. ꝑ q vniuersalis ꝓuincia bñ potuis set ꝫ ius ꝑscribere licz singularis ecclia vel diocesis nõ posset quia turpis est ps ꝛc. de spon. du. ca. fi. ꝫ solutio mihi nõ placet qr licitũ est cuilibet acq̃rere liberatõem Jtem qr nil officit ecclie dei diuersa ꝓsuetudo. de ꝓse. di. iiij. doctrina. Secda solutio q̃ plus placet Jnno. est q ꝓcuratio sola ꝓsuetudine debita ꝛnia cõsuetudine tolli põt ꝫ illa de qua in tex. dicit nõ solũ cõsuetudĩe ꝫ etiam iure ꝓmuni publico debeť. vñ neq; pacto nec ꝑ scripta ꝓsuetudine tolli poterat. ī. de censi. sopite. et. c. cum venerabilis. ⁊. c. romana. eo. ti. li. vj. ⁊. §. dixi plen⁹ Ego plus dico q ꝓcuratio debita rõne visitatõis dũ taxat est priuilegiata vt ꝓsuetudine nõ tollat. sec⁹ aũt in qualibet alia siue sit debita rõne institutõnis cũ fun data fuit ecclia siue rõne pacti vel alia ꝓsimili rõne. vt no. glo. in. c. accedentes. §. eo. sentit glo. in. c. ꝓcuratio nes. de censi. facit iste tex. q̃ fundat se sup visitatõne. ra tio diuersitatis quia in alijs cessat rõ anneroꝝ ⁊ iur⁹ pu blici ⁊ alie de quib⁹. §. Uel põt intelligi iudicio meo q iste tex. alleget ꝓsuetudinem ecclie metropolitane sup excoicatione ꝓferenda vt. §. dixi non aũt sup ꝓcura tione recipienda als resultaret ex litera contrarietas quedã. Jtem intellige ꝑm Jnno. q iste archiepiscop⁹ declinabat ad istas ecclias ex necessitate iuris. s. pro ne cessitate visitandi. vt crimina corrigeret mores refor maret nõ aũt ꝑ necessitate sui corporis. nã tũc sentẽtie

nō tenuissent cum nō fuisset iudex iuxta no. in. c. pastoral'. de offi. ordi. ⁊ dic vt. s. dixi. ¶ Expedita nūc mā intrinseca. c. veniō ad materiā extrinsecā quā subtiliē h̄ tractat Jnn. in antiq̄. n. decre. dicebat' q̄ iste archiep̄s p̄cesserat ad sentētiā excōicatōnis tam aucte rescripti aplici q̄ ſm antiquā ꝓsuetudinē ꝛc̄. Ex hac. n. lra dicebat Jnno. notādū q̄ pōt ordinari⁹ hns delegatā p̄cedere vtraq; aucte sic. s. de cor. viti. significauit. ⁊. j. de p̄ben. nisi essent. ⁊ tūc q̄n sil' vtraq; aucte p̄cedit ad papam nō ad patriarchā appellandū est postq̄ aucti metropolitani admixta est auctoritas pape vt mains dignū minus dignū ad se trahat. sicut. j. de cōse. eccle. vel alta. q̄ in dubijs. ⁊ de offi. dele. si duo. li. vj. ⁊ ex h̄ no. etiā Jnno. q̄ q̄ duabus auctoritatib⁹ pōt p̄cedere nō cogitur alterā eligere sed si eligat valet electio ⁊ illa auctoritate vtetur. ar. s. de offi. dele. significantib⁹. Jtē ſm eū posset eligere q̄ in vna parte cause vteret' pt āte ordinaria in alia delegata. s. d' arbi. innotuit. melius facit ſm hosti. de p̄ben. nisi q̄ vbi dicit q̄ nō valet eo casu appell'o interposita ad ordinariū in eo q̄ p̄cedit ptāte delegata. valet aūt i eo q̄ p̄cedit ordinaria. et si ad papā vt primū ordinariū appellaret' remittit ad. c. si duob⁹. de appel. et h̄ quo ad primā q̄nem quā ponit hic Jnno. Do. an. vī ꝓfundere primū dictū. dicit. n. se nō putare q̄ sil' vtraq; ptāte possit p̄cedere q̄ ptās ordinaria in specie delegata est revocata ⁊ transfusa in delegatam. caret ergo ordinaria in illa quo ad principalē p̄cessum. ⁊ sic nō cōpatitur se p̄cessus ordinarij et p̄cessus delegati si p se p̄cederet. de appella. si duob⁹. et. c. vt nostrū. et no. de ꝓsti. cū. ¶. sic cōpatit' in eadē p̄sona q; illā p̄sonā facit iure diuīsor⁹ censeri. ar. cor⁹ q̄ no. in. c. cū olim. de re iudi. nec obstant ſm eū ꝓtraria iura quia loquūtur in arbitraria ptāte et iurisditionali q̄ nō sunt sic incōpatibiles cū in aliq̄b⁹ iudex p̄cedat vt arbiter. patat tn̄ q̄ in exequēdo posse. delegata iuuare ordinariā. ar. s. de rescrip. cū ꝓtingat. de of. dele. cū in iure. Et ex hoc dicto destrueret' aliud dictū Jnn. nā si p̄dicta ✠a sint nō posset eligere alterā ex ill' cū ordinaria esset revocata q̄ ad speciē delegatā. Sed certe his dictis do. an. nō acquiesco. et p̄mo non rn̄dit ad. c. significauit. de cor. viti. vbi q̄s p̄cedit auctoritate delegata et ordīaria. Ad idē induco nōbil'r c. p h̄. de here. li. vj. vbi inq̄sitor heretice p̄uitatis q̄ h̄z delegatā. vt ibi no. Jo. an. et p̄bat' i. c. ne aliq̄ eo. ti. li. vj. et vī dici q̄ fauore fidei nō expiret officiū illud per mortē cōmittētis. si. n. hēret ordinariā cessante omni fauore nō expiraret. vt in. c. ij. d' offi. dele. li. vj. p̄cedit. n. ep̄o hn̄te ordinariā. et sic nō est indistincte verū q̄ papa cōmittēdo negociū videat' ordinariā ptātem q̄ ad illud revocare. ¶ Nō obstāt iura allegata p̄ do. an. Illa enī notant' limitat Jnn. in. d. c. cū. ¶. in fi. in vltima sua opi. dicēs q̄ tūc vī iurisditionē inferiorē revocare q̄n aliq̄d negociū ex certa scia ad se revocat. sec⁹ autē q̄n ordine indiciario p̄cedit q̄d est notādū q̄si tūc cognoscat sicut q̄libet ordinari⁹. p h̄ ego notant' addu co. c. dilectus. ij. de. p̄ben. vbi d; q̄ h̄z papa mādat ep̄o vt p̄bendā ꝓferat alicui clerico tn̄ si ep̄s ipse aucte ordinaria ꝓferat alteri valet collatio h̄z veniat ep̄s puniendus q; eluſit mandatū aplicū. ⁊ tn̄ certū est q̄d mandādo sibi vt alicui ꝓferret faciebat eū delegatū. vt dic̄ glo. no. in. c. cū aliq̄b⁹. de rescrip. li. vj. ⁊ nihilomin⁹ remansit apud eū ptās ordinaria. nisi g̃ appareat q̄ papa voluit revocare ptātem ordinariā dādo delegatā remanet ordiaria maxime in eadē p̄sona. ¶ Preterea in inferioribus ordinarijs posset in dubio practicari opi. Jnno. q̄ p delegatiōez vni⁹ nō suspēdit' iurisditio alterius q; par imparē ꝛc̄. de elec. innotuit. ad h̄ q̄d no. Jnno. in. d. c. cū. ¶. vbi dicit q̄ si q̄s h̄z plēs ordinarios valet p̄cessus sup eadē re ab vtroq; diuisum agitatus si nō fuit cora secūdo exceptū de pendentia cause coram alio. si ergo vnus delegat alteri nō suspendit' p hoc ordinaria iurisditio. ad h̄. c. sup q̄num. §. si vero. de offi. dele. vbi p̄z q̄ in eadem p̄sona p̄nt ꝓcurrere due ptātes delegate q̄ sunt diuerse nature. ⁊ in p̄dictis oibus p̄nt practicari dicta Jnn. et q̄ten⁹ dicit q̄ data in eadē p̄sona ptāte ordinaria ⁊ delegata principis est ad papā appellādū. ego allego p hoc casu. d. c. p h̄ de here. li. vj. q̄d em̄ statuit' in duob⁹ h̄z locū in eadē p̄sona ꝓcurrētib⁹ in ea illor⁹ duor⁹ q̄litatibus. vt no. in. d. c. cū olim. ⁊ c. ex lr̄is de p̄ba. ¶ Quero p̄dicta p̄cedūt q̄n quis h̄z duas iurisditiōes. Sed pone q̄ nō habeat nisi vnā ⁊ credit hīe duas q̄d facile accidere pōt. nam sepe q̄s credit se hīe delegatā ⁊ ordinariā ⁊ nō h̄z nisi alterā. exēplū vt in. c. licet de of. or. ⁊ in cle. attēdentes. de sta. mo. et de reli. do. q; ꝓtingit. ⁊ de sup. ne. p̄la. cle. q; regulares. ⁊ in p̄cedēdo eligit illā quā non h̄z puta delegatā nunq̄d valeat p̄cessus rōne ordinarie ptātis quā h̄z. Do. dicūt quidā vt refert Jnno. q̄ h̄z eligat ⁊ p̄testet' q̄ tm̄ pape aucte vult p̄cedere tn̄ valet p̄cessus habit⁹ nō obstāte tali errore q; p̄cedere volebat h̄z nō aucte ordinaria. ⁊ ita q̄d principale est. s. p̄cessus h̄z. ar. op. ff. d' iniur. eū qui. §. si iniuria. ⁊. ff. ad. l. aq̄. sciam ff. fami. her. cū putarē. Cum. n. iste sit error iuris nō d̄z impedire verū p̄cessum. ar. viij. di. veritate. ff. de offi. p̄esi. l. illicitas. §. veritas. quinimo plus credunt isti q̄ si diceret nolo p̄cedere auctoritate ordinaria tn̄ valet processus auctoritate ordinaria predictis rationibus. et q; p̄testatio est ꝓtraria facto vn̄ factum prevalet. j. de appel. sollicitudinē in fi. Jtē q; nemo pōt a se abdicare imperiū. ff. de offi. pre. legatus. Alij vero vt ipse Jnno. refert. dicūt ꝓtrariū in duob⁹ casibus p̄rimis. et allegant p se q; q̄d potuit noluit ⁊ q̄d voluit ꝛc̄. de offi. dele. cū sup. ⁊ q; nil fit ꝓtrariū ꝓsensui sicut error. ff. de iurisd. om. iudi. si p errorē. et. ff. de arbi. l. fin si in seruū ⁊ duabus sequētib⁹. nec ob. d. l. cū qui de iniurijs. q; h̄ est ipsa auctas q̄ p̄cedit ordiaria vel delegata q̄d principale q̄ deficiēte deficit p̄cessus. nō aūt est principale si erraret in sensu legis seu indulgētie vel p̄uilegij vel hmōi. ff. de re iudi. cū platis. et no. j. de priui. ex pte abbatisse. hanc opi. tenere vī Jnno. ⁊ clari⁹ eligit hos. p. d. decre. cū sup. de of. dele. Jo. an. de mā remittit ad spe. de iurisd. om. iu. ✠. vlti. no. do. an. vī hanc vltimam opi. sequi nihil adducit de novo sed rn̄det ad. l. ij. ff. de iudi. vbi valuit p̄cessus errore iudicis nō obstāte. dic em̄ q̄ ibi error nō nocuit q; iurisditio illa quam iudex putabat se hīe nō erat differēs ab ea quā habebat sed eadem. Ignorabat enim suam iurisditōnem prorogatam credebant tamē iurisditionem hīe. ⁊ dic clarius. vt ibi no. bar. q̄ ibi habebat iurisditionem ⁊ sciebat se hīe sed ignorabat modum. secus aūt q̄n iudex errat in fundamēto iurisditionis q; ignorat ea q̄ sunt necessaria ad exercitiū iurisditionis. puta q; fert sententiā cōtra ꝓtumacē ⁊ non est certus an ille sit ꝓtumax vel an sit lis ꝓtestata tūc em̄ nō valet sn̄ia. vt no. bar. ī. l. multū. ff. de p̄di. ⁊ demon. ⁊. l. si finita. §. iulian⁹. ff. de dam. infec. ⁊. d. l. ij. facit optime. l. q̄ro. ff. de eo q̄ p̄cu. ne. ge. vbi nō valet gestū p tutorē si se ignorabat tutorē esse. ad idem. c. prudentiā. de offi. dele. ⁊ q̄d ibi no. doc. vbi p̄z q̄ si iudex ignorat suam iurisditōez purificatā propter impedimentū college ⁊ p̄cedit nō valet p̄cessus h̄z in veritate sit purificata. et tenebat bar. in. d. l. multum. Idem ⁊ fort⁹ dico in casu nostro q̄ cū iudex nō intēdat p̄cedere ptāte ordinaria quā h̄z sed aucte delegata quam nō h̄z nō valet p̄cessus q; errat in eo q̄d necessario requirit' ad exercitiū iurisditionis ⁊ validitas cuiusq; actus dependet a ptāte ⁊ voluntate ⁊ altero deficiēte ml solide explicari pōt. vt. d. c. cum super. et. l. multū interest. C. siqs sibi vel alij. ⁊. l. qui alienam. et. l. si is ad quem. ff. de acqui. bere. cum si. In casu ✠o nostro in delegata deficiebat ptās. in ordinaria defici-

ebat voluntas. Et puto q̄ de hac q̄one sit melior ter. qui possit allegari in.c.ex pte astensis.de p̄cess.p̄ben.cū ibi no.vbi p3 q̄ valens explicare actum vno modo si elegit alium modum incōpetentē corruit actus. ⁊ facit d.l.qui in aliena.⁊.l.si is ad quē. ⁊.l.is qui putabat.ff. de acqui.here. Nota tñ ⁊ pondera bñ dictum Inno. p̄eall'.in eo q̄ dicit q̄ si iudex errat in sensu legis vel indulgentie vel p̄uilegij vel hmōi tz actus. Ex quo infero q̄ si iudex ferat sententiā fundando se sup aliqua lege que nō facit q̄ sententia nō est nulla exquo aliter nō expressit errorē p̄tra ius nec etiā est irritāda si pōt alia lege sustineri lz hostiē.tenuerit p̄trariū in.d.c. ex parte astensis. Sed p̄o primo ego adduco bo.tex.in.c. p tuas.⁊ qđ ibi no. Jo.an.qui fi.sint.legi.⁊ in.l.cū p̄olatis. fm vnū intellectū.ff.de re iudi.⁊ dicit Inno.in.c.p tuas.ij.de homi.q̄ nō est peccatū mortale male intelligere canonē vel legem cū sint de iure positivo qđ no.vide ad p̄dictā p̄clusionē qđ no.spe.in ti. de sen. pla. §. qm̄ ℞.q̄d si dixerit.vbi dixit q̄ si q̄s dixit se delegatus vnī? cū esset delegat? alterius nō tz sententia sua seu p̄cessus.facit.l.antepenl'.ff.de eo q̄ p tu. Sed iuxta p̄dicta q̄ro pone q̄ hūs ptātem ordinariā ⁊ delegatā p̄cedit simplicit'. Do.anto.refert Fe. p̄si.cxxv.al's.xiiij. tenuisse q̄ non valet p̄cessus q̄ in dubio ex ordinaria ptāte p̄cedere vī q̄ exquo non exprimit delegatā nisi aliud appareat d̄ offi.dele.cū in iure.maxime si exprimit nomen ordinarij.allat de offi.ordi.lz in verbo faciēdū. ad hoc de p̄ben.nisi.⁊ qđ no.glo.in.l.j.ff. de iudi. Do. an.putat p̄trariū q̄ in dubio elegisse vī ptātem p quā actus valeat.allegat.l.neq̄.ff.de mili.testa.que iudicio meo parū facit sed longe melius facit.l.iij.ff.eo.ti. quā forte volunt allegare.ibi.n.dī q̄ in dubio nō videt miles in testando elegisse viam p quā possit vnū iudicū infringi. Item potius debem? interp̄tari rem vt valeat q̄ vt pereat.de ver.sig.abbate. Ego nō video qualiter posset saltē ita indistincte p̄cedere dictū Fe. Nam vt.s.dixi hūs vtranq̄ ptātem non compellit alteram eligere sed vtraq̄ pōt p̄cedere vt hic.et in.d.c.significauit.⁊ eo casu quo revocatur ordinaria p delegatam q̄ q̄n sit.s.dixi. Dico q̄ nisi exprimat in citatione potestatē quā hz nō tenet citat? cōparere. vt no. Inno. in.c.ij.de dila.ß si comparuit dico q̄ in dubio videtur eligere ptātem quā habz p.d.l.iij.de mi.test.nec ob. q̄ expressit dignitatē ordinariā q̄ sepe exprimit cā demōstrādi psonam.vt in sili dī in.l.iur gentiū.§.pactor.ff. de pac.vide in hoc qđ in sili dixi in.c.ceterum de iudi. Vel dic ⁊ melius q̄ inspicienda sunt hoc vltimo casu acta.⁊ si in eis apparet q̄ p̄cessit,vt ordinari? nō valet iudiciū.vt in sili no.bar.in.l.vna.C.qui p sua iurisditione.in dubio vero valebit.arg.in.l.quotiēs de verbo. ob.⁊.c.abbate.de verbo.sig. Vltimo scias q̄ io. an. hic format duas q̄ones q̄s ponit glo.in.l.vna.C.q̄ p̄o sua iurisditiōe.prima est.pone q̄ al's hūti iurisditionē fit delegatio inutiliter.partes ß scientes litigant coraz illo nunq̄d valebit p̄cessus:glo.p̄alle.tz q̄ sic.ar.l.j.C. de iurisd.om.iu. De.azo.⁊ bar.dicūt debere inspici acta si cū p̄cessit vt delegat? nō valet p̄cessus. secus vt ordinarius q̄ tunc censetur p̄rogata iurisditio.⁊ ß opi. plz ⁊ in dubio si nō apparet q̄liter p̄cessit.puto q̄ valeat p̄cessus q̄ litigando coram cōpetēti iudice videnť p̄rogasse iurisditionē que erat p̄rogabilis.s.ordinariā non aūt illa q̄ erat improrogabilis.s.delegatā. ar.in.d. l.iij.ff.de mili.testa.⁊ ß casu p̄cedit illa gl. vel q̄ exp̄sse p̄cessit index vt ordinari?. Secūda q̄ō est pone q̄ in p̄incipio delegationis delegās carebat iurisditione sed postea est eam adeptus nunq̄d teneat p̄cessus? Jo.dicit glo.in.d.l.vna.q̄ delegatio vī confirmari p supuenienti am ptātis.ar.in.l.lz.ff.de iudi.tñ a tpe supueniētis iurisditionis ⁊ nō p̄ius.ff.de offi.pcon.l.observare.§. vlti. Ja.de are.dic in.d.l.vna glo.,p̄cedere q̄n iurisditio delegantis iam erat radicata.puta q̄ lz exercitiū nō haberet iam tñ electus erat.vt in.d.l.observare.ad idem ff.de pigno.acti.si rem.§.fi.ff.ad trebel.l. sed si ante.si autem radicata nō erat tempore delegationis nō valet delegati p̄cessus cum delegatio nulla fuerat sine radice iudicis.qđ de dñio no.ff.de rei ven. si a titio. ⁊ cū hac opi.transit hic Jo.an. Aduerte q̄ hanc distinctionē adduco ad q̄onem notabilē ⁊ quotidianā. Epūs p̄tulit beneficiū añ lapsum mensis.de quo in cle.j. de cōcess.p̄ben.demū hūs gratiā iuxta illam cle.nō acceptauit beneficiū infra mensem nūmq̄d p̄ualescat dicta collatio cū infra mensem h̄et ordinari? collator manus ligatas:vī p istam distinctōez dicendū q̄ sic.secus vī si p̄tulit beneficiū cuius collatio vel institutio spectat ad inferiorē.lz.n.postmodū ad eū devoluat collatio nō tñ per hoc recōualescit collatio vel institutio ante devolutionē factā.q̄ p̄io casu epūs hz iurisditionē ⁊ ptātem in habitu lz exercitiū sit sibi interdictū infra mensem. ß in secdo casu nō spectabat ad eum ptās p̄ferendi nec in habitu nec in actu ante devolutionē factam.de quo tñ satis posset dubitari. Et in primo casu credo q̄ ipso facto recōualescat collatio q̄ nullū ius supuenit de p̄nti. sed solum fuit remotū obstaculū.ad hoc adduco notabile dictū bar.in.l.cū vir prediū.ff.de vsuca.vbi querit. cauetur statuto fauore creditor q̄ debitor exbannitus vel ꝺdemnatus p debito nullū p̄tractū possit facere do nec soluat.Contingit q̄ prius p̄traxit ⁊ postea solvit an p̄tractus p̄firmet'.⁊ tz q̄ sic siue sua interfit siue nō q̄ nō supuenit ius seu obstaculum remouet'. allegat.l. pignori.ff.qui ⁊ a qui.⁊. C.ne tu.vel cura.l. nec. puto etiam in alio casu q̄ teneat collatio vel p̄ualescat si epūs p̄tulit scienter beneficiū qđ p̄ferre non poterat q̄ obligatus est ad p̄ferendū aliud ne ille decipiat'. vt in.c.int' cetera.de p̄ben.ergo statim q̄ ad eum fuit devoluta ptās p̄ualidata fuit illa collatio siue institutio cum nō requirer' alia traditio.ad ß.l.si rem alienā in fi.d pig. acti.⁊ qđ no.in sili bar.in.d.l.cum vir prediū.exquo dicit ibi bar.q̄ si aliquis vendidit eccl'e rem alienam ⁊ vēditor succedit dño q̄ statim transit vtile dñium in ecclesiam.ratio q̄ non requirit' ibi traditio.l.fi.C. de sacrosan.eccle.⁊ intererat vēditoris p̄tractū p̄firmari cū ipse esset obligatus ex p̄tractu suo ß si p̄esupponim? q̄ collator nō erat obligat? ad aliud beneficiū p̄ferendū. vtputa q̄ p̄tulit ignorāter vel scienti illud p̄ferri non posse p cū ⁊ tūc credo q̄ nō p̄ualescit collatio ex supuenientia ptātis q̄ sua nō intererat vt valeat.vnde oz q̄ interveniat nova collatio.ar.in.d.l.cum vir prediū. et qđ ibi no.bar.⁊ in regula nō firmat'.de reg.iur.li.vj.et et qđ ibi no. Di.⁊ in.l.si servo q̄ ⁊ a qui.⁊.l.j.ff.de pig. acti.qđ puto verū nisi postea fecerit aliquē actū p quē tacite videat' approbasse illam collationē cum hic non requirat' alia solennitas vel traductio ß sufficit nudus p̄sensus.ar.bo.in.c.dilecto.de p̄ben.⁊ in.c.si tibi absenti.e.ti.li.vj.qđ no.bar.in.l.quo.n.ff.rem ra.ha.⁊ qđ legi.⁊ no.in.c.ex ore.de p̄uil'.et nota ß singulariť q̄ nemo discutit nec vnq̄ ita illate examinani sicut nunc et fm hoc puto limitāda ea q̄ no.dō.de rota. dec. cccvij. in antiquis.⁊ p̄o hoc vltimo mēbro facit qđ no. Bal. in.d.l.vna.C.qui p̄o sua iurisditione. Et quo ad p̄incipale quesitū de quo.s.vide p bal.ī.d.l.j.C.vbi de criagi oportet.vbi etiā de mā habeť bona glo.⁊ p bal.in d.l.vna.⁊ spe.in ti.de dele.§.excipi pōt.℞.q̄d si cōmittens. Sed breviter ꝯcludēdo dico sic q̄ aut añ supuenientiā iurisditionis in delegāte delegatus exercuit aliquē actum de substantialiby iudicij.⁊ tunc dico q̄ q̄ntuncūq̄ supueniat iurisditio nō pōt ꝯualidari p̄cessus q̄ cum fuerit p̄orsus nullus ex defectu substantialiuz non pōt postmodū ꝯualidari. ad ß.c.dudum. de elec. et.c.j.de lit.p̄tes.li.vj.et.l.momētanee.C. qui legi. perso.voluit in simili Inno.in.c.p̄udentiā.de offi. dele.et

ibi aliqua tetigi. firmat hoc bal. in. d. l. vnica. ⁊ spe. in loco pal. nec valebit reliqꝰ ꝓcessus cū deficiat i fundamēto. d. l. momētanee. ⁊. d. c. dudū. aut nil de substātialib⁹ fuit actū tpe supueniētie iurisditionis. ⁊ sic solum querit an firmet delegatio. ⁊ coīter tenet illa opi. Ja. de are. supscripta. vt habet ꝑ bal. in. d. l. j. C. vbi d̄ cri. agi oz. vbi ꝑ alia ꝛba dic̄ ꝙ aut supuenit iurisditio ex cā de ꝑterito. ⁊ ꝙfirmat. d. l. obseruare in fi. Aut ex cā de pnti pꝰ delegatōez oꝛta ⁊ secꝰ. vt in. d. l. si a titio vbi dī ꝙ si emi fundū ab eo qui nō erat dñs ⁊ postea efficiatur dñs nō ꝑ hoc ipso facto in me transit dñium. de ℔ hoc tñ an ⁊ qñ ꝓtractus a principio nullus qualitet iure supueniēte. dic vt plenꝰ no. bar. in. d. l. cum vir predium hoc tñ vltimū mēbꝛ limito nisi post iurisditionē de nouo supuenientē delegans fecerit aliquē actum ꝑ quē videat approbare primā delegatōez cū sufficiat solus ꝙsensus. ad ℔. l. si filiusfamilias. ff. ad mace. ⁊ cle. j. d̄ ꝑcur. Nd̄ tñ supra dictum est de electo delegante añ ꝙfirmationē nō bene ꝓcedit de iure canonico in dignitatib⁹ ecclīasticis ꝑ. c. auaricie. de elec. li. vj. qꝛ qualitercunqꝫ se ingerit ante ꝙfirmatōem priuat ipso facto iure qd̄ prius habebat. vt ibi. ⁊ hoc idem sentit. Jo. an. in addi. spe. loco prealł.

¶ Diligenti. Casus. Qui alio nōie possidet nō prescribit. nec etiā is qui ꝓprio nisi habeat bonā fidem et iustum titulū ita summat. Jo. an. ⁊ satis ꝙuenit lr̄e quo ad coꝛticē. Sed ad intellectū adde si presumptio est ꝫ eum ℔ dico qꝛ titulus nō requirit in ꝓscriptōe quadragenaria ꝓtra eccl̄iam nisi cū ius cōe vel ꝓsumptio est ꝓtra ꝓscribentē. vt in. c. j. j. ē. ti. li. vj. diuidit. nam primo inducit vnā rationē ꝓtra archiepum. et scd̄o repꝛobat excusationē ipsius per locū a diuisiōe. scd̄a ibi nos igitur. ¶ Nota primo ꝙ tota sardinia ꝑtinet ad ecclesiaz romanā nullo mediāte. ⁊ sic hz ecclia romana iura imperij ibidē sicut hz in toto patrimonio eccl̄ie. vt in c. ꝑ venerabilē qui. fi. sint le. ⁊ habuit papa illam insulā sardinie ex donatōe Constantini ⁊ alioꝝ impatoꝝ vna cum alijs ꝓuintijs. vt in. c. tibi dño. ⁊ in. c. ego ludouicus. li. ij. di. xcvj. Constantinꝰ. et de sicilia q̄liter ꝑtinet ad eccl̄iam romanā. vide in. c. mādata de ꝓsum. ⁊ melꝰ in cle. pastoral̄. de re iudi. ⁊. c. ad aplice. eo. ti. li. vj. de roma vide in. c. fundamēta. de elec. li. vj. ¶ Nota scd̄o ꝙ valet ar. de toto ad partē. hñs. n. ius in toto fundat intentionē in q̄libet eius parte. ⁊ est ar. ſm bof. ꝙ comites ⁊ dñi tpales fundant intentionē suam de iure cōi q̄ ad res sitas infra limites sue terre. de quo vide qd̄ no. Jo. an. in. c. fi. de offi. archi. qd̄ intelligo respectu iurisditionis nō aūt respectu ꝓprietatis rerum ⁊ bonoꝝ infra limites existentiū sicut de imperatoꝛe respectu totiꝰ oꝛbis. no. in. l. bene a zenone. C. de q̄d. prescrip. Et ideꝫ dico in papa quo ad patrimoniū ecclesie. fundat enim intentū suum quo ad iura imperialia. nō aūt in ꝓprietate bonoꝝ. ar. in. d. c. per venerabilē. ⁊ in. l. traditio. ff. de acqui. re. do. ⁊. c. nup de dote post diuoꝛ. resti. Et arguit hic papa de toto ad partē ℔ modo. ducatꝰ calaritanus est in sardinia sed tota sardinia ꝑtinet ad ecclīaz romanā immediate ergo et ducatus calaritanꝰ. sile de relig. do. cum venerabilis. ¶ Nota tercio ibi ad ius et ꝓprietatē. ꝙ dominū rei feudalis est penes dñm feudi. et intelligit Jnno. in dominio directo. vtile enim est penes vasallum ſm eum. ad quod allegat hosti. d. c. nup. illud. c. solum ꝓbat ꝙ concedens feudum dī dominus et hoc clarissimū sed difficultas stat in videndo quale ius habeat vasallus. Jnno. n. vt hic vides dicit ꝙ vtile dominiū. qd̄ no. sed nihil allegat. ego allego tibi tex. in. c. j. in qui. cau. feu. amit. col. x. vbi dī ꝙ ꝓprietas remanet apud dñm vsufructꝰ vero transit in vasallum. ℔ bal. ibi dicit ꝙ vsufructus ponitur ibi pro vtili dñio. qd̄ dicit ibi notandū. ⁊ alibi post glo. assumit disputationem super hoc. s. in. c. j. de capi. coꝛ. col. x. ⁊ tādem dicit pro firma ꝙclusione tenendū ꝙ vtile dñium competit vasallo. qd̄ ꝓbatur ex eo. qꝛ sibi datur vendicatio. facit qd̄ le. ⁊ no. in. l. j. ff. si ager vecti. et ꝑ Jnno. in. c. cetertū. de iudi. ¶ Nota ibi ſm ꝓfessionē tuam ꝛc. ꝙ ꝓfessio soliꝰ ꝑlati nocet eccl̄ie. ꝓcoꝛ. c. ij. de capel. mo. sed in ꝓtrariū facit qd̄ le. ⁊ no. in. c. ij. de testi. li. vj. ⁊ ī. c. de cōstantinopolitana. xxij. di. vbi pz ꝙ in eccl̄ia collegiata ꝓfessio soliꝰ ꝑlati nō obest. credo hūc tex. ꝓcedere cum ꝑsumptio seu ius cōe est ꝓtra eccl̄az vt ℔ erat. nā tota sardinia ptinebat ad papā vt in tex. al̄s secꝰ vt in ꝓtrarijs. ⁊ no. hanc limitationē ad illa iura. ¶ No. ibi in q̄si possessione. qd̄ est dare q̄si possessionē iuris exigēdi iuramēta fidelitatis. ⁊ sic posset q̄s petere restitutionē si vasallus denegaret tale iuramētū fidelitatis exhibere. Et no. ꝙ iura incoꝛporalia q̄si possident. ⁊ ideo dicit quasi qꝛ vere nō possident cum tangi nō pñt. insti. de reb⁹ coꝛporalib⁹ ⁊ incoꝛporalib⁹. ⁊. l. j. in prin. ff. de acq̄. pos. ¶ No. ꝙ detinēs noīe alieno nō dī possidere sed nudū ꝓtinere ministeriū. is aūt possidet ⁊ ꝑ ꝙñs ꝑscribit cuius noīe possidet. vt ℔ ⁊ in. c. cū venissent. de resti. spo. ⁊ no. ꝙ etiā incoꝛporalia pōt q̄s ꝑ alium possidere. ¶ No. ibi ꝙ ꝓtra iuramentū ꝛc. ⁊ tene menti ꝙ tenet q̄s restituere qd̄ ꝓtra iuramentū ꝓpriū acq̄siuit qd̄ no. hic hosti. allegās. c. ad audientiā. qd̄ me. cau. idē dicit de alijs cum peccato acq̄sitis. j. de iude. cū sit. Ego pro ℔ vltimo allego ⁊ remitto ad melꝰ et plenius no. in. c. ex transmissa. de decī. ⁊. xiij. q. v. in summa. ⁊. j. q. j. cito turpē. ⁊. c. nō est putāda. ⁊ ꝑ Jo. an. in regula qd̄ sel̄. li. vj. in mercuria. Sed ex primo dicto nota ꝙ iuramētū nō impedit viliditatē actus ⁊ attentās sit ꝑiurus. de q̄ ꝑ Jnn. ⁊ alios in. c. dilecto de preben. ⁊ ꝑ Jo. an. in. d. regula qui semel. ¶ No. vltimo q̄in reb⁹ feudalibus currit ꝓscriptio ēt ꝫ dñm. vñ pōt etiā tercꝰ ꝑscribere directū dñium qd̄ erat penes dñm vtili remanente penes vasallū. vide qd̄ dixi. s̄. c. ad audiētiā. ¶ Itē no. ꝙ ꝓtra eccl̄iaz romanā pōt ꝑscribi in reb⁹ ciuitatib⁹ et regnis ad eam ptinētib⁹ pleno iure ℔ reg̃itur ꝓscriptio nō minoꝛ centenaria. vide qd̄ dixi. s̄. cū nobis. ¶ Op. ꝓtra fi. tex. in eo ꝙ dicit ꝙ posito ꝙ ℔ casu locū habuisset ꝓscriptio tñ centenaria ꝑscriptio q̄ sola currit ꝓtra eccl̄esiā romanā ꝓbari non poterit. Et sic videt ꝙ lex seu canon req̄rens hāc ꝓscriptionē sit imposita verbis ⁊ nō reb⁹ ꝓtra. c. cōmissa de elec. li. vj. Itē tex. in. c. cum dilecta de ꝓfir. vti. innuit eam posse ꝓbari. ad idem qd̄ plene dixi. s̄. c. cū nobis. Do. dicit Jo. an. ꝙ papa ℔ pōderat factū spāle quo ad hūc casum ⁊ nō ius. q̄si dicat ꝙ de iure bñ possibilis est ꝓbatio. ℔ papa ꝛredebat ℔ ꝙ nō possedisset archiepus pisanus tanto tpe vt possz ꝓbari ꝓscriptio centenaria. vel ſm hosti. papa. no. hic probationē testium per quos nō credit hoc posse probari al̄s tñ ꝓbari posset per instrā de fidelitatib⁹ facta per ducentos annos ⁊ plus. prima solutio mihi plꝰ plz cum archiepus nō allegasset hic ꝓbationē testium. ⁊ vide qd̄ dixi in. d. c. cum nobis. ¶ Ex predictis ⁊ ex tex. nota ꝙ ecclesia inferioꝛ pōt ꝓscribere iura ⁊ bona ad papam spectantia suprema tñ ptās prescribi non pōt. vt dixi in. d. c. cum nobis. ¶ Uenio ad glo. in verbo bona fide. qꝛ alie sunt facules que multa facit. primo enim formaꝛ duas q̄ones ⁊ soluit. scd̄o vnam oppositionē et non respondet. tercio iterū formaꝛ duas q̄ones ⁊ non soluit. q̄rto opponit ⁊ soluit. quinto ponit duas q̄ones ⁊ soluit. ¶ Primo igitur q̄rit an semꝑ sit ſm canones necessaria bona fides. ⁊ rn̄det ꝙ sic siue agatur de iure spūali siue ciuili. j. c. fi. Adūte tñ ꝙ vbicunqꝫ ꝓscriptio causat̄ ex possessione ꝑscribētis coīter tenet̄ vt necessario requirat̄ bona fides. vt. s̄. c. vigilanti. et. c. fi. j. eo. et huic iuri canonico standū est hodie etiam in foꝛo ciuili ratione peccati. vt no. bar. in. l. priuilegia. C. de sacrosan. eccle. et glo. in lr̄a possessoꝛ. li. vj. Qñqꝫ procedit

De prescriptionibus.

prescriptio sine possessione prescribētis vt actionib⁹ et silibus ⁊ tūc bar. in l. sequit. §. si viā. ff. de vsuca. dixit q̄ nō requirit ibi bona fides q: pscriptio causat ex negligētia nō petētis. Ego būc articulū plene examinabo. j. c. fi. ¶ Scdo glo. q̄rit q̄n pscribēs dr esse in bona fide. rñdet q̄ cum credit tradentē esse dñm vel hāe ius distrahēdi lz erret in facto. ego generalr dico q̄ bone fidei est cū nō bz noticiā rei aliene sicut ille dr malefidei qui bz noticiā rei aliene. vt in. c. si ẏgo. xxxiij. q. ij. ita p ꝓtrariū dr bonefidei qui possidet cogitatōe dñi. ita vt non erret in iure q: error iuris nō excusat in prescriptione. vt. l. nunq̄. ff. de vsuca. ⁊ c. dudum. de decī. no. glo. in c. aplice. de dona. ¶ Tercio q̄rit an bonafides pſumat: Glo. rñdet q̄ sic q: presumit ignorantiā nisi pbet scia. Idē no. in. c. sctō. x. s. eo. Excipit glo. q̄ tuor casus. prim⁹ si facta fuit denūciatio acq̄rēti q̄ res esset alteri⁹. C. de rei ven. si fundū. scdo si rem acq̄siuit ꝓtra ius. l. quēadmodū. C. de agri. ⁊ censi. li. xj. terci⁹ si emit a ꝑcuratore meo p collusionē. q̄rt⁹ si emit a ꝑdigo vel luxurioso cui bonis interdictū est cū sciret illū ꝑtin⁹ ꝓsumpturū pecuniā iura allegant in glo. Examinem⁹ nūc regulā ⁊ casus exceptos. dic. n. primo glo. q̄ regularit bona fides presumit glo. in c. dilectio. xvj q. iij. dic q̄ ꝑti q̄ allegat titulū ⁊ bonā fidē si nō pōt ꝑbare ꝑmittendū est iurare q̄ bona fide possederit rē illā et iusto titulo eā acquisierit. glo. in. §. alie. insti. de actio. ⁊ in. l. pe. C. de euic. simplr dicunt q: bona fides presumit. Aduerte aut querit in reb⁹ corporalib⁹ aut incorporalib⁹. ꝑmo casu dicit bar. in. l. celsus. ff. de vsuca. q̄ aut p̄cessit titulus etiā errore iniusto ⁊ pſumitur bona fides. vt in. d. l. pe. C. de euic. facit. l. igit §. pōt. ff de libe. cā. Idē dicit de q̄libet possidēte nisi alius possessor antiquior appareat. ille. n. pōt bñ facere illā allegationē qđ tuū nō erat debebas scire ad alū ꝑtiere. l. fi. C. vñ vi. q̄ ad aliū licite ⁊ bona fide pſumit tenere nisi ius cōe sibi ꝑdicat. facit eo. ti. c. j. li. vj. ꝑm eū ⁊ cum eo. trāsit dd. an. hic. Sed ego allego in mā duo dicta multū notabilia quor⁹ vnū ē bar. ⁊ aliud Inno. Bar. em in. l. fi. in fi. C. vñ. vi. vī dictū suū p̄cedens limitare vt mala fides posset allegari p antiquiorē possessorē. s. infra. xxx. annos sed postea nō p tex. illi⁹. l. fi. Nam presumptio malefidei ꝓtra ingrediētē possessionē sine titulo tollit p cursum. xxx. annor⁹ ⁊ extūc pſumit illū restituisse bonefidei qđ est singulare dictū ⁊ semp mentī tenendū ad cui⁹ ꝓfirmationē ⁊ ampliationē allego singulare dictū Inno. in. c. ij. de in inte. resti. vbi dicit esse notandū q̄ lz quilibet pſumat esse bon⁹ nisi ꝑbet malus. de pſum. c. fi. s. de scru. in or. faci. c. vno. non tñ sic est in bona fide q: oz ad ꝑ vt pſumat bona fides q̄ habeat iustū titulū vel q̄ ꝑbabilib⁹ rōnib⁹ q̄siuit possessionē. ff. de li. cau. l. igit. §. ij. ⁊. l. liberis. §. fi. ⁊ q̄ lōgo tpe fuerit in possessiōe. l. possideri. §. si seruus. ff. de acqui. pos. ⁊ qđ dicat longū tp̄s arbitrio boni iudicis relinquat. ff. de iure delī. l. j. Hinc dicit q̄ si alius q̄z capitulū maioris eccle sit in possessiōe eligēdi ⁊ petit cō firmari suā electionē succūbit in petitōe sua q: nō presumit bona fide esse in hac possessiōe q: ꝓtra ius. ⁊ est idem in ꝓsilib⁹. Aduertendū tñ q̄ Inn. vī se restringere ad casum cum possessio est ꝓtra ius. lz. n. bar. simplr dixit q̄ possidēs ꝓtra ius nō pſumit bonefidei. Inno. limitat nisi sit possessio longi tp̄is vel pluribus rōnib⁹ fuerit acquisita. ꝑ ꝑ adduco tex. c. cū ecclia sutrina de cā pos. ⁊ ꝑpie. ⁊ c. ad decimas. de resti. spo. li. vj. in verbo aliq̄diu. Ex quo infero ad dictū bar. nam si possidēs longo tpe iure resistente pſumit bonefidei fortius dr pſumi bona fides ex diuturnitate tp̄is ꝓtra antiquiorem possessorē cum hoc vltimō ꝓsistat in facto ⁊ ꝑbabilr ignorari pōt. p̄cedēs vero ꝓsistit in iure cui⁹ ignorantia de facili nō pſumit. ꝑ ꝑ regula ignorātia ⁊ regula presumit. de re. iur. li. vj. Nunq̄d aūt antiquiori possessori sit ꝑditū aliq̄d remediū ꝓtra scdm possessorem: dic q̄ sic etiā si pſumat bona fide possidere. pōt em implorare indicis officiū vel intētare ꝓditionē. l. si coloni. C. de agri. et censi. li. xj. et notant volunt Inn. in. c. sepe. x̄pe finē. de resti. spo. qđ dic notādū ꝑ possessoribus priorib⁹ eccliax q̄ amittunt eax possessionē nec pñt ꝑbare suā canonicā institutionē. fiet. n. eis restitutio ꝑbata antiquiori possessione lz nō ꝑbent spoliationē. d. l. si coloni. ⁊. iij. q. j. reintegranda. ⁊ idē voluit bar. in. d. l. si coloni. restringit tñ ꝑ ꝓtra malefidei possessorē. sed in. l. in ciuile. C. de fur. vī sentire simplr cuz Inno. ꝑ glo. bar. remittit ad no. ibi p eū in. l. fi. eo. ti. ibi em ⁊ in. l. rēq̄. ff. de acq̄. pos. distinguit q̄ aut scōs habuit ab auctore vitioso ⁊ pōt agi ꝓtra eū vt sic mala fides auctoris istū aliq̄liter afficiat. ar. in auē. malefidei. C. de pscrip. lon. tēp. Idē ⁊ fortⁱ⁹ q̄n iste scōs est in mala fide ⁊ sic intelligit. d. l. si coloni. sec⁹ dic vbi scōs est in bona fide ⁊ habuit ab auctore nō vitioso tūc. n. lz q̄ prim⁹ nō agit cōtra scōz p. l. siue aūt. §. si duob⁹. ff. de publi. vbi dr q̄ si duo emerūt rem a diuersis q̄s putabant dños ⁊ cuiq̄ tradita fuit suo tpe possessio potior nūc est possessor ⁊ nō ille q̄ prīo possessionē habuerit. Sz mihi plus placet dictū Inno. ⁊ glo. in. d. l. in ciuile. p. l. si coloni. que loquit indistincte. ⁊ ar. eor p no. in. d. c. reintegrāda. ⁊ p Inno. in. c. post electionē. de ꝓcess. pbē. in fi. ⁊ ad. l. si duob⁹ rñdeo q̄ loquit cū liquet de defectu ꝑpetuitatis vtriusq̄z ideo in pari cā potior est ꝓditio possidētis. vt in regla in pari cā. li. vj. ẞ nos loquimur q̄n simplr q̄s fundat se sup possessione quā dicit se habuisse ⁊ sine iusta cā ꝑdidisse ⁊ añ oīa petit illam sibi restitui p officiū iudicis vel p ꝓditionē. l. si coloni. vel. c. reintegrāda. ꝑm vnā opi. ⁊ vide q̄ dixi in. d. c. sepe. ⁊. c. cū ad sedem. eo. ti. et ꝑ notabis. ¶ Venio ad secundū mēbr⁹ principale an. s. in reb⁹ incorporalib⁹ pſumat q̄s bonefidei. de ꝑ p glo. ⁊ bar. in. l. j. §. ij. ff. de iti. actuq̄ priua. p Li. ⁊ alios in. l. j. C. de seru. cōis opi. ē q̄ aut agit de p̄scribēda seruitute aut libertate. ꝑmo casu nō pſumit bona fides q: quelibet res pſumit libera ⁊ sic est pſumptio cōtra possidentē. ar. in. l. fi. C. vñ vi. dicūt tñ Li. ⁊ bar. q̄ ad pſumēdā bonā fidē nō exigitur vt ꝑbetur titulus q: i istis incorporalib⁹ nō est necesse vt ꝑbet titulus. vt in. l. siq̄s diuturno. ff. si seruus. ven. sed satis est aliquid ꝑbare ꝑpter qđ ipse motus. sit ad cedēdū seruitutē sibi cōpetere. allegat. l. j. §. ẞ et sic. ff. de aq̄ q̄ti. ⁊ esti. ⁊ sufficit ꝑm bar. ꝑbare q̄ de hoc erat fama i vicinia. facit qđ no. in. c. inq̄sitioni. de sen. excō. ⁊. l. ij. C. si ser. vel li. ad decu. aspi. li. xj. Idē si erāt ibi signa vie vel alia verisilia q̄ pōt animū adducere ad credulitatē istam. Ego dico hāc opi. limitandā vt p̄cedentē. s. cū possessio ē recēs sed si p longa tpa posse derit pſumit bona fides. ar. c. j. eo. ti. li. vj. nam si possessio habita iuſ resistēte pſumit iusta ex diuturnitate tp̄is. vt. s. dixi ꝑm Inno. fortⁱ⁹ pſumēda est iusta in casu nr̄o. hoc ꝑbo p. c. cū ecclia sutrina de cā pos. ⁊ ꝑpri. nam ibi loq̄tur de possessiōe incorporalū ⁊ de acq̄rēda q̄ dam seruitute in iure eligēdi ꝓ canonicos ecclie cathedral iure etiā resistēte ⁊ tñ fuit opus ꝑbare bonā fidē. hoc etiā sentit hic Inn. dicēs q̄ ꝑpter pſumptionē q̄ est ꝓtra prescribentē seruitutē sufficit allegare titulū. sed nō est necesse ꝑbare ẞ sufficit q̄ p longū tp̄s. s. p. x annos inter pñtes ⁊. xx. inter absentes ⁊ ꝓtra ecclesiā p. xl annos fuit vsus seruitute illa dño sciente ⁊ nō ꝓtradicente. pſumit. n. debitū ẞ ius seu seruit⁹ ex ea cā q̄ pretendit p̄cessisse. ff. de vsu. cū de in rem verso. ⁊. ff. de aq̄ plu. arcē. l. j. §. vlti. Aduerte tñ q: iure nr̄o nō sufficit bona fides ẞ req̄rit titulus cū ius cōe vel pſumptio ē ꝓtra p̄scribentē. vt in. c. j. eo. ti. li. vj. ẞ intelligo ẞ ꝑcedere in pſumptiōe vigēti nō aūt in qualibet presumptione. vtputa q: eps exigit grauamina seruilia a subditis. pſumitur. n. q̄ timore subditi pstiterint. vt no. ẞ

Inno.7 Jo.an.in.d.c.j.7 ꝓbat.r.q.iij. q: cognouim⁹. 7.j.q.j.nullus. vel si charitatiue q̄s fuit receptus longo tꝑe ad domū amici.iuxta no.in.c.cum eccl̄ia sutrina.de cā pos.7 ꝓpie. Secus aūt q̄n ꝓcurrit modica p̄sūptio vtputa q: res p̄sumit libera ꝫ em̄ faciliter tollit ex alijs ꝓiecturis vel ex cursu longi tꝑis.ar.in.d.l. cū de in rem verso.7 in.d.l.siq̄s diuturno.7 ꝫ bñ nobis.p intellectu illius.c.j. Secdo casu principali cū agit de p̄scribenda libertate coīter tenet q̄ p̄sumat bona fides q: habz fundamentū p̄sumptionis iur̄ ꝑ se. debuit em̄ credere rem talem ee q̄lis nāliter ee dz. vt no.Li.i.d.l.j. pōt tamen ex adūso ꝓbari mala fides vel ex fama vel q: dixit ex iudicio vel q̄d sit. vt no.bart.in.l.celsus.ff.de vsuca. nam bona fides 7 mala cū ꝓsistant in aīo nō p̄nt ꝓbari nisi ꝑ ꝓiecturas. vt in.c.q.de renū.li.vj.7.l. dolum.C. de dolo. Expedita regula venio ad casus exceptos 7 p̄ glo.excipit casum cum interuenit denūciatio.l. si fundum.C.de rei ven.dic q̄ aut interuenit denunciatō ab initio ꝯctus. vt q: dū q̄s vellet rē emere fuit sibi denunciatū q̄ nō erat vendent̄ ꝫ alterius.7 ex hac denūciatione ꝓstituit in mala fide sic loquit̄.d.l.si fundū.aut denunciatio fuit facta ex postfacto 7 tūc secus nisi fiat in defectū ꝓut habet̄ in.l.vt pfectius.C.de anna. exce.et xvj.q.iij.§.pōt. vide in ꝫ qđ dixi in.c.nihil.7.c.sanctorū.s.e.7 in.c.grauis.de resti.spol̄. Secds casus si res fuit acq̄sita ꝯ ius.p ꝫ regula q̄ ꝓtra iura mercat̄.de re. iur.li.vj.ꝫ verum nisi longo tꝑe possedisset. vt.s.dixi. Ex q̄ infert̄ q̄ emens rez eccl̄ie nō seruata iuris solēnitate p̄sumit̄ in mala fide.ad hoc qđ le.7 no.in.c.ij.d re. ec.nō alie.li.vj.7 vide quod dixi.s.eo.de quarta. Jtez scias q̄ in vsucapione seu in p̄scriptōe iur̄ error nocet.vt.l.nunq̄.ff.de vsuca.ꝫ in acquisitōe fructuū non nocet.vt in.l.ꝫ 7 si.§.scire.ff.de peti.here.no. Dy.in regula possessor.de re.iur.li.vj.7 glo.in.l.si fur.ff.de vsucapi.dicit tñ bar.in.d.§.scire.q̄ iste q̄ allegat iuris errorez dz ꝫ ꝓbare q: scia regulariter p̄sumit̄.vt in.l.leges.C.de legi.qđ est notandū.facit qđ le.7 no.in.l.late culpe.ff.de ꝟb.sig.7 bar.in.l.quod nerua.ff.depos. hoc tñ subtiliter limitat ibi bar.q̄n q̄s possidet iure resistēte vt q: aliquid ꝓhibet vel ꝓcipit fieri. tūc em̄ p̄sumit̄ q̄s in mala fide.7 sic intelligit.d.l.quēadmodū.de agri. 7 censi.7 regulā ꝯ iura.ꝫ q̄n possidet q̄s iure nō assistēte. vtputa vt testamentū fiat coram septē testib⁹ al's nō valeat.7 tūc nō p̄sumitur bonafidei.in.d.§.scire. Ego dubito an hec restrictio sit vera si em̄ ex eo solo q̄ possidet seruitutem p̄sumit̄ malefidei q: res p̄sumit̄ libera vt voluit ipsemet bar.in.d.l.j.fortius dz p̄sumi malefidei si possidet iure sibi ñ assistēte. Preterea q̄s p̄sumit̄ scire iura.vt in turibꝫ palle.ergo p̄sumit̄ scire quia sibi ius nō assistit.nec ob.tex.in.§.scire. q: nō dicit q̄ talis non p̄sumat̄ malefidei ꝫ solū dicit q̄ ille q̄ errat in iur̄ nō est p̄do q: dolo caret 7 sic p̄supponit errorē qui non est p̄sumend⁹ nisi ꝓbet̄ ex ꝓiecturis q: ignorantia iuris nō p̄sumit̄.vt in regula ignorātia.de re.iur̄.li.vj.et.l. regula.ff.de iur.7 fac.igno.vī aūt ꝓiectura ꝓbabilis si erat possessor simplex ꝑsona vel mlier.ar.ī.l.cū indebito.ff.de ꝓba.vel error iur̄ erat ꝓbabilis.vt in.l.regla allegata.7.c.cū dilectus.de ꝓsue.no. Jo.an.in.c.j.d p̄uile.li.vj.facit qđ no. Jnn.in.c.ꝑ tuas.ij.de simo. Et si queras quare in vsucapione nocet iuris error 7 non in acquisitōe fructuū.rñdet bar.in.d.§.scire.q̄ in vsucapione requirit̄ ver⁹ titulus vel iustus error.vt ī.d.l.celsus.de vsuca.sed error iuris nō est iust⁹.ergo ad vsucapionē nō sufficiūt sed quo ad acquisitionē fructuū nō requirit̄ titulus: sed sufficit q̄ absit mala fides q̄ abest vbi est iuris error.vt in.d.§.scire.7 intellige de acquisitione fructuū fienda vt a bonafidei possessore.talis em̄ errans eq̄parat̄ in hoc bonefidei possessori. secus autē si ageret̄ de vsucapiendis fructibꝫ q: tunc exigunt̄ necessaria ad vsucapionē.iuxta no.in.l.sequit̄.§.fructus ff.de vsuca.in.l.ex diuerso.ff.de rei ven. 7 in.d.§. scire. Terci⁹ casus except⁹ cū q̄s emit a ꝓcuratore p collusionē 7 ꝫ casus est clar⁹.naz collusio tetigit malā fidez. ī.de collu.p totū. Quart⁹ casus si emit a ꝓdigo vel luxurioso ꝛc. Cōclude 7 ꝫ latius et meli⁹ post bar .in.l. siq̄s cū sciret.ff.p empt̄.q̄ aut q̄s emit ab eo cui bonis fuerit interdictū 7 nō valz ꝯctus nec transfert̄ vsucapiendi ꝓditis vt in.l.q̄ fundū.§.q̄ sciēs.ff.p emp. Aut emit ab eo cui nō erat bonis interdictum 7 tūc aut sciebat eū ꝓsumpturū ꝫ ignorabat in quē vsum.7 valet et pōt vsucapere q: ē bonefidei.vt.d.l.siq̄s cū sciret. aut sciebat q̄ in aliquē malū vsuz volebat expēdere p̄cū 7 nō valet in.d.l.siq̄s in fi.marie si ille erat minor.vt.l.si ꝟo nō remunerādi.§.si adolescēs luxuriosus.ff.man.

Ex p̄dictis decidit̄ qō de eo q̄ emit ab exīte in ludo 7 ꝓcludo q̄ aut vēdidit ꝓlusori 7 nō valet ꝯct⁹ nec tenet̄ victo vendito: de emptōne cū simul delinquāt. vt in.l.fi.§.j.ff.quar re.ac.nō da.7 ꝑ ꝓns cū sit ī mala fidē 7 ꝓtractus sit a iure ꝓhibitus nō poterit p̄scribere.aut vendidit alteri 7 valet ꝯctus.l.fi.ff.de alea. 7 ē rō q̄a is qui soluit ludēti soluit nō oīno ꝓsumpturo.q: forte pōt vincere ꝑm bar.in.d.l.siq̄s.quod no.7 ꝑ ꝓns si res erat aliena 7 bona fide q̄s emit poterit p̄scribere. Secdo glo.principal'r op.ꝯ ter.7 ꝓtra ꝓme dicta ī eo q̄ ī p̄scriptōne requirit̄ bona fides de.l.et gnāl'r.ff.de noxa. vbi dicit̄ q̄ si ego actōne noxali ꝯ te noīe alieni serui q̄ bona fide tibi seruiebat tuq̄ mihi illū tradidisti ꝓ noxa possum ego illū seruū vsucapere licz sciā q̄ alienus sit. Addidem opponit de.c.placuit.vt q̄cunq̄.xvj.q.iij. vbi loca cōuersa ad fidem ꝑm dispōnem.c.j.§.eo.quis scienter p̄scribit. Glo.nō soluit sed dic ad.l.gnāliter q̄ quia dñs tenebat̄ ad estimationē dāni vel ad danduz seruū ꝓ noxa videor ab eo habere cām si id a possessore bone fidei ꝓsecutus sum.poterit em̄ dñs vendicare offerendo estimationē litis qđ cū nō fecerit videt̄ consensisse vt seruus datus eēt ꝓ noxa ar.in.l. alienatiōis verbū.ff.de ver.sig.ad.c.placuit.dic vt dictū fuit in.d. c.j. Tercio principal'r glo.querit an mala fides tradentis noceat accipienti cū bona fide.glo. p̄ dicit q̄ ñ. p.l.an vicīū.ff.de diuer.tem.p̄. in ꝯtrariū adducit auc̄. male fidei.C.de p̄scrip.xxx.an.glo.rñdet distinguēdo q̄ in p̄scriptōne longi tēpis vt.x.vel.xx.annoz noceat mala fides tradent̄: vt in.d.auc̄.ꝫ in p̄scriptōne lōgissimi tꝑis.vt.xxx.vel.xl.annoz secus vt in.d.l. an vicīū. Dic latius q̄ quedā sunt vicia realia queda ꝑsonalia realia sunt q̄ ipsam rem comitant̄ 7 vt si res est furtiua vel violenter possessa 7 ꝫ vicīū transit in possessorē successorem etiam de iure ciuili q̄ ad p̄scriptōez longi temporis.i.x.vel.xx.annoz.vt insti.de vsuca.§.furtiue cuz se.7.l.vicia.7 ibi bo.glo.C.de acqui.pos.ꝫ in p̄scriptione.xxx.vel.xl.annoz.subdistinguendū est q̄ aut loquimur in successore singulari 7 de iure ciuili iste p̄scribit. vt no.in.d.§.furtiue.p.l.omnes.7.l.sicut.C.de p̄scrip. xxx.vel.xl. an.etiam si successor sit malefidei vt ibi.secus in successore vniuersali vt in herede q: censet̄ eadē persona cum defuncto.vt in auc̄.de iureiurā.a morie te p̄e ꝓpter mensuram.col.iij.vnde sicut ipse defunctus non potuisset prescribere ita nec eius heres.l. cuz heres.ff.de diuer.7 temp.p̄scrip.sed de iure canonico ē dubium.de quo vide quod dixi in.c.de quarta.s.eo .7 dic vt ibi.si autem loquimur de vicijs ꝑsonalibꝫ.vt est mala ꝑfides possidentis de iure ciuili distingue vt hic in glo.7 plenius vt nota.in.d.l.vicia.et.d.aucten.malefidei.de iure canonico vide quod dixi in.d.c.de quarta.

Ꝟz circa p̄dicta monet do.an.dubium quotidianū pone q̄ sumus in casu in quo de iure ciuili ꝓcedit prescriptio cū mala fide in quo casu certum est q̄ illo iure mala fides defūcti nō nocet heredi cū nec ꝓꝓa nocz nū q̄d de iure canonico⁹ poterit heres cū bona fide a se p̄scriptionē inchoare: dubiū facit q: de iure canōico de-

functus nō poterat pscribere ꝓpter malā fidem ꝙ nec heres cū censeat eadem psona cū defuncto. vt in. d. l. cū heres. Cōtrarium ꝯcludit ℔ do. An. q lz mala fides auctoris in aliquo casu noceat successori vbi exigit bona fides tñ ℔ mala fides est ficta successoris nō vera vñ nō apparet rō quare nō pscribebat. exquo vere nō est i mala fide nisi dicat ꝑm eū q alr ꝯscia defuncti exonerari non possit a peccato 7 heres teneat exonerare cōscīam defuncti. de sepul. c. fi. 7 alr exonerare nō potest nisi rem restituat q: ꝓ ℔ qđ acquisiuit nō purgat peccatū defuncti. 7 ad ℔ dic reducēdū. qđ no. Oldra. suo ꝯsilio. xcj. 7 sic dicit intelligendū qđ no. Di. in regula possessor li. vj. vbi dicit de rigore heres nō pscribit sed de equitate canonica secus vt pz ex ꝑdictis. Ex ℔ vltimo videt sentire q etiā de equitate canōica heres nō pscribit cum teneat ad exonerādū aiaz defuncti. 7 sic videt recedere a ꝑ dicto. Ego vo simplicit puto etiā cessante illa rōne de exonerāda aīa defuncti q heres vtroqz iure non poterit pscribere eo casu quo defunctus nō poterat q: cū succedat in ius defuncti. 7 omne ius suū causat a defuncto censet eodem iure cū illo. d. l. cum heres. nec habem⁹ ẓriū de iure canonico. vt plene dixi in. d. c. de quarta. Ex quo infero q sicut defunctus malefidei nullo tpe potuisset pscribere. ĵ. c. fi. nec su⁹ heres poterit. d. l. cū heres. quod bene notandū ē.

¶ Quarto principalr glo. querit an errans in iure dicatur bonefidei. 7 ꝑ dicit q sic ꝙ. c. cura. d iurepa. ff. de peti. here. l. ℔ etsi. §. scire. dic tñ q. c. cura loquit in alio casu. secus dicit in vsucapione. tu de ℔ dic vt meli⁹ dixi. s. in secundo casu excepto. ad. c. cura. dic vt ibi no.

¶ Quinto querit an habēs cōscientiam dubiā pscribit tanqz bonefidei possessor: glo. cōcludit q sic ꝙ. l. q scit. §. bonefidei possessor. ff. de vsuca. ¶ Hosti. dicit illd vez ꝑm leges. sec⁹ ꝑm canones. ĵ. c. pe. 7 vlti. 7 seq̄ndū qđ anime est vtilius. ĵ. de spon. iuuenis. de ℔ latius dicetur. ĵ. c. fi. ¶ Venio ad glo. vltimā q ꝑ ex tex. colligit q bona fides non sufficit sine iusto titulo in pscriptōe rez eccliaz ꝯ hoc glo. oppo. dupliciter. ¶ Primo de mlt̄is inrib⁹ que solum requirūt cursum. xl. annoz. vt ī. c. de quarta. 7. c. illud cū si. s. eo. ¶ Secdo de repugnantia quadam que oritr ex requisitione tituli nam ex titulo intercedente possessione acquirit dñiū. vt. in. l. traditōib⁹. C. de pac. 7 in spūalib⁹ ex solo titulo transfert dñium. vt in. c. si tibi abnti. de ꝓben. li. vj. ergo frustra exigitur pscriptio. q: qđ meū est ex vna cā ex alia meū fieri nō potest. vt in. c. inter dilectos. de fi. instru. Ho. capiendo mentē glo. in pscriptōe nō requirit titul⁹ ꝙ quē transferat dñium ℔ titulus putatiu⁹ qui si putat legitim⁹ lz ex aliqua causa occulta dñium nō trāsferatur vt puta emi ab eo quē putabā dñm vel habui venditionē epi 7 putabam capl'm ꝯsensisse vel qđ simile. 7 de tali titulo loquitur ℔. 7 exigit ℔ titulus ad purgandum vitiū malefidei psumptū ex iuris resistentia ꝯtra possessorē. 7 ꝙ ℔ remanet solutū scdm ẓrium. Ad pmū ẋo de. c. de q̄rta. 7 similib⁹ glo. multū instat ℔ in effectu ꝯcludit q aut ius cōe resistit potentie habendi 7 possidendi 7 tūc non ꝓcedit pscriptio. rō q: sine possessione pscriptio nō ꝓcedit ℔ pscribēs est incapax possidēdi 7 habendi ergo ẓc. ꝺ quo dic plen⁹. vt dixi. s. c. cāz Aut ius disponit solū respectu iuris ꝓprietatis nec resistit facultati possidendi 7 tūc req̄rit titul⁹ putatiu⁹ qui causam dederit pscribendi. vt ī. c. ĵ. eo. ti. li. vj. Idē si psumptio est ꝯ possidentē. vt in. d. c. ĵ. 7 dixi. s. pleni us. 7 ℔ vltimo casu pōt intelligi tex. iste. erat. n. psumptio ꝯ archiepm pisanū ex eo q: noie romane ecclesie fuerat sepe illud iuramet̄ fidelitatis exactū. Item potest dici iudicio meo q ius cōe resistebat archiepō q̄a in iure disponit q tota sardinia ptinet ad eccl'iam romanā. vt in. c. ego ludouicus. lxiij. di. 7. c. cōstantinus. xcvj. di. ergo necessarius erat titulus. 7 in his duobus casib⁹ saluatur quod hic ī fine dī. ℔ vbi ius nihil disponit nec fortis psumptio est ꝯ possidentē sufficit ꝯ eccle siam prescriptio. xl. annoz cū bona fide. 7 hoc casu ꝓcedit. c. illud cū similib⁹ 7 hodie habet clarius in. d. c. j. li. vj. Si autem ecclesia pscribit ꝯ ꝓuatum vel ꝓuatus contra priuatū an 7 qñ requirat titulus. dic vt dixi in d. c. de quarta. Sed iuxta ꝑdicta quero an indistincte requiratur titulus iure cōi resistente: Ho. glo. in. d. c. j. e. ti. li. vj. mirabiliter limitare voluit illū tex. dicēs q aut ius cōe est ꝓtra pscribentem 7 cum hoc fundat intentionem agentis 7 tūc requirit titulus secus si est cōtra prescribentē ℔ nō fundat intentionē agentis. Ex q̄ infert q si vna eccl'ia petit decimas ab alia eccl'ia quas possidet in tercia parochia q sufficiat tunc ꝙ pscribenti bona fides q: lz ius cōe faciat ꝯ pscribentē nō tñ facit pro petente. 7 sic forte ꝑm glo. istam posset intelligi decre. ad aures. eo. ti. Sed ꝯ hoc dictū facit dictū do. An. q: ꝓtra prescribentē pſumit exquo ius cōe est contra eum nisi dicat ꝑm eum q pſumitur incẓtum possidet ꝓtra eum cui⁹ intentio fundat a iure. secus si ꝓtra alium. 7 sic nō firmat in ℔ articulo pedes. Ego dico q lz tex. in. d. c. j. faciat in prin. in ar. pro glo. illa ī eo q loquit illi cui⁹ intentio erat fundata de iure cōi tñ tex. in medio 7 in fine loq̄t generaliter dicens q vbi ius cōe est ẓrium pscribēti vel est pſumptio ꝯ ipm bona fides nō sufficit ℔ est necessarius titulus. Ad. idem. c. ad decimas. de resti. spo. li. vj. vbi pſumit iniusta possessio illi⁹ qui in aliena parochia decimas pcepit nec in rōne decidendi ponderat q parochia esset agentis ℔ solū q est aliena a possidente lz glo. ibi 7 male senserit. vnde Jo. an. in addi. spe. in ti. de resti. spo. sup rubrica videt illā glo. reuocasse dicens nō referre an sit ius cōe pro agente ℔ satis est q sit ꝓtra possidentē. ꝙ quo facit qđ le. et no. maxie ꝙ Inno. in. c. ꝓstitutus. de fi. pſby. 7 in. c. j. ꝺ offi. vi. 7 vide qđ in mā dixi ī. c. in lris. ꝺ rest. spo. Pone tere si sola pſumptio sufficit vt exigat titul⁹. vt in. d. c. j. fortius dz exigi cū ius cōe est ꝓtra possidentē lz nō fundet intentionē agentis. Item titulus exigitur iure cōi resistente q: ē pſumptio malefidei. cū pſumat scire iura. ℔ rō militat lz nō fundet intentōz alterius. 7 hāc ptem puto veriorē 7 ℔ de iure canonico. Qz an de iure ciuili exigat titulus in prescriptōe. xxx. vl. xl. annoz̄um cū bona fide si ius cōe resistit prescribenti. tex. in. l. siqs emptionis. C. de pscrip. xxx. vel. xl. an. loqns de ista pscriptōe nō aperit ℔ cessāte titulo requirit cursum longissimi tpis nec bar. ibi aperit. Ego puto q sic. tū arg. eoz q̄ le. 7 no. in. l. quēa pmodū. C. ꝺ agri. 7 cen. li. xj. tū q: ius canonicū exigit titulū ℔ casu ꝓpter pſumptā malā fidem. ergo cū agat de peccato excludendo standuz est iuri canonico. vt no. in regl'a possessor li. vj. 7 in. l. ꝑ uilegia. C. de sacrosan. ec. 7 lz tex. in. d. c. j. loquit in prescribente rem ecclesiasticā tñ in hoc eadez est rō ī alijs reb⁹. exquo ius cōe resistit prescribenti quia in vtroqz casu presumit mala fides. vt in. d. l. quēadmoduz in fi. nec ob. si dicat q tex. ibi loquat de prescriptōe longissimi tpis. secus ergo in pscriptione lōgi tpis vt ibi no. in glo. q: dico q iō reseruat ibi tex. pscriptionē longissimi tpis q: de iure ciuili currit pscriptio tanti tpis etiam cū mala fide ℔ cū de iure canonico cui hodie stādū est talis pscriptio nō currat secus est dicendū. ¶ Ultimo queritur ℔ q̄to tpe pscribat in reb⁹ patrimonialib⁹ clericoz. do. An. satis ꝑtinenter format ℔ istam questionem. Ego eam attigi in. c. de quarta. s. eo. vbi melius cadebat. 7 ꝯcludit ℔ q spatio cōi. l. x. ānoz int̄ pnt̄es. 7. xxx. inter abnt̄es intercedente tñ titulo. 7. xxx. annoz sine titulo. 7 dic in effectu q sicut pscribit contra priuatum ita 7 ꝓtra clericum q: non reperit in ℔ ꝑuilegiatus. ℔ tenet glo. in. c. possessiones. xvj. q. iij. sentit glo. no. in. c. q̄ꝯ. de censi. li. vj. q̄ dicit nō eē vniuersalr vez vt clericus gaudeat in reb⁹ ꝓpr̄ijs ꝑuilegio ec-

clesiaꝝ.7 idem archi.ibi allegat glo.in.d.c. possessiões 7 ß puto,verissimū q; iura canonica exigūt ꝓscriptionem.xl.ann.solū cū ꝓscribit ꝫ eccliam ita loquit'.c.de quarta.7.c.illud,cū similb.s.eo.ti.ita etiā loquit' auc. quas actiones.C.de sacro san. ec. Jn alijs aūt stabim⁹ ciuili legi.ar.in.c.j.de no.ope.nun.priuilegia.n.nō debent extendi ad ꝑsonas in eis nō ꝫprehēsas.vt in.c.sane.de priuile.7.vj.q.j.petisti. ¶Non obstat si dicat' q; bona clericoꝝ gaudent eodem priuilegio cū reb' ecclesiaꝝ.vt no.glo.in.c.ex lris de pign.facit tex.in.c.similit' xvj.q.j.q; illud nullibi vniuersaliter ꝓbat' ß in quibusdam casib' iure expssis dumtaxat 7 vide ß qđ no. spe. in ti.de in inte.resti.§.qualiter ℞.ß nunquid vbi dič q; clericus maioꝝ non potest petere restitutionem in integrum si in reb' ꝓprijs fuit lesus secus si ī reb' ecclie. Et ad iūra que dicunt clericos gaudere eodem priuilegio in reb' ꝓprijs quo in reb' ecclie.rn̄det q; loquunt' q; ad defensionē.allegat.xj.q.ij.ecclesiaꝝ seruos 7 hanc opi. dicit tenere Vin. Ad idem glo.no.ī cle.vna.de ī inte. resti.in ℞bo.ecclesiaꝝ que dicit q; si non ecclesia sed solum ꝑsone clericoꝝ lederent' ex lapsu tpis non ꝫpetit restitutio. Ad idem allego dictuꝫ gof.in.c.pe.de iudi. vbi tenet q; in cā ecclesie sicut in cā fiscali nō perit triennio instantia.secus dicit in cā p̄moniali ipsius clerici q; ß nō repit' iure cautū. Jdem sentiunt pe.7 abb.ī simili in.c.cū sit gnāle.de fo.cōpe. vbi dicūt q; ꝯ rapto res bonoꝝ ecclie pn̄t ꝫuenīri coꝝā iudice eccliastico vt ibi secus in raptoribꝫ bonoꝝ patrimonialiū ipsoꝝ clericoꝝ q; priuilegiū nō debet extendi.vt.d.c.petijsti.satis placꝫ mihi rō. Quid aūt in dicto principali. dic vt dixi in.d.c.cū sit.7.c.ceteꝝ.de iudi.ß etiā q; nō gaudeant clerici eodē ꝑuilegio in reb' ꝓprijs q; in reb' ecclesie nisi in casib' iure expssis tꝫ ß do.an.nā multa ſm eū habent priuilegia ecclie bona q; nō putat hīe bona clericoꝝ.nā bona ecclesiaꝝ nō pn̄t alienari absq; solennitate de qua.xij.q.ij.sine exceptōe.secus videt in reb' clericoꝝ q; ß nō reperit' iure expssum.7 idem in similibus ꝫcludit g; q; nisi sit iure expssum vel subsit oīno eadē ratio nō gaudebūt bona clericoꝝ eodē ꝑuilegio cū rebus ecclesiaꝝ.in ß tū fuit sibipsi do. An. ꝫtrarius.nā cōtrarium tenuit in.c.pe.de iudi.7 in.c.j.de ꝫsue. ß ibi nō discussit ita materiā sed transiuit cōiter cū.d.gl. Ego semper tenui qđ.s.dixi 7 vide qđ scripsi in.d.c.ex lris. de pig.7 in.c.ecclia sancte marie de ꝫsti. vbi aliquid de materia tetigi.

C Vm olim. Casus. Abbas in capellis ꝑscribere potest iura episcopalia obtinet tū in his solis que ꝑscripsit hoc dicit quo ad titulum.diuiditur in tres partes in prima ponit petitionem actoris 7 ipsius iura.in scda ponit iura ipsius abbatis.ibi ad elidendā.in tercia diffinit ibi q; ꝓdictus. ¶No.ꝑ q; de subiectiōe ß agitur non ꝫtra subiectum ß ꝫ eum q; subiectionem possidet agit'.n.ß nō ꝫtra plebanū ß ꝫ abbatem de quo dic vt s.dixi in.c.auditis. ¶No.scdo q; plebs bꝫ qñq; capellas abiacentes.7 dic abiacentes.s.ꝑ annexionē vel subiectionem ſm Jo.an.vel dic 7 melius q; erāt infra plebanatū.qñq;.n.ꝓpter diffusam parochiam plebis ꝫsti tuunt' ibidem capelle.vt in.c.ad audientiaꝫ.eccle. edi. no. Jo.an.in addi.sup rubrica.de dec.illud aūt certuꝫ est q; de iure cōi plebs nō fundat intentionem suā sup subiectōne capellaꝝ.vt.in.d.c.ad audientiā.7 no.in.c. dilectus.de capel.mo. ¶No.tercio q; epūs de iure cōi est superior in omnib' spūalib' exercendis infra diocesim.facit.c.cum venerabil'.de reli.domi.7.c.omnes basilice.xvj.q.vij.7.x.q.j. placuit. ¶No.quarto q; epūs dicitur diocesanus in tota diocesi 7 non alius.facit.c. cum epūs.de offi.ordina.li.vj. vide ad ß glo.j.in fi.in cle. j.de vita 7 honesta.cle.7 in cle.j.de iurepa. in ℞bo diocesanis. Ex quib' collige q; ꝓprie epūs dicit' diocesanus 7 non alius licet de iure spāli habeat ordinariū in loco. Jdeo in materia noua appellatione diocesani intelligetur de solo epō 7 non de alio ordinario. sec⁹ vbi materia subiecta pariter est est apta cōcernere epm vl' alū ordinarium.sic intellige 7 salua Jo.an.in.c.ioannes.de testa.ordinarij. ℞o appellatione cōprehendit' nedum epūs ß 7 quilibet alius habens ordinariā ptātem ī loco.vide ad hoc vltra glosas p̄dictas bo.tex.iūcta gl. in.c.ordinarij.de offi.ordi.li.vj.7 ß no.7 ꝓbantur ista ex etymologia 7 allusione vocabuli.ordinarius.n.dicitur q; hꝫ ordinariam iurisditionem.diocesanus dicit' qui ꝑest diocesi quod conuenit soli epō.vt in.dic.cuꝫ epūs.7.c.omnes basilice ꝑalle. ¶No.quinto ibi archipresbytero 7 ꝑmicerio lucanis ꝛc.iuncta suprascriptōne q; in ꝑsonā clerici potest fieri compromissum de iuribꝫ ipius ecclesie papa.n.compromissum istud approbat in fine quod satis ponderat ß Jo.an.remittens ad nōta ꝑ se in.c.cum inter.de re iudi.7 ad spe. de arbi. §. sequitur.℞.sed nunquid abbas.in ctrariū facit ſm eū ff.de arbi.l.penul.sed illa lex iudicio meo nil facit. solū enim dicit q; in re ꝓpria non potest esse quis arbiter vt in casu nro.isti archipbyter 7 ꝑmiceri⁹ lucani nō erāt arbitri in facto ꝓprio sed in iuribꝫ ecclesie quo casu nedū ipsi ß etiā ipse ꝓlat⁹ potuisset esse arbiter sicut 7 inde.xj.q.vij.si q; s erga.no.in.c.j.de penis.li.vj. dixi plenissime in.c.cum venissent de iudi. ¶No.sexto nouaꝫ speciem libertatis.vt.s.eximatur a iurisditione epi 7 ſbiciatur alteri ꝓlato inferiori imediate pape ſbiecto et hoc respectu plebs 7 capelle fuerunt ꝑ papam donate libertati. ¶No.septimo q; abbas 7 sic ꝓlatus inferior epō potest ꝑscribere iura epalia.concordat.s.c.auditis.quod intelligit Hosti.de abbate exēpto.aliter aūt non potuisset ꝑscribere nomine ꝓprio contra epm ſm eum.sed ctrarium 7 verius tenuit ß Jnno.7 dixi plenius in.d.c.auditis. ¶No.octauo nouē iura ꝑscriptibilia per inferiorem epō. Primo ius instituendi in ecclesia 7 capellis quod voluit hosti.restringere dicēs q; quo ad curata beneficia dꝫ sumi institutio ꝑ collatione tituli collatoria.nam auctorizabilis institutio in ill' ꝑscribi non potest ſm eū ꝑ.c.cū satis de offi. archi. est enim necesse vt curatus aucte epi ingrediat' 7 egrediatur vel ſm eū referendū ē ß ℞bū institutō ad simplices clericos vel capellas sine cura. de ꝓui. volētes.§.fi.li.vj Contrariū ego ꝫclusi in.d.c.auditis. vbi vide 7 ꝓbat' apte hic vbi simpliciter institutio reseruat' abbati in plebe 7 capell'. Scdo ꝑscribi pōt ius destituendi. Tercio ordinatio clericoꝝ.quod pōt intelligi dupliciter.ꝑ vt ipe ꝑscribens ordinet clericos.7 tūc dꝫ intelligi de illis ordinib' quos ꝑscribens iure cōi potest ꝫferre vt in abbate qui potest minores ordines ꝫferre.de quo in.c. abbates de ꝓuile.li.vj.7.lxviij.di.c.vno.de alijs ℞o nō pōt intelligi ꝑ.c.q̄sto de ꝫsue.vbi pꝫ q; ea que sunt ordinis epalis ꝑscribi nō pn̄t.scdo mō pōt intelligi vt faciat suos clericos ordinari ꝑ quē voluerit epūs. ß em ē ꝑscriptibile.j.c.veniēs. Tercio.potest ꝑscribi baptismus.i.vt habeat in ecclesia ius tenendi baptismum.simile in.c.ij.de capel.mo. Quarto in pnia in leuioribꝫ culpis. Ex ß colligit hic ar.do.an. q; inferior ꝓlat⁹ non potest ꝑscribere ius pnie iniungende quo ad graviores culpas 7 quo ad casus reseruatos epō de quib' i.c. ij.de pe.7 remiss.li.vj. Ego puto ꝫtrariuꝫ 7 dico q; oīa que sunt iurisditionis 7 dignitatis epalis pn̄t ꝑ inferiorem nomine sue ecclesie ꝑscribi. vt in.c.auditis.s.eo. 7 ibi dixi. Ad hunc tex.rn̄deo quod ß dixit d leuioribꝫ quia in illis dūtaxtat fuerat ꝑscriptū.non.n.negat q; potuisset ꝑscribere in grauioribꝫ. Quīto prescribi potest sepultura.i.ius libere recipiendi aliquem ad sepultura. Sexto decimaꝫ perceptio forsan ſm Jo.an.nullam partem tradendo epō.s.eo.de quarta.qsi sentiat

q̄ in ꝓceptōe decimaꝝ nō est opus p̄scriptione cū de iure cōi p̄tineat ad plebē. de dec. cū ꝓtingat. Sed potest dici q̄ forte abbas p̄scp̄sit decimas vt caperet ad vtilitatē sui monasterij. Septimo ius celebrādi diuīa in his eccl̄ijs ep̄o subiectis. qđ p̄t intelligi duplicit̄ p̄ vt denotet libertatē ibidē celebrādi ſm Inno. i. vt abbas possit ibi libere celebrare. vl̄ scđo q̄ possit celebrare ſm officiū monachale ſm Host. nā de iure monachus q̄ p̄est eccl̄ie seculari nō dz regere ſm officiū monachale. vt no. glo. in c. iij. x vj. q. j. ī cle. ij. đ cele. miſ. 7 tene mēti ℔ esse p̄scriptibile lz eccl̄ia remaneat ī alīs ep̄o subiecta vt ℔ in fi. Octauo ptās excōicandi interdicendi 7 absoluendi intellige respectu clericoꝝ 7 eccl̄iaꝝ secularīū. nā subditos suos p̄t abbas de iure cōi excōicare. vt in. c. sicut. de sim. 7 in. c. cū in eccl̄esijs de ma. 7 obe. Ultimo ex his 7 ex tex. no. q̄ alio exercente 7 possidente vniuersalē iurisditionē in loco exercēdo q̄s iurisditionem in certis articulis etiā aīo acquirēdi vniuersalem iurisditionē nō ꝑ ℔ acq̄rit vniuersum iurisditionis ℈ tm̄ possidet 7 p̄scribit q̄tum exercuit. qđ tenenti q; ℔ est casus p̄ his que notauit Inno. in. c. dilectus. de capel. mo. secus si nemo vniuersaliter possidebat. vt ibi no. Inn. 7 optime facit. c. j. đ reli. domi. 7 qđ ibi no. Inno. 7 vide ad p̄mū dictuꝝ qđ no. bar. in l. j. §. siq̄s ℔ interdicto. ff. de iti. actuq; priua. vbi ponit aliaꝝ limitationem dicens q̄ siquis hz ꝓcessionē ab eo q̄ hz ius ꝓcedendi exercendo in vno acq̄rit 7 retinet in alīs ꝑ q̄ adduco. l. possideri. in prin. ff. de acqui. pos. vbi dī q̄ ad acq̄rendā possessionē fūdi nō est necesse vt omēs glebas circūambulet ℈ sufficit quālibet ptem fundi introire dūmodo mente 7 cogitatione hac fit vt totum fundū vsq; ad terminū velit possidere. 7 ꝑ ℔ notabilia habes declaratā maiorē partē. c. Sed iuxta p̄dicta ego quero nunq̄d p̄scribens ptātem excōicandi videatur p̄scribere ptātem interdicendi suspēdēdi 7 absoluendi: Jo. iſte tex. videt facere q̄ nō. tū ꝑ supdicta. tū q; tex. specifice 7 distincte ponit ptātem excōicādi interdicēdi 7 absoluēdi. In ōriū facit q̄ appellatōe cēsure eccl̄iastice ꝓhendūt ista tria. j. de ẋbo. sig. querenti. 7 semꝑ iudicant ista a pari in. c. is cui in fi. de sen. excō. li. vj. 7 cui cōpetit vnū cōpetit 7 reliquū maxīe respectu ptātis excōicandi 7 absoluendi. vt in. c. verbuz. de pe. di. j. puto q̄ prima ps sit verior cum ℔ ptās ꝓpetat ex p̄scriptione q; p̄scriptio nō dz extendi etiam ad casum oīo similē. vt in. c. cum ꝓtingat. de dec. vbi bo. tex. ad idem. c. cū ꝓtingat. de fo. ꝓpe. vbi ex p̄scriptōne cōpetebat iurisditio sine ptāte excōicandi vel alr coercendi. facit quod in simili le. 7 no. in. c. cum ex iniuncto. de here. 7 in ℔ dico tex. istū notabilem. Contraria ꝓcedunt q̄n iure cōi cōpetit ptās excōicandi vel absoluendi. Op. ꝫ tex. in eo q̄ ꝑ abbate ꝓnunciatur solum respectu eoꝝ que p̄scripsit. videt. n. q̄ rōne priuilegiorum debuisset obtinere in totū. j. de priuile. c. cum olim 7. c. cum ꝓsone co. ti. li. vj. Jo. glo. fi. q̄ ideo papa non habuit respectum ad priuilegia q; ab his q̄ fuerāt impetrata ante ꝓpromissum 7 laudum fuit recessum per ꝓpromissum 7 laudum inde secutum. alia ẋo ꝓuilegia impetrata post non ꝓindicabunt iuri ep̄i q; non faciebant mentionē de laudo. ar. in. c. ex multiplici. de dec.

Ex ℔ vltimo dicto singulariter no. q̄ si ius spāle cōcurrit cū iure cōi non valet priuilegium in ꝓrium nisi fiat mentio de illo iure spāli lz tollat ins cōe 7 est ratio q; papa non censet velle p̄iudicare iuri qđ ignorat. l. q. §. siquis a principe. ff. neq̄d in lo. pub. 7. c. sup eo de of. dele. optie fac̄ qđ le. 7 no. ī. c. sup eo đ cog. spi Dz ꝫ ꝑmā solutōz 7 ꝫ ℔ sic oppono abbas nō potuit ꝓpromittere sup libertate. vt in. c. cū in tpe de arbi. g̃ cōpromissum nō habuit nocere priuilegijs p̄cedentibꝫ vl̄ subseq̄ntibꝫ. vt in regl̄a nō p̄stat impedimētū. de re. iur. li. vj. Jo. glo. ista ꝓfuse tāgit solutionē ℈ formali 7 clarius soluendo dico sic q̄ abbas nō ꝓpromisit ℔ sup̄ libertate ꝓpria nec etiā sup̄ sbiectōe q̄ immediate p̄tineret ad papā q̄ casu p̄cederet ꝫrium ℈ ꝓpromisit sup̄ sbiectione plebis 7 capellaꝝ q̄ p̄tinebāt ad eū. potuit. n. in ℔ suo fauori renūciare marie vt res rediret ad naturā suā. ar. opti. đ pac. c. j. li. vj. facit qđ no. Fe. ꝑsi. lxxxviij. 7 no. in ℔ tex istū mncta glo. Oppono 7 aliter si emiz ꝓpromissuz fuit validū nō potuit abbas p̄scribere cuz esset in mala fide. j. in. c. fi. Jo. glo. in scđa pte sui q̄ arbitriū nō tāgebat illa capitula sup̄ quib abbas p̄scripsit. vel dic 7 melius q̄ abbas q̄ p̄scripsit ignorabat arbitriū 7 laudū inde secutū q̄ forte interceſſerant tpe p̄ decessoris. ar. eoꝝ. que dixi in. d. c. đ q̄rta. s. eo. Op. 7 aliter. videt. n. q̄ nō obstāte arbitrio poterat abbas adire iudicē ordinariū. s. papā 7 vti priori iure. vt. l. siquis rem. ff. de arbi. arbitriū. n. nō artat nisi ad penā et si nō interuenit ad interesse. vt. in. c. ꝑ tuas đ arbi. Jo. Inno. 7 Host. instant ℈ obscure. ℈ dic formali 7 clarius p̄ intelligēdo q̄ isti fuerūt arbitri. i. iudices ℈ electi ad instar arbitroꝝ. s. eoꝝ. iurisditionē ꝓrogando. vel fuerūt arbitri iuris q; ep̄us mouit q̄onem ꝫ subditum quo casu eligunt arbitri auctoritate iuris q̄ bñt ordinariā. vt in. c. si clericus. xj. q. j. 7 qđ no. glo. in. c. irrefragabili de of. or. sn̄e ẋo iudicū p̄cise est parēdū q; iudiciū reddit in inuitū. l. inter stipulantez. §. si stichū. ff. de ẋ. ob. Scđo ꝓncipaliter p̄t intelligi q̄ fuerūt meri arbitri 7 tūc dicendū q̄ arbitriū seu laudū fuit emologatū 7 approbatū exp̄sse vl̄ tacite taciturnitate. x. diez q̄ casu de iure dat ex eo actio 7 exceptio. vt ī. l. pe. C. đ arbi. 7 dicendū vt ibi no. 7 in. d. c. ꝑ tuas. ꝑ ℔ hēsmateriā hui. c. expeditam.

Veniens. Casus. Qui p̄scriptione cōpleta priuilegiū ꝫrium impetrat 7 vtit̄ illo p̄scriptioni renunciat si p̄scriptio non erat ꝓpleta 7 malā fidez hz 7 iō non p̄scribit ℔ dicit. Primo ponit̄ ꝙuentio abbatis scđo reconuentio episcopi. ibi p̄fat. tercio diffinitio. ibi christma. in quo duo soluit obstacula. primū ibi nō obstante. secundū ibi nec obstare. No. ꝑ practicā libellādi in interdicto vti possidetis. dz aūt actor ꝙcludere vt reus non impediat p̄ se vt alīū quominus actor libere 7 quiete valeat possidere. de quo vide qđ le. 7 no. in. c. lz đ ꝑba. 7. c. audita đ resti. spo. No. scđo q̄ religiosi possunt ꝓcipere decimas infra parochiā seu diocesim ep̄i duplici iure. s. priuilegij 7 p̄scriptōnis. No. tercō q̄ comitat̄ nō ponit̄ ꝑ diocesi. ℔. n. erat certa ps diocesis. 7 dicit ℔ Jo. an. q̄ comitat̄ 7 parochia ponūt̄ hic ꝑ eodem ℈ parochia ponit̄ ℔ ꝑ pte diocesis q̄nq; ẋo ponit̄ ꝑ vna eccl̄ia tm̄. j. de parochijs. c. ij. đ eccle. edi. c. iij. q̄nq; ꝑ toto ep̄atu. de dona. aplice. vbi de ℔. Jdē puto dicendū de comitatu. nā q̄nq; comitatus idem ē qđ tota diocesis. q̄nq; ẋo est certa ps diocesis. vt puta q; aliq̄s comitat̄ est in diocesi. vt ī. c. significauit de rescrip. q̄nq; ẋo ponit̄ comitat̄ impropriē ꝑ curia p̄ncipis cū oīb officijs suis instructa. xxiij. q. vlti. c. si nob iuncta glo. qđ no. facit qđ hō in li. feu. ī ti. q̄s dicat̄ dux vbi dī q̄ ille dī comes qui inuestitus ē de aliquo comitatu. Alij ẋo sine comitatu dicunt̄ comites abusiue. vt no. ibi Bal. 7 bene. Nota q̄rto q̄ ꝙuentus interdicto vti possidetis pōt actorē recōuenire interdicto vnde vi etiam sup̄ eadem re quod est bene notanduz. Et no. ibi nisi aliquo iure speciali ꝛc. q̄ spoliat̄ pōt deducere possessoriū sine priuilegio excluſiuo iuris ꝓprietatis. simile ī. c. j. de resti. spo. No. quinto 7 tene mēti q̄ lz inferior ep̄o nō possit ex p̄scriptōe seu ꝓsuetudie q̄rere sibi q̄ ad exercitiū ea q̄ sūt ordis ep̄alis. vt in. c. q̄to de ꝓsue. pōt tn̄ in illis libertatem p̄scribere vt ea faciat a quo elegerit ep̄o subdit̄ suis ꝓferri. No. sexto quinq; que sunt ordinis episcopalis 7 ab episcopo ꝓprio necessario postulāda. vt chrisma 7 oleū san-

etum.xcv.di.chrisma.cū.c.sequēti.7 de cele.mis.c.te referente.Consecratōnes altarīū 7 basilicar.lxviij.di.Quis corepi. cū sequēti.7 ibi videas plura q̄ ptinēt ad ordinem epalē.quare aūt dic ꝛc. Quinto ponit ꝟ promotio ad sacros ordines.quare aūt dicit de sacris ordinib⁹ et nō de alijs multiplex dat solutio. quidā ꝑ dicūt q̄ ido dixit de sacris q: d minoribus non ē visa quo recipiant qđ ē falsum ꝟm doc.p.c.inter.j.ti.pri.7 de ordi.ab epo c.j. Ego allego tex.aptissimū in.c.fi. de temp.or.lib.vj. vbi phat q̄ etiaz prima tonsura non dz capi nisi a p̄rio epo 7 statuit ibi certa pena epo alieno ꝟ psumenti.scdo solvit Hosti.q̄ ad lram istā subaudiendū ē maxime.vel tercio q̄ sic verba privilegij iacebāt q̄ papa se qui voluit vt debuit.vt in x.alioqn.quarto solvit Jo. an.q̄ sacri ordines sumunt ꝟ large.vt no.xxxij.distin. i sūma. Vel sexto hoc fuit dictuz ꝓpter illos minores q̄s ꝓferre pnt abbates pbyteri 7 bndicti bis in q̄s hnt epalem iurisditōem vel q̄si.de eta.7 quali.cū cōtingat. de priui.abbates.li.vj.7 quelibet solutō bona. No. septimo tria ꝓpter q̄ dz subditus abstinere a suscepti one ordinū ab epo ꝓprio suscipiendoz 7 alioz iuriū p̄tinentiū ad ordinē epalem.primo si ꝓprius eps ē hereticus nō em posset ꝓferre executōem.de quo.xxxij.dis. §.xx.vbi de hoc.7 no.in.c.cum nō liceat.s.eo.scdo si eps ꝓprius non bz gr̄am sedis aplice.puta q: ē excōicatus vel suspensus aut interdictus.de quo p̄ text.iuncta glo.in.d.c.j.de or.ab epo.7.d.§.xx.tercio si non vult sacramēta nisi symoniace ꝓferre.ad ꝟ.j.q.j.q̄busdam. 7 q̄si p totū.7 qđ le.7 no.in.c.p tuas.ij.de symo.maxie i c.j.p Jnno.de scisma.7 in.d.c.cū non liceat.7 dicit ibi dixi.7 in.c.via.de coha.cle.7 mu. An antē bis casib⁹ vl eoz altero liceat subdito recipe ordines vel alia sacramenta a quocūq̄ epoz dic vt.j.dicam.nam iste tex.facit q̄ non. cum hoc cōpeteret isti abbati ex privilegio. No.octauo tex.mirabilez q̄ non solū de privilegio alteri concesso ē fienda mentio in secūdo ad hoc vt illi p̄iudicet ꝟ etiaz de privilegio limitato ipi privilegiato concesso si scdm concedit pure sine limitatōne in p̄iudiciū iam iuris alteri reseruati in primo privilegio .qđ nescio alibi.7 de hoc.j.aliquid. Nota nono 7 tenementi q̄ impetrans ius contrariū primo saltē ad intētionē impetrantis 7 vtentis vī renūciare iuri qđ prius hēbat.de quo aliqd.j. No.decio q̄ impetratio privilegij causat malā fidē respectu iuris prius possessi.vī em impetrās fateri se non ius hre q: non p̄sumitur frustra impetrasse privilegiū.ar.in.l.vna.C.q̄ thesau.li.x. iō si privilegiū reptt ex aliqua cā non valere nō potest p̄scriptio allegari.qđ intellige qñ p̄scriptio non ē p̄vilegio cōformis vt ꝟ als secus.vt in.c.cū p̄sone.de priui. li.vj.7 de hoc clarius.j. Venio ad glo.7 p̄ q̄ro quaz actōz intētauit iste abbas ꝟ epm:rñdet gl.j.q̄ vti possidetis.7 satis ꝟ indicio meo innuit ex lra in eo q̄ petebat q̄ eps non impediret ꝛc.7 tenēdo būc intellectū dicit Jnno.q̄ verba ista posita in libello sicut in privilegijs ex supabundāti ponūtur. Hosti.ꝟdicens q̄ si ex p̄vilegio fundabat intētio abbatis non videt q̄ illa verba supabundent imo sunt necessaria.de lib.obla.c.iij.d fi. instru.inter dilectos. Jo.an.saluando Jnno.dic se putare q̄ iō Jnn.sic dixit q: agens vti possidetis non haberet necē phare dōiū ꝟ possessiōez tm̄. Ego dico q̄ lz non sit necesse phare dōium est tm̄ vtile.quia si vterqz pariter pharet possessionē pferret illi q̄ pharet titulū. vt in.c.lz.de pba.vbi de hoc. Preterea pōt dici q̄ abbas non allegauit ꝟ privilegiū rōne tituli.sed vt certificaret petitionem suā.dicebat em q̄ eps non impediret quo minus hoīes illius comitatus sibi solverēt decimas ꝟm q̄ in p̄vilegijs ꝓtinebat.i.ꝟm ordinē 7 moduz in p̄vilegijs ꝓtentū. Vel pōt ꝟm Jnn.ꝟ dici q̄ abbas ꝟ egit ꝓfessoria ꝓ iure decimar.ff.si serui.vin. egi. Et sup ꝟ libello nō ponit ꝟ sniā ꝟ sup scda pte libelli que ponit in decisa.nā abbas etiā petijt vt clerici ecclesiaruz monasterij libere possent recipe sacramenta a quo epo vellent.vt in glo.ij.dī.7 sup hac pte ponit ꝟ snīa q: faciebat ad titulū.alia ꝛo ps snīe fuit decisa q: non faciebat ad titulū 7 mirabilis fuit hec decisio.debuit em̄ sustineri etiam alia ps libelli sup qua non ponit ꝟ sniā 7 exprimi illa ps sup q̄ sentētiar. Et placet mihi pl⁹ primus intellect⁹ q̄ abbas hoc egerit vti possidetis 7 eps eū recōuenerit.vt habet in lra.7.j.latius dicet p⁹ glo. Glo.ij colligit ar.q̄ reges pnt dare p̄uilegia sup decimis. Op.de.c.dudum.7.c.tua.d deci.glo.stat ꝟ rio ꝟ non soluit. Jnnocē.dicit q̄ iste rex sanctus erat 7 aplice sedis legatus.vel ꝟm Hosti.rex donauit tpalia paschalis spūalia.s.eo.auditis.vel non examinat ꝟ iste articulus q: sup parte libelli decisa fert sniā ꝟ ꝟ nō solvit ꝓrium.nam non debuisset admitti libellus patenter ineptus.vt nota.in.c.j.de offi.vi.7 in.l.j.ff.de offi.asse. Ego dico q̄ oz p̄supponere q̄ aut iste habebat als potestatem puta q: legatus pape vel q̄ erat purus laic⁹ 7 q̄ habuerit illas decias ab antiquo in feudū 7 postmodum illa ꝓcesserat monasterio d ꝓsensu dyocesani.iuꝛ c.cum aplica.de bis q̄ fi.a prel.nec ponit ꝟ p̄cise tenor libelli sed substātia dūtaxat. Opp.ꝓ privilegium paschalis limitate ꝟ ꝓcessum. videt em̄ q̄ fuerit superfluū cū data p̄uitate ꝓprij epi liceat ab alio ꝟ spūalia rcipe. ar.in.c.significanit.de offi.or. Glo.in x.paschalis.vi dēt fateri ꝓrium.7 idem hic Goff.sed Hosti.ꝟ.p.c.romana.de supplē.neg.pla.li.vj.vbi pz q̄ ꝓpter delictum epi iurisditio non devoluit ad archiepm ꝟ ad papā.et ꝟ credit Jo.an.verius.7 faciūt p locū a spāli.c.ees. de tēp.or.li.vj.in fi.7 p hoc facit ꝟ decre.vbi facultas recurrēdi ad aliū epm fuit privilegio concessa.7 ad.c.significanit rñdet q̄ ibi ponit casus spālis. Preterea ꝟ privilegiū ꝓcedebat vt quēcūq̄ epm etiā exneū possz abbas eligere qđ als de iure cōi nō licet.ix.q.ij.p totū. Opp.cōtra tex.in eo q̄ dicit privilegiū debere facē mentionē de p̄cedenti privilegio .nam privilegiū ē lex privata.iij.di.p̄vilegia.sed vna lex tollit aliā lz d ea mētionem non faciat.vt in.c.j.de ꝓsti.li.vj. Glo.solvit in x̄bo nulla.q̄ cōtrariū loquit in legib⁹ cōibus quas papa p̄sumit scire.d.c.j.de testa.l.omniū. secus in legib⁹ privatis vt sunt privilegia. q: cum ista ꝓsistant i facto non p̄sumit illa scire princeps 7 p ꝓns nec revocare nisi specificā faciat mentionē. Adverte ꝟ sunt duo examinanda.primo nūquid privilegiū valeat non faciens mentionē de privilegio alteri concesso. 7 iste ꝓprie nō ē casus noster q: nullū privilegiū fuerat ꝟ epo ꝓcessuz Scdo an privilegiū debeat facere mētionē de alio privilegio ipimet privilegiato ꝓcesso prius 7 iste est casus ꝓprius nr̄. Primū nō tangūt ꝟ doc. ꝟ plene no.in.c.j. d rescrip.7.c.cū ordinē.eo.ti.p glo.in regula generi.de re.iu.li.vj.7.xxv.q.ij.i sūma. Et ꝓcludo sic q̄ aut vtrūq̄ privilegiū ē spāle.7 scdm non p̄iudicat primo nisi de eo fiat mētio.ar.opti.ꝟ.7 facit.c.cetez.7.c.ij.de rescri. aut alterꝫ ē generale 7 reliquū spāle.7 hoc casu sūt mlte varietates.de quib⁹ p doc.in.d.c.j.7.c.cū ordinē.gl. tū in.d.regula generi.7.xxv.q.ij.in summa.tenēt idem. q: p privilegiū acq̄situm ē ius pti. In ꝓrium multū tam facit.c.j.de rescri.7 fortius.c.dudum.7.c.q̄uis ij.de p̄ben.lib.vj. Pro quoz concordia ego sic distinguo q̄ aut privilegiū ē tale q̄ acq̄situm est ius in re i omnib⁹ speciebꝫ ꝓtentis sub genere 7 tunc indubie puto q̄ privilegiū spāle non derogat generali cū iam sit sortitum effectū suū 7 acq̄situz ē ius pti in qualibet specie.pone exemplū cuidā ꝓcessum extitit p sedem aplicā privilegiū p̄cipiendi decimas in tota parochia deinde fuit cōcessa facultas alteri p̄cipiendi ex certis p̄dijs illius parochie.de primo privilegio nulla habita mentione certe non debet i aliquo primo privilegiato preindicare q: si sola possessio alterius impedit vires privilegij de

alterius possessione mētione nō habita. vt in.c.ij. de de-ci.li.vj.no.in.c.dudū.ō priuile.fortius impedit ℔ casu ꝑrietas cū possessione.princeps cēm nō videt in dubio voluisse alteri ꝑiudicare.ar.in.l.ij.§.siqs a principe.ff. ne qd in lo.pub.7.c.sup eo.de offi.dele.facit.c.ꝓstitut⁹ 7 qd ibi no.de rescri. ¶ Ñq3 p priuilegiū ꝓcessum ē ius ad rē 7 adhuc pēdet 7 tūc q3 nō fit tātū ꝑiudicium posset ꝓcedere alia opinio q̄ b3 q̄ generali deroget spāle. Et ita intelligant 7 limitent pal.c.dudū.7.c.q̄nis. ī rōne corū 7 videt hec distinctio eq̄ssima 7 reducunt ad con-cordiā ꝓxie opi. de q̄bus in iuribꝫ p̄alle. Et dat intelle-ctus nouus ad.c.j. de rescri. qd̄ dz intelligi ꝑm p̄dictaz distinctōnem. s. q̄ ibi p priuilegiū generale nō erat ius q̄sitū in re iō valuit scdm spāle lz de primo nō faceꝫ mē tionē. 7 ℔ de prio mēbro. ¶ Venio ad scdm membruz in quo ampliādo 7 ꝓcludēdo Inn. dico sic q̄ aut ei cō cedit aliud priuilegiū sup separatis vel sup eisdem vel q̄ sup executōne ꝑme gie 7 non ē necesse q̄ de prima fiat mentio q3 ℔ nullibi cauet. solū cēm ꝓpter odiosam plu-ralitatē bñficioꝝ ℔ cautū reꝑit in mā bñficioꝝ. vt in.c. si motu ꝓprio. de ꝑben.li.vj.7 ī.c.ī nra. de rescrip. cū si. hinc notabiliꝫ dixit Jo.an.in.c.ij. de si. p̄by.li.vj. q̄ le-gitimatus 7 dispensatus sup defectu natalium si impe-trat postea bñficiū non tenet de priori defectu vel di-spensatōne prius facta facere mentionē qd̄ ē mēti tenē dum. aut bñs priuilegiū vel dispensatōem cū certa mo deratōne seu reseruatōne iuris alterius impetrat secū-dū priuilegiū simplr ꝑiudicādo iuri alteri p primū pri-uilegiū reseruatū 7 nō valet nō facta mētōe de priori. 7 iste ē ꝓprius casus bui⁹.c. ꝑm Inno. 7 bñ. nam papa pri us ꝓcessit abbati priuilegiū cū certa moderatōne 7 reꝑ-uatione iuris dyocesani vt prius. s. peteret abbas ℔ sa-cramēta a dyocesano ꝓprio 7 data ipius ꝑuitate postu laret a quocūq3. postea ℣o impetrauit simplr vt posz recipe a quocūq3 non facta de priori priuilegio mode-rate concesso mentione. 7 dicit q̄ non valet scdm q3 si papa sciuisset non mutasset saltē ita de facili primū mo-deratū p scdm imoderatū. j. de dec. ex multiplici. ¶ Per qd̄ infert Inno. idem dicendū si p̄ papa concessit ptem alicuius rei vt decimaꝝ ex priuilegio 7 ptē reliquit iu-ri cōi. si postea ptem iuri cōi relictam eidē vel alij cōce-dat nō valet nisi de priori cōcessione fecerit mentionē vt ℔. secus cēt ꝑm eū si a principio in oēm casum conce-deret vsum vel libertatē in rem integrā. q3 tūc nō tene ret facere mētionē de iure cōi. alle. no. in.c.j. de rescrip. Ego de hoc vltimo an in priuilegio p̄ ius cōe sit fiēda mentio de iure cōi remitto ad plene no. in.c.nōnulli. ō rescri. vbi plene hanc mām examinaui. ¶ Do. an. tractat in.d.c.j.7 Jo.an.ī.c.j.ō excess.p̄la.li.vj. ¶ Bar.7 alij in.l. quotiens. C. de p̄ci.impe.offe.7 in.l.fi.C.si p̄ ius vl vti. pub.7 in extrauaganti ad reprimenda. in ℣si. non ob-stantibꝫ priuilegijs. ¶ Hz ad primū dcm allego p concor-danti ad istū tex. valde notabilē in.c.ij. de si. p̄by.li.vj. vbi dicit q̄ si papa dispensauit cū illegitimo vt defe-ctu natalium non obstante possit ꝓmoueri ad sacros or-dines 7 vnicū bñficiū curatū obtinere si postmodū ille sic cū moderamine dispensatus impetrat vt plura cu-rata possit obtinē nō facta de suo defectu mentōne nō valet scda gr̄a. vt dicit ibi Jo.an. q3 scda dispēsatō ad dit prime excedendo primū moderamen. iō non valet de prioꝝ non facta mētione q3 si papa sciuisset non cō-cessisset verisimiliter dispensationez ita amplā. Et per hoc amplio hūc tex. 7 theoricā Inn. q̄ lz p primū priui legiū non sit alteri ius reseruatū. tn̄ si scdm addit ꝑmo moderate ꝓcesso moderamē excedēdo nō valet secūdū de illo nō habita mentōne. si cēm papa sciuisset forte di xisset sufficit tibi gr̄a primo concessa cū moderatōe. ar. in.d.c.in nr̄a. 7 ℔ singulariꝫ notabis. ¶ Glo. in ℣. renū ciasse. colligit ex tex. q̄ priuilegiū 7 p̄scriptio sunt p̄ria ex quo simul haberi non possunt imo ingressus vni⁹ al-terius optatur exclusionem vt ℔. ¶ Cōtra hoc op. naz iure cōi 7 priuilegio pōt q̄s vti de consuetudine cū dile-ctus. nec renūciat quis iuri militari lz vtaꝫ iure cōi. vt l.iij.ff. de testa. mili. Jtē pōt q̄s simul inniti iuri cōi 7 cō suetudini. vt in.c. sopite. de censi. ergo pari rōne debet q̄s posse vti p̄scriptione 7 priuilegio. 7 p hoc bo. tex. ī c. auditis. s. eo. ¶ Soluit glo. in effectu q̄ aut quis impe-trat priuilegiū iure collatoriū. 7 videt renūciare p̄scri-ptioni. q3 ex diuersis causis ñ pt haberi dñium. de fi. in stru. inter dilectos. Aut impetrat priuilegiū confirma-toriū. 7 tunc secus. ¶ Hec solutio mihi non placet. q3 lz q̄s dñium ex pluribꝫ causis non possit acq̄rere tamē pt ad cautelam varios titulos multiplicare nō ad effectū ꝓsequēdi ius ex varijs titulis sed vt ex illis possit se de-fendere. vt in.c. post electōnem. de ꝓcess. ꝑben. 7 ibi di-xi. facit etiā qd̄ no. Jo.an. in.c.cū p̄sone. de priui. li.vj. vbi dicit post Jo.mo. q̄ vbi dubiū est de primo titulo pōt res acq̄ri ex scdo ad cautelam. allegat. d.c. post elec-tionem. facit. c. cum dilectus. de consue. Idem dic q̄n mihi pinguius succurrit p secundum. ar. in. l.iij. ff. ad l. falci. Jtem q̄ p̄scriptio 7 priuilegium non sunt p̄ria ī effectu plene ꝓsequit glo. in regula nullus pluribꝫ. de reg. iur. lib. vj. vbi vide. Et ideo dic melius vt colligit ex glo. sequenti. que dicit q̄ ideo p priuilegium renun ciauit prescriptioni quia priuilegium et p̄scriptio non compatiebant se in casu nr̄o. q3 p p̄scriptōnem compe tebat omnimoda libertas. ¶ Priuilegiū ℣o in se hēbat moderamen vt p3 ex lr̄a. secus aūt si priuilegiū concessis set quod p̄scriptio. Et hūc intellectū sequūtur hic cō-munit doc. Unde ponderāt hic ¶ Host. 7 Abbas ℣bū bmōi hic positum in fi. tex. quod videt restringere di-spositionē huius. c. ad casum ꝓpositū. s. vt cū priuile-gium h3 formam p̄riam p̄scriptōni. ¶ Cōcludo g̃ istā mām sic q̄ aut priuilegiū h3 formam p̄riam p̄scriptiōi aut conuenientem. ¶ Primo casu aut p̄scriptio erat cō-pleta 7 videt p priuilegiū renūciare p̄scriptōni vt hic Idem in alia dispositione p̄ria alteri. vt in priuilegijs p̄rijs ꝑm Inn. facit. xxxij. q. j. c. cū renūciatur. 7. xj. q. iij. estimant. cū sequēti. aut non erat cōpleta. 7 impeditur cursus p̄scriptionis ꝓpter malam fidem sup̄uenientez. vt hic. lz cēm ab impetratōne priuilegij p̄scriptio possit inchoari ad limites priuilegij. vt in.c.cū p̄sone. de priui. li. vi. cursus tñ inchoate p̄scriptōis impedit p priuile-giū impetratū simpliciter a me cū simplr impetrando fateri videat se credere rem ad se nō ptinere. ¶ Secdo casu q̄n priuilegiū non p̄riat p̄scriptiōi etiā distingue aut p̄scriptio erat completa. 7 dico q̄ nō renūciat pre-scriptioni. ß videt impetrasse scdm titulū ad maiorem cautelā. d.c.auditis. s. eo. 7 qd̄. s. dixi. aut p̄scriptō non erat completa 7 impedit cursus inchoate p̄scriptōnis q̄ p̄sumit in mala fide impetrando priuilegiuz. pōt ta men de nouo ad limites priuilegij inchoari p̄scriptō si aliquo facto intrinseco priuilegiū cognoscet. vt. s. dixi. 7 hec vident de mente Jo.an. 7 ¶ Host. lz non ita ordi-nate 7 clare ꝓsequant. An autē sufficit sola interꝑta-tio ad exclusionem p̄scriptōnis p̄rie seu priuilegij p̄rij an req̄ratur vsus priuilegij: ¶ Glo. pe. ꝓpe medium dicit solū impetrationē sufficere. Inn. variat primo eni dic hanc ꝓclusionē seu tacitā renūciatōnez ꝓcedere ex vsu secus si ipetrans nō fuisset priuilegio vsus. 7 postea dic hanc esse veritatem q̄ ipetrando p̄rium priuilegiū pri mo renūciare videt. renūciatō cēm fit ꝑm eum non tm̄ exp̄sse ß etiā tacite. C. de testa. mili. l. j. 7. l. fi. 7 quocunq3 indicio. ff. de acq̄. here. recusari. Ideo Jo. an. videtur summādo decretalē req̄rere vsuz. Ego ℣o acquiesco priori dicto vt sufficiat sola ipetratio. quia solus ani-mus ad renunciatōnez iuris sui sufficit. l. sigs vi. §. dif-ferētia. ff. de acq̄. pos. 7 xj. q. iij. estimant. cū sequenti q̄ satis p̄sumit ex impetratōne iuris p̄rij. ar. c.ij. de renū. li. vj. 7 iudicio meo ꝓbat ℔ in fi. tex. dū dic. p̄sertim cū

fuerit vsus ꝛc. naꝫ dictio ꝑsertim ex ꝓprio significato denotat idē in casu ꝓpio. vt no. i. c. auditis. de elec. et. c. qm̃ frequent'. vt lite nō ꝓte. ꝙ notab. ¶ Hꝫ ꝯ ꝓdicta ꝙ ꝯ tex. oppo. videt' em̃ q̄ abbas impetrādo priuilegiū ꝓriū nō potuerit renūciare iuri tā ecclie q̄sito p ꝑscriptionē. ar. in. c. frat'nitatē. de dona. ꝙ. C. de trāsac. ꝑses. ꝙ. ff. ō pac. l. ꝯ iuris ciuilis regulā. ꝙ ff. de dona. l. filiussa milias. vbi dicit' q̄ ꝓcessa libera admīstratōne alicui ñ intelligit' ei data ptās dilapidandi vel donādi vl' pactū gratuitū faciendi. Ho. dic̄ Inno. q̄ maior ꝙ liberior ē ptās ꝓlatoꝝ q̄s alioꝝ admīstratoꝝ sicut apparet ex decre. ceteꝝ. de dona. quasi sentiat q̄ contraria loquūtur in admīstratōne alijs q̄s ꝓlatis concessa. Sed ꝓb nō soluit' contrariū. de. c. fraternitatez. de dona. vbi dicit' q̄ ꝓlatus potest eccl'e conditōnem meliorē facere non aūt deteriorez. Ad idem adduco notabile dcm̃ eiusdē Inno. in. c. accedentibꝫ. de excess. prela. vbi inter ceteꝛa dicit q̄ siue sint consuetudines siue constitutōnes siue priuilegia honorabilia vel vtilia ecclesijs illa nunq̄s videntur illi decre. renunciare p vnū actum vel ꝑplures quia etiam si expresse vellent renūciare non possent. allegat. d. l. preses. ꝙ. d. l. contra. §. fi. Et subdit si hoc casu oēs de capitulo vellent facere aliquid contra priuilegium vel consuetas constitutōnes suas vnus solꝰ possz ꝓdicere. ar. in. c. j. de his que fi. a ma. pte capi. ꝙ forte ob hoc dubitauit Inn. ꝙ sbiūxit ꝓb q̄ si ex tali r̄muneratōe ledere' enormiter monasterium dabit' in integrum restitutio. de in inte. resti. c. j. Secūdo soluit Jo. an. distinguendo inter renunciatōnem seu donationem magnā ꝙ puam. vt le. ꝙ no. in. d. c. cetez. de dona. ꝙ. c. aplice. eo. ti. Vel pōt ꝙ tercio dici ꝑm Inno. q̄ iō tenuit ꝓb renūciatio q̄ ex cā facta fuit. vt. s. abbas fugeret indignationem dyocesani. ar. c. cōtra morē. c. di. ꝙ. ff. de sepaꝛa. l. j. §. illud sciendū. Cōcludēdo ꝓdicta dico q̄ aut quer' an ꝓlat' ꝰ possit cū enormi damno eccl'ie renūciare iura ipsius eccl'ie ꝙ dicendū q̄ nō. vt in. d. c. fraternitatez. ꝙ in. c. ꝓstitutus. ꝙ q̄d ibi no. s. de elec. ꝙ ꝑ Inn. in. d. c. accedentibꝫ. Aut quer' nūquid possit cum leui ꝑiudicō ꝙ dicēdū q̄ sic. vt in. d. c. cetez. ꝙ. xij. q. ij. terrulas. ꝓb vera nisi p pactū vel tacitā renūciatiōem redeatur ad ius cōe. tūc em̃ puto ꝑiudicari eccl'e non habita distinctōe inter ꝑiudiciū leue ꝙ graue. ad hoc tex. no. in. c. j. ꝙ. c. fi. de pac. li. vj. ꝙ q̄d ponit Fede. consi. lxxxviij. al's. cxij. in fine. ꝙ hoc casu pōt intelligi iudicio meo iste tex. ¶ An aūt in hac renūciatōne tacite vel exp̄sse exigat' ꝓsensus capli: Inno. p̄ sentit q̄ sic. dicit em̃ notandū q̄ ꝓb renūciatio de tamꝛaua libertate. s. q̄ a q̄cūq̄ vult accipiant clerici eccl'iastica sacramēta. valet etiā si conuentus cām ignoꝛasset. d. c. cetez. q̄d est singulariꝫ notandu. Postea dicit posse dici q̄ ꝓb interuenit ꝓsensus conuētus q̄ semꝑ ꝓsumit'. j. de his q̄ fiunt a ꝓla. c. ea noscit' vtrūq̄ dictū est vez in se ꝙ sic limitāda sūt dicta Inno. in. d. c. accedentibꝫ. ¶ Ultima ꝑs glo. ē facilis ꝙ hodie expedita in. c. j. eo. ti. li. vj. ¶ Sed extra glo. quero cōiter dicit' q̄ ꝓb abbas ꝓueniebat eꝑm interdicto retinende possessionis. eꝑs ꝛo conuētus reconuenit actoꝛem interdicto recuꝑande. querit' nūc accumulatis p actoꝛem ꝙ reū bis interdictis de modo sentētiandi: Sol. ꝓb Inno. in hoc multū instat. ꝙ qꝛ ponit mām quotidianā e ā, ꝑsequar ꝙ ꝑ clarioꝛi expeditōe sciendū q̄ aut actor solus ꝓbat intentionē suā vt qꝛ ꝓbauit se possidere tēpore litis ꝓtestate ꝙ tpe turbatōnis q̄d ē necesse. vt insti. de interdic. §. hodie. ꝙ tunc ꝑ eo fertur sentētia dūtaxat. vt in. c. lz. de ꝓba. Aut reus ꝓobat solus spoliationem ꝙ ꝑ eo fertur sentētia ad limites petitōnis. arg. hic. aut vterq̄ nititur ꝓbare intentōnem suam scilicet actoꝛ turbatōnem ꝙ reus spoliatōnem. ꝙ tunc si ꝓꝰ cōstat de turbatōne q̄s de spoliatōne ꝓnunciabitur prius ꝑ actoꝛe interdicto retinende. compescet' em̃ reꝰ a turbatione donec sententietur sup̄ interdicto vnd̄ vi ꝑm Inno. allegat. c. cum venissent. de insti. q̄d satis placet vt interim euitetur turbatio ꝙ scandalū. ar. in. l. equissimum. ff. de vsufru. aut simul liquet ꝑ vtroq̄z. qꝛ actor ꝓbat possessionē ꝙ turbatōnem reus ꝛo ꝓbat spoliationem. ꝙ tunc aut ꝓbat q̄ vi ab alio possidet id ē q̄ aliū illa re spoliauit ꝙ non ꝓdest cōuento qꝛ non pōt se defendere cum iure tercij. tex. est aptus in. l. j. ff. vti possi. i fi. ꝙ hoc ideo cōtingit. qꝛ ius tercij nō excludit prorsus ius agendi. non ergo sequit' spoliaui aliuz ergo tu potes me turbare. facit. l. bona fides. ff. depositi. secus aūt esset vbi ius tercij ꝓrius excluderet ius agentis. tūc em̃ potest opponi de iure tercij. vt. l. cuz seruū. C. de ser. fu. no. Bar. in. d. l. j. §. fi. q̄d ē notandu. Ad hoc reducas plire no. ꝑ Jo. an. in. c. mandatum. de rescꝛ. vbi discutit post alios an ꝙ q̄n liceat de iure tercij ꝓponere. Aut ꝓbat conuētus q̄ ab eo possidet vi. ꝙ hoc casu Innoc. ponit opi. Quidam em̃ dicūt q̄ fertur sn̄ia sup̄ vtroq̄z ꝓb executioni non mandabit' sn̄ia nisi sup̄ interdicto vñ vi. quasi sn̄ia restitutoria trahat ad se et absoꝛbeat sn̄iam sup̄ turbatōne. ar. in. c. cum dilectus. de cā pos. ꝙ ꝓpꝛie. Alij vt refert Inno. dicunt q̄ hoc casu nulla sententia ferꝛ' supeꝛ interdicto vti possidetis. ꝙ ita intelligunt isti. l. j. §. fi. ꝑalle. vbi dicitur q̄ si aliq̄s vi aut clam vel ꝑcario ab aduerſario possidet q̄ non debet vincere in interdicto vti possidetis. ꝙ exponūt illa verba. i. nulla sententia sup̄ isto interdicto debet ferꝛi. Sed primi qui tenent q̄ sn̄ia debet ferꝛi q̄d ē tutius ꝑm Inn. exponunt ista ꝛba legis que dicūt q̄ possessoꝛ nō debet vincere hoc casu. s. cum effectu qꝛ illa sn̄ia non mādabitur executōni q̄d tn̄ tūc tm̄ obtinēt ꝑm Inn. q̄ñ conuētus vti possidetis recōueniebat actoꝛē interdicto vnde vi. si em̃ aliter velles intelligere illam legē. s. q̄ interdictuz vti possidetis non ꝓpetit ꝯ spoliatoꝛē cum effectu ꝙ q̄ reus possit excipe de spoliatōne sua sequeret' ꝓb absurditas ꝑm eū. s. q̄ nulla sn̄ia sup̄ interdicto vti possidetis ferꝛi possit ꝓbata spoliatōe. quia si ferꝛet' sn̄ia q̄ reꝰ q̄ ꝓbauit spoliatōnem cesset a molestia exp̄sse contradiceꝛet. d. l. j. in fi. vbi dicit' q̄ actoꝛ non debet vincere ꝓbata violentia vel clādestinitate seu p̄caria possessione. Si ꝛo iudex absolueꝛet reum spoliatū ab impetitione actoꝛis. ꝓb etiam non pōt stare. qꝛ ꝑ ꝓñs ꝓcederet q̄ molestet possessoꝛē q̄d est falsum cū etiam p̄dō sit in sua possessione defendēdus. vt. s. de resti. spo. in literꝭ. Item si liceret eidem spoliato turbare eadē rōne ꝙ spoliare q̄d falsum ē. qꝛ etiā ipi ꝓrioꝛi spoliatoꝛi competit interdictū ꝯ secūm spoliatoꝛē ꝙ primo spoliatū. vt in p̄alle. decre. i l'ris. ꝙ q̄d ibi no. Item ꝑm euz p̄ dictū modum agēdi. s. vti possidetis ꝙ excipiēdo de spoliatione non fiet rei restitutio spoliato. qꝛ nec ad ꝓb actum ē nec interdictū vti possidetis. institutū ē ad possessionez recuperandā. Item si ꝓstat q̄ male fecit iste spoliatus qui turbat possessoꝛē g̃ dz puniri. Et si dicēs forte vt aliq̄ inaniteꝛ somniauerit q̄ puniet' ꝑ alias actōes. s. ꝑ actiones iniuriaꝝ vel ꝑ officium iudicis. certe ꝓb non procedit ꝑm ipsū. qꝛ actio iniuriaꝝ ē ꝓdita ad vindictā tm̃. vñ ꝑ hoc nō consequeret' possessoꝛ q̄ cesset' ab eꝰ molestatōne. quare ꝓcludit Inn. q̄ ꝛba illius. l. j. in prin. ꝙ in fi. vbi dicit' q̄ possessoꝛ nō obtinebit in interdicto vti possidetis ꝯ istum q̄ spoliat sic eēt intelligēda sc̄z si reus añ litē contestatā excipiat ꝯ agentem interdicto vti possidetis non eē audiēdū nisi prius restituat rez ō q̄ agit' q̄ reum prius spoliauit. ad hoc. c. sup̄ spoliatōe. de ordi. cogni. vel si directe ꝓponat interdictum vnde vi ꝯ agentē vti possidetis. vult g̃ in effectu q̄ connēt' hoc interdicto habet duplex remedium. Primum vt actoꝛē expellat ab agēdo ꝓponendo spoliatōem suaz ꝑ viam exceptionis ante litis contestationē. secus si pꝰ argu. eoꝝ que le. ꝙ no. in. c. ij. ꝙ. c. fi. de ordi. cogni. sc̄dm vt directe ꝯ actoꝛem intētet in'dictum vnde vi. ꝙ probata spoliatione obtinebit ipe solus in effectu. lz etiaz

ꝓnunciari debeat sup interdicto vti possidetis. sed sententia nõ mandabit executioni. ar. c. cuz dilectus. d. cã possess. 7 ꝓpie. 7 ad hanc breuẽ ꝓclusionez põt reduci tota ista glo. Inn. ꝙ volui tota sua verba recitare vt videas sua subtilia motiua. Bar. aũt in. d. l. j. §. fi. nõ placent hec dicta. põderat eñ tex. in. d. l. j. in fi. in eo q̃ dicit q̃ possidens vi clam vel p̃cario a conuẽto nõ debet vincere in hoc interdicto vti possidetis. ex hoc eñ verbo vincere oñdit q̃ hec exceptio non ẽ p̃cise examinanda añ litis ꝓtestatõnem ꝙ postea ad merita cause vsq̃ ad tp̃s diffinitiue. nam si ante litẽ ꝓtestatam examinaret non posset diffinitiue ꝓnunciari. in. c. quoniam. vt lite nõ ꝓtest. Ad idẽ tex. iuncta. l. j. in prin. vbi pretor dicit vim fieri veto quo minus possideas vti possidebas non vi non clam nec p̃cario. 7 sic habuit respectũ ad diffinitiue tp̃us 7 nõ ad processum nil tñ specifice attingit q̃d iuris cum ꝓponit spoliatio q̃ viam actõnis. nec rñdet ad absurditates. Inno. tñ colligit vnũ singulare dicẽs quod ẽ de directo cõtra fundamẽtum Inn. dicens deiectum posse inquietare deiectorẽ suũ q̃cũq̃ nec tenetur interdicto vti possidetis ꝙ repellere nõ licet nisi incõtinẽti. l. iij. §. cũ igit. ff. de vi 7 vi ar. 7. c. olim. de restit. spo. 7 ita dicit tenere glo. in. l. vna. C. vti possidetis. q̃d ẽ menti tenẽdum. Do. an. sequit bar. vt exceptio spoliationis possit opponi hoc casu etiã post litis ꝓtestatõnem. Item dicit q̃ si spoliatio fuit deducta pviã actionis 7 ꝓbata nõ ẽ ꝓnunciandũ sup interdicto vti possidetis dũmodo dicat cõuentus non eẽ sentẽtianduz lz aliud sentit Inno. Mouet q: hec exceptio spoliatõis ẽ pemptoria que põt q̃cũq̃ opponi. 7 q: in exceptõib⁹ sufficit ꝓponi factum ex quo colligat exceptio 7 quasi directa p̃ria actio bz finem exceptõnis q̃q̃ negat ius agendi. nam si dicis te dñm ego ꝓtradico me dominũ: lz agẽdo excipio te dñm nõ esse. 7 q: notorie ꝓstat agẽtem non habere ius agẽdi põt 7 debet iudex sentẽtiare ꝓ agente recuperande 7 non ꝓ agẽte vti possidet. Itẽ quia inanis esset illa pronũciatio si in effectu nõ mãdaret executiõi si liceret turbare liceret spoliare quod est falsum. d. c. in lris. quia aliud ẽ in turbatiõe q̃ in spoliatione vel econtra. spoliatio eñ scda purgat vitiũ pri me spoliatiõis ꝙ nõ turbatio. 7 q: plus ẽ spoliare q̃ turbare non obstat q̃ spoliato detur remedium ad recuperandũ fortius dabitur ad defendẽduz. q̃nimmo ꝑm do. an. fortius dat ad recupandum ꝓpter rõnem precedentem. non obstat q̃ iniuste faciat turbãdo. quia ibi iuste facit donec liqueat de violẽtia ꝙ iuste facit 7 fecisse cẽsetur factum hoc liquidato. 7 hoc satis placet ꝙ cõcludẽdo latius 7 clarius dico q̃ triplex remedium competit conuento vti possidetis. q̃ ptẽdit se spoliatum ab actore. Primũ vt eũ repellat ab agẽdo excipiendo de sua spoliatiõe añ litem contestatam. 7 hec exceptio dilatorie ꝓposita operabit effectum repulsiuũ non q̃a detrabat iuri agẽdi vti possidetis cum nõ opponat peremptorie ꝙ ex priuilegio tributo spoliato. non eñ compellit respõdere spoliatori añ restitutõem. vt in. c. ij. in fi. de ordi. cogni. 7 q̃ hec exceptio ad effectũ repulsiuũ agẽdi debeat ꝓponi ante litem ꝓtestatam est tex. iuncta glo. in. c. j. ij. q. ij. Ecõm remediũ ẽ vt de expoliatiõe excipiat pemptorie 7 sic post litem ꝓtestatã vsq̃ ad sẽtentiam ꝙ donec fuerit in causa ꝓclusum p. d. l. j. i prin. 7 in fi. ff. vti possidetis. qua ꝓbata dz actor succumbere ꝙ non fiet restitutõ cõuẽto si hoc nõ competit. quia ordinata ad finẽ repellẽdi nõ ꝓsequũtur effectum ꝓsequẽdi. vt ꝓbatur in. d. c. ij. de ordi. cogni. non obstat si dicatur q̃ ꝑm hoc licebit spoliato impune illum molestare. quia dico q̃ aut istum molestat in possessiõe sb-tracta. 7 non habet spoliator de quo cõqueratur cum possit sibi pronidere restituẽdo possessionem violẽtam 7 ipe fuit 7 est istius turbatõnis causa. non enim voluit pretor talem in violẽta 7 iniqua possessione defendere ne sit iniquitatis fautor 7 ne inde ꝓcedant iniurie vnde iura nascũtur. in. c. qualiter 7 quando. j. de accu. 7. l. minimus. C. vnde vi. 7 hec potuit esse ratio decidendi. in dic. l. j. vbi dicitur q̃ talis violentus vel clãdestinus nõ debet in hoc interdicto vti possidetis vincere. sicut in simili iura mandant actorem in possessionem rei petite mitti. vt reus contumax tedio affect⁹ veniat respõsurus. vt in. c. quoniam. §. in alijs. vt lit. nõ ꝓte. Tercium remedium ẽ vt conuentus deducat spoliationez suam directe proponendo interdictum recupande sicut videtur fecisse episcopus hic. quo casu ꝓbabiliter potest de modo pronũciandi dubitari vtroq̃ probante intentionem suam. Opiniones hincinde supra vidistis. mihi placet opinio vt non ꝓnũcietur ꝙ actore ī interdicto vti possidetis. q: ex ꝓbatõib⁹ quenti clare cõstat q̃ sibi ius non competit. voluit. n. ꝓtor in hoc interdicto vti possidetis subuenire violẽto possessori cõtra spoliatum. d. l. j. Et satis est q̃ constet illum violentum possessorem. ar. c. ecce. xxiij. q. iij. Item reus petẽdo illius possessionis restitutõem satis videt excipe vt ꝓ illo nõ pronũcietur. q̃ qui vult cõsequẽs vult 7 antecedens. l. illud. ff. de acqui. here. 7. c. cũ. Do. 7 quod ibi no. de ꝓsti. 7. c. ex pte. d sponsa. vnde poterit iudex sic pronunciare q: tu actor ꝓbasti possessionem 7 turbatõem erat ꝓ te ꝓnunciandum. ꝙ quia actor ꝓbauit q̃ vi ab eo possides 7 petijt sibi possessionem restitui ideo eũ restituimus 7 te ꝓdemnauimus ad possessionẽ libere relaxandam. et hec sufficiant ī hoc articulo. Ultimo q̃ro q: text. in. d. l. j. ff. vti possidetis. dicit q̃ nõ dz actor in hoc interdicto vti possidetis vincere ꝓtra reũ a quo possidet vi clam vel p̃cario quãdo dicitur actor sic possidere: Do. dicit Inno. q̃ lz Azo. in summa vti possidetis faciat magnas difficultates in expositõne illor verbor ipe tñ Inno. sic simpl'r dicit exponendo. possideo a te vi. i. violenter tibi abstuli 7 sic de alijs. Bar. in. d. l. j. §. fi. dicit q̃ salua reuerẽtia Innoc. labor Azonis nõ fuit indebitus. cã est ꝑm eũ. quia ad hoc vt istud interdictum alicui competat necesse ẽ vt ipe possideat. vnde si ego possideo vi clam vel p̃cario quomodo potestur agere cõtra me si non possides: Et ideo laborat mltuz Bar. imponẽdo exempla q̃ vterq̃ actor. s. 7 reꝰ possideat 7 eor alter possideat vi clam vel p̃cario. Sed ꝓfecto parcat mihi reuerẽtia bar. lz hoc possit contingẽ nõ tamẽ est necesse q: interdictũ vti possidetis dat nõ solum inter duos qui cõtendũt pariter possidere. vt. l. si duo. in pn. ff. vti possidetis. le. 7 no. in. c. lz. de pba. sed etiã datur possessori ad tuendam suã possessionẽ contra aduersarium qui eũ turbat 7 inquietat lz nõ possideat nec possidere cõtẽdat. vt in. d. l. j. §. est igit. leg. 7 no. in. d. c. lz. in glo. in verbo vti possidetis. 7 in. c. audita de restit. spo. quapropter tenendo q̃ actor solus possideat clare patet expositio illorũ verbor ꝑm Inn. potes eñ a me vel ab alio vi possidere. quia me a possessione deiecisti. clam quia me absente clam fuisti possessionem ingressus. p̃cario quia ad p̃ces cõcessi tibi vt possideres. si postea contra me te in possessione turbantem agis hoc interdicto vti possidetis. potero excipe q̃ vi clam vel p̃cario possides. 7 si a me deberes succumbere si ab alio secus quia quo ad me libere 7 iuste possides. dicta. l. j. in fi. ꝑm hanc viam res est clarissima. Sed si teneremus q̃ vterq̃ possideret. sed alter vi clam vel p̃cario quod esse potest. d. l. si duo. in princi. tunc ẽ difficultas in proponendis exemplis. 7 forte hoc casu laborauit Azo. sed dic breuiter vt not. in dicta. l. j. q̃ vi aut clam alter possidet. Si ego eram dominus: alius erat fructuarius qui possidebat naturaliter. tu iuisti et fructuarium deiecisti vi certe possid es a fructuario nõ a me domino. vnde vterq̃ nostrũ possidet. ego ciuilit 7 tu naturaliter 7 vterq̃ nostrũ ẽ tuendus in possessione. q: tu nõ debes me turbare in possessione mea ciuili

nec ego te in tua naturali sed si tu possides vi aut clã a me naturaliter vebes succumbere. vt in. d. l. si duo. et ī eisdem terminis pone exemplum quando alter possidet iuste. s. respectu iuste ciuilis possessionis. alter clã vel p̄cario respectu naturalis. Respectu ꝟo eiusdem speciei possessionis nō potest ℔ ptingere. q; duo eãdē rem eodē modo insolidū possidere non pñt. vt in. d. c. lz. de pba. Quid aūt si defacto vterq; pariter probauit se possidere insolidū. dic vt dixi in. d. c. lz. ℣ ℔ habes clare hūc articulū. ¶ Querit insup Inno. an snīa p possessore lata in interdicto vti possidetis pariat exceptōnem rei iudicate si idem p̄ quem iudicatū fuerit agat nunc p eisdem reb; interdicto vnō vi. ℣ rñdet q; non q; aliud est actio ℣ aliud agit nūc q℔ prius. ff. de excep. rei iudi. l. cū querit. cum duabus sequentib;. ℣. s. de testi. cām q̄ inter iconomū. Et quia snīa iudicis primo lata in interdicto vti possidetis non ꝓhibet molestatōnem iuris sed facti q℔diu possidet. hoc autē constat q; re euicta ab eo iam non possidet. illud autē certum est ꝑm'eum q; is qui interdicto vti possidetis succubuit possit ꝓponere rei vendicatōem. quare ergo similiter ꝓponere interdictuz vnde vi non poterit vl aliam competentem actōnem diuersitatis ratio nō apparet. ergo idem est dicenduz. C. de libe. prete. ℣ exhe. l. j. Si autem non egit vti possidetis sed cōfessoria petens aduersarium a sua molestatōne compescit ℣ obtinuit tunc reus non poterit agere vnde vi vel alio interdicto. ℣ est ratio ꝑm eum quia in primo iudicio in quo fuit confessoria intentata actum fuit de proprietate q̄ preiudicat omnibus possessorib;. s. de causa poss. et ꝓprie. cum dilectus. q; autez confessoria sit actio in rem in his incorpalibus probatur in. l. ℣ si forte. ff. si seruit. ven. ℣ in. §. ℣ contra insti. de acti. ¶ Ultimo vltra vocto. hic queritur quid si actor succubuit quia non probauit se possidere nunquid debeat condemnari reo in aliquo saltē vt eum decetero in sua possessione nō molestet. Glo. in l. j. C. vti possidetis. dicit q; non sed reꝰ debet absolui. latius hoc ꝓsequitur bar. in. d. l. j. ff. eo. dicens q; aut reus absoluit quia actor non possidet ℣ tunc actor ad mihilū condēnabit respectu possessiōis de qua agitur quasi secus respectu expensaꝝ. nam in his distinguendum. vt no. in. c. finem. de dolo ℣ contu. Aut reꝰ absoluitur quia docuit se possidere ℣ tunc distinguitur. aut enim docuit se possidere iuste et potest actori imponi silentium ne eum decetero molestet. l. circa. ff. de proba. ¶ Nota bñ hoc dictum. sentit em̄ q; si sup libello actoris reꝰ probat de iure suo est ꝓ reo pnunciandum lz exp̄sse hoc non petierit. de quo vide quod plene dixi in. c. ex conquestione. de testi. spo. Si autem docuit se possidere simpliciter tunc secus ꝑm eū quia posset eē q; possidet ab aduersario vi clam vel p̄cario. ℔ mihi nō placet donec aliud appareat possidēs ꝓsumitur iuste possidere. vt. l. fi. C. de rei ven. Itē tūc possessor non debet in hoc interdicto vincere cū appareret q; vi vel clam vel p̄cario possidet. d. l. j. in prin. ℣ in fine. secus ergo vbi non apparet de iniusticia possessionis. facit d. c. lz. de pba. nam in dubio possessor p̄sumitur in bona fide. vt plene dixi. s. eo. si diligenti. aut non constitit actorez vel reum possidere aliquo modo vtputa quia actor erat colonus vel creditor missus in possessionē ex primo decreto. vt. l. si duo. §. creditores. ff. vti possi. ℣ tunc non ē dubiū q; reus venit absoluendus. vt in. d. §. creditores. tamē actor in nullo sibi condemnabit vel p̄iudicabit ꝑm bar. quod intelligo ꝑm p̄dicta. quia reus non ꝓbauit se possidere. qñq; contingit q; vterq; possidet ℔ diuerso modo vt q; vnus similiter ℣ alius naturalr. ℣ quilibet debet obtinere in specie sua si iuste q℔sq; possidet. de quo dic vt. s. latius dixi. ℣ ad materiam ampliandā vide plene no. in. d. c. lz. de ꝓba. ℣ ꝙ Bar. in. d. l. j. §. fi. ℣. l. si duo. ff. vti possidet.

℣ hec notabis.

Abbas.

Quoniam omne. Cal⁹. Possessor male fidei nullo tpe p̄scribit. ita cōiter summat. sed ꝙ hoc summarium nihil induceret de nouo iste tex. cū eēt prouisum. s. eo. vigilanti. ideo plenius summo sic. Nec in foro canonico nec ciuili valet p̄scriptio cū mala fide. h. d. Diuidit in quatuor ptes. in ꝓma ponit cōstitutionis causam. in scda constitutōnem. ibi synodali. in tercia infert ex causa ibi cum generalr. in q̄rta cōcludit ibi vñ. ¶ Nota principiū q; omne quod non ē ex fide peccatum ē. ℣ sunt ꝟba apostoli ad Romanos xiij. in fi. que expone vt plene prosequitur Gratianus xxviij. q. j. §. ex his. vbi dat duas expositōnes. sed prima mihi placet ad propositum nostrum vt dicam⁹ q; omne quod contra conscientiam fit ē peccatum. Unde capitur hic fides pro conscientia. vt voluit etiam ℔ gl. j. habēs enim rei aliene scientiam p̄scribere conatur cōtra conscientiam. ℣ ideo peccat. in. c. literas. de resti. spolia. merito non iure potest p̄scribere. Quot autez modis capiatur fides vide per glo. satis plenam super rubrica de sum. trī. quam notabis. ¶ Nota secundo q; synodus quādoq; sumit pro concilio generali. concor dat. c. j. de sponsa. quandoq; sumit pro synodo quam facit epūs. j. de accu. sicut. ¶ Nota tercio ꝑm verū intellectum papam posse tollere ius ciuile in cōcernentibus animam seu peccatum. ē enim in talibus sup omnē creaturam. vt in. c. nouit. de iudi. voluit Barto. in. l. ℔ vilegia. C. de sacrosan. eccle. vide glo. in regula possessor. de reg. iur. li. vj. ¶ Nota abolēdam ℣ cassandā esse constitutōnem que absq; peccato mortali seruari non potest. Ego dico q; talis constitutio ē ipso iure nulla. quia de substantia legis ē vt sit iusta ℣ honesta. iiij. distinct. aut ē lex. Si autem continet peccatum non potest dici lex. Item si contineret aliquod inhonestum. qđ tenet bar. in. l. omēs populi. ff. de insti. ℣ iu. ℣. l. fi. C. si cōtra ius vel vti. pub. quinimmo talis legis promulgator tanq̄ contra ius diuinū disponens cōuincitur potius errare q℔ legē cōcedere. xxv. q. j. sunt quidam. nec tali legi debēt subditi parere nec obediant inferiori cōtra legem superioris scilicet dei. xj. q. iij. qui resistit. ℣. c. iulianus. ℣ ad istum tex. qui dicit tali cōstitutioni derogandum intelligo de facto. nam de iure ē irrita p̄ supradicta. Et idem videtur si continet in se peccatum mortale. argu. in. c. ij. de pac. li. vj. cum sua glo. quod tenet hic do. an. facit quod no. glo. xiiij. di. in summa. ¶ No. q; ille dicitur esse in bona fide qui non ℔ conscientiam rei aliene. quod clarius probatur in. c. si virgo. xxviiij. q. ij. ¶ Nota vltimo q; de iure canonico non sufficit bonam fidem assistere in principio sed requiritur toto tē pore p̄scriptōnis. ¶ Glo. ij. diuiditur in quatuor partes. Primo enim opponit de. c. cura. de iurepatro. vbi videtur currere p̄scriptio cum mala fide. Glo. non soluit Jo. an. dicit q; ibi soluitur. dic q; vario modo. sed mihi placet illa solutio q; prescribens errabat ibi in facto ℣ sic non erat in mala fide. ℣ dic vt ibi plenius not. ¶ Secundo glo. querit quando quis dicatur habere bonam fidem: remittit ad notata in. c. si diligēti. s. eo. dic vt ibi plene no. ¶ Tercio glo. querit quid si actor cōtra quē allegatur p̄scriptō vult probare q; prescribens habuit ab initio vel medio tempore malam fidez. arguit pro ℣ contra. et tandem concludit q; debet ad probandum admitti. Sed de hoc ego non dubito q; si habuit illo tempore durante cursu prescriptiōis malam fidem non potuit prescribere. vt hic in fine. probatur et in. c. veniens. in fi. supra eo. et in regula possessor libro. vj. debet ergo admitti actor ad probādū quod detrahit substantie prescriptōnis ℣ interimit intentionem seu exceptionem ipius rei. ¶ Qualr autem pro-

babit malam fidem dic ꝙ famā que erat in loco ꝙ erat res aliena vel ꝙ ipe prescribens fuit aliquādo hoc confessus extra iudiciū. de quo vide ꝙ Bart. in l. celsus. ff. de vsuca. 7 dixi. s. in tractatu huius ti. ¶ Ultimo glo. querit an ꝓscribens teneat docere de titulo: 7 remittit ad no. in. c. si diligēti. s. eo. vide tu qđ ibi dixi. 7 habes tex. exꝓssum in. c. j. eo. ti. lib. vj. 7 dic vt ibi. ¶ Nucro capiendo glo. iij. an per hoc. c. sint iura ciuilia correcta quatenus admittūt ꝓscriptiōem cum mala fide: Glo. primo adducit istum text. ꝙ parte affirmatiua in eo ꝙ tollit prescriptōnem canonicam 7 ciuilē non suffragāte bona fide. 7 banc opinionem dicit tenere Jo. qz ratione peccati ꝑm eum potuit ecclesia legibus ciuilibꝫ ꝓiudicare. de iudi. nouit. ¶ Secđo refert glo. opinionez ꝓtrariam ꝙ peccatum debet cōsiderari quo ad ius diuinū non aūt quo ad forū ciuile. 7 ꝑm banc opinionem exponit tex. canonica. i. cum agit de re spirituali ꝓscribenda. ciuilis. cum agitur de re ciuili. i. non spūali. et sic tollit ꝓscriptio quo ad forum ecclīasticum dumtaxat. ¶ Tercio glo. rndet ad opinionē Jo. quaz approbat. qm̄ lex ciuilis ꝓsiderat negligentiam non petētis ꝑ canon ꝓsiderat peccatuz mala fide ꝓscribentis. iō canon ꝓualere debet ꝓpter animaz periculū. hanc opinionez tenet ꝑ Inn. dicēs ꝙ rōne peccati canō potuit corrigē legem. arg. c. nouit đ iudi. Idē Host. 7 Jo. an. in regula possessor. li. vj. in glo. 7 in mercu. Aduerte vbi ꝓscriptio cum mala fide causat ex iniusto possidere ꝓscribētis omnes ꝓsentiūt ꝙ de rōne peccati standū ē cononi. vt no. bar. in. l. priuilegia. C. de sacrosanc. eccle. nam et ipe impator dicit ꝙ in istis lex non dedignat sacros canones imitari. 7 sic subijcit se dispōni canonice in auc. vt cle. apud ꝓpri. epi. §. pe. col. vj. 7 in. c. clerici. de iudi. 7 in. c. j. de iura. calū. dispositum ergo in hmōi spūalibus ꝙ canones potest dici dispositum ꝙ leges. fat qđ de concubinatu 7 similibꝫ. no. Jo. an. in regula sine culpa in mercu. sed quādoqz prescriptō causat sine possessione 7 facto ꝓscribentis. vt in actōnibus. debitor cuiz nil possidet quod sit creditoris. nam lz rei sibi mutuate dñium hz. l. ij. ff. si cer. peta. tñ non ipe dicit possidē actionem cum detur contra eū 7 sit penes ipm creditorem. vide aliud exemplum in ꝓscribenda libertate contra seruitutem rusticam in qua non requirit aliqđ factum ꝓscribentis sed solum negligētia non vtētis. fec in ꝓscribenda libertate seruitutis vrbane. quia tūc reqritur factum hois. exemplum in hoc vltimo si edes tue edibus meis seruiant ne altius tollant vel lumibꝫ ediū meaz officiat 7 ego feneſtras meas ꝓhibras 7 clausas habuero ita demū ius meum amitto. si tu ꝙ hoc tps edes tuas altius sublatas habueris non sic in seruitute rustica. nam si habes seruitutem eundi ꝙ fundū meū 7 ꝙ magnum tps hac seruitute non vsus fuisti illam perdis. 7 ego acquiro sine aliquo facto meo libertatem in fūdo meo. hec ꝓbant in. l. hec autē. ff. de serui. vr. pdi. 7 l. sequitur. §. si viā. cum sequēti. ff. de vsucapi. ¶ In istis ergo casibꝫ dubitat an ꝓ ius canonicum sit ciuile ius correctum qđ in istis casibꝫ non curat de bona vel mala fide ꝓscribentis. vt in iuribꝫ palle. Bar. fuit his casibꝫ in singulari opi. in. l. sequit. §. si viam. palle. dicēs ius canonicum ad hos casus non referendum. qz ꝑm eum. c. istud 7 regula possessor. de reg. iur. li. vj. loquūtur in ꝓscriptione que causat ex possessiōe ꝓscribētis quo casu requirit bona fides ꝓpter factum possidentis rez alienam. secus autez in his casibꝫ vbi nulla repit possessio ex pte ꝓscribentis. ideo bona fides non requirit. vt. d. §. si viam. ꝓscribo enim bis casibus ꝓpter tuam negligentiam vel potius tu perdis qz ego ꝓscribam. Done em̄ ꝑm eum ꝙ ignorez me debere 7 tibi obligatum ē 7 tu cessas petere. certe non sum bone fidei vel male. 7 tñ ꝓscriptio ꝓcedit propter tuam negligentiam. l. omnes 7 l. sicut. C. de prescri. xxx. vel. xl. 7 hoc firmat. ſalua tñ determinatōne sancte matris ecclesie 7 theologorum. 7 idem dixit in. l. fi. ff. quemadmoduz serui. amit. Et per hec dixit in. d. §. si viam. valere statutum ciuitatis quo cauetur ꝙ si creditor non petierit debitum infra certū tempus cadat a iure suo vel si dicat decetero non audiatur ꝙ iudicez. dicit tamen ꝙ primo casu quādo dicit cadat a iure suo tollit obligatio ciuilis 7 effectus naturalis. vt no. ꝙ eum in. l. fi. ff. rem ra. ha. sed scđo casu qñ dicit non audiat nulla obligatio tollit ꝑ via agēdi precludit. 7 ideo tunc remanet ꝑm eum via agēdi ꝙ denūciatōnem ꝑm formam. c. nouit. de iudici. 7 sic spectabit ad iudicium ecce. 7 alibi Bar. intātū approbauit hoc statutum vt dixerit ꝙ non possit creditor ꝙ pactuz illi renunciare. quia est introductū in odium negligētis. 7 sic fauore publico. non em̄ potest quis renūciare iuri introducto odio alterius sicut dicit in macedoniano. vt no. s. de fo. compe. si diligenti. et. l. fi. C. ad macedo. ꝑ firmat bar. in. l. nemo pōt. ff. de leg. j. 7 in. l. j. ff. đ vsucapi. Sed aduerte qz idem bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. 7 iur. in sua solēni repetitōne tenuit ꝓrium dicens non valere statutum ꝓdictum. quia ē peccati nutritiuū. nec lex impialis si hoc diceret valeret ꝑm eum. ideo tenuit ꝙ leges ꝑmittentes male fidei possessorem ꝓscribere non valēt quia nutriunt peccatuz. 7 allegat hoc. c. secus dicit si statutum non excluderet simplicit creditorem ex lapsu tpis ꝑ ꝓsumeret contractū fictici um quia tunc excluderet peccatum. Do. an. refert hic Inn. in. c. qz pleriqz. de immu. eccle. sensisse primā opi. Bar. 7 vin. in. c. cura. de in repa. ꝑ iudicio meo ꝑ nō sentiunt. ꝑ Inn. loqt habito respectu ad ius ciuile 7 loqtur indistincte đ prescrip. xxx. an. cū mala fide nec astrīgit se magis ad actōes ꝓsonales qz reales. hinc dixit ꝙ ꝓscribēs mala fide tenet in foro anime ad restitutōez. ¶ Vin. xo loqtur non in actōne ꝓsonali ꝑ reali bito respectu ad dispōnem illius. c. cura. dicēs ꝙ ibi non fuit vera ꝓscriptō ꝑ potius exceptio quedam cōpetit ī odium epi negligētis 7 tacite ꝓsentiētis. Illa tñ lectura cōmuniter non tenet ad illum tex. ꝑ debet intelligi quando in ꝓscriptōne interuenit error facti. vt qz putabat epm ꝓsensisse iurta no. in. c. de quarta. s. eo. 7 dicēduz vt plenius no. in. d. c. cura. Ipe xo do. an. in effectu facit hic duo mēbra dicēs ꝙ aut actio sui nā data ē tpal a lege in merazz penā. 7 tūc putat illā tolli etiā sciēte debitore qz ex se finit absqz eo ꝙ aliqđ ꝓscribat vel acqrat. qz in penalibꝫ non artat ꝓscia. vt no. xij. q. ij. fraternitas. 7 ꝙ Host. in summa de penis. 7 no. hoc dcm̄ vltimum qz est ꝓ no. ꝙ bar. in. l. si pene cā. ff. de ꝓdi. inde. et vide qđ dixi in. c. nouit. de iudi. in addi. nā a lege cōcessum lex tollē pōt ꝑm eū. vt in. c. in nra. 7 qđ ibi no. Inno. de iniurijs. hoc puto verissimum. Et allego in simili glo. sing. in. c. cū ꝑm leges. de bere. li. vj. in xo. casu. Sz ego dubito q̄d si in nō merā penā lex a ꝓncipio introduxit actōnem tpalem ꝑ qz sic fuit visū sibi ꝓuenire saluti reipublice. exēplū in actōne de dolo. l. fi. C. đ do. 7 qnto minoris seu redibitoria. l. ij. C. de edi. edic. 7 mltis alijs similibꝫ de quibꝫ insti. de perpe. 7 temp. ac. 7. ff. de actio. 7 ob. Host. ī summa. e. tit. §. que res prescribi pnt. pr prin. tz ꝙ hec iura ciuilia nō sunt correcta per ius canonicū qđ ē notandum. ꝑ ego credo ꝙ in foro aie si ex pte alterius ꝓbētis intercesserit dolus seu aliud peccatū teneat satisfacere. qz lex nō tollit peccatū ꝑ solā debit actionē ad tps. vñ 7 si nūqz dedisz actōnē teneret ille satisfacere de peccato. vt patz in mā vsuraria. ꝙ ꝓdictis facit tex. in. c. qui habetis. 7 in. c. non sane. xiij. q. v. 7 qđ no. Inno. in. c. quia pleriqz. palle. 7 ꝙ glo. in. c. ex trāsmissa. de deci. 7. xiij. q. v. in summa. peccatū enim non dimittit nisi restituatur ablatum. in. c. cum tu. de vsur. 7 in regula peccatum. li. vj. Hinc dixit glo. sing. in. c. admonere. xxxij. q. ij. ꝙ lz quo ad accusatōem criminalem ꝓdita sunt tēpora certa a iure vltra que non

licet accusare. vt.l. querelam. C. de fal. 7. l. adul. C. 8 ad ul. tamen quo ad penitentiam pagendam nullum tempus est prefixum. Et vide quod in hoc viri in. c. licz. de proba. Uel dic 7 melius q licet in foro ciuili nō possit post tempus agi. quia nō datur amplius actio 7 ius ciuile potuit tollere quod dedit. vel potius nō dedit vltra istud tempus. tamen nō potuit tollere quin iusticia saltem ratione peccati redderet. exquo subest equitas iurisgentium seu diuini iuxta nō. singulariter p Jnno. in. c. que in ecclesiarum. de constitu. 7 ideo potuit ratione huius equitatis nālis 7 peccati agi in foro canonico p viam denūciationis iudicialis iuxta nō. in. c. nouit. de iudi. maxime p Jnno. 7 p Bar. in extrauagāti ad reprimenda in verbo denunciatōem. 7 hoc iudicio meo sensit Host. 7 Jo. an. post eum in. c. p tuas de dona. sec9 autem vbi lex introduxit actōem tpalez ex suo officio ita q nulla culpa seu delictū reputur ex pte alterius. q; tūc post tempus nō posset agi. q; nullum ius subest agendi Redeo ad dicta Jo. an. aut actio originaliter est ppetua. sed lex decurtat viā actionis. 7 tūc putat ipse q siue lex siue statutū tollat ciuilē 7 effectum naturalis siue inducat solum exceptōem contra actorē vt in exemplis supra positis p Bart. quia data scia debitoris nō valebit pscriptio in vtroqz foro ita q in hoc sit lex correcta p canones. 7 sic in effectu tenet ꝯ Bar. Douet q; hec actio finit contra naturalē equitatē 7 finit annexa negligētia ipsius debitoris in nō soluendo. 7 q̄q̄ lex ciuilis nō fundat se in morte ipsius actionis ex termis ipsius qui liberat tamen commodū quod ei applicat. s. liberationis occasionat a peccato nec hoc ex fide est q ipe sciens se debitorem ꝓpter suum nō soluere liberetur. deus em̄ sic artat debitorem ad soluendum 7 satisfaciendum sicut lex ciuilis artat creditorez ad petendū. Preterea lex canonica nō ponderat possessionē ex parte pscribētis sed solum hoc q nō sit ex fide sed cuz peccato vt b. 7 p hoc dicit esse casum in auctenticis vt eccle. rocen. ann. gau. priuilegio. vbi cum mala fide nō currunt pscriptiones contra ecclam. et dicit currere cum mala fide quādo pscribit a debitore sciente. Aduerte q; Angelus de perusio hanc opi. contra Bar. tenuit. in. d. §. si viam. directe p tex. illius aut. vt eccle. ro. cen. an. gau. priuilegio. 7 ille tex. opti. facit. appellat em̄ pscriptiōem illam que fit a debitore sciente iniquū presidium. et apte dicit q talis pscriptio dat materiā peccādi quasi debitor sciens pscriptōem currere induceret ad nō solue dum. 7 sic supplantabit primum. Jtez dicit q ius canonicum nō considerat negligentiam creditoris sed peccatum debitoris. et ideo dicit caute fecisse Bart. qui in hoc se subiecit determinationi sancte matris ecclie. naz fm eum cōiter tenet contrariū. 7 allegat Joā. an. in regula possessor in mercu. sed certe Joā. an. specifice hoc nō tangit. sed hoc aptissime firmat in. c. ij. de excepti. li. vj. vbi dixit suprascriptū statutum nō valere in vtroqz foro. 7 d̄ actione psonali que iure ciuili prescribitur spacio. xxx. ann. tetigit post Host. in. c. p tuas. de dona. vbi dixit q deficiente bono conscietie ex parte debitoris poterit ratione peccati agi de iure canonico etiam post illud tempus p istum tex. 7 banc opinionē. s. q actiones nō pscribantur mala fide sequitur Jo. Lar. i. c. vigilanti. §. eo. Bal. tetigit in pluribus locis. vt in. l. j. C. de seru. i. et aut. ad hoc. C. de vsuris. 7 specialiter in. c. si quis p triginta i ti. si de feu. fu. controuer. coll. x. 7 semp tenuit q i foro ciuili seruāda esset opi. Bar. q potius ē quedā pena legalis q̄ pscptio cum causet sine peccato debitoris. sed in foro canonico secus. q; canō nō cōsiderat illam subtilitatē sed simplicitatē 7 peccatum vt hic quod quidē peccatum nō dimittitur sed augetur ex dilata solutione debitoris. ar. in. c. fi. in prin. d̄ consue. fm eum. Ego in. c. q clericis. §. de fo. cōpe. 7 alibi vbi tetigi hūc passum solitus sum distinguere. p bar. opi. concor dia q aut debitor nō tenebat debitum offerre ita q cessando a solutione nō fuit in negligentia 7 tunc procedat opi. Bar. 7 sequacium. nō em̄ pscriptio hoc casu videtur habere annexum peccatum ipsius debitoris cum in eo nulla possit culpa notari. sed procedit hoc casu pscriptio ex mera negligētia nō petentis. 7 hoc facere potuit lex sciente etiam eo cui cōmodum applicatur. ad hoc bonus tex. in simili in. c. j. supꝰ eo. aut debitor debitus tenebatur offerre. 7 tunc cum fuerit in culpa i nō soluendo nō debet ꝓpter nō suum soluere induci pscriptio cū nō procederet 7 cum annexione peccati ipsius debitoris. Ex quo infertur q in pscribēda libertate aduersus seruitutē rusticam nō exigitur bona fides cum ibi procedat pscriptio ex solo nō vsu sine aliquo facto 7 negligētia 7 culpa seruitutem debentis. An autem et quādo debeat debitū debitor offerre et ire ad domū creditoris vel econtra: vide bo. tex. cum glo. in. l. item illa. ff. de cōsti. pecu. 7 ibi plenius p Barto. tango in. c. significanti de pig. Nunc ꝛo cum scriberem sup hoc. c. 7 colligerē ex variis locis omnia suprascripta adhibito longo prefertim nocturno studio cepi multum fluctuare ponderando subtiliter hunc tex. in eo maxime q gnāliter dicit nullam valere pscriptionem absq; bona fide canonicam vel ciuilem. vnde pondero verbum nullā quod est vniuersale negatiuū excludens omnē prescriptōem absq; bona fide. ergo excludit prescriptionem etiam ī psonalibus actionibus. quia qui oīa dicit nihil excludit. de ma. 7 obe. solite. 7. xix. dist. si romanorum. presertim cum nō sit ratio legitima restringendi immo potius ampliandi vt euitet peccatum. nam in dubijs tenenda est illa opi. p quam omne euitatur peccatū. quia illa tutior. vt in cle. exiui. de verb. sig. 7 in. c. inuenis. de spō. nō. glo. in. c. vnico. de scru. Jtem quia lra in reprobatione pscriptionis fundat se nō sup iniusta possessione ꝛ sup mala fide. vnde tex. bic in nulla sui parte facit mentionē de iniusta possessione. nec obstare videt lra in fi. in eo q dicit oportere vt is qui pscribit in nulla temporis parte conscientiam habeat rei aliene. quia pscribēs aduersus actōem seu seruitutē satis habet conscietiam rei aliene exquo certus ē q is contra quē pscribit habz actōem aduersus eum. nam pscribendo aduersus actionē satis pscribit aduersus rē alienā. appellatiōe em̄ rei veniūt actiones et iura. vt nō. Bart. in. l. quintus. ff. de au. 7 ar. lega. argu. l. rei appellatione. ff. de ꝛbo. sig. naz 7 appellatiōe bonorum veniunt actiōes 7 iura. vt. l. bonorum. ff. e. ti. fortius appellatōe rei cum sit genus generalissimū. 7 p hoc tollit motiuū Bar. in eo q dicit i istz psonalibus actionibus pscribēdis nō ꝛsari bonam vel malam fidem. quia potest ꝛsari mala fides in eo q scit actionē aduersario competere cōtra quam ex suo non soluere pscribit. Sed postmodum accuratius inuestigando repi Hosti. in summa palle. §. que res. hūc passum plenius ceteris examinasse quē nemo ad hoc allegauit cuius originaliter fuit opinio primo loco recitata q̄ cōmuniter attribuit Bar. in. d. §. si viā. 7 in multis alijs locis supius allegatis. 7 in effectu colligendo ipsius mētem dicit q in actionibus psonalibus pscribēdis nō requiritur q debitor credat se nō debitorem. immo quātumcunqz sciat nihilominus pscribit. quia in istis regulariter oritur obligatio a principio ex cōsensu ptium vt puta qa mihi mutuasti. l. sicut. C. de acti. 7 obli. vnde si nō soluo p hoc nō sum in mala fide seu peccato. qa exquo tu non repetis possum pbabiliter psumere. qa aut vis donare aut maiorē gratiā in expectādo facere. arg. in. c. j. de cōmo. 7 si stas p tantū tps q pscriptio cōplea tur potius ē tue negligētie imputandum q̄ facto meo q; licet fm eum mora interpellat p homine in foro cōtētioso. vt in. c. fi. de loca. secus tn̄ fm eum quo ad peccatum cōmittendum. nō em̄ pecco nisi petas nisi saltem interuenerit iuramētū. ar. c. debitores. de iureiuran. qd

ē singulare dictum. Secus autez dicit si ego rēnui solvere seu malicioſe egi. quia tunc licet tu ꝓpter maliciaz meam vel potētiam vel alio respectu me non exegeris. non tamē ꝓscribo etiam in ꝑpetuuz. quia ꝓseuero ī peccato. z hoc respectu etiam in istis ꝓsonalibus actionib⁹ exigitur bona fides sed in actionibus realibus ideo exigitur ignorantia rei aliene. quia in rebus alienis legitime possidentis requiritur regulariter vt interueniat titulus legitimus seu traditio et in dubio non ꝓsumitur dominus consentire vt res sua ab alio possideatur. immo ꝓsumitur potius contradicere. arg. in. l. qui vas. §. vetare. ff. de fur. ideo possidens rē alienā sciēter sine domini consensu vitioſe possidet z ē in mala fide. ideo nō ꝓscribit. xxxiij. q. ij. si virgo. z in regula possessor prealleg. Et ex predictis infert q̄ iura ciuilia in actionib⁹ ꝓsonalibus non sunt correcta ꝑ ius canonicum. sed hoc c. z. d. c. si virgo. z. c. vigilanti. supra eo. z regula possessor. prealleg. loquuntur in possessore rei aliene cum mala fide. z sic in realibus ratione p̄dicta. vel quando in ꝓsonalibus interueniret malicia z ꝑtinacia in non solvēdo modo p̄dicto. z hec sunt singulariter notanda. z miror q̄ nemo allegauit. z forte ab eo habuit originaliter Bar. illam suam opinionē licet nō ita ꝓfecte z complete loquatur sicut ipse Hostiēsis. qui ꝑ verba latiora loquitur vt videre poteris in summa in loco p̄alle. Et ꝫ confirmant in parte meam distinctionez supra positā. sed discrepat in eo q̄ sentit q̄ licet essem obligatus ad solvendum certa die: nihilominus ꝓscribo si malicioſe nō distuli solvere. quia dies nō interpellat ꝑ homine quo ad peccatum cōmittēdum nisi interuenerit iuramētuz. hoc ēm mihi nō placet. quia ad peccatum cōmittēdum in genere p̄supposita obligatione dei nō facit differentiā inter iuramentum z simplicē ꝓmissionē. vt in. c. iuramēti. xxij. q. v. nec debet quis p̄sumere q̄ velit ampliorem diem statuta p̄stigere. arg. in. l. cum de indebito. ff. de ꝑba. z in. c. sup hoc. de renū. p̄sumitur ēm vnusquisq; diligens in re sua z nō velle suum iactare: vt in iuribus p̄alle. z facit quod nō. glo. in. l. cum quid. ff. si cer. pe. z p̄sumit in sua ꝓtima compositōne ꝑdurare z dicēs contrarium habet ꝓbare. vt in. l. cum qui voluntatē. ff. d. ꝑ ba. facit regula semel malus. et quod ibi nō. de reg. iur. li. vj. Cōcludo ergo tenēdo distinctionez meam q̄ vbi nullum peccatum seu culpa reperitur ex parte p̄scribentis q̄ valet ꝓscriptio quantumcunq; sciuerit se esse debitorē. z ꝑ hoc tollo fundamētum quod fit de isto text. nam hic tollit omnis ꝓscriptio quādo subest peccatuz z mala fides. vt patet in lra. sed nullū peccatū ē ex parte mea si nō solui cum ad hoc nō erā obligatus sine interpellatione. nō ēm possideo alienum. z si actio cōpetit aduersus me habeo exceptionē ex causa legitima ab eo qui dedit tibi actionē sine aliqua mea culpa ꝫ ex mera negligentia tua sicut in macedoniano dixit Innoc. in. c. quia plerique. de immu. eccle. Puto tamē q̄ hoc casu sciēter locupletor cum iactura tua contra equitatē z ius naturale. vt in. l. nam ꝫ natura. ff. de condi. inde. z in regula locupletari. de reg. iur. li. vj. q̄ potero aduersus te agere ꝑ viam denūciationis iudicialis. de qua ī. c. nouit. de iudi. z quod ibi nō. maxime ꝑ Inno. z ꝓbatur aꝑ tissime maxime iuncta glo. in. d. aut. vt eccle. ro. cē. ann. prim. gau. vbi appellat talis ꝓscriptio iniquum p̄sidiū. z hoc respectu inris z eq̄tatis naturalis: vt dicit ibi glo. f acit quod nō. Bart. in. d. extrauagāti ad reprimēda. in verbo denunciationē. vbi dicit q̄ vbi subest obligatio naturalis orta ex cōsensu tuo. puta quia ꝓmisisti ꝑ pactum nudum. vel quia locupletaris cū iactura mea possum recurrere ad eccliam ꝑ viam denunciationis. z hoc apte in p̄scriptione voluit Bal. in terminis nostr̄ in. d. c. si quis ꝑ triginta. si de feu. fu. controuer. vbi dicit q̄ ꝓscribēs debitū sciēter potest semp denūciari. q̄a ius ciuile nō potuit tollere obligationē. insti. de iure natu. gē. z ciui. §. sed naturalia. nisi quādo ex lapsu termini p̄sumeret solutionē vel acceptilationē interuenisse. quia tunc ratione p̄sumptionis nō admittit denunciatio. dico tamē q̄ re ipsa nō tollit obligatio naturalis si ī veritate solutio vel acceptilatio nō inuenit. q̄ presumptio cedit veritati. viij. di. veritate. facit optime quod nō. Inno. ī. d. c. q̄ plerique. cū sīa ī rei veritate ē iniusta. de q̄ ibi videas. ꝫ rōne ꝓscriptōis statuti nō p̄sumit natural' obligatio subesse. Et ꝫm hoc pōt optime reduci ad concordiā Bar. in locis p̄all'. Vbi tñ ꝓscriptio fuit inducta debitore ignorāte debitū puto q̄ nō habet locuz ꝫ denūciatio in foro ecclīastico nec tenet' in foro anime p̄scribēs ad restitutionē vt voluit Inno. in dicto. c. q̄a plerique. z. c. cura. de iurepa. z dixi plene supra eo. vigilā ti. tollitur eīm hoc casu effectus naturalis ita q̄ non remanet elisa quo ad omnes effectus. argu. sup̄ eo. ad aures. z hoc casu pōt saluari opi. contraria Bart. de qua in. l. fi. ff. rem ra. habe. z in. d. §. si viam. Et ꝓ hec habes istum passum melius z plenius q̄s alibi discussum. Et si q̄reres quare quādo cōcurrit ignorātia debitoris tollitur effectus naturalis z nō sic quādo concurrit sciētia: Rñdeo q̄ primo casu ꝓscriptio inducit nō solum ꝓpter odiū negligētis ꝫ etiam ꝑpter bonū z equū. vt. xvj. q. iij. §. pōt. sed in ꝓno casu ē mere odiosa. Ideo cū equitas cōcurrat data ignorātia z nō sic data sciētia elidit effectus naturalis ꝫ casu dumtaxat z non in altero vbi deſit omnis equitas z versat' solū odiū. z facit quod nō. Inno. ī. d. c. q̄ plerique. Hinc dixit Bal. i. d. c. si quis ꝑ triginta. q̄ vbi statutū laicoz denegat audientiā ī foro scl'ari ꝑpter equū seu bonū publicū nō habet locum denūciatio in iudicio ecclīastico. vtputa si statuto cauet' q̄ nō soluēs gabellā ex cōtractu nō audiat'. vel si instrumētum nō reperitur insinuatū seu registratū in libris cōmunis p̄sumat' falsum. Idē sentit Bar. in dicta extrauagāti ad reprimēda. in v. denunciationem. vbi dicit q̄ ī macedoniano vel velleiano nō habet locū denūciatō ī foro ecclīastico. q̄ exceptō ī eis dat' a iure ciuili ex maxima equitate naturali z ꝑpter sexus fragilitatē. z vt euitent' multa mala ad que cōmittēda inducebant' filiifamilias ex mutuo recepto. ob hoc dixit Bal. in. d. c. si q̄s ꝑ triginta. q̄ tūc regulariter habet locū denūciatio ī foro ecclīastico q̄n ex iuris ciuilis obseruantia nutrit' peccatū. Idē sentit Inno. ī. d. c. q̄ plerique. q̄ ꝓscribēs bona fide nō tenet' ī foro ecclīastico seu in foro anime restituere. quia illa p̄scꝑtio fuit inducta ꝑpter equū z bonuz. z loquit' apte eo casu quo quis prescribit cuz titulo z bona fide. Si autē ꝓscripsit cum mala fide sine titulo videt' dubitare. videt' tñ declinare vt idē sit hoc casu. z ꝫ puto verius. q̄ ꝓscriptio. xxx. vel. xl. annorū sine titulo equalis ē in fauore p̄scꝑtioni. x. vel. xx. annoz cum titulo. q̄ qđ deest respectu tituli supplet' in tempe. vt ꝓbat' in. d. §. potest. xvj. q. iij. z in. l. si quis emptōis. C. de prescri. xxx. vel. xl. an. dixi. s. e. de quarta. Hoc idē vt non teneat' etiam ī foro anime filiusfamilias mutuū restituere tenuit idē Inno. in. d. c. q̄ plerique. ꝑpter ratōem predictā. q̄ macedonianū fuit introductū nō solum ꝑpter odiū creditoris sed etiam ꝑpter bonū publicum vt euitent' mortes parentū. C. ad macedo. l. j. in prin. vel melius ꝫm eū. q̄ nihil est apud hunc filiusfamilias cui⁹ dominiū nō habeat. nā z dominiū rei mutuate in eum trāsit. l. q̄. ff. si cer. pe. contra actionem ꝺo que contra eum intētari potest legitimā exceptionē habet. vñ cum exceptio sit ei data ꝓtra actōem ab eo qui actōem dedit sibi sufficit vt tutus sit etiam quo ad deum. z hoc est singulariter notandū. q̄ facit ad multa similia de quibus in hac materia dubitari posset. ¶ Sed circa p̄dicta q̄ro quid si contra sīam est ꝓscriptum nunquid habeat locum denunciatio in foro ecclīastico. Bal. in dic. c. si quis ꝑ triginta. si de feu. fu. ꝓtrouer. tenet q̄ nō. q̄ ex sīa nō oritur obligatio naturalis maxime si fuerit in-

iusta.iusta nō.i.l.iulianus.ff.de cōdi.inde. quod est no tandū. Et intelligo qñ fuit sciēter p̄scriptū. vtputa qa sciebā me tibi condemnatū p sniam. sed cessasti petere p.xxx. annos. nam si daret ignorantia res nō haberet dubiū p p̄dicta.7 aduerte latius.nam si snia erat iniusta 7 potest.pbari.conclusio p̄dicta.pcedit sine scrupulo.nā contra ciuilē obligationem est prescriptum.naturalis ẏo nulla subest.quia snia declarat nō autez inducit. vt in.l.sicut. §.sed 7 si queritur.ff.si serui.vendi.nō. in.c.forus.j.de verb signi. vñ nō pecco si sniam iniustā nō seruo. vt nō. Inno.in.c.qr plerigz.si autem sententia esset iusta 7 posset iusticia.pbari.7 tunc dicit supra dixi in p̄ncipali qōne. Sed si soluz p̄ducit sniacontra quā allegat sola p̄scriptō ē dubiū. qr snia p̄sumit iusta p̄sumptione iuris 7 de iure.vt in.c.cum inter.de re iudi. vbi dicit qd res iudicata pro veritate accipitur.facit.l. ingenuum.ff.de sta.ho.ergo p̄sumitur inesse obligatio naturalis rōne cuius potest fieri denunciatio ne alt locupletetur sciēter cum alterius iactura.vt supꝝ dixi. In contrarium facit.qr virtus snie est sublata p p̄scriptionem.ergo cessat p̄sumptio. Preterea in hac denunciatione debet apte pbari peccatum.iurta nō. maxime p Inno.in.c. nouit.de iudi. Sed in casu nostro nō pbat peccatum p solam denunciationē cum possit denunciatus dicere ego in nullo peccato sum.7 snia fuit iniqua nec potest allegari cum virtus p sniam sit sublata.7 satis est qd possit esse iniqua.ergo veraciter nō pbat peccatum.7 sic cessat denunciatio.7 ℔ nō. Ez quero pone qd quis tenuit rem alterius tanqz feudalem prestando seruitium dño nūquid p̄scribit vt decetero illā rem habeat in feudum. Aduerte.tex.est de hoc singularis i d.c.si quis p.xxx.in ti.si de feu.fue.controuer. supr allegato. vbi concludit qd sic.licet de illa re nunqz fuerit inuestitus.7 intelligo illum tex.quādo p̄scribit cōtra patrē. nā contra ecclīam nō currit p̄sc̄ptio minor.xl.annorum.vt in.c.de quarta.supra eo.7.c.illud. Preterea ille tex.indubie pcedit in p̄scriptōe concurrēte bona fide. Quid autē si erat possessor in mala fide: Glo.tetigit in.d.c.si quis.7 aliqbus visum fuit qd pcedit p̄scriptio quasi dñs psenserit recipiēdo seruitiuz.sed Ja.de bel.quē sequit ibi Bal. tenuit contrariū qd nunqz sine bona fide p̄scribit etiā de iure ciuili ℔ tm̄ exceptio. vt.l. si quis emptōis.C.de p̄scri.xxx.an.7 de disp̄sitōne canonica dico etiā qd nō potest respectu exceptionis vt ℔ 7 supꝝ eo.vigilāti.ita qd concludo qd etiam respectu fendi nō currit p̄scriptio cum mala fide.7 pbat tex.℔ dum dicit nulla p̄scriptio ꝛc. Sed quero an sit necesse in p̄scriptione bonā fidem allegare. Bal.in.d.c.si quis p trigita.dicit qd sic.qr ñ p̄sumitur nisi allegetur.allegat glo.insti.de actio.§.alie. Sed certe illa gl. hoc nō dicit sed potius innuit cōtrarium.dicit em̄ qd bona fides requirit sed nō est necesse illam pbare cum consistat i animo.7 sic pbari nō possit. Ad idem.c.auditis.7.c. cū oli. cum similibus.s̄.eo.vbi simpliciter fuit allegata p̄scriptio nec vlla fuit facta mentio de bona fide. fateor em̄ vt supra dixi qd requirit.tm̄ allegando p̄scriptōez ,que non currit sine bona fide videt tacite allegata bona fides.qr pōt dici solēnitas intrinseca ad illam prescriptionem que p̄sumit deducta allegata p̄scriptōe. vt in.l. sciendū.7 quod ibi nō.ff.de ver.obli.7 insti.de fideius.i fi.7 quod nō. Inno.in.c.innotuit.de eo q̄ fur.or.rece.7 clarius in crimibus latioribus voluit idem Innoc.in.c. fraternitatis.de testi.vbi dixit qd si capitulani p̄scriptionem in qua requirit titulus videor etiam deduxisse titulū p cōsequentiā necessariā.7 facit qr bona fides p̄sumit.vt nō.glo.in.c.sanctor.7.c.si diligenti.s̄.eo.7 vide quod dixi ibi. Quero quid si statuto vl aliqua lege caueret vt certo casu nulla currat p̄scriptō. nūquid censeat sublata omnis p̄scriptio quantumcunqz lōgissima: Solu.de hoc allego text.iuncta glo. singulari in c.j.de capi.cor.col.k.que singulariter dicit qd nō. ℔ solum tollitur p̄scriptō longi temp̄is.vt.x.vel.xx. annor qr nō est verisimile qd statuens voluerit omnia iura in hac materia loquentia tollere ad hoc.l.sicut.7.l. omēs C.de p̄script.xxx.an.facit optime quod nō. in simili in l.si quando.C.de inoffi.test.satis em̄ est qd statutuz potest aliquid opari licet loquat p verba generalia.7 illā glo.sequit hic Bal.7 tenet Jo.an.in addi.Spec.in titulo de feu.in secūda colūna.7 refert Di. ita consuluisse.7 ℔ sunt mēti tenēda in materia extēsionis.limitat tm̄ Bal.ī loco p̄alle.qñ statutū potest verificari in prescriptione longi tēporis.sed si nō potest verificari nisi in p̄scriptione lōgissima vt.xxx.vel.xl.annor. vtputa i actionibus psonalibus vel in rebus ecclie tunc vt statutuz aliquid opetur videt excludere etiā longissimaz. Et p predicta ego puto qd nō excludit hoc casu illa de cuius initio nō est memoria cum sit alterius nature 7 fortioris potētie.vt in.c.j.j.eo.li.vj.7.l.hoc iure.§.ductꝰ aq̄. ff.de aqua quoti.7 esti.7 satis est statutum posse operari respectu p̄scriptionis lōgissime.7 ℔ nō. Et vide an p priuilegium possit concedi vt nulla possit p̄scriptō currere p Bal.7 Bar.post glo.in aut.quas actiones.C.ō sacrosanc.eccle. Quero capiēdo finē huius glo. an constitutō ista inc̄ptum reprobat omnē prescriptōnem cum mala fide extendatur ad prescriptōnes p̄cedentes hanc constitutōem. Et pfecto hec questio hodie ē nullius vtilitatis quo ad terminos questōis.qr tantū tempus est qd emanauit qd ō precedētibus qōnibus nō possit in dubiū reuocari.sed expediā.qr posset esse vtil ad cōsimiles questōes. Glo.cōcludit qd nō extendat ad p̄terita sed respicit tm̄ ad futura p.c.fi.de cōsti. Idē Jo. Alin.7 Boff.7 Pbi.bis em̄ qui ante istā constitutionem prescripserant cōsuletur ſm Alin.si agāt penitentiā 7 habeant ꝓpositum taliter deinceps nō prescribendi sed prescripta restituere nō tenentur circa prescriptiones tamē inchoatas.sed nōdum cōsummatas tempore huius constitutionis tenebat Jo.illas non interrumpi. Jo.an.tenet ℔ cōtrarium glo.7 p ꝓsequēs ꝓtra p̄dictos dicēs hāc cōstitutōem extendi ad p̄terita p nō. ī.c. fi.de consti.7 in.c.cum tu.de vsur.quasi sentiat et bn̄ qd hec cōstitutio fuerit iuris declaratoria potius qz noui editoria.nā vt supra dixi.7 patet in tex.cum nō potuerit cum mala fide prescribi sine peccato.qr omne quod nō est ex fide peccatū est.clare colligit qd lex ciuilis illaz inducēs nō tenet.iij.di.erit autem lex.7 hanc opi.sequitur hic do.An. dicēs qd hec constitutio declarat irrationabilitatē iuris ciuilis.7 opi. Alin.in eo qd dicebat eum qui mala fide prescripserat ante constitutionē istā nō artari ad restituendum p̄scripta apte confūditur.primo p istum tex.in eo qd apte innuit istū prescribentē etiam tunc peccare.cum ergo acquisierit rem cū peccato ergo tenet ad restitutōz ipsius.xiij.q.v.nō sane.7.c.q̄ habetis. Preterea 7 melius ex prescriptione cum mala fide non acquirit aliqd dominiū nec in psonalibus tollit obligatō naturalis.vt.l.si quis emptionis.C.de p̄scrip. xxx.an.7.xvj.q.iij.§.pōt.ergo cum iste prescribens possideret alienū vel esset obligatus naturaliter licet in foro ciuili haberet er solo odio illi cōtra quez fuerat prescripturus exceptionē tenet in foro anime ad restituendū.ad ℔ quod nō. Jnn.ī.d.c.qr plerigz.de immu.eccle. nō em̄ dimittit peccatū nisi ablatū restituat. vt ī regula peccatū.li.vj. Uenio ad glo.vlti.q̄ facit q̄nqz. primo nāqz q̄rit qr text.dicit qd p̄scribens in nulla tempore debet habere rei aliene conscīam.q̄d si post cōpletā p̄scriptionem sciat rem ad alium ptinere:rñdet ℔ non nocere.7 remittit ad nō.in.c.vigilanti.s̄.eo. Idē tenet Jnno.℔ 7 plene p Jo.an.ī regula possessor.de reg.inr. li.vj.ī mer.dixi ī.d.c.vigilāti.vbi videas. 7 dicit hu g. in.c.si virgo.xxxiiij.q.ij.qd exquo bona fide continua p̄scripsit nō tenetur iure diuino aut humano restituere

licet tūc sciat rē ad ad aliū ptinuisse q; tpe quo scit eam nō possidet alienū sed ꝓpriū cū iure disponēte res sit p pria effecta.xxiij.q.iij.qui peccat.7 alibi dicit tex.q nō est alienū quod iure possidet.xiij.q.iij.quid dicam.ne cessario ḡ oportz intelligere.hoc.c.7 similia in sciēte añ completā pscriptōez quia tunc res est aliena postea ℞o res est effecta sua:7 sic nō potest habere conscias rei alie ne. Secō puncipaliter gl.querit q̄d si tempe pscri ptionis habuerit ꝓsciam lesam postea incipit habē nō lesam nūquid sit interrupta pscriptio:Glo.cōcludit q nō:7 videt velle q nō habuerit in aliquo nocere.quia tanq erroneam potuit talē consciam deponere. de sy mo.p tuas. Et idē tenet hic Inno. Uin.7 Phi.ß Ho sti.tenet cōtrariū. Ad quod facit ꝑm Jo.an.sup.c.ꝓpri. in fi. Do.anto.distinguit dicēs q si habuerit conscias lesam ex legitima informatione concurrente veritate 7 postea eā aliter erronee informauit q nō pscribat. Si ℞o habuerit consciam lesaz ex leui indicio 7 postea ali ter eam informauerit ex alijs vel ex añcedentibus legiti mis indicijs sequit glo.vt pscptio ex hoc nō sit interru pta. In dubio ℞o si nō apparet qualiter ꝓsciam infor mauerit:sed prima conscientia concurrit cum veritate psumitur q eam bñ primo informauerit 7 secundo ma le nisi aliud appareat. Bar.in.l.naturaliter.ff. de vsuca pi.simpliciter refert 7 sequitur Innoc.hic dicens q ad hoc vt supueniens mala fides interrumpat pscriptio nem oportet q supueniat irreuocabiliter.si em̄ i medio tempe putaui rem alienam postea melius informat9 pu taui eam meā illa mala fides que fuit illo medio tempo re vsucapionē nō impedit ꝑm q etiam iura ciuilia vo lunt.7 sic ꝑm eum ius ciuile corrigitur tm̄ q mala fides irreuocabiliter internenit. Aduerte aut em̄ illa mala fi des fuit in principio 7 tunc durante mala fide non cur rit pscriptio nec pdest ad illud tempus computandū li cet postea supueniret bona fides quia a principio req̄ ritur bona fides etiā de iure ciuili.vt nō.in.l.j.C. de ac qui pos.nō. Bart.in.d.l.naturaliter. Aut in principio fuit bona fides 7 etiā in fine sed in medio habuit malaz fidē.7 credo q p supuenientiā malefidei fuerit interru pta pscptio ita q principiū nō pōt computari cuz fine quo habuerit bonā fidē: sed p supuenientiā malefidei fuerit conquassata pscriptio.hoc,pbo p istum text.i eo q in fine dicit oportere vt pscribēs in nulla pte tempo ris habuerit consciam rei aliene.facit.c.sanctorum.su pra eo.vbi dz q pscribens debet continuo.syncere 7 q ete possidere.7 optime facit.c.si ℞go.xxxiij.q.ij.vbi di citur q statim q habet rei aliene consciam est iniustus possessor.7,pbat iste text.in principio.quia quod nō est ex fide peccatum ē. nec potest dici q conscia fuerit er ronea immo iustissima cum habuerit cōcursum cū veri tate.nam si fuisset sua nō esset opus pscribere. Et pos set attentari q ꝑm canones iste talis nunq̄ pscribē pos sit p istum tex.in fi.7 p regulam possessor.de re.in.li.vj 7 p id quod nō.glo.xvj.q.iij.c.j.7 in.d.regula possessor nam psumptio est q semp titubauerit cuz habuerit ve raciter consciam rei aliene.vnde secunda informatō fa it erronea cum haberet veritatē contra se. vel saltē di camus q incepit pscribere a tēpe quo p legitima indi cia supuenit bona fides.argu.eorū q̄ notant in.d.c. de quarta.s.e.7 in.c.cura de iurepatrona. Tercio glo. querit quid si quis dubitet an res sit salua 7 habz iustā cām dubitandi:respondet q pscribit.quia adhuc dici tur bonefidei possessor. Idē tenet glo.s.eo.si diligenti 7 Innoc.hic Bar.in dicta.l.naturaliter dicit q talis a principio nō pscriberet:quia nō habet bonā fidez licet nō habeat malā fidem.vt nō.in.d.l.j.C. de acqui. poss. sed talis defectus supueniens nō extinguit vsucapionē quia requiritur q firmiter credat se malefidei possesso rem. allegat Innoc.hic glo.in.c.quoniam frequenter. §.quod si sup.vt lite nō contest.in verbo reseruato sen tit q dubitās nō pscribit. Do.ant.dicit aduertendum qualiter iura canonica in hoc loquant.nam aliqua di cunt malefidei possessorem nō pscribere.s.co.vigilan ti.7.c.si diligenti. Aliqua exigunt bonā fidem.quia ont ne quod nō est ex fide peccatū est vt hic.7 hoc iure attē to 7 verbis huius decreta.nō sufficit ad pscribendu q̄ deficeret extremū malefidei nisi detur extremum bone fidei.dubitans autez,est in medio nō habens bonā nec malam fidem.ergo nō prescribit. dicit tamen finaliter seputare q si dubitatio est momentanea nō fixa ex fir ma sed vacillans q hec nō interrumpat sicut nec hereti cus qui dubitat sed nō fixe 7 firme. vt notatur de he reti.c.j. Si autē est pseuerans fixa 7 firma 7 ad merito dubitandum concurrat veritas seu aliqua legitia cau sa plus credēdi rem esse alienam q̄ ꝓpriam tunc putat q interrumpat pscriptio.idē ꝑm eum si aliquid ei ostē ditur vel,pbatur exquo verisimiliter potuerit 7 debue rit dubitare licet asserat se nō dubitasse.vt supra de iu di.c.nouit. Et p ß dicit se putare q aliquo casu denun ciatio etiā post possessionē adeptā interrumpat q̄n fit a tali cui merito erat credendū. vbi autē dubitatō erat i pncipio pscriptionis fortius tunc impediret.ad hoc quod nō.in.d.l.j.C. de acq̄.poss.7 hec sunt notabilia ℞o ba. Sed ego ad saluandum glo.7 cōmunē opi.adduco tex.optimū in.c.si virgo pal.vbi dicit q bonefidei pos sessor rectissime quisq̄ dicitur q̄diu possidere se igno rat alienum.cum ℞o scierit nec ab aliena possessione re cesserit tunc mala fides pbibetur tunc iuste iniust9 vo cabit.q̄ verba sunt multū notanda 7 ponderāda i hac materia.7 aptissime ꝓbant q etiam dubitans dicit bo nefidei possessor 7 pscribit.quod verum ē dicere quan do dubitans ignorat rē esse alienā.nec ratione dubij te net rē dimittere immo sup illo dubio pscribit. ar.bo.i c.cum dilectus de cōsue.7 in.c.auditis.s e. nec obstant nō.in.l.j.C. de acqui.pos.q; ꝓcedunt i ignorāte se possi dere.iste em̄ nō pscribit q; ignorās no habet nec malaz nec bonā fidē. Secus autē si scit se possidere licet dubi tet an res sit sua.q; iuste possidet exquo nō scit rē ad ali um ptinere.nō em̄ iste agit contra conscientiā.d.c.si viri go.7 hic i fi.vbi requirit conscia rei aliene ad impedi endum cursum pscriptionis. Quarto glo.q̄rit quid si platus habet lesam consciam alicuius rei quam nomie ecclie possidet dz ne illi restituere quē credet esse dñm rūdet q nō exquo capitulū habet bonā consciam ß de bet intimare illi cuius res ē vt illam petat.ar.in.l.at qui natura.§.cum me abnte.ff. de neg.gest.7 hāc opi.tenet glo.in.c.gnālis.liij.di.7 in.c.bone.ij. de postu.pla.7 Jn no.hic dicēs q cauē debet in hoc platus ne aliquid cō tra conscientiam faciat vel fieri,ꝓcuret 7 sic transeūt hic doc. Dz archi.in.d.c.gnālis.ponit tres opiniones.pri mo em̄ recitat Guil.na.tenuisse q aut prelatus,p certo scit 7 debet illam rē restituē p illud.c.gnālis.aut dubi tat 7 tunc debet submittē alium puta intimare domino vt petat. Secunda fuit opi. Hosti.qui dicit q i ca su restitutionis debet hic platus facē cōmunicato cōsi lio capituli.7 si capituluz nō vult debet dicē sicut dixit apostolus.Unde sunt manus mee ab hac cā vos ipi scitis eam,ꝓcurate.xliij.di.epbesijs. Tercia ē opinio ipius archi.dicētis q licet platus habeat lesam conscie tiam poterit nihilominus ꝑm iuris ordinē illam rez de fendē in iudicio.quia scit vt priuata psona.defensionē em̄ assumit tan q̄ platus 7 psona publica. argu.in.c. si sacerdos.de offi.ordi.et quod nō.in.c.pastoralis.§. q̄a ℞o.de offi.dele.7 p glo.xv.q.v.c.psbyter. Ego concor dando opiniones q̄tuz fieri pōt sic distinguerē q aut notorie constat rē esse alienā. 7 tunc solus prelatus po test 7 debet illam restituere.7 sic intelligatur dictum.c. generalis.non em̄ debet platus vel ecclesia detinē alie nū sed agnoscere bonam fidez.vt in.c.p tuas. de dona. 7.c.sepe.de resti.spol.nec dicitur solus platus hoc casu

alienare rē ecclie cū notorie constet q nō ē ecclie ꝫ potius dī ꝓcurare negocia ecclie cuius infamia purgatur ī restitutione rei aliene. Aut non constat notorie. z tunc aut solus ꝓlatus scit nec aliter potest ꝓbari z debet tacere quia sibi soli nō crederet. vj. q. ij. si tm̄. z. c. placuit. z ea. ca. q. vij. c. plerūqꝫ. nec detinēdo ꝓlatus peccat q̄a hoc facit tanqꝫ ꝑsona publica z conscīam habet vt ꝓlatus. aut posset ꝓbari ꝑ alios z tunc ꝯsiliū huiꝰ glo. ē seruandū nec credo q ꝓlatus cū capitulo sufficeret ad illā rē restituendā exquo notorie nō constat rē illaz esse alienam quia sicut directe causa nō apparente non pōt prelatus cum capitulo alienare. xij. q. q. sine exceptione ita nec indirecte alꝫ posset cōfingi fraus. notoria em̄ debet esse causa alienationis fiende. de rebus ec. nō alie. c. j. li. vj. facit. l. cum hi. §. si cum lis. ff. de transacti. z ꝫ puto verissima. ¶ Quinto z vltimo glo. retētis eisdē terminis querit quid si dñs cuius est res ꝑ ecclesiam possessa rem ipsaz repetit. prelatus ꝛo habens conscientiā lesam confitetur. nūquid preiudicat ecclesie habēti bonam fidem: respondet distinguendo q aut prelatꝰ habebat mandatū a capitulo z tunc confessio sua nocet ecclesie alꝫ secus. alleg. iura. nota tamen tu glo. Idem nō glo. in. c. de constantinopol'. xxij. di. videtur text. iuncta glo. in. c. ij. de testibus. li. vj. z ad illud. c. remittit hic Jo. an. Aliter distinguit hic do. Anto. dicens q aut ꝓlatus confitetur in his in quibus habet diuisam administrationem ab ecclesia z preiudicat ecclesie. quia illa potest solus in iudicium deducere nisi sint ardua. aut confitetur in his in quibus nō habet diuisam admīstratoz sed coniunctim. z procedit ista glo. vt preiudicet demū cū ꝯsensu capituli. z hoc tenet indistincte licet gesserit actū solus in quo confitetur. quia nō debet hoc aliq̄d operari cum in hoc ei etiaz vt testi semꝑ nō creditur. vt nō. de testi. a nobis. z in hoc videtur impugnare glo. que ī hoc vltimo sensit contrarium. ¶ Ego saluādo glo. in hoc vltimo dico q vbi prelatus solus gessit actum ecclesie nomine z dubitatur qualiter gesserit actū tūc statur dicto suo exquo aliter constare nō potest. ꝓ hoc allego tex. in. c. si diligenti. s. e. facit. c. dilectus. de capel. mo. nam et seruus interrogatur sup his que ipse gessit exquo agit' de facto suo. vt in. l. interrogari. C. de questi. z. iiij. q. iij. serui. facit. l. nēsennius. ff. de nego. ges. Sz quo ad ꝓcedentia dicta dico q aut ꝓlatus nō habet capitulū z valet confessio sua dummodo confiteat ꝑ viā contētiose iurisditōis. vt in. d. c. dilectus. secus si ꝑ viaz voluntarie iurisditōis. vt. l. certum. §. sed an z ipsos. et ibi ꝑ Bar. ff. de confes. z ꝑ Cy. in. l. j. C. e. aut habet capitulū. z tunc aut voluntarie confitent' ambo z nō credo q ꝓiudicet' ecclie si ꝑ illam deueniꝫ ad distractōem rer̄ immobilium. q̄ quod nō possunt directe nō debēt facere posse indirecte. d. c. sine exceptione. z. d. §. si cuz lis. secus si preiudicet quo ad fructus. ar. c. quod q̄busdam. de fideiuss. aut confitet' in iudicio contentioso z p̄ iudicat. vt in. d. c. ij. de testi. li. vj. facit. c. suborta. de re iudi. z quod nō. Bar. z Cy. in locis p̄alle. aut prelatꝰ solus confitetur z tunc si voluntarie nō preiudicat sic nec hoc casu confessio tutoris preiudicat pupillo. d. §. ꝫ an z ipsos. aut in contētioso iudicio z tunc aut habet mādatū a capitulo z p̄iudicat vt ī glo. b. Et opatur mandatū q̄ ostendit consensum capituli in illa cā. nō autez opatur vt virtute mandati admittat' ꝓlatus ad agēdū cum sine illo admittat' ex iuris dispositōe. vt in. c. edoceri. de rescꝓ. nō. archi. in. d. c. ij. aut nō habet mādatuz z tene distinctōem do. An. supra recitatā. quia in diuisis preiudicat nisi factum sit arduum q̄a tunc nō potest esse solus in iudicio. vt in. c. j. de ꝓcu. z nō. in. d. c. edoceri. In cōibus ꝛo secus. vt hic in glo. ¶ Quero ex̄ glo. dī hic z in dic. c. si virgo. q habens conscīam rei aliene quam possidet peccat nisi rem restituat z alibi dī q nō multū interest iniuste detinere vel inuadere alienū. pone q bona fide emi rem alienam tractu temporis anteqꝫ compleat' ꝓscriptio scio rem esse alienam. q̄d remedium mihi competit vt recedam a peccato et damnuz euitem: nā si restituo spōte nō habeo actionē de euictione. vt. l. qui rem emit. et. l. si post ꝓfectum. C. de euic. et l. at qui natura. §. cum me absente. ff. de nego. gest. nec agere possum anteqꝫ mihi euincatur vt in iuribus prealle. nisi in casibus exceptis ꝑ glo. in. d. l. qui rem: Bol. dic q possum denunciare domino vt petat vel submittere aliam ꝑsonam qui agat nomine domini z omittere exceptionem defectus mandati z revicta potero agere contra venditorem. de euic. d. §. cum me absente. z d̄ ꝫ latius ꝑ glo. in. d. c. si virgo. xxxiiij. q. ij. ¶ Ultimo ꝫ q̄ro qualiter ꝓbabit' hic mala fides: vide quod dixi in. c. si diligēti. s. eo. z ꝑ Bar. in. l. j. ff. de iti. actuq; priua. et l. celsus. ff. de vsuca. Et conclude q cū mala fides consistat in animo sicut z bona fides non potest vere ꝓbari. vt nō. glo. in. §. alie. insti. de acti. facit. l. dolum. C. de dolo. z. c. ij. de renū. li. vj. Ideo ꝓbat' ex coniecturis dūtaxat. d. l. dolum. z. c. ij. si ius resistit possidenti est presumptio malefidei. vt in regula qui contra iura. de re. iu. li. vj. z. c. ad decimas de resti. spo. li. vj. z. l. quemadmodū. z quod ibi nō. C. de agri. z cen. li. xj. hanc tamē p̄sūptionem malefidei purgat diuturnitas possessionis vel iustus color in acquirēdo: vt nō. Inno. ī. c. ij. de in inte. resti. facit quod nō. Bar. ī. l. cū querebat' i fine. C. vñ vi. Si aūt ius cōe nō resistit pōt mala fide ꝓbari si possidēti fuit denunciatū tpe acquisitionis q res illa erat aliena: vt. l. si fundū. C. de euic. Item si coraz aliquib dixit se sciuisse vel scire rem esse alienam. q̄ presumit' illud ī mente habuisse. l. labeo. ff. de sup. le. z. xxij. q. ij. c. is autē Item si de hoc erat fama in vicinia z ipse possessor erat vicinus. p̄sumitur em̄ q ipse debet scire rōne vicinitatis. de presump. c. quosdam: z. c. quanto de postula. plato. c. j. xvj. di. quod dicitis. nō. Bar. in. l. j. ff. si cer. pe. z d. l. celsus. Itē si fuit sibi denunciatū post acquisitionez possessionis ꝑ hominē cui erat verisiliter credendū maxime cum dedit tāta indicia quibus verisimiliter debuit credere. ar. in. c. inquisitioni de sen. excō. z. c. cum contingat de ꝛp. z quod in eis nō. z est de mēte Bar. ī extrauagāti ad reprimenda. in verbo denunciatiōem ī fi. facit. l. quod te. ff. si cer. pe. z si noluit informari habet' ꝓ informato: vt nō. Bar. ī. d. extrauagāti. facit. l. j. §. j. quod vi aut clam. z. c. ij. de temp. ordi. li. vj. videt' em̄ affectata ignorantia vt ibi.

De sententia z re iudicata. Rica.

¶ Hec rubrica duobus modis ſm Jo. an. post Goffr. ad precedentia continuat'. primo sic. Viso quomodo res acquiruntur ꝑ ꝓscriptionem videndū est quomodo aliter acquirunt' ciuiliter. s. ꝑ sententias iudicū. Vel secōdo sic. Expedito tractatu ꝓcessus iudicioꝝ ad sententias que finem imponunt litibus veniamus. Quia ꝛo ſm Jo. an. lata sententia si nō appellatur ab ipsa sumit nomen rei iudicate ideo z de re iudicata submittit. dicit tm̄ q large pōt dici res iudicata licet possit appellari allegat notata ī. l. j. ff. eo. z. l. litigatoribus. C. de appell'. Ex his ꝛbis Jo. an. bn̄ nōbis dicam inter sniam et rem iudicatā vt ꝓprie z stricte snia appelletur cum adest appellandi facultas. cum ꝛo nō subest remediū retractatiuū appellatur res iudicata. large tm̄ potest etiam ante dici res iudicata. z sic intelligit. l. litigatoribus p̄all. vbi appellat' snia res iudicata licet cōpeteret appellandi remedium. Sed ꝓtra hoc dictū Jo. an. aperte videt' facere text. in dicta. l. j. ff. e. vbi dicitur q res iudicata ē q̄ finē ꝯtrouersiaz ꝓnunciatione iudicis accipit qd̄ ꝓ ꝯdēnatione vel absolutione cōtingit. et sic apte innuit

ille text.q̄ ipsa snīa nō potest appellari res iudicata.sed potius id quod p ipsam sentētiam iudicatur et decidit 7 ideo p illum tex.dicit ibi Bar.q̄ aliud est res iudicata 7 aliud res iudicans. Res iudicans est ipsa sententia seu actus sententiandi 7 hic imponit finem controuersie. Sed res iudicata est causa que finem controuersie a sentētia accipit.7 hoc vult ille tex.fm eum.7 sic in effectu volnit Bar.q̄ snīa est res iudicans.res ꝟo iudicata est causa decisa.hinc est q̄ de iure ciuili fm eum habetur p se tractatus seu titulus de sen.et p se titulus de re iudi.que nisi essent diuersa nō essent diuersi tituli.vt l.si idem.C.de codicil.fatetur tamen q̄ tex.7 glo.quan doq̄ ponūt vnum pro alio. Sed contra hꝫ dicta Bar. 7 pro Jo.an.ego adduco tex.in.c.dilecti.in fi.de elect. 7.c.cum inter.7.c.quod ad consultatōem.j.eo.vbi dicitur q̄ snīa post lapsum decē dierum transit in rem iudicatam.ergo ipsa appellatur res iudicata post decendiū Jo.an.dicit q̄ ꝓprie 7 stricte sententia est res iudicās. 7 materia 7 questio sup qua iudicatur est res iudicata. tamen alio respectu potest sententia appellari res iudicata si bñ ponderat snīa prout promulgat est res iudicans.si put est lata 7 transiuit in rem iudicatā.potest tamen tūc dici res iudicata quia irreuocabiliter et pfecte iudicata cum non pendeat in aliquo ex futuro euentu.

¶ Sed contra hoc sic oppo.si snīa est res iudicās:quomodo potest effici res iudicata cum maxima diffīntia sit inter iudicantē 7 iudicatum nec vnū efficit reliquū immo sunt correlatiua que nō possunt cadere in eodē subiecto sicut ē diffīntia inter instituentē et institutū. in.c.fi. de insti.7 inter generantē 7 generatū:vt in.c.damnam⁹ de summa trini.7 de materia in.c.postulasti. de concess. preben. Quare mihi post diligentē speculationez pro omniū iurium concordia visum est sic dicere q̄ sententia potest dupliciter considerari. Primo respectu ipsius diffinitōis iudicialis.i.respectu cause agentis 7 tunc ꝓprie appellatur snīa.quia continet id quod iudex diffiniendo sentit.iudex em̄ habet diffinire fm q̄ sibi videtur.vt in aut'. de iureiur.quod presta.ab bis.7 in.l.qualem.ff.de arbi.hinc dicit glo.nō.in.c.iudicet.iij.q.vij.q̄ iudex tenetur iudicādo sequi opinionē suam sed nō voluntatem.de quo in.c.j. de constitu. ¶ Secūdo potest snīa considerari respectu contēti i ea seu cause patientis 7 tūc quicquid ibi continetur sumens decisionē 7 diffinitionē facto iudicis siue sit causa principalis siue accessoria siue sint expense vel interesse appellatur res indicata.7 hoc volnit tex.in.d.l.j.ff.eo. dum dixit q̄ res iudicata dicit' que finem controuersiaꝫ pnunciatōe iudicis accipit.considerauit em̄ snīam ex parte contēti 7 cause patiētis.nā decidens 7 decisum habent se vt agēs 7 patiens.sicut in simili dicit' de actione rescindente et actione rescissoria.vt nō.in.c.tum ex līris.de in integ.resti.7 in.l.ab hostibus.ff.ex qui.cau.ma.7 hoc modo debet intelligi tex.in.l.litigatoribus preall'.7 alia iura que appellant snīam rem iudicatam etiam si competit facultas appellandi. hoc etiam respectu dico q̄ debent iura intelligi dum dicunt q̄ snīa transit in rem iudicatā. id est contentū 7 decisum in ipsa sentētia seu materia ipsius sentētie transiuit in rem iudicatā.id ē assumit auctoritatē rei iudicate:vt est text.notabilis in.d.c. quod ad consultationē.7 fm illum tex.sunt intelligenda illa iura que dicūt q̄ transit in rem iudicatā.assumit em̄ post decendium auctoritatez rei iudicate.quasi dicat prius erat res iudicata sed post decendium assumit auctoritatem rei iudicate:q̄a efficit' irreuocabilis 7 iuris auctoritate competit ex ea exceptio rei iudicate que fuit inducta adiuris rigorē seruandū vt esset finis litiū: vt nō. in c.pastoralis.§.q̄a ꝟo.de off.delega.7 in.l.qui exceptione.ff.de condi.inde. Et p hꝫ deciditur alia questio nunquid an̄ lapsum decendq̄ possit ꝓprie snīa appellari res iudicata: Jo.an.vt patet ex p̄dictis sentit q̄ nō.glo.tenuit contrariū in.d.l.j.7 in.l.litigatoribꝫ.pall'. Bart.in dic.l.j.distinguit q̄ aut sumit' res iudicata p ipsa snīa seu p causa decisa 7 tunc procedit opinio illius glo. quia statim est snīa vel res iudicata. Si ꝟo sumitur res iudicata pfecte 7 irreuocabiliter adeo q̄ nō possit transigi. 7 tunc procedit opi.contraria quam tenuit Jo.an.7 eam attribuit Bar.canonistis.p dictū.c.q̄ ad consultationem.7 sic procedat.l.eleganter.§.si quis post.ff.de condi. inde. Si ꝟo accipit' res iudicata p effectu executionis sentētie 7 tunc subdistinguit.quidā em̄ est effectus iur' vt quia a iure fit statim executio vt in casibus ī quibus sentētia irrogat infamiam. tunc quia statim sequit' iste effectus:vt.l.furti.ff.de his qui no.infa.incontinenti dicitur res iudicata. Quidam est effectus facti vbi requiritur hominis executio tunc quo ad id nō dicitur res iudicata.quia interim non potest executioni mādari sententia.vt.l.j.in princi.ff.nil inno.appel.pē. Et q̄ꝫ q̄ꝫ hec verba Bar.prima fronte videant' exquisita mihi tñ nō placēt. Dico em̄ vt patet ex p̄dictis q̄ res iudicata dicitur incontinēti cum snīa est promulgata respectu contentorū in ipsa snīa.semel em̄ iudicata sunt que in ipsa snīa continent'. sicut em̄ snīa dicit' lata respectu cause agētis q̄a iudicis officiū finitū est:vt ī.c.ī līris. de offi.de le.ita res dī iudicata respectu cause patientis seu materie ipsius snīe. Nec obstat q̄ possit appellari 7 retractari q̄a p hꝫ nō potest argui q̄ res nō sit iudicata imo fortius est hodie dicendū q̄a appellatō extinguit vel verius suspēdit pnunciatū.vt.l.j.ff.ad turpi.7.c.venientes de iureiur.7.c.pastoralis.§.pterea.de off.dele.ergo res fuit iudicata 7 tenuit iudicatū quia extinctio vel suspēsio p̄supponit habitū:vt in.l.decē.de ꝟ.obl'.7.c.ad dissoluendum.de despon.impub.q̄nimmo dico q̄ ex toto effectus snīe.s.nō suspēditur p appellatōem.vt dicit' in c.fi.de eo qui mit.ī poss. multo ergo fortius potest dici res iudicata si nōdum fuit appellatū licet appellari possit.sed fateor q̄ an̄ lapsum decēdij nō habet auctoritatem rei iudicate irreuocabiliter. 7 sic loq̄tur dictū.c. q̄ ad consultatōem.sicut dicimus ī simili q̄ p missionē ex ꝑmo decreto q̄s efficit' verus possessor saltē de iure canonico sed nō incōmutabiliter sed p lapsum anni efficitur irreuocabil':vt nō. ī.c.q̄m.§.ī alijs vt lite nō contestata.7 ī.c.cōtingit de dolo 7 cōtu.et hanc ptē vt dicat' res iudicata licet possit appellari tenet host. post Host. ī summa.eo.§.hic aūt. Ad.l.elegāter.§ si q̄s preall'.rñdeo q̄ principaliter loq̄tur de re iud. a qua nō pōt appellari nō tamē seq̄tur q̄n et ante dicat' iudicata. Unde tex.postmodū ibi distinguit q̄ si fuit appellatum potest trāsigi.7 sic p̄supponit q̄ dī res iudicata licet fuerit appellatum.nec respectu executōis potest dici res iudicata:q̄a is qui exeq̄tur nō iudicat imo mādat executōni rem p alium iudicatā.vt est tex.ī.l.executorē.C. de execu.rei iud.7 sic nō procedit illa Bar.cōsideratō. Nūc p declaratōe rubrice 7 predictoꝝ quero quid sit sentētia: Solu.dic q̄ snīa potest multipliciter sumi. quandoq̄ em̄ sumit' p significatōe cuiuscq̄ orationis. quandoq̄ pro opinione ī aliqua re.vt ī.c.veniaz.xxxv.q.ix. 7.s̄.dixi de feriis capellanus.7 mult' aliꝫs modis potest sumi de quibus p Host.in summa.eo.tit.in prin. Sed quo ad materiā nostram snīa est diffinitio iudicial' cōtrouersie finem imponens.determinat em̄ iurgantium controuersias:vt.l.j.ff.eo.7.c.iurgantiū.j.eo. Dicitur autem snīa q̄a iudex fm q̄ sentit declarat. diffinit 7 determīat lites 7 dubia inter partes.l.sicut.§.sed si queritur.ff.si seruitus ven.7.c.forus.iuncta glo.j.de ver.sig. ¶ Et scias q̄ snīarum tres sunt spēs. Quedam dī diffinitiua.quedam interlocutoria.quedam habens vim diffinitiue.glo.ꝟo.ij.q.j.ī summa.addit aliam speciem dicit em̄ q̄ quedam est sententia precepti.7 vide illam

glo.quia est optima in materia nostra. Diffinitiua est illa que imponit finē toti cause in iudicium deducte.vt nō. glo. in cle.vna.de seque. pos.z fru. et dicitur diffinitiua quia imponit finē ptrouersie z finit iudicis officium. An autē sententia lata super exceptōne pemptoria dicatur diffinitiua: vide quod nō.in cle.fi. de appel.ī glo.ij. Reperitur quedā quasi diffinitiua.de qua per glo.in.c.consultationib.de offi.dele.vt est sentētia lata super possessorio.naz habito respectu quia potest intentari postea petitoriū non dicitur ex toto diffinitiua.vide tamen quod dixi supra.in.c.fi.de iudi. Interlocutoria est illa que inter pncipiū et finē cause fertur super his que incidunt vel emergunt. vt nō. glo. in.di. cle.j.de sequest.poss.z fruc.in verbo diffinitiua.et dicit interlocutoria vel quia iudex non diffiniuit causam sed interloquitur inter pncipiū et finez vel quia iudex int partes loquendo sine solennitate scripture pnunciet. vt.d.hosti.post gof.in summa.eo.§.ij.in prin. Sed dubitatur de pcepto quod index p se vel nuncium facit de cōparendo: Glo.in auc.de here.et fal.§.illud.in verbo decreto colla.j.dicit q est interlocutoria. Sed glo.in eadē auc.§.siquis autez non implens.dicit q est quasi iterlocutoria. Et credo posse dici q si causa erat inchoata ante pceptum tunc dicit vere interlocutoria quia interloquitur pcipiendo inter pncipiuz et finem cause. Si vo nondū erat inchoata et tunc dicit quasi interlocutoria q non fit inter pncipiū et finē ß ante. Quedā sententia non est diffinitiua ß habet vim diffinitiue vt quādo non imponit finē cause sed non expectat aliam sententiā post se vt cū index pnunciat se nō iudicem in illa causa.vt no.glo.in auc.habita.C.ne fil. pro patre.z in.c.significantib. de offi.dele. et vide per bar.de hoc in.l.titia.ff.ō accu.z quod nō.in.c.peruenit j.de appel. Sententia pcepti est qñ index sine cause cognitione aliquid pcipit extra iudiciū et hec impropie dicitur sentētia. et de hoc p glo.ij.q.j.in summa.et per Jnno.in.c.ad aures.de tem.or. An vo excōmunicatio dicatur sententia.z an trahatur potius ad materiā interlocutoriaz cz diffinitiuaz: vide per Jnno.in.c.per tuas.de senten.excō. z ibi dixi.z per glo.ij.q.j.in sūma. et per Jo.an.in.c.venerabilib.eo.ti.li.vj.z p archi.in.c.vt animaz de consti.eo.li.vbi dicit q impropie dicitur sententia quia potius punit cz finē cause imponat Absolutio etiā dicitur sententia.xj.q.iij.c.ij.z in rubrica de sen.excō.z absolu.sed impropie rōne pdicta.z vi de in locis pallegatis. Abbas.

Sententia. Casus. Nōvalz sententia que cōtra ius est lata exp̄sso errore in sentētia.ita summat do.an.quia Jo.an. nō summat ppter brevitatē. hoc summariū est in se verum sed non congruit littere in qua nulla fit mentio de expressione erroris in sentētia ideo summo sic. Sentētia lata contra leges vel canones non tenet nec ab ea opus est appellare. Nota primo differentiā in vocabulo inter iura ciuilia z canonica. Nam legum appellatōne veniunt iura ciuilia appellatione canonū veniunt canonica.et ex hoc vltimo z ex tex.infertur q omnis ꝓstitutio ecclesiastica potest appellari canon.concordat.c.j. de consti.et.xxxj.dis.nicena. z hoc verū sumpto largo vocabulo alīs secus.de quo vide bo.glo.iij.di. in summa.vbi notātur varia nomina cōstitutionis ecclesiastice. Idē dic q canones possunt dici leges vt ꝓbatur in d.c.nicena.facit tamē in contrariū.ij.di.lex. Nota secundo q ecclesia intantū approbat leges ciuiles vt eq̄paret eas canonibus in foro ecclesiastico.z intellige qñ non contradicunt canonibus.de quo dic vt plene no. in.c.j.de no.ope.nunci.z in.c.si in aditoriū.x.dis. Et nota q sententia lata contra legē ciuilem est nulla etiā in foro canonico. Secus dic si esset lata contra statuta pticularia laycoz.vt in.c.ecclesia sancte marie.de cōsti. et dic vt ibi dixi. licet aliud senserit Bar.in.l. cunctos populos.C.de summa tri. Nota q sententia nulla potest dici sentētia.z hoc largo modo. Nā stricte sec' ar.in.l.iiij.§.condemnatū.ff.de re iudi.maxime quādo fuit lata a iudice non suo.ad hoc glo.notabilis.in cle.j. de sequestra. Nota vltimo ex fine.c.pro cōmuni vsu loquendi cū dicimus sententiā esse nullā ipso iure. Et dic ipso iure idest ipso iure disponente.nō enim est necesse expectare sententiā infirmatoriā hominis. Op. contra tex.z videtur q sententia lata cōtra ius teneat. vt in.c.cū inter.j.eo.et.l.cum platis.l.pses.ff.de re iudi. Sol.glo.vt arbitror in prima pte metu contrarij poīt duos intellectus ad tex. Primus vt intelligatur de legibus.z canonib disponentib vt nō valeat sententia a non suo iudice lata.vt in.c. in primis.ij.q.j.in.c. at si clerici.supra de iudi.et.C.si nō a competente per totū Secundus intellectus vt intelligat generaliter q̄libercunqz sit lata contra leges aut canones dūmodo exprimatur error in sentētia. nam tunc sentētia est nulla.vt in.l.si expressum.ff.de appel.z.l.ij.C.que sen.sine appel. rescin.z.ij.q.vj.diffinitiua.§. si sententia. Ad cōtraria dic q pcedunt quando error in sententia non fuit expressus.z hoc est de mente glo. cū qua cōmuniter doc. transeunt. Ego dico non esse necesse tex.istum restringere ad istos duos intellectus. Nā infinitis vt ita dixerim casibus sententia contra leges canonesue prolata est nulla licet error in sentētia non sit expressus.vtputa ex defectu iurisditionis.vt in.c.at si clerici palle. Itē ex defectu iudicis.vt quia notorie excōicatus. vt in.c. ad pbandū.de re iudi. Item ex defectu litigatoz vt q contra minorē sine curatoris auctoritate in iudicio existentē.l.si curatorē habens.C.de in inte.resti.et.l.clarum.C.de aucto.pst̄a.z.l.j.et.ij.C.qui legi.pso. nō habent in iudi. Itē ratione temporis vt quia die feriato fuit lata.vt in.c.fi.de feriis. Vel de nocte vt in.c.consuluit.de offi.dele. Vel rōne loci quia in ecclesia p iudicem secularem.vt in.c.decet.de immu.ecc.li.vj. Vel p mulierē seu minorē qui iudicare nō possunt.l.cum pretor.ff.de iudi.et plene nota.in.c.suscitata.de in inte.resti.z in multis alijs casibus.de quib vide per spe.in ti. de sen.pla.§.iuxta.z vide ibi in v.itē est nulla rōne litigatoz.per Jo.an.an valeat sententia lata pro bannito contra statutū quod ꝓhibet ius illi reddi.z precipit audientiā denegari. In omnib ergo istis casibus z similib potest tex.iste verificari. semp enī sentētia erit nulla quātūcunqz error in sententia non sit expressus. Ex quib patz q glo.z summariū do.an.nimiū restringunt litterā que loquitur indistincte. Et pro clariori responsione ad contrariū supra formatū distinguo sic.q aut sententia est contra ius habito respectu ad merita cause duntaxat.aut illud ius cōtra qō est lata sentētia cōcernit extrinsecus aliam iniusticiam a meritis cause puta vt sententia nō feratur die feriata vel aliqō simile Primo casu debet distingui an sentētia sit lata contra ius iuris erroze in sentētia nō expresso z valet sentētia sic loq̄t.c.cuz inter.j.eo.z.l.cū.platz.z.l.pses.z ꝑm vnū intellectum.z hoc casu ꝓcedūt iura que dicunt q sententia facit ius inter ptes lz sit iniusta.dicto.c.cū inter. z.ff.de re iudi.res iudicata z.l.ingenuū.ff.de sta.homi. Aut fuit in sentētia iuris error expressus.vtputa discebatur super testamēto a minore facto z iudex pronunciauit testamentuz valere quia minor q̄tuordecim annis potest testari.vel disputabatur de validitate electionis z iudex ꝓnunciauit electionem valere quia supensi possunt eligere z tunc sentētia est ipso iure nulla. vt in iuribus superius allegatis. Secundo casu principali qñ est lata sententia cōtra ius cōcernens aliā iusticiam z non merita cause et tunc dico regulariter q sententia est ipso iure nulla sine sit expressus error in ꝑma

sine non.7 in hoc mēbro pōt generalit iste tex. verifica ri. Nā regularit quicqd fit cōtra ius est nullū etiam si ius non decernat expresse actum esse nullum. vt in.l.nō dubium. C. de legi.7.l.iurisgentium. §.si paciscar. ff. de pactis. 7 in regula que contra ius. li. vj. 7.x. di. vides. et in alijs iuribꝫ supꝫ allegatis. Dices tu que est diuersitatis ratio inter istud membꝝ et pcedens: Do. nemo tangit. Ego autē dico sic ꝙ in concernentibꝫ merita cause datur iudici facultas discernēdi et arbitrandi cuiꝰ partis iura sunt potiora quia nō potest dari certa regula. vt in.l.ij. ff. de testi. 7 in.c. in nostra. eo.ti. 7.c. causam. j. eo. cum similibus. ideo in istis presumit esse iustū quod iudex iudicauerit. Hinc est ꝙ iura dicunt presumendum esse ꝑ sententia iudicis saltem ꝑ lapsum tempus decem diex. dicto. c. in ꝑsentia. et. c. causam. nisi expiratur error iuris quia tunc cessat ꝑsumptio que erat ꝑ iudice cum notorietas habeat contrariū offuscare 7 confundere illā presumptionē. vij. di. veritate manifesta. 7 in incertis nō certis opus est cōiecturis. vt in regula. ij. j. de re. iur. clare enī patet sententiā tunc esse cōtra ius ideo tunc merito est nulla. In alijs vero iuribꝫ concernentibꝫ aliam iniusticiā a meritis cause nō datur facultas iudici decernendi sed imponit necessitas obtemperandi. vt in.c. j. 7.c. ne innitaris. de cōsti. 7.l. leges sacratissime. C. de legibus. vbi dicit ꝙ leges constringūt vitas omniū. vt in.c. j. de cōsti. dicit ꝙ canones ab omnibus sunt seruādi merito ergo si sentētia reperit lata contra ius iuribꝫ non subsistit. non enim potest inferior tollere legem superioris vel in aliquo cōtrauenire in casibus nō ꝓmissis. vt in cle. ne romani. de elec. 7.xxvj. q.ij. institutōnis 7.c. ꝙ super his. de maio. 7 obe. 7 notabis bene hanc rationez. 7 optime facit ꝓ ea ꝑte quod in simili notat Bar. in.l. is cui. ff. de verbo. ob. in verbo q̄rit glo. in.l. sepe. ff. de tuto. 7 cura. da. ab bis. ¶ Nūc autez quero an indistincte ꝓcedant superius dicta vt in primo mēbro sententia teneat vel annulletur exꝑsso iuris errore. 7 in secundo sit nulla siue exꝑmatur error siue non: Do. distingue sic ꝙ aut sententia fuit lata cōtra ius litigatoris tm̄ 7 tunc regulariter tenet sentētia. vnde opus est appellatione quia ius ꝑsumit iudicem recte fuisse motum vt ꝓdixi. fallit si iniusticia sit notoria. tunc enim est nulla. arg. opti. j. eo. inter ceteras. vbi plenius dicam nō. Inno. in.c. fraternitatis. de frigi. 7 maleficij. eo. cum bertoldus. 7 Io. anto. B. 7 in dicto. c. inter ceteras. ꝓbatur ratione in notorio enim cessat ratio ꝓsumptionis quia sustinetur iniusta sententia. non enim habet tunc iudex potestatē cognoscēdi sed tm̄ iudicādi seu verius exequendi. vt in.c. quoniā. de fili. presby. 7.c. euidentia. j. de accusa. 7.ij. q.j. manifesta. nō. Inno. in.c. ex parte. de verbo. sig. facit. d.c. veritate. viij. dist. nam hoc casu potest sententia iniusta simpliciter dici contra leges ꝓlata. 7 sic nulla vt hic. Aut cessat hec notoria iniusticia. 7 sic si fuit exꝑssa causa contra ius commune 7 alia que nō est contra ius sententia tenet ita singulariter tenet Inno. in.c. in ꝑsentia. de renunc. 7 Io. an. in.c. cum inter. j. eo. nam tunc sustinetur sentētia ratione alterius cause que nō est contra ius. 7 optime ꝓ dicto Inno. adduco. c. ꝙ tuas. j. qui fi. sint legi. Judex enim exprimēdo duas videtur non precise fundasse se supra altera duntarat. vnde satis est ꝙ sententia possz sustineri ex illa que nō est contra ius. ad hoc bene facit ratio lr̄e in. d.c. causam. vbi dicitur ꝙ iudicis animꝰ nō semper ad vnam ꝓbationis speciem inclinatur 7 in dubio debemus interpretari vt potius res valeat. j. de verbo. signi. abbate. 7.l. quotiens. ff. de verbo. signi. et hoc videtur procedere etiā si altera causa sit contra ius litigatoris. quia in dubio ꝑsumitur iusta vt ꝓdixi. 7 imputandū est non appellanti. Hoc tamē dictū Inno. limito quādo ex causa expressa que nō est contra ius possz si esset vera sustineri. Exemplum primi iudex ꝓnuncia nit testamentum valere quia minor q̄tuordecim annis potest testari. 7 quia ꝓbatum fuit ꝙ testator erat maior q̄tuordecim annis. Nā sententia pōt ex hac vltima causa sustineri. vnde non habet vitiare expressio cause false. vtile enim nō debet ꝙ inutile vitiari exquo sunt separabilia. vt in regula vtile. de re. iur. li. vj. Exemplum scdi quando iudex sic ꝓnunciat. dico testamentum valere quia minor q̄tuordecim annis potest testari. 7 quia nullus defectus affuit in numero testiuz certe sententia est nulla q; ꝑsupposito ꝙ illa cā sit vera tm̄ ex ea nō pōt testamentū sustineri quia non sufficit solennitatē fuisse adhibitam nisi testator fuerit habilis. vt in.l. si q̄ramus ff. de testa. 7 nota bene hanc limitationē q; nemo tangit. Aut fuit expressa causa cōtra ius cōmune dūtaxat vel simul cū alia ex qua tm̄ non pōt sustineri sententia 7 tunc si illud ius cōmune est clarū 7 indubitatū 7 tūc nō valet sententia q; cessat ratio ꝑsumende iusticie vt ꝓdixi. hoc limito vez quando causa cōtra ius expressa respicit totā sententiā. vtputa quia cōtinet vnū articulū vel plures cōnexos. Si autē continet plura capitula 7 error contra ius expressus cōcernat vnū duntaxat. tūc solū corruit illud capitulū. In alijs vero remanet sentētia valida. ad hoc allego glo. sing. 7 Bart. in.l. ij. C. de re iudi. ꝓbo ratione. nā quando sunt plura capitula separata vident tot sentētie quot sunt capitula. vt.l. etiā. ff. de mino. ideo potest pro ꝑte valere 7 pro ꝑte non. l. quedā mulier. ff. fami. her. Sed quādo sentētia continet vnū capitulū non pōt ꝙ ꝑte valere etiā si error sit in ꝑte. ad hoc glo. nō. in.l. fi. ff. de iurisdi. om. iu. que dicit ꝙ si habens facultatē cognoscendi vsqz ad. x. condēnauit in. xv. non valet sententia etiā vsqz ad. x. 7 tenuit illam glo. ibi Bar. 7 Bal. in.l. j. C. si aduer. rem iudica. quia cū sententia sit res indiuisibilis non potest valere pro ꝑte. l. in hoc iudicio. ff. fami. her. 7 in.l. cū certa rōne C. quādo ꝓuo. nō est necesse. nō. Bar. in. d.l. ij. sec? in re diuisibili quia tunc vtile non vitiatur ꝙ inutile. vt in c. si quos de seruis. xij. q.ij. 7.l. sancimus. C. de dona. 7 B bene notabis. Si autē illud ius cōtra quod ē sententia lata est dubiuz vt quia sunt multe opiniones hincinde vel est dubiū in suo intellectu 7 tunc sententia valet q; talis error excusat. hoc probatur in. d.l. cum platis. ſm vnū intellectū quē sequūtur ꝯmuniter doc. ibi. 7 in.l. ij. C. que senten. sine appel. 7 ibi ꝙ Bar. 7 do. anto. hic. et optime facit tex. in.l. regula. ff. de iurꝫ 7 facti igno. 7 in. c. cū dilectus de cōsue. 7 quod no. glo. in.c. cū venerabil' eo. ti. 7.c. vno. de postu. pla. li. vj. An autē possit iudex sindicari q̄ male iudicauerit quia eligit opinionē quā multi sequūtur licet nō sit bona: Bar. in. d.l. cū platis. tenet ꝙ sic. mitius tamē debet puniri ſm eū. ad hoc allegat quod no. insti. de obli. que ex quasi delicto in prin. Sed ange. de pusio dicit in. d.l. cū prolatis. hoc verum quando altera opinio esset approbata. alꝰ autē licituz est alterā ꝑeligere. allegat Inno. in.c. ne innitaris. supꝫ de consti. Ego dico ꝙ si opinio cōtraria est magis cōmunis ꝓcedit dictum Bar. quia est in culpa non seqn̄ do cōmunē opinionē exquo erat vera. ar. c. j. de deci. et dicit Io. an. in.c. j. de consti. ꝙ cōmunis opinio est sequenda. nisi sit euidenter falsa vel possit ꝓbabilibꝰ rationibus conuinci. sed vbi tantus esset opinionum conflictus vt non possit apparere que sit opinio magis cōmunis tunc posset procedere opinio angeli. 7 hoc casu posset ꝓcedere opinio Pe. quam recitat do. an. in.c. vt debitus. de appel. vbi dicit ꝙ si vna opinio faciebat ꝙ appellante relenatur si succubuerit a condēnatione expensarum. 7 vide quod ibi dico. 7 in.c. j. de consti. Et per B idem dicendum vt si sententia teneat quādo est lata contra legem seu decretalem extrauagantem. nam cum non sit in corpore iuris clausa potest de ea ꝓbabiliter dubitari. 7 hoc probatur in dicta.l. cum prolatis. ſm alium intellectum quē sequūtur ibi Bar. 7 Angel.

⁊ alij ⁊ Bal. in l. ij. C. que senten. sine appel. rescin. ⁊ Jo. an. hic. ⁊ in c. pastoralis. de fide instru. ⁊ vide qđ ibi dixi. Ego puto ꝫ vꝛ nisi extrauagās esset in loco illo notissima. Exemplū in extrauagāti execrabilis. ⁊ in extrauaganti ad reprimenda. q̄ quotidie allegant in scholis ⁊ in iudicijs tunc enī cessat rō incertitudinis. facit. c. j. de postu. pla. ⁊. xvj. di. qđ dicitis. qđ nō. ⁊ facit qđ. j. dicā in ꝓsuetudine. Jtē vt sīa teneat qn̄ ius cōmune nō est exp̄ssum sed p argumenta ⁊ cōclusiones nō pōt intelligi qualiter reduci vt sit cōtra ius cōmune. ⁊ ꝫ no. voluit Jnno. in. c. p. ⁊. g. de offi. dele. facit qđ no. glo. in. c. ij. de resti. co. ¶ Quid autē si est lata cōtra simile legis non tamē repitur lex cōtraria in illis terminis: Ja. de are. et Li. in l. j. C. de legi. dicunt sententiā valere. refert ⁊ seq̄tur Bal. in l. ij. palle. facit optime qđ no. Jnno. in. c. cū spāli. de appel. tunc enī fm Li. in. d. l. j. est sententia ꝓtra ius quādo repitur lex scripta in terminis occurrentibꝫ vel omnino indifferentibꝫ. secus si termini differūt licet ꝓpinqui sint ⁊ habeāt rōnis paritatē. Jo. an. dicit q̄ si ratio esset scripta in genere lz sub alijs terminis specificis satis videt contra legē iudicatū si esset iudicatū cōtra rōnem legis nihil adducit. Sed mihi hec sīa placet. ꝓ qua opinione adduco. l. non dubiū. C. de legi. et ter. in. c. fi. de re iudica. li. vj. vbi dicit q̄ is cōmittit in legē q̄ verba legis amplectens contra legis nititur voluntatem. ⁊ sic rō legis est qñq̄ lex. hinc est q̄ ad rōnez legis restringitur ⁊ ampliat dictū legis. vt. l. cum pater §. dulcissimis. ff. de lega. ij. ⁊ dispositio etiā penalis extēditur ad limites rōnis exp̄sse. no. glo. in cle. j. de electi. in verbo eligatur. ⁊ in cle. ij. de vi. ⁊ ho. cle. in ℞. pilleum lineum. facit. l. ij. ff. ad tertul. Secus vbi allegaretur simile sub facilioribꝫ terminis vel paribꝫ. vt no. Jnno. in. d. c. cum spāli. Idem p omnia esset dicendū quādo sententia repitur lata contra legē concernentē aliam instīciam a meritis cause vbi tñ lex daret ordinem cause ad causam tunc nō vitiaretur sententia ex transgressione illius ordinis sed opus est appellaē. vt in. l. j. C. de appel. ⁊ regulariter an valeat factū contra legem vide p glo. in. c. tua. de spon. du. ⁊. x. di. vides. p Li. ⁊ Bal. in. d. l. non dubiū. ⁊ per Bar. in l. stipulatio. ff. de no. ope. nū. dico in. c. fi. de postu. pla. ¶ Sed quero quid si sententia sit lata contra statutū particulare loci: Jo. dic idē quo ad illum locuz sicut dictū est sup̄ de lege communi quo ad vniuersum. Nam statutū est lex in loco vbi viget. l. omnes populi. ff. de iusti. ⁊ iur. ⁊. j. di. ius ciuile. Hinc dixit Bar. ⁊ Angel. post eū in. d. l. cum platis ⁊ Bal. in. d. l. ij. q̄ sententia lata contra statutū extrauagans a volumine statutoꝝ tenet sicut dicimus in extrauaganti principis sed limito vt sup̄ diri in extrauaganti principis nisi statutū seu reformatio extrauagās esset nota in loco ⁊ in iudicijs secus si sententia esset contra tenorē statutoꝝ in volumine redactoꝝ. ¶ Quero qđ si sententia sit lata contra cōsuetudinē: Jo. dic q̄ valet ꝓpter dubiū facti. ar. eoꝝ que dicta sunt nisi consuetudo esset notoria tā in populo q̄ in iudicio. ar. eorum que le. ⁊ no. in. c. j. de consti. li. vj. ⁊ in l. de quib. ff. de legi. ⁊ ita no. Bal. in. d. l. ij. Pro hoc facit qđ no. Bar. in l. de quib. palle. vbi concludit q̄ ꝓsuetudo est ius. ⁊ pbatur ibi. ⁊. j. di. consuetudo. debet tamen pbari si allegatur fm eum. vt. l. j. que sit lon. consuetudo. ⁊ pbatur in. c. cum dilectus. eo. ti. ⁊ hoc quia consistit in facto qđ sepe prudentissimos fallit. si enim detur pbabilis ignorantia debet tenere sententia sicut tenet sīa contra legē extrauagantē. secus vbi cessat ignorantia cum reperiatur lata contra ius quod no. ¶ Quero quid si sententia fuit lata contra priuilegiū: videtur q̄ non valeat qz priuilegiū est lex. ij. di. priuilegia. dic contra p. c. suborta. j. eo. vbi dicitur q̄ aut priuilegium fuit ostensum iudici ⁊ dando sententiā contrariam videtur illud reprobare aut non fuit ostensum ⁊ non debet pretextu priuilegij de nouo reperti sententia retractari. respondeo ad contrariū q̄ priuilegiū est lex priuata non autē cōmunis vt dicitur in contrario ⁊ consistit in facto ⁊ priuatus potest suo fauori renunciare. Secus autez est in lege communi que certa ⁊ clara ⁊ iudici datur facultas iudicandi an priuilegiū teneat. iuxta tamē no. in. c. cum venissent de iudi. hoc puto procedere in priuilegio cui pars renunciare potest seu quatenꝰ venit in preiudicium ptis alꝫ secus. Unde si exemptus litigauit coraz ordinario loci ⁊ non allegauit exemptionem non tenet sententia nec obstat taciturnitas quia si voluisset non potuisset etiā expresse in illuz vt iudicem consentire. de arbi. cum tēpore. ergo nil opatur taciturnitas. ⁊ hoc tenet Jo. an. in regula scienti. de regu. iur. li. vj. in mer. facit quod no. glo. in. l. j. C. vbi de cri. agi opor. ⁊ vide qđ dixi in. c. significasti. de fo. compe. sed hoc casu non tenet sententia ex eo capite quia fuit lata contra priuilegium sed ꝓpter defectum iurisditionis. Secus puto si exemptus pduxisset priuilegiū exemptionis ⁊ ordinarius hoc non obstante tulit sententiā in contrariuz seu dixit priuilegio non obstante quia tunc p̄iudicat quo ad exemptū licet non quo ad papam. ar. coꝝ que no. in c. ad audientiā. de p̄scripti. ⁊ in. c. dilectus. de capel. mona. ⁊. d. c. suborta. ¶ Quero an valeat sentētia contra sentētiam cum prima sentētia fecerit ius inter ptes dic vt plene dicam. j. eo. inter monasterium. ¶ Quero qđ in decreto interposito ex falsa causa. dic q̄ non tenet sine sit error iuris in eo exp̄ssus siue nō. ⁊ in ꝫ differt a sententia. vt ꝓbatur in. l. cum hi. §. si p̄tor. ff. de trāsac. ⁊ l. magis puto. §. si res. de rebus eo. qui sub tu. ⁊ cura. ⁊. l. j. §. hec ℞ba. ff. ne vis fiat ei. ⁊. l. cum ℞o. §. subuentum. ff. de fideicōmiss. li. no. Bar. in. l. scie. ff. de tu. et cu. da. ab his. ⁊ plenius per eum. in. l. iuste possidet. ff. de re iudi. vbi distinguit q̄ aut decretum nō interponitur rite idest seruato iuris ordine ⁊ in dubio non valet. l. meminerint. C. vnde. vj. ⁊. l. fi. C. si per vim vel alio modo. no. in. d. l. iuste. Quādoq̄ decretum interponitur rite sed non recte. i. iuste seruata iusticia ⁊ tunc quādoq̄ deficit decretum iniusticie respectu petentis ⁊ non valet. vt in iuribꝫ pallegatis. quādoq̄ deficit iusticia ex parte conuenti vel rei in qua facta fuit missio. sed iusticia est iusta ex parte agentis ⁊ tunc decretum in se est validū ⁊ is qui illud obtinuit possidet ⁊ p̄scribit. vt in. dicta. l. iuste possidet. Exemplū in hoc vltimo in eo qui vere ē creditor titij ⁊ mittitur in possessionē rerum sempronij nō debitoris tanq̄ titij valet etiam tunc decretum licet restituatur ille sempronius. vt. l. a diuo. pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. que autem sit ratio diuersitatis int' sentētiam ⁊ decretum: credo quia decretum sapit potius naturam interlocutorie que reuocatur ꝓpter iniusticiam ex iudicis officio. vt. c. cum cessente. de appel. et l. quod iussit. ff. de re iudi. q̄ diffinitiue que irreuocabilis est exquo transiuit in rem iudicatā. vt in. c. cum inter j. eo. ⁊ C. sentē. rescin. nō po. per totuz. ⁊ ideo notanter dixit Jnno. in. c. dilecto. de verbo signi. quia ꝫ sententia q̄ res debitoris vendatur ex secūdo decreto est interlocutoria. Jdeo si iudex postea contrarium cognoscit scz q̄ non fuberat debitum reuocabit missionē ⁊ venditionem. ar. in. d. §. si pretor. ⁊. §. si es palle. ⁊ de hoc decreto interponendo. ⁊ an p̄sumatur ꝓ eo vide elegant' per Bar. in. l. j. C. de predijs mino. sine decre. non alie. ⁊ per spe. in ti. de ꝓcura. §. fi. ℞. quid si solum. ⁊ in ti. de emp. ⁊ ven. §. nūc dicēdum. ℞. breuiter scias. ⁊ ꝓ Bal. in. l. quecunq̄. C. de bonis que liberis. ⁊ in prima cōsti. li. feudorum. ¶ Redeo nunc ad secūdam pticulam gl. in qua glo. oppo. in eo q̄ in prima parte cūcluserat sententiam nullam nō convalidari ex interpositōne appellationis de. l. ij. §. falsus. ff. rem ra. habe. vbi dicitur q̄ si dominus appellat a sentētia latā ꝓtra falsū ꝓcuratorē ratificatur ⁊ sic sententia que erat nulla ꝓpter defectū

mandati. vt in. c. ex insinuatione. ꝛ in. c. in nostra. de p-cu. ratificatur ꝙ appellationem. Solu. glo. nititur solvere vt patet in ea sed nō formaliter solvit. ꝛ habes gl. ij. q. j. statutis. que dicit ꝙ appellando confirmat quis sententiam licet sit nulla ex defectu solēnitatis. hoc vo lvit illa glo. relata ad illum ter. monetur ꝙ dictū. §. falsus. sed male loquit. vnde docto. b communiter tenent contrariū ꝛ Bar. in. l. licet. ff. de iudi. ꝛ. d. l. si expressim. ꝛ no. j. de appel. dilecto. dic ergo formaliter solvēdo cō trarium ꝙ quādoqꝫ sentētia est nulla solum ex defectu consensus ptis ꝛ tunc potest ps illam ratificare consen tiendo. vt in dicta. l. licet. ꝛ appellando videtur consentire gestis ꝙ falsum ꝓcuratorem. ꝛ sic videtur loqui. d. §. falsus. Nam sententia lata contra falsum ꝓcuratorem tenet quo ad ipsum ꝓcuratorem quia cū eo est cō tractum seu quasi ꝙ lit. contes. l. plautius. ff. de ꝓcura. quo ad dominū vero nō tenet ex defectu cōsensus duntaxat ideo ratificando tacite ꝙ ipsum actum appellationis convalidatur. Quādoqꝫ sententia est nulla ex alio defectu. puta quia contra leges lata vel ex defectu solēnitatis ꝛ tunc nō convalidatur ꝙ actum appellationis. quia defectus sententie nō dependet ex consensu ptiꝫ vnde nō possent ptes etiam expresse eam cōvalidare vt valeret vt sententia licet possent approbare vt valeret tanqꝫ pactum nouiter contrahendo. ꝛ ita intelligitur. l. ij. C. cōmunia vtriusqꝫ iudi. vt ibi no. ꝙ Li. ꝛ ꝙ bar. in l. vna. C. qui ꝓ sua iurisditione. ꝛ in. d. l. si expressim. appellando ꝛo non approbat sententiā imo impugnat et sic non potest valere etiā vt pactum. vt no. Bar. in. d. l. si expressim. Et aduerte ad vnā limitationez eoꝝ que ponit glo. ratificatur eni sententia lata cum falso ꝓcuratore ꝙ consensum domini supueniente quādo ille poterat esse ꝓcurator al's secus. ita notant' dixit glo. in. d. l. licet. ꝛ sequit' ibi Bar. ꝛ ꝙ hoc facit quia sentētia hoc casu non est nulla ex solo consensu partis sed alio defectu non dependente a potestate domini. facit quod no. Inno. in. c. prudentiam. de offi. dele. ꝛ ꝙ Bl. in regula ratihabitio. de re. iur. li. vj. ꝛ ꝙ Jo. an. in regula ratum. eo. ti. in mercu. Extra glo. quero quia sententia contra leges lata est nulla vt b. Nunqd iudex poterit itez ꝓnunciare. So. tangit hanc. q. hic Inno. ꝛ concludit ꝙ si est ordinarius potest. vt. C. quomodo ꝛ quādo index. l. preses. ꝛ. l. iij. C. de accusa. Secus in delegato q̄ ꝓnunciando functus est officio. l. si vt ꝓponis. C. quomodo ꝛ quādo iudex. Sed tu de hac questione dic vt plenius no. in. c. in litteris. de offi. dele. vbi melius cadit Addit tamē b Inno. notabile dictū dicens ꝙ vbi non tenet ipso iure quod fecit delegatus ex errore ꝓbabili ductus itez ꝓsequi poterit. ponit exemplū in executore cui mandabatur vt ꝓuideret titio de pbenda cui ꝓuidit de pbenda martini qui cōmuni opinione reputabatur mortuus sed viuebat vt postea compertū est ex hoc errore ꝓbabili poterit demum de alia ꝓuidere ſm eū. arg. j. de sedis nup. domin⁹. C. de iur. ꝛ fac. igno. l. error. Si vero ꝓuidit de prebenda que de iure vacabat non de facto ꝓuisus antē renuit ꝓsequi ius suum execrans forte lites nō potest executor amplius ꝓuidere. imputetur autē ꝓuiso qui ius suū non defendit. argu. ff. de peti. here. l. illud. nec ꝓdest ignorantia facti quo ad possessionem que nō est talis ꝙ de iure potuerit ꝓ-uisionem impedire ſm Inno. ꝛ bene. Nec ob. c. cum nostris de concess. preben. quia loquit' in alio casu cum scz gratia fuit in ꝑncipio surrepticia. Idez dicit Inno. vt non possit iterum ꝓuidere si executor errauit in iure licet sua ꝓuisio fuerit nulla. ponit exemplū hosti. cum dispensatiue ꝓuidit episcopus de prochiali ecclesia ꝓuiso in minoribus tm̄ executor credens episcopū dispensare nō potuisse contulit illā vt vacantem errans in iure scz de eta. ꝛ qualita. ꝑterea. ꝛ hodie credo ꝙ hoc casu non sit necessaria dispensatio ꝙ. c. si ꝙ clericis de pau peribus de pben. li. vj. Aliud tamē sentit ibi glo. ꝛ dic vt no. in. d. c. ꝑterea. ꝛ. c. ij. de insti. li. vj. dictum tamen Inno. nō placet hic hosti. qui tenet ꝙ licet errauerit in iure exquo tamen apparet ꝙ ꝓuisio fuerit nulla iterum tamē debet de beneficio alio illi prouidere vt beneficia ꝑncipum habeant suum effectuz nec illis illudat' quia nō facere ꝛ facere ita ꝙ sit nullum equiparat'. de trāsla. c. ij. cum cōcordantijs ibi positis. ꝛ de cleri. nō resi. tue. Aduerte inquantū Inno. loquit' generaliter in terminis questionis de quolibet delegato indubie dictū suū non est verū q̄tenus dicit ꝙ potest itez ꝓnunciare si ipso iure ex ꝓbabili errore facti nō tenuit quod ipse fecit dico enī ꝙ siue errauerit in facto siue in iure dūmodo seruauerit formā cōmissionis si tulit sententiā diffiniti uam nō potest amplius se intromittere quia functꝰ est officio suo siue bene siue male. ad hoc bo. tex. in. l. si vt ꝓponis. ꝛ quod ibi no. ꝙ Bar. C. quomodo ꝛ quādo iudex. ꝛ optime facit tex. in. l. dicere in fi. cū duab' sequentibus. ff. de arbi. ꝛ in. c. si compromissarius. de elec. li. vj. vbi tex. opti. ad materiam ꝛ quod no. Bl. in regula qd̄ semel. de regu. iu. li. vj. ꝛ Bar. in. d. l. si exp̄ssim. ff. de appel. sed ꝙ rōnem hosti. ꝑalle. potest saluari dictum Inno. in exemplo per eum posito. s. in executore gratie vt siue errauerit in iure siue in facto possit semp̄ iterum ꝓuidere si prima ꝓuisio fuit nulla quia ꝑceps videtur mandasse ꝓuisionem effectualem ꝛ beneficia ꝑncipum debent benigne interp̄tari. vt in. c. olim. de ꝛbo. signi. ꝛ. l. fi. ff. de consti. ꝑnci. Preterea gratia est quid principale. potestas vero executoꝝ venit accessorie ad gratiam. vnde sicut ꝙ inutilē ꝛ erroneam ꝓuisionem non expirat grā quia itelligit' de beneficio vacanti nulli debito ita nec debet expirare potestas executoꝝ. ar. optimum in. c. si sup gratia de offi. dele. li. vj. vbi vigore gratie sustinetur potestas executoris eo casu quo potestas delegati expirasset quod bene est notandū ꝛ hanc opinionem tenet finaliter do. an. in. c. in litteris preallega. Sed iuxta p̄dicta quero de questione quam ponit Bal. in dicta. l. ij. C. que senten. sine app. rescin. Papa mandauit in forma pauper hoc modo conferas petro clerico aliud beneficium nō habenti tale beneficiuz qō non excedat tantā quantitatē annuā si eum reppereris sufficientē in lectura constructione ꝛ cantu qui executor eum examinauit ꝛ putans ipsum esse idoneuz cū nō esset beneficium assignauit nunqd valet collatio. ꝛ videtur primo ꝙ non ꝙ. l. scie egresse. ff. de tuto. ꝛ cur. da. ab his. vbi dicitur ꝙ si index dedit adulto tutorē tanqꝫ minori nō valet datio. Idē. l. cum vero. §. subuentū ff. de fideicōmis. li. vbi nō valet ꝓnunciatio sup libertate si iudici falso obreptū fuit. Bal. ipse tenuit cōtrarium ꝙ tex. insti. q̄ manu. nō pos. §. semel. vbi dicitur satis eē ꝙ semel fuit causa approbata siue sit vera siue nō siue ista verba sapiant monitionē vt quidā dicunt siue conditionem. cōditio tamē non est purificata ꝙ observantiā solius forme ꝛ q̄ius materia. i. ꝑsona nō sit sufficiens tamē nō est rebellis actui cū discere possit q̄diu viuit ꝛ pleraqꝫ in aptitudine recipiunt fundamentum ff. de fideicōmis. li. l. apud iulianū. Idē dicit si papa dixerit si eū inueneris virum vite laudabilis ꝛ ꝓuersationis honeste. Nazꝫ sufficit ꝙ fuerit taliter qualiter facta inquisitio. quia executor ad nullā formam artatur nisi ad formā mandati. adducit notata ꝙ glo. in cle. vna de offi. dele. Inno. in. c. ex ratōne de appel. ꝛ in hoc vltimo male allegat. Nam voluit allegare Inno. in. c. fi de p̄sump. vbi ponit plene banc materiā ꝛ ibi plenissime dixit. Et ℔ dicta bal. sunt notanda. Sed in contrariū facit quod no. Inno. in. c. inter dilectos de excess. p̄la. vbi dicit ꝙ si aliquis auctoritate pape ꝓuidit alicui notorie indigno ꝛ scienter de aliqua prelatura vel manifeste contra tenorem mandati ꝓuisio est nulla nec impedit aliam prouisionē fiendā. ar. de ele. cum in cunctis in fi.

Et post pauca non restringens se ad casum manifeste iniusticie dicit q̄ si papa mandat ꝓuideri alicui sub cō ditione. puta si est ꝛt tali loco ordinandus q̄ executor nō habet potestatem ꝓuidendi nisi conditio sit vera. ff. ꝛt verbo. sig. cedere diē. Idem dicit si potestas non sit cō ditionalis sed certū est q̄ papa nunq̄ scripsisset ꝓ illo si sciuisset veritatē vt si scripsit ꝓ quocunq̄ in crimine ꝓmanente. quod est valde notandū. Quid ergo dicemus? Ego vltra ea que dixi in. d. c. fi. in vltima colūna vbi vide dicerē in p̄senti sic q̄ aut notorie constat conditionem requisitā a papa nō existere vel illum ꝓ quo scripsit fore notorie indignum ita q̄ verisimiliter si papa sciuisset nunq̄ ꝓ illo scripsisset 7 tunc ꝓuisio est nulla quia cessat p̄sumptio que est pro facto executoris ex quo notorietas est in oppositū. vt sup̄ dixi. 7 optime facit. l. scie egresse p̄alle. Nam ibi non tenuit datio tuto. cū naturaliter constaret illū nō esse pupillū. Aut cessat notorietas 7 tunc quedā sunt que cōmittunt cognitioni ipsius iudicis. vt puta si reperiret eum vite laudabilis ꝛc. quedā ꝛro ꝛueniunt extrinsecis verificanda. vt puta ꝓuideas tali si nullum possidet beneficium vel si accesserit consensus capituli. Primo casu tenet ꝓuisio licet conditio vel monitio in veritate non existat dūmodo executor fecerit aliquā examinationē seu inquisitionem. ratio quia cū ista ueniunt verificanda per iudicis cognitionē p̄sumptio est q̄ insint erquo iudex sic declarauit in dicto. §. semel. Fateor tamen q̄ superior postmodum ex officio ꝓcedens poterit ꝓuisionem cassare si nō reperit requisita. ar. in. c. pastoralis ꝛt appel. 7 quod no. glo. in. d. cle. vna ꝛt offi. delega. Secdo casu non tenet ꝓuisio nisi conditio sit verificata. arg. in. d. l. cedere 7. c. pro te. 7 quod ibi no. ꝛt rescrip. li. vj. quia hoc casu cessat p̄sumptio surgens ex facto iudicis cū ista non dependeant a sua cognitione. ad hoc optime facit quod in simili no. Bar. in. d. l. is cui. ff. ꝛt ꝛbo. ob. in illa q̄stione si iudex dedit tutorē adulto tanq̄ minori vel alicui vt ꝓdigo qui nō erat ꝓdigus 7 licet multe sunt opiniones vt ibi p eum tamē ipse distinguit q̄ in p̄mo casu nō tenet datio erquo in veritate nō erat minor p dictam. l. scie. sed in secdo casu tenet licet nō esset ꝓdigus. vt no. glo. in. l. j. C. ꝛt cu. fu. Et est diuersitatis ratio p̄m eum. quia esse minorē vel maiorē ꝛclarat natura sed esse ꝓdigum spectat ad iudicem. 7 ideo p̄sumitur p eo quod ipse fecit 7 videtur id ius facere quod iudex dixit. arg. in. l. j. ff. q̄ cum fal. tu. ita dico in proposito quod est notandum. 7 hic sit finis in hoc. c. Nam quedā alia tāgit hic Inno. que q̄ non faciunt ad materiā nec sunt multū vtilia omitto. 7 ꝛt materia vide in. c. j. §. ꝛt alie. iudi. mu. 7. l. j. ff. eo. Abbas.

Argantium. Breue est vel summa sic. Lites debēt celeriter terminari. Nota casum in quo curit equitas cum rigore. Et nota q̄ in iure est dare rigorem 7 eq̄tatē. 7 ē equitas iusticia dulcore misericordie tēperata. vt no. in. c. fi. ꝛt transac. facit optime. c. disciplina. xlv. di. Bar. in. l. j. C. ꝛt legi. dixit hanc esse differentiam inter equitatē 7 ius quia ius scriptuz seu rigor iuris est decisio que fit p̄m regulas iuris scriptas. Equitas vero dicit quedā facti cōuenientia seu conueniens quoddam ad hoc adducit. l. nulla. ff. ꝛt legi. 7. d. l. j. 7. l. placuit. C. ꝛt iudi. Sed tu dic melius q̄ differentia est inter equitatē rigorem 7 ius. Jus em̄ tenet mediū. 7 q̄d sit ius: dic vt habes in. l. j ff. ꝛt iusti. 7 iur. Jus enim est ars boni 7 equi ꝛc. sed in materia nostra capit ꝛt cōmuni decisione q̄ fit p̄m cōmunes regulas iuris. Rigor ꝛro est iuris excessus qui q̄nq̄ statuit ad terrorem aliorum vt in. c. ij. ꝛt torne. 7. l. aut facta. in fi. ff. ꝺ penis. q̄nq̄ tū sumitur ꝓ ordine iuris. vt in. c. super litteris. ꝛt rescrip. Equitas ꝛro est ordinata iusticia temperata dulcedine misericordie. vide ad materiā bo. glo. in. c. vt ꝓstituere tur. l. ꝺi. quando ꝛro sit seruāda equitas vel rigor. die vt no. in. d. c. fi. 7. d. l. placuit. Unū scias q̄ iudex nō ꝛt bet velle videri clemētior lege. vt dicit tex. in auē. ꝛt iudi. §. oportet. Glo. in p̄ncipio sui allegat cōcordantias postmodū opponit ꝛt. c. cū apud. xj. q. iij. vbi sentētia p̄incipis differtur. p. xxx. dies. Soluit 7 bene q̄ ibi non differtur sententia ꝑ executio. 7 est spāle cum princeps ex iracundia fert sententiā p̄sonalē contra aliquē ꝛbet enī tunc differri p tēpus p̄dictū vt reus possit si opus erit accipere penitentiaz vt ibi. 7 in. l. si vindicari. C. ꝛt penis. 7 vide plures casus in q̄bus differtur executio. p glo. in. d. c. cū apud. regulariter autē nō ꝛbet fieri talis dilatio. vt in. c. sicut sine. ij. q. j. sed in ciuilib⁹ datur tēpus ꝛt quo legi. 7 no. in. c. ad consultationem. j. e. Sed dubiū est an sentētia corporalis possit mandari executioni infra ꝛcē dies q̄ dant ad appellandum? Bar. hanc questionē formal 7 examinat. in. l. q̄ vltimo supplicio. ff. ꝛt penis. 7 finaliꝫ concludit q̄ quedā ē executio q̄ fit a iure vt q̄ efficiat infamis seruus vel simile quid. 7 tunc talis executō fit statim lata sententia. vt in. d. l. q̄ vltimo. 7. l. furti. ff. ꝛt bis q̄ no. in fa. 7 habes tex. ꝛt iure canonico. iij. q. vij. §. porro. Quedā est executio q̄ ꝛbet fieri ab homine. 7 ista ꝛbet fieri post ꝛcez dies in. l. j. ff. nil. no. appel. pen. 7 hoc dicit se putaē ꝛt iure verius sed dicit q̄ ꝛt cōsuetudine seruat contrariuz quia illi dies nō expectant 7 ꝓ illa cōsuetudine adduco tex. in. l. nō tm̄. ff. ꝛt appel. vbi dicit q̄ non tm̄ ille qui ad supplicū ducitur potest appellare sed etiā alius ꝛc. 7 sic erat infra tēpus appellandi 7 nihilomin⁹ ducebatur ad supplicū. Spe. in ti. ꝛt sen. excō. §. videndū. ℞. porro. dicit q̄ regulariter post ꝛcem dies in criminalibus est sententia executioni mandanda nisi fuerit appellatione supplicatione vel petitione restitutōis in integrū suspensa fallit in notorijs vel quādo reus fuit cōfessus seu testibus 7 argumētis superatus vt vir ipse negaē audeat. nam talis non appellat. vt. ij. q. vj. sunt quor. 7 ꝛt hoc vltimo plene dicam. in. c. cum speciali. j. ꝛt appel. et facit tex. in. c. cum sit romana. eo. ti. 7 hoc est ꝛt iure tenendum. Nam si in ciuilib⁹ dantur ꝛcem dies fortius in criminalib⁹ vbi agitur ꝛt maiori p̄iudicio. 7 vide bo. glo. in. c. sepe. ꝛt appel. 7 ad. l. non tm̄. 7 consuetudinem cōmunem respondeo q̄ ꝓcedunt quia cōmuniter non damnatur quis ad mortem nisi fuerit sponte confessus vel ita in facinore ꝛpbensus 7 testibus et argumentis connictus vt vir ipse denegare audeat. vt dicit tex. in. l. qui sententia. C. ꝛt penis. quibus casibus nō admittitur appellatio. ꝛt quo tamē dicendū. vt. l. ij. C. quorum appellatio non reci. 7 dicam in. d. c. cū speciali. Ad istuz tex. dic q̄ loquitur in sententia ꝓferenda que ꝛbet celeriter ꝓmulgari. Sed contra hoc oppono 7 videt q̄ etiaz sentētia nō sit p̄cipitāda. vt in. c. tū ex litteris. ꝛt in inte. resti. Do. dicit glo. q̄ iudex non ꝛbet tantū festinare quo minus plene instruatur in causa. 7 dic q̄ iuꝛ ꝛbet accelerare expeditionē ita tamen vt iuris ordo non p̄termittatur 7 veritas non occultetur. vt in cle. sepe. §. amputet. ꝛt verbo. sig. 7 si iudex ita festinaret q̄ ex breuitate tēporis potest p̄sumi q̄ non bene instructus tulit sententiam nō valz quod agit. vt in. c. tum ex litteris. ꝛt in inte. resti. no. Bar. in. l. platam. C. ꝛt sen. 7 spe. in ti. ꝛt sen. pla. §. quoniaz. ℞. Item oppone. facit qꝺ no. glo. in. c. ecclesia. ꝛt ꝓsti. 7 tex. in. c. nos. in quē q̄. et. c. ꝓmates. ij. q. j.

Non potest. Breue est. vel summa sic. Per alia verba sacerdos sine iusta causa non est ab epis etiam in vnā sniam cōcordātibus ꝛponēdus. 7 non diuiditur. Nota p̄mo clericū non ꝛponendū ad libitum episcopi nec etiā concilij ꝓuincial' ꝛbet enī subesse legitima causa. 7 dic q̄ ꝛbet esse grauis 7 manifesta. Nam et a beneficio non est clericus remouendus sine graui

causa.vt dicit tex.notabilis.in.c.inuentum.xvj.q.vij. multo fortius ab ordine.que autē sunt crimina suspensione depositione vel degradatione actuali digna dixi plene in.c.at si clerici.de iudicijs. ¶ Nota scdo q̄ p depositionem dicit clericus remoueri a gradu suo nō tamen per hoc pdit caracterem impssum in anima qui est indelibilis adeo vt remaneat etiam post mortē. vnde clericus resuscitatus nō est ordinandus.vt no. glo. in.c.ij.xxxij.q.vij.sed pdit exercitiuz. An autē de facto celebrans post depositionē conficiat verū corpus xp̄i: vide p glo.in.c.ij.de penis.li.vj.7 super ea plenius omnino p Jo.an. ¶ Nota tercio ibi sacerdotū. iuncta gl. que exponit 7 bene.i.episcopoz q̄ appellatōne sacerdotum veniunt episcopi.nam 7 ipsi sunt sacerdotes7 olim nō erat differentia in vocabulis.omnes enī tam episcopi q̄ simplices p̄sbyteri vocabant sacerdotes.vt dicit tex.in.c.olim.xcv.di.p̄sbyteri enim dicunt sacerdotes quia sacrū dant sicut episcopi.vt dicit tex.in.c. cleros. xxj.di. Possunt etiā episcopi appellari p̄sbyteri.est em illud nomē dignitatis.p̄sbyter enī idē est q̄ senior non respectu etatis sed dignitatis.7 ideo olim episcopi vocabantur p̄sbyteri.vt dicit tex.in.d.c.cleros. Sed ī materia penali crederē q̄ appellatione sacerdotum 7 p̄sbyterorum nō venirent episcopi quia habēt alium ordinē scz episcopalē 7 dignitatē supra simplices sacerdotes. ad hoc quod no. Jnno.in.c.sedes.de rescrip.7 vide qd̄ dixi sup rubrica de vi.7 ho.cle.facit.c.quia periculosum. de sen.excom.li.vj. ¶ Oppo.contra tex. 7 videtur q̄ sacerdotes non possunt alium sacerdotez etiam ex causa deponere quia nec capitulum cathedralis ecclesie hoc potest nec electus 7 confirmatus in episcopū nisi sit cōsecratus vt in.c.transmissam.de elect.7.c.irrefragabili. §.excessus.7 quod ibi no.de offi.ordi. Jo.gl.vt in p̄n. vt arbitror metu contrarij huj⁹ exponit sacerdotum.i. episcoporz 7 bene loquit vt p̄dixi.olim enī episcopi sic vocabantur vt p̄dixi. ¶ Sed quero quia tex.loquitur in plurali numero de episcopis quot requiruntur in depositōne clerici: Jo.glo.in scda parte dicit q̄ in causa dyaconi requirunt tres in causa p̄sbyteri sex ad min⁹. xv.q.vij.si autē.7.c.felix.de subdyacono glo.nihil dicit 7 hoc ideo quia iura de illo non fecerunt mentionez qz illo tēpore subdyaconatus nō erat ordo sacer. ß hodie secus.vt in.c.miramur de feriis nō ordi.7 gaudent eodem priuilegio.idō dicēdum hodie q̄ in causa subdyaconi requirunt tres episcopi sicut in causa dyaconi.d. c.miramur.no.archi.in.§.solus.xv.q.vij.sentit Jnno. in.c.graue.de p̄ben.no.glo.in.c.j.de here.li.vj. Et expediēdo ħ istā materiā vbi bene congruit scias q̄ aut agitur p̄ epm aut p̄ sacerdotē aut p̄ dyaconū aut subdyaconum aut contra clericos cōstitutos in minorib⁹. p̄mo casu aut agitur ciuiliter aut criminaliter. Si criminaliter 7 crimē exigit depositionē debēt conuenire episcopi totius prouincie vna cū metropolitano 7 ad min⁹ requirunt.xij.vltra metropolitanuz.vt no.in glo.iij.q. vij.in summa.7 clarius ibi archi. 7 in.c.scitote.vj.q.iij. no. Jnno.in.d.c.graue.7 videtur p̄bari in.c.felix.xv. q.vij.7 olim poterat episcopus ab istis deponi.vt in.c. siquis episcopus criminaliter. vj.q.iij. hodie vero isti possunt cognoscere vsq̄ ad conclusionez dumtaxat.7 diffinitio reseruat pape.vt in.c.accusatus.7.c.q̄uis.et c.multū stupeo.iij.q.vj.no. Jnno.in.c.q̄ sicut.de elec. in prima colū.7 archi.in.d.c.siquis.episcopus criminaliter. Quidā tamē dixerunt q̄ ab istis tm̄ non potest cō demnari sed absolui sicut no.glo.in.c. p̄ceptis.xij.dis. sed contrariū decidit glo.in.d.c.accusatus.7 illā sequitur ibi archi.p.c.dudū.ea causa 7.q.idē tenet in.c.siqs episcopus.vj.q.iij.7 credo q̄ bn̄ quia decisio cause reseruatur indistincte ipsi pape. vt in dictis iuribz. Et p̄ hoc puto glo.nō bn̄ dixisse.ij.q.vj.biduū.7 in.c. frater xvj.q.j.videtur sequi.archi.in.d.c. accusatus.vt licet metropolitanus nō possit episcopum deponere p̄t tm̄ p̄nunciare eū deponēdum.sicut p̄ses p̄uincie licet nō possit in insulam deportare p̄nunciat tamen aliquē deportandum.d.c.biduum.7.l.relegato.ff.de interdi.7 relega.hoc enī placet quia non solū depositio reseruat pape sed etiā ipsius cause decisio seu diffinitio vt patet in dictis.c.accusatus.q̄uis 7 dudū. Nec obstat simile de p̄side quia p̄ses habet potestatē deportandi si habet insulam in quā vult deportare subiectū.vt.d.l relegatorum.vel p̄nunciat deportandū 7 expectat vt princeps assignet sibi insulam.vt ibi.7 sic non deficit sibi iurisditio sed in casu nostro deficit potestas in decidēdo non autē in exequendo tm̄.7 hoc teneas. Si vero non agitur ad depositionē ab ordine sed vt remoueatur ab episcopatu.7 tunc aut est cōsecratus 7 requirit idē numerus epoz 7 decisio reseruat pape.ar.in dictis iuribus 7 in.c.ij.de transla.p̄la.voluit no. Jnno.in.d.c.q̄ sicut ar.c.ex tue.scdo responso de cle.nō re. Hinc notabiliter dixit Archi.in.d.c.biduū.ij.q.vj. q̄ metropolitanus nō potest episcopū detrudere in monasterium.7 credo q̄ nec totū concilium p̄uinciale quia sequeret remotio ab epatu q̄ reseruatur soli pape vt in iuribz p̄alle. Si vero agitur ad aliā penā minorē citra depositionem ab ordine vel epatu dic q̄ cōciliū p̄uinciale 7 etiā solus metropolitanus potest.vt in.c.sacro de sen.ex.x. q.iij. quia cognouim⁹.no. Jo.an.in.c.vt litigantes de off.ordi.li.vj.vnde etiā excōmunicare potest epm suffraganeum ipse metropolitan⁹.vt no.glo.in.d.c.accusat⁹ 7 p̄batur in.c.romana de offi.ordi.li.vj.vbi probatur q̄ etiā officialis archiepi hoc pōt in absentia ipsius. Idē 7 fortius dic vt isti possint cognoscere 7 diffinire si agitur ciuiliter quia archieps est ordinari⁹ suffraganeoz. vt in.c.pastoralis de of.ordū.modo nō excipiat de crimine vel agat ciuiliter ad depositionē ab epatu q: tūc requirit numerus epoz de q̄.ß.xxxiij.di.quorundā. no. Jnno.in.d.c.q̄ sicut.7.d.c.graue. Si vo agit p̄ electū confirmatū nō consecratū sufficit numerus sex epoz̄. vt in.c.illud.xxiij.di.p̄m vnū intellectū q̄ est notabilis7 satis p̄babilis.7 tenet archi.ij.q.viij.in sūma.sup glo. summe. An autez requirat iste numer⁹ cū causa p̄ epm delegat p̄ papā:gl.iij.q.viij.in sūma.q̄ sic. Sed archi. tz ibi p̄ 7 in.c.illud.xxiij.di.7 Jnno.in.d.c.graue dicentes.q̄ lz hoc sit bonestū p̄pter excellētiā dignitatis epalis nō tm̄ necessariū.dicit tm̄ hoc p̄pendendum ex forma cōmissionis qua cessante p̄cedit hec vltima opi. qz delegatus rep̄sentat p̄sonā pape.l.j.ff.de offi.eius 7.c.sane de offi.dele.q̄ solus sufficit ad depositionem.ix.q.iij. p̄ principalem. ¶ Scdo casu principali cū agitur p̄tra sacerdotē.dic q̄ aut nō agitur ad depositionē ab ordine ß a bñficio vel ad aliā penā 7 non requirit numerus epoz.vt no.glo.xv.q.vij.in summa.7 Jnno.in.d.c.graue.qd̄ p̄cedit etiā si agatur p̄ abbatem vel alios p̄latos inferiores seu clericos inferioris gradus.vt p̄bat.xviij. q.ij.si q̄s abbas.iuncta glo.7.xvj.q.vj.episcopo. Si vero agitur ad depositionē ab ordine 7 tunc p̄ sacerdotē requirunt sex episcopi vltra ep̄m p̄priū 7 in causa dyaconi requirunt tres vltra p̄prium ep̄m.7 totidē requiruntur in causa subdyaconi.xv.q.vij.c.j.7.c.siquis tumidus.7.c.si autē.7 hoc ad minus. Nā si fieri pōt debz congregare totū p̄ciliū p̄uinciale.i.ep̄i totius p̄uincie vt in.d.c.j.7.vj.q.iij.scitote.7 q̄ requirat dict⁹ numer⁹ vltra p̄prium ep̄m vide bo.ter. in arg.in.c.ij.de penis. li.vj.7 hoc tenet Jo.an.in nouella.7 archi.post hug.in c.scitote.vj.q.iij.7 in.c.siquis episcopus.cadē causa.q. iij.7 no.iij.q.vj.hoc quippe.7 in.d.c.ij.optime p̄batur qd̄ dixi de subdyacano.nā requirit numez epoz̄um qñ agitur ad depositionē sacroz̄.ordinū.certūq̄ est q̄ hodie subdyaconat⁹ est sacer ordo.d.c.miramur. 7 idem tenet glo.in.d.c.ij.7.j.eo.ti.licet enim episcopus solus possit honorē dare.i. ordines cōferre. solus tm̄ auferre

nõ potest.vt in.d.c.j. quare aũt plures requirũtur epi in auferendo honorem qz in conferendo: vide qz pluri mas rões quas reddit glo.in.d.c.j.in verbo solus. Et scias q iste numerus epoz requiritur dum causa examinatur.vt ꝓbatur in dictis iuribꝫ nõ tñ in actuali degradatione quia illa est executio depositõis ꝛbalis.7 ita videntur loqui iura ꝓalle.7 sic plene examinat 7 determinat Jo.an.in.d.c.ij.vbi vide.fatetur tñ q de ꝓsuetudine req̃rit hodie nũer? ille in examinatione cãe quando epus intendit ad depositionẽ actualem. secus aũt si vult esse contentus ꝛbali depositione.7 pro hac consuetudine facit.c.at si clerici.7.c.cuz nõ ab hoie.de iudi.vbi solũ fit mentio de episcopo ꝓprio.7.c.postulasti.de fo.cõpe.quod est notandũ. Et p primo dicto qđ Jo.an.dic vt iste numerus requiratur in sententia et non in actuali degradatione adduco tex.istum in ꝛbo sentẽtia.7.d.c.ij.vbi in depositõne ꝛbaliter fienda facit mentionem de episcopis. In actuali ꝛo dicit dũtaxat de ꝓprio episcopo. Nam vt ꝓdixi actualis est executio ꝛbalis 7 in executione nõ req̃ritur solennitas tãta. Hinc ẽ q sñia fertur in alijs p proprium iudicẽ 7 executio fit p nũciũ. vt.l.executoriez. C. de execu.rei iudi. Si ꝛo agit̃ ꝯ clericũ in minoribꝫ ꝓstitutũ etiã ad depositionẽ sufficit vnus epus.vt ꝓbat̃ in.d.c.ij.7.xv.q. vij.si aũt.iũcto.c.sequenti. 7 dicit q sufficit sol? epus ꝓpri? sine alijs epis.req̃ritur tñ pñtia capituli.vt i. c.epus.nullius ea.cã.7.q.als sñia ẽ nulla vt ibi.sufficit tñ q de ꝓsensu capli adsint aliqui canonici.puta duo vel tres q̃ repre sentẽt totũ capl'm ꝑm archy.post alios.in.d.c.epus.qđ ẽ bñ notandũ. Ex quo potes inferre q in actibꝫ in quibus req̃ritur pñtia capli seu cõsensus põt capl'm deputare aliquos.facit qđ no.in.c.irrefragabili.§.excessus. de offi.ordi.7 cle.j.de here. Hodie tñ epus ex ꝓsuetudine ꝓscripta audit causas sine pñtia capituli.7 valet cõsuetudo.vt i.c.iij.de ꝓsue.li.vj.7 dic q valet etiã vt solus deponat clericos i minoribꝫ cõstitutos.q: illud.c.iij. loq̃tur in distincte.7 ß tz glo.no.in.d.c.ij.7 archi.in.d. c.epus nullius.ꝑ quo facit illud.c.ij.vbi solũ fit mẽtio in epo de depositione clericorũ minoris ordinis.quod bñ nõbis. Ꝛz q̃ro q: supra visum ẽ quot epi req̃rant̃ in cã epi 7 alioz inferioz clericoz vnde sunt assumẽdi isti epi 7 ꝑ quẽ eligent̃: Jo.iura in hoc varie loqui videnť. Nã qdã dicũt q cõciliũ prouinciale epoz dz in istis casibꝫ ꝯgregari.vj.q.iij.scitote.7.q. iij.siqs epus criminaliter. Quedã ꝛo dicũt simpl'r.de.xij.in cã epi.sex in causa ꝓsbyteri.tres in causa dyaconi et subdyaconi.xv.q.vij.si aũt.7.c.felix.7 innuit̃ in.d.c.si aũt q epus ꝓprius habz eligere. Quedã ꝛo innuũt q ipe accusatus.vt in.c.iudices.xj.q.j.7 vr̃ sentire hostien.in c.j.de fo.cõpetẽ.licet glo.ibi dicat q.c.illud iudices.sit correctũ. Ego dico sic q cõciliũ ꝓuinciale si fieri potest dz ꝯgregari q: nõ dz q̃s discuti 7 iudicari ab alieno iudice.vt ꝓbat̃ in.c.scitote ꝓalle.7.c.siqs epus criminaliť.vj.q.iij.7.iij.q.vj.ß q̃pe.7.xv.q.vij.c.j.7 si ficeret aliquis iuxta ptaxatuz numez debet supleri de vicina ꝓuincia.ar.c.siqs epus ꝓalle.lxv.dis.c.fi. Si aũt nõ põt cõgregari cõciliũ ꝓuinciale tũc vocabũtur epi de ꝓpria ꝓuincia iuxta numez in cã req̃sitũ.7 si nõ pñt tot haberi in ꝓpria ꝓuincia vocabũtur de vicina prouincia.vt in iuribꝫ allegatis.7 si nõ pñt haberi in numero sufficienti ꝓcedi nõ põt.ar.c.j.de here.li.vj.arguendo ꝑ locũ a spãli.7 si aliquos ꝺ epis vocatis habebit accusatus suspectos tũc maior inter illos puta metropolitanus vel ꝓprius epus ad electionẽ ipius vocabit alios vel a principio causa vitande recusationis poterit de cõsensu suo illos vocare.sic intelligiť.d.c.si autẽ xv.q.vij.7.c.iudices.xj.q.j.7 hoc videť de mẽte archi. bi 7 Jnno.in.c.graue.de ꝓben.als aũt cessante suspitionis causa nõ debẽt iudices vocari ad volũtatem rei 7 sic salua quod no.glo.in.c.j.de fo.ꝓpe.7.l.obseruandũ ff.de iudicijs.quinimmo dixit Jnnoc.in.d.c.graue.q imminente recusatõis causa dz metropolitanus alios episcopos vocare ad electionẽ accusati de cõsensu tamẽ alteris ptis quod placet.facit qđ notat in simili gl. in.c.sedo req̃ris de appel.in ꝛbo de recusatoz assensu. Et adde ad p̃dicta glo. iij.q.vij.in summa. Quero circa predicta quid si episcopi isti discordant inť se nec in vnã sententiã cõueniũt: Sol.in causa episcopi poterat olim cadẽ dubitatio q: illo tempe poterat eps deponi vel absolui a concilio ꝓuinciali seu ab illis.xij. episcopis 7 metropolitano ꝑm p̃dicta deputatis. vt in c.si quis episcopus.vj.q.iij. 7.c.B quippe. iij.q.vj. no. archi.in.c.si quis eps.7 tũc videbat̃ nonnullis q in cã episcopi deberẽt esse cõcordes nec stabatur indicio maioris ptis epoz.per.d.c.si quis.7 ita post multa tenuit ibi glo. Alij ꝛo vt Hug.ibi intelligebãt illũ tex.qñ epi in numero discordabãt quo casu recurrebat̃ ad epos ꝓuincie vicine vt ibi. Hodie ꝛo cessat hec difficultas q: decisio cause ꝯ epm tam in ꝓdẽnãdo qz in absoluendo reseruat̃ pape.vt.ꝑ.dixi.7 tenet archi.in.d.c.siquis 7 sic cessat ꝑm eũ hodie dispositio hoz capl'oz 7 epoz. Sed glo. nra a nemine ponderata miro modo saluat etiã hodie illud.c.si quis.dicens ꝓcedere in pluribꝫ delegatis a papa in causa ꝯ episcopũ 7 tũc req̃ratur in cõdemnãdo oim ꝯcordia 7 dicit spãle in cã episcopi. Hz ꝓfecto ß glo.non videť vera q: illud.c.si qs.loq̃tur in epis ꝓuincie cognoscẽtibꝫ ordinario iure 7 nõ delegato.7 maxime ꝓbat̃ ex eo q illis discordãtibꝫ recurrit̃ ad epos ꝓuincie vicine.si.n. fuissent delegati recurreretur ad papã delegantem.vt in.c.fi.j.eo. Sed glo. ob hãc cãm intellexit in delegatis q: ordinario iure nõ pt aliqs citra papã ferre sñiam ꝯ epum.vt in ꝓalle.iuribꝫ sed nõ ꝓsiderauit q illud ꝓcedebat iure antiquissimo vt in.d.c.ß quippe.ß postea fuit immutatuz.vt in.d.c. accusatus.7 qñis.quare puto q etiã in delegatis simpliciter deputatis ꝑ papã nõ haberet locũ opinio hui? gl.vt req̃retur oim cõcordia q: hoc nullo iure ꝓbatur immo oppositũ generaliť cauet̃ q: in eis stat̃ iudicio plurimoz.et si discordãt pari numero dependet alteri? sententie approbatio a papa. vt.d.c.fi.j.eo. et.ff.de re iudi.duo ex tribꝫ.7.l.duo iudices.nec debemus recedere a cõibus regulis ex quo ꝓtrariũ specifice nõ cauetur nam maior pars iudicũ repsentat psonam delegantis 7 ipe delegans cõdemnasse vel absoluisse videť nisi appellet̃.7 maxime ß ꝓcedit tenẽdo qđ p̃dixi q etiã vn? solus cui cõmissa fuisset causa posset epm cõdemnare. Sed dubitari põt in cã clericoz existentiũ in sacris nũquid req̃ratur oim epoz cõcordia in ꝓdẽnãdo: tex. vr̃ ß q sic in ꝛbo ꝯcors. Hz gl.i scda pte quã nũc expedio tz ꝯ ruũ dicens sufficere maiorem ptem 7 ad hũc tex. rñdet q satis dicũtur cõcordes ex quo maior pars disponit ar.in.l.qđ maior.ff.ad munici.7.lxv.di.c.j.et cum glo.trãseũt cõmuniter scribentes. Et ex hac glo. colligebat dd.car.q factũ a maiori pte dr̃ factũ cõcorditer.quod ꝓcedit ꝑm eũ qñ actus explicat̃ a pluribꝫ vt a collegio. Secus si vt a singulis.p.l.sabinus.ff.cõi diui.7 in regula in re cõi.de re.iur.li.vj. Sed certe tenẽdo hoc esse falsum.ẽ.n.ß ꝯ ꝓpriũ significatũ ꝛbi. nõ.n. põt dici concorditer factũ etiã a collegio qđ fit aliquo discordante.ad ß allego bo.tex.in.c.in cauſis. de elec. vbi factã a maiori pte capl'i 7 factũ concorditer ponũtur vt diuersa. Jdẽ ꝓbat̃ i.c.quotũdã.eo.ti.li.vj.bẽs glo.ordinariã que ß exp̃sse tenet in duplici loco i.c.cupientes.in ꝛbo cõcorditer.eo.ti.7 li.7 in cle.ne romani 7 vide ibi Jo.de imola.eo.titu.in verbo concorditer.7 vide per Jo.and. super regula in toto. de regul'.iur.in mercu. Patet ex ethymologia võbuli.dr̃.n.cõcordia a con.qđ est simul ita q oz vt nullus discrepet. Et ex hoc dico q vbi in aliquo actu requiriť vt aliquid fiat ꝯcorditer etiã a collegio nõ ẽ dispositioni satisfactũ si

aliqs contradicit. vt ꝓbatur in iurib⁹ ꝓallegatis. et ꝫ bene notabis. Ex his infero ad nouū intellectū huius glo.⁊ dico sic ꝙ aut totū concilium ꝓuinciale fuit cōgregatum ⁊ sufficit maior pars dūmodo in depositōne sacerdotis cōueniant sex ⁊ in depositōne dyaconi vl' subdyaconi cōueniant tres. ꝓ quo allego ꝓalle.c.j.iūcta glo.xv.q.vij.ibi em̄ dr̄ ꝙ standū est diffinitōi synodali. sed diffinitio synodalis est q̄ fit a maiori parte q; qđ maior pars facit ꝛc. vt in.c.j. de his q̄ fiūt a maiori pte capli.⁊ l.qđ maior.ff.ad muni.cū similib⁹. Req̄ro an̄t vt maior pars concilij nō sit minor sex vel trib⁹ q; alia iura requirūt illum numer⁹ ꝓcise. vt in.d.c.si aūt.⁊.c. fehr.⁊ in.c.ij.iūcta glo.de penis.li.vj. Si ꝙo nō cōgregatur concilium sed episcopus ꝓprius vocat aliquos de ep̄is ꝓuincie quod potest vt in.d.c.si autem.et.d.c.ij. Tūc dico ꝙ ad minus debent conuenire ⁊ concordare vltra ep̄m ꝓprium sex in causa plbyteri ⁊ tres in causa diaconi ⁊ subdyaconi. Ad hoc primo allego istum tex.q̄ requirit concordem sententiaz ep̄or⁹. innuit tex.in.d.c. si aūt.⁊ clarius in.d.c.ij.đ penis.li.vj.vbi dr̄ ꝙ ꝫbalis degradatio seu depositio dz fieri ab ep̄o ꝓprio assistente sibi in actu nūero ep̄or⁹ a iure req̄sito. vñ p̄dero ꝫbū assistēte. ñ. n. assisterēt in depositōe nisi oēs ꝓcordarēt discordans. n. diceret' poti⁹ resistē cū actui assistere lxv.di.c.j.⁊ de his q̄ fi. a ma. pte capli.c.j. Adduco vnū sile ī approbatōe ꝓmouēdi ad doctoratū. dz. n. approbari ab ordine. i. a collegio. vt. l. mgros. C. đ ꝓfes.⁊ medi. li. x.⁊ tū req̄rit' ꝑcise n ūerus. vij. doctor⁹ ad min⁹. vt no. gl.⁊ bar. ī. d. l. mgros., ꝓbat' in. l. siqs. e. ti.⁊ no. Jo. an. in. c. j. de cele. miss.⁊ facit ꝙ olim obseruabat' in causa epi. vt in. d. c. siquis ep̄us. iuncta glo. sicut. n. requirebat' vt etiā oēs. xij. epi requisiti simul concordarent vt ibi ꝑm intellectū glo. Jta dicendū in minori numero requisito in cā clerico⁹ inferio⁹. satis. n. inducebat' speciale in ep̄o cū req̄ritur numerus duodenarius. Et ꝫ diligenter nōbis q; minus bn̄ ꝑ alios examinat'. ⁊ ꝫ ꝓ doc. nihil scribit'. Ex his ifero ad aliā q̄stionē. nūq̄d isti epi sunt oēs iudices: Gl. tetigit ī summa. iij. q. viij. ⁊ refert duas opiniones. q̄dam. n. dicūt ꝙ sunt assessores ⁊ solus metropolitanus ē iudex. ⁊ idē posset dici q̄n ep̄us ꝓprius ꝓcedit cuz numero requisito sine metropolitano. ⁊ ꝑ ꝫ satis bn̄facit tex. in. d. c. ij. vbi dr̄ ꝙ ip̄e ep̄us deponit assistenti sibi numero ep̄or⁹. ⁊ videt' in alqs reb⁹ solū requirere p̄ntiam ⁊ cōsensum. ⁊ ꝫ ꝑ illaz lr̄am arguit ibi Jo. an. Alia ē opinio vt om̄es sint loco iudicis ordinarij. ⁊ hāc ptem firmat Jnno. ⁊ bos. in. d. c. graue. ⁊ transit ibi cū hac opi. Jo. an. firmat archyd. sup p̄all. summa. iij. q. viij. Ego dicerē ꝙ vbi ꝙgregat' ꝙciliū tūc totū cōciliū ē in der nō aūt singulares. vt ꝓbat'. in. c. scitote. vj. q. iij. et. c. siqs eps criminaliť. ea. cā q. iij. vbi actus sentētiādi refert' ad om̄es. ad idē. iij. q. vj. ꝫ q̄ꝑe. xv. q. vij. c. j. facit. c. j. de iudi.⁊ c. j. de li. obl. ⁊ de spō. c. j. cū si. Aut ep̄us ꝓcedit ꝫ subditū suū accersito sibi numero ep̄or⁹ a iure req̄sito ⁊ tunc audiat causam cū oib⁹. vt. d. c. si. aūt. xv. q. vij. ⁊ habito ip̄or⁹ consensu ⁊ p̄ntia in diffinitōe ip̄e poterit dictare dispensatōnis sn̄iam in suam pson̄ā. et vī ꝓbari in. d. c. ij. nec impugret' sn̄ia. si oēs seu oīm noīe sn̄ia ferret' q; succedūt loco ꝙcilij. ⁊ facit. d. c. j. xv. q. vij. vbi dr̄ ꝙ ep̄s sol⁹ honorē auferre nō p̄ōt. Quor⁹ aūt ep̄is veniant isti epi ad locū iudicij: vide archi. in. d. c. si aūt. vbi dic̄ post alios ꝙ expensis ꝓprijs q; cum sint ordinarij nihil p̄ōt exigere nisi quatenus in re cauetur. vt no. in. c. cum ab omni. de vita ⁊ honesta cleri. ⁊ in. c. cum sit. de symo. Ultimo quero quid de capl'o vbi ep̄us ꝓcedit ꝓtra clericos in minor⁹ p̄stitutos: vide gl. q̄ dubitat an sint iudices vel assessores. iij. q. viij. in summa. Sed archi. i d. c. ep̄s nullius. xv. q. vij. dicit ꝙ capl'm hz tūc ordinariam. ⁊ facit ille tex. in eo ꝙ dicit irritā esse ep̄or⁹ sentētiam sine canonicor⁹ p̄ntia. Sed ego credo oppositū ꝑ c. iij. de ꝓsue. li. vj. vbi ꝓz ꝙ ꝓsiliū dūtaxat tenet' de iure ep̄s req̄rere a capl'o in corrigēdis subditor⁹ excessibus. ⁊ fac. c. nouit. ⁊ c. quāto. de his q̄ fiūt a ꝓlato ꝓsiliū autem licet quis teneat' requirere ⁊ debito tempe expectare rn̄sum nō aūt sequi. vt in. c. cū in veteri de elec. ⁊ in. c. cū olim. de arbi. ergo ñ potest dici ꝙ capl'm habeat ordinariā. hinc est ꝙ iura cōmūiter faciūt in actu indicandi mentionē de solo ep̄o. vt in. c. de pson̄a. xj. q. j. ⁊ in. c. siqs ꝓtra clericū. ⁊ c. postulasti. ⁊ c. cum ꝓtingat. de fo. compe. ⁊ c. cū ex iniuncto. in fi. de bere. cū multis similib⁹ inducitur actus nullitas q; a iure artat' ad consiliū petendū. vt in. d. c. nouit. ⁊ ꝫ nō.

Ēt aque. Breue est. vel ꝙ alia verba p̄ōt sic sūmari. Juste quis petit sententiam a papa confirmari si iuste ⁊ rōnabiliter fuit lata. ⁊ nō diuiditur ⁊ fuit forsan vt dic̄ Jo. an. ex ordiū alicuius papalis cōfirmationis quia nō est verisimile ꝙ fuit specialis dispositio in his ꝫbis dūtaxat ꝓcepta cū nō imponit necessitatē ꝫ potius innuit cuiqz esse hoc petendi facultatem cōcessam. in hoc tn̄ nō est vis. Nota primo differentiā esse inter ꝫ verbū iuste ⁊ rōnabiliter cū hic ponāt' vt diuersa. ⁊ habeāt diuersa vocabula. ar. in. l. si idem codicillus. C. de codicil. et exponit Jo. an. verbū iuste. i. non ꝓtra ius scriptū ratōnabiliter. i. nō ꝓtra ius litigator⁹. ꝫec expositio satis placet quo ad istū ter. sed dicerē sufficisse si fuisset appositū ꝫbū iuste dūtaxat q; omne iustū est rōnabile cū ius sit sup rōne fundatū. j. di. ꝓsuetudo. ⁊ ois lex dz eē rōnabilis. iij. di. erit' aūt lex. ⁊ in. l. leges sacratissime. C. de legi. sed ad maiorem declarationē fuit adiectū ꝫbū rōnabiliter. vel dic ⁊ melius ꝙ ꝫbū iuste refert' ad iusticiā ptis. ꝑ qua fuit lata sententia. ꝫbuz rōnabiliter ad ordinē ꝓcedendi in iudicio. nō. n. sufficit partē habere ⁊ fouere iusticiā ad validitatē actus sn̄ie ꝫ req̄rit' ꝙ ad illā rōnabiliter ꝓueniat'. i. iuris ordine ꝫuato. al's illa sn̄ia est nulla. vt in. l. platā. C. de sen. ⁊ j. q. vj. diffinitiua. ꝫ. item sn̄ia. Et ꝫ expositio mea plus placet q̄z illa. Jo. an. nimis. n. ipse restrīgit illa ꝫba. ⁊ ꝑ hac mea expositione ē tex. iuncta glo. ij. j. eo. ꝓsanguinei. Gl. facit duo. ꝓmo opponēdo declarat tex. secdo ponit vnū effectū ꝓfirmatōnis papalis. Op. cū ꝓma ꝓte. nō. n. dz papa officiū suū nō postulatū imptiri ad vtilitatez ꝓuatā. l. iij. §. ꝫ. aūt iudi. ff. de dā. ifec. no. Jnn. ī. c. ad nr̄am. ij. de iureiur. Solu. metu ꝓtrarij vt arbitror. gl. intellexit tex. alio postulante ꝓfirmationez. ⁊ hoc mihi placet de ordinata iusticia. ꝫ ex plenitudine potestatis potest papa sn̄iam vel q̄d aliud ꝓfirmare ex suo officio etiā nō postulato. ar. ī. c. si motu ꝓprio. ⁊ c. si pluribus. de p̄bē. li. vj. In secda ꝓte gl. ponit vnū effectū ꝓfirmationis facte ex certa scia. ꝫ tu vide optimā gl. ī. c. q; diuersitatē de ꝓces. p̄bē. q̄ ponit tres effectus ꝓfirmatōis hui⁹. facit. n. rē ꝓfirmatā maioris auctoritatis. xj. di. q̄s nesciat. si res ē minus valida reddit eā validā. in. c. j. de transac. Tercio null⁹ inferior p̄t de validitate illius rei amplius cognoscere. in. c. j. ⁊. ij. de ꝓfir. vti. ⁊ ibi plenius dicem⁹ de hac mā. Ex gl. ḡro an indistincte possit ꝫ cōfirmatio sn̄ie peti a papa: Do. Jo. an. primo intelligit ꝙ petit' ꝓfirmatio si nō sit interposita appellatio vl' aduersus sn̄iam petita in integr⁹ restitutio in casu quo peti potuit. postea dicit idē eē vt peti possit etiam si sit appellatū si exponūt' illa ꝫba iuste et rōnabiliter ꝑm ꝙ ꝓdixi q̄si ꝑ hoc vltimū sentiat ꝙ si sn̄ia non fuit lata ꝫ ius p̄scriptū vel ꝫ ius litigator⁹ p̄ōt peti ꝓfirmatio q̄ tūcūq; fuerit appellatū. qđ intelligit do. an. postq̄ sn̄ia fuit aduersus appellationē vel aliud remediū retractatiuū iustificata ꝫ añ iustificatōnem nō p̄ōt peti ꝓfirmatio. Dic tu melius ꝙ aut fuit ad papā appellatū ⁊ tunc p̄ōt appellatus in cā appellationis ea pendente petere ꝓfirmatōem sn̄ie. sicut. n. appellator⁹ petit illā infirmari ita appellatus p̄ōt petere illā cōfirmari. vt in auc̄. ci qu.

C. de temp. ord. ⁊. ij. q. vj. appellatione. sic intelligo Inno. in. c. j. in fi. de confirma. vti. vbi dicit illud esse indubitatum. q̄ sentētia a qua appellatū est potest cōfirmari. allegat dictam auc̄. ei qui q̄ loquitur ꝑm q̄ predixi. Aut fuit appellatum ad inferiorē ⁊ tūc causa coram eo pendente nō debet peti confirmatio a papa ꝫ debet expectari exitus remedij retractatiui. s. appellatio vel restitutio in integ. ar. in. c. ij. in fi. de in inte. resti. Idem si fuit appellatum ad papā ꝫ appellatus ꝓueniēs appellantem nulla facta mentione de appellatione impetrat lr̄as sup confirmatōne sententie. tales. n. lr̄e tanq̄ surrepticie nō debēt valere. ⁊ de ꝫ dicendū vt plene le. et no. in. c. bone. j. d cōfir. vti. vl inuti. ⁊ sic reducas ad cōcordiaz p̄dictas opiniones. ⁊ ꝫ est ipa veritas. Si aūt nulla fuit interposita appellatio vel fuit deserta tūc dic vt in seq̄nti questione. C Scdo q̄ro an hec ꝓfirmatio snie possit peti ab inferiori a papa: Po. dic q̄ aut fuit ad illū appellatū ⁊ p̄t in cā appellatōis peti ꝑ ipm appellatū. vt in. d. auc̄. ei q̄. ⁊. c. appellatōne palle. in proxima q̄stione. Aut snia trāsiuit in rē iudicatā ⁊ nullū pendet remediū retractatiuū ⁊ tūc ē dubiū q⁹ possessori nō est p̄dita actio. insti. de acti. §. ij. de iudi. examinata. Hūc articulū plene examinauit Inno. in. c. j. de ꝓfir. vti. vbi ꝯcludit tandē q̄ etiā ꝫ casu p̄t. ar. c. ex insinuatōne in fi. de p̄cu. ⁊. xvj. q. vj. si ep̄m. ⁊ de instī. c. ij. ꝫ tenet bar. etiā de iure ciuili. in. l. j. in. fi. C. q̄n ꝑ uo. ñ ē nece. et. l. si exp̄ssim. ī fi. ff. de appel. ⁊ ponit Inno. ī loco p̄alle. duos notabiles effect⁹ hui⁹ confirmatōnis facte p̄ inferiorē in foro iudiciali. Primus q⁹ si p̄ma snia fuit nulla confirmabit nūc ꝑ illā sniam scdam q̄ fuit lata a iudice suo ⁊ seruato iuris ordine nec fuit appellatū. ⁊ facit q̄d idē Inno. no. ī. c. sup lr̄is. de rescrip. bart. in. l. si exp̄ssim. ff. de appel. facit. l. j. in p̄n. ff. q̄ sen. sine appel. rescin. C Secūd⁹ effect⁹ ē q⁹ post ꝓfirmatōem illius nullus inferior ꝓfirmatorie poterit de illius validitate cognoscere. ar. c. cū inferior. de ma. ⁊ obe. ⁊ no. in. c. pri. Sequit⁹ ⁊ tertius effectus q⁹ erit nūc ꝫ snia maioris auctis. q̄ꝫ p̄mo sic. s. dixi in snia pape. Dices. g̃ tu ꝓfirmatō inferioris opabit tātū q̄ntū ꝓfirmatō pape q̄d sonat ī absurdū. Rñ deo q̄ ꝓfirmatio pape opat illos effect⁹ etiaz si sit facta extra iudiciū dūmō ex certa scīa. j. de ꝓfir. vti. c. j. ⁊. ij. de trāsac. c. j. Sed confirmatō inferioris quasi nil opat nisi fiat in iudicō ꝑ viā ꝓtentiose iurisdictōnis ita q̄ sumit vim potius ex p̄sumptōne sue snie q̄ꝫ ex sua ptāte seu volūtate. ⁊ iō dixit Inno. in. d. c. j. q̄ petens hāc ꝓfirmatōnē snie cor̄ inferiore hz docē q̄ iudex fuit q̄ tulit eā ⁊ q̄ ordinē ꝑuauerit. ñ āt hz nec̄e ꝓbare q̄ sit iusta q̄si sentiat q̄ ꝑ iusticia p̄sumit. ar. c. ī p̄tia. de renū. ꝫ diligēter notabis q̄ cor̄ ꝓfirmatore ñ p̄sumit iusticia ꝓcessus ꝫ iusticia cāe sic. ar. c. q̄m ꝓtra de ꝓba. Et p̄t esse rō q⁹ ꝓbato illū fuisse iudicē q̄ illam tulit ⁊ q̄ ꝑuauerit iudiciariū ordinē inferē snīam fuisse ⁊ esse validā iō iuste p̄t ꝓfirmatio peti nō aūt ē necesse probare q̄ fuerit iusta q⁹ p̄supposito q̄ fuisset iniusta. i. cōtra ius litigatorē tñ exquo nō fuit appellatum fecit ius int̄ ptes nec āpli⁹ hz discuti de illi⁹ iusticia vel iniusticia vt ī. c. cū int̄. j. e. ⁊ l. res iudicata. ff. de re iudi. ⁊ l. ingenuū. de sta. ho. ⁊ ꝫ diligēter nōbis q⁹ nemo apit sed cor̄ papa nō est necesse ꝫ maxime iudicialiter seruare cū facit ex certa scīa. q̄d idē importat q̄d ex plenitudīe ptātis. vt ē glo. singularis in. c. ad ꝫ. de rescrip. Ex q̄bꝫ oīb⁹ infero ad intellectū huius. c. dico. n. q̄ exigitur q̄ iuste ⁊ rōnabiliter fuit lata snia. ad ꝫ vt ꝑ papam ꝓfirmetur. s. ex iusticia ordinata ꝫ ex plenitudine potestatis p̄t snīam ꝓfirmare quantūcūq̄ iniustā ⁊ sine iudiciario ordine ꝓlatā. vt le. ⁊ no. in. c. ꝫ q̄ppe. iij. q. vj. no. gl. ī. c. null⁹. ix. q. ij. facit ter. ī. c. ad petitōez. de accu. q̄d intelligo in dependentib⁹ a libera potestate p̄ncipis vt in bñficialib⁹ vel in supplēdo defectū ordinis positiui. ⁊ ita loquūtur iura supius allegata. sed si sentētia definit in iusticia naturali non p̄t ꝑ principem cōfirmari seu defectus suppleri. vt est tex. nōbilis in cle. pastoralis. de re iudi. ⁊ ꝑ ꝫ habes enucleatū intellectū huius. c. quod val de breuiter ⁊ succincte tactuz ꝑ scribentes extirit ⁊ lento pede transiuerūt.

Cetero. Merus executor snīe contra quez excipit de fraude nō cogīscit ꝫ remittit. ita cōiter summāt doc. ꝫ iudicio meo min⁹ bñ q⁹ iste tex. ñ loq̄t d mero executore q⁹ merus executor nullā exceptōnē executōnē impedientē admittit. vt in. l. si vt ꝓponis. ⁊. l. executorem. C. de execu. rei iudi. ⁊. j. dicā lati⁹. Sz tex. iste admittit vt is cui executio ꝓmittit admittat exceptōnez ad effectū vt remittat negociū ad superiorē nō vt sup p̄cipali ꝓnūciet vt latius in ꝓcessu dicā. Jō ego summo sic. Iudex deputatus sup executōe snie admittit exceptionē fraudis seu nullitatis snie nō ad effectū vt sup ea ꝓnūciet ꝫ vt negociū ad superiorē q̄ iudicauit trāsmittat si illā ꝓbabilē repierit. ꝫ dicit notabiliꝫ ⁊ nō diuiditur. C Nota ꝑmo q⁹ executio snie ē delegabilis. ⁊ ꝫ ē indubitatū si ꝓnceps delegat vt ꝫ. ipe. n. p̄t delegare etiaz ea q̄ sunt meri imp̄ij. vt. l. j. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisdi. ꝫ ī inferioribꝫ ē dubiū saltē de iure canonico. cōiter tñ ꝯcludit q⁹ iur̄ nr̄o oia sunt delegabilia. vt plene no. in. c. q̄d sedes. de offi. ordi. vbi plene dixi. facit cle. j. de here. ⁊. c. lz. de offi. vica. li. vj. dixi plene. in. c. si q̄s ꝯ clericū. de fo. cōpe. vbi vide. Ex quo infero q⁹ de iure canonico p̄t iudex ordinarius vel delegatus a principe delegare executōnē snie lz executio req̄rat iurisditōez maiorē. ⁊ q̄d de iure ciuili dixi ī. d. c. q̄d sedes. ⁊. c. si q̄s ꝯ clericum. facit. c. in lr̄is. ⁊. c. q̄renti. ⁊. c. significasti. de offi. dele. C No. scdo q⁹ cor̄ eo cui ē snie executio cōmissa p̄t allegari nullitas illius snie. puta q⁹ ꝑ fraudez vel falsa instr̄a lata extitit. nō tñ executor hz sup ꝫ pronūciare sz q̄stōnē hāc incidentē cor̄ eo remittet ad superiorem q̄ snianit ⁊ supsedebit interim executōni snie. C Op. ⁊ vī q⁹ si cor̄ executore ī teruenīat fraus possit de illa cognoscere ⁊ diffinire q⁹ vno ꝓmisso intelligūtur oia cōmissa. de offi. dele. p̄terea. ⁊. c. prudētiā. Jo. glo. metu ꝓtrarij itelligit tex. ⁊ bñ q̄n allegat fraus cōmissa circa negotiū p̄cipale cor̄ iudice q̄ snianit. vt puta is ꝯ quē petit executio allegat snīam fuisse latam ꝑ falsa instr̄a vel testes falsos vel q̄d simile. ⁊ ob ꝫ dicit illā snīam nō meriri executōnē. quo casu dicit glo. executor nō assumit sup ꝫ cognitōnē q⁹ nō debz sibi assumere p̄tes iudicis cuz nō habeat iurisditōem. vt in. d. l. si vt ꝓponis. sed dz executioni supsedere. vt ꝫ. Et ꝑm būc intellectū exponē tex. ibi ⁊ fraus interuenerit. i. interueīsse dicat. silis expositio. s. d fi. instr. c. ij. ꝑm Egi. Sz ꝯ p̄dicta ⁊ ꝓtra tex. op. d. c. ⁊ si nō cognitio. xxv. q. ij. ⁊ ē lex ⁊ si nō cognitio. C. si ꝯ ius vel vti. pub. Soluit glo. in scda p̄te q⁹ illa. l. intelligit ī executore mixto q̄. s. habet cognitōnē ⁊ iurisditōnē ānexā. Istud ꝓbo. c. loquit in mero executore q̄ nullā hz cognitōem seu iurisditōnem annexā sz nudū ministeriū exeq̄ndi. Et certe glo. ista nō bene loq̄tur q⁹ vt. s. dixi executor merus nullā admittit exceptōnē. vt in dict̄. ll. si vt ꝓponis et l. executorē. ꝫ iste de quo in tex. admittit exceptōnem ⁊ de ea cognoscit nō vt ꝓnūciet sup p̄cipali sed vt remittat negotiū ifectū ad superiorē. ꝫ ꝓbat iste tex. ī eo q⁹ dicit q⁹ nō ē facultas executori de toto negocio cognoscēdi q̄ ꝛba bñ pōdera g̃ bñ p̄t cognoscere de excep. cor̄ am eo ꝓpositis nō vt ꝓnūciet sed si repererit veras saltē apparēter debz remittē negotiuz ad superiorem vt ipe bñ cognoscat ⁊ ꝓnūciat. ⁊ ꝫ voluit finis. c. ⁊ sic istud. c. ñ ꝯdicit. l. ⁊ si nō cognitio. ibi. n. dī q⁹ executor potest cognoscere de fraude allegata. vt si fraus īteruenerit de toto negocio cognoscat. vñ pōdera q⁹ dic̄ cognoscat ⁊ nō dicit ꝑ executorē. vñ glo. ī. d. c. ⁊ si nō cognitio. q⁹ dz postmodū cogīsci ⁊ diffiniri ꝑ iudicem

non autem per executorē ꝛ ad ℔ allegat istud.c. ꝛ idez bal.in.d.l.ꝛ si nō cognitio. ꝛ bal.in.l.a diuo pio.in ꝑn. ff.de re iudi.ꝛ satis voluit Jnno. ℔ pax ante finem gl. sue. Et colligendo substātiam eoꝝ que tangūt ℔ doct. ꝛ bar.in.d.l.a diuo pio.aliquib addītis banc materiā clare in tria membra cōstringo.aut.n. cōmissio alicui⁹ executōnis facti fit ante oēm cognitōnem ꝛ diffinitō nem.aut post sententiam sed anteq̄ executō fienda di scutiatur.aut post latam sententiā ꝛ cognitōnem oēm habitam super executōne. Primo casu si cōmittit nu dū ministeriū.puta predicare vel absoluere vel q̄d si mile ꝛ tunc non cōmittitur iurisditio.tex.est.in.c.fi.§. vlti.de offi.dele.ꝛ licet glo.ibi ꝛ in.c.ex lris.eo.ti. dicat ꝙ accessorie transit coertio si non potest aliter cōmissa rius iniūctum exequi.tñ Jo.an.ꝛ hostiē.tenēt ꝯtriū.i.d. c.fi.ꝛ ibi rñdet ad.c.ex lris.qđ vī facere in ꝓtrarium.ꝛ vide tu qđ ibi dixi.vñ puto ꝙ talis sit nudus executor nec dz admittere aliquā exceptōnē nisi forte sit aliqua nouiter orta vel antiqua occulta nō cōsiderata ꝑ man dantē.ꝑ tex.notabilē.i.l.si boiem.ff.mād. facit qđ no. glo.xxv.q.ij.ꝛ si nō cognitō.aut cōmittit aliquid iuris puta scribit papa ꝓquestus ē nobis talis ꝙ violēter fu it a suo bñficio iectus.quapropter si ita ē restituas si bi dictū beneficiū.et talis cōmissarius hz iurisditōnem ꝛ pōt de toto negocio cognoscere ꝛ iudicare. Nam ta lis vigore illius clausule si ē ita etiā si nō ē expressa cum subintelligat hz iurisditōnez cognoscendi.vt.i.c.ij. de rescrip.lz.n.mandet executio tñ cuz non possit fieri si ne ꝓambulo.vt.ſ.cognoscat si ita ē. vī etiā mādata iu risditō.vt.l.ad rē mobilē.ꝛ.l.ad legatū.ff.de ꝓcu.ꝛ i.c. ꝑterea.ꝛ.c.prudētiā.de offi.dele.et sic pōt intelligi ſm aliū intellectū.d.l.ꝛ si nō cognitio.ꝛ ℔ ē clarꝝ.ꝛ tz bart. in.d.l.a diuo pio.ꝛ ē glo.ordinaria in.c.pastoralis. §. qr̄ xo.de off.dele. Quid aūt si papa scribit alicui ꝙ ꝓuideat petro de tali pbēda si vacat: dic Jnn.ꝙ ℔ cō missio hz cāe cognitōem in ℔ vt executor inquirat ꝛ co gnoscat an vacet anteq̄ de ipa ꝓuideat ℔ postq̄ ei cō stiterit de vacatōne mera remanet quo ad ꝓuisionē q̄ nō hz cāe cognitōnē.vñ ſm euz siqs vellet obijcere in psonā executoris vel etiā illius cui ꝓuidētū ē nō ē ex cipiens audiēdus.allegat notata.i.c.ꝓposuit.de ꝓcess.ꝑ ben.℔ host. dicit ℔ iura noua nec sibi placere quo ad ℔ vltimū dicens ꝙ cū scribit papa ꝑ aliquo beneficiando admittūt exceptōes ꝓpositē ꝯ bñficiatū ꝛ ꝯ rescriptuz ꝛ ꝯ executore.allegat.c.ad aures.ꝛ.c.cū adeo.et.c.po stulasti.ꝛ.c.si ꝓponēte.de rescrip.ꝛ de offi.dele.pastora lis.§.qr̄ xo.ꝛ ibi bona glo.ꝛ de hac materia nisi Jnn.i telligat ℔ dictū suū ē intelligendū vbi papa certo in dici ꝛ ꝑ certa ꝑsona ꝛ de certa ꝓbenda ꝓcise ꝛ de certa scīa scribat exꝓmens sufficienter i sua lra ꝙ nō vult ꝯ suā lram aliquā exceptōnē admitti.sic.n.posset saluari dictū suū ſm hosti. ꝛ cū papa dicat ꝙ nec se nec ante cessores suos credat ℔ exꝓsisse.vt in.c.ex ꝑte.ij.de offi. dele.ꝛ placet mihi dictū hosti.quia reputatus ad ꝓui dendū simplr de bñficio nō est purus executor sed mi xtus cū papa nō sit informatus de persona cui mandat ꝓuideri vel cui cōmittit vel de q̄litate bñficij. vt ple ne no.ꝑ glo.in.d.§.qr̄ xo.ꝛ in cle.vna.de offi.dele.dixi plene post Jnn.i.c.fi.de ꝓsump. Jō ℔ hūc articulū nō ꝓseqr̄ qr̄ hz materiā sepatā ꝛ distinctā.ℨ no. dictū hos. scdo mēbro ꝓncipali qñ cōmissio fit post sniam dūta xat ꝛ tūc dic ꝙ is cui fit cōmissio ēius ex cū in actu exe cutōnis multa possint allegari.vt in.l.a diuo pio. §.si sup reb ꝓall.ꝛ ℔ ꝛ in.d.l.ꝛ si non cognitō.ꝛ no.bal.ibi ꝛ facit qđ no. Jnno.in.c.cū sup.in fi.j.eo.probatur ibi. ꝛ in.c.veniens.ij.de testi.cōmissarius.n.℔ casu succedit loco iudicis.vñ quicquid opponi potuisset corā eo po terit opponi coram isto executore.ꝛ ℔ casu bene ꝓside ra ſm bar.in.d.l.a diuo pio.ꝙ qñq̄ executio cōmittit alicui in defectū iurisditōnis vt qr̄ ille q̄ sentētiauit nō potest exequi.puta quia arbiter vel delegatus inferio ris a principe.quo casu recurritur ad ordinarium ꝛ ad delegantem ꝛ tūc indubie talis executor habet oēm cognitōnem q̄ requiritur in executione.vt in.d.l.a di uo pio.ꝛ credo ꝙ isti tales tanq̄ superiores poterūt etiā ꝓnūciare sup nullitate actus.ar.opti.in.c. cū ab eccle si arum in fi.de offi.or.sunt.n.isti ꝓnūciādo functi officō suo. Et idem vī qñ inferior tulit sententiā puta archi. in iurisditōne sua ꝛ ꝑ executōne recurritur ad eūm tā q̄ superiorem.qđ notabiliter cōfirmauit spe.in.ti.de ex ecu.sen.§.nūc videndū.ℵ.vt aūt. Sequitur ℔ do.ant. dicens se putare ℔ ꝓcedere etiaz si inferior possit exeq̄ exq̄ superior illius adit ꝑ executōne. Nā inferior potest exeq̄ꝑ iurisditōnē quā habēt.vt plene dixi in.c.siquis ꝯ clericū.sz ꝑ iurisditōne maiori solet recurri ad superio rem vt ibi dixi. Jtem posset iste superior de retractatōne cognoscere ꝑ viā restitutōnis.vt no.spe.in loco ꝓpal.fa cit.c.pe.de in inte.resti.ꝛ qđ le.ꝛ no.in.d.c.cū ab eccle si arū. Quēq̄ cōmittit alicui executō a statuto in auxiliū iurisditōnis vt quia ꝑ statutū reputatur aliqs sup exe cutōne sentētiaꝝ ꝛ tūc ſm bar.quedam est cognitō cir ca res in q̄bus est fienda executio et de ℔ poterit iste co gnoscere.vt in.d.l.a diuo pio.§.si. sup reb.ꝛ sequēti. Quedā est cognitō sup executōne q̄ opponit post sen tentiā ꝛ tūc aut opponit tale q̄d qđ cōcernit merita ꝑn cipalis cause. Exemplū ponit bar.in his in q̄bus loquit tex.in.l.ij.C.de iur.ꝛ fac.igno.vt puta qr̄ dicit ꝙ dz ex cusari a iuris ignor ātia ex spāli ꝓuilegio.ꝛ de istis non poterit cognoscē tal executor: sz dz remittē ad ꝓiorez iu dicē.sll.l.pe.ff.de cōfes. Quedā sunt exceptōes q̄ solū respiciūt executōnē nec infringūt sniam vt exceptō ne q̄s exigat vltra q̄ facē possit ꝛ similes ꝛ de istis cogno scit executor.d.l.pe.ꝛ etiā ꝓnūciabit vt ibi. Quedam sunt exceptōes q̄ directe veniūt ꝯ sniaz ꝛ eā impugnāt vt exceptio nullitatis vel falsoꝝ instrōꝝ ꝛ similes. ꝛ gl. in.d.c.pastoralis.ꝛ.c.ꝛ si nō cognitō.tz ꝙ executor po test de his cognoscere ꝛ ibi ē glo.multū notabil. de hac materia vide ꝑ spe.q̄ idē tenuit in ti.de execu.sentē.§.j. ℵ.vt aūt. Dic tñ illa glo.ꝙ cognoscit ad finē vt super sedeat ꝛ remittat ad superiorem nō aūt vt sup illis ꝓnū ciet. Et idē voluit bar.in.d.l.a diuo pio.ꝛ ꝑ casu alle go tex.℔ ꝛ similiter in.l.si ꝓtor.§. marcellus.ff. de iudi. Et idē finalit tz Jnno.ꝛ host.℔. ꝛ si dicerem⁹ ꝯtrariū posset seq̄ absurditas ſm bart.ſ. ꝙ iudex minor vel ps possit infringere sniam maioris vel paris.cōtra.l.nam mgr̄atus.ff.de arbi.ꝛ.c.innotuit.s.de elec. Idem ꝑ oīa tz bar.qñ in dex sentētiās delegat executōnē añ cogni tionē habitā sup executōne fienda ꝛ ℔ finaliter voluit Jnno.℔ lz referat varias opiniones ſz ℔ ē tenendū ꝓdi ctis rōnib. Addo tñ ꝙ si opponit exceptio cōcernens iniusticiā ꝛ nō nullitatē nō dz executor supsedere etiā si sciat eā iniustā qr̄ fecit ius inter ptes exquo trānsiuit i rem iudicatā.vt in.d.c.pastoralis.§.qr̄ xo.de offi.de le.dixit tñ ibi Jnn.singl̄are xo būt se ñ ꝓsulere executori bus crimīaliū causaꝝ vt in ꝑsonā ꝓdēnati penā exeq̄n tur si cognoscūt illū iniuste ꝓdēnatū lz referat alios cō tradicē.ar.c.cū mīster.xxiij.q.v.ꝛ vide in ℔ qđ dixi in d.§.qr̄ xo.ꝛ ℔ dictū Jnno.refert ꝛ sequitur Ange.de peru.i.d.l.a diuo pio. q̄ vī in aliquo deuiare a ꝓdict a bar.allegād.d.l.si ꝓtor.in fi.alit inducēdo q̄ bar.℔ Jnno.intelligit illā.l.ſm ꝙ intelligit bar.ꝛ mihi placet Tercō mēbro ꝓncipali qñq̄ executō sniē ꝓmittit ꝑ sniam ꝛ habitā cognitōnē de executōne vt in ꝓmissiōe q̄ fit nūcio.ꝛ iste ſm bar. vocat merus nudus executor ꝛ nullā hz cognitōnē.d.l.sivt ꝓponis.ꝛ.l.executorem ꝛ ērō qr̄ oīs cognitio ꝓcessit ꝛ iō mera executio videtur cōmissa.ꝛ ℔ modo ſm eū cognoscitur merus execut or. ꝛ ℔ sequitur ℔ do.an.dicens ꝙ iste talis nullā exceptio nē pōt admittere.ꝛ idē bal.in.d.l.ꝛ si non cognitio. Et refert idē tenē odof.ꝛ oēs. Sed tu vide glo.in.d.l.ꝛ

si non cognitō. in decretis q̄ dicit q̄ quantūcunq; executio sit mera tamē si euidens est esse eam nullam vt p falsa instrumenta latā executor nō debet eaz exequi. ⁊ mihi placet ß. ar. eius quod no. in. l. iuste possidet de re iudi. Naz vbi sentētia est nulla nō excusat quis auctoritate iudicis p̄sertim q̄n euidēs est eam esse nullā nisi aliud dicat in casu nostro in quo fuit habita cognitio sup executōe ß vt dixi euidētia facti debz p̄ualere. ar. vlq. di. veritate. ⁊ in. c. euidētia. de accu. posset tn̄ sic distingui q̄ aut p̄tibz ptibz sup executōne sniē lata fuit aliqua snia ⁊ tūc cū trāsiuit in rē iudicatā nō debz āplius excipi de nullitate. ar. in. l. j. ff. q̄ sen. sine appel. in p̄in. Aut nulla snia lata fuit ⁊ tunc secus ⁊ abstinebit iste executor ab executōne nō ratōne iurisditōnis quā habet cū nullā habeat ß q; non meret dici snia exq̄ est nulla. vt in. l. iij. §. p̄demnatū. ff. de re iudi. facit qđ no. Inn. in. c. siq̄n. de offi. dele. vbi aliq̄d tetigi ad materiā post eū. Ex his oībz infert ꝛ lec. huius glo. q̄ intellexit istū tex. in mero executore. Qz circa istū mer executorē quero an possit resistēti violētiā inferre q̄ ad actū executōnis explendū: Ange. de peru. ī. d. l. a diuo pio. dixit q̄ nō q; sua ptās cū sit mera ⁊ modica non extendit ad hūc casuz. allegat Inno. in. c. cū olim. ij. de p̄uil. in ꝛbo p̄portarū. Qz aduerte tu q; Inno. nō loq̄tur ita simplr̄ put eū allegat īmo si bn̄ pōderet q̄ ad hunc casum sentit oppositū. loquit. n. p̄mo q̄n cōmissio fuit facta simplr̄ alicui nūcio vt mittat aliquē ī possessionē alicuius rei nulla snia p̄ns lata ptibz p̄tibz super illa re. quo casu dic q̄ nō dz iste nūcius violentiam inferre etiam ptibz q; officiū suū ad ß nō extēdit. dz. n. intelligi de possessione vacante. Jō dic q̄ etiā abnte possessore nō dz aliū in possessionē mittere q; nō dz p̄uare aliū sua possessione cū ipe nō sit iudex nec sine cause cognitione quis est a sua possessione remouendus. l. fi. C. si p vim vel alio modo. Oportz g̃ ꝑm euz q̄ prius possessor renūciet vl' aūcte iudicī inde expellat. ß vez ꝑm eū nisi p̄tibz p̄tibz snia lata fuisset ꝓtra possessorē. tūc. n. satis vī q̄ viator seu nūcius possit dare possessionem rei quā ali' possidet maxīe si pt fieri sine violētia. d. l. fi. C. si p vim. Et pōdera bn̄ ß ꝛba vltima ī eo q̄ dic maxime sine violētia ex quo clare sentit q̄ etiā violētiā pōt inferre qn̄ ē merus executor dat' post snīam. ⁊ sic p̄mū dictū suū vī restringere q̄n an̄ cognitōnem fuit mādatum nūcio vt aliquē mitteret ī possessionē. dz. n. in dubio intelligi de vacāte. ar. c. cū ī nr̄is. de p̄cef. p̄ben. ⁊. c. dudū. de p̄ui. ⁊ qđ le. in. c. ij. de ꝛci. li. vj. ī p̄n. Et q̄ nūcius reputatus post cāe cognitōnē possit violētiaz inferre. facit optīe tex. in. l. q̄ restituere. ff. de reiuen. ⁊. l. p hibitū. C. de iur. fi. li. x. facit qđ no. glo. in. c. ex lr̄is. ⁊. c. fi. de offi. dele. vt sic ille glo. saluent' saltē respectu coercōnis facti. ⁊ facit. l. ad rez mobilē. ⁊. l. ad legatū. ff. d̄ p cura. Quero circa p̄dicta q̄d si fuit scriptū alicui vt daret possessionē amoto quolibet illicito detentore an talis hz iurisditōnē vel sit simplr̄ executor: Inn. in. d. c. cū olim dicit p̄ q̄ talis nō hz iurisditōnē nisi sup̄notorijs ⁊ illicitis. ar. in. c. statuimus. de off. dele. li. vj. Alij dicunt ⁊ forte melius ꝑm eū q̄ p̄cedat etiam super notorijs iuris ordine seruato. allegāt notata in. c. epi. de re. ec. nō alie. ⁊ ß vltimū mihi placz si p̄missio fuit facta ante snīam ⁊ cognitōnem sup executōne quia talis vī iudex cū habeat cognoscere an possessor sit illicitus. ad ß qđ no. glo. in p̄all. c. pastoralis. §. quia ꝛbo. ꝛb. mixta. Secus aūt si p̄cessit snia ⁊ cognitio sup executōne fēda q; tunc ē merus executor vt. §. dixi. ⁊ sic limito. Inno. Quero an is cui cōmittit executio possit cognoscere de surreptōne vel falsitate rescripti si coz̄ eo opponit: Inn. ß distīguit q̄ aut is q̄ tulit snīam cōmisit executōnē ⁊ tūc opponi nō pōt de surreptōne cum ipe satis sit cert' de facto suo. de rescrip. ab exōicato. aut nō ipe tulit snīam ꝑ alius ⁊ vincēs cām impetrauit rescriptum a superiore puta a papa narrādo multa pro executōne fienda ⁊ tūc potest ipe cognoscere ⁊ tardabit executionē. ⁊ de hoc est casus. in. d. l. ⁊ si nō cognitio. ⁊ hanc executōnem appellat Inno. mixtam ß p̄ro casu appellat meram. sed ß p̄cedit quo ad cognoscendum de exceptione surreptōnis sed quo ad alias exceptōnes admittendas vel repellendas. tene quod supra dixi. Sed Inno. nō aperit an intelligat dictū suū ī mero executoē capiēdo mer̄ put. §. dixi. vñ dico q̄ capiēdo executorem mixtum vt dixi in p̄cedentibz poterit in dubio cognoscere de exceptōe falsi rescripti ⁊ etiam iudicare ⁊ etiā de surreptōe si posset p̄bari etiaz in facto p̄prio. ar. opti. in. c. cum olim. de re iudi. et ß p̄batur in. d. l. ⁊ si nō cognitio. Iste em̄ est iudex in executōnis actu vt supra dixi merito potest cognoscē de potestate sua ⁊ etiā p̄nunciare se iudicem seu nō iudicem. vt ī c. significantibz. de offi. dele. ⁊ cle. j. de rescript. Sed dubiū est q̄d in mero capiēdo p̄prie vt p̄dixi. ⁊ tūc distinguo q̄ aut alius iudex cōmisit executōnē narrando q̄ snia fuit lata ⁊ oīs cognitio sup executōe habita ⁊ p ptē aduersam hoc negat ⁊ dr̄ rescriptū surrepticiuz ⁊ tunc est dubiū an possit de ß cognoscere et p̄nūciare: ⁊ credo q̄ sic quia subintelligit' illa clausula si ita est q̄ in hoc p̄emptorio dat iurisditōnē. vt in. d. c. ab exōicato. de rescrip. Secus vī si ille idē q̄ tulit sentētiā ß cōmisit si tn̄ excipetur q̄ rptū ē falsum vel surrepticiū vt q; alit' pu' viua voce dixerat q̄ nūc scribēs. ar. d. c. cū olim. ⁊ tūc puto q̄ nō p viā iudicij cū nullā iurisditōez habeat. ar. d. l. si vt ꝑponis. ⁊. l. executorē. ß extraindi cialiter ad sui instructōnem poterit de ß inquirere ad effectū vt exequat' vel supsedeat. ar. c. cū ꝓtingat. sup̄ de rep. Quero an executor p̄sertim mixt' debeat sp exceptōnes ꝓpositas admittere: Jo. Hof. dicit q̄ nō si. n. executor p̄cipit q̄ malicioſe opponit' exceptio falsi causa differende executōnis fiat executio salua manēte falsi q̄stione. C. de fal. l. ij. Ad ß adduco. c. ad dissoluendū. de despō. ipu. ⁊ no. p Inno. ī. c. post elec. de cōcess. p̄bē. vbi dic iudicē nō debere admittere exceptionē etiā p̄emptoriā si vehemēter p̄sumit illā calūnioſe oppositā facit. c. cū ꝓtingat. ⁊. c. sup lr̄is. de r̄p. Alterius q̄ro an iudex possit pti vincenti executionē sententie cōmittere vt sic vadat p̄pria aūcte ⁊ possessionē ingrediat'. Blo. in. l. meminerint. tz q̄ sic ⁊ p illa bn̄ facit. l. eū. qui. §. si epistola. ff. de fur. vbi ī facto ꝓprio q̄s ꝓstituit' nūcius. ⁊ qđ le. ⁊ no. in. c. cū dilecti. de do. ⁊ cōtu. Cōtrariū sentit gl. ī. l. iuste possidet. ff. de acq̄. pos. ⁊ vtrobiq; plene no. p doc. cōis legista ꝓclusio ē ⁊ maxime bar. q̄ dumnō nō repiat resistentes pōt ß facultas dari parti. al's secus ne det' mā generādi scandalū ar. in. l. nō est singulis. ff. de re iudi. Ego puto ß vez in casu quo cōmitt' nuda ⁊ mera executio ß si oporteret cause cognitōnē adhibere tūc secus q; nō debet q̄s in facto suo iudex cōstitui. l. vna. C. ne q̄s in sua cā. ⁊. iij. q. iij. c. j. Exigit' aūt cāe cognitio qn̄ in reb nō adiudicatis ē fienda executō vt in p̄sonali actōne. d. l. a diuo pio. no. Inno. in. d. c. cū sup. j. eo. ī fi. sec' si in reb adiudicatis. tunc. n. nulla etiā summaria cognitō adhibetur vt no. Inno. in loco p̄alle. hinc dixit idem Innoc. in. c. ex rōne. de appella. q̄ etiā citatio nō exigit'. quod ē notandū. ⁊ vide quid ibi dicam. An aūt ex pacto inter creditorē ⁊ debitorē imo possit induci vt liceat creditori p̄pria aūcte possessionē bonor̄ debitor̄ apprehēdere ꝑ satisfactōne debiti: vi de plene p Bart. in. l. iij. C. de pigno. ⁊ tādē ꝓcludit q̄ sic p illū tex. dūmō nō repiat resistentē al's nō valet pactū rōe p̄dicta ne pactū sit cā scandali. l. ꝓuenire. ff. de pac. do. ß vez ꝑm eū nisi debitor ꝓstituisset se p̄cario nōie possidere q; tūc cū possessio sit trāslata in creditorē. l. certa. ff. d̄ p̄cario. poterit vi possessionē intrare q; potius tūc dr̄ suā possessionē defendere q̄ violētiā inferre. qđ ē notādū. Alti-

mo hic quero ꝛc.q notabili quã ponit hic Jnno. q̃dã electus pone in epm obtinuit cõfirmatione a romano pontifice. ꝛcmũ accusat coꝝ metropolitano suo q̃ symoniace illã cõfirmationẽ obtinuit. puta quia ꝛcdit ꝓ ea obtinenda pecuniã alicui ex familiarib⁹ pape queritur nunq̃d talis accusatio fieri ⁊ admitti ꝛcbeat ꝑ metropolitanũ? Jnno. tenet hic q̃ sic dũmodo nõ agatur ad penã ꝛcpositionis ß ad aliaz penã. ⁊ nihil tangit ꝛc cõfirmatione q; si ageretur q̃ cõfirmatio esset iniusta nõ posset agi coꝝ inferiore a cõfirmãte. Nota bene h̃ dictuz ꝓ quo ego allego tex. iuncta glo. notabili in. c. j. ꝛc cõfir. vti. vbi patet q̃ lz inferior cognoscere nõ possit ꝛc validitate cõfirmatõis seu rei p superiorẽ confirmate põt tñ ꝛc crimine cõmisso p cõfirmationẽ obtinẽ tem cognoscere ⁊ punire q; h̃ nõ tangit vires cõfirmationis. nõ enĩ p cõfirmationẽ eximit a ptãte sui iudicis vt nõ. in. c. nisi ꝛc pben. Ex q̃ dico q̃ ꝯtra epm ꝯfirmatũ symoniace poterit agi etiã ad penã ꝛcpositõnis dũmodo diffinitio reseruet pape ⁊ in agitatõe cause adhibeatur numer⁹ epoꝝ. ꝛc q̃ satis dixi. s. eo. non post. ꝯ aliũ platũ inferiorẽ poterit agi ad ꝛcpositionẽ ⁊ priuationẽ rõne pdicta. Et hodie excõicati sunt ipso facto clerici siue religiosi vel layci vtriusq; sexus q̃ pmissionẽ seu mun⁹ aliq̃d ex pacto fecerint vel receperint vel donauerint ꝓ aliqua gratia vel iusticia obtinẽda apud sedem aplicã a qua ptercq; in mortis articulo nisi a papa absolui nõ pñt ⁊ grã sic obtenta est ipso iure nulla. Simili sentẽtia innoluũtur qui scient tali grã vtuntur vt habet in extrauaganti bonifacij. viij. que incipit excõmunicam⁹ ⁊ anathematizam⁹ ⁊c.

C Pm aliquib⁹ Hoc. c. põt itelligi duobus modis. Primo q̃ loquat in pignore ptorio. puta q̃ ptor vel iudex ꝓpter cõtumaciã rei ponit ꝛbotenus actorẽ in possessionẽ rei petite in actione reali vel alioꝝ bonoꝝ ipsius rei in actione psonali. Et intentus lr̃e est q̃ ad cautandũ pign⁹ ptoriuz ad h̃ vt missus possideat nõ sufficit iussus iudicis ß requirit vt actualit mittat in possessionẽ. Et pm hũc intellectũ h̃ dicit in summa. Nõ sufficit ad ptoriũ pign⁹ vt ꝛbaliter ꝛcdat nisi actualiter fiat missio. Scdo põt intelligi cũ possessio aliq̃ vel ꝓprietas alicui⁹ rei seu res aliqua adiudicat actori iure dñij ⁊ reus ꝓ executõe vult dare aliq̃d pign⁹ ⁊ nõ ipsã rẽ saltẽ in pñti h̃ casu nõ sufficit. Et pm hũc intellectũ h̃ intẽdit. Non ꝑpediet reus sniam adiudicatõis possessionis si sit ꝑatus dare pignora. vel sic. Nõ sufficit reo dãnato ad traditionẽ ipsi⁹ tradere pign⁹ ꝓ ipsa possessione ⁊ nõ diuidit. Ultra sũmaria nõ pñt notabilia colligi. Sed ꝓ declaratõe ipsoꝝ. ⁊. c. opponit ⁊ vr̃ q̃ solo ꝛcdicto iudicis trãsferri ꝛcbeat possessio seu induci pignus ptoriũ. vt in. l. pignus. ff. ꝛc pign. ac. ⁊. l. ꝯtrahit. ff. ꝛc pig. vbi ptz q̃ nuda cõuentione sine alia traditione ꝓstituit pign⁹ seu bonoꝝ hypotheca. Sol. vt ꝑmisi h̃. c. põt duob⁹ modis itelligi. ꝓmo in pignore ptorio. i. cũ iudex vult dare pign⁹ creditori ꝛc bonis ipsius ꝛcbitoris ꝓpter eius cõtumaciã in nõ cõparẽdo vl in nõ parendo iudicatis. quo casu nõ sufficit sol⁹ iussus iudicis nisi coꝛporaliter creditor mittat in possessionem vt hic. ⁊ est ter. aptus in. l. non est mix. ff. ꝛc pig. ac. vbi dr̃ q̃ cũ iussu magistrat⁹ pignus cõstituit nõ alꝫ cõstituitur nisi ventũ fuerit in possessionẽ. et rõ est q; possessio regulariter nõ acq̃rit nisi animo ⁊ coꝛpore vt in. l. j. ⁊ iij. ff. ꝛc acq̃. pos. ⁊. l. lz. C. e. nec ius reale constituit sine traditione. vt. l. traditionib⁹. C. ꝛc pac. ⁊. ff. ꝛc vsufruc. l. iij. §. j. ⁊. l. si partẽ in ꝑn. ff. quẽadmo. ser. amit. Ad contrariũ dic q̃ loq̃tur ꝛc pignore ꝯuentionali q̃d solo cõsensu cõtrahit vt ibi. ⁊ ẽ ibi spãle q; modici ꝑindicij est ꝑm bar. in. d. l. j. ꝛc pig. ac. Similis rõ no. in. l. fi. C. quere pig. ob. po. vbi pz q̃ in generali obligatõe bonoꝝ veniũt bona pñtia ⁊ futura sec⁹ in publicatõne. vt in. l. si mãdauero. §. is cui⁹. ff. mã. ⁊. c. felicis. §. vez. ꝛc penis li. vj. rõ diuersitatis cõiter ibi redditur q; primo casu tractatur ꝛc modico ꝑindicio. Itẽ dic q̃ in cõuentionali pignore non transfert possessio sine actuali traditione nec ꝓprie ꝙstituit pignus ß potius obligatio pignoris vt no. glo. in. d. l. j. q; ꝓprie pignus ẽ cũ possessio seu detentatio transit in creditorẽ. hinc dr̃ pignus a pungo q̃ stringitur hypotheca ꝛbo dr̃ cum nõ transit. vt. l. si rem alienã. §. ꝓprio. ff. e. ⁊ insti. ꝛc ac. §. inter pignus. Et dicit bar. in. d. §. ꝓprio. q̃ q̃tũ ad actionẽ hypothecariã nulla est differẽtia inter pignus ⁊ hypothecã q; vtroq; casu cõpetit. vt. l. res hypothece. §. penul. ff. ꝛc pig. ⁊. §. itẽ seruiana. insti. ꝛc ac. sed q̃tũ ad pignoraticiã directam est dr̃ia q; illa cõtrahitur re. vt insti. q̃. mo. re contrahi. ob. in fi. Ideo nisi ad creditorẽ transeat possessio vel detentatio nõ haberet locũ pignoraticia. Ex predictis notat Bar. ibi posse dici q̃ statuta q̃ loquũtur ꝛc pignore nõ habeant locũ in hypotheca cũ ꝑm ꝓpriam significationẽ ꝛcbeat intelligi ꝛc pignore qõ trãsit ad creditorẽ. dicit tñ q̃ hoc ꝓ cõstanti nõ poneret. Sz mihi plz qñ statutũ ꝓuideret circa factuz odiosum q; tũc verba strictissime sunt intelligẽda. vt in. c. in nostra. ꝛc iniur. ⁊. c. cũ dilectus. ꝛc ꝓsue. ⁊ h̃ no. Et hanc lec. sensit tacite h̃ glo. in ꝑn. dũ allegat. d. l. nõ ẽ mix. cũ si. Et circa eã quero an iussus iudicis ꝛc mittẽdo in possessionem creditorẽ duret magno tpe si creditor nõ curauit actualit possessionẽ ingredi. dic q̃ durat vsq; ad bien niũ postea ꝛbo opus ẽ nouo ꝓcessu. Ad h̃ tex. no. in. l. fi. C. ꝛc bo. au. iu. po. tz bar. in. l. ait ptor. §. est enĩ. ff. e. q̃ bñ no. ⁊ h̃ intelligo qñ ꝓ eo ꝛcficit q̃ minus in possessionem intraret. Si ꝛbo stetit ꝓpter potentiã ꝛcbitoris vl q; fundus in quẽ ꝛcbebat fieri missio erat inundat⁹ tũc habet ꝓ possessore. vt in. c. ꝓtingit. ꝛc do. ⁊ ꝓtu. ⁊ l. cuz vnus. in fi. cũ. l. se. ff. ꝛc bo. au. iudi. pos. ⁊ sic limita istuz tex. Ulterius q̃ro circa hãc lec. q̃d si nuncius missus a iudice vt creditorẽ mitteret in possessionẽ assignauit vnã rem ꝓ alia vel ꝓ pluribꝫ alijs in q̃bus ꝛcbebat fieri missio an sit trãslata possessio? Spe. i ti. ꝛc pmo ⁊ scdo ꝛcdicto. §. iã ꝛc effectu. in ꝑn. tz q̃ nõ imo plus dicit q̃ nõ sufficit ad transferendã possessionẽ q̃ nũcius a lõge stans oñdat possessionẽ ⁊ ꝛbis tradat. Nec ob. ꝑm eũ l. q̃ meo. ff. ꝛc acqui. pos. ⁊ qõ no. in. c. ij. ꝛc cõsue. quia illud ꝓcedit in possessione rei ß nunci⁹ illã nõ possidet ido oportz q̃ actualit trãseat. Et h̃ dicta seq̃tur h̃ do. an. ⁊ dicit bene notãda. Aduerte q; sepe fui h̃ secut⁹ ß nũc data opportunitate iuestigandi dico alit. Et fateor primo q̃ si tradit vnã rẽ ꝓ alia nõ trãsfert possessio. q; ad acq̃rendã possessionẽ oz q̃ actualit intret. vt i. d. l. lz ⁊. l possidere iĩ ꝑn. ꝑalle. Et vide p Bi. i regula prima. ꝛc re. iur. li. vj. vbi dicit q̃ si q̃s ponit aliquẽ in possessionẽ vni⁹ rei bñficij ꝓ alia. ⁊ ꝓ omnib⁹ alijs rebꝫ bñficij nõ acquirit possessio nisi illi⁹ rei tm̃ in quã ẽ facta missio. h̃ limito nisi ꝙsuetudo habeat vt sufficiat facta traditio q̃ fit interuentu alicui⁹ rei. ad h̃ all̃at tex. singularem in. c. ij. ꝛc ꝓsue. ⁊ vide qõ ibi dixi. ⁊ quid in ecclesia vide qõ dixi plene in. c. cum venissent. ꝛc resti. spoli. vbi tractaui an traditõe pensionis videat trãslata rei possessio? dic vt ibi. respectu tñ eiusdẽ fundi nõ est necesse ad acquirendã possessionẽ totius vt oẽs fundi glebas circũambulet ß sufficit quãlibet ptẽ eius fundi introire dũ mẽte ⁊ cogitatõne hac sit vt totũ fundũ vsq; ad terminũ velit possidere. vt dicit tex. in. l. iij. in ꝑn. ꝛc acq̃ren. pos. Sed q̃ten⁹ dicit spe. q̃ si nũcius ẽ in pñtia rei nõ possit trãsferre possessionẽ oculo nisi actualit intret nõ credo eũ vez dicere. Et contrariuz huius dicti aperte senserũt Jo. an. ⁊ cõpo. in. c. transmissã. ꝛc elect. seq̃t dd. an. ĩ pal. c. ij. ꝛc ꝓsue. vbi cõiter dicũt q̃ si iuestitura ꝛc bñficio fit in ꝓspectu bñficij post collationẽ habitam transfert possessio ꝑ. d. l. q̃d meo. ⁊ sic transfert possessio inspectione per solã inuestiturã factam ab eo

qui nō possidet exquo hz auctoritatē tradēdi possessionē. fortius dz trāsire qñ nūcius dicit expsse trado tibi istā possessionē. Ad idē allego tex. in l. j. §. nō est eñ ff. de acq. pos. vbi dī q non semp est necesse corpore z actu apprehēdere possessionē ß etiā oculis z aspectib⁹. pz exemplū in illis reb⁹ que p magnitudine ponderis moueri nō possunt vt colūnas. p traditis. n. haberi debēt si ī re pñti psentiūt. z vna tradita videri cū claues celle vinarie emptori tradite fuerūt. Ad idē. l. claviby. ff. de ꝓben. emp. q. pfecto iura nō astringūt se ad eū q̄ possidet ß ad dispositionē subiecti vt sufficiat rez esse in pñti vt trāsferat possessio p habentē prātem tradēdi q̄nimo plus sentiūt Jo. an. z cōpos. in. d. c. trāsmissā q etiā si alius sit ī possessione illius rei seu bñficij trāsfertur possessio p inuestiturā in aspectu rei habitaz et alius puat possessione si ꝑ illū possessorē fuit lata pus sentētia. ar. in l. damni infec. §. non solū. ff. de dā. infec. Nā videm⁹ q iudex trāsfert possessionē solo iussu qñ possessor nō patit aliū. de quo iudex decreuit possessionē intrare. vt in. d. c. nō solū. z in. c. ptigit. dō. do. z ptu. Ad idem l. cū minus. ff. de bo. au. iu. pos. z l. fi. C. e. vbi iudex mittendo vnū ex creditorib⁹ in possionē bonorū videt mittere oēs alios creditores; nūcius autez in illo actu nō repsentat iudicis auctez z iura vt dixi indistincte pficiāt mittere in possessionē vel oculo ostendere ī rei pñtia. exquo ꝓbo tradēs hz auctem auctualit tradendi. d. §. nō ē eñ. Nemo nūc ad secūdā lec. c. vt intelligat qñ aliqua res fuit p sniam actori adiudicata. nō em satisfit snie si reus vult dare pignus. p illa re si oportz q fiat executio in illā rem. z hāc lec. sentit Jnno. dū exponit tex. ibi possessio. i. res aliqua. vñ ponit ß possessio ꝑm cōem vsuz loquēdi. Simile habet ī. c. qm. §. q si sup reb⁹. vt lit. nō ꝓte. z ratio pōt eē duplex ꝓma q: i realib⁹ dz statim snia mādari executiōi exquo nō subest remediū appellādi. ij. q. j. sicut. z. l. vnica. C. de rei vxo. ac. sed a quā tāgit glo. ß in fi. ne lites in futuro ex litib⁹ oriant. l. fi. C. de fruc. z lit. expē. Et ex ß dicebat host. q si cōstat de snia nō requrit in executione libellus. Tu de ß dic vt plenius dixi. in. c. fi. de iudi. aliqd in. c. j. de libel. obla. plene p bar. in l. a diuo pio. §. snia. ff. de re iudi. vbi inter cetera dicit q si petit executio coram eodē iudice vl successore nō est necesse offerre libellū vel aliud iudiciū intētare ß sufficit petere p officium iudicis executionē. ar. in. d. l. fi. ß si petit coram alio tūc cessat eqtas z necesse ē libellum offerre q: agit nūc actione in factū nō aūt implorat iudicis officiū cū ipse snīam nō tulerit. z dic plenius vt no. in dictis locī. An aūt p sniam pdat dominiū rei sup qua snia lata fuerit vide glo. in. c. ꝓposuit. de ꝓcess. pben. in ꝓbo vacare. et ibi p cal. z in. c. cū nris. eo. ti. per glo. insti. de offi. iudicī. §. vlti. z qd no. in l. iulianus. ff. de cōdi. inde. Abbas.

Lator Lasus. Sentētia cōtra matrimoniū nō transit in rem iudicatā. vñ quādocūq; reuocat cum cōstat de errore. In pma ponit facti narratio. in secūda iudicis datio ibi volētes. Nō pmo q ꝓtra sententiā latā in causa matrimoniali audit ille idē ad cui⁹ instātiam seu cui⁹ studio lata fuit si vult docere illā iniustā z p ꝓns ecclesiaz esse deceptā quātūcūq; a tali sentētia nō fuit appellatū z ad ß quotidie allegat. cōcordat. j. eo. ꝓsanguinei. et c. tenor. Nō secūdo ibi si vobis ꝓstiterit q lz snia in cā matrimoniali nō transeat in rē iudicatā quo minus possit directo errore reuocari tñ anteq; de errore doceat p ea z eius iusticia z pcessu psumit z est obseruāda donec ꝓstiterit eā iniustā fuisse. vñ asserēti fraudez seu errorez incūbit onus pbandi. Sed circa ß q̄ro quō poterit ꝓstare istos legitime non fuisse separatos cū ß sit negatiua q ē improbabil. de elec. c. bone cū si. z sic mādatū pape vī ꝑmo fundatū sup impossibili. So. dic q ista ē negatiua pgnans. hz. n. affirmatiuā implicatā. simile ī. c. sup ß. de renū. poterit. n. iste pbare sententiā fuisse latā ad dictū testiū corruptor. s. de testi. sicut. vel p falsa instrā. ō excep. c. cū venerabil. z. c. lz de pba. vel ad ꝓfes. ꝓiugū q de iure nō pdest ad separationē matrimonij. vt in. c. sup eo. de eo q cognouit cōsang. vxo. sue. Itē ꝑm host. poterit ꝓstare p acta cause p que patebit q ad solā ꝓiugū ꝓfessionē snia diuortij lata fuit. vel si negat pcessus seu ordo seruatus ō quo nō apparet. s. de testi. spo. cū ad sedē. de pba. qm ꝓtra. Nō bñ ex ß dicto host. q in ilis sentētijs que non trāseūt in rē iudicatā pōt pbari iniusticia tā respectu meritorū cause q̄s respectu ordinis pcessus p acta cāe lz trāsiuerit decēdiū a tpe snie. qd aūt in alijs sentētijs. vide qō no. in. c. qm ꝓ. vbi dixi. Vp. z vī q iste maritus nō deberet ꝑ snīam audiri cū allegaret turpitudinē suā. de dona. inter dilectos. So. dicit glo. j. istud esse spāle ꝓpter periculū aie qō ß imminebat. No. bñ glo. ūcto tex. q audit allegans turpitudinē ꝓpriaz vt euitet piculū aie. de quo plene no. in. c. cū sup. de ꝓcess. pben. Alla. possuit ß nōbilē limitationē dicēs istū audiri denūciando sed an directe accusando dicit se dubitare. z credo q nō debeat audiri q: cū audiat ꝓpter piculū aie satis ē denūciare. ar. c. quēadmodū. de iureiurā. z qō le. z no. in. c. ad nostrā. ij. e. ti. Accusator autez nō legitim⁹ audiri nō dz. vt. c. j. de accu. An aūt debeat audiri allegans suā turpitudinē excipiēdo. vide qō dixi notabilit in. c. inter dilectos. de do. vbi quidaz tenuerūt q sic. ß Jo. an. singulariter limitauit dicens illud posse ꝓcedere qñ exceptio in q̄ versat turpitudo est talis q ea perempta ꝓmit intentionē actoris. qō ē mēti tenendū. vide tū circa ß qō ibi dixi. Nā videtur ꝓma fronte ꝑ illū tex. z vō ad materiā an z qñ debeat qs audiri allegans suā turpitudinē agēdo vel excipiēdo. p bar. in l. iusiurandū qō ex cōuentione. §. ꝓcurator. ff. de iureiur. dixi in. d. c. cum sup. Quero q̄d si in veritate ista puella fuisset inuita z renitēs an matrimoniū debuisset separari: Glo. ij. dicit q nō exquo supuenit carnis copula. vt in. c. ad id qō de spō. dic tu ß ꝓcedere si ꝓsensisset cōmixtioni carnis. secus si inuita z detēta fuisset cognita. vt nō. Ain. in. c. cōsultationi. de spō. ꝓbat rōne quia sine ꝓsensu nō est matrimoniū etiā si interuenisset copula carnalis. vt in. c. cū locū. z ī c. tua. de spon. Op. cū eñ ab ista snia nō fuisset ifra x. dies appellatū nō debuit iste audiri ꝑ illaz. j. e. qō ad cōsultationē. Sol. glo. fi. multuz bñ q spāle ē in causa matrimoniali qñ ex illi⁹ obseruātia nutrit peccatum. vñ si ē lata ꝑ legitimū matrimoniū vel p matrimonio qō obstāte canonico impedimēto subsistere nō potest nūq; trāsit in rē iudicatā. vt ß. z. j. eo. ꝓsanguinei. z. c. tenor. sec⁹ si fuit lata p matrimonio nullo subsistente impedimēto q: tūc ex eius obseruātia nō nutrit peccatū vt p̄dixi. debēt g̃ partes de nouo ꝓsentire. z de hac mā vide qō plene dixi in. c. iurauit. de pba. Idē dicit host. ꝑ quālibet snīam cui⁹ obseruātia nutrit peccatū mortale cuz tali casu nulla valet p̄scriptio vl ꝓsuetudo. de ꝓsue. c. vlti. z de p̄scrip. c. fi. Idē no. glo. fi. c. int monasteriū. j. e. z idē ibi Jnno. Quid de sentētijs z censuris: vide qō dicam post host. j. e. ꝓsanguinei. Et circa huiusmodi sentētias que nō trāseūt in rē iudicatā cape aliquas limitatiōes nōbiles. Prio em scias q post decēdium nō pōt appellari lz p viā querele posz cā deferri ad supiorē q̄ als adiri pōt p viā q̄rele ß voluit glo. notabilis quā oēs sequūtur ī. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. z iō si nō appellat ab epō nō pōt cā deferri ad archiepm. de offi. ordi. c. pastoralis. secō nō pōt in talib⁹ causis appellari. tercio sicut nec ī alijs causis. vt ē gl. nōbilis. in. c. fraternitatis. de frigi. ī ꝓbo fornicatio. in fi. Tercio q lz tales snie nō trāseant in rez iudicatā quo min⁹ possent docto. de errore retractari tñ p eis p̄sumit tā p iusticia q̄s p ꝓcessu donec ꝓrium

ꝑbet qđ intellige post lapsū tēpe diex. de quo ꝙ Inn. in.c.bone. de elec.nōt ꝟ hoſt.7 ſatis ꝑbat ꝟ in tex.vt.s̄ dixi.q̄nūmo intātū ꝓſumit vt dicat ſingula. Inno.j.e. teno7. q lz ſnīa in cā matrimoniali nō trāſit i rē iudicatā nō tñ oz poſt tēpe dies q̄s indifferēter admitti ad ꝑbandū ꝛiū ꝟ oportz q allegēt aliqua inſta 7 vriſimilis cā iniuſticie q̄ bēat mouere iudicē ad credenduz illā iniuſtā. Vñ nō oz eē iudex facilis in audiēdo ptez ꝛ illā. Nā ſi dicerem⁹ ꝛiū ſequeret ꝑm euz q eadem rōne 7 cio 7 cīrto 7 i infinitū eēt ps ꝛueniēs admittēda qđ vī abſurdū. Ex ꝟ ego noto q nō ꝑt dari certa regla quoties debeat ps admitti ꝛ ſnīam ꝟ iudex eſtimabit an 7 qñ ex cā q̄ coꝛā eo allegat. et ſic intelligo et limito glo.in.d.c.fraternitatē. Quarto dico q ſnīa trāſit in rē iudicatā poſt tēpe diū quo ad inſtantiā cāe eſt.n.opus nouo iudicio niſi q̄s audiat ꝑ viā reſtitutionis in integrū aduerſus ſniaz ex iuſta cā. ſic intelligit c.ex lr̄is. de i integꝝ reſti. 7 vide qđ diri i.c.ex pte. de reſti.ſpo. Quīto q ſic ſnīa nō trāſit i rem iudicatā q̄ ad ſbam vinculi ita nec quo ad ſeparationē toꝛi q̄ minus poſſit is ad cui⁹ petitionē fuit ſeparatū matrimoniū quo ad toꝛū ꝛiugē ſibi recōciliare. ꝺ quo dic vt le. 7 no.in auc̄. ꝟ hodie. C. de adul. ꝑ glo.in.c. gaudemus. de ꝛuerſi. ꝛiuga. ꝑ Jo.an.in.c.ex lr̄is. de diuoꝛ. Sed valde dubito nūquid is ꝛ quē ſnīa lata fuit debeat audiri volens ꝑbare iniuſticiā ſnīe: Jo.an.in.d.c.ex lr̄is ſentit q ſic q̄ nō tranſit talis ſnīa in rem iudicatā. 7 facit ille tex. ꝑm vnū intellectū. ſequit̄ do.an. ꝟ. Sed hoc dictū nullibi ꝑbat̄. nā auc̄. ꝟ hodie ꝓbat̄. loquit̄ i marito ad cui⁹ fauorē ſnīa diuoꝛtij ꝓpter adulteriū mlieris lata fuit vt poſſit eā donec ſit ꝑfeſſa ſibi r̄cōciliare. vñ illud nō fit q̄ ſnīa nō trāſit in rē iudicatā ꝟ q̄ pōt maritus parcere vxoꝛi 7 eā ſibi recōciliare. vt in.c.quēadmodū. de iureiur. Ad.c.ex lr̄is rñdet q nō ſtabat̄ confeſſiōi mulier̄ q̄ caloꝛe iracūdie eam fecerat vt ibi no. glo. iō audiebat̄ volēs ꝛuenire ꝟ ego loquoꝛ q̄ ad illā ꝛ quā ſnīa diuoꝛtij lata fuit. Nā exquo nō appellauit nō apparet rō q̄re poſt tēpe dies debeat audiri cum ex ſnīe obſeruatiōe nullū peccatū nutriat̄. nā pñt eē ꝛiuges ſine peccato cōi ꝛſenſu ſeparati. xxxiij. q. v. qđ ꝺo pari. 7 ꝑ ſnīa ꝓſumēdū eſt exq̄ nō fuit appellatū. vñ nō ſubeſt cā recedēdi a reg.iur̄. Fateoꝛ tñ q iudex ex offi cio ſuo ꝑbato erroꝛe ſnīe ſeu deceptiōe eccl̄ie poterit matrimoniū reintegrare ne ꝓpter diuiſionē cōiugum poſſet ſequi adulteriū ſaltem qñ ꝛiuges ſunt talis etatis vt merito poſſit dubitari de incōtinentia. ad ꝟ allego in ar.opti.tex. cū ibi nōt̄ in.c.j. de ꝛuer.ꝛiug. Nec ob.p̄dictis ſi opponat̄. de.c.tua. de iureiur. vbi patz q etiā cū iuramento nō poſſunt temere ꝛiuges ſe ſepare etiaz quo ad mutua ſeruitia. q: dico illud ꝑcedere qñ temere ſe abiurarūt ꝟ nos loq̄mur qñ fuit lata ſnīa diuoꝛtij ꝑ qua eſt ꝓſumendū. vñ poterit dicere reliqu⁹ in cuius fauorē ſnīa lata fuit non debet audiri q: ſnīa trāſiuit in rem iudicatā. Simile qđ no. Inno.in.c.qm̄ ꝓtra de ꝑba. 7 ꝟ no.

C Um cauſa. Caſus. Retractat̄ ſētia p̄ textu iniq̄ conſuetudinis lata ꝛ eccl̄iā. Dicia ꝓponit factū. ſcđa diffinit. ſcđa ibi nos aūt. No.ꝓ 7 tene mēti q ar ripiēs iter ꝑ appellatiōe ꝑmouēda ꝺi appellationē ꝑſequi ꝑ arreptionē ꝙ itineris ſatiſſit termīo ad appellationē ꝑſequēdaz ꝓfixo. de quo vide qđ no.j. de appel. ex inſinuatiōe. Itē fit ꝑſecutio appellatiōis p impetratiōis actū. vt i.c.ex ꝑte. 7 c. dilect⁹.ij. de reſcrip. Nō ſcđo ar.bo. q p ꝓfixionē termini ad appellationē ꝑſequēdā ñ vī iudex q̄ terminū ꝓfixit appellatiōi detuliſſe qđ colligit ex eo q: ſi appellatiōi detuliſſet nō potuiſſz ampli⁹ cām reaſſumere. ar.c.cū appellationib⁹. ꝺ appel. li.vj. de ꝟ tñ dubitauit glo.in.d.c.cū appel. 7 videt cōcludere q appellatoꝛe nō ꝑſequēte poſſit cām reaſſumere. de quo vide latius ꝑ do. de ro. deciſi. cccx. 7 quod no. in.c. oblate. 7.c. ſepe. j. ti. ꝓti. Primū tñ dictū ē vrū q: ꝓfingendo terminū nō ꝺī appellationi deferri. vt ꝑbari vī in.c. oblate. eo. ti. 7 tz glo. in.c. cū appel. quod tene mēti. No. c̄cio ar. a ꝛio ſenſu q ſtatutū ſeu cō ſuetudo laicoꝝ aſtringit eccl̄ias ſi nō ē irrationabilis. Et hūc tex. adducit bar. ꝑ ſua opi. in.l. cūctos pl̄os. C. de ſumma trini. q̄ſi ſentiat q ſi ꝛſuetudo iſta fuiſſet rōnabilis valuiſſet ſnīa ꝑm eā lata etiā ꝓtra eccl̄iā. Sz certe p iſtū tex. nō pōt fieri aliqđ bonū fundamentū ex duplici capite. Primo q: papa ſimplicit̄ ꝛſuetudinē ꝟ reꝓbauit. ſcđo q: ꝟ erat totius ciuitatis cōſuetudo. vt pz in tex. 7 ſic oīm ciuiū quoꝝ appellatiōe includunt̄ clerici inde oriūdi vel ibi bñficiati et oīa collegia ciuitatis. vt plene no. ꝑ bar. in.l.j. ff. ad munic. bñ facit tex. in.c.ij. de tē. oꝛ. li.vj. 7.s̄. de fo.cōpe. dilecti. 7 vide qđ diri in.c. poſtulaſti. e. ti. erat q̄ ꝛſuetudo mixta. ſcz clericoꝝ 7 laicoꝝ. Sic dixi in.c.ij. de eo q̄ mit. in poſ. Et ex ꝟ intellectu 7 illi⁹.c. tercij tene mēti q ꝛſuetudo cōis clericoꝝ 7 laicoꝝ valet etiā quo ad eccl̄ias dūmō ſit alīs rōnalis. 7 hec ſolutio melioꝛ q̄s ꝓcedēs q: papa videt reꝓbare eā ex defectu rōnabilitatis 7 nō ꝓtāt̄ vt colligit ibi vritati ꝛc. Anteq̄s more ſolito veniā ad glo. formabo aliquas oppoſitiōes ad declarationez lr̄e que videt aliqualit̄ obſcura. Et ꝓmo opponit̄ ꝛ tex. de ꝛuetate. nam ꝓmo ꝟ dom⁹ fuit adiudicata iſtis laicis. Ex quo infert̄ q ipſi erāt in hac cā actoꝛes. deinde in fi. in appellatiōis cā papa adiudicauit illā eccl̄ie. et ſic innuit̄ q illa eccl̄ia erat actrix q: adiudicatio fit actoꝛi nō aūt reo poſſeſſoꝛi q: nō dat̄ poſſeſſoꝛi rei vēdicatio. s̄. de iudi. examinata. 7 inſti. de acti. §. j. Solu. duplex eſt intellect⁹ hui⁹.c. Prim⁹ q iſti laici erāt rei 7 eccleſia actrix vendicās illam domū iniuſte venditaz illis laicis. Hunc intellectū ſenſit ꝓmo do.an. in primo ſuo notabili in quo colligit ex tex. q ad reſciſſionē cōtractus ſup re eccl̄iaſtica ſpreta ſolēnitate canonica p̄t clericus agere ꝛ laicū in iudicio eccl̄iaſtico ꝟ ꝟ q̄ſtū ſit vrū in ſe 7 originaliter fuerit Inno. in.c.cū ſit gnāle. s̄. de fo.cōpe. vbi dixi tñ nō colligit ex hac lr̄a ꝟ poti⁹ innuit̄ oppoſitū q: vt pz ea domus fuit adiudicata laicis in ꝓma ſnīa ergo laici erāt actoꝛes. alīs ꝓncipalit̄ nō potuiſſet eis dom⁹ adiudicari. Preterea papa in ſnīa ſua ꝓmo abſolvit eccleſiā ſeu capl̄m eccl̄ie ab impetitiōe illoꝝ ergo illi erāt actoꝛes. ꝑ ꝟ vide tex. iūcta glo. in ꝓbo imponētes. de cā poſ. 7 ꝓpric. 7.c.cū oli. Legit̄ 7 ſcđo mō q iſti laici erāt actoꝛes 7 tūc ad ꝓtrariū rñdet̄ dupliciter ꝑm hoſti. ꝓmo q eccl̄ia cōuēta vltro ſe obtulit petēs domū illā ſibi adiudicari. 7 ꝑbauit dominiū q: forte laici dicebant illā domū ad ſe ꝓtinere. 7 tūc rñdeo formaliter ad ꝓtrariū q lz poſſeſſoꝛ a nemine molestatus petere nequeat rem ſibi adiudicari tñ ſi conueniat̄ ab alio qui dicit ſe dominū poteſt reflectendo dicere ſe dominū 7 aſſumere vltro onus ꝑbandi 7 petere ſe declarari dominū 7 ꝑ ꝛns rem ſibi adiudicari vt no. Inno.in.c.ex cōqueſtiōe. de reſti.ſpo. vī tex. iūcta glo.in.l.circa.ff. de ꝑba. 7 dicit ibi glo. multū notabiliter q lz iſte reus nō ꝓbet dominiū nō ꝑ ꝟ ꝺz ꝓdere cām niſi aduerſarius ꝑbet de iure ſuo ꝟ actoꝛe nō ꝑbante reus abſolvet̄. nō aūt alit̄ ꝑ eo ꝓnūciabit̄. Secus autē ſi ꝑbat ſe dominū q: tunc nō ſolum abſolvit̄ ab impetitiōe actoꝛis ſed etiā declarat̄ ꝛns vt ꝟ. et ſic intelligo hunc tex. Quid aūt ſi reus nō petijt ſe declarari dominū an ſit ꝑ eo ꝓnūciandū: vide ꝑ Inno. in.d.c.ex cōqueſtiōe. 7 qđ ibi diri. Secđo legit hoſti. q legat⁹ execut⁹ fuerat ſentētiā q̄re eccl̄ia petijt revocari attētata 7 demū ſibi adiudicari. 7 vterq intellect⁹ bonus ꝟ ꝓmus ꝓſtantioꝝ. Secđo ꝛ ꝟ 7 ꝛ tex. oppo. videt̄ em̄ q papa excesserit ꝟ finē iudicis appellatiōis i eo q revocauit ſnīam iudicis a quo 7 clericos abſolvit ab impetitione actoꝛis ac eis adiudicauit domum.

Officiū.n. iudicis ad quem est ꝓnunciare bñ vel male appellatū. ⁊ ħ dz sufficere ī omi cā. vt dicit tex. in. l. eos C. de vsuris. ⁊. q. q. vj. in fi. Jo. dicit do. an. q si intelligat q ecclia egit non sufficiebat infirmare sniaz sed oportebat q adiudicaret res petita. ⁊ ħ ē ꝓactica sententiādi ꝓ actore qñ obtinuit in ꝑmo iudicio ꝙ se sententiā ⁊ postea obtinet ī cā appellatōnis. nō. n. dz eē ꝑm eū simpler ꝓfirmatoria vl infirmatoria ꝫ dz eē adiudicatoria petiti q̄si sentiat q infirmādo sniam nō ē actori satisfactuz q̄ petebat rem sibi adiudicari. ⁊ iudex ad quē succedit loco iudicis a quo. g̃ debet facere qđ erat factur⁹ iudex a quo. Si autē erat ecclia ꝙuenta tūc tenetur qđ. s. dixi ꝑm hosti. aduerte ꝓ ꝑmo dicto nihil adducit. Dz ego allego ꝑmo tex. q̄ vī ħ ꝓbare in. l. cū apud. ff. iudicatū solui. Et ad ħ bar. diligēter pōderanit ibi illū tex. dicēs ꝓ tex. illū. ꝓbari q reo absoluto si actor appellauit ⁊ fouet iustam cām iudex appellatiōis debet reū ꝙdēnare. nec dz simpliciter ꝓnūciare bñ appellatum ⁊ male iudicatū ꝑm formā. d. l. eos. Et idē dixit notari in. l. officius. ff. de le. iij. in. l. chirograph. §. j. de admi. tu. qđ dixit mēti tenēdū. Sed allego glo. que apte sensit q̄rium in. l. pses. C. de sen. dicēs q iudex appellationis infirmādo sniam qua reus fuerat absolut⁹ vī tacite illū ꝙdēnare ita q nō est opus alia ꝙdēnatōe ⁊ illā glo. sequit Cal. in. c. significauerūt. de excep. ⁊ latius idem tenuit in. c. rainaldus. de testa. dicēs q illa ✠ba cōfirmo vel infirmo sniam eq̄pollēt ꝙdēnationi vel absolutioni ⁊ ħ sufficit. ar. in. c. in bis. de ✠. sig. Et ꝓ ħ cessat ꝑz eū quozūdā distictio q̄ dicebāt q si ꝑma snia fuit cōdemnatoria sufficicit illā ꝓnūciari iustā vl iniustā. si absolutoria sufficit illā ꝙfirmari. Dz si infirmat tūc oportet q adijciat verbū ꝙdēnatiōis alꝫ nō teneret snia q̄ nō eēt absolutoria vel ꝙdēnatoria. ꝓ. d. l. pses. ⁊. ij. q. vj. §. diffinitiua. ħ em nō ꝓcedit ꝑm eū ꝓ ꝑdicta q ħ vltimo casu infirmādo sniaz absolutoriā vī ꝙdēnare quē ꝑus iudex absoluerat. Jdez reperio alibi sensisse ⁊ apte tenuisse bar. in. l. eos ꝑalle. vbi post glo. ꝑmo recitat illā distinctionē quozūdam quā recitauit Cal. postea cōcludit cōiter teneri ꝓ doc. q etiā si nihil addat ħ vltimo casu in ſnia valet nihilomin⁹ q̄ sufficit q in ea sit ✠bū ꝙdēno vel absoluo vl eq̄pollēs. vt. l. j. ff. de re iudi. ⁊. l. in sūma. eo. ti. ⁊ eoipso q sniam absolutoriā ꝓnūciauit iniustā idē est ac si ꝓnūciasset reum ꝙdemnandū ⁊ eū cōdēnaret. declarat. n. iꝑm debitorez esse. allegat. l. si ꝑtor. in ꝑn. ff. de iudi. cum si. et. d. l. eos. vbi dicit q ī omi snia sufficit iudicē appellatiōis dicere ⁊ ꝓnūciare ꝑmā sniam iustā vl iniustaz. Subdit tñ ibi bar. q iudex appellatiōis poterit addē ī snia ⁊ iō cōdemno vel absoluo. ⁊ ad hoc allegat tex. in. l. cū apud. ⁊. l. creditor. §. j. ff. de so. ⁊ ħ sentit glo. in. d. l. eos. dū dicit ꝙsultius tñ faciet ⁊c. ⁊ sic pōdera q bar. dat alium intellectū ad. d. l. cū apud vbi posuit dictū q̄rium vt intelligat q iudex possit ad cautelā ꝙdemnare nō aūt q sit necesse. ⁊ sic pōt intelligi iste tex. ⁊. c. rainaldus ꝑal. Nā si petij vmū mihi adiudicari ⁊ te ꝙdēnari ⁊ ꝙpelli ad relaxādū ⁊ iudex te absoluit si iudex appellatiōis retractat ⁊ infirmat illā snia satis vī tacite adiudicare mihi vmū ⁊ te ꝙdemnare ad relaxandū. qđ ē valde nōndū. Sed cautius ē addere ✠bum ꝙdēnationis vt euitent ꝑdicte opiniones cū vt vides cōis opinio ē q inducit tacita ꝙdēnatio. qđ est ꝙ opinionē vo. an. Dz iꝑ vt dixi simplicit transiuit nihil allegando ꝓ vel ꝙ. Et placet mihi satis illa cōis opinio. ꝓ. d. l. eos. et. ij. q. vj. ī fi. Do. tñ vnā limitationē sine qua illa cōis opinio videt falsa vt ꝓcedat qñ ex ꝙfirmatiōe vel infirmatione snie simplicit facta resultat saltem tacite omne id qđ debebat facere ꝓim⁹ iudex. vbi autē ħ nō resultaret tunc tenet iudex ꝓximā sentētiā reformare. Exemplū ꝑmi. pone q actor petebat vmū sibi adiudicari. reus ✠o nihil petebat ꝫ simpliciter ꝙtradicebat petit ꝓactorē si iudex adiudicauit vmū actori. ⁊ ab hac sententia fuit bñ appellatū. satis. n. est iudici appellatiōis ꝓnūciare bñ appellatū q̄ tacite absoluit reū. Vel pone exemplū ecōtra qñ actor petebat rē sibi adiudicari ⁊ iudex male absoluit reū. satis. n. est iudicē appellationis reuocare snīam q̄ satis tacite illū ꝙdemnat. ⁊ his silibꝫ casibꝫ ꝓcedit illa cōis opi. dōc. q̄ sufficiēter ē ꝓti satis factū. secus est autē quādo nō esset ex toto satisfactū ꝓti. Exemplū actor petit rē sibi adiudicari reus ꝙdicebat ⁊ petit se declarari dñm ⁊ rē sibi adiudicari si iudex iniuste adiudicauit rem actori cū deberet pronūciare ꝓ reo q̄ ipe ꝓbauerat se dñm ⁊ nō actor non sufficit iudicē appellatiōis ꝓnūciare bñ appellatū seu retractare illā sentētiā q̄ ex hac gnāli ꝓnūciatione videret reū absoluere nō tñ declarat ipm eē dñm ꝓut petebat. naz illa snia infirmatoria pōt bñ habere effectū suū. s. absolutoriū. ⁊ pōt esse absolutio absq eo q res adiudicet reo q̄ nō ꝓbat ħ esse qđ ob ħ ꝓtigit ab esse vt. l. neq natales. C. de ꝓba. ⁊. c. q. de trāsla. ꝑla. g̃ debet supplere adiudicare. vtputa reuocam⁹ talē sententiā ⁊ ipam reo adiudicamus q̄ ꝓbauit se dñm. Et iste iudicio meo ē ꝓprius casus huius. c. in fi. Jdē dico qñ ꝑma snia nō est ex toto iusta ꝫ indiget aliqua reformatiōe vtputa adiudicauit iudex actori rē in totū vbi debebat adiudicare ꝓ parte. vel ꝙdēnauit reū in mille vbi debebat ꝙdēnare in centū. certe nō eēt satisfactuz si iudex appellatiōis simplicit retractaret snīam vel ꝓnūciaret bñ fuisse apppellatū q̄ ex ħ retractaret totā primā sentētiā qđ nō est fiendū cū debeat facere illud q ꝑmus iudex debebat facere tanq̄ in illius locū surrogatus. ꝫ debet illā reformare distinguēdo. et ꝓ pte adiudicādo sicut ꝑmus debuisset facē. de ħ est tex. rotūdus in. c. rainuti⁹. ⁊. c. rainaldus. de testa. ⁊ tenēt vo. de ro. vt dixi in. c. ioānes. de fi. instru. et tz idē bar. in. l. si exꝑssum. ff. de appel. in vlti. colū. vbi dicit q cā appellatiōis devoluit totā cām ad superiorē vt possit sentētiā reformare etiā ex noua cā. vt. l. ꝓ hāc. C. de tē. app. cū si. Et idē qđ plus ē dicit in cā nullitat vt devoluat totā cām ad superiorē vt possit totā cām ꝑmā reformare. qđ dicit multū esse notādū. Et idē videt sentire Jn no. in. c. cū ꝙtingat. de offi. dele. Et his dico mn⁹ bene dixisse bar. in. d. l. eos. vbi dixit ꝑ illū tex. in ✠bo cū sup omni cā ⁊c. q quecūq̄ snia ꝓcesserit sufficit iudicē appellatiōis ꝓnūciare ꝑmā sniaz iustam vel iniustā. ħ. n. nō est verū indistincte. vt ꝓz ex ꝑdictis. ⁊ ad illum tex. rñdeo q dz intelligi q̄ ad effectū. dz. n. ꝓnūciare iustā vel iniustā ꝓut opus fuerit distinguēdo. s. iniusticiā ⁊ iusticiā ꝓut opus fuerit. vt ꝓbat in. d. c. rainald⁹. ⁊ ħ ꝓ rōnes ꝑdictas. ⁊ facit. d. l. ꝓ hāc. ⁊ ħ diligēter notaħ Venio ad glo. ⁊ oppono ꝙ tex. vī. n. q etiā ex alio capite snia ꝓxis iudicis fuit nulla q̄ sine citatiōe ꝓcessit ad sniam ꝙ. c. ꝙsuluit. de offi. dele. ⁊. l. de vnoquoq. ff. de re iudi. Jo. dicit ꝑmo glo. q exquo termin⁹ fuit appellationi ꝑfixus. ⁊ iste in termio appellationē nō ꝓsentauit. ꝓinde ē ac si fuisset citatus pemptorie. vt ī. c. sepe. de appel. Do. an. dicit ⁊ bñ q glo. male allegat illud. c. sepe. q̄ loquit q̄ ad ꝓcessum fiendū ꝑ iudicē appellatiōis. ⁊ dic vt ibi. Dz nos loq̄mur de ꝓcessu facto post lapsum termini ꝓ iudicē a quo dictū tñ glo. placet sibi nō ꝓ illū tex. ꝫ ꝓ. c. eū q̄. de do. ⁊ ꝙtu. li. vj. Aduerte diligēter q̄ ꝓ hoc multū extēderet ille tex. nam illud. c. loquit qñ q̄s appellauit a iudicis interlocutoria snia. qua nō obstāte iudex reputās illā friuolā vl ꝓcedere ad ulteriora. ⁊ dicit ibi q pōt sine alia citatiōe q̄ appellādo vī ille ꝓtestari q non vult amplius coram illo ꝙparere. ꝫ nos hic loquimur qñ iudex a quo ꝑfixit terminū appellanti et supsedit negocio vsq ad ad finē termini. Vñ nūc dubito an iudex post terminuz possit ꝓcedere sine noua citatione cum simus ex casu illius. c. eū qui. ⁊ loquor eo casu quo si nō appel-

lasset fuisset opus citatione. Itē est & aliud dubiū an index q̄ pfixit terminū ad appellationē ꝓsequēdā nec alr appellationi detulit possit pēdēte termmino ꝓcedere ꝛ appellātē. & sic sit locus pēdēte termino dicto. c. eū q̄. Et si tenemus q̄ sic quasi pfigendo terminū nō dtu lerit appellatiōi vt prędixi tūc poterit forti⁹ sine citatione ꝓcedere post terminū cū sit tūc deserta appellatio j. ti. pri. ꝓsonas. Ego credo q̄ pēdēte termino nō posset ꝓcedere. ar. c. cū sit. j. ti. pri. vbi dī q̄ extūc sequit cū nō ꝓsequit i termino cogit stare iudicio iudicis a q̄ ergo nō ꝑt Itē pfixio termini hꝫ vim cuiusdā dilatōnis ꝑ pēdēte dilatione iudicis ad vnū actum nō dꝫ iudex ꝓcedere ad aliū actū maxime sine citatione q̄ interim iudicis offm̄ ꝓquiescit. vt in. l. sine ps. C. de appell. & c. significante. de appel. facit qđ no. in cle. sepe. de ✠. sig. in verbo post dationē q̄ est notabilis. An aūt lapso termino & sic deserta appellatione possit ꝓcedere sine noua citatione: credo q̄ sic quasi nō cōparēdo p⁹ terminū videat ꝓfirmare id qđ tacite fuerit ꝓtestat⁹ appellando. s. q̄ vlteri⁹ nō intēdit ꝓparere corā eo. & p ꝑ vide Inno. in. c. ex rōne. de appel. vbi singulariter dic q̄ si appellatio est deserta ꝓpter non ꝓsequi in termino pōt iudex a quo ꝓcedere ad executionem sñie sine noua citatione. Preterea index a quo potuisset illico ꝓcedere si nō pfixisset terminum. d. c. eū qui. sublato ergo termino & sic dilatione data appellanti remanet iudex in priori statu. ar. c. cuꝫ cessante. j. ti. pri. Et ex bis potest sustineri dictum glo. & nō eā iuncto tex. & habes ex pdictis duas singulares limitationes ad dictū. c. eū q̄. Dices tu quare ergo fuit retractata ꝑ sñia exquo iudex rite processit: Dic q̄ ꝓcessit rite sed nō recte quia fundauit se sup iniqua & irrationabili consuetudie vt satꝫ colligit ex sñia pape. Qualis aūt erat ꝑ consuetudo colligitur ex glo. sequēti vbi dī q̄ forte habebat vt valeret venditio facta a solo ꝓlato ꝛ non probaretur precium versum in vtilitatem ecclesie que nō valuit q̄ iuri ꝓria & mala in ꝓiudiciū ecclie. Nota. bñ hāc glo. ex qua collige q̄ ꝓsuetudo nō pōt diminuere solennitatem inductam in alienationib⁹ rer⁹ ecclesiasticarum. Et idē sentit ꝑ Jo. an. dicēs eā nō valere q̄ ꝙuamē ecclesijs induxit. ✠. de ꝓsue. c. j. & vide latius ꝑ Jo. ī. c. nulli. de re. eccle. nō alie. vbi dicit q̄ solennitas. c. sine exceptione. xij. q. ij. nō pōt p ꝓsuetudinē tolli. facē qđ no. in c. j. de re. eccle. nō alie. li. vj. & dico tex. eē ꝑ iūcta gl. sed solennitas auctētice ꝑ ius porrectū. C. de sacrosan. ec. idē dicit q̄ solennitates ad illud. c. sine exceptōne. pōt ꝓsuetudo addere qđ nō. diminuere aūt nō facit quod no. ī. c. qđ sup his. de ꝓsan. & affi. Et ꝑm pdicta pōt intelligi. qđ no. gl. ī. d. auē. ꝑ ius porrectū. vbi dic valere ꝓsuetudinē vt nō fuetur solēnitas illius auctētice. Et idē ꝛ in. l. de qb⁹. ff. de legibus. Sꝫ bar. in. d. auē. dicit q̄ si ecclia acceptasset ꝓ se solēnitates illi⁹ auctētice q̄ ē canonizata. x. q. ij. ꝑ ius porrectū nō valeret ꝓsuetudo in ꝓriū q̄ eēt ꝓ libertatē ecclīasticā cū ꝑ sit ꝓcessum ecclie & ꝑuilegiū vt nō possit fieri alienatio sine illa solēnitate. & ꝓsuetudo ꝓ libertatē ecclie nō valet. vt ī auē. cassa. C. de sacrosan. ec. & de sen. excō. nouerit. & c. grauem. ꝑ ecclia nō acceptauit illud ꝑuilegiū sed iduxit aliā solēnitatē. de qua in. d. c. sine exceptiōe. & iō nō est necessaria illius auē. solēnitas allegat nōta ī. d. c. j. & dicit q̄ ibi ꝑ ꝛ Inn. & glo. Et no. diligent dicta bar. & rōnem. Ex qua infert q̄ solēnitates iuridice introducte ab hñte ptātē in alienatiōe rer⁹ ecclīasticar⁹ nō ꝑnt cō suetudine tolli. Item q̄ nō est necessaria ꝓsuetudo ad tollendā solēnitatē illi⁹ auctentice. ꝑ satꝫ ē q̄ ecclia nō accuptauit ꝓ se. posset ꝙ iduci ꝓsuetudo vt illa solēnitas ꝑnaret. & sic limito illud dctm̄ Jo. an. in. d. c. nulli. Vel dic ex glo. ad ꝓncipale quesitū ꝑz hosti. & Jo. an. q̄ forte erat ꝓsuetudo q̄ ex vēditione facta sine traditione trāsiret dñium & no. ꝑ dcm̄. vl erat ꝓsuetudo vt infra annū & die teneat ecclia vēdere possessiōz sibi relictā ꝙ id qđ legit in. c. fi. de re. ec. nō alie. & vide tu bonū tex. in. c. j. d immu. ec. li. vj. in fi. Vel pone exemplū ꝑm eos in. c. q̄ ī ecclīar⁹ de ꝓsti. Ad vnū tm̄ aduerte i eo q̄ ista glo. sensit q̄ valet venditio a solo ꝓlato facta si pcū ꝓbat ✠sum in vtilitatē ecclie. saltē si ꝑ hz ꝓsuetudo. qđ ego nō puto vez. ꝓmo q̄ nō sufficit rē alienare in casu licito nisi etiā seruet solennitas a iure introducta. vt apte ꝓbat in. c. sine exceptione. & in. d. c. j. d re. ec. nō alie. li. vj. Nec ꝓsuetudo pōt detrahere solennitati. vt dixi. ✠. & etiā audeo dicere q̄ emptor ꝑ casu nō pōt etiā repetere ꝓcium ꝑ illud amittit q̄ ꝙ ius emit et etiā tenet restituere fructus ꝓceptos. vt ꝓbat in. l. iubemus nulli. C. de sacro san. ec. & ex ꝙctu ꝙ ius nūq̄ qs lucrat fructus. vt. l. j. & qđ ibi no. bar. C. d re. decu. sine decre. nō alie. li. x. Fateor tm̄ q̄ ecclia posset talē ꝙctuꝫ alienationis approbare si cederet in fauorem suum alicuius respectu per tex. singularem in. c. siqua de rebus. xij. q. ij. vide gl. in. c. j. ne sede vacante. et hec sufficiāt. Nico. ab.

Preterceteras. Pōt intelligi vario mō & p ꝓsequs i vario mō summari Do. an. sūmat sic. Sñia cōtinēs in se manifestā iniq̄tatē retractat nō obstante q̄ cā fuerit appellatiōe remota cōmissa. ꝑ sūmatio est ✠a in se ꝑm vnū modū intelligēdi. Sꝫ ꝑm aliū intellectuꝫ notabiliorē sūmo sic. Nulla ē sñia ꝓtinēs manifestā iniquitatē. Vel alr intelligēdo q̄ ponat duos casꝰ. sñia iniqua retractat ꝑ supiorē lꝫ cā fuerit appellatione remota ꝓmissa. Si aūt ꝓtinet manifestā iniq̄tatē ē nulla Notabilia poterūt colligi declarato intellectu. c. iō ✠ nio ad declarationē. Et op. ꝙ tex. ꝑ de ꝓrietate & repugnātia lr̄e ī eo q̄ ꝓmo dicit sñiam iniquā euacuādā & sic ꝑ supponit validitatē. q̄ qđ nullū ē euacuari ñ ꝑt de despō. impu. ad dissoluendū. ff. de ✠. ob. l. decem. et. xxxij. q. ij. qđ ✠o nō formatū. & tñ postea innuit eā esse nullā in eo qđ ꝓ✠ba pñtis tpis dicit nec ei dꝫ stari &c. facit qđ in sīli no. ī. c. q̄sq̄s. de elec. Itē obstat & aliđ q̄ cū cā fuisset cōmissa appellatiōe remota nō posset ꝑte xtu iniq̄tatis appellari nisi ex cā ī iure exꝑssa. vt ī. c. pastoralis. de appel. Sꝺo. dico q̄ tex. pōt intelligi duplicīter. Primo q̄ ꝓtineat vnū casū. scđo q̄ ꝓtineat duos ꝑm pmū intellectū pōt intelligi multiplicīt. ꝓmo q̄ hec sñia retractet ꝑ viā appellatiōis. Nec ob. clausula appellatiōe remota q̄ illa nō impedit appellationē ex notorio grauamine interpositā. vt ē glo. multū notabilis in. c. ex cōquestiōe. d re. spo. vbi dixi q̄ vī sing. ꝓbari ꝑ istū tex. ꝑm hūc intellectū ī eo q̄ ꝑ pōderat manifesta iniq̄tas. & tz ꝑ do. an. sicut em̄ admittit appellatio ī ca sibi iure exꝑssis ꝓpter notoriā & iustā cām. d. c. pastoralis. ita vbi subest notoria iniusticia. eadē. n. ē rō ī vtrīq̄ ꝑ. nō. n. est verisīle q̄ superior velit tolerare iniusticiam notoriā. vt in cle. pastoralis. d re iudi. facit q̄ hī. ✠. ī ꝓemio. & iij. di. facte sūt. & c. erit aūt. & tūc verbum euacuari stat ꝓprie. Ad ✠bū aūt nec ei stari dꝫ. dic q̄ non dꝫ stari si ab ea fuerit appellatū. vt sentit glo. j. ꝑ. Vel melius dico q̄ nō dꝫ ei stari. s. virtute illi⁹ clausule appellatione remota quo minus. s. possit appellari et retractari. Sc̄do pōt itelligi q̄ rectet de facto ꝙ viaꝫ nullitatis ex eo q̄ ꝓtinebat i se manifestā iniq̄tatē. et ꝑ dupliciter q̄ aut error iuris erat in sñia exꝑssus q̄ cāu indubitāter sñia est nulla. & sic intelligit glo. ij. vt pz in iuribꝰ ī ea allegatis. vel q̄ alius error erat in sñia exꝑssꝰ & hūc etiā intellectū ponit & sequit do. an. ꝑ dicēs hoc maxime ꝓcedere qñ cā iniqua seu error exꝑssus ꝓtinet aliq̄d qđ est impossibile iur̄ notata in. c. ꝙ tuas. de sen. excō. facit qđ no. Jo. an. in cle. pastoralis. de re iudi. et hūc articulū latius. j. reassumā. Et tūc ad tex. dic q̄ ✠bum euacuari dꝫ itelligi & referri ad factū sicut de fcō ꝓcessit. vt itelligit glo. j. Nō ob. remotio appellatōis

q; illa clausula nō tollit remediū nullitatis vt penitus separatū. facit qđ le.⁊ no. in. c. lz de sen. exco. li. vj. Itē puto q; possit appellari ꝓpter manifestū grauamē. vt s. diri. Nā ⁊ a sñia nulla appellari pōt vt plene no. j. ti. ꝓxi. dilecto. ¶ Scđo mō ꝑncipaliter pōt intelligi q; ista decretalis ꝓtineat duos casus. Prim⁹ vt sñia iniqua lz nō ꝓtineat in se manifestā et notoriā iniquitatē possit retractari. vt. s. c. ꝓxi. Non ob. remotio appellationis q; lz illa clausula operetur vt virtute appellatiōis nō suspēdat iurisditio iudicis a quo q̄ minus possit illā exequi appellatiōe nō obstāte. vt in. c. pastoral. §. ꝑterea. de offi. dele. nō tñ tollit appellatio respectu iudicis ad quē q̄ ex grauamine seu iniusticia pōt appellationē recipere ⁊ sñiam retractare. vt nōbiliter ꝓbat in. d. c. pastoralis. de offi. dele. ꝑall. Ad̄ tex. dicit ꝫ sim pliciter eaz euacuari oz. qđ dz intelligi mō ꝓdicto. et iste ꝑm⁹ casus ponit vsq; ad ℵ. nec dz ei ꝛc. vbi mutat casum ⁊ ponit qñ sua ꝓtinet manifestā iniq̄tatē quo casu nō dz ei stari q; est ipso iure nulla. et sic nō ē opus vt al'r euacuet'. Nec ob. remotio appellatiōis rōnibꝫ ꝓdictis. Ex his babes ꝫ casum valde nōbilē q; sñia cōtinens manifestā iniq̄tatē est ipso iure nulla. et cū nil dicat q; iniq̄tas sit cōtra ius scriptū intelligā indistincte ¶ Dz q̄ro nūq̄d ꝫ sit verū simplicit'. Aduerte q; ꝫ q̄stio nōbilis ⁊ sepe dubitaui ⁊ vltra alios distinguo sic Aut sñia ꝓtinet errorē ꝫ nō exꝑssum. potest tñ ex actis colligi. Aut cōtinet cām notorie falsaz seu iniustā. aut nullā talē cām bz in se ꝫ als est notoriū q; ex iniusta cā ferr'. Primo casu dic q; sñia ē ipso iure nulla. licz error ꝓsistat in facto ⁊ nō in iure. tex. est aptus in. l. j. §. j. ff. q̄ sen. sine appel. rescin. vbi dī q; si iudex sic ꝓnūciet q; cō stat titiū debere sempronio. l. ex tali spe. ⁊. xxx. ex tali. iō eū ꝓdēno in centū talis sñia citra ramediū appellatōis venit corrigēda. Et idē no. glo. ⁊ Bar. in. l. vna. C. de erro. calcu. Aut error nō fuit expressus in sñia. vtputa in terminis ꝓcedentibꝫ ꝓdēnauit titiū ī centū errans in calculo vbi debebat ꝓdēnare in. lxxx. ⁊ ꝫ sunt opi. glo. in. d. l. vnica. dicit q; sñia tz nec dz reuocari si nō fuit appellatū. ⁊ ꝫ ꝑ tex. illi⁹. l. quē intelligit. s. qñ error non fuit in sñia exꝑssus. Illā glo. dānat Ja. de are. q; sñia semꝑ refert' ad acta. vt. l. pe. C. de sen. q̄ sine certa quātitate. ⁊. l. ait ꝓtor. §. j. ff. de re iudi. ⁊ ideo satis ē q; error ex act̄ appareat et inducit etiā tex. in. d. l. j. nō ergo dz ꝑm eū distīgui an sit error exꝑssus vl' nō dūmō ex act̄ colligat'. hāc opi. vī sequi paulus in cle. pastoralis. de re iudi. ⁊ vo. de ro. dec. ccxxviij. Sed bar. in. d. l. vna. dic̄ q; ꝑ opi. glo. videt' tex. in. l. ꝓses. ff. de re iudi. ⁊. l. ij. C. qñ ꝓpuo. nō ē nece. ideo distinguo sic q; aut error ē exꝑssus in sñia ⁊ tūc ē ipso iure nulla. d. l. j. ⁊. d. l. ij. C. qñ ꝓpuo. nō ē nece. qñq; nō ē expressus error in sñia ꝫ appareat ī actis ⁊ tūc aut sñia ē lata ꝓ relationē ad illa acta in quibꝫ est error ⁊ vī error eē in sñia. vt ī ꝓdicta. l. penl'. C. de sen. que sine cer. quāti. ⁊. l. ait ꝓtor. §. j. ff. de re iudi. iūcta glo. aut ē lata sñia simplicit' ⁊ tūc quedā sunt acta ad q̄ de necessitate refert' sñia vt libellus. l. vt fundus. ff. cōi diui. Itē sentētia appellatiōis de necessitate refert' ad primā sñiam quia iudex approbat vel improbat eā. vt. l. eos. C. de appel. ⁊. q̄. q. vj. in fi. ⁊ ꝫ casu si in libello vel ꝑma sñia ē error exꝑssus sñia simpl'r lata vī eūdem errorez ꝓtinere merito esset nulla. d. l. j. §. j. ff. q̄ sen. sine appel. resci. Et ꝫ casu posset esse vera opi. Ja. de ra. ꝑm euz. Si ℵo appareret error ex alijs actis ꝑ ꝫ nō reddit' sñia nulla. ⁊ ꝫ casu ꝓcedit glo. in. d. l. j. de erro. cal. ⁊. l. j. ff. que sen. sine appel. resci. Pro his dict̄ Bar. facit. c. cū bertoldus. ⁊ quod ibi notat Jnno. j. e. vbi dixit per istum tex. q; si iudex dixit q; per. a. ⁊. b. testes ꝓbatum fuit. ideo in centū te ꝓdemno q; si ex act̄ apparet ꝑ illos nō esse ꝓbatum nō valet sñia licz aliud senserit in. c. q̄m de ꝓba. vbi dicit q; ꝑs non debet admitti ad ꝓbandum iniusticiā que colligit' per relationem ad acta obstante exceptione rei iudicate. sed primū dictū verius ⁊ cōmuni⁹. Ex his tamē colligit' mēs Jnno. q; vbi iudex nō retulit se ad acta q; nō debz ꝑs admitti ad ꝓbandum errorē vel iniusticiā que colligi potest ex actis. qđ facit ꝑ opinione glo. ⁊ bar. ꝯ alios. ⁊ ꝫ opi. mihi placet q; potuit iudex aliūde motum sui animi informare. ad ꝫ adduco tex. valde notabilē cuz ibi notatis. j. e. cām q̄ facit. c. in pītia. de renun. Do tn duas limitatiōes. Prima est q; si pars ꝑ qua lata fuit sentētia nō excepit de trāsitu in rem iudicatā ꝫ assumpsit disputationē de iniusticia sñie ⁊ ex ꝓductiōe actorum pōt euidēter colligi iniusticia dz iudex retractare sententiā q; de qua re iudex cognouit de ea ꝓnūciare dz in. c. cū sup de cā pos. ⁊ ꝓxie. ⁊. l. de qua re. ff. de iudi. Hoc notāter voluit Jnno. in. c. cū dilecta. de rescrip. et. d. c. cum bertoldus. tñ dz ꝑ acta ꝓstare ꝓut. j. in. d. c. causam. dicā vbi vide. ¶ Scđa limitatatio si notorie cōstaret de errore ꝑ ea que ipse iudex ꝓus dixit vel facti euidentia. tūc. n. licz in sentētia nō sit error exꝑssus nec per relationē ad acta tñ notorietas erroris que eq̄pollet exꝑssioni. vt. j. dicā reddit sñiam nullaz. ar. in cle. pastoralis. §. pisana. iuncta glo. de re iudi. ⁊ in. c. ad ꝓbandū. j. eo. ⁊ ꝑ Jnno. in. c. fraternitatī. de frigi. vbi ꝫ exꝑsse vī tenere in ℵbo silī. ¶ Venio nūc ad secūdum mēbrū qñ sñia ꝓtinet cām falsaz. ⁊ dico sic q; aut cā est notorie falsa ⁊ impossibilis ita q; ꝓcurrant ista duo sil' ⁊ tūc nō tz sñia etiā si sit excōicatiōis. exemplū si iudex ꝓdēnauerit vel excōicauerit eunuchū vl' infantē q; ꝑgnātē reddidit monialē. ad ꝫ. c. romana. §. ī vniūsitatē iūcta glo. de sen. excō. li. vj. ⁊ ibi ꝫ tz Jo. an. Archi. requirebat notoriū actus ꝓmanēt̄. ꝫ restrictio nō ibi Jo. an. ⁊ bñ q; satis ē notoriū existēs tpe sñie. ar. in. c. ad ꝓbandū. j. eo. ⁊. c. cū sit romana. j. ti. ꝓxi. Aut cā notorie est falsa ꝫ nō impossibilis. vtputa iudex excōicauit aliquē q; spoliauit ecclesiā cum incēdio ⁊ notorie hec cā est falsa non tñ impossibilis q; potuisset ꝫ facere. ⁊ tenuit archi. in. c. venerabilibus. de sen. excō. li. vj. talem sñiam valere. loquit' tñ in excōicatione et forte potuit moueri q; iura in nullitate excōicatiōis loquūtur qñ ī sñia fuit exꝑssus error intolerabilis. ⁊ hāc opi. saltez in excōicatiōe sensit ꝓma fronte glo. in. c. ꝑ tuas. eo. ti. in ℵbo intolerabilē errorē. ꝓpe finez. vbi q̄rit q̄d si error ꝓsistit in facto vt q; iudex dicat excōico te q; talē spoliasti ⁊ manifeste falsū ē nūq̄d tz sñia? arguit ad vtrāq; ꝑtē. ⁊ tādē dic̄ se credē q; ī sñia excōicatōnis lata ꝑ errorē facti mō ꝓdicto tutius vel mitius sit tenere q; sñia teneat ⁊ fiat absolutio saltē ad cautelā q; talis cā possibilis ē lz sit falsa nec ꝓtinet errorē ⁊ sñia excōicatiōis iusta vel iniusta ligat. Et nō diligēter ℵba glo. q; videt' sentire secus esse in alijs sentētijs qđ. s. tenui. ⁊ optime facit. j. eo. cū bertoldus. ⁊ dicit Jo. an. in. c. ꝑ tuas. q; lz illa gl. soleat allegari q; sñia tz lz sit lata ex cā notorie falsa tñ glo. illa ꝫ nō dicit apte q; non dicit de notorie falsa, ꝫ manifeste. Hec aūt sūt diuersa vt no. in. c. vī. de coha. cle. ⁊ multi. ⁊ ex hoc vī Jo. an. nō oīno ꝓbare illud dictū Archi. do. an. ibi ⁊ ꝫ tz sñiam nullā etiam si sit excōicatiōis q; sñia iniusta sustinet' ꝓpter ꝓsumptionē iusticie que cadit sup dubio. fac. j. eo. cām. vbi aūt iniusticia ē notoria ꝫ cessat. ar. in. l. pe. ff. de iniu. ⁊ iu. ⁊ l. pars frāx. ff. de iudi. secus dicit in causa manifeste falsa q; nō sufficit manifestū si nō sumit' ꝓ notorio. allegat notata in. d. c. ꝑ tuas. vbi ꝫ sentit Jo. an. vt diri. ⁊ hoc dictū puto verissimū. ad qđ allego tex. iūcta glo. in cle. pastoralis. §. pisana. de re iudi. Non ob. q; iura in excōicatione faciunt mentionē de exꝑssione erroris intolerabilis. d. c. ꝑ tuas. et. c. venerabilibus. q; dico q; iura illa dicūt cā exemplificādi sup nullitate. et ea que dicunt' cā exempli dispositionē nō restringūt. vt in. c. j. ⁊ qđ ibi no. ne cle. vel mo. naz exꝑssio erroris inducit nullitatē q; apparet de notoria iniusticia. Idem q̄ vbi

factū ē re ipa notorie iniustū. vt i casu nro. ar. in. c. cui dētia. de accu. ⁊. ij. q. j. de manifesta. ⁊. c. manifesta. non refert q̄d ex eq̄pollētib⁹ fiat. de testi. lz ex quadā ¶ Ad terciū mḡm q̄d si nulla cā sit exp̄ssa in sīa tn notorie ꝓstat q ex iniusta cā pferē. ⁊ puto q sīa sit nlla q: paria sunt aliq̄d iniustū exp̄mivl q notorie ꝓstet illud eē iniustū. vt no. Jnno. in. c. ij. de dila. ⁊ est tex. cuz glo. in cle. pastoralis. §. pisana. pal. facit q: sicut notoꝝ defect⁹ in iudice reddit sīaz nullā lz alr nō exp̄mat. ar. in. c. ad p̄bandū. j. e. ⁊ notorietas re ipa fortificat sīaz vt nō admittat appellatio. vt in. c. cū sit. j. ti. pr. ita notorietas iniusticie re ipa sine alia exp̄ssione dz reddere sentētiā nullā. q: vt p̄dixi cessat ꝟ casu. rō p̄sumptiōis q̄ est p iudice. ar. c. euidētia. de accu. ⁊ notorietas facti plus operat q̄ notorietas iuris. ad ꝟ vide glo. nōbilē in cle. j. de vsuris. vel saltem eq̄parant de coba. cleri. et muli. vestra. ⁊ eo. ti. c. fi. nec iura debēt fouere notoriā iniusticiā ne inde oriant iniurie vñ inra nascunt. j. de accu. qualiter ⁊ q̄n. el. j. ⁊ C. vñ vi. l. meminerit. ⁊ sic p̄t intelligi tex. quē sic intellectū reputo verū ⁊ notabilē i c. cū ad quoꝝdā. de excess. p̄la. vbi idez p̄bat respectu sīe excōicationis. Idē est vbi iniusticia possit colligi p relationē ad acta vel p acta ad q̄ necessaria ē sīa referēda vt ex libello inf̄ ea que. s. dixi post bar. ⁊ Jnno. in locis p̄all. ⁊ tene mēti istū intellectū. vt. s. q: ē valde notabilis. An aūt vbi de nullitate agit debeat libellus offerri lis ꝓtestari certusq̄ ordo iudiciari⁹ obseruād⁹ sit: vide p dños de ro. dec. p̄alle. vbi in effectu p⁹ multa vident cōcludere q sic si nullitas nō est notoria. vt puta q̄ ex actis colligit. alꝫ secus. Ad ꝟ qđ no. p Jnno. in. c. audit. de pcu. ⁊ bū facit ibi tex. ⁊ in. c. ij. de of. iudi. ⁊. c. cū inter. ꝺ ꝓsue. ⁊. c. q̄m. de fi. p̄sby. cū si. vide qđ generalit dixi in. c. j. de li. obla. cotā quoꝫ sit de nullitate sīe agendū. vide qđ no. p Jo. in regula qđ semel. placuit de re. iur. li. vj. p doc. marie p do. an. in. c. in lris. de offi. dele. ⁊ p bar. optime in. l. si exp̄ssim. in vltima colūna. ff. de appella.

¶ Cnoz. Istud. c. p̄t intelligi duob⁹ modis t Primo q sīa ꝟ lata ꝫ mulierem tenuit q: cōtumaciter abfuit ⁊ tunc idē in effectu dicit qđ. c. latoz. s. e. ideo summa vt ibi ¶ Secūdo p̄t intelligi q hec mulier nō fuit ꝓtumax ⁊ tūc cōiter sic summat. Sentētia lata ꝫ absentē nō ꝓtumacē in cā matrimoniali nō valet. cōis diuisio. secūda ibi ideoq̄. ¶ Nō p̄mo iuncta glo. p̄ma q infirmitas excusat a cō tumacia. ⁊ intellige de infirmitate graui. leuis aūt febricula aut vetus quartana neminē a ꝓtumacia excusat. vt in. l. quesitū. ff. de re iudi. no. glo. in. c. placuit. xviij. dist. ¶ No. sc̄o q p exercitiū actus nō verisimilit cō passibilis cum infirmitate tollit excusatio ⁊ p̄sumptio infirmitatis. Si vo dubitat de infirmitate dz iudex mittere medicū ad egrotū. C. de re milita. l. semel. li. xij. fm gof. ⁊ hosti. Idem no. bar. in. d. l. quesitū. vbi etiaz dicit q post infirmitatē poterit p̄bari p dispositionē corporis. vt q: pallidus est in facie. facit. l. minoz. xxv. annis ex aspectu. ff. de mino. alia non colligo q: aut veniūt. j. examinānda. aut fuerūt examinata. s. e. latoz. ⁊ in c. iurauit. de p̄ba. ¶ Oppono expediēdo simul p̄mā glo. cū secūda. videt. n. q index iniuste excōicauit istū cū infirmitas excusat a cōtumacia. s. de pcu. querelā. ⁊. d. l. quesitū. Jo. ꝓtrariū p̄cederet si vera fuisset excusatio sed ex actu sequēti q: nocte ꝟ sequēti ꝫxit matrimoniū cū alia tūc tollit excusatio infirmitatis. Ex q̄ nota q excōicatio pōt ferri p p̄sumpta ꝓtumacia. Fateoꝝ tn q si iste postea veniret ⁊ p̄robaret se tūc infirmitate detentū absolueret ab omi onere sīe. vt in. c. venerabilibus. §. secus. iūcto. §. p̄cedēti. ꝺ sen. excō. li. vj. ¶ Sed ꝫ ꝟ ⁊ ꝫ ter. alit oppo. excōicatio non dz ab homie ferri nisi p ꝓtumacia. vt in. c. sacro. de sen. excō. no. glo. xj. q. iij. epi. sed facta nō possunt p infectis bñi l. in bello. §. facte. ff. de cap. ⁊ postli. ⁊ xxxij. q. v. si paulus. Exquo ergo iste ꝓtraxerat matrimoniū nec poterat amplius haberi p infecto sed tenuit nō debuit ob ꝟ excōicari cū nō possit respectu futuri: p̄pis dici cōtumax. Jo. dicit Jnno. q nō debuit excōicari q: ꝫrerat rōne p̄dicta ꝟ si lite pendēte cohabitaret eidē ⁊ monitus nō desisteret excōicari potuit. vt ꝟ i fi. c. Et sic sensit Jnno. q ꝟ excōicatio fuit ex ꝟ capite iniusta. ꝟ ego dico eā fuisse iustam qm illū excōicauit non q: ꝓtraxit sed p̄pter ꝓtumaciā in nō cōparēdo qnā iudex p̄sumpsit infirmitate p̄tensa nō obstāte p̄pter ꝫctum matrimonij supuenientē. fuerat. n. iste p̄uocitatus et p̄tensa infirmitate nō cōparuit. ¶ Oppo. videt. n. q non debuit amplius inq̄ri de subarratiōe p̄me q: etiā si interueniſſet fuit sublata p matrimoniū sequēs cū alia. vt in c. sicut. ⁊. c. pe. de spō. Jo. capiendo mentē tercie glo. subarratio p̄me duob⁹ modis pōt intelligi. Primo q illā subarrauerit: idest fidē ꝓsensus de p̄nti dedit et sic ꝓtraxit cū prima matrimoniū p ꝟba de p̄nti. ⁊ est vulgare illius loci vbi tale matrimoniū appellat subarratio. ¶ Sc̄o dicit glo. q subarratio fit p̄ imissionem anuli interueniēte ꝓsensu tacite vel expresse ⁊ stabitur huic subarrationi q̄uis nihil dicat q̄diu nō p̄babit ꝫrium q: p̄sumptio ē p matrimonio. argu. c. femine. ⁊ c. nostrates. xxx. q. v. vbi quis probat q non animo cōtrahendi illud fecit. ¶ Nota singulariter hanc glo. q p imissionē anuli in digito mulieris p̄sumit ꝓtractum matrimoniū p ꝟba de p̄nti nisi ꝫrium p̄bet. ⁊ dic q poterit p̄bari p cōiecturas vel ꝟba p̄cedentia. ar. eoꝝ q̄ no. in. c. ex lris. de spō. ⁊. l. si seruus pluriū. ⁊. l. q̄ filiab. ff. de lega. j. ⁊. l. siq̄s in p̄n. ff. de lga. iij. vl p loci ꝓsuetudinē. Jn ꝫrium. ar. c. illud. ⁊ qđ ibi no. de p̄sump. ⁊. l. q si noluit. §. q̄ assidua. ff. ꝺ edili. edi. facit i sili qđ no. bar. in. l. nemo ē q̄ nesciat. ff. de duob⁹ reis. et vide aliā glo. plenioꝝ hui⁹ ꝓcordantē in. c. fi. ꝺ despō. impu. vbi de hac mā latius tractat. Et vide etiā glo. in. c. femīe p̄alle. Ex his soluit formaliter cōtrarium supra formatū quia hic allegabat p̄cedens matrimoniū p ꝓsensuz de p̄senti ⁊ non sponsalia de futuro. ¶ Opp. q: exquo nō fuit appellatū p mulierē nō debuit ampli⁹ audiri. q: sīe acq̄euisse videt. j. e. qđ ad ꝓsultationē. Jo. dicit glo. pe. q sīa ꝟ fuit nulla q: lata ꝫ absentem nō ꝓtumaciter. ⁊ sic nō fuit necesse appellare. vt in iuribus allegatz in gl. ⁊ exp̄ssius in. l. vnoquoq̄. ff. ꝺ re iudi. ⁊. l. j. ff. que sen. sine appel. rescin. Si vo ꝓtumax nō fuisset nō reuocaret sīa vt in ꝫrio ita dicit glo. cui⁹ dictū vltimū p̄cedit in alijs causis in q̄bus sīa trāsit in rē indicatā. secus in cā matrimoniali. Jō dic post doc. q si nulla p cessit citatio ad sīaz audit mulier rōne nullitatis sentētie. Itē rōne subiecte materie q: causa matrimonial nō trāsit in rē iudicatā. Si vo sīa fuit lata ꝫ ꝓtumacē etiā fictū sīa tenuit. vt. l. ab eo. C. de sen. ⁊. s. vt lit. nō ꝓte. q̄m. §. porro. cū sequēti. ⁊ tūc audit mulier p̄ui legio cause q: p̄pter peccatū nō trāsit sīa in rē iudicatā. vt in. c. latoz. s. eo. ⁊. j. eo. ꝓsanguinei. Dicit tn notāter Jnno. ꝟ q lz sīa nō trāsit in cā matrimoniali in rē iudicatā nō tn audit q̄s volēs ꝫuenire indifferēter exquo lapsuz ē appellādi tp̄us ꝟ tūc demū audiet cum iusta causa mouet iudicē ad ip̄m audiēdū sicut ꝟ mouit mulieris abnātia. Nam si p̄s fuisset ⁊ aliq̄d nō dicere nō audiret fm eū als eadē rōne audiret. iij. iiij. ⁊ in infinitū qđ eēt absurdum. In decre. vo sequēti mouit iudicē q illa eadez pars p q ua erat lata sentētia petebat ipaz infringi ⁊ q sine cā nō audiat. allegat. c. ex literis. de in inte. resti. vbi dicit exp̄ssum. placet mihi dictū ꝟ illud. c. ꝟ nō p̄bat q: ibi pars petebat restitui ad p̄mā instantiā. secus aūt si voluisset de nouo instantiā inchoare p̄bando iniusticiā sīe tunc. n. allegata aliq̄ p̄babili ratione audiret. s. eo. latoz. ⁊ dicit hic Jnno. q summarie etiā parte nō vocata poterit per iudicem

fieri ꝟ examiatio cause. Nā de iure ē ſm Jnno. q̄ vter q̄z cōiugū ꝓ ſniam matrimonij audiat. Hosti. dicit q̄ etiā q̄libet de pplo audiret maxime cōſanguine⁹. j. qui ma. accu. poſ. vī q̄ placet. ſicut. n. q̄libet de pplo admittit ad impediendū 7 accuſandū matrimoniū. j. de clādeſti. de ſpō. c. fi. 7 q̄ ma. accu. poſ. c. vlti. ita q̄libet debz admitti ad reintegrādū matrimoniū iniuſte ſeparatuz 7 loquit de ſeparatiõe quo ad vinculū. naz quo ad torū ipſi dūtaxat ꝓiuges ſunt audiēdi. vt no. Jnno. in. c. j. de adulte. Cōcludit tandez Jnno. q̄ ad p̄mū q̄ iudex nō dz ee facilis in audiēdo aliquē ꝓ ſniam iſtam erquo lapſum ē decēdiū ſed ex iuſta cā p̄us arbitriū ſuū infor mabit 7 in dubio notāter dicit partē audiēdā. ar. c. cū ſpāli. de appel. q̄d placet q̄ agit ad peccatū euitādum 7 pars tutior ē in dubio amplectēda. de ſpō. iuuenis. 7 j. de ꝟbo. ſig. cle. exiui. no. glo. in. c. vno. de ſcrutinio in or. fa. vide ad iſtā māz multas limitatiões quas poſui ſ. eo. latoꝛ. Op. ꝓ finē. c. in eo q̄ iſti p̄cipit ne pendēte cā habeat acceſſum ad ſup̄ductaz. cū. n. mulier ſecūda ſit i poſſeſſione matrimonij nō debuit iure ſuo p̄uari lite pēdente. ſ. vt lite pēdēte. c. laudabilē. Soluit glo. fi. q̄ ꝓiū ꝓcedit cū q̄s ꝓbit nlla lite ſup matrimonio pendēte ꝟ etiā approbante ꝛc. vt i ea. Et dic q̄ duplici reſpectu potuit vſus ſecūdi matrimonij interdici Primo ſi teneꝛ opi. q̄ ſnia lata ꝓ mulierē abſentē fuit nulla. Nā cū adhuc penderet lis cū p̄ma nō debuit lite indeciſa ꝓhere cū ſecūda. vt in. c. cū aplica. j. de ſpō. nā per ꝓtractū matrimonij vir quodāmodo ſe alienat. de ꝓſan. 7 affi. c. nō dz. q̄d nō dz fieri lite pendēte. Si aūt tenemus q̄ p̄ma ſnia valuit dic q̄ exquo p̄ceſſit citatō p quā fuit informat⁹ ſup q̄ deberet cōueniri nō debuit aliq̄d innouari in litis p̄iudiciū. ar. in cle. ij. ne lit. pēdē. 7 ꝟ tenuit ꝟ boſt. Ex ꝟ potes vnū colligere q̄d ē mēti tenendū q̄ lz in iſtis cauſis ſtandū ſit ſnie donec ꝓriuz ꝓbet vt. ſ. eo. latoꝛ. nō tñ ſtat intantū vt liceat interiz cū alio ꝓhere reuocato litigio ſup validitate poꝛis sentētie. 7 ſic litigiū nouiter exoꝛtū facē p̄mā ſniaz vacillare. Et gl. q̄rit ꝟ Jnno. 7 Jo. an. an ſnia i dubio p̄ſumat lata ꝓ abſentē q̄ mulier allegabat ꝟ abſentiā tpe ſnie: remittit ad ſpe. de ſen. pla. §. vt aūt. ℣. 7 nota ſm quoſdā. 7 nil aliud dicit. Aduerte q̄ ꝟ dubiū eſt ſatis pulchꝝ 7 quotidianū. 7 alr habui de facto 7 ſuper eo ꝓſulni et ſi tenem⁹ fuiſſe appellatū. ꝟ ē clariſſimū q̄ nō p̄ſumit ps citata vel q̄ fuerit p̄ns niſi p acta. pbet. vt i c. q̄m. 7 q̄d ibi no. de pba. 7 in. c. p̄ntia. de renū. vbi ꝟ Si ℣o nō fuit appellatū 7 ex inſpectione actoꝝ pbari pōt partē nō fuiſſe citatā nec p̄ntem tpe ſnie non valet ſnia. Hec eñ pbatio nō reperit i actis q̄d ſufficit. ar. in. d. c. q̄m ꝓ. 7 ibi aptez Jo. cal. ſaltez in facto multū antiquo 7 idez tenet Jo. an. in addi. ſpe. in. d. ℣. 7 no. Si ℣o nō apparet niſi ſnia in qua nil dicit de p̄ntia vl abſentia ē caſus ſatis dubitabilis. Spe. recitat in loco pālle. varias opi. 7 tandē vī ibi tenere q̄ exq̄ ſnia trāſiuit in rē iudicataz ꝓ ea eſt p̄ſumendū niſi pbet ꝓriuz Jnno. ℣o lati⁹ hūc articulū examinat in. c. cū in iure. de offi. dele. 7 vī magl inclinare in ptē vt nō p̄ſumat ptē fuiſſe p̄ſentē niſi ſaltē ꝟ in ſnia exprimat. Et hāc ptem videt tenere Jo. an. in addi. p̄dicta. q̄nimo refert guil. diſputaſſe q̄ etiā ſi iudex dicat in ſnia q̄ ptē citauit peremptorie. 7 q̄ eo nō ꝓparēte p̄nūciauit ꝛc. ꝓpter ꝟ nō pbat peremptoriū p̄ceſſiſſe q̄ iudici nō eſt credēdū. de. c. q̄m. nec tabellioni ſcribēti maxime cū ſit atteſtatio de p̄terito. ad ꝟ facit q̄d no. Jnn. in. d. c. q̄m. et bar. i auc. ſiq̄s in aliquo documēto. C. de eden. ſecus dicit ibi Jo. an. ſi in ſnia diceret partē fuiſſe p̄ſentem q̄ tūc credit notario referēti cū atteſtatio ſit de p̄nti. Hāc eandem opi. videt tenere Fe. de ſe. ꝓſi. clxx. vbi dicit q̄ ps pōt excipere ꝓ primū 7 ſecūdū decre. q̄ nō p̄ceſſit peremptorium 7 onus pbandi ꝓriū incūbit aduerſario q̄ ꝟ nō poteſt p̄ſumi ꝓ ſentētia exquo nō conſtat partē fuiſſe p̄ſentē imo negat pars. 7 ſic ſumus ex nō. p Jnno. in. c. innotuit. de eo q̄ fur. oꝛ. di. rece. 7. d. c. q̄m. 7. c. cū i iure q̄ dixit p̄ſumendū ꝓ ſnia 7 ꝓceſſu q̄n ſnia fuit lata cōtra p̄ſentē 7 nō fuit appellatū. que rō ceſſat q̄n nō apparet partē fuiſſe p̄ntē. 7 ꝟ opi. mihi placuit tanq̄ iuri et equitati ꝓſentanea. Nā ſi dicerem⁹ oppoſitū daret facultas iudici ꝓdēnandi iniuſte partē abſentē nō citatā 7 indefenſā 7 poſt lapſum. x. dieꝝ iā haberet ps aliquā defenſionē cū nō apparētibꝫ actis p̄ſumeret ꝓ ſententia ſm opi. ꝓ traria. qđ ſonat in abſurdū. Preterea dico q̄ cū ſnia negat lata in p̄ſentē ſeu citatū nō pōt dici q̄ trāſiuerit in rē iudicatā cū ſit nulla. l. ij. C. q̄n ꝓuo. nō eſt nece. 7 in. c. j. §. e. Preterea trāſitus in rē iudicataz ſurgit ex iuris aucte fundata ſup tacito ꝓſenſu partiū p̄ſumpto ex eo q̄ fuerūt p̄ntes 7 nō reclamauerūt vel abſentes ꝓtumacit q̄ habent ꝓ p̄ntibus. vt. j. eo. qđ ad ꝓſultationē. 7. c. veritatis. de do. 7 ꝓtu. ſed ꝟ p̄ſumptio oīno ceſſat cū nō ꝓſtat partē fuiſſe p̄ntem vl ꝓtumacē. q̄ imo negat 7 negatio venit ꝟ ad detrabēdā illā q̄litatē. ſ. p̄ntie ſup qua ius fundat 7 inducit auctez rei iudicate merito tollit ipi⁹ effect⁹ niſi alit ꝓbet p̄ntia. iuꝛ id qđ le. 7 no. maxime ꝓ bar. in. l. j. ff. qđ vi aut clā. 7 qđ dixi in. c. Itē cū q̄s de reſti. ſpo. Itē. c. q̄m ꝓ. de ꝓba. ad ꝟ ſolū emanauit vt p̄cluderet iudiciꝫ via malignādi ſi ergo expreſſe noluit credi iudici ſup actis fort⁹ p̄ſumendū eſt noluiſſe ꝓ eo p̄ſumi. Ad idē in ſili bo. tex. in c. ſacro. in p̄n. de ſen. excō. vbi mādat iudici excōicare volēti vt faciat monitionē p̄ntiꝫ teſtibus idoneis per quos poſſit monitio ꝓbari ſi opus erit. 7 ꝓ illū tex. notāter dixit do. an. in. d. c. q̄m. in. xx. colūna q̄ etiā poſt decendiū nō p̄ſumit ꝓ excōicatione quo ad monitionē ꝟ oportz vt alit ꝓbet. An aūt p̄ſumat abſntia vel p̄ſentia tpe ſnie: dixit ibi q̄ ſi talis ē ſnia q̄ ferri ſolet ꝓpter ꝓtumaciā vt excōmunicatio 7 p̄ſumit lata in abſentē. allegat Fe. in loco pālle. Si ℣o ē talis q̄ ferri ſolet in p̄ntem tūc nō bene firmat pedes ꝟ duas dūtaxat opi. refert. ſ. Jnno. 7 Spe. 7 ſatis ſuccincte. tu ℣o dic vt. ſ. Et oīm ꝓcluſio ſit hec q̄ aut iudex atteſtat ptes fuiſſe p̄ntes 7 credit dūmodo ſit ſcriptura tabellionis q̄ fuit rogatus de ſnia. vt ſentit Jo. an. 7 bn. vbi. ſ. ſecus ſi ipemet iudex ꝓſcripſiſſet. ar. c. q̄m. pal. niſi cā eēt modica q̄ tūc ſtatur ℣o iudicis etiaz ſine ſcriptura. multo fort⁹ ſtandū ē ſcripture ſue. vt le. 7 no. marie ꝓ bar. in auc. niſi breuiores. C. d ſentē. ex picu. reci. 7 in. l. iubemus. nulli. C. de ſacroſan. eccle. dixi in. c. j. de li. obla. Aut iudex atteſtat pemptoriū p̄ceſſiſſe 7 tūc nō credit etiā ſcripture tabellionis q̄ ē de p̄terito. Aut nulla fit de ꝟ mētio in ſnia 7 non p̄ſumit p̄ntia ſeu citatio q̄ facta nō p̄ſumit 7 ius exigit vocationez. l. j. ff. de in ius vo. 7 de offi. dele. ꝓſuluit. facit qđ optime in ſimili no. bar. in. l. theopōpus. ff. de dote ple. facit. l. quecūq̄z ff. de publi. Quid aūt ſi in inſtro ꝓtineat q̄ talis titulo collationis vel donatiōis talē de tali re inueſtiuit. an p̄ſumat iueſtitus in p̄ntia iudicis. Jo. an. q̄ refert hāc opi. antiquoꝝ in ti. de emp. et ven. §. j. ℣. nūc formā. in viij. colū. videtur ꝓcludere ibi q̄ ſic q̄ ℣ba cōiter hic importare vident q̄ iueſtitura nō fit niſi de p̄ſenti. tū q̄ cōiter vī fieri p birretū vel anulum. tū q̄ ꝟ cōiter ſic fieri ſolet. ar. in regla inſpicim⁹. in obſcur. li. vj. 7 boc facit ad multa. Dz dic aliud ee in iudicialiꝫ vbi iura mādant citatiões fi eriz acta ꝓſcribi. d. c. q̄m. 7 c. ſignificauit. et. c. albericus. de teſti. An aūt in ſentētia ſufficiat ſola ptiū p̄ntia abſq̄z alia citatione vel monitione Jo. an. in addi. pal. refert guid. de ſuza i ſūma ſua i ti. de ſen. tenuiſſe q̄ ſola p̄ntia abſq̄z exp̄ſſo ꝓſenſu vl diſſenſu ſufficit q̄ citatio ſolū fit ad ptis p̄ntiaz habēdā. Et idē ꝟ velle vī Jo. an. 7 clarius 7 lati⁹ in. c. fi. de elec. li. vj. dicit tñ in additione p̄dicta q̄ ad cautelam fecit q̄nq̄z ſeruari q̄ iudex monuit peremptorie ptes p̄ſentes vt ſniam audirēt. et ē hec bona practica ad opiniones

euitandas. ¶Hāc opi.tenuisse reperio bal.in auč. si oīs C.si vt se.ab here.absti. vbi dicit q̄ respectu actus qui exercet de pñti nō ē necessaria alia monitio in pñti. allegat.l.ō vnoquoq;.ff.de re iudi.ß respectu actus alio tpe exercēdi req̄rit monitio vt in termino ꝓpareat.vt in.l.q.C.quō 7 qñ iudex. Bar.hāc q̄stionē mouit in.l. j.ff.de in ius vo.7 ibi referūt doc.tenere q̄ aut litigator est pñs 7 vult litigare 7 nō ē necessaria citatio regulariter.ar.l.si heredes palā.§.pe.ff.ō testa.arguēdo p̄ locū a spāli. ¶Si aūt ē p̄sens et inuitus tūc ē necessaria citatio vel inssus iudicis q̄ hz vim citatiōis.sic intelligit ßm eum insti.de pena.te.li.§.fi.7.l.ea q̄.C.quō 7 qñ index.mihi placet p̄cedēs opi.vt sufficiat sola pñtia velit vel nolit litigare q; iura exigunt cōiter pñtiaz.iij.q. viij.caueāt.7.c.oīa.7 de ma.7 obe. inter.cū si. Vñ etiā libellus pōt dari pñti ilz nō fuerit ad ß citat⁹ nō tñ cōpellit respondere si negociū exigit deliberationē vt di xi in.c.j.post spe.de li.obla.vbi vide.

c ¶Onsanguinei. Idē dicit q̄ō decre.lator.s.eo.ti. Hz ego vt aliquid de nouo afferā summo sic. Sentētia diuortij in cā matrimoniali rite lata ad solā ꝓiugis ꝓfessionē asserētis ꝓlē nō reuocat ß interim ei statur donec legitime de ꝓlio doceat.cōis diuisio.sed rñdemus. ¶Nō p̄ q̄ ꝓsanguinei p̄nt accusare matrimoniū de cognatiōe spūali tendētes ad separatiōz matrimonij.7 dic idē in quolibz de p̄so.j.q̄ ma.accu.post p̄ totū.7 maxime in.c.videt. ¶Nō sed ō q̄ ꝓpaternitas cōtracta i baptismo vel ꝓfirmatiōe impedit 7 dirimit matrimoniū post ꝓtractū.de q̄ in.c.martinus.j. de cognatiōe spirituali.7 in.c.iij.7 fi.e.ti.li.vj. ¶Nō ꝛcio q̄ sñia lata in cā matrimoniali pōt ex supueniētibꝫ p̄batiōibus retractari etiā si negociū non sit integrū. vt puta q; ꝓiuges trāsiuerūt ad alia vota.de quo in.c.sicut.s.de testi. ¶Nō vltimo q̄ sola ꝓfessio illi⁹ in cui⁹ fauorē 7 petitionē lata fuit sñia diuortij nō sufficit ad sentētiā retractandā.inducit tñ p̄sumptionē,iniusticie vt iudex sup ß p̄bationes sup iniusticia recipiat.ad ß allegat Inno.de.cre.hāc.s.c.pri. ¶Op.dī ß in tex. q̄ ß sñia fuit legitime 7 rōnabiliter lata et tñ postea in fi. admittit p̄bationē in ꝓlē q̄ inducit repugnātiā quādā q; si legitime fuit lata nō hz retractari imo ꝓfirmari.vt.s.eo.ca que. Jo.dic vt in glo.j.7.ij.q̄ ß ꝛba legitime 7 rōnabiliter referūt ad ordinem iudiciariū nō aūt ad iusticiā p̄bationū.7 no.glo.ij.p intellectu quez dedi ad dictū.c.ea q̄. Vel dic ex glo.q̄ ß sñia fuit legitime lata.i.ßm q̄ leges 7 canones disponūt q; ore duorū vel triū ℣c.ij.q.iij.in p̄n.7.c.lz.de testi.7 testes p̄sumūtur verū dixisse donec fuerit ꝓlē oñsum.7 iō interi huic sñie stādū ē.facit.c.accepim⁹.s.de fi.instru. ¶Hz q̄ro nūq̄d illi idem testes q̄ deposuerūt in cā p̄ori sint idonei ad deponēdū nūc ꝓlē. Sol.glo.fi.in p̄ma p̄te dicit q̄ nō q; sunt p̄iuri cū iurauerint dicere p̄mo veritatē si nūc p̄hiberet ꝓlē 7 remittit ad nōta in.c.sicut de testi.7 dic vt ibi le.7 no. ¶Vltima glo.querit an ad ꝓfessionē amboꝝ cōiugū sit sñia irritāda:glo.dicit q̄ nō.sic.n.nō sufficit ꝓfessio ad separandū matrimoniū. vt i.c.sup eo allegato in glo.ita nec ad retractādū sententiā.dic glo.,p̄cedere q̄n lata fuit sñia occasione impedimēti nō tepēdētis a volūtate partiū.vt in casu nostro.nā p̄batio legitima ē eoꝝ ꝓfessiōi p̄ferenda maxime in facto ꝛꝛio.xiiij.q.ij.in p̄n. Secus vbi sñia tepēdet ex eorū facto.vt puta q; pnūciatuz fuit eos matrimoniū nō ꝓtraxisse. Possunt em̄ nūc dicere ꝓtrarium nullo subsistēte impedimēto 7 eccl'ia illis credet cū possint de nouo ꝓhere 7 eoꝝ ꝓfessio nō vertit in alterius p̄iudicium.secus si tenderet in p̄iudicium alterius matrimonij. Ad ß quod le.7 no.in.c.ij.de clā.despō. ¶Ex glo.oppo.ꝓ tex.in eo q̄ admittit p̄bationē ꝓ sñiam iā latā. Cū.n.testes p̄ores deposuerint sup ꝓpaternitate ꝓtracta p̄batio in ꝓriū ē mere negatiua.s.q̄ ꝓpaternitatē nō ꝓxerūt.q̄ cū nō sit determiata vī ip̄robabilis.ē de elec.bone. Jo.dicit hosti.q̄ poterit indirecte p̄bari ꝓrium. Vi.n.p̄mi dixerūt q̄ mulier leuauit filiū petri nūc p̄bari poterit q̄ ille nō erat filius petri ß alteri⁹ ar.j.q̄ fi.sint legi.trāmisse.7.l.filium.ff. de his q̄ sui vel alie.iur.sunt vel testes p̄mi deposuerūt die 7 locuz.isti aūt p̄babant q̄ illa eadē die iacuit mulier infirma nec domū exiuit.vel eā fuisse i aliquo loco remoto.ē.de testi.ex tenore. Vel dic q̄ poterit p̄bari p̄mos testes fuisse corruptos.iuī notata in.d.c.sicut. ¶Quero q̄d si mlier ista egit 7 succubuit nūq̄d poterit cū alio ꝓhere Hosti.dicit q̄ sue ꝓscie ē relinquēdū.7 bñ loquit per c.mulieri.ō iureiurā.nō.n.dz sibi nocere ꝓfessio cū nō fuerit in iudicio admissa. sed ꝓ eam lata fuit sñia vt ibi ¶Quero si ista mulier succubuerit an poterit ali⁹ p⁹ sñiam latā denūciare impedimētū 7 petere vt recipiāt p̄batiōes sup impedimēto:vī p̄mo q̄ nō q; actio popularis ꝓsumit vno agēte.l.iij.ff.de acti.po.no.glo.in c.cū dilecti.de elec. Cōtrariū determiat ß gof.7 hosti. 7 cōiter sequūtur doc.dicētes q̄ nō dz admitti.denūcians volēs fidē facē de errore quo p̄bato dz retractari sñia q; nō trāsit in rē iudicatā.nullū.n. vinculum seu ꝓsuetudo vel sñia pōt peccatorē in suo peccato defendere vel nutrire.ß tu ß dictū intelligas,put dixi.ē.eo. lator.7.c.ꝓsanguinei.nō.n.dz admitti indistincte ß dz allegari seu subesse aliqua similitudo in ꝓriuz quare.l. p̄ma sñia fuit iniusta. ¶Sed dices tu q̄re nō ē idez in alijs sentētijs cū obtinēs iniustā sñiam peccet scienter rem victā detinēdo nec excusat peccatū ip̄ius omissio appellationis alterius partis.vt notāter dicit Inno.in c.q; plenq;.de imu.eccle. Jo.ꝓlē vī vigere ß pōt iudicio meo dici q̄ in alijs causis p̄uatis sñia iniusta est dūtaxat ꝓ ius litigator⁹ 7 vt esset litium finis noluerūt iura q̄ post transitū in rē iudicatā refricaret in dubiū de iusticia sñie. Ad ß q̄ō no.glo.in.c. pastoralis.§.q; ℣o.de offi.dele.7 in.l.q̄ excep.ff.de ꝓdi.inde. Hz i casu nr̄o sentētia nedū est ꝓ ius litigator⁹ ß etiam ꝓ bonū publicū seu iusticiā publicā ne.s. matrimoniū legitime ꝓiunctū separet. Jtē in causis p̄uatis pōt q̄s iudicat ꝓsentire 7 appellationē omittere.j.e. q̄ō ad ꝓsultatōez secus in istis publicis cū peccatū ex iniusta sñia p̄ueniens sit irremissibile p̄ partē. An aūt in alijs causis possit ꝓ iniustā sentētiam remedio denūciatiōis euāgelice p̄cedi vide q̄ō dixi in.c.nouit.s.de iudi.in quadam additione bar.tenuit q̄ nō in extrauagāti ad reprimēda.vt verbo denūciationē. Hosti.sentit oppo.in.d.c. nouit.dic vt ibi dixi. ¶Quero q̄d de sentētijs cēsure an transeant in rem iudicatā vt est excōicatio suspēsio 7 interdictū.j.ō ℣bo.sig.querēti.vt sic p̄ lapsū.x.diez nō possit peti absolutio vel dici ō iniusticia vl si semel fuit quis p̄nūciatus nō ligatus possit post decendium p̄bari ligatus vel quid simile:? Videt p̄mo q̄ trāseat in rem iudicatā q; secum trahit executionē nec suspendunt p̄ appellationē.vt in.c.pastoralis de appel.et.c.is cui.de sen.excō.li.vj. Jn cōtrariū faciūt.c.cū ꝓtingat. de offi.dele.7.c.fi.de penis.7.c.sacro. de sen.excō.vbi pz q̄ qñq; audit q̄s petens absolutionē 7 volēs p̄bare sñiam esse iniustā. Jtē eadem rō videt in istis que ē in sñia lata in cā matrimoniali.s.periculū aiaꝝ. nā p̄nūciatio iudicis q̄ q̄s excōicatus nō sit nō mutat veritatē si vere excōicatus sit. Jtē vincula istaꝝ sñiaꝝ nō soluūtur p̄ mortē. Nā post mortē remanet q̄s excōicatus.vt in.c.a nobis.de sen.excō.7 tñ matrimoniū morte dissoluit in auč.de nup.§.deinceps. Jo.dic hosti. q̄ talis sñia quo ad priuatā vtilitatē trāsit in rē iudicatam.ß quo ad publicā tangētem animaꝝ periculā nō ar.de excep.pia.li.vj. licz.n.in istis nō appareat ius expressum subest tñ rōnis identitas.7 p̄ ꝓns idem dz esse ius.de ꝓstitu.trāslato. Vide tu ad māz q̄ō no.in.c.ad

reprimēdā.de offi.ordi.in glo.in ꝟbo.nō suspendat' q̄ ē nōbilis dicēs q̄ p lapsuz tēpis nō trāsit excōicatio in rē iudicatā quo minus possit excōicatus p simplicē querelā de iniusta excōicatiōe cōqueri sed nō audit' p viā appellationis.z sic nō poterit istam cām deferre ad eū qui sine appellatiōe adiri nō poterat.vtputa ad archiepi.si excoicat⁹ ē subiect⁹ epo.de offi.ord.pastoralis q̄ limita nisi ex nouo grauamine.puta q̄ petit absolutionē post tēpis diū z excōicator iniuste absolutionē denegat.tūc em̄ poterat ex nouo grauamine appellari ad archiepm.vt no.in.c.ad reprimendā. Itē vide per Jo.an.in.c.venerabilib⁹.de sen.excō.li.vj.vbi dicit q̄ siqs fuerit excōicatus p cōtumacia z nō appellat infra decendiū nō audit' postmodū volēs ꝓbare iniusticiā ad effectū euitandi expensas seu penā cōtumacie vl' id ꝓpter q̄ fuit excōicatus.videt'.n.in facto ꝓuato rōne cui⁹ vī sniā lata acq̄euisse sme.ar.j.eo.q̄ ad ꝯsultationē.facit q̄ no. Jnno.in.c.ꝑterea.de appel.z ß est q̄ voluit.s.hosti.in eo q̄ dixit has sniās trāsire in rē iudicatam quo ad vtilitatē ꝓuatā ß nō quo ad publicā cōcernentē aiaz piculū. Et dic q̄ trāsit in rem iudicataz quo ad factū ꝓuatū intercluſuz q̄n excōicatio fuit pure lata z cū cause cognitiōe.secus si fuit lata sub cōditione sine cāe cognitiōe.vtputa sicut fieri assolet mādauit iudex titio vt solueret sempronio debitū vl' ꝓpareret cōtā eo z si neutrū faceret eū excōicabat. ß sentit do.an.ß.ego allego ad ß glo.singularez.in.c.ex pte de ꝟ.sig.facit q̄ no.bar.in.l.nō fatet'.ff.de ꝓfe. Dicet'ea dic q̄ iste snie trāseunt in rē iudicatā post lapsū.x.dierū q̄ ad p̄sumptionē iusticie.dictū ē nōbile Jnn.in.c. bone.de elec.vbi dicit q̄ lz snīa excōicatōis nō trāseat in rē iudicatā tn̄ post lapsum.x.diez.semp ꝓ ea p̄sumit'. Cui onus ꝓbationis q̄ sit iniusta incūbit excōicato.allegat.d.c.sacro.z.d.c.ad reprimēdā. Si autez fuit appellatū licz excōicatio oīno teneat de iusticia tn̄ excōicatiōis nō p̄sumit' etenī illi incūbit ꝓbatio cui incūbebat añ appellationē z sic habebit excōicator ꝓbare iusticiā.facit.c.j.de sen.excō.li.vj.z q̄ nō.in.c.in p̄sentia.de renū.q̄ ē mēti tenendū. Limita ꝑmā ptē distinctiōis.s.q̄ ꝓ sentētia excōicatiōis p̄sumit' si nō fuit appellatū nisi q̄ ad monitōnē.illa.n. dz ꝓbari p.d.c.sacro.de sen.excō.dixi.s.c.pri.z ß ido q̄ talis snīa solet cōiter ferri in absentē.vn̄ nō p̄sumit' citatio vel monitio nisi ꝓbet'.cessat em̄ rō p̄sumēdi ꝓ ea si ps ignorauerit.sec⁹ puto si iudex excōicauit aliquē p̄sentē z nō appellantē infra decendiū q̄ rōne p̄tie z taciturnitatis oīa p̄sumūtur rite z recte gesta. Ad ß q̄ nō. Jnn. in.c.innotuit.de eo qui fur.or.re.facit q̄ ponit Fe.cō si.clxxv.sic limito q̄ dixi.s.c.ex tenore. Ultimo q̄ro an snīa corporis afflictiua trāseat i rē iudicatā: dic q̄ sic.si tn̄ apparēt ꝓbationes nouiter reperte pōt subueniri ꝯdemnato ex grā spāli z p̄ncipē dūtaxat.tex. est valō nōbilis z ibi p bar.in.l.diui fratres.ff.de penis Et pari rōne idem potest dici in pena bonoris p̄uata vel alia lata super crimine. Et vide tex.in sentētia cōti nēte penā pecuniariā in.l.iij.C.de re iudi. Dz in ciuili nō retractat' sentētia p̄textu instrumētoz nouiter repertoz.vt in.c.suborta.j.eo.z.l.impatores.ff.de re iudi.z.l.sub p̄tetextu.C.de transac.z ß sufficiant. Vide alias limitationes ad materiā huius.c.quas posui.s.e. latoz.z tenoz.

c **Olim.** Casus. Si papa ꝯ p̄nūciationē suā ꝯfert bñficiū ß tacito surrepticia dī collatio z ñ tz.ꝑma ps narrat factū.scda diffinit ibi nos igit'. Et ter.nōbilia modice vtilitatē colligi possunt cū ea q̄ posset ad cortice elici vemūt.j.plene examinānda iō omitto. Et ꝑmo p declaratiōe op. et vī q̄ isti ꝓposito nō poterat ꝯpetere ius dandi duas voces ß vnā dūtaxat.ar.in.c. q̄ ꝓpter.de elec.z.c.scriptū.eo.ti. Jo.glo.ꝑma dupli citer. Primo q̄ de iure cōi ꝓcedit ꝯriū ß forte iste p̄positus ex ꝯsuetudine vendicabat sibi vnā vocē rōne dignitatis ꝓpositure z aliā rōne canonie q̄ erat etiam canonic⁹. Glo.tn̄ in hac solutione nō p̄sistit. Rō pz in ea z transit ad secūdā solutionē q̄ satis facilis ē. Jnno. vī velle q̄ exquo quis pluriū p̄sonaꝝ vices gerit vt ꝓpositi z canonici plures voces habeāt. allegat de elec. cū inter.ij.facit.c.penul.§.porro.c.ti.li.vj. Jo.an.dicit q̄ si duo iura ꝯcurrāt in eadē p̄sona quoꝝ q̄libet ꝓducit ius vocis dande dz talis p̄sona habere duas voces q̄ censet' iure diuersoꝝ.ar.in.c.ex lris.de ꝓba. z.l.si ꝯsul.ff.de adop.cū si. Et idē dicit in distributionib⁹ quotidianis q̄n rōne cuiusq̄ iuriū debent' ipe distributiones vt quēadmodū siqs haberet illa duo iura in diuersis eccl'ijs duplicē portionē z vocē haberet facit q̄ nō.glo.in.c.q̄ intantū.de ꝓbeb.z sicut duo habētes ipa iura in eadez ecclesia duplicarent' p̄dicta q̄ quilibet haberet vocē z distributiones quotidianas sic z iste fungēs vice duoꝝ.s.in vna ecclesia duplicem vocem z distributiones habebit. Secus dic q̄n ratōne alterius iuris nullā vocem haberet q̄ tūc non habebit nisi vnam vocē respectu iuris illā ꝓducentis. Et idez dic si respectu cuiusq̄ haberet ex ꝯsuetudine duplicē portionē. Nō em̄ ex tali duplicatōne deberet duplici voce vti.z sic dz intelligi glo.quaten⁹ impugnat p̄mā solutionē q̄ oportz ad ß vt fiat vocū duplicatio q̄ cō currant diuersa iura quoꝝ q̄libet hz distributiue facultatē voc' dande tribuere.z sic tribuūt dū in diuersis p̄sonis cōcurrūt ita debēt tribuere ī eadē p̄sona cōcurrētia.ita.n.apparet ratio quare magis debeat' vox vel distributio quotidiana rōne vni⁹q̄ß alteri⁹.q̄ rōne vtriusq̄.ar.opti.in fi.in.l.gnāliter.C. de fideiuſ. Et p ß dicit ꝯsuluisse ipe Jo.an. in eccl'ia florentina in qua thesauraria erat noua dignitas ī eccl'ia ex spāli dispositiōe thesaurarius hz al's nō canonicus debebat habere vocē in capl'o z distributiones quotidianas sicut q̄libet canonicus.demū vacāte thesauraria quidā canonicus fuit assumpt⁹ ad thesauranā z ex ꝯsuetudine vl' dispositōe possidebat sil' thesauranā z canōicatū q̄rebat' an deberet habere vocē in capl'o z distributionez duplicē: Cōsuluit q̄ hz eq̄ssimū eēt q̄ null⁹ in vno cor pore vel collegio duas voces vel duo suffragia haberet suo iure.i.iuris sui vnici capitis vocis nālis vl' oris tn̄ vbi cōsuetudo ecclesie nō apparet cui staret' in boc exquo vtri q̄ illoꝝ iuriū debetur vox z distributio habens licite ista duo duplicē vocē z duplices distributiones habebit.z sic dicit se intelligere dictū Jnno.cū nō sit iuri ꝯriū vnū diuerso iure diuersis vti suffragijs z maxime realibus.i.que sequūtur debent' ex illa re.de ꝛeci.pastoralis.z cle.pastoralis.de cen.cū si.vbi ꝟo ex dignitate p̄sonatu vel officio p se sine canonia nō haberet vocē tūc talis habens illud officiū dignitatē vel p̄sonatum cū canonia vnicā vocē habebit q̄ vnicum ius habet cui fit vox debita. Et sic dicit esse in ecclesia bononiē si vbi archidiaconus z archip̄sbyter nō canonicus nō habet vocē in capl'o.q̄ existēs archidiacona⁹ z canonic⁹ vnicaz vocē bēbit hz q̄nq̄z duplicē hz de ꝯsuetudine portionē.ex tali.n.redditu duplicatione voce duplici nō vteret'.vt.s.dictū ē. Jo.an.seq̄t' hāc opi. Jo.an.respectu vocū q̄ ille dant' ad ꝯsequētiam dignitatis sed nō placet sibi quo ad distributiones inquātū sunt vere distributiones quia dant' rōne seruitij p̄sonalis interessendi in diuinis. ipe autē in diuinis nō pōt interesse vt plures cū nō sit nisi vn⁹ z seruit p vno hz habeat plures dignitates. nam si duo haberēt illas dignitates z ali⁹ interesset reliquo nō interessenti nihil dare'. nec obstat ꝑm eū.d.l. generalit'. q̄ ibi ille q̄ succedit correo magis nō grauat' q̄ p̄um⁹ iō tenet' ex persona sua z ex persona correi.exquo non apparet quare magis debeat teneri vna obligatione q̄ alia sed

in casu nr̄o p̄iudicaret ecclie si vltra impēsuz seruitiū grauaret. Pro hac opi.do.an.que p̄ma frōte vī satz bona facit.c.vnicū.d̄ cleri.nō resi.li.vj.& qd̄ ponit Fe. ꝓsi.cxv.alʒ.cxvij. vbi dicit q̄ siq̄s bz in eadē ecclia ex dispensatiōe canonicatū & capellaniā q̄ illa hora q̄ celebrat vt capellan⁹ p̄uat distributionib⁹ quas dz habere vt canonicus.ar.c.cū scōm.de p̄ben.qd̄ est notā dum. Bar.tñ & do.car.in terminis Jo.an.ꝓsuluerunt ſm opi.suā vt ꝓcurrētib⁹ illis duob⁹ iuribus in eadem p̄sona deberet vti duplici voce & recipe duplicē portionē.p quo optime facit.l.tritia.§.q̄ marco.ff.d̄ annu. le.vbi legato generali p spāle eidē facto non derogat q̄n fit simplr nō ob eandē cām. Tñ si legant vni libr to centū in specie & postea p eūdem testatorē legat q̄d annuū omib⁹ libertis habebit ille annuū legatū & centum spāliter legata. Ad idē qd̄ no. Li. & Pe.in.l.cum questio.C.de lega.& bar.in.l.si seruus cōis.ff.de stipu. seruo.vbi dicūt q̄ siq̄s legat fratribus p̄dicatorib⁹ cuilibet vnā cappā & p̄ori bibliaz p̄or dz hīe cappā tanq̄ frater & bibliā tanq̄ p̄or. secus tñ ibi dicūt si clausula generat fuisset secuta.vt si diuisz lego p̄ori vnā bibliā & cuilibet fratrū vnā cappā qr tūc vī excepisse p̄orem a numero fratrū & clausula gnālis nō ē referēda ad eum cui ē spāliter puisū.vt.l.voli clausula.ff.de ꝛbo.ob.et l.sanctio legū.de penis. Ita vī dicēduz i p̄posito q̄ cū in eadē p̄sona ꝓcurrāt due dispositiones diuerse q̄libet dz suū effectū ꝓsequi.sicut si in diuersis p̄sonis cō currerēt. Attamen p aliquali ꝓcordia maxime cū dicto Fe.ego sic distinguerē q̄ q̄nq̄ is in cui⁹ p̄sona cōcurrāt talia iura deseruit respectu vni⁹ & ℔ ꝓstat & nō dz habere distributiones respectu alterius iuris. Exemplū in canonico habēte capellaniā in ecclesia q̄ celebrat tanq̄ capellanus. nam tūc nō p̄ot dici q̄ interſit vt canonicus.qr actus ille p̄tūc celebrandi sibi vt soli capellano cōpetit.ar.c.cū inter.§.de elec. iūcta glo. et eoꝝ que no.in.c.vt circa.eo.ti.li.vj.& in.c.postulasti.d̄ ꝓcēs.p̄ben.q̄nq̄ nō p̄ot apparere rōne cuius iuris sit & tūc cum nō appareat ratio quare debeat habere magis respectu vnius q̄ alterius & ecclesia seu eius decor refulget respectu vtriusq̄ iuris cū sit decor in ecclesia eē p̄positū & canonicū. vñ si vis numerare canonicos est ibi reperire numerū debitū.si vis habere p̄positū idez. ergo debet habere distributiōes respectu vtriusq̄ iuris.ar.bo.in.d.l.generaliter.et.d.§.q̄ marco.facit etiā qr distributiones dant respectu interesse diuinoꝝ nō pcise respectu cantus vel alterius obsequij.vt i.c.vno de cleri.nō resi.li.vj.& verū est dicere istū interfuisse diuinis vt canonicū & p̄positū.d.l.si cōsul.& per ℔ tollit motiuū do.an. Itē posset tolli aliud forte motiuū d̄ l.alimenta.§.basilice.ff.de ali.& ciba.le. vbi legatū alimentoꝝ nō videt iterabile vñ vnū p aliud tollit. Dz distributiones fiūt p alimentis canonicoꝝ.ergo nō debent duplicate in eadē p̄sona cōcurrere. Do.distributio pticularis non sufficit p alimentis ℔ dat p pte alimētoꝝ. Itē quāto q̄s est in eccl̄ia clarior antiquior et dignior tanto in his que dant p alimētis p̄honorari debēt.vt no. Inn.in.c.cū oēs.de ꝓsti.facit.c.nō cogāt xlj.di.cum ergo iste habeat duas qualitates p̄eminentes merito etiā pre alijs distributionib⁹ honorari debz ar.opti.in.c.de multa.in fi. de p̄ben. Et p̄dicta in dubio p̄cedere puto in distributionib⁹ que dant loco p̄bende.vt si p̄bende nō sint ibi distincte alʒ esset dignitas sine p̄bēda seu portione. Idem dico i eccl̄his vbi sz distincte p̄bende & est mensa grossa vltra distributiones quotidianas vt d̄ mēsa grossa indubie habeat iste portionē duplicatā qr illa portio nō datur rōne interessentie.ar.ad vtrūq̄ dictū satis colligit ex nōtis p gl. in.d.c.vno.de cle.nō resi.& per ℔ fortius tollit motiuū supra factū de alimētoꝝ rōne. Nā si illa rō cōcluderet idem & fortius eēt in p̄benda vt illa nō debeat ei cui est ꝓuisum p cōmodū alterius dignitat̄ qd̄ ē falsū vt pz in eo q̄ iure spāli p̄t hīe p̄bendā in ecclia. vt i.c.cū in ecclia de p̄bē.li.vj. Preterea clerici⁹ vltra alimenta est dispēsator ad pias causas etiā si sit canonic⁹. vt ē tex. nōbilis.xij.q.j.§.fi.& ℔ nōbis. Sed qr.s. Jo.an.nimis succincte trāsiuit in his hūtib⁹ dignitatē p̄sonatū vel officiuz in cathedrali ecclia sine canonicatu q̄ro an de iure debeāt isti hīe vocē in capl̄o cessante ꝓsuetudine. Do.dico q̄ nō qr habētes dūtaxat ius canonē habēt vocē in capl̄o.vt no. Inno.in.c.ij.de instī. Hinc dicitur q̄ canonici & ep̄us faciūt vnū corp⁹.de alijs ꝛo nil dī.vt i.c.nouit.& c.quāto. d̄ his q̄ fi.a p̄la.q̄ ḡ citra canonicos vult sibi ius eligēdi vēdicare vel vocē i capl̄o hīe dz ℔ p aliqd̄ ius spāle,p̄bare.vt in.c.cū ecclia sutrina.de cā pos.& p̄pie.& c.scriptū.& c.cumana.de elec.et facit.c.cū dilectus.de ꝓsue.qd̄ no. Ex his habes vnaz notabilē solutionez quare iste p̄posit⁹ vendicabat sibi duas voces i ista electiōe. Nā vt pz in tex.maxīe i medio & i fine ℔ electio ad archidiaconatū p̄tinebat simℓ ad ep̄m & capl̄m & p̄positus erat canonicus & de ꝓsuetudine vel statuto p̄posit⁹ rōne p̄positure debebat habere vocē in capl̄o sicut quilibet canonic⁹. Secūda solutio dat in glo.q̄ forte vnā vendicabat sibi iste nomīe p̄prio aliā tanq̄ alteri⁹ p̄curator qd̄ ē p̄ōt. vt in.c.qr p̄ter.de elec.& c.scriptū est.eo.ti.& melī⁹ i.c. penul.§. porro.e.ti.li.vj. Et ℔ casu ibi nōbiliter decidit q̄ hūs tali modo duas voces nō p̄ot vnū suo nomīe eligere & aliū tanq̄ p̄curator qr cū nō habeat nisi vnū dictamē rōnis ea rōne qua putat aliquē meliorē suo nomīe dz putare & alieno nisi in mādatis habuisz de eligēdo certā p̄sonā vt ibi qd̄ est notandū. Quid aūt i casu p̄cedenti cū q̄s bz duas voces inre p̄prio an possit illas diuidere: dic q̄ nō qr fortius bz locū p̄missa rō in isto casu q̄z i p̄cedenti & ℔ tenuit Jo.an.in.d.c.penl̄. Et facit q̄ rector hui⁹ vniuersitat̄ q̄ bz duas voces in electiōe rectoris in p̄eminētia rectoratus & officij nō possit illas in diuersos diuidere qd̄ si faceret nihil ageret. vt in.d.§.porro. Oppo.secūdo in eo q̄ ter. iste vī impugnare p̄uisionē illius guilielmi qr nō erat tp̄e impetrationis seu collatiōis diacon⁹.℔ em̄ nō vī obstare.vt in c.a multis.de eta.& quali.vbi pz etiā q̄ ad episcopatuz p̄moueri p̄ot subdiacon⁹. Do.glo.secūda dicit q̄ ista allegatio nō valebat ℔ papa assumit illā nō cām vt cām. Et dicit ℔ Jo.an. q̄ ſm antiquos canones p̄cedebat illa allegatio.lx.di.c.ij.& iij. Inno.dicit q̄ ad hūc ordinē diaconat⁹ p̄moueri iste assumptus in archidiaconū debebat.vt in.c. cum in cūctis.§.inferiora.d̄ cle. ℔ etiā existēs in minoꝛib⁹ ad hāc dignitatē eligi potest Host.dicit ℔ p̄mū verū dispēsatiue p.c. p̄terea.d̄ eta. & quali.quasi velit q̄ nō existens in sacris nō possit inre cōi ad dignitatē inferiorē vel ecclesiā curatā p̄moueri.& p hoc dicto satis facit.c.dudū.el.j.de cle. Prio dicto Inno.facit.c.si p clericis.de p̄ben.li.vj. & c.ij.de instī.eo.li. Jo.an.in.d.c.dudū.& glo.in.d.c.si p clericis.tenēt illā opi. Inno.q̄n p̄cedit p viā electiōis.sec⁹ si p̄cederet p viā ipetratiōis vl̄ institutōnis.d.c.ij.de instī.& c.si p clericī. Jo.cal.in.d.c.dudū. tz indistincte istā opi. Inn. q̄ p̄fecto ē verior. nā si ad ep̄atū sufficit q̄ eligēdus sit in subdiaconatu.d.c.a multis. fortius i inferioꝛib⁹ dz sufficere vt tp̄e assumptiōis sit in minoribus.in dicto.c.cum in cūctis.& ad iura allegata p cōtrarijs dic vt no. Cal. in.c. dudum. Ad hoc.c. potest dici q̄ in hoc p̄cedit ſm iura antiqua. Vel dic ſm Host.hic q̄ forte impediēte aliqua irregularitate nō poterat p̄promoueri ad illum ordinem diaconatus.ergo nec ad archidiaconatū p̄moueri poterat de eta. et quali.c.j. Quero que fuit p̄ncipalis & potissima cā annullādi et retractandi collationē isti.g.factam p celestinū.nā vt.s.patuit ordinis defectus non habuit vitiare nisi forte ꝑz antiq̄ tp̄a: Do.gl.iij.p̄seq̄t duas

causas. Prima q̄ illa collatio fuit surrepticia cū papa fecisset illā ꝓ interlocutoriā suā quā si sciuisset verisiliꝫ nō fecisset iō p̄sumit q̄ fuerit circūuent⁹ exquo de ista sua interlocutoria nō fecit mētionē. Nec ob.c.cū cessante.de appel.vbi dī iudicē etiā inferiorē posse suā interlocutoriā renocare. Illud.n.ꝓcedit qñ iudex scienter 7 ex cā renocat illā. puta q̄ erat iniqua sed in casu nr̄o erat iusta 7 equa.7 nō apparet q̄ sciēter illā renocauerit.7 sic p̄sumit circūuent⁹.hāc annullatōnis cām cōiter doc.approbāt.7 dicit Inno.q̄ p surreptiōe ista erat p̄sumptio ita violēta 7 nō admittebat in ꝓriū presumptionē vt colligit ex lr̄a. Nā ita papa violēter surreptionē p̄sumpsit q̄ pnūciauit ꝓ abn̄tē nlla defensionis exceptōne expectata. hūc intellectū vī approbare bar.in.l. qđ iussit ī fi.ff.de re iudi. vbi inducit hūc tex. ad notabilē qōnez videlicz sup eodem facto apparēt due sn̄ie interlocutorie ꝓrie nec apparet q̄ iudex tulerit secūdā cū aio renocādi pmā q̄rit q̄ pualeat: Bar. ibi ꝛcludit q̄ pma nō vī renocata q: pmā eē latā debz iudici liquere qñ ꝓfert secūdā ꝓriā.l.hoc aūt.§.j.ff.q̄. ex cau.in pos.ea.sicut videm⁹ i sili q̄ quis nō renūciat iuri qđ ignorat.l.mr̄.ff.de inoffi.testa.nec miles vī exheredare filiū quē ignorat hr̄e.l.si cū.C.de testa.mili.7 ꝓ ꝑ dicit videri tex.ꝑ.7 dic q̄ 7 ī iudice ordiario c̄ p̄sumēda ignorātia ī dubio ꝓpter mlt̄itudinē factoꝝ p istū tex. Ex quo no.q̄ ñ solū ꝓcedit qđ ꝑ dī ī impetratiōe bñficij q̄ est odiosa 7 restrigenda.vt in.c.q̄uis.de p̄ben.li.vj.sed etiā ī interlocutorijs vt nō valeat scēda ꝓ pmā si nō apparet iudicē fuisse de pma memorē.p̄sumerē tn̄ sciam ī vtroq̄ casu si iudex de primo p̄sertim in facto notabili illā tulisset.p̄sumit.n. ꝑ casu scia in facto ꝓprio.argu.de rescrip.ab excōicato.7.c. cuz illoꝝ. ad fi.de sen.excō. Idē si p̄misit sup pma cause cognitionē.ar.coꝝ que no. Jo.an.in.c.ij.de scis.7 sentit bar. in.l.qđ iussit.pal. Idē qđ.§.dixi ī impetratiōe a papa 7 in scēda interlocutoria locū hz ī alijs terminis. Ūn ꝓ istū tex.dicit Jo.cal.in.c.cū dilect⁹.de iurepa.nō valē collationē legati simplicit factā q̄ tēdit in p̄iudiciū reseruatiōis p̄us ꝓ euz ꝓ alio facte licz ex certa scia potuisset reseruationē renocare vt ibi no. An aūt impediat collatio ꝓ interlocutoriā si fuit motu ꝓprio facta credo q̄ sic q: mot⁹ ꝓprius nō firmat grāz ꝓ p̄sumptā intētionē ꝓcedentz.vt nōt Jo.an.in.c.si motu ꝓprio.de p̄bē.li.vj.7 dd.de ro.decī.xlv.sentit cal.in.d.c.cū dilectus.vbi dixi. ꝑ aūt ānullat grā ex defectu intentiōis. Ad idē glo.notabilis ī dc. si roman⁹.de p̄ben. vide tn̄ ad māz qđ no.hosti.in.c.cū ī cūctz.§. inferiora. de ele. 7 q̄ idē sit ī facto ꝓprio motu satis sentit Bar. ī qōne sua 7 Jo.cal.in.d.c.cū dilect⁹. qđ maxime ꝓcedit vbi scēda dispositio tēdit in alteri⁹ p̄iudiciū vt ī casu nr̄o. Princeps.n.in dubio nō p̄sumit velle tercio p̄iudicare vt.l.ij.§.siqs a p̄ncipe.ff.ne qđ in loco publi. 7 in.c. sup eo.de offi.dele.7 ꝑ no.q: faciūt ad multa. Scēda cā annullatiōis fuit p̄m glo.q: iste.g.impetranit archidiaconatū p̄nte ī curia ꝓcuratore aduersarij sui eo nō req̄sito.7 ī ꝑ gl.multū īstat an ex se sola sufficiat.7 tā dē vī velle q̄ nō ꝓcludēs q̄ nō tenet q̄s ī impetratiōe sua req̄rere aduersariū suū ꝧ sibi ē imputādū q̄ nō ꝓdixit in audiētia qñ lr̄e emanauerūt.7 p̄m ꝑ dicit Jo.an. q̄ papa assumit ꝑ non cām vt cām sil̄e de elec. bone.ij. Hosti. dic curiā fuare vt lr̄e p̄iudiciales nō trāseant qñ aduersari⁹ vel eius ꝓcurator est p̄nṡ ī curia nisi citet nec sufficit p̄m eū citatio ī audiētia ꝧ debet fieri ad hospitiū.7 sic vī intelligere istū tex. Gaspar de cal.dic se putare ꝑ dictū hosti.practicari in lr̄is iusticie ꝧ ī lr̄is gratie nō.quasi dicat q̄ lr̄as gratiosas impetrare possum absq̄ eo q̄ aduersariū meū citari faciam. Ego relinquo ꝑ stilo curie qui seruādus est. vt in.c.ex litteris de cōsti.7.c.q̄ grauī.de cri.fal.sed de iure puto cuz impetratio nō sit actus iudicialis ptis p̄sentiam nō req̄ri maxime in lr̄is gratiosis.nā supior in ꝓcedendo gr̄am nō tenet citare seu vocare illos q̄bus p̄iudiciū irrogari pōt.vt no. Inno.in.c.nisi cū pridē ꝓpe finē.de renū. nā nlli facit iniuriā q̄ vtit iure suo qđ ꝓcedit nisi iure aliud ī certo casu caueat.sicut dicim⁹ ī illegitimatōne quā ꝓnceps facit illis vocatis q̄ possent succedē ab intestato.de q̄ tn̄ dicēdū vt no.bar.in.l. gallus.§.7 q̄d si tantū.ff.de li.7 po.7 ꝑ bal.in.l. rescripta.C.de p̄ci.ipe. offe.ī fi.7 in ꝓmio.C.puto tn̄ q̄ deberet q̄s vocari.et etiā ꝓsentire qñ detraheret suo iuri iā quesito de iure gentiū.et sic pōt intelligi.l.fi.de nata.relti.ff. vbi dī q̄ patrono ꝓsentiēte dz libert⁹ p̄ impatorē restitui natalib⁹ q: ꝑ impetrato ius patroni amittit.7 nō illā rōnez quā ibi reddit tex.an aūt ꝓnceps possit ex plenitudine ptātis talē gratiaz nullo vocato ꝓcedere: vide qđ no. bar.7 bal.ī locis p̄al.7 credo q̄ sic subsistēte cā.ar.eoꝝ q̄ no. Inno.in.c.q̄ in ecclia de ꝓsti.7 sentit bar.ī loco p̄al.7 ī dubio p̄sumeret cā si dicit q̄ ex certa scia fecit ad ꝑ qđ no. idē bar.in.l.fi.C. si ꝓ ius vel utili.publi.et Li.in.l.p̄scriptōe.C.e.ti.7 ita late ī fō ꝓsului. Quero q̄d intēdat lr̄a dū dicit q̄ iste.g.in eluſiōe donatōis aplice recepit collationē postmodū ab epo: Bl.ī ꝙbo eluſionē rndet vt pz ī ea.7 no.istā glo.q̄ vī delude collationē supioris q̄ vult eccliā postea recognoscere ab inferiori.videt.n.magis extollere ius inferioris.et si ꝑ facit sine cā credo q̄ sit legitima cā priuādi illū tali bñficio rōne cuiusdaz ingratitudinis.ar.in.c.fi. de dona. sicut dicim⁹ ī vasallo q̄ ab alio recognoscit feuduz. vt dixi.§.ti.pri.si diligēti.7 ar.ꝑ. Nec⁹ si faceret ad cautelam vt q: dubitat ꝓbabiliter de validitate p̄me collatiōis.ad ꝑ tex.notabilis.in.c.post elec.de ꝓces.p̄bē.7 qđ ibi dixi.7 no.ex tex.iūcta glo. hac q̄ lz aduersarius ꝓsentiat nō tn̄ ꝓualescit qđ fit p surreptōnē. Et ꝑ colligit Inn.ꝑ dictū vere ēin se q: p surreptionē lr̄e sē nulle.vt ī.c.ad audiētiā.de rescrip.7.c.si eo tpe eo.ti.li.vj. q̄ nō p̄nt ꝓualescere ex ꝓsensu aduersarij postmodum supueniēte cū validitas nō depēdeat ab eo ꝧ facto superioris. ꝑ ꝙo illud dictū nō ꝓbat q: electio nō p̄tinebat ad solū epm sed ad totū capl̄m.vt pz ī lr̄a. Op.ꝓ tex.in eo q̄ snīa ꝑ fert ꝓ abn̄tem lite nō ꝓtestata nec citatiōe p̄missa.7 sic obstāt iura infinita vulgaria. So. glo.ī ꝙbo lz abn̄ti.dat plures solutiōes ī p̄n.q̄ oēs diuināt ꝧ ī fi.dat notādā solutionē dicēs q̄ ꝑ ꝓstabat d̄ surreptiōe ideo potuit sentētia ferri ꝓ abn̄tem etiā non citatū. No.singulariť ꝑ hāc glo.q̄ limitat alias glo. cōiter dicētes q̄ ī notoriis req̄rit citatō.vt no.in.c.ad nr̄az.ij.de iureiur.7.c.porro. de dinor.cū si. ꝓcedunt em̄ si ī abn̄tia sine alia citatiōe possit de facto liq̄de cōstare sine alia discussiōe 7 indagine fieda vt singlariť ꝓbat ꝑ iūcta glo. Nec⁹ aūt vbi possit aliqua defensio ꝓpetere.tūc.n.ē citatio fieda.sic intellige.c.fi.de of.dele.li.vj.vbi innuit q̄ ꝓseruator pape citat 7 tn̄ nō ꝓcedit nisi sup notorio.vt ī.c.j.e.ti.li.vj.7 sic etiā reduco ad ꝓcordiā Inno.in.c.tua.de coha.cleri. vbi dixit sp ī notorio req̄ri citationē.al's sentētia cēt nulla.ꝓriū dixit ī.c.quāto.de trāsla.pla. ita etiā dz intelligi Inn.in c.ex insinuatiōe.de appel.vbi dixit q̄ ī facto notorio qđ ex actz colligit p̄t iudex ꝓcedere etiā parte abn̄te. Et idē sentit archi.in.c.q̄ lothari⁹.ij.q.j.7 bar.in.l.ij.§.qđ de frumētaria.ff.d admi.rer ad ci.pri.7 ibi tex.notabilis.iūcta gl.allego tex.notabilē ī.c.venerabilē de elec.7 .c.bone.co.ti.vbi sine citatōe ꝓcedit ī facto notorio ī quo nulla poterat defensio ꝓpetere. Sic ītelligo 7 distinguo hosť.ꝑ q̄ dixit ꝑ apte colligi q̄ ī notoriis fert snīa ꝓ abn̄tem nō dato libello 7 nec lite ꝓte. Ad idē allegat de elec.dudū.p̄.§.fi.d accu. si cōstiterit.de ap.cū sit romana in fi.qđ locū habet p̄m eum vbi aliqui ciues vel alij res ecclesie romane iniuste occupant seu detinent occupatas sed non video causam hui⁹ restrictionis sed intelligo gnāliter modo p̄dicto. Do.an.dicit

se putare q̄ ꝓcessus pape ī notoꝛijs valet absq; citatiõe qꝛ nõ subijcit fozme ⁊ maxime ſm eoꝝ qñ notoꝛiũ surgit ex his q̄ acta sunt coꝛã eo ab alijs. ℔ nõ placet in his q̄ nõ dependent a plena ptãte pape. qꝛ exquo p̄t aliqua defensio ꝓpetere nõ p̄ot etiã ꝓnceps omittere citationẽ qꝛ eẽt tollere defensionẽ. vt ꝓbat in cle. pastoꝛal. de re iudi. Fateoꝛ tñ q̄ ī dubio p̄sumeret̄ ꝓ ꝓcessu ꝓncipis ꝯ subiectum. vt no. Ci. in l. rescripta. C. si ꝯ ius vl̄ vti. pub. vbi dicit q̄ si ꝓnceps sine alia cause cognitiõe mandat alicui vt aliquẽ suspẽdat p̄ot ille sine peccato exeq̄ qꝛ ꝓ ꝓncipe p̄sumit̄ q̄ iuste ꝓcedat. qd̄ ẽ nõndũ facit. l. si vidicari. C. d̄ penis. ⁊. xj. q. iij. cũ ap̄d ℔ respectu nõ subditi quẽ dicit aliqua rõne sunm foꝛ soꝛtiri non p̄sumerẽ ꝓ sñia ꝓncipis nec poterit in istis omittere citationẽ. sic intelligo cle. pastoꝛalis p̄at̄. vbi ex defectu citatiõis coꝛruit ꝓcessus impatoꝛis ꝯ regẽ robertũ q̄ dicebat̄ subdit⁹ ecclie ⁊ nõ impatoꝛis ℔ rõe delicti ꝓmissi in impio ꝯ eũ ꝓcedebat̄. facit ꝓ ℔ vltio qd̄ no. Inno. in. c. inq̄sitioni. de sen. excõ. vide ad p̄dicta. c. j. de can. pos. ⁊ ꝓpꝛie. ⁊ qd̄ ibi dixi in additionib⁹ Nã mihi plus placet vt indistincte exquo factũ nõ est notoꝛiũ sñia ꝓncipis etiã in subiectũ sit nulla absq; citatiõe ⁊ cause cognitõe. ℔ vī ꝓbare tex. aptẽ in. d. cle. pastoꝛalis. in ℞bo nec p̄dicta suppletio. vbi apte dicit q̄ nec in subditũ p̄ot ꝓnceps supplere defectũ citatiõis aut aliã defensionẽ tollere. Ad idẽ tex. iũcta glo. in l. fi. C. de legi. vbi exp̄sse ℔ tꝛ glo. ⁊ aptius ibi bal. et videt̄ ibi tex. exigere cause cognitionẽ ⁊ p̃ntiaꝛ ptiũ ad ℔ vt sñia ꝓncipis etiã teneat. lꝛ. n. ꝓnceps possit tollere solẽnitates iuris ciuilis nõ tñ citationẽ q̄ fit vt reus se defẽdat ⁊ sic vt de causa cognoscat̄. Naꝛ ⁊ ipe deus vī induriſſe citationẽ ⁊ cause cognitionẽ. vt colligitur ex. c. deus omīpotens. ij. q. j. vbi dicit q̄ deus noluit punire peccata sodomoꝝ nisi descẽderet ⁊ videret ꝛc. Ad idẽ genesis in. c. iij. vbi dicit̄ q̄ deus anteq; puniret adam de peccato inobediẽtie vocauit eũ ⁊ audiuit suã defensionẽ. ⁊ sic dictũ Ci. nõ puto simplicit̄ vꝛ ℔ intelligat̄ ſm p̄dicta. dixit etiã ℔ do. an. posse dici q̄ licꝫ in notoꝛijs req̄rat̄ citatio ipius tñ omissio nõ vitiat ꝓcessum constito de notoꝛio si nil in ꝓtrariũ allegat̄ qꝛ circuit⁹ sunt euitãdi. nã retractata sñia esset itꝛ exquo factuꝫ est notoꝛiũ in eandẽ sentẽtiã reducẽdus. allegat nõta de testi. ex parte ade. que iudicio meo parũ et nibil faciũt. Sed in ꝯ ius ego adduco tex. notabilẽ iuncta glo. in ℞bo ꝓuidimus in. c. ad petitionẽ. d̄ accu. vbi ꝓbat̄ q̄ solus ꝓnceps p̄ot ex plenitudine ptãtis habere ratũ ꝓcessum nullũ ex defectu oꝛdinis nõ seruati licꝫ cõstet cãm recte instructã quo ad ipius merita. nã sñia q̄nq; est iniusta ex oꝛdine q̄nq; ex causa ⁊ plus inficit iniustitia ex oꝛdine q̄; ex causa qꝛ ꝓma reddit sñiam nullaꝫ et sc̄da nõ. vt. xj. q. iij. in sũma. ⁊ in l. si ergo. ⁊. l. platã. C. de seu. ⁊. j. c. pri. in fi. et ideo dixit Inno. in. d. c. tua de coha. cle. ꝓpe finẽ q̄ sñia est nulla etiã in notoꝛijs nulla p̄missa citatiõe qꝛ debuit ꝓus iudex audire excusationẽ partis. Dicerẽ tñ aduertendũ qualiter nũc iste condemnat⁹ apparet. aut. n. dicit sententiã nullã qꝛ debuit vocari ⁊ audiri sua excusatio cũ defensio poterat competere ⁊ tũc lꝛ specifice defensionem nõ alleget reddit̄ talis sñia nulla. vt ī dicto Inno. ⁊ facit. l. de vnoquoq; ff. de re iudi. ⁊ solus ꝓnceps alia defensiõe nõ allegata poterit ꝓcessum ratũ hꝫe. sic intelligo. d. c. ad petitionẽ. Aut ꝓparẽdo fatet̄ ipm factũ ꝓpter qd̄ fuit ꝓdemnat⁹. ⁊ dicit q̄ nulla defensio sibi ꝓpetit. ⁊ sentẽtia p̄ot sustineri qꝛ apparet q̄ erat tale notoꝛiũ in q̄ nulla ꝓpetebat defensio ⁊ sic nõ erat citatio necessaria vt p̄missi. ad ℔ notabile dictum ipius Inno. in. d. c. tua. in fi. vbi dicit q̄ si iudex ꝓcessit tanq; iudex sup notoꝛio lꝛ sibi nõ ꝓstaret factũ notoꝛiũ exquo tñ vere est notoꝛiũ sententia eius irreuocabiliter tꝛ. Qualiter autẽ in casu huius. c. factũ erat notoꝛiũ: dicit Inno. q̄ papa iste inno cẽtius erat tũc cardinalis ⁊ int̄fuit cũ alijs cardinalib⁹ omib⁹ ℔ ꝓtẽtis dũ agerent̄ p celestinũ papã p̄decessorem suũ nec poterat iste. g. ab alio ius acq̄rere. Op. in eo q̄ papa mãdat ꝓuideri de archidiaconatu ꝓ p̃ntes in eccl̄ia ⁊ int̄ueniẽte oĩm ꝯcoꝛdia. vñ obstãt duo. primũ qꝛ ad actũ collationis seu electõnis debent vocari etiaꝫ abn̄tes. vt in. c. qꝛ ꝓpter. de elec. ⁊ hodie est tex. in c. cuꝫ in eccl̄ijs. de p̄ben. li. vj. Sc̄ũm qꝛ debet sufficere cõcoꝛdia maioꝛis ptis existentiũ in capl̄o. vt in. d. c. qꝛ ꝓpter. ⁊. c. j. d̄ bis q̄ fi. a p̄la. ⁊. l. qd̄ maioꝛ. ff. ad munici. Sed. glo. fi. fatet̄ ꝓtrariũ. ⁊ dicit forte q̄ ℔ erat ꝙsuetudo q̄ abn̄tes nõ vocarent̄. dic tu quo ad ꝓmũ ꝓbũ vt habes tex. iũcta glo. in. d. c. cũ in eccl̄ijs. ⁊ ibi ī gl. ij. examinat̄ intellect⁹ hui⁹. c. Vel p̄ot dici ſm hosti. q̄ forꝛsan ℔ erat devoluta collatio ad papã quã restituit p̃sentib⁹ tñ. nec de ℔ alij cõqueri possunt qꝛ in re sua ꝛc. l. in re mãdata. C. mã. Sꝫ ad secũdũ ꝓbũ doc. nil dicũt nec cõsiderãt. Ego dico q̄ de ꝓpꝛio significato huius verbi ꝯcoꝛdia est vt nemo discrepet. vt plene dixi in. c. nõ p̄ot. s. eo. ⁊ tũc ad ꝓbũ p̄t rñderi duplicit̄. ꝓmo tenẽdo vltimã solutionẽꝫ hosti. q̄ papa eis de gꝛa banc ptãtem restituit quo casu potuit illã gratiã q̄lificare. ⁊ voluit vt. s. tñ p̃ntes haberẽt eligere et q̄ fieret electio oĩm intercedẽte ꝯcoꝛdia ⁊ tũc nõ sufficeret maioꝛ ps qꝛ ℞ba debẽt intelligi ꝓpꝛie. Sc̄ũdo mõ p̄t intelligi q̄ papa iure cõi mãdauit vt isti eligerẽt ⁊ tũc istud ℞bũ ꝯcoꝛdia stat ipꝛopꝛie ⁊ verificat̄ ī ꝯcoꝛdia facti. nã ficte videt̄ factũ ab omib⁹ qd̄ fit a maioꝛi pte vt. l. aliꝺ .ℌ. referẽt̄. ff. de re. iur. ⁊ tũc ex tex. isto iũcta glo. singulariť notabis q̄ ℞ba ℔ plena oĩm cõcoꝛdia ꝛc. plata ī materia iuris ī negocio vniuersitatis exquo non appꝛaret aliť ꝓncipẽ ius voluisse imutare debẽt impꝛopꝛiari ⁊ reduci ad terminos iuris vt verificent̄ in maioꝛi pte vniuersitatis. ⁊ ℔ sufficiant.

C Om inter. Casus. Valet sentẽtia ꝯ ius litigatoꝛis lata si ab ea infra. x. dies nõ fuerit appellatũ. Vel sic ⁊ aliť ꝓ sententiã a qua nõ fuit appellatũ p̄t ecclia sb̃ij ci p̄lato inferioꝛi epo seu ad aliã eccl̄iam ptinere. ꝓma pars narrat ꝓcessum ⁊ iura vtꝝ partis. secũda diffinit diffinitionis causam p̃mittens ibi q̃uis. ¶ No. ꝓmo ⁊ tene mẽti q̄ de iure subiectiõis p̄ot agi ꝯ eccl̄iã inferioꝛẽ q̄ ꝓtendit̄ subiecta. ⁊ sic nõ est necesse a ꝓncipio agere ꝓtra superioꝛẽ q̄ subiectionẽ in illa possidet. Inn. restringit istã liam dicẽs ℔ agi ꝓtra clericos qꝛ nemo ī eis ℔ iura postulata possidebat aliter ꝯ possessoꝛẽ ageret̄. allegat notata ī. c. int̄ quatuoꝛ. de maio. ⁊ obe. ⁊. s. de p̄scrip. audit̄. ⁊. c. cũ olim. ℔ ꝓfecto ℔ dictũ est falsũ qꝛ abbas ℔ dicebat eccl̄iaꝫ istã monasterio pleno iure subiectã vt ī institutiõe ⁊ restitutiõe ꝛc. Vñ nõ ẽ possibile q̄ aliť ℔ subiectiõis iura in eccl̄ia ista nõ possideret cũ nõ possit eẽ sibiꝑi subiecta nec azephala. vt in. c. cũ nõ liceat. de p̄scrip. ⁊ xciij. di. nulla rõne. ⁊ q̄ possit agi ꝯ subiectũ vī tex. j. c. cum sup. ⁊ de ꝓfir. vti. cuꝫ dilecta. ⁊ ad iura allegata p Inno. dic vt dixi in. d. c. audito. ¶ No. sc̄o q̄ eccl̄ia secularis etiã collegiata p̄t pleno iure subesse monasterio. concoꝛdat. s. d̄ p̄scrip. audit̄. ⁊. c. cũ olim. vide qualiter multiplici iure p̄t eccl̄esia ptinẽ ad monasteriũ ī. c. d̄ monachis. d̄ p̄be. ⁊. c. visis. xvj. q. ij. ¶ No. ťcio ar. q̄ hñs eccl̄iaꝫ pleno iure subiectã hec oĩa iura ℔ enumerata ⁊ multa alia de q̄b⁹ ī. c. ꝓquerẽte. d̄ offi. oꝛdi. ¶ No. q̄ eccl̄ia alteri sb̃iecta tenet̄ illi ad lethanias. ⁊ sic tenent̄ clerici ire cũ illis q̄bus pleno iure subijciunt̄. regulariť tñ sacerdotes tenent̄ ire in lethanijs. i. rogationib⁹ ad eccl̄esiam cathedralẽ. vt est tex. iũcta glo. in. c. qñ p̄sbyteri. xxxvij. dis. An aũt exempti teneant̄ ire ad lethanias. dic vt le. et no. in. c. nimis. j. de excess. p̄la. ¶ No. q̄ cum agitur de subiectione iudiciũ dicit̄ gn̄ale. vñ admittit̄ ℔ libell⁹ gn̄alis q̄d̄ tenet ℔ Inno. dicẽs admittẽdũ hunc libellũ

in genere pcto subiectõnẽ taliũ clicoꝝ tñ postmodum dz actor ꝓbare in qb articul' sunt subiecti z in illis tm̃ obtinebit. vt hic i fi. c. ꝙrente. de offi. ordi. ꝑm eu. qõ no. Ego de hac mã plene dixi i. c. ij. de libel. ob. z placz mihi hoc dictũ cũ bis q̃ dr iure intentõez fundatã sup subiectõne nõ hz subiectõnem petit. ß si epus i ecclesia sue dyocesis subiectõez peteret dico iudiciũ eẽ vniuersale. z nõ tenet specificare aliq̃ iura nec in libello nec in ꝓgressu. vt ꝓbat. in. c. cũ venerabil'. de re. do. ß si dicz illã subiectam i tpalibz hz hic ꝓbare. z sic descẽdere ad spãlia in ꝓcessu. vt ꝓbat. in. d. c. cũ venerabilis. limita tñ ꝑut no. i. c. cũ ad sedẽ. dr̃ res. sp. No. q ꝑor potest eẽ testis dr scriptus i istr̃o i donatõne facta eccl'ie. Idẽ z fortius dicendũ ẽ in fratribz z clericis eccl'ie. z nimiꝝ cũ viua voce possint testificari ad cõmodũ ecclesie vt in. c. insuper. z. c. cum nũcius. de testi. z. c. z si xp̃c. in fi. de iureiurã. de quo dic vt plene dixi in. d. c. insuper. nam cã eccl'ie nõ ẽ singulorꝝ. xij. q. ij. q̃ manumittit'. z. c. liberti. z. ij. q. vij. bi duũ. ℞. palam. No. q ad ꝓbatõnẽ iuris ꝓuetatis satis ẽ inter easdem personas ꝓducẽ sentẽtiã sup eodẽ iur̃ platã. z tenet' index ꝑm illã iudicare q̃ exquo ab ea nõ fuit appellatũ fecit ius inter partes. Ex ß. z ex ter. no. q lz snia a ꝑncipio ius nõ ꝓstituat inter partes ß declarz. l. sicut. §. ß. si q̃ritur. ff. si ser. vẽ. le. z no. ꝙ glo. in. c. forus. j. de ℞bo. si. tñ pr lapsum. x. diez dr̃ facere ius inter ipos litigãtes. et ẽ rõ q̃ siue bene siue male fuerit iudicatũ standũ est snie ꝓpter auctẽ rei iudicate. Unde esto q declaratio in dictis fuit mala tñ ius cõstituit int' ptes q̃ ꝑsumeret' q bñ iudicauit. Itẽ no. z põdera q snia dr̃ trãsire in rẽ iudicatã si nõ fuerit appellatõne suspẽsa z sic vr̃ q snia nõ differat a re iudicata. cuius ꝓuũ innuit rubrica. s. e. ti. Hz dic z expone hãc lr̃am vt ibi dixi: nã trãsit in rẽ iudicatã. i. ĩ auctoritatẽ rei iudicate. vt dixit tex. j. eo. qđ ad ꝙsultatõnez No. q etiaz de iure canonico stat' snie iniqz postqz trãsiuit in rẽ iudicatã. Dico tñ q si is in cuiꝰ fauorẽ fuit lata scit eã iniquã nõ ꝑt cũ bõa cõscia illa vti. q̃nimo si cõfiteretur illã singu. iniquã retractaret' ita voluit. Inno. in. c. q̃ plerisqz. de immu. eccl. z per ß dictum restringo tex. istũ z cõ similia iura. vt. l. res iudicata. ff. de regu. iur̃. z. l. ingenuũ. de sta. ho. vbi dr̃ q snia accipit' ꝑ veritate. z q facit ius inter partes. s. in dubio. secus vr̃ si notorie ꝙstaret de iniusticia. ar. in. c. ij. de pur. vul. z qđ no. Inno. in. c. fraternitatis. de frigi. z malefi. dixi sup. e. int' ceteras. No. z tene menti regulaz q̃ elicit' ex tex. q snia lata ꝙ ius litigatoris tz. secus si ẽ lata cõtra ius ꝙstitutõnis. i. ꝙ. ius cõe. dices tu ꝙ cũ omis sentẽtia ꝙ ius litigatoris sit ꝙ ius cõe cum ius cõe mandet iustã sniam ferri. vt in. c. forus. de ℞bo. sig. z. c. cũ eterni. de re iudi. li. vj. z in aũ. insiur. qđ ꝑsta. ab his. dico stãdum esse ℞io q snia sit ꝙ ius ß nõ est expresse ꝙ ius qđ req̃rit hec lr̃a ad nullitatẽ snie. dr̃ aũt expresse ꝙ ius cum index i snia fundat se expresse ꝙ ius cõe. vt plene dixi. s. c. j. Rõ diuersitatis ẽ q: qñ nihil expmit ꝙ ius cõe ꝑsumit' snia iusta maxie cũ ps videat' acq̃euisse nõ appellando. vt j. c. pxi. cũ sequẽ. ß qñ expmit cãm ꝙ ius tollitur ois ꝑsumptio snie merito tãqz notorie iniusta iudicat' nulla. Et ob ß dicit Inno. singulare dictũ. in. c. i ꝑ sentia. de renũ. z seq̃tur Jo. an. ß q si in snia exprimũt' due cause quaꝝ vna dũtaxat ẽ ꝙ ius sustinet' snia vigore alteriꝰ cãe q̃ nõ ẽ notorie iniusta cũ possit iustificari ex aliqua causa expressa. quod limita vt dixi in. d. c. j. Nõ. vltimo z tene menti finẽ lr̃e q postqz trãsiuit snia in rẽ iudicatã ꝑsumit' q fuerit recte z rite lata ita q nõ ẽ necesse ãpliꝰ ꝓducẽ acta ad ꝓbandũ iusticiam vel ꝓcessum. lz pars aduersa dicat eam vndiqz iniustã. z sic ꝓbat ß lr̃a dictũ Inno. q ß tenuit in. c. bõe. de clec. z. c. cũ i iure. de of. dle. dic vt plene dixi. i. c. qm̃ cõtra de ꝓba. Uenio solito more ad glo. z q̃ro qñ dr̃ eccl'ia sbiecta pleno iure: Rñdet glo. j. qñ sbijcitur in spũalibz z tempalibz. Nota bñ hãc glo. q si princeps subijcit eccl'iam vel aliquẽ locũ donat pleno iure videt' donare in spũalibz z tempalibz. si cõcedẽs talis ẽ vt possit spũalia z tpalia cõcedere. vid cõsimilẽ glo. in. c. ꝙquestus. de fo. cõpe. z vide omnino quod pleni⁹ ibi dixi. Et tractat hic Inno. aliquãtalũ inuolute q̃ sunt sig̃ z indicia plene subiectõnis. z in effectu dicit q oĩa simul hic enumerata satis hic indicãt plenã subiectõz nõ aũt singula ꝑ se. vt sunt letbanie z q̃dam alia. dicit tñ q aliq̃ ex ĩs enumerat' sunt ꝑ se sufficientia indicia vt institutio in spũalibz z fidelitas in tpalibz nõ aũt dicit sic in alijs. Nã lz abbas habeat aliqua epalia in ecclesia in alijs tñ remanet eccl'ia sub epo. refert tñ alios dicere q tũc demũ ptinet ad aliquem eccl'ia pleno iure cũ oĩa epalia ibi habeat. nec sufficit ꝑm Inno. ad ß vt plene sit exempta vt eps specificet singula iura ꝓferẽdo nisi dicat eximo vl' ℞bũ aliđ eq̃pollẽs lz facta exẽptõe possit eximere aliqua de quibz. j. de ꝓui. cum z plantare. z. c. recepimus. z. c. cũ capella. hec dicta iudicõ meo nõ sunt pfecta licet. do. an. simpliciter transeat illa recitando. dico. n. sic q aut inferior eps vel epus extraneus ptendit eccl'iam sibi subiectã pleno iure exꝰcessione epi aut archiepi aut pape aut ex pceptõe. Primo casu dico q eps vr̃ cõcessisse oĩa iura que ipe possidebat i eccl'ia exceptis q̃busdã q̃ a se alienare seu abdicare nõ põt. vt. in. c. pastoralis. de dona. q̃ aũt sunt hec iura q̃ a se abdicare nõ põt. dic vt plene no. Jo. an. in c. cuz venerabilis. de censi. aliq̃d ꝑ glo. in. c pastoralis. ꝑal. z. xvj. q. ij. c. vij. nec ꝑ generalẽ donatõez vr̃ data ptãs donatario vt possit fructꝰ in propꝓos vsus ꝙuertere. vt no. dicit Inno. in. c. pastoralis. de ꝓui. Et intellige q epus hãc ꝙcessionẽ faciat cũ cõsensu sui capituli. z ex causa. vt in. di. c. pastoralis. facit cle. ij. de re. ec. ñali. nec iste tex. ꝓbat q eps possit eccl'iam i totũ alteri ꝙcedere immo potiꝰ ꝓbat oppositũ ꝑm Jo. an. ß z bñ cũ papa nõ fuerit motus ex illa donatõne sz ex sententia. Et in ß plus põt snia q̃ donatio epi. Et ad hũc effectũ allegat nõnt' hũc tex. Jo. an. ĩ. d. c. cũ venerabilis. de censi. dicẽs q ex snia põt eccl'ia pleno iure alteri esse subiecta z nõ sit ex donatõne epi. Rõ q: ꝑ snia ꝑsumitur q ex aliq̃ iusta cã fuerit lata vt hic in fi. sed eps nõ põt a se abijcere in totũ onus epale. Nã qua rõe posset respectu vnius ecclesie posset respectu alia: qđ nõ ẽ admittendũ. l. legatus. ff. de of. ꝓsi. z. c. nisi cũ ꝑdez. de renũ. cũ si. qđ no. Secđo casu cũ ꝙcessio fuit fcã ꝑ metropolitanũ. dico q aut đ eccl'a sue dyoceꝭ. z idẽ qđ ĩ epo aut fcẽ ꝙcessionẽ de eccl'a sua suffraganeo sbiecta z nõ valet ꝙcessio. vt in. c. duo simil'. de offi. ordi. z. c. pastoralis. eo. ti. z ĩ. c. nullus. de iure patro. z hoc verꝝ ꝑm glo. hic i ℞bo sub testimonio nisi de cõsensu epi ß fecisset ita intelligit istũ tex. ꝑm glo. fi. in. c. placuit. xvj. q. vj. req̃rit ꝙsensuz oĩm eporꝝ ꝓuicie ad ß vt dare possit ꝓuilegia i dyocesi sui suffraganei. all'. c. archieps. ix. q. iij. Ego dico q i facto gñi ꝙcernẽte statũ totius ꝓuincie ꝓcedit gl. in. d. c. placuit. ad ß glo. nõbilis. ix. q. iij. ĩ fi. summe. qđ no. Inn. ĩ. c. iij. de instit. sz in facto cõcernẽte ꝓiudiciũ vniꝰ epi dũtaxat sufficit illiꝰ ꝙsensus dũmodo iterueniãt alie debite solẽnitates vt ꝙsensus capli in cõcessione eccl'ie z similes q: tũc consentiendo vident' de nouo cõcedere. ar. c. pastoralis. de dona. et. l. gaius. ff. de pigno. actõ. z sic ꝓcedat ista glo. ar. bo. ix. q. ij. c. ij. iũcto. c. fi. z idem dico in pñiarcha. ar. op. in. c. duo sil'. facẽ ꝑ locũ a spãli. c. penl. đ pe. z re. et. c. j. e. ti. li. vj. iũcta gl. In cõ mẽbro. s. cũ ꝙcessio fit a papa puto q ĩ dubio idẽ dicẽdũ qđ dixi ꝙcessiõe fcã ab epo ß addito q: exq̃ papa ꝙcessit alicui eccl'iam pleno iure vr̃ cõcessisse oĩe ius epale nihil episcopo reseruato quia hic important ℞ba. nã vt dici bosti. ĩ. c. qm̃. de ꝓui. tũc

ecclesia ptinet ad aliquē cum nullū ius epāle eps ibi exercet.7 facit tex.iste in arg.7 qđ le.7 nō.in.c. cōstitutus de reli.domi. Nec puto q̄ p hāc cōcessionē a papa factaz possit etiam donatarius cōuertere fructus in proprios vsus quia ħ concessio veniat in p̄iudicium ecclesie concesse debet stricte intellige.ar.eoꝝ que no. Inno. in.c. cum dilecti.de dona.7 bar.in.l.fi.ff.de cōsti.prin.7 Jo. an.in.c.olim.de ẏbo.sig.7 habebit illā ptātem in tpalibus quā habebat episcopus scz exigendi rōnē de tpalibus.vt in.c.cū et plātare.j.de p̄ui.facit qđ no. Inno.in c.cū ad sedē.7.d.c.pastoralis. Quarto 7 vltimo casu qñ ex pscriptione vendicat sibi ecclesiaz pleno iure subiectā. Aut alter puta eps est in possessione iurisditionis 7 tunc tantū pscribit q̄tum possidet nec extenditur pscriptio de casu ad casum vt no. Inno.in.c.dilectus.de capel.mona.7 bar.in.l.j.§.siqs.ff.de iti.actu.q̄ p̄ua.facit optime.c.cuz contingat.de dec.7 ħ casu inuestitura in spūalib⁹ in tpalibus fidelitas nō ꝓbabūt plenā subiectionē ħ solū illa duo ꝓpeterent. Aut nemo erat in possessione exercendi iurisditionē 7 tunc si exercuit aliquē actū iurisditionalē aīo acq̄rendi vniuersalē iurisditionē illā acq̄rit 7 debito tpe illā pscribit. vt no. Inno.in.d.c.dilectus. Aut sum⁹ in dubio vel nō constat in cui⁹ diocesi sit talis ecclesia 7 tunc exercitium aliquoꝝ iuriū est iudiciū plene subiectōis. Ad ħ tex.notabilis in.c.j.de reli.domi. 7 vide quod ibi no. p Inno.7 Jo.an.7 p̄m ħ debet distingui ħ glo. Inno. Dp.q̄ qs nō possit p aliū se subscribere ħ ħ debet manu ꝓpria facere. vt in.l. hac cōsultissima. C. de testa. So.glo.in ẏbo sua vice illud p̄cedere qñ quis scit scribere al⁹ p aliū pōt se subscribere.7 vī hāc distinctionē ꝓbare tex. in.d.l.hac ꝓsultissima.7 ħ no. Dpp.p̄ tex.in eo q̄ dicit nō esse innitendū instr̄o donationis nec alijs priuilegijs 7 cōfirmationib⁹ q̄ emanarūt a romanis pontificibus ꝛc. Nā p̄mo vī q̄ donatio ep̄i debuit valere saltem quo ad iura q̄ concedere potuit.vt in.c.pastoral. de dona.7 idē 7 fortius vī dicendū in alijs priuilegijs 7 ꝓfirmationib⁹ q̄ emanarūt a romanis pontificib⁹.vt in c.cōstitutus.de reli.domi. So.dicit glo. in ẏbo donationis.q̄ donatio ep̄i corruit qz non interuenit debita solēnitas puta capli ꝓsensus.d.c.pastoralis. 7.xij.q.vj. sine exceptione. Alia ẏo priuilegia nō valuerūt etiam ꝓfirmatoria tāq̄ fundata sup instr̄o donationis quod erat nullū. Et dic clarius q̄ p̄uilegia summoꝝ pontificum nō cōcedebāt simpl'r ecclesiā pleno iure sed referebant se ad primā cōcessionē.erāt enī oīa quasi ꝓfirmatoria in forma cōmuni.vt puta sicut eps iuste concessit ita ꝓcedimus 7 cōfirmam⁹.cū enī nō valet prima concessio ita nec priuilegia super illa fundata. Et vide adidez bo.ter.7 qđ ibi dixi in.c.int' dilectos.de fi.instru.q̄ qutē ħ casu sit dīa int' priuilegia 7 cōfirmationes: dicit Inno.q̄ in priuilegijs ponunt' multa p̄ter ꝓfirmata ħ in ꝓfirmationib⁹ ponit' sola ꝓfirmatio. Jtē in priuilegijs ponit' subscriptio canonicoꝝ in ꝓfirmationib⁹ nō.ħ vltimū habet locū in cōcef.ab inferioribus a papa. dicerē tn̄ q̄ subscriptio requirit' p̄m subiectā materiā. Oppo.7 vī q̄ sīa faciat ius etiā int' alios.ff.de libe. agno.l.j.cum alijs allegatis in glo. Soluit glo. in ẏbo ad litigantes.q̄ regularit' p̄cedit tex.fallit in casib⁹ de q̄bus in glo.7 dic q̄ rō fallentie ē quia sīa in illis nō ē restringibilis ad certam p̄sonā.7 de ħ dic latius vt no. Inno.in.c.cām.q̄ fi.sint le.7 Bar.in.l. ingenuuz.ff.de sta.ho. Quero q̄d intēdit lr̄a ibi veritate gestoꝝ sermonib⁹ p̄ualente. So.glo.exponit duob⁹ modis. 7 q̄libet bona.vel p̄m doc.forte errauit scriptor in scribēdo p̄uilegia seu donationes vel forte ps aduersa dicebat litē non fuisse ꝓtestatā coꝝ iudice ħ gesta ꝓtradicebāt q̄bus erat magis credenduz. C. de re iudi.gesta.7 dicit hosti.q̄ si factū est antiquū sufficit p̄ducere instrumētam sīe p̄ quo p̄sumitur licet alia ps dicat ordinē in p̄cessu non fuisse seruatū.7 dicit factū antiquū si bienniū est lapsū.ego remitto ad ea q̄ plene dixi i.d.c.qm̄ ꝑ. Extra glo. q̄ro q̄ abbas ħ petijt multa iura.vt ptz in p̄n.c.7 papa p̄nunciauit dūtaxat sup duob⁹ 7 nil dixit de reliq̄s petitis nec absoluēdo nec ꝺdemnando an in alijs videat absoluisse: Inno.dicit ħ q̄ sic. Et circa hāc materiā notabilē facit tria mēbra.qñq̄ enī petunt' multa capla sub generali petitione inclusa.qñq̄ plura capitula singulariť 7 spāliter petita. qñq̄ tercio petit' vna magna sūma vel vna magna res. Primo casu si iudex p̄nunciet sup aliquib⁹ sub generali petitione contentis in alijs intelligit' absoluisse. Scdo casu sentētiando sup aliquib⁹ nō vī in alijs absoluisse vel cōdemnasse ħ poterit postmodū p̄nunciare etiam sepatim.l. etiā.ff.de mino.7.j.eo.cum.i.7.a.7 ibi glo.bona q̄ idē tz etiā in delegato. Tercio casu dicit q̄ si iudex p̄nunciet sup pte nō vī in alia pte absoluisse vel condēnasse alī at.l.quedā.ff.si cer.peta.nō tn̄ exprimit an ħ casu tz sīa. Jo.an.latius exordit' ħ materiā formādo ex p̄dictis duas qōnes. Prima an sīa teneat p ptes lata. Secunda an in alijs videat' iudex absoluisse vel ꝺdēnasse. 7 refert varias legistaz opiniones 7 more suo expresse nullā eligit. Do.an.recitat aliquātulū ꝓfuse. Ego conclusiue dicā capiēdo opiniones legistaz magis cōes et veriores.de q̄bus in.l.j.C.si aduersus rē iudica. aliq̄b⁹ additis.7 distinguo sic.q̄ aut fuit actuz vt arbiter seu iudex sup oīb⁹ simul p̄nūciaret 7 tūc nō valet sīa nisi sup oīb⁹ simul p̄nūciet.l.q̄ tn̄.ff.de arbi.7.c.cū dilecta. de rescrip. Aut nō fuit actū 7 tūc si libellus continebat plura capla diūsa valet sīa sup pte.7 in alijs nō vī absoluisse nec cōdēnasse qđ tenuit Ja.de are.qz tot videt' petitiones q̄t sunt res vel capla 7 p ꝓns tot sīe q̄t res. ar.in.l.etiā.ff.de mino.facit.c.cū.i.7.a.j.eo. iuncta glo. 7 in.c.cū venissent.de insti.7.c.cū dilect⁹.7 qđ ibi no.de ꝓsue.7 nimiz. Nā in pluribus caplis pōt sīa p pte valere 7 p parte nō.vt in.l.quedā mulier.ff.fami.hercī.et l.fi.ff.de iurepa.no. Bar.7 Bal.in.d.l.j.C.si adū. rem iudi.facit q̄ in cā q̄stionis 7 recōuentionis vt valeāt si sepatim diffiniunt'.le.7 no.in.l.j.ff.q̄ sen.sine app. rescin.7 in.c.j.de mutu.pe. Ad idē qđ no. spe.in ti.de ac. 7 peti.§.sequitur.ẏ.ħ siqs petit.vbi dicit q̄ si qs in eodē libello petit sortē 7 penā 7 iudex p̄nunciauit sup pena tn̄.valz sīa qz plura videnť capla.allegat.c. rainuti⁹ de testa.cū similib⁹ sed nō tangit aperte an sup sorte videatur absoluisse ħ potius sentit q̄ nō in eo qđ dixit q̄ sunt diūse petitiones.nā vbi de pluribus diūsis discepta tur 7 prius liquet de vno q̄ de alijs pōt iudex prius sup illo p̄nunciare.vt in.c.cū venissent.de insti. Et idē seruatur in diuersis exceptionib⁹ simul ꝓpositis. Si enim p confessionē ptis liquet de vna pōt iudex vt parcat laboribus 7 expensis partiū illico sup illa p̄nūciare 7 sup alia p̄cedere.vt ē tex.in.c.cū int'.de elec.7 ibi ħ no. Inno. Si ẏo libellus ptinet vnū casū 7 tunc subdistiguo. Aut ptinet vnā rē singularē seu certā sūmā.aut cōtinet aliqđ vniuersale vl' generale. Primo casu Inno.vī ħ sentire q̄ teneat sīa sup pte. Et idem spe.in ti.de sen. p̄la.§.q̄liter.ẏ.quid si peto.q̄nimo ibi tenuit q̄ super alijs vī facta absolutio sed cōis ē opinio vt ħ casu non valeat sīa sup parte p tex.in.l.in hoc iudicio.ff. famiber.sensit Inno.i.c.cū int' vbi dicit q̄ si peto centū nō debet iudex p̄nūciare sup q̄nq̄ginta tn̄.vel alia parte. hāc opi.q̄ sīa nō valeat tz Ja.de are. 7 bar.i.d.l.j.C. si adūsus rē iudi.7 do.an.ħ 7 bal.in.d.l.j.reddēs rōnem qz si valeret sīa sup parte nō vī facta absolutio super reliqua pte qz nō apparet rō quare debeat videri absoluisse erquo non p̄nunciauit saltem tacite.7 sic remaneret petitio sup reliqua parte in cuius ptis examinatione oporteret refricare in dubium de parte sup qua fuit iudicatū quia nō posset cognosci de parte quin cognoscatur de toto.ar.in.l.vulgaris.ff.ō fur. canonizata de

pe.distin.j. vulgaris.sed hoc est contra naturam diffinitiue quia ex quo semel est lata non potest amplius in dubiū refricari sine remedio retractatōnis cū sentētia sit terminus diffinitiuus litiū.l.terminato.C. de fru.et lit.expē. Et p hanc ratōnem idem dicas qñ in petitione fuerūt plura capla connexa vt non valeat sententia sup parte.quod voluit Ja.de are.& do.an.post eū. Itē p hanc rōnez aliud est dicendū qñ vna summa fuit in petitione ꝙ certa pars petita fuit ex vna cā & reliqua ex alia.tz.n.tūc snīa sup parte vt tenuerūt ꝟ q̄dam vt recitat ꝟ Jo.an. q̄z opinionē defendo p p̄dicta. ꝓmo q̄ ex diuersitate cause videt diuersa capitula.ar.in.c.abbate sane.de re iudi.li.vj.& l.si.mr̄.§.et an eadem.ff. de excep.rei iudica.tū q̄ cessat rō quaz.s. dixi post bal.q̄ satis poterit cognosci de alia pte q̄ ex diuersa cā petit absq̄ eo q̄ refricetur in dubiū de alia pte sup qua fuit iudicatuz quia ex diuersis nō fit illatio.l.neq̄ natales. C.de pba.& c.ij.de trāsla.prela.qđ est notādū. qđ sup dixi vt nō valeat snīa sup pte vnius capli.fallit in duobus casibus.primus qñ instantia esset p parte pempta ita q̄ sequeret absolutio ab instantia iudicij. tunc em̄ sufficit ꝓnunciare sup illa pte in q̄ tz iudiciū.casus vī in.l.si ꝓstante.§.fi.ff.sol.matri. Exēplū si a muliere petebat dos & durante iudicio sit dos p pte publicata expirat iudiciuz sup parte in qua successit fiscus q̄ debet cōueniri ipe fiscus cozā iudice fiscali & ꝑmus iudex iudicabit sup alia pte vt ibi.& ꝟ dictū tz. bart. & bal.in d.l.j.& p ꝟ dixit ibi bar. q̄ si aliq̄s ꝓuenit rei vendicatione p certo fundo & reptū ē illū possidere p dimidia tm̄ iudex eū in illa dimidia cōdemnabit & valebit snīa lz in alia dimidia nihil dicat q̄ sup illa nō tenebat iudiciū.l.fi.ff.de rei vē.cautū tm̄ puto vt iudex sup illa dimidia absoluat cā exp̄ssa q̄ nō repit illā possidere.ar. sup̄ de excep.c.adūsario.& l.si a te.ff.de excep.rei iudi.

¶ Scdus casus ē qñ libell⁹ fuit oblat⁹ ꝯ pl'es.tūc.n. si ꝓnūciat ꝯ vnū valet nec vī ꝓnūciatū ꝯ alios.vt.ff. de iudi.l.nō idcirco.& l.de vnoquoq̄.ff.de re iudi.& ꝟ ponit bart.in.d.l.j. Optime facit ī ar.l.vna.C.si plu.vna. & nō vident due petitiones q̄ a quolibet vī petita ps & sic cessat rō nullitatis quā.s.tetigi. ¶ Tercius casus pōt addi qñ snīa fuit lata sup pte cū dictione taratiua vtputa petit̄ centū dixit cōdēno titiū in q̄nq̄ginta tm̄ vl' dūtaxat.tūc valet snīa & vī ꝓnūciare sup toto quia tacite absoluit in alijs q̄nq̄ginta p istā dictionē taratiuam facit.c.cū eccl'ia sutrina.de cā poss.& ꝓpie.& ꝟ tenuit bal.in.d.l.j.qđ satis placet. ¶ Scdus casus subdistinctōnis qñ libellus ꝓtinet vnū capl'm generale vel vl'e.vtputa peto iura epalia vl' ꝟbiectionē vl' administrationē vl' rōnem tutele.& tūc si ptes fuerūt aliquas spēs dūtaxat ꝓsecute & iudex sup ꝓsecutōne dūtaxat tulit snīam & valet nec sup alijs vī absoluisse vl' ꝯdēnasse p tex.in.l.lz.C. de iudi.facit qđ no.in.c.j. de transac.& facit qđ no.bal.als bar.ī l.termiato.C.de fru.et lit.expē. in ꝓma colū.ī fi.aut ptes generalit fuerūt ꝓsecute contenta in libello.& subdistingue. Aut.n.genus est resolubile in diuersas & certas spēs.vtputa peto subiectōem pleno iure vel peto iura epalia.scit.n.q̄ sunt illa iura epalia.& tūc idē puto ac si fuissent singulariter petita. & sic idē dicendū ac si fuissent plura capitula vt sic teneat snīa sup expressis in snīa & in alijs nō videatur iudex absoluere nec cōdemnare.& hāc ptē ꝟ tz do.an.lz Inn. aliud senserit faciendo diuersitatem an plura capitula ꝓtineāt ī generali petitione.an singulariter petātur. & hec sua dīa iure nō ꝓbat.vt dicit hosti.& bn̄ & iō oz ꝟ dicere q̄ papa expresse absoluit in alijs vt dixit ꝟ Jo. & Ab.lz tex.ꝟ nō dicat.ꝓbo rōne. Aut.n.iudicat vnicū capl'm & tūc nō deberet tenere snīa sup pte. vt in.d.l.in ꝟ iudicio.aut iudicāt diuersa capla habito respectu ad comprehēsa & tūc dz tenere snīa.& in alijs nō vī ꝓnūciatū vt ipemet. Inno.voluit in pluribz capitulis.

Sed ꝟ vltimū est potius tenendū vt res potius valeat de ꝟbo.sig.abbate sane.& l.quotiens.ff.de ꝟbo.obli.& quia id quod tacite inest habet̄ pro expresso.l.cuz quid.ff.si cer.peta. Aut genus deductuz in libellō nō ē resolubile vel saltem nō recipit determinationē iuris a iure & tūc valet sententia sup parte quia tūc videt̄ pro nūciatū sup toto.& iste est casus in.d.l.j.C.si aduersus rem iudi.ſm intellectū quem approbat ibi bart.& multi alij. Exemplū peto mihi reddi administratōnis rōnez frumenti agendo actione tutele & reliqua peto mihi restitui. Judex mandat mihi.v.restitui cū in veritate deberentur.x.tūc.n. valet sentētia quia in dubio vī iudicasse sup omibz debitis cū omnia illa ꝟba generalia in petitione cōtenta non recipiāt certā determinatōnem a iure.& sic nō potest dici q̄ iudicauerit sup pte.ꝟ oia procedūt qñ iudex sup pte iudicat vel tacite sup toto modo ꝓdicto. ¶ Sed quero quid si ꝓnunciauit sup toto sed defectus annullatiuus cōcernit ptem dūtarat nūquid possit sentētia valere ꝑ pte. Sol'.dic post bal. in.d.l.j.q̄ aut sunt diuersa capitula & potest valē sentētia sup pte petitoꝝ & sup alijs vbi reperitur defectus est nulla.vt.l.quedā mulier.ff.fami.herc.& in.l.fi.ff.de iurepatro.facit.l.etiā.ff.de mino.vbi ꝓtra partem potest peti in integz restitutio.facit qđ de instro cōtinēte aliquā falsitatez no. Inno.in.c.fraternitatis de here. Aut ē vnicū capl'm.exemplū petitis.x.iudex cōdemnauit in v.ex scripti recitatione.in alijs ꝟo q̄nq̄ cōdēnat viua voce sine scriptura & tūc snīa nō tz q̄ nō hz sua substātialia.cū.n. vnica sit snīa nō pōt ꝑ pte valere & ꝓ pte nō.ar.in.c.cū sup.de offi.dele.& in.dicta.l.etiam. Idez si iudex habēs facultatē cognoscendi vsq̄ ad decez tm̄ cōdēnauit in.xv.nō.n. valet snīa in.x. q̄ vt dixi cū vnica sit nō potest valere ꝑ pte & ꝑ pte nō. Et p ꝟ allego glo.nōbilē in.l.fi.ff.de iurisdi.om.iudi. Cōtrariū sensit glo.in.l.ij.C.de re iudi.& bar.in.d.l.fi.concordat modo p̄dicto distinguēdo inter plura capla & vnū capl'm.qñ aūt petit certa summa excedēs iurisditōnem iudicis in nihilū vī ad iurisditōnē iudicis ptinere q̄ ī iurisditōe iudicis fundanda inspicit̄ qđ petit.vt.l.si idē cū eodē. & l.cū q̄dam puella.eo.ti. Et ꝟ singulariter notabis.q̄ nemo ita late & clare istam materiā tangit.

Cauſam. Cas'. Sufficiad ꝓfirmatōez snīe nihil ꝓtinēt̄ iniquū q̄ ꝯ pām aliq̄d nō ꝓbet.ita cōiter fuimat. Sz ꝟ summario iudicio meo nō euacuat totam snīam lre nec cōtinet sen decidit aliq̄d factū dubitabile ideo alit summo sic. Snīa ꝯ actorē lata nihil iniq̄ ꝓtinēs venit ī cā appellatōnis ꝓfirmanda lz p attestatiōnes videat̄ p actorē fuisse ꝓbatū.dūmō ꝑ snīa ꝓcurrant ꝓsumptiones de q̄bz ꝟ in lra. Et ꝑm hūc intellectū est ꝟ casus singularis valde. Diuidit̄ q̄ in ꝑma pte ponit delegatorū ꝓcessum snīam & appellatōnē.in scda ibi lz.ponit allegatōnem appellātis motiuū suū & ꝓfirmatōnem snīe. ¶ Nō ꝑmo & tene mēti q̄ a snīa iudic̄ ptiū cōsensu delegati pōt appellari.ꝓcordat.l.ex ꝓsensu.ff.de appel.vident̄.n.ptes approbasse psonā iudicis nō aūt sentētiaz ferendā quā ignorabāt.simile in teste cuius psona non reprobat̄ a ꝓducente § dictū sit.vt.iij.q.ij.§.si q̄s testib̄.no.glo.in.c.pītiū.de testi. Et q̄ argue ab idētitate rōnis q̄ a iudice cuius iurisditio fuit a ptiū cōsensu ꝓrogata pōt appellari.qđ tz bar.in.d.l.ex ꝓsensu.probat ꝑ locū a spāli.in.l.epale.C.de epi.audi.vbi statuit spāle in epo ꝓpter dignitatē epalem vt ab eius snīa lata in ꝓrogatione iurisditionis non posset appellari.qđ ē notandū.in ꝓtrariū.ergo ē eius cōe. Et p illū ter.notā ter ibi dixit bar.q̄ in facultate appellandi a iudice ꝓrogato inspicit̄ ꝓsuetudo & dignitas ipius iudic̄ nō aūt iudicis ipoꝝ ꝓrogantiuz.& ideo si a iudice prorogato nō appellat̄ als inter subditos ita nec ab istis prorogātibus.& satis videt̄ mihi rōnabile.rō quia ꝑ ꝓrogatio,

nē non alterat prima iurisditio ß extendit ad ipsos p-rogātes ꝑm suas ql̄itates. facit qđ no. glo. in. l. int' ꝙuenientes. ff. ad muni. Aduerte tn̄ ne tu decipiaris tā tu canonista q̄ legista p illū tex. et dictū Bar. nā debes scire q a snia epi bn̄ appellat'. vt in. c. pastoral'. de of. ord. et c. romana. đ appel. li. vj. ꝑmo rn̄so. 7. §. dz. sed impator dedit in. d. l. epale priuilegiū spāle epo in iurisditōe p-rogata. qđ credo ꝓcedere dumtaxat q̄ ad laycos q̄bus potuit impator p suum priuilegiū p̄iudicare nō autē q̄ ad clericos. nā si de iure canonico p̄ot ab epo appellari dū cognoscit int' ſbditos. fortius idē dicendū cum cognoscat int' nō subditos ipsius iurisditionē p̄rogando nec in p̄iudiciū clericor cū derogatione iuris canonici potuit impator priuilegiare epm. vide bonū simile qđ post Inn. posui in. c. nup. de testi. 7 ß notabis. facit etiā iste tex. in argu. q a snia lata ꝑm ꝙsiliū sapiētis cōi partium ꝙsensu assūpti possit appellari. Ad idē. l. j. §. q̄situ. ff. de appel. 7 ibi plene p bar.. facit qđ no. in. c. si p debilitate. s. đ offi. dele. 7 p bar. i. l. j. §. si plures. ff. de exerci.

Nō q p appellationē nō suspendit' oīno p̄sumptio iusticie seu snie. vn̄ si ꝓductis actis nō colligit' euident' iniquitas p̄sumit' iudicē fuisse motuz. 7 reputo istū tex. valde notabilem in eo vt in dubio stet' snie. 7 p̄sumat' iudicē iuste fuisse motū.

Nota q magis presumit' p iusticia snie q̄n iudex fuit deputatus partiū cōsensu q̄z q̄n ad iusticiā vnius ptis vel ex pure iudicis officio. nā in primo casu presumit' amicus vtriq; pti. nā par affectio omnē suspitionem tollit. l. non solū. ff. de ritu nup.

Oppo. ꝓtra tex. exq̄ iudex ꝓtra mādati formā ꝓcessit nō debuit valere ꝓcessus nec snia. vt in. c. cū dilecta. de rescrip. 7 l. diligent'. ff. mādati. Sed glo. j. fatet ꝓtrariū si ß ꝓbatū fuisset. sed ps nitebat' ꝓbare. non autē ꝓbauit secus dicit glo. si ꝓcessisset p̄ter formā tunc em̄ tenere ꝓcessus. Hosti. dicit ß vltimū esse vez q̄n illud essz de cōiunctis mādato. 7 sic loquūtur iura allegata ī glo. als autē idē esset facere p̄ter qđ ꝑ. de quo vide qđ le. et no. in. c. prudentiā. ꝑmo rn̄so de offi. dele. 7 bonum tex. cū glo. in. c. sicut. de elect. li. vj. ß teneas q vbi certa forma est de ſba equiparantur p̄ter 7 ꝑ. is autē q̄ facit vicinum 7 cōiunctū mādato non dī facere p̄ter vel contra.

Dz circa ß quero ꝓ tex. declaratōe in quo dicebat' istū iudicē fecisse ꝑ formā. 7 iniustā snīam ꝓtulisse. Do. dicit Inno. 7 cōiter doct. q forte mādatū erat snīari p clerico si ꝓbaret se p maiorē ptē capli electū qđ cū ꝓbasset p testes viles 7 subornatos iudex non ꝓ ipso sed cōtra ꝓnunciauit. Et ex ß dicebat clericus iniuste 7 ꝑ formā rescripti ꝓnunciatū qđ erat falsuz quia lz testes forte ꝓ clerico testificarent' iudex tn̄ q̄ recepit illos cognoscens subornationē illor vel alios defectus nō fuit secutus illor dicta. ß em̄ iudicis arbitrio relinquit'. ff. de testi. l. iq. ℞. tu magis. dicit tn̄ Inno. q iudex q̄ fert snīam dz in tali casu ß ipsum significare iudici appellationis. s. de testi. causā. Aduerte q Inno. nō p̄supponit ꝓ certo ꝓstanti q ß ꝓstaret illos testes fuisse viles vel q iudex a quo de defectu testium significauerit iudici ad quē. Nec etiā tex. ß patit'. nā tunc clar esset q snia non fuisset retractanda. imo tex. p̄supponit q' ꝓbatio facta p istuz actorē ꝑma fronte esset valida sed q: iudex non semp ad vnā ꝓbationis spēm inclinat' ergo ꝛc. Et hic aptius vult ß do. an. dicēs q si constaret q testes essent viles vel q iudex ß significasset iudici ad quē ß essz expeditū. vbi ℞o aliud non apparet 7 sic sumus in dubio ex quo alia acta apparent legitime facta 7 ex se snia non bz apparentē iniquitatē q: licet appareat ꝓbatū iudex nō artat applicare p̄cise animū ad vnā spēm ꝓbationis ex ß enī nō retractaret' snia q: acta nō cōcludūt apertā iniusticiā. qđ dixit notandū. Hec dicta iā dudū mihi nō placuerūt. ꝑmo ꝓpter absurditatē q̄ sequeret' possz enī iudex ꝑm p̄dicta de facili eludere ꝓbantē ꝓnūciando snīam ꝑ eū nec ß grauamē posset relevari p iudicez appellationis quia p̄sumeret' ex aliq̄ causa iudicē fuisse motū ad ꝓnunciandū ꝑ ꝓbationē. Itē ß dicta sunt expresse ꝑ notata p cōpo. in. c. bone. j. de elec. cui? dicta recitat 7 seq̄tur Jo. an. in. c. in p̄tia. de renū. Nam vt ibi no. pendente appellatione nō p̄sumitur pro ꝓcessu vel iusticia snie 7 sufficit ad retractandā snīam ꝓbare cor̄ iudice ad quē aliq̄d fuisse ꝓbatū in instantia principali ꝓpter qđ moueri dz iudex ad ꝓnunciandū p actore. facit qđ le. 7 no. in. c. cū ad sedē. de resti. spo. Preterea ß vident' ꝑ notata per eundē Inno. in. c. q̄m. de ꝓba. vbi dicit q si iudex q̄ recipit testes ꝓpendit testes variare vel vacillare dz facere ß in actis describi q: lz iste possz ferre iustā snīam. iudex tn̄ ad quē snīabit ꝑm attestationes. 7 addit q ß pōt facere in actis describi tpe depositionis testiū 7 nō postea. Itē ꝓtra istā lecturā cōem allego tex. quasi aptum in. c. cū bertoldus. in fi. j. co. vbi papa revocat snīam q: iudex ꝓnunciauit ptē defecisse in ꝓbatione cū tn̄ ꝓstaret p attestationes ipsā plene suam intentionē probasse. Di q̄ non p̄sumit' q iudex reputur defecisse in ꝓbationib⁹ q̄n expresse dixit nō fuisse ꝓbatum cū tn̄ appareat probatū fortius nō dz p̄sumi q̄n iudex nil dixit 7 tn̄ p testes als p ptes apparet pro actore ꝓbatū. 7 ex p̄dictis remanet dubius intellect? huius. c. Primo cogitaui posse dici vt sentit gl. j. in fi. q actor ß nitebat' probare vt dī in tex. non tn̄ ꝓbauit. iō satis fuit ad ꝓfirmationē snie q nihil ꝓtinebat iniquū. sed p fecto ß stare nō p̄ot q: papa ad cōfirmationē snie non fundasz se sup allegationib⁹ positis in tex. maxime sup illa q iudicis anim? non semp ad vnā probationis speciem ꝛc. Illa enī allegatio p̄supponit aliquā probationis spēm prima fronte validā in actis patuisse. ideo dico dari nouū intellectū ad istū tex. ꝑm quem oēs allegationes q̄s papa ad ꝓfirmationē snie adducit aliq̄d operantur videlicet q cōcurrentib⁹ omnib⁹ istis tribus de q̄bus in tex. s. q snia nihil ꝓtineat iniquū. 7 q consensu cōi partiū cā fuit cōmissa. 7 q ps requisiuit in fine iudicem vt snīam ferret p̄sumendū est ꝑ snīa licz in attestationib⁹ appareat fuisse probatū ꝑ actore. tunc enī presumendū est ex cā aliq̄ iudicem fuisse motū ad nō consequendū illas probationes 7 ille allegatōes faciūt vt iudex presumat' amicus vtriusq; ptis 7 iuste motus. als eni difficile 7 quasi ipossibile erit saluare sine ipropriatione intellectū hui?. c. nec frustra p̄sumendū ē papā ß ponderasse illa tria lz glo. fi. ß innuat q duo ex illis bic nil faciāt ad cōfirmationē snie. qđ nō est p̄sumendū. ar. c. si romanor. xix. di. 7 c. si papa. de priui. li. vj. 7 l. siqñ. C. de inoffi. testa. Hostiē. tn̄ ß ponit aliquos effect? extrinsecos illor verbor dicens q ꝑ partiū ꝙsensum p̄sumitur amicus 7 ꝑ ꝑns presumit' nō grauasse. Id nō qđ dī de req̄sitione p̄ot valere si forma respiciens favorem ptium tn̄ fuisset violata. vī em̄ tunc ps cōsentire. ß certe ß vltimū nō cōgruit allegationi quā papa facit q iudicis anim? ꝛc. dictū tn̄ hosti. in se ē vez. Et adverte q in eo qđ Inno. sentit q si mādat' snīari sub condi tione cōcernēte merita cause vī data nova forma ꝓcedendi ita q ex trāsgressione ꝓcessus iudicat' nullus. et facit ad ß vnū singulare dictū bar. in. l. diē ꝓferre. §. stari. ff. de arbi. vbi dicit q si fuit cōpromissū in arbitrū vt ꝓnunciet de iure tm̄ nō valet snia ex defectu forme si iniuste ꝓnunciat. Sed cōtra Inno. facit qđ ipsemet notat in. c. prudentiā. de of. dele. vbi dicit q si papa cōmittit' causā iudici vt ꝑdēnet reū si actor ꝓbauerit illā sibi esse obligatū nō dat' ex ß nova forma mādati adeo q si actore ꝓbante reū absoluit tz nihilomin? snia quia potius illa ℞ba sapiunt instructionem iudicis q̄s noue forme appositionē. 7 ad dictū Bar. an sit vez vide qđ dixi in. c. cuz dilecta. de rescrip. 7 in. c. q̄ntaūallis. de iureinr. Ultimo ß querit' cui incūbat onus ꝓbādi in appellatōis causa: Glo. q̄. ß tangit sz nō ē materia nr̄a dic vt plene no. ꝑ cal. 7 alios in. c. q̄m ꝑ. de ꝓbati. et ibi

dixi p Jo.an.7 alios in.c.in ꝑsentia.de renū. Illud aūt certū est ꝙ si nil in iudicio appellationis ꝓter attestationes in prima cā factas ꝓducitur iudex ad quē ex illis 7 alijs ꝓsūptionib⁹ motū animi sui informabit circa sñie ꝓlationē vt ff.7 in.c.cū ad sedē.de resti.spo.

Quod ad consultatōnē.

Casus. Sñia p lapsum.x.dier⁹ trāsit in rē iudicatam si prius non fuerit appellatū 7 q̄drimestre tēpus q̄ datur ꝓdēnatis in ꝑsonali ad soluendū pōt ex cā p iudicē artari.sic cōiter summat⁹ q̄ sūmatio iudicio meo nil noui decidit. Et ideo vt tex.iste aliquid noui afferat eua cuando medullā.c.summo sic. Si sñia ꝓcipit aliq̄d fieri ad certū terminū tps decendū ad appellandū currit a tpe sñie nō autē a die finiti termini.ff ꝑmo. Quadrimestre tēpus q̄ a lege datur ꝓdemnatis in ꝑsonali pōt a iudice ex cā artari 7 sponte t̄minū artatū recipiēs nō potest post decendiū appellare lz non ꝓstet iudicem ex causa terminū abbreuiasse.hoc scdo. Ab executione sententie non appellatur nisi in executione modus exceda tur. hoc tercio.diuiditur principaliter in duas partes.scda ibi taliter. Et scias q̄ casus lr̄alis ponit multis modis q: lr̄a nimis succincte factū narrat. Ponā autē q̄tuor modos ꝑncipaliores. Primo enī intelligit⁹ q̄ ponat duas sñias sese minime ꝓtingētes quar⁹ fuit vna sup purgationis indictione.altera fuit ꝓdēnatoria pecuniaria.7 hunc intellectū ponit glo.j.quā vide.ponit etiā Jnno.j.vsq; ad x.sed nec ponit ꝑma.abinde vsq; ad finē ponit scda. Scds principal⁹ intellect⁹ est vt tex.ponat duas sñias se tñ cōtingentes ita q̄ vna pendeat ab alia.vtputa iudex ꝓcedens p̄ clericū recipit ꝓbationes super delicto q̄ plene non probato indixit isti purgationē vt infra.xx.dies se purgaēt al⁹ ꝑuabat eū beneficio suo.7 hunc intellectū sensit Jnno. Tercius intellectus est q̄ vnica fuit ff lata sñia in ciuili q: ꝑsumptione faciente ꝓ actore iudex ꝓdēnauit reum puta ad centū soluēda infra.x.dies nisi infra illud tps reus purgaret innocentiā suā.s.iurando se nō teneri iuxta.c.fi. de iureiur.7 hunc intellectū posuit guil. Quartū intellectum posuit Hostiē.intelligēdo q̄ vnica fuerit sententia ff lata fuit in crimine.7 ponit casum in condēnato de furto non manifesto ad duplū soluendū nisi infra xx.dies se purgaret q̄ terminū recipiens 7 ad idē ꝑfixū veniens appellabat querebat⁹ ſm eū de tribus an valeret appellatio: Rñdetur q̄ non. Scdo an possit conqueri q̄ non habuerit q̄drimestre: 7 rñdet etiā q̄ non. Tercio an possit ab executore appellare 7 rñdetur q̄ non nisi modū excedat: 7 q̄libet istor⁹ intellectuū sustētabilis est 7 applicabilis ꝓter scdm intellectū Jnno. dū posuit exemplū vt nisi se purget ꝑuabat eū beneficio suo. Nā iudicio meo lz talis sñia ferri possit non tñ est iste intellect⁹ applicabilis ad tex.lz in x.sed nec Jnno. ff dicat posse dici q̄ sicut in ꝑsonalib⁹ sic 7 forte in ꝑuatione ecclesie nisi se purgaret necessariū est tps quadrimestre.refert tñ alios tenere ꝓtrarium.7 remittit ad notata in.c.conquerēti.de offi.dele.ff mihi vt dixi dictū Jnno.non placet ideo sequor ꝓtrariā opinionē. Moueor q: ſm modū agendi deficiēs in purgatione puniē dus ē.vt no.in.c.accedēs.de accu.vñ vt iustificet⁹ ff lectura oportet ꝓsupponere q̄ ff agebat⁹ de crimine exposcente ꝑuationē bñficij q: deficiens in purgatione habet⁹ ꝓpter dicto.vt in.c.de ff.7.c.īsinuatū.de symo. Si ergo iste post lapsum termini habebat⁹ ꝓ p̄uato vel deberet ꝑuari non dz iudex pati criminosū detinere beneficiū maxime sine titulo. Itē quia habito respectu ad bñficiū sñia pōt dici lata in reali ideo purificata ea dz illico executioni mandari.l.vna.C.de rei vxo.acti.7.q. q.j.sicut.cū similib⁹. Preterea tps q̄drimestre dat⁹ condemnato ad soluēdū pecuniā pp difficultatē illam inueniendi.vt.l.ij.C.de vsu.rei iudi.que rō cessat in ꝑuatione bñficij. Nunc venio ad notabilia 7 ꝓio nō q̄ purgatio q̄cūq; indicit⁹ p sñiam. An autē sit diffinitiua vel interlocutoria dicā.j.sup glo.ij. Nō scdo ſm vnū intellectū q̄ ꝑsumptione faciēte ꝓ actore pōt reus sub ꝓditōne ꝓdēnari nisi p iuramētū se purgauerit.ad ff.l.generalit⁹.C.de re.cre.7 iureiur. Ex ff 7 ex tex.nō q̄ sñia sub ꝓditione pōt ferri.dic tñ q̄ sub ꝓditōe extrinseca ferri non dz lata tñ tz.l.j.§.biduū.ff.qñ appella.sit.7 ij.q.vj.§.biduū. Sed ꝓ ff facit q: gestū ꝓ legē est nullū vt.l.non dubiū.C.de legi.7.x.di.vides.7 regula q̄ ꝓtra ius.li.vj. So.dic q̄ ꝓ ius ꝓcedit regularit⁹. Fallit qñ lex ꝓcedit vltra sustinēdo factū ꝓ legē.vt no.Di.in regula q̄ a iure.li.vj. Seq̄tur bar.in.d.§.biduū.7 nō hāc solutionē.vide glo.in.c.tua.de spon.duor⁹. Nō ibi ad cui⁹ ꝓlationē.q̄ tps.x.dier⁹ ꝑfixū ad appellādū currit a ꝓlatione sñie.7 sic ñ excluditur a numero dies illa in q̄ fuit sñia lata ff tps currit de momēto ad momentū a principio tñ ff tps est vtile ff in ꝓgressu est ꝓtinuū.vt ꝓbat⁹ in.d.l.j.§.dies.ff.qñ appel.sit.vbi tex.cū glo.7 in d.§.biduū.x.dies.ij.q.vj.si enī iudex a q̄ 7 ad quē non faciunt sui copiā tps nō currit.vt in locis ꝓalle.cōsulit tñ ibi bar.vt ps ff ꝓtestet⁹ 7 appellet coram publicis ꝑsonis.7 ꝓio ff vt tex.in.c.pastoralis.§.ꝓterea de offi.ordi. 7.c.fi.de appel.7 dic vt ibi. Nota q̄ tps istud decendij currit a tpe late sñie nō autē a tpe finiti termini ꝓfixi ad aliq̄d faciendū.7 est rō q: incontinenti cum sñia fertur ps ꝓdēnata grauata est. Nā videm⁹ idē esse cum sñia fert⁹ sub ꝓditione.d.§.biduū.fortius q̄ idē dicendū cū sñia pure fert⁹ licet ꝑfigat⁹ termin⁹ ad executionē actus. Nota q̄ sñia ante lapsū.x.dier⁹ non hz auctoritatem rei iudicate.si ergo ante mādat⁹ executioni dz talis executio revocari.de q̄ vide bo.tex.cū glo.in.c.nō solū.de appel.li.vj. Et cū iste tex.loq̄tur indistincte dicam hoc ꝓcedere tā in ciuili q̄ in criminali.facit q̄ dixi.ff.e. c.ꝓsanguinei. Nō ibi p interptationē iuris ꝛc.q̄ sententia trāsit in rē iudicatā ex interptato 7 ꝑsumpto acquiescere ptis. Nā ps non appellādo vr̄ acq̄escere sñie 7 in ff tene mēti istū tex. Et alibi tex.nobilis dicit q̄ nō appellans ꝓfirmat sñiam.vt in.l.fi.C.de sen.q̄ sine certa quā. 7 in.l.ab eo.C.quō 7 qñ iudex.dr̄ q̄ non appellās ꝓstat assensū sñie. Et ff faciūt ad.q.an ex sñia ꝓdēnatoria iniusta oriat⁹ obligatō naturalis: 7 videt⁹ q̄ sic quia non appellando ps ꝓsentit 7 ex ꝓsensu oriť natural⁹ obligatio.l.j.ff.de pactis.7.c.j.eo.ti. Hanc.q.formal bar. in.d.l.ab eo.7 refert varias opiniones.quidā enī tenuerunt q̄ sic. Ja.xo bu.dixit q̄ aut q̄s potuit appellare ff noluit 7 oriť natural⁹.vt in dictis iuribus.sed si appellat semel vel bis 7 succūbit non pōt amplius appellare tunc quia inuitus tacet non oritur nālis. Bar.tz indistincte q̄ ex sñia nō oriť obligatio nālis vera q: sñia non tollit obligationē naturalē.vt.l.iulianus.ff.de ꝓdi.inde.non ergo inducit q: facilius tollitur q̄ inducat⁹.l.si vnus.§. pactus.ff.de pac. Et adꝺid⁹ q̄ iura dicūt de ꝓsensu rñdz q̄ nō appellās vere nō ꝓsentit sed ficte q: sepe q̄s omittit appellationē execrās litē 7 timēs vexationē iudicior⁹. Ad ff bo.tex.in.l.item si res.in fi.ff.de alie.iu.mu.cā fac.7 ff est in dubio ꝑsumēdū.ar.in.l.cū de indebito.ff.de ꝓba.sed iura vt sit litiū finis ꝑsumunt seu fingūt cōsensū ad ff vt ꝑcludat⁹ via appellādi 7 ff sentit Jnno.in.c.q: plerīq;.de imu.eccle.facit qđ no.glo.in.c. pastoral⁹.§. q: vero de offi.dele.7 Jnno.7 Jo.an.in.c.sacro.de sen. excō.7 ff nōbis Nō in x.sed nec q̄ iudex pōt ex cā minuere tēpus 7 dilationē a iure ꝑfixū.an ff ꝓcedat in distinctē: vide qđ plene dicā in.c.cuz sit.j.de appella.ꝓ Bar.in.l.ij.ff.de re iudi.ꝓ Di.in regula indultū.de reiur.li.vj. Nota q̄ spōte recipiēs minor⁹ dilationē q̄ a iure disponat⁹ vr̄ iuri suo renunciare.facit.l.ad solutionē.C.de re iudi.vide tex.cū glo.in.c.vxor.xvij.q.iiij. Nota vltimo q̄ ab executore regularit⁹ nō appellat⁹.

Rō quia nō grauat ipse sed si qō grauamē inest illud fuit inflictū a iudice q̄ mādauit.executor enī ē simplex minister.l.executorē.7.l.si vt ꝓponis.C.de execu.rei iudi. Ideo ab illo iudice erat appellādū.vt no. Inn.in.c. sepe de appel.sed si executor excedit modū sibi iiunctū tunc ab eo appellari pōt q; ipse 7 nō iudex grauat.l.ab executore.ff.de appel.7 ℔. Oppo.dī ℔ q̄ iste post decendiū nō exprimebat causā in appellādo.vī em̄ q̄ etiā si causā exp̄ssisset nō erat audiēdus q; snīa transit in rē iudicatā.vt.s.c.cū inc̄. Jo.glo.ij.fatetur ꝓtrariū.7 dic q̄ ad facilior̄ repulsionē appellātis ponderabat ℔ q̄ non exprimebat cām. Et hinc sūpta occasione glo.ista prosequit an sit ī appellatōe cā exprimēda:7 dic vt in ea.7 de appellatōe ab inc̄locutoria.dic vt ī.c.vt debit? .j.de appel. 7 plen? vt in cle.appellāti.eo.ti.7 regulariter est exprimēda cā vt ibi.q̄d in inc̄locutoria habēte vim diffinitiue:dic vt no.in.d.cle.appellāti.7 dicā.j.ti.pri. puenit.de appellatione a diffinitiua dic q̄ nō ē necesse cām exprimere.7 si cām exp̄ssit pōt illā vel aliā prosequi vt.l.scio.ff.de appel. Sed ℔ queritur an snīa per quaz inducit purgatio sit interlocutoria vel diffinitiua:tres sunt opiniones. Prima Inno.q̄ vī tādem tenere q̄ sit diffinitiua. Secūda est abba.q̄ est interlocutoria quia nō imponit finē cause imo absolutoria vel ꝓdēnatoria ferēt cum purgationē reus p̄sistit vel in ea prestāda defecit.j.de pur.ca.cū.p. Tercia ē opinio Jo.an.distinguentis in modo ꝓnunciandi. Aut em̄ ferēt snīa nisi se purgauerit 7 est diffinitiua. Aut simplicit fuit indicta purgatio 7 tunc ē interlocutoria. Ut p hāc distinctionem reducas ad cōcordiā has opiniones p̄rias.7 credo q̄ ℔ fuit de mente Inno.7 abba.dico tn̄ q̄ si dubitatur an sit purgatio indicēda 7 iudex ꝓnunciauit illā nō indicendā ℔ snīa est diffinitiua vel saltē hz vim diffiuitiue cū non expectet alia snīa. Ad ℔ qō le.7 no.in simili. in.c.significantibꝫ.de offi.dele.7 in auc̄.habita.C.ne fi. ꝓ patre.7 p Bar.in.l.si titia.ff.de accu.7 qō dicā in.d. c.puenit. Quero q̄re lr̄a dicit q̄ ℔ nō erat locus nisi suscipiende purgationi:Jo.glo.ij. q; petendo inducias vt dī in ꝓncipio vī approbasse snīam.allegat multa iura. In p̄rium adducit.iij.q.iij.offerat. vbi habet q̄ hz reus recipiat inducias nō tn̄ p ℔ ꝓsentit in iudicez dicit Jo. an. q̄ p̄rium loquit in inducijs deliberatorijs q̄si ℔ loq̄tur de inducijs ad snīe executionē. Hz aduerte q; glo. ista nō ponderauit bene principiū.c. ℔ enī nō dī q̄ reus petijt inducias ad se purgādū ℟ q̄ terminus sine ꝓdictione recepit.7 differētia ē maxima inc̄ petere 7 recipere. Itē glo.ista iudicio meo loq̄tur ꝑ tex.q; tex. p̄supponit istū potuisse appellare infra decēdiū. 7 sic nō renūciauit appellationi interponēde. Nec obstat.l.ad solutionē.C.de re iudi.quā glo.induxit pro se q; illa loquitur cū quis petijt terminū ad soluēdū.7 sic ad executionez snīe quo casu merito vī approbare snīam. Sed ob.iste tex.in ℵbo ℟ nec vbi innuit q̄ sponte recipiens terminū breuiorē videt appellationi renūciare nedum interpositē sed interponēde. Doc.apte nō senserūt cōtrarietatez istā que oriē ex tex.sed instāt dūtaxat super secūda pte.c.an recipiens breuiorem terminū q̄drimestri sit exclusus a beneficio appellandi vel a beneficio legali super toto q̄drimestri. Hostiē.ponderat tex.in verbo sponte vnde secus ꝑm eum si ꝓdixit vel inuitus recepit q; iudiciū reddit in inuitū.l.inter stipulātē.§.si stichū. ff.de ℵbo.ob. quasi sentit q̄ recipiēdo inuitus seu cum cōtradictione nō fecit sibi p̄iudiciū. Inno.ℵo dicit q̄ sponte p̄sumit qui p̄fixo sibi tali termino nō appellat hz ꝓdicat cū non sufficiat ℔ casu ꝓdictio sine appellatione Et facit q̄ ipse idē no.in.c.ad petitionē.de accu. Sed in p̄ma pte.c.sup̄ verbo recipiens.dicit q̄ recipiendo istū terminū ad se purgādū vī appellationi facte renunciasse sed nō faciēde. Et idē ibi Jo.an.℔ sup̄ glo.exp̄sse nō eligit sed dicit ex ꝓdictis colligi q̄ diuersa sunt petere 7 recipere. Idē recipe sponte vel ꝓdicere tm̄ vel etiā appellare. Do.an.latius sic distinguit q̄ aut suscipitur terminus vel fit actus tendēs ad exclusionē iurisditionis 7 defensionē appellationis 7 tunc nō renunciat appellationi etiā interponēde.vt in.c.si a iudice. de appel. li.vj.7 vide ibi bonam glo.sup̄ ℔. vtputa cum appellās suscipit terminū ad ꝓbationē grauaminis ad effectuz reuocandi grauamen. Et idem tenent dd.de ro.deci. cclxxxviij.circa medīū. Aut suscipit termin? ad executionē snie vel grauaminis illati 7 tunc renunciat appellationi.vt in.d.l.ad solutionē. Aut termin? non consonat fini grauaminis 7 tunc non videt interponēde appellationi renunciare.vt no. Inno.in.c.sollicitudinem j.ti.pri.facit qō no.in.c.significauerūt.de testi.ubi suscipiendo terminū ad deliberandū non vī quis renūciare facultati appellādi.vt in.d.auc̄.offerat. Si vero tpe q̄ suscipit terminus pendet appellatio tunc si terminus vel actus p̄supponit iurisditionē a iudice inducit ipsi? renūciatio alīs secus.adducit notata in .d.c.sollicitudinem.7 Jo.an.in.c.fi.de appel.li.vj. Sed per ℔ vt vides nō solvitur ℟ietas quā sup̄ dixi,pcedere ex ꝑma 7 scda pte.c.ideo pro pcordia 7 clariori intellectu totius.c.dico sic q̄.c.istud vt p̄dixi pōt intelligi q̄ ponat duas sententias diffinitiuas. Prima fuit vt q̄s se purgaret infra x.diez hunc terminū recipit reus sine ꝓtradictione vt dicit in lr̄a. An autē p ℔ renunciauerit appellationi interponende:tex. vt dixi videt innuere q̄ nō vt pz in ℵ. taliter.7 potest iudicio meo esse rō quia suscipiendo q̄s terminū a iudice prefixū post illatū grauamē nō vī appellationi interponēde renūciare cū habeat ante appellationē parere iudici.7 ideo cū nō fecerit actū tendentē ad executionē grauaminis non renunciat facultati appellādi.℔ vī velle Inno.in.d.c.sollicitudinez.7 Jo.an. in.c.fi.de appel.li.vj. Secus autē si vult petere terminū vt ibi dicit Jo.an.7 probat in.l. ad solutionē ꝑalle. et sic pōt intelligi prima ps.c. Nō ob. lr̄a in eo qō dicit q̄ nō erat locus nisi suscipiende purgationi q; lr̄a loquit habitō respectu ad lapsum.xx.diez in q̄ termino includitur tps decendū ꝑfixum ad appellādum. Secūda ps.c. ponit aliā snīaz in qua ꝓdēnato in actione psonali fuit ꝑfixus termin? q̄drimestri breuior 7 reus hūc terminuz sponte recepit.p hāc em̄ susceptionē sponte factā renūciauit appellationi etiā interponēde vt clare innuit lr̄a in scda pte 7 ℔ ideo q; spōte terminū breuiorē recepit 7 sic nō fecit vt iudicis precepto obediret pēdente tempe ad appellandū sed animo volendi soluere in t̄mino prefixo.vnde cōsidera q̄ in scda pte ponit illud aduerbiū sponte non autē in prima qō nō est sine ministerio. Si ℵo intelligim? q̄ tex.ponat vnā snīam sub ꝓditione latam tūc est difficile rndere ad hāc ꝓtrarietatē q; verbū sponte tunc hz q̄lificare de necessitate totā sententiā.et eo respectu quo pōt reus appellare quo ad breuitatem termini ita nec quo ad onus subeunde purgationis et tunc est dicendū q̄ papa in ℵ.talit ponderauit lapsum x.diez ad facilior̄ exclusionē appellare volentis nec restrinxit se ad cām cū terminus fuit sponte receptus sed simplicit respectu cuiuscunq; sentētie.vnde iste nec an̄ decendiū potuisset appellare q; videt extunc snīam approbasse vt in fine.c.dicit 7 quelibet solutio pōt sustineri. Sed ego reuoco in dubiū secdam pt̄ē.c.an ps non appellādo a termino isto breuiori q̄drimestri videatur sibi p̄iudicare.cū tex.in.l.iij.§. siq̄s ꝓdēnatus. dicat q̄ si iudex artat illū terminū lex supplet. Do.glo.℔ in ℵbo attari.dicit q̄ aut iudex ex iusta cā artat hunc terminū 7 valet vt ℔.7.l.ij.ff.de re iudi. Aut nulla causa assignata 7 tunc lex supplet.vt in.d.l.iij. Aduerte quia glo.nō ponderat tex.in ver.7 qui ab initio ꝛc.vbi clare innuitur q̄ etiam si sine causa iudex decurtauit terminuz imputandum est sponte illi recipienti.alīs verb.ille superflueret quia vbi iusta causa subest nō req̄rit q̄ sponte

faciat quia iudiciū reddit in inuitū. 7 hoc tenet bostiē. hic qu tamē ad questionem nr̄am rn̄det q aut sponte fecit 7 s bi p̄iudicat. Aut p̄tradixit 7 tūc secus. Et hāc opi. sequitur hic do. an. Jnno. dicit q req̄ritur q appellet a l's nō sufficeret p̄tradictio. vt supra dixi. Sz certe p̄tra hanc opi. Jnno. vī ter. in. d. l. iij. §. si quis. nam si lex supplet vbi fit abbreuiatio sine causa nō pōt appellari quia nullū subest grauamen. Jdeo videt q satis sit ad habendū quadrimestre q pars sponte terminuz nō recipiat. Et tam circa primā ptem. c. q̄s scdam distinguo vtiliter sic q aut cōdemnatus petijt terminuz breuiorē ad soluendū q̄s sit termin⁹ iuris 7 tūc recessit a termino iuris 7 renūciauit tam appellationi interposite q̄s interponendę. p hoc tex. iūcta glo. notabili in. l. ad solutionē. C. de re iudi. aut p̄dixit vel nō spōte recepit 7 tūc nō vī approbare terminū. ar. ff in eo qđ pōderat q spōte recepit nec recedit a bn̄ficio appellationis interponēdę. vt sup̄ in p̄ria pte. c. q nō tenet in cōtinēti appellare cū habeat a iure. x. dies ad appellandū. ad ff qđ no. Jnno. in. d. c. sollicitudinē. 7 Jo. an. in. d. c. fi. de appella. li. vj. An aūt ff casu facit sibi p̄iudiciū si nō appellat infra. x. dies: res ē satis dubia p illaz. l. iij. vbi dī q lex supplet iudice sine cā abbreuiāte. ff in p̄nū fac c. j. de dila. vbi fuit opus appellare a termino breuiato Jnno. in. d. c. ad petitionē ppe finē vī dubitasse. Nam in casu quo iudex sine iusta causa moderatur dilatōes iuris dicit q sentētia ē nulla ꝑm quosdā vl op⁹ ē appellare 7 iusta erit appellatio. 7 sic non bn̄ firmat. Ego distinguerem sic q aut iudex sine cā moderat dilationē iure dandā cū ministerio iudicis 7 tūc opus ē appellare etiā si sine cause cognitione iudex terminū abbreuiat 7 sic intelligat Jnn. in. d. c. ad petitionē. 7 in. c. j. de dila. etiā si eēt talis dilatio in qua ius diceret nō minorē dā dam vt i casu. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. 7 etiā i illa loq̄tur Jnno. in. d. c. ad petitionē. Jn ūlis em̄ cū interueniat iudex ministeriū sat̄ pz iudicis officiū etiā p iudice p̄sumit. Aut iudex sine causa moderat dilationē a iure datā sine iudicis ministerio. vt in quadrimestri et tūc satis ē p̄dicere seu nō spōte recipe q: lex immediate supplet. vt in. d. l. iij. 7 ff iudicio meo videt de mēte bar. in vtroq̄ mēbro. in. d. l. ij. in p̄. itē q̄ro ꝛc. 7 ff puto p̄cedere q̄n iudex artauit sine cāe cognitione. Si autē cā cognita lz male fuerat arbitratus tūc opus ē appellatione q: sn̄ia tūc nō ē p̄ ius cōe sed p̄ ius litigatoꝝ vt sentit Jnno c. in. d. c. ad petitionē. facit. c. cū int̄. sup̄ eo. 7 qđ in simili no. gl. in. c. cupientes. §. q si p viginti i p̄. bo p̄riuatos. de electi. li. vj. Facit ff lra i eo qđ dicit q istud q̄drimestre pōt artari a sedēte in medio. i. cū cause cognitione q: iudex dz sedere p tribunali 7 cū cause cognitione ff facere. vt le. 7 no. in. l. a p̄cedēte. C. de dila. Quis aūt hz p̄bare in cā appellationis an appellās q sine iusta cā terminū iuris breuiauerit. an appellat⁹ q ex cā fecerit: vide p Jnno. in. d. c. ad petitionez. vbi vī sentire q in dilationib⁹ arbitrarijs habebit p̄obare appellans cū iudex p̄sumat iuste atbitratū fuisse. arg. c. ad audientiā. de p̄scrip. Jn alijs p̄o que determinant a iure lz dent cū iudicis ministerio dz appellatus seu iudex cū p̄cedit ex officio iustā cām p̄bare q: sine iusta causa nō debuit recedere a dispositione legis. ar. d. l. ad pemptoriū. cū. l. seq̄nti. ff. de iudi. Et scias q licz iudex nō possit sine causa artare tps q̄drimestre p̄rogare tn̄ pōt q: p̄rorogatio ē fauorabilior. ita tz glo. in d. l. ij. 7 l. iiij. §. siq̄s p̄alle. 7 facit tex. i. d. §. siq̄s. qđ ego intelligo quo ad hoc vt factū iudicis valeat nisi appelletur sed puto q appellari poterit q: nō dz aliā partez sine causa grauare. Jtē tex. i. d. l. ij. vī innuere q ex cā dz p̄rogare. q̄ro vtrū q̄sq̄ iudex possit ex causa hunc terminū p̄rogare? dic q ordinarius ff poterit. Jtē iudex deputatus sup̄ executōne sn̄ie q: ff concernit ipam executionē. Jtem delegatus dūmō habeat executōem sententie al's secus quia esset im ponere legem superiori. ff legūtur 7 notantur in. d. l. ij. Quero an ff tps quadrimestre sit dandū etiā his q a principio cōfitent debitū cū tūc nō feratur sententia sed fiat p̄ceptum de soluendo iuxta notata in. c. dudū. ij. de elec. 7. q. q. j. nos in quē q̄s. 7. l. j. C. de cōfes. Jo. glo. in. l. si debitori. ff. de iudi. sentit q nō ff datur tūc terminus decē diez. Jdē dicit glo. in. §. omnis. insti. de ꝛbo. ob. sed in p̄trariū vidēt tex. apertus. in. l. certū. §. fi. ff. de cōfes. ideo dic melius vt no. bar. in. d. l. si debitori. q de iure dandum est illud tps ff ex p̄suetudie inualuit vt det̄ illud tps. x. dierū. Ex quo infero q cessante cōsuetudie seruabit. d. l. certū. vt detur quadrimestre. Sz q̄ro iuxta p̄dicta de vtili. q. Nūq̄d indistincte infra quatuor mēses vl p̄dictos. x. dies. reus nulla molestiā patiet? Jo. dicit q post cōdemnationē si vult vti illis dilationib⁹ tenet satis dare de soluendo in termio. tex. allego singularē in d. l. si debitori. Et ff no. ibi bar. 7 ff ē rō q: hoc tps dat cōdemnato miserationis gratia. l. si cum multi. ff. de cōpensa. ergo interim debet satisdare. vt. l. vniuersa. C. d p̄ci. impera. offe. vbi nōbilit dī q si p̄nceps p̄cedit alicui rescriptū sup dilatione debiti nō valet alit nisi caueat de soluēdo in termio. Et p illū tex. fuit al's p̄sultū q si dat alicui saluusc̄oduct⁹ vt ifra certū terminū nō possit a suis creditorib⁹ p̄ueniri dz intelligi dummō satisdet de soluēdo post t̄minū. qđ ē valde nōndū. Et est rō oim p̄dictoꝝ q: posset iterꝝ fugē qđ eēt iniquū. Et ex hoc dixit bar. i. d. l. si debitori. nōndū q ifra illd tps q̄tuor mēsiū possit debitor capi et carcerari nisi caueri. vt. d. l. si debitori. vel bonis cedat. vt. d. l. j. q̄ bo. ce. pos. qđ ego limitarem q̄n debitor laboraret inopia. ita q verisimiliter timeret de fuga. Nam si bona sufficiētia dz nō dz capi p debito. ad ff gl. nōbilis in. l. iij. §. tutores. ff. de suspe. tu. quā seq̄tur ibi bar. q: si primo discutiūtur mobilia q̄s p̄ueniat ad immobilia 7 p̄ius immobilia q̄s descēdat ad noīa debitoꝝ. vt. l. a diuo pio. §. in vēditōne. ff. de re iudi. multomagis dz ff miserior⁹dia adhiberi circa p̄sonā vt pri⁹ discutiant p̄dicta q̄s p̄ueniat ad p̄sonā. facit. l. sciendū. ff. q̄ satisda. co. cōpellat ergo cauere capitis pignoribꝫ si illa habet sufficientia. ar. in. l. j. ff. de ven. in poss. mit. 7 insti. de satisda. tu. ppe finē. Dz dictū bar. pōt p̄cedere ꝑm varias locoꝝ p̄suetudines 7 statuta q̄ p debito indistincte pmittūt captu-ram. 7 ff singularit notab⁹ q: doc. nostri hāc vtilē materiam omiserūt. Uenio ad glo. vltimā 7 oppo. cū ea p̄tra tex. in eo q dicit ab executore nō posse appellari nisi moduz excedat. vī. n. q nullo casu ab eo appellari debeat q: aut executor nō excedit modū 7 tunc clar⁹ q ab eo non appellatur. vt ff. 7. d. l. ab executōne. ff. de appel. Aut excedit modū cōmissionis. 7 nō ē opus appellare. q: nō tz qđ agit ppter trāsgressionem forme mandati. vt i. c. cū dilecta. de rescrip. et. c. venerabili. de of. dele. So. glo. multū instat 7 in effectu vult q executor potest facere qđ mādatur 7 aliquid vltra 7 sic nō puer tit formam. vñ rōne illius excessus opus est appellare. 7 ponit multos casus in q̄b executor pōt ḡuare. Dz p̄cedēs dictū glo. in fi. opponit. de. l. diligēter. ff. m ā vbi fuit mandatū alicui vt equū emeret p. x. et emit p pluri. Dī ibi q iste excessit fines mādati et sic in nullo obligat mandatorē. ecce ergo q faciēdo aliquid vltra mandatū vī excedere fines mandati. gl. nō soluit. Jo. an. dicit q q̄nq̄ mandatū ē limitatū in certo 7 tūc id in quo excedit nullū est in p̄rio. Q̄nq̄ mādatū ē limitatū in incerto vt q mittat in possessione bonoꝝ valentiuz centum vel hereditarioꝝ vel que possidebat testatoꝝ. 7 q: de his dubitari pōt appellandū est vt in superiori pte glo. 7 p̄cor dat. s. eo. cū inter. 7 optime loquitur. Et ex his habes vnam solutionem ad p̄rium principale supra formatū vt dicamus. s. q ab executore appellat seu necesse est appellari. vbi pōt p̄babiliter excedere modum

vt in exemplo supra posito. ¶ Secūdo dic q̄ pōt grauare nō excedendo fines cōmissionis puta q̄ vult exeq̄ sibi iniunctū sed non vult admittere exceptionē legitimā quā tenet̄ de iure admittere. tunc. n. q̄ grauat ptē 7 est iudex in actu executionis est opus appellare. alīs factum suū transiret in rem iudicatā quia faceret contra ius litigator 7 nō cōtra ius cōstitutōnis sicut opus est appellare a iudice cū legitimā exceptionē nō admittit. vt in. c. interposita. 7 in. c. vt debitus. de appella. ¶ Quas aūt exceptiones 7 qñ executor tenet̄ admittere tractāt ħ doct. intricate. tu aūt dic vt clare diri in. c. decetero. supra eo. 7 vide ad materiā huius glo. quod no. glo. in l. ab executione. C. quor app. nō recī. 7 in. l. ab executore. ff. de appel. ¶ Tercio dic ſm hostien. q̄ licet non sit necesse appellare quando excediturmodus ita q̄ actus sit nullus tñ vtile est appellare vt euitet grauamē facti q̄ de facto posset fieri executio quā tñ sepe iudex propter appellationem omittit sicut sepe appellat̄ ad istum effectum a sñia nulla. vt in. c. dilecto. j. ti. prori. l. carmelia. ff. de iurepatro. p. bart. in. l. si expressim. ff. de appel. ¶ Item 7 q̄rto ſm eum lz executor velit facere qđ sibi mādat̄ tñ mādatū posset esse iniquū vel nullū vel surrepticiū 7 tūc pōt appellari ¶ Preterea 7 q̄nto ſm Jo. an. possz excedē modū si turbat ordinē executionis q̄ ē vt primo in mobilib. secdo in immobilib. tercio ī noīb⁹ fiat executio. vt. d. l. a diuo pio. ff. de re iudi. ħ Jo. an. nō aperit an sit ħ casu necesse appellare. qđ ē q̄rere an teneat executio illa ordine nō seruato. nec doct. alij tractāt ħ. Bar. in. d. l. a diuo pio. dicit q̄ factū tz. vnđ opus est appellare ex transgressione illius ordinis quia ille tex. nō ponit illū ordinē vt substātificū. qđ mihi satis placet ħ credo q̄ hūc ordinē induxit vel pro minori piudicio vel vt citius fiat executio. 7 sic cā ꝛ̄setur vtilitas ptis si senserit ex ħ se grauari debet appellare. 7 ħ bñ notab. Item dic ibi gl. q̄ in mobilib⁹ dz seruari ordo q̄ primo dz capi qđ min⁹ nocet debitori qđ dicit ibi bar. bñ notandū. 7 sic vī q̄ ille ordo sit inductus fauore debitor. Idem putat bar. in reb⁹ immobilib⁹ ne pro modica q̄ntitate vendat̄ magna res 7 si ꝓtra fiat poterit appellari quasi excedatur modus. Quid aūt si non fuerūt capte res ſz psona ē coacta soluere. vide bonus ter. ī. l. fi. in fi. ff. qđ me. cau. ad quem remittit bar. in. d. l. fi. sed in dicio meo remediū erat a p̄ncipio vt appellaret a illa captura q̄ excedebat̄ modus. vt in. d. l. ab executione. C. quor appel. nō recī. 7 qđ ibi no. Sed si nō appellauit 7 soluit debitum tūc illud repetere ciuile est vt innuit tex. in. d. l. fi. Cōclude ergo ex oib⁹ p̄dictis q̄ in multis casib⁹ appellatio ē necessaria 7 q̄nq̄ vtilis tm̄ ab executore. Et dic q̄ dupliciter pōt ab executore appellari. primo a pronūciatōne iudicis de exeq̄ndo si perperā 7 iniuste dicat̄ pronūciasse. secdo ab executione facti quā facit ipe iudex seu eius nūcius modū excedēdo vt le. 7 no. in. d. l. ab executione. et l. ab executore. ff. de appel. 7 ħ in tex. dū generaliter loq̄tur. ¶ Sed q̄ro ad quē appellabitur. Jo. dic cōiūgēdo bart. in. d. l. a diuo pio. §. sñiam. 7. d. l. ab executore. ff. de appell. q̄ aut q̄s appellat a iudice ꝓnunciante sup executione fienda et tūc in dubio appellandū est ad superiorem ipi⁹ iudicis vt in. c. dilecti. de appel. 7 l. j. C. vbi 7 apud quez. aut appellat̄ ab executōne facti 7 tūc aut iudex exeq̄tur sententiā p nūciū aut implorat officiū alteri⁹ iudicis ī cuius territorio erat res. Primo casu aut nūcius exequitur ꝓut sibi fuit iniūctū 7 appellādū ē ad superiorē ipius iudicis nō aūt ad ipm̄ iudicez q̄ ipe grauat 7 nō nūci⁹ qui nude exeq̄tur factū sibi iniūctū. Is. n. facit cui⁹ nomine fit. vt in. c. nouit. de appel. 7 in. c. cū venissent. de resti. spo. aut grauat ipe nūcius. vt puta quia excedit modū 7 tūc appellabit̄ ad ipm̄ iudicem q̄ executionem cōmisit q̄ ipe ē superior immediatus potent tñ grauatus etiā siue appellatōe implorare officiū iudicis ꝓ guamē nuncij. ar. in. d. l. a diuo pio. §. si sup reb⁹. ¶ Secundo casu cū implorauit auxiliū iudicis alteri⁹ territorij aut ille exequitur 7 tūc appellandū est ad superiorem suuz q̄ ipe exequitur iure ꝓprio 7 nō vt delegatus cū executio vt mixti imperij regulariter non denegat̄. ad ħ. c. postulasti. in fi. de fo. cōpe. 7 in. c. romana. §. cōtrahentes eo. ti. li. vj. vbi satis innuitur q̄ iure ꝓprio exequitur et non vt delegatus alterius iudicis. Ad idē. l. cum vnus. §. is qui possidere. ff. de bo. auc. iudi. poss. aut alien⁹ iudex non exequit̄ sed p̄stat auxiliū 7 tūc aut ē auxiliuz facti aut iuris. Primo casu appellatur ad superiorē ipi⁹ iudicis exeq̄ntis quia ipse grauat et nō ille qui p̄stitit auxiliū facti puta familiam. 7 sic si potestas p̄stat in executione familiam epiſcopo modū excedēti in executione appellabitur ad archiepiſcopū vel ad papam nō aūt ad superiorem potestatis. Si p̄stat auxiliū iuris puta quia pro executione sentētie late a potestate eps excōmunicauit inuādo ptātē. iurta nōta in. c. j. de offi. or. 7. c. lz. ex suscepto. de fo. cōpe. 7 tūc appellabit̄ ad superiorē istius excōicatoris q̄ actus suus ē q̄ me grauat ſm bar. Ego puto q̄ pōt etiā appeliari ad superiorē potestatis quia ipe etiā grauat implorādo iniuste auxiliū ꝓtra me. 7 q̄ cām damni dat damnū dedisse vī. in. c. fi. de iniu. 7dā. da. ¶ Quero an in appellatione ab executione sit exprimēda causa? dic q̄ sic q̄ regulariter est interdicta appellatio vt ħ et alīs iuribus superi⁹ allegatis 7 ex certa causa dūtarat permittit̄. s. cū modus excedit tur. Appellans ergo in materia ꝓhibita debz exprimere cām ad iustificandā appellatōnē pīsertim cū ista sit q̄dā interlocutoria vel habens vim interlocutorie a qua nisi cā exp̄ssa non appellat̄. vt in. c. vt debitus. de appell. 7 q̄ sit cā exprimēda tz spe. in ti. de execu. sen. §. nūc dicendū. ꝛ̄. sed nūquid. Et ponit Jo. an. in addi. spe. ī ti. de appel. §. in q̄bus. ꝛ̄. q̄ntus. 7 do. an. ħ 7 barto. in. d. l. ab executore. ¶ Ulterius iuxta p̄dicta quero an p appellatōnē interpositā ab executore seu executōne sñie suspendat̄ executio in totū? Go. dico. q̄ de ħ ē ter. nōbilis in. l. ab executione. C. quor appel. nō recī. 7 dic q̄ aut nō exprimitur iusta causa in appellando vel nulla 7 nō est deferenda executio. ar. ħ. 7 ibi. Aut exprimit̄ iusta causa de qua dubitat̄ an sit ꝛ̄a 7 tūc suspēditur executio ħ res mobiles 7 fructus rei mobilis in quib⁹ erat executio fienda debēt sequestrari 7 pendēte appellatione apud sequestr̄ remanere. vt in. d. l. ab executione 7 per ħ notant̄ dicit ibi bar. q̄ si aliq̄s capit̄ ꝓpter debitum 7 ab ipa captura appellat̄ nō debet statim relaxari ħ pendente appellatione dz retineri sicut de re mobili seruat̄ quia ponit̄ in sequestr̄ vt predixi qđ no. Et ad limitationē predictor̄ vide notabile dictū spe. ī ti. de sen. excō. §. nūc dicendū. ꝛ̄. ħ nūq̄d. vbi dī q̄ si in appellatōe exprimit̄ in quo modū excedit ita q̄ cā nō ꝓcernit totā executionē ħ ptem in illa tm̄ parte suspendit̄ execucio Si ꝛ̄o nō exp̄mitur ħ ī genē dixit q̄ excedit modus appellationis tūc ratōne incertitudinis suspēdit̄ executio in totū. 7 hāc opi. seq̄tur ħ do. an. Sed tu aduerte q̄ illa fuit originalis opi. vber. vt ibi recitat spe. ħ spe. ibi in fi. vī ab ħ vltimo recedere dicēs q̄ cū cā sit in appellatione exprimēda ħ qđ nō bz dubiū quasi velit dicere q̄ cū teneat̄ sp exprimē cām nō cadit dubitatō an appellatio ꝓcernat totā executionē an partē q̄ ħ facile est ꝓpendere ꝓpter exp̄ssionē cause. 7 ħ puto esse de iure. Ān nō puto valere hāc appellationem appello quia excedit modū in exeq̄ndo q̄ cā grauaminis debet exp̄mi nominatim 7 nō in genere. vt in cle. appellanti. de appel. ¶ Et nō singulariter ħ dictū q̄ si causa concernit ptem nō suspendit̄ executio in totū. facit in ꝓpriū qđ dixi in. c. sup eo. de appel. ħ dic dic q̄ illud ꝓcedit ī iudice q̄ dz cessare in totū cū in multis habeat arbitrari. secus in executore q̄ cū sit nudus mīster n̄ repellit̄ p̄textu suspitionis. no. in. c. nouit. de appel. qđ bñ nōbis. Postre

mo ponit ℔ host. questionem satis facilem iudicio meo an iudex delegatus deputatus ad causam decidendaz infra mensem post mensem possit absoluere si reum infra mensem excõmunicauit ꝓpter cõtumaciã. & cõclusio est q nõ q ia expirauit iurisditio p mensem lapsuz. vt in. c. de causis. de offi. dele. & vide qõ le. & no. in. c. pq renti. eo. ti. an aũt excõmunicatus possit impetrare rescriptum sup nullitate sententie a qua non appellauit ne mãdetur executioni tacito de excõicatione? Host. tenuit q sic sed Jo. an. cõtra p. c. j. de rescrip. li. vj. et ℔ verius cũ ℔ casu sit actor. dixit etiam hosti. excõicatuz cõtra quẽ lata fuit sententia nulla posse implorare officiũ iudicis vt illã reuocet. Jo. an. dicit ℔ vez nisi excipiatur p decretalẽ pia. de excep. li. vj. quod placet cõiter modernis. puto tñ q cõtra executorẽ sentẽtie possit excõmunicatus legitimas exceptiones opponẽ vt euitet grauamen iuris vel facti. Nã ℔ casu est reus necessarius quia stimulatur per executorem. ad ℔. c. cũ inc. de excep. & quod notauit Jo an. in. d. c. pia.

Jcut nobis. Las. Snia sine expssiõe cãe lata tz. ita cõiter summat. Ego pleni⁹ summo sic. Sententia põt ꝓbari p testes lz nõ deponãt de causis q solent iudicẽ mouere ad sententiandu. cõis diuisio. scda ibi cũ aũt. Nõ ibi restitutionẽ. q ꝙs põt petẽ reduci se ad statũ recipiendi annuã pẽsionẽ seu pstationẽ agẽ do possessorio. & hẽo istũ tex. in ar. p singulari qm ℔ nõ dr q respectu alicuius rei repetat hic ãnua pstatio et sic vr q possit agi possessorio. p iuribz mere psonalibz facit glo. no. ij. q. ij. nullus. Sed de materia remitto ad plene notata. in. c. qrelã. de elec. Nõ scdo modum et practicã excipiẽdi de re iudicata & talis exceptio ẽ litis finite iõ bz impedire litis ꝓtestationẽ. de q dicvt plene le. & no. in. c. j. de lit. ꝓte. li. vj. quẽ tex. voluit ℔ allegare glo. j. Nõ tercio q id qõ ad sui ꝓbam exigit scripturam põt ꝓbari p testes si scriptura sit pdita & sufficiũt duo testes. Naz ad validitatẽ snie requritur scriptura. vt in. c. fi. de re iudi. li. vj. & tñ põt p testes ꝓbari vt hic. Ad idẽ vide. tex. notabilẽ. in. l. testiũ. C. de testi. vbi pbat q etiã si scriptura sit de substãtia ꝓbationis nihilominus põt actus ꝓbari p duos testes dũmodo ꝓbetur casus pemptõnis. facit optime. c. cuz olim. & qõ ibi no. j. de ꝓuilegijs. Jtem nõ q ad ꝓbandu sniam p testes nõ ẽ necesse vt testes deponãt de omnibz ꝝbis p iudicem platis sed satis ẽ recitare effectũ ad substãtialia sentẽtie. Jsti. n. deposuerũt sup iudicis ꝓmissione. & de ipso iudice & cã & ꝑ quẽ & p quo fuit lata snia. Jsta em vt dicit Hof. sunt necessaria vestimenta snie. Unũ tñ singulariẽ nõ q testes nõ deposuerũt q interuenit scriptura q nõ vr eoꝝ testimoniũ valẽ. facit quod no. bar. in. d. l. testium. sed põt dici q in casu nr̃o exquo testes deposuerũt de snia psumendũ ẽ q interuenit scriptura q illa est solẽnitas intrinseca snie. nõ. n. ẽ snia sine scriptura. d. c. fi. & d. l. j. C. de sen. ex peri. reci. & ℔ sentit ℔ do. an. Et facit qõ no. bar. ĩ. l. sciendũ. ff. de ꝛ. ob. & optime facit. c. in pntia. de ꝓba. vbi patz sufficẽ vt testes deponãt sup pfessione. Nã psumũtur oĩa necessaria ad pfessionez req̃sita. & optime ℔ vr̃ ꝓbare tex. iste in fine vbi dr̃ q exquo cõstat snĩam a iudice suo platã ꝓpter auctem iudiciariã oĩa psumũtur legitime ꝓcessisse. Et ex his ꝝbis singulariter no. q exquo cõstat de snia lz nõ appareãt acta psumenduz est q oĩa rite et recte ꝓcesserũt & asserenti ꝓtrariũ incũbit onus ꝓbãdi. & tenementi q ℔ nõ distinguit inter factũ antiquũ & recens lz aliꝫ senserit hosti. s. eo. cũ inter. nec inc̃ ꝓcessum & iusticiã. Bz in genẽ dr̃ q ꝓpter auctoritatem iudiciariã psumunt legitime ꝓcessisse. vñ põdera verbũ oĩa q ꝓ totuz dic nihil excludit. xix. di. si romanoꝝ & c. solite. de maiori. & obe. Et sic ꝓbat iste tex. iudicio meo opinionẽ. Jnno. in. c. bone. de elec. & c. cuz in iure. de offi. dele. qui dirit ꝓ sententia psumendũ quo ad oĩa exquo transiuit in rem iudicataz. & tene mẽti istũ ter. quia non solet ad ℔ ꝑ alios allegari. & vide de materia que diri in. c. qm̃ contra de ꝓba. Nota bene psumendũ ꝑ stilo loci in quo prudentiũ copia habet. & facit tex. iste q dicta doctoꝝ licet nõ necessitent ad decisionem cause faciũt tñ maximã psumptionez ꝑ iusticia. facit. c. j. de dec. & l. j. C. de ꝓfes. qui in vrbe constan. li. xij. & quod no. glo. ĩ. c. j. de postula. ꝑla. & l. j. C. de legi. Nota vltimo q ad validitatẽ sentẽtie nõ requirit q in ea exprimat causa q ipm̃ iudicẽ ad sic sententiandũ induxit. & ad ℔ quotidie p canonistas & legistas allegatur iste tex. Bz ꝙ ℔ oppo. de. l. ij. §. igit nr̃e. ff. de his qui no. infa. & l. ꝓperandũ. §. illo. C. de indi. & xxj. di. intantũ. que iura vident ꝓbare ꝓtrariũ. So. gl. ij. tangit in ꝑn. & soluit q iudex põt exprimẽ si vult tñ si nõ exprimit tz snia. vt ℔. & ĩ. e. cũ bertoldus. Dicit tñ q in cã appellatõnis dz iudex cãm exprimere vt prioris iudicis honorem cõseruet. vt in. c. cũ ioãnes. de fi. instru. Glo. in. c. intantũ ꝑalle. tz cãm esse sp in snia exprimendam si tñ nõ exprimit tz snia ß totũ oppositũ. vt ita dixerim. tz ℔ Joannes ãtiquus glosator vt refert ℔ Jo. an. dicens regulare q in snia nõ sit exprimẽda cã. fallit in casib. Primo in cã appellatõnis. j. e. cũ bertold⁹. p rõnem glo. Scdus vbi ꝓpter ineptã petitõnẽ absoluit. s. de reiudi. examiata. Terci⁹ vbi ꝑm legẽ. s. ꝓperãdũ. C. de iudi. absoluit ab instãtia iudicij tũc dz exprimi p quez stetit. vt ĩ. d. §. illo. Quart⁹ vbi iudex sniando recedit a iure cõi. ff. de appel. reci. l. sciendũ. vñ si nõ ꝓdenat victũ in expẽsis dz dicere cãm q̃re in auc. de iudi. §. oz. colla. vj. Quintus qñ absoluit reus q nõ possidet. s. de excep. c. penult. Sextus in snia excõicationis. de sen. excõ. c. j. li. vj. Et de mã ĩ spe. de sen. ꝑla. §. q̃lit. ꝛ. xx. si rõnes. & ℔ sequtur Jo. an. ℔ dicẽs nõ solũ iudicẽ nõ teneri ad exprimendaz cãm q̃nimmo fatuũ est exprimere ꝑm eũ q facile possz mala causa exprimi & bona supprimi. & sic nõ valeret snia. remittit ad notata in. c. ex pte. de concess. pben. & ff. de excu. tu. qui testameto. & s. de resti. in integ. tũ ex lr̃is. ꝛ. nos igit. qõ ꝓcedit ꝑm eũ ne dũ in diffinitiua sed etiã in interlocutoria. ar. ꝺ offi. dele. cum sup. & sic refert host. iudicatum p dñm clementẽ de cõsilio fratz. & cum his dictis transit do. an. ℔. Sed tu aduerte latius. dico. n. formaliter rñdendo ad ꝓia supius formata. & ad istuz tex. q ad snie validitatem nõ est necesse vt cã exprimatur in snia vt hic. & ꝑm bar. in. d. §. ignominie. sed quo ad certos effectus q̃ põt ex snia oriri dz in aliquib casib cã exprimi. & ita loquũtur ꝓtraria supra formata & iura allegata in casibz prorime enumeratis. Nam damnat⁹ ex vna causa efficit infamis secus si ex alia. Exemplu in tutore si remouet ob dolũ efficitur infamis. secus si p negligentiam ideo vt appareat an sit infamis vel ne debebit iudex exprimere remotõnis cãm. vt in. l. iij. & l. ℔ em̃. ff. de suspe. tu. & d. §. ignominie. tñ si causa omittitur tz snia ß interptamur ob mitiorẽ cãm fuisse prolatam. vt in iuribz prime allegatis. quare dico q lz non exprimat causa in casibz supra exceptis tz nihilomin⁹ snia. Et discurramus nũc p singulos & primo in causa appellatõnis. dico. n. nullibi caueri q iudex teneat exprimere causam q̃nimmo poti⁹ innuit. C. iũ. ij. q. vj. ĩ fi. & l. eos. C. de appell. vbi pz q iudicis officiũ ẽ pnũciare dũtaxat appellationem iustã vel iniustã. fateor tñ q de honestate dũtarat dz cãm exprimere q̃n irritat snĩam ex nouis actis vt sic ꝓfuet honorẽ pmi iudicis sic dz itel ligi. c. cũ ioãnes. de fi. instru. & c. rainuti⁹. & c. rainald⁹. j. de testa. Quo ad scdm terciũ & q̃rtũ dic q etiaz si cã nõ exprimit tz snia absoluto ria. vt pz in iuribz allegatis ibi p glo. et vide in istis que dixi in. c. examinata. de iudi. & in. c. finem. de do. & contu. Exigitur em̃ in illis causa nõ ad snie validitatẽ sed vt appareat an reus sit

absolutus ab obseruãtia istius instantie.an ꝛ̃o simpliciter 7 in ꝑpetuũ. Itẽ vt appareat in casu.l.ꝑperandum C.de iudi.p quẽ stetit vt nõ sequeret diffinitiua ꝓpter expensas 7 alios effectus. In q̃nto casu debet exprimi causa.vt si de nouo incipiat possidere possit conueniri nõ obstante exceptõe rei iudicate nõ autẽ ex hac omissione cause snia esset nulla. In sexto.s.in excõicatione dico q causa dz ibi exprimi de necessitate nõ tñ ex omissione snia redditꝰ nulla ꝫ iudex omittens punitur nec ꝑ snia in aliquo ꝑsumitꝰ. vñ dz sine difficultate relaxari. vt ꝓbatur in.d.c.j.7 sic ille casus hz spãlem naturã ab alijs casibꝫ.s̃.exceptis 7 ꝫ ideo q̃ iura stricte mandãt ꝫ causã exprimi q̃ iudices erãt faciles in excõicatione fulminanda secus autez in alijs. Unde generaliter alias me fuit q̃sitũ an iudex teneret causã in snia exp̃mere q̃ ex generalitate snie pñt elici diuerse cause habẽtes diuersos effectus: dixi per p̃dicta q sic sicut dicim⁹ in libello q̃ tenet actor exp̃mere actionẽ q̃ ex generalitate ꝓponendi pñt elici diuerse actiones diuersos effectus ꝑducentes.vt no.in.c.dilecti.s̃.de iudi.7.l.edita.C.de edẽ. Itẽ ꝓpter has difficultates vitandas iura voluerũt incertis casibꝫ de quibꝫ.s̃.causas debere exp̃mi. Idẽ ergo dicendũ vbicunq; eadẽ subest ratio de cõfir.vti.cũ dilecta.7.l.illõ.ff.ad.l.aquil.dixi tñ q ex omissione cause nõ redditꝰ snia nulla sed dz fieri interp̃tatio in mitiorẽ partẽ.vt in iuribꝫ p̃alle.7.l.si preses.ff.ꝺ penis.facit qꝺ no.spe.in ti.de offi.iudi.§.deseruit.ꝛ̃.in snie.7 cũ bis limitationibꝫ intelligo istũ tex. Itẽ attende in eo qꝺ Jo.an.dicit q si causa exp̃ssa est falsa reditꝰ snia nulla.primo enim debet limitari q̃ causa est ꝑ ius cõmune. Secꝰ autẽ si ꝑ ius litigatoris nisi esset notorie falsa saltẽ p relationẽ ad acta iuxta ea q̃ plene dixi.s̃.c.j.7 facit.c.cuz inter.s̃.eo.7 qꝺ no. Inno.s̃.c.q̃ ꝑ de ꝓba.7 Bar.in.l.j.C.de erro.cal.7 p do.an.in.c.in p̃tia.de renũ. Secundo dz limitari q̃ causa ꝑ ius dũtaxat esset expressa. secus enim si fuisz adiecta dictio p̃sertim seu p̃cipue seu maxime seu alia simil q̃ tacite alias causas includit. vt puta si iudex ita ꝓnunciat dico testamentũ valere presertim q minor q̃tuordecim ãnis põt testari.7 ꝫ notãt dixit but.in.l.ij.§.ignominie.p̃al. Sed do.an.in.c.tum ex lris.de in ite.resti.dixit ꝫ esse ꝑ illũ tex. in.ꝛ̃.nos igit vbi nõ saluat snia ex causa falsa lata p dictionẽ precipue q exquo apparet iudicẽ deceptũ in expresso fortiꝰ exprimitur in tacito. sed in.c.in p̃tia de renũ.vbi latiꝰ hanc materiã tetigi distinxit q aut snia talis nõ potest iustificari ex actis in illa causa 7 snia corruit.secus si iustificari põt q tunc illa dictio presertim excludit iudicẽ fuisse motũ ex alia causa q̃ ex actis colligit sed q̃ falsã causam expressit 7 nõ apposuit aliquã ex dictis dictõnibus tunc nõ sufficit q ex alijs possit sententia iustificari q patet iudicẽ fuisse motũ ex falsa causa dũtaxat.ad ꝫ qꝺ le.7 no.in.c.ex pte de ꝓcess.p̃ben. Sed ego sequor bu.pluribꝫ rõnibus. Primo q taciti vel expressi eadẽ est rõ vt ꝫ.7 in.l.cũ quid.ff.si cer.pe.sed si iudex in snia expressisset duas causas vnã ꝑ ius 7 aliã non sustineturꝰ snia ex alia causa q̃ non est cõtra ius q apte ꝑ iudicez nõ fuisse motũ ex illa causa dũtaxat q̃ est cõtra ius ideo cũ snia possit sustineri ex alia causa iputandũ est nõ appellanti. ꝫ tenuit Inn.in.d.c.in p̃tia.7 Jo.an.in.c.cũ int̃.s̃.c.7 dixi.s̃.e.c.j. ergo idẽ dicendũ in casu nostro. nã dictio p̃sertim põt includere tacite nedũ vnã causaz sed plures. ergo ex cã tacita debuit sustineri snia. ad ꝫ allego singulariter istũ tex.in eo qꝺ dicit q in snia nõ solent exp̃mi oẽs cause.cũ ergo ex ꝓsuetudine iudicantiũ non autẽ ex dictione p̃sertim clare ꝑ iudicem nõ fuisse motũ ex illa cã dũtaxat q̃ est ꝑ ius. In dubio g̃ debem⁹ sustinere sniam.ar.in.c.abbate sane.de ꝛ̃.sig.7.l.q̃tiẽs. de ꝛ̃bo.ob. Tercio adduco.c.p tuas.j.q̃ fi.sint legi. vbi cã p̃cipalior q̃ iudex fuit motus nihil faciebat ad causã nec ꝫ iudicat snia nulla.hinc ẽ qꝺ ibi dicit Jo. an.q̃ sepe iudices minus eruditos mouet cause minus cõcludẽtes. Quarto allego illud.c.tũ ex lris.qꝺ do. an.induxit ꝑ se. Nã si ibi illa expressio cause reddidisz snia nulla nõ oportuisset q papa disputasset an adũ sus illã snia esset danda restitutio in integ̃ sed illico ꝓnunciasset nullã.vnde dico q expressio cause false cũ dictione presertim facit presumi ꝑ snia de iniusticia 7 granamine ꝑtis.vñ est cõiectura ꝓbationis grauamis vt sic possit peti in integ̃ restitutio saltẽ cũ alijs adminiculis 7 ꝫ vult tex.in.d.c tũ ex lris.7 loquor de restitutione q̃ petit ꝓuilegio spãli.vt re minoris vel ecclesie. Nã maior nõ admitteret q est sibi imputandũ quare a tali snia nõ appellauit. Itẽ ex alio.d.c.tũ ex lris.nõ facit ꝑ dictũ butr.q ibi loquitur de causa q̃ erat ꝑ ius litigatoris nõ autẽ ꝑ ius scriptũ. vñ dico q etiã si ibi vsus nõ fuisset dictione presertim nõ ꝓpter ꝫ snia debuisset retractari si ex registro posimodũ ꝑducto apparet illam causã fuisse falsã q ꝓpter instãa nouiter repta nõ retractatur snia q̃ transiuit in rẽ iudicatã.vt in.c.suborta.j. eo.7.l.impatores.ff.de re iudi.vñ dixit Inno.fortius in d.c.q̃m contra.q si iudex dixit in snia quia ꝓbatũ fuit ꝑ a.7 b.ideo condẽnam⁹ ꝛ̃c.q lz nõ appareat ex actis illos aliq̃d approbasse nõ ꝑ ꝫ debet snia q̃ transiuit in rẽ iudicatã retractari. Ponderat ergo illa falsitas cause in.d.c.tũ ex lris.ad p̃sumendũ ꝑ iniusticia snie vt facilius indulgeret in integ̃ restitutio cõtra sniam.7 ꝫ singulariter notabis. Sed q sup̃ visum ẽ an 7 q̃n sit ꝑ snia p̃sumendum: Glo.ista in scda pte p̃ncipali querit an idẽ dicendũ sit in instrumentoꝝ solẽnitate. Et tandem cõcludit q sic.causa tñ nõ presumit nisi ꝓbetur in c.si cautio.de fi.instru..7.l.cũ de indebito.in fi.ff.de ꝓba. Sed attende q glo.postea dicit q ille q̃ allegat solennitatẽ snie circa sniam siue circa instrm ꝫ ꝓbare dz 7 sic vr recedere a priori dicto cũ nõ ponat diuersitatez rõnez inter primũ 7 scm.credo tñ q glo.habuit bonũ sensũ sed inepte locuta est. Sed ꝑ cõcordia 7 plenioꝛi intellectu tu distingue post glo.7 Bar.in.l.sciendũ.ff. de ꝛ̃bo.ob.cũ queritꝰ an ꝑ solennitate presumat. Aut enim queritꝰ de solẽnitate extrinseca aut intrinseca. Et dicit extrinseca illa q̃ ex verboꝝ ꝓlatione absq; alia expressione specifica nõ cõprehenditꝰ. Intrinseca ꝛ̃o est illa q̃ ex ꝓlatione verboꝝ absq; alia expressione specifica cõprehenditꝰ vel cõprehendi potest. Exemplũ si instrumentũ dicit q titius fuit stipulatus ꝛ̃c.intelligitꝰ q interuenit interrogatio 7 rñsio q: sine bis nõ fit stipulatio.l.q̃nta.ff.de ꝛ̃.obli. Itẽ q̃ cõprehendi põt lz de necessitate nõ cõprehendat. Exemplũ dicit instrumentũ q titius ꝓmisit ꝛ̃c.verbũ enim ꝓmisit intelligi potest dupliciter.s.q ꝓmisit simpliciter. Itẽ ꝑ solenne stipulationem vt dicit tex.notabilis in.l. sciendũ.§.dictum.ff.de edili.edi. Unde in dubio intelligitꝰ q ꝓmisit solenniter d.l.sciendũ.7 in.l.j.C.de cõtraben.sti.7.§.si scriptũ.insti.de inuti.stipu. Exemplum de solẽnitate extrinseca si minor ꝑfit nõ p̃sumitꝰ q interuenit auctas tutoris nisi ꝓbetur.l.q̃cunq;.ff.de publi. q: cõtractus põt esse sine auctate tutoris. Et idẽ dic si ecclesia ꝓtraxit nõ enim p̃sumitur auctas ꝓlati nisi ꝓbetur.xij.q.ij.siqua de reb.ec c.sine exceptione.7 in cle.j.de re.ec.non alie. nã neq; ex ꝓprio neq; ex lato significato includitꝰ ꝫ solẽnitas sicut in p̃cedenti casu. His p̃missis dic ad quesitũ q aut de solẽnitate extrinseca nõ fit mentio in instrõ 7 nõ presumitur dicta.l.quedã q multo fortius nõ presumitur in dictis testium.l.j.C.de vsur.7.c.j.de re.eccle.nõ alie. li.vj. Aut de ea fit mentio in instrumẽto 7 tunc aut possibile ẽ illam solennitatẽ interuenisse tẽpore confecti instrumenti 7 stat instrumẽto.vt insti.de fideius.§. fi.7.l. j.cũ sua glo.C.de fide instru.7 iur.aste.fi.li.x.no. Inno. in.c.q̃m de ꝓba. Exemplũ dicit scriptura q titius iuratus sic deposuit ꝛ̃c.ꝫ enim scriptura ꝓbat iuramentũ testis q: potuit interuenire tpe depositionis.de quo vide

quod no. Bar.in.l.theopõpus.ff.de vote ple.aut non fuit possibile.illã interuenisse tempe confecti instrumẽti 7 tũc aut queris inter easdez psonas inter quas ẋba. illa enũciatiua fuerũt ꝓlata 7 ꝑsumit dummõ enũciet tale q̃d quod ptes poterant renũciare vt est casus in.l. optimam.C.de ꝓbcn.7 cõmittẽ.stipu.als si sĩ nõ poterant renũciare nõ ꝑsumit. Exemplũ si in cõtractu|vẽditõnis cum ecclesia celebrato dr̃ ꝓcedentiby tractatibus ꝛc.nõ em̃ ꝑsumitur ꝓcessisse nisi aliter ꝓbet. vt in c.j.de re.ec.nõ alie.li.vj.nõ.bar.in aut.siquis in aliquo documento.C.de edẽ.7.d.l.sciendum.7.l.si forte.ff.de castrẽ.pecu.aut q̃ritur an ꝓbetur inter alias psonas: 7 dicendũ ꝙ nõ.vt in.d.aut.siq̃s. Si aũt testes deponũt super illa solẽnitate tũc standũ ẽ si deponũt 7 reddũt causam sufficientem sñie vt ℔ in eo ꝙ testes deponũt de cõmissione iudicis 7 absolutõne etiã in .c.ad aures.de re.eccle.non alie. Secundo casu principali.s. cũ queritur de solennitate intrinseca.dic ꝙ solennitas intrinseca formalis nõ ꝑsumit.insti.de emp.7.ven.§.ꝓciũ.nõ.n.ꝑsumitur ꝓciũ solutũ lz sine conuentõ nõ cõstat.d.§.ꝓciũ.aut q̃ritur de solẽnitate formali puta q: interuenerit stipulatio vel simile. Et de ista dicendum ꝙ in instr̃o publico vel priuato ꝑsumit.d.l.sciendus.7 l.j.C.de cõtrahẽ.7 ꝓmitten.stipu.insti. de fideius. §.fi. In dictꝫ ẋo testiũ nõ ꝑsumit.vt ẽ ter.iũcta glo.in.l.j. C.de vsur.multiplex aũt reddit diũsitatis ratõ.ß mihi placet opi.bar.in.d.l.j.7.l.sciendũ.videlz testis habet deponere 7 reddere rõem ꝙ sensum corporeũ.vt ꝓbatur.iij.q.ix.testes.7.l.testiũ.C.de testi.nec debz deponere ꝙ ẋba iuris ß facti.vt no. Inno.i.c.cũ cã.s.de testi. vbi plene dixi. Si ḡ diceret testis ꝙ stipulatõ iterueĩt nõ valet dictũ suũ nisi reddat rõem ꝙ ẋba facti q: decernere an ex ẋbis resultet stipulatio spectat ad iudicẽ 7 ideo nõ põt in dictis testiũ ꝑsumi solennitas intrinseca testis em̃ dz dicere ꝓmisit ꝓcedente interrogatõne 7 iudex ex dictꝫ testiũ bz decernẽ an resultet iuris effectus sed in instr̃o ẽ aliud q: cũ cõficiatur de ꝙsensu partiũ potest notari⁹ id qđ ẽ gestuz scribere per quecũqꝫ ẋba si vr̃ q̃ hoc important.7 idem ẽ in parte scribente se ꝓmisisse vel fideiussisse vel quid simile. Do.an.℔ putat ℔ dictũ bar.vꝛ qñ deponẽdo super facto se refert testis ad ẋba iuris ita ꝙ sint ex toto ẋba iuris.secus si ẋba adaptant ad q̃d facti vt q: deponit testis talẽ iudicẽ sic sententiasse.qđ ẋbũ nõ est iuris mere.7 ℔ casu ꝑsumit ĩ teste solẽnitas intrinseca.7 de ℔ dicit tex. esse nõbilẽ ℔ vbi testis deposuit simplr iudicẽ sic sententiasse.7 intelligit ꝙ in scriptis. Ego ꝛ hãc limitatõnem do.an.adduco tex.iũcta glo.in.d.l.j.C.de vsur.vbi testis deponit ꝙ ẋba q̃ sunt iuris mere.vt per ẋbum ꝓmisit 7 tñ nõ intelligr̃ ꝙ per stipulatõnẽ sicut ꝑsumit ĩ instr̃o publico vel priuato.vt in iuribꝫ ꝑal. Preterea dictũ testis dz cõcludere necessario.vt in.c.in pñtia de ꝓba.nõ aũt ꝑsumptiue nisi ꝑsumptõne iuris.vt.l.j. et ibi ꝙ bar.ff.si cer.peta.ḡ in dicto testis nõ est ꝑsumenda ista solẽnitas lz intrinseca.ad istũ tex.do notabilem intellectũ.s.ꝙ hoc ꝓcedit non ex ꝑsumptõne testis sed iudicis quia exquo cõstat sñiam a suo iudice latam oĩa ꝑsumũtur legitime fuisse gesta.vt dr̃ in fi.c. Et ex ℔ do nõbliẽ limitatõnẽ ad dictũ bar.vt in dicto testis nõ ꝑsumat solennitas intrinseca nisi referat ad dictum seu factũ iudicis in casu quo ꝓ iudice ꝑsumeret vt ℔ notãter ꝓbat. Ex ꝓdictis põt decidi questõ an ꝑsumat ꝙ iudex hũerit cõmissionem si asseruit se delegatum.7 vr̃ ꝙ nõ q: ℔ ẽ solẽnitas extrinseca.ar.℔.nec ꝑsumit ꝙ aliqs hũerit cõmissionẽ nisi ꝓbet.vt in.c.cũ in iure. de offi.dele.7.l.vnica.C.de man.ꝓnci. Inno .posuit hanc q̃stõnem.in.c.innotuit.de eo q̃ fur.ordi.rece.7 ꝛcludit ꝙ si sñia fuit lata ptiby pñtiby nec reclamãtiby ꝓsumitur iuridicto exq̃ sentẽtia trãsiuit in rẽ iudicatã. Idez dicit si lis fuit ꝛtestata vt postmodũ incũbat parti ponenti onus ꝓbandi iuridicitõis defectũ. Et vide de hoc articulo 7 alijs ad materiã istã spectãtiby ibi ꝙ Inno.7 de ℔ vltimo dic vt no.in.d.c.cũ in iure.7 multas questõnes in materia vide ꝙ bart.in.d.l.sciendum.an autem indistincte ꝑsumatur ꝓ solennitate intrinseca. Inno.in.d.c.innotuit.7 Jo.an.℔ dicũt ꝙ non ꝑsumit vbi ius dicit formã ꝓbandã.j.de sen.excõ.sacro.in ꝓn. 7.s.de testi.in nomine quod est notandũ. Itez vbi ius ꝑcipit interuenire scripturam videt em̃ ꝓcepisse vt ꝓ eã ꝓbetur solennitas.de sen.excõ.cũ medicinalis.li.vj. Et ꝓ hoc notanter dixit Inn.in.c.sup bis.ꝺ accusa.ꝙ si excipitur cõtra aliquem ꝙ non est subdyaconus idõ eligi nõ potuit in episcopũ.ꝙ sibi incũbit onus probãdi se esse subdyaconũ qr iura mãdãt super hoc lras cõficiendi.ij.q.j.legũ.nisi fm eũ tanta sit ꝑsumptio ꝓ ordinato ꝙ transferret onus ꝓbandi in excipientẽ vt si mlto tempe in subdyaconatus ordine seruiuisset.7 nõ hãc limitatõnem.vide de hoc vltimo.qđ no.hostiẽ.in.d.c. innotuit.7 ꝓ Fe.ꝓsilio.xiij. Sed ℔ vltimũ vr̃ ꝛ istu tex. nam iura mandant de sententia cõficiendi scripturã vt ĩ.c. fi.de re iudi.li.vj.7 tamẽ ꝓ hac solennitate ꝑsumit vt ℔. Ob ℔ dixerũt q̃dã vt refert do.an.℔.ꝙ dz testis adhere in testimonio ꝙ iudex sententiauit i scriptis.7 sic oporteret supplere ad istũ tex.ß ℔ ẽ diuinare. vel dicit ℔ spẽale ꝓpter auctez iudiciariã.7 mihi placet ꝓ finem huius tex.vt supꝛ dixi.vl tercõ scriptura reqrit in sñia nõ ad finẽ illã ꝓbandi ß ad finẽ illã tũc recitãdi vt cuz moderatõne magna ferat fm̃ ꝑdicta salua ꝛietate illius glo.vt ꝑma ps loq̃tur ĩ solẽnitate intrinseca.scda in extrinseca. Nũc venio ad aliã pticulã glo.an ꝛ istã ꝑsumptã solẽnitatẽ admittat ꝓbatõ in ꝛiũ.7 dicit ꝙ sic no.glo.plus notãr dixit Inno.in.c.innotuit.7 Jo. an.℔ ꝙ cũ ꝑsumptio solẽnitatis in ꝓcedentiby casibus solũ ꝓcedat ex ꝑsumptõne cito ꝑ alias ꝑsumptões tollit 7 iudex defacili inqret.ar.de ꝑsump. q: verisimile et vide in ℔ qđ no.bar.in.d.l.sciendũ.ß q: glo. ℔ dicit ꝙ in instr̃is publicis vel ꝑuatis nõ ꝑsumit causa q̃d si interuenit stipulatio: vide qđ no.i.d.c.si cautio.7 ꝓ bar. in.l.ij.§.pure.ff.de dolꝺ excep. Ultimo nũc venio ad glo.ij.quã serio se omisi vt mã premissa esset conterta. Et opponit ꝛ dictũ istoꝝ testiũ.vñ testimoniũ ꝓferendo sine causa nõ debuit valere.iiij.q.iij. solam glo. rñdet 7 minus bñ quo ad lr̃am istam. Ioff.dicit ꝙ testimoniũ istoꝝ nõ erat nudũ ß vestitũ necessarijs vestimentis vt patet in lr̃a qr deponebant de cõmissione cã sñie ꝛc.vt supra dixi.ſz nõ reddebãt cãm q̃ mouit iudicem.qr ad ℔ testis nõ tenet sed tenet reddere cãm dicti sui put ipe percepit 7 nõ prout mouit aliũ ad sic faciendũ.si tñ interrogaret puto ꝙ deberet rñdere q̃tenus ipe ꝓcepit. Ultimo no.in practica vnũ dictuz Jo.an.℔ dicit em̃ ꝙ illud qđ ℔ in tex. dr̃ de cã nõ exprẽda ꝓbãt iurispiti in cõsilijs circa iura.s.non allegando cũ petũtur cõsilia ꝓ iudices causaꝝ. secus si petant ꝓ partes sed ego nõ vidi ℔ hactenus seruari nec puto ℔ fore iustum quia iudex nõ tenet sequi consiliũ sapiẽtis etiã si ex forma statuti teneat reqrere nisi sit iuridicum vt plene no.barto.in.l.j.§.si plures.ff.de exerci.7 aliq̃d in.c.si ꝓ debilitate de offi.dele.ideo vt iudex bene decernat an consiliũ sit iuri cõsonũ videtur necessariũ exprimere iura 7 motiua.

C Cum super. Casus. Confirmatur sñia q̃ ad reũ appellantem si nil doceat ꝛ eam differtur tñ executõ si tercꝰ de suo interẽ ꝺoceat. Alr̃ sũma sic. Ab eadẽ sentẽtia põt appellare nedũ reus victus sed etiã tercius cui ius interest 7 poterit sentẽtia quo ad reũ nil de suo iure docentẽ ꝓfirmari. respõdeo ẋo ẽcij rõnablr appellãtis infirmari.h.d. Diuidit ĩ tres ptes. i ꝑma dcise narrat factũ.in scda quo ad reũ ꝑncipalem ꝓfirmat sñiam ibi cũ ex ꝙte.in tercio quo ad terciũ appellantem cõmittit

causam executõnis fiende vel nõ. Et hec decretalis sp videbatur mihi difficilis. tũ ꝓpter ipius difficilem materiã. tũ ꝓpter intricatũ modũ tradendi ipaz ꝑ ꝫmentatores nros maxime. Jnno. adhibitum ego deo largitore dicam clarissime z cõclusiue. pio tex. cũ glo. z mã intrinseca. c. k̃dã. demũ aliq̃ sbjciã ad materiã amplian dam. Et nõ primo q cũ de subiectõne agitur põt libellus dirigi cõtra cũ q̃ dr̃ subiect⁹ absq; eo q ꝓmo cõueniat is q̃ subiectõnẽ vel subiectõnis possessionẽ pretẽdit. ꝫcordat sup̃. e. cũ inter. vbi tenui z plenissime dixi. in. c. audit⁹. de ꝓscꝑ. Nõ scdo q ab eadẽ snia pñt appellare oĩes quoꝝ interest lz ĩ iudicõ nõ interuenerit. qualis aũt sit hec appellatõ iudicialis vl extraiudicialis. ĵ. dicet. cõcordat huic tex. l. a snia in prin. cũ duobus. §. sequentibꝫ. ff. de appell. facit ꝑ cõtrariũ sensuz ij. q. vj. nõ solẽt. Nõ tercõ q cũ in eadẽ causa ab eadem snia plures appellãt z ꝓsequũtur victoria vnius q̃ de iure suo docuit nõ ꝓdest alteri nil rõnabiliter ꝓponẽti. z sic limita. c. vna snia. ĵ. ti. pri. et. l. siq̃ sepati. ff. eo. z. ĵ. sup̃ glo. dicã plenius z clarius. No. ibi rõnabiliter. q tercius q̃ non fuit in iudicõ ꝑ intereꝫ suo appellans debet seruare tpa appellatõnis interponẽ de z ex causa rõnabili appellare. Et ex ꝟ z ex tex. singlariter no. casum in quo cũ appellatur a diffinitiua est necesse exprimere cãm appellandi nec sufficit dicere appello ab iniqua snia videlicet cũ tercius q̃ in iudicõ nõ interfuit appellat ꝑ interesse suo. qõ tz bar. ĩ. d. l. a snia. z hoc notãter hic ꝓbat. z in. d. l. a sententia in pn. Et hãc puto rõnem q; regulariter nõ licet appellare a snia int̃ alios. vt in. d. l. a snia. cũ ergo ista appellatõ a tercõ facta sit ꝫ regulas iuris oz q erꝝmat cã eã iustificãs q; gestũ ꝫ legem ẽ nullã. l. nõ dubiũ. C. de legi. z. ij. q. vj. non solent. z. c. cũ inter. de elec. sicut in simili dixi in appellatõne interponenda ab executore. sup̃. eo. qõ ad ꝫsultatõnẽ. z ꝟ tene mẽti. No. vnũ modũ impedien di executõnẽ suã ꝑ alio late. vt. s. ꝓtẽdẽs interesse circa ipius executõnẽ appellet z in appellatõnis causa doceat de interesse suo. an aũt sine appellatõne possit hũc effectũ cõsequi. dicam. ĵ. No. q sententia lata sup̃ ꝟ iectõne ꝫ subiectũ non nocet ei q̃ ꝓtendit habere ius subiectois quãtũcũq; sciuerit illã cãm agi et ñ ꝫdixit q̃nimo reputat̃ oĩo alia ꝑsona ita vt habet locũ illa regula res inter alios acta. Et ꝓbatur hoc aptissime hic saltem q̃ ad ius ꝓprietatis. z tene menti perpetuo hũc tex. q; credo q alibi nõ ita bñ ꝓbet̃. an aũt inferãt ꝑiudiciũ tacenti quo ad possessionẽ si ipe superior erat in possessione: dicã. ĵ. sup̃ gl. iij. Op. ꝫ̃ tex. in eo q exigit vt epus ouetenꝟ. debeat probare rõnabilit̃ appellasse. cũ em̃ agitur de modico ꝑiudicõ. s. vt differatur executõ snie satis erat ꝓbare sũmarie de iure suo. vt in c. veniẽs. z qõ ibi no. de testi. z. l. iij. z. l. thezaurus. ff. ad exhiben. Do. glo. ij. sentit ꝟ ꝫriũ in pn. sz anteq; rñ de at inculcat aliã questionẽ. s. an ꝓbante epo ouetenſ. de iure suo debeat retractari snia lata cõtra monasteriuz in fauorẽ epi aurelien. Et ad vtrũq; dicit q ad effectũ differendi executõnẽ satis est ꝓbare de iure suo sũmarie ꝟ ad conseqndã retractationẽ snie oportebit plene de iure suo docere. hic vr̃ mens glo. in prima parte sui. Quo ad primã ptẽ glo. optime loquit̃ intelligendo q ꝑ ꝓbatõnẽ sinmariã differat̃ executõ ad tpus. s. donec postmodũ plene discutiat̃ de iure istius tercij. vt ꝓbatur in. d. c. veniens. vbi de hoc. Sed quaten⁹ gl. sentit q isto epo ouetenſ. plene de iure suo ꝓbante debeat cassari snia in fauorẽ alterius lata. Jnno. ꝟ instat ponẽ do duas practicas pnũciãdi. quidam em̃ dicũt q si ille epus ouetenſ. ꝓbabit sniam iniquã ꝑ quã pnũciatũ est monasteriũ q; ei subest ad aurelien. epm pertinere iudex appellatõnis pnunciabit sic cuz monasteriũ celle none ñ ad aurelien. sz ad ouetenſ. ptineat iõ ipm monasteriũ absoluimus ab impetitõne episcopi aurelien. z latã ꝑ ipo snĩam reuocamus. Refert alios dicere q iudex in causa appellatõnis pnũciabit dũtaxat sententiã pro episcopo aurelien. latã non preiudicare episcopo oueten. ar. in. d. l. a. snia. in pri. ff. de appel. Jnn. ꝟo distinguit q in causa in qua ex prima snia infertur pre iudiciũ ipsi tercõ ferenda est sententia ſm ꝓmũ modũ. Exemplũ in casibꝫ requibꝫ ĵ. c. pe. Si ꝟo nõ fit ꝓiudiciũ nisi quo ad ꝓsumptõnem vt in casu nro tunc feret̃ snia ſm aliũ modũ. Do. an. limitat hoc vltimũ verum q̃n iste tercius cõparet post snĩaz latã cõtra reũ ſz si cõparet ex rõne sui interesse ingredi litẽ z ꝓsequi vna cũ reo tũc q; snia facit sibi plenũ ꝓiudiciũ vt ꝟ no. Jnno. tũc fert̃ snia etiã quo ad reũ. ſz certe de hoc vltimo nõ est dubiũ. Conclude q aut tercius appellauit i casu quo defensio vel actio primo loco spectabat ad cuz tũc cũ oĩa acta sibi ꝓsint z nocent sicut snia ꝓdesset z noceret. d. c. penul. ferret̃ snia ſm primũ modum. Si ꝟo cõparet in casu in q̃ defensio ñ spectabat ad eũ primo loco ſz rõne aliq̃lis sui ꝓiudicij appellauit vt in casu huius. c. z tũc nõ ẽ vis an iudex ꝓnũciet snĩam nõ ꝑ iudicare isti tercõ. an ꝟo dicat illã iniquaz z iniustam quo ad istud factũ vel si retractet z casset illaz quo ad istũ terciũ. nã satis illã retractat quo ad terciũ si ꝓnũciet illã sibi nõ debere ꝓiudicare z sic põt saluari quod tacite sensit ꝟ gl. z vr̃ hoc vltimũ de mẽte bar. in. d. l. a sentẽtia. an ãt snia lata ꝑ isto tercio ꝓsit victo: distingue sic post bar. in. d. l. a snia. q aut iste victus appellauit z etiã iste tercius z uterq; ꝓsecutus est appellationem suã: tñ ille victus nihil de iure suo ꝓbauit in causa appellatõnis ſz ille tercius docuit de iure suo z tũc sententia ꝓderit solũ illi tercõ z q̃tũ ad eũ snia infirmabitur q̃tum ꝟo ad aliũ victũ snia cõfirmabit̃. z ꝟ ẽ casus hic. Vñ dico q istud monasteriuz non habebit amplius ex se vocẽ ꝓtradictõnis quo minus subijciat̃ epo aurelien. sed rõne epi oueten. consequetur vt non subijciat̃ epo aurelien. vt ꝟ apte colligit̃. vbi autẽ ius istius victi foret omnino sepatũ z distinctũ a iure tercij tunc nullã vtilitatẽ directe vel indirecte ꝫseq̃retur iste victus ex ꝑsona istius tercij q̃ ꝑ se obtinuit in appellatois cã. vt satĩ. ꝓbat̃ ꝟ cũ q̃ ad victũ fuerit ꝟ confirmata sententia. nec obstat huic cõclusioni. c. vna sententia. de appel. z. l. siq̃ sepatim. ff. e. vt ꝑz q victoria vnius ꝓdest alteri in cã appellatois exq̃ bñt eandẽ cãm q; exquo uterq; sibi ꝓuidit appellãdo videtur quilibz renũciasse ꝓuisioni z bñficio illoꝝ iurũ. Qualis autẽ debeat esse tũc forma petendi ꝑ istũ terciũ satis colligitur ex forma ꝓnũciãdi quã. ſ. posui. aut ille victus acq̃uit sententie z ratã bũit z tũc idẽ q; sententia infirmabit̃ dũtaxat q̃ ad ꝓiudiciũ istius tercij z nõ q̃ ad ꝓiudiciũ istius victi vt ꝓbat̃ ꝑ locuz a spãli in. l. nõ tñ. ff. de appel. naz ibi est speciale in causa capitali vt reo apꝛobante sententiã tercius audiat̃ appellans in illi⁹ fauorem regulariter g̃ con̄ z limita ꝟ vt. ſ. dixi ĩ iure diuisibili. Et ex ꝟ posset dici q ibi nullũ ponit̃ spãle sed ꝟ cõtingit ibi q; interesse tercij nõ erat sepabile a iure victi. nã ibi appellat tercius rõne humanitatis z cuiusdã cognatõnis quã inter homines natura constituit. l. vt vim. ff. de iusti. z iur. interẽ em̃ cuiuslibet ne alt̃ iniuste damnetur ad mortem vt ibi. ideo differtur executio z prodest victoria isti⁹ tercij illi victo. Si ꝟo iste vict⁹ non acquieuit sententie nec appellauit sed fuit contẽtus appellatõne interposita ꝑ istũ terminũ et tũc proderit victoria istius tercij illi victo z irritabit̃ sententia in totũ. ar. in. d. l. siqui sepatim. z. d. c. vna sententia. qõ ẽ bñ notandũ q; multum limitat istum tex. et tenet expresse bar. in. d. l. a sententia. z qõ plus ẽ dicit istud procedere etiam si iste tercius in appellatõne z ꝓsecutõe diceret se appellare respectu sui ꝓiudicij q; nihilomin⁹ exquo

cadez est victoria in causa appellatois porrigit ex iuris
dispositoe ad istu qui succubuerat: vt in dictis iuribz. 7
in.l.si post morte.in fi.ff.de bo.pos.ꝯ tabulas.qd est no
tandu. Opp.ꝯ pdicta 7 ꝯ tex.videt em q a snia lata in-
ter alios nō possit appellari.d.l.a snia.ff.de ap.pbat p
locu a spāli in.d.l. nō tm. Sol.glo. ista in secūda parte
formar ptrariuz 7 formal nō soluit.dic tu q regulari-
ter,pcedit ptrariu.fallit vbi ex snia int alios dicta infer
tur alteri plenuz pindiciu.vt in casu.l.sepe.ff.e.et.c.pe.
e.ti.7 in.d.l.a snia.p rnso.tu si snia est lata ꝯ heredez in
pindiciu testamti:tuc em legatarij appellat vt ibi. Idē
si inferr aliud pindiciu lz non plenu:puta respectu pos
sessionis vt hic. Idem si potest inferri pindiciuz respec-
tu psumptois:vt q snia fuit lata ptra vnu ex cohere-
dibus tuc alij pnt appellare ne illa snia vel acta faciat ali
qua psumptoem cotra eos cu aget sup eoz portionib
d.l.a snia.§.iij. Idez qn interest rone cuiusda hūanita-
tis.d.l.nō tm. Dic ergo q vbi nullu interesse pōt ptendere tercius:tuc non audit appellās a sentētia lata iter
alios.ij.q.vj.nō solent.7.c.cū inter. R.de elec.secus vbi
pōt aliqō interesse ptendere:vt hic 7 in iurib pal. Dz
dicestu quō audit iste tercius p viam appellatois cum
iudex eum nō grauauerit q nunqz fuit in iudicio: Jo.
dicit Inno.q iste appellauit.q sentētiando ꝯ unu in-
tulit sibi iniuriā in iure suo.nō placet bar.in.d.l.a sen
tentia.non em potuit iniuriā inferre illi qui non cogno
uit.vnde dicit q iste appellat ne inferat sibi pindicium
ex snia.7 hic effectus non pōt haberi nisi cognoscat de
iniquitate sentētie quo ad euz merito audit appellans.
Ex hoc infert q hec appellatio est iudicialis 7 nō extra-
iudicialis. qd tenet Inn. dicens ex hoc q nō erit opus
pcedere sicut in appellatoe extraiudiciali: vel litē cōte-
stari data ptumacia appellāti:sed p oia pcedet sicut ī
qlibet appellatoe iudiciali:qd est notandu.7 satis vide
tur bi colligi ex isto tex.7 clari ex dicta.l.a snia. Nunc
qro pone q snia mandet executioi p epo aurelien.pu-
ta q: oueten. rōnabilr nō appellauit 7 sciuit causaz agi
nūquid epus aurelien. pstabit cautōez huic mōasterio
q ipm defendet ꝯ oueten.iuxta.l.is a quo.ff.de rei ven.
Glo.ista ī tercia 7 vltima pte pcludit q nō.q: nūc agit
tm ecclia oueten.qsi velit gl.q cautio.d q in.d.l.is a q.
est pstanda qn duo eodē tpe agūt ꝯ unu 7 alter pri ob
tinuit snīam.p se ꝯ reum.tuc em snia mandat executio
ni in fauorē vincētis pstita cautōe epo reo de pseruan-
do illu indēnē si alit actor obtineret ꝯ ipm. Ex hoc di-
co q ad tex.nostz glo.optime loquit:qm iste epus oue
ten.nō veniebat puncipalr ꝯ monasteriu:ß interpone-
bat se ad impediēduz executoem snie.7 sic cessat boc ca
su dispositio illius.l.is a quo. Dz dubiu esset qd si aī
executoez factā epus moueret litē ꝯ mōasteriu:nunqd
posset monasteriu tpe executois petere hāc cautoem de
idētitate quo ad oueten:7 forte q non si iste sciuit cau-
sam suā agi 7 nō ptradixit. naz sentētia dz ante oia mā
dari executoi:7 postea poterit iste oueten. agere ꝯ aure
lien. Quid aūt si iste epus oueten.esset in possessione:
dicvt.j.dicā in glo.seqnti. Opp.ꝯ lram de ꝯrietate.pri-
mo em dicit q si epus oueten. pōt vocere se rōnabiliter
appellasse q dz differri executio ne ecclia oueten.pati
atur circa possessionē detrimentu. Postea in .v.alioqn
innuit ꝯriu.dicit em q si non pōt rōnabilr vocere rōna
bilit se appellasse q fieda est executio absqz pindicio ec
clesie oueten.q: res inter alios acta ꝛc.cū em .v.ille alio-
qn.veniat aduersatiue ad pcedentia:dz intelligi q ī ca
su ꝯrio fiat ecclia oueten.pindiciu. Jo.glo.in .v.bo nō
noceat meta ꝯrij dicit q primū dictū dz intelligi de iu-
dicio respectu possessiois.v. alioqn d pindicio rspectu
ppetat.qsi dicat q si eccia oueten.pt vocē se rōnabilr
7 iuste appellasse.7 sic vocebit de iure suo.puta q: pba-
bit illud monasteriu ad se ptinere.vel q: est in dioce.sua
vel pscripsit sibi omnimodā iurisditōem:vel bz priuile-
gium vel quid simile.7 tuc nullu pindiciu patiet:nec re-
spectu possessiois nec ppietatis. Aut q: non rō nabilit
appellauit vel misit nunciu ad illam,psequēdam debito
tpe 7 sciuit causam suā agi non patietur pindiciu.s.ī p-
prietate:ß circa possessionē sic. Aduerte q: hic iacet dif
ficultas principalis hui.c.in videndo quale pindiciuz
infertur supioi ex sentētia lata ꝯ subiectu sup iure sub
iectois.7 in casu ī quo supior ignorauit iugiter causam
agitari ꝯ subiectā itaqz tempe supuenientis scientie la-
psum e st appellādi tēpus decendu cōmuni omniu iudi-
cio q nullu debet ex hoc fieri pindicium ipsi supioi:si-
ue ipse possideat subiectiōem:sive nemo alius p.c. veni-
ens.de testi. Unde potest ante executiōem occurrere ei
7 de iure suo docere.7 Inno.sic intelligit illud.c.in igno
rante causam agi.7 facit.c.penul.j.e.7.l.sepe.ff.de re in-
di. Si vo sciuit 7 a snia appellauit idem dicendu.quia
adhuc causa est integra.q: p appellatōem legitime inc-
positam suspendit snia.vt in.c. veniētes.de iureiurā.et
in.d.l.a sentētia. Dz dubiu est cū sciuit cām subiectio-
nis agi 7 non ptradixit nec appellauit saltē legitime.vel
si legitime non fuit debito tpe ,psecut:quo casu succe-
dit .v.alioquin.hic positus. Pro cui intellectu ego pre
mitto illud certu esse subditos posse ꝙueniri a tercio su-
per iure subiectois.tum q: interest eoz dñiuz non mu-
tare.tum q: ipsi vident facere quomin terci possideat non patiēdo eu possidere seu sibi non obediendo:vt
ptz hic.7 in.c.cū inter.s.e.7.c. auditis.s. de pscript.vbi
hoc tenet Inno.7 idem sentit in.c.inter qtuor.de ma.7
obe.dicit tn Inno.in.d.c.auditis.quosdā tenere q licz
subiecti admittant ad defensionē 7 possent ꝙueniri:ta-
men defensio p loco ptinet ad illu qui possidet subiecti-
onem. Refert alios dicere 7 melius sm eu q defensio nō
ptinet principali ad unum qz ad reliquu: sed plene ad
vtrūqz 7 eqliter.alle.l.pncipalr. C.de libe.can. Et cum
boc secūdo dicto trāseūt cōiter doc.ibi.7 hoc mihi sem-
per placuit.ar. eoz q legunt 7 notant in.c.fi.de maio.7
obe.7 maxime ibi p Hosti.7 in.c.impialem.§.pterea.d
phi.feu.alie.p Fe.coll.x.vbi pz q subditi possunt se op
ponere ne mutet dnm.7 sic p eoz interesse possunt con
ueniri vl se offerre defensioni cū de iure subiectois agit
hoc pmisso cū querit qle pindiciu infert dño qui sciuit
causam agi cuz subiectis 7 tacuit nec a snia appellauit.
Inno.in.c.suborta.j.e.videt sentire q inferat plenum
pindiciuz.requirit tn q dns sciuerit causam agi 7 non
ignorauerit sibi ius ꝙpetere in subiectos litigātes. Idē
etiam sentit in.d.c. auditis. vbi dixit q snia lata ꝯ unu
alteri nō pindicat nisi sciuerit 7 nō defenderit.alle.c.pe.
j.e.7.l.sepe.§.pe.e.ti. Dz ꝯriu tenuit ipse Inno.hic:di-
cens q dño fit pindiciu quo ad possessionē.q: fit execu
tio p illo q snīam obtinuit: non aūt pindicat dño q ad
ppietatē. Et idem tenuit in.d.c.penul.7 videt esse ca-
sus hic.7 hoc cōiter tenēt doc. Do. Fran.de za. olim car
dinalis florētin pceptor me:legēdo hoc.c.magis se re-
strinxit. Dixit em q non fit pindiciu supiori etiā super
possessiōe si ipe possidebat subiectōem.7 ad hoc.c.rnde
bat q intelligit qn supior non erat in possessiōe.nā vbi
als potuisset impedire executōez fiendā in reuocāte p-
textu iuris sui: vt le.7 no.in.d.c.veniēs de testi.et p bar.
in.l.a divo pio.ff.de re indi.nūc non poterit exquo fuit
sciens 7 non assumpsit defensionē. Sed si ipe supior fu
isset in possessione non debet ea pmari propter senten-
tiam latā cōtra subiectos.q: hoc esset de directo contra
mentez hui.c. vbi dicit q sententia debet mādari exe-
cutioni absqz epi oueten. pindicio. Et subdit tex.ratio-
nem.quia gesta cōtra monasteriu non debent pindica-
re epo ptendenti subiectōem lz sciuerit 7 non appella-
uerit.quia res int alios acta regulariter alijs nocere nō
debet. Unde placet mihi iste intellectus.7 pōdero mul
tu duo ex isto tex. Primo in eo qd dicit q absqz pindi-
cio ecclie oueten.mandata est sentētia executōi.si enim

priuaret posessiõe sua nõ fieret absq; suo ꝓiudicio grauissimo cum magnũ sit possessiõis cõmodũ: cum sepe ex defectu ꝓbatõis de dño ꝙdat ipsum dñiuz. vt in. c. sepe. de resti. spo. 7 onus ꝓbandi incũbit non possidenti. l. fi. de rei ven. C. 7 in. c. exlris. de ꝓba. 7 insti. de interdi. §. cõmodũ. Intelligat ergo iste tex. de tali ꝓiudicio q̃ grauat dñs tacens cũ fit executio in re vacante: cum facilius ipse obtinuissz si nemo possideret. vt no. in. c. veniẽs. 7 hũc intellectũ iudicio meo videt tacite sensisse Inno. in. c. q̃uis. in prin. j. e. Secũdo pondero multũ ratõez decidendi hic in fine positaz. q̃ res inter alios acta ẽt. 7 sic singulariter vult ß lra. 7 nescio alibi q̃ dñs dz ꝓsus alia ꝓsona quo ad hoc vt nullũ fiat sibi ꝓiudiciũ saltem graue ex gestis cũ subiecto. Ex quo infert q̃. c. penul. j. e. 7 l. sepe. e. ti. ff. habent locũ in dño seu superiore quo ad regulam ibi positaz 7 nõ quo ad casus ibi exceptos. Et hoc aptissime ꝓbo ꝓrationẽ ipius Inn. in. d. c. auditis. vbi dixit q̃ defensio cuz de surreptõe agitur equaliter ad superiorẽ 7 ad ipsos subiectos ꝓtinet. ergo sentẽtia lata cõtra vnũ non debet nocere alteri etiam tacenti 7 scienti. qđ ꝓbo ꝓ. l. sepe. 7. d. c. penul. tũc em̃ sententia cõtra vnũ nocet alteri cũ is cui ꝑmo loco cõpetebat actio ꝓmisit sequẽtem expiri cum possit illum a iudicio repellere: vt ibi dicit. sed si equaliter ad vtrũq; ꝑtinet nõ potuisset dñs subditos remouere a iudicio. Itez q̃re est ß imputandũ dño seu superiori cum subiecti litigent ꝓ interesse eoꝝ. 7 sic sentẽtia habebit suũ effectum ꝓtra subditos vt non possint ratõe eoꝝ interesse amplius cõtradicere: sed nõ ꝓtra superiorem cũ non debeat sentẽtia excedere effectum suũ 7 transire ad alias ꝓsonas: vt in. c. q̃siuit. de bis que fi. a ꝓla. 7 l. sancimus. C. de penis. Dicet aliquis hec videt cõtra tex. in. d. l. sepe. §. nam 7 libertus. vbi dicit q̃ si libertus litigans de statu suo cum tercio reportat sententiam cõtrariam ꝑiudicat sibi dño super suo iurepatronat9. Ad illum tex. etiaz potest respõderi dupliciter. Primo q̃ tex. ille habet duos intellectus. Primo q̃ intelligat quando dñs interuenit in iudicio. 7 hoc sonare videt ille tex. dum dicit me interueniente ẽt. et hunc intellectũ tenuit Jo. 7 approbat Inno. hic. dixit em̃ Jo. 7 bñ ꝑm Inno. q̃ siquis iura petit que ego possideo in re aliqua me sciẽte 7 obtineat: non tamẽ mihi ꝑiudicat nisi eum defendam. 7 exponit ꝛ. d. l. sepe. ibi me interueniẽte 7 defendẽte. et sic apparet ꝑm eum q̃ si offerat se defensioni debet ꝓbare de iure suo: als fieret sibi ꝑiudiciũ. Secũdus intellectus fuit Rog. vt sufficiat sola scientia. 7 licz bar. hũc intellectũ teneat in. d. l. sepe. Inno. tamẽ 7 Jo. an. dicũt hic q̃ papa videtur hic illum intellectũ Rog. reprobare. Cz si volum9 seruare hunc intellectũ Rog. 7 bar. dicamus aliter. 7 sic q̃ aut loquit in liberto litigante 7 fit dño scienti ꝑiudicium. vt in. d. §. nam et si libertus. Aut loquit in subiecto litigante 7 non fit dño ꝑiudiciũ lz scienti: nisi interfuerit i iudicio 7 obtulerit se defensiõi. 7 ita ꝓcedat iste tex. Et hũc intellectũ posuit do. An. hic. 7 videt iudicio meo de mente bar. in. d. §. nam et si. si ratio sua bñ ponderetur. Ratio diuersitatis est. quia libertus fuit cõsecutus libertatem a dño. 7 sic videt habuisse licentiam a dño exeundi super dñio: 7 cõsequenter super iurepatronat9 ex licentia ipsius dñi. merito fit dño scienti ꝓeiudiciũ: sicut ea ratione dicit in creditore litigante sup dñio pignoris agendo hypothecaria vt fiat ꝑiudiciuz debitori scienti. habuit em̃ illam obligatõem facto dñi. 7 sic videt sibi dedisse licentiaz litigandi super dñio: vt no. bar. in. d. l. sepe. In subiecto autẽ cessat hec ratio: cũ nihil habeat facto dñi seu superioris: sed mere ipse possidetur. Si ergo litigat de subiectõe venit mere ꝓ interesse 7 facto suo. ideo non debet ꝑiudicare dño: imo dominus quo ad ius suũ censet ꝓsus alia ꝓsona: vt aperte voluit tex. hic. 7 cum hoc tempamẽto dictũ Inno. in d. c. subortã. potest intelligi. Nam ibi litigabat de iure exceptõis cuz ꝓtendẽte se exemptũ. Ex hoc infert singulariter q̃ si exempt9 ex ꝓuilegio litigat sup iure subiectõis cũ ordinario loci sciente papa 7 tacẽte q̃ snia ꝛ exemptũ lata ꝑiudicat iuri ipius pape adinstar libertꝫ litigantis sup statu suo sciente dño et nõ ꝓtradicẽte. qđ expresse tenuit hic do. An. q̃ exempt9 aliqđ cõmodum vltra subiectõem ꝓsequit a papa in quo põt dici habere cãm a papa. hinc est q̃ qñ papa iudicat sup exemptione excipit expresse suum ꝑiudiciũ. Predicta, procedunt qñ superior sciuit 7 tacuit: idem si minus rõnabiliꝫ appellauit. Sed dubito quid si superior debito tempe 7 ordine appellauit a sentẽtia lata ꝓtra subiectũ: ß postmodũ appellatõem deseruit: nũquid sentẽtia irrogat sibi ꝑiudicium: Inno. sentit q̃ sic circa possessionẽ: non aũt circa ꝓprietatem. exponit em̃ verbuz alioquin. i. si appellatio non fuit rõnabiliter interposita: vel fuit sed non misit nunciũ: vel nesciuit cãm suam agi. Hosti. dicit 7 bene q̃ hoc vltimũ debet dicere et sciuit cãm suam agi. als secus ꝙ. c. penul. j. e. quasi dicat 7 bñ q̃ si nõ appellauit 7 ne sciuit cãm suã agi non fit sibi ꝑiudiciuz etiã vbi primo loco defensio sibi cõpeteret. vt. d. c. penul. multoforꝫtius in casu hui9. c. ignorãtia non debet sibi nocere. Et sic redeũdo ad quesitũ sentiũt isti aptissime q̃ id qđ dicitur in ꝛ. alioquin. vt sine ꝑiudicio fiat executio sentẽtie habeat locum etiaz vbi fuit appellatuz: ß fuit appellatio postmodũ deserta ꝙ non ꝓsecutõem. Sed in contrarium ego allego: qz si tercius offert se defensiõi 7 succumbit facit sibi plenuz ꝑiudicium. vt no. hic doc. ar. ß 7 sentit bar. in. l. si plusquo. ff. de ap. Sol. potest dici q̃ cõtrarium ꝓcederet quãdo tercius assumeret plenã disputatõem de iure suo. hic ꝛ. loquitur quãdo appellatur respectu sui ꝑiudicij circa executiõez fiendã. vnde si non ꝓsequit appellatõem ꝑinde est ac si nõ appellasset vt hic. 7 sic remanet ius suũ ꝓter executõem saluũ qđ intelligo cuz limitatõe: de qua. §. dixi in principali questione. Preterea circa ꝑdicta quero: pone q̃ superior fuit vocatus ad causam que mouebat contra subiectũ: ß non cõparuit: nũquid hoc casu snia lata cõtra subiectum ꝑiudicat superiori: Do. an. videt hic sentire q̃ sic. refert em̃ Ly. in. l. j. C. de aduo. diuer. iudi. tenentẽ q̃ si de iure meo cũ alio iudicat me assistẽte vel vocato semper mihi ꝑiudicatur. ad hoc glo. in. c. dilectus. de symo. Sz tu attende: nam puto q̃ aut lectura do. An. est corrupta: aut corrupte alle. Ly. et quicq̃d sit dictũ non est verum vt sufficiat sola vocatio in casu hui9. c. vel cõsiliꝫ. Unde dico q̃ aut sumus in casibus de quibus in. c. pe. j. eo. in quibus infert absenti plenuz ꝑiudicium data scientia cause: 7 tunc fatendum vt sufficiat sola vocatio. quia ꝙ hoc arguim9 illum sciuisse cãm agi: merito fit sibi preiudicium: cum sibi primo loco competeret actio 7 ipe ꝓmisit sequẽtẽ expiri: vt ibi. 7 ĩ. l. sepe. ff. e. ti. Aut sumus in casu huius. c. vel alio vbi absenti 7 scienti nõ fit plenum ꝑiudiciuz: 7 tunc nõ video q̃ ex sola vocatõne fieret illi plenuz ꝑiudiciũ. naz primo tex. est in dictis iuribus ꝙ locum a speciali in ꝓtranũ. Item ex sola vocatione quis ꝓstituit in ꝓtumacia: 7 sola ꝓtumacia nõ sufficit ad priuanduz me iure meo: ß debet ꝓcedi alijs remedijs. vt in. c. tue. 7. c. qm̃ frequẽter. §. in alijs. vt lit. nõ cõtesta. q̃nimo plus dixit Inno. in. c. inter q̃tuor. de maio. 7 obe. q̃ si subditus super iure subiectõis cõuentus nominat dñm in iudicio: 7 datur illi termin9 ad cõparendum. q̃ eo nõ ꝓparẽte nõ debet dari pñti etiã vera possessio subiectõis. q̃ subdit9 nõ bz facultatẽ restituẽdi subiectõem: cũ ille ipam in se nõ possideat etiã alieno noĩe: ß possideat. Et vide ibi plene an hoc casu habeat locũ nominatio dñi cum effectu. nec Ly. tenet id ad qđ euz allegat do. An. imo loquit q̃n agit de ꝓuaricatõe contra aduocatũ parte vocata 7 pñte: 7 tũc iudiciũ agitatũ cõtra aduocatum ꝑiudicet parti. 7 sic secus si fuit vocata sed nõ ꝑsens. 7 hoc idem videt velle glo. in. d. c. dilect9.

ij. de symo. quã allegat Ly. 7 forte vt dixi voluit dicere do. An. me assistẽte 7 vocato. vñ ista alternatiua vel debet esse: 7 als non bñ diceret. 7 hoc nota. Et p ß habes oĩa que tendũt ad intellectũ tex. 7 glo. q̃ sufficere debẽt p lectura huius. c. Qz p studio camere quero an tercius possit appellare a q̃libet snĩa lata p reũ pncipalẽ? Jo. Anno hic multũ instat. ß vera 7 clara pclusio q̃ videt sibi ĩ effectu placẽ 7 approbat bar. in. d. l. a snĩa est hic q̃ ab ea snĩa a qua põt appellare reus victꝰ poterit appellare ille tercius: puta a pma 7 secũda snĩa. Qz dubiũ est in tercia snĩa a q̃ victus appellare nõ põt. q: nõ lz tercio appellare. C. ne in vna cadẽq; cau. li. tercio ap. in rubrio 7 nigro. 7 in. c. sua. j. de ap. Et in hoc est distinguendus q̃ aut sciuit cãm agi p victũ ante snĩaz 7 nõ poterit tercio appellare. imputet eĩ sibi q̃re prius non puidit sibi. ar. C. de euic. l. si parẽtes. 7 ar. j. c. penul. 7. d. l. sepe. Aut ignorauit 7 poterit appellare. q: sine culpa sua non dz dãnificari. ß tñ appellatio nõ habebit releuare victuz p hũc tex. hic in eo q̃ cõfirmat snĩa quo ad reũ cũ nil de iure suo dicet. idem dicendũ qñ ex iuris dispositõe appellare nõ potest. Et p hac pclusiõe adduco tex. ĩ eo q̃ mãdat inquiri an iste tercius rõnabilr appellauerit. nõ eĩ est rõnalis appellatio exquo potuit prꝰ puidere et ostendere de iure suo: ß voluit expectare terciã snĩam. Est eĩ psumptio q̃ dilatõis cã nũc appellet. Quero nũquid tercius possit p interesse suo psequi appellationem interpositã p reuz pncipalẽ aliter p se nõ appellãdum: dic q̃ sic: q̃nimo si principalis reus trãsigeret cuz actore põt nihilominꝰ iste tercius quo ad ius suũ psequi: q: nõ potest reus p suã transactõem piudicare iuri iam quesito isti tercio in eo q̃ incepit illã appellatiõez respectu iuris sui psequi. de his videt tex. in. l. a snĩa. §. idem rescripsit: cũ seq̃n. ff. de ap. 7 ibi hoc firmat 7 notat bar. Potuisset ergo iste ouetẽ. non appellare 7 appellationem interpositã p monasteriũ psequi: 7 sup illa d̃ suo iure docere. Nec mirũ. sicut eĩ potest tercius p suo interesse assistere liti 7 illã pmouere: vt in. l. si plusquã. pꝰ prin. ff. de ap. 7. l. si suscepta. ff. de inoffi. testa. ita assistere cause appellatõis 7 etiam pmouere reo pncipali resistenti. Quero nũc generalr q̃d possit facere iste tercius q̃ venit ad cãm p aliũ intentatã: Jnnoc. hic multa 7 intricate ponit. Bar. ĩ. d. l. si plusquã. §. j. sic clare 7 no tanter dixit q̃ tercꝰ potest venire ad triplicẽ effectum. Nñq; venit vt remoueat illũ qui cãm incepit vt ipse p se, psequat agẽdo vel defendẽdo, put ille faciebat. Nñq; eĩ venit vt illi assistat, pbatões inducat et alia faciat ad victoriã psequẽdam. Nñq; venit post snĩaz ad executionẽ impediendã. Quo ad primũ effectum distinguit q̃ aut ad illũ q̃ cãz ĩcepit spectat negociũ pricipaliter: aut eq̃ pncipalr sic ad istũ tciũ: 7 tũc tciꝰ ñ põt ipe dire istũ agere vel defendere seu alr remouere. ar. in. d. c. pe. 7. l. sepe. pall. Aut ad istũ pncipalr non ptinet: sed p q̃dã pñtiaz. ad istũ aũt terciũ ptinet principalr. Exẽplũ in vendit̃e q̃ agit cãm sup dño rei vendite. Hec aũt causa principalr ptinet ad ipm emptorẽ lz p q̃ndã pñtiam piculũ emptoris reuertat ad ipsuz venditorem qui tenet de euictõe: vt in. c. fi. de emp. 7 ven. 7 tũc siquidem tercius venit ante litem ptestatã 7 potest impedire illum agere vel defendere: vt. d. l. sepe. et. c. pe. j. e. ad hoc. l. titia. ff. so. mr̃imõio. Si vo iste tercius venit post litem ptestatã: 7 tũc si venit ad impediendũ illũ agere 7 ignoret ea q̃ facta sunt 7 potest illũ adhuc impedire: vt dixi in pcedenti casu. q: sicut snĩa nõ nocet ignorãti. d. c. pe. 7. l. sepe. ita nec cõtestatio. Si vo sciuit litẽ ptestari tũc potest ei assistere: nõ autẽ impedire seu remouere q: sicut sentẽtia sibi scienti piudicat dictis iuribꝰ: eadez ratõe litis ptestatio: vt no. in dictis iuribus. Si vo venit ad impediẽdum illũ defendere tũc impedire potest. nec illum defendat in piudiciũ ipsius tercij: nõ autez nellũ defendat in piudiciũ suũ, ppriũ. quia etiã inuitũ po-

test q̃s defendere. l. soluere: cũ si. ff. de solu. Venio ad secundũ q̃ venit tercꝰ vt illi assistet 7 coadiuuet ad victoriam: 7 tũc indubio potest p suo interesse: vt in. d. l. si plusquã. Qz de isto dubitat an possit pducẽ testes q̃s pricipalis nõ pduxit? Glo. tenuit q̃ sic ĩ. l. si suscepta. ff. de inoffi. testa. sequit bar. in loco pall. facit. c. pstitutus. de testi. Secũdo de isto tercio dubitat an i isto secundo casu veniẽs post dilatões datas 7 attestationes publicatas possit de nouo testes inducere: intelligo sup antiquis articulis vl directe ptrarijs. quibꝰ casibus non admitteret pricipalr causam agens. vt in. c. fraternitatis. de testi. Jnno. hic multũ instat 7 videt tandem dicere q̃ non. q: primũ pcessuz psequit: non autez incboat nouũ. Bar. dicit q̃ acta gesta p istũ primũ ita demũ pindicãt isti tercio si sciuit cãm agi. secus si ignorauit sicut dicimus in snĩa in. d. l. sepe. 7. d. c. pe. Aut ergo iste tercius veniẽs sciuit istas dilatões dari 7 testes eramiari 7 publicari: 7 tũc ista acta sibi pindicãt: nec audit volens pducere sicut nec audiret ille prim. Si vo ignorauit tũc auditur: qd̃ pbat hac ratõe. Nam si principalis de causa trãsegisset vel ipsi instãtie exresse renũciasset iste tercius audiret nihilonim: vt. s. dixi. multoma gis est audiẽdus in casu nostro: vbi tacite pricipalis est excluſus. de hoc vide qd̃ le. 7 no. in. d. c. constitutus. vbi bonus ter. Tercio circa istũ casuz dubitat quid si iste pricipalis aliquid confiteatur qd̃ tendit in piudicium istius tercij: nũquid sibi piudicat: dic q̃ nõ vt. d. l. sentẽtia. 7. d. l. si plusquã. Venio ad tercũ membz quãdo iste tercius cõparet post snĩam ad executõem sententie impediendã: 7 de hoc concludit q̃ aut venit infra tempora appellãdi 7 potest sibi puidere p viam appellationis. 7 de hoc satis sup dictũ fuit. Aut venit post tpa appellatõis elapsa tpe q̃ debet fieri executio. et dic vt plene no. in. c. veniẽs. de testi. ij. 7 in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. ff. de re iudic. vbi plene p bar. Quero an eo casu quo tercius p interesse suo assistit ei qui p causam ĩchoauit seu ipm adiuuat snĩa pra illũ pricipalẽ lata sibi noceat: Jnno hic dicit q̃ sic. ar. opti. in. d. l. sepe. §. nam et si libertus. in vbo me interueniẽte. Ad idẽ in. d. l. si plusquã. 7. d. l. a snĩa. ff. de ap. 7 qd̃ no. glo. in. c. dilectꝰ. ij. d̃ symo. 7 Ly. in. d. l. j. C. de aduo. diuerso. iudi. Ultimo hic quero an iste tercius teneat libellũ offerre 7 litez cõtestari: Jnno. dicit q̃ si vellet p suo iure nouũ iudiciuz inchoare pra eum tũc dabit libellũ litẽ ptestabit 7 oĩa alia necessaria ad iudiciũ inchoandũ 7 pficiendũ obseruabit 7 habebit tunc locũ dispositio. l. is a quo. ff. de reivend. Si vo psequit litẽ ceptã p aliũ tũc non est necesse de nouo litem ptestari vl libellũ offerri. sufficit eĩ cõtestatio facta a reo pricipali. 7 hoc dicit verũ sine psequat litem pricipalẽ ante snĩam 7 appellatõem: siue in causa appellatõis velit psequi appellatõem p aliũ interpositã. Idem dicere videt si appellat a snĩa pra alium lata. q: approbare videt oĩa gesta p alium vsq; ad actũ appellatõis. ar. in. l. iij. §. falsus. ff. rem ra. ba. Videt tamen in hoc vltimo postea in alia glo. recedẽ. s. q̃ exquo pricipalr appellat requirit libellus. Hosti. ex toto nõ placent ꝟ dicta Jnno. dicit eĩ q̃ cum reus pricipalis nõ fuit in causa nomĩe illius tercij nõ potent ratificare qd̃ suo nomĩe gestũ nõ est: vt in regula ratũ. li. vj. ideo dicit q̃ si vult sententiã directo psequi exigit alia litis cõtestatio. Jo. an. dicit distinguendũ finem ad quez venit iste tercꝰ. Siquidẽ venit ad finez impediẽdi executionem sentẽtie tm̃: non exigit alia litis ptestatio. 7 hoc quia istud iudiciũ summarie agitat. hoc mihi placz. sed requiro vt detur aliq̃lis petitio. ar. in. c. veniens. ij. de testi. non formalr p modũ libelli. quia exquo agit de modico piudicio: nec sepat sentẽtia que afferat ppetuum piudiciũ sufficit iudiciũ summariuz respectu ordinis et respectu pbatiõis. vt sensit glo. ij. ꝟ. no. Jo. de lig. ĩ cle. sepe. de ꝟ. sig. dixi. in. c. j. de lib. ob. qd̃ intelligo q̃n vult

differre executionem donec ꝓbauerit plene de iure suo. nam ad effectū impediendi ꝓpetuo executōem requiro plenā ꝓbatōem respectu substātie ꝓbatōis: iuxta nota ta in. d. l. a diuo pio. §. si sup rebus. vbi plenissime & ℔. q; affert magnuz ꝑiudiciū. ß respectu ordinis ꝓceden di sufficiet iudiciū summariū. q; nō est q̄stio ꝑ se ꝓncipalis. vt in. d. §. si sup rebus. Redeo ad verba do. An. Si aūt principal' iste terci⁹ appellat vel etiam ꝓsequit' exigit' aliq̄lis petitio ꝑm eum. Ego in hoc vltimo dicerem q; aut iste assistit liti ne colludat' cum reo principali & tūc non est necesse libellū vel aliquā petitōem offerre. q; nō exigit vt ꝑ se ꝓnūciet'. Aut assistit pariter assumēdo iudiciū & petit ꝑ suo iure ꝓnūciari: & sequor Hosti. vel vt saltem detur aliq̄lis petitio. q; fatu⁹ esset iudex q̄ ꝓnūciaret sup nō petitis. l. fi. C. de fideicōmiss. li. Posset etiam queri an solius possessiōis rōne quā terci⁹ habet possit impedire executōem snīe in sui ꝑiudiciū: Inno. instat. tandez videt' sentire q; sic. & idez bar. in. d. §. si sup rebus. qd placet. q; nō debet ꝑ ignorantez & non vocatū mutari status possessiōis. l. fi. C. si ꝑ vim vel alio modo. & c. j. de cau. poss. & ꝓpt. & c. inter q̄tuor. de ma. & obe. & hec sufficiant.

C Ambertoldus. Casus. Probata iusta cā absentie reuocatur snīa lata ꝑ absentē: maxime vbi appareat iudicē circūuentū. Vel aliter & sic. Contra sententiā audit' is q̄ fuit absens docto de impedimento etiam minus sufficiēter si opponit de iniquitate quā ex tenore sentētie & ex actis ꝓstare dicit': quo docto obtinebit. Vel clarius & notabili⁹ sic. Si citatus ad snīaz ex legitima causa iudici ignorata non cōparuit tenet sentētia eo absente lata: ß retractat' eo ꝓbante legitimaz absentie cām. si ꝛo impedimētū & ꝓbat nō plene retractatur sentētia: nisi pu⁹ doceat de ipsius iniquitate. Et iste est iudicio meo verus & notabilis intellect⁹ hui⁹. c. quez doc. nostri nō clare dilucidarūt. Diuidit' ꝓncipalit' in duas ptes. In prima ponit' ꝓcessus narratio. In secunda ibi lz: partis restitutio: auditoris datio: ipius relatō: pape diffinitio suū motiuū ꝓtinēs. Prima pars potest subdiuidi: ß nō expedit. q; satis patet ptes in lra. Pauca notabilia colligā: q; lra est dubia: ido venit infra examināda. ß ꝑ forma colligo primo q; vniuersitas talis ī qua est ius patronatus potest pignori tradi. Et nimiꝝ. nam & vendi potest: vt in. c. cum seculū. de iurepa. & in. l. in modicis: ūcta glo. ff. de ꝓben. emp. & locari. vt in. c. ex lris. de iurepa. Sed ius patronat⁹ in cōtractu pignoris non trāsit in creditorē: vt hic singulariter ꝓbat' ꝑm verum & cōmunē intellectū. secus in alqs duob⁹ ꝓcedentib⁹: vt in iuris ꝓall'. Diuersitatis ratio. j. dicet'. Transit etiam cuz hereditate vt hic in prin. Et q̄t modis trāsferat' hic ius patronat⁹: vide ꝑ glo. in hac materia notabilem. xvj. q. vj. pie mentis. Nota secūdo ibi ipm̄ instituit. q; etiam ꝑ institutiōem de bñficio factam non transfert' ipsius bñficij corpalis possessio. nam iste archidiacon⁹ istum dñm instituit & in corpalez possessionem induxit. & q; ꝑ institutiōem factam de bñficio vel alia re non transferat' possessio tenet glo. in. c. ꝑ tuas. de dona. & in. c. ex ore. de his que fi. a maio. par. capi. & in. c. auctoritate. de insti. & ibi est glo. de effectu hui⁹ institutionis. Hz ꝓtrariū q; trāseat possessio tenet gl. in. c. ij. d ꝓsue. vide quid iuris ꝑ Jo. an. post Compost. in. c. trāsmissam. de elec. & tetigi in. c. ij. & c. auctoritate: ꝑalleg. Et cōclude q; si institutio fit ante collatōem tūc nō trāsfertur possessio. q; hz vim collatōis. Si ꝛo post & fit ī presentia rei seu beneficij et nemo est in possessione beneficij & tunc secus: vt. l. quod meo. ff. de acquiren. poss. et sic concordat glo. preallega. hoc declara vt latius no. in ꝑalle. iuribus ad que remissi. Nota ibi ꝑ partes remisissent. q; iudex remittens negociū ad supiorem potest cuilibet partiū dare attestatiōes suas ipi supiori referendas. ꝓcordat qd le. & no. in. c. duduz. el. j. ß. de elec. & ratuere vtriq; parti terminū peremptoriū ad cōparendum coram supiore. vt in. c. fi. de accu. & ita fuit actū hic. naz legatus iste sine alia citatōe ꝓtulit sententiā remisso sibi negocio per delegatos. Nota q; legatus pape potest delegare causam iure legatōis sibi competentē. cōcordat. c. fi. de off. leg. vbi vide. Et nimiꝝ habet cū ordinariā. vt in. c. ij. e. ti. li. vj. & quilibet ordinari⁹ potest ꝑ sua iurisditōe cām delegare. vt. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisdi. & c. vt litigātes. de off. ordi. li. vj. & c. siquis ꝓtra clericum. de fo. cōpe. Idem si esset delegatus cum haberet delegatā a principe. vt in. c. pastoralis. in ꝓn. de of. dele. Nota ibi ex tenore sentētie. & tene menti q; illō dicitur cōstare ex tenore sentētie qd̄ constat ex sentētia iunctis attestatōib⁹ ad quas iudex in sentētia se retulit. videtur ergo expressuz in sentētia qd̄ continet' in attestationib⁹ ex quo iudex ad illas se retulit. facit optime. l. penult. C. de sen. que sine cer. quāti. & l. ait ꝓtor. ß. j. ff. d̄ re iudi. facit ad ea que dixi. s. e. ti. c. j. Nota in ℞. tuz q;. & tene menti semp. q; ꝓbat id qd̄ dixi. s. e. c. causaz. q; si iudex in sentētia dixit alterā partiū in ꝓbatōe defecisse & ꝑ attestatōes constat q; ꝓbauit intentōem suam ꝑsumitur iudex errasse vel circūuentus. non aūt debet ꝑsumi q; testes vacillauerūt vel alius defect⁹: ex quo ī actis non dicit'. facit qd̄ no. Inn. in. c. quoniā cōtra. de ꝓbat'. Oppo. ꝓtra tex. in eo q; archidiacon⁹ istuz. d. instituit. nam institutio ꝓtinet ad epm̄. vt in. c. cum satis. de of. archi. Jo. dicit glo. ij. q; hic archid'. hoc fecit ex cōmissione epi: vt dī in tex. als aūt non potuisset nisi hoc haberet de cōsuetudine. Aduerte q; archidiaconus fecit hic duplicem institutiōem. vnaz tituli collatoriā. aliam corporalem quaten⁹ illū fecit in possessionē induci. In prima, ꝓcedit dictū glo. In secūda non. q; illa spectat iure ꝓprio ad archi. vt est tex in. c. vt nostruz. & c. ad hoc. de offi. archi. Et no. ex tex. q; istam institutōem corpalē potest archi. ꝑ aliū facere lz sit nudum ministeriū. Ex quo collige q; nudū ministeriū cōpetēs alicui iure ꝓprio potest ꝑ aliū exerceri. quid autem si ex delegatōe: dic vt in c. fi. §. vlti. de offi. dele. Oppo. secūdo cōtra tex. in eo q; iste ꝑsentatus a vero patrono egit ꝓtra institutū ꝑ episcopū. vnde obstat. c. pastoralis. j. de iurepa. vbi agit' cōtra epm̄ ad interesse. nam ex ꝑsentatiōe sola patroni nō videt' ius acquisitū ꝑsentato: saltem vt possit ꝓtra institutum agere cum patron⁹ non transferat ius spūale: sed est illa ꝑsentatio quoddā principiū ad institutōem obtinendā. qd̄ quidez principiū non est ratum anteqū presentatio approbet' ꝑ diocesanū. vt dicit tex. in. c. qd̄ autem. j. rūso. de iurepatro. Jo. glo. iij. dicit q; ius acquiritur pūtato ꝓmanēte in eadē voluntate patrono lz episcopus eum nolit sine causa admittere. & vigore hui⁹ iuris potest agere vt instituat': sicut potest agere elect⁹ vt vt sua electio cōfirmetur. ad hoc allegat istuz tex. & nota singl'r q; quotidie solet ad hoc allegari iste tex. iuncta glo. ß non respōdet glo. specifice ad iura supius allegata. Aduerte q; doc. hic instant & vario modo loquūtur. & Inno. videt' in variis locis sibi ꝓtrari⁹. nam in. c. qd̄ sicut. de elec. dicit q; inter pūtatuz & eccl'iam nullum vinculū ꝓtrahitur cū nihil sibi iuris acquirat. allegat dictum. c. pastoralis. Et pondera hoc vltimū dum dic̄ q; nihil iuris acquirit' ꝑsentato. cōtrariū dixit aperte ī. d. c. dilectus. de off. leg. ibi em̄ dicit q; ꝑsentatus acquirit ius: sed non plenū sicut acquirit ꝑ institutōem seu collationem. Et notabil'r subiungit q; per collatōem seu institutōem acquirit' ius in re. qd̄ probat' in. c. pe. de ꝑbē. li. vj. & c. vlt. de cōcess. ꝑben. e. li. Per ꝑsentatōez ꝛo acquirit ius ad rem. i. ad bñficiū petendū. et habet actōem ꝑsonalē ꝑ epm̄. vt ī. c. pastoralis. & c. cū dilect⁹. de iurepa. q̄ verba bñ notabis. & vide bo. glo. q̄ idez sentit ī. d. c. dilectus. Et q; hꝫ materia ꝓprie non adaptat' ad titulum nō ꝑsequor hic. sed dicā plene in. d. c. pastoral'. ß q̄

tenus facit ad ꝓpositū. cōclude sic nō seq̄ndo ꝟba doc. q̄ aut patron⁹ pn̄tauit duos simul vel successiue anteq̄ eps̄ sp̄reuerit p̄imū: 7 tūc neutri est acquisitū ius petē di institutōem: ꝫ est in optiōe epi seu debentis instituere eligere quē vult ex illis. vt in. c. cū aūt. et ibi plene dixi de iurepatronat⁹. Nec ob ꝫ p̄ pn̄tatus hoc casu aliquam actōem ꝓtra ep̄m etiā ad aliud bn̄ficiū. q: patrono licuit variare aliū accumulādo: non aūt ex toto recedēdo. vt plene no. p Jo. an. in regula in re ꝙmuni. de reg. iur̄. li. vj. in mercu. 7 epō licuit vti aucte a iure sibi ꝙcessa sine alterius iniuria: vt pluribꝫ pn̄tatis eligat ex illis vnū. nemini em̄ ex illis iniuriaꝫ facit. q: vtit̄ iure suo. vt in. c. cū ecclia. de elec. 7. xxiij. q. iij. qui peccat. Sꝫ si eps̄ differret instituere aliquē ex eis tūc patron⁹ potest instare vt eps̄ cōpellat̄ p̄ supiorem. ar. c. decernim⁹. 7. c. filjs. xvj. q. vj. 7 credo q̄ etiā pn̄tati pn̄t implorare officium supiorisin genere vt vnū ex illis eligat. ar. in. l. cū q̄dā. ff. de le. ij. Aut patron⁹ pn̄tat vnū quē eps̄ sine causa legitima sp̄reuit instituere 7 patron⁹ postmodū accumulauit aliū quē eps̄ instituit 7 tunc valet institutio facta de secūdo cū fuerit pn̄tatus p p̄onuꝫ cui licuit variare aliū accumulādo. d. c. cū aūt. Sꝫ q: eps̄ sine causa legitima sp̄reuit a p̄incipio p̄imū cōfirmare seu instituere ita q̄ ꝓpter eū p̄ pn̄tat⁹ incurrit damnū tenet̄ illi ꝓuidere: iuxta id qđ habet̄ in. c. pastoralis: p̄alle. 7 in hoc habet ille pn̄tat⁹ actionē ꝓsonalē ꝙ epm. Aut patron⁹ nullum aliū pn̄tauit: ꝫ ꝓseuerat in ꝓma pn̄tatiōe 7 sumus i terminis. c. nostri. quo casu dic q̄ pn̄tatus potest agere vt eps̄ cōpellat̄ eū instituere. q: ius est sibi acquisituꝫ ex pn̄tatōe. vt ꝓbat̄ hic. 7 in. c. dilectus. de offi. le. Jtem pōt agere ꝙ intrusuꝫ in illo bn̄ficio vt inde remoueat̄ 7 sua pn̄tatio admittat̄. tex. ē hic: q: cū habeat ius ad bn̄ficiū petendū: hꝫ p ꝓns ius ad oīa p q̄ pueniat̄ ad bn̄ficium ꝓsequēduꝫ. ar. c. ꝓterea. 7. c. p̄udētia. de of. deleg. Non ob. c. qđ aūt. s. alle. p ꝙrio. q: fateor q̄ factū p̄oni nō est ratū anteq̄ sequat̄ institutio p ep̄m. q: potest variare aliū accumulādo: vt. s. dixi. ꝫ dū ꝑmanet i p̄ima volūtate ius est acquisitū pn̄tato: ex quo pōt agere vt ꝓsequat̄ institutiōem vt hic: saltē implorādo officiū supiorus. facit qđ in sili no. in. c. veniēs. de renūci. 7 q̄ acquirat̄ ius pn̄tato ptꝫ. q: patron⁹ hꝫ ius in pn̄tādo. vt i d. c. dilect⁹. ḡ in pn̄tatū trāsfert ius: nō tn̄ ius i re vt p̄dixi: ꝫ ius ad illud petendū. Nec ob. si dicat̄ q̄ si hꝫet ius ex pn̄tatōe nō teneret institutio facta de alio ad secundam pn̄tatōem patroni: nec patron⁹ posset aliū pn̄tare. Ad hoc em̄ rn̄det̄ vt p̄dixi q: patron⁹ pōt aliuꝫ pn̄tare cumulādo nō in totū a priore recedēdo: vt in. d. c. cum aūtē. Et ex hac variatōe seu accumulatōe patrono a iure p̄missa acquirit̄ ius aliq̄le etiā secūdo. ideo pōt eps̄ eligere quē vult. Q̄nq̄ pn̄tatio est facta de vno p cuꝫ q̄ nō est patron⁹ nec in possessiōe patronat⁹ 7 pn̄tat⁹ instituit̄ ab epo putāte illū esse patronū. postmodum ꝟo pn̄tat̄ alius p patronū q̄ est in possessiōe patronatus et valet hec vltima pn̄tatio etiaꝫ facta p̄ima non cassata nec aliter irrita nūciata: 7 pn̄tato acquirit̄ ius ac si nulla alia pn̄tatio p̄cessisset. 7 pōt agere ꝙ institutū sine p̄sentatōe veri patroni vt remoueat̄ 7 vt sua pn̄tatio admittat̄ vt instituat̄. vt est tex. notabilis hic. Ex hoc notabil̄r colligit̄ q̄ institutio facta p ep̄m sine pn̄tatōe veri patroni est ipso iure nulla: patrono saltē illā instituti oneꝫ impugnāte. qđ ꝓcedit etiā si eps̄ nō agebat i institutōe ꝓtemnere verū patronū cū hic crederet aliū esse patronū possessorē. fortius ḡ dꝫ esse nulla cū sine aliq̄ pn̄tatōe aliq̄ instituit. vt hic. 7 i. c. decernim⁹. xvj. q. vj. vbi tex. optim⁹. Ex hoc infert̄ ad intellectuꝫ. c. illud. de iurepatro. vt verbū irritāda ibi positū stet ꝓp̄rie. 7 q̄ institutio talis sit nulla apte sentit Fe. in tractatu ꝑmutatōis. dicā plenissime in. d. c. illō. Quid aūt si eps̄ simpliciter ꝓtulit 7 ꝙron⁹ infra tēpus sex mensiū nullū pn̄tauit: an cōualescat p̄ima institutio facta p ep̄m: vide de hoc 7 alꝫ circa materiā p̄ dd. de ro. decl. ccclvij. dicaꝫ in d. c. illud. sufficiāt ista hic. Opp. 7 videt̄ q̄ ex alio capite hec sn̄ia fuit nulla. q: sine ꝑemptorio lata. iij. q. ix. caueāt. 7. c. oīa. l. j. §. ex eo dicto. ff. q̄ sen. sine appel. rescin. Soluit glo. sequēs q̄ iudices remittētes negociuꝫ citauerūt ꝑtes: vt. s. dixi in notabilib⁹. 7 circa hoc vide notabile dictū Jnno. in. c. fi. de accu. in pn̄. vbi dicit q̄ iuder cui ꝓmittit̄ p supiorē aliq̄s articulus cause p eū instruēdus 7 ad supiorē remittēdus pōt etiā si nihil fuerit sibi dictū p supiorez p̄figere partib⁹ terminū infra quē ꝓpareāt coꝝā supiore: ne sine termio causa remāeat. qđ est mēti tenendū. Alter⁹ op. videt̄ em̄ q̄ exquo infra breue tēpus post sn̄iam iste clericus ꝓparuit debuit audiri absq̄ eo q̄ aliter impedimētum ꝓbaret: vt in. l. et si post res. ff. siq̄s cau. Sꝫ. dicit glo. in ꝟ. breue temp⁹. q̄ illa. l. itelligit̄ qū quis vult purgare morā ante lit̄. cōte. 7 cū ius alterius partis nō est effectū deterius. vl̄ dic melius q̄ illa. l. loquit̄ in stipulatōe iudiciali cū quis p̄misit se sub certa pena sistere die certa in iudicio. qđ si nō fecit poterit morā purgare infra paucos dies dūmodo ius actoris non sit effectū deterius. ꝫ hic loquit̄ cuꝫ sententia lata quis petit illā retractari allegādo iustā causam absentie: quo casu nō debet audiri nisi ꝓbet impedimentū: vt j. latius dicet̄. q: sn̄ia fecit ius inter partes: vt i. c. cū inc̄. s. e. 7 de purgatōe more vide qđ no. gl. i. c. cupientes. de elec. li. vj. in ꝟbo expectari. 7 in regula mora. de reg. iu. li. vj. 7 plene p bar. in. l. siquis insulaꝫ. ff. de ꝟ. obli. Opp. de. c. ex lr̄is. de in integ. resti. vbi q̄s fuit auditus ꝙ sn̄iam ꝓbando impedimētuꝫ seu iustam causaꝫ absentie p solū iuramentū. Sꝫ. glo. sequēs q̄ illud ꝓcess̄ fauore matrimōij: vt ibi dī in tex. nec is qui fraudulenter absentiā ꝑcuranit erat solued̄o: ideo ꝑs fuit audita ꝙ sn̄iaꝫ. hic aūt cessat ille fauor nec ꝓbat̄ alicui⁹ fraus ideo oportꝫ q̄ ꝓbetur impedimentū: quo ꝓbato reuocabit̄ sn̄ia: vt hic. 7 in. l. si finita. §. si forte sunt. ff. de dā. infec. Nec dī iudicatū vbi quis iusta causa detētus p̄esens esse nō potuit. l. quesitū. ff. de re iudic. Aduerte ḋa glo. videt̄ sibi ꝙriari ac etiaꝫ tex. de cōtrarietate notari potest. nam ꝓmo dicit glo. q̄ sn̄ia reuocat̄ ꝓbato impedimēto. 7 sic vult q̄ sn̄ia tenuit: qđ clarius dī in glo. se. 7 satis videt̄ innuere lr̄a in fi. in ꝟbo irritandū. 7 tn̄ postea sentit ꝙriuꝫ. s. q̄ sit nulla in eo q̄ allegat. l. quesituꝫ. hoc etiam videt̄ innuere tex. in ꝟ. postmodū. in ꝟ. nullius decerneret esse valoris ꝛc. Sꝫ. dic q̄ aut iudex sciebat iustā cām absentie 7 nihilomin⁹ tulit sn̄iam 7 nō videtur iudicatū. ita intelligi potest. d. l. quesitum. 7 tenet ibi bar. 7 dixi in. c. querelā. de ꝓcu. facit. c. si duobus. de appel. Aut iudex ignorabat 7 sn̄ia tenet mero iure. vt i d. c. querelā. sed debet reuocari impedimēto ꝓbato: vt hic. Nec ob. tex. in eo q̄ dicit nullius valoris. debet em̄ intelligi in effectu. 7 hoc vult glo. seq̄ns. 7 satis etiā sentit Hosti. in tex. in ꝟbo irritandā. ponderādo q̄ nō dixit irritam. 7 sic talis sn̄ia tenuit ꝑm eum. Sed tūc opponitur si tenuit quō potuit legatus suā sententiaꝫ retractare cōtra. c. in lr̄is. de offi. deleg. 7 l. j. C. sen. rescindi non posse. Sꝫ. dicit glo. in ꝟ. nulli⁹. q̄ hoc potuit p beneficiuꝫ restitutiōis in integ. ex clausula generali siq̄ iusta causa mihi videbitur ꝛc. ff. ex qui. cau. ma. p totū. Nota ex hac glo. iūcto tex. q̄ legatus potest ex causa restituere etiā maioreꝫ cōtra suam sn̄iam. 7 idem facere potest ep̄us 7 quilibet alius habens meruꝫ 7 mixtū imperiū. vt in. l. in causē. ij. §. fi. cuꝫ. l. se. que incipit preferri. ff. de mino. Quid autez in simplici magistratu: an possit restituē: 7 quid in delegato: dic vt plene le. 7 no. in. l. fi. C. vbi 7 apud quem. 7. l. aduersus sn̄iam. C. si aduersus rem iudi. 7 in. d. §. fi. 7 in. c. pe. de ī integ. resti. vbi plene de hoc. Oppo. cōtra tex. in eo q̄ delegati a legato cōmiserūt alīs vices suas. 7 sic cōtra. l. a iudice. C. de iudi. 7. c. cum causam. de appel. vbi dicit̄ q̄ delegat⁹ inferioris a p̄incipe non potest alteri subdelegare. Sol.

glo.ĩ ỽ.alĝs.soluit tribus modis. Primo q̃ hic fuit lis cõtestata coꝝ istis delegatis legati anteq̃ subdelegaſſet.vnde sicut procurator ad iudicia nõ potest ante litem prestatã aliũ substituere:ꝫ postea sic cũ sit dñs litis p cõtestatiõem effectus.vt in.l.nulla.C.de pcu.7 expressi⁹ in c.j.eo.ti.li.vj.ita 7 delegati inferioris a pncipe:q̃si dicat q̃ ꝯria loquũtur anteq̃ sit lis prestata coꝝ delegatis. sec⁹si postea vt hic. Hãc opi.tenuerũt Azo 7 Uinc.7 cũ ea trãsit spe.in ti.de lit.pte.§.fi.in fi. Sꝫ hãc solutionem reprobat glo.et bene in.d.c.cum causam.per illum textum.qui bene facit. Et quia iura in contrarium allegata loquũtur indistincte. Nec obstat ratio p̃missa p̃m Jo.an.in.d.c.cum causam.quia procurator ideo committit seu substituit post litis contestatiõem.quia est effectus dñs instãtie:vt dicit in.d.c.j.hinc est q̃ sine causa postmodũ nõ reuocat inuit⁹.vt in.c.ij.eo.ti.li.vj.qđ nõ est in iudice delegato.vt.l.iudiciũ solui.ff.de iudic. Et ratio rõnis est:qꝛ in prestatõe procurator est vt agẽs iudex vt patiẽs. fortius ergo oꝑatur prestatio in agẽte q̃ in patiẽte.facit qđ me.cau.sacris. Preterea in prestatione q̃si protrahit inter ptes.vt.l.iij.ff. de pecu.non autẽ cũ iudice:ꝫ coꝝ eo fit iste q̃si ꝯctus. Item ratio q̃re p̃hibet delegat⁹ subdelegare.de q̃ p glo.c.is cui.de of. deleg.li.vj.vbi vide.ita militat post lit.pte.sicut añ.7 hãc pte3 sequũtur cõiter legiste in.l.a iudice:p̃all.7 in.l.more maiorꝫ.ff.de iurisdi.om.iudi.et vtrobiq̃ p bar. Hoc merito glo.trãsit ad secundã solutõem:dicens q̃ h̃ non fuit exceptũ: 7 ideo de facto taliter ꝓcessum fuit.potest glo.intelligi q̃ valet cõmissio nisi excipiat.qđ puto verum ex defectu ptãtis.d.l.a iudice.7.d.c.cũ cãm.7 ꝫ tenet hic do. An. Sꝫ credo q̃ gl.intellexerit q̃ de iure nõ valuit ille ꝓcessus:ꝫ de facto dũtaxat.qđ clar⁹ exp̃mit in tercia solutiõe:dicens q̃ hodie standũ est ꝯrio. Hec solutio est vera in se:ꝫ nõ cõgruit huic lr̃e q̃ psupponit validitatẽ ꝓcessus irreuocabilr:nisi fuisset ptensa iusta causa absentie tpe snie. Tercio soluit Jnn.elegãter q̃ articulũ iurisditionalẽ nõ potest iudex inferioris a pncipe delegare:ꝫ articulũ nõ iurisditionalẽ sic.7 receptio testiũ est articulus iurisditionalis cũ testes non sunt ap probati seu interrogatoria nõ sunt facta.naꝫ tũc iudex deputat sub receptõe testiũ:vt ẽ tex. iũcta gl.ĩ cle.vna. de of.dele.secus vbi omnia fuissent examinata:ita q̃ cõmissarius habet nudã facti receptõem. tunc cm̃ est articul⁹ sine iurisditiõe. Ad ꝫ vide bo.glo.ĩ.d.cle.vna.7 sic intelligas dictũ Jnn.7 hoc vltimo casu põt saluari hec lr̃a.7 hanc solut.sequit hic do. An. Ego ad hoc allego glo.notabilẽ in aut.vt de fun. seu coꝝ fu.col.v.ĩ ỽ.causam audiãt.q̃ hoc sentit. Ad idem allego tex.optimũ in c.sup questionũ.de of.deleg.ỽ. nos autem.vbi qñ fecit mentõem de articulo nõ iurisditionali dixit:a nobis vel quicũq̃ iudex ꝛc.sed vbi fecit mentiõem de articulo iurisditionali nõ replicauit illa ỽba vel quicũq̃ ꝛc.7 ꝫ teneo lꝫ bar.in.l.more maiorꝫ.ff.de iurisdi.om.iu.simpliciter dixit talem delegatũ inferioris posse vnũ articulum subdelegare:sicut delegatus ad vniuersitatẽ causarum potest delegare vnã causaꝫ. 7 de hoc dixerit esse casum in cle.vna.de of.dele. Sꝫ certe bar.non bñ ponderauit illuꝫ tex.loquit em̃ in delegato pape.de quo nõ est dubium q̃n ex priuilegio speciali possit subdelegare.vt in c.pastoralis.de of.dele.7.l.7 quia.ff.de iurisdi.om.iudi. 7.l.vnica.C.qui.p sua iurisditõe. Item p̃ cum apte facit tex.in.d.c.cum causam.vbi loquit de articulo receptionis testiũ. Ad idem.l.a iudice:p̃all.vbi dicit q̃ iudex delegatus nõ habet potestatẽ dandi iudicẽ:ꝫ ꝓmittendo articulũ iurisditionalẽ daret iudicẽꝫ:vt ꝓbat in d.cle.vna.de offi.dele.ergo talem articulũ iurisditionalem cõmittere non potest. Non obstat similitudo p eũ allegata quia delegatus ad vniuersitatẽ causarũ censetur quasi ordinarius ideo põt vnã causam subdelegare.vt no.in.c.cũ causam.p̃alle.7.l.cum p̃tor.ff.de iudi.7 l.põponius.ff.de re iudi.que ratio cessat in dele.ad vnã causam. Si ergo vis saluare dictũ Bar.restringe cum ad articulũ non iurisditionalẽ vt dixit Jnno.7 hoc dictum videt tenere bal.in.d.l.a iudice.allegat glo.in cle. vna de offi.dele.7 est glo.fi. Hanc solutionem̃ sequũtur do.de ro.dec.xlvij.als.clvij.vide plene per spe.in ti.de testi.§.j.ỽ.sed nunq̃d 7 p pau.in.d.cle.vna. Sed q̃q̃ ꝫ dicta mihi placeant tñ iudicio meo ꝫ lectura nõ congruit huic lr̃e quia isti delegati nõ subdelegauerũt vnũ articulũ tm̃:sed simpliciter alĝs cõmiserunt vices suas. et sic nihil sibi reseruauerũt vt singulariter voluit Jnno.in.c.super questionũ.de offi.dele.vbi dicit q̃ si delegatus cõmittit alicui vices suas videtur in toto cõmisse.ad qđ allego tex.iũcto pncipio cũ fi.in.c.venerabili. de offi.dele. Nec ob.quod.s. dixit.s.q̃ lr̃a innuit ꝓcessum hic valuisse.quia hic non discutit de validitate ꝓcessus istoꝝ subdelegatorũ.imo nil de istoꝝ ꝓcessu dicitur:sed disputat dũtaxat de sententia archiep̃i.et sic si bene ponderet hec lr̃a non facit in hoc pro nec cõtra:ꝫ simpliciter narrat factum. Quintã lecturam seu solutionem ego do valde singularẽ per quam tollitur omnis obiectio:vt dicamus speciale esse in delegatis legati pape deputati in certa puincia vt illi possint alteri subdelegare sicut hic potest facere delegatus pcõsulis.vt ꝓbatur ſm vnũ intellectum in.l.legatus.ff.de offi.pcon. quem intellectũ sensit ibi glo.nec bar. reprobat.sed cuꝝ eo simpliciter transit.7 bal.exp̃sse approbat in.d.l.a iudice.7 per illaꝫ.l.dixit q̃ delegatus legati cardinalis potest cõmittere.7 hoc qꝛ talis gerit in puincia sibi cõmissa vices pncipis 7 habet ibi supremã potestatem:7 sic est loco pncipis.vnde sicut delegatus pncipis subdelegat:ita 7 delegatus istius legati.sed bal. intellexit in legato cardinali.facit ad hoc qđ no.glo.in.c.ij.de of.leg. li.vj.que dicit q̃ legatus cardinalis equiparat pconsuli.legatus ỽo non cardinalis q̃lis erat iste de quo in tex. equiparat presidi.tex.tamen ibi loquit indistincte ĩ omni legato pape.et sic intelligendo haberes hic lecturam omnino nouã. Que autem sit ratio quare delegat⁹ regulariter nõ subdelegat Jo. an.in.c.is cui. de offi.dele. li.vj.dicit q̃ officiuꝫ seu munus iudicandi est necessarium.allegat notata in.d.l.a iudice. Ego ỽo allego aliaꝫ ratõem.s.quia delegatus nõ habet iurisditõem propriam licꝫ fungit munere iudicandi:ideo non potest alteri cõmittere.quia nemo dat qđ non hꝫ:vt in.c.daibertum.j.q.vij.7.c.qđ autem.de inrepatro. Hanc rationẽ sentit tex.in.l. more maiorꝫ.ff. de iurisdi.om.iudi. Et expresse tenet bal.in.d.l.a iudice.ideo delegatus principis habet ex priuilegio vt cõmittere possit. Et hoc faciunt ad questionẽ notabilemꝫ quã ponit glo.in.d.c.is cui. An delegatus inferioris a pncipe cuꝝ potestate subdelegandi possit alteri subdelegare:Jo.an. in glo.sua 7 in nouella tenuit q̃ sic.multi tamen contra. Sed primam partem sequitur Bar. in.d.l. more maiorum.reddens bonam rationemꝫ.quia tunc non videtur ipse delegatus delegare:sed delegans.vt.l.vnum ex familia.§.si de falcidia.ff.de lega.ij.7.l.non distinguemus.§.quesitum.ff. de arbit. Item sicut cognitio cause est iurisditionis et ideo delegabilis:ita iudicis dandi licentia est iurisditionis:vt.l.imperium.in fi.ff. de iurisdict.om.iudi.ideo delegabilis. Et he rationes sufficiunt iudicio meo causis prohibitiuis huius delegationis:de quibus sup̃.siue teneamus primaꝫ siue secundam. adduco optimuꝫ simile in.c.j.de pcurat.li.vj.in fi. Sed dubium est non tactum per docto.aliquos q̃ meminerim quid in delegato pncipis subdelegante:an possit dare potestatẽ subdelegandi:Ego allego ad hoc glosaꝫ singularem in.c. super questionũ.in.§.porro.in verbo transfert.que tenet q̃ non.quia potestatem cõmittendi habet ipse delegatus non ex cõmissione:sed a lege. Ego ỽo sic distinguerem q̃ aut committit totaliter vices suas 7 non po-

test dare hanc potestatem subdelegandi.quia cum per talem ꝓmissionē desinat esse iudex nō poterit illa subdelegatio postmodū fienda per subdelegatū sibi attribui cum deficiat exercitiū. ad qđ vt in.l.bonoꝝ.ff. rē ra.ha. 7 qđ no.bar.in.l.si is qui ꝑ empto.ff.de vsuca. 7 ꝑ gl.in c.q̄ sit.de elec.li.vj.nec priuilegiū suum cum sit psonale poterit alteri coīcare.vt in regula priuilegium psonale. de re.iur.li.vj. aut cōmisit reseruata sibi aliqua iurisditione 7 tūc valebit q: ipse videt cōmittere dando spāle mandatū cōmittendi.ar.in.d.l.vnuz ex familia.7.d.c.j. de ꝓcu.li.vj.7 ℔ no. An aūt iudex delegatus a principe vel ordinarius possit notario cōmittere receptionem testium. Inno.dicit q̄ sic q̄tum ad scribendū sed nō q̄tū ad examināduz.j.de ꝓban.7 affi.in.c.j. Hoc vltimū nō placet hosti.nec coīter alijs doc.q: in ciuili iudex potest cōmittere testiū examinationē als receptionem.vt in.l. iudices cum aūc.ibi signata. C.de fi.instru. 7 in cle.vna de of.dele.de quo in Ope.de testi.§.nunc tradendū.ℵ. ad officium.plene hunc articulū examinaui in.c.cū causam.de testi.dic vt ibi. Quid de eo cui fuit cōmissa receptio testium an possit alteri subdelegare: Inno.distinguit q̄ aut fuit cōmissa receptio testium seu examinatō 7 nō potest alteri ꝓmittere quia in hoc electa est eius industria. de of.dele.c.fi.aut fuit cōmissum vt attestationes scriberet.7 tunc cōmittit quia eligit eius opera potius q̄ industria.ar.j.de appel.cum causam. Hosti.in ℔ vltimo §.q: licet sit electa opera tamē nō substituet sine ꝓsensu eligentis.ff.de so.inter artifices. 7 certū est q̄ multū potest in his tabellio. Item talis cōfidit de electo qui nō ꝓfideret ꝺ substituto 7 cū hac opi.transit ℔ Jo. an.7 placet ℔ vltimū do.an. Et ꝑ hoc ego allego tex.in c.fi.§.ceterū.de of.dele.vbi patet q̄ cum alicui cōmittitur nudū ministeriū industriale non potest cōmissarius alium substituere.sed iste tabellio licet sit electus ad scribendū tamen quia ꝑ fidem 7 eius legalitatē fuit electus nō poterit aliū surrogare.multū ei valet fides boni scriptoris.de ꝓba.qm̄ §.7.c.cum dilectus.de fi.instru.sed primū dictū q̄ reputatus ad examinationē testium non possit alij cōmittere nō puto verū sed distinguo q̄ aut ad ℔ fuit reputatus ꝑ papam 7 potest q: iudex est. vt ē tex.apertus.in.d.cle.vna.de offi.dele.aut fuit reputat' ab inferiori 7 potest cōmittere articulum nudum.vt.s. dixi in alio iudice.7 tenet apte glo.fi.in.d.cle.vna.quā notabis.sentit etiā ℔ do.an.7 ℔ sufficiant ℔ cum non sit proprie materia huius.c. Oppo.ꝓtra tex.q̄ iste sacerdos fuit auditus ꝓtra sniam licet sufficienter nō ꝓbaret iustam cām abītie.vnde ob.c.querelā. de ꝓcu.7 ꝑ locū a speciali.c.ex lris.de in inte.resti.7 paria sunt nō ꝓbare vel minus sufficienter ꝓbare.vt in.c.tam lris.de testi.et c.fi. de iureiur. 7 optime.c.causam.s.eo. Sol.glo.in ℵ. minus sufficienter. sentit duas solutōes. Prima q̄ iste fuit auditus ne veritati opinio p̄ualeret. vt in lra.℔ solutio est minus generalis.nam eadē est ratio in qualibz alia causa 7 tamē nō fit retractatio snie nisi ꝓbet' legitima causa absentie.quia cū snia transiuit in rem iudicatam fecit ius inter partes siue equa fuerit siue iniq̄ ideo nō debet retractari cuz graui p̄iudicio alterius ꝑtis nisi detur plena ꝓbatio.s.eo.cū inter.7.l. ingenuū.ff.de stabo. Et forte ob hoc glo.transit ad sedam solutionē dicens q̄ ℔ ex pluribz causis fuerit auditus quia iudex fuit circūuentus ꝛc. vt habet' in lra.7 in glo.sed ꝑ hanc solutionem nō habet' clare intellectus huius.c.quia aut iste cause reddunt sniam nullā 7 tunc nō oportebat ꝓbare causam absentie sed p̄textu nullitatis debuisset audiri quantūcunq̄ fuisset ꝓtumax.vt in.c.licet.7 qđ ibi no. de sen.excō.li.vj.facit cle.j.de re iudi. aut non inferebat nullitatē 7 tunc nō debebat retractari exquo nō transiuit in rem iudicatā.vt in iuribus p̄alle.vt in.c.tum ex literis.§.fi.de in inte.resti.facit qđ no.Jo.an.post archidia.7 Jo.mo.in.c.j.de do. 7 ꝓtu.li.vj. Innoc.ponit hic vij. solutiones seu septez lecturas que licet iudicio meo ex toto lre nō satisfaciāt.vt.j.patebit q: tamē in se sunt notabiles ideo illas singulariter ꝓsequar. Et ꝓmo dicit ipe q̄ ideo audit' iste ꝓtra sniam diffinitiuā nulla appellatione suspensam q: agebat' de beneficio.naz spāle est cū de bñficijs agit' cum in ipoꝝ collatione adesse debeat omnis puritas 7 abesse omnis surreptio.s.eo.cum olim.7 de elec.cū dilecti.nec obstat ſm eum.j.c. cū inter 7.c.suborta.q: non loquūtur in bñficialibꝫ. Ex hac lec. habes notabile q̄ sicut snia in causa matrimonij carnalis nō transit in rem iudicataz.s.e.latoꝝ.7.c.ꝓsanguinei ita nec in causa matrimonij spūalis ꝛc.si agat' de inferioribus bñficijs vt hic ſm istū intellectū. Et ℔ idem dictū fuerat Inno.in.c.cū olim.de do.7 cōtu.ꝑ illuz tex. Sed ℔ lectura nō videtur ꝓmo ꝓgruere huic lre quia ſm eā frustra fuisset inquisitū de legitima causa absntie. Preterea papa nō firmat se super qualitate cause sed rationes tex.pariter militāt in alia causa. Itē dictū nō est verum indistincte q: in p̄iudiciū succūbentis bene transit snia in rem iudicatā etiā in causa bñficiali.7 ꝓbat' optime in.c.cū dilecti.in fi.de elec.7 ꝑ glo.in.c.j.de ꝓcef.preben.dixi plene ī.d.c.cū olim.de do.7 ꝓtu. vbi vide Do. an.dicit q̄ hec lectura p̄t saluari intelligēdo q̄ ꝓpter absntiam minus legitime ꝓbatā possit retractari snia sicut retractat' in matrimonio.vt in.d.c.ex lris.de ī inte. resti.satis posset hec lect. saluari in se sed nimis restringit lram que in retractatōne snie nō fundat se super specialitate cause bñficialis. Item posset subtilizādo ℔ lec. impugnari ꝑ istum tex.quia si in causa bñficiali deberet indistincte retractari snia ꝓpter absentiā minus legitime ꝓbatā papa retractasset istam sniam in p̄ncipio anteq̄ admisisset alias ꝓbationes super iniusticia snie qđ nō fecit imo ꝓbata absntia minus sufficienter dedit auditorem sup ꝓbanda iniusticia 7 ea ꝓbata tunc demuz retractat sniam.vt clare ꝓbat' in ℵ.lz aūt. Seda lec. Inno.est vt locū habeat qđ ℔ dicit cū ex tenore snie de prebendit' ipius euidens iniquitas vt ℔ erat. nā falsum reperiebat' in eo q̄ dicebat ꝑ attestatōes esse ꝓbatū q̄ a.habuisset possessionē iurispatronatus. Itē in eo q̄ dicebat q̄.t.defecerat in ꝓbatione.ar.adducit ad hoc.c.ij. de pur.vul. Hec lec.ex toto mihi nō placet q: si ex p̄dictis resultasset euidens iniquitas snie non valuisset ipso iure.vt in.c.inter ceteras.s.e.7 qđ plene dixi ibidem.facit qđ no.bar.in.l.j.C.de erro.cal. 7 sic nō fuisset ℔ opus retractare sniam si papa ꝓnūciasset eam ipō iure nullā vt in.c.accedens.el ꝓmo.s.vt lit.nō ꝓtes.videt' tamē q̄ debuisset eē nulla exquo error depbendit' ex tenore sententie iunctis attestationibꝫ ad que iudex in sūma se retulit. Sed p̄t dici q̄ ℔ fuit ꝓbabilis error q: nullo iure prius erat cautū q̄ iuspatronatus nō transiret cum vniuersitate in creditorem maxime q: creditor percipiebat ℔ pensionē solitā exhiberi patrono.ar.opti.in.c.cū venissent.de resti.spoli.7 in.l.q̄uis.7 qđ ibi no.ff.de acq̄.pos. 7 ideo sniā nō debebat esse nulla ipō facto cū nō esset error manifestus 7 de iure clarus.vt no.in.c.j.s.e.7 ꝑ Inno.in.c.p.7.g.de offi.dele.7.c.cuz spāli de appel.facit qđ no.glo.in.c.vno.de postu.p̄la.li.vj. Posset tamē ℔ solutio Inno.saluari ꝓout.j.dicaz in octaua lec. Tercia lec. est q̄ iudex fuit ab aduersario dolose circūuent' 7 ideo potuit ℔ sententia retractari.vt.l.si p̄tor.ff. de iudi. Hec lec.est vera in se distinguit' tamē q̄ aut fuit sententia lata in abītem dolo p̄tis puta ex falsis allegationibus dolose factis per p̄tem 7 est snia ipso iure nulla. vt in.d.l.si p̄tor.§.marcellus p̄alle. Aut fuit lata sententia in p̄tem 7 nō est nulla sed venit retractāda ꝑ restitutionem in integrū.ar.in.l.diuus.ff.de re iudi.7.c.cū venerabilis.de excep.dixi in.c.licet.de ꝓba.7 hanc ꝓclusionem firmat bar.post glo.in.d.l.p̄tor.sentit Inno.in c.cū dilecta.de rescrip.7 ℔.sed hec lec. non cōgruit iudicio meo huic lre quia iudex non fuit ℔ circūuentus dolo

partis pñtis sed ex sua facilitate vt patet ex sequẽtibus in tex.quia dixit illũ plene ꝓbasse qui non ꝓbauerat ꝛc. vt in lra. vnde de dolo partis nil dicitur in lra. Nec ob. si dicat q pñs dolo tacuit iura alterius partis q primo potest dubitari vtrũ sufficiat dolus pñtis in tacẽdo. de quo vide qd no. Jnno.in.c.fi.de accu.7.c.si duobus.de appel.7.c.q.de dila. Jtem ꝑsupposito q sufficiat nõ apparet ꝟ de dolo pñtis.naz credidit q acta sua sufficerẽt ad instructionẽ cause 7 imputandus est alteri parti que iura sua non ꝓduxit.vt in.c.dudũ.j.de electi. 7 si diceremus ꝓtrariũ ista snĩa fuisset nulla. cui⁹ ꝓtrariũ innuit tex.cũ papa retractauit snĩam. Et ꝙ ꝟ tollit aliud argumentũ qd põt ꝓtra tex.formari. nam ex snĩa tanq̃ lata a minus instructo debuit esse nulla.vt in.c.tuz ex lris.de in inte.resti.7 ꝙ bar.in.l.platã.C.de sen.7 interlocu.dico enim q iudex recepit acta vnius partis que credidit sufficere ad decisionẽ cause.7 sic nõ fuit lata sine medijs sed error ꝓsistebat in facto 7 ad alium errorẽ in eo q iudex ꝓnũciauit q.t.defecerat in ꝓbatõe.dic q cuz se nõ retulerit ad acta 7 ex alijs iudex potuit motuz animi sui informare nõ reddit illud snĩam nullã. iuxta ea que habentur 7 notant.s.eo.cãm. Quarta lec. Jnno.q ꝟ solũ sufficiebat ad cassationẽ q ordo iudiciarius ꝟ non fuit seruatus q iudex ꝓbationes cõdẽnati nõ vidit.vt in.d.l.platã. Hec lec.etiã nõ placet q ꝓcluderet si esset vera snĩam esse nullã.d.l.platã.cuius cõtrariũ innuit ꝟ lra vt.s.dixi. Jtem vt ꝑdixi ꝟ iudex vidit attestatones partis ꝓparentis que credidit sufficere 7 imputandũ est alteri parti iura sua nõ ꝓducenti.d.c.dudũ. Nã fm iura partis ꝑsentis potest iudex ꝓcedere si credit illa sufficere ad decisionẽ cause. vt in.l.ꝓperandũ.C.de iudi.7 d.c.dudũ. Quinta lec.q exquo apparet snĩam diffinitiuam ꝙ obreptionẽ 7 dolum malũ elicitã ipse idem iudex qui snĩam tulit si ordinari⁹ est eam reuocare potest ar.ff.de do.cũ a te.xxxv.q.ix.veniã.7.c.snĩam. sed si sine dolo malo dicat lata tunc nõ reuocat.d.l.ꝓtor.fm euz sed ad hãc lec.rñde vt dixi.s.in tercia lec. Sexta lec. q licet a ꝓncipio posset 7 deberet repelli is qui petebat snĩam reuocari si tñ admissus est de facto 7 apparet sententiã iniuste latã reuocabit 7 est ratõ q exquo cognouit ꝓnũciare debet.ff.de iudi.de qua re.7.c.cuz super.de causa pos.7 ꝓprie.7.ff.de offi.ꝑsi.illicitas.§.veritas.7 tenementi hanc lec.in se.7 idẽ tenet Jnno.in.d.c.cum dilecta.de rescrip.7 facit qd ipe no.in.c.q pleriq̃.de ĩms. ecclie.vbi dicit q si is ꝙ quo fuit lata snĩa ꝓfitet eã iniustam debet snĩa retractari.nã his casibꝫ cessat ꝑsumptõ iusticie qua sustinebat snĩa ꝙ transitũ in rem iudicatã ꝛ nõ ꝓgruit ꝟ lec.ad istũ tex.q archiepus 7 papa ex eoz officio implorato ꝙ viam restitutõnis in integrũ ꝓpter iustam causaz abñtie allegatã dederũt auditorẽ ꝓtra sententiam. Septima 7 vltima lec. Jnno.est q ꝟ fuit admissus ꝓtra snĩam beneficio restitutõnis vel potius supplicationis ꝓpter abñtiam que licet minus sufficienter ꝓbata fuerit tamẽ ex illa minus sufficienti ꝓbatõne data fuit restitutio in integrũ ad audientiã cause. Simile ĩ d.c.ex lris.de in inte.resti. Aduerte.c.illud potuit casum dissimilẽ licet ab Jnno.7 multis alijs alleget ꝙ ꝓcordãti.nã ibi fauore matrimonij fuit illico retractata snĩa beneficio supplicationis ꝓbato impedimẽto licet minus sufficienter.hic añt tales ꝓbatio minus sufficiens ꝑstitit causam dũtaxat vt audiret ꝓtra snĩam sed sentẽtia nõ fuit retractata nisi postq̃ fuit ꝓbata ipius iniusticia vt clare colligit ex tex.in ꝟ.licet. Ego pono octauã lec. 7 facio tria mẽbra.ant eñ nullo modo ꝓbat iusta causa abñtie 7 nõ dz quis audiri ꝛ snĩam exquo trãsiuit in rez iudicatã quãtũcũq̃ velit ꝓbare iniusticiã snie qm fecit ius inter partes.s.c.cũ inter.7.ff.de re.iur.l. res iudicata.nisi vellet ꝓbare nullitatẽ vel aliquẽ casum spãlem in quo snĩa venit retractãda beneficio restitutionis. vt dolũ partis vel falsitatẽ instrumẽtoꝝ vel quid simile. de ꝓba.licet.7.l.diuus.ff.de re iudi.aut ꝓbat iusta causa abñtie sufficiẽter 7 tũc debet illico snĩa retractari nõ expectato q aliter ꝓbet ipius iniusticia 7 postmodũ ꝓceder in causa ac si snĩa nunq̃ lata fuisset. vt ꝓbat ꝟ in ꝟ.postmodũ.7 in.l.quesitũ.7 qd no.ibi bar.ff.d re iudi. 7 in.l.si finita.§.si forte.ff.de dã.infec.7.c.querelã.de ꝓcu.aut 7 tercio ꝓbat iusta causa abñtie minus sufficienter 7 tunc capit quedã media via ne veritas supplantet per opinionẽ.non eñ debz illico snĩa retractari sicut fit in casu ꝓcedenti. Nec debet ex toto isti denegari audiẽtia sicut fit in casu ꝓxi sed restituit vt audiat ꝓtra sententiã 7 si nõ ꝓbauerit aliquid ꝓtra illã remanebit ĩ suo robore. Si ꝟ ꝓbat iniusticia maxime ex tenore sentẽtie 7 ex actis debet snĩa retractari.7 de hoc est casus singularis ꝟ iudicio meo si tex.bene ponderet.nã in ꝟ.licz ꝛc.papa ex illa ꝓbatione abñtie minus sufficiẽter facta restituit istũ sacerdotẽ dũtaxat vt audiret ꝓtra sententiam nõ tamẽ retractauit snĩam 7 ꝟ fecit ne opinio que erat ꝙ snĩa ꝑiudicaret veritati lz plene veritas nõ fuisset ꝓbata deniq̃ ꝓbata iniusticia snie illã retractauit.ꝓbata.n.iniusticia snie ꝑsumptio est q iustã cãm abñtie habuit.tum q nõ est verisimile q q̃s deserat iustã cãm. tũ q abñtia fuerat ꝓbata licet min⁹ sufficiẽter.vñ ex subsequẽti ꝓbatõne cõualidat 7 roborat ꝑsumptio q̃ erat pro abñte.ar.in.c.cũ ꝓtumacia.de bere.li.vj.7 qd no.in c.insinuatũ de simo.7 hãc lec.puto verissimaz.7 ꝓuidet iste tex.fm eũ de casu nouo 7 singulari. Qualiter autez sit ꝓbanda iusta causa abñtie vel impedimentũ:vide ꝙ glo.in.c.vno.iiq̃.q.v.7 ꝙ spe.in ti.de appel.§.nunc breuiter.ꝟ.quid ergo.7 ꝙ Jo.an.j.ti.ꝓri.ex ratõe.7 ꝙ eundẽ in.c.j.de do.7 ꝓtu.li.vj.post archi.Jo.mo.7 hosti.7 Fe. ꝓsilio.cir.7 ꝓmunis ꝓclusio videt vt inspecta qualitate causse impedimẽti allegati 7 ꝑsone allegantis q̃q̃ sufficit allegantis iuramentũ q̃q̃ alia semiplena ꝓbatõ q̃q̃ plena.facit iste tex.7.c.ex lris.de inte.resti.7 in.c.si ꝟo de sen.excõ.cum si.7 bene facit.c.cupientes.§.q si ꝙ viginti.de elec.li.vj Nunc capiendo aliũ articuluz.op. ꝓtra tex.7 videt q sententia legati fuerit iusta quia exquo credito: ꝓcipiebat pensionẽ solitam patrono solui satis ꝓbatur possessio iurispatronatus q qui minimaz partẽ fundi possidet totaz possidere videt.vt in.l.iij.ff. de acq̃.pos. Do.dic capiendo mentẽ glo.in verbo quodam iure q aut loquimur in ꝓnexis 7 ꝓcedit ꝓtriuz. aut in separatis 7 tũc secus.vt in.c.auditis. de prescrip. Pensio eñ 7 possessio pñtandi sunt separata q ex iure patronatus nõ ꝓpetit ius ꝓcipiendi pensionem sed illa q̃q̃ ꝓstituit extrinsecus ad petitionem patroni ex auctoritate epi.7 sic non ꝓbat hoc esse qd ab hoc ꝓtingit abesse.vt.l.neq̃ natales.C.de ꝓba.7.c.ij. de transla.ꝑla. Et ꝟ solutio sic intellecta satis sustineri põt.sed in cõtrariũ fortiter videt facere.c.cũ venissent.de resti.spo.7 qd le.7 no.in.l.cuis.ff.de acq̃.pos. vbi patet q si de voluntate dñi ꝓcipio pensionẽ de aliqua re satis videt ꝙbata illius rei possessio. de hoc dic vt plene dixi in. d.c. cum venissent. Do.an. dicit q cum possessio iurispatronatus esset in debitore ꝓceptor illius pensionis absq̃ patientia debitoris nõ acquirit quasi possessionẽ nec pensionis nec patronatus.vel si pensionis nõ iurispatronatus ꝙ notata in.d.c.in lris. Ego vero formalius soluo ꝟ contrariũ tripliciter.7 primo q ꝓtrariũ loquit quando quis ꝓcedente titulo habili ad translationẽ rei percipit pensionẽ ꝺ voluntate dñi tũc transfert possessio quasi ex titulo ꝓstituti.7 iste est ꝓprius casus.d.c. cum venissent qd ꝟ nõ ꝓtingit. Secdo soluo q alio existente in possessione rei ex qua ꝓcipit pensio ꝙ aliũ nõ transfert possessio in ꝓcipientẽ q nõ potest colonus vel inquilin⁹ alteri soluendo ꝓuare possessorem possessione sua et iste est ꝓprius casus in.l. q̃uis ꝑalle. vt ibi no.in glo. secus si nemo esset in possessione vt ibi no. sed in casu nostro remanet in possessione iurispatronatus ipse patronus

per rationē q̄ subijcit in glo.fi. ¶ Tercio soluo'adhuc notabilius q̄ omnis ꝓmoditas iurispatronatus estimabilis transit in creditorē cū vniuersitate ratōne accessorij.ar.in.c.ex lr̄is.de iurepatronatus.cū subiaceat restitutioni 7 possit diminuere sortē. Ad idē.l.q̄uis.C.in quicau.pig.ta.p̄bi.7 in.c.ad nr̄am.el ꝑmo d̄ iureiur.cessant em̄ quo ad istam cōmoditatē estimabilē rationes posite in glo.fi. Sed cōmoditas inestimabilis nō transit in creditorem etiā cum vniuersitate q: nō posset ħ vtilitas restitui.7 ideo'nō transit in ꝓtractu pignoraticio iuspatronatus vel ipius possessio.7 iste est casus.c.nr̄i.7 sic potes intelligere 7 limitare tex.istū 7 materiā. Et p p̄dicta declarat glo.fi.que opponit cōtra tex.de dicto.c.ex lr̄is.de inrepatronatus.7 de.l.de īmodicis.ff.de p̄ben.emp.in q̄bus juriby patet q̄ res spū̄alis transit accessorie cuj vniuersitate tpali in ꝓtractu emptionis vel locationis.glo. soluit dupliciter.ꝑmo q̄ ħ fuit in ꝓtractu pignoris exceptum iuspatronatus als transiuisset cū vniuersitate in creditorē.hec solutio nō est bona. tum q: diuinat ad tex.tum q: si hoc fuisset nō fuisset ħ questio de iurispatronatus possessione.ar. in.c.ij.de ℣.sig.7 in.l.ille.ff. de le.iij. ¶ Ꝺcꝺo soluit 7 melius.q̄ tex.iste ꝓcedat in ꝓtractu pignoraticio in quo nō transit iuspatronatus in creditorem.ratio q: creditor tenet restituere omnē fructū vel quasi quē capit ex pignore. 7 si fructū cōsumpsit tenetur illū seu estimationē ꝓputare in sortez.vt le.7 no. in.c.ad nr̄am.de iureiuran.7.l.j.7.ij.C.de pigno.acti.sed si iuspatronatus transiret in creditorem nō posset restitui quasi fructus istius iuris. Nec posset dari estimatio quia ē inestimabilis tanq̄ res spū̄alis vel annexa.nam si creditor eligeret 7 p̄taret 7 p̄tatus q̄ eum instituer̄et nō deberet postmodū remoueri.vt in.c.consultationiby de iurepatrona.7.c.querelam.de elec.7 sic cum iste quasi fructus iuris eligendi nō possit restitui nec in debitū cōpensari merito nō debet hoc ius transire in creditorem. secus in pensione debita ecclesie occasione iurispatronatus.quia illa transit cū possit restitui 7 in debitū cōpensari. ¶ Ultimo glo.in ℣.ar.ꝓtra opp. ꝓtra p̄dicta satis intricate 7 imp̄tinenter adeo q̄ Io.an.dicit q̄ nō habet intellectum nec seipsam forte intellexit. Sed puto q̄ ħ fuit mens glo.videlicz q̄ nō debemus semp animaduertere q̄ fructus diminuant sortē.nam q̄nq̄ fructꝰ potest esse inutilis apud creditorem sicus seruitus quandoq̄ ē inutilis apud eum qui ꝓstituit.vt.l.ei fundo.ff.de ser.ergo debet transire pari modo iuspatronatus in creditorem licet nullā habeat vtilitatē quia nō p̄tabit. ¶ Vel ſcꝺo possumꝰ intelligere q̄ licet p̄tauerit ex hoc tamē nō capit aliquā vtilitatem estimabilē.glo.directe nō soluit sed simpliciter dicit q̄ iuspatronatus bene trāsit cū vniuersitate nisi excipiat 7 nō apparet ex hoc quid velit 7 forte voluit redire ad p̄mam solutionē q̄ ħ transisset iuspatronatus nisi spāliter fuisset exceptuz.sed tunc ob. qd̄.ſ.dixi ideo tene p̄cedentem solutionē que tenet cōmuniter a doctoriby.7 ad ꝓtrariū dic q̄ non vrget.nam p̄tare ē bonor 7 quasi fructus iuris eligendi.vt no. Inno.in.c.in lr̄is.de resti.spo.ideo nō debet transire in creditorem ratione p̄dicta. ¶ Ultimo extra glo.oppo.cōtra tex.in eo q̄ fuit ħ a subdelegatis legati appellatū ad papā.debuit em̄ appellari ad subdelegātes vel saltez ad ipsum delegatū qui ꝑmo delegauerat. vt in.c.sup questionū.§.porro.de offi.dele. Io.multiplex est ſm doc.7 primo q̄ forte finita erat delegatio 7 delegati forte subdelegauerāt in totū.vel ſcꝺo nō fuit hic exceptuz.vnde dixit Inno.q̄ si potuisset appellatus ad inferiorē remitti obtinuisset ad quos ordinaria via fuerat appellandū. ¶ Vel tercio papa recepit hic appellationē ex certa sciētia 7 de plenitudine potestatis forte q: p̄sbyter petebat per curiā expediri. ¶ Ꝺe quarto ꝓtrariū loquit in subdelegatis delegatoꝝ pape datoꝝ cum clausula appellatione remota.7 sic transit ħ Io.an.7 coīter doc. Aduer te tu ħ vltima solutio esset vera nisi fuisset posita ista restrictio.ſ.cū delegati pape fuerūt date cū clausula appellatione remota. Sed puto q̄ Io.an. fuit sic ħ locut⁹ q: sic loquitur tex.in.d.§.porro. 7 ita intellexit Hostī.ibi illum tex. Sed glo.ibi supplet ad tex.maxime quia idem esset si nō fuissent dati cum illa clausula.7 sequit ibi Io. an.quare ꝓclude q̄ spāle est in delegato pape subdelegante nō in totū vt ad eum appellet nō ad papā omisso medio.vt ibi 7 clarius p̄batur in.c. si delegatus in fi.de offi.dele.li.vj.7 in.c.cum te ꝓsulente.eo.ti. vbi nulla fit mentio de clausula appellatione remota sed simpliciter dicitur vt ad delegatū subdelegantē appelletur. Secus autem in delegatis seu subdelegatis legati vel alterius citra papā quia tūc omissis omniby potest ad papā appellari.ij.q.vj.ad romanā.7 p̄bat notabiliter hic. Et ē diuersitatis ratio quia delegatus pape gerit p̄sonā ipsius pape cū iurisditionē nō habeat iure p̄prio sed delegantis.vt.l.j.ff.de offi. eius cui mā. est iurisdi.7 in.c.sane. de offi.dele. Ideo cum appellans habeat iudicū pape paratum in p̄sonam delegati subdelegantis nō debet audiri volens appellare ad papaz q: q̄ querit habet añ oculos secus autē est in alijs iudiciby in quiby cessat ħ ratio etiam si sit legatus pape qui subdelegauerit.nam legatus habet ordinariam iurisditionē.vt in.c.ij.de offi.le.li. vj.nec ita īmediate repr̄sentat p̄sonam pape sicut delegatus cuj iurisditio legati tanq̄ ordinaria sit radicata in p̄sonam ipius non aūt sic in iurisditione delegati que est ipius delegantis.7 ħ nōbis.

Ncausis.

vel summa sic. Inferiores tenētur iudicare ſm q̄ papa inter certas p̄sonas iudicauit si rite 7 recte sententiam tulit.ꝑmo ponit dictuz.ſcꝺo ratio.tercio exceptio.ſcꝺa ibi cū.tercia ibi nisi. ¶ Nota q̄ papa nūcupatur summꝰ pontifex.7 dicit summꝰ respectu alioꝝ pontificum. Eps autem potest appellari summꝰ sacerdos 7 pontifex maximus respectu alioꝝ sacerdotū.sic intelligitur.xxj.di.cleros.℣.pontifex. ¶ Nota ſcꝺo q̄ etiā papa debet seruare iuris ordinē 7 vigorē equitatis vt contra iusticiā nulli parcat.an aūt teneat sn̄ia si papa nō seruauit iuris ordinē :dico sic q̄ quidā est ordo inductus mero iure positiuo.7 illius defectus nō habuit vitiare ꝓcessum coram p̄ncipe quia legiby nō ligat cum sit supra legem.vt.l.digna vox.C.de legi.7.l.princeps.ff.eo.7.c. ꝓposuit.de ꝓcess.p̄ben. Hinc notāter dixit Inno.c. vno.de lit.ꝓte.q̄ sn̄ia pape supplet defectū solēnitatuz C.de testa.l.omniū.7.c.j.de transla.p̄la.facit qd̄ no.hosti.hic qui dicit q̄ coram papa nō datur libellus in scriptis.7 suprascriptā cōclusionē firmat Bal.in.l.fi.C.de legi. Quidā est ordo iuris fundatus super iure naturali vt q̄ sententia ferat̄ parte vocata 7 si ille ordo p̄termittitur nō valet sn̄ia.hoc videt velle tex.iuncta glo.in d.l.fi.7 firmat apte ibi bal. ar.cle.pastoralis. de re iudi. ¶ Et nota bene hoc dictū sed vide qd̄ dixi in.c.cū olim s.eo.7 p Li.in.l.rescripta.C.de p̄ci.impera.offe.vbi videtur velle q̄ p sententia 7 mādato p̄ncipis semp p̄sumendū est. ¶ Nota vltimo ſm hosti. etiā summū pontificem non debere sup sententia sine causa dispensare. In ꝓtrariū facit qd̄ no. Inno.in.c.cū ad monasteriū.de sta.regu.dic vt dixi in.c.de multa. de p̄ben.vbi etiā per Io.an. ¶ Oppo.ꝓtra tex.7 videt q̄ non sit ſm sententiam alterius iudicandum est.quia legibus 7 non exemplis iudicandum.vt.l. nemo.C.de senten. Solu.dic q̄ contrarium p̄cedit in sententia inferioris. secus in sn̄ia principis vt hic.7.l.fi.C.de legi.7 est spālitatis ratio ſm hosti.quia lex est quicq̄d p̄ncipi placet animo ꝺēdi legem.insti.de iure naturali.§.sed qd̄ p̄ncipi.7 q: non est p̄sumendū q̄ p̄cessus suus habeat maculam vel rugam xxiij.q.j.in sede.7.c.ħ est fides. oīa em̄ p̄sumūtur p̄ cuj plene examīata.vt in.c. apostolice.xxxv.q.ix.§ inferio-

rum iudicū nō sic ꝑsumit iudiciū integrū nec habēt potestatem ꝓdendi leges vel interꝑtandi quo ad alios. ad ℔ qđ no.in.c.j. de postu.ꝑla.7 per Inno.in.c. cū speciali. de appel. Ego tū dico ꝙ in facto dubio debemus iudicare sicut ꝑ alios in loco illo iudicatū est. Ad hoc adduco bonū tex. iuncta glo. in.c.fi.xx.di.7.l.si de interꝑtatione.ff. de legi.facit.c.sicut.s.eo. vbi papa allegat stilū prudentū. ¶ Sed ꝓtra ꝑdicta 7 ꝓtra tex. oppo.7 videt ꝙ nec ꝑm ꝓncipis sniaz sit iudicandū. vt.l.iij.C. de legi. Sol. dicit glo. ꝙ tex. iste debet intelligi ī diffinitiua. Cōtrarium ꝓcedit in interlocutoria nisi sit corpore iuris clausa quia tunc idem qđ in diffinitiua. vt.l. metum. §. sed ꝙ ait ꝑtor. ff. qđ me. causa. Idem dicunt Hosti. et Jo.an. si interlocutoria ferat causa cognita 7 partibus ꝑsentib. vt in ꝑalle.l. fi. C. de legi. secus si sine cause cognitione ex voluntate vel potestate interloquit. 7 sic debet intelligi.l. ꝑalle. Ad idem. C. cōminatio. epistolas. l. penul. 7 vlti. 7. C. de sen. 7 interlocu. l. ex stipulatōne. qđ videtur placere do.an. satis mihi etiam placet qz est eadem ratio ℔ casu in vtraqz. ar. d. §. sed qđ ꝓncipi. Et circa hanc materiaz ponit ℔ Jo.an. distinctionē quorundam legistarum qui sic dixerunt. Qz aut sententia ꝓncipis est interlocutoria aut diffinitiua. ꝓmo casu aut est corpore iuris clausa 7 tunc facit ius. C. d no. co. cōpo. in fi. 7 ℔ si tenor eius patiat'. als si non patiat' non facit ius generale. C. de sacrosan. ec. l. non plures. Si ꝙo nō est clausa corpore iuris non facit ius. C. de legi. l. ij. 7. iij. sed tu dic nisi sit lata causa cognita. vt. §. dictū est. ¶ Secdo casu ꝓncipali. s. cū est diffinitiua. 7 tūc aut est corpore iuris clausa 7 facit ius si tenor ipius patiat'. vt. §. de interlocutoria dictuz est. aut nō est scripta in corpore iuris 7 tunc subdistinguit aut sentētia illa est ꝓtra legem ꝓncipis corpore iuris scriptā aut nō. primo casu nō facit ius generale qz non ꝑsumit talem sniam tulisse ad legē corrigendā sed solū ad ius litigatoris ledendū. ¶ Secūdo casu quādo nō est ꝓtra legē sed supra vel ꝑter tūc refert an lata sit sine cause cognitione 7 nō facit ius generale. ar. a ꝓtrario sensu ℔. 7 in. d. l. fi. C. de legi. aut cum cause cognitione 7 tūc parte absente 7 nō facit ius. vt. l. qui repudiantis. ff. de inoffi. testa. aut ꝑnte 7 tunc quo ad oēs ius facit vt in ꝑalle. l. fi. 7 sic etiam illā. l. intellexit hic Inno. s. cum ꝓncep̄s partib. ꝑsentib. cognouit 7 diffinit. ℔ idem videt de mente bar. 7 bal. in. d. l. fi. 7 nota bene hāc distinctionē. qz satis notāda 7 eam posuit Li. in. l. iij. C. de legi. ¶ Sed ego vltra alios quero pone ꝙ lata fuit sententia ꝑ ꝓncipem ꝓtra absentē ꝓtumaciter cum quo fuit ꝓcessus ꝓtestata 7 de causa cognitū. sed ad sententiā audiendā noluit citatus ꝓparere videt ꝙ talis snia facit ius inter alios. ar. in. l. ab eo. C. quō 7 qñ iuder. 7 in. c. veritatis. de dolo 7 ꝓtu. talis. n. ꝓtumax reputat' ꝑ pnti vt ibi. 7. l. ℭuis de adul. 7 facit iste tex. qui soluz requirit vt sententia feratur iuris ordine seruato 7 equitatis vigore. Contrariū ego credo licet eā talis snia valeat cōtra ꝓdemnatū quo casu loquūtur iura superius allegata. tamē ad hoc vt inter alios ius faciat requirit' precise partiū pntia. ꝑ. l. fi. C. de legi. que sic loquit'. vnde vt dicit ibi glo. quādo snia fuit lata ꝓtra absentem potius videtur lata ob ꝓtumaciā 7 iniuriā ꝓtumacie ℭ ꝙ habeat iniustā causaz. Ad ℔ optime facit tex. in. c. fi. de emp. 7 vēn. 7. l. repudiante. §. cum ꝓtra. iuncta glo. 7 bar. ff. de inoffi. testa. vbi requirit' pntia partiuz vt sententia alijs ꝓiudicet neℭ sufficit in hoc ꝓtumacia. vt no. ibi glo. et bar. ¶ Ulterius quero quid si papa tulit sententiā causa cognita 7 pntib. partib. nō seruato iuris ordine puta quia nō fuit coram eo lis ꝓtestata vel libellus in scriptis oblatus vel q̄d simile: Solutio videtur ꝙ talis sententia nō faciat ius quo ad alios. ar. bo. ℔. Contrarium ego credo quia iste solennitates que sunt de iure positivo nō habent alterare iusticiam sententie 7 sepe ꝓncep̄s de eis coram se nō curat. vnde vt narrat hic hosti. habz cōsuetudo curie ꝙ ꝑ narrationē facti 7 verbalē petitionem 7 ꝓtradictionē 7 rnsionē coram papa 7 fratrib. habitam inter partes intelligitur lis cōtestari etiā nullo libello oblato cōtra id quod habet' 7 notatur. s. de libel. ob. c. j. Ad idez adduco. l. fi. sepius alle. C. de legi. vbi tm requirit' ꝙ cognitionaliter 7 partib. pntibus sententiā tulerit. 7 sic videtur requirere de substantia solēnitatis iurisgentium dūtaxat. al's enim solēnitates iuris ciuilis positiui potest ꝓnceps ad votuz omittere. vt ibi no. bal. Ad istum tex. rndeo ꝙ potest intelligi dupliciter. ꝓmo ꝙ cautum est vt seruetur iuris ordo. 7 sic magis ꝑ sententia ꝑsumatur nō tamē est de substantia. Secundo d ordine ꝓcernēte instructionē cause vt sic recipiant' probationes 7 de causa cognoscat'. 7 sic ꝓcordabit cū dicta l. fi. 7 ℔ satis placet.

Inter monasteriuz. Casus Tenet secūda sententia diffinitiua lata contra primaz si de prima non fuit exceptum neℭ appellatum a secūda hoc dicit ꝑm vnū intellectum. vel suma sic ꝑm intellectū quem teneo. Secūda sententia in diuersa instantia cōtra primam lata tenet mero iure nec debet infringi etiā si sit iniusta exquo ab ea nō fuerit appellatum presertim si prima sententia secundis iudicibus ostensa non fuit. Diuiditur in quatuor partes. in prima ponit thema de casum. in secūda diffinitionis causaz. in tercia soluit qđdam obstaculum. in quarta diffinit. secūda ibi cum contiterit. tercia ibi non obstante. quarta ibi factū. ¶ Nota primo ꝙ vnū monasteriū potest ꝓtendere subiectionem vel ius eligendi actiue vel passiue in alio monasterio. ꝓcordat qđ le. 7 no. in. c. cuz dilectus. de ꝓsuetu. 7. c. abbate. j. de verbo. sig. ¶ Nota secūdo ꝙ etiam ad recusandum iudicem delegatū non sufficit ꝓponere quācū ℭ recusationis causam sed debet esse legitima nō autez frinola. Que ꝙo causa dicatur legitima 7 sufficiēs: dic vt plene dicam post Inno. in. c. cum speciali. de appella. 7 vide Joā. an. in. c. legitima de appella. li. vj. ¶ Nota tercio ꝙ exceptio recusatōnis cōtra iudicem est dilatoria 7 ante litem ꝓtestatam ꝓponenda. ꝑ ingressuz autē iudiciū videt' quis iudicem approbare 7 exceptioni recusationis renūciare. qđ intelligo si talis exceptio erat patens. secus si occulta. nam tūc potest ꝓponi post litē cōtes. vt no. glo. iij. q. vj. exceptio. Idez si oritur post lit. cōtes. vt in. c. insinuante. de offi. dele. facit in simili. l. ij. C. d cōsor. eiusdem li. Et ex ꝑdictis 7 ex tex. infero ꝙ siquis post ꝓpositam recusationez coram iudice litigat super principali coram eo videtur illi exceptioni renunciare. ad hoc. c. gratum. de offi. dele. 7. c. sollicitudinem. j. de appella. ¶ Nota quarto ꝙ ad reuocationē primarum literarum nō sufficit de illis facere mentionē in scdis sed oportet ꝙ etiam fiat mentio de ꝓcessu per illas habito. 7 ad hoc quotidie allegatur ista lra. et idem dic quo ad hoc vt causa abdicetur de manibus ordinarij. oꝑtet eā ꝙ in cōmissione que fit delegato sit mentio de processu coram ordinario habito. al's litere sunt surrepticie. ar. ℔ 7 in. l. vbi ceptum. ff. de iudi. no. glo. in. c. vt debitus. de appella. in ℣. si dicat. 7 in. c. prudentiam. de offi. dele. in ℣. aliam. ¶ Nota etiam ꝙ de iure canonico et in causa ecclesie non est reuocanda sententia pretextu alterius sententie vel probationis in cōtrarium nouiter reperte ¶ Nota vltimo ꝙ quādo papa benedictionis munus impendit electo in abbatem licet abbas sit loci ordinario subiectus per hoc tamen nō eximit eum a iurisditione ordinarij nec preiudicat ordinario respectu aliorum ꝓmouendoꝝ quo minus ab eo teneantur recipere benedictionis munus. 7 ℔ voluit protestatio ℔ in fi. posita sentiunt tm ℔ doc. 7 bene ꝙ etiā sine hac ꝓtestatōne nullum fuisset ordinario ꝓiudicium ex hoc generatum. ar. c. per tuas. de maio. 7 obe. 7. c. quia diligentia. de electi. vtile tm est ꝓtestari qñ timetur ne alicui in posteꝝ possit

ex facto etiam iusto preiudicio generari. vt hic et in.c. pontifices. vij.q.j.7.c.ij. supra de supplē.negli. prelato.

Venio nunc ad glo.7 primo ponit casum literalem. et dic vt in ea. Vel clarius et breuius sic orta discordia inter monasteria sancti. A. ex vna parte 7 sancti leonis ex alia parte super iure eligendi abbatem in monasterio sancti leonis pro parte huius monasterij quod iam elegerat de proprio gremio sibi abbatē fuerunt iudices impetrati contra monasterium sancti. A. quod se opponebat dicte electioni iudices deputati processerūt vtraq; parte psente receperunt ꝓbationes. demuꝫ ante sententiam monasterij sancti. A. dicens se habere illos iudices suspectos misit ad papam 7 impetrauit secundos iudices quibus inter cetera mandabatur q; si constiterit eis q; istud monasterium habeat legitimaꝫ suspitionis causam contra priores iudices q; ipsi ꝓcederent in causa pdicta 7 nō priores. deniq; contra primos iudices fuit exceptum de secūdis iudicibus. 7 de reuocatōne potestatis iporum ipi ꝯo iudices per secūdas literas nō esse priores reuocatas per causas in litera expressas ꝓcesserunt ad ulteriora 7 tulerunt sententiā in fauorem monasterij sancti leonis quā dictum monasteriū petijt per sedem aposto. cōfirmari. Papa vero aduertens sententiam fore iustam eam duxit cōfirmandā. non obstantib; exceptionib; propositis cōtra primos iudices ex triplici motiuo. Primo quia recusationis cause erant friuole. Secundo quia pīsupposito q; fuissent legitime tamē debuissent ꝓponi tanq; dilatorie ante litis ctest. vnde intrando iudiciū illis renūciauerunt. Tercio quia lre secūde erant surrepticie qm̄ nō fecerunt mentionem de processu habito per priores lras nec de priuilegio monasterio sancti leo. ꝓcesso monasterio ꝛc.

Quero h̄ dicitur q; intrando iudiciuꝫ coram iudice suspecto videt quis renūciare exceptioni declinatorie contra iudicem. 7 hoc videtur indubitatum siquis intrat iudiciuꝫ litem cōtestando super principali.

Sed dubiū est quid si reꝰ habet multas dilationes nūquid litigando super illis videtur renunciare exceptioni recusatōnis contra iudicem? Solutio glo.iij. intrat banc materiā. 7 primo allegat ꝓ 7 contra vt patet in ea demū ponit duas opi. prima est Tancre. dicentis q; si habens exceptionē declinatoriam contra iudicem proponit aliam siue in illa obtineat siue succūbat videtur renūciare declinatorie contra iudicem quia litigando coram illo videtur eum approbasse maxime si non fuit ꝓtestatus in principio quia non intendebat illi declinatorie renūciare. pro hoc optime facit. ar. iij.q.iij.§.siquis testibus. 7.iij.q.vij. cuius in agendo. 7 l. sed 7 si susceperit. ff. de iudi. 7.c. insinuante. de offi. de le. Secunda fuit opinio Jo. distinguētis an ꝓponens aliam dilatoriam obtinuerit 7 videtur approbasse iudicem an ꝯo succubuit 7 potest transire ad aliam cōtra iudicem quia nō videtur consensisse in iudicem cum semper instet vt declinet iudicium. ar. in.l. cōtra maiores. C. de inoffi. testa. 7 in regula nullus pluribus. de regu. iu. li. vj. 7 l. nemo. ff. de excep. vbi patet q; reus potest plures 7 varias exceptiones ꝓponere etiam cōtrarias vt q̄daꝫ ibi dicunt. 7 banc opinionē firmat ibi Jo. an. 7. iij. q. iij. offeratur. 7 idem Cin. goff. 7 Abb. glosator videtur dicere q; licet hec opi. sit equa precedens tamen plus sibi placet. Extra glo. sunt 7 alie opiniones sed recitabo ꝑncipaliores dumtaxat.

Tercia fuit opi. quorundam vt refert h̄ Inno. dicentium q; si fuerit protestatus potest redire ad declinatoriam contra iudicem als secus vt. C. de iudi. l. fi.

Quarta fuit opinio aliorum vt h̄ refert Jo. an. 7 Bart. in. l. quidam cōsulebant. ff. de re iudi. q; vsq; ad. xx. dies eam ꝓponere potest siue aliam proposuerit siue nō. per tex. in auc. offerat. iij. q. iij. quia beneficium iuris nemini est auferendū regula indultū. de reg. iur. li. vj.

Quinta fuit opinio Pbi. Ja. de are. Abb. Guil. 7 Spe. in ti. de dila. §. nūc videamus. in fi. q; semper vsq; ad litis ctestationē potest proponi per. l. nemo C. de iurisdi. om. iudi. 7. l. apertissime. C. de iudi. 7 hic vbi videtur innui q; vsq; ad cōtestationem litis potest proponi declinatoria cōtra iudicem 7 nō postea nisi fuisset datus terminus ad declinatorias ꝓponendas quia tūc nō licet post terminū ꝓponere. vt in.c. pastoralis. de excep. Nec ob. fm istos qd̄ dicitur de. xx. diebus in auc. offeratur pālle. quia hodie inducie arbitrarie sunt. j. ti. p. xi. cum sit. 7 no. in.c.j. 7.ij. de dila. quinimo quidam ex p̄dictis doctoribus intantū inherent p̄dicte opinioni vt fatuam reputent illum qui ꝓmo illam ꝓponit cum p hoc iudicem cōtra se ꝓuocet. tamen ipe Guil. in Spe. de recu. §. fit aūt recusatio cōsulit tenendam primā opi. Tancre. 7 idem cōsulit Hosti. in.c. qm̄ cōtra. de ꝓba.

Sexta fuit opi. quorundā dicentium q; aut reus ꝓuocat petendo sententiā super alijs exceptionib. aut ꝓuocatur ab aduersario suo. primo casu amplius nō recusat. secūdo sic. ar. ff. de cōdi. fur. l. 7 ideo. 7.c. cum inter. de excep. 7 hoc dicunt ꝓpter incōueniens qd̄ sequeret tenendo simpliciter cōtrariam opinionē. Nam si reus peteret sibi dari copiam rescripti dicet actor talis est ꝑsona iudicis cui debet credi. xcvij. di. nobilissimus. si petat libellus dicet actor nō est de cōsuetudine 7 hoc faciet solum vt iudex super eo ꝓnunciet vt sic non liceat amplius iudicem recusare.

Septima est opinio Jo. an. dicentis q; omnis exceptio per quā negetur quem esse iudicem precedere debet exceptionem de suspecto. Nam si nō est iuter ad quid debeo eum recusare maxime cum longiorem tractuꝫ habeat recusatio ꝓ eo q; itur ad arbitros vtile tamen est hoc casu ꝓtestari de suspitione non tamen putat necessarium. In alijs vero exceptionibus dilatorijs per quas nō negatur iurisditio tenet ante factū opinionem Tancre. vt precedat recusatio. ꝓ quo facit quod no. in spe. in ti. de excep. §. viso. ꝯo. porro. post factum ꝯo tenet opinionē contrariā. vt. s. possit ad istam redire post alias dilatorias anteq; litem cōtestet. Hāc opinionem in effectu videtur sequi Jo. an. hic dicit enim q; ante factum tenenda est opinio Tancre. vt prius recusatio ꝓponatur sed de iure sibi videtur q; tam exceptio recusatōnis q̄ alia que ꝓponitur cōtra iudicē potest vsq; ad litis cōtestationē ꝓponi quia cōtestatio est terminus cōmunis dilatoriarū. Item sicut prorogatio iurisditionis nō fit irreuocabilit ante litis ctest. nec huic exceptioni dilatorie renunciat per alium actuꝫ circa cōtestationem. Inno. vero simpliciter videtur tenere primam opinionē vt semper primo ꝓponatur exceptio recusationis. 7 si primo aliaꝫ quis ꝓponeret faceret sibi p̄ iudicium. allegat istum tex. 7.iij.q.vij. cuius in agendo. 7.iij.q.iij.§.siquis. 7. d. l. sed et si. ff. de iudi. Item facit ad hoc fm eum quia semper vsq; ad litem contestatam ꝓponi posset frustra p̄figeretur terminus. xx. dieruꝫ. vt in. d. auc. offeratur. Item frustra cōsuleretur ꝓtestatio tempore absentie iudicis si vsq; ad litem cōtestatā posset revocari. C. de iudi. cū spāli. ad auc. offerat. vbi dat terminus. xx. dierū rndet q; ꝓcedit nisi expresse vel tacite huic exceptioni renūciaretur. quod videtur fieri litigando coram suspecto sup alijs exceptionib. Nec ob. q; dando sportulas 7 fideiussorem iudicio sisti nō videtur quis in iudicem ꝑsentire. vt in. d. auc. offeratur. cuꝫ ista ꝑstentur in ꝓncipio ex necessitate vt ibi. 7 quandoq; talis cautio iudicio sisti prestetur coram illo iudice qui de causa nō est cogniturus vt patet in illo qui ex causa rome cōuentus reuocat domū. vt in. l. ij. ff. de iudi. 7 notat in.c. fi. de fo. compe. Ex his infert Inno. q; aliquis non potest recusare iudicem et simul repellere ꝓcuratorem aduersarij sui cum super ꝓcuratione oporteret eum audire sententiā 7 sic videretur in iudicem ꝑsentire. Sed si actor ꝓponit contra ꝓcuratorem rei 7 ꝓcurator recusat iudicē bene ꝓcedunt he due questiones simul q; ille qui recusat non eligit arbitriuꝫ huius iudicis super

ꝓcuratione sed aduersarius 7 iudiciū reddit in inuitū ff. de verbo.obli.l.inter stipulantē.§.j. Et aduerte quia hec opinio videtur ꝓcordare cum sexta opinione supra posita. Bar.in.d.l.quidam cōsulebant. simpliciter tenet opinionem Tancre.7 Jnno. hic quē etiam allegat vt tam hec exceptio recusationis q̄ quelibet alia declinatoria contra iudicē debeat ꝓponi ab initio.s.anteq̄ coram iudice aliquid ꝓponat per qđ videatur eū approbare in iudicem seu iudicium suscipere. allegat bonū tex.in.l.fi. C. de excep.7.d.l. sed 7 si suscepерit. in p̄n. 7 istum tex.cum glo.sua. Si autem quis ꝓponeret aliā exceptionem.puta contra ꝓsonam actoris vel contra libellum quia ꝓponendo talem exceptionē videtur velle q̄ super ea ꝓnuncietur cum sit emergens iuxta notata in.c.j. de ordi.cogni. videretur iudicē approbare. Nō ob.l.non videtur.ff. de iudi. vbi dicitur q̄ non videtur quis in iudicem consentire petendo genus actionis sibi edi quia fm Bar.qui sibi actionem petit edi nihil petit a iudice ideo non videtur consentire in iudicem. Non ob.auc̄.offeratur ꝓealle. vbi dicitur q̄ potest recusari post cautionem de iudicio sisti ꝓstitam. quia fm eum habet illa cautio conditionem in se de stando iudicio si apparuerit me teneri vt ibi colligitur. Jtem non ob.qđ ibi dicitur de.xx.diebus quia illud debet intelligi nisi ꝑs aliquid fecerit ꝓpter qđ videatur in iudicem consentire vt ibi innuitur 7 ita transit Barto.hanc etiam opinionem sequitur hic do.car.7 semper mihi placuit.moueor quia suspitio consistit in animo ideo ex coniecturis inducitur 7 colligitur iuxta id quod no.glo.inota.in c.cum hadrianus.lxiij.di.7 in.c.si illic.xxiij.q.iij.eligendo ergo litigare super alijs exceptionibus coram iudice suspecto videtur illum approbare 7 renunciare exceptōni suspitionis. Ad hoc bonus tex.in.c. insinuante. de offi.dele.vbi videtur quis illico in iudicem consentire si superueniente suspitione in personam iudicis coram illo litigat. Nam eadem est suspitionis ratio in exceptionibus que in principali.binc est q̄ iudex recusatus non cognoscit de causa suspitionis contra eum ꝓposita sed eliguntur arbitri quia sicut est suspectus in principali ita 7 in incidenti.vt no. Jnnoc.in.c.prudentiam. de offi.dele.ita dicendum in proposito. si enim habuisset illum suspectum ad quid coraz eo litigasset super alijs exceptionibus. facit optime.c.j. de iudi. vbi per actum citra litem contestatam quis renunciat declinatorie contra iudicem licet non inducatur iurisditionis prorogatio fm vnam opinionem. de quo tamen dic vt ibi plenius dixi.7 per hoc tollitur motiuum do.an. Preterea in dicem impetrando videtur intantū in illum consentire vt non possit amplius recusare iuxta illud quod legi.et no.in.c.insinuante. de offi.dele.ita dicamus cum elegit iudicis iudicium super exceptionibus. Et satis bene facit iste tex.dum dicit q̄ subeundo coram illis iudicium illi exceptioni renunciauit. Ad idem 7 simile in.c.j. de frigi.7.c.ad id quod. de spon.7 ad contraria que videntur obstare supra satis est responsum. Et satis mihi placet hec opinio cuz temperio posito in sexta opinione quod etiam sentit Jnno.placet etiam illud dictum Jo.an.vt exceptio per quam negetur iurisditio semper possit proponi quia semper tendit ad iudicem declinādum 7 ideo non videtur in iudicem consentire iuxta notata in.c.si a iudice. de app.li.vj.secus autez in alijs declinatorijs quia ille tendunt ad differendū iudicium sed non contra iudicem.imo presupponūt iudicem habere iurisditionem cum ad ipsius spectent sententiā.7 hec nota quia habes plene et clare hunc articulum plenius q̄ alibi declaratum. Quero que sunt ista priuilegia de quib⁹ rescriptum debeat facere mentionem: Sol.dicit glo.in verbo de priuilegijs q̄ forte cōcedebant monasterio inseligendi.ex quo glo.videtur velle q̄ de priuilegio concernente merita cause 7 eius peremptorium sit in rescripto ad lites concesso fienda mentio.qđ simpliciter non procedit.ar.in.c.j. de lit.ꝓte.li.vj. Unde tene qđ no.in.c.cū ordinem. de rescrip.7 ad istum tex.dic fm do.an.q̄ procedit quādo rescriptum habet aliquam clausulā priuilegiatam detrahentē priuilegio.vel forte vt arbitror: ꝓuilegium monasterij habebat clausulam derogatoriaz ad rescripta certa forma nō seruata.vt in simili habetur in d.c.cum ordinē. Glo.vltima ꝓcedit multū intricate sed diuidendo eam quo ad intellectum facit tria cōtraria. primo eī opponitur q̄ cum sentētia fuisset hic lata contra monasteriū debuissent monachi audiri per viaz restitutionis in integrū ꝓpter necessariam probationem omissam.vt in.c.auditis.§. de in inte.resti.7.c.j.eo.ti.li.vj. Solutio glo.fatetur contrarium si monasteriuz petijsset restitutionem in integrū sed non petijt.hoc intellige quādo lesio tangit ecclesiam secus si personas ecclesiarum 7 eoruz iura:de quo vide bonam glo.in cle.de in inte.resti. Secūdo ꝓncipaliter glo.oppo. exceptio peremptoria in causa ꝓncipali omissa potest opponi in causa appellationis.vt in.d.c. cum Joannes.de fi.instr. 7.l.per hanc. C. de tempo.ap.sed isti monachi appellauerunt a sententia lata contra monasteriuz vt patet in decisa.ergo male dicit lra q̄ est eis imputandū quare non opposuerunt tunc. Sol.glo.refert Jo. dixisse hanc decretalem ꝓcedere quando quis omisit scienter 7 dolose exceptionem primo proponendam causa fatigandi aduersarium suum secus si ignoranter omisisset exceptionem ꝓponere.hec solutio non placet glo.quo ad istum tex.quia ex lra non apparet de dolo 7 malicia istorū monachorum. Sed nō tu solutionez istam in se valde singularem.ex qua infertur mirabilis limitatio ad iura superius allegata vt peremptoria nō possit opponi in appellationis causa quando scienter et dolose fuit omissa in causa principali.sed Jo.an.dicit se nō putare q̄ hoc dixerit Joā.ad solutionem huius contrarij sed alterius quod.j.subtiam. Sed hoc dictum Jo.placet phi.qđ omnino putat verum Hosti.alle.in ar.s. de excep.c.exceptionem.insti.de excep.§.item si in iudicio. Jo.an.dicit q̄ illa decretalis exceptionē facere videtur potius ꝺ quia ibi qui nō opposuit exceptionē tempore debito maliciose post tempus auditur sed cōdemnat in expensis. sic videtur dicendū in hoc casu vt audiatur iste qui tēpore debito nō opposuit exceptionē rei iudicate sed cōdemnetur in expensis. Sed tandē Jo.an.sequitur Hosti.quia decretalis illa exceptionē.ponit casum specialez in excoīcatione vt satis apparet ibi in tex. propter causas que habentur in.c.pia. de excep.li.vj. ergo eius contrarium est generale vt is qui maliciose nō opponit exceptionem sibi cōpetentem debito tempore.7 facit hoc cā fatigandi aduersarium postea volens opponere non debet audiri.facit de p̄ben.presenti.§.locati.li.vj. 7 qđ ibi no. Et hec opinio videtur h placere do.an.7 facit optime qđ no.glo.in.c.ad audientiā.s. de rescrip.7 satis placet mihi ar.c.ex tenore.7.c.sedes. de rescrip. 7.xj.q.iij.ꝓuilegium.omnia enim debent suis temporibus conuenire.xxiij.q.iij.si ecclesia. Item appellatio fuit inuenta vt esset presidium innocentie 7 grauaminis releuatio non autem vt defenderet appellantem in sua malicia.vt in.c. suggestum.7.c.ad nostram. de appel.7 tene h semp menti. Qualiter autē probabitur iste dolus seu malicia:dic ex coniecturis vel quia ipse aduersarius h dixerit extra iudicium. Secundo glo. soluit contrarium supra formatum q̄ hic non fuit appellatum a diffinitiua quinimmo nec potuissent isti appellare ab ea quia cōtumaciter recesserunt friuole appellando ab interlocutoria in eo q̄ primi iudices noluerūt admittere exceptionem recusationis.hec solutio est bona in se quia appellans friuole manifeste nō auditur volens postea a diffinitiua appellare.vt in cle.vna. de dolo 7 contu.sed no.glo. q̄ illa cle.habet locum etiam in causa ecclesie. qđ an sit verū

indistincte vide qđ legi ⁊ no. in. c. imperator. đ iuramē. calū. ⁊. c. j. vt lit. nō ꝓtest. vbi dixi an cōtumacia ꝓcura tozis noceat dño vt appellare nō possit. facit etiam qđ dixi in. c. j. de do. ⁊ contu. ⁊ in. c. fi. de iuramē. calū. §. j.

Tercio principaliter opponit gl. q ex alio capite sē tentia ista fuit nulla q̄ lata cōtra rem ꝓius iudicatam ⁊ sic citra appellatōez debuit monasteriū sancti. a. au diri. vt. l. j. C. qñ ꝓuo. non est nece. ⁊. ij. q. vj. §. item si sētētia contra. Solu. glo. colligendo eius mentē dat tres solutōes. Prima ꝑm q sentit Jo. applicando ei⁹ dictū ad hoc contrarium quod videtur fuisse ex ipsi us mente quia contrarium ꝓcedit nisi scienter ⁊ dolo se causa fatigandi aduersarium suum quis omiserit ex ceptōnem rei iudicate opponere quo casu intelligebat istum tex. ⁊ est notabilis limitatio ad iura prealle. ⁊ po test defendi per superius dicta. sed non placet hec so luti⁹ glo. Sed transit ad secundam solutiōem dicēs q scđa sententia valet contra primam. si de ea non fu it oppositum siue ignoranter siue scienter vt satis vi detur innuere hec litera. imputandum eī est nō obij cienti vt dicitur in tex. Terciam solutionem sentit gl. in fi. q ꝟ non fuit prima sententia etiā nunc ostensa li cet fuerit allegata pape. sed hec solutio parū valet ad materiam quia tex. p̄supponit q etiā si nūc ostenderet nō debet sētētia ꝓtextu ꝓbatōis nouiter reperte ītra ctari. Et sic habes ex predictis duos casus in quibus valet sētētia scđa ꝓtra primam. Ponit glo. ⁊ q̄tuor alios casus qui tamē nō faciunt ad intellectum hui⁹. c. ꝑ ad materiam ampliandam. Ad vnū tñ ex illis aduerte inq̄tum dicit q in causa publica valet secunda cōtra primam ex probatione nouiter reperta. vt in. l. impera tores. ff. de re iudi. ⁊ per illum tex. idem dixit ibi glo. in causa eccl'ie q̄ iura eccl'ia dicunt publica. j. di. ius pu blicum ⁊. ff. de iu. ⁊ iur. l. j. §. publicū. Sed Jo. ꝟ notat ꝓtrariu⁹ dicens q ꝟ casu eccl'ia non equiparat reipu blice. ⁊ hoc verius vñ opus est vt eccl'ia hoc casu petat restitutionem in integrum. vt ꝓbat in. c. suscitata. s. đ in inte. resti. facit. c. j. pri. ⁊ ibi hoc sētit Jo. post Bof. sup q gl. fi ⁊ do. an. hic. ⁊ hoc teneas ⁊ ꝓbat iudicio meo aperte hic in ℵ. alioquin. Quartus casus cum iudex expresse reprobat sentētiam primam coram eo produ ctam. vt ꝓbatur hic in ℵ. nō obstante ꝑm vnum intel lectū. ⁊. j. c. pri. Quint⁹ casus cū reuocat' in dubiū an sententia fuerit lata ⁊ iudex pronunciat nō fuisse ꝓnū ciatam vt. l. j. in prin. ff. que sen. sine appella. rescin. Se xtus in casu. l. admonendi. ff. de iureiuran. ſ. cum sentē tia fuerit lata per ꝓbationem nō integram puta iudi ce iuramentum parti deferente. Nam superuenienti bus ꝓbatōib⁹ potest prima sententia reprobari vt ibi ⁊ de hoc casu dic vt plene no. ibi ⁊ in. c. fi. de iureiuran. vbi dixi. Et per ꝟ habes declaratā totam gl. Sed nunc extra glo. attende nam circa primū intellectū bu lus. c. sunt varie opiniones inter doc. vtriusq; iuris. gl. eī hic tenet vt. s. dixi q scđa sententia directe contra ria prime tenet si de prima nō fuit exceptum siue scien ter sine ignoranter non fuerit ostensa. ⁊ ita glo. intelli git istu⁹ tex. Si aūt prima sententia fuit allegata ⁊ oñ sa nec expresse reprobata non tenet scđa. ⁊ sic intelli git. l. j. C. quando ꝓuo. non est nece. Jo. an. vt. s dixi posuit secundam opinionem. vt. l. j. ꝓcedat quando nō dolose sententia non fuit allegata istud. c. quando do lose causa fatigandi aduersarium fuit tacita. Terciaz opinionem posuit Jnno. vt. d. l. j procedat quando đ prima sententia non fuit oppositum nec probatu⁹. ar. in. l. qđ in diem. ff. de cōpensa. Istud. c. intelligit' quan do fuit ꝓposita exceptio rei iudicate sed instrumentu⁹ non fuit productum vel alia ꝓbatio. ꝟ solutio ad istū tex. diuinat sicut precedens so. Jo. Quartam opinio nem posuit hic Jo. an. sic ad ꝓpositum distinguendo q aut fuit disputatum de viribus prime ⁊ tunc valet se cunda vt dicitur in glo. aut nō fuit de hoc disputatu⁹ ⁊ tūc aut is ꝑ quo facit sententia scienter ⁊ dolose omi sit illa vti ⁊ tūc valet secunda per dictū. c. exceptione⁹ ⁊ alia iura superius inducta. ⁊ hoc casu intelligit istum tex. Jdez dicit si res iudicata opponit' sed nō ꝓbatur vt dixit Jnno. aut scient' sed nō dolose ⁊ tunc non va let secunda. aut omisit ignoranter ⁊ tunc licet quidam dicant q si iudex scuerit tūc nō valet sentētia secus si ignorauerit. ipse tñ tenet sniam nō tenere cū pars ⁊ iu dex ignorauerūt quia nō est equum vt bñficium igrā tie ptis ledat' per ignorantiam iudicis per quā potius iuuari debet. ad ℍ. s. de rescrip. ex pte decani. Nec ob. c. si duobꝰ. j. de appel. ⁊. l. si forte. ff. de off. p̄sidis loquū tur eīm cū procedit qui iudex non est quo casu ponde ratur scientia ipsius vel ignorātia. Et predicta dicit lo cum habere siue ꝑ actore agente siue contra ipsum ꝑ reo fuerit prius iudicatu⁹ cū p̄dicta. l. j. nō distinguat ⁊ facit qđ ibi no. in fi. vltime glo. Sed certe ℍ opinio Jo. an. diuinat ad istū tex. cū hic in nullo allegat' ma licia alterius partis q̄nimo iudicio meo si nō erro ipse ⁊ Jnno. si fas est sic cōtra tantos viros loqui. dicūt ex presse ꝓtra istū tex. in fi. vbi papa referendo se ad ꝑmā sniaz dicit q ꝓtextu instrumentoꝝ nouoꝝ lites nō de bent instaurari. ⁊ sic presupponit secundam sententiaz valere licet omnino cesset dolus partis ⁊ detur penit⁹ ipsius ignorantia ita q nunq̄ fuerit allegata. Quin tam opinionem ponit bar. in. l. j. C. quando ꝓuo. non est necess. sepius allegata vbi firmat q tunc nō valet se cunda sententia contra primam quando ambe fuerūt late ex eadem instantia ⁊ sic intelligit istū tex. si aūt ex diuersis instantq̄s tunc semp tenet secunda. allegat ꝑ hoc vltimo qđ legi ⁊ no. in. l. duobus. ff. đ excep. rei iu dica. ⁊ in. l. j. C. si plu. vna sententia. mouetur ad ℍ q̄a causa quare non valet secunda sententia ē quia reperi tur lata sine instantia cum ꝑ sententiā pereat instantia l. grece. §. post litem. ff. de fideius. ⁊. l. cum apud. ff. iud. sol. Item quia iudex est ꝑ sententiam functus officio suo. vt in. c. in literis. s. de offi. dele. ⁊. l. iudex. ff. de re iu di. ⁊ he rōnes militant solum quando sententia fertur ex eadem instantia. secus si instantia renouat'. Quidā tñ dixerūt q ideo non valet secunda sententia q̄ pri ma fecit ius. ⁊ sic scđa videtur lata ꝓtra ius. Hoc di ctū reprobat ibi glo. ⁊ bar. q̄ non est expressus error in sententia. Preterea ꝑm Bar. sententia lata cōtra ius non redactum in corpore iuris non est ipso iure nulla vt. l. cum prolatis. ff. de re iudi. sed illa prima sententia non erat redacta in corpore iuris ergo ꝛc. Alij dicunt hoc cotingere vt sit litium finis. ⁊ in hoc resident com muniter glo. iuris ciuilis. ⁊ sequit' Bal. in. d. l. j. sed nō placet bar. quia eadem ratōne nō valeret sententia la ta contra iuramentū vel transactionem cum iusiuran dum ⁊ transactio sint introducta vt sit litium finis sic ⁊ sententia. vt. l. j. ff. de iureiuran. ⁊. l. fratris. C. de tran sac. Sed vtrunq; est falsū ꝓmuz probatur in. l. nonpo stea. §. si damnet'. ff. đ iureiuran. scđm probatur in. l. eleganter. ff. de condi. inde. quare stat in ratōne superi us dicta ex qua infert ad opinionem suam prealle ga. Sextam opinionem posuit ℍ do. an. reprobando bar. in dicto ⁊ in rōne. Nam dicit q dictu⁹ Bar. nimis re stringit tex. illius. l. j. que indistincte dicit nō valere se cundam cōtra primā. Item videtur cōtra hūc tex. seu eius rationem qui se fundat super validitate secunde quia prima non fuit iudicibus ostensa. Item. l. j. ff. que sen. sine appella. loq't' quādo sentētie sunt late in diuer sis instantijs ⁊ tñ excipit solum casum quādo reuoca tum fuit in dubiū an prima fuerit lata ⁊ per ꝯsequens nō placet sibi ratio bar. quare nō valet secunda cōtra primā. Assignat ergo ipe aliam rationem. ſ. quia sentē tia facit notoriū ⁊ sententia lata contra notoriū est nulla vt dixi in. c. inter ceteras. s. eo. ⁊ hoc dicit sentire

Pe.pᵒ Ly.in.l.j.C.de sen. vbi dicit ꝙ causa est q: sententia debet ferri sup dubio nō aūt super certo vt i.d. c.inᵗ ceteras. Et er hac rōe cōcludit ad questionē nostrā q: indistincte sniā lata cōtra sententiam etiā in diuersis instātijs nō tenet quando setentia fuit prius iudicib⁹ ostensa ⁊ nō reuocant in dubiū de viribus eius vl instantia ciᵒ statim iuder ꝓnunciat ꝓtra illā q: videtur lata contra notoriū. Vbi aūt prima nō fuisset ostēsa tūc valet secunda quia iudici non cōstabat de notorio. Nec facit do.an. differentiam an dolose vel nō dolose omiserit ps opponere de prima. Item an sciēᵗ vl ignorāter quia qñcūqꝫ omiserit sententia non reperiᵗ lata contra notoriū de quo iudici constat. ⁊ hec opinio est contra bar. ⁊ Jo.an. sed in effectu incidit in primaꝫ opinionem glo. nostre quā etiā sequitur Bal. i n.d.l.j. C. quando ꝓuo. vbi dicit ꝙ ratione more in ꝓducendo primam valet secunda contra primā. allegat istum tex. cum glo. ⁊ hoc quia prima sententia transiuit in rē iudicatā existenter sed non apparenter exquo non fuit producta. Addit tñ aliū casū in quo valet secunda cōtra primā scilicet quādo is qui habuit primam sententiam reperitur in culpa vt quia iterum voluit agere ⁊ succubuit. alle. l. duobus. ff. de excepᵗ. rei iudica. Jlle tamē tex. hoc non probat sed fuit illa opinio quorūdam antiquorum. ⁊ contrariuꝫ sentit hic Jo.an. vt pꝫ ex predictis. Et facit in B bal. quatuor membra. aut ei sententia transiuit in rem iudicatam apparenter ⁊ existenter ⁊ non tenet secunda contra primam nisi ratione culpe vt predixi. aut transiuit in rem iudicatam apparenter sed non existenter quia sententia erat nulla ⁊ valet indubie secunda. ar.in.l.iiij.§.condemnatū. ff. de re.iudi. aut existenter sed non apparenter quia nō fuit oppositū de sententia. ⁊ tenet secunda ratione more ⁊ ignorantie vt hic. aut nec existenter nec apparenᵗ transiuit in rem iudicatam. puta quia prima notorie nō tenebat vel fuerat appellatum ⁊ indubie tenet secūda. Ego simpliciter sequor opinionēꝫ Bar. vt lata ex diuersis instantijs semper teneat. Moueor quia aut de prima non fuit oppositum ⁊ casus apertus est hic ꝙ teneat. aut fuit oppositum ⁊ probatum ⁊ nihilominus iudex tulit contrariam sententiam. ⁊ dico idem quia ferendo contrariam sententiam videtur primam ex aliquo casu reprobasse quia prima sententia causat exceptionem peremptoriam. vnde cum iudex non teneaᵗ specifice pronunciare super peremptoria sed sup principali quia pronunciando super principali satis videtur pronunciare super peremptoria. vt legi. ⁊ no. in.c. j. de ordi.cogni. dando sententiam contrariam prime iam producte videtur super ea pronunciasse illam reprobando. ⁊ de hoc videtur casus hic ſm vnū intellectum intelligendo ꝙ illa verba posthabita sint vna dictio vt sit sensus posthabita. i. postposita ⁊ abiecta cōtrarium statuissent ꝛc. ⁊ hunc intellectuꝫ ponit glo. in ver. posthabita. Si autem volumus tenere alium intellectum quem etiam ponit illa glo. vt sint due dictiones ⁊ tunc sit sensus ꝙ ostensa sententia iudices contrarium statuissent. ⁊ ad hunc sensum adducit do. an. istum tex. pro se. dico ꝙ non probat litera ꝙ secunda sententia non tenuisset sed dicit ꝙ contrarium statuissent. Sed ꝙ sententia debeat tenere adduco text. ī. c. pri. in fi. Naꝫ priuilegium facit notorium vt no. Jno.in.c.ex insinuatōne. de appella. ⁊ tñ tenet sententia lata cōtra priuilegiū q: iuder sententiā do ꝓtra illud videtur illud reprobare vt ibi aperte dicitur. Naꝫ notorium primū inficitur ꝙ contrariam sententia quia vt p̄ dixi debemus presumere iudicem fuisse ex aliqua causa rationabili motum. s̄. eo. causam. naꝫ ⁊ transactio ⁊ iusiurandum inducunt notoriuꝫ ⁊ tamen tenet sententia contra illa vt. s̄. dixi ⁊ ibi interuenit a principio cōsensus partium ⁊ in sententia non. ⁊ sic deberent cē maioris roboris q̄ꝫ sententia ⁊ nihilominus tolluntur ꝙ contrariā sentētiā. Idē ergo ⁊ fortius debemus dicē in sētentia contra sententiam. Et p̄ hoc tollitur ratio do. an. ⁊ eius dictū. nec obstat. d.l.j. loquitur em̄ indistincte q: indistincte non potest intelligi. vt patꝫ ꝟ in ter. Nec ob. d.l.j. ff. que sen. q: pōt intelligi qñ secunda fuit lata in casu dubij super eadem instantia. vel si vis intelligere ꝙ super diuersa dic ꝙ dubium fuerat ibi q̄a scda fuerat lata directe contra veritatem q: fuit ꝓnūciatum ꝙ nō fuerat aliqua sententia lata. ⁊ sic nō videbatur valere. ar.c.q.de pur. vul. ⁊ nihilominus ꝯcludi tur ibi ꝙ valet. Fortius g̃ debet valere qñ fuit producta ⁊ tacite reprobata ꝙ contrariam sententiam quia tunc non fertur secunda cōtra veritatem quia debemᵒ presumere ꝙ ex aliqua iusta causa fuerit prima reprobata. vt in. d.c. causam sicut presumimus iusticiam qñ fuit in dubium reuocatum de viribꝫ prime. vt. s̄. dictū est in glo. nam inter tacitum ⁊ expressum non debꝫ esse differentia. l. cū quid. ff. si cer. pe. ⁊ l. de quibus. ff. de legi. Preterea probationes facte in iudicio inducunt notorium. vt legi. ⁊ no. in.c. cum olim. de ẏbo. signi. ⁊ tamen tenet sententia cōtra probationem dicto.c. causā ⁊ p̄dicta notabis. Nunc ex̄ glo. primo quero q: ter. dicit in scdis literis fienda est mentio neduꝫ de primis sed etiā de ꝓcessu. nūquid sufficiet mentio generalis ⁊ videtur ꝙ sic q: plicitatem actoꝝ nō posset forte recipere pergamenū. Solu. dicit Hostien. hoc esse arbitrarium ita tñ ꝙ fiat specialis et expssa mentio de principalibꝫ articulis. s̄. de rescrip. cū dilecta. Jteꝫ de exce. s̄. de ꝓcu. in nostra. §. fi. ⁊ de ordinatōnibꝫ. s̄. eo. cū oli. s̄. ti. j. veniens. ⁊ de iudicibus ⁊ litigantibꝫ ꝟ his de quibus agitur. s̄. de do. ⁊ contu. ex literis. vbi de hac materia ⁊ in sententia ita est interpetrandū vt ratio que mouet delegantem moueat delegatuꝫ. s̄. de rescrip. super literis in fi. Et si delegatus remanet dubius consulat delegantem. de sen. excō. inter. ⁊ de iudi. cum venissent. ⁊ optime loquit. ⁊ doc. cōmuniter eū in hoc sequūtur. ⁊ idem dic cum causa eripitur a manibꝫ ordinarij. vt. s̄ dixi. Quero vlterius an ꝓmotus ad regimen monasterij possit vocari abbas anteq̄ꝫ benedicatur ⁊ videtur primo ꝙ non sed debet interim vocari electus licꝫ sit electus ⁊ confirmatus. ar. ꝟ in fi. sic ⁊ cōsecratio tribuit nomē episcopale. ante ẏo vocatur electus licꝫ sit cōfirmatus vel ꝙ papam ꝓuisum. vt le. ⁊ no. in.c. tua. de his que fiūt a prela. ⁊ de vsu pal. in fi. vbi ptꝫ ꝙ non appellatur quis archiepūs. ante palliū. Hosti. tenet hic contrarium in abbate. allegat. c.j. de suplē. negli. prela. ⁊ de accu. meminimus. ⁊ in cle. attendentes. de sta. reg. ver. statuimus. in quibꝫ iuribus satis bene probatur ꝙ ante benedictionem etiam potest dici abbas ⁊ sic transeunt cōmuniter doct. hic. ⁊ idem firmant in. d. cle. attendentes. ⁊ per illum tex. dicunt ꝙ cum hec dictio abbatis referatur potius ad consuetudinem ⁊ solennitatem quadam q̄ꝫ ad substantialia vt ibi patet si non est consuetudo in monasterio ꝙ abbas benedicatur poterit sine bñdictōe monachos suos bñdicere ⁊ alia ad suum officium spectantia exercere. arg. opti. in.c.j. d̄ supplen. neglig. prela. Quinimo plus dicit ibi Jo. de lig. post Lau. ꝙ cum hec benedictio sit de solēnitate ⁊ nō de substantia poterit abbas vti ante benedictionēꝫ baculo pastorali. quod est bene notandum. Et idem eadem ratione puto dicendum de anulo et mitra cum vsus istorum pontificalium concedatur abbatibꝫ potius ad decorem suarū ecclesiaꝝ q̄ ad significationem eorum ad que in episcopo fuerunt instituta. vt pꝫ ī. c. vt apostolice. de priui. li. vj. ⁊ ibi p̄ Jo.an. hoc satis patet in cardinalibꝫ presbyteris qui ex priuilegio vtunᵗ episcopalibus insignijs ⁊ cōferunt minores ordines ⁊ solenniter benedicunt ⁊ tamen nihil habent vltra sacerdotalem ordinem. vt no. Joan.an. in.c.j. de suplē.

negli.prela.sup.glo.ñ. Qualis aũt sit hec benedictio abbatis an ordinaria vl' simplex: vide bo.glo.in.cle.attendẽtes.pãlle.7 qd̃ no. Jo.an.in.c.tuã. de eta.7 qli.7 d.c.j. Et an diebꝰ priuatis possit fieri: dic vt no. Jo. an.in.c.cũ ꝓtingat. de eta.7 qli.7 vide ad materiaz qd̃ no.in.d.cle.attendentes.

Vborta. Casus. Tenet sentẽtia lata ꝓtra priuilegiũ ostensuz vel nõ ostensum si ab ea nõ fuerit appellatũ vl' supplicatũ. Diuidit in tres ptes. in prima pmittit pcessuz 7 sententiã sup possessorio latã. in secunda ibi vꝛ. cõmittit ipsius executionez 7 causaz sup petitorio. in tercia ibi iudicibꝰ. petitõnem diffinit. diffinitum moderatur 7 quoddã soluit obstaculum. ¶ No. primo ex pncipio iũcta glo.j. qꝺ cõfessio ꝓcuratoꝛis nocet dño etiam si ecclesia sit dna 7 agatur de statu ipsi⁹ ecclesie. qd̃ tene menti. facit. c. dilectus. de capel. mona. 7 qd̃ plene dixi in.c.j.§. vt lit. nõ ꝓtest. qd̃ ego intelligo in ꝓcuratoꝛe cõstituto a ꝓlato 7 capitulo. si aũt esset cõstitutus a ꝓlato tñ tũc videt qꝺ sicut cõfessio solius ꝓlati nõ nocet ecclesie sicut le. 7 no. in.c.ij. de cõfes. li. vj. ita 7 fortius cõfessio ꝓcuratoꝛis solius ꝓlati non debet obesse ne fortioꝛ sit ꝓfessio ꝓcuratoꝛ qꝫ ꝓlati cõstituẽtis et ne vna via permittat qd̃ alia via ꝓhibet'. c. tue. de p̃cu. 7 regula cũ qd̃ vna via. de re. iur. li. vj. ¶ No. sc̃do ibi habuisse qꝺ agenti possessorio sup iure subiectionis sufficit ꝓbare qꝺ fuit in possessione vel quasi 7 qꝺ nunc subditi nolunt ei obedire. qd̃ tenet hic Jnno. dicẽs qꝺ hoc ipõ qꝺ subditus resistit apparet spoliat⁹. 7 inde cõpetit supꝛiori vel interdictum vel iudicis officium vl' cõditio. 7 remittit ad. c. querelã. de elec. 7 de resti. spol. sepe. 7 idem tenet Host. qd̃ tene menti. Sed tu hoc limita. vt no. idem Jnno. in. c. olim. iij. de resti. spoli. vbi dixi. 7 facit qd̃ ipse notauit in. c. ij. de in inte. resti. Jtez ex hoc. et ex tex. colligo qꝺ ad cõsequendam possessiõis restitutõnem sufficit ꝓbare possessionez de ꝓterito in determinate. vt ptz ibi habuisse. 7 idẽ ꝓbat' in. d. c. olĩ. 7 vide qd̃ ibi dixi. ¶ No. practicaz pnunciandi super possessorio cũ agitur de subiectõne. nã vltra pnunciationem verbalem debet postea mitti in possessionez realem. Qualiter aũt fiat ista missio cũ subiectio sit quid incoꝛporale: dico qꝺ poterit p̃cipi subiecto vt illi obediat vel mittetur in possessionem coꝛporalem ipsius ecclesie tanqꝫ ꝓlatus mediatus. ar. in. c. auditis. de rescꝛ. 7 in. c. cum venerabilis. de reli. dom. 7 qd̃ legi. 7 no. in. c. examinata de iudi. 7 l. qui tabernas. ff. de cõtraben. emp. ¶ No. qꝺ sententia lata ꝓtra priuilegium principis tenet 7 si priuilegium fuerit in iudicio exhibitũ videtur iudex illud tacite reꝓbasse licet de illius viribꝰ nõ fuisset disputatum. ꝓsumit' em̃ iudex motus ex aliq̃ causa rationabili. 7 hũc tex. allegaui. §. c. pri. qꝺ pari modo debet valere sententia lata ꝓtra sententiaz. 7 dic vt ibi ¶ Ultimo no. qꝺ sententia lata etiam cõtra ecclesiam 7 sup statu ipsi⁹ ecclie nõ ẽ retractãda ex ꝓbatiõibꝰ non uit' reptis. s. ex remedio iurꝭ cõis ꝫ bñ possꝫ iplorari beneficium restitutõnis iure minoꝝ. vt in. c. j. de in integ. resti. li. vj. Et sic aperte colligitur ꝺ qꝺ causa ecclie non eq̃parat' in hoc causę publice in qua sentẽtia retractatur ex ꝓbatione nouiter reperta. vt. l. imperatoꝛes. ff. de re iudi. dixi. §. c. j. ¶ Glo. ij. colligit qꝺ iura incoꝛporalia nõ possident' sed quasi. allegat iura. vide tu rationem ꝙ notatã in. c. cõquestus de fo. cõpe. ¶ Oppo. cuz ageret' ꝺ possessorio 7 petitorio quare papa dũtaxat pnunciauit super possessorio cum de qua re iudex cognouit de ea debeat pnunciare. c. cum super. de causa pos. 7 ꝓpue. Sol. glo. iij. dat tres solutõnes. prima qꝺ episcopus iste prosecutus fuit coram papa possessoriũ tñ. de quo constabat per confessionem partis aduerse licet prius intentasset vtrunqꝫ iudicium 7 petijt terminum ad reꝓbandum priuilegium monasterij. Papa ꝺo quia de possessorio clare cõstabat tulit super eo sẽtentiam. 7 ad impugnandum priuilegium exhibitum super petitorio dedit terminũ episcopo. Et ex hoc intellectu no. ꝑm Jnno. qꝺ cum agitur possessorio 7 petitorio simul si prius cõstabit de possessorio debet iudex super illo statim pronunciare dilata questione super proprietate facit optime. c. cũ venissent. de insti. Quidam tamen volebant hoc restringere quando de possessorio constabat per solam confessionem. sed hoc nõ placet Jnno. qui dicit hoc obtinere qualitercunqꝫ de eo constet. ad quod inducit; nam sic suspenso petitorio potest quis prosequi possessorium de causa poss. et proprie. c. pastoralis. ita potest hoc casu vno suspenso siue dilato super alio de quo prius constat pronunciari. quod mihi satis placet. 7 pro hoc dictum. c. cum venissent. 7. c. cum dilectus. de consue. 7 qd̃ ibi dixi. c. j. de mu. pe. ¶ Secundo principaliter soluit glo. qꝺ papa ex officio voluit ꝓuidere episcopo circa ꝓprietatẽ dando sibi terminũ ad defendendum se contra priuilegium quod pro se etiam inducebat monasterium. 7 nota etiam hanc solutionem. ¶ Tercio soluit qꝺ episcopus egit solum possessorio quo finito abbas petijt causam cõmitti super proprietate. 7 hic intellect⁹ magis placet glo. Sed iudicio meo iste intellectus nõ cõsonat litere. tum quia ꝺ. verum. vbi agitur de proprietate venit cõtinuatiue ad precedentia. tum quia papa mandat silẽtium imponi episcopo si nihil ꝓbauerit cõtra priuilegium. ergo erat actoꝛ in causa ꝓprietatis als non mandasset silentium sibi imponi qd̃ verbum actori cõuenit 7 nõ reo. vt no. in. c. cum olim. de causa pos. 7 ꝓprie. in glo. in ꝺbo opponẽtes ideo tene primum intellectum 7 nota illũ. ¶ Glo. vltimo colligit qꝺ instrumentum videtur reꝓbatum si eo iudici ostenso fertur sententia in contrarium. Contra quod glo. opponit de. l. qꝺ in diem. ff. ꝺ cõpensa. vbi exceptio compensationis non intelligitur per contrariam sententiaz reꝓbata nisi iudex expresse illam reꝓbauerit. Glo. formaliter non soluit sed dicit illud esse in exceptione compensationis. Do. an. dicit qꝺ ideo aliud in compẽsatione quia illa potest opponi ad merita vt in executõe vnde si expresse ñ reꝓbatur videt' reseruata ad executionem sententie. Secus si expresse reꝓbatur. Aliud dicendũ in alijs exceptõnibus que tñ possunt opponi ad merita quia ex eo qꝺ nõ admittuntur videntur reꝓbate cum non possunt reseruari ad executionem nec ibi opponi cum per sententiam excluduntur. l. ij. C. sen rescin. non pos. 7 optime loquitur. sed põt dari alia solutio regularis videlicet qñqꝫ sententia lata super principali non potest esse vera nisi intelligat' pnunciatum super incidenti. 7 tunc sententia videt' excludere 7 reꝓbare exceptionem seu instrumentum seu aliam ꝓbationem ꝓducentem exceptionem. ita debet intelligi iste tex. 7 facit. c. ex parte. iij. j. ꝺ appella. qñqꝫ sñia potest stare absqꝫ eo qꝺ exceptio expresse reꝓbetur. 7 tunc non intelligit' exceptio reꝓbata ꝓnisi expresse reꝓbetur. 7 iste est ꝓprius casus. l. qꝺ in diem nam sententia potest stare 7 verificari absqꝫ eo qꝺ rꝓbetur compensatio cum illa possit preseruari ad tempus executionis ergo non debet intelligi reꝓbata cũ non interueniat actus contrarius. ar. in. l. sancimus. §. C. de testa. 7. xxxij. q. j. c. cum renunciatur. 7 est hec solennis limitatio ad multa iura maxime ad istum tex. 7 ad c. §. prori. 7 videtur de mente glo. in. l. penult. ff. de his q̃ sunt sui vel alie. iur. 7 Bar. in. d. l. qꝺ in diẽ. ¶ Extra glo opponitur contra tex. in eo qꝺ papa dicit qꝺ nullus ꝓiudicium ex hac sententia debz irꝛogari romane ecclesie si in futurum vellet pretendere 7 allegare exceptionem monasterij. ꝺ em̃ videtur ꝓtra. c. penul. j. eo. 7. l. sepe. ff. eo. ti. ex quo em̃ se defensioni non opposuit videtur sibi ꝓiudicasse: Sol. Jnocẽ. dicit qꝺ papa

ignorabat ius qđ habebat in monasterio alis sibi ꝑ̄ dicasset. ¶ No. hāc limitatōnem ad illa iura vt nō suf ficiat quem scire litem motam contra aliquem nisi eti am sciat ius sibi in re illa cōpetere. de quo dicit pleni in. d. c. penul. Vel scđo potest dici ꝑm eum q ratione publici ⁊ necessarij officij excusat hic papa ꝙa de qua re iudex cognouit de ea debet ꝓnunciare. vt. l. de qua re. ff. de iud'. ⁊. c. cum sup. de causa pos. ⁊ ꝓprie. videtur de ꝫ tex. in. c. inter dilectos. de fi. instru. Secus aūt eēt in officio volūtario vt aduocatōnis. de quo in. c. ex literis. de trāsact. ⁊. l. inter officiū. ff. de rei vendi. tutius tn̄ est ꝑm eū. vt iudex semper suum ius excipiat sicut papa hic fecit ⁊ hec solutio etiā est bona. sed ad materiā vide qđ plene dixi in. c. cum super. s. eo. ¶ Quero titius debitor soluit creditori suo sed instrumētum remā sit apud ipm creditorem tractu temporis repetitur ꝓ̄ textu instrumenti illud debitum ⁊ reus nō valens pba re solutionē q̄ perdiderat instrumentū solutōnis fuit condemnatus ad soluendū post sententiam ⁊ lapsum tempus ⁊ appellandū reus reperit instrumentum solu tionis. Queritur nunquid possit impedire executio nem vel si soluerit possit repetere? Joan. an. ꝫ remittit ad spe. de sen. excō. §. vlti. ℞. illud. vbi ponit spe. varias opiniones. nam quidam dixerūt q pōt agere ad in teresse sicut agitur contra argentarium qui noluit in strumentū edere. Alij dixerunt q potest petere benefi cium restitutōnis ex clausula generali. argu. in. l. ꝓtor. §. marcellus. ff. de iudi. Tercij distinguebant q aut fu it allegata exceptio solutōnis. ⁊ iudex ea reprobata tu lit sententiam cōdemnatoriam ⁊ non debet ampli audiri alis secus. ar. l. cum aūt. ff. de nego. gest. ipe ℞. spe. videtur velle vt post solutionē possit repetere condi tionē sine causa. ar. in. l. fideiussor. §. in omnibus. ff. mā da. ⁊ si potest repetere fortius habet ius retētionis an te solutionem. l. j. ff. de superfi. Jo. an. ibi in additiōe re tulit Ja. de ra. ⁊ Pe. de bel. tenuisse in. l. j. C. de condi. indebi. vt indistincte reus non audiatur per. l. snb pre textu. C. de transac. sed Ja. de are. distinxit an solutio fuerit facta ipsi creditori an suo auctori quasi ꝑmo'ca su possit agi ꝓpter dolum ipsius creditoris secundo nō sed Ly. ibi tenet q̄ etiam si creditor non fuisset in dolo tamen ex quo sentētia fuit lata ex falsa causa debet ista restitui. ar. in. l. si is ad quem. ff. de acqui. here. Aduer te q̄ illa opinio spe. fuit glo. in. d. l. fideiussor. §. in omnibus. ⁊ in. l. si fine. §. cuz autē. ff. rem ra. habe. sed bar. in. d. l. j. dicit q dicto. reprobant illas glo. ⁊ merito ꝑm eum. Concludens q solutum indebitum ꝙ sententiaz nullo modo potest repeti cum venerit contra senten tiam sed si esset aliqua actio que contra sententiam non repugnat sed asserit eam esse veram tunc datur re petitio vt est casus in. l. in cōmodato in fi. ff. cōmo. vbi dicitur q si ego ꝙdidi rem cōmodatam ⁊ coactus sum de valore satisfacere si postmodum res illa perueniat ad te possuz agere contrario iudicio cōmodati vt aut rem illam mihi reddas. aut qđ habuisti ꝓ satisfactio ne restituas. Ad idem. l. si fullo. ff. de condi. sine causa vbi agit fullo conditione sine causa ad repetendū qđ ꝓ est imatōne rei ꝙdite dederat si res nūc peruenerit ad dominum. quia nunc apparet q sine causa dedit. mi hi placet hec vltima sentētia vt nullo modo possit agi si directe venit contra sententiam que iam transiuit in rem iudicatam. Et vltra alios adduco duos tex. valde notabiles ⁊ miror q nemo istorum allegauit. primo in l. diui. ff. de penis. vbi ptz q etiā in criminali nō potest aliquis citra principem rescindere sententiam etiam ꝙ beneficium restitutōnis in integrum ex eo q nunc con stat de innocentia rei sed solius principis est rescinde re seu beneficium restitutionis indulgere. ¶ Scđo vi detur tex. tam in criminali q̄ in ciuili. in. l. j. §. fi. ff. de q̄ sti. ⁊ vtrobiq facit bar. magnum festum de illis iuribꝫ. vnde in. d. l. j. dicit notandū per illum tex. q si aliquis est in carceribus cōdemnatus ⁊ ante executionem sen tentie constat de innocentia illius non potest potestas illum absoluere sed ad solum principem spectat. Do nit tn̄ ibi vnum speciale ⁊ singulare in causa criminali q post conclusionem ⁊ ante sententiam possunt recipi ꝓ bationes ⁊ instrumenta vel testes super articulis non directe contrarijs ad innocentiam rei probandam de quo vide quod no. in. c. fraternitatis ꝺ testi. no. in di cta ℞o. l. diui. colligit casum in quo sententia rescindi tur prętextu instrumētoꝝ repertorum de nouo. Nec ob. d. l. imperatores. prealle. quia ꝑm eum ⁊ bene illa lo quit ꝺ iure cōmuni sed bñficio principis potest rescin di vt in iuribus per me allegatis. ⁊ predicta bene nota bis. Et ꝓ bis optime facit. l. moris. §. iste fere. ff. ꝺ pe nis. vbi ptz q si iudex imposuit penam non congruen tem legibus non potest illam amplius reuocare sed ad principem eundum est. Predicta coadiuuat hec ratio Naz exceptio rei iudicate fuit inducta ad iuris rigorē conseruandum vt litiuz sit finis ne immortales existāt vt no. glo. in. l. qui except. ff. de condi. inde. ⁊. c. pastoralis. §. quia vero. de offi. dele. Ideo ad hunc iuris ordi dinis rigorem conseruanduz non debet quis audiri vo lens probare q de nouo reperit probationes. sepe cū daretur materia malignandi ⁊ instrumenta falsifican di ⁊ testes corrumpendi. quod esse non debet. ar. c. q̄n to. de diuor. Predictam conclusionem arbitror verā nisi necessitate facti cōstaret nunc sententiam esse iniu stam. tunc enim per alium citra principez poterit ex iu sta causa superueniente retractari. ⁊ hoc casu intelligi potest. c. ij. de pur. vul. ⁊ sic dico limitanda no. ibi per Hosti. probo ratione iniusta sententia que transiuit i rem iudicatam sustinetur ex sola presumptione que ē pro iudicis processu. vt in. c. in presētia. de renunc. ⁊. c. causam. supra eo. leges enim que iusticiam fouent non mandarent alr iniustam sententiam seruandam ne in de nascerentur iniurie vnde iura nascuntur. j. de accu sa. qualiter ⁊ quando primo. l. meminerint. C. vnde vi. sed vbi notorie nunc ꝓstat de iniusticia cessat presum ptio ⁊ cedit opinio veritati. viij. di. veritate manifesta. Hinc notabiliter dixit Inno. in. c. plerigz. de immu. ec cle. q si pars obtinuit pro se sententiam fatetur illam iniustam. debet iudex illam retractare quia cessat hoc casu legis presumptio. ergo fortius idem dicendū quā do notorietate facti que plus valet q̄ confessio cōstat de iniquitate sententie. Preterea videmus q euidens ⁊ notoria iniusticia existens tempore sententie reddit illam nullam vt in. c. inter ceteras. ⁊ ibi dixi. s. eo. ergo idem quando notarietas superuenit vt saltem nūc re tractet'. ⁊ ꝫ cāu possūt intelligi illa iura. l. ī cōmodato. ⁊. l. si fullo. superius allegatis. lz alr ea adduxerit bart. Hec vera nisi alia subsint que sustineant sententiam. Exemplum quidam cognouit solutā que cōmuni opi nione tenebatur ꝓ maritata quam ⁊ ipse credebat cōiugatā ⁊ eo punito pena statuti ac si cognouisset mari tatam constitit postmodum illam non maritatam an debeat sententia retractari: ⁊ dicendum q non qz cul pa fuit in re ipsa ⁊ dolus in operatione. ⁊ cōmunis opi nio in qualitate. ⁊ sic alis disputando fuit conclusum. vt ponit Jo. an. in regula cum quis. de regu. iur. li. vj. in mercu. ⁊ vide ad predicta bonam ⁊ plenaz glo. in. c. plerunqz de vote post di. restituta. ⁊ hec sufficiant.

Abbas.

C Vm. i. ⁊. a. Casus. Sentētia a qua fuit appellatum retracta tur si cōstat testes ad q̄ꝫ dicta tn̄ lata fuit cō spiratores fuisse ⁊ ꝓtradicēte pte receptus. h. d. Diui ditur principaliter in duas ptes. in prima ponit factuz coram papa narratū appellatōis remedio. in scđa dat

iudices appellationis quibus diffinitionem cause sub certa forma cõmittit.scda ibi q3 ℞o. Et quelibet ps pt subdiuidi vt patz in tex.sed ꝓdicta diuisio sufficit ad intellectũ. ¶ No.ꝓ̃o q ꝙ̃ canonici regulares habent abbatem vt hic.ꝙ̃ gubernant prioris regimĩe vt in.c.cũ in ecclijs.de maio.7 obe. ¶ Monachi ℞o non dicunt canonici nisi sint in ecclia cathedrali instituti. vt q3 ecclia cathedralis ẽ monachalis.ad ℔ allego tex. iũcta glo.in.c.q̃.lviij.di.facit.lxxiij.di.quoꝝdaz. dixi pleni in.c.causaz que.s̃.de iudi. ¶ No.scdo ibi ex pte q̃rundã canonicoꝝ ꝛc.q regularis pt in causa quã habet etiã ꝓtra ꝓlatũ cõstituere ꝓcuratorẽ nedũ laicum ℔ etiã regularẽ cõsortem eiusdem litis facit cle. religiosus.de ꝓcu.7 de ℔.j. dicam latius post Inno. ¶ No. tercio q regulares canonici possunt deferre ꝓpriũ ꝓlatũ nõ solũ de crimine ℔ etiã d̃ infamia criminũ 7 implorare vt cõmissio fiat sup veritate. Idem dic in monachis.vt in.c.ex pte.7 in.c.olim.de accu. Idẽ etiam in secularib clericis respectu episcopi.vt in.c.veniens.7.c. licet.de accusa.7.c.veritatis.de ẅo.7 cõtu.interest istorum habere bonũ prelatũ.viij.q.j.audacter. ¶ Nota q̃rto q infamato ꝓlato de crimine debet fieri inquisitio tam in capite q̃ in mẽbris vt hic q3 orit sinistra suspitio ꝓtra membra ex corruptõne capitis.facit qd̃ legi.7 no.in.c.fi.de sta.re.7.c.cũ opteat.de accu. ¶ No. quinto 7 tene menti q inq̃sitor generalis generaliter datus sup aliqua ecclia vt corrigat corrigenda ꝓt ex causa amouere ꝓlatũ a regimine ecclie. ¶ Et no.ex hoc 7 ex tex. Jo.an.post abba.appellatõne correctionis inq̃sitõez cõmitti. Itẽ q is cui cõmittit correctio priuat beneficio.7 vide ad materiã qd̃ legi.7 no in.c.dilectus de rescrip.7 in.c.j.de homi. ¶ No.ibi iudices q inquisitores sup statu alicuius ecclie possunt dici iudices. dicit tñ ℍost.q tex.magis ꝓprie appellasset eos inquisitores sed iudices dicunt q3 ad modũ iudicũ ab administratõne deponũt 7 exceptiones admittũt.in quo tñ differũt dic vt legi.7 no.in.c.exhibita.de iudi. ¶ No. ibi ꝓcessum ꝛc.q appellatõne ꝓcessus venit sententia. nã ℔ etiã sententia veniebat irritanda. In cõtrariũ facit.c.prudẽtiã.de offi.dele.de hoc als in hac secũda pte memini plene dixisse. ¶ No.q cõmissio inhabilium testiũ non viciat ꝓcessum seu sententiã exquo ꝑ habiliuz dicta ꝓt sentẽtia sustineri quia vtile est ab inutili separabile.vt in regula vtile.de re.iur.li.vj. Alia nõ colligo quia aut clara aut.j̃.examinanda ¶ Glo.j.querit an isti inq̃sitores deputati vt ꝑsonaliter inquirãt possint alijs vices suas cõmittere vel extra locũ in quo sũt deputati inquirere:rñde q nõ 7 bene loquit.℔ de vltima parte vide qd̃ latiꝰ habet in.c.statuimus.de offi. dele.li.vj.7.in.c.statutum.§.in nullo de rescript.eo.ti. ¶ Scdo q̃rit nunq̃d indistincte possit exigi ab inq̃sito iuramentũ de veritate dicenda:glo.ij.sentit q non ℔ ꝓcedendũ est vt habet in.c.qualiter 7 q̃.j.de accu. §.fomam.vide qd̃ plene dixi in.c.ij.de ꝓfes. ¶ Gl.iij. colligit ex tex.q officiũ inq̃sitoris super pluribz deputati nõ expirat ꝑ pronunciatõnem sup aliquib articulis de sibi cõmissis vt satis bene colligitur hic. ¶ Ex q̃ no.q inquisitor sup pluribz articulis seu cõtra plures ꝑsonas deputatus nõ tenet sup oĩb seu contra omẽs simul procedere seu pronunciare.facit qd̃ plene dixi ĩ c.cum inter.s̃.eo. Idem est ℔m glo.in ordinario 7 arbitro.vt in iuribz allegatis in ea. Ex qua nota q inquisitor datus sup statu alicuius ecclie non habet ordinariam sed delegatam 7 nimirum.nam 7 inquisitor generaliter deputatus a papa super negocio heresis habet delegatam 7 non ordinariam.vt no. Jo.an.in.c.per ℔ de here.li.vj.qd̃ probo per locum a speciali.in.c.ne aliqui.de here.li.vj.iuncto.c.ij.de offi.le.eo.li. ¶ Scdo nota ex glo.ista iuncto tex.q delegatus functus est officio suo per sententiam cum.f.pronunciat super toto sic debet intelligi.c.in literis.de offi.dele.7 l.iudex.ff.d̃ re iudi.secus si pronunciat super parte.7 limita predictaꝫm ea que dixi.s̃.eo.cũ inter. ¶ Opp.ꝓtra tex.in eo q hic lis nõ fuit cõtestata 7 tamẽ papa hãc exceptionẽ non videt ponderasse.7 sic ob.c.cum dilectus de purca. Do.dicit glo.in verbo lite nõ ꝓtest.q hec exceptio nõ habebit obstare ĩ casu nostro q3 procedebat ꝑ viaz inq̃sitõnis 7 inquisitus erat cõtumax q̃ casu ꝓcedi põt lite nõ cõtesta.vt in.c.qm̃.§.sunt 7 alij.vt lit nõ cõtest. qd̃ intelligit glo.qñ est specialis ꝓsecutor inquisitõis. Si em̃ iudex ꝓcederet ex suo officio tunc etiam cuz ꝑsente nõ fieret cõtestatio quia nõ est cũ quo fieret. Et no.primũ dictũ glo.singulariter ꝑ limitatiõe ꝑalle. c. cum dilectus dicti.§.sunt 7 alij.vbi allegani hanc glo. 7 expedies hunc articulũ vt ibi dixi. Ex his sentit ℔ gl. q abbas fuit ℔ cõtumaciter absens qd̃ tamẽ ex tex. nõ colligitur imo iudicio meo potius colligitur oppositũ in ℣.iudices.vbi abbas ꝑstitit iuramentũ de veritate dicẽda. Preterea abbas ℔ appellauit a diffinitiua qd̃ facere non potuisset si fuisset contumax.ij.q.vj.sunt q̃rum.7.l.ij.C.quoꝝ ap.non reci. Jdeo ego intelligo q ℔ non erat specialis ꝓsecutor inquisitõis.sed papa ad solam denũciationem canonicoꝝ cõmisit inquisitionẽ tã in capite q̃ in mẽbris vt patet in litera. Et sic aperte patet q canonici qui denũciauerũt infamiam abbatis non ꝓsequebant istam inquisitionem cũ vt predixi ista inquisitio fuisset cõmissa pariter ꝓtra eos. Hic est q ab omnib de eccl̃ia fuit exactũ iuramentuz de veritate dicenda.vt ptz in ℣.iudices.merito nõ erat hic necessaria litis ꝓtestatio ideo papa de illa exceptõe nõ curauit. ¶ Opp.7 alr exquo em̃ dicta testiũ non fuert publicata 7 abbati inquisito ostensa satis iustificari videtur abbatis appellatio.vt in.c.qualiter 7 quando.§. debet.de accu.7 tamen papa banc allegationem abbatis videtur neglexisse. Sol.dicit glo.in verbo ostensis. q hec erat iusta appellandi causa sed papa ℔ non curauit q3 de ea nõ constitit. Sed certe ℔ responsio nõ est bona q3 nec de cõspiratõne constabat tñ in cõmissione appellatõnis papa mandauit de cõspiratõne dũtaxat inquiri. Inno.dicit q forte dicta aliorum testium fuerunt publicata sed dicta cõspiratoruz non ideo de cõspiratoribus mandatur inquiri.vel ℔m eũ nulle attestatõnes fuerunt ℔ publicate non tamen ꝓpter hoc reuocari debet sententia cuz ex ea non fuerit appellatũ. Ex quo no. ℍost.q grauamẽ illatũ contra ius litigatori transit in rem iudicatam si infra.x.dies nõ fuerit ꝑ partem appellatum.ad ℔ allego.c.significauerũt. de testi. 7.c.cũ dilecti.de elec.qd̃ tñ limitandũ ẽ ꝓut habetur ĩ c.fi.de appel.li.vj.7 cle.vlti.eo.ti. Et nota singulariter hoc dictũ Inno.q attestationuz publicatio ẽ de iustitia nõ aũt de substantia 7 parti illã nõ petenti imputãdum est.debuit em̃ petere 7 a denegatõe appellare. als non auditur volens impugnare ꝓcessum seu sententiam ex defectu publicationis attestationũ.7 ita singulariter potest intelligi iste tex.qd̃ alibi non ita bene probatur quinimo glo.in.l.platam.C.de sen.sensit oppositum.s.q publicatio sit de ordine substantiali.℔ bart. ibi sequit primũ qd̃ sic ꝓbat.illud em̃ est de substantia rei quo cessante res esse nõ potest.vt.l.precia.ff.d̃ contraben.emp.7 insti.de em.7 ven.§.precium.vbi dicit q res 7 preciũ sunt de substantia venditõnis.naz emptio sine his esse nõ potest. Euictio autẽ ẽ de naturalib seu accidẽtalib emptõnis. ¶ Hũc ad ꝓpositũ cum sententia esse possit sine testiũ examinatõne seu publicatõne.qd̃ ꝑz ex eo q3 nõ est de necessitate vt probatio fiat per testes cũ possit fieri ꝑ instrumẽta 7 ꝯfessiones presũptiones 7 similia.vt in.c.afferte.de presum.7.c.cum ioãnes. de fide instru.7.l.in exercendis.C.eo.ti.ergo publicatio nõ ẽ de substãtia sentẽtie. Et iõ ꝯcludit q si testib nõ scriptis vel nõ publicatis sententia feratur illud est

ꝓtra ius litigatoris nō aūt ꝓtra ſbſtātialē ordinē iudicij. Et ita ꝛfert bar. tenuiſſe Ja. bu. Idē etiā ſētit ſpe. in ſcō ꝓte ſui libu in ꝓin. ⁊ Hoſt. in ſūma de re iudi. vbi dicūt ꝙ nō oīa q̄ int'uenire debent in iudicio ſunt de ſubſtantia ꝫ quedā de ſolēnitate quedā de ſubſtantia ſicut in ſacrāmēto altaris ſolū illa ⁘ba quib⁹ fit trāſlatio ſunt de ſubſtantia alia ⁘o ſunt de ſolēnitate. vt ī c. panis. de ꝓſe. di. ij. vnde dicūt ꝙ in iudicio de ſubſtātia ē citatio. libelli oblatio. litis cōteſtatio iuramētū de calūnia. ⁊ ꝙ ſnīa ferat' in ſcriptis ꝫgruo loco ⁊ tpe ſeruatis ſolēnitatib⁹ debitis. ꝫ tu de citatōne dic ꝙ eſt de ſubſtantia circa abn̄tem. ij. q. ix. caueāt. ⁊. c. oīa. Hꝫ erga pn̄tem nō eſt de ſubſtantia. vt no. Jo. an. in. c. fi. de elec. li. vj. ⁊ bar. in. d. l. platā. ⁊ bal. in auc. ſi oēs. C. ſi vt ſe. ab here. de libelli oblatōne dic vt plene diri in. c. j. d̄ libel. obla. de litꝫ ꝓteſtatōe dic vt in. c. vno. de lit. cōte. de iuramēto calūnie bēs bo. tex. in. c. j. intra. calum. li. vj. de ſnīa q̄l'r ſit ferenda dic vt in. c. fi. de re iudi. li. vj. Et ad nr̄m ꝓn̄cipale ꝓpoſitū adde tex. ſingulare in. c. fi. de here. li. vj. vbi dicit' ꝙ ꝓpter ſcādalū teſtiū euitandum pn̄t obticeri noīa teſtiū. ⁊ dic ꝙ etiā dicta teſtiuꝫ poſſunt ad tp̄s occultari vt ſi ꝑs nō audet cōuenire adu̅ſariū ꝓp' eius potentiā ⁊ interim timet' de abſentia vel morte teſtiū. vt notāt' pōit Hoſti. ī. c. qm̄. ī ꝓin. vt lit. nō ꝓteſ. vbi diximus ⁊ vide qd̄ no. Jo. an. in. c. j. de homi. li. vj. Hꝫ quero q̄d de renūciatōe ſeu cōcluſiōe que ſolet fieri in cā de q̄ in. c. cū dilectus. de fi. inſtru. ⁊. c. paſtoralis. de cā poſ. ⁊ ꝓprie. vbi ꝑ Jnno. ⁊ in. c. cū eccleſia. de teſti. cū ſi. an ſint de ordine ſubſtantiali: de hoc vide bo. glo. in cle. ſepe. de ⁘bo. ſig. in ⁘. concluſione. ꝑ Jo. an. in addi. ſpe. in ti. d̄ renū. ⁊ ꝓcluſio. in ꝓin. vbi tenet ꝙ nō ſit de ſubſtātia. Et ꝓfecto ſatis dico ℔ hoc ꝓbari ex p̄dictis. ⁊ ℔ teneas. Quero q: tex. mandat ℔ inquiri in cā appellatōis an teſtes iſti fuerint cōſpiratores an ſufficiat ꝓbare in cā appellatōis inhabilitatē teſtiū: Jo. glo. in ⁘bo iuramenta. dicit ꝙ nō ℔ req̄ritur ꝙ in prima cā ꝑs ꝓbare voluerit quinimo nō ſufficit ꝙ obtulerit ſe ꝓbaturā niſi nūc vere ꝓbet. ar. ℔ in tex. vbi ꝓbare voluerit ⁊⁊c. Sed ꝓtra ℔ glo. opponit. d̄ c. interpoſita. de appel. vbi oblatio ꝓbatōnis abſq̄ alia ꝓbatōne grauaminis iuſtificat appellatōnez. remittit ꝓ ſolutōne ad notata in. c. ex pte ade. de teſti. Aduerte duo ſunt ℔ videnda. Primo an in cā appellatōis poſſit p:obari indignitas t eſtiū ad finē retractandi ſentētiam licet non fuerit oppoſita in cā p:incipali. Sc̄do an ſola oblatio ꝓbatōnis indignitat' teſtiū facta cor̄ iudice a quo iuſtificet appellatōnez vt ſic ex ℔ cōſequatur pars retractatōnem ſententie. Ad primuꝫ vidiſtis quid ſenſerit glo. Jnnuit em̄ ꝙ non. ⁊ idem ſentit hic Jnno. dicit em̄ ꝙ pars volens rep:obare teſtes debet ℔ ꝓteſtari a p:incipio als ſibi p̄iudicat. ſ. de teſti. p̄ntium. imo qd̄ plus ē debuit ſtatim ꝓbare ⁊ petere ⁊ recipere terminū ad ꝓbandū. vt. ſ. de teſti. cauſam. Sed tu aduerte q: habes notabilē glo. in ꝓtrariū. in. c. j. ſ. d̄ excep. que dicit ꝙ ℔ exceptio ꝓtra ꝑſonas teſtiū ē quaſi pemptoria. Jdeo p̄t opponi ⁊ ꝓbari in cauſa appellatōis ſicut pemptoria. Et idē ſentit glo. in. c. ex parte ade. de teſti. ⁊ in. c. de teſtib⁹. eo. ti. Jntellige tn̄ ꝫm limitatōem. c. p̄ntiū de teſti. ⁊ vide qd̄ dixi in. d. c. ex parte. Et ad iſtū ter. dico ꝙ ſi ꝑs non opponit nec ꝓteſtatur in p:incipio nō audit' indifferent' poſtmodū. vt dixi in c. p̄ntiū. ⁊ ℔ caſu ꝓcedit opi. glo. ⁊ Jnno. ꝫ ſeruata diſpoſitōe dicti. c. p̄ntiū. debet audiri videlicet ſi inuret ꝙ ad hoc ex malicia nō ꝓcedit. ⁊ dic vt ibi. Ad ſc̄m dic vt plene diximus ī. d. c. ex parte ade. ⁊ ad iſtū ter. dic ꝙ iſte abbas nō appellauit a reiectōe ꝓbatōnis ſed a diffinitiua vt ꝑz in litera ⁊. j. dicā. ⁊ ſic oblatio ꝓbatōnis etiam ſi fuiſſet a p:incipio reiecta non habuit iuſtificare appellationē. c. interpoſita. loquitur cū appellat' a grauamine. ⁊ dic vt ibi ⁊ in. d. c. ex ꝓte. Glo. pe. colligit ex tex. ꝙ per appellationem reuocantur ſolū ea que minus legitie ſecuta ſunt nō aūt oīa licet appellatio ſit legitima. ℔ colligit glo. ex eo ꝙ tex. mandat inquiri an iudex fuerit ſecutus dicta conſpiratorꝫ vl' nō: nō aūt reuocat ſententiam ex grauamine admiſſionis conſpiratorum. Contra qd̄ glo. opponit. de. c. ſuper queſtionū. in fi. de offi. dele. vbi reuocantur oīa innouata poſt appellationem. Do. glo. ⁊ minus bene dicens ꝙ hic videbatur appellatio legitima ſed non erat quia oportebat ꝓbare oēs teſtes eſſe conſpiratores. Sed certe ℔ ſolutio non ē bona quia ad iuſtificandā appellationeꝫ iudicialem ſatis ē ꝓbare ex iuſta ⁊ vera cauſa fuiſſe appellatū quo ꝓbato omnia poſtmodū attētata venīt reuocanda tanq̄ geſta a iudice cuius iuriſditio erat ſuſpenſa ꝑ appellationē. vt ꝓbatur in. d. c. ſup queſtionū in fi. ⁊ in. c. ſi a iudice. ⁊. c. non ſolū. de appel. li. vj. Hinc notanter dixit Jnno. in. c. q: ꝓpter. de elec. in pen'. colū. ꝙ hec ē vna de differentꝫ inter appellationem iudicialē et extraiudicialeꝫ q: in iudicijs q̄cquid fit p⁹ appellationē venit reuocandū q: poſt appellatōem legitimā deſinit eē iudex. j. de appel. cum cauſam. ſecus extra iudiciū q: ſolū venit reuocādū quicq̄d fit ꝓtra appellationem q: ꝑ talē appellationē nō impedit' q̄s vti legitime iure ſuo. vt in. c. cū nobis. de elec. Hanc eandē cōcluſionē repetit Jnno. d. c. cū nobis. in ꝓima colū. vbi dicit ꝙ ſi in iudicijs appellat' in vno articulo puta qa vocat' ad locū nō tutū vl' q: recipit teſtē quez conſtat excōicatuꝫ vlterius quicq̄d fecit in tali cauſa iudex reuocabit'. certū ē ꝙ ℔ eſt legitima cā appellādi. q: iudex admittit teſtes cōſpiratores etiā in cauſa inquiſitionis vt ꝓbat' in. c. ꝑ tuas. el. j. de ſymo. Jdeo dic melius ad ꝓtrariū ſupra formatū ꝙ ℔ nō fuit appellatuꝫ ab illo q̄ namine bnia teſtes conſpiratores admittebant' ſed ſolum a diffinitiua per quam abbas fuerat remotus vt dicit hic Hoſti. ⁊ bene ⁊ aperte ℔ ꝓbat' ꝑ iſtuꝫ tex. in ⁘. a qua ſententia. ⁊ vigore huius appellationis petebat ſnīaꝫ retractari ex eo ꝙ teſtes fuerāt ꝓſpiratores. ſꝫ non obtinet niſi probet ꝙ iud ex fuerat ſecutus dicta conſpiratorum. ⁊ eſt ratio quia ꝑ appellationē a diffinitiua venit ſententia retractanda ſolū ꝓpter iniquitateꝫ ſententie non aūt ꝓpter grauamen ꝓcedēs exquo ab illo nō fuit appellatū. ſententia ⁘o nō poteſt dici iniq̄ ꝓpter admiſſione cōſpiratorꝫ ſi nihil dixerūt vel iudex illoꝝ dicta non fuit ſecutus. Sed dices tu quare mandat' nūc inquiri ſi iudex fuerat illoꝝ dicta ſecutus cuꝫ pars nō debeat amplius audiri exquo tpe grauaminis ſ. admiſſionis teſtiū nō fuit appellatuꝫ. debuit em̄ illud grauamen ꝓtra iuſticiā ptis trāſiſſe in rem iudicatā. vt in. c. cum dilectus. de elec. ⁊. c. ſignificauerūt. ſ. de teſti Jo. hoſti. dicit ꝙ iden q: illud grauamē receptōis cōſpiratorꝫ potiſſime tangt ſententiā. magis em̄ gravat⁹ fuit abbas circa illum articulū in ſententie ꝓbatōne q̄ꝫ io teſtiū receptōne. Et hodie in hoc dic vt habet' in. c. fi. de appel. li. vj. vbi habet' ꝙ ſi grauamē a quo nō fuit appellatū tangit negociū p:incipale poteſt in appellatione a diffinitiua reuocari. ſecus ſi nō preiudicat negocio p:incipali. de quo dic vt habetur latius in cle. fieo. ti. Et ex his ſingulariter nota ꝙ exceptio contra ꝑſonas teſtiū dicitur tangere negocium p:incipale ⁊ ſi nō p:incipaliter ſaltē ꝑ obliquū q: admiſſis teſtib⁹ nō idoneis perit ipſum negociū. ad hoc glo. notabilis. i. d. c. j. de excep. ⁊ in. c. ex parte ade. ⁊. c. de teſtibus. ſ. de teſti. ⁊ ℔ clare ꝓbat' ℔. Nam in cā appellatōnis diſcutit' de ℔ grauamine licet ab eo non fuerit appellatum in prima cauſa cum grauamen infligeretur. Et nota ſingulariter hoc quia neſcio ꝙ alibi ita bene p:obetur. Et p:obat hec litera ꝙ admittit' diſcuſſio indignitatis teſtium in appellatione a diffinitiua etiam ſi in prima cauſa fuit oppoſitum et iudice ad vlteriora p:ocedente non fuit appellatum. et hoc ratione p:edicta quia in-

directe tangit negocium ꝑncipale. vñ iudex iterū grauare videt ſeq̃ndo illoꝝ dicta in ſñie ꝓlatione ⁊ tenementi ꝑdicta. Op. ꝓtra tex. in fi. vbi dī q ꝓtra alios ab abbate potuerūt teſtes cōſpiratores admitti. ℔ em̃ videt cōtra. c. teſtimoniū. §. de teſti. vbi dī q teſtes criminoſi ſunt repellēdi a teſtimonio ß conſpiratores maxime peccant. vt in. c. cōiurationū. cum duoby ſe. xj. q. j. ergo ⁊c. ad idē. c. ꝓ tuas ꝑal. de ſymo. vbi cōſpiratores et capitales inimici equipant et pari mō a teſtimonio repellunt. Jo. gl. fi. q̃tuor modis. Primo q iſti fuerunt admiſſi vt de facto ſuo deponeret. nam ⁊ ſcō interrogant de eoꝝ facto in alioꝝ defectū. iiij. q. iij. §. ſerui. ij. rñ ſo. dic tñ q nō crederet eis ad plenū in alioꝝ ꝑ iudiciū. ad ℔ qō le. ⁊ no. in. c. j. de cōfeſ. Scdo ſoluit q iſti cōſpiratores ꝑñt ꝓtra alios admitti nō ad plenā fidē ß ad ꝑſumptionē faciendā vel ad indicis informationē. ſm Jo. an. ⁊ eſt ſile in. d. c. j. de confeſ. Tercio ſoluit q valet iſtoꝝ dictū ꝑ illos qui eos tolerauerūt ar. in. c. nulli. j. de accu. ℔ nō placet Jo. an. q̃ illud ſpāle in ep̄o. vt ibi no. ⁊. ij. q. vj. in ℔. Quarto ſoluit q ℔ nō ꝓſtabat tpe diſpoſitōnis illos fuiſſe ꝓſpiratores. vt in fi. lī dī. hec ſolutio nō videt ſufficies q̃ lī ꝛ vtit verbo ꝑſertim q̃ſi dicat q idē ſi cōſtitiſſet. Preterea tex. expſſe dicit q tales ꝑñt ꝑ alios admitti. Quīto extra gl. ſoluit Jnn. q ſi alq̃ obiecciſſent ℔ crimen ꝓſpirationis fuiſſent repulſi ß ℔ nullus ꝑter abbatē obycie bat iō a ſolius abbatis nocumēto excludunt. Hec ſolutio ꝑōt admitti ſi delictū teſtiū erat incognitū. alſ iudex ex ſuo officio dz repellere indignos. ij. q. vij. querē dum. iuncta glo. j. Sexto ſoluit idē Jnn. q tex. pōt intelligi de his qui ꝓſpirauerūt ꝓtra abbatē in bonum puta vt reſiſterēt ſibi male alienanti vel aliq̃d ſile. Iſti em̃ nō debent admitti ꝑ eū ꝓtra quē cōſpirāt q nō ſolum inimici dicunt vt repellant a teſtimonio q̃ oduntmente ß etiā bi q̃ ſine mentis odio habēt vel habere ꝑſumunt cās inimicitie. vt. ij. q. v. cū triby ſeq̃ntby. ß cōtra alios bñ admittunt q nō peccant nec ꝑſumunt ꝑ alios habere inimicitie cām qđ eſt ſingulariter notandū et vide qđ no. in. c. exhibita. §. de indi. Septimo ſoluit Hoſt. q id qđ ℔ dī ꝑcedit cū fit generalis inquiſitio. tunc em̃ nō eſt locus ſubtilitatiby iſtis. marie q̃ ad illos qui debent ꝓniam agere q̃ caſu nec forſan locus ē ſm eum illi forme q̃ tradit. de accu. q̃liter ⁊ q̃. ij. §. dz ly abbas qui ſpāliter expſſus erat ⁊ ab adminiſtratōne remouēdus de ℔ ꝙqueri potuiſſet. ⁊ no. bñ hanc ſolutionem q̃ ſatis mihi placet. nam cū agit ad ꝓniam nō requirunt ꝓbatōes ita dilucide. de q̃ vide qđ no. in glo. in. c. multi. ij. q. j. et qđ dixi in. c. at ſi clerici. §. de iudi. et de modo ꝑcedendi ꝑ religioſos dixi in. c. cum ꝓtingat de fo. ꝓpe. ⁊ in repetitōe. c. ſiquis ꝑ clericū. e. ti. Octauo ſoluit Hoſſ. q ſpāle eſt q tales recipiant ℔ q: q̃ fiunt in capſo ꝑ alios ſciri non ꝑñt. §. de teſti. veniens ſicut ea q̃ fiunt domi indagant a domeſticis. l. cōſenſus. C. de repu. Et ideo q̃les inueniunt tales recipiunt. q̃libet iſtarū ſolutionū eſt bona moderata. vt. §. vñ eas ꝓiungēdo dicit ℔ do. An. q ꝓſpirator in bonū repellit a teſtimonio ꝓtra ꝑlatum nō ꝑ capl̃m vel alios. cōſpirator in malū repellit a teſtimonio ꝑ illum ꝓtra quē cōſpirat. ꝑ alios ſi nō opponat admittit. Si opponat admittit in generali inquiſitōe ⁊ ꝑ infamatū vbi agit ad ꝓniam cōtra nō infamatū admittit in iudicū informationē vl̃ qualē qualē ꝑſumptionē ad plenā nō vbi poſſunt alij teſtes haberi admittunt ſed quanta fides dē relinquendū eſt arbitrio iudicis. Et vide ad materiam qđ leg. ⁊ no. in. d. c. ꝓ tuas de ſymo. ⁊ qđ dixi in. d. c. ex pte ade. de teſti. dico em̃ breuiter q iſti conſpiratores oīo ſunt repellēdi ⁊ a ꝓncipio ꝑ illū ꝓtra quē conſpiraverant etiā ſi agat ꝑ viam inquiſitionis. tex. eſt notabilis in. d. c. ꝓ tuas. ꝑ alios vero admittunt ſi erant cōſpiratores ex bona cā ſi ex mala admittunt ⁊ repelluntur credit parū vel plus ſm qualitatē ꝑſonarū ꝑ iudiciū et neceſſitatē ꝓbādi. put de alijs criminoſis in iure diſponit de quiby plene dixi in. d. c. ex pte. ⁊ dic vt ibi. ⁊. d. c. j. de ꝓfeſſ. vbi etiā plene dixi. Nūc extra gl. op. ꝓtra tex. in eo q iſti regulares ꝓ ſe ⁊ ex pte quorūdā ꝓſocioꝝ denūciauerunt ꝓpriū abbatē apud romanū pōtificē vt in ꝓncipio lī dī. videt em̃ q regulares nō ꝑñt ꝓſtituere ꝑcuratores tanq̃ ſingulares ꝑſone nec ꝑcuratores cōſtitui ſaltē ſine abbatis licētia. Primū ꝓbat q: nō habent velle vel nolle ß eoꝝ nolūtas vel voluntas dependet a ſuꝑioris iudicio. vt in. c. ſi religioſus. de elec. li. vj. ⁊ in. c. ij. de teſta. eo. li. et. xij. q. j. c. nō dicatis. ſ cōm ꝓbat in. c. ij. de poſtu. ⁊. xvj. q. j. monachi. vbi ꝓbat q monachus vel canonicus regularis nō pōt ꝑcurator cōſtitui niſi ꝑ vtilitate monaſterij ⁊ abbate nihilominus impante. Sol. hinc ſumpta occaſione Jnno. ſatis egregie tractat hic materiā iſtā ꝑmixtim. Sz ego ꝓ clariori intelligētia diuido dicta ſua in duas ptes. in ꝓma tractabimus an religioſus poſſit ꝑcuratorē ꝓſtituere noīe ꝓprio. in ſcda an ⁊ q̃n poſſit ꝑcurator cōſtitui Circa ꝓmū dicit hic Jnno. q in cauſis q̃s religioſi habent ſeu habere ꝑñt noīe ꝓprio ꝑñt ꝓſtituere ꝑcuratorem in illis etiā ꝑcurare noīe ꝓprio. Exemplū ꝑ in mlt̄is ꝓſtitui. vtputa ſi fiat inq̃ſitio ꝑ ipſos vel inq̃ſitiōz ꝓmouerunt ꝑ ꝑlatū vt hic. ⁊. j. c. pe. de accu. vel ſi agāt de ꝓpria electione. vtputa ſi fuerūt electi ad ꝑlaturam ꝓprie eccl̄ie vel aliene ⁊ electōi iam ꝓſenſerunt de licentia abbatis. ad ℔. c. cum dilectus. de ꝓſue. ⁊. c. cū dilecta de reſcrip. ⁊. j. e. ad ꝓbandū. Itē cū accuſant ꝓpriū ꝑlatum q̃ caſu debent habere expēſas a monaſterio. vt in c. ex pte. ⁊. c. pe. de accu. Et circa ℔ ꝙcludit Jnno. regulam q vbicūq̃ licet monacho agere licet ei ꝑ aliū lr̄as impetrare ⁊ cām ꝓſequi. ad ℔. §. de excep. dilecti in ꝓn. Firmat ⁊ aliā regulā magis generalē dicēs q is cui ꝑmittit ꝑ ſe agere pōt ꝑcuratorē ꝓſtituere ꝑ. l. j. ff. de ꝑcu. Et ꝑſertim ℔ ꝑcedit in religioſo q: melius eſt vt religioſus agat ꝑ aliū q̃ ꝑ ſeipſū vt in. c. vno. §. de ſindic. et ꝑdicta notabis. Ex quib infero q vbicūq̃ religioſus bz legitimā ꝑſonā ſtandi in iudicio vt in caſib ſibi a iure ꝑmiſſis i illis libellū ꝓprio noīe pōt cōficere ſiue agat ſiue ꝙueniat. ad qđ allo bo. tex. in. c. dudū. de ꝓb. cōiu. vbi ſñia abſolutoria fuit cōcepta in ꝑſonā monialis. Idem ibi dicit Jo. an. in cōdemnatoria q̃n̄ executio nō pōt fieri in bonis monaſterij. vtputa q: obligatio directe cōcernit ꝑſonā monachi. xxvij. q. j. ſiq̃ mōacha. ⁊. xvj. q. vj. de lapſis. Quid añt ſi executio eſſet fiēda in bonis. vtputa q: monachus cōuenit ex facto geſto añ monachatū ⁊ bona monachi tranſiuerūt in monaſteriū vel ex facto geſto poſt monachatuz in caſu q̃ obligat monaſterū. inxta no. ꝑ Jnn. in. c. cum olim. de priuile. vbi vide ⁊ ꝑ glo. ⁊ doct. in. d. c. ex pte. de accu. ꝑ archi. in. c. vt piculoſa. ne cle. vel mo. li. vj. plenius per gl. ⁊ Bal. in auē. cā q̃ fit cum monacho. C. de epi. ⁊ cle. Et cōclude q ſi agat cōtra monachū ex obligatōe orta añ monachatū dz narratio facti cōcipi in ꝑſonā monachi q: cum eo negociū geſtū eſt. Item q̃n obligatio cōſiſtit in ꝑſonā monachi q: nō potuit ꝑ ingreſſuz monaſterij ſe ab obligatione liberare. ar. opti. in. d. auē. cā q̃ fit cum monacho ſed monaſteriū tenet tanq̃ ꝑcurator in rez ſuā. ar. inſti. de acq̃. ſup arroga. in fi. no. Bal. in. d. auē. cā. ſed concluſio libelli ⁊ ſñia cōdemnatoria debent referri in mōaſteriū. qđ tenet Jo. an. in. d. c. duduum. et multi alij in. d. auē. cā. Sed alij cōtra Bal. ibi conſulit q ferat in ꝑſonam vtriuſq̃ qđ ſatis placz. ar. eoꝝ q̃ no. in. c. querelā. de elect. facit optime qđ no. Jnno. ſup rubrica. de obli. ad ratio. vbi dicit q ſi obligatus alicui intrat monaſterium ⁊ nō habeat in bonis vñ ſatiſfaciat q ſcribēdo vel aliud honeſtum opus faciendo ſalua honeſtate regule ille ſuo creditori ſatiſfaciat. qđ nota. primo ergo executio fieri debet in bonis

siqua puenerūt ad monasteriū. scdo puidebit in defectū mō pdicto in psonā monachi. exq̄ euidēter colligit q̄ obligatio remāsit in psonā monachi. ¶ Scdo casu pncipali cū agit ex facto gesto post monachatū. dic q̄ obligat monasteriū z ꝯ illud est agendū. qđ tm̄ est intelligēdū. vt no. Inn. in. d. c. cū olim. z no. in. d. c. vt piculosa. z in. c. qđ quibusdā. de fideiuss. z ß q̄ ad pmū pncipale dictū. ¶ Quo ad scdm an religiosus possit pcurator cōstitui: ꝯcludit hic Inn. q̄ p vtilitate monasterij z abbate imperante pōt indubie. vt in iuriby. s. allegatis. Dubiū est nunqd possit esse p vtilitate abbatis vt si sit accusatus vl ꝯ eū inquirit z ꝯcludit q̄ sic z idē dicit in alijs negocijs abbatis vt in electōe ipsius z silibus q: in ß vertit vtilitas monasterij vt bonus abbas ei pficiat z pfectus defendat qđ no. Et p hāc rōez idē dicit Inn. vt possit ꝯstitui p laico patrono vel pncipe vel magno defensore siue vtili amico monasterij. Nā epō vr ß offm̄ pcuratoris interdicendū magis q̄ monacho. v. q. iij. q: epi. z. ix. q. iij. cū scimus. z tm̄ archieps fuit pcurator p quodā dño laico. vt habet in. c. p venerabilē. q̄ fi. sint le. multo ꝑ fortius in pdictis casiby est monachus admittēdus cū verset vtilitas monasterij p mouēdo cām magni dñi vel amici monasterij. et si is ꝯ quem ꝯstituit excipiat q̄ in ß non vertit vtilitas mōasterij. replicabit ꝑm Inn. q̄ nō spectat ad ipm̄ de ß inquirere vel scire. possent em̄ tales esse z ita occulte vtilitates mōasterij q̄ nō expediret imo officeret ipsas oī bus esse notas ß ꝯuentus ad quē ptinet scire z tractare vtilitatē monasterij vl etiā ipse mōachus q̄ ꝯstituit posset ꝯdicere ex hac cā. Itē z de mādato epi pōt monachus cōstitui pcurator ꝑm Inn. alkat. xvj. q. j. q̄ vere. qđ intelligo p vtilitate cōi vt publica ecclesiarū. de q̄ tm̄ dic vt no. p Inn. z alios in. c. j. de sta. regu. q̄nimo plus dicit Inn. q̄ etiā ꝯ voluntatē epi et abbatis pñt monachi renūciare malū plātū z ad ß pcuratores constituere. vt hic p̄z. z. ij. q. vij. quapropter. q̄nimo p p̄secutione cuiuslibet negocij in q̄ plures monachi agēdo vel defendēdo admittunt possunt vnus vel plures ex his p se negociū psequi z etiā cōstitui pcuratores ab alijs noie eorundē. vt hic notāter pbat ꝑm Inn. et bñ. z. j. de accu. cū olim. z allego ad ß bo. tex. aptum iūcta gl. in ver. ꝓsorte. in cle. religiosus. de pcu. Nec ob. pdictis ꝑm Inn. dictuz. c. nō dicatis. vbi dī q̄ nec lr̄as dz recipe monachus sine licētia supioris qđ intelligit de lr̄is q̄stūcunq̄ priuatis et amicabiliby sibi missis vt ibi no. ꝑ fortius ß idē dicendū in pcuratorijs. Ad hoc em̄ rndetur q̄ pmissa ꝯclusio pcedit qñ vertit vtilitas monasterij. z in casiby sibi a iure pmissis. ꝯtrariuz vero pcedit regulariter z p vtilitate ppria. q̄ est notandū Ex pdictis sume multas notabiles limitatiōes ad. c. ij. de postu. maxime q̄tenus ibi fit mentio de vtilitate monasterij vt sic illud verbū sumat valde late. z ex hac significatōe sic late sūpta dixit Hostī. in. c. ex rescripto de iureiurā. q̄ ex abbatis pmissione pōt monachus detrahi ad tp̄us ad seruitiū alicuius plati vel magnatis q: ß nō fit sine vtilitate monasterij cum p illū negocia monasterij pmoueant sicut als de clerico seculari. vt. c. cum dilectus. de cler. nō resi. ad ß alle. tex. cum glo. in c. cum pastor. ij. q. vij.

C Ante Casus. Damnatus in actōne iniuriarū infamis ē z p papam pōt fame restitui. ita cōiter sūmat. z pcedit ß sūmatō ꝑm vnū intellectū quē gl. nō sequit. ß ꝑm q̄ gl. intelligit sūmo sic. Damnato p nulla vel modica iniuria infamis nō efficit. Que aūt istarū lecturarū sit vera ot. j. subiectā cū gl. ij. Diuidit in duas ptes. in pma ponit petitio. in scda ipsius examinatio vel rnsio. ibi nos aūt. ¶ No. p q̄ lz q̄s dicat verū exq̄ tm̄ iniuriandi aīo dicit tenet actōe iniuriarū. nā equus q̄q̄ vilissim9 nō est verisile q̄ sit minoris pcij q̄ capilli alicuius ß q: ß illi improprauit aīo iniuriandi tenet de iniuria. Et generaliter cū q̄rit an dicēs alicui ꝓuitū qđ ē in se verū teneat actōe iniuriarū. dic vt. j. plenissime dicā in vlti ma qōne. ¶ No. scdo q̄ lz actio iniuriarū sit pati iuris. vt. l. fi. C. de iniur. tm̄ irrogat infamiā ꝓdēnato. vt ß et. l. j. de his q̄ no. infa. et ibi habent multa. de quib⁹ q̄s dānatus efficit infamis. Et scias q̄ infamia iuris q̄nq̄ irrogat ex genere delicti p sn̄iam declarati. q̄nq̄ ex genere pene. q̄nq̄ ipso facto. s. ex genere facti. qđ ꝑsequere vt le. z no. iij. q. vj. §. porro. infamia. alia nō colligo q: veniūt. j. discutienda. ¶ Quero nūc an actio iniuriaꝝ infamet siue agat crim̄aliter siue ciuiliter? Bl. j. notāter dicit q̄ sic. allegat. l. athletas. in fi. ff. de his q̄ no. infa. Ille tm̄ tex. apte ß nō ꝓbat. ibi em̄ solū dī q̄ dānatus furti vi bonorū raptoꝝ iniuriarū de dolo malo suo noie pactu sue fuit efficit infamis. z sic attingit specifice casū q̄n agit ciuiliter. doc. tm̄ simplr ß transeūt cum glo. Sed tu habes glo. in ꝓriū in. c. at si clerici. de iudi. in verbo a nō suo iudice ꝑpe finē q̄ tenet ꝓriū dicēs generaliter q̄ dānatus de crimine infamante euitat infamiā si agit ciuiliter. ß primū dictū sentit glo. in. c. multi. ij. q. j. z tz glo. z Bar. in. l. infamē. ff. de pub. iudi. vbi plus dicit q̄ etiā in crimie publico efficit quis infamis lz actū sit ciuiliter. satis em̄ est q̄ habeat cām publici iudicij. qđ singulariter no. z p glo. nr̄a facit q: iura simpliciter dicūt q̄ dānatus in actōne iniuriarū efficit infamis. l. j. z. d. l. athletas. de bis qui no. infa. q̄ indistincte intelligi debēt. de ma. z obe. c. solite. z. xix. di. si romanorum. p̄sertim in casu nr̄o. nam cū actio iniuriarū sit priuati iuris. d. l. fi. C. de iniur. nō est curandū an sit actuz ciuiliter an crimin̄aliter. z pfecto p hac sn̄ia vr̄ tex. in. d. l. infamē. in fi. ¶ Sed q̄ro an sub sit aliqđ aliud remedium euitāda a pncipio hanc infamiam. Io. ß glo. j. dat vnū remediū. vt. s. ꝓuictus actōe famosa cōstituat pcuratorē z nō patiat ipse sn̄iam. l. furti. §. siquis alieno. ff. de bis qui no. infa. vbi dī q̄ ꝓdēnatus alieno nomine nō efficit infamis. z ideo nec pcurator meus nec ego incurrimus infamiā. Pe. dicit hanc cautelā pcedere q̄n ciuiliter agit q: si criminaliter nō ꝯstituit pcurator in actōe iniuriarū nisi ꝯstituens sit illustris. vt in l. fi. C. de iniur. z. iij. q. viij. §. nisi in crimine. Dices tu q̄re ß cum vsq̄ ad penā relegatōis possit ꝯstitui pcurator. l. j. ff. an p alium cā ap. z no. in. c. veniens. j. de accu. dico ß ideo esse q: cū agit crimin̄aliter de iniuria pena est arbitraria. vñ pōt iudex imponere penam corpis afflictiuā. vt insti. de iniur. §. in sūma q̄ glo. singulariter dicit q̄ et penā mortis possit iudex inferre q̄ cū nō sit exequibilis in abñtem non dz interuenire. pcurator ne sn̄ia sit in illū euentū frustratoria. Et sic no. singulariter ex d. l. fi. z d. §. nisi. q̄ etiā in crimine ꝑuato nō interuenit pcurator q̄n pōt imponi pena corpis afflictiua. qđ etiam no. Bar. in. d. l. fi. z sic ampliat intellectus. l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. vbi solū dī de crimine publico. An aūt sn̄ia sit pdicto casu ferenda in ꝑso naz dñi? dic post Li. in. d. l. fi. q̄ cum agit crimin̄aliter sn̄ia est ferēda in psonā dñi z nō pcuratoris. vt dicit tex. in. d. l. fi. et rōnem ibi vide p Li. Si vero agit ciuiliter dz ferri in psonā pcuratoris. d. l. furti. §. siqs alieno. z no. Li. in. l. j. C. de sen. ¶ Quid aūt si iudex seqndo cōem theoricam de qua in. c. querelā. de elec. z. l. j. C. de sen. z interlo. om. iudi. pfert sn̄iam ꝯ pcuratorē z ꝯ dñm nunqđ dñs efficiat infamis? Li. in. l. si non cōuicij in vlti. q. C. de iniur. sentit q̄ sic. z sentit idē in pal. l. j. dicit tm̄ ibi q̄ sn̄ia nō est ferenda ꝯ dñm ß casu. als nullū esset cōsiliū legis. vñ dicendū vt ipse sentit. q̄ aut sn̄ia non tenebit p tex. pal. in. l. j. aut dñs vocabit q: verū est dicere ipm fuisse ꝓdēnatuz. z sic cessat rō. d. §. siqs alieno. qđ no. Sape aliud remediū ex gl. vt vocat9 ad iudicio in actione iniuriarū vel alia famosa actōe soluat anteq̄ ꝓdēnet tunc em̄ absolnet q: soluit. Ad ß text. nōbilis in. l.

si reus.ff.de pcu.7 ibi p Bar.in.d.l.infamē ꝑpe finē.7 sic limita istā glo.sup qua nihil scribūt doc. ¶ Quare papa noluit istū ꝑdēnatū actōne iniuriarū notari infamia: Gl.ij.reddit multas gnāles cās vt pz in ea. Et vī glo.velle q̄ iste nō fuit notatus infamia lz fuit ꝑdēnatus q̄ iniuria fuit nulla vl minima.vt in tex. Et ex hac glo.si eēt vera haberet solennis limitatio ad iura generaliter 7 indistincte dicētia q̄ actio iniuriarū infamat vt nō ꝓcedat in iniuria modica. Itē voluit ħ gl.7 aliud nō bile si eēt verū q̄ ꝑ modica iniuria nō dat actio iniuriarū sicut nec actio de dolo dat ꝑ modico. Duo sunt examināda. Primū an ꝑ modica iniuria dat seu ꝓpetat actio iniuriarū.scdm an ꝑdēnatus ꝑ modica iniuria marie ꝟbali efficiat infamis. ¶ Circa pmū Jo.an. tz ħ apte ꝫ gl.dicēs q̄ in tex.colligit ꝫriū.7 idē sentiūt ħ doc.7 Bar.in.d.l.infamē ꝑpe finē.allegās ad ħ istuz tex. Bz volēs rndere ad istū tex.posset dicere q̄ ħ fuit iste iniuste ꝑdēnatus.nam papa ħ dicit q̄ ꝑ nulla vel modica iniuria fuit iste ꝑdēnatus.vñ pōdera ꝟbū nulla.ß ħ nō obstāte teneo pmū vt.s.def actio iniuriarū q̄ tūcūq; leuis fuerit iniuria ꝑ facit iste text.in q̄ papa nō dicit sniam nullā vel iniustā ß q̄ iniuria fuerit ita modica vt q̄si nulla videret. Item ħ ꝓbo ex etymologia vocabuli.dī em iniuria oē id qđ non iure fit 7 appellat ꝓtumelia a ꝓtēnēdo q̄ inferēs iniuriā alīū ꝓtēnit.vt ꝑ bat in.l.j.ff.de iniu.ħ em cōueniūt iniurie etiā modice Nam delictū q̄tūcunq; puū puniendū ē.l.respiciendū ff.de penis.c.nō afferamus.xxiij.q.j.hinc dixit gl.no. in.c.duo sunt.xcvj.di.q̄ ois ꝓtumacia ē excōicatōe digna.7 tanto ē maior q̄to ex maiou resurgit q̄ vī magis iudicē ꝓtēnere. ¶ Quo ad scdm spe.in ti.de in integ.resti.in scda pte.§.videndū. in fi.sequit opi. huius gl.dicēs q̄ papa istā nō restituit ß declarat eū nō infamē q̄ ꝑ modicis ꝟbis fuerat ꝑdēnatus.7 placuit hoc pe. Bz alij doc.vt Inn. Host. Jo.an. do. An.7 do.car. tenēt ꝫriā opi.vñ Inn.in ꝟbo volumus supplet restituēdo te plene.7 sic intelligit q̄ papa istū restituit ꝑstine fame. Itē ꝑm Jo.an.rnsio dz ꝓuenire petitioni.de fi.instru.inter dilectos.ꝟ.ceterū.q̄si innuat q̄ cū ħ fuerat postulatū bñficiū restōnis ad famā papa rndendo ꝑ verbū volum⁹ vī restituisse.ꝑ ħ all'o meliorē tex.insti.de inuti.stipu.§.ꝑterea.vbi dī q̄ siq̄s stipulat a me decē sub ꝑditōne vel ad diē.7 ego simplr rndeo ꝑmitto. videor spopōdisse sub ꝑditōe vel ad diē ꝑm q̄ ꝓcessit interrogatio subiciēs tex.ibi rōez q̄ nō ē necesse in rndēdo eadē oia repeti q̄ stipulator exp̄ssit.ita dico in ꝓposito nro. Itē ħ idē colligit ꝑ verbū volum⁹. qđ est verbū inducēs dispositionē 7 nō simplicē declarationē.ad ħ tex.iūcta gl.in cle.vna. ď of.vica.7 in.c.pūti. in ver.loca.de pben.li.vj.ħ idē p istū text.repio tenere Bar.in.d.l.infamē ꝑpe fi.tercio ad vtranq;.q.facit q̄ iura simplr 7 indistincte dicūt q̄ ꝑdēnat⁹ actōe iniuriarū efficit infamis.nec distinguūt an agat ciuilr an criminalit an fuerit modica vel magna iniuria.d.l.j.et.l. athletas.q̄ indistincte sūt intelligēda.l.de pcio.ff.de publi.7 in iuribus pal.7 ꝑ ħ sit expedita gl.ij.cū materia sua ¶ Op.7 vī q̄ papa nō poterat istū liberare ab infamia q̄ nō ē suppositꝰ iurisditōi sue nec ꝑ impositionē pnie potuit eū ꝑstine fame restituere q̄ lz ꝑ pniam aias saluare possumꝰ infamiā tñ abolere nō possumꝰ.ij.q.iij.§. hinc colligit. So.duplex.ꝑm gl.fi.ꝑ q̄ possumꝰ intelligere istū fuisse clericū.ß ħ nō colligit ex lra.scdo quia forte iste fuberat pape q̄ ad tpalē iurisditōz. Bz ꝑ clariori expeditiōe totiꝰ materie ꝓsequar ħ gnāliter post Inn.q̄ possint fame restituere. ¶ Et ꝑ scias duplicez esse infamiā vna ē facti q̄ ꝓuenit ex cōi hoīm locutiōe. de q̄ ple.ꝑ Bar.in.l.de miore.§.tormēta.ff.de q̄sti.7 vi de qđ dixi in.c.testimoniū.de testi.7 ista nō ꝑt ꝑ aliquē aboleri q̄ cū ꝓsistat in facto oz q̄ facto ꝫrio tollat.7 i isto bz locū.§.hinc colligit ꝑal.nō ei ꝑt facere ꝑncep⁹ vt facta habeant ꝑ infectis.l.in bello.§.facte.ff.de capti.7.c.si paulus.xxxij.q.v.nec pōt mutare voluntatez hoīm seu eoꝝ exp̄ssiones 7 opiniones.xlvij.di.§.necesse in fi.al's in .§.sc.ħ bñ ꝑt princeps disponere q̄ talis infamia facti nō habeat effectū 7 dz facere cū viderit illam esse iniustā marie ab emulis ortā.vt in.c.cū in iuuē tute.de ꝑsump.ij.q.v.mēnā. Alia spēs infamie ē iuris q̄.s.a iure infligit.vt in.§.porro.iij.q.vij.7 sup ista ver sat mā nra quā expediaz ꝑ octo qōnes. Prima q̄d in papa. secda q̄d in collegio cardinaliū.tercia q̄d in epo. q̄rta q̄d in inferioribus ꝑlatis.q̄nta q̄d dicem⁹ de imperatore.sexta de senatu.septia de regib 7 alijs ꝓncipib citra imperatorē.octaua de iudicib inferioribus. ¶ Ad pmū de papa ꝓcludēdo ħ gl.7 Inno.dic q̄ clericū indubie fame restituere pōt vt ħ ꝑm vnū intellectū intelligē do q̄ iste fuit clericus. Preterea papa restituit clericū depositū seu solēniter degradatū.vt le.7 no.in.c.iō .ij. q.vj.qui tñ ex tali degradatōe fuit effectus infamis.vt le.7 no.tam in milite celestis militie q̄ secularis.in.l.ij. §.ignominie.ff.de his q̄ no.infa. Idē dicendū de laico ecclie subdito q̄ administrationez tpalem vt illū papa restituere possit.vt ħ in gl.7 ꝓbo ꝑ.c.ꝑ venerabilez.q̄ fi.sint le.vbi ꝓbat q̄ in terris subiectis ecclie papa exercet oīa iura imp̄ij. Ad idē.xcvj.hi.cōstantinus.7.c.fū damēta.de elec.li.vj.7 de.pastoralis.de re iudi.cum si. Laicū vero alteri suppositū cōi opi.tenet vt restituere fame nō possit qđ mihi placet.ad qđ all'o.c. cām q̄ qui fi.sint le.vbi ꝑt q̄ de istis tpalib papa se impedire nō dz in terris aliorū ꝓcor.c.solite.de ma.7 obe.7.c.si imperator.xcvj.di.marie q̄ imp̄ator ħ sibi reseruauit in ꝓrogatiuā imperij.l.j.§.de qua.ff.de pactu.ꝓbo etiam ꝑ identitatē rōnis.ꝑ.c.ꝑ venerabilē pal.nam sicut papa nō legitimat alteri suppositū vt ibi cōiter tenet ita nec fame restituere pōt.cum ista pari rōne ꝓcedāt.vt no. Inn.in.c.p.tabellio.de fi.instru. Dubitat tñ q̄d si papa indiget eo ad clericatū q̄ casu tenet ħ Inn.q̄ papa tm̄ 7 nō alius possit eū restituere fame.vt sic restitutus possit ad clericatū assumi.ar.liij.di.multos.7.c.ex antiquis. vbi pōt ecclia seruū alterius assumere dūmō ius suū dño serui recōpenset. Host.dicit q̄ lz ꝑ Inn.faciat q̄ laicus nō eligit ß tm̄ postulat.lxj.di.§.ß aliud.et c.osius.postulatō aūt ad epatum facta ꝑ aliū approbari nō pōt q̄ ꝑ papā.vt in.c.fi.de postu.pla.vbi de ħ tñ ipse q̄ ad casum istū tenet ꝫriū ꝑm Jo.an.ß do.An.sequit Inn.7 dicit q̄ Host.nō sentit apte ꝫriū. Idem archi.ij.q.iij.§.hinc colligit. Ego etiā sequor Inn.7 allego bo.casū i.d.c.ꝑ venerabilē.vbi pz papa legitimat aliquē laicū q̄ ad spūalia.vt sic ꝑ oīa restitutus cēseat natalib. Fortius q̄ pōt talē fame restituere q̄ ad spūalia 7 ꝑ ꝓns censet restitutus q̄ ad tpalia p̄sertim cū nō tractet ħ casu de alterius p̄iudicio. mōstruosum siquidem videret vt q̄s cēseret integre fame q̄ ad spūalia q̄ sunt digniora 7 nō q̄ ad tpalia.vt arguit ibi tex.7 vide qđ ibi no.7 sic dico ibi esse casum de hac qōne cū vt dixi legitimare 7 fame restituere iudicant a pari. ¶ Clemio ad ꝑm. Inno.ħ voluit collegiū cardinaliū posse fame restituere.mouet q̄ auctem senatoriū hz allat.d.c. ꝓstantinus.xcvj.di.7 sic pōt intelligi ꝑm eū qđ dī q̄ ecclesia hz senatū.7 cū Inn.transeūt cōiter doc.ħ sequentes. Idē tenuit Bar.in.d.l.j.§.de qua.ff.de postu.scd in.l.infamē.ff.de pub.iudi.ꝑpe finē vī velle ħ ꝓcedere cū ecclia caret pastore.i.mortuo papa. Inn.sequit archi.7 ibi glo.tenet ħ.in.c.ecclia.xvj.q.j.7 in.§.hinc colligit.ij.q.iij.§ Lan.7 Jo.de lig.sentiūt oppositū ī clemē romani.de elec.ꝑ illū tex. Et ꝓfecto añq̄ eos vidissem placebat mihi ista opi.ꝫria.7 facio ħ fundamentū in iure nō legit q̄ collegiū cardinaliū vl' singulares cardinales habeāt aliqui⁹ iurisditōnis exercitiū sine papa ꝑterq̄ in titul' eoꝝ ī quib ꝑm cōem opi.habent iurisditionem quasi epalem.vt leg.et no.in.c.cum in ecclesijs

de ma.7 obe.7 in.c.vno.e.ti.li.vj.facit qđ no. Jo.mo.in c.sup eo.de here.li.vj. ¶Post mortē ꝓo pape vacāte ecclesia iurisditōnē exercere nō ꝑnt ꝓ tex.illius cle.ne.romani.vbi dī q vacāte eccl'ia nil ꝑnt cardinales exercere de spectātib⁹ ad papā. ¶Non ob.c.ꝓstātinus.sup qđ se fundat Jnn.7 eū cōiter seq̄ntes.ille eī tex.solū facit in eo q impator ꝓstātinus ꝓcessit diuersi ordinis clericis reuerēdissimis sancte romane eccl'ie seruiētib⁹ vt haberēt culmē 7 dignitatē senatus q̄si velit Jnn. q sicut senat⁹ romanus poterat restituere fame. vt in.d.l.j.§. de q̄.ff.de postu.ita 7 collegiū cardinaliū cū habeat senatus ptātem ꝓ illū tex. ¶Hz certe iudicio meo nō facit tum q nō loquit' de cardinalib⁹.tū q impator non potuit dare ptātem hāc in eccl'ia dei q ꝫ ꝑtinet ad papā. ¶Preterea illud nūq̄ fuit reptū vt collegiū cardinaliū exerceret iura senatus.nā senatus habebat ptātem legis ꝓdēde.vt in.l.ij.§.deinde.ff.de ori.iu.7 instit.đ iure na.ge.et ciui.§.senatusc̄sultū. ¶Venio ad tercīū q̄d de epis: Jnn.indistincte tz q lz maiores 7 maiores possint in multis restituere 7 in mltis dispēsare.vt no.in.c. dilectus.de tēp.or.7.c.at si clerici.§.de adulterijs.de iudi.7 absolnere a iuramētis 7 votis 7 fidelitatib⁹.vt in. c.j.de voto.7.c.cū quidā.de iureiu.7 no.in.c.debtores eo.ti.7.xv.q.vj.auctē. Jn integrū tn restituere nō ꝑnt q̄ ad honores 7 silia.nec infamiaz remittere q ꝫ nullo iure cauet'.7 ꝫ sequit' ¶Hosti.adducēs q nō dispēsat cū patiēte defectū in natalib⁹ q̄ ad ordines.vt hodie hī in.c.j.de fi.ꝑsby.li.vj.dicit etiā Jnn.q si epūs cū alio criminoso q̄z cū infami dispēset bn admittit' ad accusādū et testificādū nō solū in ciuili ꝫ etiaz in crimīali nō solū ꝓ laicos ꝫ etiā ꝓ clericos cū et talis cū q̄ dispēsat possit qđ plus ē ad ordines ꝓmoueri 7 ad bn̄ficia et ad alios actus legitios.q̄re multo fortius poterit accusare 7 testificari etiā in sacerdotes.ij.q.vij.ipsi apli.7.c.testes.7 c.pce.7 sequen. ¶Nec ob.§.de testi.c.testimoniū. vbi dī q ꝓdēnatus de crimine nō ꝑt testificari in criminalib⁹. qđ intelligendū ē q̄n nō est dispēsatū.ꝑm Jnn.vel ꝑm Jo.an.cū fuit ꝓdēnatus de crimīe ad cuius sniam fit infamis.7 ꝓdicta no. ¶Hl.tn io.in.c.dño sancto.l.dis.7 in. §.hinc colligit'.ij.q.iij.dicit q epūs in oī crimīe in q̄ pōt dispēsare ꝑt infamiā tollere. Jnn.tn 7 ¶Hosti.7 cōiter seq̄ntes sentiūt ꝫ oppositū.vt pz ex ꝓdictis.ego ꝙo tenui in.d.§.đ adulteriis.q epūs nō ꝑt dispēsare sup infamia ꝓncipal'r.7 ꝫ casu ꝓcedūt ꝓdicta.§ vbi venit accessorie ad casū sibi pmissū dico q ꝑt. ¶Nam ꝓdēnatus de adulterio efficit' infamis.l.j.ff.de his q̄ no.ifa.7 tn epūs dispēsat cū tali.vt diximus ple.in.d.§.de adulteriis vbi vide. Ad idē vī tex.ꝑm vnū intellectū in.d.§.de q̄ vbi dī q inferior absoluit ab infamia q̄n veniebat accessorie ad sniam ꝓ quā ex cā restōem in integrū ꝓcessit multa eī cōcedunt' accessorie q̄ non veniūt ꝓncipal'r.l.j.ff.de auc.tu. Ex his infert' ad decisionē q̄rti dubij. Dicēdum ē eī q isti citra epūm restituere fame nō ꝑnt ꝑsertim cū nūq̄z dispēsent nisi ī casib⁹ a iure exp̄ssis.vt ple. diximus in.d.§.de adulteriis. Ad q̄ntū de impatore dicē dū q sue iurisditōi suppositos indubie ꝑt fame restituere.cū ꝫ ipe sibi reseruauerit in signū ꝓuilegij spālis.d. §.de q̄.alteri vero suppositos puta pape nō poterit sic ꝙ.dixi de papa respectu subiectorū impator. An aūt laicus infamis restitutus ꝓ impatorez possit ꝓmoueri sine alia dispēsatōe ad clericatū: posset adduci Jnn.ꝓ et ꝓ.vt pz ex ꝓdictis. ¶Hz ego credo q sic dūmō egerit pniam.q incipit esse qđ nō fuit.vt in.c.ferrū.l.di.posset tn in ꝓriū argui q impator nō ꝑt habilitare q̄ ad spūalia.ar.in.d.c.ꝓ venerabilē.7 ꝫ forte voluit Jnn.in eo q dixit papā tm 7 nō aliū posse restituere laicum fame cū sibi necessarius est in clericatu. ¶Posset tn intelligi q illa dictio tm excludat alios ꝑlatos inferiores nō aūt impatorē cū simpl'r restituat ꝓstine fame.nam restitutio ē ꝓstini stat⁹ reintegratō.ij.q.iij.§.nōdū.7.l.j.C. de sen.pas.7 impator potuit tollere infamiā quam ꝓ se gē suā intulit.7 pinde sentire ac si ille nūq̄z fuisset infamis q̄ ad iuris effectū.vt no.gl.in silī in cle.j.de imu.ec. et respectu criminis qđ fuit notoriū nō ꝑt haberi ꝓ infecto.poterit tn epūs postmodum dispēsare sicut facit cū illo q̄ in notoriū crimē sine in famia incidit.de tē.or. c.fi. Et no.bn̄ hanc mediā viā quā puto de iure verissimā. Ad sextū de senatu certū ē q oli poterat.d.§.de q̄.§ hodie nō ē amplius iste senat⁹ ꝑserti rome.nec remāsit hodie aliqua ptās in senatu.hinc nōbiliter dixit Bart.in.l.fi.C.de legi.q hodie ꝓp'l's romanus 7 senat⁹ nō ꝑnt facere legē ꝫ olim sic.rō est ꝫ ꝑm eū.naz postq̄z ꝓp'l's romanus trāstulit ptātem in ꝓncipē adhuc apud eos remāsit ptās eligēdi 7 ꝓuādi.vt.l.ij.§.exactis.ff.de ori.iur.iō illo tpe poterat ꝓp'l's romanus 7 etiā senatus legē ꝓdere. ¶Hz hodie oīs ptās imperij ē abdicata ab eis. Jus eī eligēdi hnt ꝓncipes de alamania.đ quib⁹ ꝙ gl. in.c.ad aplice.de re iud.li.vj.7 ius ꝓuandi hz solus papa.d.c.ad aplice.fa.c.venerabilē.de elec.7 cle.ne romani.de iureiur.Cum g̃ nil qđ sit de impio remāsit nō apparet rō ꝑm bar.7 bn̄ ꝙ quā ꝑnt leges ꝓdere. Et optime facit ꝫ rō ad ea q̄.§. dixi in collegio cardinaliuz vt nō possit fame restituere cū ptās exercēdi ꝫ ꝓcipua sit in papa dūtaxat lz faciat cū ꝓsilio cardinaliū.d.c.ꝙ venerabilē in ver.rōnib⁹.7 ꝙ Jo.mo.in.d.c.sup eo.de here.li.vj.7 sic limita dicta Jnn.7 aliorū sequatiū q̄ dixerunt simpl'r senatū posse fame restituere. nā dico illud ꝓcedere ꝑm antiqua tpa ꝫ hodie sec⁹ cū nulla ptās imperij remāsit apud ꝓp'm romanū vel senatū.7 recognoscit hodie impator imptū ab eccl'ia 7 non a romanis.vt dixi in.c.nouit.de iudi.vbi vide. Ad septimū q̄d de regib⁹ 7 alijs ꝓncipib⁹ inferioribus dicit Jnn.q nō ꝑnt restituere fame q ꝫ vnus tn ꝓnceps inter laicos ꝑest oībus alijs.s.impator.vt ptz.vij.q.j.c.in apib⁹.et.ff.ad.l. rho.de iac.7.l.de ꝑcatio.C.de q̄ ꝑscrip.l.bn̄ a zenone.c⁹ legib⁹ oēs x̄pīani laici tam reges q̄z alij obedire debent C.de legi.l.leges.maxīe q ab eccl'ia sunt approbate. et nulla lege cauet' q possit aliq̄s restituere nisi solus ꝓnceps.i.impator vl' senatus.d.§.de q̄.q̄si ꝙ ꝫ oībus alijs videat' interdictū. ¶Hz dicit Jnn.alios dicere q oēs reges in integrū restituere ꝑnt qui nō sunt impatori subditi ꝫ soli pape in dubijs et in graui⁹.de quib⁹ in.c.ꝙ venerabilē ꝑal.do. An. dicit q ꝓma opi. pōt esse vera in recognoscentib⁹ supiorē. sc̄da in nō recognoscētib⁹ qui ꝑnt ponere manū ad ea q̄ ꝓncipi sunt reseruata.d. §.rōnibus.ꝙ qđ pōt dici ꝑm eū q ciuitates q̄ nō recognoscunt supiorē ꝑnt fame restituere.all'at qđ no.bar. in.l.hostes.ff.de capti. Ego ꝑ ad ꝫ allego Jnn. q̄ hoc exp̄sse firmat in.c.cū.p.tabellio.de fi.instru.7 Bart.in. l.infamē in fi.ff.de pu.iudi.vbi idē qđ.§.tz in regib⁹ et ꝓncipib⁹ 7 alijs ciuitatib⁹ nō recognoscētib⁹ supiorem dicēs q ꝓp'l's liber tantā ptātem hz in se quantā impator in vniuerso.7 facit qđ ipse no.in.l.j.ff.de aq̄ plu.ar. et Bal.in.l.decernimus.C.de sacrosan.ec.vide ad ꝓdicta vnā limitationē quā ponit Bar.in.d.l.j.§.de q̄ vbi dicit q ciuitas recognoscēs supiorē nō pōt fame restituere ꝓ illū text.7 idē in alijs ꝓncipib⁹ recognoscentib⁹ supiorē.qđ dicit verū in infamia irrogata ꝓ ius cōe secus in infamia q̄ irrogat' ex forma alicui⁹ statuti q ꝙ aliud statutū ꝓriū posset tolli.cū nil tā nāle q̄z vt vnūq̄q̄z soluat' eo vīculo q̄ ligatū ē.l.nil tā nāle.ff.đ re iu. Ex ꝫ dicto no.q ciuitas nō libera ꝑt facere statutū infamie irrogatiuū.facit.l.oēs ꝓp'li.ff.de iu.7 iur.7 illaz infamiā pōt tollere.dico etiā q isti recognoscētes supiorē ꝑnt remanēte subiectōe ꝑscribere ista ꝑseruata ꝓncipi ꝫ requirit' tps de cuius initio nō ē mēoria.vt ē tex. no.in.c.sup q̄busdā.de ꝛ.sig.7 ꝓ bar.in.l.si publican⁹. §.in vectigalib⁹.ff.de pub. Ex his pz decisio octaue et vltie qōnis. Dicēdū ē eī vt pz ex ꝓdictis q isti iudices inferiores neq̄nt fame restituere.d.§.de q̄.nisi in

quandã ꝓsequentiã ſm vnã lec. v. §. de q̃. vt. s̃. dixi. et p̃ b̃ habes pleniſſime bãc materiã expeditã. ¶ Ulterius q̃ro ad q̃d agit̃ actõe iuriarũ: Bo. dicũt Hoſt. et Jo. an. q̃ agit̃ ad pecuniariã eſtimationẽ iniurie. vt. j. de iniur. olim. z ꝓdẽnatus infamis efficit̃. vt b̃. z in iuribus. s̃. alle. et ſi clerico z q̃ plus ẽ epõ fuerit irrogata vt ī p̃dicta decre. olim. z. j. de ſen. ex. ea noſcit̃ ¶ Ego dico q̃ de iniuria põt agi ciuiliter z criminal'r. ſi agit̃ ciuilit̃ ꝓcedit q̃. s̃. dictũ ẽ vt agat̃ ad eſtimationẽ pecuniariã et eſtimabit̃ iniuria p̃ iuramẽtũ iniuriati. ſecuta tñ taxatõe iudicis ne ille in infinitũ iuret. vt. l. ꝓſtitutionibꝫ. ff. de iniur. z dz iniuriat⁹ ſe referre in eſtimatõe ad dãnũ q̃ potius voluiſſet pati nõ aũt ad lucrũ a q̃ potius voluiſſet abſtinere. vt puta iura q̃ pot⁹ voluiſſez centũ de meo p̃didiſſe q̃z bãc iniuriã pati. z bãc practicam iurãdi z taxãdi vide p̃ gl. in. c. ſi canõicis. de of. ordi. li. vj. in ver. dãnis. plen⁹ p̃ gl. z Bar. in. l. iniuriaꝝ eſtimatio. ff. de iniur. z pleniſſime de hac mã videre poterẽ multas q̃ones p̃ Ali. in. d. l. ſi ñ ꝓuitij. C. de iniur. ¶ Et an ī libello poterit actor bãc q̃titatẽ exprimere: Bar. ī. d. l. iniuriarũ. dicit q̃ aut eſtimatio venit fiẽda p̃ iudicẽ z tũc nõ ẽ exp̃mẽda quãtitas in libello cũ illa taxatio ſpectet ad iudicẽ z nõ ad ip̃m actorẽ. aut eſtimatio ẽ fiẽda ab ipſo actore z tũc p̃ eũ dz exp̃mi. ar. in. l. vbi. ff. de ẋo. ob. Si ẋo agit criminal'r tunc venit ip̃onẽda pena arbitraria z põt iudex arbitrari penã corpalẽ vel pecuniariã fiſco applicandã. ad b̃ vide ter. cũ gl. inſti. de iniur. §. in ſũma. z ſi actũ fuit ciuilit̃ nõ põt poſtea agi criminalit̃ q̃: actio ciuilis b̃ casu tẽdit ad vindictã. de q̃ dic vt le. z no. in. l. p̃tor edixit. ff. de iniur. An aũt clericꝰ admittat̃ bodie volẽs agere ad eſtimationẽ iniurie: vide q̃d no. in. c. olim. p̃all'. Dz pone q̃ vocaui te latronẽ z tu me. nũq̃d q̃libet nr̃m p̃t agere de iniuria illata. Spe. format iſtã q̃em in ti. de accuſatore. §. j. ẋ. q̃d ſi vocaui te. Et p̃ arguit̃ q̃ nõ q̃: ſicut vim vi repellere lz ita z iniuriã. j. de reſti. ſpol. c. olim. z. l. vt vim. ff. de iuſ. z iur. Preterea paria delicta mutua ꝓpenſatõe tollunt̃. vt in. c. pe. z vlt. de adul. Spe. firmat ꝺriũ vt q̃libet poſſit agere de iniuria ſibi illata q̃: iſte iniurie ꝓcernũt diuerſa. ad b̃. iij. q. xj. negãda. ſecus aũt qñ ꝓcernerẽt idem z ageret̃ ciuil'r. z iſte ẽ caſus. d. c. pe. z vlt. Mã adulteria ꝓiugũ ꝓcernebãt idẽ mr̃imoniũ refert tñ quoſdã dicere q̃ ſi tu dicto vel facto me ꝓuocaſti z ego dicto vel facto feci tibi iniuriã q̃ tu nõ potes agere ꝓ me. ad b̃. l. j. §. cũ arietes. ff. ſi q̃dru. pau. feciſſe di. z q̃ incõſultus calor vitio calũnie caret. q. q. iij. §. notandus. in fi. z ita ſimpl'r tranſit ſpe. doc. hanc q̃onem b̃ nõ tangũt. Ego ẋo diſtinguo ſic q̃ aut ego dixi tibi iniuriã pot⁹ aio purgãdi me ab iniuria quã mihi inferebas z nõ tenebor actõe iuriarũ. Exemplũ ſi diceres q̃ ego cõmiſi aliq̃d crimẽ dico tu mẽtiris. nã lz mihi meã innocentiã defendere. z b̃ apte tz Bar. in. l. q̃ dõia. ff. de ꝓcu. allegat. l. q cũ maior. §. ſi libertus. de bo. li. aut cõuitũ meũ ꝓcernit aliud factũ. ita q̃ nõ venit ad innocentiã meã defendẽdam z tũc dico q̃ q̃libet põt agere de iniuria ſua. arg. opti. in. c. veniẽs. de iureiur. ibi alternati ꝓuitia inferẽdo ꝛc. Itẽ ꝓbo rõne ſicut nõ ẽ licitũ p̃cutere eũ q̃ me p̃cuſſit ſi nõ fit ad defenſionẽ ß ad vindictã. vt in. l. ſi ex plagis. §. tabernarius. ff. ad. l. aq̃. dixi in. c. olim. de reſt. ſpo. ita nõ lz inferre iniuriã inferẽti q̃: nemini lz ꝓpria auct̃ vlciſci. l. nullus. C. de iude. puto tñ q̃ is q̃ ꝓuocatus iniuriã intulit ẽ mitius puniẽdus q̃: difficile ẽ ꝓpeſcere in ſtũ animi dolorẽ. ar. opti. z q̃ exp̃ſſum in ſili in. l. ſi adulteriũ. §. ī patores. ff. de adul. facit q̃d le. z no. in. c. iij. de ſen. ex. z b̃ no ¶ Ultio b̃ reuoco in dubiũ an ſit verũ q̃d dixi ī p̃n. vt nõ tenear actõe iniuriarũ ſi ꝓuitiũ q̃d tibi intuli ſit verũ. repperi Jo. an. pleniſſime hũc articulũ fuiſſe ꝓſecutũ ī addi. ſpe. ī ti. de iniur. poſt p̃n. ¶ Et q̃: optie b̃ cadit vt ꝓz ex p̃dictis z mã ẽ q̃tidiana b̃ inſerã. Et recitat ipſe circa hũc articulum ſex varias opiniones. Prima opi. q̃ aut q̃s dixit verũ aio ifamã di z tenet̃ alſ ſecus. vt no. in. c. fi. de iniur. vbi p̃ Hoſt. ¶ Scda fuit opi. accur. in. l. eũ q̃ in p̃n. ff. de iniur. qui ſimpl'r tenuit ꝓuitiante tenẽri actõe iniuriar̃ ſine ī iudicio ſiue ex iudiciũ id agat. facit inſti. e. ti. ī. p̃n. ¶ Tercia fuit opi. Jo. ij. q. j. ſi peccauerit in p̃n. vbi vr̃ diſtinguere an id fiat in iudicio z liceat. an ex iudiciũ z non liceat. z ſm p̃mũ dictũ intelligit p̃dictã. l. eũ q̃. ¶ Quarta fuit q̃rũdã opi. diſtiguẽtiũ an illõ ꝓuitiũ ꝓueniat ex culpa eꝰ cui iniũgit̃. puta q̃r dr̃ p̃dit⁹ heretic⁹ vl' piꝰ rus z non tenet̃. z ſic loquit̃. l. eũ q̃. aut ſine culpa vt q̃r dicit eum baſtardũ z tũc tenet̃. ad b̃. lvj. di. naſci. C. de natu. li. l. legẽ. ¶ Quinta fuit opi. aliq̃z diſtingentiuz al'r. ſ. an expediat reipubli. iſtud ꝓuitiũ publicari z tũc nõ tenet̃ ſi ver̃ ẽ. nec diſtinguit̃ b̃ caſu an ꝓuenerit ex culpa vel ſine vt q̃r leproſus. talẽ em̃ expedit ſepare q̃r cõtagioſus ẽ mor̃b. de ꝓin. lepro. c. j. z de cle. egro. c. de rectoribꝫ. z p̃dicta. l. eũ q̃. aut nõ expedit reipubli. talia publicari. vt puta ſi appellauit illũ baſtardũ claudũ curuitatem vel q̃d ſile z tunc tenet̃ q̃r iniurioſũ ẽ nr̃os defectus detegi. C. qñ z q̃. q̃rta ps. l. ij. li. x. z b̃ dicit Jo. an. placuiſſe dño z mgr̃o ſuo in. d. l. ſi nõ ꝓuitij. z Li. z pe. ibidẽ ſub. viij. q. z dic q̃ etiã placuit Bar. in. l. eũ q̃. vt s̃. dixi in p̃ notabili. ¶ Sexta opi. poſuit Di. dicẽs q̃ aut de ꝓuitio poterat iniuriat⁹ accuſari. z ſic dicit ver̃ nõ tenet̃ iniuriarũ. ſic intelligit̃. d. l. eũ q̃. z. l. ij. C. e. tit. aut nõ poterat accuſari z tunc tenet̃ lz ver̃ dicat. vt p̃. al. l. ij. niſi. p̃bet ſe nõ aio iniuriãdi dixiſſe. d. l. z ſi nõ cõuitij. z b̃ opi. in effectu idẽ hz q̃d p̃cedẽs. Ipſe ẋo Jo. an. in addi. p̃al. ſic dicit poſſe rite diſtingui q̃ aut dixit q̃s ꝓuitiũ in iudicio aut extra. p̃ caſu ſi illud p̃bat nõ ẽ dubiũ q̃ nõ tenet̃. vt in. d. l. eũ qui. cũ ꝓcor. z intelligit ſiue agẽdo ſiue excipiẽdo illud fiat q̃r iuris executõ nõ hz iniuriã. ff. e. l. iniuriarũ. z in. l. factũ cuiq̃. §. j. alſ ẽ. l. nõ videt̃. ff. de re. iur. vbi dr̃ q̃ nõ vr̃ vim facere q̃ ordinaria actõe experit̃. ¶ Sexto caſu aut fit p̃ libellũ famoſũ z tũc etiã ſi dicit verũ tenet̃. C. de famo. li. l. j. ſm canones excuſat̃ ſi p̃cedat in publicũ z illud p̃bet. de q̃ dic vt. v. q. j. ī ſũma. Si ẋo dicat̃ ꝓuitiũ ſine libello tũc aut illud ꝓuitiũ dr̃ ex cã aut ſine cã. Primo caſu ſi cã correctiõis dicat̃ etiã publice non tenet̃ q̃r iſta duo ſil' iũcta faciũt ceſſare actionẽ iniuriarũ. ſ. q̃ ex cã iuſta dixit z illud q̃d dixit ẽ verũ. p̃ b̃. xlv. di. b̃ illud. vbi ponit̃ illud apli. Peccantẽ coram oĩbus argue vt ceteri timorem habeãt. z ex ea cã etiã coram ſuperior lz nõ in iudicio ad eius correctionẽ dici poterit. vt puta q̃r vult ordinari z ẽ ſpurius vel heretic⁹ occultus vel q̃d ſile. Exiſtentia em̃ cãe vt eius veritas indicat q̃ nõ aio iniuriãdi b̃ fecit. p̃ circũſtantias em̃ z indicia apparet de aio ſeu de eo indicat̃. l. j. z q̃d ibi no. C. ad. l. cor. de ſica. z in. c. ij. de renũ. li. vj. z. c. paſtoralis. de cã poſ. z ꝓpri. in fi. In ſcdo mẽbro qñ ſine cã dr̃ ꝓuitiũ puta in ira z aioſe z tunc etiã ſi ꝓuitiũ ſit verũ tenet̃ ſm eũ. b̃ em̃ ẽ ſubiectũ hui⁹ actiõis z animꝰ iniuriãdi q̃ ẋba ſonãt z dicẽdi modus nec veritas ꝓuitij eximet eũ ab hac ſactõe. l. q̃ſq̃s. C. de poſtu. z. C. de offi. recto. ꝓuin. l. ij. ibi nã z ſi vere voces ſint nec an libidinẽ ꝛc. vbi ptz q̃ nõ ſufficit veritas cõuitij ß requirit̃ q̃ abſit libido z volũtas iniuriãdi. Ad idẽ facit. l. ij. C. quẽadmodũ. teſta. api. vbi iubet imꝑator nõ aperiri ptem teſtamẽti q̃ reſpicit alterius ignominiã. Et vide q̃d no. in. c. j. de collu. in gl. magna vbi dr̃ q̃ deus nõ ẽ remunerator nominũ ß aduerbiorꝫ q̃ſi reſpiciat nõ id q̃d fit ß q̃ aio fit. ad b̃. lxxxvj. di. nõ ſatis. Item ſi denũciando repellit̃ malo zelo denunciãs. vt in. c. cũ. J. z. A. s̃. e. z. c. cũ oporteat. de accu. fortius p̃hibendũ eſt infamare. z p̃ detractores remittit. ad. c. ex merito. cum ſequenti. vj. q. j. z cum hac opi. tranſit ipſe do. An. z hec dicta ſua ſatis mihi placent. in p̃cedẽtibꝫ em̃ caſibus ſatis excuſatur ab iniuria verum dicens cũ non habuerit animum iniuriandi. Iniuria enim abſq̃

effectu faciẽtis nõ ꝓsistit. vt.l.illud.ff.de iniur.7.xv.q.j.c.illud. Nam 7 supioꝛẽ ꝑt ꝙs reꝓhendere dñmõ nõ faciat improbꝛioseꝛ temerarie. de q̃ vide bo.gl.in.c.nolite.xxj.di.7 alibi dr̃ q̃ ꝑ Pau.reꝓhẽdit pe.qꝛ reꝓhẽsibilis erat.ij.q.vij.paulus.ß in ℔ vltio casu qñ aio iniuriã di dixit lꝫ verũ dixerit nõ dꝫ excusari etiã si expediat reipublice illud publicare qꝛ debuit ire ad iudicez 7 ꝑ viã accusatõis seu denunciatõis illud ꝓbare. 7 tũc merẽt laudẽ vt satis ꝓbari vr̃ in.l.vna.C.de famo.li.vbi impatoꝛ ꝓhibet aliquẽ ꝑ libellũ diffamari etiã si illa vera sint. 7 subiẽit q̃ si aliq̃s vult sue saluti ꝓsulere 7 dã nũ euitare dꝫ ire ad iudiciũ 7 ea q̃ arbitrat vera eẽ ꝓbare. 7 ex ℔ vltio dicto vr̃ ibi tex. ꝓhibere oẽm diffamatiõz extraiudicialẽ siue ꝑ famosũ libellũ siue alr. qõ etiã innuit ibi ex alio qꝛ granit punit is q̃ reppit libellum 7 eo dimisso vadit ꝛpalãdo ibi ꝓtenta. Ad idẽ adduco tex.in.l.lex cornelia.§.siq̃s libellũ cũ se.7 in.l.itẽ apud labeonẽ.§.quitiũ.cũ duob9.§.se.ff.d iniu.℔ etiã colligit ex tacita mẽte diuine legis vt colligit.ij.q.j.si peccauerit.7 ex nõtis.in.c.nouit.de iudi.et in ps. Misericoꝛdiã 7 iudiciũ cantabo tibi dñe. dꝫ detrahentẽ secreto ꝓximo suo hunc ꝓseqũbar. nã 7 bonũ nõ est fiẽdũ malo aio.lxxxvj.di.nõ satis.7.j.q.j.nõ est putãda.

a **Ad ꝓbandũ.** Casus. Revocata sniã ꝛpter defectũ iurisditõnis vt qꝛ vnus ex iudicib9 publice excõicatus erat vel ꝛpter iuris ordinẽ nõ seruatum iterũ de principali q̃rit.h.d. Et d eodẽ facto loquit.c. cũ dilecta.de rescrip. Et pone sic casũ lr̃alem q̃stũ ptinet ad intellectũ.c. Vacãte quodã monasterio monialium due fuerũt electe in discoꝛdia in abbatissã eiusdẽ monasteri.custos scz eiusdẽ ecclie 7 quedã alia monialis vtraq̃ ꝑte asserẽte suã electionẽ ꝑualere. Papa cõmisit cãm iudicib9 delegatis q̃b9 mãdauit vt exãiatis vtriusq̃ electionib9 cõfirmarent illã q̃ de iure ꝑualeret. cognito de cã iudices cõfirmauerũt electionẽ factã de custode ꝑ sniam diffinitiuã a qua snia fuit ab altera ꝑte appellatũ vel ꝑ viã nullitatis cãm introduxerunt ad romanã sedẽ allegantes q̃ vnus ex iudicib9 q̃ cõfirmationis sniam tulerũt erat tꝑe snie publice excõicatus. Itẽ q̃ nõ seruauerũt in ꝓcedẽdo iudiciariũ ordinem. Papa ad instantiã hui9 ꝑtis ꝓmisit cãm alijs iudicib9 sub forma de q̃ in lr̃a ꝓtinet.7 ꝓseqũr vt in tex. Nota. ibi publice innodat9 q̃ gesta a iudice etiã delegato publice excõicato sunt ipso iure nulla. secus si nõ esset publice excõicatus ß toleratus vt ℔ ꝓbat a ꝯrio sensu. 7 ad ℔ allat q̃tidie iste tex. Ex ℔ infert q̃ tolerãtia opat etiã in delegato vt valeãt gesta si cõi opi. reputabatur habilis. ad ℔ bo.text.iij.q.vij.§.tria.ℵ.verũ. vbi dicit q̃ si seruus dñ putaret liber ex delegatiõe sniam dixit tenet snia q̃us postea deꝓhendat q̃ sit seruus. idẽ ꝓbat in.l.ij.iuncta gl.C.de sen.7 interlo.om.iudi.7 facit ℔ ꝯ nõ.ꝑ Inn.i.d.c.cũ dilecta.de ꝛp. vbi vr̃ velle q̃ tolerãtia ñ opat in delegato ihabili ß tene ꝓmũ 7 vide qõ ibi no. Quid aũt in arbitro 7 arbitratoꝛe? vide in spe. de arbi.§.differt.ℵ.itẽ ꝓm cũ.7 seq̃nti.7 ibi tenet in arbitro idẽ qõ in delegato qõ satis plꝫ qꝛ arbitria sũt redacta ad instar iudicioꝝ.l.j.ff.de arbi.ß in arbitratoꝛe magis dubitat. de q̃ vide ꝑ Jo.an.in regula volo facit de re.iur.li.vj.in mer.7 ꝑ do. An.in.c.q̃ntauallis de iureiur. et ibi dixi. dic vt ibi. Nota.scdo 7 tene menti q̃ cõfirmatio electõnis facta ab excõicato q̃ als habebat ptãtem ꝓfirmãdi tz mero iure. Ex q̃ pari rõe infert q̃ collatio facta ꝑ excõicatũ toleratũ valet 7 tz qõ ꝑ istũ ter. sit inductũ tenuit cal.in quadã sua disputatõe q̃ incipit excõicatus q̃ cõi opi. habebat ꝛc. Et Inno. apte tenet in.c.si vere.de sen.ex.7 idẽ sentit in.c.j.de scisma. dicã latiꝰ sup glo.j. Nota.tercio q̃ data inhabilitate vnius ex pluribus iudicib9 delegatis coꝛruit quicq̃d oẽs agũt. 7 ℔ qꝛ exercitiũ iurisditõis ꝓpetit eis ꝑ ꝑte 7 ñ in solidũ. vt in.c.vno. delegatoꝝ et.c.cãm mr̃imonij. de of.dele. snia aũt nõ põt ꝑ ꝑte valere. ad ℔ qõ le.7 no. in.c.cũ sup abbatia. de of.dele. qõ ꝓcedit etiã si fuisset dati cũ clausula q̃ si nõ oẽs duo ꝛc. Nam ꝓcedẽdo cũ inhabili inficiũt iurisditiõz ꝓpriã. de q̃ dic vt plene no. in.d.c.cũ sup. Nota q̃rto q̃ cassata cõfirmatiõe ex cõfirmantis defectu vel ꝛpter iudiciariũ ordinẽ nõ seruatum remanet electio in ꝑstino statu q̃ est exꝑssum in.c. si cõfirmationẽ. de elec.li.vj. q̃d ecõtra. an electõne existente inualida valeat ꝓfirmatio? dicit le.7 no.in.c.cũ sup de cã pos.7 ꝛpri.7 in.c.quã sit. de elec.li.vj.7.c.vno de postu.pla.e.li.7 vtrobiq̃ bona glo. Vltio no. ibi in fi. iterũ cognoscatis q̃ coꝛruẽte snia coꝛruit ꝑiter totus ꝓcessus. Nam papa mãdat ℔ iterũ de electõne cognosci. An aũt ℔ sit verũ indistincte? dic q̃ non. ß facti mẽbꝛa circa ℔. aut eñ vitiũ nullitatis ꝓcernit sniaz dũtarat. puta qꝛ lata die feriata 7 tũc remanẽt acta in suo robore. fa.l.si vt ꝛponis. C. quõ 7 qñ iudex. aut cõcernit sniam ꝑiter 7 acta 7 tunc oĩa coꝛruunt. 7 ℔ casu iudicio meo põt intelligi iste tex. Forte eñ iste iudex fuit excõicatus publice in toto iudicio merito de nouo inquiri dꝫ de toto negocio. aut vitiũ ꝓcernit sniam 7 ptẽ actoꝝ dũtarat 7 tũc annullabunt vitiosa dũtarat 7 nõ alia. Hec sunt de mẽte Bar.in.l.si exꝑssim.ff.de appel. et vide qõ no.in.c.in lr̃is. de of.dele.7 in spec.de sen.ꝑ la.§.iuxta ꝛponis.ℵ.ß si cã. vbi idẽ sentit spec. Venio nũc ad glo.7 ꝑ q̃rit q̃d si iste iudex occulte fuisset excõicatus an tenuisset snia? 7 rñdet q̃ sic. Ad ℔ allat mltas ꝓcoꝛdãtias. 7 idẽ tz ℔ Inn.7 Hosti.7 vide bo.gl.in.c. scisscitatus. de rescrip. Ex ℔ 7 ex tex. infert q̃ etiã in spũ alib9 valent gesta rõne publici officij ab excõicato tolerato. qõ est notandũ. Et scias q̃ circa hunc articulũ an 7 qñ tolerãtia faciat valere gesta ab excõicato? posuit ℔ Jo.cal. quedã bona dicta. 7 latius videas ꝑ eum in.d. disputatõe. 7 addẽdo multa ad dicta sua dic q̃ q̃dam sunt actus q̃ cõi opi. tenẽt lꝫ gerant ab excõicato manifesto. 7 de istis nõ ẽ disputandũ. vtputa ꝙctus vt q̃si. valet eñ lꝫ ab excõicato publico sit initus vt acquirat obligatio etiã ipsi excõicato ß non põt excõicatus agere nisi post absolutionẽ. ℔ apte ꝓbat in.c.felicis.§. cũ aũt 7 seq̃nti. de penis.li.vj. quẽ tex. semꝑ tenebis mẽti dixi plenissime in.c.veritatis. de do.7 ꝛtu. Idẽ in q̃si ꝙctu. vt ꝓbat in.c.pia. de excep.li.vj. vbi pꝫ tenere iudiciũ agitatũ cũ excõicato anteq̃ repellat. 7 in iudicio q̃si ꝓbimus.l.ij.ff.de pecu.no. Jo.an.in.d.c.pia. Idez dic de testõ excõicati q̃tũcunq̃ manifesti vt disputauit Ja. de bel. 7 seq̃t 7 ꝑsequit Jo.an.in.c.de cernim9. de sen.ex.li.vj. lꝫ alr dixerit in glo. sua ß illã reuocauit in nouella. tenet Bar.in.l.si q̃ramus.ff.de testa. sentit Bal.in.l.j.C. de sacrosan.ec. Idẽ Fe.ꝓsi.lxxj.7 ꝓsilio. cxvj. vbi plene ꝑsequit. An aũt possit legare ꝑ alia sua Bar. q̃ nõ in.d.l.j. saltẽ vt habeat legata ꝑuilegia piecãe. ß Bal. ibi ꝯ 7 melius qꝛ in ℔ dꝫ attẽdi nõ fauoꝛ excõicati ß illius cui fit relictũ. 7 vide circa ℔ qõ dico in. c.ij. de testa. fac qõ no.gl.in.c.ex trãsmissa.d deci.7.xiij q.v.in sũma. 7 auc. credẽtes. C. de here. 7.c. excõicamus §. credẽtes. e.ti. vbi pꝫ q̃ spãle est in heretico 7 fauoꝛe hereticoꝝ vt secuta excõicatõe nõ possint testari. secꝰ ergo in simplici excõicato. 7 de ℔ dicẽdũ vt plenissime no.in iuriꝫ ꝑal. Quidã sunt actus q̃ ipso facto sunt irriti. qꝛ ab excõicato gerunt vt eligere cõferre excõicare 7 silia. 7 in istis dubitat an tolerantia faciat ista valere erq̃ gerentes cõi opi. putabant nõ excõicati. 7 hoc est ꝛpue materia nr̃a. Cal. dicit q̃ aut ista cõis tolerantia nõ est ꝓbabilis. puta qꝛ sniã fuit publice lata 7 tũc nõ iuuat talis opinio qꝛ nõ est ꝓbabilis ignorãtia eoꝝ q̃ publice fiunt. xvj.di.qõ dicitis. in.c.j. de postu.ꝑla.cũ si.do. Ant. putat ℔ verũ qñ snia fuit lata de ꝓxi. secus si de lõginquo qõ verisilr euanuerit de memoria. Itẽ ꝓcedit ꝓm eũ qñ snia fuit lata in loco ꝓxi. secus si in tã

lõginquo ꝙ verisilr nõ potuit trãsire ī noticiã illoꝝ in quoꝝ loco nũc actus gestus ẽ.7 no.ß dictũ.7 vide circa ß qđ dixi pᵒ gl.ī.c.ad nraz.de inreiu.7 qđ no.Jnn. ī additiõe ī.c.inq̃sitiõi de sen.ex.Aut talis opi.ẽ ꝓbabilis 7 tũc subdistiguit Cal.ꝙ aut actᵒ de q̃ qrit cõpetit rõue singularis iuris 7 ꝓuati interesse.aut rõne publici officij.Prio cãu aut talis excommunicatus exercet actũ ꝓ se 7 ꝓ suo iure singulari 7 interesse sicut est impetrare ꝓ se rescptũ gre vel iusticie vel eligere 7 tũc dicit ꝙ talis communis opinio talem actum nõ iuuat.allegat.c.j.de rp.li.vj.7 de cleri.excõ.mi.c.ꝓposuit.7 qđ no.in.c.ad aplice.e.ti.dic tu ꝙ ß fuit originalr opinio Jnno.in.c.cum dilectus.de ꝓsue.vbi posuit notabilẽ regulã ꝙ in his que nõ geruntur rõne publici officij nõ est dꝛia inter excommunicatum publicum 7 occultum Et idẽ voluit Jo.an.pᵒ Jo.mo.in.c.j.de rp.pal.facẽ.d. c.cũ dilectᵒ.7.c.cum inter.R.de elec.vbi electio fctã a suspensis iudicat irrita nulla facta distinctiõe int pub licos 7 occultos.nã in istis cessat rõ publice vtilitatis. Et si diceres nõne canonici eligũt iure publico:dic ꝙ nõ ß ꝓsequũt ius suũ ꝓpriũ sed ipm caplm bñ bz iure publico.vt no.Jnno.in.d.c.cũ dilectus sicut in sili de teste no.Jnno.in.c.nihil.ī fi.de elec.aut excõmunicatᵒ gerit talẽ actũ noie alteriꝰ 7 ad alteriꝰ cõmodũ 7 tc aut bis cuiꝰ noie facit scienter ꝓstituit eũ ad exercitiũ illiꝰ actus.7 cõis opinio nõ iuuat.ad ß de sen.ex.cũ non ab boie ꝑmo rñso.7 de ꝑben.si bñficia li.vj. Dignũ ẽ em vt bñficiũ ignorantie nõ ꝓsit sciẽtib.7 ß fuit dictum Jo.an.post q̃sdã alios.ī.d.c.j.de rp.li.vj.lz Jo.cal.eũ nõ alleget.tenuit.n.ibi Jo.an.ꝙ nõ valz rptũ impetratũ ab excõicato etiã noie alteriꝰ et in illius odiũ qꝛ tex. ille loqtur indistincte.7 optime facit.c.possessionez.de ꝓba.aut ꝓstituens cuiꝰ noie actũ exercebat ignorabat eũ eẽ excõicatũ vel ipe excõicatᵒ id fecit noie alteriꝰ si ne mandato.7 tũc dicit.Jo.cal.se credere ꝙ cõis opinio iuuet talẽ actũ qꝛ ß nõ agit de cõmodo vel vtilitate ipiꝰ excõicati ß illiꝰ cᵒ noie id actũ ẽ q̃ ī nulla culpa reperit cũ ignorauerit.ad ß ꝑdicta dcre.si bñficia.et de ꝓse.di.ij.c.7 dixit.7 cũ hac opi.simpliciter transiuit ß Jo.an.7 hãc opi.tenuerũt archidi.7 bos.vt no.in.c.j ꝑal.lz Jo.cal.ß nihil dicat.Sed ꝓtrariã opi.ꝙ talis actus nõ teneat tenuerũt Jo.an.7 io.mo.ibidẽ 7 glo.ordinaria.in.d.c.post cessionẽ.7 dicit Jo.an.ꝙ si ꝓstituens fuit ignotãs agat ꝓtra illũ q̃ nõ detexit defectũ suũ 7 ß opi.plus mihi placet.exq̃.n.nõ versat publica vtilitas nõ debemus distinguere inter publicũ 7 occultuz 7 facit.d.c.j.qđ loqtur indistincte.7.c.post cessionẽ prꝛal.7 vide Jnno.in.c.ꝓsideranimus.de elec.facit ꝙ electio facta a suspẽsis nõ tz lz tractaret de cõmõ electi q̃ ignorauit vitiũ eligẽtiũ.7 dcõmodo ecclie vt citiᵒ sibi ꝓuideat de prꝛelato.ar.c.ne ꝓ defectu.de elec.nec ecclesia repit ī culpa.ß satis est eligẽtes ad actũ explican dũ fuisse ihabiles ad ß vt actᵒ iure nõ subsistat. Venio ad scdm mẽbrũ ꝑncipale qñ actus quẽ exercet talr excõicatus cõpetit rõe publici officij.7 tz Jo.cal.ꝙ siue sit actᵒ tpalis siue spũalis cõis opi.iuuat.arg.iñ. q. vij.§.vez.ff.de of.pto.l.barbariᵒ.7.d.l.ij.C. de sen.7 ī tex.nro a ꝓrio sesu.ß dicit vera nisi sit smia excõicationis q̃ nõ tz lata ab excõicato q̃tũcũq̃ occulto vt nota. xxiij.q.j.in sũma.vt.s.de ordi.ab epis.ex.c.ij. Et idẽ dicit forte gas.cẽ in smia absolutiõis ab excõicatõe qꝛ eadẽ rõ vi.facit de peni.di.j.ꝛbũ.Attẽde qꝛ Jnno.exps se voluit ꝓriũ in.d.c.si vere d sen.ex.vbi dixi tenere excõmunicationẽ collationẽ 7 silia a tolerato excõicato lata.qꝛ dignitas ß exercet 7 nõ ꝑsona.7 ß opi.forte ꝛi oꝛ lz Jo.an.ī.c.pia.de excep.li.vj. tz ꝑmã 7 cõit tenea tur.nã ꝓsidero ꝙ excõicatiõ 7 absolutio sũt iurisditionis 7 nihil aut paꝝ opant q̃ ad deũ sed ꝑncipalr vi suam exercẽt q̃ ad eccliaz militãtẽ.vt dicit gl.notabil'ī.c qđcũq̃.xxiij.q.j.dñt g̃ valere sicut 7 alia spũalia vt ß

q̃nimo dixit singlr Jnn.in.d.c.j.d scisma.ꝙ etiã spũalia sacra ab excõicatis scismaticis hereticis 7 silibꝫ i forma ecclie illa ꝓferentibꝫ vi suã oiodã hñt exq̃ ab ecclia tolerant.7 sic ordinati ab istis recipiũt neduz sacrm sz executionẽ sacũ absq̃ alia dispẽsatiõe.glo.tñ.ix.q.j.in summa.respectu executiõis tz ꝓriũ.7 Jo.cal.ī dicta di sputatiõe qꝛ cũ tales nõ habeãt executionẽ nõ pñt illã alijs tradere.sed si vis tenere opi.Jnno.q̃ est valde eq̃ potes dicere ꝙ exq̃ isti sunt tolerati executionem cõferũt qꝛ ꝑß ii solum dicũt verba.7 ꝓpter dignitatẽ ordinis deus ꝓfert gram q̃tumcũq̃ illi sint peccatores. vt pz.j.q.j.ꝓphetauit.7.c.dedit.7.c.mlti.cũ si. Et ad iura que innuũt ꝓriũ pot dici ꝙ loquũt de nõ toleratis.et vide ad mãz qđ no.in.c.q̃to.de ꝓsue.7 ī.c.vĩa.d loca. vbi p do.an.vbi etiã tetigi qđ ꝑus dixi.s.gesta tolerãda rõne publici officij.limitat cal.ß nisi is i cuiᵒ fauoꝛẽ actus ille publici officij gestus fuit sciebat faciẽtem ex cõicatũ 7 volũtarie sibi cõicauit in actu illo.tũc.n. licz cõi opinioni haberet ꝓ nõ excõicato 7 actus in se tenet ꝓpter cõem opi.iustũ ẽ tñ ꝙ irritet ī odiũ volũtarie suscipientis a tali scient vt puniat ī eo in quo peccauit j.q.j.sic̃ epi.cũ ꝓcoꝛ.7 d cle.ex.mi.postulasti.cũ si.7 nõ ß dictũ qđ sequit ß do.an.7 dico ꝙ ß fuit originalit opi.Jo.an.post Jo.de deo.in.c.dilectᵒ.ij.de ꝑben.vbi dixit nõ valere impetrationẽ illiᵒ q̃ sciẽter impetrauit ī iudicẽ excõicatũ lz occultũ.facit.c.si bñficia ꝑal.7.c. int cetera.e.ti.7 dic ꝙ ß casu scia istus ifecit actũ ipso facto qꝛ agebat rẽ ꝓ ꝑuato int'esse 7 nõ exercẽdo publicũ offiñ.Qui aũt exerceret actᵒ publici officij ī eũ quẽ sciebat excõicatũ tũc valet actus lz veniat irritãdus.7 ß casu ꝓcedit opi.cal.Et ꝙ hoc dixit ipe ī dicta disputatiõe ꝙ collatio bñficij facta ꝑ excõicatũ occultum ei q̃ sciebat illũ excõicatũ tz mero iure rõe publici officij ꝓferẽtis tñ iste cui facta est collatio porit ꝑuari illo bñficio vt puniat ī eo ī q̃ dliquid.pticipauit.n.cũ ꝑsona ꝓhibita.7 ī actu ꝓhibito. Et no.ß vltimũ ad qđ adduco dictũ Jnno.ī.c.j.de scisma.vbi nõbiliter dicit ꝙ q̃tũcũq̃ excõicatᵒ tolerẽt dũmõ ꝓbari possit ꝙ sit excõicatᵒ si vocat aliquẽ ad ordinẽ vel alia sacra pt ei dici nõ recipiã ß a te qꝛ es excõicatᵒ vñ tibi pticipãdũ nõ est.7 ß est ltima cã appellandi si ꝑlatus eum compelleret.secus dicit in alijs puta ī infamibus in irregularibꝫ 7 in silibus.Nam contra eos nõ esset talis exceptio admittẽda.s. nõ recipiam ß a te quia tu es irregularis qꝛ sufficit ꝑm eũ ꝙ tolerẽt.viij.q.iij.c.nõne.rõnez diuersitatis assignat quia excommunicato communicari nõ põt sine ꝑiculo sed in alijs secus.Idem ꝙ in excommunicatis dicit in simoniaco in ordine 7 notorio fornicatore.7 ß ea rõne qꝛ ab eoꝝ obediẽtia sua auẽte lz recedere.xxxij.di.§.vez. No.singulr ß sed vide qđ dixi in.c.vĩa.de coha.cle.7 no.ex ꝑdictis vitãdũ ee excõmunicatũ etiã occultũ lz sit ꝓprius ꝑlatᵒ.Qz d ß vltio vide qđ le.7 no.ī.c.cũ nõ ab boie ꝑmo rñso.de sen.ex. Predicta dico ꝓcedere qñ tolerat is q̃ alꝫ hz ptãtez 7 publicũ offiñ lz infectũ pp excõicatiõem. Quid aũt si nullã ptãtẽ hz ß ẽ intrusus tñ cõi opiniõe hi ꝓ ꝑlato an valeãt ꝙ eũ gesta.vide notãter ꝙ Jnn.in.c.nihil est de elec.7 qđ le.7 no.ī.l.si vrbana.ff.de cõdi.ide.7 aliqd ꝙ Jnn.ī.c.lris.de resti.spo.7 quod dixi ī.c.grauis.e.ti. 7 ß sufficiãt q̃ ad istũ articulũ Blo.ij. colligit.ar.ꝙ lris epi credit Jnn.vĩ colligẽ ꝓriũ ar.s.ꝙ nõ credatur Ad qđ.n.mãdaret inq̃ri si crederet. Jo.an.dicit posse dici ꝙ mãdat inq̃ri nõ de excõicatõe. de q̃ cõstabat ß de publicatione de qua nõ ꝓstabat.vel põt dici iudicio meo ꝙ pape nõ ꝓstabat d lris allegatis iõ mandat inq̃ri. Vel dic ꝙ erãt lre testimoniales nõ aũt ꝓmulgatorie.7 d mã dic vt plene dixi ī.c.post cessionem.de ꝓba. Quero q̃ poterat eẽ alia cã nullitatis de q̃ papa mãdat inq̃ri. Bl.iñ.ponit multa exẽpla quoꝝ aliq̃ nõ conueniũt lre. Et primo dicit puta qꝛ electa fuisset

excõicata vel ꝓ simoniã electa vel alꝫ isufficiẽs. certe ℔ exẽpla nõ sũt bona q̃ ad tex. qm̃ si tex. intellexiſſ ꝫ de vitio ꝓcernẽte ꝓsonã nõ mãdaret amplius inquiri de electõe cũ eẽt perẽptũ negociũ ꝑncipale. Itẽ ℔ nõ agit ꝺ causis infrigẽtib electoꝝ ℔ ꝓcessũ ꝛ sniam. Ex ℔ infertur ꝙ nec sequẽs exẽplũ ꝺ forma ĩ electiõe nõ seruata ꝓuenit lĩe ꝛ hodie ĩ electõe monialiũ nõ ꝑuat forma. c. qꝛ ꝓter de elec. ℔. c. indẽnitatib. de elect. li. vj. iõ tene qꝺ sequit in glo. qꝛ forte obijciebat ꝙ nõ fuerat ꝑuat ordo iuris in iudicio. Op. ĩ eo ꝙ papa mandat cassari sniam latam a publico excõicato vĩ. n. ꝙ sit ipso iure cassa ꝛ irrita qꝛ excõicatus ẽ suspensus a iurisditiõe. ꝛ ꝓ ꝑns nõ ꝑt aliq̃d attẽtare valide qꝺ sit iurisditiõis ad ℔ qꝺ le. ꝛ no. ĩ. c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. ꝛ. c. veritatis. de do. ꝛ ꝓtu. ꝛ in. c. pastoꝛalis. j. ꝺ ap. So. glo. vt arbitroꝛ metu ꝓ̃ij exponit tex. ĩ verbo cassata. i. cassa ꝛ irrita nũciata. ꝛ sic exꝑsse sentit talem sniam eẽ nullã. Et idẽ sẽtit. j. e. cũ dicit nulla in excõmunicatũ põt cadere iurisditio. Idẽ voluit Inno. ℔ ꝙ exponit tex. ibi infirmandã. i. in infirmã nũciandã Et idẽ ꝫ glo. in. c. sciscitat⁹. de rescrip. ꝛ. c. exceptionẽ. de excep. ꝛ in. l. j. C. de iur. et fac. igno. ꝛ ꝓbat a ꝓ̃io sensu in. c. fi. de cle. ex. mi. vide gl. xxxij. q. j. in sũma. ꝛ in. c. audiuim⁹. ea. cã ꝛ qõne. et ℔ incũctanter reneas. Nã si iurisditio eius est suspensa ñ valet qꝺ agit. ꝺ. c. veritatis. Ex data clandestinitate valet actus ꝓter publicã vtilitatẽ rõne publici officij vt ℔ ꝛ in iuribꝫ allegatis. Et ꝑ ℔ declarat sequẽs ꝓticula glo. in eo ꝙ collogit sniam retractari detecto impedimẽto. Et statim opponit de multis iuribꝫ ꝺ q̃lꝫ ꝓbatur ꝓ̃rium. dicendum est. n. ꝙ ℔ impedimentũ erat publicũ. ꝛ sic snia fuit ipso iure nulla. sec⁹ si fuisset occultũ qꝛ tũc nõ retractaret snia vt in ꝓ̃ijs. ꝛ ℔ a ꝓ̃io sensu.

Ulterius gl. opponit ĩ eo ꝙ retractat seu vitiat ℔ snia ex vitio vnius iudicis dũtaxat. vñ ob. l. j. ff. qꝺ cũ fal. tu. vbi dĩ ꝙ si verus ꝛ falsus tutoꝛes intꝛponũt auctoꝛitatẽ sustinet actus ꝓter vꝫ tutoꝛẽ. Ad idẽ. c. cũ vinto. de elec. vbi habiles ꝛ inhabiles sil elegerũt. Soluit glo. ꝙ delegat, dat iurisditio vt oẽs sil ꝓcedãt ita ꝙ exercitiũ nõ cõpetit insolidũ ꝑ parte. iõ ex defectu vnius vitiat in totũ q̃cq̃d oẽs agũt. vt ĩ. c. vno delegatoꝝ. de of. dele. ꝛ ad ꝓ̃ia gl. formalꝛ nõ rñdet. Sed tu dic vt plene no. in. c. cũ sup abbatia. de of. dele. ꝛ spalꝛ ad. ꝺ. l. j. dic ꝙ tutoꝛes bñt ptãtẽ insolidũ. iõ q̃sq̃ vĩ interponere auctẽ melioꝛi mõ q̃ põt. Ad. c. cũ vintonie. dic ꝙ illi nõ erãt inhabiles q̃ ad se ℔ respcũ socioꝝ ꝺ cuius vtilitate ipi erãt ꝓuati. vñ ihabiles illos admittendo videnꝫ illos habilitasse. vt ibi no. Altio ex gl. q̃ro q̃re tex. ponit illã dictionẽ suspẽsiuã ibi interim ꝛc. Triplex dat solutio ꝑm doc. Pria vt exponat interi i. pẽdẽte illi⁹ administratiõe cui debuit fieri resignatio subtractoꝝ. vt bĩ ĩ. c. cũ dilecta. ꝺ rescꝛ. Scda vt habeat respect⁹ ad appellatiõis pẽdẽtiã. Tercia ꝙ ℔ excipiebat ꝓ ꝓcuratoꝛẽ dñi ꝺ excõicatiõe. vt sit sẽsus ꝙ pẽdẽte illa cognitõe iteri isti cognoscãt de viribꝫ snie. ꝛ i ℔ nõ ẽ vis q̃ opinio teneat. An aũt ꝙ ℔ dĩ de excõicatiõe bẽat locũ ĩ suspẽsiõe maioꝛi: credo ꝙ sic ꝑ. ꝺ. c, cũ dilect⁹. ꝛ qꝺ ibi no. ꝺ cõsue. ꝛ. c. si celebrat de cle. ex. mi. a ꝓ̃io sensu ℔ sufficiãt.

Quanuis. Ponit reglam ꝛ duos casꝰ exceptoſ. pm⁹ ĩoi ei tñ. secũ dus ibi ac illi. Et ꝑt sic sũmari Res inꝛ alios iudicata alijs nõ nocet. fallit ĩ eo q̃ passus ẽ illum litigare cui scꝺo loco cõpetebat actio vl defẽsio vl a q̃ cãꝫ ĩ iure iudicato hũit. ℔ decre. de se hꝫ subtilẽ ꝛ lõgã mãmitar cõpẽdiose loq̃ q̃ztũ potero. Et ꝑ ꝓseq̃t reglam. scꝺo casus exceptos tã ĩ ter. q̃ꝫ ĩ gl. Quero g̃ ꝑ ꝺ rõe regle. So. dic ꝙ rõ regle ẽ nãlis. nãvni ꝑ alterũ nõ ꝺ iniqua ꝓditio afferri. Itẽ res disposita ad certũ finẽ ñ ꝺ aliũ effectũ opari. cũ. n. snia sit dicta inꝛ litigãtes sit per coꝝ iure nec sit ibi discussũ de iure tercij. nec etiã ꝺ alterius iure licuit sine mãdato disceptare merito snia nõ ꝺ aljs q̃ nõ fuerũt ĩ initio obesse. ꝓcordãtias plurimas hẽs in ꝑn. glo. Preterea cũ agẽtẽ de iure suo non valeã a iudicio remouere indignũ eẽt si ex facto suo ñ ꝓiudicium generaret qꝛ res q̃ culpa caret in damnum vocari nõ cõuenit. in. c. ij. de ꝓsti. ꝛ hãc rõnem vĩ reddẽ tex. in. ꝺ. l. sepe. ℣. cũ aũt Scꝺo q̃ro qꝛ ℔ dat regula ꝙ res iudicata nõ ꝺ aljs nocere nũq̃d saltẽ possit prodesse: dic ꝙ nõ. vñ sic reglr aljs nõ nocꝫ ita nec ꝓdest vt ꝓbat in. l. res inꝛ alios. C. q̃bus res iudi. nõ notat.

Tercio quero an ℔ regula vt res inter alios iudicata nemini noceat vel ꝓsit ꝓcedat indistincte q̃ ad oẽ ꝓiudiciũ vel ꝓmodũ dic ꝙ ꝓcedit respectu pleni ꝓiudicij seu cõmodi. Nam ꝓdest seu nocet quo ad ꝑsũptionẽ exquo tangit ius abñtiũ. vt no. gl. ꝛ bar. in. l. si duo. ff. de iureiu. ꝛ. in. ꝺ. c. dilectus. ij. de ꝓsmo. ꝛ. c. interrogatũ. ij. q. v. ꝛ dixit bar. in. l. admonendi. ff. de iureiu. ꝙ facit semiplenã ꝓbationẽ qꝺ est notãdũ. ℔ tñ ego relinquerem arbitrio iudicis q̃ ℔ arbitrabit ꝑm ꝙ snia tangit ius abñtium. ꝛ bñ facit tex. in. ꝺ. l. si duo patroni. iũcta. l. iij. ff. de testi. ꝛ vide lapũ allegatione. liij. ꝛ ℔ seqt Bar. ꝛ ꝺo. an. ℔. Quarto q̃ro q̃d de aljs actis cause vt attestationibꝫ ꝛ silibꝫ: dic ꝙ idẽ in eis ꝙ in snia. regulant. n. ꝑm sniam. vñ quibꝫ ꝓdest vel nocet snia ꝓsunt vel nocent acta. ad ℔ ꝺo. tex. in. c. inter dilectos ℣. nec attestatiões. de fi. instru. no. Inno. in. c. cãm q̃. ꝺ testi. ꝛ no. in. ꝺ. l. sepe. in fi. ꝛ idẽ in ꝓfessiõe dicas. nõ. n. ꝓ iudicat ꝓfitenti nisi respectu interrogãtis vt est tex. notabilis. in. l. fi. ff. ꝺ interro. acti. vide tñ circa ℔ ꝙ nota. Inno. in. c. qualiter ꝛ q̃n. ij. de accu. ꝛ. c. ꝓ inq̃sitiõem de elec. ꝛ qꝺ dixi in. c. fi. de ꝓfes. Quinto q̃ro q̃lit ꝺ ꝫ intelligi illa regula res inꝛ alios acta ꝛc. So. dic ꝙ ꝓcedit sine neut illoꝝ de q̃ꝫ ꝑiudicio vel cõmodo agit. fuerit in iudicio ℔ res fuit prius iter alios gesta sine alter eoꝝ fuit ĩ iudicio litigãdo cũ alio. nã gestũ ꝑ me cũ aliq̃ reliqs q̃ nõ fuerũt ĩ iudicio nõ ꝓdest nec ꝓ nocet. vt. C. res inꝛ alios acta. ꝑ totũ. ꝛ. l. luti⁹. ff. de bis q̃ no. infa. ꝛ. c. cũ olĩ in fi. de cau. pos. ꝛ ꝓpri. cũ si. ꝛ ꝓcedit regula etiã si cõsanguineus meus litigasset de iure meo. Nõ. n. mihi nocet nisi ratũ habeã. vt. l. j. C. q̃ꝺ res iudicata nõ nocet. ꝫ. n. ius admittat cõsanguineũ ad agendũ ꝑ cõiũcto cautione debita. vt in. l. ℔ ꝛ be. ff. de ꝓcu. ꝛ canõnulli. in fi. ꝛ. c. ex pte decani. de rescrip. nõ tñ ꝑ ℔ facẽ illũ ꝓcuratoꝛẽ. vt dicit tex. notabilis in. l. iij. ff. iudi. solui. Ex cõsanguineus obligat se factoꝝ ꝙ ꝓ̃iũcta ꝑsona ꝑ qua agit habebit iudiciũ ratuꝫ. Sexto q̃ro an ꝓcedat regla ℔ posita si scio aliquẽ agẽ noie meo et ñ ꝓdico: So. aliq̃d tãgit ℔ Inn. ℔ pleni⁹ ĩ. ꝺ. c. ex pte decani. ꝛ dic vt ibi dixi. ꝛ. j. aliq̃d subjciã. Septio q̃ro q̃dã fuit accusat⁹ de homicidio ꝛ iniuste ꝓuict⁹ vel cõfessus fuit coꝛporalꝛ punit⁹ tãdẽ reperit ꝙ nõ fuit ipe ℔ semꝛomi⁹ nũq̃d semꝛoni⁹ debeat decapitari seu vt delictũ meret alꝛ puniri: dic ꝙ sicꝫ reglã ℔ positam res inꝛ alios acta. ꝛ vĩ exꝑsse quasi in tꝛminis nꝛis in. l. q̃ ꝑuum. de inter. acti. Nec ob. si dicat ꝙ ĩ istis crialibus snia facit fidem q̃ ad oẽs. vt. l. eũ q̃. §. i populariꝫ. ff. ꝺ iureiu. qꝛ res inter alios acta nõ ꝺ patrocinari malefactoꝛi. ad ℔. l. denũciasse. §. q̃rit. ff. de adul. ꝛ qꝺ no. Li. ĩ l. j. C. q̃ accu. nõ pos. ꝛ ℔ exꝑsse firmat bal. in. l. res inter alios. C. q̃bus res iudi. nõ nocet. in fi. ꝛ facẽ optĩe qꝺ le. ꝛ no. in. c. ij. de pur. vul. qꝺ bñ nõbis ꝛ ℔ sufficiãt q̃ ad regulã ℔ positã. Nemo nũc ad casus exceptos. ꝛ ꝓmus est cũ is cui ꝓmũ de ea re actio vel exceptio cõpetebat de ea re sustunuit sequẽtẽ agere. Pro cuiꝰ declaratiõe ꝓmo quero qñ actio vel defensio ꝓmo loco alicui cõpetere dicat. So. breuiter dico ꝙ ad eũ cõpetit ꝑ loco actio vel defensio cuiꝰ est ius vel res in iudiciuꝫ deducta seu de cuiꝰ ꝓiudicio ꝓncipalꝛ agit. Ad eũ ℣o q̃ põt aliqꝺ interesse vl ꝓiudiciũ saltẽ facti ꝓtendẽ dĩ scꝺo loco competere. et potest instrui ex notatis in. c.

cū deputati. de iudi. z varia exēpla potes colligere ex. d. l. sepe. Prio ī debitore q̄ hz pignus obnoxiū z creditore. nā vbi ꝓtendit de ꝓprietate seu dño rei pignorate cū ē cio actio vel defensio p̄ loco spectat ad debitorē qm dñiū illi⁹ rei ad eū ptinet. z piculū ad eū spectat p̄ncipal'r q: illa re euicta ipe tenet creditori ꝓsonalit. l. creditor q̄ nō idoneū pignꝰ. ff. si cer. pe. z pōt agē creditor pignoraticia ꝯ debitorē. vt in. l. tutor. §. ꝯriū. ff. d̄ pig. ac. Ad ipm ꝛo creditorē spectat actio vl defensio secūdario respcū hypothecarie quā hz Sed o pt poni exēplū ī marito z socero seu vxore respectu rerū dotaliū. nā actio seu defensio p̄ loco ptinet ad marituz q: i eū transiuit dñiuz rerū dotaliū ꝓstante mrimonio vt in. l. dce ancillā. C. de rei ven. ad socerū ꝛo seu vxorē ptinet sc̄dario saltē defensio pp piculū euictionis. Idē pōt dici in emptore z vēditore z silib. Sed o q̄ro q̄re in h̄ casu p̄iudicat res int' alios acta: Io. tex. ī. d. l. sepe. pōit rōnē q: cū disputet de re ad me p̄ncipal'r ptinēte z possū remouē litigātē a iudicio seu ī me assumere iudiciū seu ꝓtestari q̄d nō intēdo vt litiget ī mei p̄iudiciū z taceo video: ꝓsentire z sic ille vl litigare cū volūtate mea. vt. j. h̄ lati⁹ subijciā. Et p hāc rōnē glo. z bar. in. d. l. sepe. impugnāt illud exēplū d̄ debitore patiente creditorē agē q: creditor pōt agere hypothecaria ēt inuito debitore. vt. l. cū notissimi. C. de p̄scp. xxx. vel. xl. an. Io dicūt q̄ p̄cedēs rō nō vēdicat sibi locū in debitore ꝑ in eo assignāt aliā rōnē videlz q̄ exq̄ debitor pignoravit rē vl suo creditori dedisse ptātem agē di hypothecaria in qua venit ꝓbandū dñium debitoris. iō ipi debitori scienti fit p̄iudiciū. Sz d. an. nitit saluare illam rōnem etiā in debitore dicens q̄ lz creditor nō possit impediri a debitore suo q̄ minus agat hypothecaria ingꝛtū assumit disputationē sup ꝓprietate q: defensio p̄mo loco ad eū spectat. pōt tn̄ i se assumē iudiciū ꝓprietatis z ipedire debitorē d̄ ipo disceptare exq̄ parat⁹ ē assumē iudiciū nec hz d̄ q̄ ꝓquerat' creditor exq̄ debitor vult eū defendere fideliter poterit tū sibi assistere creditor ne colludat. ar. in. l. si supecta. ff. d̄ inoffi. testa. z h̄ mihi satz placet cū h̄ velit tex. apte. ī. d. l. sepe. Preterea dico q̄ cū possit sibi ꝓuidere ꝓtestā do in iudicio q̄ nō intendit q̄ ille sibi p̄iudicet si omittit vl ille litigare ex suo ꝓsensu. nā tex. iste loq̄t' cum is ad quē p̄ loco ꝓpetit actio patit' sequētē agere ꝑ p illā ꝓtestationē satis apparet de sua ꝯria voluntate. ad h̄ l. si debitor. §. j. ff. q̄ mo. pig. vel hypo. sol. z. l. sicut. §. n̄ vl. ff. e. ti. z q̄d. §. dixi de debitore patiente creditorem agere ꝓcedit ꝼm glo. nīam post mediū ꝼm lr̄az pisanā z in hoc habuit glo. respectū ad pādectas antiquas in q̄bus sunt originalia legū q̄ pādecte olim erāt pisis. bo die ꝛo sunt florentie. z ibi illas vidi. ꝑ alia lr̄a in. d. l. sepe. hz o ꝓpositū. s. qñ creditor patit' debitorem eripiri d̄ ꝓprietate pignoris vt faciat sibi p̄iudiciū in ista hypothecaria si debitor succubuit sup ꝓprietate. ꝑ hz istā lr̄am ob. l. si supat⁹. ff. de pig. z. l. p̄ses. C. e. ti. vbi inuit q̄ iudiciū agitatū cū debito nō nocet creditori ꝑ glo. ista dicit q̄ tenendo istā lr̄am posset rn̄ deri q̄ loquūt' qñ ignorāte creditore debitor litigauit Sz tūc aduerte. nā cessat in creditore rō. d. l. sepe. tū q: ad creditorē nō spectat actio vel defensio p̄mo loco sup ꝓprietate dñq. vt. §. dixi ꝑ ad ipm debitorē. Itē nō pōt creditor ꝓhibere debitorē eripiri sup ꝓprietate pignoris. quare plus placet mihi p̄cedēs lr̄a vt loq̄tur ī debitore patiētie. fateor tn̄ q̄ z alia lr̄a ē ꝛa ī se. vt pz ī. l. p̄ses pal. vbi dī q̄ tn̄ ī duob⁹ casib⁹ iudiciū agitatū cū debitore nō nocet creditori in sua hypothecaria. p̄m⁹ ē cū pōt vocere d̄ collusiōe debitoris. sc̄s cū nō cā cognita fuit ꝓdēnat⁹ ꝑ forte pp suā ꝓtumaciā. z puto q̄ regulariter fiat sibi p̄iudiciū nō p rōes p̄dictas. ꝑ p id q̄d h̄ ꝑ ijcit' ī sc̄o casu excepto q: s. passus ē eū a q̄ cāz hūit eripiri. exq̄. n. scimit debitorē suū a q̄ habuit ius pignoris expiri de ꝓprietate pignoris z sibi nō resistit nec fuit ꝓtestatus de iure suo vl de voluntate sua fuisse litigatū Et p h̄ pōt iudicio meo recte poni exemplū in sc̄o casu in tex. excepto vt inter p̄mū z sc̄m casum notet' h̄ diuersitas videlz vt p̄mus casus ꝓcedat qñ is cui primo loco competebat actio vel defensio p̄misit sequētē agere. sc̄s ꝓcedat qñ nō cōpetebat sibi p̄mo loco actio vel defēsio sed p̄misit agere illū a q̄ causam habuerit. Exquo. n. actor suus disputauit de suo iure et iste tacuit vl egisse cū suo ꝓsensu. Et in h̄ loq̄t' tex. iste magis specifice q̄ ꝑ in. d. l. sepe. nā ibi solum excipit' p̄mus casus z h̄ ꝓsideratio plus mihi placz q̄ ꝑ dictū do. an. discentis q̄ in effectu est vnus casus exceptus q: prim⁹ casus ē rō sc̄i q: nō ad actorem ꝑ ad successoreꝫ spectat p̄ loco actio vel defensio ꝛc. Sz ꝓfecto p̄m h̄ papa inepte excepisset duos casus. Itē ego dedi tibi exemplum in creditore patiente ad quē nō spectat actio vel defēsio p̄mo loco. z tn̄ ꝓpter rōnem sc̄i casus fit sibi p̄iudiciū. Et p h̄ hēs etiā sc̄m casū declaratū z exēplificatū Sz añq̄ descendā ad alios casus vltra tex. q̄ro an sit indistincte verū q̄ sn̄ia lata ꝯ creditorē p̄iudicet debitori scienti z ecōuerso: Io. p̄ respectu creditoris distingue sic post bar. in. d. i. l. si supat⁹. q̄ aut debitor fuit victus añq̄ pignori rē traderet z indistincte sn̄ia nocet creditori q: nō potuit plus iuris ī aliū trāsferre q̄ ipe hēret. vt in. c. nup. de do. post di. re. z. l. traditio. ff. de acq̄. re. do. z ꝛsolutio iure auctoris ꝛsoluit' ius successoris. vt in. l. lex vectigali. ff. d̄ pig. Aut p̄mo obligauit z postea fuit victus. z tūc aut creditore ignorante z sibi nō p̄eiudicat. vt in. d. l. si superatus. ꝼm cōem intellectū. aut creditore sciente z tūc aut sn̄ia fuit lata ꝯ debitorem ꝓtumacē z creditori nō p̄iudicat. vt ī. d. l. p̄ses. C. de pig. ꝼm vnā lec. z ar. in. l. papianus. §. meminisse. ff. d̄ inoffi. testa. aut debitore p̄nte z tūc p̄iudicat' creditori. vt in. d. l. sepe. ꝼm vnā lec. z in. d. l. p̄ses. arguendo p locū a spāli. Illud aūt q̄d dictū est de sn̄ia lata ꝯ debitorem cōtumacē intelligit no. bar. qñ pass⁹ ē cām eo cōtumace liquidari. tunc. n. magis ꝓpter ꝓtumaciā q̄ ꝑ malā cām habuerit vl succubuisse. sed si totā cām tractauit pn̄s z allegatiōib⁹ interfuit lz in ipo actu sn̄iandi fuerit cōtumax putat ipe q̄ sn̄ia p̄iudicet creditori quia eius pn̄tia nihil tūc fuisset opata. vt. l. si rē. §. fi. ff. de euicti. z no. hoc dictū q: facit ad multa z allego in simili Inno. in. c. rainaldus. de testa. parum post p̄inci. Predicta vera nisi debitor p collusionem succubuisset. vt in. d. l. p̄eses. z h̄ d̄ primo. Respectu ꝛo debitoris distingue sic post bar. in. d. i. l. sepe. q̄ aut creditore agente fuit reus absolutus q: nō valuit obligatio pigꝛis vel alia cā non ꝓcernente dominiuz z tunc indubie nō p̄eiudicat debitori. arg. in. l. cum queritꝫ. cum seqn ti. ff. de excep. rei iudi. z in. c. fi. de cā pos. z ꝓprie. Idem si succubuit creditor q: nō ꝓbauit d̄ dominio debitoris. nam debitor poterit postea agere rei vendicatiōe quia ad alium finem fuit quesitum de dominio in p̄mo iudicio q̄ ꝑ in secundo. q: in primo ad effectū hypothecarie nunc vere directe agitur de dominio ideo nō obstat debitori exceptio rei iudicate. d. l. cum queritꝫ. et. d. c. fi. z q̄d no. in. l. iulianus. ff. de condi. inde. in gl. magna. aut succubuit q: reus assumpsit in se onus p̄obā di z ꝓbauit se dominū et tunc p̄eiudicat debitori scienti z hoc casu ꝓcedat. d. l. sepe. z iste tex. z ꝑ hoc tex. in. d. l. sepe. dum p̄esupponit q̄ agebatur de ꝓprietate pignoris. Item predicta vera si plene fuit cognitus de proprietate pignoris seu d̄ dominio alꝫ secus. arg. in. l. a diuo pio. §. si super rebus. ff. de re iudica. z quod nota. in. l. vj. C. de ordi. cog. z. l. penul. ff. d̄ bis qui sunt sui vel alie. iur. nam dominium venit incidenter in hypothecaria ideo nō p̄eiudicat sn̄ia in eo q̄ venit incidenter seu p modum cause nisi prius de illo fuerit cognitū. vt no. in iuribus ꝓi. allegatis. et dixi in. c. cum

ecclesia sutrina. ꝺ causa pos. ⁊ ꝓprie. Ex his infert bar. non sufficere ꝺebitorem scire ꝙ creditor agat hypothecaria nisi etiam sciat reum assumpsisse onus probandi se ꝺominū. quia vt patet ex p̄dictis in hoc secūdo casu fit sibi p̄iudiciū ⁊ nō in p̄mo. sed in creditore cōuento satis ē ꝙ sciat litē motā q⁹ disputaꝫ ꝺe ꝺominio p̄ncipaliter ⁊ ꝺando sibi pignus videt sibi p̄misisse ꝺefensionē. Adde ad p̄dicta aliā limitationē bonā quā ponit Jnno. in. c. ſb̄orta. s. eo. vbi ꝺicit ꝙ nō sufficit quē scire litē motā ad b̄ vt sibi in iure suo p̄iudicet nisi etiā sciat sibi ius in illa re cōpetere. Pro b̄ q⁹ ignorās non videt ꝓsentire. l. si mulier. ff. ꝺe inoffi. testa. xxxviij. ꝺi. placuit. Ex q⁹. s. posui exemplū i emptore ⁊ ꝺēditore ⁊ marito ⁊ vxore seu socero. vt factū actoris p̄iudicet successori. ⁊ ponit etiā tex. in. ꝺ. l. sepe. ⁊ glo. b. An hoc sit verū simpliciter aduerte si actor puta ꝺenditor vel vxor seu socer assumit ꝺefensionem super ꝓprietatem rei ꝺēdite seu in ꝺotē ꝺate marito seu emptore sciente indubio fit ei p̄iudiciū si actor succūbit. vt b̄. et in. ꝺ. l. sepe. Sed ꝺubiū est cū vxor seu ꝺēditor agit. et vī ꝙ tūc nō fiat p̄iudiciū marito vl̄ emptori q⁹ cū isti nō habeāt actionē cū ꝺominiū sit translatū iā in maritū et emptorē. ergo agere nō potuerūt q⁹ sine actōne nemo experit. l. si pupilli. §. videam⁹. ff. ꝺ nego. ges. ⁊ ꝺ iudi. c. examinata cū si. Jtē si vxor vel ꝺēditor agit ⁊ succubuit satis regulariē succubuit q⁹ nō p̄ot ꝓbare se ꝺominū. g̃ nō ꝺ⁹ p̄iudiciū generari successori vt marito seu emptori habēti ꝺominiū. et hāc ꝙtē vī tenere glo. i ꝺ. l. sepe. ⁊ ad illū tex. q̄ ꝺicit ⁊ p̄supponit ꝙ isti p̄nt experiri. ꝺicit ꝙ illud verbū ponit ibi ꝓ ꝺefendere ⁊ ita sentit glo. nīa b̄ modicū an finē. Sed finaliter b̄ glo. ⁊ Jnno. tenēt ꝓriū ꝺicentes ꝙ l⁹ ꝺe iure isti non possint agere tū satis est ꝙ ꝺe facto egerūt nec fuerūt p successores reuocati. nā b̄ ipo ꝙ passi sunt vī ex volūtate eorū iudicatū ideo eos p̄iudicat sīa lata cū eor actore. ⁊ ꝓ b̄ iste tex. in scḋo casu q̄ loquit indistincte. ⁊ tex. in ꝺ. l. sepe. in ꝛ. tu autē vbi fit mētio ꝺe actiōe ⁊ ꝺefensione. Bar. in. ꝺ. l. sepe sic distinguit ꝙ aut ꝺēditor me⁹ agit vel ꝺefendit meo noīe ⁊ tunc sīa lata ꝯ eum mihi nō p̄iudicat siue fuerim sciēs siue ignorās nisi ratū habeam. vt in. l. j. C. qui. resiu. nō no. rō est q⁹ b̄ casu iste agit ꝺe iure qꝺ meū ē nō ꝺe eo qꝺ mecum habeat. ⁊ sic cessat rō posita b̄ et in. ꝺ. l. sepe. ꝓhibere. n. videor exq̄ iutiliter gerit negociū meū qꝺ apparet ex eo q⁹ victus est. l. iij. §. in hac. ff. iudi. sol. Mihi b̄ dictū nō placet q⁹ si scio illum agere noīe meo ⁊ nō ꝓhibeo videor sibi ꝺare mandatū. Aut insurgit p̄sumptio ꝙ habeat mādatum. vt insti. ꝓ quas pso. agere po. no. Jnno. in. c. ex pte ꝺecani. ꝺe rescrip. ⁊ ibi plene ꝺixi. nec verū ē ꝙ agēdo noīe meo inutiliter agat q⁹ si boc esset nō admitterent iura cōsanguineū ꝓ cōsanguineo nec ꝺebēt inspici euētus q⁹ satis est ꝙ bñ incepit. l. sed an vltro. ff. ꝺe nego. ges. Jtem fauore iudiciorū ꝺebem⁹ interp̄tari. vt. s. ꝺixi. Jtem regula est ꝙ tacens habet ꝓ cōsentiente exquo p̄ot impedire actū qui geritur ⁊ nō impedit. vt no. in. l. gaius. ff. ꝺe pig. ac. ꝺixi plene in. c. nōne. ꝺe p̄sump. quare puto ꝙ siue actor me⁹ siue alius agat noīe meo ꝓ iuribꝫ meis ⁊ ego scio ⁊ nō ꝓtradico videor tacite ꝓsentire ⁊ ꝺare sibi mandatuꝫ vel insurgit p̄sumptio mandati. Redeo ad ꝛba bar. aut actor me⁹ puta ꝺenditor vel socer agit suo noīe nō exprimendo ꝙ ꝺenꝺiderit vel in ꝺotem ꝺederit ⁊ tūc aut sententia simpliciter fuit lata ꝯ eum q⁹ nō est ꝺn̄s ⁊ tūc b̄ sententia nō nocet successori q⁹ verū est ꝺicere ꝙ illo tpe actor nō erat ꝺomin⁹ q⁹ iam in aliū transtulerat ꝺominiū ⁊ sic emptor agendo ꝓ ꝺominio suo nō venit ꝯ p̄orē sīaꝫ. imo approbat illā ꝺicēdo ꝙ actor nō erat ꝺomin⁹ b̄ ipe. ⁊ b̄ casu p̄ot ꝓcedere ꝯtia opinio. aut ꝓnūciatum fuit rem nō esse actoris adiecta cā q⁹ ille a quo actor habuit p̄sillā rem alteri ꝺonauit. vel quia reus cōuentus ꝓbauit illam rem esse suam et tunc p̄iudicat emptori ⁊ viro scienti causam super hoc agitari. ⁊ procedat hoc casu opinio Jnno. ⁊ glo. nostre requirit tamen Bar. ꝙ emptor seu maritus sciuerit ꝙ ꝺe suo ꝺominio ageretur sicut. s. ꝺictum fuit in ꝺebitore. Jn actore ꝛo ꝺefendente sufficit ꝙ successor sciuerit illuꝫ esse cōuentum super ꝺominio quia illico disputaꝫ ꝺe iure suo ideo ꝺebet obuiare si vult euitare p̄iudicium oportet ergo in sententia vt alteri inferat p̄iudicium ꝙ ille primo loco habeat actionem vel ꝙ p̄miserit suū actorem agere ⁊ ꝙ fuerit discussum ꝺe suo iure et hoc sciuerit. Jtez ꝙ sciuerit sibi ius in illa re competere. vt s. ꝺixi. ⁊ per hoc habes ꝺeclaratuꝫ tex. ⁊ glo. in verbo. Jtem fallit vsqꝫ ad fi. tex. que solum tendit ad ꝺeclarationem tex. Nunc veniam ad casus exceptos extra tex. ⁊ quero nūquid sint aliq̄ casus in quibus fallit regula in tex. posita: Do. glo. nostra in prima parte ꝺicit ꝙ sic. ⁊ ponit septem casus. Ego incipiam ab vltimo tanqꝫ a faciliori ⁊ ordine retrogrado veniam ad primum quem mihi reseruo in vltimo tanqꝫ difficiliorē. Primus igitur casus est in. l. ij. C. ꝺe cōmuni rerū alie. vbi habetur ꝙ si fiscus habet rem cōmunem cum priuato potest ratione partis ꝺenꝺere totam nec potest priuatus reuocare ꝺenditionē etiam ratione partis licꝫ possit partē precij a fisco petere et sic nocet res inter alios acta. sed ꝺic ꝙ illud procedit ex priuilegio speciali fisco tributo. ⁊ idem ꝓbatur in. l. j. C. ꝺe ꝺen. reruꝫ fisca. cum priua. cōmuni. li. x. quod est notādum. secus autē est in rebus cum alio cōmunibus q⁹ tunc l⁹ quis possit ꝺenꝺere partē suaꝫ ꝓ indiuiso socio non requisito nō tamē per hoc p̄iudicare potest socio in parte sua. vt. l. j. C. cōi ꝺiui. Et per locū a speciali sing. no. ꝙ vbi fisc⁹ non habet cōmunionem in re priuati non potest illam ꝺenꝺere. ita sing. ꝺixit glo. in. ꝺ. l. q. et. ꝺ. l. j. ꝺe ꝺen. rer fisca. cum ꝓua. cōi. Ex quo infert ꝙ. l. bñ a zenone. C. ꝺe quadri. p̄scrip. que videt innuere contrariū ꝺebet intelligi quādo fiscus seu imperator credidit rem suā rōne possessionis quam habebat. tunc enim ꝺenditio facta per p̄ncipem tenet. ⁊ tūc nō ꝺebet infringi sed is cuius est res ꝺebet agere ad preciū contra fiscū. quod no. q⁹ multi errant i intellectu illius. l. Secūdus casus qñ quis habet rem cōmunē cum pupillo. vt in. l. si cōmunem. ff. quēadmodū ser. amit. vbi patet ꝙ siquis habet cōmunē fundum cum pupillo retinet seruitutē ꝺebitam fundo l⁹ illa non vtaꝫ. et hoc est ex ꝓsona pupilli. sicut enim nō currit p̄scriptio cōtra pupillum. vt l. fi. C. in qui. cau. in inte. nō est ne. ita nec cōtra maiorē habentem fundum cōmunem cum pupillo ⁊ sic ꝓꝺest res inter alios acta. sed ꝺic hoc ꝓcedere rōne indiuisibilitatis. vnde i indiuiduis quis cōsequit ꝓ socium qꝺ nō potest per se. ar. in. c. sacris. ꝺe sepul. ⁊ qꝺ le. ⁊ no. in c. ꝙmagnū. xxiij. q. iij. secus autē foret vbi p̄iudicium maioris esset separabile a p̄iudicio pupilli. argu. eorū que le. ⁊ no. in. c. cuꝫ venissent. ꝺe instī. in fi. Tercius casus in re indiuisibili ⁊ maioribus cōmuni. vt in. l. loci. §. si fund⁹. ff. si ser. ven. vbi patet ꝙ sīa lata ꝓ vno vel ꝯ vnum ex ꝺominis insolium ꝓꝺest et nocet alteri in re indiuisibili. puta in seruitute. simile qꝺ le. ⁊ no. in causa appellationis. vt in. c. vna sententia. j. ꝺe appel. vbi ꝺe hoc. ⁊ illud ꝓcedit vt ꝺixi rōne indiuisibilitatis Quartus casus in querela inoffi. testa. vt in. l. papianus. §. meminisse. ff. ꝺ inoffi. testa. vbi patet ꝙ siquis succubuit in querela inofficiosi testamēti perdit qꝺ ex testamēto illo cōsequi poterat ⁊ applicatur fisco. et sic sīa ꝓꝺest fisco l⁹ nō fuerit in iudicio. ⁊ hoc ideo quia sententia ꝺeclarat illum indignū legato merito fiscus potest illud idem tanqꝫ ab indigno auferre. talis enim effectus necessario resultat ex illa sīa. secus qñ sentētia p̄ot restringi ad certū effectū. Quint⁹ casus in cā filiationis. vt siqs ꝓnūciat filius ꝺ⁹ baberi ꝓ tali quo

ad oēs. vt in l. j. in fi. z l. ij. z iij. in ꝑn. ff. de li. agno. Adiuerte aut snīa fert' sup filiatiōe cū pīe z tūc pīudicat z facit fidē quo ad oēs agnatos z cognatos trahētes ius agnatiōis seu cognatiōis ex illo cōi parēte. z ꝟ casu loquunt' leges. s. alle. fuit. n. talis snīa lata cū legitimo cō tradictore. z idē est quo ad oēs respectu iuris z interesse publici. q: cū ltīmo ꝓtradictore lata fuit. Alijs vero q̄ nō sūt de cognatione nō pīudicat q̄ ad eor ꝑuatum interesse. q: quo ad illos pater nō esset legitim⁹ defensor. arg. hic. Illa em̄ qualitas declarata ꝓcernit certu genus ꝑsonaꝝ. s. illos de illa cognatione iō ad eos dūtaxat restringit'. Si aūt fuit lata snīa inter ꝑares puta inter cōsanguineos tūc illa snīa nō facit fidē q̄ ad alios q: respectu istor agit' de speciali interesse. iō snīa nō extendit' ad alios effectus. ar. ꝟ z in. d. l. sepe. ff. de re iud. z hoc in effectu voluerūt Ja. de are. z Li. in. d. l. ingenuum. ff. de sta. ho. sequit' Bal. in. d. l. res inter alios. C. q̄ res iu. nō no. Do. anto. hic z ꝑ Jnno. in. c. causam qui si. sint le. ¶ Et ꝑ hec infert' ad decisionez alterius questiōis. q̄d dicēdū in cā ltīmatiōis: Jnno. in. d. c. cāz. refert varias opi. Quidā dicāt q̄ valz solū inter illos inter quos snīatū est. vñ respectu vn⁹ posset iudicari legitimus z respectu alter⁹ cū quo postea agit' posset indicari illegitim⁹ z valeret vtraq; snīa. Alij dicūt ꝓriū vt. s. valeat quo ad oēs. Do. an. hic z ibi concordando dicit q̄ aut agit' ad ꝑuatū interesse z tūc ꝓcedat ꝓma opīo. aut respectu iurꝫ publici ita q̄ snīa n̄ est restrīgibilis ad certas ꝑsonas et tē facit fidem quo ad oēs. q: nō pōt esse legitimus. quo ad vnum z illegitimus quo ad alium. Hoc vltimum placet sed respectu primi mēbri dic q̄ aut fuit actū cū pīe z tunc idem dicendū q̄d. s. dixi in filiatione eadem rōne. aut cū pari z ꝓcedit illa opi. z hoc voluit Bal. in. d. l. res inter alios. Et idē dicit eadez rōne in snīa lata sup patria ptāte. Et idē dic q̄n snīa fuit declaratoria respectu rei. vt si fuit ꝓnunciatum instrm̄ falsum. de quo ꝑ Jnno. in. d. c. causam.

¶ Sextus casus in cā libertatis. nā si ꝓnunciat' q̄s ingenuus bī ꝓ ingenuo quo ad oēs. d. l. ingenuum. ff. de sta. ho. q̄d limitauit Jnno. in. d. c. cām q̄ fi. sint le. cū est cā ingenuitatis ex seruitute. ff. de li. cā. l. dini. secus si ex libertate diceret se ingenuū. ff. de inge. l. j. z l. patronū. z cū hoc dicto transit ꝟ Jo. an. Sed tu vide glo. in. d. l. j. que recitat hanc opi. quor̄dā antiquoꝝ z ponit aliam que vī verior q̄. d. l. j. z l. patronū. ꝓcedunt q̄n nō interuenit legitimus ꝯdictor. si aūt interuenisset legitimus ꝓtradictor puta dñs tūc snīa faceret indistincte fidem quo ad oēs. vt in. d. l. ingenuuz. z hanc opi. sentit ibi Bar. q̄ in hoc articulo sic distinguit. q̄ aut iudiciū est agitatum cū iusto cōtradictore aut non. Prīo cāu aut snīa declarat cum ingenuum z tunc facit ius inter oēs. vt. d. l. ingenuū. nisi detegat' collusio. vt. d. l. ij. ff. de collu. dete. Aut snīa declarat eū nō eē libertū vl̄ seruum alio agente z tūc nō facit ius quo ad alios. vt. l. dui fratres. §. j. ff. de lib. cā. z vide ibi bo. tex. ꝓpe fi. an sine ꝓtradictorio possit quis petere declarari se ingenuum z ꝑ Jnno. in. d. c. cām. ¶ Sexto casu principali q̄n in iudicio nō interuenit iustus ꝓtradictor. z tunc snīa nō facit ius. vt in. l. cū nō iusto. ff. de collu. de. z ibi habetur ꝑ glo. q̄s dicatur legitimus ꝯdictor. ¶ Sed dices cur tam varie statuitur in legitimatōe filiatōe z īgenuitate: dic q̄ legitimatio pōt restringi ad certū effectum filiatio vero est restringibilis ad certū gen⁹ ꝑsonarum. ingenuitas vero nō est restringibilis ad certas ꝑsonas ꝟ oēs equaliter cōcernit iō effect⁹ b⁹ snīe est magis magnus. ¶ Et generaliter circa hanc materiam dic post Butri. z Bal. in. l. res inter alios prealle. q̄ ser cōcurrētibus snīa facit fidem quo ad oēs. Primo requiritur vnum in principio cause. s. vt interueniat legitimus ꝯdictor. d. l. cū nō iusto. z quis dicitur legitimus ꝓtradictor collige ex predictis. Scdz est necessariū in ꝓgressu. s. q̄ defendat cām z sit pñs. alꝫ potius ex sua contumacia vī cōdemnatus q̄ q̄ haberet malam cām. et iō alijs nō noceret. vt in. l. qui repudia. §. cū contra. ff. de inof. testa. z. §. satis dixi. Tercium est necessariū vt sententia feratur declaratiue. vt in. d. l. ingenuum. Quar tū est necessarium post sententiam. s. vt non detegatur collusio. Quintum vt causa sit talis nature que oībus preiudicet. Sextū q̄ causa sit ordinaria z agatur principaliter ꝓpter se. que enim incident' decernunt' ius nō faciūt. l. iudex. ff. d bis q̄ st' sui vl̄ alie. iur. z ꝟ duo vltia posuit Bal. addēdo ad dicta Butri. z certe sine ill' satis in effectu sufficiebāt dicta Bu. ¶ Que aūt sūt sententie illi⁹ nature q̄ alijs pīudicent: dic q̄ ille quarū effectus non est restringibilis ad certas personas vt ꝑdixi. Et ponit Bal. multa exempla in loco ꝑall'. Primo in snīa que irrogat infamiam que est quedam lepra et sequitur leprosum quocūq; se vertit. j. q. j. cito turpem no. in. l. ex ea de postu. facit. c. testimonium de testi. z ꝑ Fede. ꝓsi. xxiij. Secundo in snīa dꝰportationis que est quedam mors. l. j. in fi. ff. de cōtra tab. Tercio in sentētia excommunicatiōis que priuat cōsortō sicut fetidū cadauer. vt ꝓbatur. xj. q. iij. cure. z in. c. primo de treu. z pa. z hoc q̄n probat' ipa excommunicatio. ¶ Quid aūt si probatur excommunicatio ꝑ viā exceptōnis, nū quid illa ꝓbatio faciat fidē ad alios effect⁹. dic vt dixi post Jnno. in. c. cū dilect⁹ de or. cog. Quarto in sententia exilij siue bāni. q: respu. nō diuidit se. ff. de capt. di. l. amissiōe. §. q̄ deficiunt. Quinto ī actiōe populari q: nō pōt fieri nisi sel'. vt. l. cū q̄. §. in popularib. ff. d iureiur. Sexto ī snīa lata sup collusiōe. q: sil'r nō pōt ferri nisi sel'. l. ij. ff. d preuari. Septimo in snīa lata super mr̄imonio inter maritū z vxorē. q: ipi sunt ꝓncipiuz z finis z tota massa matrimonij in eis est. vt in. l. j. in fi. ff. de h. ag. z no. hūc casum q: fac ad. j. dicenda. Octauo ī snīa lata sup patria ptāte vel q̄ filius sit legitim⁹. quia ē questio status z pīudicialis. vt insti. de ac. §. pīudicialis. z ꝟ vex ꝑm eū q̄n inter partē z filiū snīa fert' quorum principaliter z directe ius est. secus si inter cōpares ꝓnunciet'. i. nō cū ipo fōte generationis ꝑm Ja. de are. z Li. in. d. l. ingenuū. q: inter alios puta fratres nl̄ la pīudicialis actio cōpetit. Nono in snīa lata sup iure eligendi ꝯ electores q̄ pīudicat electo patienti. quia cā cōis est. ar. in. d. l. sepe z no. ꝟ de quo. j. lati⁹ dicaz in septimo casu principali. Decimo in snīa lata ꝯ vnū q̄ mandat' executiōi ꝯ aliū. vt. l. fi. §. vl. C. de excep. rei iudi. z ꝑ Jnn. in. d. c. cāz. Undecimo in snīa lata sup etate. vt. l. de etate. ff. d mino. Duodecimo q̄n tractat' de cōditiōe ꝑsone. Nā tūc snīa afficiēs ꝑsonā facit ius mr̄ oēs. vt puta siq̄s ꝓnūciat' clericus vel laicus istius originis vel illi⁹. l. quoti. C. de decu. li. x. Quid aūt si ꝓnūciatur aliquē esse vasallū respectu talis feudi dic Bal. q̄ hec q̄ nō est ꝓprie de statu ꝑsone sed de q̄litate pr̄imonij. q: iste status pōt a ꝑsona remoueri. z sic nō habet infallibilē cām seu ꝑpetuā annexā de necessitate. z idē puta d snīa lata nō sup origine sed sup domicilio. Si aūt ꝓnūciaret' aliquē esse adscripticiū vel censitum q: iste est ꝓprie status ꝑsonaꝝ z immobilis. vt. l. quēad modū. C. de agri. z censi. li. xj. putat snīam facere ius q̄ ad oēs. Nā iste status est differens ab alio statu. et ꝟ quādā spēm seruitutis lz nemini sint serui. vt no. inst. de iure ꝑso. post ꝑn. ¶ Et no. bñ ꝑdicta z volui omia interserere. q: ex ꝑdictis pōt instrui diligent' vl̄ doc. nr̄os ꝟ. An z q̄n snīa extendat' ad alios vbicunq; snīa est declaratiua certe qualitatis ad personam. Et tenz Bal. id q̄d. s. dixi tenere Jnno. z Bar. q̄ vbi snīa nō facit ius nec ꝓbationes faciunt. z idem econtra vt prie dixi. Item tenet id q̄d. s. dixi tenere Bar. vt tunc absentia z ꝓtumacia litigatoris impediat vires snīe q̄ ad

alios qñ ex actis nõ põt ꝓstare de meritis cause als secus. qr tũc euident ꝓstat q nõ ꝓpter ꝓtumaciã ꝫ ex iusticia cause fuit lata snĩa. nam als posset sequi absurdũ fm cum. nam si accusaui aliquem de publico crimine et videnq nihil ꝓbaui absentarem me tpe sentẽtie. 7 iudex ex suo officio illum absolueret posset iterũ ab alio accusari si nõ faceret snĩa ius quo ad alios ꝓpter absẽtiam accusatoris. 7 sic sepe accusator deficiens in ꝓbatione maliciose se absentaret vt aduersarius posset ab alio accusari. quod nõ est dicendũ. tũ qr de delicto vnius hominis nõ est sepius querendũ. vt l. lz. §. fi. ff. nau. caupo. sta. 7 in. c. de bis. j. de accu. tum qr iudex q̃ fert sẽtentiam in criminalibus accusatore absente gerit ꝑsonam accusatoris vt l. q̃uis. C. de adul. Et ad id qđ dicitur q est iuris ꝓsumptio q snĩa lata ꝓ contumacem videat potius lata in odiũ ꝓtumacie q̃z ex iusticia cause. vt. d. l. preses. C. de pig. Rñdet ipe 7 eleganter q illud fallit in duob casib. Primo si ꝓbet ꝓtra ꝓ inspectionem actor. vz q ex veritate actor et ex plenissima ꝓbatione snĩa lata sit. Secđo qñ fuit abns ex ꝓbabili 7 iusta cã. ad hoc glo. no. in. l. ij. C. de ꝓti. iudi. tu. quod est notãdũ. faciũt ꝫ ad ea q̃ le. 7 no. in. c. fi. đ emp. 7 vẽ.

Septimus 7 vltimus casus exceptus ꝑ glo. est cum cause sunt ꝓnexe. lxxxj. di. tãtz daniel. 7 in. c. ꝫ quippe. iij. q. vj. 7 pone exemplũ ĩ ordinato 7 ordinatore. vn videt q snĩa lata ꝓ vnũ ꝓiudicet alteri. vt no. in iuribus ꝓal. 7 ꝑ glo. in. c. dilect. ij. de simo. Hz Inno. 7 Host. hoc indistincte nõ admittũt. dicũt em q lz ordinarius dãnet ꝓpt crimẽ ꝫ tn nõ ꝓiudicat ordinatori. nullũ. n. ius occurrit fm eos q nõ accusatus ex vi accusationis alteri dãnet 7 penã patiat nisi in q̃busdam casib vt ĩ crimine lese maiestatis 7 heresis. de quib in. c. vergẽtis de here. 7. vj. q. j. §. vez. Ad. siquis cũ militibus. Et ad iura allegata in glo. rñdet q intelligũtur qñ crimina ordinatoꝝ electoꝝ 7 institutoꝝ erãt adeo notoria q etiam si nõ esset actũ ꝓ ordinatos tn ordinatores ipoꝝ q̃ scienter eos male ordinauerãt ex hoc puniri poterant iuris ordine nõ ꝫuato de accu. euidentia. 7. c. ad nostrã el. ij. de iureiur. Et finaliter dicit Inno. q lz ꝓdicta q̃ dã ꝓcedãt sibi tn vi melius q ꝫtũcũq sit notoriũ crimẽ ordinati vl q ordinator ꝓtulerit ordies ex tpa statuta nũq̃ tn põt agi vt casset ordiatio quã ordinatus hz ab ordinatore sed tm ad hoc vt aliter puniatur vel agat pniam. vñ nũq̃ ꝓiudicabit vni snĩa lata ꝓ alterũ nisi forte fm hosti. ex officij ex vberatiõe aliud ꝓtigat ad alioꝝ terrorez. ar. ff. de penis. l. aut facta de maledi. c. j. 7 sic fm eũ possũt intelligi. c. tãtis. 7 simi. ꝓal.

Hz aduerte tu qr casus iste rõne cõnexitatis põt verificari in multis casib. Nã ꝑ dat ꝓnexitas inf ordinatorez et ordinatũ ĩstituẽtẽ 7 institutũ electũ 7 electores pũtatũ. 7 pñtatorẽ. Et ĩ oĩb istis q̃ vident pari rõne ꝓstringi queri põt an snĩa lata ꝓ vnũ ꝓiudicet alteri. de q̃ aliqd ꝑ Inno. in. c. dudũ. ij. de elec. 7 ꝑ do. an. q̃ varie 7 multa inꝫ dicit. Hz ego cõphendendo verit atẽ 7 mentez in effectu Inn. 7 do. an. sic breuit ĩ oĩb ꝓdictis 7 simili bus casib dico q aut agit ad penã ꝓ aliquẽ ex ꝓdictis et similib 7 snĩa vni alt nõ nocet qr respectu pene ñ est inter eos ꝓnexitas sed respectu iuris creati seu trãslati. ad ß. l. denũciasse. ff. de adul. 7 in. c. interrogatũ. ij. q. v. 7 qđ le. 7 no. ĩ. c. significasti de adul. vbi ptz q snĩa lata ꝓ adulteriũ nõ facit fidẽ ꝓ eã q̃ dicebat in eodem delicto adultera fac tn ꝑsũptionẽ ꝓ alterũ vt ꝓdixi. et vbi dar notorietas delicti possz iudex ex officio socium ꝙris punire. vt ĩ. d. c. tãtz. qđ itellige inchoãdo nonam instãtiã nõ aũt sup antiq̃ nisi eẽt papa iuꝝ no. per Jo. an. ĩ. c. mãdatis de resc̀p. Aut agit ꝓ alterũ sup iure iã trãslato vl sup inhabilitate ꝓferẽdi vl ordinandi seu ĩstituẽdi vl pñtãdi 7 tũc dico q si snĩa est lata ꝓ ordinatorẽ instituentẽ eligẽtem seu pñtantem ꝓiudicat ordinato scienti 7 patienti seu instituto electo vt pñtato. Rõ qr fuit lata ꝓ actorẽ suũ in illo iure qđ hz ab eo iõ ꝓp ꝓnexitatẽ 7 cõitatẽ iuris 7 cause vĩ ille egisse cuz voluntate alterius. vt. §. plene dixi. 7 vĩ ꝓbari ß ĩ secũ do casu excepto ĩ tex. Idẽ dico ecõtra vt snĩa lata cõtra ordinatũ ĩstitutũ ꝛc. sup ipo iure qđ hũit ab ordiatore vel ĩstituẽte ꝓiudicet ipi ordinatori vel instituẽti sciẽti cãm agi 7 patiẽti. vt ꝓbat in sili in. d. l. sepe. ℣. nã 7 si libert. vbi pz q snĩa lata ꝓ libertũ sciente dño 7 patiente ꝓiudicat ipi dño ĩ suo iurepz̃onat qr manumittendo illũ vĩ dedisse sibi ptãtez litigãdi sup illo iure vt ibi no. ꝑ Bar. 7 dixi plen in. c. cũ sup. §. e. Ita dico ĩ ꝓposito ordinãdo eũ seu pñtãdo vel eligẽdo aliũ vĩ illi dedisse ptãtem expiendi sup illo iure. Et hoc est forte qđ voluit tex. in. c. cũ olim de cã pos. 7 ꝓpie. vbi papa in fine reseruauit dũtaxat ius litigãdi sup ꝓprietate et ibi dixi in quadã additõe pua. Qñq̃ dat ꝓnexitas respectu eiusdẽ delicti. vtputa qr ad illd delictũ ꝓpetrãdũ necessario requirũt plures ꝑsone. Exemplũ in adulterio q̃ casu querit an snĩa lata ꝓtra vnuz vel ꝑ vno alteri ꝓiudicet lz sciẽti cãm agi cũ socio. 7 de hoc est casus no. in. l. denũciasse. §. querit. ff. de adul. vbi clare ꝓbat q si est ꝓdemnatoria nõ ꝓiudicat alteri orit tn ꝓsumptio ꝓtra alterꝫ vt no. in. d. c. interrogatũ. ij. q. v. 7 in. c. significasti de adul. 7 ibi dixi lati. 7 textũ illius. §. querit. dixit ibi Bar. bn notandũ ꝑ maleficijs connexis 7 ꝓiũctis. Ex q̃ infert q lz ꝓducens falsos testes sit ꝓdemnat de falso nõ sequit de necessitate ꝓtra testes q ipi sũt falsi. ꝑ hoc vide bonũ tex. cũ rõe sua ĩ. l. luti. ff. đ bis q̃ no. infa. facit. c. cũ dilect in fi. đ or. cog. Idẽ dicit in notario ꝓdẽnato de falso instrõ vt ß snĩa nõ ꝓ iudicet dño ad quẽ spectat instrm. Idẽ dicit ibi Bar. in snĩa absolutoria vt alteri nõ ꝓsit. nã spãle vĩ ibi in muliere nupta tpe q̃ accusat adulter vt snĩa absolutoria lata ꝑ adultero ꝓsit adultere. secus ergo in alijs ꝑsonis vel qñ mulier nõ esset tũc nupta. 7 hoc firmat ipe post Richar. malũb. q̃ disputãdo ita determinauit qđ est notãdũ. nã aliq̃ ꝓtrariũ senserũt ꝑ illũ tex. lz et glo. in. d. c. interrogatũ. sed primũ mihi plus placet ꝑ regulã ß positã 7 qđ sup ea dixi. 7 vide plen ꝑ Bar. ĩ. l. ibi seq. q̃ incipit adulter. Qñq̃ dat ꝓnexitas iuris respectu eiusdẽ ꝓncipij. vtputa duo frẽs ex eisdẽ parentib ꝓtraxerũt mrimoniũ cũ duab sororibus vterinis 7 cõ sanguineis añ snĩa lata ꝓtra vnũ sup impedimẽto mri monij respcũ ꝓsanguinitatz ꝓiudicet alteri bñti penit idẽ ius. 7 dicẽdũ q nõ ꝑ regłaz ß positã 7 ꝑ. §. dicta. 7 ß exꝑsse firmat glo. in. c. dilecto in fi. đ ꝓben. 7 idem tz Spe. in ti. de sen. pla. §. nũc de effectu. ℣. ß pone 7 efficax rõ est qr potuisz alter obtinuisse dispẽsatõz đ cõ sang. 7 affi. c. qr circa. Itẽ poterit alter testes reprobare. Pret ea forte fuit colluſũ ĩ ꝓma cã vel secũd ẽ magis diligens q̃z ꝓmus. Qñq̃ dat ꝓnexitas in eo iuꝝ respectu superioritatis 7 inferioritatz q̃ dubitat an snĩa lata ꝓ subiectũ ad instãtiã alteri ꝓiudicet superiori q nõ fuit in iudicio 7 ecõtra. 7 de hoc vide qđ plene dixi ĩ. c. cũ sup. §. e. Et circa hoc vide vnũ dictũ Bal. in. l. ij. C. de lib. cã. vbi adducit illũ tex. ad qõnẽ si inter duos nobiles est ꝓtentio de iurisditione sup aliquo castro ñ snĩa lata inter eos ꝓiudicet boĩb castri 7 dicit q non qr res inter eos acta ꝛc. vt hic. nec sufficit fm eũ q vniuersitas castri sciuerit cãm agi qr cũ non potuisset ꝓbi bere non nocet taciturnitas. vñ cõsulit q citet vniuersitas nõ tn putat expedire vt detur libellus ꝓtra vniũ sitatem qr venit accessorie 7 implicite quod no. Sed ꝑ primo dicto optime facit tex. cum ibi no. in. c. fi. de ma. 7 obe. 7. c. exposuit de dila. voluit Inno. in. c. auditis. de prescrip. dixi plene in. d. c. cum super. 7 ꝑ hec habes materiam apertam ad infinitas questiones decidẽdas.

Unum tn nolo omittere an snĩa lata contra virum

⁊ mulierem super defectu matrimonij noceat filijs qui nō fuerant in iudicio. Do. an. hic distinguit q̄ aut fuit lata filijs scientib⁹ ⁊ eis p̄iudicat. all'at. l. iij. in fi. ff. ad carbo. ⁊ l. ait p̄tor. §. ß si de ꝓditiōe. ff. de iureiu. ad fi. §. eis aūt ignorātib⁹ nō p̄iudicat. nō ob. ꝑm eū q̄ sn̄ia lata ꝓtra defunctū p̄iudicat heredi q: filius nō est heres vel filiatiōe vt ltimatiōe ß illā hz a nā. Sed adūte q: ipemet do. an. sentit simpl'r in. c. cām q̄ fi. sint le. q̄ talis sn̄ia nō nocet filijs nō facta distinctiōe scie vl' ignorantie. Ego ad hāc qōez adducā indicio meo duos casus exp̄ssos. Aut em sn̄ia fuit lata ꝓtra parentes sup defectu matrimonij ⁊ queritᵉ nūc an obstet filijs sup legitimitate. Aut fuit lata sup ꝓditiōe matr̄ q: fuit declarata p̄ua vl' liberta ⁊ queritᵉ an obstet filijs vt teneāt se qui mr̄is ꝓditiōez iuxta. l. partū ancille. C. de rei vend. In p̄ casu qō decidit p. c. cū intᵉ q̄ fi. sint le. vbi apte ꝑbatur maxime iuncta glo. ⁊ dictis doc. q̄ oēs nati añ sētentiam sunt hn̄di ꝑ ltimis. ⁊ sic lz fuerunt ꝓcepti post litem motā sup mr̄imonio nihilomin⁹ legitimi sunt ⁊ ī bonis parentū dēnt succedere exq̄ parētes bona fide cō traxerūt palam ⁊ publice. ⁊ idem si fuerūt nati post sententiam exquo fuerūt añ ꝓcepti vt ibi dī valde notabiliter In sc̄o casu decidit dubiū p̄ tex. sing. in. l. fi. C. de lib cā. vbi ꝑbatᵉ q̄ nati post li. ꝓte. sequūt ꝓditionē mr̄is. ⁊ sic ob. eis sn̄ia lata ꝓtra mr̄em q: cēsentᵉ ptes viscerū mr̄is exq̄ erāt in vtero tpe ꝓte. li. ß natis añ li. ꝓt. n ō ob. talis sn̄ia quātūcūq̄ sciuerint causam agitari ꝑ mr̄em sed oz eos suo noīe in iudiciū vocari vt ibi clare dī. ⁊ hūc intellectuz apte tenuit ibi Bal. Et adducᵉ ad questionē de legitimitate sed postea in ꝓtrariū adducē notata in. d. c. cū inter. Dz tu dices q̄ est dūia intᵉ p̄mū casū ⁊ sc̄dm. rn̄deo q: partus vt dixi seq̄tur ꝓditionē vētris iō filij tāq̄ accessorij ad ip̄am rē. ⁊ ptes viscerum tpe li. ꝓte. sequūt ꝓditionē mr̄is sed nō sic est in legitimitate q: ī ea ꝓsideratᵉ tolerātia ⁊ fauor mr̄imonij qō q̄dem libere exercetᵉ ex p̄missiōe ecclie etiā lite pendente sup statu matrimonij. vt in. c. laudabilē. vt li. pē. iō satis est q̄ tpe tolerātie filij fuerūt ꝓcepti quod no. Sed circa casus exceptos quero an sicut sn̄ia p̄ceiudicat ita transactio cōpositio seu cōp̄romissū: Inno. ī c. auditis. s. de p̄scrip. notanter dicit q̄ non ⁊ bn̄ q: isti sūt actus voluntarij iō nō dēnt p̄iudicare alteri ī suo iure in eū trāslato. ar. optimū in. l. si dictū. §. si cōp̄romiserо. ff. de euic. ⁊ qō no. in. c. fi. de emp. ⁊ ven. ⁊ eadē ratō idē vī dicendū in ꝓfessiōe qō tenuit Jo. an. p⁹ Aber. in addi. spe. in ti. de cōfes. §. nūc videndū. ℣. q̄d si cōfiteor iuxta fi. §. Et dc. ß hic dicūt tenēdū lz tn̄ aliq̄ faciant dūiam inter voluntariam cōfessionem ⁊ cōtētiosam. sicut dicimus ī ꝑcuratore vt le. ⁊ no. in. l. certū. §. ß an iꝑos. ff. de cōfes. sed ꝑ primo facit q: sicut contumacia litigatoris nō nocet. vt. s. dixi ita nec isti act⁹ voluntarij. In cessiōe vero facta an cōfessio cedentis noceat cessionario. vide p Bart. in. l. facta. §. si heres. ff. ad trebel. Ex his decidit an ꝓfessio patris noceat filio q̄ ad suā ltimā vt si ꝓfiteat debitū absorbēs totū patrimoniū. de quo vide p Li. in. l. j. C. de ꝓfes. ⁊ spe. e. ti. §. nūc videndū. ℣. ß nūq̄d ⁊ videt isti velle q̄ nō p̄iudicet q: fili⁹ in legitima est quasi debitor. ar. l. qm̄ in prioribᵒ C. de inof. testa. Et hoc ꝑ sequit do. an. q: ex magn̄ quātitate p̄esumit fraus. l. luti⁹. §. oēs. ff. ꝺ his que i frau. credi. dicit tn̄ pōderādam qualitatem ꝑsone ⁊ verisimilitudinem debiti ⁊ tractatū filij ad fraudem coniecturā dam ⁊ hoc placet. Idē dic in alienatiōe quā pater faceret titulo nō lucratiuo. de quo vide quod le. ⁊ no. in. c. Rainutius de testa. in glo. in ℣. integraliter. ⁊ p Bar. in. l. ij. ff. siq̄s a patre fue. ma. Quero vlterius ad declarationē casuū exceptoz q̄n quis dī pati aliū agere ad hoc vt sibi fiat p̄iudiciū. so. dicit do. an. quādo scit cām agi ⁊ tacet. dī autem pō pati q̄n venit ad iudiciuz ⁊ suscipit in se iudiciū totū vel ꝑ iure suo tunc em̄ non videtur permittere illum ꝑ se agere. ff. de lib. cā si pariter. Idē ꝑm eum si p̄testetur. l. si debitor. §. j. ff. quib⁹ modis pignus vel hypo. sol. ⁊ l. sicut. §. non videtur. e. ti. ⁊ pondera quod dicit de ꝓtestatione. Ego vero sic dicerem q̄ aut causa ex sui natura nō est restringibilis ad certam personam vt est causa ingenuitatis et tunc nō puto sufficere ꝓtestationem si ꝓtestatur vt sibi nō fiat p̄iudiciū. dz enim si timet collusionem liti assistere ⁊ legitimo ꝓtradictori. ad hoc. l. si suspecta. ff. ꝺ inof. testa. sn̄ia em̄ hoc casu facit ius quo ad oēs nō ex tacita voluntate alioꝝ sed ex natura cause ido ꝓtestatio ꝑ ius nō ꝑdest. l. alimenta. C. de neg. ge. ⁊ c. cū Do. ⁊ de cōsti. Et idem dico vbicunq̄ sententia extenditᵉ ad alios ex natura cause. Aut sumus in casu in quo sententia extenditur ad alios ex p̄sumpta volūtate tacētis vt in casibus hic exceptis. et tūc sufficit ꝓtestari q̄ nō intendit q̄ ꝑ illū fiat sibi p̄ceiudicium. cessat em̄ hoc casu ratio allegata superius in casibus exceptis ⁊ ī hoc casu p̄cedat opi. do. an. debet enim iste tercius cōparere ante lit. conte. si p̄ius sciuit alꝫ admittitᵉ etia post litē cōte. cū p̄mū sciuerit. de quo plene p Bar. in. d. l. q̄situm. Ultimo hic quero q̄d si sumus ex casus ß exceptos in glo. ⁊ in tex. sed sunt quidam quos res tāgit videntes aliquem agere implorando officiū iudicis sine per restōe in integrū vel similibus ⁊ tacent nunq̄d fiet eis p̄iudicium vt sic casus iste sit exceptᵒ a regula an vero distringat sub regula: dicit Inno q̄ nō fit eis p̄ceiudicium nisi citentur nominatim vl' ꝑ edictuz. adducit no. in. c. fi. de ma. ⁊ obe. ⁊ de p̄cura. in nostra alꝫ bene nocet. Nec ob. ꝑm eum regula hic posita q: in casu ꝓposito exquo citatio facta est iudiciū intelligitᵉ contra oēs illos q̄ sciuerint vel scire debuerint cām agi q: ī talibus sententijs non nominatur aliq̄s specialiter ß fertur sn̄ia in genere sic restituimus te in integz p̄stamus auctoritatem adoptioni ꝛc. ⁊ idem in similib⁹. Et in ß differt iste casus ab alijs exceptis in tex. Nam in ill'ſ sufficit sola scia ⁊ in casu nostro vel simili requiritur citatio saltem ꝑ edictum mō ꝑdicto. Aduerte iste casus debet distingui ꝑm q̄ legitur. ⁊ no. in. l. si eo tpe. C. de remiſ. pig. ⁊ in aut̄. si oēs. C. si vt se ab bere. ab. ⁊ quod vtrobiq̄ no. ꝑ Bar. ⁊ Bal. Dico enim q̄ aut imminet casus in quo non agitur ꝓtra certā pſonam. vtputa cū imminet ꝓfectio inuentarij vel cum vendit fūd⁹ qui pōt esse alijs obligatus ⁊ tunc satis est facere ꝑclama generale q̄ qui putauerit sua interesse debeat comparere non comparentes autem scientes ꝑclama faciunt sibi p̄iudiciū. vn̄ fundo vendito nō possūt allegare illius hypotbecam. tacētes aūt videntᵉ remisisse pign⁹ vt est tex. no. ī. d. l. si eo tpe ad idē. c. fi. q̄ ma. accu. po. ⁊ qō ibi no. Inno. vbi pz q̄ tpe matrimonij ꝫbēdi fiūt gn̄alia edicta. vt q̄cūq̄ scit aliquod impedimētū debeat ꝑdere in publicū infra certū terminū aut implorat officiū in aliq̄ ī q̄ aliq̄z spāliter interest. ⁊ tunc si illi sūt p̄sentes debent citari. si autem sunt absentes a loco vel nescitur quorum interſit sufficit facere proclama generale vt compareat qui sua putauerit interesse. vt in tex. in dicta aut̄. si omnes. et ibi per doctо. ⁊ facit qō nota. in. d. c. fi. ⁊. c. in nostra. Ubi autem actio dirigitur contra certam personam necesse est vt illa persona citetur. vt in. c. causam de dolo ⁊ cōtuma. et quod ibi no. in glo. et si non vult comparere p̄cedetur p̄out traditur in. c. p̄out. e. ti. vt supra dixi. An autez fiat p̄ iudicium tercio citato si non vult comparere si sentētia postmodum feratur contra reum p̄sentem. videtur q̄ non exquo actio specifica competit contra illū. Nam Innocen. hic loquitur quando actio non dirigebatur contra absentem. et vide in hoc quod dixi in. c. cū sup. ꝫ. e.

Nobus. Casus. Si duo ordinarij ꝑ nũciãt ꝓria tenz sñia ꝑ reo. Fallit in quatuor casibꝫ hꝫ ꝓtentis ⁊ similibus. Si vero delegati discordãt delegãs est adeũdus. si arbitri neutra tenet. ⁊ tria sũt dicta q̃ ꝑ se patent. ¶ Nõ ꝓmo q̃ reus est fauorabilior actore .l. fauorabiliores. ff. de reg. iur. ⁊ in. c. ex lr̃is de ꝓba. Et ex hoc ⁊ ex text. collige q̃ in dubijs fauendũ ẽ potius reo q̃ actori. vt i regula cũ iura partium de reg. iur. li. vj. ¶ No. scdo q̃ tuor casus fauorabiles inter quos computatur cã mr̃i monialis. ⁊ intellige qñ sñia ferr̃ fauore mr̃imonij. Nã in dubio stãdũ est ꝑ mr̃imonio. vt in. c. licet ex quadã in fi. s̃. de testi. Hinc dixit notabiliter hosti. in. c. sup. e. de cogna. spiri. q̃ si vna reperir̃ doctor opinio ꝑ mr̃imonio illa sequenda est lz multi teneãt ꝯ matrimoniũ. qd̃ mihi placet nisi illa opinio ẽsset euidenter falsa. nã tũc põt sperni cõis opinio. Idem si põt quinci ꝓbabilibus rõnibꝫ inx̃ no. ꝑ Jo. an. ĩ. c. j. de ꝓsti. ⁊ vide ibi do. pe. de ancha. folio. ij. ⁊ facit egregie iste tex. ꝑ opi. hosti. sane intellecta vt ꝑdixi. Hic. n. in fauorem mr̃imonij ꝓualet sñia vnius ꝯ iuris regulas. ¶ No. vltimo et tene menti q̃d iuris cum college in eodẽ officio discordant ĩ pari numero. Si eñ hñt ordinariam valet sententia lata ꝑ reo nisi actor stet ꝑ cã fauorabili. hoc in dubie ꝓcedit in sñia. In alijs aũt ordinatiõibꝫ allego tibi glo. notabilẽ in. c. lz. xvj. q. iij. q̃ dicit q̃ si eccl̃ia est subiecta duobꝫ epis puta q̃ est posita in limite diocesum vtriusq̃ ⁊ nõ conueniũt in illã ordinando superioris erit officiũ in hac parte vt alternis ãnis disponãt. ar. in l. q̃tiẽs. ff. de vsufruc. ⁊ tene mẽti illã gl. facit. n. q̃ si sint duo dñi alicui⁹ castri vel ciuitatis ꝑ indiuiso ⁊ nõ conueniunt in illi⁹ dispõne q̃ superior dz ꝓuidere vt alternis annis habeant regimina. vide ad materiam qd̃ no. Bar. in. l. Pomponius als incipit si vni. ff. de re iudi. ⁊ vide quod dixi in. c. prudentiam de offi. dele. Si vero hñt potestatez delegatam dependet preualiditas a ptãte delegantis. ⁊ credo q̃ delegans poterit alterã vl̃ nll̃am approbare ſm q̃ sibi videtur. Nã tex. hic dicit q̃ vtraq̃ pẽdet ex arbitrio delegantis. non enim tenetur alteram approbare cum nulla sit lata ab habẽte potestatem cum exercitium competat delegatis ꝑ parte et non insolidum. Unde vnus sine alio nihil agit. vt ĩ c. vno delegatox. ⁊ c. causam matrimonij de of. deleg. nota glo. in. d. c. prudentiam. si enim alteraz approbat sumet illa validitatem ex auctoritate delegantis ⁊ non ipsius delegati. possunt enim delegati a principio duz non possunt in eãdẽ sñiam ꝓuenire totũ negociũ sufficienter instructũ ad superiorẽ delegãtẽ remittere. vt ĩ. c. ꝓh̃ de here. li. vj. Si ꝛo hñt ptãtẽ arbitrariaz neutra sñia valz q̃ nemo illox hz ptãtẽ insolidũ. Et idẽ eadẽ rõne dicẽdũ puto ĩ pluribꝫ arbitratoribꝫ pari numero discordãtibꝫ tũ q̃ ẽ eadẽ rõ h̃ cãu ĩ arbitris ⁊ arbitratoribꝫ tũ q̃ tex. iste loquit̃ gnãliter in hñtibus ptãtez ex cõpromisso. ⁊ arbitrox duo sunt genera. vt in. l. si societatem. §. arbitrox. ff. ꝑ socio. g̃ tex. iste loquẽs simpliciter dz intelligi in gnãli significato q̃ nõ apparet rõ restringendi. xix. di. si romanox. ⁊ l. de precio. ff. de publi. ⁊ c. solite de maio. ⁊ obe. ⁊ hoc videtur in effectu sẽ sisse Bar. in. l. j. §. si plures. ff. de exerci. vbi dicit q̃ habentes officium priuatum auctoritate ⁊ vtilitate a litigatoribus habent potestatem non insolidum sed ꝓ parte. allegat in ar. l. parui als. l. pedius. ff. de arbi. Et idem sentit Bal. in. c. j. de inuesti. in ma. fac. coll̃. x. vbi plus dicit q̃ duo arbitratores discordantes non compelluntur eligere tercium quia isti sũt vt quedã priore nete a quox pſonis nõ recedit̃. l. siquis arbitratu. ff. de verbo. ob. quod no. patet etiam hic in fi. nam si haberent potestatem insolidum disponeretur in istis compromissarijs sicut in ordinarijs dicit̃ in ꝓin. Uñ ego puto q̃ ratio fundamentalis decidendi hic sumitur ex soliditate vel defectu potestatis. Naz quia ordinarij habent potestatem insolidum. vt. l. vna. ff. de offi. ꝓsuno. glo. in. c. prudẽtiam de of. dele. ⁊ ibi plene dixi per Bar. in. d. §. si plures. ⁊ d. l. pomponius. Ideo vtraq̃ sñia deberet valere q̃ lata ab habente solidaz potestatem sed propter contrarietatem non possunt ambe cõ currere ideo eligitur fauorabilior absq̃ alia superioris approbatione. In delegatis vero qui non habent potestatem insolidu3 saltem respectu exercitij. vt. s̃. dixi non potest habere locum quod disponitur in ordinarijs quia deficit ex defectu potestatis cum nulla reperiatur lata sententia ab habente totam potestatem. vnde recurritur ad superiorem non solũ pro nuda absolutione sed vt ab eo recipiat fomentum et validitatem ex noua approbatione. vt. s̃. dixi. Eadem fuit ratio respectu compromissariorum. nam nulla sententia seu laudum reperitur latum ab habente solidam potestatem. nec recurritur hoc casu ad superiorem sicut in precedenti quia exquo partes recesserunt a ꝓuisione superioris ⁊ voluerunt sibi ꝑpria auctoritate ꝓuidere superior se ꝺ tali laudo nõ impedit. ar. in. l. fi. C. ꝺ pac. conuẽ. sup ꝺo. facit qd̃ in simili no. Bar. in. l. si societatem. §. arbitrox. ff. ꝑ so. Uel dic melius q̃ a pſonis arbitrox nõ recedit̃ nisi qñ male ꝓnũciant. vñ sicut qñ nõ pronunciant nõ habetur recursus ad superiorem. quia partes non videntur cogitasse de superiore immo totum oppositum cũ sciẽter ab eo recesserũt eligendo sibi arbitros seu arbitratores. vt le. ⁊ no. in. l. siquis arbitratu. ff. de ver. ob. Ita dicendum est vt cesset iudicij officium quando pronunciant pari numero q̃ videntur nõ pronũciasse cum impediuerũt se et perdunt potestatem suam sic se diuidendo. ad hꝫ vide qd̃ no. in. c. si duo de procura. li. vj. in glo. iij. que notanter dicit q̃ si sunt duo procuratores nõ insolidum quorum vnus negat alter confitetur nihil agunt. et perinde est ꝑcedendum contra dominum ac si nihil dixissent. Et has puto rationes decidendi ad totum tex. quicquid senserit hic glo. fina. ⁊ p̃cipue male dicit quatenus dixit q̃ in ordinarijs hoc fuit statutum quia non potest haberi recursus ad superiorem quod est falsum cũ speciale sit in papa vt contra eum desit superior. vt in. c. lz in fi. de elec. ⁊ ir. q. iij. cuncta per mundũ. Ex his dico hic ñ fuisse editũ ius de nouo cum ratio sit antiqua. Sed respondetur quid iuris. ⁊ pro hoc quia papa hic respondet ad consultationem cũ questio ista accidisset in facto. vt colligitur ex tex. in ꝓin. ibi sicut accepimus ⁊c. pro hoc quod no. glo. in. c. consultationi de temp. or. ⁊ c. ex tua de fi. presi. ⁊ hec faciunt ad. j. dicenda. ¶ Et ꝓmo circa primam partem quero de exemplis. So. doc. vario modo exemplificant puta in duobus comitibus consulibus doc. ⁊ similibus. et in ecclesiasticis potes ponere exemplum in duobus vicarijs eiusdem episcopi q̃ habent ordinariã. vt no. glo. xxv. di. perlectis. ⁊ Inno. in. c. suam de of. vica. ⁊ glo. in. c. lz. c. ti. li. vj. ⁊ Bar. in. l. vna. ff. de of. consu. Item in duobus epis qui ex speciali dispositione pape possunt prefici eidem episcopatui. vt notanter le. ⁊ notatur in. c. non autẽ. vij. q. j. Itẽ in duobus episcopis diuersarum dioceſum quibus eadem eccl̃esia est subiecta quod potest contingere tam de iure communi. vt. s̃. diri quando eccl̃esia cẽt in limite vtriusq̃ q̃ de iure speciali puta ꝓscriptione vel fundatione vel priuilegio. ar. eox que le. ⁊ no. in. c. cum dilectus de consue. Itẽ ſm Joã. an. cũ duo coadiutores dati essent epo. de cle. egro. c. j. li. vj. ⁊ no. hunc casum. Idem dicit cum epi in concilio prouinciali pari numero discordant. ¶ Aduerte quia nõ puto q̃ in hoc bñ dicat lz doctores sequentes simpliciter cum eo trãseãt aliter non inuestigando veritatem. Et q̃ hꝫ dictum sit

falsum p̄robo. Epi in concilio sunt tanq̄ vniuersitas 7 nō vt singuli iō ſtat maiori parti nisi minor ꝑs aliq̄d rōnabile opponat in ꝓtiū. vt est tex. iuncta glo. in. c. ij. lxv. dist. facit. vj. q. iij. scitote. 7. c. graue. 7 qđ ibi nō. de p̄ben. vide glo. nō. in. c. ij. de arbi. li. vj. in ꝟbo circa indices. Certū est q̄ in cōpetentib⁹ pluribus vt vniuersitas non valet qđ agitur nisi cōcurrat ad minus maior pars toti⁹ vniuersitatis nec sufficit maior pars respectu minor⁹ partiū. vt est tex. no. in. c. ecclesia el p̄mo de elec. facit. c. j. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. et aperte etiam in synodo sensit glo. p̄al. in. d. c. ij. ergo dispositio huius tex. non potest habere locum in vniuersitate si singuli discordant pari numero q̄ in nulla parte cōsistit vniuersitas. facit qđ no. glo. in. c. cum inter. R. de elec. et ipa iurisditio ordinaria nō est in singulis ꝫ apud ipaꝫ vniuersitatē. vt no. Inno. in. c. irrefragabili. §. ceterū de offi. or. 7 in. c. cum non ignores de p̄ben. ergo necessario oportet dicere q̄ hoc. c. in p̄n. nō potest adaptari ad epos concilij ꝓuincialis vel alteri⁹ vniuersitatis habēt iurisditionē 7 hec est ipa veritas. Ꝟz forte Jo. an. sentit q̄ epi in ꝓuinciali cōcilio sunt vt singuli sed min⁹ bene q̄ vt singuli nō habēt ptātem in diocesib⁹ alienis vel subditis alior⁹ 7 tū in cōcilio ꝓuinciali possunt tractari cause omniū d̄ ꝓuincia. vt in. d. c. scitote Item cause epor⁹ et tū certum est q̄ vnus epus nō est supra alium ergo iudicant vt vniuersitas que iure cōmuni recipit in cōi illā ptātem. facit qđ le. et no. in. c. j. de iudi. 7 hec bñ notabis. Secūdo dubitat q̄d si ordinarius ꝓcedit cū delegato pape 7 ꝓferunt diuersas sentētias an habeat locū p̄ma ꝑs. c. an secūda: Jo. an. dicit recurrēdū ad papā. 7 sic q̄ casus iste determinet p̄ secundā ptē capituli. monet p. c. p hoc de bere. li. vj. vbi patꝫ q̄ si ordinarius 7 inq̄sitor discordāt recurrit ad papā. Inq̄sitor aūt heretice prauitatis habet delegatā. vt ibi ex ℞ innuit 7 no. 7 facit. c. ne aliqui. eo. ti. li. vj. quasi velit tex. in. d. c. p hoc. q̄ potestas delegata p papā tanq̄ dignior trahat ad naturā suā ordinariam potius q̄ econtra. huius aūt dicti non reddit Jo. an. rationem. Ego aūt credo rōnem illam esse qm̄ eoipso q̄ papa dat delegatū 7 mandat vt ordinarius absq̄ eo non ꝓcedat in certo negocio videtur sibi adimere potestatē quaꝫ habebat vt solus possit ꝓcedere 7 videt dare vtriq̄ exercitiū ꝑ parte sicut in pluribus delegatis supra dixi. ad hoc. d. c. p hoc. 7 qđ no. in. c. si soli de concess. preben. li. vj. 7 sic sententia non reperit lata ab habente potestatē insolidum sicut reperit in ordinarijs. vt. §. dixi merito hoc casu recurrit ad superiorem sicut obseruatur in pluribus delegatis. Et per hec potest decidi alia questio quam ponit hic Jo. an. videlicet quid si concurrant in diuersis sententijs ordinarius 7 delegatus college: Soluit Jo. an. q̄ si sentētia ordinarij est pro reo videtur summe equum q̄ illa p̄ualeat. Idem si pro actore in causa fauorabili. 7 sit ratio ꝑm eum ne impediat ipsius effectum contraria sententia delegati quam non impediret secūda sententia ipsius collegē delegantis. vt hic patet. Sed si als ordinarius pro actore in causa non fauorabili ferret sentētiam delegatus ℞o pro reo ꝓnunciat ꝑputat hoc casu neutram valere cum vtraq̄ a pari potestate dependeat nec sit casus determinatus. facit. l. ꝓmodissime. ff. de libe. 7 postb. et. c. susceptum de rescꝑ. li. vj. Naꝫ si hec iura non emanassent diceremus omni casu sententiam non valere discordantium numero pari. Ego ℞o in hoc vltimo membro teneo contrarium quia quemadmodum ordinarius in illa causa habet solidam potestatem ita 7 delegatus college cum representet personam delegantis. 7 quātum ad illā causam habet potestatem solidam ipsius delegantis. vt in. c. sane. ij. de offi. dele. 7. l. fi. 7 prima. ff. de officio eius cui mā. est insidit. et. c. studuisti. de offi. le. ergo idem dicendum in istis hoc casu qđ in plurib⁹ ordinarijs. nec video aliquā bonā rōnem diuersitatis p̄sertim q: vt p̄dixi ꝺ nō ponit⁹ ius nouū cum ratio si antiqua. 7 lz ratio non exprimatur in tex. tamē illa debet coniecturari que naturaliter potuit mouere iurisdictorem ad sic respondendum iuxta no. in. l. tale pactum. ff. de pac. 7 per Li. in. l. non dubium. C. de legi. 7 per Bar. in. l. maximum vicium. C. de li. p̄te. facit quod no. Di. in regula fi. de re. iur. li. vj. Ulterius circa istam partem quero quid in alijs casibus fauorabilibus vltra casus hic expressos in textu: Solutio sentit Vincen. idem dicendum. scz q̄ isti quatuor casus ponūtur hic causa exempli 7 hoc mihi satis placet. nam ea que ponuntur causa exempli non habent restringere regulam. vt legitur 7 no. in. c. j. ne cleri. vel mona. 7. l. ita vulneratus. 7. l. illud. ff. ad. l. aquil. Item casus excepti a regula extendunt⁹ ad consimiles casus. vt no. glo. in. l. j. C. de condi. inde. allego textum in. c. cum dilecta de confir. vti. quem ad hoc tenebis menti. Uemio ad secūdam partem. c. ad cui⁹ declarationem p̄mo quero quid si sunt delegati ad vniuersitatem causarum: So. doctores hoc non tangunt sed ex ratione Bar. in. l. si vni als pomponius p̄. alle. et dicta. l. j. §. si plures de exerci. videretur dicendum idem in eis quod in pluribus ordinarijs quia isti censentur quasi ordinarij. vt no. glo. in. c. cum causam de app. Unde tenuit Bar. in locis p̄all'. 7 sentit glo. ꝑm vnū intellectum in dicta. l. si vni. q̄ isti habent iurisditionem 7 exercitium insolidum sicut plures ordinarij. et sic per rationem p̄dictam deberet valere alterius sententia in casu fauorabili. Sed ego hoc dictum reprobaui in. c. causam matrimonij de offi. dele. per tex. singularem iuncta glo. in. c. vt officiū de bere. li. vj. in p̄in. in ℞. separatim inducendo illum tex. per locum a speciali. Nam inquisitores heretice prauitatis reputati in aliqua ꝓuincia seu ciuitate vel castro dicūtur delegati ad vniuersitatē causarum. vt no. Jo. an. in. d. c. per. hoc. 7 idem sentit hic vt p̄dixi. 7 ꝓbatur subtiliter in. c. ne aliqui. e. ti. li. vj. 7 tū in eis speciale est fauore fidei vt possint p̄cedere separati. ergo regulariter debent simul conuenire sicut delegati ad certam causam. vt in. d. c. causam. nec ob. iura allegata p glo. 7 Bar. quia non restringunt in casu nostro sed p̄cedūt in alia materia. 7 pro primo facit quia delegati p̄sentant personam delegantis. vñ iurisditio non est fundata in ipsis delegatis sed in persona delegantis. d. l. j. ff. de offi. eius cui māda. est iurisdi. 7 in. d. c. sane merito qualitercūq̄ sint censendi possunt habē exercitiuꝫ pro parte 7 non insolidū cum sint loco vni⁹ 7 per hoc dico q̄ si epus constituit aliquos officiales simpliciter in aliqua parte diocesis nisi eis dederit potestatē insolidū non possunt ꝓcedere sepatim. et si ꝓferūt sentētias contrarias neutra valet sed recurrendū est ad ipm epm. Nam isti officiales foranei habent delegatā ad vniuersitatem causarum 7 non ordinariam vt no. glo. in cle. 7 si p̄ncipalis d̄ rescꝑ. 7 de istis. delegatis ad vniuersitatez causaꝝ vide qđ no. Bal. in. d. l. a iudice. C. de iudi. Sed q̄rit q̄d si delegat⁹ pape cū subdelegato college ferūt diuersas sentētias: dic Jo. an. se putare hunc casum non habere dubium q̄n dependeat a potestate papali. d̄ offi. dele. sup questionū. §. penl'. 7. c. ti. si duo ex tribus. li. vj. 7 hoc placet q: isti habent ptātem ꝑ parte 7 nō insolidū cum semp̄ representent ꝑsonam vnius. s. delegantis. Circa vltimaꝫ partē. c. quero an qđ hic dicit de arbitris electis p cōpromissuꝫ habeat locū indistincte. So. Jo. an. restringit ter. ad arbitros assumptos ex voluntate. secus si ex necessitate quasi velit q̄ in arbitris iuris nō procedat qđ hic dicit ꝫ eis discordātibus recurrendum est ad

papam.ar.de of.dele.ab arbitris.li.vj.§ ꝺ originaliter voluit Alin.in.c.suspitionis ꝺ of.dele. vbi dic. ꝙ si arbitri assumpti super suspitionis articulo ferũt diuſas ſnias vt quia vnus ꝓnunciat iustam esse recusationis causam allegatam reliquo ꝓnunciante oppositum recurrendum est ad superiorem qui approbabit vnaz ex diuersis sententijs sicut obseruatur in duob⁹ delegat⁹ vt ꝺ in ſcꝺa parte.c.7 in.l.duo iudices.ff.e.sed Spe.in ti.de recusa.§.fi.℣.sed quid si arbiter tenet indistincte ꝙ siue arbitri discordent in snia ferenda siue in iam lata compelluntur eligere tercium.7 aliud est ꝑm eum in puris delegatis q⁹ illi ꝑ snĩam finierunt causaz merito recurritur ad delegantez sed in casu nr̃o cã principalis remaneret impedita ideo ad faciliorem expeditionem dz tercius assumi. Mihi nõ placet hoc dictum Spe.lz in se videatur equum.nam sibi resistit iste tex.vbi pz ꝙ tales arbitri nihil agunt. Item cum functi sunt per ꝓnunciationem officio suo nõ pñt eligere tercium.vnꝺ dico ꝙ tercius assumitur añ ꝓnunciationem cũ ñ possunt ꝓuenire in vnam snĩam 7 nõ post.vt innuit tex.in ꝺ.c.suspitionis.7 vide ꝙ ibi de hac materia plenius dico vbi ꝓsequor an isti sint delegati an ordinarij. Et vide Jo.an.in addi.Spe.in ti.de recu.§.fi.℣.sed nunq̃d arbiter.vbi dicit ꝙ non sũt mere delegati nec mere ordinarij quasi sentiat ꝙ sit quedam species ꝑ se seu mixta. Nam non videtur dicendum ꝙ sint ordinarij cuz nõ habeant iurisditionem nisi in certo articulo.nec mere delegati q⁹ princeps eos nõ elegit sed fuerunt assumpti consensu ptium. Et ideo dixit ipse in ti. de arbi.§. differt.℣.sed nunquid ꝙ isti arbitri non pñt committere vices suas sicut nec alij arbitri compromissarij qꝺ possent si essent ordinarij vel delegati. Ego tñ puto ꝙ ptãs istorum magis accedat ad naturam delegate iurisditionis q̃ ordinarie.ar.ꝺ.c.suspitiõis.7.ꝺ.c.ab arbitris que ponunt in ti.de of.dele.7 non in ti.de of. or. 7 valet ar.a situatione rubrice.vt no.in glo.in.c. tibi q̃ de rescrip.li.vj.7.c.si super gratia de off.dele.li.vj. 7.c. bone.j.de confir.vti. Ex quo infero ꝙ in casu huj⁹. c.quando ferunt diuersas sententias debent regulari. vt delegati non autem vt ordinarij maxime quia quelibet pars eligit vnum.vt in.c.cum speciali. de ap.vnde graue esset dicere ꝙ alterius sentẽtia preualeat cuz nec ꝺbemus dicere ꝙ ad superiorem nõ sit recurrẽdũ cũ auctoritate iuris isti sunt ꝺputati merito cessat ĩ eis ratio quam assignaui supra in arbitris voluntarijs. Et eadem ratione idem puto dicendum in arbitris assumptis inter eꝙm 7 subditum suũ iuxta materiã.c.si clericus aduersus clericũ.xj.q.j.nam illi non possunt dici ꝓprie ordinarij cum eligãtur sup̃ vna causa dũtaxat 7 a partibus licet iuris auctoritate cognoscant. vñ placet vt eis ferentibus diuersas snias in pari numero recurratur ad papam sicut predixi in assũptis super articulo suspitionis.ar.ꝺ.c.ab arbitris. Et ꝑ ꝺ habes longe plen⁹ 7 melius boc.c. declaratũ q̃ꝑ alios scribeẽtes ꝺ Glo.sunt faciles 7 satis.s̃.expedite.7 in eo ꝙ dicit ĩ prima glosa aliquos dicere ꝙ in causa criminali eꝑi debent omnes esse cõcordes dic vt plene dixi in.c.nõ potest.s̃.e.

De appellationibus recusationibus et relationibus. Rubrica.

Hec rubrica ꝓtinuari põt duob⁹ modis. Prio ad totum precedentem tractatũ huius secũdi libri. Scꝺo spãlius ad rubricam proxime precedentem 7 ꝓmo sic. Supra in p̃cedentibus rubricis visum est de his que fiunt in iudicijs 7 tandem de ipsis sententijs merito restabat tractare de remedijs quib⁹ ipi litigantes releuant in iudicijs iõ subijcit̃ ꝛc.ꝑm Gof. Uel sic ꝑm Joã.an. sic q⁹ si a snia non appellat̃ transit in rem iudicatam 7 de hoc vidimus.s̃.ti.pri. Appellatio aũt impedit effectum rei iudicate iõ de illa videndum est.vel ꝓtinua tu clarius 7 tercio. Supra visum est de snia 7 eius effectu sed q⁹ appellatio est remedium ꝙ snĩam merito subijcitur hec rubrica de ap. Et q⁹ ꝑm Jo.an.appellatio recusatio 7 relatio eque conueniunt in iurisditione iudicis suspendenda ne auctor haberet materiam multiplicandi rubricas annectit omnia ista tria sil̃. Ex hac continuatione notabis ꝙ sicut appellatio suspẽdit iudicis iurisditionem 7 ꝙ consequens reddit nullũ quicquid postea fuit attentatum.vt in.c.si a iudice.7.c.nõ solum de appel.li.vj.7 in.c.sup questionum in fi.de off. dele.ita dicendum videtur de relatione et recusatione Et de relatõne dic vt plene legit̃.7 no.in.c.intimasti.j. e.vbi dicam. De recusatione vid̃ glo.que hoc tenuit ĩ c.quotiens.ij.q.vj.que notanter dicit ꝙ illũ tex.ꝙ q̃cquid fit post recusationem eque cassatur sicut si fieret post appellationem.7 est contra Inno.qui in.c.cũ speciali infra eodem dixit ꝙ non meminit se legisse ꝙ ñ valeat ꝓcessus post recusationem si non fuit appellatum Sed tu de hoc distingue vt plenissime dicam in.c.cuz speciali. Super hac rubrica vltra alias soleo querere de pluribus ad materiã dilucidandaz. Primo q̃d sit appellatio. Scꝺo de effectib⁹ ipsius. Tercio q̃ in re sit ad inuenta. Quarto quid sit officiuz iudicis ad quem. Quinto quid si in loco nõ sit iudex appellatonis. Sexto ad quem debet appellari a rectore cuiuslibet vniuersitatis seu collegij. Septimo nũquid omittens appellationem possit pro iniquitate snie agere ad interesse ꝙ iudicem.7 nunquid teneatur iudex saltẽ in foro aie? Ad ꝓmũ vide glo.in ista materia satis bonam.ij.q.vj.in summa.ꝑ Hosti.7 Gof.in eorum summis huius ti.7 bo.glo.in.c.ij.de consuetu.li.vj.7 no.illam ꝑtim in eo ꝙ dicit non posse induci consuetudinem contra substantialia appellationis.secus circa accedentalia. De substantialibus autem appellatiõis inter cetera est vt appellet̃ ad maiorem non autem ad minorem vel ad parem vel eundem iuris fictione.vt in.ꝺ.c. ij.7 in.l.j.§.siquis in appellatione.ff.e.ti. De accidentalibus aũt est vt appelletur gradatim.vñ valet ꝓsiue tudo vt appellet̃ omisso medio.vt in.c.referente iũcta glo.de preben.allego tex.meliorem 7 rotundum in.ca. romana.§.j.j̃.e.ti.li.vj. Item dic ꝙ etiam cessante consuetudine valz appellatio omisso medio si nõ fuit obiectum.vt no.glo.in.c.dilecti.j̃.eo.7 hoc mõ põt intelligi dictũ.c.referente. Circa principale quesitum.s. quid sit appellatio vide etiam ꝙ Bar.in.ꝺ.l.j.vbi positis 7 impugnatis aliorum diffinitionib⁹ diffinit ipse sic. Appellatio est ius quo interim prima sententia extinguitur 7 cause cognitio ad iudicem superiorem devolui tur.7 ꝺ quo ad appellationem a diffinitiua. Dz ꝓfecto iudicio meo non bñ euacuat naturam appellationis sicut debet facere quelibet bona diffinitio.vt.l.j.et qꝺ ibi no.ff.de dolo. Unde ego diffinirem sic. Appellatio est a minore iudice ad maiorem ꝓuocatio q̃ si est ltima ꝓnunciatum 7 iurisditionem iudicis quo ad illã causam suspendit 7 ipsius cognitionem ad supiorem transfert 7 boc quantũ ad appellationẽ iudiciale. Extraiudicialis vero ꝑt sic diffiniri. Appellatio ẽ a presenti vel verisimiliter grauamine futuro ad supiorẽ ꝓuocatio q̃ si ẽ verisil̃is 7 ꝓbabil̃ ipaz cãz ad supiorem trãsfert vt ea pendente nil in ipius ꝓiudicium attẽtet̃.qꝺ declara vt plene dicet̃.j̃.e.bone. Quo ad secundum quid sit appellationis effectus: dic ꝙ principaliter operatur duos effectus.s.suspensiuum et devolutiuũ. Effectus suspensiuus est triplex. suspendit eꝙm ꝓnunciatum 7 iurisditionem iudicis quãtũ ad illã causam. de quo plenius dicet̃.j̃.e.sup eo. psumptionẽ que erat ꝓ snia.vt in.c.cum ad sedem de restituti.spoliatorum.7 quod no.in.c.in presentia de renunciatiõe

qđ limita vt notanter dixi in.c.fi.de sequestra.de ꝑmo ꝙ suspēdit ꝓnūciatū in.c.venientes de iurein.7.c.pastoralis.§.ꝑterea de offi.delega.sed tex.in.l.j.ff.ad turpi.7.l.ij.ff.de pe.dicit ꝙ extiguit. Et iō Bar.ī sua diffinitiōe dixit ꝙ extinguit sed primū verius7 saluando vtrunq; dic ꝙ extinguit ꝺ̄ p̄senti sed suspēdit respectu futuri tp̄is. Nam si simpliciter extingueret nō assumeret vires appellatore nō ꝓsequēte cū iura dicant ꝙ rata maneat sn̄ia appellatore nō ꝓsequēte vt in.c.cuz sit romana.7.c.psonas.j.eo.q̄nimmo nec de p̄senti in totū extinguit.vt p̄z ex his q̄ dixi in dicto.c.fi.7 fac̄ clemen.vna de sequestra.7 clemētina ꝑma de re iudi. Et scias ꝙ nō sp appellatio operat oēs istos effectus.exemplū in appellatiōe sn̄ie censure ecclesiastice. Naz ꝙ appellationem sequentem talis sn̄ia non suspendit.vt in.c.pastoralis.j.e.7.c.is cui de senten.excom.li.vj. cuz similibus. Sed operatur tunc appellatio effectum devolutiuū q; devoluit causam ad superiorez.vt in.c.cū ꝓtingat de offi.dele.c.ꝙ tuas ꝺ̄ sen.ex.7 tollit ꝓsumptionem sn̄ie vt notanter dicit Jnno.in.c. bone el primo de elec.7.c.qm̄ ꝺ̄ de ꝓba.7 vide bonā glo.in materia ī.c.ad reprimēdā de offi.ordi. Et idē ē cū appellat a sententia nulla.nā talis appellatio nō suspendit ꝓnuncia tum cum viribus non subsistat sz operat tūc effectum devolutiuum dūtarat.devoluit enim cām ad supiorē 7 hoc respectu appellari p̄ot sn̄ia nulla.vt in.c.dilecto j.e.vbi de hoc 7 ꝙ Bar.in.l.si expressim.ff.e. Ad tercium quo iure.s.sit adinuēta dico ꝙ formalitas appellationis est de iure positiuo.vt ꝓbat in.l.vna.C.de sen. prefec.p̄to.nā 7 olī reddebat ius manu regia nec erāt inuente actiōes 7 solēnitates iudicioꝝ 7 appellationū. vt.l.ij.in colum.tercia.ff.ꝺ̄ orig.iur.sed ipa substantia appellationis vī de iure naturali.est enim quedam defensio seu p̄sidiū innocētie.vt in.c.cū spāli.§.porro.j.e.7.c.suggestū.e.ti.hinc est ꝙ etiā excōicato ꝓcedit.s. de excep.cū inter.fuit.n.ꝑnci paliter inducta ad iniq̄tatē seu imperitiā iudicis corrigēdā.l.j.ff.e.vel ad supplēdū qđ incaute in ꝑori iudicio fuerat omissū.vt in.c. cū ioannes de fi.instru.7.l.ꝙ hāc.C.de temp.ap. Ex q̄bus posset prima fronte inferri ꝙ lz ꝑnceps possit appellatiōis formalitatē tollere nō tn̄ vī ꝙ possit tollere ipius sn̄am.vt iusticia nō reddat aduersus iniquitatē vel impericiā iudicis cū ꝑnceps nō possit tollere ea q̄ sūt iuris naturalis seu gentiū.vt in cle.pastoralis de re iudi.facit qđ no. Jnno.in.c.que in eccl'iar de ꝓsti.7 p̄ot optīe adduci.c.pastoralis ꝑ rūso.j.e. Finalit tn̄ puto ꝙ a sn̄ia ꝑncipis nō p̄ot appellari nec tenet ꝑnceps admittere supplicationem si nō vult ꝙ lz ꝑnceps nō possit de directo tollere defensionem tn̄ ꝑ ꝑncipe ꝑsumit cū ꝓcessit cā cognita. Jdeo ꝓ non est dicenduz ꝙ tollat defensionem.facit qđ le.7 no.maxime ꝙ Bal.in.l.fi.C. de legi.7 vī tex.ir.q.iij.cūcta p mūdū.7.d.l.j.ff.a q̄.ap. nō licet.facit qđ not.Bar.in.l.fi.C.si ꝓtra ius vel vti.pu.7 Li.in.l.rescripta.C.de p̄ci.impera.offe. Idē puto si cōmisit alicui cām appellatione remota. Naz p̄ot si vult appellationē nōadmittere sicut dispositum in ꝑfecto pretorio 7 in senatu.ꝺ̄.l.ff.a q̄.ap.nō lz.7 ī.l.vna. C.de sn̄ia p̄fec.p̄to.7 ꝟ q; princeps tūc p̄sumit illū nō minus recte q̄ eū iudicaturum vt ibi.ꝟ ꝓcedit p̄sertz attēto ꝙ exceptio rei iudicate fuit inducta ad iuris rigorē seruandum.vt no.glo.in.c.pastoralis.§. q; ꝺ̄o ꝺ̄ offi.dele.7 in.l.q̄ exceptionē.ff.de condi.inde.vt sit litiū finis. Vñ sicut princeps hic statuit post duas sententias q; tercio appellare non lz in.c.suam.j.e.ita aliq̄bus causis inspectis p̄ot ꝟ statuere a ꝑncipio post ꝑmā sn̄iam in certis causis.7 ꝟ no. Circa quartuz qđ sit officiū iudicis ad quē vī solū in ꝓnūciando bñ appellatū vel male.vt hī.ij.q.vj.in fi.7 in.l.eos q̄.C.ꝺ̄ senten. Sed dic melius ꝙ cū succedat loco iudicis a quo p̄ot 7 debet reformare sn̄iam si opus fuerit vel supplere vel in ꝑte reprobare ꝓut opus ē.vt ꝓbat in.c.Rainutius 7.c. Rainaldus de testa.7 vide in hoc qđ dixi ī.c.cū cām de re iudi.7 in.c.cū ioānes de fi.instru.ꝑ Bar. in.l.cū apud.ff.iudi.sol.7.l.si expressim.ff.e. Et idē puto dicēdū in iudice q̄ adit vt reducat laudū ad bonam equitatem cū succedat loco boni viri.vt no.Bar.in.l. j.ff.dele.ij.7 Jnno.in.c.statutū de rescrip.li.vj.7 ꝟ petitio reductionis est species cuiusdā appellatiōis. vt.l. nō distinguemus.§.cū quidā in fi.ff.de arbi. Ad q̄n tū ad quē debeat appellari cū deest index appellationis. Hec questio p̄ot intelligi primo cū deest ꝓpter defectū supioris vt q; dux seu ꝑnceps ille nō recognoscit supiorem in tp̄alib9.7 puto ꝙ a tali nō possit appellari q; est loco principis a q̄ nō appellat'.vt.s.dixi 7 facit qđ no.Bar.in.l.infamem.ff.de pub.iudi.ī fi.7 ī.l.vna C.ne q̄s in sua cā.7 qđ dixi in.c.cū venissent de iudi. et vide ad hoc glo.no.in.c.qm̄.x.di.q̄ apte sentit ꝙ a tali ꝑncipe nō est appellādū etiā ad papā si tn̄ iniusticia esset notoria posset dici papā posse adiri.arg.opti. ex his q̄ notauit Jnno.in.c.cū te.s.ti.pri.7 ī.c. lz ex suscepto de fo.ꝓpe. An aūt ꝙ viā denunciationis euāgelice possit ecclesiasticus adiri ꝺ̄ laicū rōne iniuste sn̄ie. vide qđ dixi ī.c.nouit de iudi.in addi.magna. Sc̄ō mō p̄ot intelligi dicta questio qn̄ nō deest supior si deficit spāl is index sup appellatione puta ciuitas ista elegit sibi ptātem vel aliquis ꝑnceps in sua ciuitate vl' oppido sed non ꝓuidit sibi de iudice appellationis. dic ꝙ appellabit' ad ipm̄ supiorem qui ptātem eligit. fac̄. c.venientes de iureiur.no.Bar.in.l.j.ff.e.in ꝟ.quero. vbi dicitur.7 vide ꝙ eūdē in.l.vbi assunt.ff.de tu.7 cu. da.ab his. vbi dicit ꝙ respectu ptātis p̄ot appellari ad ordinē decurionū puta ad supiores seu dnos 7 bñ fac̄ ille tex. Venio ad sextā questionez ad quē.s.sit appellandū a rectore alicuius collegij. Bart.formal hāc questionem in p̄dicta.l.j.ff.e.in ꝟ.quero in aliqua ciuitate ꝛc̄.7 concludit ꝙ ꝺ̄z appellari ad illum cui ipz collegium est subiectū puta ad rectorē illius ciuitatis ꝑm eum allat.c.dilecti filij.j.e.ti.qđ tn̄ parū aut nihil facit Ego primo allego Jnno.in.c.dilecta de excess.prelat. in fi.vbi notanter dicit ꝙ ista collegia iferiora 7 rectores eoꝝ sunt subdita maioribus 7 ordinarijs potestatibus 7 ꝙ ad eorum dictum destrui possunt.et ꝓhibere etiā possunt a p̄ncipio ne incipiant.qđ no. Attēde dic latius sic aut ipm̄ corpus est secularе nō aūt ecclesiasticum 7 ipsius rector ē secularis. exemplum in lanificib9 sutoribus 7 similibus.7 tunc indubie tene ꝑmum vt appellet' ad maiorē officialē loci puta ptātez q; regula ē vt sp appellet' ad superiorem ipsius qui iudicauit.vt. l.j.C.vbi 7 apud quē 7 qđ no.Bar.in.l.ij.in fi.e.ti. facit qđ.s.dixi in diffinitione 7 tex.ī.ꝺ.l.j.ff.e.ti. Aut ipsum corpus est ecclesiasticū et rector est etiam ecclesiastica persona 7 tūc debet appellari immediatus superiori puta epūs vt in.c.romana.§.j.e.ti.li.vj. Ex ꝟ habes quid dicendum cū appellat' a rectore scholarium. vbi statuta appellationem nō ꝓhibēt. Nam si est collegiū ecclesiasticū puta q; ꝑ maiori ꝑte sūt clerici iuxta no.in.l.fi.ff.de col.illi.dixi ī.c.ex lr̄is de cōsti.tūc appellādū ē ad epm̄ loci.fac̄.ꝺ̄.c.ex lr̄is.vbi fuit recursuz ad iudicem ecclesiasticum.q̄ casu putarē nō valere statuta vt a sn̄ia rectoris nō possit appellari nisi eēt cōfirmata ꝑ papā q; ꝟ ē ꝺ̄ canones ꝓmittētes appellatiōz 7 cōtra ius supioris.vt in.c.venientes de iureiur. Dubium ꝺ̄o est cū vniuersitas est secularis puta q; plures in eis sūt laici sed rector est clericus sicut tenet' esse ex forma statuti ꝓpter scholares clericos. Nam bīto respectu ad ipm̄ collegiū videret' appellandū ad iudicē secularem cui subest ꝟ bīto respectu ad psonā ipi9 rectoris q̄ iudicauit vī appellādū ad epm̄ q̄ ē supior ipius rectorꝫ exquo est clericus.xj.q.j.c.j.7.c.ꝺ̄ psona. Judicio meo posz distingui ita eque ꝙ q̄tenus iudicat de scholari

clerico q; tūc iudicat vt iudex ecclesiasticus q; alr̄i eū nō caderet iurisditio. vt no. Jnno. in. c. cū ab ecclesiar̄ de of. or. dz appellari ad ep̄um q; regula est vt p̄dixi q; ad sup̄iorem ip̄ius sniantis appellādū ē. d. l. j. Sz q̄tenus iudicat inter laicos ad ptātē appellādū est q; tunc lz ip̄e sit clericus nō tn̄ iudicat vt iudex ecclesiastic⁹ lz vt laicus tāq̄ rector collegij secularis iō nō ē ab eo appellādū tāq̄ a clerico. ad hoc allego tex. no. iūcta gl. in c. romana. §. dz. e. ti. li. vj. vbi pz q; cū eps ē iudex tāq̄ ciuilis iudex puta q; bz iurisditionē infeudatā a p̄cipe seculari nō appellat ad ip̄m archiep̄m ꝫ ad p̄ncipem secularem a q̄ derivat feudū. vt no. Jnno. in. c. ceterū. de iudi. 7. c. vez de fo. ꝑpe. 7 Bar. in. d. l. j. ff. e. in. x. q̄ro pone q; aliq̄s eps. vbi inter cetera dicit q; si aliq̄s clericus eēt rector alicuius ciuitat̄ dz ab eo appellari ad sup̄iorem ip̄ius ciuitatis q; nō iudicauit vt cleric⁹ sed vt rector ciuitatis. Jdē dicēdū si bz comitatū nō īcorporatū eccl̄ie. Jdē dic si vn⁹ rex teneret vnū comitatū vt ab eo appellet de facto comitatus ad sup̄iorē ipsius comitatus. p hoc optime facit. l. siqñ. C. e. 7. c. cū capella de p̄uilegijs. 7 ꝫ no. q; faciūt ad multa. ¶ Ad septimū 7 vltimū nūquid possit agi cū iudicem ad intereē p̄textu inique sñie. dic q; sic. siue nō fuerit appellatū execrando lites. siue succūbens bis appellauit. 7 nūc non lz tercio appellare. nec obstabit exceptio rei iudicate. q; ad aliud 7 ꝑtra aliū nūc agitur. de quo vide bonam glo. 7 q̄ ibi no. in. c. pastoralis. §. q; vero de offi. dele. ibi idē Jnno. 7 doc. in. c. sepe de appel. 7 Jo. an. p⁹ Jnno. in. c. sacro de sen. excō. Jdem Bar. in. l. j. ff. e. in ver. vlti. no. gl. 7 vide p eūdē i. l. fi. ff. de var. 7 extraor. cog. vbi tractat nūquid possit agi eodē modo contra arbitrū male iudicātē. 7 concludit q; sic. 7 ibi idem glo. Sz in arbitratore est q̄ magis notabilis. 7 dicit ibi q; nullibi reperit hanc questionem. 7 finaliter concludit q; tenetur solum de dolo 7 lata culpa. quia ipse est q̄si quidam ꝓneta qui non tenetur nisi de dolo 7 lata culpa l. ij. ff. de ꝓnetis. Sz ego allego tex. q̄si expressuz. q; arbitrator modo p̄dicto teneatur i. l. fi. ff. si mes. fal. mo. dix. 7 Bar. sequitur ibi. 7 facit festum de illo tex. et idem dicendum in assumentibus consimilia officia.

¶ An autem iudex teneat in foro anime 7 quid in aduocato seu ꝓcuratore ꝓpter quor̄ negligentiā seu imperitiā q̄s iniuste pdidit cām: vide q̄ no. doc. in. c. calūniā de penis. vbi tetigi 7 p Jnno. in. c. sic dignū ꝺ homi. vbi tractat etiā de alijs articul'. vtputa q̄n q̄s dedit dānū i reb; alienis. Et de pena an habeat locū in foro aīe. vide glo. in. c. fraternitas. xij. q. ij. 7 q̄ plene dixi i. c. ij. de cōsti.

Electi filii. Las⁹. Collatio beneficij post 7 ꝫ appellationem legitimam facta non tenet, ita cōitet sūmat'. Sz vt j. dicaz hec summatio est nimis generalis iō ꝑm q; intelligo summo sic. Collatio beneficij facta post appellationem ex ꝓbabili 7 verisimili causa interpositam eīt ipso iure nulla. Diuiditur. nam primo ponit querelam appellantium. secundo dat iudices ibi super quibus. Et ꝓpositione casus literalis aduerte. nam iste prior 7 clerici de quibus in principio litere conquerebant de quatuor grauaminibus eis illatis p istum archiep̄m p⁹ appellationē ad papā interpositam quor̄ tria exp̄mūt i lr̄a quartū erat in antiqua. 7 fuit cā breuitatis hic decisum. s. q; contulerat eccl̄ias spectantes ad collationem prioris. 7 solū huic decise rn̄detur. Ad alia ꝛo in lr̄a expressa nō rn̄detur ꝺ. 7 iō dic Jo. an. q; fuit hec decre. male decisa. silis decisa bz̄ in. c. veniēs de p̄scrip. Sed dic excusando q̄tum fieri pōt cōpilatorez q; ad alia ꝺ expssa nō fuit ꝺ specifice inserta rn̄sio q; satis q̄d iuris erat bz̄ in suis titulis puta in ti. de sen. ex. c. p tuas ꝺ of. dele. c. cū contingat cū si. Nolui aūt decidere ip̄a grauamina vt cōprehēderem⁹ totū factū sicut accidit. volui aūt breuitatis cā decidere quartū grauamē q; satis pōt ex rn̄sione cōphēdi. nā ex rn̄sione satis ꝓphendi tur interrogatio. vt in. c. inter dilectos. §. ceterū de fi. instru. ¶ No. ꝓmo ibi querimoniā ꝛc. q; querimonia dz fieri etiā añ litē ꝓte. Et facit ad q̄nē q; siq̄s ꝓmisit sub pena q̄rimoniā nō facē seu exponē. q; exponendo q̄relam iudici dicit incidē in penā 7 de ꝺ 7 mltor alio rum similium verbor̄ significato vide p Bar. in. l. am plius. ff. rē ra. ba. ¶ No. scdo legatū q̄ nō est de latere i. cardinalis bñficia ꝓferre nō posse ꝺ quo ē hodie tex. in. c. j. de of. le. li. vj. ¶ No. tercio q; collatio aliq̄r bñficior̄ pōt ptinere ad ꝓrem et quentū q̄ pōt intelligi de bñficijs fundatis i ꝓor̄ eccl̄ia. ꝺ q̄ dicendū vt legit' 7 no. in. c. cū eccl̄ia vulterana de electione. Jdē de alijs inspecto iure speciali. arg. in. c. scriptū de electiōe. 7. c. cū eccl̄ia sutrina de cā possess. 7 ꝓprie. ¶ Quero vt apiam primus intellectū. c. quare collatio istor̄ bñficior̄ nō valuit: So. dicit Jnno. q; fuit facta post appellatiōz Hosti. addit 7 ꝫ ipam appellationē quasi innuit ñ sufficere q; sit facta post appellationē nisi etiā sit facta ꝫ. Et ꝓ Hosti. adduco tex. in. c. cū nobis de elec. vbi pz q; in istis appellationib; extraiudicialibus nō ꝓsideratur simplr̄ id q̄ fit post appellationē sed oz q; sit fcm̄ etiā ꝫ. Et credo q; hoc ip̄m fuerit de mente Jnn. cū p̄dictā ꝓclusionem firmauit in. d. c. cū nobis. vbi p illū tex. dicit notandum q; si is a q̄ appellatū ē extra iudiciū aliq̄d facit ꝫ ip̄am appellationē illud solū venit renocandū 7 nō alia q̄ facit post appellationē etiā si appellatio insta sit de q̄ vide ibi lati⁹. ¶ Sz ꝫ p̄dicta 7 ꝫ tex. ego vltra alios oppo. multipl̄r ꝑtra tex. 7 ꝑtra hūc intellectū Jnno. 7 Host. Et p̄ de notat̄ p Jnno. ī. c. cū inter. R. de elec. 7. c. q; pp. e. ti. 7 de testō. ipub. ad dissoluēdū. vbi dicit q; lz q̄s ꝓponat ltīmam exceptionē corā collatore 7 eam offerat se ꝓbaturū 7 appellat si fiat collatio in ꝑtrariū q; p ꝺ nō cassat' coll'o nisi al'r ꝓbet' veritas exceptōis. cū g̃ coll'o fiat extra iudiciū 7 p iure suo explicādo nō tenet' differre ius suū ꝓpter appellationē alterius nec oblatio ꝓbationis iustificat appellationē q; cū nō ꝓcedat vt iudex ꝺ vt ps nō tenet' recipe ꝓbationes. 7 sic nō ꝓcedit. c. interposita. j. de ap. vt etiā ibi no. ¶ Scdo etiam impugno tex. in eo q; papa mādat inquiri p famam 7 testes. 7 an coll'o fuerit facta ꝓpter istū legatum. vī em̄ supuacua ꝺ indagatio q; si nō cōstat de coll'one possunt isti prior 7 clerici vti iure eorū in ꝓferendo 7 ordinando ecclesias illas. ¶ Tercio con tex. facit in eo q; papa in fi. preseruat coll'ones factas a legato si maliciose clerici distulerīt ordinare illas ecclesias. nam idem videtur si neglexerūt. j. debitū tps ꝓferre tunc em̄ fit devolutio ad istum legatū tāq̄ ad archiep̄m 7 diocesanū istor̄. vt ī. c. ij. de ꝓcess. ꝓben. 7 ī. c. ij. ꝺ sup. neg. ꝓla. hec iudicio meo sunt difficultatis intellectus h⁹. c. sup q̄b; intellectu valde succincte transiuerīt ꝺ doc. Ego ꝛo soluēdo ꝑtraria pono tres intellectus ad istū tex. Prim⁹ q; ꝑmū ꝑtrariū ꝓcedit q̄n appellatō interponit' corā mero collatore nō vt neget' ptās cōferendi ꝺ excipiat' ne collatio fiat certe p̄sone ex aliq̄ causa puta q; dz criminosus 7 excipiēs offert se ꝓbaturū Istud ꝛo. c. ꝓcedit q̄n is ad quē vere coll'o nō spectabat volebat ꝓferre. nā ne videat' verus collator ꝓsentire dz appellare 7 tūc actus reddit' nullus. de q̄ ī. c. bone. j. c. Iste tn̄ intellect⁹ nō vī oīo tutus q̄n sine appellatione potuisset iste ꝑtradicē 7 sufficeret sola ꝑtradictio ad impediēdā validitatē coll'onis. q; ꝺ incorporata possident' solo aīo nec pdit' possessio nisi data patientia. vt. l. ij. C. de ser. fu. plene p Jnno. in. c. olī el. ij. de resti. spo. 7 in. c. ij. de in ite. re. Do q̄ scdm intellectū fatendo q; collatio isti⁹ legati exq̄ ad eū tanq̄ ad archiep̄m nō erat devoluta ꝓferēdi ptās fuit nulla ex defectū ptāt̄. vt ī. c. cū bertoldus. s. ti. ꝑi. sed a grauamine ex

traiudicialiter illato vel vrisil'r inferēdo pōt pars releuari duplicit'. s.p viā appellatōis extraiudicial' 7 p viaz querele. vt ē tex. no. in. c. ꝓcertatōni. j. e. ti. li. vj. Et si ps ꝓsequit' grauamē p viā appellatōis oz q̄ ꝓbet appellationē q: ē causa sue intētionis etiā si act⁹ exp̄sse sit null⁹ sicut obseruat' q̄n appellat' a sn̄ia nulla. vt in. c. exhibita de iudi. 7. c. dilecto. j. e. 7 no. in. c. ex pte ade. s. de testi. et est tex. in. c. ad audiētiā. j. e. Ān q: iste ꝓr appellauerat 7 hanc viā ꝓsequebat' oportebat q̄ doceret appellatione. 7 q̄ collatōnes fuerunt facte post appellationē. ideo papa mādat de his inquiri nō tamē p hoc sequit' q̄ si in hac via succūberet q̄n posset redire ad viam 7 remediū nullitatis. vt no. in pal. iuriby. facit qđ le. 7 no. in. c. licet de sen. ex. li. vj. Ex his innuit' q̄ etiā sine appellatōe collatio fuisset nulla. ¶ Pono terciū intellectū 7 notabiliorē intelligēdo q̄ iste archiep̄s dicebat collatōez ad se deuolutā ꝓpter negligētiā ꝓcus in ꝓferēdo. Prior autem ꝓponebat cām ꝓbabilē 7 verisimilē ꝓpter quā dicebat ptātez ꝓferēdi remāsisse penes eū. 7 videns archiep̄m dispositū hoc nō obstante ad ꝓferendū appellauit ad papā. Dicit' hic q̄ collatio facta post appellationem nō tenet intellige etiā si in veritate ptās fuisset deuoluta ad archiep̄m q: ꝓpter appellatōez ex ꝓbabili 7 verisimili cā interpositā fuit totū negociū ad superiorē deuolutum ideo ante oīa oz reuocare quicq̄d fuerit in ꝓtrarium innouatū. vt in. c. bone. j. e. nisi ꝓstiterit q̄ doloſe ille prior distulerit ꝓferre puta vt interim p̄ciperet reddit⁹ illoz bñficioz. nā tūc pz q̄ nō ex ꝓbabili cā appellauerit. 7 ideo in fine refugauit casuz doli ꝓmissi. Et q̄ꝫ hic nō dicat' de ꝓbabili 7 verisimili cā tn̄ ita debet intelligi. nam si appellatio nō fuisset talis nō fieret reuocatio attētatoz anteq̄ꝫ ꝓbaret' veritas cause appellatōnis. Hinc dicūt dn̄i de rota decisione. ccrxxvij. q̄ si rector ecclesie appellat a visitatōe ep̄i dicēs se esse exemptū nō sufficit ad reuocandū medio tpe attētata docere de appellatione 7 attētatis postmodū nisi doceat de veritate cause. s. exemptōis saltē semiplene. allegant notata in. c. dilecti. de maio. 7 obedi. 7. c. Rodolphus 7. c. significauit de rescrip. 7. c. nō solū. j. e. ti. li. vj. cum si. B ēm appellatio nō erat ꝓbabilis 7 verisimilis cū ius cōmune faceret ꝓ ep̄o 7 ꝓtra appellantē facit qđ plene notat Inno. in. c. venerabili de cens. 7 p istā causs positōez appellatio B induc it nullitatē collationis sine qua valuisset collatio. 7 fm p̄dicta debet restringi 7 limitari lec. doc. B 7 eoz summa riū. 7 regulariť an 7 q̄n valeāt gesta post appellatōez ex traiudicialē vel veniāt irritanda. vide qđ dicā. j. c. ꝓsuluit. 7 in p̄allega. c. bone. ¶ Venio nūc ad glo. 7 primo videt' q̄ iste archiep̄s debeat deponi cū nō duxerit deferendū appellatōni interpositę. ij. q. vj. decreto. Glo. fatetur ꝓtrariū sed ad hoc nō fuit actū. Dic illud ꝓcedere i causa crimiali. de q̄ dicendū vt habet' 7 no. j. e. de ꝓcure. 7 dic vt ibi dicaz ¶ Op. scdo in eo q̄ papa req̄rit B testes 7 famā. nā sufficere debēt duo testes. vt in. c. lz vniuersis. s. de testi. Go. dic ꝓiungēdo glo. q̄ est in x. p idoneas cū se. q̄ fama p se nō sufficit B vno teste vel alijs adminiculis ꝓbaret B testes p se bñ sufficerent B p hoc nō solui' ꝓriū cū tex. incipiat a psonis. Hosti. sup tex. dicit q̄ forsan tex. in B habuit respectū ad ꝓsuetudinē anglie fm quā credit'. xij. iurat' asserētiby se credē ita esse 7 talē esse vocē vel famā patrie q̄ tn̄ nō ē plena ꝓbatio nec tolerat' in sentētijs fm eū. Ex hoc dicto dicit Jo. an. bene notandū q̄ nō pōt ꝓsuetudo inducere vt nō plene probationi stet'. 7 q̄ non plena habeat' ꝓ plena remittit ad Fede. ꝓsi. xvij. sed certe B est ꝓ. c. cū dilectus. de fide instru. 7 vide qđ plene dixi in. c. ij. de ꝓba. vbi ipemet Jo. an. tenuit ꝓriū nec hosti. sensit B dictū. Nā dicit q̄ nō ē plena ꝓbatio. s. inspecto iure ꝓmūi nec valet ꝓsuetudo s. respectu sn̄ie vt ferat' sn̄ia fm credulitatē 7 iudiciū aliquoz. 7 ita loquit'. c. ad nr̄am de ꝓsue. 7 q̄ respectu ꝓbationis valeat ꝓsuetudo facit iste tex. in quo papa mandat inquiri p testes 7 famā. 7 cū exigat vtrūq; videt' intelligere de testiby deponētiby sup̄ credulitate fm ꝓsuetudinē patrie al's nō mādasset copulative inq̄ri. Et no. extra glo. q̄ fama cū vno teste ꝓbat. 7 sic videt' q̄ possunt ꝓiūgi diuerse ptes ꝓbatōnis. de q̄ vide tu qđ dixi in. c. cū cām de ꝓba. ¶ Et an 7 q̄n fama ꝓbat dixi plenius in. c. veniēs. j. s. de testi. plene p Bar. in. l. de minore §. tormenta. ff. de q̄sti. ¶ Vltimo extra glo. B q̄ro q̄d si in curia neget' appellatū fuisse an teneat' appellās ibi ꝓbationē inducere an ꝓ posset petere vt fiat remissio ad ptes p illi⁹ ꝓbatōe: Certe in hoc iudicio meo attendēdus esset stilus curie. 7 facit. s. ti. ꝓx. c. cū sup̄. vbi fuit ad partes remissuz respectu tercij ꝓponentis se appellasse. Sed Hosti. dicit curiā tenere q̄ aut oppo. in vim dilatorie 7 dz fieri ꝓbatio in curia. de quo remittit ad. c. per tuas. j. de sen. ex. Aut in vim p̄emptorie post lit. cōtes. 7 tūc fit remissio ad ptes sup̄ illi⁹ ꝓbatōe. 7 ita dicit fuisse diffinitū p Clemētē. iiij. Naz sup̄ ꝓncipali nō cogit' q̄s secū ꝓbatōez in curiā adducē sed q̄n opponit' dilatorie sic q: dz appellās a ꝓncipio ꝓbare fundamētū iurisdictōnis. facit. c. romana. §. si ꝓ. j. e. li. vj. 7 sup̄ hoc debet venire instructus. Ni. ab.

Ater cetera. Casus. Appellatō generalis respectu causse nō valet. Tria facit. refert appellatōez appellantē redarguit 7 appellatōez repellit. ¶ Nota ꝓmo et tene menti q: nō solet ad hoc allegari q̄ temere appellans nō est de iure canonico pena extrinseca puniendus Nam papa istum abbatē hic temere appellantē redarguit dūtaxat. De iure ꝓ ciuili secus. de quo dicendu vt le. 7 no. in. l. a ꝓconsuliby. C. e. 7 in. l. ab executore. C. quoz ap. nō recipi. Glo. tn̄ in. c. ad romanā. ij. q. vj. sentit idem de iure canonico qđ de iure ciuili. 7 clarius Jo. an. post Jo. Andr. Hoff. 7 Nbi. in. c. vt debitus. j. e. vbi dixit q̄ si calūnioſe q̄s appellauerit punit' i. l. libris. In criminali vero ꝓdita lite vocatus abscedat. C. de ap. a ꝓcōsuliby. sed p̄mā partē q̄ de iure canonico nō veniat appellans puniēdus vltra expensas. 7 q̄ aliud sit de iure ciuili tenet glo. in. l. j. ff. a q̄. ap. nō licet. 7 Li. in. l. eos. C. de ap. 7 Spe. e. ti. §. tunc dicamus in p̄n. Ego vero distinguerem sic q̄ aut q̄s temere seu importune appellauit 7 punit' de iure ciuili. vt in legiby p̄dictis q̄ nō requirūt in hoc calūniā. Ad idē. l. quisq̄s. C. quoz ap. nō reci. canonizata. ij. q. vj. ꝓpe fi. in. c. siq̄s ausus. sed de iure canonico talis nō punit' nisi in expēsis sed si nō est solueēdo pōt puniri in corpus. vt B 7 melius in. c. reꝓhensibilis. j. e. facit. c. finem litib⁹ de do. 7 ꝓtu. ꝓbat optime tex. in. c. j. de elec. li. vj. in x. hoc autē. puto tn̄ q̄ alia pena extrinseca puniri nō poterit si iudici B visum fuerit. ar. optimuz in c. frequēs de resti. spo. li. vj. 7 in. l. nō ignorat. C. de fruc. 7 li. exp̄. Aut quis calūnioſe appellauit. 7 tūc in p̄sumpta calūnia idem dicendū qđ. s. nam eoip̄o q̄ appellās succubuit p̄sumit' calūniat⁹. vt ꝓbat' in. d. c. j. de elec. li. vj. ad fi. 7 notāter ꝓbat ille tex. q̄ de iure canonico non habent locū p̄dicte pene legales. nam ibi p p̄sumpta calūnia imponit' alia pena. 7 in certo casu tm̄. s. cū quis deficit in ꝓbando qđ obiecit in psonā electi. Aut quis potest cōuinci de calūnia ex p̄spicuis ꝓiecturis seu indicijs vel q̄ causa ꝓtemptus appellauerit 7 tunc puniri debet de iure canonico pena tamē arbitraria ad hoc. c. cuz parati. j. e. fm vnū intellectuz. Nam calūnie delictum non debet remanere impunitū etiam de iure canonico. 7. j. de calū. per totū sed de iure ciuili serua leges. s. allegatas. 7 hoc no. quia nō habes alibi hūc passum ita plene discussum ¶ Nota secūdo q̄ non ex qualibet contrauentione canonis incurrit quis mortale vel saltem sit pena depositionis afficiendus. Nam iste abbas temere 7 sic contra ius appellauit nec tamen fuit remotus ab abbatia vl tanq̄ꝫ ꝓ mortali puniendus. et sic limita glo. in. c. generali de elec. li. vj. et vide quod circa hoc dixi in. c. nam

concupiscentiã de ꝓstitutionib⁹. ⁊ in.c.j.e.ti. ¶ Ex hoc ⁊ ex tex. nota ⁊ tene mẽti ꝙ licet ꝓlatus regularis possit ꝓ modica causa in regimine remoueri. vt in.c.ꝙ tuas in fine infra de simonia. ⁊.c. qualiter ⁊ qñ.j. in fi. de accusationib⁹ nõ tamẽ sufficit quelibet causa leuis vt h̃. ¶ Nota tercio abbatẽ ꝓueniendũ corã ordinario loci. xviij.q.ij. abbates. ⁊.c. monasteria.j. de reli. domi. cũ venerabilis cum similib⁹ nõ tamẽ intantũ subyciunt' loca religiosa ⁊ earũ ꝓsone sicut secularia ⁊ ꝓsone seculares. de quib⁹ dicendũ vt le. ⁊ no. in.c. dilectus de of. or. ꝑ Jnno. in.c.j. de sta. reg. ⁊ vide glo. xj.q.iij. qui resistit q̃ dicit ꝙ monachus potius obedit abbati q̃ epõ. de quo in.c. cũ ab ecclesiarũ de of. or. ¶ Nota quarto ꝙ ſm antiqua tpa valebat appellatio non exꝓssa causa grauaminis. vt no. j.e. vt debitus. tamẽ vbi erat notorie friuola nõ debebat causam ⁊ hoc o pabat' ista decre. olim. Hodie autẽ nõ habet dubiũ ꝑ ꝓdictã decre. vt debitus. q: debet esse causa appellatõnis vera iusta ⁊ exꝓssa in ipa appellatione. de quo dicendũ vt ibi ⁊ in cle. appellãti. e.ti. ¶ Circa hũc ter. quero de duab⁹ questionib⁹. Primo an valeat appellatio generalis respectu iudicũ puta appello ad iudicem ꝓpetentẽ. Bar. in.l.j. ff.e. tenet ꝙ sic ꝑ tex. illius. l.j. ꝓpe fi. cũ se. qđ est verissimũ de iure ciuili q: gen⁹ qđ nõ potest verificari nisi in vna specie nõ inducit aliquã incertitudinẽ. sicut in simili no. in noie appellatiuo in.c. qm̃ abbas de of. dele. ⁊.c. ex pte.j. e.ti. Sed cũ de iure ciuili nõ possit appellari omisso medio. vt in.l. impatores. ff.e. ergo illa generalitas respectu iudicis nõ inducit incertitudinẽ q: debet intelligi de iudice superiore imediato ⁊ ꝑ ꝓns nõ vitiat. Sed de iure canonico puto talem appellationẽ nõ valere q: potest appellari omisso medio ad papã. ij.q.vj. ad romanã. Jtem ad legatũ in ꝓuincia ſm quosdã. vt no. in.c.j. ⁊.c. qđ translatõez de of. le. vbi hoc teneo. Jtẽ ad patriarchã ſm Jnno. in.c. antiqua de puni. ⁊ glo. in.c. renouãtes. xxij. di. de quo tamen dic vt plene no. in.d.c. antiqua. ⁊ ideo cũ h̃ appellatio generalꝫ inducat incertitudinẽ nõ debet valere q: iudex debet eẽ certus. de rescrip. c. ad hec. nec licet cũ alteri⁹ iniuria vagari. l. ꝑtor edixit. ff. de iniurijs. puto tamẽ ꝙ vbi euitaretur incertitudo valeret al's appellatio etiam de iure canonico puta q: appellat' de subdelegato delegati pape. Nam tũc nõ põt intelligi nisi de iudice ipõ delegato q: eo omisso nõ põt ad aliquẽ appellari iuxta illud qđ le. et no. in.c. sup q̃stionũ. §. sixto de of. dele. dixi in.c. cũ Bertoldus de re iudi. ⁊ facit qđ dicã in seq.q. ¶ Quero secundo q̃d si appellatio interponit' alternatiue respectu iudicũ nũq̃d valeat: vide bonã glo. in.c. is cui de offi. de le. li.vj. ⁊ ꝑ Jo. an. pleni⁹ in regula in alternatiuis in mercu. Et videt' cõcludere Jo. an. in vtroq; loco ꝙ de iure ciuili possit talis appellatõ tolerari q: exq̃ illo iure iudex est cert⁹ vt dixi in ꝓcedẽti. q. alternatiua nõ põt inducẽ obscuritatẽ. sed de iure canonico cõcludit ꝙ nõ valeret cũ possit appellari omisso medio vt ꝓdixi. Sed vide tu dños d' rota dec. ccij. vbi vident' impugnare hoc dictũ Jo. an. dicẽtis ꝙ aduersari⁹ poterit in ꝓsecutõe certificare appellatũ. ⁊ referũt Jo. de lig. h̃ tenuisse. Ego dicerem ꝙ aut ẽ talis alternatiua q̃ nõ habet inducẽ incertitudinẽ puta q: appellat ad iudicẽ ꝓpetentẽ vel incõpetentẽ ⁊ tũc idẽ dicẽdũ qđ de iure ciuili. nã illa pars repellit iudicẽ incõpetentẽ. Aut posset ad vtrũq; appellare ⁊ tũc si iusta causa illũ excusat in discernẽdo quis sit ꝓpetens puto appellationẽ valere. ar. eo⁹ que le. ⁊ no. maxime per Jnno. in.c. ꝓstitutus de in inte. resti. ⁊ in.l.j. ff. q̃rum le. ⁊ in.c.j. de postu. prela. li.vj. cessante autem iusta causa tene opi. Jo. an. Glo. est facilis ⁊ instat circa quedam brocardica. ⁊ vide qđ no. in.c. si sacerdos allegato in ea. Nicolaus abbas.

A Dnostrã. Casus. A correctione non appellatur. vel summa sic inspecta mente. A correctione legitima nõ appellatur nisi modus excedat'. h.d. Primo ꝓmittit causam mandati. ſcdo mandatũ ibi mãdamus. ¶ Nota ꝓmo a ꝓtrario sensu ꝙ appellatio ꝓmittit' etiã religiosis qñ indebite ꝑgrauant' ꝑ superiorẽ licet superior ꝓcedat ꝑ viam correctionis qđ clarius ꝓbat'.j.e. irrepbensibilis ad fi. nulli em̃ denegãda est defensio etiã si sit excoicatus. s. de excep. cũ inter. ¶ Nota ſcdo ibi quilibet subditor⁹ tuorum iuncta supascriptõe ꝙ monachi possunt dici subditi abbati eor⁹. Idem põt dici de secularib⁹ respectu ꝓlatorum suor⁹. vt in.c. irrefragabili de of. or. ⁊.c. cũ aplus. §. ꝓhibemus de censi. Sunt em̃ isti sub prelatis ratione iurisditionis ⁊ prelature. ꝓlati tamẽ debent eos tractare vt socios q: nõ sunt dñi nec debent vt dñi dñari. vide bonũ tex. in.c. esto subiectus. xcv. di. ⁊ ꝑ illum tex. arguit ibi glo.j. ꝓtra superiũ epor⁹ qui subditos appellant filios cũ debeant eos appellare fratres vel socios. viij.q.j. qđ autẽ. ⁊.x.q.iij. cauendũ. Caueant tamẽ subditi cuz scribunt ꝓlato vt nõ appellent eum fratrẽ cum debeant eum honorare in supascriptione. ita notanter dicit illa glo. sed tu vide tex. in.c. cũ clerici de ꝛb.sig. ⁊.c. graue d' excess. ꝓla. vbi clerici appellant epm̃ dñm. ¶ Nota tercio ibi corrigas ⁊ castiges iuncta supascriptõne ꝙ correctio monachor⁹ spectat ad abbatẽ solũ. vnde hic nulla fit mentio de capitulo suo. ad h̃. c. nullam. xviij.q.ij. ⁊ vide Jo. an. in.c. ioannes.j. de reg. Ex quo infert' ꝙ maior est in hoc auctoritas abbatis in monachos q̃ epi in clericos quia eps illos non corrigit de iure cõmuni sine consilio capituli sui. xv.q.vij. eps nullius. licet valeat cõsuetudo in contrariũ. vt in.c. ij. de ꝓsue. li.vj. An aliquo casu teneat' abbas habere consiliũ sui capituli in correctione monachor⁹ dicam.j.e. reprehensibilis. Jtez nota ex h̃ ⁊ ex tex. ꝙ correctio monachor⁹ spectat principaliter ad abbatẽ etiam excluso epo quod non reperitur in alio prelato seculari citra epm̃ iuxta no. per Jnno. ⁊ alios in.c. cum ab ecclesiarũ. ⁊.c. quanto de of. ordi. ⁊ de abbate est bonus tex. in dicto.c. quanto. hec indubie procedunt in bis que spectant ad regulam ⁊ ad constitutiones ordinis. ¶ Quid autez cum accusatur monachus de delicto extrinseco vel est formanda contra eum inquisitio: vide per doctores in preallegatis iuribus plenius per Joannem de lig. in clementi. ne in agro de statu regularium plenissime dixi in repetitione.c. siquis contra clericum de fo. compe. ⁊ credo hunc articulum posuisse in.c. cum cõtingat. e.ti. ⁊ in fauorem abbatis optime facit.c. in singulis. ⁊.c. fi. de sta. regu. ⁊ in.c. suscepimus de bomi. ⁊.c. moniales de pur. ca. ¶ Nota vltimo monachos posse cõpelli ad obseruantiã religionis ⁊ constitutionis ordinis facit tex. in cle.j. de priui. ¶ Et ex hoc et ex tex. nota differentiã inter obseruantiã religionis ⁊ ordinis. Nam obseruantia religionis proprie consistit circa id quod cõtinetur in regula illius religionis. Obseruãtia ordinis cõcernit contenta in statutis ⁊ cõstitutionibus ordinis post regulã factis ab illis de illo ordine seu ꝑ superiorẽ habentẽ ad hoc potestatẽ. Et faciunt hec ad questionem nũquid religiosis possit post professionem indici durior ⁊ strictior vita. ⁊ facit iste tex. ꝙ sic quia nedum ad regule obseruantiã tenentur sed etiam ad statuta ordinis. Sed tu vide ad hanc questionem bo. glo. in regula qđ omnes tangit de reg. iur. li.vj. ⁊ in.c. gesta. lxxiij. di. ⁊ per Jnno. in.c. super eo. de regu. ⁊ aliquid ꝑ eundem in.c. dudum de cõuer. cõiu. ⁊ ꝓmuniter tenetur ꝙ possit quia monachi renũciauerunt ꝓpriis voluntatibus. Unde non possunt resistere sed tenẽtur facere quãtum possunt. ad hoc.c. in memoria. xix. dis. ⁊ melius in.c. vnico de sta. reg. li.vj. vbi moniali fuit in dicta perpetua clausura. ⁊ optime adduco tex. ſm vnum intellectum in.c. repbensibilis prealle. in fi. vbi patet ꝙ etiam statuta abbatis ⁊ capituli ligant monachos vel moniales singulariter. ⁊ videtur in eis sufficere maior pars capituli. arg. in.c.j. de his que fiunt a ma. par. ca. Circa cle-

ricos seculares videtur aliter sentire glo.in.d.regula qđ omnes.sed ego dicerē sic ꝙ aut querit nūquid possit eis indici austerior vita ꝓ quā austeritatē mutet status ꝑsone.vtputa qr acolythi teneant ꝓtinere nec possint trāsire ad nuptias vel ꝙ abdicēt a se ꝓpria 7 ꝓcedat illa gl. 7 hoc nō possit fieri nisi ipi ordinarij ꝓsentiant.ar.xxxij. q.j.integritas. Aut indicit austerior vita circa accidentalia ꝓ que status vite nō mutat 7 tūc superior poterit maxime papa.ar.opti.in.c.qm̄ de vi.7 ho.cle.7.iiij.di.de nigr cū si. Itē 7 capitulū ipius ecclesie dūmodo oēs consentiant.nō em̄ puto in eis sufficere maiorē ꝓtem.ar.eorum que no.in.c.cū oēs de ꝑsti.ꝓ Inno.7 glo.puto etiā ꝙ debeat interuenire cōsensus 7 auctoritas epi iuxta ea que no. Inno.in.c.cū ꝓsuetudinis de ꝓsue.7 ꝓ glo.in.c. ij.de ẏb.sig.li.vj.in ẏ.statutū. ¶ Secūdo ꝑncipaliter induco tex.ad ꝑdicta ꝙ ad ꝓsiderandū q religio sit strictior nō debet simplicit attendi dispositio ouginalis regule sed etiā statuta ordinis que duriorē viuēdi modū inducūt.vt hic 7 in.d.c.j.de sta.mo.li.vj. ¶ Et ẏ faciūt ad fratres ꝑdicatores qui ex regula nō sunt mēdicantes sed postea ex ꝓstitutione ordinis abdicarūt a se ꝓpria 7 fecerunt se mēdicātes. Unde habito respectu ad regulam possent intrare ad religionē sancti Bñdicti nō aūt sic habito respectu ad ꝓstitutiones. Itē dic ꝙ debet ꝓsiderari austeritas religionis respectu obseruātie de pūti 7 nō respectu institutionis antique.vñ nō pōt quis ỏ religione in se lariorī intrare ad artiores respectu antique institutionis.sed de ꝑsenti illa austeritas nō seruat quia nō videt ductus spiritu dei sed aduersarij.vt in.c.sane. 7 ibi ꝑ Inno.de regu.7 hoc no.qr multi errāt 7 sepe vidi seruare ꝑnū 7 male. ¶ Uenio ad glo.7 oppo.de.c.de ꝓre.j.e.7.c.lz in corrigēdis de of.or.vbi in cā correctionis appellat. Ho.dicit glo.fi. ꝙ istud fallit cum excedit modus in corrigēdo vt in ꝓtrarijs. Reddit aūt in fi.rationem regule quare nō appellat qr fit ad pūiaz 7 extra formā iudicij. Hocidē sentiūt Lā.7 Uin.dicētes ꝙ si ꝓcederet in forma iudicij posset monachus sicut 7 clericus appellare.7 sic vident isti sentire dīam inter clericū 7 monachū respectu ꝓcessus extraiudicialis. Inno.vero dicit ꝙ hodie non videt dīa inter regulares 7 alios 7 inter correctionē 7 aliū ꝓcessum cū semp liceat appellare si superior excedat qđ idez est ac si grauet.d.c.licet 7 de accu.c.inquisitōnis. Olim aūt poterat esse differentia qr clerici sepius audiebant appellātes regulares aūt rarius. Preterea ꝓtra disciplinā nō appellabāt nisi grauarentur. In aliis audiebant appellātes licet nō grauarentur. Et posset hodie �means eum ꝑcedens dictū habere locū post sniam ꝓtra regulares latā �means ipsor regulam. nam tūc nō deferret iudex tali appellationi. Et idem dicit in corrigēdis excessiby regularium subditor.s.de of. or.irrefragabili.§.j. Hosti.dicit ꝙ quicqđ dicat Inn. multi sunt casus in quiby grauat secularis clericus 7 in eisdem nō grauat regularis. Uñ dicit hodie 7 olim magnam differentiā esse inter correctionē regulariū 7 secularium clericor.j.e.cū speciali de accu.qualiter.ij.§.fi.ỏ simo.c.ꝙ tuas.§.fi.7 idem Guil.in Spe.e.ti.§.in quiby. ẏ.xj. Sed ꝑ istud dictū Hostiē.non tollit opi. Inno. vnde dico ꝙ respectu facultatis appellandi nulla est hodie differētia inter seculares 7 regulares qr etiā seculares hodie non appellant extra iudicium vel in iudicio ante sententiā nisi ꝑtextu grauaminis qđ exprimere tenent. vt in.c.vt debitus.j.e. 7.c.j.e.ti.li.vj. 7 idē est in religiosis. vt.s.dictū est. Fatendū tamē est ꝙ facilius pōt grauari in ordine ꝓcedendi 7 in aliis religiosis qb̄ secularis vt in iuribꝫ allegatis ꝑ Hosti. Sed ꝑ hoc non tollit supradicta ꝓclusio.oportet em̄ in vtrisqꝫ grauamen subesse sed olim poterat esse differētia qr omnis appellatio que nō erat manifeste frinola deferebat cām ad superiorē.ij.q. vj.ad romanam.no.in ꝑalle.c.vt debitus.sed regulares nō audiebant appellātes nisi excederet modus in corrigendo.j.e.cū speciali. Post sniam ẏo diffinitiuā idem potest dici. nam si snia est notorie iure fulcita nō debet admitti appellatio tam in religiosis qb̄ in secularibꝫ.vt in c.romana.§.si aūt post sniam.j.e.ti.li.facit.c.cum sit romana.j.e. Hecus autez est vbi posset ꝙpetere excusatio vel posset habere locū non ꝓbatū ꝓbabo ꝛc.vt in.c.cū Joannes de fide instrumentor 7.l.per hanc.C.de tempo.appel. Illor em̄ iurīū ratio pariter vendicat sibi locum in secularibꝫ 7 religiosis. ¶ Ultimo scias ꝙ Inno. posuit ẏ vnū notabile dictū dicens ꝙ siquis appellat in causa correctionis etiaz post sniam nō valent lre impetrate in causa appellatōnis licet faciant mentionē de appellatione nisi faciant mentionē de causa ꝑdēnationis. all.c.dilectus filius abbas de rescrip.7.c.sup eo de coha. cle.7 mulie.sed illa iura hoc apte nō ꝓbant qr nō loquūtur in causa appellatōnis. sed cū quis ꝓuatus ex cā ꝓ suā supiorē impetrat lras in forma ꝓmuni sup sua restitutione subjciēdo cām sue ꝓuatōis. sed vbi fuit post diffinitiuā appellatū est maius dubiū qr regulariter cū appellatur a diffinitiua nō est necesse exprimere causaz sed sufficit dicere appello ab iniqua snia.vt in.l.j. in fi.cū.l.seff.e.ti.no.glo.in.c.cū in eccliā.j.e. Sed nihilomin⁹ placz mihi opi. Inno.quā tamē defendo alia ratione.vide lz cum ꝓcedit ad correctionē interdicit appellatio regulariter sed admittit in casu spāli.s.cū in corrigēdo excedit modus.vt in.c.licet ī corrigēdis de offi.or.7.j.de ꝓre 7.c.reꝑhensibilis. Cum ergo ius resistat tali appellationi nisi in certo casu oportet ꝙ ille casus exprimat vt appareat appellatū in casu ꝓcesso sicut obseruat cū appellat ab executore.vt dixi plene.s.ti.pri.ꝙ ad ꝓsultationē.7 ideo in impetratōne lrar debet fieri mētio de cā ꝑdēnationis qr ea expressa forsan papa lras denegasset nisi vidisset causam rationabilē appellandi.ar.in.c.postulasti de rescrip. Ex bis dico ꝙ siue ad correctionē ꝓcedat extra iudiciū siue ī iudicio siue appellet ante sententiaz siue post necesse est vt exprimat in appellatione causa appellandi puta qr excedit modū. 7 in impetratō ne lrarz oportet ꝙ etiam exprimatur causa ꝑdemnationis.7 hec bene notabis. ¶ Annectit etiam Inno. aliam differentiā inter ꝓcessum in causa correctionis 7 alia cā Nam ꝓtra correctionē nō potest allegari aliqua prescriptio secus in aliis causis. Dic tu clarius quia sicut ꝓtra visitationē nō potest allegari aliqua ꝑscriptio actine ẞ passiue sic iuxta ea que habent in.c.cum ex officij.7.c.cū non liceat de prescrip.ita 7 contra correctionem.nam visitatio fit propter correctionem. De aliis vero qualiter prescriptione tollantur dic vt plene dixi in.c. cum contingat de foro compe.

Personas. Casus. Si appellans infra terminum a iudice a quo appellauit vel a seipō statutum appellationē non ꝓsequitur sententie vel iudicio illius stare cōpellitur.h. d.vel summa aliter 7 sic. Potest appellans sue appellationi terminū breuiorem termino iuris statuere. eo autem nimis ꝓlixum statuente vel nullū potest iudex statuere cōpetentē infra quez si non satisfacit termino deserta est appellatio.h.d.cum ꝑncipio sequētis.c. Diuiditur in duas partes ꝓut duo sunt dicta. secūda ibi si autem. ¶ Nota ꝑmo ꝙ licet a iure detur appellanti annus ad ꝓsequendā 7 finiendā appellationē.vt in cle.sicut.j.e.potest tamen appellans sibi ꝑindicando restringere terminuz iuris respectu ꝓsecutionis 7 statuere sibi terminū breuiorem.vt hic 7.j.c.pri.cum simi.7 idez potest facere iudex.vt hic 7 in.c.j.pri.non tamen iudex tenetur hoc facere licet possit.vt in.c.ad hec.iij.j.e.7 vide quod ibi dicam. ¶ Nota ꝙ si appellans nullum terminum sibi prefigit vel nimis prolixum potest iudex sibi statuere competentē.7 iudicabitur competens 7 conueniens ẞm distantiam viarum 7 qualitatem cause 7 naturam 7 qualitatē termini statuendi. ¶ Nota tercio ex

ter.duplicē terminū qui appellāti statui potest.nā.qñq̄ statuit ad ꝓsequendū qñq̄ ad se pñtandū.nūquid autem ad aliū effectū possit terminus statui:dicā.j.late.

¶ Nota vltimo nō cauillando lr̄am q̄ sicut dicit appellatio ꝓpter lapsum termini iuris.vt in cle.si appellatione em.j.c.7.j.c.pri.ita ꝓ lapsum termini homis.nā terminus homis succedit loco termini iuris. ¶ Op.primo de supfluitate lr̄e.nam idem repetit in scō dicto quod dixerat in p̄mo.Do.dic ꝑm doc.q̄ tres dñie possunt colligi inter p̄mū dictū 7 scōm.prima dñia q: in p̄ma pte loquitur de termio statuto ad se pñtandū. in scōa de termino p̄fixo ad ꝓsequendū.scōa dñia q: in p̄ma pte loq̄tur de termio ꝑ iudicē abbreuiato. in scōa q̄ appellās statuit terminū ꝯgruentē.tercia q: p̄ncipiū loquit̄ in appellatione interposita ante sniam.finis vlto in appellatione interposita post sniam. Et hoc vltimū facit ad q̄stionem an ꝓ lapsum termini homis nō expectato lapsu termini iuris remaneat rata snīa diffinitiua a q̄ fuit appellatū:Ad qd̄ quidā dixerūt vt refert Jnno.q̄ non ponentes tex.in fi.ibi snīe.i.iurisditioni. Dicebant enī isti q̄ nunq̄ manet rata snīa diffinitiua donec sit lapsus terminus iuris. Alij vlto dicunt oppositū q̄ vtroq̄ termino elapso.s.iuris vel homis rata manet snīa.7 hoc videtur verius ꝑm Jnno.7 ꝓfecto iudicio meo tex.clarissimus est ꝺ lr̄am nō cauillando.vt patet ibi extūc snīe tue ꝛc. Vnde pondero illud verbū extunc qd̄ refert ad lapsum termini homis nec valet illa expositio vt dicatur sententie.i.iurisditioni sue q: supra p̄miserat de appellante ante snīam. Ad idem adduco bo.tex.in.c.licet.j.de sen.ex.li.vj.tenet Fe.ꝓsi.xxvij.7 do.de rota dec.lxxxix. al's.ccix. Illud tamē verū est q̄ etiā post lapsuꝫ vtriusq̄ termini si talis est causa in qua iudex pōt supplere ex officio suo 7 inq̄rere.de quo dicendū vt le.7 no.in.c.ꝓstitutus.j.e. Et ex p̄dictis no.iudicē posse terminū statuere appellanti tam ab interlocutoria seu grauamine q̄ a diffinitiua. ¶ Venio ad glo.7 p̄ma facilis est circa quaꝫ quero an iudex delegatus possit hunc terminū appellāti p̄figere:Solutō dico q̄ sic.ad quod allego tex.j.e. ad aures. ¶ Secundo quero nūquid appellatus valeat talem terminum p̄figere sicut potest appellans 7 iudex. Sol'.dic q̄ non q: hoc nō reperit̄ iure cautū in eo maxime quia imponeret legem aduersario suo qd̄ non est cōcedendū sed appellās potest hoc quia ipe imponit legē sibip̄ iudicando restringēdo terminū iuris.hinc est q̄ si statuit sibi terminū nimis ꝓlixum potest iudex illū restringere vt hic.7 in hanc ptem videnᵗ tandem inclinare do.de rota dec.ccix.all'.idē Jo.an.post Spe.7 quosdam alios in.c.j.j.e.ti.li.vj. Quidam tamē tenuerūt cōtrarium sed p̄mū verius 7 ꝯmuniter obseruat. ¶ Glo.q̄. diuidit̄ in duas ptes. In p̄ma parte ponit duas species terminu.nam quidā statuit̄ ab homine.7 hoc dupliciter ꝑm eam aut ad se pñtandū iudici aut ad iter arripiendū quidam statuit̄ a lege 7 iste est ānus 7 ex iusta causa bienium. Aduerte tu latius. nam q̄ñq̄ appellatur extra iudicium a grauamine illato vel cōminato seu p̄parato q̄ñq̄ in iudicio.7 hoc dupliciter q: aliquādo ante sentētiam aliquādo post.7 in omnib⁹ p̄dictis vniforme est tēpus a iure p̄fixum respectu ꝓsecutionis 7 finis. Naꝫ appellanti in iudicio vel extra ius dat in confuso annū 7 ex causa bienniū ad ꝓsequendā 7 finiendā appellatōeꝫ.vt in cle.sicut.e.ti. Differūt tamē in hoc q: in appellatōne extraiudiciali tempus currit a die illati grauaminis. In iudiciali vlto a die interpositionis ipsius.vt in.d.cle.sicut. A iudice vlto seu appellante vario modo pōt terminus p̄figi nō tamē excedēdo terminū iuris sed illū restringendo vt vbi datur a iure annus ad ꝓsequendū 7 finiendū potest iudex ad lites abbreuiandas 7 fraudib⁹ obuiandū cum plerūq̄ appellat̄ causa differendi negocium de termino iuris cape certam ptem 7 illam assignare ad variū effectū. Nam q̄ñq̄ talem terminū statuit ad iter arripiendū.j.e.ꝓtenit.q̄ñq̄ ad ꝓsequenduꝫ.vt hic in.c.cū causaꝫ.de reiudi.7.c.ex pte.s.de rescrip.7.j.e.ad hec tercio.q̄ñq̄ ad se iudici ad quē pñtandū 7 ad aliū certum terminū ad faciendā fidem ipi iudici a quo de p̄sentatione seu ꝓcuratione appellationis. Q̄ñq̄ ad appellationē finiendā. ¶ Primo casu quādo terminus p̄figitur ad iter arripiendū clarū est satisfactū esse termio si infra illū appellans iter arripuit ad appellationē ꝓsequendam.vt in.c.j.de elec.li.vj.in p̄n.quia verba ibi nil aliud important a quib⁹ nō est recedenduꝫ exquo aliud non ꝓstat de mente. vt in.l.nō aliter.ff.de le.iij.7 in.c.fi. de ꝓ.sig. ¶ Secūdo casu quādo p̄figit̄ ad ꝓsequendū iura videnᵗ immuere vt sufficiat q̄litercunq̄ ꝓsequi.vt iter arripiēdo ad sedē aplicam.s.ti.pri.cū causa. Item ꝑ impetratōnis actū vt.s.de rescrip.c.ex pte 7.c.dilect⁹. ij.tenet Spe.in ti.de ap.§.nunc breuiter.ꝓ. Item quid si ps.7 do.de ro.dec.cxlix.qd̄ tamen limitant quādo terminus statuit̄ ꝑ hominē extra curiam. Si aūt fuerit talis terminus statutus in curia non est illi satisfactū ꝑ solam itineris arreptionē sed requirit̄ maior diligentia in ꝓsequendo.vt puta q̄ adeat ipm cancellariū vel locum tenentē 7 si neutrū habere pōt ꝓtestet̄.hoc dictuꝫ licet apto iure non ꝓbet̄ tamē satis mihi placet quia nō est verisimile q̄ cū in eodeꝫ loco sit iudex ad quē videatur in tali termino cogitatū de sola itineris arreptione quia frustratorius esset talis terminus qd̄ non est sentiendus sed debet intelligi in casu quo vtilitatē afferre possit.ar. in.l.j.in fi.ff.ad municip.7.l.qd̄ labeo ad carbo.facit qd̄ le.7 no.in.c. cū in iure de elec.cum si. ¶ Tercio casu qñ statuitur ad se iudici p̄sentandū 7 tunc non sufficit iter arripere sed oportet q̄ se exhibeat ꝓspectui aplico.et si eum habere nō potest ꝓtestet̄ in valuis palatij vt moris est qd̄ tenent do.de rota dec.cxlix.p̄alle.7 qualit̄ debeant se pñtare vide ꝑ Joh̄.an.in.c.q̄nis de elec.li.vj. Et ꝑ hoc facit q: ille dicit̄ ꝓprie se pñtare qui exhibet se ꝓspectui alterius.vt no.in cle.dudū de sepul.in glo.in verbo pñtari nō tamē tenet̄ infra illū terminū aliter ꝓsequi.vt no.in locis p̄alle.7 ꝑ do.de rota 7 ꝑ Spe.in p̄alle ga.locis.§.nunc breuiter.ꝓ.item pone p̄fixus fuit.vbi querit pone q̄ appellans ꝓparet in termino dicit appellatus vel iudex ꝓsequere appellationē tuā nūquid astrīgitur.7 ꝓcludit q̄ nō quia habet a iure annū.vt.j.e.cuꝫ sit.7.c.ex ratione.7 bñficiū iuris nemini est auferenduꝫ. vt in regula indultū de reg.iur.li.vj. Tu dic boc verum nisi sit talis causa ex cuius dilatione posset ꝑiculū imminere.de quo dic vt le.7 no.in.c.oblate.j.e. Dicit tamē nota ranter Spe.in loco ꝓri.all'.q̄ appellatus poterit appellāti se p̄sentanti porrigere petitionē suam in qua sniam ꝑ eo latam vel ꝓtra eum petit ꝓfirmari.7 sic indirecte cōpellet̄ appellans ꝓsequi.7 ex his habes bonum effectuꝫ huius statutionis termini. ¶ Quarto casu quādo fuit statutus terminus ad se p̄sentandū 7 alius ad faciendū fidem de p̄sentatione est dubiū an possit iudex talē terminum statuere:de quo ꝑ do.de rota dec.vbi.s.vbi dicunt q̄ si iudici non fit fides de p̄sentatione seu ꝓsecutione vbi terminus fuit datus ad ꝓsequendum poterit iudex a quo sententiā irrep̄hensibiliter executioni mandare non tamen ꝑ hoc deserta est appellatio exquo i veritate fuit appellans ꝓsecutus in terminno sed executio sententie nō reuocabit̄ ante finē cause appellatōis 7 sic pendebit ab exitu appellationis. Et idem videtur velle Fede.ꝓsi.xxviij.incipien.p̄ctus questionis ꝛc.7 do.an. j.e.ex insinuatione.dubitare tamen videt̄ Fede. an iudex potuerit talem terminum p̄figere quia nō videtur spectare ad officiū suū.ar.in.d.c.ex insinuatione.cōcludit tamē q̄ p̄fixio exquo nō fuit ꝓtradictū opabit̄ effectum p̄missuꝫ. Ego puto q̄ a p̄ncipio pōt appellās cōtradicere vt non teneat̄ fidem facere de p̄sentatōne seu ꝓsecutione ꝑ.c.si a iudice.j.e.li.vj.vbi dicitur q̄ appellans non tenetur comparere coram iudice a quo nisi ad

audiendū reuocationem grauaminis sed si pars nō contradixerit imputabit sibi respectu executionis fiende si non fecerit fidem infra terminū quia verisimiliter poterit iudex cogitare appellationē esse desertā. ad ℔ qđ no. Inno.j.e.ex ratōne.7 qđ no.j.c.pri. sed p hoc nō est de serta appellatio exquo in veritate psecutus fuit in termino vt supra dixi. ¶ Quinto 7 vltimo casu statuit terminus qñqz ad appellatōez finiendā qđ an fieri possit 7 quē effectū habeat dicendū vt le.7 no.in.d.c.ex insinuatione. ¶ Sed circa p̄dicta nūc queritꝫ an iudex ad quē possit abbreuiare termin⁹ statutū a iudice a quo: Spe. ponit in p̄alle.§.nūc breuiter.x. Item pone. 7 pcludit qꝫ nō quia pendēte dilatione nō est iudex.ar.in.c.significante.j.e.7.C.de dila.siue. Alij tamē tenuerūt ꝓtrariū vt ipe recitat sed ipe residet in pma opi. Ego distinguerem qꝫ aut subest cā restringēdi puta qꝛ ex dilatōne imminet periculū aīarū 7 poterit restringere.ar.opti.in.d.c. oblate.j.e.alꝫsecus qꝛ indultū a iure bñficiū nō est auferendū. vt in.d.regula indultū. Ulter⁹ quero quid si appellans nō ꝓparuit in termino ab homīe sibi p̄fixo appellatus tamen infra illum terminū impetrauit iudices nūquid possit appellans corā iudicibꝫ ab appellato impetratis appellationē psequi: Cōclude sic qꝫ aut appellans fuit legitime infra terminū impeditus 7 potent qꝛ lapsus termini non debet sibi obesse.ar.j.e.ex ratione.7 tenent do.de ro.deci.cclxx. Aut nō fuit impeditus. 7 tūc aut resistit appellatus 7 nō potent quia q̄tum ad cū deserta est appellatio. vt ℔ 7.j.c.pri.nec diligentia appellati debet sibi pdesse exquo nō vult amplius psequi.ar. regule ex eo de reg.iur.li.vj.sic intellige 7 restringe spe. in.d.§.nūc breuiter.x. Item pone. Aut appellatus vult psequi petendo confirmationē sententie 7 tūc potent appellans ex psona appellati psequi.ar.in.l.petende.C.đ temp.in inte.resti.7 hoc casu intellige no.p do.de ro.deci.lxj.7 sic nulla erit ꝓtrarietas inter eos 7 Spe.licet ipi aliter sentiant. Et idem p oīa puto dicendū cum infra terminū iuris appellatus incepit psequi.7 elapso termino instat petendo sententiā qđ potest.vt in auc̄.ei q̄ appellat.C.de tē.ap.7.ij.q.vj.appellatoꝛe. Et p hec restringe intellectū cle.si appellatōez.j.e.ti.vt intelligat quādo neuter impetrauit in termino quo casu nō possunt etiā ambo psequi postea cū semel p negligentiā vtriusqz deserta sit appellatō.vt ibi qđ bene notabis.7 vide qđ no. j.e.sepe. ¶ Glo.ista in scđa pte querit an 7 quādo possit terminus p̄uenire ab alterutra partiū:7 dic plen⁹ vt le.7 no.in iuribꝫ allegatis in ea. ¶ Ultimo quero q̄d intendit lr̄a ibi extunc ꝛc.so.dicit glo.fi.qꝫ post terminum lapsum potest iudex pcedere.ac si pemptorie fuisset citatus p.c.sepe.j.e. Sed dic tu melius qꝫ illud.c. loquit de iudice ad quem. 7 dic vt ibi.sed respectu iudicis a quo dic qꝫ non tenet illum citare p.c.ij.de do.7 ꝓtu.li.vj.7vi de p Inno.in.c.ex ratione.j.e.vbi apte tenet qꝫ si appellans non psequit in termino potest iudex pcedere sine alia citatione ad executionē sñie 7 dic vt latius ibi dicetur.dic ergo qꝫ extūc.i.post lapsū terminū potest iudex valide pcedere cū deserta sit appellatio vt hic.j.c.pri. Hosti.xo accipit ℔ verbū extunc magis late.exponit em̄.i.exquo.certū est qꝫ ꝓtempsit qꝛ tātū sibi fluxit de tē pore p̄fixo qꝫ impossibile est illum posse facere id ad qđ terminus fuit p̄fixus.ar.ff.de x.ob.stipulatōes 7.l.continuus. Jo.an.tenet ꝓtrariū p.c.rep̄hensibilis.j.e.℔ certe melius facit iste tex.in dictō extunc que denotat extremitatē tp̄is.7 sic clare innuit qꝫ post terminū lapsum 7 nō ante valide pcedat. Ni.abbas.

C Um sit romana. Appellans ad psequē dū bz annū 7 ex causa bēniū nisi iudex modere tur.7 si infra id tp̄s nō psequit rata manet sñia vel redit ad p̄mū si ante sñiaz appellauit.℔ p̄mo. Qui de crimine impetit appellare p̄t nisit sit notoriū.℔ scđo. Dividit in tres ptes. In p̄ma ponit terminū appellationis psequēde. In scđa penā nō psequētis.ibi infra qđ.tercia ibi p̄terea. psequit an de crimie delat⁹ appellet. ¶ Nota p̄mo qꝫ appellāti ipost sñiaz vel ante p̄figit a iure annus.qđ intellige q̄ ad psequendā 7 finiendā appellationem simul.7 idē dic si appellat extra iudiciū. vt pbat in cle.sicut.e.ti.p quā satis declarat iste ter. ¶ Nota scđo qꝫ ad hoc vt appellāti detur bēniū oꝛ duo ꝓcurrē. Primo qꝫ ex causa necessaria nō potuerit cām psequi 7 finire infra annū. Secđo qꝫ illa causa sit euidens nō ergo statur assertioni sue sed oꝛ qꝫ pbet aut qꝫ sit notoria. ¶ Nota tercio iudicē a quo posse ex officio p̄figere appellanti terminū breuiorē termino iuris ad appellatōez psequēdam.7 restringit terminus respectu psecutionis nō autem respectu finis. Nam vbi habebat integrū annū ad psequendū 7 finiendū.d.cle.sicut.ita qꝫ nō tenebat infra annū psequi nisi ad libitum nisi put habet.ij.q.vj. appellatoꝛe.7 auc̄.ei qui appellat.C.de tē.ap.nūc oportebit eum psequi in termio a iudice p̄fixo.7 fit ℔ restrictio ppter causaz de qua in glo.7 no.℔ pro limitatione. c.p̄cedētis vt nō solū possit appellans sibi p̄figere terminum sed etiā iudex appellante oīno cessante. hoc tamē limito qñ iudex appellatōez recipit saltem ad vlteriora nō pcedendo si aūt appellatōez non admittit sed ad vlteriora pcedit nō potest hunc terminū p̄figere.ita sing. sentit Inno.in.c.fi.de accusa.,p ℔ qꝛ quo ad iudicē habetur p non appellāte.ar.c.eum qui de do.7 ꝓtu.li.vj.7 coꝛ que dixi in.c.ij.de eo q mit.in pos. ¶ Nota quarto tex.hic satis exp̄ssuz maxime iūcta glo.qꝫ sicut describitur appellatio p lapsuz termini iuris ita p lapsuz termini boīs ita qꝫ si iudex etiā appellāti a diffinitiua statuit terminū mensis ad psequēdaz appellatōez lapso mense appellatoꝛe nō psequēte sñia rata manet nec expectat lapsus totius anni qꝛ terminus p̄fixus a iudice succedit loco termini iuris 7 ideo quo ad dēsertionē opat̄ eundem effectum.qđ tenet Inno.j.e. ex ratione.7.s̄.c.pri. vbi etiam dixi. ¶ Nota quinto qꝫ appellatio extraiudicialis nō dicit ꝓprie appellatio sed est potius quedā p uocatio ad causaz.7 hūc tex. semp notabis p statutis 7 alīs dispositionibꝫ facientibꝫ mētionē de appellatione nam in odiosis nō veniet noīe appellationis extraiudicialis appellatio secus ī fauoꝛabilibꝫ qꝛ largo modo potest dici appellatio vt ℔ 7.j.e.bone.facit regula odia restringi de reg.iur.li.vj. ¶ Nota in.§. p̄terea.qꝫ in cā criminali potest quis appellare quinīmo pendēte termino appellationis interponēde nō debet mandari sñia executioni etiā si īmineat pena vltimi supplicij.de quo per Bar.in.l.qui vltimo supplicio.ff.de penis. Et est aliud speciale qꝛ inuito ꝓdemnato potest tercius appellare.l. non tm̄.ff.e.nō.ij.q.vj.in summa. Item̄ nota ℔ tex.aptissimū qꝫ in facto notorio potest ferri sñia ꝓtra absentem nō citatum si certū est absenti nullā defensionē ꝓpetere.de q̄ vide qđ plenius dixi in.c. cum olim de re iudi. An aūt 7 quādo notorietas excludit quē a facultate appellandi: dic vt dicā.j.c.cum spāli.§.porro. ¶ Ultimo nota ar. opti.iudicē posse subditū absentē excoicare qđ pbatur hic intelligendo qꝫ iste corinthius erat absens extra territoꝛium.sed posset intelligi qꝫ dioceses non erant olim diuise sicut hodie iuxta no.in.c.cum causa de proba.dictum tamē in se est verū.de quo dic vt dixi plene in.c.fi. de fo.cōpe. ¶ Uenio ad glo.j cuius finē bene no. in eo qꝫ dicit qꝫ sicut impedito infra annū datur bēniū ita impedito infra scđm annū datur annus tercius.allegat.c. ex ratōe.j.e.hoc tamē dictū nullibi apte pbat.vnde dic vt melius 7 latius dicam in.d.c.ex ratōe. ¶ Glo.in verbo recisius colligit.ar.ex tex.iudicē posse abbreuiare inducias datas a lege.7 allegat aliquas ꝓcordantias contra qđ opponit de multis iuribus.7 tandem soluēdo cōcludit ponendo regulam qꝫ inducie que dantur a lege vel canone possunt iusta cā interueniēte a iudice abbre

niari.7 sic ponit regulam affirmatiue.excipit tñ duos casus dñtaxat. Primus in termino.x.dierum prefixo ad appellandum. Secundus in quadriēnio p̄fixo ad ingrum resti.petendā. ¶ Aduerte tamē quia glo.nō reddit aliquā rationē spālitatis. Bof.excipit alios tres casus 7 sit quartus p̄m eum in semestri dato ad redibēdū. ff.de edi.edic.cum sex. Quintus in semestri p̄fixo ad cōferendū beneficia.de sup.neg.pla.licet.7 de ꝓcess.pben. c.ij. Sextus in.lx.dieb⁹ qui dant ad accusandū vxorem iure marīti.iiij.q.iij.§.aliquādo.sed nō reddit rationez diuersitatis nec illa iura vident b̄ ꝓbare.nō em̄ loquūtur quādo causa suggerēte iudex vult dilatōez augere vel minuere. Di.in regula indultū de reg.iur.li.vj.7 Li. in.l.j.C.de dila.7 in auc̄.qui semel.C.qūo 7 qñ iudex.videntur ponere hāc theoricam q̄ terminū datum a lege cum ministerio iudicis possit iudex ex cā abbreuiare vel elongare.sic loquuntur iura allegata in p̄n.glo.secus si datur a lege sine iudicis ministerio quo casu ꝓcedūt casus excepti. Dicit autem terminus datus cū ministerio iudicis quādo ius disponit certū terminū p̄figendum a iudice.sine iudicis ministerio datur quādo ius met ꝑ se absq̄ facto iudicis statuit terminū ad faciendū aliquid Ratio vltimi dicti est q̄ indultū a iure būficiuz nemini est auferendū.vt in.d.regula indultū. Bar.plene ꝓsequit in.l.ij.ff.de re iudi.7 tandē ꝓcludit indistincte iudicem posse cā cognita dilationes datas a lege augere vl minuere.ꝓbat allegando casus in quib⁹ iudex hoc facit indistincte.7 p̄mo patet p̄m eum in exceptionib⁹ dilatoris ad quas ꝓponendas ius sine iudicis ministerio statuit certū terminū 7 tamē iudex assignat aliū terminum restringēdo terminū iuris.vt le.7 no.in.c.pastoralis supra de excep. Scdo patet in tpe qđ datur ad agendum qđ causa cognita limitat.l.ticia.ff.de accn.7.l.si ea.C.q̄ accusa.nō pos.7.l.diffamari.C.de inge.ma. Tercio in tē pore dato ad petendā 7 diffiniendā in integrū resti. vt l.intra vtile.p̄m vnā lec.ff.de mino. Quarto in tpe dato ad hereditatē adeundā.vt.l.si q̄s instituat.ff.de here.insti. Quinto in tpe dato iudicat̄ in actōne psonali qđ dat̄ a lege sine iudicis ministerio quinimo qđ plus ē lex supplet si iudex minuit.vt.l.iiij.§.si q̄s ꝑdēnatus.ff.ō re iudi.7 tamē iudex cā cognita pōt illū terminū abbreuiare.vt.l.ij.ff.e.7 in.c.q̄ ad ꝓsultationē sup̄ de re iudi. Angelus de pusio in.d.l.ij.dicit opi.Bar.esse vrā quā do iudex vult abbreuiare vel elongare inducias in ptinētibus ad iurisditionē suam. secus aūt si hoc vult disponere in ptinentib⁹ ad iurisditionē superioris.ideo dicit q̄ terminus.x.dierū ad appellandū vel annus ad ꝓsequendum 7 finiendū non pōt diminui q: b̄ tangūt iurisditōnem 7 ptātem superioris.allegat glo.in auc̄.offerat̄.C.de lit.ꝓt.que finiat.q̄ tps decēdq ad appellandū non pōt a iudice diminui.allegat etiā glo. Jo.an.ī regula indultum de reg.iur.li.vj.in fi. que dicit q̄ electo qui b̄z tres menses ad petendū ꝓfirmationē electōnis sue.vt in.c.q̄ sit de elec.li.vj.non potest ep̄s mādare vt ꝓfirmationem petat infra mensem q: nō potest diminuere dilationem datam a iure si nullo alio iure ꝓcedit̄. Et p b̄ dicit angelus p̄fatus statutū ciuitatis quo caueť q̄ declinās iurisditionē ptātis tanq̄ clericus teneat̄ ꝓbare clericatū cor̄ ep̄o infra certū tps nō valere.dicit tñ valere statutum ciuitatis abbreuiās terminū p̄fixum ad appellāduz allegat glo.quā dicit sing.in.l.p̄scriptōne.C.si ꝓtra ius vel vti.pub.que innuit valere ꝓsuetudinē. vt infra.xij. dies possit appellari q̄si innuat q̄ sicut pōt elongare ita breuiare. ¶ Aduerte tu ad glo.in.d.regula indultum q̄ videť in hoc multū dubitasse. Nam p̄mo ponit illā distinctionē Di.an terminus sit datus cum iudicis ministerio an sine sed postea ponit aliam theoricam dicēs q̄ indultum a iure non debet diminui.s. ab homine 7 sine cause cognitione.7 ita potest intelligi illa regula.q.d.q̄ cum cause cognitione pōt diminui. 7 sic in hoc accedit ad opi. Bar. Item ab alio iure bene pōt diminui etiam sine causa cognitōne vt ibi no. ¶ Aduerte mihi placet q̄ quatenus iudex vult minuere vel elongare terminuz in preiudicium ptātis superioris non possit.tex.est apertus in.c.ex insinuatōne.j.e.7 in.c.venientes de iureiurā.sed quatenus factū tangit ius partis tūc bene pōt licet illud veniat retractanduz coram superiore dūmodo statuat in ptinentib⁹ ad potestatē suam.de quo videť tex.h 7.s.e. psonas. Nam annus datur ad ꝓsequendā 7 finiendaz appellationē.vt in cle.sicut.e.ti.7 tamē licet iudex a quo nō possit p̄figere terminū respectu finiēdi.vt.d.c.ex insinuatione.q: esset imponere legē superiori vt infra certū terminū cām appellationis finiat potest tamē terminuz restringere respectu ꝓsecutionis q: hoc ꝓcernit ius partis licet ꝓsecutio debeat fieri coram superiore.vt diri.s.c. ꝓri.7 sic limitat̄ dictū angeli. Item apte ꝓbat iste tex. cum.c.p̄cedenti illam opi. Bart.vt etiam terminū prefixum a lege sine iudicis ministerio possit iudex ex causa abbreuiare quatenus nō imponit legem superiori.nam iste terminus anni dat̄ sine ministerio iudicis 7 tamē potest diminui 7 restringi vt hic. Nec obstat si dicat̄ hoc a lege ꝓcedi quia iura ista nō loquūtur dispositiue sed narratiue innuentia tacite iudicis circa hoc ptātez. Et per b̄ dicerem q̄ existente magna cā puta scandalo vel alia vtilitate publica suadente poterit iudex a quo minuere terminū.x.dierū p̄fixum ad appellandū q: ꝑ hoc non p̄figit̄ lex superiori imo ipi parti que habet appellare. Nam sicut potest termin⁹ restringi respectu ꝓsecutionis vt h.ita 7 respectu appellatōnis interponēde.nō em̄ video in hoc rationē diuersitatis respectu ptātis superioris.7 ꝑ hoc dicerē q̄ lz ciuitas recognoscēs superiorem nō possit ex toto tollere appellatōez vt in.c.venientes de iureiur. poterit tñ minuere vel elōgare terminuz appellādi.ad hoc.d.glo.in pall.l.p̄scriptōe 7 ꝑ b̄ notanter limito illud.c.venientes.qđ est notādū 7 mēti tenēdū. dico etiā q̄ vbi iudex male arbitraret̄ in restringēdo vl in ampliādo iuris terminū sine cā poterit appellari q: in ꝓmissis iudicis arbitrio pōt appellari si iudex male arbitratur.vt no.glo.in.c.sup his de accu.7 Bar.in.l.siqua pena de x̄b.sig.ꝓbat̄ in.c.j.de dilat̄.vbi diri 7 b̄ in terminis nr̄is videť satis de mēte Inno.in.c.ad petitōez de accu.vbi vide.plus dicit q̄ etiā vbi ius disponit q̄ non detur minor dilatio.xxx.dieb⁹ q̄ nihilomin⁹ poterit iudex ex causa talē dilationē minuere sed si cā moderationis nō subest poterit iuste appellari p̄m eum qđ bene notabis.7 hec sufficiunt quo ad hunc articulū. poteris ad materiā ampliandā videre no.ꝑ Innoc.in.d.c.ad petitionem.7 qđ ibi diri. 7 qđ diri in.c.j.de dila. ¶ Querit eadem glo.an liceat indistincte iudici restringere terminum anni:soluēdo refert opiones. Nā quidā dixerunt q̄ sic in p̄iudiciū ipius appellātis.7 sic intelligebāt tex.in x̄.nisi.sed in p̄iudiciū iudicis ad quē secus.vt.j.e.ex insinuatōe. Sz glo.tz indistincte b̄ fieri nō posse. Pōt ei iudex p̄figere terminū appellāti q̄ ad iter arripiēduz vel se p̄sentandū iudici ad quē vel ad aliter ꝓsequēdū nō autem respectu appellatōis finiende.7 hanc opi.tene q̄ satis ꝓbat̄ in.d.c.ex insinuatōe.7 ex his satis ꝓbat̄ quod diri supra.7 in.c.p̄ce.esset em̄ ponere manum in ꝓmissis iudici ad quē ipe tamē iudex ad quē poterit ex cā restringere hūc terminū āni dando breuiores dilatōes 7 ꝓpellendo ptes ad ꝓsequēdū.vt notāter ꝓbat̄.j.eo.oblate qđ intellige vt ibi dicet̄. Et nota bene ex hac glo.q̄ sententia manet rata ex solo lapsu termini bois nō expectato fine t̄mini iuris. ¶ Deinde ista glo.querit q̄d si non fuit p̄fixus aliq̄s termin⁹ a iudice a quo: Itē q̄re statuitur iste termin⁹ restringēdo t̄minū iuris: 7 rñde vt in ea q̄ satis clare loquit̄.7 no.finē glo. ¶ Op.q̄ tex.de superfluitate.nā in x̄.si x̄o a grauamīe.disponit̄ de appellatione q̄ interponit̄ ante sñiaz 7 idē facit ī x̄.si añ sñiam Jo.colligi pōt ex glo.in x̄.añ lit.ꝓte.ī̄cta glo.in x̄.añ

snĩaz.vt ℞.si ℞o.ĩtelligat' qñ appellat' in iudicio ante li. ingressuz.i.añ lit'.ꝑte. puta sup aliq̃ exceptõe dilatoria ¶ñ ſm canões in q̃libet ꝑte iudicij põt appellari lz secus ſm leges.de q̃ tñ dicendũ vt dicã.ĵ.e. sup eo.℞.añt si añ.intelligat' qñ appellat' añ snĩam post lit'.ꝑte. Adnerte qz male iudicio meo declarat' tex.iste in hoc passu p glo.z doc. ¶õ eñ placz mihi vt iste ℞.si ℞o intelligatur aliq̃ mõ in appellatõe extraiudiciali qñ sine appellatur añ lit'.ꝑte.sine post:exquo appellat' in iudicio nõ video aliquã differẽtiã circa deffertõez appellatõis.vtroq; eñ casu ꝓpellit' appellãs stare iudicio illi⁹a q̃ appellauit.ar.in cle.sicut appellatõem.e.ti. Ideo intelligo istũ tex.in ℞.ĵ. qđ vsq; ad ℞. preterea.vt ponat tres casus. ¶Prim⁹ qñ fuit appellatũ p⁹ snĩam z tũc ex nõ ꝓsecutõe in termio manet rata snĩa:vt hic.z.s.c.pr. ¶Secũd⁹ qñ fuit appellatũ extra iudiciũ a grauamie:vt in ℞.si ℞o a grauamie.quo casu lz nõ fuerit appellatoz ꝓsecut⁹ĩ termino:audit' tñ appellãs post terminũ:vt videt' clare innuere iste tex.in eo q ℞.ille si ℞o.venit aduersatiue ad ꝓcedẽtia.tex.tñ nõ declarat' quõ debeat audiri. Ego dico q sicut appellãti extra iudiciũ a grauamie nõ currit ann⁹ nisi a die illati grauamis:vt ĩ.d.cle. sicut.ita z iste termin⁹ quẽ sibi ꝓfigit nõ currit nisi a die illati ḡuamis. qz succedit loco termini iuris.ſ. ãni.vt no. Inno.ĵ.e.ex rõne. ¶Deserit ℔ extraiudicialis qñ appellãs nõ fuit ꝓsecut⁹ appellatõez a die illati grauamis infra terminũ iuris vel infra terminũ boĩs:℔ nihilomin⁹ deserta appellatõe audit' iste sup iure suo:vt hic. z itelligo q viã q̃rele: nõ añt q viã appellatõis. Et rõ est q̃re ãpli⁹ audit'.qz facta extraiudicialia nõ trãseũt in rem iudicatã:vt ĩ.c.cõ certatõi.eo.ti.li.vj.q viã añt appellatiõis nõ est vlteri⁹ audiẽd⁹:vt in.d.c.ꝓcertatõi. ¶Nec ob.si dicas q iste ℞. si ℞o.loquat' cũ appellatũ fuit etiã in iudicio:vt pz per dictõem causatiuã etiã positã in tex. q̃ est implicatiua. vt no.in.c.ĵ.de ꝓmo.qz nõ implicat vt sit eadẽ iuris dispositio in vtraq;:℔ ad inferendũ q iura admittũt appellatõez:siue appellet' in iudicio siue extra. Terci⁹ casus est in ℞.si ante:in quo,puidet q̃litercũq; z qñcunq; appellet' ante snĩam in iudicio:siue añ lit'.ꝑte. siue post cũ loq̃tur indistincte:z eadẽ sit ſp ratio. ¶Nec ob.℞ba illa añ litis ingressuz.etiã posita in ℞.pce.q̃ vident' ꝓuidere appellatiõi etiã iudiciali.qz dico q large ponũtur vt sit sensus.i.anteq; ptes veniãt ad iudiciũ. Op.alit' ꝓ ℞.si ℞o.videt' eñ q ibi nõ liceat passiz appellare:immo dz subesse cã rõnalis z exꝓmi:vt in.c.vt debit⁹.ĵ.e. Soluit glo.in ℞.passim.q ſm antiq̃ tpa nõ erat necesse cãm exꝓmere:℔ indistincte admittebat' appellatio:hodie secus vt in ꝓrio. Aduerte qz.c.vt debit⁹.nõ loquit' ĩ appellatõe extraiudiciali:℔ iudiciali.iste ℞o ℞.si ℞o.loq̃tur in extraiudiciali in q̃ est dubiũ an in ea sit cã exꝓmẽda. ¶Hosti.distinguit q aut appellat' a iudice extra iudiciũ z debẽt exꝓmi cãe vel,pbabiles ꝓiecture.ĵ.e. bone. ad fi.z.c.dilect⁹.§.qz ℞o.e.ti. Aut appellat' extra iudicium ab aduersario z nulla cã requirit' ſm eũ q̃ sic dicit intelligendã decre.coꝛdi.e.ti.li.vj.z sic cũ dicto ¶Hosti. trãseũt hic cõiter doc. Dz tu vide gl.in.c.ꝓsideranim⁹. de elec.q̃ p illud.c.coꝛdi.dicit cãm exꝓmendã lz appelletur ab aduersario z nõ a iudice.et ꝑfecto satis bñ facit illud.c.in eo q loquit' indistincte:℞ba tñ vident' sonare cũ appellat' a iudice in eo q fit mẽtio d aplis z de termino a iudice pfigendo.vide tñ ibi glo.in ℞.interlocutoria:ꝑpe fi.q̃ ponit diuersas opi.z Jo.an.in nouella. Cõcludẽ sic q aut appellat' extra iudiciũ a iudice: z casus est clarus. vt est tex. in.d.c.coꝛdi. Aut appellat' extra iudiciũ a pte:z tũc eo casu quo talis appellatio necessitat aduersariũ ad ꝓsecutõez absq; alia citatõe causa dz exꝓmi.sic ĩtelligo.c.ĵ.iũcto.c.vt circa.de elec.li.vj. Aut non necessitat ad ꝓsecutõem absq; alia citatõe qđ est regulare in appellatione extraiudicialit' interposita ab aduersario.vt no.in glo.se. z Jnnocẽ.in.c.dilecti.de ma.z obe.z tũc respectu validitatis nõ requirit' expressio causę cũ sit parui effect⁹: sic nec ĩ citatõe:vt dixi ĩ.c. ꝓterea.de dila.ꝑ bar.in.l. inter accusatoꝛez.ff.de publ. iudi.sed quo ad effectũ obtinẽdi retractatõem attentator opoꝛtz q appellatio fuerit interposita ex verisimili z ꝓbabili causa. vt notãter videt' innuere tex.in.c.bone.ĵ.e.z dic vt ibi dicet. Op.z videt' q etiã extra iudicium interponat' appellatio.vt.ĵ.eo.bone.et.s.de elec. c.ꝓsideranim⁹.z.c.auditis.cũ multis sim. Sol'.gl.in ℞. nec solẽt.metu ꝓrij dicit q,ꝓprie sumpto vocabulo appellatio interponit' in iudicio.qz appellatio nõ fit nisi a iudice. ¶Hinc diffinit' q appellatio continet q̃relã iniq̃ snĩe. Impropie ℞o etiã dr appellatio illa que interponit' extra iudiciũ.z ita potest intelligi hec lra. Et ponit glo.duos modos exemplificãdi hãc lram:vt ptz in ea.z no.bñ glo.ꝑ his q̃.s.in notabilib⁹ dixi. Et idem in effectu voluit hic Jnno.dicens q lz ꝓuocatões iure appellatõis p omnia censeant':est tñ differẽtia ſm eũ.qz in ꝓpria z ſtricta locutõe appellatõis appellatio est illa q̃ fit in iudicio z causa iam cepta ꝓuocatio que fit extra iudicium z in cã nõ cepta.vnde dicit' ꝓuocatio ad cãm.ſ. incipiendã. Secũda differẽtia qz in iudicio appellans nõ ꝓsequẽs infra terminũ assignatũ nõ audit' ãpli⁹ sup eo sup quo appellauit:vt hic.z.s.c.ꝓri.secus in ꝓuocatõe extraiudiciali.qđ declara vt.s.diri.z vide tex.in.c. ꝓcertatõi.e.ti.li.vj. Dicit ¶Hosti.esse z alias differẽtias de quib⁹ remittit.ĵ.e.bone.vbi dicet'.vide etiã aliaz differentiã q̃ colligi põt ex no.ĵ.e.nõ solũ.li.vj. in glo.fi.in ℞.extraiudicialis fuit appellatio. Colligo etiã alias differentias ex no.ꝑ Jnno.in.c.qz,ꝓpter.de elec.in vlti.colum.z in.c.cũ nobis.e.ti.in ꝑma colũ. z in.c.ad dissoluendum.de despon.impube. Dz q̃ro nũquid ꝑtextu talis appellatiõis extiudicialis q̃ interponit' ꝑ aduersariũ teneatur aduersarius coꝛã superioꝛe ꝓparere: Glo.ista nota.dicit q non.idem tenet Jnno. in.c. dilecti.de maio. z obe.,pbo ꝑ.l.fi.C. de exhi. reis.vbi ptz neminẽ citãdũ verbaliter vel ꝓsonaliter:nisi iudex prius decreuerit per quem tex.,pbatur q etiã nũcius generalis deputat⁹ ad citatões faciẽdas neq̃t citare sine mãdato spãli iudic[.z de ℔ ibi ꝑ bar. An autem iudex possit cõmittere pti vt citet aduersariuz:videtur tex. q sic.in.l.eũ q̃.§. si ep'a. ff.de fur.z ꝑ bar.in.l.iuste.ff.de acqui.pos.z no.in.c.cuz dilecti.de do.z cõtu. An autem sit sibi credendũ si dicat hoc sibi cõmissum a iudice:dic q nõ.vt no.spec.in ti.de citat'.§.sequit'.post ꝑn. Assumit enim sibi officium ideo non est credendũ sibi:maxime in facto,ꝓprio.facit qđ no:bar.in.l.lutius titius.ff.de fideiuss. Realem autẽ citatõem põt facere ps quãdoq; ,ꝓpria auctẽ:vt si videat debitoꝛez seu crimiosum fugiendũ.vt.l.ait ꝓtoꝛ.§.si debitoꝛem.ff.de bis q̃ in frau.cre.z.l. nullus.C.de iudi. vide qđ diri in.c.ĵ.z.c.cum non ab homine.de iudi. Limita tñ ꝑmũ dictuz glo.q ps nõ tenet' cõparere virtute appellatõis extiudicialis.ſ.regulariter. Fallit vbi a iure aliud statuitur:vt in casu.c.ĵ.de elec.li.vj.z simi. Effectum autem hui⁹ appellatõis extiudicialis dicã in.c.bone.ĵ.eo. Op.cõtra ℞.ꝑterea.videtur enim q in mãifestis sit admittenda appellatio. qz solum videtur interdicta in facto notoꝛio:vt in.c.romana.§.si autem post sententiã.eo.ti.li.vj. Soluit glo.in ℞.manifestus.q hic capit' manifestuz,ꝑ notoꝛio. Et no.glo.q in manifestis admittitur appellatio.adduco ad hoc tex.iũcta glo.iij. q.v.quia suspecti. Et in quo differt manifestum ,ꝓprie sumptuz a notoꝛio:vide quod no.in.c.vestra.de coha. cleri.z mulie. Et intelligo tex. istũ q in notoꝛijs nõ admittit' appellatio:put dicã.ĵ.e.cũ spãli.§.porro. Op. ꝓ tex.ĩ eo q dic' aplm excõicasse coꝛinthũ absentẽ z irrequisitũ. Videt' enim q excõicatio nõ sit ferẽda nisi ꝓpetẽti monitõe ꝑmissa etiã si delictũ sit notoꝛiuz.qz excõ:catio non fert' ab homie nisi ꝑ cõtumacia.vt no.glo.in.c.episcopi.xj.q.iij. Glo.fi.soluit tripliciter. ¶Primo q aplus

nõ requisiuit illũ absentẽ citãdo. s. pemptorie ꝛ iudicialiter: ꝑ bñ admonuit eũ pr̃o ad pñiam. Do. an. impugt hoc dictũ glo. qr oportz ꝙ special̃r citet̃ ꝑm eũ ad sententiã. Mihi nõ placet dictuz suũ. qr sufficit ꝙ p pores citatões vel vnicam pemptoriã appareat de ꝓtumacia excõicati. tũc eiñ sine alia citatõe ad sñiam audiendã potest excõicari. vt ꝓbatur in. c. j. de iudi. ꝛ vide qd ibi late dixi. ad idẽ. xj. q. iq. certũ. tenet Inno. in. c. ex pte. el. j. de ỽ. sig. vbi dicit ꝙ si pr̃elat⁹ p̃cepit subdito ꝙ faciat vel nõ certũ q̃d qd̃ spectat ad officiũ suũ: ꝛ ille transgredit̃ p̃ceptũ: pot eũ excõicare sine alia citatiõe vel monitiõe. qr iaz bz eũ in ꝓtumacia. ꝛ vide p eũ ibi in vlt̃. colũ. Et vide formã citãdi quo ad excõicatõem ferendã per tex. notabilẽ iũcta gl. in. c. ꝓstitutõem. de sen. ex. li. vj. Et puto quo ad tex. nr̃m posse satis hãc primã solutõem tolerari. qr exq̃ factũ erat notoriũ nõ req̃rebat̃ cãe cognitõ ꝛ sic p ꝓsequẽs nec factũ iudiciale. vt in. c. qm̃. de fi. pr̃esby. ideo sufficiebat illũ admonere extraiudicialit̃ vt se emẽdaret. qd̃ cũ nõ fecit potuit excõicari. ꝑ hoc facit. c. nouit. de iudi. vbi dr̃ ꝙ si peccator nõ audit eccliam debet haberi ꝑ ethnico et publicano. i. excõicari: vt ibi. et ij. q. j. si peccauerit. facit qd̃ le. et no. in. c. dilecto. de sen. ex. vbi vide p doc. Secũda solutio est ꝙ apl̃us illũ requisiuit p prius. ꝛ no. banc solu. facit eiñ ꝑ bis q̃. ſ. dixi vt nõ sit necessaria citatio ad excõicatõem audiendam. Tercia so. ꝙ req̃siuit illũ p apollinẽ discipulum suum. No. hãc solutiõem ex q̃ habes iudicẽ posse citare p familiarẽ suũ. ꝑ hoc facit qd̃ no. in. d. c. cuz dilecti. de do. ꝛ cõtu. ꝛ p bar. in. d. l. iuste. ꝛ facit tex. in. d. c. si epl̃a. qd̃ intelligo dũmodo ꝓstet iudicẽ illi hoc iniũrisse. ideo potest fieri ꝓmissio cuz lr̃is iudicis. facit. c. prudentiã. in pr̃in. de of. dele. Et hãc vltimã solutionem gl. sequũtur hic Inno. ꝛ Lan. Hosti. dicit ꝙ lz notar⁹ quo ad satisfactõem vel restitutõem faciendã absens ꝛ irrequisitus possit ꝓdẽnari: nunq̃ tñ excõicabit̃ nisi monitõe p̃missa. vt in. d. c. sacro. ꝛ hodie dz excõicari in scriptis. vt in c. j. e. ti. li. vj. ideo cũ hic loq̃mur de excõicatõe dz lr̃a cũ suppletõe legi. Alij ỽo dicũt ꝑm euz nullũ absentẽ ꝓdẽnandũ nisi sit ꝓtumax. ij. q. ix. p totũ. C. quõ ꝛ qñ iudex p totũ. ff. q̃ sen. sine ap. rescin. li. j. §. itez cũ ex eo edicto. Añ nullus q̃ntucũq̃ notor⁹ sine citatõe ꝛ monitõe cõdemnãdus est. Et hoc fatet̃ Hosti. iust⁹ ꝛ tutius. tum q: multi dicunt̃ notorij q̃ nõ sunt. j. e. ꝓsuluit. tũ q: notorius qñq̃ bz legitimas exceptiões q̃ sunt admittẽde. de of. dele. ex pte. ij. tum q: oĩs ꝓdẽnatio maxime nimis accelerata odiosa est in. c. cũ bertoldus. de re iudi. Aduerte tñ q: in hoc iura videnť varia. ꝛ doc. opiniões: vt plene no. in. d. c. vestra. de coha. cle. ꝛ mu. ꝛ in. c. ad nr̃az. ij. de iureiur̃. ꝛ vtrobiq̃ dixi. Sz ꝓclude vt semp mihi visum fuit cuz queritur an in notorijs requirat̃ citatio ꝙ aut loquit̃ in alijs sentẽtijs a cẽsura ecclĩastica: aut i censura ecclĩastica. Primo casu si factũ est ita notoriuz ꝙ certũ est absenti defensionẽ nõ ꝓpetere: nõ req̃rit̃ de necessitate citatio. sic intelligit̃. c. cũ olim. de re iudi. ꝛ c. bone. el. j. de elec. ꝛ l. ij. §. ꝙ si de frumẽtaria. ff. de admi. rerum ad ciui. pti. ꝛ l. ict⁹ fustiũ ff. de bis q̃ no. infa. ꝛ vtrobiq̃ p bar. facit tex. ꝛ ibi p Inno. in. c. q̃nto. de trãsla. p̃la. Aut dubiũ est an absenti possit ꝓpetere aliq̃ excusatio ꝛ requirit̃ citatio: alꝫ nõ valet sñia. sic intellige. c. fi. de offi. dele. li. vj. ꝛ Inno. in. c. tua. de coha. cle. ꝛ muli. et sic reducas ad ꝓcor. opi. p̃rias. In sñia ỽo excõicatiõis semp credo admonitõem ꝓpetentẽ debere ꝓcedere. q̃a vt sup̃ dixi excõicatio fert̃ rõne ꝓtẽpt⁹: vt in. c. ij. de cõsti. li. vj. ideo oportz admonitõem debere ꝓcedẽ. qr primo non ꝓstat de ꝓtẽptu. ideo dr̃ ꝙ nunq̃ fert̃ excõicatio ab hoie nisi rõne ꝓtumacie. vt no. gl. in. d. c. epi. In alijs ỽo sñia est pene ꝑmulgatoria. vñ cũ iã ꝓstet de delicto frustra fieret admonitio cũ p pñiã nõ desinat esse nocens: vt. l. penl̃. ff. vi bo. rap. Excõicatio añt est medicina: ꝛ fert̃ vt quis se corrigat. vt in. c. j. de sen. ex. li. vj. et xj. q. iij. audi deniq̃. debet ergo prius requiri vt appareat an velit se emendare. Nico. ab.

Adhec. Casus. Si coram iudice a quo inua cã appellaui possuz i alia cõ ueniri nisi eũ recusem vt suspectũ. Et non diuiditur. No. ꝑ ꝙ appellatio suspendit iurisditõem iudicis in eadẽ causa dũtaxat in qua est appellatũ. non añt quo ad aliã cãm ꝓrsus sepatã. Et sic nota casuz in quo iudicis iurisditio quo ad q̃d est suspensa respectu certe ꝑsone: ꝛ quo ad quid remanet in suo esse. et est vera ratio decidendi: qm̃ grauamẽ est imediata causa appellationis: qd̃ grauamẽ non ꝓtingit respectu aliarũ causaꝝ ꝛ ideo non habet suspendere iurisditõez iudicis in alijs causis. No. secũdo quẽ posse ꝓpelli ad rñdendũ eodẽ tpe coram diuersis iudicib⁹ in diuersis tñ causis. Nam in causa appellatõis litigabat hic coram iudice ad quẽ ꝛ de nouo põt accusari vel cõueniri coram iudice a q̃. Nota tercio ex fine lr̃e ꝙ dispositio hui⁹. c. vendicat sibi locũ etiã in delegato. Pone exemplũ. cause varie et diuerse fuerũt ꝓmisse delegato: fuit pr̃⁹ vna incepta ꝛ ab ea appellatũ: certe ea pendẽte potest ꝓueniri in alijs coram eodem: vel pendẽte appellatõne vna finge nouã lr̃aꝝ impetratõem sup alia. Op. ꝛ videt̃ ꝙ ptextu pendentie appellatõis non possit iudicẽ a quo tanq̃ suspectũ recusare. bz eiñ si eũ grauabit ꝑmptũ remediũ appellationis: vt dicit tex. in. l. vna. ff. apud eũ a quo app. Soluit glo. j. ꝙ contrariũ ꝓcedit ꝑm leges ꝑm quas iudices nõ ita defacili recusant̃. qd̃ hic dr̃ ꝓcedit ex dispositõe canonica: qd̃ tñ est limitandũ ꝑut le. ꝛ no. j. e. ꝓposuit. vt scz in crimĩe manifesto non possit iudicez recusare ptextu appellatõis pendentie. Hãc solu. gl. que fuit Lau. expressius tenuit Gof. ꝙ aliud ꝑm leges ꝛ aliud ꝑm canones. qd̃ declarabat Hosti. vt sicut leges restringunt appellatões ita ꝛ recusatões. j. e. sup eo. Sed certe ꝛ ratio non est vera saltem in delegatis. qr illi facilius recusantur de iure ciuili q̃ canonico. vt ꝓbatur in. c. cũ speciali. ꝛ. c. secũdo requiris. j. eo. ꝛ in. l. apertissimi. C. de iudi. Nã de iure ciuili possunt indistincte recusari etiã nulla causa expressa: dum tñ non appareat recusatio calũniosa: vt in iuribus p̃allegatis. sed de iure canõico op⁹ est allegare ꝛ probare ꝓbabilem cãm: vt in dictis iurib⁹. Secũdã lec. posuit Ja. ꝙ lex p̃ria loq̃tur i ordinario ista decre. i delegato. ꝛ expõit tex. ibi iudic̃. i. delegati. ꝛ ibi alioq̃n. i. si ñ sit delegat⁹. ꝛ ibi maxime ꝑ tñ. Sz hec lectu. reprobatur ꝑm Jo. an. j. eo. ꝓposuit: que in ordinario loquit̃. Item dicit ꝙ satis reprobat̃ hic in fi. non exprimendo quẽdam lr̃am. Tercia lectu. ponitur per Inno. vt possit iudex recusari non ex sola appellatõis pendentia sed ex alia iusta causa. Quarta ponitur per eundez vt ꝓcedat iste tex. ꝑm iura antiq̃ ꝑm que licebat sine causa appellare: sic etiã recusare. Quintã lectu. ponit Hosti. vt tex. iste intelligat̃ appellatõe pendente: lex ỽo loquatur ea finita. Sexta ponitur per eundem vt contrarium ꝓcedat quãdo iudex nõ recepit appellationez hic. ꝛ j. c. c. ꝓposuit. ꝛ. c. excepta. quãdo iudex recepit ꝛ approbauit. ad hoc. j. eo. c. sepe. ꝛ. s. de offi. deleg. c. pastoralis. §. pterea. ꝛ certe iste ptinẽt diuinatõem. Septimã lectu. ponit Jo. an. dicens ꝙ sola pendentia appellationis non facit iudicem recusari vt suspectuz. absurdum enim esset cuz ex facto meo ꝛ a nuda mea volũtate ꝓcedit appellatio forte ex falsa causa: ꝛ ad hunc finem interiecta vt effugerem ꝛ impedirez iurisditionem iudicis mei. Ideo dicit ꝙ sicut in alijs recusatiõibus sic et in ista recurret̃ ad arbitros: coram quibus non erit mihi satis probare pendentiã appellatiõis: imo habeo necesse ꝓbare veritatez grauamis: quo probato arbitri pnunciabunt illum suspectum ꝛ demuz ad alium finẽ: scilicet ad reuocatõnem grauaminis habeo probare idem coram iudice appellationis: nec est hoc nouuz. s. de testi. veniens. ij. ꝛ de testi. spoli. sollicite. Item ꝑm eum nõ

est satis ad recusandū iudicē ꝓbare ḡuamē ex re tm̄ qđ appareat non fuisse ex mente. ß in causa appellatōis sufficit ꝓbare ḡuamē ex re. vt no. p eū. j. e. ex pte. Hanc. lec. Jo. an. sequit hic vo. An. 7 cōiter moderniores sequentes. ipse tn̄ vo. An. aliter refert dicta Jo. an. qđ ipe intellexerit iudicio meo. Dicit em̄ referēdo q ad obtinēdū in causa reuocatiōis non sufficit ꝓbare grauamen ex re tm̄. i. grauamē re ipa. ß oportz q ꝓbet grauamē ex mēte. i. q ex ꝓposito grauauerit. sic etiā refert 7 sequit bar. in. d. l. vnica. ß. p certo Jo. an. non sic loquit: sed solum videt requirere q nō appareat grauamē ex re tm̄. non em̄ req̄rit vt ꝓbet q ex mente ꝓcessit: ß q nō appareat de cōtrario. quare puto q in dubio ꝓbato grauamine p̄sumi debeat q ex malo aīo ꝓcesserit. qz in malefactis p̄sumit malus animꝰ. vt in. c. j. et qđ ibi no. p Jnno. de p̄sump. in. l. nā ludus. ff. ad. l. aquil. Ad idez glo. no. ī. c. cum hadrianꝰ. lx. iij. di. que dicit quez p̄sumendū inimicum illius quez salutare non vult. Et intelligo illā glo. quādo erāt soliti se salutare: vel salutat ab alio 7 ille nō vult rn̄dere. facit qđ no. glo. in. c. cum sup. de offi. dele. Et hāc sententiaz exp̄sse repio sentire glo. j. q. q. vj. hoc etiā. 7 in. c. ꝓposuit. j. e. Cōclude ergo q de iure canonico nō sufficit ꝓbare appellatiōis pendentiā ad effectū recusandi iudicem a quo in alia causa: ß est necesse ꝓbare grauamen nō solum re ipa: sed etiā ex ꝓposito. Sed in dubio dico p̄sumendū malum animuz. sed si apparēt ex ꝓiecturis iudicē grauasse non ex mente hoc nō sufficit. qz suspitio fundatur sup iniquo aīo: non autez sup grauamie: vt no. in. d. c. cum sup. 7 sic intelligo Jo. an. hic. An aūt hec ꝓcedūt de iure ciuili: distinguo sic. qa aut loquimur ī delegato et potest recusari etiā ex nuda volūtate dūmodo recusatio nō appareat manifeste frustratoria. vt no. in. l. aptissimi. 7 c. cum speciali: p̄alle. et sic oportz q non ꝓbet etiā realitas grauamis. Aut loquimur in ordinario. 7 puto q olim nō poterat recusari: maxime ex hac suspitōe. qz pendebat appellatio quātumcūq; ꝓbaretur realitas grauamis p ter. illius. l. vnice. qui p̄supponit offensionē 7 tm̄ denegat recusatiōem reddens cām. qz potest denuo appellare. Et potest esse illius decisiōis ratio. qz olim ordinarius non poterat de iure ciuili recusari: vt no. in. d. l. aptissimi. 7 bn̄ facit ter. d. l. vnice. Hodie vo pulsum est vt possit peti adiūctꝰ non aūt potest in totū recusari: vt in aut. si vo ꝓtigerit C. de iudi. no. in. d. l. aptissimi. quare puto q etiā hodie de iure ciuili poterit ꝓbato grauamie modo p̄dicto peti adiūctus ꝑm q dī in p̄alle. aut. si vo cōtigerit. 7 sic limito illam. l. vnicā. Et hec plus placent q̄ qđ ibi voluit bar. qui videt velle idem fuisse 7 esse hodie de iure ciuili qđ de iure canonico: vt ꝓbato grauamie ex ꝓposito possit iudex recusari. Mouet: qz hoc ꝓbato ꝓbatur iniuria verbalis seu realis ꝓpter quā potest appellari ꝑm opi. Pla. C. e. l. siquis ꝓuocatiōe. que appellatio ꝓpter iniuriā hz impedire iurisditōem iudicis in alia causa. vt C. si q̄cunq; p̄di. po. l. vna. 7 ita sentire refert Guilh. de cuneo in. l. ab arbitro. ff. qui satisda. cog. Sed certe dicta sua in hoc mihi nō placent. nā in. l. siquis ꝓuocatōe. dr̄ voluit iurisditio solum quo ad illā cām: vt ibi no. p glo.. 7 bar. sed nos loq̄mur hic quo ad aliam cām. Nec ob. l. vnica. C. si quacunq; p̄di. po. qz illa. l. ponit casum specialē: vt ibi cōmuniter no. 7 dico in. c. cū speciali. j. e. vel dez intelligi qn̄ iniuria fuit allegata a iudice extra iudicialiter ꝓcedēte. secꝰ si iudicialr. d. l. vnica. ff. apud eum a quo ap. 7 vide in ar. qđ no. glo. in. c. p̄ntium. vij. q. j. Sed iuxta p̄dicta quero quid si appellans fuit cōtumax in appellatōe ꝓsequēda: nūquid poterit virtute illius grauaminis iudicem illum in alia causa recusare: Jo. Lan. Ain. 7 Jnno. tenent q non. qz sicut talis cōtumax non appellat ita nec recusat. s̄. c. pri. 7 j. eo. sup eo. ij. quod est notandū p limitatōe huius. c. Do. an. dicit q contumacia in non ꝓsequēdo non repellit semper ab appellādo: iuxta notata. j. e. c. directe. Unde pulsat eo casu quo poterit appellare non tolletur recusatio si ꝓbetur ḡuamen. 7 poterit ad aliuz finē ḡuamē oñdere licz non possit appellatiōem ꝓsequi. ar. j. de sen. excō. licz. li. vj. Ego puto q indistincte poterit iudicem recusare ꝓbando grauamen modo predicto licz appellationem deseruerit. quia vt dixi recusatio fundatur sup malo animo iudicis. sed malus animus non mutatur p desertionem appellatōnis. Unde licz p desertōem sententia transiuerit in rem iudicatā vt non audiatur amplius volens appellationem ꝓsequi: tamen bene poterit adducere grauamen ad aliū finem: scilicz ad iniquū iudicis animuz p̄obādum. ar. in. c. veniens. ij. de testi. et d. c. licz. de sen. excom. li. vj. ꝓbatur per simile. licz enim quis a sententia non ꝓuocauerit: tamen postea poterit agere contra iudicez. quia maliciose vel per imprudentiam condemnauit eum. insti. de obli. que ex quasi delic. na. in ꝓin. Nec ob. sibi exceptio rei iudi. a qua non est appellatum. quia alie sunt ꝓsone inter quas nūc agit iudex 7 pars: 7 alie inter quas ꝓimo agebatur. Item modo ad aliud agitur. quia ad interesse 7 alias penas: 7 ad aliud ꝓimo. s. ad rem que petebat. Hoc tenuit Jnno. in. c. sacro. de sen. excō. 7 glo. in. c. pastoralis. §. quia vo. in fi. de offi. dele. 7 bar. in. l. j. ff. co. ti. facit qđ ipe no. in. l. fi. ff. de var. 7 extraor. cog. Ultimo querit quid fiet de istis causis nouiter mouēdis recusato iudice. Jo. dicit glo. q index recusatus delegabit eas. Tu de hoc dic vt dixi in. c. siquis cōtra clericuz. de fo. compe. 7 plene tangam. ī. c. cum speciali.

Nico. ab.

Duobus.

Casus. Superior ad quē tuus aduersarius appellat si ignorat te super eadem causa ad sedē apostolicam appellasse te nolentem cōparere excōmunicare poterit. hoc ꝓmo. A ciuili iudice qui nō est de temporali iurisditōe eccīe non appellatur ad papā. hoc secundo vsq; ad fi. Vel summa principaliter et clariꝰ sic. Si a iudice inferiori vnus appellat ad papā alius ad inferiorem tenet appellans ad papā comparere ad citatōem iudicis inferioris: saltem allegaturus appellatōem suā. alꝫ valebit. ꝓcessus a minori: nisi sciuerit appellatōnem interiectā ad papam. Duo sunt dicta. secundū ibi dicit q̄ &c. Nota primo q ab eadem sententia possunt ambe partes appellare. quod intellige si vtraq; pars sentit se per sententiam p̄grauari. cōcordat. c. rainutius. et. c. rainaldus. de testa. 7 s̄. de excep. significauerūt. Excipe notabilem casum. l. omnez bonorem. C. quādo ꝓuo. nō est ne. Et quid dicat ille ter. dixi in. d. c. significauerunt. vbi plene examinaui. Nota secūdo q si ab eadē sententia diuersi ad diuersos appellant appellatio interposita ad maiorem iudicem elidit appellatōnem interpositā ad minorem iudicez: dūmodo de ea excipiat coraz minore vel alꝫ nota sit iudici. 7 hoc indubie si iudex maior sit ipe papa. quo casu loquit iste ter. Quid autem si appellatur ad aliuz superiorem citra papam: Hosti. sentit hic q idem. ponit tamen exemplū in legato. al leg. s̄. de offi. iudi. dele. c. j. Idem specu. in ti. e. §. nunc tractemus. ℣. quid si a sententia. Ego dico hūc ter. ꝓcedere in quolibet superiore ad quem potest omisso medio appellari. Eadem enim est decidendi ratio. cum em̄ vna 7 eadem appellatio tractari nō possit coram diuersis iudicibus oportet vt appellatio interposita ad maiorem prevaleat ei que fuit interposita ad minorem. arg. optimuz in. c. per hoc. 7 quod ibi no. de hered. li. vj. et. l. contra pupillum. ff. de re iudi. Et ideo quod dictuz est in legato procedit: si p̄supponimus ad eum posse omisso medio appellari. de quo dicendum vt no. in. c. j. et. c. q translationem. de offi. dele. Si autem est talis superior ad quē non potest omisso medio appellari tunc p̄na leat appellatio interposita ad minorem ad quem gradatim 7 legitime fuit appellatum. de quo dicendum vt

no.in.c.dilecti.j.e. ¶ Nota tercio valere ꝓcessum indicis cuius iurisditio elidi poterat si ꝑ exceptōem nō fuit elisa.de quo ꝑ Jnn.in.c.cetex.de rescrip. ¶ No.q̄rto z tene mēti q̄ si iudex scit se nō habere iurisditōem in certo casu:vel scit se nō debere ꝓcedere.q; hꝫ eā facili elidibilem nō valet ꝓcessus ꝑ absentē etiā si sit ꝓtumacie punitiu⁹.ad hoc vide qđ no.Jnn.in.c.ij.de dila.facit.l.nō videt latitare.ff.de iudi.z.l.ij.in fi. siqs in ius vo.nō ie. sec⁹ aūt si iudex ignorat.q; tūc valet ꝓcessus saltē q̄tenus punit ꝓtumaciā.ad hoc.l.j.ff. siqs ius di.non ob.c. sup lris.cū ibi no.de rescrip.z.l.siqs ex aliena.ff.de iudi. ¶ No.in.§.denicꝫ.q̄ grauat⁹ coram iudice seculari non pōt iniusticiā illā ꝑ viā appellatōis deferre ad papaz.et ad hoc solet q̄tidie allegari iste tex. hinc sentit glo.no.i c.qm̄.x.di.q̄ ab impatore nō appellat ad papā. Hꝫ tu vide ad limitatōem notabile dictū Host.in.c.cuꝫ Johannes.de fi.instru.vbi dicit q̄ deficiēte supiore sp pōt ad papā appellari.z.ꝑ ꝓcordia allego dictum notabile Jnno.in.c.lꝫ ex suscepto.de fo.ꝓpe.vbi dicit q̄ vbi nō repit superior de iure vel de facto pōt papa adiri.ꝑ ß facit illa cōis canonista⁊ opi.q̄ hꝫ vt penes papā sit ptās tpaliū saltē habitu.de quo plene dixi in.c.nouit.de iudi. Qñ deficiēte supiore videt q̄ possit illū habitū deducere ad actū:sicut illā exercet in causis arduis etiā supiore nō deficiente.vt est casus notabilis in.c.ꝑ hūani.de homi.li.vj. Hec tn̄ puto limitāda in grauibꝫ et dubijs articulis.vt sing.videt sentire Jnno.in.c.cū te.de re iudi.ꝑ.c.ꝑ venerabilē.q̄ fil.sint le.z hec nō tradas obliuioni.z vide q̄ dixi in.c.nouit.de iudi.z in.c.fi.e.ti. ¶ Nota etiā sing.ar.op.z q̄si exp̄ssuꝫ in tex.q̄ in terris subiectis tempali iurisditōi ecclie debent etiā inter laicos seruari canones z nō leges ciuiles data inter eos discordia.ß ꝑbat iste tex.hoc modo inducēdo. De iure ciuili regulariter nō appellat ante sniaz.vt in.l.ante snie tēpus.C. quoꝫ ap.nō reci.z.l.ij.ff.e.z qđ le.z no.j.e.c.sup eo.z tn̄ in terris ecclie pōt ante sniam appellari vt hic.q; de iure canōico lꝫ appellari indistincte ab omni grauamīe.vt in.c.de appellatōibꝫ.z.c.sup eo.z.c.vt debitus.j.e. Deterea ꝓbat hoc iste tex.z aliter omisso medio de iure ciuili nō appellat etiā ad p̄ncipē.l. impatores.in fi.ff.e. ti. De iure ỳo canonico appellat saltē ad papā omisso medio.vt in.c.ad romanā.ij.q.vj.z.c.cūcta p̄ mundu⁊. z.c.ꝑ venerabilē.ix.q.iij. Et istud ius canonicuꝫ seruat hic in terris ecclie.q; a ciuili iudice pōt appellari ad papam.de quo vide in.c.lꝫ ex suscepto.de fo.ꝓpe.z hāc cōclusionē p̄dictā vt canones p̄ualeāt in terris ecclie etiā inter laicos tenet hic Host.z sequūtur eū cōiter doct. ¶ Ex his infero ad vnū notabile dictū q̄ in terris eccle sie nō valet statutū laicoꝝ ꝫ ius canonicū sicut nec statuta clericoꝝ.de quo dic vt plen⁹ dixi in.c.qđ clericis. de fo.ꝓpe. ¶ Ultimo nota valere ꝓsuetudinē vt de secular iudice appellet ad eccliasticū:quinimo ex ꝓsuetudine potest introduci vt laicus possit ꝓueniri etiā cora ecclesiastico.vide glo. in.c.si.clericus laicū.z.c.ex trāsmissa.de fo.cōpe.z qđ vtrobiq̄ dixi. ¶ Uenio more solito ad glo.z prime due sunt faciles. Tercia opponit ꝫ tex. videt em̄ q̄ etiā data ignorātia iudicꝫ nō dꝫ valere excōicatio.q; appellatio p̄cedens impedit illius vires.vt in.c.ꝑ tuas.j.e. Item q̄ appellatōez iste desijt esse iudex ꝫ ẓc. Soluit glo.q̄ istud ꝓtingit ꝓpter ꝓtumaciā. Debuit em̄ ire z allegare priuilegiū suū. ¶ Aduerte q; glo. hꝫ bonā mentē:ß formaliter nō soluit ẓriū.ß dic formali⁹ q̄ ẓriū loquit in snīa excōicatiōis lata a iudice a quo q̄ nō tenet cū ipius iurisditio sit suspensa ꝑ appellatōem. vt in.c.si a iudice.z.c.nō solū.j.e.li.vj. hic aūt loquimur in excōicatōe lata a iudice ad quē q̄ hꝫ iurisditiōem vigore appellatōis lꝫ illa iurisditio possit elidi et euacuari ꝑ exceptōez appellatōis interposite ad papā:sed iste nō excipit:ideo sibi imputandū.z ỽ hoc.j.latius. ¶ In glo. in ỳ.nō cognouerit. Nota bn̄ hanc glo.q̄ citatus nō tenet ꝓparere ad allegandū priuilegiū suuꝫ si notoriū est iudicē nō habere iurisditōez vel habere elidibilē in causa.cōcordat glo.in cle. pastoral.§.pisana.de re iudi.z in c.veniens.de accu.z.iij.q.ij.si epus.z.j.aliquid tangam. ¶ Extra glo.opp.ꝫ p̄dicta z cōtra tex.videt enim q̄ excōmunicatio lata ꝑ inferiorē iudicē non debeat tenere. q; iste qui appellauit ad inferiorem obtinuit snīam contra absentē dolose tacendo appellatiōem interpositam ad papā:ergo nō valet ꝓcessus seu snīa.vt in.l.si p̄tor. §.marcellus.ff.de iudi.vbi ptꝫ q̄ snīa lata cōtra absentem ꝑ falsas allegatōes p̄ntis non valet. Sol.doc.multum instāt.z ppter difficultatē materie intricate p̄ocedunt. Ego p̄ius specifice respōdebo ad cōtrariū vt habeatur clare intellectus.c. postmodū reassumā materiā q̄tuor mēbra. Dico em̄ q̄ illa.l.loquit q̄n quis ꝑ falsas allegatōes obtinuit snīaz cōtra absentē:sed hic nullam falsitatē allegauit:sed tm̄ tacuit appellatōez aduersepartis quā non tenebat exp̄imere:qm̄ licꝫ impetrās nil debeat tacere qđ habeat mouere p̄incipem in ꝓtrarium.vt in.c.postulasti.de rescrip.pars tn̄ non tenet in iudicio allegare ius alterius partis. Nam cū isti sint inuicem aduersarij nō tenet vnus ꝓponere ius alteri⁹.vt hic notabiliter ꝓbat z tenet notanter Jnno.z cōiter sequentes.z sic non potest dici snīa lata dolo p̄sentis. Et plus sentit Jnno.hic q̄ etiam in puncipali tenuisset ꝓcessus gestus cōtra absentē:qđ satis placet:qm̄ appellatio detulit iurisditōem illi iudici inferiori lꝫ elidibilē ꝑpter auctem supiozis ad quē etiam fuit appellatū.satis ergo est q̄ nō fuit debito tempe elisa ꝑ cōflictū exceptionis. ¶ Ex his paucis habet verus z aptus intellect⁹ huius.c.z optīa limitatio ad illā.l.si p̄tor.z vide notabilez limitatōem ad istū tex.quam ponit Jnno.in.c.fi.de accu.vbi dicit q̄ si iste aduersari⁹ dolose tacuisset appellatōem nō valuisset ꝓcessus ꝑ dictā.l.si p̄tor.§.marcellus qđ intelligevt.j.dicā. Hinc dixit hic Jnno.z bn̄ q̄ vbi quis accessit ad iudicē appellationis z falso dixit se appellasse vel dolo tacuit appellatōi quā fecerat se renūciasse:q; tūc ꝓcessus non teneret vel saltem rescinderetur vel ꝑ ꝓditōem sine causa vel ꝑ restitutōem in integruꝫ ex clausula generali vl̄ per querelā falsi.vt.d.l.si p̄tor. z vide ad hanc questionem archidiaconū in.c.romana. §.si ỳo.j.e.li.vj.z Guilbel.in specu.de citat.§.primo. ỳ.item pone.z ad materiā vide Jo.an.in regula scienti.li.vj.in mercu.z per Jnno.in.c.ij.de dilat. Unuꝫ tamen dictum tene semp̄ menti qđ ponit Jnno.hic.et in dicto.c.ij.dicens q̄ si absenti cōpetebat exceptio declinatoria vl̄ peremptoria z fuit absens cōtumaciter nō auditur illaz volens ꝓponere:nisi veniat eo tempore quo si fuisset p̄sens illam posset ꝓponere. Ratio est.quia cōtumacia facit eum p̄sentem de dolo z cōtumacia.c. veritatis. Non ergo debet esse melioris cōditionis cōtumax q̄ obediens.sed si fuisset p̄sens z debito tempore non excepisseꝫ:nō audiretur amplius.vt in.c.pastoralis.de except.l.ij.C.senten.rescin.non pos.ita nec si fuit absens cōtumaciter. quod itellige siue p̄sens sciat exceptionem competere absenti siue non. quia non tenetur vt dixi ius sui aduersarij allegare.nam aduersarius tacendo videtur iuri suo renūciare. Jdeo dixit Jnno. hic q̄ si postq̄ is qui appellauit ad archiepiscopuꝫ incepit litem ꝓsequi coraꝫ eo compareat aduersarius qui appellauit ad papam z contumaciter renuit comparere coram archiepiscopo.et ad impediendu⁊ p̄rocessum dicat se appellasse ad papam non est super hoc audiendus:sicut nec audiretur si in p̄rocessu semper p̄sens fuisset z hoc tacuisset.quia qui abest contumaciter nō minor est p̄sente.vt in aut. vt omnes obediant iudic.§. si autem.collatione.v. ¶ Et reassumendo totam materiā hic z alibi tactā ꝓpendiose tamen expediēdo cū q̄rit an valeat ꝓcessus gest⁹ ꝫ absentē cui exceptio legitima ꝓpetebat: Facio vt p̄dixi quatuor mēbra. Aut enī iu-

der nullã in vritate habebat iurisditõem in illa causa. aut habebat elidibilẽ: tñ p exceptõis cõflictũ. aut index habebat iurisditõem: ß pñti nõ ꝓpetebat ius agẽdi. aut ꝓpetebat ius agendi: ß elidibile p exceptiõem aduersario ꝓpetentẽ. Primo casu si iudex scit se iurisditõez nõ hẽ nõ valet ꝓcessus: nec sup principali: nec sup ꝓtumacia: vt satis ꝓbat hic a cõtrario. facit. l. ij. in fi. ff. siquis i ius voca. nõ ie. z l. si ꝑtor. §. fi. cum notatis ibidẽ. ff. de iudi. z p Inno. in. d. c. ij. de dilat. z Jo. an. in dicta regula scienti. in mercu. Si vo iudex ignorabat: z tunc aut ps ꝑsens etiã ignorabat defectũ iurisditõis. q: satis erat ꝓbabilis ignorãtia: z tũc valet ꝓcessus cõtumacie punitivus. vt in. l. ij. ff. siquis in ius voca. z in. l. j. ff. siqs ius di. non ob. z. l. siqs ex aliena. ff. de iudi. z no. in. d. regula scienti. Hz sup principali nõ valet ꝓcessus: ex quo in veritate nõ habebat iurisditõem: nisi prius ꝓnũciasset se iudicem ꝓpetentẽ. vt no. Inn. in. d. c. ij. de dila. z Jo. an. in dicta regula scienti. z no. p aliquos in. c. j. de rescrip. li. vj. z. c. sup lris. e. ti. Aut pars ꝑsens sciuit defectuz iurisditõis: tũc dico q in ꝑncipali nõ valet ꝓcessus ex quo datur in iurisditõe defectus. C. si a nõ ꝓpe. in. p totũ. et in. c. at si clerici. de iudi. ꝑsertim q: pars sciẽter coꝝ illo litigãdo videt in dolo z seipam decepisse. ar. in. d. l. pretor. z. l. is qui se obtulit. ff. de rei vin. sed ꝓcessus ꝓtumacie punitiu⁹ valet ꝓpter ignorantiã iudicis ꝓbabilẽ ꝗtenus nõ ꝓcernit ꝓmoduz ptis. ar. hic z in. l. ij. in fi. ff. siqs in ius voca. Hz ꝗten⁹ ꝓcernit cõmodũ ptis: puta i missione ex ẽ vel secũdo decreto tũc non valet: vel saltẽ ꝓpter suã scientiã venit reuocãdus. ad hoc qđ no. Inn. i c. ij. de dila. z Jo. an. in. c. dilect⁹. ij. de ꝓben. z Cal. in. c. ad ꝓbandũ. de re iudi. vbi no. q litigans scienter coram excõicato tolerato nõ debet aliqđ cõmodũ reportare. vnde ꝓcessus debet retractari quaten⁹ venit in sui fauorem. Ex ꝓdictis infert ad intellectũ istius. c. si ẽm tenea mus q appellatio interposita ad papã ipo iure non impediat iurisditõis translatõem in aliũ superiorem ad quẽ alia ps appellauit: ß opus est exceptõe tũc dicenduz vt sup̃ dixi z dicã in sequẽti membro. Si aũt tenet opi. q ipo iure impediat iurisditõem respectu inferioris iudicis: tũc non valeret ꝓcessus sup principali. Do. an. ex ꝑs se non eligit. ß Inno. videt sentire q opus sit exceptione: qđ mihi plus placet. q: quilibet est ꝓpetẽs iudex p appellatõem. vnde ex quo papa ex certa sciẽtia nõ aduocat ad se cãm valebit ꝓcessus coꝝ vtroq: nisi excipiat vt in similib⁹ terminis voluit Inno. in. c. cum. D. de cõsti. Venio ad secundũ membrũ. s. cum iudex habebat iurisditõem: sed elidibilẽ p exceptõis ꝓflictũ: in quo dico q si iudex sciebat nõ tenet ꝓcessus. vt in cle. pastoralis. §. pisana. de re iudi. facit. l. non videt latitare. ff. de iudi. z notãter ponit Inno. in. d. c. ij. de dila. optime facit iste tex. a ꝓtrario sensu ꝑm p̃missum intellectuz. Si vo iudex sciebat se habere iurisditõez ß ignorabat impedimentũ: tũc sive ps ignorabat sive sciebat tenet ꝓcessus: tam cõtumacie punitiu⁹ q̃ sup principali: vt hic. nõ eñ tenet ps allegare iura partis aduerse. forte eñ voluit illi renũciare. z in hoc casu intelligo istũ tex. post Inn. nisi forte dolose subticuisset iura alterius ptis. q: tũc non teneret ꝓcessus ad sui cõmodũ. vt notãter voluit Inn. in pall. c. fi. de accu. z dixi. s. Predicta videt etiaz de mente Hosti. qui hic talem regulã posuit: dicẽs q si iudex sciat se non iudicẽ vel non debere ꝓcedere z procedit non valebit ꝓcessus: vt hic. z in. d. l. ij. siqs in ius voca. in fi. saluo eo qđ le. z no. s. ti. pri. ad ꝓbandũ. Si autem sciat se esse iudicem: ignorat tñ impedimẽtuz ꝓcessus ex alieno facto ꝓuenies debet esse ꝓbabilis ignorãtia excusata. ar. j. d cle. ex. mi. aplice. lz in ꝓprio facto nõ sit ꝓbabilis ignorantia. s. de rescrip. ab excõicato. Hec aũt dicit locũ habere regulariter. naz in casibus in quibus appellatio etiam frustratoria ad papã facta defert statim negociũ ad papã insolidũ nullus erit ꝓcessus archiep̃i quãtumcũq; ius ignorãtis: sicut patere dicit i casibus sedi aplice reseruatis. de quo remittit ad no. in. c. vt debitus. de ap. z dic q in illis nõ est ꝓbabilis ignorãtia. de quo vide qđ le. z no. in. c. q̃nuis. de elec. li. vj. Ad terciũ membrũ cũ iudex habebat iurisditõem: sed ꝑsenti non ꝓpetebat ius agendi dic ꝓcessum nõ valere si iudex sciebat: vt hic. Si aũt ignorabat: z tũc ex quo pars sciebat nõ tñ ꝓcessus ꝑ absentẽ quaten⁹ venit in fauorez p̃tis: q: fuit in dolo agendo sine actione. z sic obtinuit sententiã p dolũ suũ. d. l. ꝑtor. §. marcellus. Ad quartum z vltimũ cum iudex habebat iurisditõem nec ꝓsenti deficiebat ius agendi: sed absens erat tut⁹ exceptione ꝑ actiõem p̃tis: z tũc si iudex sciebat impedimentuz non debebat ꝓcedere p iura z rõnes sup̃ius all̃. Aut iudex ignorabat: pars aũt ꝑsens sciebat: z puto valere ꝓcessum ꝓtra absentẽ. q: vt. s. dixi non tenet allegare iura ptis aduerse. forsan eñ vult illis renũciare: vt. s. dixi nisi dolose subticuisset. vt. s. dictuz est. Et p hoc habes banc materiã longe clarius declaratã q̃ p alios scribentes. Ultimo hic quero q̃liter debeat intelligi iste tex. in eo q dicit vtrãq; partẽ appellasse ad diuersos iudices: z q p̃ualet appellatio interposita ad papã: Jo. dicit Inno. q hec decre. habz locũ qñ ex sententia vterq; litigantiũ putat se grauatũ. Si eñ grauato appellante ad archiep̃m nõ grauat⁹ diceret: z ego appello ad papã vel volo q appellatio tua agat coꝝ papa nõ debet audiri. q: nõ appellati: sed appellãtis est eligere iudicẽ appellatõis: nec nõ grauat⁹ appellat. vt in. c. vt debit⁹. j. e. z in. l. omnẽ bonorẽ. C. qñ ꝓuo. nõ est ne. Vel ꝑm cum potuisset hec decre. habere locũ in alijs casibus ꝑm anti qua iura: ꝑm que licebat appellare sine causa. z optime loquit iudicio meo maxime in primo intellectu. Putat tñ do. An. q si ptes grauant in diuersis articulis q cuiuslibet appellatio devoluet illũ articulũ ad iudicẽ suuz ad quem fuit appellatũ. z sic nõ habebit tũc locũ decretalis hec. Sed qñ appellat a grauamĩe sup eodẽ: vt q petito fundo fuit reus cõdemnatus in dimidio fundi: z quilibet ꝓpter hoc apꝑpellat: z tũc habet locũ qđ hic dicit vt vna appellatio p̃ualeat. z fuit notabilis cõsideratio. nihil tamẽ allegat. Ego puto hoc ꝓcedere quando quelibz ps distincte appellaret ab articulo sepato: q: tot sunt sñie quot sunt articuli. l. etiam. ff. de mino. sec⁹ autem vbi quelibet pars appellaret ab articulo sepato simpliciter a sententia quatenus facit contra eum sicut moris est. Nam tũc dico hũc tex. habere locũ. q: negocium in iudicio deductũ est vnitũ. Unde ne cõtinẽtia cause dividat vnica debet p̃ualere appellatio. ar. in. c. j. de cau. pos. z ꝓpri. z. l. nulli. C. de iudi. Item q: adhuc non apparet in quo sit vtraq; pars lesa. z ita videtur intelligendus iste tex.

Ex ratione. Lapsus. Etiam post biennium audit appellãs qui prius appellatõez ꝓsequi non potuit. h. d. Al summa melius ꝑm veriorem intellectum. Lapsus biennij non p̃iudicat appellanti quomius ex causa legitima audiatur saltem per beneficiuz restitutõis in integruz. Ponit dictum cuius ratõem interserit. z est hec decre. valde famosa, ꝓpter sui materiaz. Nota primo ex tex. ꝑm aliquos q tempus anni sive biẽnij currit a die sententie. sed certe hoc colligitur ex tex. imo potius oppositum. nam verbũ a sententia non refert ad biennium: sed ad appellationez interpositã. Et lz olim in hoc fuerunt disceptationes hodie claruz est q a die appellatõis interpposite currit hic tempus z non a tempe sententie. vt in cle. sicut. e. ti. Nota secũdo ibi p impotentiã ꝛc. qđ est ꝓbũ generale. vt in. c. scisitatus. de rescrip. q q̃liscũ q̃ fuerit impotẽtia: ꝑstat tñ iustã cãz hũdi secũdũ ãnũ. z vt p̃iudiciũ nõ fiat ipi appellãti saltẽ i effectu i secũdo ãno z p⁹: ß põdera, ꝓpter infra dicẽda. Ultimo nota ibi volum⁹. ꝑm cõmunem z veriorez intellectũ q verbũ

volumus inducit dispositõem nouã. non aũt est verbũ principale declaratiuũ. vide p cõcordia alias duas glo. notabiles qs menti tenebis. quarũ ꝑma est in cle. vnica. de of. vica. in ver̃bo volum⁹. alia in cle. vnica. de re. ꝑmu. Ex quo infero q̃ post lapsuz secundi ãni dz audiri appellãs p restitutõis bñficiũ in integr̃ et nõ ipo iure. alias papa nõ fuisset vsus verbo volum⁹: sed verbo declaratiuo qđ bñ notabis. qz facit ad multa: z. j. lati⁹ dicã ¶ Quero qz tex. dicit q̃ impedit⁹ pseq̃ infra bienniũ ꝓpter impotentiã nõ dz incurrere diserimẽ ꝛc. de q̃ impotẽtia intelligit tex. glo. rñdet in ꝑma pte vt in ea patet z minus pfecte explicat: ꝫ intrat aliã q̃stionẽ: an data impotentia in secũdo ãno audiat appellãs post ꝑm annũ ipo iure an sit op⁹ petere bñficiũ restitutõis ī integ. p illã clausulã generalẽ siq̃ mihi iusta causa ꝛc. ff. ex qui cau. ma. p totũ. z in hoc refert duas opi. z videt residere in prima vt nõ currat temp⁹. ¶ Dz vt habeat clare materia huius c. q̃ quotidiana est formabo ex ea sex. q. ¶ Prima nũquid impedit⁹ in ꝑmo ãno debeat indifferẽter hẽ secundũz annũ: ¶ Secũda nũquid impedit⁹ in secũdo ãno debeat hẽ terciũ annũ: vel feruet saltẽ illesus vt tẽpus nõ currat: vel sit subueniẽdũ p bñficiũ restitutõis: ¶ Tercia nũquid termin⁹ a iure ꝓfixus ad ꝓsequẽdũz dato impedimento duplicet sicut duplicat termin⁹ anni a iure idulti: ¶ Quarta q̃liter ꝓbet impedimentũ z an sufficiat iramentũ: ¶ Quinta nũquid quodlibet impedimẽtũ sufficiat siue magnũ siue paruũ ad obtinendũ secundũ annum etiam si fuit modici tpis: ¶ Sexta z vltima nũquid elapso primo ãno possit iudex a quo cui nõ ꝓstat de impedimẽto mãdare executõi suam sñiam appellãte vlterius nõ citato: ¶ Venio ad primã an impedit⁹ in primo anno debeat hẽ secundũ. z in hac q. ꝑmitto q̃ q̃cz qs impedit ex facto ꝓprio seu ex impedimẽto ꝓcernẽte ꝑsonã ꝓpriã. q̃cz ipedit ex facto iudicis. q̃cz ex mixto facto. s. ipsi⁹ appellãtis z appellati. q̃cz ex facto appellati tm̃. q̃cz ex facto tercij. ¶ Primo casu q̃ impedit facto ꝓprio iusto impedimẽto cõiter tenet vt ipo iure detur secũdus ann⁹. p hoc. c. cũ sit. s. e. z. C. de temp. ap. l. fi. cũ aut. ei q: ibi signata. Et int cetera impedimẽta nota in practica vnũ qđ ponit hic Inn. q̃. ꝓpter inopiaz nõ põt appellatiõem ꝓsequi infra annũ. qđ bñ notabis p bis q̃ appellãt ad romanã curiã: z ꝓpter inopiã non pñt illã ꝓsequi infra annũ. z sic est iusta causa habẽdi bienniũ. facit. c. qđ de bis. de sen. ex. ¶ Secũdo casu q̃ impedimẽtũ ꝓtingit ex facto iudicis: varie fuerũt opi. Inno. dicit q̃ sibi nõ debet ꝑiudicare negligentia iudicis. Bar. in aut. item si appellatõe. C. de tẽp. ap. sequẽ. vnã opi. ibi p glo. recitatã dicit q̃ debet restitui in integruz z sic currit sibi tẽpus. ad hoc. l. ꝫ z si p ꝓtorez. ff. ex qui. cau. ma. ¶ Dicit tm̃ q̃ sine libello restituet. dicz em̃ iudex qz facto nostro talis appellãs fuit impedit⁹: ipm restituimus. ¶ Glo. in. d. aut. p̃ facit differentiã inter impedimẽtum principis z alterius iudicis: vt p̃ casu seruet illesus ipso iure. secũdo restituat. ¶ Refert tm̃ alios tenẽ vt nulla sit differẽtia inter principẽ z inferiorẽ iudicez. Ja. de bel. in aut. vt spon. lar. §. hoc quoq̃. tenet mediã viam vt nõ habeãt hoc casu annũ: ꝫ restituant ad tẽpus tantum q̃ntũ fuerit tẽpus impedimẽti. Et do. an. videt sequi istã mediã viam: vel saltẽ vt nõ detur secũdus ann⁹ ꝫ seruet illesus. z dicit ipe q̃ aut. de bis q̃ ingre. ad appel. §. j. corrigit p dictũ. §. hoc quoq̃. in aut. vt spõsa. lar. Ego euitãdo iuriũ correctõem vt saluent iura ī casu suo dicerẽ q̃ aut fuit impedimẽtũ p principẽ ad quẽ fuit appellũ z ipo iure seruet illesus: ita q̃ tẽpus sibi nõ currit. vnde nõ habebit bienniũ. sed si p mille ãnos impediret ex facto principis nunq̃ curreret sibi tẽp⁹. ¶ Pro bo p. c. ex insinuatiõe. j. e. vbi dicit lis intacta ꝑmaneat ꝛc. z p aut. sed lis. C. de temp. ap. ¶ Si vo impedimentũ ꝓcessit p inferiorẽ iudicẽ: tũc credo q̃ detur secũd⁹ annus, ꝫ post secundũ annũ habebit terciũ annũ: imo tempus curret sibi z impedito. hoc ꝓbat in. l. fi. C. de temp. ap. z in aut. de bis q̃ ingre. ad ap. §. j. Et hec est differẽtia in hoc inter impedimentũ principis z inferioris. Nõ ob. tex. in. §. hoc quoq̃. ꝑalleg. quia debet intelligi q̃ in effectu non ꝑiudicat appellanti ex facto iudicis etiaz si fuit impedimentũ mille annor̃. z hoc est tutum tenere: vt euitetur iuriuz correctio. ¶ Aut impedimentũ ꝓcessit ex mixto facto appellantis z appellati: vt puta quia eom promiserũt in primo anno z tempus nõ currit ipo iure. non autẽ datur secũdus annus. vt in cle. q̃diu. eo. ti. et ī aut. si tamẽ. C. de tem. ap. ¶ Hodie est additum q̃ etiam per expressuz cõsensum appellantis z appellati sine alio ꝓpromisso potest cursu temporis supsederi. vt in. d. cle. q̃diu. ¶ Sed circa hoc vrsatur vnũ notabile dubium: nũqnid idem sit in termino ꝑfixo a statuto vt appellãs z appellatus possint illuz ꝓrogare: ¶ Jo. an. in addi. spe. eo. ti. §. nũc breuiter. ¶ Istud autem scias. tenet q̃ non possit ꝓrogari sicut nec termin⁹ triennij ꝓme in ītãtie. vt in. l. ꝓperanduz. C. de iudi. quia hoc est fundatũ super publica vtilitate vt finis sit lituz cui partes renunciare non possunt. ff. de leg. j. l. nemo potest. z in. c. si diligenti. de fo. cõpeten. ¶ Do. An. dicit optime ponderãdo. d. cle. q̃diu. q̃ nec terminus hominis: nec iuris cõmunis vel statuti per viam ꝓrogationis potest elongari ampliando duplicãdo vel triplicando. quia hoc nõ reperitur cõcessum. sed si volunt expresso cõsensu supersedere executõi bene possunt: z interim ipo iure nõ currit tempus. vt in. d. cle. q̃diu. z sic dicit debere intelligi archi. q. q. vj. anteriorez. ¶. ad hoc. qđ dicit notanduz. quia limitat illam cle. z docet modum illaz practicandi. Sed contra banc opi. adduco tex. in. l. fi. C. de tempo. appel. vbi dicit partes cõuenire posse vt nullum fatale detur. i. vt non detur integer annus. ¶ Nam primus annus dicit primuz fatale a fato. i. morte. quia sicut mors extinguit hominẽ: ita lapsus istius termini extinguit appellationem. quod latius ꝓsequitur bal. ibi. et per illum tex. hoc tenuerũt aliqui vt ibi no. qualiter possunt partes renũciare istis terminis iuris. Sed mihi plus placet ꝑma sententia Jo. an. z do. An. vt non possit ꝓrogari: ꝫ supsederi sic. ꝑmo quia tex. in dicta cle. ita loquitur dñs dicit q̃ interim nõ currit tempus. ergo non loquitur in termino ꝓrogato. quia tũc curreret tempus. Item sequeretur absurduz q̃ partes possint ꝓrogare illud tẽpus in mille annos. z sic inquietaret iudex respublice tur partes verarentur litibus z expensis materia criminibus ꝑberet ex longa cõcertatiõe: quibus lex obuiare volens p̃fixit certum terminũ. ideo non debent ptes hoc posse renũciare. simile in. d. l. ꝓperãduz. z. l. nemo potest. ff. de leg. j. facit. c. requisisti. z. c. tua. de testa. ¶ Dz q̃ volunt supsedere vt non currat tempus z sic abstinere a litigijs cessant omnia ista mala: z interim posset sequi cõcordia, merito aliud dicendum in ꝓrogatione: aliud vt supersedeat z a litigijs interim cesset. ¶ Non ob. d. l. fi. allegata pro cõtrario. quia loquitur in restrictõe termini z non in ꝓrogatione. restrictio vo cõcernit ꝓeiudicium partium: ꝓrogatio p̃iudicium reip. merito primuz permittendũ est partibus z non secundũ. ¶ Quandoq̃ impedimentuz ꝓuenit ex facto solius appellati. in quo casu etiã varie sunt sñie. Inno. sentit vt tẽpus nõ currat: ꝫ poti⁹ habeat impedit⁹ annũ. ¶ Do. de ro. de ciꝫ. cix. tenẽt q̃ appellãti nõ currit temp⁹. vnde dicũt q̃ si appellatus interim attentauit: z oportz appellantẽ agere super attentatis si egit z obtinuit hoc tempus nõ cõputabitur. quia impedimentũ prestitit appellatus. vt in. d. cle. q̃diu. secus si succubuit. quia sibi ꝑpi impedimentum ꝓstitit. ¶ Nec ob. d. cle. vbi non currit tempus. quia ibi impedimẽtũ surrexit ab exꝑsso cõmuni ꝓsensu. ¶ Do. an. dicit cõiter teneri vt det actio de dolo ꝓtra aduersarium hic dolose, ꝑcurantem ad interesse. z si non est soluendo restituetur: sicut dicetur in sequẽ. membro. alt.

glo.in auc.sed lis.C.de temp.ap.7 in.l.arbitro.§.vlt°. ff.de dolo. Hz certe nõ video vñ oriat hec cõis opinio quã ipe allegat nec glo.p eum allegate hoc dicũt ß loquũtur generaliter in impedimẽto alicuius.7 pñt intelligi in impedimẽto tercij.q̃nimmo glo.7 Bar.in.d.§. dolo.potiº sentiũt oppositu.s.vt cõtra adũsariuz dolosum frat rstitutõ.p.l.ait põtor in fi.ff.ex q̃.cau.ma. Ego eñ dicerẽ in hoc dubio q̃ debeat habere scõm annuz. q; iura loquũtur generalr vt impeditus in primo ãno habeat scõm sicut impeditus p iudicẽ primũ hz scõm. d.l.fi. vel saltẽ seruari dz illesus vt voluerũt dñi de rob. nec in iure repit̃ ꝓtrariũ. Nec ob.no.in.d.§.dolo.procedũt eñ qñ dato impedimẽto ius specialiter non puidet ß in casu nr̃o generalr puidet̃ p secũdi anni dationem. Qñq̃ impedimentũ puenit ex tercio.7 tunc cõiter tenet̃ vt puus detur contra eũ actio ad interesse.et si non ẽ soluẽdo restituat̃ ꝓtra aduersariũ.vt hic i glo. 7 in iuribꝫ in ea allegatis. Et puto hanc esse diuersitatis rõnem inter impedimentũ põstitum ab appellato 7 a tercio q; factum tercij debet preiudicare appellato qui non fuit in culpa. Ideo agit̃ contra terciũ ad interesse 7 snia remanet salua 7 valida. ß qñ ipe appellatus põstitit cãm seu impedimẽtũ cessat ß ratio 7 puidet̃ vt supdictum est.7 p hec habes primam questionẽ declaratã late. ¶ Uenio ad secundam nunq̃d impeditus in secũdo anno debeat habere terciũ seu debeat cõseruari illesus ipo iure vt tps non currat vel sit ꝑbueniendũ ei pro bñficium restõnis:glo.ß recitat duas opi.vna ẽ vt cõpetat restitutio.alia vt ipo iure impedit⁹ seruet̃ illesus nisi sit in põdiciũ tercij.7 in hoc residet 7 sequit̃ bosti. maxime inspecta simplicitate iuris canonici de iudi.dilecti.7.j.eo.ad audientiam. Inno.videt̃ velle q̃ vlt̃ secũdum fatale nec terciũ nec vlterius hẽbit sine restõne 7 tũc restituet̃ tantũ tps quãtum fuit tps impedimenti Et q̃ sit necessaria restitutio videt̃ tenere glo.in auct. ei q̃.C.de temp.ap.videt̃ tñ velle q̃ integer annus debet restitui.vt.l.sed 7 si p põtorẽ.in prin.ff.ex q̃.cau.ma. Glo.j.in.c.cum sit supra.e. sentit q̃ datur tercio⁹ ann⁹ ipo iure. Jo.an.concordando dicit q̃ aut fuit impeditus p iudicem 7 subuenitur ipo iure. Aut pcessit impedimentũ aliũde.7 pcedit opinio q̃ detur restitutõ 7 solum ad illud tempus in quo fuit impeditus.do.ant.dic̃ q̃ in casibus in quibus non currit secundus annus impedito non currit etiam secundus in alijs casibꝫ currit. ß dat̃ restõ ꝑm tempus lesionis. 7 in hoc multe vt dixi sunt varietates. Ego dicerem q̃ tñ in duobus casib⁹ non currat tempus secundi anni. Primus quando lis erat in consistorio principis 7 impedimentuz prouenit ex facto ipsius principis p dictũ.c. ex insinuatione.j.e. 7 in auc.sed lis.pallega. Secundus quando per cõpromissum vel alꝰ de expsso partium ꝓsensu supsedetur negocio p cle.q̃diu palle. Nec istis casibus dico dandũ tercium annuz sed q̃ tps impedimenti non currit. In alijs ẋo casibus credo indistincte tempus currere 7 sẽtentiam transire in rem iudic.p lapsum biennij.ꝓbo.p l.fi.C.de temp.ap.7 p auc.ei qui.eo.ti.vbi dicit̃ q̃ iuste impedito datur secundus annus.post cuius lapsuz sẽtentia remanet rata.7 sic apte innuit q̃ impedimẽtum in scõo anno ꝓtingẽs nõ impedit transitũ in rem iudic. sed impedito subuenit̃ p bñficiũ restõnis in integrum. vt ß notabiliter ꝑbat̃ in ẋbo volumus inducendo vt supra.7 fiet restitutio vsq; ad tãtũ tps q̃ntum fuit tps impedimenti.hoc eñ ẽ regulare.vt in cle.vna. de in integ.resti.cũ ibi no. ¶ Ad terciã qõnem nunq̃d dato impedimẽto duplicet̃ terminus bois sicut terminus iuris: exemplũ inde⁹ dedit mensem ad se psentãdũ iudici ad quem appellans aũt fuit infra mensem impeditus nunquid debeat habere scõm mensez vel quid erit: Jnn.ß instat sed finaliter ꝓcludit q̃ istud tps duplicetur. 7 ẽ cõis conclusio.quia succedit loco termini iuris.debz ꝑ eedem iure censeri vt sicut duplicatur annus ita 7 iste terminus.ab hac cõi opi.non esset in iudicio recedẽdũ. In scholis autem tenerem oppositum.quia iste terminus datus ad se representãdum vel ꝓsequendũ ẽ quasi quedam citatio vt presentet se iudici ad quem ß natura termini citatorij est ß vt si non põt citatus cõparere in termino compareat q̃citius poterit.vt ꝑbat̃ i c.cũ dilecti.d̃ do.7 cõtu.7.c.cũ parati.j.eo.ad idẽ tex.in sili in.c.cupientes.primo rñso de elec.li.vj. Rõ diuersitatis est quia terminus anni dat̃ ad ꝓsequendũ 7 finiẽdum sed iste terminus datur solum ad ꝓsequendum.7 sic non ex toto succedit loco termini iuris.7 p ꝓns non debet eodem iure censeri marime quia in termino anni tractatur de maiori preiudicio. ¶ Quarta questio fuit qualiter probabit̃ impedimentũ. Spec.e.ti.§.nũc breuiter.ẋ.quid ergo.dicit q̃ p iuramentuz impediti Jo.an.i addit.dicit ß ꝓcedẽ q appellaret̃ ad iudicem valde remotũ.quia tũc difficile est secum adducere testes.7 si daret̃ terminus ad ꝓbandum in partib⁹ occuparetur forte maius tempus q̃ esset tẽpus secũdi trimini.si autẽ loci distantia non impedit debet impedimentum plene ꝑbari ꝑm eũ.7 cũ hac opi.transit hic do.an. ¶ Sed aduerte q; credo firmiter q̃ etiã data distantia locoꝝ non sufficiat hoc casu ꝑbare impedimentũ p iuramentũ. ratio quia i impedimento nõ dato trãsiuit sentẽtia in rem iudic.vt in.c.cũ sit.s̃.eo.7.d.l.fi.cum si. ergo cũ hic agat̃ de maximo põdicio 7 de abdicãdo iure iam quesito appellato p desertionẽ appellatõnis debet impedimentũ plene ꝑbari sicut ꝑbari debet i quolibet facto graui non ob.locoꝝ distantia.secus dic vbi non ageret̃ de dando.secũdo fatali sed de dandis alijs inducijs non ita preiudicialibus tunc eñ stabit̃ iuramẽto impediti ꝑm Fede.cõsi.cix.als.cxj. ¶ Põt in ß vltimo melius dici vt arbitrariũ sit qualiter ꝑbetur impedimentũ.vt voluit Jo.an.post arch.in.c.j.de dolo 7 ꝓtu.li.vj.qđ no. Et pro precedẽti dicto meo vide bo. ter.i.d.c. cum sit.s̃.eo.in eo q̃ dicit q̃ ex euidenti 7 necessaria cã debet dari biennũ ß iuramẽtum solum non facit causam euidentẽ.facit qđ no.in.c.pia. de excep.li. vj. ¶ Ad quintam.q.nũquid quodlibet impedimẽtũ prestitum in primo anno sufficiat vt detur secũdus annus in casibus in q̃bus diri secũdum annũ indulgẽduz Et scias q̃ Jo.an.tot opini.7 confuse recitauit hic vt ipemet fatet̃ in addi. Spe.in ti.de ap.in.q̃. pte sup rubrica q̃ dum casus dubius circa banc materiam contigisset in curia romana non potuit decidi p scripta sua ß. sed concludẽdo breuiter Jo.an.7 do.an.hic assumo tñ tres casus videlicet. Qñq̃ impedimẽtum fuit in ꝓma pte anni negligẽtia in secunda pte. Qñq̃ econtra negligẽtia in prĩa ipedimẽtũ in scda. Qñq̃ in tercio ipedimẽta fuerũt interuallata.quia quãdoq; fuit impeditus qñq̃ negligẽs mltis vicib⁹. In primo casu tene q̃ si negligẽtia sequẽs fuit tãti tpis q̃ potuisset infra illũ tps finire appellatiõem suã non debet p impedimẽtuz ꝓcedens habere scõm annũ.quia negligẽtia sequẽs habet absorbere illud impedimẽtum ꝓcedens. Quare eĩ iura dederũt tantũ tps nisi q̃ ꝓsiderarũt mlta impedimenta ꝓuenire posse. Hoc est de mente Jo.an.in loco palle.7 sequitur hic do.an.7 puto verissimũ ratõne predicta quicquid senserit Bar.in.l. item si appellatõ.C. de tempore app.vbi videtur velle q̃ si impedimentum fuit tanti temporis infra quod potuisset appellatõem finire debet dari secundus annus. 7 dicit terminũ mensis presumptiue sufficere ad appellationem finiendaz. argumen.ibi.ꝑm hoc sequeretur q̃ dato impedimento in primo mense 7 negligẽtia in.xj.mensibus sequentibus daretur secundus annus. quod videtur absurdum.7 pro hoc allego dictum.c.cum sit.s̃. eo.vbi dicitur ex necessaria causa ꝛc. Secundo casu qñ negligentia ꝓcessit dic q̃ si tẽpus diligẽtie fuit tãtũ infra quod

potuisset appellationẽ finire impedimento cessante debet habere secũdũ annũ non obstãte priori negligẽtia. Ratio quia si impedimentum non fuisset habuisz effectum suũ. z ita sentiũt Jo.an. z Jo.an. vbi supra. ℔ hoc dictum limita nisi se restrinxisset ad terminũ ita artum vt quodlibet impedimentum sufficeret ad impediẽdũ finem appe latõnis. Nam tunc puto subueniendũ p.l. ij.ff.si q̃s ca'. quia non ẽ subueniendũ ei qui se multũ angustauit.nam debuit cogitare verisimiliter aliqua impedimenta ꝓfutura. ¶ Ultimo casu qñ impedimenta fuerũt interuallata dic ꝙ si tãta fuerũt impedimẽta ꝙ infra tẽps negligẽtie non potuisset finire habebit scdm annũ als secus. Ratio diuersitatis ex se pz.intellige tñ ꝙ cessantibꝫ impedimẽtis fuisset verisimiliter appellati onem ꝓsecutus. z sic ꝙ suam diligentiã ostenderit infra tẽps impedimẽti. qz aliter non posset constare impedimentũ pstitisse cãm. vide qd̃ dixi in simili post Jnn. i c. ex trãsmissa. de pscrip. ¶ In vltima questione nũqd̃ post lapsum anni possit iudex a quo fi sibi aliter de impedimento appellantis nõ constat sniam executõi mandare appellante vlterius non citato. ¶ Jnn.hic cõcludit ꝙ mero iure hoc potest.quia nõ tenet ad executionis actum ptem citare.dicit tñ ꝙ appellãs prudent facit si cõparet coram iudice a quo z docet de impedimẽto. z si hoc non obstãte iudex vult ꝓcedere ad vlteriora appellet ad superiorem. Fatet tñ ꝙ lz appellãs nõ cõpareat coram iudice a quo allegaturus impedimentuz si tñ in veritate impedimentũ suberat reuocabit execution ꝓ superiorem. Hanc cõclusionẽ recitat Jnn. z sequit̃ Jo. de ro. dec. cccxlix. z Host.hic qui tñ dicit cauti⁹ eẽ vt appellãs citet :ne postmodum ptenso impedimẽto reuocet executio. ¶ Et no.ex dictis Jnn. vnũ ad qd̃ solet multũ allegari. s. ꝙ iudex põt sniam exeq̃ ptevlterius non citata. ℔ vide tu eundẽ Jnno.in.c.cum super. §.ti. ꝓri. vbi dicit hoc ꝓcedere qñ executio fit in rebus adiudicatis ꝓ sniam. secus si in alijs reb.qz tũc nedum citatio ℔ quedam summaria cognitio p̃cedere debet. ꝙ l.a diuo pio. §.in venditõne. ff. de re iudi. z sic tempero dictum Jnno.hic. z vide plenius ꝓ bar.in loco prorio alle. vbi respectu executõnis dicit ꝙ si snia fuit lata in quãtitate vel in genere debet pars citari in executionis actu. si vo sup spẽ. z tũc aut executio ẽ fienda i alia specie puta ꝓpter defectuz speciei adiudicate z requiritur citatio. Si vo in specie adiudicata z tũc ñ requirit̃ citatio ℔ quoddam p̃ceptum de exequẽdo post quod auferet̃ res manu militari. vt in.l.q̃ restituere. ff. de rei vẽ. ℔ ꝓcedunt quãdo non fuit appellatum. vel certum est impedimentum non suffecisse in primo ãno. Jn dubio vo crederem indistincte citatõnem p̃mittẽdam lz sit fienda executio in rebus adiudicatis. Moueor qz vbicũ qz absenti põt competere defensio sẽp requirit̃ citatio etiam in notorijs. vt dixi. s. eo. cũ sit. ℔ in casu nro põt competere defensio. qz forte appellator fuit impeditus in primo anno ergo ẽ fienda citatio. Jtem video ꝙ iura semp exigũt citationẽ z summariã cognitõnem i executionis actu quãdo verisimiliter põt defensio competere pti. vt clare colligit̃ ex.d.l.a diuo pio. z ex p̃dictis ℔ in casu nostro põt defensio ꝓpetere parti ergo ꝛc. nec ob.si dicas p̃sumptõnem esse contra appellantẽ ex lapsu primi fatalis. qz dico hanc p̃sumptionẽ non sufficere vt sine citatione spoliet̃ re sua exquo põt sibi aliq̃ defensio competere. hec aptissime ꝓbo in sili p. c. licet eps. de p̃ben. li. vj. z. c. ordinarij. de offi. or. c. li. in quib⁹ dicit̃ ꝙ lz p adeptõnem secũde ecclesie curate vacet p̃ma ipo iure vt in.c. de multa. de p̃ben. non tñ põt epus illũ spoliare citatõne prius non facta. qz posset sibi defensio competere puta dispensatio vel q̃d simile. et sic sunt ibi duo tex. notabiliter ꝓbantes ꝙ lz p̃ abñtez sit p̃sumptio iuris non tñ ex hoc debet priuari possessiõe sua citatione non p̃missa. ita clarissime infero ad ꝓpositum. z sic putarẽ ꝙ executõ nõ posset fieri appellatere nõ citato. z si de facto fieret deberet incontinenti de facto reuocari. ar. in.c.cũ cã. de offi. dele. z in.c. ꝙquerẽte. de offi. ordi. Ni. ab.

QEmimus. Casus. Si reus post citationez vel noticiã lr̃arum venit ad curiam delegatus in causa ꝓcedet als ñ ℔ dicit cum.c. suggestum. j. eo. ¶ No. primo ꝙ arreptio itineris ad principem adeundũ non suspẽdit indistincte iurisditionem delegati etiaz aplici. ¶ No. secũdo ꝙ itinerans ex iusta cã ad papam omni fraude cessãte eximit̃ interim a iurisditione cuiuscũqz iudicis vt ꝛ cum interim minime ꝓcedatur. concor. c. vnicum. j. de peregri. z infra dicam latius cum glo. ¶ Nõ tercio ꝙ cla appellatõne remota non tollit suspensionez que fit ex itineris arreptõne ante citatõnem vel noticiam literarum. ¶ Op. contra tex. in eo ꝙ requirit citationem p̃cessisse itineratõnem ad ℔ vt iurisditio iudicis nõ suspendat̃. vñ ob.c. suggestum. j. eo. vbi sufficit noticia literaꝝ. Jo. glo. j. fatet̃ cõtrariũ z bñ. vñ ꝓ illũ tex. extẽdit̃ iste. nam vnũ ius supplet̃ ꝓ aliud. ¶ Sed ꝛ ℔ et textum op. de. c. vt debitus. j. eo. vbi patet ꝙ missio nũcij ad curiam nihil opat̃ quo minus mittẽs possit interim in ptibꝫ cõueniri. Solu. glo. dicit hodie hoc. c. eẽ correctum qz ad euitandam conuentionẽ non sufficit misisse nũcium ad curiã sicut nec ꝓdest bẽ lr̃as priores que non sũt iudici p̃tate. vt in. d. c. vt debitus. ℔ in ℔ glo. non bñ loquit̃. quia istud. c. non loquit̃ in missiõe nuncij ℔ in eo qui psonaliter iter arripuit. Et ob hoc forte glo. format. q. in eo qui non misit nũcium sed in ꝓpria psona iuit ad curiã nunqd̃ possit ꝛ eum ꝓcedi in partibꝫ si cõueniat̃ coram ordinario vel delegato. z intellige qñ iter arripuit ante oẽm lr̃arum noticiã seu cõuẽtõez de eo factam. Sed in hac glo. ponit duas opi. Primo suã vt ꝓpter hoc non suspendat̃ iudicis iurisditio. naz z si lr̃as reportaret sibi non ꝓdesse videt̃ cũ iam eẽt ꝓuentus. vt. d. c. vt debitus. nec ob. c. dilecti. z. c. vt nr̃m j. eo. vbi pz ꝙ arreptio itineris habet vim appellatiõis qd̃ ꝓcedit qñ arreptio fit post inchoatam cãm. z dicẽdum vt ibi no. Sed̃o ponit glo. opi. Lan. contrariaz dicentis ꝙ si bona fide sine fraude iuit non debet ꝛtra eum ꝓcedi. Et idem tenuit Host. hic allegãs etiã decretalem p̃mam de peregri. seq̃tur etiam Jo.an. ℔ tu vide de hac materia latius ꝓ Jnno. in. d. c. vt debit⁹. ¶ Ex cuius dictis põt elici ℔ cõclusio ꝙ itinerãs ad papã ex iusta cã siue in fauorem suum siue alterius est sub protectione apostolica vt interim contra eum non procedatur in partibus z defenditur talis nõ virtute appellationis sed ꝓ titulum de peregrinantibꝫ. j. eo. Ex his põt responderi ad. l. ignorare. C. de resti. in inte. ex qua posset fieri forte contrariũ contra predicta. Nam ibi ꝛ abñtem causa reipu. qui non dimisit procuratorez proceditur saltem admissionem faciendam ex primo decreto :exquo non defenditur. Dicendum est ergo ℔ eẽ priuilegium indultum itinerantibus personaliter ad sedem apostolicam ex iusta causa quod est semper notandum. z hoc obtinet vigore ti. infra de peregrinantibus. quod est perpetuo menti tenendum. z dicam i dicto. c. vno. ¶ Ex his etiam infero ꝙ clausula appellatione remota hic apposita nihil operat̃ hic ad decisionem. c. sed factum ℔ narratur lz quidam contrariũ sentiant sed primũ tenet Jo.an. z cõmuniter doc. sequũt̃. ¶ Querebat hic abbas vltra glo. an ordinarius possit subditum suum vbiqz citare: z dicit ꝙ in questiõe facti fuit cõsulta curia romana dum vellet ordinarius citare subditũ suum ibi existentẽ z latitantem. z respõderunt curiales ꝙ qñqz curia fuauerat ꝙ ibi nõ possz ordinarius citare subditum postea iudicauit. quia ꝓ id multi eoꝝ excessus occultabãt. z sic dic̃ i illo casu fuisse fuatũ. Jo.an. ṁittit ad no. ꝓ eum in. c. romana. §. cõ-

trahentes. de fo. cõpe. li. vj. Ego remitto te ad ea que longe plenius dixi in. c. fi. de fo. cõpe. ℔ no. qđ dictuz ẽ supra de romana curia. ⁊ vide ibi supra ⁊c.

¶ Super eo. Casus. Supsedet articlo in quo appellatũ est etiã sup principali causa si sine illo articulo expediri nõ pt. h. d. inherẽdo lre ℔ infra multum restringet. Quo sũt dicta. scõm ibi. si autez. Prima ps cõiter non summat ꝓpter varietatem lecturaz ℔ ꝑm veriorẽ intellectũ possumsic suꝫmmare. Non obstante appellatõe ex falsa cã interposita põt iudex ad vlteriora ꝓcedere. ¶ No. ꝓmo iudicem debere supsedere in tota causa. Iz appellatio interponat sup certo articulo qđ est indubitatum si causa principalis est ita cõnexa illi articulo vt sine eo decidi non possit. quid aũt si non ẽ ita cõnexa infra sbiciam. ¶ Glo. j. querit qñ hz locũ iste tex. Rñdet ꝙ põt ꝓcedere tam añ litẽ ꝯtest. qz post. Exemplũ primi quãdo opponit aliqua exceptio dilatoria ꝓbabilis. vtputa ꝙ rescriptũ est surrepticiũ vel opponit iudicẽ ee excõmunicatũ vel qđ simile ⁊ a grauamine illato cõtigit appellari. Exemplũ secundi qñ oppo. peremptoria post lit. contest. vtputa pactum de non petendo vel cõsanguinitatis exceptio cõtra petentẽ vxorẽ vel qđ simile. ¶ Sed nũc quero quando principalis questio terminari non potest sine articulo appellatiõis ⁊ quãdo pt: Jo. glo. ij. ⁊ iij. ponũt exempla primi vt pz in exceptionib ꝑiudicialib de quib. iij. q. xj. §. aliqñ. Item i pacto de non petẽdo ꝓscriptio ⁊ consiles. sed glo. non ponit exẽpla secundi qñ. s. possit cã terminari sine illo articulo a quo fuit appellatũ sed mlta exempla poni pñt Primo pone ꝙ fuit appellatum a condẽnatõe expensaz ratõne contumacie. nam sine ista põt expediri questio principalis. Item pone exemplũ si appellet in exceptione ꝓpensatõnis ⁊ multis aljs silibus. ¶ His autẽ ꝑmissis oppo. fortiter ꝯ tex. videt eñ ꝙ siue articul⁹ in quo fuit appellatuz sit cõnexus cãe principali siue non nũqz possit iudex ꝓcedere ad vlteriora quia non teneor respondere coꝝã iudice qui me grauauit. s. c. ad ℍ. Jo. glo. ℍ in ℵ. terminari fatet contrariũ. Ad tex. istũ respõdet ꝙ vacat hic argu. a contrario sensu. Jdẽ hic Hosti. adducens illud generale dictum nil fore innouandũ appellatione pendente. j. eo. dilectis. ⁊ qr iudex appellatõnis exq̃ recepit appellatõnem vt emissaz ex cã ꝓbabili potest inhibere iudici a quo ne ꝓcedat i principali. j. eo. romana. §. ꝙ si. li. vj. Et melꝰ facit ꝑm Jo. an. qr verificata appellatõne oia facta post illã p iudicẽ a quo revocant ꝑ modũ nullitatis. j. eo. c. non solũ. lib. vj. Jdem finaliter tenuit Jnno. hic. do. ant. post multa sentit nouũ intellectũ vt ante inhibitoriã seu relatiõez vel iustificatõnem appellationis possit iudex a quo ꝓcedere sup causa principali non connexa articulo appellationis nec revocabit sic attentatũ iustificata postea appellatõne quasi iuste ꝓcessit. secus si processisz in causa connexa articulo appellatõnis. hoc enim casu ꝓcedit. c. non solum ꝓalle. ꝑm eũ. ¶ Et q̃q̃ hec lect. videat prima fronte demulcere aures ⁊ cõuenit supficiei huius lre tñ veritate inspecta non puto veram. ⁊ semp secutus sum cõem opi. ꝓdictam. vt indistincte iudex a quo non possit ꝓcedere sup illa causa. Primo adduco. c. si a iudice. eo. ti. li. vj. vbi dicit ꝙ si appellaui a grauamine mihi illato ꝑ iudicem non teneor amplius comparere ad citationez suam in illa causa nisi me citet ad audiendam revocatiõem grauaminis. Unde põdero exceptõnem q̃ firmat regulam in non exceptis. xxxij. q. vij. dñs. ⁊ in. c. ij. de ꝓiu. lepro. Ad idem ille tex. in fi. vbi dicit ꝙ revocato grauamine ⁊ tũc põt iudex ꝓcedere ad vlteriora ergo non prius. Secũdo principaliter adduco. c. eum qui. C. de vol. ⁊ contu. li. vj. vbi dicitur ꝙ appellatõe interposita ab interlocutoria seu grauamine non tenetur iudex amplius appellantez citare quasi sit contumax sup tota cã ergo appellatio opatur respectu totius cãe. als dixisset ꝙ in sequentib⁹ actib⁹ debeat citare appellantem. ⁊ pro hoc quod ibi not. in glosa. Tercio facit illud. c. non solum. generaliter loquens. Quarto induco tex. in. l. siqs ꝓuocatione. C. eo. ti. vbi habet ꝙ appellatio intẽposita sup iniuria illata puta a tortura suspendit iurisditionẽ in tota cã ⁊ eã devoluit ad superiorẽ quam lec. sequũtur ibi glo. ⁊ bar. ⁊ alij ⁊ sic articulus appellationis erat ibi sepatus a cã principali ⁊ nihilominus iurisditõ in tota causa devoluit ad superiorem ⁊ elegãter ꝙ hac opi. facit. c. sollicitudinẽ. j. e. vbi dicam. ⁊ hanc opi. sequit Jnno. in. c. qr ꝓpter. ⁊. c. cum nobis. de elec. secus tñ dicit ibi vbi due cãe sepate eẽnt coram iudice tũc eñ etiã si vna sit conuẽtionis alia reconuẽtionis appellatio in vna non devoluit in alia. ⁊ ℍ vltimũ voluit hic Ulin. ꝺ quo in Spe. in ti. de recõuẽ. in fi. §. pe. Et nota bene hoc vltimũ qr limitat mlta iura ⁊ maxime illam. l. siqs ꝓuocatõne. ¶ Ultio adduco equitatem maximã. Nam duz ẽ dicere istum appellantem artari ad comparendũ in eadem cã coꝝã diuersis iudicib⁹ contra. c. dispendia. §. reus quoqz. de ℞p. li. vj. Potest etiam adduci alia ratio non minꝰ fortis. Continẽtia cause dividi non dz in. c. j. ꝺ cã pos. ⁊ ꝓpu. Non ergo dz eẽ vnus iudex vnius articuli ⁊ aliꝰ in dex totius cãe. Finge eñ appellationem postea iustificataz ecce ꝙ causa principalis devoluet ad superiorem. vt i. c. vt debitus. j. eo. ⁊ sic apparet istum iudicẽ a q̃. ꝓcessisse tpe quo erat in pendẽti an esset futurus iudex. Ad istũ tex. potest rñderi primo vt dixit hic glo. ꝙ nõ valet ar. a contrario sensu. tum quia reperit contrariuz in iure vt supra dixi. tum quia resultaret praus ⁊ absonus intellectus iurta notata in. c. publicato de electione nec ẽ hoc nouũ ⁊ inusitatum in iure. ad hoc. c. quãto. de usuris. Secũdo põt rñderi vt ꝓcedat appellatore consentiente eo aũt resistente secus est dicenduz. Tercio põt intelligi qñ iudex arbitrat appellatõnem eẽ iniustã. tũc eñ ex equitate potest supersedere in articulo appellationis ⁊ ꝓcedere in causa principali. Jnno. ponit aliũ intellectũ vt procedatur in principali. s. coꝝã iudice cõpetenti ℔ non placet mihi iste intellectus. qr vidit cõtinẽtiã cãe. ℈. l. j. ⁊. ij. ff. de q̃. re. ad eñ. indi. eat. ⁊. l. nulli. C. de iudi. ⁊. d. c. j. de cã pos. ¶ Ex quib⁹ oĩbus ꝯcludo ꝙ appellatio ab interlocutoria seu grauamine si est legitima suspendit iurisditõez iudicis a quo respectu totius cãe siue cã principalis sit connexa articulo appellationis siue non. secus respectu cãe sepate. ¶ Op. ꝓ tra scdam ptẽ. c. ⁊ vi ꝙ ltima sit appellatõ si nõ admittat exceptio falsi. vt. §. de ℞p. ceterꝝ. ⁊. c. olim. i. facit ꝺ crifal. ꝑ totũ. Soluit glo. fi. dupl'r primo ꝙ tex. dz intelligi cũ falsitas nude allegat nõ aũt exhibet ꝓbatio ideo nõ curãdũ. ar. in. l. metũ. C. qđ me. cã. secꝺo põt intelligi in exceptõe de falsi suggestiõe ꝓposita pꝰ li. ꝯte. nã cuz sit dilatoria debuit ꝓponi añ li. ꝯtest. ⁊ nõ postea. ⁊ itelligẽ ℏz Jo. an. ⁊ bñ qñ opponit ꝙ i ℞pto fuit falsũ suggestum nõ aũt dz intelligi de exceptõe falsitatis. qr illa põt opponi etiã post sniam sup de excep. c. cũ venerabilis. ⁊ in. c. in nra. §. ꝺ ꝓcur. ⁊ plene dixi in. c. Iz. §. ꝺ ꝓba. ¶ Ex glo. doc. ponũt alios intellectꝰ. ⁊ ꝑ ꝑm Jo. an. põt fieri vis in ℵbo ꝓrupit. i. ꝓcul rupit. nõ. s. excipiẽdo sz simpl'r dixit appello ne ꝓcedatis qr falsum ẽ ℞ptum. tal eñ appellatio ẽ frustratoria qr non grauabat ex eo solo ꝙ exceptio sibi cõpetebat ℔ tũc demũ cũ p iudicez nõ esset admissa. j. eo. dilecto. vbi de hoc. ⁊. §. ꝺ testi. significauerũt. vbi etiã dixi. ¶ Alia lec. ẽ ꝙ ℍ appellatõ non valet ꝓpter generalitatẽ ipi⁹ q̃ impedit vim appellationis. mltiplex eñ ẽ falsi exceptio aliq̃ ipedit aliq̃ ñ. debuit ℔ appellãs specificare. ar. ff. ꝺ iure fis. l. i fraudẽ ⁊ ꝺ elec. vt q̃s duas. li. vj. ⁊. l. ꝑtor edixit. ff. de iniur. Jtẽ nõ dz appellãs statim emissa voce appellatiõis recedẽ ℔ spectare an iudex admittit appellationẽ vel nõ. Alia

lec. est que magis placet Jo. an. vt intelligat' q̄ appellatio fuit interposita ex falsa cā. huic eī appellatiōi ñ tenet' iudex deferre nec dz curare de appellatōe. qm̄ ñ reuocat' attētatū nisi ꝓbet' veritas causę. vt in. c. int' posita. e. ti. 7 ℔ no. Et adde vnū notabile dictū Jnno. in c. post electionē. in fi. de concess. ꝓben. vbi dicit q̄ qñcū q̄z iudex vehemēter p̄sumit ꝯ excipientem q̄ maliciose excipiat non debet talē exceptōem admittere nec d' appellatōne curare. q̄ illa nō ꝓdest nisi ꝓbet' veritas cāe vt. s. dixi. Nico. ab.

De appellatōnibus. Breue ē 7 ppt̄ sui breuitatē non solet summari ß ꝑ alia verba p̄t sic summari. Etiā ꝑ minoribꝫ seu leuioribus cauß appellari p̄t. h. d. ¶ No. q̄ appellatio nō ē fundata sup̄ quantitate grauaminis ß sup̄ iniusticia snie 7 iniq̄tate iudicis. ꝓcedat. l. j. ff. eo. ideo p̄t appellari etiaz in minimis causis. q̄ iniusticia 7 iniquitas ita p̄nt accidere in minimis sicut etiā in maioribꝫ 7 ℔ est ratio decidendi vera ad text. quam sensit glo. ℔ in scđa ꝑte sui. ¶ Et ex ℔ 7 ex tex. no. q̄ qñcꝫ curat' etiā de minimis. et hoc qñ ratio q̄ est in maioribꝫ militat etiā in mīmis. alꝫ secus. 7 sic p̄t rñderi ad. c. 7 si qōnes. d' symo. vbi d' minimo nō curat'. Jtē in extraordinarijs remedijs regulariter non curat' de mīmis iō non dat' in eis in integrū restō. l. scio. ff. de mino. 7 de re. ec. non alie. c. penul. secus i ordinarijs vt ℔. 7. xiiij. q. fi. c. vlti. Unde dicit Lau. se' credere q̄ etiā ꝑ gallina p̄t appellari. q̄d no. 7 ꝑ eo facit insti. d' rer. di. §. gallinaz cū sua glo. ¶ An autē possit appellari cuz iudex decreuit alimēta p̄stari vel qñ iussit rem exhiberi: vide in Ope. eo. ti. §. in quibus sub ℣ sic. viij. qñ res. ¶ Glo. nostra diuidit in duas ptes. Jn ꝑma querit que dicat' causa mīma seu leuis 7 ponit multiplices exp̄sitōnes q̄s no. 7 inter ceteras nota illaz q̄ sumptus litis iudicialis excedit valorē cāe. de quo. ij. q. vj. anteriorz. 7 vide ꝑ Bar. in l. mediterranee. C. d' anno. 7 tribu. li. x. 7 in auc. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. reci. Et sing. dixit bar. in. d. l. mediterranee. ꝑ illū text. quē excusari si ñ fecit id ad q̄d faciendū maior erat sūptus q̄ rei agende vtilitas. 7 sic excusat' p̄lat' vel tutor si non nouit cāz q̄ maior erat sumptus iudicial' q̄ vtilitas cāe. 7 idem dicit in silibꝫ q̄d no. vide etiam glo. in c. fi. de re iudi. li. vj. vbi dicit' arbitrariū ꝯsiderata qualitate p̄sonarz que dicat' magna causa. 7 idem no. in. d. auc. nisi breuiores. Hoc tū valet ad aliū effectū. s. cum queritur q̄ dicat' magna vel qua cā: Nam respectu huius c. non ē curandū de iure canonico ß de iure ciuili sic. q̄ in modicis causis non appellat' dicta auc. anteriorū canonizata. ij. q. vj. credo tū q̄ ius canonicū ponat quod licet. Nam licitum ē petere iusticiam de quocūq̄ grauamine sicut in simili dicit' ita iudicabis magnū sicut 7 paruuz. de iudi. nouit. non autē ponit hec decretal' q̄d expediat. naz nō puto expedire viro ꝓbatissimo appellare in mīmis negocijs. ar. in. c. vnico de sindi. decet eī paruo incōmodo a strepitu iudicioꝝ abstinere vt ibi. 7 ob hanc cām suam apostolus suadet pati iniuriam 7 fraudem potius q̄z in iudicio cū fratre. i. cū xp̄iano cōtendere. ¶ Jn scđa ꝑte glo. querit quare de iure canonico lz appellare etiā ꝑ minima' cā: 7 rñdet q̄ hoc opatur subiectū appellationis q̄d consistit in iniusticia ꝛc. vt. s. in scđo notabili. Sz dices tu si hec ē rō quare etiam de iure ciuili nō appellat' ꝑ cā mīma: dic q̄ illd fuit statutū de rigore ꝯ nām appellationis ß fm canones ꝓcedit' mitius. q̄ rōne inspecta p̄t a q̄cūq̄ grauamīe appellari. vt optime sentit glo. ī. l. j. ff. a q̄. ap. ñ licet. in fi. q̄z no. Ni. ab.

Super. Casus summat' ꝑ alia ℣ba. q̄apter breuitatē ꝑ alios nō solet summari 7 sic. Scđm canones appellatur etiā aī sniam fm leges nō nisi in q̄busdā casibꝫ. ℔ p̄. Appellatio 7 recusatio equipant' in hoc q̄ sicut in appellatōe requirit' cā rōnabilis ita 7 in recusatōe. ℔ scđo fm verū intellectū. Ips assignatū iudici ad cām decidēdā incipit currere a tpe p̄ntatōis rescripti. ℔ tercō. 7 tria sunt dicta q̄ patēt ꝑ. §. ¶ No. p̄ ex tex. duas regulas. vnaz de iure canonico aliā de iure ciuili. Prima est q̄ quatuor tpibꝫ p̄t appellari d' iure canonico. intellige causa rōnabili subsistente. j. eo. vt debitus. vz añ lit. ꝓte. p̄ ꝓtestatōem tpe snie, 7 post ipius ꝓmulgatiōem. Adde 7 q̄ntū tps. s. ex iudiciū. vt in. c. cū sit. s. c. vel ꝑ alia ℣ba colligendo' mentē. c. potes sic ponē regulā. q̄ vbicūq̄ quis sentit se in iudicio p̄grauari p̄t appellare de iure canonico. ex iudiciū ℣o p̄t cū grauat' vel cū suspicat' verisimiliter grauari. j. eo. bone. vbi plene de hoc. et in cle. sicut appellatōnem. eo. ti. Secūda regula ē de iure ciuili q̄ añ snie tps nō admittit' appellato quantūcūq̄z ℔sit cā grauaminis nisi in quibusdā casibꝫ. 7 q̄ sint isti casus: dic breuiter q̄ vbicūq̄z grauamē illatū añ snias nō p̄t reparari in snia diffinitiua postmodum ferēda semꝑ p̄t de iure ciuili appellari. Puta si iudex decreuit aliquē torquēdum. hoc eī grauamē tozture nō potest tolli in snia diffinitiua. l. ij. 7 ibi plenissime. d' ℔ per Bar. ff. de appel. reci. 7 l. añ snie tps. C. quoꝫ ap. non reci. Idē dic vbi post grauamē nō expectat' diffinitiua. 7 iō si q̄s pnūciauit se nō iudicē ab hac interlocutoria p̄t appellari etiā de iure ciuili. q̄ cum nō expectat' alia snia si nō posset ab hac interlocutoria appellari gravamen eēt irreuocabile. Ad hoc glo. notabilis in auc. habita. C. ne fi. ꝑ patre. 7 Bar. in. d. l. ij. facit q̄d legit' 7 no. in. c. significātibꝫ. de offi. dele. Adde tū ad predicta casum singularem de quo. in. c. q̄cūq̄. xj. q. j. 7 recitat' ī. c. nouit. d' iudi. bz eī eccla ibi ꝑuilegiū singulare ab imꝑatore ꝓcessū vt in q̄cūq̄ ꝑte lites possit litigans petē se remitti ad iudiciū ecclīasticū cū munimētz cāe 7 q̄cūq̄ imꝑator videat' postmodū illd ꝑiuilegiuz tacite reuocasse tū canoniste dicunt illud eē irreuocabile. vt plene no. in. d. c. nouit. vbi vide. ¶ Et ex oībus predictis 7 ex tex. p̄t elici rō quare de iure ciuili instātia perit triēnio 7 nō de iure canonico. iuꝛ no. in. c. pe. d' iud. Nā d' iure ciuili nō admittūt' tot appellatōnes sicut de iure canonico. plerūq̄z eī periret instātia cursu triēnij si a quolibet grauamine posset appellari. Jtem dic q̄ de iure canonico mitius ꝓcedit' q̄s de iure ciuili. iō d' iure canonico indistincte appellat'. ita dicit notāter gl. ī. l. j. ff. a qui. ap. ū licet. in fi. Jnc dicit q̄ de iure canonico non punit' temere appellans sed de iure ciuili sic. l. ab executore in fi. C. quorū appellatō. non reci. q̄d an sit ver̄ dicam in. c. vt debitus. j. eo. ¶ No. ibi in ꝓlatione snie iunctis verbis p̄cedentibꝫ q̄ appellatione snie intelligit' de diffinitiua q̄d notabiliter ꝓbat' hic. vide tex. iūcta glo. in. c. cū olim. de testi. ¶ No. in. §. in cauß q̄ appellatiō 7 recusatio a pari iudicātur. 7 vbi tollitur appellatio cēset' ablata recusatio. An hoc sit ver̄ indistincte dicā sup̄ glo. pe. ¶ No. in. §. si aūt. q̄ in tpe p̄fixo iudici ad cām decidēdā non ꝯsiderat' epus dati rescripti. illd aūt ꝑs ꝯsiderat' q̄ ad vim comꝑhēsiuā rescripti. i. ad ꝯsiderādū q̄d cōpetēdat rescriptū. sic ītellige. c. si eo tpe. d' rescri. li. vj. 7. c. cā te. e. ti. ß q̄ ad tps p̄ fixum iudici ispicit' tps p̄ntatōis. q̄ durz eēt tps antea currere q̄s iudici sit p̄ntatū rescriptū: cū ꝑ pa' nō possit iurisditionē exercere. vt in. c. pastoralis. s. de rescript. Predicta intellige q̄n tps ē diffinitū ꝑ numerz dierum septimanarz mēsiū vel ānorz. vt puta si diceret cām audias 7 decidas infra duos mēses vel duos ānos vel decē dies vel q̄d sile. Secus si limitet' ad certū diez puta infra festū assumptōis vel vsq̄ ad tale tps tūc certum ē tps post datā currere 7 sp labi fm Jo. an. 7 placet' cōit' doc. 7 ꝓbat' ratiꝑa. Et ꝑ hoc ꝯsulūt doc. vt de presentatione rescripti fiat instrumentū vt sic appareat quāto tēpe durat iurisditio. Jtem q̄ p̄ntans sit cautus ne

tale reſcriptũ pñtet qñ iudex ẽ impeditus ꝓpter abñtiam rei vel aliã iuſtã cãm ne tp̃s inutilit labat. ¶ Opp. q nõ liceat indiſtincte appellare etiã de iure canonico vt in.c.vt debitus.j.eo.cui⁹ ꝓriũ innuit lr̃a. Ho.dic gl. j.7 bñ ter.intelligendũ de appellatõne rite 7 iuſte interpoſita. ¶ Nã ſi appellat ab int̃locutoria oz q ſubſit 7 exprimat cã vt in ꝓrio.ſi a diffinitiua ſatis ẽ dic ẽ appello ab hac ſnĩa.ad hoc.l.ij.ff.eo.ti.7 p glo.in.c.cũ in eccla.j.eo. ¶ Op.ꝫ ſcõm dictũ 7 videt q appellatio 7 recuſatio non in oĩbus equipant. vt pz in.c.ad ℔.ẽ.eo.7.c. ꝓpoſuit.ẽ.eo. Ho.glo.pe.ſentit q iſta equipant ſoluz q ad formalitatẽ vt ſicut in vna exigit exp̃ſſio cãe legitime ita 7 in alia.q̃ſi dicat q ſicut ſine cã nõ licz appellare ita nec recuſare.q ad alia ẋo non equipant 7 hoc placet Jo.an.7 cõiter doct. ¶ Videmus tñ ſm Jo.an.q ab executore non appellat q tñ recuſat.ß an ℔ vltimũ ſit ver dic vt dicã.j.c.nouit. Jtem nõ appellat a iudice niſi grauet q tñ bene recuſat 7 ſi non grauet.ꝑterea appello a iudice in quem ꝓſenſi quem tñ non recuſo vt in.c.inſinuãte.de offi.dele.iũcto.c.cãm.de re iudi. Jtez notorie delinquẽs qui non põt appellare forte põt r̃cuſare.vt le.7 no.j.eo.c.cum ſpãli.§.j.ß de hoc dic melius vt dicã.j.eo.ꝓpoſuit. Jtẽ recuſat officialis coꝛã ordinario ſuo ad ipm tñ ab illo non appellat.vt in.c.ſi ꝓ vnũ in fi.de offi.dele.li.vj.7 vide ibi bo.glo.de hac mã. Aduerte tñ q: ter.vĩ velle q vbi tollit appellatio videtur ſblata etiã recuſatio.7 videt velle Jo.an. ℔ ꝓcedẽ ſiue tollat ꝑ ius cõe. Exemplũ.ẽ.e.c.iij.7.c.cũ ſit .in fi. ſiue ꝑ ſpãle reſcriptũ.de reſcrip.c.j.de offi.dele.ſuꝑ qõ num.qõ ego intelligo ꝓcedere reſpectu modi ꝓponẽdi vt ſine cã non liceat appellare vel recuſare.vt.ẽ.dixi Jtem credo hũc tex.ꝓcedere ſm antiqua tpa ſm q̃ licebat appellare indiſtincte. ¶ Ñ oĩs appellatõ que non erat manifeſte friuola deferebat cãm ad ſupioꝛẽ.vt in c.ad romanã.ij.q.vj.no.in.c.vt debitus.j.e. ¶ Ñ remotio appellatõnis facta ꝑ ius cõe vel reſcriptũ opabat reſpectu appellatõnis friuole vt ſine iuſta cã nõ liceret appellare.qõ etiã voluit glo.in.l.j.ff.a q̃.ap.non licet. in fi.7 hoc tpe remota appellatõne cenſebat remota recuſatio vt hic vt ſicut ſine cã non liceret appellare ita nec recuſare. ¶ Hodie aũt non puto hũc tex.ꝓcedere q: remotio appellatiõis tollit oẽm appellatõem. q: ĩ iure nõ repit ſpecifice pmiſſa.vt le.7 no.in.c.paſtoralis.j.e. ¶ vñ duꝛ eẽt dicere q ꝑ remotõnem appellatõnis nõ poſſit q̃s recuſare iudicẽ ex iuſta cã lz non ſit in iure expreſſa. non em̃ ẽ p̃ſumendũ principẽ voluiſſe iſtũ litigare coꝛã iudice ſuſpecto.ar.in.c.cũ int̃.ẽ.de excep.ĩuo ẽ dubiũ an princeps poſſit tollere hãc exceptõem recuſatõis.vt dixi in.d.c.cũ inter.de excep.7.c.ad hec.de reſcꝑ. ¶ Preterea 7 fortius cũ iſta.ſ.recuſatio 7 appellatio nõ eq̃parent q̃ ad oĩa vt pz ex p̃dictis q̃ remotiõ vnius nõ extẽdit ad remotõnem alteri⁹ in mã odioſa qualis eſt iſta. ar.in.c.ſtatutũ.de elec.lib.vj.7 facit qõ no.in.c.tue. de ſpon.7 ſic intelligo iſtũ tex. puto tñ q de iure ciuili ſpectu delegati remotio appellonis in reſcꝑto extẽdat ad recuſatõnem.q: de iure ciuili nõ ẽ op⁹ exprimẽ cãm recuſatõnis.vt no.in.l.aptiſſimi.7.l.cũ ſpãli.de iudi.dixi ĩ.c.ſi ꝓ vnũ.de offi.dele.7 ſicut nõ licet ſine cã appellare ita nec r̃cuſare vt ℔ qõ no. ¶ Quero circa t̃cĩũ dictũ an dies p̃ntatõnis reſcripti computet in t̃mino: Glo.fi.dicit q non.allat aliq̃s cõcoꝛdãtias. In ꝓrium allat.l.ꝓtinuus actus.ff.de ver.oblig.7.l.j.§.q̃ pñs.vbi pz q poſt interrogatõem ſtipulatõnis ſeq̃ dz r̃ñſio incõtinẽti.ſ.añq̃ ad alios act⁹ diũtat. Jta vĩ ĩ ꝓpoſito dicẽdũ q incõtinẽti p⁹ pñtationẽ lr̃a ꝓ dz tp̃s currẽ et nõ expectari aliud tp̃s. Primã opi.q nõ cõputetur tz Jnno. Hoff. Pbi.7 Hoſt.ꝑ q̃bus facit cle.ſicut.e.ti. 7 qõ ibi no.in prin.mag.glo. Dz Guil.naſo.tz ꝓriũ dicens tp̃s receptõnis ꝓputari qõ ꝓbat ꝑ lr̃am extũc poſitã ĩ tex.nã illa dictõ denotat extremitatez tpis.7 ẽ gl. in.c.ꝓſonas.ẽ.e.7.c.q̃ ſit.de elec.li.vj.alꝭ ſequꝛet abſurdum ſm cũ q remota iuriſditõne poſſit iudex a die ꝓcedere.q: ſi non ꝓputat dies inchoãde iuriſditõnis q̃ non dies funiẽde.et hãc opi.credit Jo.an. verioꝛẽ.7 facit ℔ vnam regulã notabilẽ q̃ in hoc quotidie allegatur q oẽ tp̃s currit regulariter de momẽto ad momentum vbi aliud a iure non exprimit.7 hoc ſoluit ꝓria.de q̃b⁹ĩ glo.7 ſilia. Jn eis em̃ ſpecifice cauet.7 hanc opi.ſequũtur cõit moderniozes. Dz vt habeat r̃ñſio magis ſpecifica ad ꝓria.7 vt in mã habeas bonã theoricã diſtingue ſic q q̃q̃ termin⁹ p̃figit ad certũ actũ cũ lr̃a a apoſita numero diez vel annoꝝ vel menſiũ.7 tũc illa dies ñ computat ĩ termino.q: hec lr̃a de natura ſua excludit diem cui ſpecifice opponit. Exemplũ ſi dicat faciasℑ.j.xx.dies a die p̃ntatiõis. Vide ad hoc bonã glo. in.c.ſtatutum.de p̃ben.li.vj.7 cle.ſicut. de appel.q̃q̃ lr̃a a apponit determinato tpe vel ſtatuit tp̃us ſimplr ſine lr̃a a vel ſimili 7 tunc regulariter currit tp̃s de momento ad momentũ.vt voluit Jo.an. Exẽplũ iura p̃figunt terminũ.x.diez ad appellãdum a tpe ſnie quo caſu tp̃s currit ĩmediate a tpe q̃ ſnĩa lata fuit.vt le.7 no.ĩ c.q ad conſultationem.de re iudi.7 in.d.cle.ſicut. Ad de etiã ad p̃dicta glo.notabilẽ.ff.de diuer.7 tẽpo.preſcrip.ſuꝑ Rica.q̃ dicit q oĩa tpa p̃ſcriptionũ regulariter ſũt ꝓtinua 7 ꝓcurrũt de momento ad momentuz niſi aliud in iure caueat. ¶ Nũc ex̃ glo.quero ad declarationẽ materie.§.fi.q̃d ſi iudex fuerit excõicatus poſt data reſcripti.7 ſic ligatus recipit reſcriptũ vtrũ habeat locũ finis bui⁹.c.vt tp̃s currat a die p̃ntatõis lr̃arũ: Poſt.tz q non cũ nec ptes nec iudex poſſint illo tpe ꝓcedere.ẽ.ti.pri.ad ꝓbandum q̃ non dz currere tẽpus de reſcrip.plerũq̃ de p̃ſcrip.vigilanti.ff.ad tertuli.l.ij. §.confeſtim.7 hoc cõiter tenẽt doc.ſequẽtes. ß in ꝓtrariam facit qõ.ẽ.dixi oẽ tp̃s currere de momẽto ad momentũ. Ad idẽ.l.ß 7 ſi ꝑ ptoꝛẽ.ff.ex qui.cau. vbi ptz q impedimentũ iudicis non impedit curſum tẽpis lz deſ reſtitutio.facit qõ dixi.ẽ.e.ex rõne. Dz ꝑ primo dicto cõi facit q: iſtud ẽ impedimẽtum iuris quod dz impedire curſum tpis.vt in.c.quia diuerſitatẽ. de ꝓceſ.p̃ben. 7.l.j.C.de anna.excep.7 maxime q̃ impedimentũ preceſſit curſum tpis iuꝛ no.ꝑ Bar.in.l.ſenatus.ff.ꝺ offi. p̃ſi.facit qõ dixi in.c.illud ꝺ p̃ſcꝑ. ¶ Sc̃ꝺo q̃ro pone q delegatus p̃fixit t̃minũ breuioꝛẽ t̃mino iuris.ſ.triennio nũq̃d delegatus teneat obſeruare ius cõe ĩ dilatõibus ꝓcedẽdis. Jo. Jnno.inſtat 7 in effectu ꝓcludit q aut de ꝓſenſu vtriuſq̃ ptis t̃minus fuit appoſitus aut ad petitionẽ alteri⁹ tm̃.primo caſu dz iudex ita abbreuiare dilatõnes q poſſit in t̃mino ſibi p̃fixo cãm deciꝺere.talis em̃ t̃minus ẽ pemptoꝛius reputand⁹.7 hz ꝑ ꝓclusione in cã. Ñ illo adueniente iudex ad petitõez alteri⁹ ptis ſnĩam dabit.nec differet ipam dare q̃ntũcũq̃ altera ps q̃dicat 7 ad ꝓbãdum de iure ſuo t̃minũ petat.7 q: ſibi denegat appellet q: hocipſo q ab initõ ꝓſentit in t̃mino talis ẽ pemptoꝛius reputãdus. vt.ẽ. dixi niſi forte nouũ 7 inexcogitatũ impedimẽtũ int̃ueniat q̃re ꝓbatões ſuas nequerit inducere tũc em̃ vl' iure cõi fit bñficio reſtõnis ĩ integrũ ſbuenit ſicut fit ĩ t̃mino iuris.vt no.ẽ.eo.ex rõne. Jntellige tñ q vlt̃ terminũ p̃fixũ dilatões nõ det nec ĩ dc̃a cã ꝓcedat niſi de ꝓſenſu ptiũ hoc ꝓcedat.vt in.c.de cauꝭ.de offi.dele.7 ℔ ſentit ℔ Jnn.ĩ alia glo.7 bñ loquit. Jntellige ꝫ p̃dicta q̃ñ infra t̃minũ ſibi p̃fixũ poſſit reſtituere ĩ ite.rõne impediměti 7 nõ vltra. ¶ Quid ꝫ fiet ſi inſtat finis termini 7 cã nondũ ẽ liq̃da ꝓp̃ ꝓbabile ĩpedimětũ pt̃ꝛ:puto q ſnĩam ferre nõ põt.q: graue ẽ ĩ re dubia certã ferre ſnĩam.xj.q.iij.graue. Dz.ꝫ q aut ꝺ ꝓſenſu ptiũ fiat ꝓrogatio ad certũ tp̃s.vt.j. iuꝛ illꝺ.c. ꝺ cauꝭ.aut cãm remittat indeciſam ad ſupioꝛẽ.de q̃ vide no.in.d.c.de cauꝭ.7 ꝑ bar.in.l.ꝓperãdũ.C.de iudi. ſc̃ꝺo caſu cũ ad petitiõem alterius ꝓtis tm̃ t̃minus fuit p̃fixus tũc dicit

De appellatõnibus.

Jnno. q̄ ad petitõem eiusdē non differt̄ sñia vltra tē-
pus statutuz. qz sic ꝓsensisse vr̄ ℔ alteri ꝓti nō p̄iudicat
q̄n debeat hīe moderatas dilatões ad ꝓbandū de iure
suo iudex tñ debet 7 cogit̄ dilationes iuris diminuere.
Jn hoc em̄ videt̄ delegās gr̄am fecisse impetrāti ꝑm eū
qđ nota. ℣ro ℔ facit ꝑm ℣Host. qz si mandat̄ sñia fer
ri infra. vj. vel infra. vij. mēses nō p̄nt dari tot 7 tante
inducie q̄t 7 quāte dari p̄nt si cā posset durare saltē vs
q̄ ad tp̄s in iure ciuili scriptū. s. triennū. Nā 7 tunc dz
iudex dilatões restringē. ℣Hinc dicit lex q̄ nemo pōt
inuito iudice cām ꝓtelare. vt. d. l. ꝓperandū. et alia lex
dicit q̄ sp̄ dilationū mā ē amputāda. C. de tēpo. app. l.
ij. in prin. Cauēdum tñ ē iudici ꝑm Jnno. ne sic dimi-
nuat q̄ oīno ius ptis pereat q̄ de iure suo nullaten⁹ in-
fra tābreuem dilatõem dicere pōt. Ad ℔ vide bo. ter.
in cle. sepe. de verb. sig. q̄ dicit hoc p̄cauendū etiā in sū-
mar̄ijs. Est etiā de mēte Jnno. q̄ ꝑs q̄ nō ꝓsensit i ter-
minū dz hīe dilatões ulteriores q̄s actor q̄ ꝓsensit. Fa
tet̄ tñ q̄ dilatões date illi reo ꝓderūt etiā actori vt in-
fra eadē possit de iure suo dicere. vt in. l. petendū. C. ℔
tēpo. i inte. nūq̄s tñ vltra t̄minuz iudex ꝓcedet nec da-
bit dilatões nisi hoc ꝓcedat de ꝓsensu ꝑtiū. vt dixi in
p̄cedenti mēbro qđ no. ¶ Dz q̄ro iuꝛ p̄dicta pone q̄
de ꝓsensu ꝑtium rescriptū fuit impetratū 7 duplicatuz
7 traditū vtriq̄ ꝑti reus aūt maliciose p̄ueniēs p̄senta-
uit illud statim iudici vt sic tp̄s illico incipiat currere i
p̄iudiciū actoris nunq̄d statiz incipiet currere an expe
ctabit̄ p̄ntatio fienda ꝑ actorē cui incūbit on⁹ ꝓbādi:
Do. sentit Jnno. q̄ tp̄s incipit labi a prima p̄ntatiõe.
Fatet̄ tñ q̄ si de fraude rei ꝓstiterit ē alteri sb̄ueniēdū.
7 si tp̄s totū fluxit aī suam p̄ntatõnem dz delegās sibi
subuenire. ar. de in inte. resti. ex lr̄is. 7. ff. de ver. ob. l. cō-
tinuus. 7. j. e. oblate. 7 reus ex malicia sua erit ꝓdēnan-
dus in expēs. ar. c. cetez. de rescrip. vbi actore venien
te infra terminū ꝓsentiūt ptes in ꝓrogatõne 7 restitu-
tione termini q̄ iam fluxerat. ar. s. de offi. dele. pastoral̄
in fi. ꝑm eū. Dz tu dic clarius 7 latius q̄ aut reus p̄ue-
nit actorē in p̄ntatõe nō maliciose nec nimiū p̄currit. 7
tūc currit tp̄s a die p̄ntatõnis sue 7 imputādū ē actori
q̄ fuit negligēs in ius suū ꝓsequēdo. ar. c. oblate. j. eod̄.
¶Puto tñ sb̄uenien dū actori si ex impedimēto ꝓbabili
non potuit citius ꝓparere. d. c. ex lr̄is. de resti. i inte. tñ
nō succurrit̄ vt iudex delegat⁹ possit ꝓcedere vltra ter
minū ex se ℔ dz sibi succurri ꝑ delegātē aut ꝑ viā pro-
gationis fiende ꝑtiū ꝓsensu vt in. d. c. de cauē. aut reus
maliciose p̄uenit 7 si totū tp̄s ē lapsum aī ꝓparitõem
actoris ita q̄ iudex in nullo ꝓcessit infra terminū puto
q̄ nō possit ꝓcedere post t̄minū etiā in expēs ꝓdēnā
do. vt i. d. c. d̄ cauē. Dz si actor ꝓparuit in t̄mino 7 al-
legauit dolū rei in p̄ntādo nisi ꝓsenserit ꝓrogari t̄mi-
num pokit ꝑ iudicem ꝓdēnari i expēs. ar. c. fi. 7 qđ ibi
no. d̄ rescrip. 7 ꝑ delegātē pokit sb̄ueniri actori circa ꝓ-
rogatõem t̄mini. ¶ Ultio Jnno. ℔ plene tractat q̄d si
mandat̄ iudici vt infra certū tp̄s cām instruat 7 extunc
instructā remittat an teneat̄ p⁹ t̄minū remittē si cām ñ
instruxit forte ex defectu actoris vl̄ rei: dubiū fac̄. qz ñ
pōt specifice adimplē mādatū cū sibi nō fuit ꝓmissū vt
cām nude remitteret ℔ instructā. tūc aūt deficit q̄litas.
Jnn. vī ꝓcludere q̄ tenet̄ ipam remittere. sic pōt 7 dz
citare ptes vt ꝓpareāt coꝝā iudice delegāte. qz lz ℔ cō-
currūt duo mādata vnū de instruēdo 7 aliud de remis-
sione tñ exq̄ iudex non pōt p̄mū. tenet̄ exeq̄ saltē sc̄m.
facit qđ no. glo. in. c. ꝓstitutus. de rescrip. ¶ Vbi placet
℔ ꝓclusio. 7 allego ꝑ ea tex. in. c. pisanis. de resti. spo. fa
cit. c. cū dilecti. de do. 7 ꝓtu. Vide qđ no. Jnno. in. c. fi.
de accu. 7 hec sufficiant.

Peruenit. Casus. Cōuēt⁹ sup iniuria
clerici vl̄ sup adult̄io appel-
lare pōt nisi sit notoꝛ⁹. h. d. cū. c. seq. cōis dini-
tio. sc̄da ibi fraternitati. ¶ No. ex p̄nci. uūcto. fi. q̄ inci-
dens i excōicatõem ex ꝑcussiõe clerici non absoluit̄ nisi
a papa cuius lesio in p̄sonā ꝓtigerit sine vulneratõe. ℔
dico notandū ad limitatõem eoꝝ q̄ no. in. c. ꝓuenit. de
sen. ex. vbi ꝑm cōem lect. hī q̄ si iniuria fuit leuis absol-
uit eps. ℔ habes q̄ non oīs iniuria sine vulneratiõe dr̄
leuis. q̄ ergo dicat̄ leuis vel atroꝛ vel mediocris dic vt
habet̄ insti. de iniu. §. atroꝛ. ex circūstantijs em̄ 7 q̄lita-
te p̄sonaꝝ ℔ deꝑhendit. ¶ No. scdo q̄ ꝑcutiēs clericuz
incidit ipo facto in excōicatõem maiorē. Vñ nō soluz
est ꝓiuatus ꝓticipatõne sacroꝝ ℔ etiā cōione fidelium
vt ꝑz ibi cautius euitari ꝛc. Jz aliud senserit Gratian⁹
7 minus bñ in. §. euidenter. xj. q. iij. 7 ibi bona glo. in ℣.
ab ingressu. ¶ Itē no. argu. opti. q̄ iudex nō deferens
appellatiōi ab interlocutoria ℔ ꝓcedens ad ulteriora
non pōt p̄figere t̄minū appellanti ad appellatõez ꝓse-
quēdam. ℔ argumentū colligo qz in ꝓncipio vbi papa
dicit appellationē recipiendaz mādat t̄minū p̄figi. In
fine aūt vbi dicit appellatõem nō recipiendā nullā fa-
cit mētionē de p̄fixione t̄mini. 7 sic optime facit iste tex.
ꝑ dicto Jnno. in. c. fi. de accu. vbi ℔ tenet. dixi in. c. p̄-
sonas. §. eo. ¶ Ultimo no. bonū remediū ꝓpescādi la-
icos 7 inducēdi eos ad satisfactionez ꝑ iniuria ꝑsonali
illata clerico vt iudex eccl̄iasticus ad q̄relam clerici lesi
denūciet illū malefactorē excōicatuz 7 ꝓpellat ꝓl̄m ad
illū euitādum. 7 dico q̄ optima erit cautela vt iudex tē
pore denūciationis excōicet oīm̄ q̄ secū cōicauerint aī
absolutõem. ℣Nam timore maioris excōicatōis euita-
bit̄ ab oīb⁹ vbi hodie cōiter non euitat̄. qz cōicantes
non incurrūt nisi minorē. 7 q̄ possit talis sñia ferri vide
Jo. an. in. c. statutum. de sen. ex. li. vj. in nouella. Jz text⁹
ibi non bñ ponderatus videat̄ ꝓma frōte velle ꝓriuz
¶ Sed circa p̄dicta 7 circa tex. moneo tale. q. ℣Nunq̄d
iudex eccl̄iasticus possit denūciare illū ꝑcussorē excōi-
catū eo mīme vocatū nec aliter ꝓius declarato q̄ inci-
dit in sñiam iuris: dic q̄ vbi excessus non ē notoꝛ⁹ dz
iudex illū prius vocare 7 recipe eo p̄nte ꝓbatiões sup
facto 7 postea cōstito de facto declarare illū incidisse in
sñiam iuris. ℣Hoc ꝓbat̄ p̄ notabil̄ in. c. cū ꝑm leges. de
here. li. vj. vbi ꝑz q̄ si allegat̄ quē incidisse i sñiaz iuris
non dz iudex ꝓius ꝓcedere ad executõem q̄s declara-
uerit illū incidisse in sñiam iuris. Ad idem bo. ter. d̄ iu-
re ciuili Jz non ita clarus in. l. eius q̄ delatorē. ff. de iure
fis. 7 ibi ꝑ bar. 7 q̄ debeat vocare reū quo ad mām ex-
cōicatōnis vide bo. glo. iūcto tex. in cle. p̄nti. de cēsi. et
in cle. j. de penis in ℣bo ꝓmode. 7 in cle. ij. eo. ti. in verbo
ꝓstiterit. 7 i. c. sacro. in ℣. ꝓstiterit. de sen. ex. Ab hac tñ
declaratõe pōt appellari. qz Jz nō possit appellari a pēa
iuris vt i. c. qz. j. eo. 7. l. si q̄ pena. ff. d̄ ver. sig. pōt tamen
appellari a sñia iudicis declarātis illū incidisse in penā
iuris. qz illa declaratio ē sñia hoīs 7 nō iuris. ad ℔ vid
glo. no. in. c. cupientes. §. q̄ si ꝑ. xx. in ℣bo priuatos. de
elec. li. vj. quā sp̄ tenebis mēti. 7 si nō appellat̄ tūc dz ꝓ
cedere iudex ad denūciationē 7 nō prius vt hic dī. Si
℣o excessus est notoꝛ⁹ tūc nō oz q̄ hec solēnitas adhi-
beat̄. ℔ pōt eū denūciare 7 facere artius eū euitari mō
p̄dicto. vt ē tex. ℔ quē no. appellatõne non obstāte. q̄a
notoꝛ⁹ criminosus nō audit̄ appellans. facit dcm̄ Jn-
no. i. c. ex pte. el. j. d̄ ver. sig. vbi dī q̄ in notoꝛijs nō req̄
rit̄ ꝓprie sñia ℔ fit q̄dam iuris executio. fac̄ qđ le. 7 no.
in. l. ict⁹ fustiū. ff. d̄ bis q̄ no. infa. 7. c. qm̄. d̄ fi. p̄sbyt. vbi
tex. no. 7 mēti sp̄ tenēdus dicit q̄ ista notoꝛia nō sūt in
iudicio adducēda. limita tñ ꝑm q̄ no. in. c. via. d̄ coba.
cle. 7 muli. vbi dixi. 7 p̄missam ꝓclusionē apte Jz hosti.
7 Jo. an. i. c. reꝑhēsibilis. j. eo. 7 ibi vī tex. ꝑm vnū intel
lectū quē ponit ibi ℣Host. ¶ Op. vltio ꝑ tex. vī enim q̄
appellatō nūq̄s habeat impedire denūciatiōz excōicatō-
nis p. c. pastoralis. j. eo. qz denūciatio non ligat 7 iō nil
nouī facit iudex. Do. dico ꝑrium ꝓcedere q̄n constat
de excōicatione. 7 sequit̄ ab ea appellatio vt cāz deuol
uat ad sup̄iorem. talis enim appellatō nō impedit de-

nunciationē futurā. qr exquo nō suspēdit excoīcatiōez
pr̄latā nō potest suspēdere denūciationē. qr illa neces
sario sequit excoīcationē p̄cedētē. si em ē excoīcatus. ꝫ
dz vitari. Dz ħ loq̄mur qn̄ reuocabit in dubiū vtz in-
cidisset in excoīcationē q̄ casu appellatio dz admitti ne
iste sine cā infamet 7 ab alijs inuste vitet. Ultio nō
bis ex fi.lre ibi donec passus iniuriā ꝛc. q̄ p̄cutiēs clicuz
non dz absolui p̄ superiorē donec satisfecerit leso. facit. c.
parochianos. j. de sen. ex. vbi vide tex. cū glo. 7 ideo cu-
ria romana seruat qn̄ aliquē mādat absolui vt p̄us sa-
tisfaciat leso. 7 credo indubitāter illū lesuz vocādū sup̄
satisfactōe sua. 7 hoc ē apte de mēte gl. in. c. parochia-
nos p̄all'. quā nōbis etiā vbi tractabit' coꝝ quo iudice
estimabit' hec iniuria. Ni. ab.

C Onsuluit. Sūmatū ē. s. c. pr̄. 7 scda
ps ibi ꝓsultationi. Nō
ar. ex tex. q̄ iudex eccl'asticus pōt p̄cedere ꝓtra
laicos adulteria ꝓmittētes licz nō agat' p̄ncipaliter ad se-
parationē thori sed ad vindictā. 7 hoc qr adulteri dicūt'
sacrilegi. C. de adul. l. q̄uis. in fi. cū matrimoniū sit ma-
gnū sacrm in eccl'ia dei. vt de biga. debitū. 7 hoc tene q̄c
quid senserit Jo. an. in. c. fi. de fo. cōpe. li. vj. vbi dixit q̄
adulteriū ē de fo. eccl'ie dumtaxat qn̄ agit' ad separatiōez
thori. ħ p̄ dicto meo vide aliū tex. in. c. ō bñdicto. xxxij.
q. j. 7 in. c. j. 7 quod ibi dixi de offi. oꝝ. 7 in. c. cū sit. de fo.
com. vbi plenius dixi post gl. Nō secūdo nō esse de-
facili p̄cedēdum sup̄ aliquo tanq̄ notorio. qr multa di
cunt' notoria q̄ non sunt. 7 ad ħ quotidie allegat' ħ lr̄a.
Ex quo infero ad vnū notabile dictū q̄ si testis simpli-
cit' dicit factū esse notoriū. 7 aliter cām nō reddit etiam
nō interrogatus a iudice non ꝓbat. qr notoriū de facili
nō comp̄hēdit' sensu coꝝpis ħ iudicio boni intellectus
adeo q̄ etiā p̄iti titubāt an 7 qn̄ factū dicat' notorium.
Un̄ alibi dixit glo. nōbilis de notorio loquimur. 7 q̄d
sit notoriū ignoramus. ij. q. j. manifesta. 7 p̄ p̄dict' vide
bonā theoricā Inno. i. c. cū cām. de testi. 7 Bar. i tracta
tu de testi. vbi dicunt nō valere dictū testis qn̄ deponit
sup̄ eo quod p̄cipit' iudicio intellectus 7 nō cū modico
discursu si nō reddit cām dicti sui. licet de cā nō fuerit
interrogatus. 7 rōem huius dicti dixi i. d. c. cū cāz. vbi
vide. facit etiā q̄d nōt Bart. de teste deponēte sup̄ fa-
ma in. l. de minore. §. torm̄eta. ff. de q̄. 7 ħ nō qr sepe ac
cidit et vide q̄d dixi in. d. c. cū cāz. Nō tercō ex tex.
iudicē nō debere omittere p̄cessum fiēdū sup̄ notorio p̄
pter ħ ꝛba gn̄alia multa dicūt' notoria ꝛc. Si em̄ cer-
tus ē nō dz de hoc curare. Ultimo opp. ꝫ text. vī em̄
q̄ hodie nil op'et. qr aut q̄s grauat' 7 semp̄ pōt appella
re siue factū sit notoriū siue nō. aut nō gr̄uat' 7 nō potest
appellare. vt in. c. vt debitus. j. e. Ho. Inno. fatet' ꝓtra-
riū. ħ Host. dicit q̄ vbi crimē ē notoriū nō pōt de facili
q̄s gr̄uari nisi iudex excederet modū. s. c. iij. de offi. ordi.
licet Jo. an. dicit q̄ iura nō intēdūt q̄ notoriū p̄ appella
tionē nō euitet correctionē criminis. qr illud nō cōmisit
q̄d facit occultus. Ego rn̄deo formalius saluādo ħ. c.
7 sil'ia iura q̄ in facto occulto admittit' quis appellans a
diffinitiua quātumcūq̄ cām nō exprimat appellādi. q̄a
saltē habet locū illud nō ꝓbatū ꝓbabo ꝛc. Nec regula
riter cogit' quis in appellatōe a diffinitiua exp̄mere cāz
appellādi. ff. e. l. j. in fi. cum sequēti. nō. i. c. cū in eccl'ia. j.
e. Dz i facto notorio nō audiet' appellans a diffinitiua
cā legitima obfuscāte notoriū nō exp̄ssa. vt in. c. roma-
na. §. si autē post sniam. j. e. li. vj. 7 in hoc casu intelligo
hunc tex. 7 similia iura que faciunt dr̄iā inter notoriū
um 7 occultum. 7 vide Inno. in. c. pastoralis. §. p̄terea.
de offi. del'. Ex cuius dictis elicio notabilē conclusionē
q̄ vbicūq̄ ius ꝓhibet appellationē nūq̄ iudex tenet' de-
ferre appellatiōi nisi cā legitima in ea exp̄imat'. 7 ita li-
mita iura q̄ dicunt q̄ in appellatōe a diffinitiua nō ē ne
cesse cām exp̄mere. facit quod le. 7 nō. i. c. q̄ ad cōsulta-
tionē. de sen. 7 re iudi.

Uggestū. Casus. Hoc. c. summatū
ē. s. c. memimus. et dic vt
ibi. cōis diuisio. scda ibi tue. Nō primo q̄ p̄
appellationē interpositā extra iudiciū nō tenet' aduersa
rius ire vel mittere nunciū ad iudicē ad quē. quod dixi
post gl. in. c. cū sit romana. s. e. ħ limita nisi i casibus in
q̄bus citatio fit a iure. vt in. c. j. de elec. li. vj. 7 i cle. cām.
e. tit. 7 in. c. coꝝdi. de appella. li. vj. cum si. Nō scdo q̄
vbicūq̄ ius aliq̄d statuit cām nō exp̄mēs si possum' cō-
iecturare rōem nālē illius dispositionis debem' ad limi
tes illius rōnis seu cāe dispositionē gn̄alē restringere 7
illā dispositionē seruare vt rō nālis interp̄tata milit'et.
ad hoc nōbile dictū Ly. 7 Bal. in. l. nō dubiū. C. de le.
7 in. l. scire oꝝ. §. sufficit. ff. de ercu. tu. 7 ibi bonus tex. fa
cit. c. scdo requiris. in fi. j. e. Nā in. c. memimus. s. e. sim
pliciter erat statutū de nō p̄cedēdo ꝓtra tales itinerātes
ad papā. 7 hic papa nō disponēdo de nouo ꝫ rn̄dendo
quid iuris illā decretalē restringit ad limites rōnis. q̄re
fuit inducta appellatio 7 quare illa decretalis emanauit
Ultimo nō quare fuit innēta appellatio. Appellatō-
nis em̄ fuit p̄ncipalis cā vt grauamē inflictū reparetur
nō autē ad deprimendā iusticiā alicuius. debemus ꝫ cō
siderare naturā cuiusq̄ rei 7 p̄m eam re ipsa vti. Unde
tex. i. l. j. ff. e. vbi dī q̄ ad coercendā iniquitatē iudicis 7
impitiā corrigendā fuit appellatio introducta. Adde 7
terciā cām vt. s. captus ex p̄pria ignorātia in p̄ma instā-
tia possit releuari in scda. habet em̄ in appellatōe locū il
lud vulgare dictū nō ꝓbatū ꝓbabo. nō oppositū oppo-
nā. l. p̄ hanc. C. de tēpo. ap. 7 in. c. cū ioannes. de fide in-
stru. Ideo cessante iniquitate iudicis 7 eius impitia p̄t
appellari ꝓpter cām p̄dictā. vt ꝓbat' i iuribꝫ p̄n. all'. Et
circa huius. c. intellectū dic vt dixi sup̄. e. memimus. et
vt nō. j. e. vt debitus Quero nūquid appellatō sit in
terponēda in p̄nti a iudicis: Gl. j. hic colligit ar. q̄ nō ē
de necessitate. qr quis debet appellare cum scit se ee grā-
uatū. ij. q. vj. biduū. Ex qua glo. nō q̄ talis appellatō in
terposita in iudicis absentia protegit me a facto iudicis
adeo q̄ nō tenebit excoīcatio post talē appellationē la-
tā. 7 hoc vex dummō maliciose nō fiat. Sed i fi. gl. vi-
det' ab hac opi. recedere dicēs bodie nō valere talē ap-
pellationē p̄. c. vt debitus. 7. c. cuz spāli. j. e. Jo. an. dicit
q̄ hodie qui a pluribus iudicibus vult appellare p̄t co-
rā ipis vel maiori p̄te ipoꝝ sepatim appellare 7 sepatiz
apostolos petere. vt in cle. si a iudicibus. e. ti. Hosti. vi-
det' inclinare in primā opi. glo. dicēs q̄ iura all'ata i vl-
tima opi. nō obstāt. loquunt' em̄ de appellatiōibus fact'
i iudicio. ħ autē de illo qui appellat extra iudiciuz 7 iter
arripuit p̄sequēdi. 7 in hoc etiā casu solū iter arreptuz
bona fide excusaret ꝑm eū loquit' Host. nimis gn̄alit' 7
succincte. Aduerte tu latius. Nā Inno. in. c. dilecto
j. e. sentit primā opi. s. q̄ appellatio facta etiā in abn̄tia
iudicis a quo eximit appellantē a iurisdictione ipi' iudic'
ar. j. e. pastoralis. 7. ij. q. vj. biduū. Sed idē Innoc. in. c.
si iustus. j. e. tenet vltimā. s. appellationē nō valē i abn̄-
tia factā si pōt hī iudicis copia nisi iustus met' excuset
7 vide bo. gl. in. c. appellatio. j. e. li. vj. que concludit i ap
pellandū in p̄nti a iudicis nisi ex iusto metu. d. c. si iust'
7 ħ puto verius p̄ illum text. 7 p̄. d. c. appellatio. 7. ij. q.
vj. biduū. Nā vt ibi patet si haberi potest copia iudic'
a quo coꝝā eo ē interponēda appellatio. alias autē coꝝā
iudice ad quē. Et si neutrius copiā hre p̄t appellare dz
coꝝā publicis p̄sonis in. d. §. biduū. nō. glo. in cle. j. i ꝛ-
bo maiori. e. ti. 7 vī ħ ibi aptissime ꝓbari. et i. l. j. §. si q̄s
ip̄ius. ff. qn̄ appel. sit. 7 vide ibi glo. Ite aduerte q̄ li
cet requirat' in appellatōe p̄nti a iudicis si hāi pōt nō tn̄
sic req̄rit' p̄nti a appellati ħ sufficit q̄ fiat sibi intimatō
vt in. d. cle. j. in fi. et in cle. causam q̄. de elec. Conclude
tn̄ mām sic. q̄ aut appellatur a iudice. 7 tūc semp̄ ē ap-
pellandū in sui p̄nti a si hāi pōt siue appellet' in iudicio
siue extra. vt iuribus p̄all'. 7 in. c. coꝝdi. eo. tit. lib. vj. Si

appellat ab alio extra iudiciū satis ē q fiat illi intimatio ſm diſpoſitionē cle.cāmq. de elec.7 hoc quādo appellatio dnoluit cām ad ſupiorē. vt in caſu.c.j. de elec.lib. vj.iuncta.d.cle.cām. Si vo quis appellat gnāliť a grauamine 7 nō ꝓtra certā pſonā ſerua.c.bone.j.e.7 d hac mā vide plene p Pau.in.d.cle.cām.7 p Spe.e.ti.§.q̄ liter.v.itē cautius.7 ſequēti pleniſſime p Lapū allegatione.rl.qui inter cetera quo ad mām noſtrā dixit figē do pedē q licet appellatio ex iuſta cā interponat in abſētia iudicis tñ nō ꝓtegit appellātē donec fuerit intimata iudici.7 cū intimatione petiti apoſtoli vbi peti debent. Fatetur tñ q ſi nō intimet nō vitiat appellatio etiā ſi ſine cā fiat i abſentia.§ iudex pōt ꝓcedē donec fiat ſibi intimatio 7 valebit ꝓceſſus dūmodo al's ſit rōnabil'.dicit tñ quo ad nullitatē ꝓceſſus ſufficē q appellatio ſit intimata parti.q: dolus ptis procedētis coꝝ putatiuo iudice ignorāte impedimentū facit nullum ꝓceſſum quo ad cōmodum ptis agitatū. ad quod facit quod i ſimili de litigatore coꝝ excōicato ſcienter nōt Jo.cal.in.c.ad ꝓbādum.de re iudi.7 Jo.an.in.c.dilectus ſcdo.de p̄bē. 7 ſic dicit debē intelligi.c.ſi duobus.§.e.7 hec dicta refert 7 ſequit dn̄s An.in.d.c.fi.j.e. Limitat tñ hoc vltimū dictū quo ad ꝓceſſum 7 cōmodum ptis. nā quo ad ꝓceſſum ꝓtumacie punitiuū ꝓpter ꝓtemptū iudicis putat ſciam ptis nō obeſſe p.d.c.ſi duob. Aduerte diligēter ad p̄dicta.nā p̄nt elici tres concluſiones notāde ſi ſunt vere. Prima q appellatio i abñtia iudicis etiā ſi ex iuſta cā ſit interpoſita nō ꝓtegit appellātē a iuriſditione iudicis a quo donec ſibi fuerit intimata appellatio. Scda concluſio q: valet appellatio in abſentia iudicis etiā ſi ſine cā rōnabili ſit interpoſita § nō hz añ intimationē inualidare iudicis ꝓceſſum. Tercia cōcluſio q ſcientia ptis de appellatōe aduerſarij interpoſita in abſentia iudicis inducit nullitatē ꝓceſſus ſaltē quo ad ſui cō modū. Circa p̀mā ꝓcluſionē ego allego text.iuncta glo.i verbo obtēta.j.c.cū parati.vbi aliquid tāgā. Item optime facit.d.c.ſi duobus.vbi ptz q ſi iudex ignorat appellationē interpoſitā ad ſupiorē tenet ꝓceſſus.g idem dicēduz qñ ignorat ab eo fuiſſe appellatū.7 facit quod ibi dixi § indubie h ꝓcedunt quādo ſine cā rōnabili fuit appellatū i abñtia iudicis. Et ſic defendi pōt ſcda cōcluſio. Hz qñ ex rōnabili cā fuit ſic interpoſita ſum² extra caſum.c.ſi duobus.nā ibi rōne ꝓtumacie valet ꝓceſſus.§ i caſu nr̄o nulla repit cōtumacia vel culpa in appellatōe q̄re nō intimauit iudici. Tñ ꝓpter rōnabilitatē cāe ſubſiſtētis debet ꝓinde valē ac ſi fuiſſet interpoſita in p̄ñtia iudicis al's nō eſſet ſufficiēter puiſum ꝓpt̄ probabilē metū iudicis.cuius ꝓtrariū innuit tex.j.c.fi.qui ē tex.notabilis ad hāc mām.7 ſic pōt intelligi Inno.i.d. c.dilectus.vbi hoc tenuit. Ad idē facit in ar.c.j.de conceſſ.p̄bē.li.vj.vbi pz q excōicatio lata ab ignorāte ꝓuilegiū illius quē excōicat nō valet. Quo ad tertiā ꝓcluſionē nō puto q ꝓceſſus ſit nullus ꝓpter ſciam ptis ex quo appellatio fuit interpoſita in abñtia ſine rōnabili cā. q: cū talis appellatio nō valuit nō debet eā defendē vt ſup̄ dixi. Itē p̄ſuppoſita validitate pōt eſſe q ille renūciauerit ex quo citatus p iudicē a quo nō cōparet.et ps aduerſa repit in dolo.q: nō tenet iura ptis aduerſe allegare.vt plene dixi i.d.c.ſi duob. In glo.fi.in fine intellige finē gl.q ipō facto vī malicia ꝓbata qñ.ſ.arripuit iter poſt noticiā lr̄ar.qđ exp̄ſſius voluit Jo. an. 7 ſatis ꝓbat p tex.nā papa ſe fundat dūtaxat ſup facto narrato 7 ex facto p̄ſumit fraus.ſimile i.c.ij. de renū.li. vj.facit.l.dolū. C. de do. Dolus em̄ ꝓbat ex ꝓiecturis, nec pōt aliter ꝓbari dictis iuribus.

Ad prelētiā. Caſus. Excōicat⁹ pendēte cognitōe appellationis abſolui pōt ad cautelā. 7 ſi apparet eū legitime appellaſſe nō punit p eo q interim celebrauit diuina. Vel ſūma aliter 7 ſic. Si poſt appellationē excōi-catus celebrat diuina nō incurrit aliqnā irregularitatē nec ex eo venit puniēdus ſi cōſtat appellationē fuiſſe legitimā. Et p̄ ponit dationē auditor.ſcdo actū ipſorū ibi q̄.ccio p̀ncipalē diffinitōez ibi ideoq;. Nō p̀mo q excōicatus poſt appellationē nō tenet reſiſtere a diuinis officijs.q: talis excōicatio nulla ē. vt i.c.p tuas.j. de ſen.ex. Aliq tñ tenet eū vitare ſm Inno.quod tñ nō ē ſimplr̄ verū. Cui dic vt hodie bēs tex.in.c.ſolet. d ſē. ex.li.vj.vbi dicit q in iudicijs pēdēte cognitōe nullitatis debet vitari § extra iudiciū nō etiā i actibus ſpūalibus. Nō ſcdo ar.q̄ iudex delegat⁹ p̄t facē quē absolui ad cautelā. De hoc tñ ē dubiū. vide p glo.in.d.c.ſolet 7 ad hūc tex.rñdetur euitādo ꝓtrariū q auditores i curia dati bñt ordinariā iuriſditiōem. quod tñ ab oīmb⁹ nō admittit. § vide glo.7 doc.in cle.auditor.de reſcrip. Mihi placet primū dictū vt delegatus poſſit.q: licet h̄ ſpecifice ſibi nō ſit iniūctū.tñ ē de cōnexis negocio p̀ncipali.p hoc bonus tex.in.c.prudētiā.§.fi.de offi.del'. 7 i ſil'i facit text.in.c.in cauſis iūcta glo.de elec.vbi dat⁹ ad eligēdum pōt poſtulare.

Cum teneamur Caſ⁹. Si appellās turbatur i poſſeſſione ſup q̄ fuit appellatum iudex a quo pōt illā poſſeſſionē ſibi reformare appellatione in ſuo ſtatu p̄manēte.h.d.ſm ꝯmunē intellectū.cōis diuiſio.ſcda ibi prudētie. Nō p̀mo ibi ſm ꝯmunē intellectū de quo infero vnū dictū mirabile q in tēdētibus in faciliorē exitum cāe appellatōnis iuriſditio iudicis a quo nō ē ſuſpēſa dummodo abſtineat a cognitōne cāe appellatōis. Unde poteſt prohibere attētāda d facto 7 attētata reuocare.7 vide ad hoc tex.7 glo.notabilē in c.ij.de ma.cōtracto contra interdictū eccle. vbi index a quo p̄cipit ptibus ne appellatōe durāte ſup matrimonio ꝯhāt de nouo matrimoniū.facit.c.qua fronte.7 qđ ibi nō.j.eo.7 dicā ibi latius. Nota ſecundo q appellās adeundo iudicē a quo non ſup appellatione interpoſita ſed ſup innouatione poſt appellationē nō videtur renunciare appellationi ſue. Ad idē vide bonā gl. in.c.ſi a iudice.eo.ti.lib.vj.7 quod nō.in.c.iij. de eo qui mit.i poſſ. Glo.j.videt ponere vnū ſimile in ſeruo q̄ poteſt agere vt poſſeſſio turbata abñte dño reformet. vt in.l.j.C.ſi p vim vl' alio modo. Hz hoc ſimile ē multū a remotis 7 ex ſuperuacuo ponitur hic.q: in nullo confert ad intellectum.c. Et forte glo.hoc voluit in iſto ſimili.q: ſicut ſeruus regulariť nō pōt eſſe in iudicio. vt i l.vir certis.ff.de iudi.7 tñ intervenire pōt p recuperatione poſſeſſionis.ita 7 iudex a quo pōt in his caſibus ſpālibus 7 fauorabilibus ſuā iuriſditionē exercere. § d hoc dic vt ſtatim dicā cum glo.ſe. Et aduerte q: § glo. ibi etiā turbata vī ſentire q ſeruus poſſit agere abñte domino etiā intēdicto vti poſſidet ſi turbat' i ea poſſeſſione quā detinet noīe dn̄i.illa tñ lex.j. hic allata hoc nō dicit § loquit de illo qui fuit poſſeſſione ꝓuatus.cōiter tñ h̄ 7 ibi tenet q etiā agat p turbatōe vti poſ.p illā Ricā 7 ſup ea nō.7 p idētitatē rōnis.ar.j.c.ij.7.c.cum dilecta 7 quod nō.in.c.ex pte.de reſtit.ſpol'. Op.contra text. nā p appellationē nulla remanet iudicis iuriſditio cuz trāſferat' ad ſupiorē.vt in.c.vt debitus.j.e.ergo nō poteſt poſſeſſionē reformare. Jo.glo.ij.intrat intellectuz c.7 dicit q Inn̄ loquit' in delegato ſecus i ordinario vt hic.q: illius iuriſditio ſolū ſuſpēdit' ſup articulo ſup q̄ fuit appellatū. Ex hoc colligit' p̀ma lec.ad tex.vt ꝓcedat in ordinario qui ex iuriſditōne gnāli quā hz poteſt ſe interponere 7 reuocare de facto attentata p ptes vl' alios in p̄iudiciū appellatōis.ſec⁹ i delegato q̄ nō hēt iuriſditōz niſi ſup illa cā q̄ vī ſuſpēſa p appellatōez. Jo. dixit q ſi plures articuli p̀miſſi eēnt delegato. licet fuit appellatū i vno adhuc remanet index i alijs. §.eo. ſup eo. Et circa intellectum.c.multum inſiſtunt doct.ex quorum dictis ego colligo ex ordine ſeptem lecturas

Prima vt loquat in ordinario vt supra diri. Secūda quādo appellās innouauit. Nā ꝑ casu videt renunciasse appellationi sue. ideo iudex a quo poterit se interponere. j. e. an sit. Hec lec. ē vera in se sed nō congruit lr̄e. tum q; lr̄a loquitur quādo in p̄iudicium appellātis fuit innouatio facta. tum q; hic se impedit iudex appellatione remanēte in statu suo. Tercia lec. q; spoliatio fuit ꝑ facta a tercio. Cū tercius conueniat iure ordinario corā iudice a quo. z intellige virtute sue gnālis iurisditionis quā habet. Nā cōtra tercīū innouātez nō ꝓcedit ꝓ viā attētati ꝑ ordine iudiciario. vide gl. nōbilē in. c. nō solū. j. e. li. vj. Quid aūt i delegato respectu ist⁹ tercij: vide quod nō. i. c. j. de offi. dele. Quarta lect. vt intelligat q̄n filius seu amicus appellātis illius nomine possidens fuit spoliatus. tūc em̄ ꝓ ꝓparitionē ist⁹ corā iudice a quo ille abn̄s nō renūciat appellatōi. Ꝟ hec lec. ꝓcedit respectu renūciationis ꝑ nō satisfacit cōtrario ex defectu iurisditōnis iudicis a quo. Quinta lec. q; ꝑ nō loquit de iudice a quo ꝑ de archiepo cātuariēsi qui habet p̄uilegiū sup tuendo iure eor q̄ appellāt ad sedez apostolicā. z multū placet Hosti. hec lec. Mihi autem mīme. q; istud. c. esset de indubio et de nihilo quasi nob seruiret ꝓtra. l. q; labeo. ff. ad carbo. z. c. cū in iure. de offi. del. Sexta lect. q; hoc opat litis pēdentia. Septima lec. q; fit ꝓpter notorietatē facti rōne cuius cessat om̄is suspitio. j. e. ꝓposuit. Sed doc. cōiter vident amplecti illā lec. vt rōe nouiter attētati possit iudex a q̄ se intromittere nō attingēdo articulū appellatōis. Mihi placz lec. vt gnāliter ꝓcedat tex. tā in ordinario q̄ ꝑ in delegato vt appellatōe nō obstāte possit iudex a quo reuocare attētata in p̄iudiciū appellationis licet pēdeat cognitio appellationis dūmō se nō intromittat p̄ncipalit de articulo appellatōis. Hoc ꝓbat tali rōe iurisditō iudicis ordinarij vel delegati nō extinguit ꝑ appellatōz etiam quo ad illā cām i q̄ fuit appellatū ꝑ tm̄ suspēdit q̄tenus versat cognitio iusticie appellatōis. vt in. c. si a iudice. j. e. ti. li. vj. vbi iudex a q̄ citat appellantē ad audiēdā reuocationē grauaminis. z sic citatus tenet compārere. Ad idē. c. cum cessante. j. e. sicut ergo iudex habet exercitium iurisditionis in reuocādo grauamine ꝑ se illato ita in reuocādo grauamine illato ꝑ alium seu i reuocando attentata in p̄iudicium appellationis. nā cum cā sit ad eum reditura appellatione nō iustificata interest sua vt nihil innouet. ꝑ hoc quod le. z nō. i. c. ij. ꝟ. e. z in c. q̄ fronte. j. e. ꝟm vnū intellectū. Facit notabile dictuz Fe. cōsilio. lxxxvj. vbi dicit q; iudex a quo q̄ ꝓnūciauit instrumentū nō esse feneraticiū reuocādo inhibitoriaz factā iudici seculari pōt post appellationē interpositā inhibere iudici seculari ne appellatione int̄posita pēdēte ꝓcedat. Et ꝓ hoc allegat tex. istū. Puto tm̄ q; si delegatus detulit appellatōi q; nō possit ampli⁹ se intromittere. q; ꝑ appellationē ē ab eo abdicata i totū iurisditō vt in. c. cū appellatōib. e. ti. li. vj. Secus in ordinario q; ex gnāli iurisditōe quā habet pōt se ītromittere i nouiter ortis. z ꝟm hoc saluo distinctionē seu diam quā ponit ista gl. inter ordinariū z delegatū. Simile in. c. si q̄s contra clericū. sup̄ de fo. ꝓpe. z. c. cum spāli. j. e. iuncto c. iudex. de offi. dele. li. vj. Nico. ab.

C Consulit. Casus. Generalis appellatio si fiat in oībus causis nō valet si fiat i vna tm̄ bñ valet. Vel summa sic. Generalis z vaga appellatio respectu cuiuslibz ḡuaminis nō valet ꝑ restricta ad certā cāz sic. scda ps ibi si ꝟo. Nota q; respectu vnius grauaminis pōt quis appellare a iudice respectu cuiuslibet grauaminis futuri in eadem cā. z sic videt hic bo. tex. ꝟm vnū intellectū ꝙ bis que diri. ꝟ. e. sup eo. vt appellatio respectu vnius articuli suspēdat iurisditionē iudicis quo ad totam cām appellatoze volēte. Op. cōtra text. de c. ij. ꝟ. eo. vbi reꝓbat appellatio gnālis. Sol. glo. q; ꝑ valet respectu certe cāe ibi reꝓbat generalis appellatio non restricta ad certā cām. z dic q; principiū huius. c. cōcordat cū illa decre. Secūda ꝟo ps limitat illū tex. z principiū huius. c. Diceres tu que ē diuersitatis rō q̄re valet appellatio respectu vnius cāe tm̄ licet gnāliter ꝓponatur z nō respectu cuiuslibet grauamīs futuri. Solutio dico q; grauamē ē immediata cā appellatōis. vt i. c. suggestū. sup̄. e. z. j. e. vt debit⁹. z. q. q. vj. ad romanā. Et respectu cuiuslibet cā intentāde in futuz nō pōt ꝓtēdi ḡuamē de p̄nti. ḡ nec appellatio potest sic interponi. q̄a vbi deficit cā cessat effectus. vt i. c. cū cessāte. j. e. ꝑ q̄n restringit ad certā cām tūc grauamē ꝓcessit seu ꝓtendit de p̄nti in aliquo articulo z ꝓpter continentiā z ꝓnexitatē seu vnitatē cāe videt totā cām quodammō ꝓtigisse. nā qui aurē boīs tetigit totū boīem tetigisse videt. d. peni. di. j. vulgaris. z. l. vulgaris. ff. de fur. merito ꝑ appellatio admittēda ē. z valet respectu vnius cāe. Sed an hodie talis appellatio valeat vel non licet respectu vnius cāe: Glo. ista i fi. dicit q; nō p. c. vt debit⁹. j. e. q; necesse est semp exp̄mere ḡuamē. Aduerte q; glo. videt intellexisse text. istū q̄n appellat gnāliter respectu vnius cāe nulla appellādi cā exp̄ssa z sentit q; exp̄sso ḡuamine admittit etiā ista appellatio. Et hoc exp̄ssit⁹ ſtit Jo. an. i p̄ intellectu quē dat ad istū tex. Dicit em̄ ꝓcedere aliquo grauamine illato z appellatōe exp̄ssa secuta cl'a generali vt motus ē. Vel ꝟm eū intelligat d̄ generali interposita i causis maioribus i quibus nō ē necesse cām exp̄imi. j. e. vt debitus. i fi. Inno. ꝟo p̄ tenuit quod glo. ꝑ z dicit q; hoc. c. sit correctū hodie i appellatione iudiciali. In extraiudiciali ꝟo dicit q; valet appellatio etiā certo grauamine nō exp̄sso dūmō aliq̄d fiat vel dicat grauamē timeri posse et grauamen posteā subsequtur aliter dicit nō admittendā etiā extraiudicialem appellationē ꝓpter multas absurditates que sequi p̄nt. Fatet tm̄ a futuro grauamine ex iudiciū appellari posse sic. Appello ne graues me sup tali facto vel ne q̄s molestet me sup tali possessiōe etiā si nulla p̄sona exp̄mat i illa. sufficit em̄ q; fiat ex pluribus ꝓiecturis. j. e. bone. et factū sit certū. Ego respectu appellatōis extraiudicial remitto ad nō. j. e. cordi. li. vj. i tex. z gl. z i. d. c. bone. vbi plene dicet. z vide qd̄ dixi i. c. cū sit romana. ꝟ. e. et puto q; q̄ ad exp̄ssionē cāe nō sit dīa iter iudicialē appellationē z extraiudicialē p. d. c. cordi. z qd̄ ibi nō. z p gl. i c. ꝓsideranimus. de elec. licet em̄ grauamē nō sit sp exp̄mendū i appellatione extraiudiciali cuz possit appellari a futuro ḡuamine. vt in cle. sicut. j. e. ti. z. j. c. bone. Cā tm̄ appellādi debet exp̄mi p iura p̄alle. Unde cōcludo generalit cū glo. q; appellatio iudicialis vel extraiudicial p̄ textu grauamīs interposita nō valet appellādi cā non exp̄ssa. Et iste tex. i scda ꝑte pōt intelligi dupl'r. primo ꝟm antiq̄ tpa ꝟm q̄ nō erat necesse exp̄imere cām. ij. q. vj. ad romanā. ꝑ satis erat q; appellatio nō apparebat manifeste frustratoria. vt nō. in. d. c. vt debitus. secūdo pōt intelligi ꝟm hodierna tpa vt exp̄imat ḡuamē illatū in vno articulo z subijciat cl'a gnālis videlicz z ab oī grauamie qd̄ mihi pōt inferri i hac cā vt sentit Jo. an. Ꝟ puto q; hec adiectio respectu cuiuslibet grauamīs in eadē cā nō sit necia. q; si non opponatur appellatio tamē habet effectū iurisditionis suspensiuz respectu totius cāe. vt in. c. si a iudice. z. c. nō solum. j. e. li. vj. dixi plene. sup̄. e. sup eo. sicut superflua est illa clausula q̄ hodie cōiter vtunt appellātes dū appellāt a certo grauamine. Nā eo exp̄sso subijciūt clausulā gnālē. s. z alijs rōnibus z causis suo loco z tpe apponēdis. Nō em̄ pōt iustificari appellatio ab interlocutoria nisi ex cāis ab ea exp̄ssis. vt i cle. appellāti. j. eo. ti. Cū he clausule solent apponi ad maiorem expressionē. consulo tm̄ vt practica hic tradita obseruet ꝓpter opiniones d̄ quibus in. d. c. sup eo. nam do. an. sequitur hic illā opini. Jo. an. licz aliud senserit in dic. c. sup eo. Extra glo. quero de pra-

etica libellādi cū petit reuocatio attētatorum post appellationē. Inno. hic dicit nō sufficē dicere peto reuocari oīa attētata post appellationē ꝑ debet dicē post 7 ꝯ appellationē. qm̄ nō oia q̄ fiūt post appellationē ꝑ illa dūtaxat q̄ fiūt ꝓtra reuocāda sunt. vt in. c. cū nobis de elec. 7. c. audit. de ꝓcu. Host. dicit q̄ q̄cq̄d dicat Inno. cursus iudicior admittit ꝑmū libellū. q; intelligit illud 7 ꝯ etiā. Do. An. ꝓcordādo dicit q̄ i appellatiōe iudiciali ꝓcedit dictū Host. In extiudiciali ꝙs ꝓcedit dictū Inno. q; i extiudiciali solū reuocant attētata ꝓtra appellationē secus i iudiciali. Pro hac dria allego Inno. i. c. q; ꝑter. 7. c. cū inter de elec. vbi hoc tenet Et diuersitatis rō ē q; appellatō iudicial' respectu vnius articuli suspēdit iurisditionē iudicis i tota cā. Ideo q̄cq̄d iudex facit postmodū i illa cā i ꝑiudiciū appellatōis nō valet. vt dixi i. d. c. super eo. Sed extiudicialis appellatio nō suspēdit ꝑtatē cōpetentē ꝑti. q; nō tenet' desistere a iure suo nisi forte q̄tenus directe obuiat appellationi. 7 vide p eundē Innoc. i. c. ad dissoluēdū. de dspō. impub. Et ꝫ puto ꝓcedere cū queritur de valitudie gestor. Puto tū q̄ libellus gnāliter ꝓcept' indistincte ꝓcedit. q; libellus recipit interꝑtationē ꝑm subiectā māz 7 sp debet interꝑtari in fauorē libellātis etiā ipropriando ꝙba si expediat. Ad ꝫ tex. cū glo. notabili i. c. constitutus. de reli. domi. 7 in. l. si q̄s intētione ambigua. ff. de iudi. 7 q̄d ibi nō. Bart. renocatio tū nō fiet nisi ad limites ꝓbatōis. Facit q̄d nō. in. c. cum ad sedē. de resti. Ex his infert' ad. q. nūquid attētata post appellationē ext' iudicialē sint ipo iure nulla: Do. an. allegādo Archi. j. q. vj. quotiēs. dicit q̄ nō sed veniūt retractāda ꝫ innouata post appellationē iudicialē sunt irrita si cā appellationis ē in iure exꝑssa als sunt retractāda. Sed certe hoc dictū nō ē verū nec Archi. ita loquit'. Et contra ꝫ dictū apte est tex. in. c. ad audientiā. 7. c. dilecti. j. e. vbi excōmunicatio lata post appellationē extraiudicialē ē nulla. Ad idē. c. cū parati. statim sequēs iūcta glo. in ꝙbo obtētu appellationis. j. e. Nec video rōem diuersitatis vtr cā appellādi sit iure exꝑssa vel non. Illud em̄ requirit' q̄n ē adiecta clausula appellatōe remota. vt in c. pastoralis. j. e. Iō concludēdo mām dico sic q̄ aut q̄rit' de innouatōne post appellationē iudicialē aut post extiudicialē. Primo casu si appellatio est legitima puta ex grauamine interposito 7 oia sunt nulla postmodum innouata 7 reuocabunt' ꝑ viā attētati. Vide tex. notabilē cū glo. plenissime i. c. nō solū. e. ti. li. vj. Secūdo casu q̄n post appellationē extiudicialē si appellatio fuit interposita a iudice nō valet quicq̄d facit iudex ꝓtra appellationē. vt in. d. c. ad audientiā. 7. d. c. dilecti. Si ꝙs nō fuit appellatū a iudice sed a ꝑte 7 tūc si appellatō fuit interposita ex cā ꝓbabili 7 verisimili actus postea secutus ē nullus. ad hoc. c. j. s. e. ꝑm lec. quā ibi dedi. Nā ibi archiepūs ꝓcedebat vt ps in collatione beneficiorū. Ad idē. j. e. c. bone. 7 dic latius vt ibi dicet'. De effectu istius appellationis extiudicialis vide etiā ꝑ do. An. i. d. c. dilecti. j. e. vbi ex tex. illo colligit q̄ attentatū post appellatōem extraiudicialē ē ipso iure nullū q̄nimmo appellat' nō vt a ꝑte ꝫ vt a iudice. Et sic dixit limitandū q̄d nō. in. c. cōsideranimus de elec. Sed tu distingue cāz appellādi vt supꝝ dixi.

C Cum parati. Casus. Pretextu appellationis nō debet subditus ꝓtemnere ordinariū ita cōiter sūmat'. ꝫ certe ꝫ summatio ē nimis gnālis 7 de nihilo fuit p. c. vt debitus. j. e. summa ergo sic. Appellatio frinola non excusat inferiorez quo minus teneat' obedire superiori 7 vt de ꝓtemptu puniat' nisi innocentiā suā alr purget. 7 ē casus valde notabilis in eo q̄ dixi istū puniendū. Dinidit'. nā ꝑ ponit quod opponebat cardinal' ꝓtra epm. scdo excusationē epi. ibi cūcz. tercio rnsionē ad illā. ibi cardinal'. q̄rto citationē epi ibi nos ꝙo. Nō ꝑ excōica tū repellendū nō solū ab eo quod petit i iudicijs. vt i. c. intelleximus de iudi. ꝫ etiā ab eo quod petit ex iudicio. facit. c. pia de excep. li. vj. Nō scdo q̄ etā tert' ꝑōt excipe 7 denūciare excōicationē alterius maxime si fuit excōicator licet officiū suū sit finitū vt ꝫ. Nō tercio q̄ ꝑlatus etiā epūs licite acceptat legationē ꝓncipis secularis. 7 vide bo. tex. iūcta gl. i. c. si epūs. xvij. di. Idē videtur dicendū in delegatōne. vt in. c. in archiepātu de rapto. aliq̄d tetigi in. c. ij. de iudi. Nō q̄rto text. valde notabilē q̄ nūcio credit' nō solū sup nuda citatōe ꝫ etā sup bis q̄ sunt vicina 7 ꝓxima citatōi vt q; repit citatū i certo loco. vt infra latius dicā. Itē nō q̄ q̄s exhibet pītiam suā ꝑ se vel ꝑ nunciū seu ꝑ procuratorem 7 sic cōiter notāt hic doc. allegātes. c. epūs. xviij. dist. Ego dico q̄ ꝑm ꝓpriā significationē vocabuli ille dī se pītare qui exhibet pītiam suam corpalē. hoc patet ex etymologia vocabuli. ad quod vide bonā glo. quā notabis i cle. dudū. de sepul. in verbo pītari. facit quod le. 7 nō. in. c. ea noscit'. de bis que fi. a ꝑla. Et hec bñ notab ꝑ statutis 7 alijs dispositionibus requirentib pītiam alicuius ad certū actum. 7 iste tex. potest adduci ad hāc sniam. q; papa ꝫ exꝓssit vt possit se ꝑsentare ꝑ nuncios. sec' ergo si nō exꝓssisset. vide tamē ꝑ primo dicto tex. qui melius facit in. c. penul. de iura. calū. sed illud ꝓcedit ꝓpter subiectaz mām. 7 dic vt ibi. Ultimo nō vnū ad quod quotidie solet allegari iste tex. 7 nūcz obliuioni tradas q̄ citatio sine termino valet 7 debet comparere citatus q̄citius potest cū quodā tamē temperamēto. nō em̄ tenet' illico currere. Pro hoc l. quod dicimus. 7. l. ratū. ff. de solu. 7 vide Inno. in. c. fi. qui ma. accu. possunt. vbi dicit idem esse in citatōe generali vt valeat sine termino mō predicto q̄d nota. Ad idē facit. c. cum dilectus. de do. 7 contu. vbi dī q̄ nō valens cōparere in termino ꝑfixo debet comparere postmodū q̄citius potest. Ecce ḡ q̄ secūda citatio remanet ibi sine termino. 7 vide q̄d ibi dixi. 7 ꝫ tenet cōiter canoniste. Vide Spec. in ti. de cita. §. sequit'. xv. q̄d si nō ꝑfixit. vbi tenet q̄d. s. dixi licet Ly. alr senserit i. l. fi. C. de fer. ꝫ tene ꝑmū ꝑ quo vltra ꝑdicta facit. c. cupientes. j. rnso d' elec. li. vj. Quero ꝑsupposito q̄ iste epūs fuisset tpe citatōnis legati i legatōe regia an ex ꝫ fuisset excusat'?: Host. glo. ij. ꝑ arguit q̄ sic. scdo arguit i ꝓtrariū. tercio soluēdo distinguit q̄ si mādatū regis ꝓuenit mādatū cuiuscz ꝑlati citra papā obtpandū ē regi dummō ab ipo teneat regalia. secus si a papa vocat' vel à legato ipius qui tenet vicē pape. Nō ex hoc vltimo legato obediendū tancz pape. facit q̄d legit' 7 nō. in. c. fi. xciij. di. Sz aduerte q; glo. vī ꝓtra istū tex. Nā si legatio regia nō excusasset epm a comparēdo coram legato frustra fuisset ꝫ allegatū q̄ nō erat in legatōe regis. Itē papa in citatione dicit q̄ obtētu appellationis nō decuit ꝓtemnē legatū. secus ḡ obtētu legationis. Nā si legatio nō excusasset eū papa illā cām confutasset sicut fecit i appellatione. Nō tū glo. i alio in eo q̄ sentit q̄ clerici nō obtinēs regalia. i. bona feudalia a principe sclari nō debz ꝑtertu vocationis ꝓncipis resistere mādato superioris sui q; clericus quātumcunqz simplex maxime si ē sacerdos nō subijcit' in aliq̄ iudici seculari. vt in. c. cū nō ab hoie. de iudicijs. imo dignitas sacerdotal' excedit oēm dignitatē secularē. xcvj. dist. duo sunt. Et quo ad mām glo. dicit Inno. q̄ si archiepūs vocat epm vel aliū ꝑlatuz ad consiliū vel ad cām. 7 rex añ vel post vocauit eūdē licite pōt iterumittere mādatū archiepi 7 ire ad regē cui honor ē deferēdus ꝑ iura q̄ ꝑ allegat gl. q̄d intelligit Host. de tenēte regalia. Sed si archiepūs ꝓcepit nō obstante vocatione regia debet coram eo cōparere. q; magis est obediendū spiritui q̄ corpori. Et vinculū spūale ē fortius q̄z carnale. De papa dicit q̄ sibi semꝑ ē obtēpandū relictis oībus dummō nō ꝓcipiat aliq̄d cōtra deum Et tandē dixit Inno. q̄ vocatus a diuersis debz multa

reuoluere. Debet eñ cõsiderare an vocãtes sint pares ⁊ q̃s p̃ vocauit. Itẽ quis ẽ i maiori necessitate. argumẽ tũ in.l.si quis in graui.§.si cũ ois.ff.ad syllaianũ. et in.l. contra pupillũ de re iudi. Ego arbitror q̃ p̃missa dicta Inno.⁊ Hosti.nõ sunt indistincte vera. Quid eñ si p̃ latus rõne feudi astringit ad aliquod seruitiũ tpale ⁊ p sonale ⁊ vrgẽte cã vocat a dño seculari. supior aũt ecclĩasticus reuocat p modica cã: nõ puto q̃ quãtumcũ q̃ iste hoc itẽdat teneat p̃termittere citationẽ p̃ncipis. satis eñ ẽ q̃ data paritate i reliq̃s p̃ferat supior eccl'iasticus. secus vbi cetera nõ sunt paria vt q̃ ille scl'aris p̃mo vocauit ⁊ ẽ i maiori necessitate ꝓstitutus. vñ vide i simili Inno.i.c. cũ iã dudũ de p̃bẽ. vbi tractat d̃ eo qui vocat eodẽ tpe a duob⁹ supioribus eccl'iasticis. Idem forte posset dici in papa vt sine cã nõ posset impedire quo minus ille p̃latus teneatur obedire p̃ncipi secula ri ꝑm iuramentũ suum occasione feudi p̃stitum. Nam nõ potest papa tollere obligationẽ iuramẽtalẽ quesitã laico. ad hoc de. pastoralis de re iudi. Et dictuꝫ Inno. in.c.cum inter.p.de renũ. Et adde singulare dictũ eiusdem in.c.inquisitõi. de sen.ex. vbi dicit nõ esse obediendum pape si ex eius mãdato verisimiliter timet scãdalũ vel aliquid malũ futuꝝ. Itẽ si p̃cipit ꝯ statutũ vniũ salis eccl'ie sine cã manifesta. vt nõ. idẽ Inno. i.c. quãto d̃ ꝓsue. Fatendũ tñ q̃ i dubio dꝫ citatus obedire pape q̃ p̃sumẽdũ ẽ moueri cũ cã iuꝛ nõ. i.c. q̃ i eccl'aꝝ de consti. ⁊ p legistas i.l.fi.C.si ꝓtra ius vel vti.pub. Ponderet ḡ citatus oñs circũstãtias ⁊ ea q̃ dixi supꝛ post Inn. ⁊ ꝑm illa obediat vni vel alteri. vbi aũt p̃latus nõ tenẽt tpalia a rege dicit Hosti. semp obediendũ supiori ecclĩastico. Quero etiã ⁊ reuoco i dubiũ an nũcio sit credendũ: Hoſ.glo.ij.p̃mo inducit in argumentũ istuꝫ tex.q̃ sic. Opp.in ꝓtrariũ de.c.prudẽtiã de offi.dele. vbi videt req̃ri l'ra citatoria vltra nunciuꝫ. Demũ cõcludit q̃ nũcio publico ⁊ iurato ẽ credendũ circa citatiões. in alĩs secus quasi sentiat gl.q̃ vbi nõ esset nũcius publicus tũc requirit' q̃ sit l'ratorie festinatus. ⁊ sic p̃t intelligi dictũ.c.prudentiã. Idẽ quod ista sentit gl.i.c. ꝓposuisti. lxxxij. dist. ⁊. iiij. q. iij. §. itẽ i crimiali. Hosti. dicit q̃ bonus iudex arbitrabit' cui magis sit credẽdũ an pti vel nũcio habito respectu ad causę quãtitatẽ ⁊ psonarũ q̃litatẽ. Quid eñ si nũcius dixit se citasse eũm ⁊ eps iurat se nunq̃ ab illo citatũ credemus ne potiꝰ nuncio vili q̃s epo cũ iuramẽto maxime q̃ postmodũ tãq̃ cõtumaꝫ nõ posset appellare: Et de hoc p Spec. ⁊ Jo. an. i ti. de cita. §. sequit'. ℣. sed nũquid credet'. Et vt habeat' mã collecta tria sunt videnda. Nã q̃nq̃ ẽ cõtentio inter ptẽ ⁊ nunciũ. q̃nq̃ inter nunciũ ⁊ notariũ. q̃ nũcius negat se retulisse ⁊ notarius scripsit. q̃nq̃ ẽ cõtentio int' ptẽ ⁊ nunciũ nõ sup̃ nuda citatione ꝫ sup̃ verbis p latis a citato. Primo casu cõcludit Jo.an. post multa i loco p̃all'.q̃ ꝑm q̃litates psonaꝝ ⁊ q̃ntitatẽ p̃iudicij iudex arbitrabit'. Nã q̃nq̃ potius credit' simplici assertõi ptis q̃s ℣bo nũcij. vtputa q̃ nũcius ẽ vil' psona. ⁊ ps ẽ i dignitate ꝓstituta ⁊ laudabil' vite. q̃nq̃ exiget iuramentũ ꝓtra assertionẽ nũcij. q̃nq̃ plenã pbatiõem. et ℔ dicta cõiter tenent' ⁊ sunt multũ equa. ⁊ facit a contrario. c. ad audiẽtiã. de p̃scp. scdo casu p̃ncipali vide Ly. i l. si q̃s decurio. C. de fal. ⁊ Jo. an. i Spe. ti. de instru. edi. §. restat. ℣. q̃d si vnus. Et cõis ꝓclusio ẽ hec vt ispecta q̃litate ⁊ notarij ⁊ nuncij iudex arbitret' cui magꝭ sit credendũ. Nã si notarius ẽ suspectus ex antea gestis ⁊ cõtra notariũ ẽ assertio nuncij nõ credet' notario ꝫ cessante p̃sumptione ꝓtra notariũ magꝭ credet' scꝑtur e ipius notarij q̃s nũcio. Allegat tex. opti. i. c. qm̃ ꝯ. de pba. vbi plus credit' notario scribẽti acta seu scꝑture ipi ꝰ notarij q̃s iudici. In tercio mẽbro dicit Jo.an. i Spe. i ti. de cita. §. j. i p̃n. nõ esse credendũ nuncio si dicat citatũ dixisse se nõ venturꝫ vel q̃ citatus intulit sibi iniuriã. ⁊ nõ hñ hoc vltimũ dictũ. movet' q̃ nũcio nõ credit' nisi circa officiũ suũ quod versat' circa citatiõem ⁊ relationẽ citationis. nõ ergo sibi ẽ credendũ in alijs. Nec potest dici q̃ fuit annexa citatiõi. q̃ citatio valet ⁊ est pfecta q̃ntumcunq̃ citatus nihil dixerit. Et ita simpl'r trãsit hic do. An. sed tu vide tex. singularẽ cũ glo. in.c. venerabilibus. §. secus. de sen. excõ. li. vj. vbi dicit' q̃ si in iudicio citatus dixit p iudicẽ se nõ comparituꝝ tunc ꝓtumacia sua est notoria. secus ergo si ex iudiciũ hoc dixit. ⁊ vide glo. ibi q̃ ℔ firmat. ⁊ eã sequit' Bar. in.l. ex psensu in fi. ff. e. vbi plus sentit. s. q̃ si in actu requirit' trina citatõ ⁊ citatus dixit nũcio se nolle cõparere q̃ dꝫ iterꝫ ac tercõ citari quasi illa rñsio nõ p̃iudicet. Sed in ꝓtrariũ vide Inno. in.c. ad petitõez de accu. vbi dicit oppositũ eius quod tenet Bar. vt nõ sit necesse hoc casu geminare citationẽ. Idẽ repio etiã seq̃ dños de rota dec. ccxl. Idẽ sentit glo. in.l. fi. ff. de resti. i inte. Ego hec dicta sic concordarẽ q̃ si in iudicio dixit q̃s se nolle cõparere i t'mino poterit iudex in cõtinẽti ꝓtra eũ tãq̃ ꝓtra ꝓtumacẽ ꝓcedere. Et hoc casu loquit' text. i. d. §. secus. Et vide notabile dictũ Jnn. i.c. cumana de elec. i additõe. Aut extra iudiciũ dixit nũcio se nolle comparere. ⁊ tunc credo expectandũ lapsuꝫ termini. q̃ assertio nũcij nõ facit plenã pbatõem p supradicta. tũ q̃ confessio extraiudicial' nõ debet p̃iudicare respectu criminis ꝓtumacie maxime q̃ potuit ℔ dixisse ex iracũdia ⁊ ꝓfessio facta calore iracũdie nõ tenet nisi i ea det' pseuerãtia. vt ẽ glo. notabilis in.c. ex l'ris. de divor. sed si i termino nõ cõparuit tunc q̃ insurgũt due p̃sumptões ꝓtra abñtẽ vna q̃ oritur ex ꝓtumacia sua. vt ẽ tex. notabilis i. c. nullus. de p̃sump. Alia q̃ iã orta est ex relatiõe nũcij tũc iste due p̃sumptões simul iũcte opant' vt ille ampli⁹ nõ citet'. q̃ satis liquet illũ nolle ꝓparere ⁊ citatões geminant' solũ vt appareat de volũtate citati. vt nõ. Inno. i.c. ad petitionẽ. de accu. ⁊ q̃ dictũ nuncij facit i hoc aliqualẽ fidẽ adduco tex. expꝛssuꝫ hic ꝓtra opi. Jo. an. ⁊ alioꝝ. Hic eñ allegabat' dictũ nũcij q̃ fuerat iste repti⁹ i eccl'ia salamãtina ⁊ nõ in legatõe regis. ⁊ tñ ℔ nõ ẽ de necio comitãtibus citatoꝝ ꝫ ẽ act⁹ ꝓpinqu⁹ citatõi. Et p ℔ p̃nt ad concordiã reduci opi. ꝓtrarie. Glo. in verbo obtẽtu i sui p̃ncipio ẽ facil' postea opponit. videt' eñ q̃ excõicatio ista nõ debuit tenere. q̃ p̃cessit appellatio quã cardinal' nõ ignorauit. ad ℔. s. c. c. si duo bv. ⁊. j. de sen. excõ. p tuas. Soluit glo. q̃ ℔ nõ ꝓstabat istũ epm appellasse saltẽ ex legitima cã. ⁊ i dubio magis debuit credi cardinali ⁊ nũcio suo q̃ isti epo allegãti. Itẽ fuit i culpa. q̃ saltẽ debuit ire ⁊ allegare p̃iuilegiũ suũ seu cãm q̃re comparere nõ poterat. Nota plura ex hac glo. p̃mo pbat aptissime iuncto tex. q̃ excõicatio lata post appellationem extraiudicialẽ legitimã est ipo iure nulla ⁊ actus gestus a iudice post appellationẽ extraiudicialẽ nõ valet. si eñ appellatio hic fuisset legitima nõ valuisset excõicatõ vt in glo. ⁊ hãc glo. allegaui. s. c. p̃ozi. vbi vide. Secũdo collige ex glo. q̃ appellatio interposita in absentia iudicis si al's est legitima tenet ⁊ valet. ⁊ suspẽdit iurisditionẽ iudicis in illa cã. Nã ista appellatio fuerat interposita in absentia legati vt colligit' ex tex. Sed aduerte q̃ tex. videt' req̃rere q̃ iudex appellationẽ nõ ignorat. ⁊ facit qõ nõ. Archi. in.c. appellatio. j. e. li. vj. Ego ℣o nõ credo requiri sciam iudicis sed dicerẽ q̃ pti appellãti nõ potest imputari quare hoc nõ deduxit in noticiaꝫ iudicis. ⁊ tunc talis appellatio non tuetur appellantem. Aut nõ est quid imputetur parti. vt q̃ citationem recepit longe agens ⁊ tenuit excõmunicationẽ verisimiliter futurã. nec poterat infra tempus hñe copiaꝫ iudicis a q̃ vel ad quem. ⁊ tunc talis appellatio facta in p̃sentia bonorum viroꝝ defendat appellãtem vt non teneãt gesta p iudicẽ ꝓtra eũ. Ad ℔ notabile dictũ Jnn. j. e. dilect⁹. in ℣bo si de appellatõe innotuerit ꝛc. cuius dicta distingue p supra dicta. ⁊ vide qõ latius i ℔ dixi. s. c. suggestum. Non obstat p̃dictis. c. si duobus. vbi pondera-

tur ignorantia iudicis. qr nō loquit ibi de iudice a quo ℔ de iudice ad quē cuius iurisditio nō erat adhuc suspē sa. ℔ secus ī casu nostro. ¶ Ultimo op. vī em̄ q papa nō debuit istū ep̄m citare vt veniret ad curiam. qr cardinalis opposuit de excōicatione p̄ viam exceptōis que habuit effectū suum eoipso q papa noluit admittē illius ep̄i petitōes. vt in. c. ij. de or. cog. ℣o. glo. fi. q cardinalis nō simplr excepit imo denūciauit dño papē ꝓtumaciā suā 7 excōicatiōem ⁊c. vt ī glo. Et nō i ℔ gl. ex q̄ collige q plus opat denūciatō q̄ exceptō. Nam exceptio solum opat effectū repulsiuū. Denūciatō ꝛo effectū etiā ꝓcedēdi ꝓtra denūciatū. Vel dic ex glo. q papa ℔ inchoauit nouū ꝓcessuz audita cōtumacia 7 excōicatiōe illius. ꝓ hoc qđ nō. Joā. an. in. c. mandatū. de rescriptī. ¶ Ultimo nō ex fi. glo. iūcto text. in eo q dixi ī summario q cōtemnēs adire sup̄iorez seu obedire ꝓtextu appellatōis friuole puniēdus ē. secus dic vbi nō contēpsit obedire sed appellauit a snīa. licet em̄ denūcietur appellatō iniusta nō p hoc puniet. Sic intelligi q̄ dixi in. c. ad nr̄am. sup̄. e. 7 sic tēpera glo. in. l. j. ff. a qui. app. nō licet. vbi dicit q de iure canonico nō punit temere appellans. de quo vide ī. c. vt debitus. j. e. vbi latius hoc examino. Hinc vsq ad fi. libri nō recitabo gl. p questiones 7 oppositōes vt hactenus feci. tum vt euitem ꝓlixitatē cum huius secūde ptis volumē sit nimis magnū. tum qr alꝫ satis copiose in scholis hūc titulū legi. Unde illis reportatōibus decreui esse cōtētus. 7 si quid deerit ī additōibus supplebo.

Adhec. Qui iurauit stare mandato ecclesie nō audit appellās ꝓtra iuramentū si tū de facto grauat appellare potest. h. d. cū sequē. Vel summa ꝓpēdiosius sic. Si mādatū factū ei q̄ iurauit stare iudicio ecclie excedit limites iuramēti 7 licite ꝓmissionis appellare poterit alꝫ secus. secūda ps ibi id tua. ¶ Nō ꝓmo ex tex. q is qui ab excōicatōe absoluit̄ p̄stat iuramētum de stādo iudicio ecclie q̄ncq̄ iurat obedire mandatis iudicis in. c. ex tenore. de sen. excō. In effectu tamē non ē diffīntia inter istas duas formas iurādi. qr in qualibet intelligit de mandato iusto ¶ Ad ℔. c. q̄ntauallis. 7. c. veniēs. de iureiur. Et vide gl. notabilē quā tenet mēti ī. d. c. ex tenore. 7 aliq̄d nō. j. c. ꝓxi. 7 intellige quod dixi 7 istū tex. q̄n quis fuit excōicatus p dubia offensa seu p dubia cōtumacia. Nam si manifesta ē offensa seu ꝓtumacia nō debet regulariter excōicatio relaxari nisi prius p̄cedat integra satisfactio cōtumacie vel offense. vt in. c. ex pte el. ꝓmo. j. de ℣. sig. 7 in. c. venerabilibus. §. secus. e. ti. li. vj. 7 latius dicā in c. se. ¶ Secō nō q appellatōi interposite p̄ iuramētuz prius int̄positū p appellantē nō ē deferēdū. 7 ℔ vbi clarū ē appellationē obuiare iuramēto. secus vbi dubitat. qr tūc admitti debet appellatio. 7 sic intellige alternatiuā huius. c. sic etiā reducit ad cōcordiā istud. c. cum sequē. ¶ Ultimo nō q arripiēs iter eundi ad iudicez ad quē videt ꝓsequi appellationē. Itē q iudex a q̄ pōt p̄figē terminū ad iter arripiēdū vel ad appellationē ꝓsequendā. de quo dic vt latius dixi in. c. ꝓsonas. ℣. e. ī gl. j. in fi. 7 dicit Innoc. q siue quis iurauerit siue nō nūq̄ auditur appellās nisi grauet. vt in. d. c. vt debitus. j. e. 7 sic trāseunt cōiter doc. Sed aduerte qr ꝑm hoc de nihilo ꝓuideret iste tex. ideo dic q ratio dubitādi fuit. qa iuramētū de stādo mādatis ecclie fuit gnāliter p̄stitum ideo videbat gnāliter intelligēdū de maio. 7 obe. solite Sed rō decidēdi in ꝓtrarium fuit. quia iuramēta gnāliter p̄stita debēt intelligi ciuiliter 7 restringi ad causaz honestā 7 verisilr cogitatā. vt in. c. quintauallis. 7. c. veniēs. de iureiurā. Ideo si mandatū iudicis excedit fines iuramēti pōt licite appellari. qr iuramentū ℔ casu nō valet. vt ī dictis iuribus. 7 declara ℔ put nō. in. c. sequēti in gl. ¶ In gl. fēda ibi nō artat. ad hoc intellige q nō artat ad istū terminū in alijs causis seu in alijs casibus. qūia iudex debet moderari terminū ꝑm locoꝝ distantiam 7 ꝑsonaꝝ qualitatē. vt in. c. cum sit. ī. e. Sed in casu isto iudex debebat p̄figere istū terminū ex quo papa ℔ voluit moderari in isto casu. Vel etiā dic q voluit ꝓ ℔ papa inferre p̄fatē iudici aliter moderandi nisi subesset legitima cā. Nico. abb.

Questioni. Summa vt supra. c. ꝓxi. secda ps ibi respondemus. Primo nō ibi sicut moris ē ⁊c. q iuramentuz quod p̄stat in absolutiōe ab excōicatione de stādo mādatis ecclie potius fuit introductū ex moribus seu consuetudine q̄ de iure. Unde facit ad illā questionē nunquid valeat absolutio nō p̄stito iuramēto: videt q sic cum iuramētū p̄stet ex quadam consuetudine. 7 sic nō ē de substantialibus absolutionis. Host. hic 7 plenius in. d. c. cum desideres. de sen. excō. tenet contrariū. Nā cōsuetudo sicut lex seruāda ē. xj. dist. in his. facit. l. de q̄bus. ff. de le. cōiter tamē in. d. c. cum desideres. tenet cōtrarium. nam istud iuramentum exigit ad cautelā. vnde sicut tenet excōicatio nō seruata forma. vt ī. c. sacro. de sen. excō. 7 nō. ij. q. j. in summa. 7. xj. q. iij. in summa. sic 7 absolutio debet tenere nō seruata forma. ar. de pe. di. j. verbū. 7 in. c. venerabilibus. §. vbi autē. de sen. excō. li. vj. vbi bonus ter. ¶ Nō secō p̄cipaliter regulā ℔ posita q vbicūq̄ mandatū nō excedit debitā formā iuramēti nō valet appellatio contra mandatū facta. Itē nō q reincidēs in delictuz ꝓ quo prius fuerat excōmunicatus 7 postea absolutus nō reincidit ipō facto in excōmunicationē sed ē reducēdus p iudicē quod ꝓcedit nisi in quibusdā casibus in quibus ex dispositōe iur̄ ipō facto reincidit. 7 vide tex. bonū in. c. cos. de sen. excō. li. vj. ¶ Nota vltimo q itez excōmunicatus p eodē facto durius consequit absolutionē secundā q̄ primam. quia est p̄sumptio contra eum q non satisfecerit ꝓmo. ¶ In glo. ꝓma ī fi. q̄libet solutio glo. ē bona in se. ℔ potest dici brevius 7 generalius q vbicunq̄ mandatū excedit limites iuramēti semp potest appellari. 7 sic precedens. c. intellige si nō excedit habet locū iste text. Ratio diuersitatis quia immediata cā appellationis est ipsum grauamen. vt in. c. vt debitus. j. e. Si cessat grauamen cessat appellatio. Judex autem ex varijs cōiecturis seu ex qualitate factoꝝ habebit decernere vtrum subsit grauamē. Et ex p̄dictis habes vnū intellectū q hic nō admittit appellatio. quia obuiabat iuramento. Secūda lec. pōt colligi ex dictis Inn. vt intelligat tex. q̄n fuit appellatū ab excōicatione 7 appellans redit ad iudicē a quo. 7 fecit se absolui p̄stito iuramento. Demū volebat ꝓsequi appellationē prius interpositā decidit tali appellationi nō esse deferēdum. quia petēdo absolutionē 7 prestando iuramētuz iudici a quo renunciauit appellationi. 7 ℔ putat verum Inno. nisi iste fuisset protestatus q p hoc nō intēdebat renunciare appellationi Refert tamē alios dicere q nunq̄ iudex a quo pōt absoluere ab excōicatione nisi prius renūciet appellationi tacite vel exp̄sse. Bo. Anto. ponit tres casus. Primus quādo vult absoluere p viam reuocationis. 7 tunc posset nō obstāte appellatōe. sed iste casus de nihilo prouidet. q̄n si reuocat excōicationē rōne cuius fuit appellatum. tollitur etiā appellatio. vt in. c. si a iudice. eo. ti. li. vj. 7 ī. c. vt debitus. j. e. Secūdus casus q̄n vult assumē cognitionē sup̄ iusticia vl iniusticia. 7 nō pōt nisi renūcietur appellationi. Rñdeo ꝑm eum q ℔ spectat ad iudicē ad quē. Hoc dictum mihi non placet indistincte. quoniam iudex a quo potest dupliciter cognoscē de iusticia vl iniusticia appellationis. Primo modo ad effectum p̄iudicandi appellationi seu pronūciandi eam iustā vl iniustā. 7 ℔ nō pōt. vt in. c. dilectus. d. Rp. Secundo modo ad effectū reuocandi grauamē. 7 isto modo pōt consentiēte appellatore licet appellator nō teneat ad hoc cōparē. pōt tñ si vult sine p̄iudicio appel-

lationis q: ℞ nō est obuiare appellatōni sue immo ꝓsequitur ꝺsideriū suum vt tollat grauamen. allego tex. cū glo. in c. si a iudice ꝑalle. Vide Inno. in c. pastoralis. §. ꝓterea. ꝺ offi. ꝺele. vbi dicit iudicem a q̄ posse ad instructionē suā cognoscere ꝺ cā appellatōnis. Tercius casus est qñ quis petit absolutionem a iudice a q̄ cā legitimandi ꝑsonam suā dumtaxat. hoc casu pōt fieri absolutio sine ꝓiudicio appellatōis. ⁊ hūc casum puto verissimū etiā si non fiat ꝓtestatio q: tacite videt ꝓtestari si petit absolutionez vt non maneat interim in excoīcatione. Et ex oīb⁹ ꝑdictis sic ꝑsis possum⁹ elicere duos articulos. Prim⁹ nunq̄d excoīcat⁹ appellans ab excoīcatione abeundo iudicem a q̄ sup absolutōne videat renūciare appellatōni. Hec⁹ articulus nunq̄d in casu in q̄ non renūciat possit ꝓsequi absolutōez a iudice a quo. ⁊ satis patet solutio ex ꝑdictis. et iūge ea q̄ dixi in. c. cum teneamur. §. e. ⁊ que no. in. c. qua fronte. j. eo. Et cōclude clarius sic. ⁊ primo quo ad primum q̄ si ꝓparet vt ipe iudex a quo reuocet grauamē vel vt legitimet ꝑsonam suam ne interim pendente appellatione stet in excoīcatōne ⁊ non vī renunciare appellationi sue cū non faciat aliquē actū ꝓtrariū appellationi sue vt ꝑdixi. Si aūt ꝓparet sup alijs articulis vel vt ipse cognoscat ꝺ iusticia cāe ad effectū ꝓnunciādi sup appellatōne ⁊ satis vī renunciare appellationi sue. ar. in. c. sollicitudinē. j. eo. Idem puto vbi ꝓpareat simpliciter coā iudice a q̄ petendo absolutionē. ar. c. gratū. ꝺ offi. ꝺele. nisi ꝓtestetur. et hoc casu intelligo dictum Inno. Quo ad scām articulū vtrū iudex possit absoluere: Dico q̄ aut nō fuit ꝺelatū appellatōni aut sic primo casu poterit siue sit ordinar⁹ siue ꝺelegatus: ꝙa aut est renunciatū appellatōni ⁊ clarū est q̄ pōt. Idez si non est renunciatū q: iudex a quo pōt oīa tendentia ad faciliorē exitum cāe appellatōnis saluo appellationis articulo. vt nō. §. e. cū teneamur. Nam et iudex ad quem hoc faceret añ oīa recepta cautōne. vt i. c. ꝓ tuas. ꝺ sen. excō. Aut ꝺetulit appellatōni ⁊ tūc si est ordinarius ⁊ credo q̄ poterit ꝓpter generalē iurisditionem quā habet. ad hoc. c. qua fronte. j. e. ſm vnuz intellectum. Aut est ꝺelegatus ⁊ licet doc. sentiant idem fauore excoīcatōnis. vt no. in. ꝺ. c. q̄ fronte. ego tñ puto oppositū q: ꝓ ꝺelatōez oīs iurisditio ē trāsfusa in superiorē. vt in. c. cū appellatōnib⁹. j. e. ti. li. vj.

Additio. In glo. ij. in fi. Hosti. dic̄ glo. ꝓcedere in alijs casib⁹ vt absoluend⁹ iuret q: hec est forma ecclie in absolutōne ꝫ q̄ ad casum nr̄m dicit ꝙcertatōnem glo. nō ꝓcedere q: etiam si ille vellet prestare pignora ⁊ fideiussores nō absolueretur nisi prius adimpleat mandatū q: b⁹ videt requirere iste tex. in fi. ⁊ ita transeūt coīter doc. Sed certe iste text. i fi. hoc nō ꝓbat. solū em̄ dicit vt ꝓ posse ꝓsequat pr⁹ mandatum ꝛc. Verbum aūt ꝓsequi nō ꝺenotat actū ꝑfectum ꝫ inchoamentū quoddam vt plene dixi in. c. ꝑsonas. §. eo. Item videt bonus tex. in. c. significauit. in fi. §. ꝺ offi. ordi. vbi iterū ꝓtumax ⁊ redire volēs absoluitur ab excoīcatione prius incepta cā licet nō perfecta. Vnde concluderez q̄ aut liquidata est cā ꝓpter quam fuit excōmunicatus ita q̄ incipit esse excōmunicat⁹ ꝓ manifesta offensa ⁊ tūc non ꝺebet absolui nisi ꝓ⁹ integre satiffaciat p. c. ex pte. j. j. ꝺ vr. sig. ⁊ i. c. venerabilib⁹. §. secus. ꝺ sen. excom. li. vj. q̄ puto verū qñ satiffactio in presenti vel saltem ꝺ ꝓximo pōt bī. Si autem exigeret longum tractum puta q: habet ꝙstituere capellam vel ire in succursum terre sancte vel quid simile tūc puto posse dici vt sufficiat incipere ꝓ posse ipam satiffactōnem ⁊ postea recepta cautōne ꝺ adimplendo poterit satiffactōnē ꝙplere. sic pōt intelligi iste tex. in fi. ⁊ prestat optimū ar. ad hanc sn̄iam illud. c. significauit. Item q: videm⁹ simile in eo qui absoluitur in articulo mortis ꝓ manifesta offensa vt nō exigatur pu⁹ satisfactio. vt in. c. fi. ꝺ sepul. aliud sile. xxvj. q. vij. c. fi. Facit optime. c. q̄ frōte. j. e. vbi statuit spāl̄ ꝓpter timorem ne decedat quis ī excōicatōne ad quod iudex debet multū aduertere. tex. bo. est in. c. epi in fi. xj. q. iij. Item q: excōicatio est medicina ⁊ tm̄ fert rōne ꝓtept⁹ sed hic non ē ꝓtemptus ex quo ꝺ pñti satisfacere non pōt. ꝙideat ergo per citationes modo predicto cum non debeat ecclia claudere gremiū redeūti. vt ī. c. sup eo. ꝺ hereti. li. vj. Vbi aūt cā excōicationis nō eēt ad huc liquidata ⁊ iterꝫ reincideret in excōicatōem placet opīo vt ꝓpter p̄sūptionem ꝺ ꝓterito aggrauet iteruz iste ad cauendū cum pignoribus vl̄ fideiussoribus. ar. eo. que nō. in. c. ij. ꝺ do. ⁊ ꝓtu. ⁊ in. c. l̄ras ꝺ p̄sup. ⁊ sic pōt ꝓcedere opi. Tan. si dictio ꝓter stet ibi inclusiue. Vñ placet mihi vt iterū iste tenatur iurare ac p̄stare aliam cautionē sufficientē. Pro quo vide notata per doc. in. c. fi. ꝺ resti. spo. et. c. ad reprimendam ꝺ offi. ordi. vbi dicunt q̄ vbicūq̄ est p̄sūptio cōtra aliquē ꝺ veniendo contra iuramentum debet exigi sufficies cautio sed hec est presumptio in contrarium. argu. c. scribam ꝺ p̄sump. ⁊ in regula semel malus li. vj.

Additio. Et pono hanc conclusionem respectu iuramenti vt oīe iuramētū honoris sit regulariter ꝓiuro interdictū ꝓ iura in glo. allegata. Sed iuramentū oneris qđ tendit ad obligandum cum tenetur p̄stare periurus sicut alius. vt in. c. cū in ecclesijs ꝺ ma. ⁊ obe. nisi sit p̄sumptio q̄ iterū ꝺieraret. tunc em̄ nunq̄ sibi est ꝺferendum iuramentum etiam oneris. vt est tex. nōbilis ī. c. clericos ꝺ coba. cle. ⁊ mu.

(P)Reterea. Appellans ab ordinario ꝺ dicto postea ab eo ꝓmisso puniri pōt ꝓ ipsum ordinarium. h. ꝺ. scda ibi duximus. Sed supple ad tex. idem esse ꝺ antea commiss⁹. si nunc ꝺ illis accusat. vt in. c. ad hec el. j. §. e. ⁊ c. ꝓposuit. j. eo. Nō ꝓmo q̄ appellatio nō suspēdit iurisditionez iudicis a q̄ nisi in cā in qua fuit interposita vī in alijs pōt ꝓcedere ⁊ dic vt plene dixi in. c. super e. el. p̄. et. c. cum teneamur. §. eo. latius explicabo materiā ist⁹. c. j. c. ꝓposuit. Secdo nō vnā regulā ex tex. q̄ appellationi fouēti aliquā iniusticiaz ⁊ iniq̄tatē nūq̄ ē ꝺferendū q: non pōt appellatio opari vltra naturā suā q̄ est vt releuet a grauamine non vt iusticiā puertat. vt in. c. suggestū. ⁊ in. c. ad nr̄am. §. e. In glo. j. in fi. vel ſm Hosti. si sunt grauia ⁊ manifesta nihil opat appellatio. secus si non grauia q: tunc poterit iudex recusare. Dic vt melius dicet in. c. ꝓposuit. j. eo. pondera q: papa in decisione nullā facit mentionem ꝺ qualitate ⁊ enormitate sed in ꝺtestationē istoz appellantiū factū fuit sic qualificate narratum. Ni. ab.

(C)Onstitutis. Qui nō ꝺetulit appellatōi sui aduersarij ꝺ sua posteriori circa idem contra eum excipere neq̄t. h. ꝺ Prima pars ꝺcise narrat factū. scda ꝺat iudices ibi ideoq̄ Premitte q̄ vacante ista ecclesia cathedrali ꝙuenientib⁹ oībus ad quos spectabat electio archi. noiauit quēdam cōsocium eligendū in eōm fuit obuiatū ⁊ contradictū a reliq̄s ne eligeret cū ess̄ excōicatus ac fuit interposita appellatio si secus fieret ꝫ hac appellatione non obstante archi. cū q̄busdaz paucis ꝺ capīo. pcessit ad electionē isti⁹ capīi. ⁊ appellatōz interposuit ne in ꝓiudiciū illi⁹ electionis attentaret aliquid hac scda appellatione nō obstāte reliq̄ faciētes maiorē ptem ꝓcesserūt ad electionē ⁊ quēdā alium elegerunt vtraq̄z electio ꝺuoluta fuit ad sedem aplicam ⁊ papa mandat vt in l̄ra ꝓtinetur. Nō ex ꝓncipio q̄ abbas potest esse ꝓcurator alterius l̄z ꝓncipaliter nō ꝛtatur vtilitas monasterij. vide glo. xvj. q. j. ꝺ pñti. fac̄ tex. in c. ꝓ venerabilē qui fi. sint le. et qđ ibi nō. qđ sat⁷ ꝓcedit coā iudice ecclīastico. Secdo nō ex tex. q̄ ñ ē ꝺferē dū appellatiōi illi⁹ q̄ nō ꝺtulit appellatōni aduersarij

ꝛ intellige qñ iste appellatões reflectunt ad idē. secus si circa diuersa. sicut in simili limitat illa regula frangē ti fidē fides frāgatur eidē. vt in. c. ꝙuenit. de iureiu. j. ō pe. c. ꝓstitutus. ꝛ ita accidit hic. ¶ Vltimo no. ꝙ valet ſcḋa electio prima exīte nulla licꝫ nō ꝑcesserit denunci atio nullitatis. ¶ Hoc intellige ꝛ limita ꝓut no. in. c. auditis. supra de elec. vbi ꝑ doc. ¶ Glo. j. q̄rit quid si non eēt excōmunicatus ꝫ suspensus? dicit ꝙ idē. ¶ In gl. ij. in fi. dicit ter. procedē siue fuerit simplex nominatio siue electio. ¶ Nam si fuit nominatio dubiū faciebat appellatio archidiaconi. si fuit electio tūc videbat ſcḋaꝫ electionē non valere. tum ꝓpter primā nō cassataꝫ. tuꝫ ꝓpter appellationē archi. ꝫ cā decidendi in contrariuꝫ fuit qꝛ electio prīa erat nulla tanq̄ facta a miori pte ꝛ contra appellationē legitimam ꝛ de excōmunicato. vt dicitur in glo. fi. ¶ Nec appellatio pōt p̄stare impedimē tum ꝑ rationē posita in fine littere. melius tamē videt ꝙuenire lr̄e ꝙ iste archi. elegit qꝛ alꝫ non posset dici archi. non detulisse appellatōi aliorum ꝓut dicit in fine littere. Nico. abb.

¶ Proposuit. Appellās ab ordinario in vna cā in alijs coram eo rñdere tenet. pōt tñ eum recusare vt suspectum nisi ꝙueniat de crimine manifesto in quo non cadit excusatio nec suspitio vt qꝛ imponit pena iuris surgens ipō facto. h. d. ꝑm intellectum intrinsecum. ꝛ primo cōsultatio. ſcḋo rñsio. ibi sup quo. ¶ Primo nota ꝙ appellatio non operat suspensionē iurisditionis iudicis nisi respectu illius cāe in q̄ fuit appellatū. qđ plene tetigi in. c. sup eo. ꝛ in. c. ad hec. j. ē. e. ¶ Scḋo not. ꝙ in crimine manifesto non admittit iudicis recusatio q̄tumcūq̄ alꝫ sit suspectus. qđ intellige qñ ꝓ illo de licto pena est a iure determinata. hoc voluit lr̄a ista i fi. ꝛ infra dicā lati?. ¶ In glo. ij. in fi. Hec solutio glo. ñ videt bona. qꝛ acta facta ad vnū finē. ſ. respectu appellationis nō debent ꝓdesse vel nocere cū agit ad alium finem. ſ. vt admittat recusatio ar. in. c. veniēs. s. de test. ꝛ forte ob hoc dic Jo. an. ꝫ nō ē spectandū euentū appellatōis ꝫ eligendi sunt arbitri sup recusatōne. ꝛ si ꝓbabitur grauamen illatuꝫ admittit recusatio alꝫ secus ꝛ nō bene qꝛ Jo. an. hic nō exigit ꝙ ꝓbet grauamē ex mente ꝛ vide qđ plene dixi in. c. ad hec. j. ē. e. ꝫ dictum tñ multū restringit istū tex. qꝛ fundat se solū sup pendētia appellatōnis. Et his verbis ter. simplr inberēs gof. in summa in ti. de iudi. in §. ex his ergo casib dixit solam pendentiā appellatōnis sufficere. Dicens ꝙ rō inris est qꝛ iudex a quo appellat solet ꝓuocari. l. iij. C. de epi. audi. facit. l. litigatores. ff. de arbi. ꝛ. c. vt debitus. j. eo. hoc tñ dictum Hoff. coiter non recipit a doc. Naꝫ vt dixi in. d. c. ad hec. quiscq̄ posset ex nuda voluntate sibi pare legitimā cām recusandi iudicem qꝛ non habe ret nisi appellationē interponere. ꝫ vt satis fiat verbis lr̄e puto posse dici qꝛ si iudex nō renocat in dubiū gra uamen ꝙ tūc habeat locum iste tex. ꝫ vult ista lr̄a duꝫ dicit ōino suspectus est ꝛc. Aut negat grauamen. et ꝑ ꝙns negat legitimā cām recusandi tūc eligātur arbitri iuxta formaꝫ capituli. cuꝫ spāli. j. e. alꝫ sequeret absurdum de quo dixi. Et ex ꝓdictis tene menti vnū ꝙ licitum est ꝑ rōnem naturalem restringere generalem dispositōnem legis licꝫ rō nō sit in lege exꝑssa facit ꝓ ꝫ ter. iūcta glo. in verbo ineptū in auc. vt ma. debi. et qđ dixi in. c. suggestū. s. e. vbi vide. ꝛ qđ no. Bar. i. l. item queritꝫ. §. q̄ impleto. ff. loca. Et quid de verbo ꝓte. ꝛ ꝛ. fas. vide nō. in. c. ad hec. j. eo. ꝛ de verbo dꝫ nunq̄d importat semp necessitatē: dic ꝙ sic nisi subiecta mā aliō suadeat vt in. c. j. de respon. impu. Ad hoc vide gl. nō. quā semp tene menti in cle. attendētes. de stat. regu. in verbo debꝫ. ꝛ vide Bar. in. l. iij. C. de pigno. vbi latius ꝓsequit materiā. ¶ In glo. fi. in fi. Nō singulariter ꝓmo ꝙ in facto manifesto ꝓut differt a notorio pōt iudex recusari ex legitima cā tanq̄ suspectus. ꝛ sic procedit ter. multū notabilis in. c. qꝛ suspecti. alle. in glo. ſecꝰ in manifesto notorio. ꝛ dicitur manifestum non notorium id quod ꝓbari potest tamen non est notorium Jnno. ꝫ dat aliā so. ꝙ in crimine graui ꝛ manifesto nō admittitur recusatio vt hic. secus in manifesto nō graui vt i ꝗrio. Mihi videt totū oppositū qꝛ facilꝰ deberet admitti recusatio in grauib vbi agit de maiori pe indicio q̄ꝫ in leuib ꝑ. c. vbi periculū. de elec. li. vj. Unde tene solutōꝫ glo. ꝫ ꝺo. an. hic referendo archi. in c. qꝛ suspecti. vbi ꝫ ponit limitat qñ pena est imposita ꝛ determinata a lege. ¶ Si aūt veniret imponenda arbitrio iudicis tūc q̄tumcūq̄ crimē sit manifestū seu notorium admittit recusatio qꝛ posset nocere in arbitrādo penā ꝛ est dictū sat notabile licꝫ ꝫ attribuat archidiacono. ego dico ꝙ originaliter fuit hosti. ꝛ Jo. an. seq̄t in. c. cū spāli. j. e. vbi plenꝰ ꝓsequit hoc q̄ꝫ archi. in dicto loco. Et si tu diceres hāc nō esse legitimā cām recusandi qꝛ potent appellari si excedit moduꝫ certe non est bene dictū qꝛ ꝑm hoc nunq̄ posset iudex recusari cū semp subsit facultas appellādi. ¶ Nam debet quis cuitare saltem granamen de facto ꝛ ne veret in expensis et i appellatōnib supfluis exquo eīm suspectus non videt ḃre rectum iudicium arbitrādi. ar. c. repellātur. j. de accu. ꝛ in. d. c. qꝛ suspecti. ꝛ ꝙ possit appellari a iudice arbitrāte penā vide glo. notabilē in. c. sup bis. de accu. et ꝑ bar. in. l. siq̄ pena. ff. de ꝛb. sig. Et ex ꝓdictꝰ pone singularē limitationē ad dictū Jnno. in. c. ex pte. j. de ver. sig. vbi dicit ꝙ in delicto notorio pōt etiā iudex in facto ꝓprio ꝓcedere cū sit potꝰ executor legꝫ q̄ꝫ iudex. de bet eīm intelligi ꝛ limitari qñ pena illiꝰ delicti ē determinata in lege. secꝰ si eēt arbitrio suo determinānda. Eoḋ mō ꝓnt limitari dicta bar. in. l. siq̄ forte. ff. de penis. vbi ꝓsequit an ꝛ qñ ptās possit esse iudex ꝗ offendentē officialē suū vel familiā suā. Jtem ꝺo ꝛ aliū intellectuꝫ ad dictū. c. qꝛ suspecti. vt ꝓcedat in notorio actꝰ transeuntis qꝛ cū tūc recipiant ꝓbatōnes. vt no. glo. ij. q. j. manifesta. est tex. in. c. sic. de re iudi. posset iudex suspectꝰ i illis recipiendis grauare ptez merito poterit recusari vt suspectus. Jstud ꝺo cap'm ꝓcedit in notorio facti ꝑmanent ꝛ vbi pena est determinata a lege. ꝫ videt vel le ista lr̄a in fi. q̄ nō. Nico. abb.

¶ Ba fronte. Absoluit excoīcatus cautōne recepta licet aduersarius vel excoīcatoꝛ ne absoluat appellet. h. d. ꝑm vnum intellectū quem tñ oportet limitare qñ excōmunicatio nō fuit lata ꝑ manifesta ꝓtumacia vel offensa qꝛ tūc nō debet absolui nisi satisfactōne p̄cedente. vt in. c. ex pte. j. j. de ꝛ. sig. ꝫ ꝑm alium intellectum pōt sic summari. Appellās ab excoīcatiōe potest petere absolutōꝫ ab excoicatoꝛe a quo appellauit nō obstāte appellatōne sua vel appellatōne interposita ꝑ aduersariū ne absoluat nō tñ iste tex. intellectꝰ multuꝫ ꝓgruit lr̄e. Diuidit. prima pars rep̄hendit querentez. scḋa ibi sane ipius duplici questioni rñdet. ¶ Primo nota ꝙ electōes ꝓnt examinari seu ꝓfirmari in eccīa siue in palatio epi vel in camera sua. ¶ Ex ꝓdictis' infero ad plura. p̄ ꝙ cause ecclesiastice possunt iudicialiter tractari in eccīa. scḋo ꝺo infero eīm posse sibi eligere sedem in aliqua cā nedū in eccīa sed in palatio suo vl in camera sua. et nō istum tex. ꝑ ꝓsuetudine quoꝛūdā locoꝛum. Nam in aliquib locꝫ vicarius epi reddit ius in eccīa in aliquibus in palatio epi ꝛ vtrūq̄ recte fiet potest. vt hic quod nō. ꝛ facit. ij. q. ij. preceptum. vbi bonus ter. secus dic in iudice seculari. Nam eius iudicium agitatum in eccīa non valet vt est tex. hodie' singularis in. c. decet. de immu. ec. li. vj. in. §. omnis. ꝛ vide glo. singularem ibi quid in contractibus initis in ecclesia. et determinat ꝙ cōtractus valet licet contrahentes peccauerūt quia pena retractationis illius. c. non debꝫ

extendi. Et nō illā gl. ꝑpetuo q̄ vbi retractatio actꝰ inducitur a lege in penā ꝓfacientis tūc illa dispositio dicitur odiosa ⁊ penalis ⁊ ideo restringēda. Dico latius in.c.cognoscentes.s.de ꝓsti.vbi est bo.glo.in verbo dispendijs. Item nō ex illa glo.q̄ pena apposita in quasi ꝓtractu non dz extendi ad verū ꝓtractū. Naz in iudicio quasi ꝓtrahimus.l.inj.ff.de pecu.nō. Jo.an.in.c. pia.de excep.li.vj.⁊ tñ pena nullitatis iudicij.i.q̄si contractus nō extendit ad verū ꝓtractū. Uñ verus ꝓctus gestus in eccl̄ia tz vt ibi. Idez puto ecōtra vt pena apposita in ꝓtractu ꝓo nō habeat locū in q̄si ꝓctu eadez rōne ne fiat extensio pene ad cām nō oino ꝓsilez iuxta glo.nō.c.j.de tem.ordi.li.vj.

Additio. Et ß vltimū tenet bar.in.l.more.ff. de acq̄.here.⁊.l.apud iulianuz.ff.ex q̄.cau.in pos.ea.⁊ p ß dicit q̄ mulier pōt adire hereditatem nō obstante statuto q̄ cauet q̄ mulier non possit ꝓtrahere sine ꝓsensu duoꝝ ꝓsanguineoꝝ suoꝝ: q̄a ille qui adit hereditatē nō ꝓtrahit.vt in.d.l.apud iulianum.⁊ ꝝba statuti debēt intelligi ꝑprie q̄d no. No. q̄ non solū excoīcatus debet repelli a petitōnib⁹ suis et facit se indignū gra sedis aplice. vt in.c. cū parati.s.e. ꝙuertens iuris ordinē.⁊ ꝓtēnens canonum dispositionem vñ papa nolebat rndere sup ꝓsultatōnib⁹ suis isti archiepo q̄ violauerat debitū ordinē iuris.⁊ ꝓtempserat canonū dispositionē ꝓfirmando electōnes ī camera regis. Item nō in ꝝ.sane.q̄ ꝑsona nō solū excoīcatur ß etiā interdicit.ad ß.c.is cui. de sen. excō.li.vj. Item nō casum in q̄ iudex a quo iurisditionē suā exercet appellatione nō obstante.s.absoluendo excoīcatuz vnde aūt ß ꝓcedat.j.dicā latius. Op.ꝓtra tex.fortiter.videt q̄ nullo modo possit ꝓcedere ß.c. Aut enim iste fuerat excoīcatus ꝑ manifesta offensa siue contumacia.⁊ nō debebat absolui nisi prius ꝑstita satisfactione.⁊ insta est ꝑdictio aduersarij.vt in.c. solet. de sen. excom.li.vj.⁊.c.ex pte.de ꝝ.sig. Aut fuerat excoīcatus ꝑ offensa vel ꝓtumacia dubia.⁊ tunc appellatio ne absolueret est frustratoria q̄ satis est ß casu pōstare cautionem.vt in.d.c.ex pte.g̃ appellatio ista tanq̄ frustratoria nō debebat deuoluere cām ad superiorē.⁊ p ꝙsequens nō debebat iudex recipere cautionē de parēdo iuri coram iudice ad quē fuerat appellatū. Jo.ex expressis dictis doctoꝝ colligo ꝓpendiose duas lec. Prima vt intelligatur text.q̄ petebat absolutio a iudice a quo. Secunda q̄ petebat a iudice ad quē. Prima lec.subdiuidit in duas. Primo q̄n aduersarius tm̄ appellauit ne absolueret. Scōa q̄n excoīcatus prius appellauit.⁊.postea petijt absolutionē ⁊ aduersarius appellabat ne absolueret ⁊ sic ꝙcurrebat vtriusq̄ partis appellatio. Uenio ad primā lec.quō petebat absolutio a iudice a quo ⁊ aduersarius tm̄ appellabat: pe.⁊ abbas rndent ad ꝓtrarium q̄ hic non fuit appellatum ne absolueretur ß ex cā supuenienti. vñ ꝑpter affinitatem nouiter ꝓtractā inter iudicem ⁊ excoīcatum appellatio sua habuit deuoluere cāz. Hec solutio impugnatur per Jo.an.q̄ suspitio non est sufficiens cā appellādi ß recusādi tm̄.vt on in.c.accedens.vt.li.non ꝓtesta. Item dico q̄ ex alio corruit ista so.q̄ in tex. dicitur q̄ iste appellauit ne absolueret. Scōa so. ꝑm Hostiē. q̄ ex aliqua rōnabili causa iste appellauit.hec solutio penitus non euacuat ꝓtrariuz q̄ in lra dicit q̄ aduersarius appellauerat ne absolueret. Terciam solu. ponit Jo.an.vt ꝓcedat ꝑm antiq̄ iura ꝑm que appellatō nō expressa causa deuoluebat causam ad superiorē nō tamen impediebat absolutionē ꝑpter rōnem littere ne decederet in excoīcatione. Hec tercia pōt impugnari.q̄ lra dicit q̄ appellauerat ne absolueret.⁊ sic exprimebat cām frustratoriā contra ius.sed cā manifeste friuola etiam ꝑm antiqua iura non deuoluebat causā ad superiorem.vt nō.in.c. vt debitus. j. eo. Pono duas solutiōes. Prima q̄ licz a principio ꝑdixisset ne absolueret tñ postea appellauit simpliciter videns non ꝓficere ⁊ sic posset saluari solutio Jo.an. Pono scōaz meliorē q̄ hic ꝓtradicebat iste ne absolueret añ satisfactionem ꝓponēs forte offensam vel ꝓtumaciā manifestam ß ps ⁊ iudex ß negabāt ideo ille appellauit. Hec appellatio etiā ꝑm hodierna tempa est legitima.vt ī.c. solet.ideo habuit deuoluere cām ad superiorē. Et si diceres q̄re absoluit iudex a quo exq̄ appellatio ꝓña frōte est ltima. Rndeo q̄ vbi appellatō fuit interiecta nō exp̄ssa cā duplex fuit rō absoluendi. Una ne pendēte litigio iste decederet in excoīcatione vt in lra ß ꝓuidet pti aduerse recipiēdo cautionē. Scōa rō q̄ ista absolutio tendit in faciliorē exitum cāe appellationis.hanc sniam tz Fe.de senis ꝓsi.cxcviij. Nam iudex ad quem añ oīa ipm absolueret recepta cautōne.vt in.c.ꝑ tuas.j.de sen.excō.ß si expressit illā cām q̄ fuerat excoīcatus ꝑ manifesta cā tūc vnica est rō absoluendi ne decedat interim in excoīcatione q̄m absolutio non tendit ß casu in faciliorem exitum. Ideo preiudicat appellationi cum ob hoc fuisset appellatum ne absolueret. Ex his habes declaratam primā lec.⁊ habes casum in quo iudex a q̄ absolut post appellatōez rōnib⁹ predictis.

Uenio ad scōam lec.q̄ hz q̄ excoīcatus priꝰ appellauerat ab excoīcatione.⁊ nūc petebat absolutionez ⁊ aduersarius appellabat ne absolueret. Dic q̄ respctū appellatōnis aduersarij satis supra materia discussa ē sed respectu appellatōnis interposite ab excoīcato dicit Jnno.q̄ petendo absolutionē a iudice a quo tacite renunciauit appellatōni sue nisi fuerit ꝓtestatus q̄ non intendebat renunciare appellationi. de hoc vide quod plene dixi in.c.questioni.s. eo .dicit tm̄ Jnnocē. q̄ siue sit ordinarius siue delegatus siue detulit appellationi siue non pōt istum absoluere ß non reddit cām quare. Sed dic q̄ duplex possit esse ratio. si enim censetur renunciare appellationi tūc non hz dubiuz cum iurisditio integra reuertat ad eum in casib⁹ in quibus non renunciat. Dic q̄ ratio absoluendi ē duplex. prima ne pendente appellatōne iste decedat in excoīcatōne. Scōa q̄ tendit in faciliorem exitum cause appellationis. Nam hoc faceret iudex ad quem añ oīa.vt in c.ꝑ tuas.ꝑalleg.de sen.excom. Nibi tm̄ non placet dictum suum in delegato qui detulit appellatōni q̄ per delationē tota iurisditio est ab eo abdicata et translata in superiorē.vt in.c.cū appellatōnib⁹.eo.ti.li.vj. Nec tāta imminet necessitas vt dicamus nō iudicem posse absoluere ab excoīcatōe vt ē iste q̄ detulit appellatōni

Uenio ad terciā lec.q̄ ß petebat absolutio a iudice ad quē.⁊ hoc innuit,satis finis huius.c. dum dicit q̄ excoīcator ꝑdicebat.⁊ hoc casu dicit Hostiē.q̄ iudex ad quē pōt absoluere postq̄ examinauit cām partib⁹ p̃tib⁹ ⁊ non ante ꝑ.c.romana.§.pe.e.ti.li.vj.⁊ ita tenetur coīter.⁊ cū eo trāseunt doc. Sed aduerte q̄ hoc nō est verū in absolutōne q̄ fit cū cautione: q̄ añ oīa iudex ad quē talē absolutōez impartit.tex.est aptus in d.c.ꝑ tuas.sed sniam reuocare vel denūciare nullā nō pōt nisi priꝰ plene cognouerit de cā p̃tibus partibus: ⁊ ita loquit.§.pe.all.ꝑ hosti. Aliud ē absoluere cautōne recepta ⁊ aliud reuocare sniaz vel denūciaē cā nullā vt ipsemet Jo.an.dicit in nouella. Rō diuersitatis ē q̄ in absolutōe q̄ fit cautōe recepta nulli pti p̃iudicatur nec aliq̄d fit ī effectu q̄ sniaz excoīcatoris: ß q̄n vult reuocare tanq̄ iniustā seu denunciare nullā in ß p̃iudicat pti aduerse ⁊ tacite pnunciat excoīcatorem male processisse q̄d non debet posse facere nisi prius de merit⁹ appellationis cognouerit.et per hoc habes clarissime intellectum huius.c.⁊ multoꝝ iurū sup allatoꝝ. Unum tñ nō q̄ Jo.an.ß apte videt reuocare id q̄d dixi pr̄ eū in.c.questiōi.s.e.dicit em̄ primo q̄ iudex a quo potest absoluere ꝑ viā reuocatōnis.postea dicit hoc sibi non

placere q; p.ꝫ cessaret appellatio reuocādo grauamen
z sic nulla remanerz dubietas q; nō ꝑt āpl⁹ dici index
a quo cum cessat appellatio.ad hoc.c. si a iudice. e.ti.li.
vj. ¶ Supra visum est an z qñ index a q̄ vel ad quem
absoluere possit ab excoicatōe nūc quero dc.q.q̄tidia-
na nunq̄d iudex teneat citare ptem aduersaz ad actum
absolutionis: Doc.coiter q; sic cuz possit ptendere in-
teresse.forte em̄ expensas fecit q̄s ꝓsequi dz añ absolu
tionem dc sen.excō.c. venerabilibus. §. idem.li.vj. Vl
forte posset ptendere offensam manifestā ita q; añ ab-
solutionē debeat aduersarius satisfacere rōne q̄ sui in
teresse vocari debet.ar.c.inter q̄tuor. de ma.z obe.iij.q.
ij.c.omia. Sic cum reuocat missio in possessionem.vt
nō.in.c.qm̄ frequenter. §. in alijs.vt li.non ꝑte. dicunt
tm̄ doc.coiter ꝫ z in.c.j. de iudi. q; si de facto fiat absolu
tio ꝑte nō vocata tenet. Et idez tenet spe.in ti. de ꝓtu.
§. fi. ℣. ꝫ pone excoicatus. vide etiaz glo.in.c.excoica-
tos.xj.q.iij.q̄ videt limitare dicta doc.ꝫ vt ps sit vocā
da ad actum absolutōnis qñ iudex excoicauit ad instā
tiam ptis secus si excoicauit ex suo mero officio. z hoc
dictum satis mihi plz facit qđ in simili no. Bar.in.l.q̄.
ff. de eo qui in ius vo. ¶ Hz ꝫ pdicta adduco tex. no-
tabilem in.c.romana. §. snias.e.ti.li.vj. vbi dicit q; sen
tentia excoicatōnis vel interdicti nullatenus est reno-
canda ꝑte non vocata. Et p illum tex.arguit. Jo.an. ꝫ
opinionē pdictā vt non teneat absolutio ꝑte nō voca-
ta licz ꝫ nullā mentionē faciat de illo. §. nec etiā do.an.
ꝫ simpl'r transeūt cum pdictis. Hz reducendo ad con-
cordiā multa iura distinguo sic q; aut absolutio fit ab
ipso excoicatore siue superiore ꝓcurāte cuz eo ad actū
iurisditōnis circa excoicatum z tūc tenet absolutio ꝑte
nō vocata. tex.est maxime iuncta glo.in fi.in.c.cum ab
eccliaꝝ. de offi.ordi. Ratō huiꝰ est q; ista absolutio est
actus pnialis ideo ad sui essentiā nō exigit citationem.
Secūda rō q; sicut excoicatō sine citatōne lata tenet.vt
in.c.sacro. de sen.excō. z no.xj.q.iij.in summa.ita et ab
solutio tenere dz z fortius cum sit actus magis fauora
bilis. vide tex.cū glo.in.c. venerabilibꝫ. §. vbi añt. ꝺ sen
ten.ex.li.vj. vbi tradit regula generalis q; absolutō fa
cta a iudice suo q̄ctumcūq; iniusta tenet et non tradas
oblitioni illū tex.z in hoc casu intellige dicta doc. ꝫ et
in.c.j. Qñq; absolutio fit a iudice ad quē deuoluitur
iurisditio solum via appellatōnis. Exemplū in archie-
piscopo qui nō hz iurisditionē regulariter in subditos
suffraganei nisi p appellationē. vt in.c.pastoralis. ꝺ of.
ord.z hoc casu dic q; si nō est appellatū ad eū nō valz ab
solutio nisi recipiat appellationē ex ꝓbabili cā emissam
tūc em̄ absolutio facta ab eo tenet etiā ꝑte nō vocata:
licet sit iniusta q; hoc casu index est.z p ꝓns ꝓcedūt ra
tiones allegate in excoicatore. Ad hoc.c. per tuas.z qđ
ibi no. de sen.excō.z dictus. §. vbi añt. q̄ ꝓprie loquit ꝺ
iudice ad quē. Aut vult sniam excoicationis reuocare
tanq̄ iniustā vel eā denunciare nullā et non potest nisi
partibus vocatis.z si aliter faceret reuocatio vel decla
ratio non teneret.z hoc casu intelligo dictum. §. sentē-
tias.z Jo.an.ibi. Ratio est q; hoc casu est q̄si diffiniti
ne ꝓnunciare sup ipsa excoicatione z est actus iudicia-
lis nec ꝓpetit sibi ptās nisi prius examinauit causam.
¶ Et hec faciūt ad questionē quotidianam. Nūquid
absolutio a iuramento pstito sup aliquo ꝓtractu facta
ab eo ꝑte non vocata valeat in casibꝫ in quibus pars
debeat vocari: do.an.in.c. debitores. de iureiurā. tenet
q; sic arguendo per simile de absolutōne facta ab excō
municatōne ꝑte non vocata. Sed p predicta ego di-
stinguerem q; aut certū est iuramentū esse illicitū ex p-
te recipientiz z ꝓcedit dictū suū q; hoc casu clarum est
eē̄m esse iudicem suū in absoluēdo p id qđ no. Inn.in
d.c. debitores. sed vbi ꝓtract⁹ sup quo iuramentū fuit
prestitū in sui serie nullā iniquitatē ꝓtinet lz iniquitas
allegaret p ptem puto q; non teneat absolutio ꝑte nō
vocata q; regulariter eps nec etiā papa pōt absoluere
a licito iuramēto alteri prestito. vt no. Inno.in.c. cum
inter.p. de renū. z est glo.ordi.in.c. quāto. de iureiurā.
z ibi plene dixi. g̃ non est index in omnē euentum.et sic
anteq̄ ꝓstet iuramentū eē illicitū nō pōt absoluere.et
ꝓstare non pōt nisi ꝑte vocata. vt in.c.tum ex lris. de in
inte.resti.z in.l.fi. C. si p vim vel alio mō. vñ ꝓsupposi-
to q; iuramentū illicitū eēt receptū exq̄ tm̄ nō cōstat nō
tenet q̄cq̄d facit q; ignorat id qđ est fundamentuz sue
iurisditōnis. ad hoc.l. quero. ff. de eo q̄ ꝓtuto. vide no
tabilem theoricā bar.in.l. multū interest. ff. de ꝓdi. z de-
mon. z l. si finita. §. iulianus. ff. de dam. infec. hoc nota.
¶ Op. ꝫtex. in. §. sane. vbi dicit seu ꝓsupponit quem
posse excoicari p ꝓtumacia vel alia cā. Hoc em̄ videt
falsum cum ab hoie nunq̄ sit ferenda excoicatio nisi p
pter ꝓtumaciā. glo. est nobilis. xj. q. iij. nemo. vbi dicit
q; nunq̄ debz quis excoicari nisi qñ aliter corrigi non
pōt. Solutio doc. aliquid tāgunt hic sed nō clare. Vi
de Inno. in.c. ex ꝑte. el.j. j̄. de ℣. sig. in vltia col'. Dic ad
hoc clarius q; eo q; semp ꝓtumacia debet eē immedia-
ta cā excoicationis siue p̄cesserit delictum siue non de-
bet prius semp moneri vt satisfaciat de hac cōtumacia
immediata. intellige ꝓria qñ offensa seu delictuz est cā
excoicationis ꝫ non immediata. z de hac īmediata itel-
lige istum tex. z ꝓsimiles. Et addeunum nōbile dictuz
Inno. in.c. ex ꝑte. q; vbi p̄cessit ꝓtumacia etiā extraiu-
dicialis potest sequi excoicatio sine alia admonitiōe p
c. certum. xj. q. iij. Et vide latius in. d. c. ex ꝑte. ¶ Op.
ꝓtra text. ibi si maluerit aduersarius. videt em̄ q; non
ad appellatum ꝑtinet facultas eligendi iudicem coram
quo cā tractet. ij. q. vj. ad romanā. Jo. doc. vario mo-
do soluunt hoc sed tu dic vt no. in.c. cordi. e. ti. li. vj. in
glo. in ℣. petierit. ¶ Item op. q; §. de bis. videt eē su-
pfluus: q; idem dicit cū priori dic q; primus. §. loquit
cū appellat aduersarius iste cum appellat excoicator.
¶ In gl. j. in fi. p ꝫ hosti. infert q; si ꝑuilegiat⁹ excedat
pōt sibi iusticia denegari. Adducit. c. nup. §. fi. j̄. de de-
ci. sed si non excedat secus in.c. iij. de ꝑuile. in fi. decre.
z videt hoc mirabile dictuz. Sed intelligo hoc mō q̄n
ꝑuilegiat⁹ delinq̄t ꝫ subditū alicui⁹ iudicis z nō vult sa-
tisfacere vt postea sibi petēti iusticiā de alio subdito vl
de eodem possit iusticiā denegari p iudicem nisi pri⁹ sa
tisfaciat z eēt exquisitus modus ꝓcedendi ꝫ exemptos
ꝫ non credo ꝓcedere q̄n delictum ipsius nō eēt liquz
¶ In gl. ij. in fi. dic q; ꝫria ꝓcedūt in iudicijs scl'aribꝫ.
vt i.c. decet pall'. ꝫ iudicia eccliastica pñt i ecclia exerce
ri vt i.c. ꝓceptū all'atū i gl. ℣c ¶ In gl. in ℣ bo ꝫ debituz
ibi sine ꝓsilio z ꝓsensu capli i eo q; gl. exigit ꝓsensuz ca
pituli in ꝓfirmatōibꝫ electionū coiter dānat a doctori-
bus q; iura all'ata i gl. solū exigūt ꝓsiliū z n̄ ꝓsēsū z ma-
xima ē diuersitas inter ꝓsilium z ꝓsensum. vt in.c.j. ne
se. va. li. vj. z.c. cum in vteri. de elec. vbi dixi hodie q̄lis
exigat cāe cognitō in ꝓfirmatiōibꝫ electionū. dic vt est
hodie tex. in.c. fi. de elec. li. vj. ¶ In gl. in ℣ bo decedat
Nō ex hac glo. tres rōnes decidendi ad tex. q̄re absolu
tio pōt fieri a iudice a quo. ¶ Prima rō q; spāle est in
snia excoicationis q; ꝓpter piculū timet ne decedat
in excoicatione q; petm̄ quādoq; est cā accelerādi ter-
minos vite sic etiā z bonitas. z hoc ne mutetur intelle-
ctus bonorum. intellige tm̄ non semp hoc ꝓtingere sed
q̄nq;. nam si dictum glo. generaliter esset verū nullus hō
fere remaneret in mūdo. z vide ad intellectum glo. pul
chruz tex. in.c. si ex bono all'. ¶ Secūda rō decidendi q̄a
in bis q̄ nō capiūt dilatōez non admittitur appellatō
vtputa q; res est tpe pitura. multa exēpla patēt in l. fi.
ff. de appella. reci. nō tu canonista istaz glo. ¶ Tercia
rō ponit hic in ℣. preterea. q̄ est magis generalis q; ideo
pōt index a q̄ q; nil deperit aduersario p hāc absolutio
nē cum sibi cautum sit p receptionez cautōnis z excoi-
cato ꝓdest ne interim vitetur vel moriatur. ¶ Ex hac

tercia rõne nõ ꝙ iudex a q̃ põt oẽ id qđ tendit in facliorẽ exitum cãe appellatõnis. Et vide qđ plene dixi in.c.cũ teneam. ſ.e. ℔ tene menti hãc pticulã glo. iñcto tex. ¶ In glo. in ℣bo cautõne in fi. Nõ iſtã glo. ſemp erꝙ habes regulã ⁊ vnum caſum exceptũ a regula. Et hec eſt regula ꝙ abſolutio a q̃libet excoicatõne fiat cũ cautione iuratoria. i. ꝙ abſoluend⁹ iuret ſtare mandatis eccl'ie ſup illa excoicatione. Caſus excepꝰ eſt ille cũ fuit excoicatus qⁱ noluit parere iuri. i. cũ excoicatõ fuit lata ꝑ ꝓtumacia iudiciali. Et licꝫ doc. ℔ ſimpl'r tranſeant tñ pleni⁹ diſtinguũt hãc materiã i. c. ex pte. j. infra de ℣. ſig. vbi vide. ℈ qđ ad caſum nõ exceptum puto glo. optime loqui. ℣ Primo cuꝫ ℔ verſet' intereſſe ptis ⁊ habeat vim cuiuſdaꝫ miſſionis vt in. c. qm̃ freq̃nter. in fi. vt li. nõ ꝓte. ſic miſſio nõ reuocat' niſi p̃ſtita cautõne fideiuſſoria vel pignoratitia, vt in aũ. ci. q̃ iurat. C. de bo. au. iudi. poſſi. ⁊ i. c. j. infra de ſeq̃ſ. ℣ Ita nec excoicatio dꝫ relaxari niſi tali cautõne p̃ſtita. ℣ Item cautio iudicio ſiſti eſt p̃toria. l. j. ff. de p̃to. ſti. Et regulariꝫ oẽs cautões p̃torie debent eſſe ſufficientes vt in dicta. l. j. ¶ Reſpectu regule nota dictũ pulchrũ ꝙ vbicunq; timetur ne abſoluendus veniat ꝯ iuramentũ nõ ſufficiat iuratoria cautio. ita coiter notant doc. in. c. fi. de reſtit. ſpo. ⁊ in. c. ad reprimendã. de offi. ordi. Adde ad predicta. c. j. de do. ⁊ ꝓtu. li. vj. ⁊ facit glo. in. c. queſtõni. ⁊ qđ ibi dixi. ſ.e.

Reprehenſibilis. ℣ Prelat⁹ ſubditũ ſuſpendere vel excoicare nõ dꝫ niſi monitõe p̃miſſa nec ſubditus ꝓtra diſciplinã eccl'iaſticã appellare maxime ſi eſt religioſus hoc primo. ℣ Index a q̃ p̃figit terminum appellanti ad appellatõez p̃ſequendã infra quez ſi nõ p̃ſequitur index a quo reaſſumit iuriſditõnem hoc ſecundo. ℣ Appellãs ℣o nõ p̃ſequens appellationẽ ſuam cõdẽnat' in expenſis appellato p̃ſeq̃nti hoc tercio. Et q̃nq; ſi' dicta tex. ſcđm ibi nec ſubiecta. terciũ ibi ſi℣o. quartũ ibi ſi aũt. q̃ntũ ibi p̃cipue. ¶ Nota ꝑ vnã regulam generalẽ ꝙ ſnia excoicationis vel ſuſpenſiõis nunq̃ eſt ferenda ab hoie niſi canonica admonitõe p̃miſſa et ſic elicit' illud ꝙ excoicatio nunq̃ eſt ferẽda ab hoie niſi ꝑ ꝓtumacia ſiue in nõ parendo i iudicio ſiue in nõ ſatiſfaciendo. xj. q. iij. eſi. vbi gl. ℣ Hodie adde qđ hr̃ in c. j. de ſen. ex. li. vj. vbi idez diſponit' de interdicto eccl'iaſtico ⁊ dꝫ in ſcriptis ferri vt ibi. ℈ limita p̃dicta ⁊ tex. ℔ vnũ pegrinũ dictũ Inno. qđ nõ ſolet coiter allegari in. c. j. de exceſ. p̃la. vt reſpectu ſuſpenſionis ꝓcedat iſte tex. requirens monitõnem qñ ſuſpenſio ferꝛ ꝓpter ꝓtumaciã. ſecus ſi i penã delicti qⁱ tũc fruſtra fierꝫ monitio cũ oꝫ eum luere penã delicti ꝓmiſſi. nam ſuſpenſio ſepe fit ꝓpter delictuꝫ. vt i. c. tam lr̃is. ſ. de teſti. v. g. iij. in loco. ſecꝰ in excoicatõne qⁱ illa nunq̃ ferꝛ ab hoie ꝓpt' delictũ ⁊ q̃cito vult ſatiſfacere illico debet relaxari. xj. q. iij. nemo. ⁊ c. illud. Et idez ꝙ non requiratur ℔ caſu monitio tenuit Inn. in. c. ad hec qm̃. j. eo. vbi dixit ꝙ excoicatio interdictũ ⁊ ſuſpẽſio equiparant' in multis ⁊ p̃ſertim in hoc vt debeat ꝓcedere monitio niſi quando ſuſpenſio fieret in penã delicti. ℣ Hoſti. tñ ibi hoc approbat reſpectu ſuſpenſionis fiende a canone. ſecus ſi a iudice qⁱ tũc req̃rit' monitio ſm eũ allegat. c. ſicut. de coha. cle. ⁊ mu. ℣ Vibi placꝫ indiſtincte dictũ Inno. et ꝑ eo vr̃ tex. in. d. c. tam lr̃is. de teſti. vbi papa ſine monitione impoſuit penam ſuſpenſionis. ℊ ⁊ alq; hoc facere p̃nt de re iudi. in cauſis. Ad idem allego. c. romana. ℣. ℔ nec in ſpẽ de ſen. ex. li. vj. vbi licꝫ pr⁹ dixiſſet de ſuſpẽſione excoicatõe ⁊ interdicto poſtea tñ dũ tractauit ꝺ offenſis ſeu culpis p̃teritis vel p̃ntib⁹ ſolũ. ꝓhibet excoicatõez ferri ſine monitõne q̃ſi ſecus ſenſerit de interdicto vel ſuſpenſione qđ no. ⁊ ꝙ reſpectu monitionis p̃mittende eq̃parent' iſte ſnie regulariter vide bo. tex. in c. ſtatutũ. de ſen. excom. li. vj.

Additõ. Et nõ ex illo dicto Inno. iudicẽ poſſe in penã delicti ſuſpendẽ clericũ ab officijs diuinis. ¶ Scđo nõ principal'r ꝙ vbicũq; ius fulminat excoicatõez ꝓpter delictũ tũc index põt delinquentem excoicare ſine alia admonitõne. ⁊ eſt tex. apertus ſm lec. abbatis quez neſcio alibi. et ꝓpter ℔ dixit ſe excuſaſſe quendã abbatẽ q̃ excoicauerat monachũ ſuum ſine monitõne q̃ exiuerat claſtrũ ſine licentia. ⁊ repertũ fuit ſtatutũ in monaſterio ꝙ ob hãc cãm fulminabat excoicatõez ipſo facto. ¶ Ex hac lec. nota vnũ ſingulare in quo habes excoicationez poſſe ferri ſine aliq̃ admonitione qñ ius excoicat ꝓpter illud delictũ q̃ſi nil noui videat facere iſte index. ¶ Dꝫ ex ℔ nota aliꝺ mirabilius ꝙ excoicatũ a iure ꝑ certo delicto põt ſuperiorꝫ iterũ excoicare ꝑ eodẽ delicto aliter non iterato nec ꝓtumacia al'r de nouo ꝓtracta. vt ℔ clare colligit' intelligendo illã dictõez niſi poſitaꝫ in tex. ꝓpie. Facit iſte tex. ꝙ index põt alterare ⁊ augere penã a iure determinatã ꝑ certo delicto. ⁊ vr̃ tex. in. l. quid ℊ. ℣. pena grauior. ff. de his q̃ no. infa. vbi bar. hoc tenet exp̃ſſe ex certa cã. facit. l. aut facta. ℣. fi. ff. de penis. ⁊ ꝑ hec dicta iuris ciuilis defendo hãc lec. abba. Hoſti. intellexit iſtuꝫ tex. qñ index vult denũciare excoicatũ a iure vt nõ req̃ratur monitio ſi factũ eſt notoriũ. ¶ No. br̃ ſuã lect. q̃ eſt vera in ſe. dixi lati⁹ in. c. puenit. ſ.e. lect. abba. magis ꝓuenit lr̃e. ¶ Quid aũt oper'tũc ſcđa excoicatio: vide bonã glo. in. c. ita quorũdam. de iude ¶ No. tercio ꝙ appellatio interpoſita ꝯ diſciplinã eccl'iaſticaꝫ. i. ꝯ ſtatuta eccl'iaſtica nõ valet. Idem ſi religioſus appellat a pena infligenda ſm regulã ſuam vel ſm ſtatuta hominis. nã illa ſũt eis leges ad ℔. c. ad nr̃aꝫ. ſ.e. ¶ Quarto nota ar. opti. ꝙ nõ p̃ſequẽs appellatõnez ſuã lꝫ fuerit fruſtratoria non punit' pena extrinſeca de iure canonico ℔ fit ꝓdemnatio expenſar̃. vide qđ dixi in. c. ij. ℣. eo. ⁊ in. c. cum parati. ¶ Ultimo no. ℔ ar. ꝙ abbas nõ punit ſubditũ ſuũ ſine ꝓſenſu capl'i ſui. ℔ tñ coiter reprobatur qⁱ ſolus abbas hꝫ ptãtem in ſolidũ circa monachos. vt in. c. ad nr̃am. ſ.e. plene not. Jo. an. in. c. ioannes. de regu. vide tex. bonũ in. c. nll'a. xvij. q. ij. Ad iſtũ tex. r̃ndet' ꝙ nõ loquit' de pena inferenda a ꝑlato ⁊ capitulo ℔ de pena inferenda a ꝑlato ſtatuta ꝑ ꝑlatuꝫ et capitulũ qⁱ ſepe vltra regulã religioſi faciũt ſibi ſtatuta. vt in. c. ad nr̃am. ſ.e. ¶ No. ſm hãc ſolutõez ꝙ etiã illã penã ſtatutã cõi ꝓſenſu ſolus abbas infligit. ¶ Reperio aliũ intellectũ ad iſtũ tex. in loco extraneo videlꝫ in. c. j. de ſen. ex. li. vj. ꝑ Jo. an. poſt alios vt ꝓcedat iſta lr̃a qñ ꝑlatus eſt nimis ſeuerus in corrigẽdo ⁊ tũc adhibeat capitulũ ꝓſenſum. ℔ certe hoc eſt diuinare ad iſtũ tex. licꝫ ſit equũ nullibi tñ de iure ꝓbat'. nã ꝓmptũ eſt remediũ ꝯ ꝑlatos ſeueros. ſ. ꝑ appellationẽ. nã ℔ ſoluꝫ tollit appellationẽ ꝯ regule diſciplinã. ſecus aũt ſi punit ꝑlatus religioſum iniuſte ⁊ ꝓtra regulã qⁱ tũc bene põt ab eo appellari ad ſuperiorem. vt in. c. ad nr̃am. ⁊ ibi dixi. ſ.e. ⁊ ſatis ꝓbat' ℔ a ꝓuo. ¶ In glo. j. ibi trina vel vna pemptoria ꝑ oẽm⁹ ⁊ vide practicã in. c. ꝓſtitutõnem. de ſen. exc. li. vj. in fine vbi ponit' ꝓprie q̃lis dꝫ eſſe monitio q̃ debet p̃cedere. ⁊ vide bo. glo. q̃ ponit diuerſas formas citandi in notorio vbi res rapta eẽt p̃ns ſufficit vnica monitio. vide ꝑ Archidi. xxiij. q. iij. de illicita ꝑ doc. in. c. dilecto. de ſen. ex. li. vj. ¶ In cadez ubi de canonica admonitõne. melius dixiſſet glo. de euangelica monitione. nam. c. nouit. alle. in glo. nõ tractauit de canonica admonitiõe ℔ de euangelica. ¶ In glo. ij. ibi tenet tñ. no. glo. ex q̃ habes ꝙ excoicatio ſine admonitione lata tꝫ. ⁊ idem no. glo. xj. q. iij. in ſumma. ij. q. j. in ſumma. ꝓbat' in. c. ſacro. de ſen. er. qđ ꝓcedit etiã i delegato. vt no. Jnno. in. c. illud. de cle. ex. mi. ⁊ in. c. prudentiã. de offi. dele. vide gl. i. c. ſacro p̃alt'. ⁊ inc̃ptuꝫ glo. excipit ℔ duos caſus. dic ꝙ illi caſus nõ recte excipiuntur a regla qⁱ nõ loq̃t' qñ monitio p̃ceſſit ℔ vide vnuꝫ

casum vere exceptū in.c.statuimus.de sen.exc.li.vj.vbi nō tz excoīcatio lata in ptīcipantes cū excoīcato monitione nō pmissa 7 ille tex.optime ꝓbat sñiam tenere in alijs casib⁹ arguēdo p locū a spāli.et illud.c.statuimus. ē restringēdū ꝓut ibi nō.p abbatē 7 Jo.an.sic intellige glo.in.v.c.sacro.q̄ vī sibi ꝓriari ß optie loquit distinguēdo ꝑm ꝓdicta. ¶ Jn gl.in ℞bo siq̄d ꝓpriū ibi.j.eo. nicolao vbi ß expediet lati⁹.7 in.c.sepe.j.e.ti. ¶ Sed circa ß 7 circa tex.ouit dubiū q̄s faciet istā ꝓdēnatōez expensaꝝ vide Fe.ꝓsi.cxxxj.7 vera ꝓclusio est ß q̄ si iudex ad quē ꝓnūciabit male appellatum indubie faciet ꝓdēnatōez expēsaꝝ.c.vt debit⁹.j.e. Si ℞o plene ñ cognouit ß ꝓnūciauit appellatōez eē desertā et se nō esse iudicē ꝓpetentē idē est dicendū q̄ exq̄ fuit iudex in cognoscendo an sua eēt iurisditio.ē etiā iudex in accessorio vt ꝓdēnet temere litigantē in expēsis. vide tex.notabilez in cle.j.de rescrip. Vide bo.glo.in.c.vlti.eo.ti. Si ℞o iudex ad quē nunq̄ fuit adit⁹ ß iudex a q̄ reassū pst iurisditōez deserta appellatōne tūc ipe faciet hanc ꝓdēnatoriā 7 aget ad istas expēsas nō solū officio iudicis ß ꝓditōne hui⁹ decreta.7 ß vltimū vī ꝓbare iste tex. ¶ Jn fi.glo.no.glo.ex qua habes q̄ vbi id q̄ d ē solnendum ē pena respectu ei⁹ q̄ dz soluere ß respectu illi⁹ cui dz solui ē interesse tūc ꝓpter inopiā debentis soluere fit ꝓdēnatio in penā corꝑalem.vt ß iūcta glo.ꝓbat in.c. finē.s.de vo.7 ꝓtu.vide hosti.in.c.fi.de rescri. ¶ Sed circa p̄dicta 7 tex.dubitat q̄s dicat nō hīe ꝓpriū vt sic euitet ꝓdēnatōez expensaꝝ. Doc.ponūt exemplū in religiosis.xij.q.j.nō dicat. Jtez in illis q̄ ex toto sūt impotentes ad soluendū.sec⁹ dicūt in clerico bñte bñficium licet nō bēat p̄imoniū.dicūt em ß casu 7 principaliter hosti.q̄ ꝓdēnabit 7 satisfaciet de redditib⁹ bñficij dūmodo eccl̄ia enormiter ledat.all̄at.c.puenit. d fide iusso.nec dz ꝑm cūbrī rō ꝓfusionis 7 inopie ipsi⁹ delinquentis.q̄si velit dicere q̄ nō dimittet sibi vñ viuat sed simplr dz satisfieri ꝓut ß dicit.all̄at sile in eꝓo vasallo ꝓmittente felloniā.i.delictū ꝓ dñm feudi. Nā prinatur in vita sua illo feudo q̄d ē de mēsa ipsi⁹.vt j.c. si clericus vel epūs de ca.cor.in li.feu.hanc opi. sequit vo.an. quicq̄d senserit archi.in.c.statutū.de rescript.li.vj. Et vī seq̄ vo.an.distinctōez glo.in.c.pñti.de offi.or.li. vj. vbi glo.distinguit an et qñ clerici faciāt fruct⁹ suos q̄si de illis q̄s facit suos teneat satisfacere ꝓut hic dī.secus de his q̄s nō facit suos.7 in veritate voluit hosti.lz ß ñ declaret.latius ponit in.v.c.puenit. Attēde q̄ veritas hui⁹ q̄onis dependet ab alia. Nunq̄d clerici faciūt fruct⁹ bñficior⁹ suos vt possint disponere ad libitum 7 testari. Ego semp tenui ꝓriam sñiam seq̄ndo archi.in loco p̄all̄.7 Jo.de lig.ī de.gr̄e.de rescri.dicā ī.v.c.puenit.vide bonū tex.iūcta glo.in.l.nō est ignotū.C.de admi.tu.vbi si tutor instituit litē calūnioſam tenet solvere expensas de suo 7 nō de bonis pupilli lz egerit nomine pupilli. Jtem dicit glo.sin.in ꝑlato quaz tenebis sp̄menti q̄ saltem nemo poterit illā negare qñ est talis ꝑlatus q̄ nō facit fructus suos vt epūs vel ali⁹ ꝑlat⁹ religiosus 7 sīles. Aduerte tñ q̄ vult plus illa glo. vt non solum ꝓdemnet etiā qñ instituit litē calūnioſaz nōie ꝓprio ß etiā si nōie eccl̄ie sue. Et ꝓclude lati⁹ 7 clari⁹ p̄dicta sic.q̄ aut clerici ꝓdēnant in expensis in cā ꝓpria aut in cā quā agitaret nōie eccl̄e. Primo casu indubie mandat execut̄oni in bonis p̄imonialib⁹ siqua habēt: vt hic.7 facit.c.de multa.de p̄ben.iūcta glo.in ℞bo de suis. Si ℞o hñt bona p̄imonialia ß bñficia sic tunc respectu eor⁹ reddituū q̄ debent ꝓuerti in vtilitatē eccl̄ie nō dz executio fieri p regulā delictū ꝑsone de re.iur. li.vj.7 sensit hosti.ß. Dz respectu illor⁹ reddituū q̄ debent ꝓuerti in vtilitatē ꝑsone ipsor⁹ clericor⁹ est dubium 7 tenendo opinionē quā supra tenui credo etiā q̄ ad tales redditus nō debent man⁹ extendi.7 rō q̄ eccl̄ia tenet clericos alere ad sui decorem nec tenetur suas ꝓdemnationes soluere. Vñ si clericus nō venit alend⁹ nō tenet eccl̄ia in aliq̄ ꝓtribuere. Debet em clericus participare de bonis eccl̄ie q̄tenus indiget ad necessitatem sui victꝰ 7 nō alr. vt in.c.epūs.x.q.vj.7 xij.q.j.§.fi. cum.c. sequē.7 vide de ß q̄d dixi in.c.olim.vj.de resti.spo. et in v.c.puenit.de fideiuss.sed attenta ꝓsuetudine generali ꝑm quā clerici ꝑsonaliter bñficiati faciūt fructus suos iurta distinctionem glo.dicti.c.pñti.posset admitti opi. Hosti. dūmodo clerici nō mendicarēt q: ß redundaret in obꝓbriū eccl̄ie.xciij.di.diaconi.7 sic indirecte puniret eccl̄ia q̄d fieri nō debet.ar.regule delictuz ꝑalle. Aut clerici litigarūt nōie eccl̄ie 7 tūc aut collegialiter 7 mandat execut̄oni in bonis eccl̄ie q: delictū prelati coīcato ꝓsilio capli nocet eccl̄ie ꝑsertim in iudicio saltem in hac ꝓdēnatōne.p q̄ allego casuz ꝑn.c.j.d vo. 7 ꝓtu.vbi hoc ꝓbat etiā in religiosis.facit q̄d le.7 not. in.c.ij.de ordi.cogni.7 in dicta regula delictū. Aut litigauit solus ꝑlatus 7 tūc ipse dz ꝓdēnari in expensis de suo.vt est tex.iūcta glo.notabili in.v.l.nō est ignotum. C.de admi.tu. Nō em videt sibi mandatū vt cām iniustam ꝓmoueat vt .l.si ꝓcu.ff.de ꝓdi.inde. Et idē est in oī administratore generali agitante seu litigante sine iusta cā vt ibi notāter dicit bar. Si ℞o ꝑlatus nō habet vnd̄ de suo soluat satis potest dici quod dixi in ꝓximo membro.

Additio sc̄da. Et ß sufficiāt q̄ ad hūc articulū q̄ nō diligēter 7 tene semp menti q: sunt vtilia dicta. Nico.abbas.

Hoc. Judex a q̄ nō obstante appellatōne cognoscit de cā si appellās nō ꝓsequit hoc ꝓximo. Judex vt suspectus recusatus pōt alteri cām ꝓmittere.hoc sc̄do ꝑm vnū ītellectū de hoc tū vltimo dic vt plene dicā in.c.cū spāli.j.e.dico plenissime ī repetitōe.c.siq̄s ꝓ clericū.de fo.ꝓpe. duos sc̄a sc̄dm ibi aut si. ¶ Nō p ibi fas tibi sit q̄ indici a q̄ nō imponit necessitas p̄figendi terminū ad appellandū. Est g̃ in facultate sua vtrū velit p̄figere talē terminū vel eū relinq̄re dispositōni iuris cōis.hoc ꝓbat illud ℞bū fas.nō ei importat necessitatē sic nec verbū pōt.l.sepe.7.l.gnāl'r.ff.de offi.p̄si.7.c.ꝓsuluit.de of. dele.7 ß tenet hosti.ß.7 in ß tene mēti istū tex. Non ergo iudex granat ꝓtem p̄figendo vel nō p̄figēdo cū sit in mera facultate sua.puto tñ q̄ vbi esset suspitō appellatōnis frustratorie q̄ iudex peccaret nō p̄figēdo t'minum q: dz obuiare malicijs hominū q̄ qñq̄ appellant vt differāt litē ꝑ annū vel biennū.allego tex.j.c. ꝓrio in ℞bo mādam⁹.facit.c.puenit.s.e ¶ Sc̄do nō in ver. aut si.q̄ si iudex recusat⁹ nō vult ꝓtendē de iustia recusatōis nō deuenit ad electōez arbitror⁹ ß pōt ipse ptes ꝓpellere vt iudicez eligāt cui ipe ꝓmittet vices suas et iste ēvn⁹ intellect⁹ hui⁹ lr̄e.pōt sc̄do intelligi q̄ debent ptes eligē iudicē.i.arbitrū q̄ dirimat q̄onez suspitōnis ß de ß dicendū ē vt dicā in.v.c.cū spāli.j.e.ti.

Deuenit Casus. Si canonic⁹ ad residentiā monit⁹ appellat statuitur sibi termin⁹ ad appellatōz ꝓsequēndā 7 interim deseruiet bñficio p vicariū de fructib⁹ bñficij sustētandū.7 si appellatōez nō ꝓsequit vel residētiaz nō facit ꝓuat p̄bēda. Jn p̄ ponit decisa ꝓsultatio.sc̄do nōsio. ibi cū aūt.q̄ tria facit q̄ p se patēt. ¶ Nota p canonicum posse ꝓpelli ad residētiam faciēdam in eccl̄ia 7 ad deseruiēdū ꝑsonal'r eccl̄ie vbi dz p̄bēdam. ¶ Et ex ß 7 ex tex.infero q̄ de iure cōi nō pōt etiā canonic⁹ p aliū deseruire. ad hoc.c.ꝓquerēte.j.de cle.non resi. Nunquid valeat ꝓsuetudo in oppositū: dic vt plene nō.in c.cū oīs.s.de ꝓsti.7 maxime vertit dubiū. Nūq̄d valeat ꝓsuetudo vt etiam p aliū non teneat deseruire: plene dico in repetitōe.§.qui ℞o in.c.extirpande v̄ p̄bē. ¶ Sc̄do nota ad faciendā residentiā in bñficio nō requirit necessario citatō iudicialis ß sufficit monitō ex-

trā iudicialis nec etiā requirit ſnīa priuata ꝯ nolentez
residere ꝙ ſufficit ſpoliatio facti. facit tex. in. c. ex tue, ꝺ
cle. nō re. ⁊ ita ꝓſuluit Oldra. ꝑ multa iura. dicā lati⁹ in
ꝺ. c. ex tue. ¶ Tercio nō q̄ a p̄cepto ſeu a monitōe ex-
iudiciali pōt appellari ſi ex tali p̄cepto ꝑs ledit. ¶ Itez
nota ibi mādam⁹. q̄ ſi p̄ſumptio malicie ē ꝯ appellantē
ꝺz iudex ſibi p̄figē t̄minū ad appellationē p̄ſeq̄ndaz
ad hoc allegani iſtum tex. ſ. c. pri. ¶ Ultimo nota ca-
ſum in q̄ in bñficio ponit vicari⁹ tꝑalis. vtrū añt licitū
ſit clerico ꝓſtituere talē vicariū tꝑalem ſine aucte ſupi
oris: vide tex. c. cū ex eo. de elec. li. vj. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. po-
teſt etiā colligi ex tex. q̄ valet appellatio interpoſita ꝑ
clericū ne ꝓſonal̄r teneat reſidere in bñficio ſuo. qō in
tellige ſi p̄tendit iuſtā cām nō reſidēdi ⁊ ſic pōt ſolui ꝯ
rium de. c. relatū. j. de cle. nō reſi. vbi talis appellatio nō
admittit. nam ibi bñficiū erat curatū ⁊ p̄miſerat reſi-
dere. ⁊ nulla cā legitima allegabat in ꝯriū. ¶ In gl. ij.
ibi admittit ꝫ fruſtratoria appellatio. ¶ Bl. ſentit q̄ ad-
mittebat olim fruſtratoria appellatio qō ꝓfecto nō eſt
verū ſi ꝓſtabat eā eſſe fruſtratoriā. vt in. c. ad nr̄az. ⁊ in
c. ſuggeſtū. ſ. e. ⁊ in. c. ꝓſuluit. j. e. ꝫ bn̄ admittebat oli
appellatio añ ſnīaz nō exp̄ſſa cā q̄ ꝑ ſcipāz erat fruſtra
toria. Nec ob. iſte tex. q: ꝫ nō p̄ſupponit q̄ illa appel-
latio eēt fruſtratoria ꝫ p̄ſumebat. et hoc ideo q: p̄ma
fronte erat ꝓtra diſpōnem iur̄ cum de iure cōi teneret
tur reſidere in bñficio. ꝫ q: illud ius cōe hz multas ex-
ceptōes. vt in glo. j. iō olim admittebat iſta appellatio
cā nō exp̄ſſa. q: poterat verificari in caſibus exceptis.
Hodie añt neceſſe eſt exp̄mere cām rōnabilez. vt in. c.
vt debit⁹. allegato in glo. Abbas tñ nititr̄ ſaluare hoc. c.
etiā ꝑm iura hodierna q: cū iſtud p̄ceptū de reſidendo
hēat vim diffinitiue nō erat op⁹ exp̄mere cām in appel-
latione nec in mera diffinitiua. vt in. l. ij. ff. e. ¶ Nō bn̄
hoc dictū abba. ſentit em̄ q̄ interlocutoria hois habēs
vim diffinitiue regulat ꝑm nām diffinitiue. Idez ſen-
tit ſpe. e. ti. §. in q̄b. ꝛ. ꝫ nunq̄d Jo. an. vī velle diſtin-
guere vtrū talis interlocutoria ꝓferat li. ꝓteſta. vl̄ añ
ꝑ nōta in. c. dudū el. ij. §. de elec. q̄ſi velit dicere q̄ ſi fer
tur li. ꝓte. regulat ꝑm māz diffinitiue. ſi añ ꝑm naturā
interlocutorie. forte fuit ipſe mot⁹ hac rōne q: añ litem
ꝓteſtatā nō pōt ferri diffinitiua q̄tumcūq̄ ꝑ ꝓfeſſiōez
liqueat de cā ꝫ fit quoddaz p̄ceptū de ſolnēdo. nec dat
tantū tp̄s ad ſoluendū ſic dat ꝺēnat̄ ꝑ ſnīaz no. i. ꝺ.
c. dudū. ij. q. j. nos in quenḡ. Bar. in. l. nō fatet. ff. ꝺ cō
feſ. vī velle q̄ vbicūq̄ fit p̄ceptū cā plene non cognita
nunq̄ hz vim diffinitiue. vide glo. notabilez q̄ ꝫ ſentit
iūcto tex. in. c. ex ꝓte. el. j. j. de ꝛ. ſig. Dñi de rota, decis
lxxj. vident diſtinguere vt q̄ ad effectū reuocādi ſor-
tiatur naturā interlocutorie. vñ dicūt q̄ ſi iudex p̄nū-
cianit appellatōez eſſe deſertā pōt illā ſnīam interlocu
toriā reuocare licet hēat vim diffinitiue. ſentiūt tñ ꝫ p
cedere ſi fuerit appellatū. ꝫ q̄ ad effectū cle. appellanti
eo. ti. ⁊ c. vt debit⁹. j. e. dicūt q̄ hñt vim diffinitiue. ⁊ ſic
in ꝫ ſentiūt cum abbate. vide ꝑ archi. ⁊ Jo. mo. in. c. cu
pientes. de elec. li. vj. vbi ſentiūt eā hīe vim interlocuto
rie. ⁊ in ꝫ multe ſunt diuerſitates. vide ꝑ Bar. in. l. qō
iuſſit. ff. de re iudi. in fi. ⁊ in. l. tricia. ff. de accu. Ego in ꝫ
articulo ad has opiniones ꝓcordādas ponerē hāc cō-
cluſionē q̄ interlocutoria hois habens vim diffinitiue
non regulat ex toto vt diffinitiua nec vt interlocuto-
ria ꝫ trahit q̄nq̄z ad naturā interlocutorie q̄nq̄z ad na-
turā diffinitiue ꝑm q̄ magis ꝑticipat de diffinitiua vel
interlocutoria. Hec interlocutoria hois hñs vim dif-
finitiue eſt quoddā medium inter pure diffinitiuam ⁊
pure interlocutoriā. nō ei eſt pure diffinitiua q: nō im-
ponit finē toti cauſe. nō eſt pure interlocutoria: q: nō
ſpectat aliā ſnīam diffinitiuā poſt ſe. exemplum q̄n iu-
dex p̄nūciat ſe non iudicem ꝓpetentē vel nō ee reſpon
dendū libello tanq̄ inepto. vide glo. in cle. j. de ſeq̄ſtr.
ſi ergo hec ſnīa tenet quoddaz medium debet trahi ad
naturam alterius extremoꝝ ꝑm q̄ magis ꝑticipat cum
illo extremo. Similiter in hermaphrodito. iiij. q. ij. her
maphroditus. l. queritr̄. ff. de ſta. ho. Hīle etiā de tacen
te q̄ tz mediū inter ꝯdicere ⁊ ꝓſetire. vñ q̄nq̄z habet ꝑ
ꝓſentiente q̄nq̄z ꝑ ꝯdicente ꝑm q̄ magis ꝑticipat cum
natura alterius extremoꝝ. vt plene nō. maxime ꝑ Dy.
in regula is q̄ tacet de re. iur. li. vj. dixi in. c. nōne. de p̄ſ
umpt̄. Et ideo bon⁹ iudex habebit diſcurſē ꝑ ſingu-
los actus. ⁊ cā exempli vt intelligant̄ p̄cedentia diſcur
ramus ꝑ tres act⁹. nam al̄r appellat̄ a diffinitiua aliter
ab interlocutoria cū alia ſolēnitate fert̄ diffinitiua cuz
alia interlocutoria. Interlocutoria pōt ꝑ iudicē reuo-
cari diffinitiua nō. ¶ Nūc eſt dubiuz qual̄r regulabi-
tur interlocutoria hns vim diffinitiue: Dico ei ꝑm cō
cluſionē p̄miſſam attingēdo primū actū q̄ ſi interlocu-
toria eſt talis q̄ finit iuriſditōez iudicis ſiue officiū ſuū
in illa cā debet appellari tanq̄ a diffinitiua. puta ſi p̄-
nūciauit ſe iudicē non ꝓpetentē iuxta nōta in. c. ſignifi
cantibz. de offi. dele. ⁊ in añ. habita. ne fi. ꝑ pa. C. vbi ꝑ
glo. Nam ꝑ ꝫ caſu ceſſat rō q̄re ius voluit cām exp̄ri-
mi in appellatōne ab interlocutoria. vt. ſ. debit⁹ honoꝝ
deferat iudici. Nam exq̄ pōt ꝓſequi iuſticiā coram iudi-
ce non debet ab eo recedere ꝑ appellatōez niſi exp̄reſſa
rōnali cā vt in. ꝺ. c. vt debit⁹. Ꝯz ꝑm exemplū p̄miſſuz
nulla iniuria fit iudici cum p̄nūciauit ſe nō iudicē ꝙ de
betitrabi ad naturā diffinitiue. ꝫ ſi ē talis interlocuto-
ria q̄ nō finit officiū iudicis ita q̄ poſſuz ab eo iuſticiam
ꝓſeq̄ tūc ꝺz regulari tanq̄ interlocutoria. q: magis tra-
hitur ad naturā interlocutorie rōne p̄dicta. Exemplū
ſi iudex p̄nūciauit nō eſſe rn̄dēdū libello tanq̄ inepto
nam exp̄imēdo cām rōnalem coram eo pōt ipſe mutare
ſnīam ſuā. vt in. ꝺ. c. cū ceſſante. idē ꝑ oia dic q̄ ad ſecū
dum actū. nam ſi iſta q̄ſi diffinitiua hz oēm effectū diff
finitiue ſeruabit̄ ſolēnitas q̄ in diffinitiua ſeruanda eſt
alſ ſecus ¶ Quo ad tercīū actū. ſ. reuocatōnis dicam
plene in. c. cū ceſſante. j. e. vbi melius cadit. ⁊ ꝑ hec opi-
niones ꝯrie p̄nt ad ꝓcordiā reduci. ¶ In glo. in verbo
aſſignes in fi. Ex hac glo. collige duas rōnes q̄re pēdē-
te appellatōne fit hic illa innouatio prima eſt ſpālis. ſ. ā
fauorē eccl̄ie ⁊ cult⁹ diuini. ſcda eſt magis gn̄alis ⁊ no-
tabilis vicz ꝓpter p̄ſumptōez q̄ erat ꝓtra iuſticiā appel-
latōnis nam p̄ſumebat fruſtratoria. ⁊ doc. circa ꝫ mul-
tum inſiſtūt. Ꝯz vt clare habeas materiā ꝓſidera duo
caſus. pr̄i m⁹ ſi iſte canonicus p̄tendebat non debere
reſidere ꝑſonal̄r nō tñ negabat q̄n ꝑ ſbſtitutū. Scdus
caſus q̄n p̄tendebat nullo mō teneri ad reſidentiā nec
ꝑ ſubſtitutū forte ex p̄uilegio vel ꝓſuetudine. ¶ Prio
caſu nullus fauoꝝ ꝫ ꝓcurrit nec p̄ſumptio appellatōis
iniuſte ſed mera iuſticia exercet̄ q: tum nō negaret q̄n
ſaltē ꝑ ſubſtitutū deberet deſeruire fruſtra expectaret̄
euentus cū nullus eſſet effectus. vt in. c. cum ꝓtingat. de
offi. dele. Nec fit ꝫ caſu innouatio ꝓtra appellatiōem.
facit. c. cū nobis. de elec. ¶ Scdo caſu militat ꝯriū glo.
⁊ tūc potes ꝓiūgere illas duas rōnes glo. q̄ ꝫ fit iſta in
nouatio. tū ꝓpt̄ fauorē cult⁹ diuini vt ne appellatione
exiſte friuola p̄net̄ interī eccl̄ia ſuffragio iſti⁹ tū ꝓpter
p̄ſumptōez friuole appellatōis. Et er his habes caſuz
notabilē in q̄ aliq̄d inouat̄ ꝯ appellatōez q̄ recipitur a
iudice. ſimile in. c. fi. de eo q̄ mit. in poſ. et qō ibi dixi. et
c. cū ꝑſone. in fi. de ꝓuile. li. vj. Reſpectu ꝛo facultatis
appellandi de iure ciuili dic q̄ trahit̄ ad nāz diffinitiē:
q: nō pōt ap̄li⁹ reuocari granamē niſi hūc appellet in-
ea q̄ dixi. ſ. e. ſup eo. ⁊ vide ad māz qō no. Cal. in. c. ad
diſſoluēdū. de deſpon. impu. ⁊ Fe. in ꝓſi. cxij. ⁊ bar. in. l.
titia. ff. de accu. vbi tz qō. ſ. dixi q̄ de iure ciuili pōt ap-
pellari exq̄ nō expectat̄ alia diffinitiua. ideo in ꝫ exce-
dit naturaz diffinitiue ꝫ reſpectu ſolēnitat̄. p̄nūciādi
hz vim interlocutorie q: nō ē neceſſe q̄ conſeruetur ſo-
lēnitas de q̄ in. c. fi. de re iudi. li. vj. Et forte hec opinio
verior q: cū nō decidit totā cām p̄ncipalē ñ eſt ſuanda

tanta solēnitas cū nō agat de tanto ꝓindicio. Ni.ab.

Consuluit. Casus. Appellatio ꝫ canones nō admittit vel latius sic. A iudice iurisditōez exeq̃nte nō appellatur.scda ibi ñ ꝓuenit. Et itellige hāc lrāz duobꝫ modis. Primo q cū eps ꝓpelleret iudeos vt dimitterent mancipia xpiana in sua libertate cū nō sit licitū eis ꝑm iuris. disponem hīe sernos xpianos appellabat ab eo q regem francoꝝ q interponebat appellatōez in fauorez indeoꝝ a quib forte multa ꝓmoda ꝓcipiebat. Secundo mō pōt intelligi q nō appellabat ꝺ rex ꝑ appellabatur ab eo q̃ tanq̃ minister ecclie ꝓpellebat indeos vt dimitterent seruos xpianos.7 vtraq̃ lect. pōt adaptari lrē nec mutat iuris dispositio.nā vtroq̃ casu appellatio erat ꝓtra disponem iuris merito non erat admittenda. Nō q vbi appellatio manifeste est cōtra ius.nō tenet iudex supsedere immo debet ꝓcedere ad execution̄e iuris.hoc intellige nisi alleget aliq̃ rōnabilis cā in q̃ forte illud ius generale fallit vt ꝓbat.s.c.primo.ad idem.c.romana.e.ti.li.vj.hoc tñ est verum q vbicūq̃ generalr a iure interdicit appellatio nō tenet iudex supsedere executōni nisi exprimat aliq̃ rōnabilis cā iuri ꝓformis.de q̃ ꝓ Inno.in.c.pastoralis.§.ꝓterea. de offi.dele. Secdo nō ex tex.iunct iuribꝫ allegat in glo.q papa in ꝓcernentibꝫ decorē xpiane religionis etiam peccato cessante pōt statuere inter laicos etiā infideles.nam nullū pctm̄ inest vt iudeus hēat seruū xpianum ꝑ dedecorat.7 degenerat xpianam religionem.et sic habes vnū casum notabilē.7 generalē in q̃ papa exercet iurisdition̄e inter laicos etiā infideles.7 generalit quā potestatem hꝫ papa circa infideles vide notabiliter ꝓ Imo.in.c.sup̄ his.j.ꝺ vo. vbi dicet. Ultimo nō regem secularē etiā supiorē nō recognoscentē non posse in regno suo statuere vt iudei habeāt seruos xpianos. hoc ideo q principes seculares subsunt pape in ꝓcernentibꝫ salutem aīe vel decorem xpiane religionis. xcvj.di.in.c.duo.vide tex.in.c.j.de homi.lib.vj. In glo.fi. Et rō spālitatis est q ius neminē grauat ita nec ius exequens.xxiij.q.iij.q̃ peccat.l.gracchꝰ.C.ꝺ adul. ergo nō pōt appellari cū immediata cā appellatōnis sit grauamē iniustū. vt in.c.suggestū.in fi.s.e. Et hec faciunt ad.q.nunq̃d a statuto loci possit appellari? Bart. ponit ī.l.oīes ꝓpli.ff.de iusti.7 iure.in repetitōe.7 ī.l.fi. de ap.reci.in effectu facit tria membra q si statutū ē generale effectu 7 ꝛbis nō pōt appellari sic nec a lege cōmuni.vt in.l.siq̃ pena.ff.de ꝛb.sig. vide text.de iure canonico in.c.q nos ꝙ.eo.ꝑm verū intellectū. Si ꝛbo statutum ex verbis 7 re est ꝓsonale vt q ꝓcernit vnā ꝓsonam tm̄ tūc talis ꝓsona pōt appellare.ar.in.l.j.§.solēt ff.qñ app.sit.facit optime tex.in.c.cū oīes.s.de ꝓsti. cū ibi nota.7 rō buiꝰ dicti pōt esse duplex. Prima q statutū debz eē generale cū sit quedā lex.iij.di.erit autez lex.ergo nō debet fieri statutū in odium illiꝰ ꝓsone tm̄. Item tale statutū pōt dici quoddā ꝓceptū 7 non lex ꝑ a ꝓcepto iniusto pōt appellari vt.s.c.pri. Tercio mēbrum qñ lex vel statutum est generale q̃ ad ꝛba sed in effectu est ꝓsonale 7 idem qđ in ꝓmo casu eisdem rationibꝫ.nam nō ꝛba ꝑ mens legis ꝓsideranda est in regula fi.de re.iur.li.vj.l.non dubium.C.de legi. optime facit lex.j.in fi.ff.de doli excep. Et hec ꝛba sunt notāda.aliq̃d ꝓ Li.in.l.q.C.q̃ sit lon.ꝓsue.tñ gnāliter dicerem q non sit fienda dīa an statutū sit gnāle vel ꝓsonale ꝑ solum an ꝓtineat in se aliquā iniquitatez 7 tunc posset appellari et vnus solus potest resistere oībꝫ statuarijs.vt in.c.j.de his q̃ fiūt a ma.pte capi.lxv.di.c.j. Vide pulchrū dictū Inno.in.c.j.pall. vbi dic q q̃ndocūq̃ statutū iniquū edit vel aliquid iniquū fit ī vniuersitate quilibet ꝓtendens interesse pōt ꝙdicere 7 appellare.7 si nō ꝓtendit interesse tenet ꝙdicere ꝓpter iniusticiā.nec sufficit tacere alꝫ involueret pena 7 peccato cum aliꝭ ꝓsentientibus q; exqno est in vniuersitate tenet malefact ꝙdicere. Quid autez si est officialis an teneat dimittere officiū si nō pōt alr obuiare: vide doc.in.c.aduersus.de imu.ec.vbi dicet. Nico.abb.

Debec. Idez dicit quod.c.memini.7.c. suggestum.s.eo. Vel spālis sic. Qui añ citationē vel noticiā lrāz misit nūciuz ad papā appellare pōt ne delegatus ꝓcedat secꝰ si ptꝰ Et vtrū hodie missio nūcij aliquid operet dicā plene in c.vt debitꝰ.ī.e. Per hanc remissionem.c. istud est expeditum. Nota ꝑ q sicut arreptio itineris ꝓsonalit facta ad sedem aplicaz defendit itinerantē vt interī non ꝓcedat ꝙ eum exq̃ sine dolo itineranit ad papā. vt ī.c. meminimus.7 qđ ibi dīt.s.e.sic 7 nūcij missio defendebat mittentez sup cā in q̃ nunciū miserat vt interim nō teneat rndere coā delegato impetrato q aduersaz ꝓtem exq̃ añ noticiā lrāz nuncij miserat:ꝑ vtruz hodie sufficiat ista allegatio:s.remisi ad.c.vt debitꝰ.

Oꝑ priore. Casus. Qui nō detulit appellatōni interposite ad papā mittit cum lrīs ordinarij ad curiaz puniendus. Nota ꝑ ꝑm vnū intellectū subditū posse superiorem suū ꝓpter excessus manifestos appellare ad superiorem 7 ista appellatio est quedā ꝓuocatio ad cāz. vt in.c.cum sit romana.s.e.nec sit tibi mirandū.naz sicut subditus pōt accusare ꝓlatum 7 crimen suū denunciare superioribꝫ.c.licz beli.de simo.7 in.c.ex pte. c.olim. 7.c.veniens.de accu.cum si.ita 7 eum ꝓuocare pōt ad cām.interest eīm cuiuslibet subditi hīe bonū prelatum viij.q.j.audacter.7.c.qualis. Secdo nō q non deferens appellationi etiā extraiudiciali puniendꝰ est ꝑ superiorem ita crederem in deferente appellatōni friuole 7 iniuste.vide tex.iūcta glo.in.c.cum appellationibꝫ. e.ti.li.vj.vbi glo.appellat hāc delationē iniustā reatū 7 est rō q delatio est quedā interlocutoria q̃ dz esse iusta. si ergo appellatio est manifeste friuola peccat iudex eā admittendo.facit.c.j.de re iud.li.vj.sicut peccat nō deferendo appellatōni iuste vt hic.nam ꝓrior eaꝫ debet esse disciplina.xxxij.di.hospitiolū.7.c.intellecto. de iureiurā. Tercio nota ibi nōbilem reddūt q delicta et mali mores reddunt quem notabilem.i.infamē 7 nota infamie dignū.sicut enim fama pōt se hīe ad bonum 7 ad malum.l.capitaliū.§.famosos.ff.ꝺ pe.ꝑ bar. in.l.de minore.§.formēta.ff.de q̃.ita 7 hoc verbū notabilis adaptat adviros moribꝫ 7 origine generosos 7 crimine infectos q̃ iste se reddit notum aliꝭ ex bonis opibus alter ꝛbo ex moribꝫ malis.c.ex pte. ade de testi. In glo.j.ibi modū excedit in corrigendo ꝛc. ponderat glo.q sentit vnā lec.ad tex. vt intelligat q iste ꝓrior corrigebat istū canonicum 7 in corrigendo excessit modum affligendo cum ꝙ iuris debitum et ꝓpter hoc isste canonicus appellauit ad papā. Hec lec.male potest ad tex.adaptari q hic non dicitur q appellauit a priore ad papā 7 sic eum ꝓuocabat ad superiorem ꝓpter delicta sua. Dz si vis tenere hāc lec.que est vera ī se expone tex.ibi ꝓpter suas enormitates.s.commissas in affligendo 7 corrigendo hūc canonicum ꝙ regulā et iurī dispositionem 7 disciplinam.7 tunc nō.ex tex.q subditus quātumcūq̃ religiosus iniuste afflictus et correctꝰ a superiore potest appellare ad superiorē superiorī.et suus supior tenet appellatōni deferre alꝫ punit vt ḃ. Secda lec.pōt colligi ex dictꝰ doc.ītelligēdo q iste ꝓrior ꝓpellebat istū canonicū ad ꝓsentiēduz alienatiōibꝫ q̃s illicite faciebat de rebꝫ ecclie consanguineis et amicis suis. Item ad tegendum vicia sua cum vigebat ad iurādū. vñ iste sentiēs se illis grauari appellauit ad superiorem. ꝓuocatus prior istum incarceranit 7 coegit eū renūciare suę appellatōni ꝓpt qđ venit puniendus vt in text. Tercꝰ intellectꝰ etiā colligit ex dictꝰ doct. intelligēdo q hic non ꝑcesserat grauamen. ꝑ iste cano-

nicus ꝓpter cās p̄dictas seu ꝓpter delicta alia isti⁹ prio⁹ ris appellauit eū ad sedē aplicā ⁊ fuit hec appellatō ex̄ iudicialis. ⁊ multum hec lec. ꝓsonat lr̄e vt. s̄. dixi ⁊ q̄z q̄ superio⁹ appellatus non teneat ire ad superiorē p hāc appellationē ex̄iudicialem. vt dixi in. c. cū sit. s̄. e. nō tñ debet supio⁹ appellātem opp⁹imere seu eum a ꝓsecu tione appellatiōis al⁹ impedire. qđ si fecerit dz̄ puniri vt hic. Quartā lec. vltra doc. colligo ex no. p Hostiē. ⁊ Jo. an. ⁊ in. c. j. de censi. li. vj. vbi dicunt q̄ p̄latus etiā religiosus in mortali ꝓstitut⁹ notoriꝰ vel infamat⁹ si sit incorrigibilis pōt p subditū appellari ⁊ si differt appel latōni bñ quidē. sin aūt puniet vt h̄. ⁊ reddit hosti. mi rabilē cām q̄ correctio iudicialis nō cadit ī talē p̄latuz iij. q. vij. iudicet. Et ex rōne ista hosti. colligo. lec. istam in eo q̄ allegat istū text. q̄ prio⁹ volebat istū corrigere iste ⁊o appellauit dicendo eū eē criminosuz notoriū vel famosuz ita q̄ nō pōt alios corrigere. ⁊ hāc lec. cla rius sentit hosti. in. c. lz in corrigēdis. de offi. or. vbi di cit q̄ si p̄lat⁹ corrigēs subditū eodē pctō eq̄li vel maio ri notorie detinet pōt ab eo appellari. ⁊ ita dicit intelli gendū istū tex. ⁊ ita recitando transit Jo. an. ibi.

Additio. Si hec lec. esset vera multū eēt nota bilis: ß ꝓfecto nō est vera indistincte q̄n ante q̄z p̄lat⁹ priuat p̄latura pōt iurisditōez in sbditos exercē nec licz subdit⁹ recedere a p̄lato q̄tumcūq̄z notorie crimīoso añ priuatōz nisi ī q̄busdā casib⁹ spāli bus. viij. q. iij. nōne. ij. q. vij. sacerdotes. vide gl. cū mul tis iuribus ī ea allegat⁹ in. c. cū nō liceat. de p̄scri. ⁊ ibi di xi. ⁊ ad. c. indicet. rñde q̄ nō loquit de ptāte iudiciali ex ercenda ß q̄ ad meritū vite ⁊ dānationē suā q̄ p̄latus magis delinquit corrigēdo aliuz ⁊ nō se ß nihilominus corrigere pōt. vide Inn. in. c. cū nr̄is. de ꝓce. p̄bē. ⁊ me lius in. c. cū venerabilis. de excep. vbi voluit q̄ etiā con tra delegatū nō possuz excipe de crimine. q̄ crimīosus pōt eē iudex ß de infamia bñ possum excipe. ⁊ plus vo luit in. c. sciscitat⁹. de rep. vbi dicit q̄ ꝑ ordinariū nō de bet aliq̄ exceptio admitti q̄diu toleratur ī officio. ⁊ vi de qđ ibi dixi dic tu q̄ vbi superio⁹ corrigeret nō ex di lectione seu iustitia ß ex odio pōt appellari. vt notāter voluit Jo. an. post Hosti. in. c. licz. de offi. or. alle. c. ita plane. xxiij. q. iij. Itez facit q̄ sniā dī iusta ex aio. xj. q. iij. §. si q̄. vide glo. eadē cā ⁊ q. in summa.

Additio. In glo. fi. in fi. ⁊ gnāliter cuz querit de pena infligēda iudici nō deferenti appellatōni legitime. ꝓclude capiendo aliq̄ dcā doc. hic. Archi. in. c. decreto. ij. q. vj. q̄ aut queritur de iure ca nonico aut de iure ciuili. p̄ casu si cā est criminalis debz deponi. vt in. c. decreto p̄all. Si xo cā est ciuilis punit vt hic. nam debet remitti ad supiorē puniend⁹ ⁊ credo q̄ pena erit arbitraria. ar. c. de causis. de offi. dele. Si q̄ ritur de iure ciuili aut est cā ciuilis. ⁊ hz locū pena posi ta in glo. vt puniat in. xxx. pondo auri ⁊ accipit pond⁹ p libra. vt. ff. de au. ⁊ ar. le. in. l. inter vestem. et ita debet intelligi. l. qm̄ p̄all. in glo. Si xo cā est criminalis tunc dz iusto supplicio puniri vt in. l. a ꝓconsulib⁹. C. e. ⁊ sic pena erit arbitraria. vñ poterit arbitrari penā corporꝰ afflictiuā q̄ est maio⁹ q̄tumcūq̄z minor q̄libet pecunia ria in ꝓsona honesta. vt in. l. in seruoꝝ. ff. de penis. ⁊ qđ nō. in. l. j. co. ti.

Nico. abb.

Quianos. A pena legis etiā particu lariter nō appellat⁹ vel spā libus sic. Contra ꝓstitutōnes regulares appel latio religiosum non defendit. Nō q̄ q̄nq̄z infamia ita est sparsa ⁊ clamosa vt nō exigat⁹ de ea altera ꝓba tio sicut dicimus de notorio facti permanentis. vt in. c. euidentia. de accu. ij. q. j. manifesta. Si aūt infamia nō est sparsa ⁊ clamosa oportet q̄ ꝓbet⁹ p testes. ⁊ sic ītel lige illam alternatiuam aut ꝓuicti. ⁊ pōt infamia ꝓbari p duos testes sicut ⁊ notorium. no. glo. ij. q. j. §. fi. et ī §. item sepe. iij. q. iij. ⁊ glo. iuris ciuilis. in. l. iij. §. que ar gumenta. ff. de testi. p bar. in. l. de minore. §. tormēta. ff. de q̄. facit tex. in. c. tercio loco. s̄. de p̄sump. vbi dixi.

Secō no. q̄ appellatio ꝑ dispōnem ꝓsuetudis seu statuti p̄ticularis nō est admittenda. ⁊ sic est h̄ casus p bis que dixi post bar. in. c. ꝓsuluit. s̄. e. Nam h̄ erat cō suetudo seu statutū artans ad cedendū ꝓpter infamiaz vt j. dicā. In glo. ij. ibi de q̄ purgare se nequeūt. pō dera istā glo. q̄ ex ea habet⁹ vnus intellectus ad. c. fin quē multa ꝓria silēt vt intelligat⁹ q̄ñ isti abbates publi ce infamati de delictis nō poterāt se purgare si aūt po tuissent se purgare nō fuissent ꝓstricti ad cedendū fm h̄ nulluz spāle poneret ista decretalis in religiosis. Idē est in secularib⁹ q̄ si deficiente accusatore supio⁹ indi cit purgatōnez infamato ⁊ ille se purgare nequiuit ha betur p ꝓuicto de illo delicto. vt in. c. accedens. j. de ac cus. vbi plene dixi. ⁊ in iuribus h̄ allatis in glo. merito h̄ casu nō admittit⁹ appellatio q̄ eēt ꝑ iuris dispositōez vt in. c. ꝓsuluit. s̄. eo. Ex hac glo. nō vnū aliud qđ ē semp̄ menti tenendū q̄ ꝓpter solam infamiā q̄tumcun q̄z publicaz ⁊ famosam non dz̄ p̄latus etiā religiosus remoueri a p̄latura dūmodo de illa se purgare possit p suum iuramentū ⁊ alioꝝ de credulitate iurantium pro ut traditur forma purgatōnis in. c. quotiens. j. de purga. ca. Sed Inno. videt sentire aliā lect. vt sit spāle in p̄latis religiosis vt ex sola infamia possit remoueri a su is dignitatib⁹ ar. in. c. qualiter ⁊ q̄ñ. ij. in fi. j. de accu. sed hec lec. non ꝓbatur aliquo iure. illud. c. qualiter ⁊ quā do. credo q̄ potius faciat in oppositum q⁹ ibi dat⁹ for ma inquirendi ꝓpter infamiā. ⁊ dicitur ibi q̄ in religio sis non est iste ordo vsq̄z quaq̄z seruand⁹. p̄supponit g̃ q̄ infamia ꝓtra religiosum p̄latum dat facultatē inqui rendi de veritate ⁊ inquisitione veritatis non est ordo iuris vsq̄z ad vnguē seruandus. nec ob. ibi lr̄a dū dicit q̄ facilius ⁊ liberius possunt remoueri ꝛc. q⁹ fatendum est q̄ ꝓ facilioꝝ⁹ causis possunt remoueri religiosi q̄z sec⁹lares vt ibi. nō tñ sufficit sola infamia. ꝓ hoc est tex. optim⁹ in. c. licet heli. de simo. ⁊ in. c. p tuas. el. j. e. ti. vbi quasi videt⁹ hoc exp̄ssum. An autē infamia sit suffi ciens ad suspitionem etiā ep̄i donec discutiat⁹ veritas: vide Jo. an. in. c. j. de accu. li. vj.

Additio. Tercia lec. colligit⁹ ex dictis hosti. di cent⁹ hūc tex. ꝓcedere fm ꝓsuetudi nē quoꝝūdaz religiosoꝝ fm quā p̄lat⁹ infamia respsus admonit⁹ in cap̄lo tenet⁹ cedere administratōni. ⁊ dicit hoc eē de ꝓsuetudie fratrū p̄dicatoꝝ et cartusiensium respectu generalis ipsoꝝz. sicut enim generalis ex sola electōe absq̄z ꝓfirmatiōe admīstrat ita ex sola infamia tenet⁹ cedere si h̄ placet oñib⁹ presidentib⁹ seu diffini toribus capituli vel maioꝝ p̄tiꝰ ipsoꝝz. ⁊ fm h̄ intellige summariū q̄ hic erat pena legis p̄ticularis seu dispō sitionis p̄ticularis a q̄ nō ꝓpellat⁹ sicut nec a pena legis generalis. Et hanc lec. tenet Hof. ⁊ lectu. hec videt⁹ magis mihi ꝓsentanea lr̄e. Nā cessāte ꝓsue. seu statuto appro bato p supiorē nō pōt abbas etiā ī cōi cap̄lo cedere p̄ latur̄e ß debet cedere in manib⁹ supioris. vt in. c. cū ve nerabilis. s̄. de consuetu. nec pōt p cap̄lm gnāle ipsoꝝ religiosoꝝ p̄uari. vt in. c. in singulis. j. de sta. regu. ⁊ fm hāc lec. omia ꝓria silent que p̄nt formari ꝓtra istū text. Sz op. de. c. admonet. ⁊ c. qđ in dubijs. de renunci. vbi pz q̄ qs non pōt cedere p̄lature nisi in manib⁹ su perioris. dicit Host. q̄ hoc. c. ꝓcedit in religiosis ⁊ vbi ē ꝓsuetudo ꝓria ꝓcedūt in sec⁹laribus ⁊ vbi nō est ꝓsuetu do. Sed ꝓtra hoc dictū Hosti. facit tex. in. c. cū vene rabilis p̄all. vbi dānat⁹ talis ꝓsuetudo etiā in religioso Credo posse dici q̄ illud. c. loquit⁹ q̄ñ sine cā legitima ꝓpria auct̄e vult dimittere p̄laturam. Iste text. procedit q̄ñ subest cā ifamie. ⁊ q̄ñ cedebat ī cōi cap̄lo. Nā ⁊ sic. cōe cap̄lm nō habeat totalē iurisditionē in p̄tic⁹lares p̄latos hz tñ in aliq̄bus. vt ī. d. c. in singulis. In glo. fi. ibi de triēnio ī triēniū. sentit h̄ glo. q̄ hoc cap̄lm loquit⁹

de illo generali capl'o. de q̄ in.c.in singlis ꝑalle. qđ non placet doc. qr illud capl'm fuit editū ab Inn. tercio isto ab alexādro tercio. q̄ multo tēpe ꝓcessit Inno. Jō ꝑm Hosti. loquit de ꝓsue. quorundā religiosoꝝ. vt. s. dixi Credo tn̄ q tex. dz intelligi nō de capl'o particulari ꝫ cōi vt qr ꝓuenit religiosis multoꝝ monasterioꝝ. sic hodie videm⁹ in ꝑdicatorib⁹ 7 cartusiēsib⁹ 7 silib⁹. Demū glo. q̄rit q̄d si noluerint cedere: rn̄det vide eam.

Audres. Judex a q̄ pōt ꝑsigere terminū appellanti ad ꝓsequendam appellationem quo lapso reassumit iudex iurisditionē. Et aduerte qr istud. c. nō est ex toto superfluū. nam loquit in delegato de q̄ non habebamus tex. ita aptum. Et ex ꝫ 7 ex tex. nō q nō solū ordinari⁹: sed etiā delegat⁹ pōt ꝑsigere terminū appellanti restringendo terminū iuris ꝑm dispōnem. c. cum sit romana. s. c. Sed circa hoc moueo notabile dubiū. pone q delegatus detulit appellatōni 7 ꝑfixit terminū appellanti nunquid appellatore nō ꝓsequente possit delegatus reassumere iurisditōez. 7 sic hz locū iste tex. etiā vbi delegat⁹ detulit appellatōni: dubiū facit. c. cum appellatōnibus e. ti. li. vj. vbi dī q ꝑ delationē abdicata est iurisditō a iudice deferente. Hz vide glo. notabilez in. d. c. cū appellatōnib⁹. q̄ determinat ꝓtrariū. 7 vide plen⁹ ꝑ dominos de rota decis. cccl. Nico. ab.

Audientiā. Qui se 7 sua ꝓtectioni pape submittit licet verbū appello nō exꝑmat intelligit appellasse. Vel summa meli⁹ sic. Si ꝓcedente granam ne q̄s submittit se ꝓtectōni sup̄ioris habet ꝑ appellāte dūmodo seruauerit ea q̄ in appellatōne sunt necessaria ita limita. ꝑ narrat factū. scdo dat iudicē ibi: licet autem. Nota ꝑ q vbi ad certū actū explicandus nō est ꝑfixa solēnitas verboꝝ sufficit exprimere ꝓceptum 7 effectū rei licz nō exprimant ꝓpria ꝟba illi actui conformia. ꝑ hoc qr verba deseruiūt intentōi 7 nō ecōtra. vide bo. tex. in simili in. c. in his. j. de ꝟ. sig. secus vbi solēnitas ꝟboꝝ requirit. l. j. ff. de ꝟ. ob. facit. c. pe. 7 quod ibi dixi de iureiurā. Scdo nō q submissio ꝓtectionis 7 appellatōnis pari passu ambulāt qđ intellige q̄n i submissione exprimunt ea q̄ requirunt i appellatōe vt infra latius dicā. Ultimo nō q attentatū post 7 cōtra appellationē extraiudicialē est ipso iure nullū. de q̄ plenius dixi in. c. ꝓsuluit. s. e. In glo. in ꝟbo nostre ꝓtectōni. ibi de generali ꝓtectōne ꝛc. Vel dic melius post Hosti. q ꝓtrariū loquit cū papa ꝑ suas lr̄as recepit aliquos sub ꝓtectōne sua quo casu nō intēdit eos eximere. c. recepim⁹. j. de priui. hic loquit q̄n q̄s in certa cā submittit se ꝓtectōni aplice et postea arripit iter ad sedem aplicam: tūc em̄ hz vim appellatōnis vt hic. 7 q̄uis Inno. multū inuolute in ꝫ insistat an 7 q̄n submissio ꝓtectōnis hz vim appellatōnis. tn̄ ꝑm mentem doc. facio istam ꝓclusionē q vbicūq̄ in submissione ꝓtectōnis seruant ea q̄ seruari debēt in appellatione tūc talis submissio hz vim appellatōnis qr nō est fiēda vis in verbis exq̄ ꝓstat de intentōne vt hic. 7 in. c. petitio. de ꝑcura. 7 ideo siquis appellare vult añ sn̄iam in iudicō debet causas exprimere. vt in. c. vt debitus. j. e. aposto los petere. vt in. c. j. e. ti. li. vj. si hec 7 similia seruat non est vis an dicat appello. vel dicat submitto me ꝓtectioni aplice. Et idez dic q̄n appellat extra iudiciū vel p⁹ sn̄iam vt semper seruēt ea q̄ sunt necessaria ad illā appellationē. Sed circa hoc 7 ex tex. dubitat nūquid idez sit in eo qui submisit se ꝓtectōni alterius citra papam: Hosti. 7 coīter doc. q sic exq̄ ille est iudex appellationis qđ satis mihi placet. qr est eadem rō in alio iudice ad quem que est in papa. ꝑ hoc facit glo. in. c. j. e. ti. li. vj. In glo. penl'. ꝑ intellectu glo. oppo. videtur enim q etiā cum cause cognitōne nō potuisset iste eps ꝓcedere ꝓtra appellatōez quia suspensa est eius iurisditio. vt in. c. non solum. e. ti. li. vj. Jo. glo. vt arbitror metu cōtrarij supplet cum cause cognitōne delegata a papa q̄si ꝑ se non potuisset cognoscere an appellatō fuit iusta vel iniusta. ꝫ certe hec opinio glo. licet sit vera i se nō tn̄ est verisimilis qr papa nō remitteret cām appellatōnis ad iudicem a q̄ ꝑ eum cognoscendā. vt. s. c. ꝑri. ideo extra glo. alij supplent ad text. maxime. Vel tercio dic q papa posuit hoc ꝟbū ad magis aggrauādum negociū. ita narrauit ꝑut in facto ꝓtingit. Fatendum est q̄ q etiā cum cause cognitōne nō potuisset cognoscere de iusticia appellatōnis nec de principali pendente articulo appellatōnis. vt in. d. c. si a iudice. ꝫ certe hec glo. ponit etiā aliā rōnem dicens q iste non potuisset cognoscere etiā alio respectu qr nō poterat sibi dicere ius. C. ne q̄s in sua cā. l. vna. ꝫ Jo. an. multū breuiter 7 obscure videt approbare hāc vltimā lec. dicēs hāc rōnem esse falsam nisi referat ad primū dictū gl. q̄si sentiat iudicem non posse cognoscere an sua sit iurisditio qñ fuit ab eo appellatum. vt dicit in prin. glo. qr ista cognitio spectat ad iudicem ad quem. vt habet in. c. dilectus. de rescrip. q̄si dicat secus si nō fuisset appellatū. 7 tūc possit iste eps cognoscere an sua sit iurisditio ꝑ iura generalia: ꝫ do. an. intelligit rōnez glo. generaliter etiā vbi nō fuisset appellatū qr hic ꝓtendebatur nō de nudo exercitio iurisditōnis ꝫ de ꝓprietate iuris an iste ꝑsbyter esset subiectus epō 7 sic ꝓmodū ꝓsecutiue venit applicandus iudici. Ex ꝫ dicto do. an. nota duo. ꝑ q vbi est ꝓtentio inter ꝑlatum et subditū sup iure subiectōis non pōt ꝑlatus esse iudex qr suspectus est cum multa veniāt sibi ꝓmoda applicanda ratione subiectōnis. Secundo nota gnāliter q vbi aliquod ꝓmodum saltem in ꝓsequentiā venit applicādū iudici nō pōt in dubio cognoscere an sua sit iurisditio vide Inno. q̄ videt primū dictū voluisse in. c. venerabili. de censi. 7 in. c. ex pte. de ꝟ. sig. 7 sic trāsit do. an. hic 7 ibi attingit istā materiā 7 maxime in. c. sup lr̄is. de rescrip. Sed ꝓtra hoc dictū multū vrget tex. in. c. cuz ꝑsone. de priui. li. vj. vbi specifice disponit q subdit⁹ allegans exceptionē debet eā ꝓbare coram epō. 7 gl. ibi aptissime est ꝫ hāc opi. do. an. dicendo q eps est ibi iudex tum qr ista cā non est ꝓpria ꝫ eccl'ie. 7 in cā eccl'ie prelatus pōt esse iudex. j. q. v. siquis erga. tū qr ibi dubitat de iurisditōne ergo cognoscet an sua sit iurisditio. Ad soluendum has opiniones ꝑ dicerem in. c. cum ꝑsone. q ibi fit ꝓbatio coram epō de exceptōne nō vt iudicet super ea ꝫ ad instructōnem suā vt cognoscat an interim debeat ꝓcedere ꝫ subditum 7 sic saluabit dictū huius glo. do. an. 7 Inno. ꝫ hoc est ꝓtra glo. illius. c. Secūdo pōt dici vt intelligatur q possit esse iudex salua tamen recusatione sicut dicimus in patre q potest eē iudex in cā filij. iij. q. vij. §. tria. l. in priuat. ff. de iudi. 7 tn̄ pōt recusari vt suspectus. vt no. in. c. cum ꝓtingat. de fo. ꝓpe. ita in prelato in cā eccl'ie vt dicā. j. eo. postremo. Tercio pōt dici 7 melius q superior pōt esse iudex in cā exceptionis qm̄ cā est eccl'ie nō em̄ hz dominiū iure ꝓprio. Sed vtrū poterit recusari puto attendendā quātitatem numerū sibi ꝓsecutiue applicandū ꝑ illū subditum 7 q̄litatem ꝑsone iudicis. non enim est verisile q vnus eps daret sn̄iam iniustā si recepturus est tn̄ a subdito quid modicū. secus vbi esset magna quātitas vel maximus honor immineret sibi ad hoc. c. et si questiones. de simo. 7 sic ꝓcluderem in quolibet iudice cui cōmodum sportulaꝝ esset applicandū vt ꝑm quātitatez 7 q̄litatē ꝑsone iudicet suspectus vel nō suspectus in cognoscēdo an sua sit iurisditio. ꝑm hāc diffinitionē intelligerē gl. 7 doc. i. l. de iure ad munici. ff. 7 in. l. ij. ff. si q̄s in ius vo. ꝑ bar. ꝑ canonistas in. d. c. sup lr̄is. Nam glo. 7 Bar. indistincte voluerūt vt iudicet suspect⁹ ꝓpter ꝓmodum sportulaꝝ ꝫ premissa distinctio est equior. Ultimo scias iudicē a quo posse cognoscere de iusticia appella-

tionis ad instructõnez suam vt sciat an debeat deferre vel ne.nõ. Inno.in.c.pastoralis.§.pterea.de offi.dele. ß ꝓditõnal᷑r nõ põt cognoscere in pindiciũ appellatõnis q᷑ hoc spectat ad iudicẽ ad quẽ vt dixi.7 sic intellige primũ dictũ glo. ¶ Ultimo op.ptra tex.ĩ eo q᷑ papa mãdat inquiri de appellatione ad effectũ denũciãdi sniam esse nullã.vi eñ q᷑ sine q̃libet appellatõe ista sententia erat nulla tanꝯ lata sine cãe cognitõe.vt ĩ.c.ecclesia sctẽ marie.7 ibi gl.de ꝓsti.7 ĩ.c.tũ ex lr̃is.de ĩ inte. testi.ꝑ bar.in.l.platã.C.de sen.Jo.dic q᷑ iste p̃sbyter ꝓsequebat illud attentatũ p viã appellatõnis ideo debebat ꝓbare id qd̃ erat cã sue intentõis.s.appellatõnis nõ tñ sequit᷑ q̃n attentatũ sit nullũ.vñ eo succũbente ĩ cã appellatõnis possit iste ꝓsequi p viã nullitat᷑.vt dixi in.c.j.s̃.c. Facit iste tex.ad vnũ intellectũ quẽ ibi dedi.facit.c.exhibita.de iudi.7 qd̃ no.in.c. ex pte ade. de testi.vel dic q᷑ ꝓcedit ß.c.in sñia.s. excoicatõnis q̃ licet sit ferẽda cũ cãe cognitõne.vt ĩ.c.nemo.ij. q.j.lata tam̃ sine ea tenet.vt᷑bi in.c.sacro.j.de sen.ex. ¶ Ni.ab.

Accepta. Casus. Causa nõ est ad iudicem a q̃ remittẽda appellatõne adhuc nõ iustificata nisi de partium ꝓsensu scḋa ps ibi nõ debet. ¶ Primo nõ vnã regulã ad quã quotidie iste tex.alle.q᷑ appellãs nõ tenet᷑ redire ad iudicez a q̃ lz iudex ad quẽ ß ꝓcipiat nisi ꝓstaret de iniusticia appellationis.vt in.c.vt debit⁹.j.e. ¶ Scḋo no.q᷑ nõ est in facultate iudicis ad quẽ recipere appellatõez vel ipsam renuere.ß si est insta tenet᷑ eã admittere ratõ q᷑ iudicare ẽ mun⁹ publicũ cui renũciari nõ põt.l. mũerum.§.iudicandi.ff.de mu.7 honor.nec põt iudex q̃tumcunꝯ ordinan⁹ a se abdicare on⁹ iudicandi.l.legatus.ff.de offi.p̃si. ¶ Ultimo no.q᷑ partes cõi ꝓsensu p̃nt renũciare appellatõni 7 redire ad iudicem a quo. ¶ Nunq̃d hoc ꝓcedat si iudex detulit appellatõi: vide qd̃ no.e.ti.lib.vj.cum appellatõnib. ¶ In glo.ij.in fi. Hanc opi.sequit᷑ Jo.an.7 coiter docto.q᷑ de ß videtur tex.in.d.c.interposita allegato in gl. vñ ponit᷑ hoc ꝑ singulari ꝑm Jo.an. Sil'e in.c.vt ꝓuilegia.de priuil. ¶ Et nota p statutis vt plurale resoluat᷑ in singulare q̃n ex pluralitate sequit᷑ absurd⁹ intellect⁹ vel iuri ꝓrius Ex saluando tex.puto posse dici q᷑ ptium ꝓsensus requirit᷑ ad ß vt libere fiat remissio ad iudicez a quo sine alia ꝓdẽnatõne expensar̃. Ex q̃n adest ꝓsensus appellantis tm̃ fit ꝓdemnatio expensar̃.7 hoc casu loquitur c.interposita.§.ille. et dic pleni⁹ de ß articulo vt infra dicetur.

Additio. Vel dic dando alium nouũ intellectum q᷑ tex.iste põt intelligi in appellatõne a diffinitiua a quo non põt appellãs resilire sin̄ consensu appellati cum sua interfit. vt patet in sequẽti questione.

Additio. Ex p̃ hũc intellectũ cõem op. videt᷑ q᷑ nõ sufficiat ꝓsensus appellãt᷑ tm̃.q᷑ sicut actore non ꝓsequente in prima instantia põt reus ꝓsequi eo inuito.vt ĩ.c.cãm.de do.7 ꝓtu.7 auten. q᷑ semel.C.quõ 7 q̃n iudex. Ergo idem dicendus in casu nostro vt inuito appellatore possit appellat⁹ ꝓsequi maxie cũ videat᷑ idem cẽ in appellatõne a diffinitiua vt ꝑz.ij q.vj.appellatõne cessante.et ĩ auc̃.ei q̃.C.de tem. ap. Jo.põt dici aliud esse in appellatõne ab interlocutoria aliud in appellatõe a diffinitiua vel ꝓsecutõe prioris instantie.q̃m in appellatõne a diffinitiua põt appellatus põtendere interesse.forte eñ vult repetẽ reformationẽ sñie iuxta ea q̃ dixi.s̃.sup Rubri.vel hãe ꝓfirmationẽ ipius sñie ad maiorẽ auctem. Idem est in ꝓcessu prioris instantie. Nã interest rei cãs semel decidi ne sepi⁹ possit vexari.ar.l.diffamari.C.de inge.ma.7.c. ꝓquerente.de offi.or.ß in appellatõne ab interlocutoria nullũ interesse põt põtendere appellat⁹ si appellans ñ vult ꝓsequi cũ cã redeat ad priorẽ iudicẽ quẽ ipe suspectum nõ hz 7 lis citius decidet᷑. ¶ Ultimo op.contra tex.de.c.ad reprimendã.de offi.or. vbi excoicat⁹ appellans remittit᷑ absoluend⁹ ad iudicẽ a q̃. dicũt doctores et bñ q᷑ ibi loquit᷑ in absolutõne fienda in q̃ appellans grauari non põt a iudice a q̃ ß hic ꝓhibet᷑ remissio cognitõnis cãe in q̃ posset grauari p iudicẽ a q̃ cuz semel eũ grauauerit.ar.ĩ regl'a semel mal⁹.de re.iur.li.vj.

Extremo. Delegatus etiã dat⁹ cuz clausula appellatõe r̃mota recusari põt si ẽ ꝓsanguine⁹ impetrãt᷑ vel si fuit aduocatus eius ĩ illa cã, nõ diuidit᷑. ¶ Nõ primo dictũ notabile 7 mẽti ꝓmendãdũ q᷑ remotio appellationis in certa cã facta nõ tollit facultatẽ recusandi iudicem ex iusta cã. Ex q̃ infert᷑ q᷑ appellatõ 7 recusatõ nõ ꝑ omnia equiparant᷑.ad remotõez g̃ appellatõnis nõ seq̃tur remotio recusatõnis ex iusta cã.qd̃ ꝓcedit etiaz de iure ciuili ꝑm Jo.an.hic 7 bñ allegat.l.vnicam.C.ne in vna eadẽq cã canonizata.q.q.vj.sic̃s in q̃cũq. Ego ad ß dictũ allego glo.7 bar.in.l.j.ff.a q̃.ap.nõ licz.7 vide qd̃ dixi in.c.sup eo.ij.s̃.e.faciũt rõnes ibi allate vbi vide. Scḋo no.q᷑ ꝓsanguinitas est sufficiẽs cã recusandi iudicẽ delegatũ vt suspectũ.tene menti ß q᷑ idez puto in ordinario ꝓsimili rõne. Idem dic de affinitate vt si iudex est affinis alteri⁹ ptis.vt no. Spe.ti.j.§.superest.x.q̃d si nõ est. Facit.l.aut affinitate.ff.de pcur. vbi põt remoueri si ꝓtraxit affinitatẽ cuz aduersa pte. Tradit Lan.notabilẽ regulã q᷑ oĩs cã sufficiens ad remouendũ ꝓcuratorẽ seu arbitrũ est sufficiẽs ad recusãdum iudicẽ. Pro hoc dicto facit q᷑ ex facili cã põt recusari iudex.vt no.gl.ĩ.c.cũ. R.de offi.dele.l.aptissimi. 7.l.cũ spãli.C.de iudi.dicam plene in.c.cũ spãli.j.eo. ¶ Scḋo is q̃ fuit aduocatus in cã põt recusari si dat᷑ iudex in eadem.nec mirum q᷑ iam manifestauit animũ suũ. Item est affectus ad illam cãm rõne aduocationis suscepte.nam is qui in cã cõsulit põt recusari vt suspectus si reputat᷑ iudex.ꝑ hoc tex.in.l.ꝓtor.ff.de iurisdi. om.iudi. Vide Inno.in.c.irrefragabili.de offi. ordi.7 pondera text.dum dicit in eodem negocio secus ĩ alio negocio ꝑm doc.7 bene. Ex quo infero q᷑ eum qui fuit aduocatus vel ꝓcurator meus in vna causa possuz ĩpetrare in iudicem in alia causa sine metu recusatõnis ¶ In glo.j.ibi 7 succederet ei.videtur glo.concludere q᷑ vsq̃ ad illum gradum possit iudex recusari vsq̃ ad quem admittit᷑ successio ab intestato. Sed in q̃tũ gl. dicit q᷑ vsq̃ ad septimũ admittit᷑ successio licet docto. simpl'r transeant non credo glo.verum dicere quia admittitur successio vsq̃ ad decimum tam inter agnatos q̃ cognatos.text.est cum glo.insti.de succes̃.cogna.in fi. Sed quo ad principale dictum glo.dicit Jo.an.cõsiderandum vtrum sint de eadem domo seu stirpe masculina.7 ꝑm hoc iudicabitur suspectus vel ne. Videmus enim in tuscia ꝑm ea q᷑ offense vindicantur in omnibus qui sunt de eadem domo seu stirpe masculina licet excedant septimum gradum 7 satis videtur dicendum q᷑ in hoc ꝓsideret᷑ ꝓsuetudo regionis.nam in aliquibus locis affectio ꝓsanguinitatis 7 affinitatis extẽditur q̃si in infinitum in aliquib⁹ vsq̃ ad certũ graduz tm̃.cum g̃ rõne affectõnis dũtaxat ꝓsanguine⁹ repellatur debem⁹ ꝓsiderare an duret affectio in cessante consuetudine.multũ placet dictũ glo.iuncto dicto Jo.an. vt inter agnatos 7 cognatos extendat᷑ quod ß dĩ vsq̃ ad septimũ gradũ in q̃ admittit᷑ successio ab intestato. ß in his q̃ st̃ de stirpe masculia admittit᷑ recusatio ĩdifferent᷑. Nã videm⁹ q᷑ sola origo eiusdẽ loci q̃nq̃ pstat instã cãz recusãdi iudicẽ.vt ĩ.c.accedẽs.el.ij.s̃. vt li.nõ ꝓte. Forti⁹ idẽ dicẽdũ in his q̃ st̃ de easdẽ stirpe masculina.nam ꝓpter idẽ cognomẽ semp durat affectio inter eos.7 p̃ pdicta puto sane intelligẽdũ qd̃ seq̃t᷑ in seq̃nti qõne gl.in eo q᷑ dicit ꝓsanguineũ eq̃l᷑ nõ vt suspectũ recusari.qr par affectõnis cã suspitionem remouet ꝛc.

ꝺꝫ em̄ intelligi ꝙ vtriq; parti eodē ſen pari g̃du attiet
tūc em̄ eſt par affectio. ⁊ ħ clare ſentit glo. in rōne ſui ⁊
ꝙ illud ℞ bū eq̄liter ⁊c. ſecus puto vbi vni attineret i p̄
gradu puta q; frater alteri in quarto vel vlteriori gra
du tūc em̄ nō eſt par affectio circa fratrē q̄ circa alium
remotiorē. ar. in. c. lr̄as. de p̄ſum. et. c. accedēs. el. j. i p̄n.
vt li. nō ꝓte. ¶ Naꝫ oīs boies ſt̄ ꝙſanguinei cū deſcen-
derint ab eodem. vt le. ⁊ no. in. l. vt vim. ff. de iuſti. ⁊ iure
ꝫ rōne ꝓximitat̄ p̄ſumit̄ maior affectio vt ħ.

Additio. In eadem glo. ibi in fi. vide multas
cauſas iuſte recuſandi iudicē ꝙ Jo.
an. in. c. ltūma. e. ti. li. vj. dicā plene in. c. cū ſpāli. j. eodē.
¶ Extra glo. q̄ro q̄d ſi iudex ē ꝙſanguine⁹ impetrant̄
cā tū. nō eſt ꝓprie impetrant̄: ꝫ eccl̄ie ſue nunq̄d poſſit
recuſari vt ſuſpect⁹ ꝙ aduerſaꝫ ptem. Egidi⁹ ⁊ ſpec. ꝙ
nō. vt no. in ſpec. e. ti. in. §. ſupeſt. ℞. q̄d ſi plat⁹. Jo. an.
tenet ꝯtiū. ꝙ. c. inſinuāte. de offi. dele. ⁊ illū ter. ſemꝙ re-
putaui ſingularē in hac materia. et optime facit in ſil̄i.
c. accedēs. ij. ⁊ qđ ibi dixi. s̄. vt lite nō ꝓte. et illud. c. inſi
nuante. ſoleo allegare ad aliud dictū multū notanduꝫ
ꝙ licet plat⁹ poſſit eē iudex in cā eccl̄ie ſue. ij. q. vij. §. ſi-
quis g̃. ⁊ quod no. in. c. cū ꝓſone. de ꝓui. li. vj. tū recuſa-
ri ꝓterit vt ſuſpectus. nam ſi ꝙſanguine⁹ ſuus p̄ſumi-
tur hāe affectōeꝫ ad cām rōne plati fortius ipſe plat⁹
videt̄ hāe maiorē affectōeꝫ. tū q; eſt ſponſus vel fili⁹ ec
cleſie. tū q; bonor aut emolumentū ꝙſecutiue ipm at-
tingit. de ħ pleni⁹ dico in. c. cū veniſſent. de iudi. vbi vi
de. facit iſta lr̄a q̄ indiſtincte loquit̄. ¶ Vltimo quero
q̄d ſi allegaui vnā cām ſuſpitōnis dūtaxat coꝝ iudice
ꝫ coꝝ arbitro electo non ꝓbaui illam ꝫ aliā an ſufficia-
at cā ꝓbata. Quidā tenuerūt ꝙ ſic moti ex. l. ſcio. ff. de
appel. vbi dicit̄ ꝙ ſi in appellatōne a diffinitiua expreſ-
ſi vnā cām poſſum reliquā ꝓſequi coraꝫ iudice ad quē
licet ſecus ſi in appellatione ab interlocutoria vt in cle.
appellanti. e. ti. Sꝫ coīter tenet̄ ꝓtrariū q; iſta nō ē ap-
pellatio a diffinitiua ꝫ potius trahit̄ ad naturā inter-
locutorie. Item iura mādant cām recuſatōnis exprimi
coram iudice recuſato. vt in. c. ij. req̄ris. ⁊. c. cū ſpāli. j. e.
q̄ nō ſufficit allegare cām non allegatam. ⁊ idem tenet
ſpe. ⁊ latius ꝓſequit̄ de recuſatōe. §. fi. ℞. ꝫ ſi q̄d ſi vnū
⁊ hec nō. Nec obſtat ſi dicat̄ de q̄ ſeruiūt iura dicētia
p̄latū poſſe eē iudicēꝫ in cā eccl̄ie ſue ſi poteſt recuſari:
Rn̄deo ꝓſunt in ħ q; nō data recuſatiōe valebit ſnīa
ita intellige text. iſtū in ꝙſanguineo q; p̄t eē iudex ſi nō
recuſat̄. vide ſil̄e in p̄ie q̄ fm iura p̄ōt eſſe iudex in cā fi-
lij. vt in. l. in ꝓuatis. ff. de iudi. iij. q. vij. tria. tū p̄ōt recu-
ſari vt ſuſpect⁹. vt in. l. q̄ iuriſditōni. ff. de iuriſ. om. iu.
dixi plene in. c. cū ꝓtingat. de fo. ꝓpe. An aūt ꝙſangui-
neus ſeu affinis poſſit indiſtincte recuſari. So. dic hic
¶ in. q; nō. ꝫ ꝺꝫ ꝓſiderari ꝓſona ꝙſanguinei que talis
poſſit eē q; ceſſaret ſuſpitio vt ſi eēt ciſterciēſis. de q̄ in
Spe. ti. j. §. ſupeſt. ℞. q̄d ſi nō eſt. vbi idē tenet qđ ſatī
placet. Quid aūt ſi expſſe remouet̄ facultas recuſan-
di. vide qđ dixi in. c. cū inter. de excep. ⁊. c. ad ħ. de rep.
⁊ qđ no. j. e. paſtoralis. Nico. abbas.

Adhec. Snīa interdicti nō ſuſpendit̄
ꝙ appellatōeꝫ ſeq̄ntez. coīs di-
uiſio. ſcđa ibi, nouerī. ¶ Primo nō vnū caſuꝫ
in q̄ equipant̄ excoīcatio ⁊ interdictū. ſic em̄ appella-
tio nō ſuſpendit excoīcatōeꝫ iaꝫ latā. vt in. c. paſtoral̄.
j. e. vbi dicā rōnem ita nec interdictū ſuſpendit̄ ꝙ ap-
pellatōeꝫ ſequenteꝫ. ⁊ intellige de interdicto a diuinis
officijs ⁊ ſic a ſpiritualib⁹. ſecus in interdicto rōne tpa-
lium. Nam ſi iudex interdiceret mihi ingreſſuꝫ alicui⁹
poſſeſſionis appellando ab eo ſuſpendo effectū ſnīe.
ar. in. l. nō tm̄. ff. e. Idem dic in ſuſpenſione a bñficio.
licet Innoc. in hoc multū inſtet. ꝫ vide glo. notabilem
quā tenebis menti in. c. is cui. de ſen. ex. li. vj. Exq̄ con-
clude ꝙ diſpoſitio hui⁹. c. vendicat ſibi locū in omnib⁹
ſententijs cenſure q̄ ꝓcernūt ipſam animā ⁊ iſte ſenten
tie ſunt tres. excoīcatio. interdictū ⁊ ſuſpenſio. vt in. c.
is cui. p̄allegato. ⁊ rōnem iſtaꝝ ſententiaꝝ dicā in. ꝺ. c.
paſtoralis. Ex his inferē ꝙ ſuſpenſus a pontificalibus
vel ab vſu palij appellando ſuſpendit ſententiaꝫ. quod
ſentit Hoſti. hic. facit quod no. Inno. in. c. j. de ſen. ex.
li. vj. ¶ In glo. ibi ita ⁊ interdictū emiſſum. glo. ſimpl̄r
recitat ſimilitudinē lr̄e que in veritate non concludit
cū aliud ſit quē nō poſſe excoīcare poſt ſetētiā. ⁊ aliud
ꝙ appellatio non ſuſpendit ſnīam. nā videm⁹ ꝙ appel
latio legitima ſuſpendit total̄r ſnīam futuraꝫ q; ſuſpē
dit iuriſditōneꝫ iudicis. vt pꝫ in. c. ſi a iudice. e. ti. li. vj. ⁊
tū appellatio ſequēs ſuſpendit regulariter quālibet ſen-
tentiam latam etiā ſi ſit talis que trahat ſecū execution-
nem. vt in. l. forti. ff. de bis q̄ no. infa. no. glo. in. c. paſto-
ralis. j. e. ſed ex ſeperatis nō fit bona illatio. vt in. c. ij. de
tranſla. p̄la. Tñ rectius legit̄ lr̄a cū ſuppletione vt di-
camus ſic. ſicut q̄s excoīcari non poteſt poſt appellati-
onem ſupple nec excoīcatus per appellationē ſuſpēdē
p̄ōt ſnīam iam latam. ita ſubditus interdictus non po-
teſt ꝙ appellationē ſuſpendere interdictū. vnō lr̄a iſta
non aliud vult niſi eq̄pare excoīcationē ⁊ interdictum
⁊ clarius equipat̄ tex. in. ꝺ. c. is cui. habent iſtas et mul-
tas alias ꝓximitates. Prima eſt iſta quā dixi. Secūꝺa
qꝫ vtraq; requirit monitionē p̄cedentē. vt in. c. rep̄
henſibilis. s̄. eo. ⁊ dic vt ibi dixi. Tercia qꝫ ꝓſtitutus in
aliqua illarū incurrit irregularitatē celebrando. vt i. ꝺ.
c. is cui. Quarta qꝫ abſolutio i vtraq; ſnīa fit recepto
iuramento de parendo mandatis eccl̄ie. vt in. c. vene-
rabili. de ſen. ex. Quinta qꝫ vtraq; ſnīa relaxari poteſt
ad cautelā. vt. ꝺ. c. venerabili. Sexta qꝫ vtraq; ligat li
cet iniuſta. xj. q. iij. ſnīa. ⁊. c. ſiquis eps̄. ⁊ ideꝫ dic de ſen
tentia ſuſpenſatōis a diuino officio. Naꝫ oīs iſte tres
ſnīe dicunt̄ ſnīe cenſure ⁊ ꝓcernūt ipſam aīam. vt i. ꝺ.
c. is cui. ⁊. c. querēti. de ℞. ſig. In aliquib⁹ tñ differunt
qꝫ excoīcatio ferē in ꝓſonam nō in locū. vt in. c. roma-
na. §. in vniuerſitatē. de ſen. ex. li. vj. Sꝫ interdictū po-
teſt ferī in edū in ꝓſonā ꝫ in locū. vt in. c. nō eſt. j. de ſpō.
⁊. c. fi. de ſen. ex. li. vj. Item excoīcatio regl̄r nō ſuſpendit̄
ꝙ inferiorē a papa. vt infra dicaꝫ. ꝫ interdictum ſic fm
multos infra dicam ⁊ ſub iſta p̄nt reperiri ⁊ alie dr̄ie.
¶ In eadem glo. in fi. nō apparet clare. q̄d glo. ſentiat.
Nam aliud eſt querere vtrū eps̄ poſſit dare ꝓuilegiuꝫ
vt celebret̄ in eccl̄ia interdicta. aliud vtrū poſſit ſuſpē
dere effectū interdicti fm oīs. primū nō p̄ōt facere: qꝫ
eſt ꝓtra iuris diſpoſitōeꝫ ꝫ clarius glo. poſuit opi. ſuā
j. c. dilectus. ⁊ ibi tandē videt̄ ꝙcludere qđ tꝫ Jo. an. ħ
⁊ ſtatim patebit. Circa ſcđm ſunt opi. ⁊ ꝓſiderata q; ħ
ſunt due queſtiōes eq̄ principales. Prima nunq̄d eps̄
p̄ōt durāte ſnīa interdicti ſuſpendere effectū int̄dicti.
vt ſic poſſit celebrari ſine pctō. ⁊ intellige qñ int̄dictuꝫ
eſt latū a ſe. nā ſi eſſet a ſupiore latū nō eēt dubiū q; nō
p̄ōt. ar. c. paſtoralis. §. p̄terea. de of. or. ¶ Scđa q̄ſtio
eſt nō minus ſubtilis. vtrū ſuſpenſione facta p̄ſuppoſi-
to q; poſſit ſuſpendere ſuſpendat̄ effectus ipi⁹ ꝙ appel-
lationem medio tpe interiectā ꝓtra volūtatē ipius ſu-
ſpendentis vt ſic duret ſuſpenſio vſq; ad finem cauſe
ſicut ſi a principio fuiſſet lata cū ꝓditōne. Jo. an. ħ cō
cludit in effectu tria. dicit enim eē̄ poſſe ſuū interdi-
ctum ſuſpendere q; ſicut p̄ōt in totum tollere. ar. l. iu-
diciū ſoluit̄. ff. de iudi. ita ⁊ forti⁹ p̄ōt illō ad tp̄s ſuſpē
dere. Scđo ꝙcludit ad ſecundā queſtionem q; appel-
latio facta poſt ſuſpenſionē tenebit ipſam ſnīam in ſu-
ſpenſo ſicut ſi fuiſſet lata ſub ꝓditōne. ar. c. p̄terea. j. e.
Tercio dicit q; excoīcatio ſuſpēdi nō p̄ōt q̄n tollat̄ ex
toto q; coīcare nō debem⁹ excoīcato añ abſolutionem
factā in foꝝ eccl̄ie. vt in. c. cuꝫ deſideres. de ſen. excō. in
effectu ħ idē vī velle do. an. Sꝫ aliq̄ moderni multum
inſiſtūt circa iſtas queſtiones. Cal. tū tenuit ꝙ Jo. an. i
ij. q. dicit em̄ q; cū iſta non ſit noua ſnīa appellatō non
op̄abit̄ ſuſpenſionem. Jo. de lig. in quadā diſpuſatōe

tenuit q̄ interdictū nō pōt suspēdi p̄ep̄m. Mouet q̄ in istis sentētijs cēsure p̄im⁹ actus nō est sepat⁹ a scdo vult dicē q̄ substātia ſnie cesure q̄ est p̄im⁹ act⁹ non ē sepabilis ab effectu ipsi⁹ sentētie q̄ effect⁹ ē scdus act⁹ q̄i iste sentētie cēsure trahāt secū executōez. z sic executio effect⁹ nō ē sepabilis a substātia ſnie. vt in. d. c. is cui. et p̄ ꝓns nō pt remouere effectū remanēte substātia. allegat in silī. l. titi⁹. ff. de excusa. tu. Cardi. tandē sequit illā opi. cōez vt possit suspēdi p̄ q̄ facit dictū. c. dilectis §. q̄ ꝯo. ß opi. esset in practica seruanda maxie p⁹ factū ß añ fcm̄ alia opi. ꝓtraria eēt ꝓsulēda. z credo de ſbtilitate iuris illā verioꝛē. z moueor hac rōne int̄ cetera maioꝛē vis z ptās appellatōis in suspēdēdo effectū sententie q̄ ptās iudicātis p⁹latā ſniaz. ꝓbat q̄ cōdēnatum de futuro nō pt facere iudex q̄n sequat infamia. l. nō pt. ff. de furtis. z tm̄ appellatio suspendit infamiā iā illatā p ſniaz. vt. d. l. furti. Sed appellatio nō pt suspēdere effectū ſnie cēsure ꝯ min⁹ ipe iudex ß em̄ nō dependet ex ptāte sua ß ex dispositōe iuris. Nec valz ar. Jo. an. pt tollere in totū ꝯ suspēdere q̄m̄ tollēdo in totum agit p̄m naturā actus nec ius repugnat. ß suspēdere effectū vt nō habeat secū executionē ē agere ꝓtra naturā ipius act⁹ ꝓtra iuris dispōez cū p̄m iura trahāt secū executionē nō suspēdibilē etiā p appellatōez. vt in. d. c. pastoralis. ad. c. dilectis. dic vt ibi dicet. z p̄suppositō q̄ possit suspēdi p̄m cōez opi. Cal. z appellatio sequēs nō ꝓsit vt teneat sentētiā in suspēso q̄ nō est noua sentētia qđ tz etiā Jnn. in. c. cū inter. de ꝓsue. z q̄q̄ ß opi. videat mltū ꝓbabil' tn̄ i ꝓtrariā opi. quā tz Jo. an. mltū me vrget. c. dilectus pal. vbi apte innuit q̄ snia int̄ dicti in locū lata pōt suspēdi p ipm̄ ꝓmulgātē. z dnrāte suspēsiōe pt appellari ad effectū tenēdi illā in suspenso. nec ē vex qđ quidā dixerūt. s. q̄ ille tex. loquat i cessatōe a diuinis nō i int̄dicto q̄ tex. ibi apte ꝓbat ꝓtrariū. vt ibi ptz nō potuit ferri snia int̄dicti. Jtē nō diceret ibi tex. sniaz decernim⁹ irritā. z inanē ꝛc. cuz cessatio sit q̄d facti. vt no. in. c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. sz poti⁹ dixisset eā irrōnabilē fuisse. z hāc opi. tz ibi Jo. de lig. z Jnno. in. c. vt priuilegia. j. d priuil. z q̄ suspēdat p appellatōez facit q̄ sicut tenet in suspēso q̄n a principio fuit effect⁹ suspēsus. j. e. ꝑterea. ita z si ex postfacto suspēdat. z q̄ ad primū dictū facit q̄ ß snia censure ligat z durat ad placitū ꝓferentis merito cū dependeat ab ei⁹ ptāte poterit etiā effect⁹ suspēdi. secus si non dependeret a potestate sua quo casu locū habet ar. qđ supra feci de. l. nō pt. Circa int̄dictū ꝯo latā in psonā cōit tenet non posse suspendi. rō diuersitatis q̄ locus interdictus nō peccauit merito nulla rō ꝛpugnat si suspendit p̄m illā opi. ß q̄n int̄dicta est psona tūc cū pso na deliquerit z nō sit emēdata nō pt eē in eccl'ia z ex ecclesiā. secus dic vbi psona esset interdicta ꝓpt̄ delictū alteri⁹. q̄ tūc sicut pt suspendi interdictum latū in locum ita in personam dictū est notabile Jnn. in. c. vt p̄nilegia. Nico. abbas.

C Cum in ecclesia. Judex appellatōis remittit appellantē z cāz ad priorē iudicē nisi sibi cōstiterit a grauamine vel iniusta snia fuisse appellatū primo narrat factū. scdo quidet ibi prudentie. Primo nō ex isto tex. archiep̄m nō debere se itromittere d causis subditoꝛum sui suffraganei nisi p appellatōez deuoluat ad eū. ꝓcoꝛ. c. pastoralis supra de offi. ordi. Secundo no. q̄ etiā p̄m illa tpa nō debebat iudex ad quē admittere appellatōem frustratoriā vbi apparēt manifeste frustratoria p̄m Hof. de quo in. c. vt debitus. j. e. Ultimo nota bonū ar. ex tex. iūcta glo. ante p nnul. q̄ appellatiōe exīte friuola iudex a quo reassumit iurisditionē etiā respectu executōnis sententie late. de quo in. c. pastoralis. §. q̄ ꝯo de offi. dele. Jn glo. j. in fi. sed ꝓtra finē gl. z tex. opp. Nam archieps cantuariē⁹ est legatus natus q̄m officiū legatōnis est indultuz illi dignitati ex priuilegio apl'ico. vt quicunq̄ sit archiepiscopus cātuariensis fit etiā legatus. vt in. c. j. de offi. lega. sed legatus pt adiri p viā querele citra appellationē ꝯ poterat iste adiri iurta no. in. d. c. j. d offi. le. Soluit Jo. an. q̄ licet possit adiri legatus p viā querele nō tn̄ p viā appellatōnis frustratorie q̄ appellatio frustratoria nō debuit cām in. c. cū appellatōnib⁹. e. ti. li. vj. Hic in papa q̄ adit̄ p viam querele z nō p frustratoriā appellationē. vel solue meli⁹ q̄ etiā per viam querele nō poterat legatus hic adiri cū causa esset cepta coram ordinario loci. Nā vbi ceptū est iudiciū ibi finem debet accipere. l. vbi ceptū. ff. de iudi. Jtē q̄ inter legatum z ordinariū loci locus ē p̄uentōni. vt in. c. si'a sede de p̄ben. li. vj. z de materia hmōi dicet in. c. vltimo. j. d cōfir. vti. Jn gl. ij. in fi. ꝓtra glo. facit q̄ tpe bul⁹. c. n̄ dū emanauerat. c. vt debitus. vbi specifice disponit de nouo vt nō valeat appellatio ab interlocutoria causa nō expressa. Dicit ꝺ Jnno. q̄ ista decretal' ꝓsagiauit ius nouū ß hoc nō est soluere ꝓtrariuz. Añ dic q̄ hic nō dicit q̄ causa nō debeat exprimi in appellatiōe ß q̄ iudex ad quē nō debebat admittere appellatōz cū effectu nisi prius ꝓstaret eā fuisse inꝛpositā a grauamine. Possū em̄ docere coꝛā iudice ad quē me fuisse ḡuatum p iudicē a quo lz illud grauamē nō exp̄sserim coram eo. Hec ergo lra soluz instruit iudicem ad quem. Jn glo. in ꝯbo iniusta. Nō. hāc glo. cū p̄cedenti ex qua habes vnā diuersitatē inter appellatōz a diffiniti ua z ab int'locutoria. vt i diffinitiua n̄ sit necesse exprie re causam. secus si appellat' ab interlocutoria. ratio diuersitatis colligit' ex his. que no. in. c. vt debitus. j. e. p dicto hui⁹ glo. videt' text. in. l. ij. ff. e. An añ sit necesse vt appellet' in scriptz. marie ab int'locutoria. vide tex. z glo. in. c. j. e. ti. li. vj. Et p̄suppositō q̄ sit necesse appellari in scriptis satis ē porrigere iudici scripturā appellatōem ꝓtinētem absq̄ eo q̄ legat in p̄tia sua. vid tex. bonū z notabi lē faciētē ad mltā in. c. appellatio. e. ti. li. vj. Jn glo. in ꝯbo alioquin in fi. no. istā glo. iūcto tex. q̄ optime facit p illa opi. vt iudex a quo exeq̄tur sentētiā cōfirmatā. ß sustinēdo illā opi. q̄i cōez quę habet vt vterq̄ possit iurta no. in. §. ꝑterea hic allegato pt dici tex. istū p̄cedere q̄n appellatio nō admittit p iudicē ad quē tanq̄ manifeste frustratoria. p ß tex. ibi ante n̄ appellatōem admittas. z sic loquit' q̄n n̄ confirmauit snīam. si añ admisisset appellatōez z ꝓfirmasset candē snīam posset habere locū opi. cōis. z est bona limitatio ad illā materiā. vl' dic q̄ iste tex. optime facit p opi. que habet q̄ iudex a quo exequitur si nihil fuit additū in cā appellatōnis ß pure ex prioribus actis fuit cōfirmata q̄ tūc cōstat q̄ nō fuit appellatū ab iniusta p̄uocatōe. quo casu remittit' executio ad priorē iudicem. vt ꝺ clare ꝓbat' qđ est bene notandū. Et de materia vide plene in. d. §. q̄ ꝯo z p Bar. in. l. tale pactuz §. qui prouocauit. ff. de pac. z in. l. a diuo pio. ff. de re iudica.

D Directe. Si appellās q̄ nō ꝓsequit' redit ad iudicē a quo z itex gravat' nō obstāte prima desertōne pt itex appellare. z est casus notabilis. cōis diuisio. secda ibi rn̄dem⁹. Nota primo q̄ si appellans deserit appellatiōnem suā z incipit ꝓsequi corā iudice a quo videt' a deo oēz primam cōtumaciam siqua erat pūrgasse vt si iterum grauetur iterū audiatur appellans non em̄ pōt excludi pretextu contumacie cum eam purgauerit comparendo coram iudice. Secūdo no. q̄ quis q̄q̄ renūciat ei qđ non habet. nam ista mulier post desertionem appelatōis illi renūciauit. dic tn̄ q̄ ista nō est vera rn̄ciatio q̄ priuatio p̄supponit habitum. c. ad dissoluendū de despon. impu. l. decem. ff. de verbo. ob. j. q. vij. dalbertum. sed ista renunciauit vt clarificaret iudicem de

purgatõne ꝓtumacie seu q volebat amplius instare ī
pria appellatõe. vl dic vt sentit glo.j.q renũciauit ap
pellatõi ꝓsequẽdo cãz corã iudice a q̃.7 sic loquit de
tacita renũciatõe supra de offi.dele.c.gtũ. Item no.ibi
libere possis vti.q ptãs libere data alicui ad certum
actũ restrigit ad terminos iuris vt ꝑ hoc nõ faciat ali
cui iniusticiã. ¶ No.bo.tex.ibi exemptũ q ꝑ appellati
onẽ legitimã appellãs eximit a ptãte 7 iurisditõne iudi
cis a quo.intellige q̃ ad illã cãm.s.e.ꝓposuit.7.c.ad ꝟ
Ad idẽ q̃ ad primuz facit.c.si a iudice.e.ti.li.vj.7.c. su
per qõnũ.in fi.de offi.dele. ¶ Ultimo no.faciendus ei
q̃ stat ꝑ cã fauorabili.facit.c.fi.de re iudi. ¶ Contra
tex.op.de.c.psonas supẽ eo.vbi dicit q nõ ꝓsequẽs ap
pellatõez suã cõpellit parere iudicio iudicis a q̃ appel
latõe remota 7 sic videt q amplius nõ audit appellans.
Sed aliqui dicũt hũc tex. ꝓcedere fauore mrimonij vt
in fi.lre.ꝟ hec so.nõ est bona qz papa fundat se nõ sup
mrimonio sed sup alijs iuribꝫ dicẽtibꝫ q licet itez ap
pellare. vt ptz ibi cũ ꝑm iura ꝛc. Illa ergo ẽ causa fina
lis decidẽdi. Jo aũt qđ dicit de mrimonio fuit cã im
pulsiua 7 coadiutiua.ꝟ etiã colligit ex dictõe ꝑsertim
que ꝑm ꝓpriũ significatũ importat idẽ in casu ꝯtrario
sicut illa dictio marie. vt no.in.c.auditis de elec. 7.c.ꝑ
tuas.de symo.cuz si. Sedo ꝯo soluũt alij q.c.psonas.
loqꝫ qñ deserẽs appellatõez vult recusare illã candez.
ꝟ.c.ꝓcedit qñ ex nouo grauamine de nouo appellat.
Hec so.est vera in se.ꝟ est indubitata 7 nõ mltũ ꝯgru
it.c.psonas.cũ generaliter dicat ibi appellatõne remo
ta ꝛc. Tertia est notabilis solutio Jo.an.7 quorũdam
atiquoꝝ dicẽtiũ q aut deserens appellatõez ꝑseuerat
in cõtumacia sua 7 nõ audit amplꝰ appellans qz cõtu
max nõ appellat.ij.q.vj.sunt quoꝝ.aut deserta appella
tõne reassumit cãm corã iudice a q̃ 7 si itez grauat ꝑt
denuo appellare qz nihil est hoc casu appellatõez impe
diens. Jo.cal.dicit q siue reassumpserit cãm nõ semꝑ
debet appellans sedo audiri nisi pria appellatio sit fri
uola.manifeste ꝟ dicit ꝓbari in cle.vna de ro.7 contu
macia plane illã legendo. Sed certe opi. Jo.an.7 alio
rũ videt verior.nõ em excludit a sda appellatõe ptẽ
xtu prime ꝟ ꝓpter cõtumaciã nouit cõmissam post de
sertionẽ prie appellatõis 7 cle.vna ꝓall. debet intelligi
qñ grauamẽ vel iniusticia ꝯtingit pendente pria appel
latione. Nam tũc nisi prima appellatio sit friuola mani
feste põt itez appellare licet nõ reassumpserit causã co
ram iudice a quo qz pendẽtia appellatõnis excusat euz
a cõtumacia. Sed qñ prima appellatio fuit manifeste
friuola nõ excusat a cõtumacia ita q vere ponderãdo
rõem illi cle.facit poti ꝑ pte ista lz ad coriceꝫ faciat ꝑ
calderino. ¶ Ex ꝓdictꝭ habes duos casꝰ decisos. Unꝰ
est q si pendente appellatõne cõtingit grauamẽ sedm
põt denuo appellari lz cãz ñ reassũpserit. 7 qđ opet tũc
sda appellatio. dic vt ibi no. Sedo casus qñ deserta
appellatõe cõtingit grauamẽ 7 distingue ꝑut .s. dixi
ꝑm Jo.an. Tercꝰ casus est magl dubius qñ grauamẽ
sedm contingit pendente prima appellatõe ꝟ ea deser
ta appellauit a sdo grauamine existens tñ infra tꝑus
appellandi. do.an. dicit se credere appellationẽ istã nõ
admittẽdam. quasi nũc detegat contumacia ipsi ꝑ. pu
to dictuz suũ procedere qñ iudex a quo fecisset aliquẽ
actum post desertã appellationẽ isto absente 7 in cõtu
macia ꝑseuerante. sed vbi post desertionẽ iudex nõ ꝓ
cessit in causa nõ video rõnẽ quare nõ possit appella
ri a grauamine inflicto pendente appellatõne cũ tunc
defenderet a contumacia ꝟtute appellatõnis. nec seq̃
tur non fuit ꝓsecutus ergo fuit cõtumax qz sepe hoĩ
nes deserunt mltis ex causis appellatõnem legitimam.
Hinc est q tex.in dicta clemẽtina vna. defendit appel
lantem a cõtumacia nisi manifeste appellatio fuerit fri
uola. ¶ No.ex oĩbꝫ predictis q iudex a q̃ tenet citare
appellãtez ab eo etiã pꝰ desertionẽ appellatõnis. qđ eti
am tenet Jo.an.in.c.ij.de do.7 cõtu.li.vj. Optime vi
det ꝓbari ꝑ illum tex. vbi dicit q nisi sponte renũcia
uerit appellatõni nõ tenet eam iudex amplius citare.
quasi videat sꝑ ꝓdurare in ꝓposito suo nõ cõparendi
coram iudice a quo.7 vide in hoc qđ pleniꝰ dixi pꝰ glo.
in.c.cũ causa de re iudi. Ex his sume bonã cautelaz vt
nõ ꝓsequẽs appellatõez in termino vadat ad iudicez
a q̃ 7 de facto renũciet appellatõni 7 dicat se velle ꝓse
qui corã eo tũc em tenebit eũ ad actus vlteriores cita
re. ꝑm põdicta intellige glo.finalez.c. psonas.s.eo.que
minꝰ bene loquit. ¶ In gl.in verbo appellare. No.bñ
glo.ex q̃ collige q sup eodẽ articulo põt bis appellari ñ
aũt tercio sine sit appellatũ a diffinitiua sive ab inꝛlo
cutoria. 7 nota in eo q dicit de interlocutoria vt seq̃t
in hoc natura diffinitiue. ¶ Sedo nota q iura dicen
tia nõ licere tercio appellare ꝓcedũt qñ quis vult ter
cio ꝓuocare sup eodẽ articulo secus in articulis diuer
sis vñ si millies qs granat in cã sup diũsis articlis mil
lies possz appellare 7 duas appellatões successiue face
re sup q̃libet articlo. 7 qđ dcm ẽ q nõ licet in eodẽ ter
cio appellare itellige ꝑm Jo.an. 7 bñ in eadẽ ꝑsona. qz
exq̃ qs bis appellauit 7 sꝑ succubuit est ꝑsumptio con
tra eũ iõ nõ audit tercio appellãs ꝟ alteri ꝓ bene licz
alias duas appellatões facere 7 sic erũt quatuor appel
latões. Exemplũ bis appellaui a snia lata cõtra me. vl
terius iudex reprobauit snias põt altera ps semel 7 eti
am sedo appellare qz ꝯtra eã que sꝑ obtinuit nõ est or
ta ꝑsumptio iniusticie ꝟ satis placet. facit in fili.s.d te
sti.c.licet dilectus. vbi tractat de reprobatõne testiuz.
vide ad põdicta plene ꝑ Spe.e.ti.§.quoties.ꝑ totum.
7 quod habetur in clemen.vna.de sen.7 re iudi. ¶ Ni
colaus abb.

Preterea. Subtilis decisio 7 multuz allegabil.h.d. Snia excõ
mũicatõis suspensiõis vl interdicti lata ꝟ cõdi
tõne suspendit si añ cõditõis euẽtũ fuerit appellatum
h.d.inberẽdo ꝟbis lre 7 sic satisfiat cuilibet lecture. ꝓ
mo ꝓsultatio. sedo rñsio ibi videt aũt. ¶ No.sniaz ex
cõicatõnis ferri posse ꝟ cõditõe suspensiua 7 nõ soluz
ꝑ delicto seu ꝯtumacia iudiciali ꝟ etiã ꝑ interesse ꝓximi
vt qz nõ vult satisfacere illi vt tenet. Hodie aũt vt ꝟ
snia excõicatõis ꝯditõalis sit iusta dz ꝓcedẽ mera cul
pa aut offensa vt ī.c.romana.§.caueãt.d sen.ex.li.vj.
licet secus sit in statuto vt ibi no. ¶ Sedo no.q lz ex
cõicatõ seu snia censure pure lata nõ suspendit ꝑ ap
pellatõez sequẽtẽ. vt in.c.pastoralis.j.e.7 in.c.is q̃.d se
tẽtia ex.li.vj. secus tñ ẽ in excõicatõe seu snia cẽsure la
ta sub cõditõe suspẽsiua. qz illa bñ suspẽdit ꝑ appella
tõez sequẽtẽ. vt hic. Rõ qz añ ꝯditõis euentũ ꝟ snia ñ
iniecit vires suas. ¶ Tercio no.q euẽtus ꝯditõis non
trahit retro in snia excõicatõnis ad diẽ ꝓlatõnis ipꝰ
de quo infra dicet. ¶ In glo.j.in fi. Et dicit q̃s satisfa
cere creditoꝝ q̃libetcũqz volũtati illi satisfit. vñ licz ñ
soluat debitum sed dat sibi pignora vel fideiussores
exquo creditor cõtentat dicit sibi satisfactum esse. vt ī
§.oĩs all in gl. ¶ Et nota q hoc etiã habet locũ in pre
ceptis iudicũ de q̃ ꝑ archi.in.c.ij.de vsuris.li.vj. Et ca
dit hic vna notabilis 7 quotidiana questio quã ponũt
docto. sup tex. Judex tulit excõmunicatõnez in certuz
debitorem si non satisfaceret creditori suo infra mẽsez.
demũ creditor prorogauit illũ terminum debitori 7 sic
nõ satisfecit sibi aliter infra mensez dubitat nunqd in
ciderit in excõicatõnem? Inno.ponit duas opiniões.
vna vt nõ sit excõicatus. qz creditor põt terminuz de
bitori suo ꝓrogare.l.ij.ff.siquis cau.facit.c.cũ dilecti.
de do.7 cõtu.7.c.de causis.de offi.dele. videt ergo pro
rogatio facta in omnibus appẽdentijs 7 accessorijs su
is. 7 sic nõ incurrit interim excõmunicatõnem. argumẽ
tuz in regula accessorium de regulis iuris li.vj. Sed si
in termino ꝓrogato non soluit creditori tunc incidit

in excõicatõem.ar.in.l§ si manẽte.ff.de ꝓcario. ¶ Inno.ibẽ videt inherere opinioni ꝙtrarie ꝛ idẽ host.q; ß nõ dependet a facultate ptis lz em possit ꝓrogare t'iminũ respectu solutõnis non tñ respectu excõicatõis.cuz g̃ hic ꝟset factũ alteri⁹.s.iudicis dz illi⁹ consensus intuenire.ar.in.l.labeo.in.fi.ff.de arbi.Litẽ querit.§.q̃ impleto.ff.locati.do.an.ante factũ dicit tenẽdã istã secũdã opinionẽ q; tutio; est.ß p⁹ factũ ꝓria opi. videt verio; q; iudex videt fulminasse sniaz ĩ fauorẽ ptis.ꝛ sic dato ptis ꝙsensu excludit ꝙtumacia. ¶ Hãc opi.primo puto verissimã. Adduco optimũ sile.iuramẽtũ pti ꝑstitũ pricipalit dirigit in deum ita q; deus recipit principalit obligatõz.vt in.c.debitores d̃ iureiurã.ꝛ tñ ps põt illud iuramentũ remittere vl obligatõem differre vt est tex.in.c.j.de iureiuran.ꝛ in.c.ij.de spon.ꝛ ibi per doc. Et ẽ rõ q; cũ de⁹ recipiat obligatõez in fauorẽ ptis remittẽte pte remittit ꝛ de⁹.ita in proposito iudex excõicat in fauorẽ ptis si ps vult differre terminũ etiã iudex videt differre velle cũ nil aliud agat iudex nisi vt ptes ad ꝙcordiã reducat.l.j.ff.de no.ope.nun.ꝛ facit qd̃ ß.dixi p⁹ glo. ¶ In glo.ij.ibi suspẽdat sniã que nõduz tenet.dic q; imo tz lz effect⁹ sniẽ sit suspensus in euentũ ꝙditõis. ¶ Nã si nõ teneret nõ recõualesceret ꝙditõe adueniẽte ꝑ regulã nõ firmat de reg.iurꝛ li.vj. Vide ĩ ꝓtractu ꝙditõali simile.nã ibi spes ẽ in obligatõne ita q; trãsmittit etiã in heredẽ lz adhuc nõ extiterit cõditio.insti.de ℞bo.obli.§.ex cõditõnali.ita dicendũ ĩ iuditio cũ ibi quasi ꝓtrabit.l.ij.ff.de pecu. ¶ In eadem glo.ibi.l.potio;.illa lex ꝑt induci in cõtrariũ ß mõ. ibi eĩ dicit q; si obligo tibi oĩa bona mea sub cõditõe demũ ante ꝙditõis euentũ obligo alteri pure.si postmodũ extat ꝙditio prim⁹ creditor ẽ potior⁹ q; euẽtus conditõis trahit retro ad diẽ ꝓtractus ꝛ pinde est ac si tñ pure tibi obligasseꝛ bona mea. Ita videt dicendũ ĩ ꝓposito q; adueniẽte cõditõe.s.solutõne nõ facta infra terminũ debeat trabi retro ꝛ pinde sit iudicandũ ac si excõicatio fuisset tunc pure lata ꝛ sic appellatio medio tpe nõ dz impedire vires sentẽtie.ar.c.pastoralis.j.e sicut scda obligatio pure facta nõ impedit vires prime adueniente cõditõe dicta.l.potior.cui⁹ cõtrariũ innuit ista lra. Jo.an.p⁹ ¶ Host.soluit ß mõ q; cõtrariũ loq̃tur in obligatõe cõditõnali iudiciali.q̃ q̃dẽ obligatio ẽ necessaria cũ iudicũ reddat in inuitũ.c.intelleximus de iudi.l.intr stipulãtẽ.§.j.ff.d̃ ℞bo.obli. Et põdera q; ꝑ hãc rõnẽ sentiũt ipi q; regulariter in sentẽtijs tps cõditõnis extãtis nõ trahit ad diẽ ꝓmulgate sentẽtie cui⁹ ꝙtrariũ sentiũt in qõe.j. prima vbi dicit. ¶ Dz clare solũdo cõtrariũ possumus dicere q; retrotract⁹ fit qñ reperit id ad qd̃ dz fieri retrotractio ß ß non repit cum ipsa sniã sit suspẽsa ꝑ appellatõis iniectõez ꝛ q̃ extincta.l.j.ff.ad tur.c.veniẽtes.de iureiurã.cũ si. Vide bonũ sile in.c.q̃uis.de rescꝑ.li.vj.secus añt ẽ in.l. potior. q; ibi scda obligatio nõ potuit suspẽdere primã ex mera volũtate illi⁹ ꝓcedentẽ nec spei obligatõnis ꝓiudicare.vt in.d.§.ex cõditionali.ꝛ ꝑ ß vide qd̃ no. bart. in.l.si is q̃ ꝑ emptore.ff.de vsuca.vbi dicit q; ad ß vt fiat ꝑ successorẽ retractatio vt.s.act⁹ fingat gestus prioꝛi tpe optet q; cõcurrãt duo extrema babilia.s.extremũ a quo ꝛ extremũ ad qd̃. Extremũ a quo appellat illud tps ĩ q̃ extat ꝙditio. Extremũ ad qd̃ ẽ illd̃ tps ĩ q̃ sniã lata fuit sub ꝙditõe. Et dicit ad qd̃ q; ꝑ illud tẽpus fit relatio ꝓfectior.q; de prio tpe qd̃ dz eẽ babile. ß habes in.l.bonoꝝ.ff.rem ra.ha.vbi ptz q; ratihabitõ dz fieri eo tpe q̃ quis potuisset actũ ꝑ se gerere.ad qd̃ vide bonã glo.in.c.quaz sit.de elec.li.vj. De scdo tpe vide in.l.necessario.§.q; si pendẽte.ff.de pi.ꝛ cõ.reivẽ. vbi ptz q; venditõe facta sub cõditõe nõ trahit tps extãtis cõditõnis ad tps venditõnis si interim anteq̃ extaret cõditio res vendita ẽ reperta.q; deficit extremuz ad quod. Ita dicendũ in ꝓposito.hic eĩ deficit extremum a quo quia nũc tpe extantis conditionis non potuisset inder ferie excõicatõez obstante appellatõez sic obstat dicta.l.bonoꝝ. Itẽ deficit extremũ ad qd̃ cũ sit extinctũ vl suspẽsũ ꝑ appellatõez vt in.d.l. necessario. ꝛ sic nõ ꝑt hr̃e locũ illa fictio ß in cãu.l.potior.extrema sunt habilia.nec potuit ille alteri pure obligare bona sua cũ pria obligatio eẽt in pẽdẽti.

Additio. In eadẽ glo.ibi appellãdũ est añ diẽ cõditõis.põdera bene istã practicaz glo.vult eĩ denotare diuersitatẽ int' sniam excõicatõnis cõditionalẽ ꝛ alias sẽtẽtias cõditõnales vt in excõicatõne licitũ sit appellare vsq; ad euẽtũ cõditõnis q̃cũq; lapsũ sit decẽdiũ a tpe ꝓmulgatõis.ß in alijs sentẽtijs currit tps decendij incõtinẽti a tpe ꝓmulgationis. ¶ Adueꝛte q; iste ar.est multũ subtilis ꝛ docto .diuiserũt se in tres sniãs. Prima ẽ sniã Host.ꝛ rofre. vt nulla sit differentia inter has sniãs.ꝛ q; tps ad appellandũ currit ab euẽtu cõditionis q; ante sententia nõ ligat.ꝛ sic tũc incipit ps grauari ideo satis est appellare infra decẽniũ a tpe euentus cõditõnis. ¶ Nec ob.l.vna.§.biduum.ff.qñ appellandũ sit canonizata.ij.q.vj.biduum q; ibi nõ dicit q; sit necessariũ appellare a tpe sniẽ ß q; est vtile. Scda fuit opinio bar. Buri.in quadã qõe ꝛ egidij ꝛ Tan.ꝛ Alin. dicẽtiũ q; tps decẽdij ad appellãdũ etiã in excõicatõnis sentẽtia currit a tpe ꝓmulgatiõis ꝛ nõ a tpe cõditionis extãtis. dicunt ß expressum in.c. q; ad cõsultatõnem.de re iudica.ꝛ est opinio directe ꝑme cõtraria. Adducũt etiã istũ tex.dum dicit q; medio tpe fuit appellatũ ꝛ tempus fuit.xx.diez et sic appellabat ante decendiũ vel in decendio qd̃ est mediũ tẽpus. Tercia fuit opinio Inno. Host. Jo.an.gl.nr̃i.ꝛ Jo.mo.in.c.quicũq;.de sen.ex.li.vj.ꝛ fere omniũ sequentium qui distinguũt inter sentẽtiam excõicatõis ꝛ alias sententias cõditõnales. vt in sententia excõicatõnis licitum sit appellare quandoq; ante euentũ cõditõis postea nõ licet quo ad effectũ suspendendi licet possit infra decendiũ quo ad deuoluendũ negociũ ad superioꝛez iuxta notata ꝑ glo.in.c.ad reprimendam de offi.ordi. In alijs ℞o sentẽtijs cõditõnalib⁹ currit tẽpus.a die ꝓmulgatõnis ita q; infra decendiu m semper poterit appellari etiã si extiterit conditio. Reddũt hãc ratõnẽ diuersitatis.ꝛ principaliter Inno.ꝛ m'truz instat Jo.an. eã approbando.in sniã excõicatonis euent⁹ ꝙditõis nõ trahit retro ad diẽ ꝓmulgatõnis.alꝫ sequeret q; interim deberet vitari.ꝛ qd̃ esset excõicatus si postmodum extaret cõditio merito cũ ipsa sententia trahat ad diẽ cõditõnis extantis extunc incipit ligare ꝛ põt vsq; ad illud tempus appellari quasi vsq; ad illud tps nõ videatur lata sententia.ß in alijs sententijs euẽtus cõditõnis trahit retro.ꝛ sic videt cõdẽnatus tũc ideo curzit tempus a die ꝓmulgatõnis. ¶ Hinc etiã videmus q; in alijs sententijs põt appellari post cõditõnis enẽtum si est infra decendiũ quo ad effectũ deuoluendi ꝛ suspendendi sed in sniã excõicatõnis nõ põt appellari p⁹ cõditõnis euẽtum q̃ ad suspendendũ.vt.s.dixi.ꝛ ꝑ hac opi.tercia adducit Jo.an.istã literã reuoluẽdo eã ꝓtra scdam opi. ¶ Nam hic dicit q; medio tpe fuit appellatum. Sed q̃litercũq; cõputet illud tps.xx.dierũ semper mediũ tps reperiret post decendiũ.nam mediũ dz qd̃ eq̃lr distat ab extremis diuidẽdo tps.xx.diez in tres ptes.scda pars dicet mediũ tps ꝛ sic in tota scda pte pt appellari qd̃ etiam erit post decendiũ siue dicamus mediũ oĩe id qd̃ est inter primũ ꝛ vltimũ diẽ tũc etiã post decendiñ appellatio interponat. Et q̃uis ß opinio cõmunis multũ sit colorata disputatiue credere scdam opinionẽ veriorẽ. Moneoꝛ quia incõtinenti cũ iudex ꝓfert talem sniam me grauat si nõ teneoꝛ soluere vel si nõ debeo excõicari ergo possum ꝛ debeo incõtinẽti appellare infra decẽdiũ. ꝑ hoc ẽ iste tex. q̃ appellat illam sniam lz adhuc nõ ligauit. Ad idẽ.c.roma

na.§.caueãt pal. vbi ꝓhibet talis excõicatio ferri sub ꝓditõe nisi ꝑcedẽte moza.culpa vl offensa.g̃ talis sñia grauat ante euẽtũ ꝓditõis als frustra ꝓhiberetur ibi. Tercio moneor q; aut talis sñia ī iudicio lata grauat aut nõ.si nõ g̃uat ante euẽtũ cõditõnis g̃ nõ debet posse appellari.p.c.vt debitus.j.e. Cui⁹ ꝓtrariũ apte vult ista lra. Si grauat g̃ dz appellari infra decendiũ a tpe grauaminis.vt in.d.c.q; ad cõsultatiõez. Nec obstant motiua Jo.an.de his ẏbis medio tpe ꝛc.tũ q; ista ẏrba nõ ponũt dispositiue hic ß narratiue. Jtẽ q; cũ sint ẏba generalia debent restringi vt reducant ad terminos iuris cõis.ar.c.cũ dilect⁹ de cõsue.7.c.cãz de resc̃p. 7 sic debet intelligi medio tpe ita tñ q; decendiũ nõ sit elapsũ vel medio tpe.i.immediate tpis.7 sic decia die Et ex ꝓdictis oĩb ꝛclude q; a q̃libz sñia quãtũcũq; cõditõnali curit tp̃s decendꝝ ad appellandũ a tpe ꝓmulgatõnis. Et ad dictũ.§.biduũ dicentẽ ß esse vtile dic q; poti⁹ facit ꝓ ista opi.q; si nõ esset opus appellare nisi p⁹euentũ ꝓditõnis nõ esset vtile appellare prius imo dispendiosuz cũ forte cõditio nõ sit extitura.ß ideo dixit vtile q; possibile est q; ꝓditio nõ extabit.7 sic appellatio nõ erit necessaria possibile ẽ q; extabit.7 ideo vtile ẽ appellare a tpe sñie. Jntellige ß vltimũ in cõditõe casuali q; illa põt extare 7 uõ extare.puta si nauis venerit ex asia te ꝓdemno.in ꝓditõne aũt ptãtiua sic ista de q̃ in tex.oĩno ẽ vtile 7 necessariũ appellare infra decendiũ cũ oĩno sit extitura eo volẽte satisfacere. Dz ꝓtra ꝑdicta 7 tex.facit q; sñia nõ dz ferri sub cõditõe in.d.§.biduũ. Jo.distinguẽdũ ẽ.aut loquim̃ in int̃locutoria.aut indiffinitiua. Interlocutoria licite põt ferri sub cõditõe.l.a diuo pio.§.in vrenditõe vbi no.ff.d̃ re iudi. Indiffinitiua ẏo ẽ ꝓditio intrinseca 7 coherens negocio de q̃ agit̃.7 põt licite ferri sub cõditõe.puta cõdẽno ad.x.si actor inuenit.l.cũ iudex.7 ibi no.C.d̃ sẽ. l.generalr.C.de iureiurã.hoc casu intellige istum tex. Nã ß ꝓditio erat intrinseca 7 necessaria ad actũ excõicatõis.s.nisi satisfaceret ꝛc. Si ẏo ẽ ꝓditio extrinseca puta q; nullã ꝓformitatẽ habet cũ subiecta materia.7 illa nõ dz poni in sñia.sic intellige dictũ.§.biduũ si tñ ferr̃ tenet 7 opus ẽ appellatõe vt ibi q; est ꝓtra ius ptz. In fi.glo.no.hanc vltimã opi.gl.cui⁹ ꝓtrariũ tenet archi.in.c.ij.de cõsti.li.vj. Sed vide plenissime de hac qõe.p Jo.an.in regla cũ sunt de re.iur.li.vj.in mercu. vbi dicit̃ ꝛcludere cũ ista glo. Et no.q; facit ß decisio ꝑ his q̃ dixi.§.defendẽdo primã opi. Nã si ß cõditionalis sñia nõ iniecisset ß viculũ tolleret ex toto 7 impediret ei⁹ effectus p̃ translationẽ domicilij. Extra gl. quero q̃d si iudex dixisset in sñia si nõ satisfecer̃ infra talẽ terminũ te exnũc excõico nũq̃d p appellationẽ suspendat̃ hec sñia: Quidã q; nõ.7 sic restringũt istã literã. Jnno.7 cõiter doc.tenẽt ꝓtrariũ 7 bñ vt nõ sit differẽtia an dicat excõico te exnunc ꝑut extũc seu dicat te excõio extũc.sp̃ em̃ idẽ resultat effect⁹ em̃ nũq; ligat nisi in euẽtũ cõditõis.ß videt̃ ꝓbari in sili in cle. vnica de ꝓcess.ꝑben.7 vide ibi glo.in ẏbo exnũc. Nam sentẽtia boꝝ ẏboꝝ hec est excõico te exnũc idest exnũc decerno q; si nõ satisfecer̃ in termino sis tũc excõicat⁹.7 hec notabis. Ulteri⁹ querit̃ nũq̃d ferat̃ excõicatio ipso facto si iudex scribat lras absenti sub ista forma.si titio nõ satisfeceris infra mensẽ cognoscas te eẽ excõicatũ: Egi.tenet q; non.7 idẽ tenet guil.naso. q̃ tenuit q; oportet vt ore suo iudex ꝓferat sñiam als nõ erit excõicatus sicut 7 alie sentẽtie nõ ligant nisi iudex eas ꝓferat ore suo.vt in.c.fi.de re iudi.li.vj.C.de sentẽ. exper.reci.l.j. Jtem ex alio capite dicit Bof.illã nõ eẽ excõicatõis sñiaz q; sunt ẏba narratiua. Nec obstat iste tex.ibi cognosces ꝛc. Jntelligit em̃ ipe cũ suppletõne. vt q; dixit te excõico 7 excõicatũ te eẽ cognoscas. Et ꝓfecto ß est extorsio. Egid.ẏo ꝓ primo inducebat tex. ibi ꝓtuleris sententiaz ꝛc.secus g̃ si in scriptis illa verba tm̃ protulit 7 literas aduersario festinauit 7 cõiter tenet oppositũ. Pro primo videt̃ bon⁹ tex.quẽ tenebis mẽti.ij.q.iij.nullus.vbi innuit̃ supiorẽ posse excõicare p̃ lias suas absq; eo q; ore suo sñiaz ꝓferat.fa. c.q̃to.ij.q.v.iũcta glo.vbi absolutio fit p̃ lras.multuz tñ obstare videt̃ tex.nõ allegatus p doc.in.c.j.de sen. ex.li.vj.vbi ꝓhibet̃ ꝑlatus ferre excõicatõis sententiam nisi in scriptis ꝓferat 7 põdero ẏbũ ꝓferat. Sed saluãdo opi.ꝑcedẽtem ꝑm practicã hodiernã possum⁹ dicere q; satis ꝓfert in scriptis redigẽdo eã in liter̃ sius 7 mittẽdo eas ad aduersariũ.ar.in.c.appellatio.e.ti. li.vj.7 respectu sciõi videlicet q; illa sunt ẏba narratiua seu enũciatiua te excõicatũ cognoscas ꝛc.dic q; satis apparet de mẽte ꝓferẽtis q; volebat cũ excõicare ex q̃ assũpsit materiã excõicatõne dignã.7 excõicatio magis regulat̃ a mẽte ꝓferẽtis q̃ a cõceptiõe ẏborꝝ.in.c. j.de iudi.7 qõ ibi no.de hoc tex.in.c.ij.de test.co.7 ẽ gl. in.c.penul.j.de sen.ex.in ordine prima. Nõ g̃ refert ꝑm doc.an iudex dicat p̃cipio tibi sub pena excõicationis quam incurras ipso facto .vel dicat si non satisfeceri excõico vl te excõicatũ cognoscas ꝛc. Nec obstat ꝑdictis qõd dixi de sñia diffinitiua q; excõicatio nõ est ꝓprie sñia.vt no.in.c.ij.de cõsti.li.vj.7 poti⁹ trahit̃ ad nãm int̃locutorie q̃z diffinitiue.vt no.i.c.p tuas d̃ sen. ex.7 i.c.venerabilibꝰ e.ti.li.vj. Quero q̃d si iudex dicat excõico te si appellas an statim cũ appellat sit excõicatus vt sic videat excõicatio ꝑcessisse appellatõez an ecõtra.s.appellatio videat̃ ꝑcedere excõicatõnez. Et idẽ ꝑt queri in silibꝰ terminis.puta si iudex dicat excõico te si elegeris an sit excõicat⁹ p⁹electõez 7 sic electio nõ videat facta ab excõicato aut ecõtra? Jo.Jnn.ß multũ instat referẽdo varias opiniones. Quidã direrũt excõicatõem nõ ligare nisi post actũ ꝓsũmatũ.q; ß est de natura dispõis ꝓditõalis.l.ß ꝓditio.ff.de condi. 7 de. Jtẽ alit̃ dicẽdo videret̃ excõicatio lata sine aliq̃ facto ꝑcedẽte. Alij distinxerũt modũ 7 cõceptõez ẏborꝝ. Aut em̃ iudex dicit excõico te si appellas vel si eligas.7 intelligit̃ excõicat⁹ statim cũ parat se ad appellãdũ seu eligendũ ita q; statim cũ incipit eligere vl appellare incidit in excõicatõem. Aut iudex dixit excõico te si elegeris vl appellaueris 7 tũc nõ ligat̃ nisi p⁹actũ ꝓfectũ.q; hec ẏba ex ꝓprio significato requirũt actũ cõsũmatũ.vt ẽ pulcher tex.in.l.siq̃s stipulat⁹ sit.§.stichũ ff.de ẏb.ob. Aut dixit excõico te si appellas.si eligas 7 tũc secus. Sed Jnno.dicit sequẽdã intẽtõez excõicatoris in his. Si em̃ intendebat statĩ excõicatõe erit ante actũ cõsũmatũ excõicat⁹.sec⁹ si ß nõ intẽdebat. Jn dubio ẏo tenet q; statim sit in ipsa platõe ẏborꝝ excõmunicat⁹.statim em̃ fuit cõtumax 7 inobediẽs 7 gladi⁹ dñi.s.excõicatõ ẽ penetrabilior q̃z hois factũ.q̃ dicat vtrunq; ꝛcurrere in tpe. Sed excõicatio tanq; penetrabilior precedit.7 lati⁹ ipe ß ꝑsequit̃. Dz ꝓtrariũ tenet host.in sũma d̃ re iudi.§.q̃l 7 sub.§.pura.7 do.an. ß q; ille qui parat se ad eligendũ vel appellandũ non eligit nec appellat ß vult eligere vl appellare. Jtez q; optet vt purificet̃ dispositio cõditionalis.l.ij.ff.de cõdi.7 de. Ego puto ß vltimũ ꝑcedere attẽta ꝓpria significatõe ẏborꝝ.nõ em̃ dicit̃ q; eligere vl appellare nisi p⁹actũ ꝑfectũ.d.l.siq̃s stipulat⁹ nisi q̃ ad penã incurrẽdã.vt in.c.cũ ī cũctis.de elec.iũcto.c.ꝑpetue.e.ti.li.vj. Et facit qd̃ no. Jo.an.ī regula in penis d̃ re.iur.li.vj. ī mercu. Dz ꝓpter p̃sũptã mẽtẽ excõicatoris puto ī casu nõ sequẽdã opi. Jnn.moneor q; q̃libet p̃sumit̃ gerere actũ meliori mõ q̃ põt vt valeat.l.iij.ff.de mili. test. ß si p̃sumerem⁹ excõicatõez debẽ seq̃ actũ appellatõis ñ valẽt excõicatio.q; p appellatõez sus̃pẽderet̃ iurisdictio.vt in.c.p tuas.j.de sen.ex.7 ß g̃ in dubio p̃sumẽdũ ẽ q; iudex voluit ligare añ actũ ꝑfectũ.s.statim cũ incipit ꝛfacẽ.sic ei stati ꝓpt̃ inobediẽtiaz cadit a cõspectu dei ita statim incidit in excõicatõem que est separatio

a gratia diuina. Idẽ videt in alio actu dicẽdũ puta i electõe.cũ eñ iudex excõicet in odiũ actus g̃ in dubio debemus p̃sumere q̃ voluerit ligare statim vt sic melioꝛi modo quo fieri potest actus inualidetur.z be rationes videntur mihi efficaciſſime pro iſta opi.

Additio. Nicolaus abbas ſiculus doctor famoſus.

Ecũdo requiris. Si p̃ reſcriptũ cõmittãtur plures articli cõnexi z in vno remoueat appellatio intelligit remota etiã in alijs.ℓ p̃. Cauſa ſuſpitionis ꝓponẽda ẽ coꝛã iudice q̃ recuſat z ꝓbanda coꝛã arbitris.ℓ ſcdo. Diuidit p̃incipaliꝛ in duas ptes ſic duo ſũt dicta.ſcdz ibi ꝛcio. No.p̃ q̃ verba cuiuſcũq; diſpõis ſũt ampliãda vl̃ ſtrigenda ꝑm mentẽ diſponentis q̃ q̃dẽ mẽs colligit ex rõne exp̃ſſa in diſpõe adℓ qđ no.in rla fi.de reg.iur.li.vj. Idẽ ſi nõ ſit exp̃ſſa dũ modo poſſit rõnabiliꝛ ꝓiecturari z indubitanter q̃ potuit mouere diſponẽtẽ.vt ℓ in fi.z facit qđ no.ĩ.l.tale pactũ.ff.de pac.z qđ no. Ly.ĩ.l.nõ dubiũ.C.đ legi.z bal. in.l.maximũ viciũ.C.de li.p̃te.

Additio. Siue g̃ dcm̃ ſit gnãle ſiue ſpãle ſp reſtringit vl̃ ampliat ſm intẽtionẽz diſponẽtis.vt ℓ plene ꝓbat. Ad idẽ bo.tex.in.c.intelligẽtia.j.de verb.ſig.z in.l.cũ pr̃.§.dulciſſimis.z ibi per Bar.ff.de le.ij.z in.l.pr̃.§.fundũ.ff.de leg.iij. Scdo no.q̃ verba data ſunt ad exprimẽdã intẽtionẽ iõ dr̃ q̃ verba ſũt note paſſionũ aĩe.i.ſigna intẽtionũ aĩe.ꝑ ℓ.c. is aũt.xxij.q.ij. No.tercio intentõez apponẽtis cl̃am appellatõe remota ſeu remotis appellatõibꝫ in aliq̃ cã. nõ eñ intẽdit defenſionẽ tollere ℓ poti⁹ iuſticiã ꝓſeruare q̃ ſepe violat ꝑ appellatões fruſtratorias.z qđ operet hodie hec cl̃a dicã in.c.paſtoꝛalis.j.eo. Itez no. z tene mẽti q̃ vbi in vna diſpoſitõe cõtinente ꝓles articulos adijcit aliq̃ cl̃a illa referẽda ẽ ad totã diſpõem ſi nõ ſubeſt rõ q̃re magis debeat cõcernere vnũ articulũ q̃ aliũ in q̃cunq; pte cl̃a illa ponat.de ℓ tm̃ latiꝰ dicã cũ glo.ij. Nota vltimo ibi vtriuſq; iuris argumenta ꝛc.q̃ licitũ eſt in eodẽ facto allegare poſitõnez vtriuſq; iuris.lz g̃ ius canonicũ ꝓuideat nihilominꝰ ſi ius ciuile cũ eo concurrit licite vtrunq; ius allegat.ſic tempera glo.x.di.ſi in adiutoriũ. Itẽ ex eodẽ v. nota q̃ licite iura deducũtur in argumentũ.vñ quottidie allegamus argumentũ ex tali.c.vl̃.l.z debet ſic allegari q̃n illud ius apte nõ ꝓbat intentũ allegãtis.vbi v. apte ꝓbaret nõ deberemꝰ dicere argumẽtũ.ℓ put hr̃ in tali l.vel.c. Naz dicit argumẽtum q̃ſi argute z ſubtilit inuentũ.ceſſat eñ ſubtilitas vbi caſus ẽ expreſſus. ad ℓ c.fozus.de verbo.ſig.z qđ no. Jo.an.in.c.j.§.de pactz. Nota ibi tũc demũ ꝛc.opti.ar.q̃ ꝓceſſus iudicis nõ valet ſuꝑ principali nõ diſcuſſa puꝰ exceptõe recuſationis ꝓtra eũ ꝓpoſita.añ eñ nõ põt iuriſditõe vti vt ℓ qđ facit ꝑ glo.q̃ hoc tenuit.ij.q.vj.quotiẽs.z ꝛ Inn. in.c.cũ ſpãli.j.e.ℓ dic vt ibi dicet. In.§.tercio.nota modũ ꝓcedẽdi cũ iudex r̃cuſat. Nã dz ſuſpitõis cã coꝛã eo allegari z arbitri p̃ ptes eligi coꝛã q̃bus eſt ꝓbanda cauſa ſuſpitõnis. Et ex ℓ no. vnã diam int ius canonicũ z ciuile. Nã de iure ciuili nõ eligunt arbitri cũ recuſat delegatus nec ẽ neceſſe ꝓbare ſuſpitõis cauſaz.vt in.l.cũ ſpãli.z.l.aptiſſimi.C.de iudi.ſecus đ iure canonico vt ℓ z in.c.iudex.de offi.dele.li.vj. Alia dĩa patebit cũ glo.fi.j.eo. Itẽ põdera illud v. coꝛã eodẽ qđ v. repetit in.c.cũ ſpãli.ꝑ rñſo.j.e. Ex quo infertur q̃ nõ ſuffic ꝓbare coꝛã arbitris cãm ſuſpitõis coꝛã iudice nõ ꝓpoſitã qđ tenet Jo.an.§.e.poſtremo.z ſpe. in ti.de recu.§.fi.v.quid ſi vnam. Sic in cle.appellanti.eo.titu.

Additõ. Itẽ no.ibi in aliq̃s nõ valde remotos q̃ recuſãs iudicẽ vt ſuſpectũ ñ tenet arbitros eligere in eodẽ loco ℓ põt noĩare alibi exñtes dũmodo non ſint valde remoti. Et dicũtur valde remoti ſm doc.qui diſtãt vltra duas dietas.ar.c. nõnulli de reſcp.vel hodie vltra vnã dietã.ar.c.ſtatutũ.e.ti. li.vj.z ℓ tene mẽti. Nã ſepe iudex ẽ ita potẽs i loco maxime ſi ẽ plat⁹ loci q̃ recuſans nõ hz idoneos arbitros in loco. Altio no.ibi ipa nãq; rõ dictat ꝛc.q̃ licite in deciſionibꝫ cãz allegat rõ nãlis.vide glo.j.di.ꝓſuetudo z optim⁹ tex.in.l.ſine.§.ſufficit.ff.de excu.tu.vbi allegat naturalis iuſticia.facit iſta lr̃a ꝑ dicto Ly. et alioꝛ in.l.nõ dubiũ.C.de legi.z cõſiderat rõ naturalis que potuit mouere iuriſlatorẽ. Et facit optie tex. iſte vt remediũ recuſatõis nõ poſſit in reſcripto tolli etiaz ꝑ principẽ de q̃ vide qđ no.glo.in.c.ſiq̃s in q̃cũq;.ij.q. vj.z qđ dixi.§.e.ſuꝑ eo.ij.z.c.cũ inter de excep.z.c.ad hec de reſcrip. In.glo.ij.ibi ſed ꝓles articulos cõtinet ꝛc. No.ex hac ſolutõne q̃ clauſula q̃lificatiua apposita inter diuerſa negocia nõ qualificat oĩa ℓ tm̃ refert ad p̃cedẽtia. Et ĩ hac materia p̃nt examinari due q̃ones difficiles. Pria nunq̃d clauſula apposita in aliqua diſpõe cõcernat oĩa tam p̃cedentia q̃ ſequentia: Scda qđ de aliq̃ q̃litate apposita in aliq̃ diſpõe nũq̃d cõcernat oĩa: de hac q̃one vide plene ꝑ Bar.in.l.ꝓtor ff.vi bo.rap.de p̃cedẽti ꝑ eũdẽ in.l.talis ſcriptura.ff.đ le.j. vide ſpe.in ti.de inſtru.edi.§.nũc aliqua v.itẽ excipe.z in ti.de diſputatõnibꝫ z allegatiõibꝫ.§.pᵒ ℓ in p̃n. z cõcludẽdo aliq̃ de clauſula inquantũ attingit ꝓpoſitum noſtrum dicendũ vt colligit ex p̃dictis.q̃ aut ſũt diuerſa negocia in eadẽ diſpoſitione cõtenta tũc clauſula ꝛcernit dũtaxat p̃cedẽtia maxime q̃n eſt odioſa ſicut iſta clauſula appellatõe remota.vt ꝓbat in.c.inq̃ ſitõni.j.e. Aut vnicũ eſt negociũ habens plures articulos z tũc ſi cl̃a apponit in cõtextu alicuiꝰ articuli tũc concernit illũ articulũ tm̃ q̃ tunc eſt pars articuli.vt ꝓbatur in.l.ij.§.filius.ff.de liber.z poſthu.z dicit poni in cõtextu q̃n non ponit in principio vel in fine articuli ſed infra illũ articulũ.puta cõmitto tibi cauſaz intertitiũ z ſemproniũ ſuꝑ tali re.z prio videas de ſpoliatõne z facias appellatõe remota reſtitutõnem fieri. ſcdo des adminiſtratorẽ ꝛc.illa eñ clauſula eſt poſita in cõtextu illius articuli z ſic eſt ꝑs illiꝰ.nõ ergo debet cõcernere alios articulos. Si v. cl̃a ponit in p̃cipio vel in fine articuli tũc ſi alij articuli hñt ſuas clauſulas z determinatões tũc illa nõ extendit ad alios. Iſte ẽ ꝓprius caſus.c.cũ dilecti de dona.optime facit.tex.in.l.liq̃s legata.ff.de cõdi.z de.vbi dicit q̃ q̃daz fecit multa legata pure. Demũ dixit q̃ volebat illa ſolui annua bina trina die.i.vna pars in primo anno ſcda ꝑs in ſcdo tercia in tercio ãno.in fine fecit legatũ impuberi cui vl̃t p̃ſtari cũ puenerit ad pubertatẽ querebat nũquid ei effecto puberi cẽt ſoluendũ legatũ in tres ptes ſicut et alia premiſſa: Cõcludit ibi q̃ nõ.q̃ iſtud legatũ fcm impuberi habebat ſinã determinatõez videlicet cũ puenerit ad pubertatẽ. Illa g̃ clauſula q̃ ſoluerent oĩa nõ refert ad illud legatũ hns determinatõem ſuaz qđ no. Si v. articuli nõ hñt ſuas determinatões tũc ſi ex relatõe ad alios articulos ſurgit abſurditas tũc nõ debet fieri relatio.ad ℓ cle.ne in agro.§.cetex ℓ iũcta gl de ſtatu re. Si v. nulla ſurgit abſurditas tũc dz ꝓcernere oĩa.ſi oĩno nõ põt reddi ratio q̃re magis debeat cõcernere vnũ articulũ q̃ alios de hoc ẽ caſus ℓ.vbi papa fundat ſe ſuꝑ idẽtitate rõnis vt fiat iſta relatio ad cetera. Ad materiã vide bo.tex.cũ glo.in.c. apoſtol⁹. xxxij.q.vij. In ea glo.in fi.aduerte q̃ videt velle ℓ glo.in ſi.q̃ hec clauſula app.re.hodie nihil operatur z idem tenetur a multis. Sed tu dic z melius q̃ etiã hodie operat multos effectus qui no.in.c.paſtoꝛalis.z.c. vt debit⁹.j.e.vbi dicetur. In glo.in v.ſuſpitiõis ibi danda eſt in ſcriptis.glo.verum dicit.ſed non probat ꝑ iura que allegat.vt dico ĩ illo.c.q̃m ꝓtra ſed probat in.l.aptiſſimi.C.đ iudi.vide ibi gl.q̃ ponit practicaz in

cõfectõe libelli recusatorij. ¶ In ea.ibi fm leges põt p poni vsq; ad .xx. dies ꝛc. nõ credo in ℔ esse diuersitatẽ inter ius canonicũ ⁊ ciuile. ℔ iõ auc. offerat. facit mẽtionẽ de .xx. dieb. q; .xx. dies dant ad deliberãdũ ⁊ rñden dũ libello. vñ. j. illos .xx. dies dz iudicez recusare q̃i postea nõ liceat cũ sit facta ꝓtestatio p rñsionẽ ad libellũ. ¶ Dz dubiũ ẽ nũq̃d p aliquẽ actũ positũ citra lit. ꝓtest. sit p̃clusa via recusandi iudicẽ: de q̃ p bar. in l. q̃dã cõsulebãt. ff. de re iudi. p glo. ⁊ doc. in c. inter monasteriũ ℌ. de re iudi. vbi dixi. ¶ In fi. glo. ex fine hui⁹ glo. potes colligere rõnẽ q̃re hec glo. in prin. dixit istaz decre. loq̃ in delegato cũ spãle sit in ordinario. nã fm opi. gl. delegatus recusatus nõ cõmittit vt hic in fine. ℔ ordinari⁹ põt alteri cãz cõmittere vel eã ad superiorẽ remittere. ¶ No. q̃ glo. dicit ordinariũ ℬ posse etiã ptibꝰ initis. An aũt ℬ indistincte sit ver; dicã plene in. d. c. cum speciali. aliq̃d attingaz. j. in glo. penl. ⁊ in delegato hodie seruat tex. c. iudex. de offi. dele. li. vj. ¶ In glo. in ℵ. in aliq̃s ibi ĩ arbitr; vel arbitros ꝛc. No. gl. q̃ dicit arbitrũ in singulari vt nõ sit de substãtia vt arbitri eligendi sup suspitõe sint ples. vide spe. in ti. de recusa. §. effectus. ℵ. ℔ nũq̃d vna pars. vbi dicit q̃ vbi ptes n̄ p̃nt cõuenire in vnũ tũc eligendi sunt ples. als sufficit vn⁹ q̃d satis placet. q; satis ẽ iudici q̃ ptes ad cõcordiã reducunt. vt in. l. j. ff. de no. op. nũc. ¶ In glo. in ℵ. debz cogi in fi. Hec glo. diuersificat casus ℔ nõ ponit veraz rationẽ diuersitatis. Jo. an. dicit q̃ iudex magis afficit in hac exceptõe q̃s vbi ꝓponit defect⁹ iurisditõis ℔ nõ reddit rationẽ. q̃re vera rõ est q; ita timet in incidẽti sicut in principali. Nã quẽadmodũ timeo ne iudex inimicus grauet me in principali ita possuz timere sup exceptõne recusatõnis. Nam de facili p̃nũciaret se iudicem vt posset mihi nocere ar. c. q; suspecti. iij. q. v. Et hanc rationẽ sentit Inno. in c. prudentiã de offi. dele. Itẽ adde aliã rõnem q; iudex cõiter ex reuocatõne solet ꝓuocari. ar. c. vt debitus. j. e. ⁊ l. litigatores. ff. d̃ arbi. Unde timet ne ꝓuocatus noceat. d. c. q; suspecti. In alijs casibꝰ q̃ rescriptũ eẽt surrepticiũ. vl dico me non cõtraxisse in loco nõ est eadẽ rõ. Sed gnãl r an et q̃ possit iudex cognoscere de exceptõne ꝓposita ꝓtra eum: dic vt in. c. cũ sup abbatia de offi. dele. ⁊ in. c. sup lĩis de rescript. p legistas maxie p Bart. in l. ij. ff. si q̃s in ius vo. ⁊ in. l. quidã cõsulebãt. ff. de re iudi. ¶ In gl. in ℵbo terminũ in fi. videt hec glo. velle q̃. c. suspitõis hodie corrigat p. c. legitima. e. ti. li. vj. qd cõiter nõ admittit. loquit em̃ in diuersis casibꝰ. c. suspitõnis. loq̃t in termino p̃figẽdo ptibꝰ ad suspitõem ꝓbandã q̃ statuẽdus est p arbitros. c. legitima. loquit in termino p̃figendo arbitris ad cãm decidendã q̃ p̃figi põt a iudice recusato cũ arbitr nõ possit sibipi p̃figere terminum hoc casu. vt no. in. d. c. legitima. ¶ In glo. penul. in fi. No. ex ista glo. q̃ de iure ciuili nõ ẽ necesse ꝓbare causam suspitionis in delegato. ¶ Sed hic põt dubitari nũquid isti arbitri possint postmodũ cognoscere d̃ cã principali: dicit Hosti. q̃ sic nitit adducere. l. aptissimi prealle. Fatet tñ q̃ hec sua opi. nõ recipit cõiter nec approbat p curiã. doc. ℔ cõiter hoc dictũ Hosti. nõ admittũt. Itẽ glo. ⁊ archi. ij. q. vj. siq̃s in quacũq; . nã isti arbitri solũ eligunt sup causa suspitõis ⁊ p pnunciationẽ functi sunt officio eorũ. Sed aduerte quia põt de alio dubitari nunq̃d suspitõe ꝓbata debent eligi alij arbitri ad causã decidendam sicut fit de iure ciuili in. l. cum speciali. vbi recusatus nõ delegat ℔ cõpellit ptes vt arbitros eligant qui dicũtur arbitri iurꝫ ⁊ ab eis appellat vt ibi. Credo hoc ñ habere locũ. Primo p tex. dum dicit supsedeat. ⁊ sic nõ cõpellit ptes ad electõez arbitroz. ¶ Secõ p tex. c. iudex p̃ alle. vbi dicit q̃ desinit esse iudex post pronunciatiõem super recusatiõe ⁊ sic non posset seruari de iure canonico tenor. l. cũ spãli. cũ ibi ex toto nõ desinat eẽ iudex imo habet exeq̃ sententiam arbitrorum. An aũt ⁊ quando delegatus recusatus possit cõmittere de iure canonico habet in. c. iuder. ꝑalle. in ordinario quid fiendũ ẽ post ꝓnunciationẽ dicã in. d. c. cum spãli. ¶ Extra glo querit q̃d si habens iudicẽ suspectũ nõ põt causam suspitõnis exprimere sine scandalo. puta q; ps recusans ẽ riual iudicis? Dicit aliq̃ q̃ nõ tenet exprimere causaz ℔ standũ ẽ in rameto suo sup legitimitate cause. doc. cõit ℬ nõ admittũt. nã videm⁹ q̃ volens agere iniuriaz tenet specifica re cãm q̃tũcũq; sit turpis. l. prietor edixit. ff. de iniurijs ℔ illa lex loq̃t q̃n agit de q̃i p̃iudicio ptis ℔ ℬ de modico p̃iudicio ⁊ q̃i de nullo p̃sertim eo ꝓsiderato q̃ de iure ciuili admittit recusatio causa nõ ꝓbata nec specifice allegata. Un valde equũ putarẽ vt stet iuramẽto suo habito respectu ad q̃litatẽ p̃sone p id q̃d in sili no. in. c. nicolao. j. eo. lz ℬ iure nõ ꝓbet ℔ rõ nãl dictat ⁊ optime fac in ar. c. statutũ. §. cũ vo d̃ resc̃p. li. vj. Nũq̃d aũt arbitri bẽant p̃nũciare sup suspitõne ⁊ vtruz possit ab eis appellari: dic vt in. d. c. legitia. ⁊ ĩ. c. ab arbitris. de off. dele. li. vj. Quis ꝓprie dicatur riualis vel improprie vide text. iuncta glo. in. c. horrendus. xxxij. q. v.

Ansit deferẽdum. Dz duos intellect⁹. Fm pmũ põt sumari dupl r. Primo sic. Appellatõi sue renunciat q̃ post eã aliq̃d in ipsi⁹ p̃iudiciũ innouauit. vel sic. Nõ tenet iudex vel aduersari⁹ deferre appellatõi cui nõ detulit appellans. Secõm aliũ intellectũ. Nõ ẽ deferẽdũ appellatõi illius q̃ appellatõi aduersarij nõ detulit. sc̃da ps ibi rñdem⁹. ¶ No. fm vtrũq; intellectũ duos casus in quib tollit appellatio. Prim⁹ si appellans nõ detulit appellatõni ꝓprie. ℔ aliud innouauit in p̃iudiciũ aduersarij. Secõs casus quãdo nõ detulit appellationi aduersarij. tũc em̃ sua appellatio tollit. An tollat indistincte an possit reduci ad pristinum statũ r̃stituto attẽtato. j. dicã. Ex q̃ infert q̃ peccãs cõtra vnã legẽ nõ põt ꝓseq̃ bñficiũ illi⁹ legis q; frustra legis auxiliũ inuocat ꝛc. j. de vsuris q; frustra. Itez no. ex fi. q̃ appellatio dicit bñficium. Ex q̃ infert q̃ clausula appella. remo. ẽ onerosa ⁊ sic merito restringenda. facẽ j. e. ti. inquisitõi. ¶ Quero d̃ intellectu lĩe nũq̃d appellatio indistincte tollat p̃ innouatõem factã post ipsaz appellationem: Jo. vt dixi hoc. c. habet duos intellectus. Primus ẽ q̃ vnica appellatio hic intercessit. s. illius qui spoliauit aduersariũ post appellationem suã. ⁊ iste intellectus in se est planus ⁊ põt fm doc. practicari i iudicio ⁊ extra iudiciũ q; non deferendo appellatõni sue iudex vel aduersarius no tenetur deferre. ¶ Sed circa hunc intellectũ oritur dubiũ. nũquid ista appellatio prius tollat p̃ innouationẽ appellantis an ℵbo sufficiat restituere attentatũ ⁊ demũ ꝓsequi ipsam appellatõez Dñs an. putat q̃ indistincte nõ tollat ℔ q̃ facit sibi p̃iudiciũ ante restitutõez attẽtati. Ego putarem oppositũ p istã lĩaz dñi dicit puniendũ istum in eo in q̃ delinq̃t. Nõ em̃ esset pena si sufficeret restituere attentatũ cuz ad illius restitutõem mltis remedijs iuris cõpelli possit. Secõo ob. lĩa in fi. ibi reddidit se bñficio appellatõnis indignũ. Nõ em̃ dicit q̃ reddidit se indignuz ꝓsecutõe ℔ appellatõe ℊ appellatio prius ẽ sublata. videt em̃ inouãdo recessisse ab appellatõe ⁊ ꝓtẽpsisse bñficiũ iuris sibi ante ꝓpria ꝓuidendo. ar. in. l. fi. C. de pac. cõuẽ. sup dotl ꝛc. ⁊ eoz q̃ no. glo. in. c. nõ solũ. e. tit. li. vj. melio⁹ facit tex. in sili in. c. eũ q̃ de do. ⁊ ꝓtu. li. vj. ¶ Secũdus intellect⁹ principalis ẽ q̃ ℬ interceſſerũt due appellatõnes. p̃ appellauit reus ⁊ postmodũ actor eũ spoliauit ⁊ tũc expone lĩam ibi p⁹ appellatõnem legitie int̃ positam. s. p ipm reũ spoliatũ. p hoc facit q; nõ ẽ verisile q̃ reus narrãs appellatõez aduersarij dixisset eam legitime interpositã. Iste intellectus habet mltas difficultates. Nam dicit Inno. ⁊ p⁹ eũ Hosti. q̃ in iudicio

practicari nō pōt sed ꝓcedit in appellatōe extraiudicia li. Do.an. dixit se nō videre cām restringēdi ℔.c.ad ex iudicialia tm̄. vñ practicari poterit etiā in iudicio. Ꝟz aduerte qz difficile est nunc ꝑscrutari vtrū appellatio istius innouātis indistincte tollat tam in eadē q̄ in alia cā. Do.an. dicit ꝙ si iste expoliatus deducit attentatū ꝑ viam exceptōis tunc excludit aduersariū ab oīi appellatōe tam in eadē cā q̄ in alia. quemadmodū exceptio spoliationis obstat agenti in q̄cunq; cā in.c.ij.de or.cog. ita z hec exceptio attentati post appellationem sed si attentatū nō deducit ꝑ viam exceptōis sed ꝑ viam agendi vt ille puniat ꝓpter illam nouitatē tunc tenet ꝙ tollat p̄ma appellatio etiā legitima in eadē cā secus in alia cā. Hoc vltimū sensit Jo.an. sup gl.fi. Iste intellectus mihi nō placet qz delictū vnius ꝓtis nō ꝺz p̄stare impunitatē delicto alterius ꝓtis. Nam ꝫm hūc intellectuz seq̄ret ꝙ iudex vel ꝑs posset me grauare in alio articulo z esset mihi p̄cluſa via appellādi z sic multa scandala orirent qđ nō est dicendū. arg.in.l.equissimū.ff.de vsufru. Ad ℔ qđ no. spe.in ti. de accu. §.j. ver. quid si te vocaui. vbi dicit ꝙ si dixi tibi cōuitū z tu mihi nō fit ꝓpensatio ꝙ quilibet de iniuria sibi illata agere pōt. Idē Inn.in.c.intelleximus.j.de adul. vbi plene ꝑ eū. placet ꝙ mihi intellectus spe.e.tit.§.fi.ver. Itē ꝙ appellās. vbi dicit ꝙ istud.c.z.c.ꝓstitut⁹.s.e.z.c.bone. de ele. cū silibus habēt locū qñ scḋa appellatio venit ad defendendū attentatū post appellationē aduersarij. vt puta spoliaui te post appellationē tuā z interpono appellationē ne aliquid innouet. certe nō obstāte hac appellatōe pōt iudex ꝓcedere ꝛ istū sup hmōi innouato Proceduntꝙ ista iura qñ iste due appellationes reflectunt circa idem secus si circa diuersa. tunc eī puniat iste inquantū nō detulit appellatōi aduersarij. z sua appellatio alꝫ legitima admittat. Ad hoc facit dictū Innocē. in.c.intelleximus de adul. vbi dicit ꝙ illa regula. Frustra legis auxiliū inuocat ꝛc. habet locum qñ circa idem in legē cōmisit. d.c.intelleximus. Et ꝑ hoc intelle ctu ego allego text. aptū z notabilē. j.e. dilectus. vbi ꝓbat ꝙ Iz decanus nō detulisset appellationi epi Iz legitime epūs nō debuit deferre appellationi decani sup alio articulo interposite adeo ꝙ excōicatio lata post appellationē decani ꝑ epm nō tenuit qđ ibi dicam latius.

Additio. Sic distinguimus in sili qñ ꝛcurrūt due obligatōes. vt sic vna obligatio ad aliam vno nō seruante alius seruare nō teneꝫ. secus vbi obligationes essent ꝓsus separate. vt plene no.in c.constitutus.j.de penis. z in.c.puenit de iureiurā. per Ci.in.l.cum ꝓponas. C.de pactis. z in.l.ij. C.q̄ sit lon.cō sue. Nec placet illa silitudo do. An. vt exceptio attentati excludat appellantē in omni cā sicut excludit exceptio spoliationis qm̄ exceptio spoliatōis nō obstat ꝑsequenti appellationē q: potius iste dī se defendere q̄ agere. vt exp̄sse tenet Inno.in.c.ij.de or.cog. p̄all'. ꝓ hoc qz ꝓsequens appellationē nō excludit ꝑ exceptionem excōicati onis qđ plus est vt in.c.cum inter. z.c.fi. de excep. nisi esset appellatio mere extraiudicialis iuxta no. ꝑ Jo.an.in.c.pia de excep.li.vj. qz talis appellatio ē ad causam ꝓuocatio. sed secus vbi appellatio non est talis qz tunc est defensio aduersus stimulū sniē vel grauaminis illati. z ꝑ hoc habes clare intellectuz huius.c. Glo.in ver.incontinenti. ibi pōt cōmitti arbitrio iudicis. Nota bñ hoc dictum ꝓ significato istius dictionis incontinenti et aliarum silium vt mox illico ꝛc. vbi eiī nō habent certam determinationē a iure recipiunt interuallum ꝫm arbitriū boni iudicis. facit.c.de causis. de offi. dele. tenet Bar.in.l.j. de ver. obli. vide glo.in.c. qz ꝓpter. s. de elec. z. xx.q.ij.c.si in qualibet. sed q̄ ad casum nostrum glo. recedit ab opinione ala. dicens idez esse si incontinenti hec exceptio nō ꝓbetur quia nulla rō vrget artandi facultatē ꝓbandi. Ꝟosti. dicit ꝙ infra. xv. dies hoc habebit ꝓbare. ar.c. frequens de resti. spo.li.vj. vbi dat terminus. xv. dierū ad ꝓbandū exceptionem spoliationis. Hoc nō placet Jo.an. qz ibi excipit de spoliatione z in vim dilatorie. hic aūt agit sup ipso attentato z sic sumus extra casum illius.c. videt q̄ approbare opi. glo. Dns an. distinguit ꝙ si attentatū deducit dilatorie ad effectū repellendi appellantē nisi prius restituat attentatū tunc ꝓcedit opi. Ꝟosti. Si vero deducit peremptorie vt priuet iste bñficio appellādi tunc ꝓcedat opi. glo. putat tm̄ ipse ꝙ nunq; ex toto tollit appellatio vt. s. dixi. mihi placet opi. gl. ꝙ vt. s. dixi semꝑ tollit hec appellatio. Et ad tex. dum dicit in continenti ꝛc. dic ꝙ narrat factū qz aduersarius sic dicebat non aūt ponit iuris ministeriū. In glo. fi. ibi q̄ semel punitus est. Jo.an. hic post doct. antiquos dicit ꝙ ꝑ iura q̄ hic allegant in glo. puniet tm̄ in vna appellatione in eadem cā. vñ si scḋo grauat in eadē cā poterit appellare sed dic clarius vt. s. dixi.

Quit ille qui. Habet duos intellectus. ꝫm primū ℔ intendit. Merus executor non recusat nec ab eo appellat nisi modū excedat maxime si est datus cuz clausula appel. remota. hoc dicit. Secundū alium intellectū hoc intendit. A iudice suspecto nō recedit per appellationē nisi modū excedat. Scḋa ꝑs ibi de suspitionis. Pro intellectu p̄mitte ꝙ ꝓpter discordiā olim vertentē inter regem francie z regem anglie papa mādauit euidā legato qui erat in ꝓtibus francie vt totam terrā regis supponeret interdicto. cōtra interdictū postea ꝓmulgatū rex francie allegabat tria. Primo ꝙ ille legatus tpe publicationis erat extra legationē suaz. Ad hoc rñdet in.c.nouit de offi. lega. Scḋo opponebat ꝙ is ab ipso legato appellauerat. Tercio ꝙ ipsum habebat suspectū. Ad ista duo rñdet hic. No. ꝓncipiū. ex q̄ habes deo nihil esse occultū. Quid de demone: vide de natura demonū pulchrū text. Aug. xxvj.q. iij.c. sciendū. Scḋo no. dīam esse inter edere z publicare z dictare seu exequi. Nā ꝓprie ille dī edere cōstitutionē vel snīam qui fuit auctor. Publicare dī ille qui publicat snīam ab alio editā. Et sic nota ꝙ iste qui publicat seu declarat nō dī aliquid nouum facere. ad ℔. l. heredes palam. ff. de testa. Hinc dī ꝙ cōstitutio antiqui iuris declaratoria extendit ad ꝓterita vt no.in.c. cum tu. de vsur. z plene in.c.fi. de cōsti. Dictare dī ille qui dictat dispositionē ponēdo verba cōformia z apta nō tm̄ est auctor dispositōis. vt in.l. dictantibꝫ. C. de testa. Executor est ille qui pure exequit factū ab alio gestū. l. executorē. C. de execu. rei iudi. Et hec no. ꝓpter statuta faciētia mentionē de his vocabulis. No. vltimo ꝙ a iudice suspecto nō pōt recedi ꝑ appellationem Rō qz immediata cā appellādi est ipm̄ grauamē. vt in. c. vt debitus. j.e. ꝙ is q̄ est mihi suspectus me nō grauat Debeo ꝙ eū recusare z si recusationē nō acceptat tunc possum ab eo appellare qm̄ grauat me in nō recipiēdo recusationē legitimā ꝓbat in.c. sup qōnum in fi. s. de offi. dele. Itē no. subtiliter ꝙ iudex datus cum clausula appellatōe remota pōt ex legitima cā recusari. cōcordat. c. postremo. z qđ ibi dixi. s.e. z plenꝫ tetigi in.c. sup eo. ij. s.e. z vide bo. glo. in.c. siquis in q̄cūq; ij. q. vj Ultimo doc. colligūt arg. ꝙ cardinalis deputatus iudex nō pōt recusari ꝙ nō video quō hoc colligat ex tex. immo potius colligit ꝛtrariū dum dicit ꝙ si iste fuit suspectus nō debebat ab eo recedi appellatōnis via. In glo. j. in fi. Ꝟost. dicit ꝙ cardinalis legatꝰ snīaz ꝓmulgauit ex mādato pape. vt in.c. nouit. de of. le. papa dī ℔ credidisse ex q̄daz iuris interp̄tatōe qz ipse vī facere exq̄ mādauit ℔ faciendū. tex. bo. in.c. mulieres d̄ sen. ex. Jo.an. dicit in ℔ nō instandū qz papa edidit vt hic dī. z ad.c. nouit p̄all'. rñdet ꝙ illa sunt verba regis nō pape. Ꝟz in cōtrariū allego. c.j. de postu. p̄la. vbi eadem materia ponit z papa videt asserere cardinalem

sniam ꝓmulgasse. pōt dici ꝙ etiā opi. Hostiē. est in se vera. Nam respectu appellatōis vel recusatōis nō dī q̄s facere si exequi mādatū supioris. vide tex. cū gl. c. cū aliquib⁹ de rescri. li. vj. no. Inn. in. c. ex pte de ✠. sig. ¶ In glo. fi. in fi. Ex ista gl. colligunt isti duo intellectus de quib⁹ pmisi. ¶ Primus ē ꝙ iste legatus tanq̄ merus executor nō ꝑt recusari sicut nec ab eo poterat appellari hūc intellectū bñ no. ⁊ facit ꝓ eo tex. in fi. duz pōderat ꝙ nō ꝓprio motu ꝓcessit iste legat⁹ ß ꝓcepto applico. ¶ Scōs intellectus est ꝙ rex frācie nō fuit auditus ꝓpter ineptū modū ꝓcedēdi q: si hēbat legatuz suspectū nō debebat illico appellare ß recusationē corā eo ꝓponere ⁊ ea nō admissa appellare. Pro ß facit tex. ibi ꝓpter appellationē interpositā ꝛc. q̄ dicat ꝙ appellatio ß nō fuit legitia. ¶ Primus intellectus magis vī cōuenire huic lr̄e ꝓpter finē. c. Sz nunq̄d ß sit verū indistincte vt executor non possit recusari: distingue ꝙ aut est executor mixtus. i. hñs iurisditionē ⁊ tunc recusari pōt cū possit grauare. sic pōt intelligi. c. sup q̄nū. §. cū aūt de offi. dele. ſm vnū intellectū. aut ē executor merus nullā. s. hñs in actu iurisditionē ⁊ tūc aut est reputatus ad certū articulū ita ꝙ nō ꝑt excedere q̄n notorie cōstet ⁊ nō ꝑt recusari ⁊ sic intellige istū tex. ad ß qđ no. Inn. in. d. c. ex pte de ver. sig. vbi dicit iudicem posse vlcisci notoriā iniuriā sibi illatā q: potius ē executor iuris q̄s iudex. Aut est executor datus ⁊ reputatus ad certū actū in q̄ posset occulte grauare ꝓtez puta vt recipiat dicta testiū vel vt audiat aliq̄d ⁊ referat et pōt recusari q: posset grauare ꝓtem occulte in referendo. vt no. Jo. an. post Hosti. in. c. pastoralis. §. ꝑte rea de off. dele. In casu eñ nostro nō poterat legatus grauare ꝓtem qñ notorie ꝓstaret cū hīet certū mandatum ⁊ limitatum nec haberet ꝓcedere iudicialiter ß tñ subijcere terrā regis interdicto nec merito recusari. ar. opti. in. c. ꝓposuit. s. eo ¶ Hec faciūt ad. q. q̄tidianas. Nunq̄d executor reputat⁹ ꝙ papā in bñficialib⁹ possit tanq̄ suspectus recusari ab altera ꝑte? Archi. ij. q. vj. sunt q̄z. ver. ab excōicatore. tz ꝙ nō. Dñs an. distinguit ꝙ aut assumpsit ꝑtes iudicis ⁊ pōt recusari. nec credo ꝓtrariū sensisse arch. ad ß qđ no. i. d. §. ꝑterea. Aut fuit reputatus ad dandā possessionē bñficij. ⁊ nō ꝑt recusari ſm eū. secus si ad aliū articulū ¶ Aduerte ꝙ ex verbis istis nō hēres aliquā ꝓfectā doctrinā iō dic plenius vt. s. dixi. nec vī verū indistincte ꝙ si reputat ad dandā possessionē ꝙ nō possit recusari q: nō pōt executor possessionē dare aduersario possessore nō citato vt no. idē Inn. in. c. cū olim de ꝓbile. ⁊ in. c. j. de ꝓcess. ꝓben. li. vj. facit. c. lz eps de ꝓben. e. li. ⁊ l. fi. C. si p vim vl alio mō. Cum g̃ possit grauare circa exceptōes ꝓponē das p possessorē merito poterit tanq̄ suspectus recusari. Conclude g̃ vt ꝓdixi ꝙ qñ reputat ad certū ministeriū in q̄ nō pōt grauare q̄n clare ꝓstet tunc nō poterit recusari al's secus. ¶ Scias vltio ꝙ Inn. valde impertinenter tractauit hic an ꝓ exceptionē expoliatōis debeat retractari executio sñie: ⁊ dicit se credere ꝙ non. Sed Hosti. dicit hanc exceptionē obstare in spoliato qui nō est soluēdo p. c. olim. ij. de resti. spo. ß Jo. an. dic illud ꝓuenire ex inopia q̄ sufficit sine spoliatōe. sed tu vide qđ dixi in. d. c. olim. ij. sed q̄ ad casum nostrū credo exceptionē spoliatōis facte a petente executionē obstare. moueor ꝑmo q: spoliatus nō pōt ad iudiciū cum effectu vocari obstante spoliatōis exceptiōe nisi plene ꝑius restituat. vt in. c. nullus. ij. q. ij. ⁊. iij. q. j. c. ij. Scdo facit dictū Inno. in. c. ij. de ordi. cog. vbi dicit ꝙ ꝯ petentem seu implorantē iudicis offm ꝯ terciū obstat spoliationis exceptio. tercio facit ꝙ sicut excōicationis exceptio obstat petēti executionē sñie. vt in. c. pia de excep. li. vj. ita dz obstare exceptio spoliatōis cū hec exceptō sit multū fauorabilis. vt in. c. fi. de ordi. cog. q̄rto adduco theoricā Jo. de lig. in cle. j. de re iudi. in illa. q. an exceptio nullitatis obstat petenti executionē: et ꝯcludit ꝙ aut incōtinēti pōt ꝓbari ⁊ differt executio. ad. ff. l. iudicati. C. si ex fal. instru. Aut nō pōt incōtinenti ꝓbari ⁊ exigit longiorē tractatū ad sui liquidationez q̄z exigat sūmaria cognitio executionis ⁊ tunc nō ob. ad ß qđ in sili hī in. l. fi. C. de ord. cog. sed hodie est ꝓuisum vt infra breue tps. s. infra. xv. dies debeat ꝓbari spoliationis exceptio. vt in. c. frequens de resti. spo. li. vj. ergo fortius debet in casu nostro in odium spoliatōnis ⁊ in fauorem spoliati admitti hec exceptio. ar. cle. j. de causa pos. ⁊ ꝓprie.

Additio. Nicolaus. Abbas.

Sepe contingit. Si appellatio recipit a iudice vel approbat a ꝑte terminus ad eam ꝓsequendā ꝑfixus obtinet vicem pemptorij vt in absentem ꝓcedat ac si pemptorie fuisz citatus nec talis terminus ꝓuenire poterit ab aliqua ꝑtium. h. d. Diuidit Primo ponit ꝓstōnis cām. Scdo statuit ibi ꝑti. in q̄ fex facit. Primo statuit vt appellatione recepta terminus habeat vicem pemptorij. Scdo ibi ꝙ si forsan. q̄d si interposita ꝓuocatio non fuerit recepta. Tercio ibi saluis. saluat q̄stiones disponentes sup desertione appellatōis. Quarto ibi q̄cq̄d declarat pmū dictuz huiꝰ ꝓstitutōis. Quinto ibi siq̄s. punit ꝓuenientē terminuz bois. Sexto ibi ß aūt. ꝓstitutionē determinat. ¶ No. primo ibi ex malicia responsalis ꝛc. q: si citat dñs ⁊ ipse mittit ꝓcuratorē qui nō ꝓpareat seu occultat mādatum ꝓdēnat dñs in expensis tanq̄ cōtumax. secus dic si ꝓcurator fuisset ꝓtumax post lit. cont. q: tunc ipse cōdemnat. vt in. l. vnica. ff. siquis ius di. nō obtem. §. procurator. Et ß intellige si fuit citatus ꝓcurator qui fuit lit. ꝓtes. secus si fuit citatus dñs. q: tunc nemo venit ꝓdemnādus q: debuit citari ꝓcurator qui fuerat in iudicio. de q̄ vide qđ no. Bar. in. l. j. C. de sen. ⁊ inter. ⁊ in l. mutari in fi. ff. de ꝓcur. ⁊ de hac materia dic vt plene no. in. c. j. vt lit. nō ꝓte. ⁊ ꝑmissa voluit Inn. hic. ¶ Secundo no. ꝙ si appellatio recipit a iudice vel approbat a ꝑte tunc cā appellatiōis est in curia. vñ nō sufficit tūc mittere ꝓcuratorem ad impetrandū lr̄as sed oportet ꝙ sit ꝓcurator ad totam cām appellationis ꝓtractādā ¶ Tercio nota ꝙ delatio iudicis vel reprobatio ꝑtis nō impedit vires appellationis sed tunc cā nō dī in curia. ⁊ ita intellige ver. ꝙ si. ⁊ de hoc. j. plenius. ¶ Item nota ꝙ q̄stio iuris nō indiget ꝓbatione. ⁊ ꝑ hoc infert ꝙ positioni iuris nō est respondendū. q: qđ nō est ꝓbabile nō est possibile. de q̄ vide glo. in. c. fi. de cōfess. li. vj. ꝑ glo. ⁊ doct. in. l. ij. de iura. calum. Hoc tñ intellige qñ ius est scriptum secus si nō esset scriptū vel esset cōsuetudo. de q̄ dicendū vt plene. no. Bar. in. d. l. ij. ⁊ de materia in spe. in ti. de posi. §. postremo. ver. ij. ¶ Itē nota in ver. saluis. ꝙ lz possit ꝓcedi cōtra appellantez nō comparentē in termino nihilominus si appellatus nō vult ꝓsequi appellatio est deserta ⁊ declarat vt infra latius dicet. ¶ Nota in versi. quicquid. ꝙ id qđ allegari pōt ad excusandū ꝓtumaciā respectu citatōis hominis allegari pōt respectu citatōis iuris. ¶ No. in ✠. siquis. ꝙ terminus ꝑfixus a iudice a q̄ ad appellationē ꝓsequendā impedit etiā appellantē vt añ lapsum termini ꝓsequi nō possit. ¶ Ultimo no. ꝙ ista cōstitutio habet locum tam in appellationib⁹ iudicialib⁹ q̄z extra iudicialib⁹. ⁊ expone lr̄am in fi. ibi in litibus. id est in appellatōnibus interpositis extra iudicium. ⁊ ibi iudicijs idest appellationibus interpositis in iudicio. Ex quo infertur ꝙ verbum litis verificatur etiam in contentōne extraiudiciali. probatur in. c. forus infra de verb. sig̃nifica. Et hec nota propter statuta facientia mentionem de litigantibus seu de litibus. ¶ In glo. j. in fine. Idem dicit Innocencius. in appellato. et dicit ꝙ ideo forte glosa exposuit. de appella. quia hec constitutio

in principio refert se ad.c.reprehensibilis.s.eo.vbi tm̃ disponit de appellante 7 nõ comparente. Sed dic q̃ ibi appellans non comparens puniebat in expensis q̃ vexauit appellatũ in veniendo sed appellatus nõ puniebat vigore illius constitutionis nisi prius fuisset citatus.nam appellatio nõ erat in curia añ istam constitutionẽ. Hodie añt si appellatio recipit a iudice vel approbat a pte tunc contra appellatum absentẽ ꝓcedit Añ effectus huius cõstitutionis habet locũ in vtroq̃ hoc aptissime voluit glo.in ver.absentẽ.lz glo. in ver. q̃ appellauerit.aliud direrit in appellato 7 minus bñ vt ibi dicet. ¶ In glo.in ver.iuris qõ in fi. Ex hac gl. iuncto tex.nota q̃ etiã vbi est qõ iuris debet ps citari. et rõ est q̃ forte absenti ꝓpetit aliqua defensio tendẽs ad obfuscationẽ illius iuris vel forte allegabit consuetudinẽ in oppositũ vel quid sile. Vide in fili bo.glo.in c.j.de offi.dele.li.vj.7 qõ dixi in.c.cum sit romana.s.e. et credo text.,ꝓcedere etiã in alio iudice inferiori citra papam q̃ lz p̃sumat omnia habere in scrineo pectoris sui tm̃ id qõ est iuris nõ subijcit ꝓbationi facti.sed ideo text. dicit apud nos ꝛc. q̃ sepe sup intellectu alicuius iuris sunt opiniones de quib inferior põt multũ dubitare vt in.c.lras.s.de resti.spo.7 in.c.capellanus de fer. sed hec oĩa cessant in principe cum de nouo possit legẽ cõdere et antiqua sunt clarissima apud eum. ¶ In gl. in ver.facti qõ in fi. Nota ex gl.iuncto text.p statutis disponentib sup facili ꝓbatõe habenda. Nam facilis est ꝓbatio q̃ fit p̃ instr̃a vel p testes p̃tes vel confessionem ptium.7 vide qõ no.in.c.cum ad sedẽ de rest.spo. ¶ In gl.in ver.qui appellauit ibi secus est ꝺ appellato ꝛc.hec glo.videt sentire.p̃mo q̃ dispositõ huius.c.nõ habet locum in appellato.7 q̃ appellatus debeat citari vt sentit ibi prius citato ꝛc.sed ꝓtrariũ est verũ q̃ hec cõstitutio ꝓuidit tam ꝓtra appellantẽ q̃ cõtra appellatum.vt ptz ibi in absentẽ ꝓcedat ꝛc. Et h̃ aptissime voluit glo.in ver.absentẽ.7 hoc idem ꝓbat.j.ver.siqs añt.vbi generaliter disponit.sed dictũ glo.põt ꝓcedere si appellatio nõ esset recepta a iudice nec approbata a pte tunc em̃ appellatus nõ tenet ire nisi citet. ¶ In eadem gl.ibi 7 no. q̃ qui appellat hec glo.vsq̃ ad finẽ ponit tenorẽ illius.c.j.ĩ.e.ti.li.vj. Sed aduerte q̃ illud c.j.solũ requirit consensum appellati vt cã sit in curia. Sed tex.h̃ videt velle vt sufficiat relatio iudicis ꝑ cõclude sic q̃ q̃tum ad reuoluendũ articulũ appellatõis sufficit relatio iudicis vel ꝓbatio ptis ꝓ iſtum ter.qui loquit alteratiue.sed q̃ ad hoc vt appellans teneat deferre oĩa munimenta cãe aut omisso articulo appellatõis possit ꝓcedi in p̃ncipali nõ sufficit relatio iudicis ꝑ requirit ꝓsensus appellati.7 an requirat consensus appellantis vt ꝓcedat omisso articulo appellatõis dic vt no.ibi Jo.an.post Inno.vbi concludit q̃ nõ. De hac materia vide dños de rota dec.clxxxviij.als.ccix. vbi in effectu volunt qõd p̃misi 7 allegant Inn.in.c.interposita.ĩ.e ¶ In glo.in ver.obtineat in fi.sed contra hãc glo.7 ꝓtra text.fortiter sic opponit.si appellans nõ fuit ꝓsecutus in termino ergo appellatio fuit deserta siue sit appellatũ a diffinitiua siue ab interlocutoria. vt in. c.ꝓsonas 7.c.cum sit romana.s.eo. ergo iudex ad quẽ nõ potest amplius se impedire.vt in dictis iuribus cuius ꝓtrariũ innuit ista lr̃a. Bol.multa possent dici breuiter cõcludendo dic q̃ si appellans 7 appellatus nõ ꝓsequunt in termino habẽt locũ ꝓtraria adeo q̃ si post terminũ vellent ꝓsequi appellationẽ nõ minus censebitur sniam transiuisse in rem iudicatã q̃ ptes nõ possunt huic transitui in rem iudicatam renunciare. vide tex.in cle.si appellationem.eo.ti.7 ibi glo.ij. Si autem appellans nõ ꝓsequeret in termino appellato ꝓsequẽte tunc quo ad appellãtem deserta est appellatio 7 appellatus habet facultatem approbandi desertionẽ vel petendi vt ꝓcedatur in causa appellatiõis.vt q̃ vult petere cõfirmationẽ seu reformationẽ sñie 7 cõdemnationem expensarum.7 in hoc casu ꝓprie loquit tex.iste maxime dum refert se ad.c.reprehẽsibilis.s.e.qõd loquit de appellato ꝓsequẽte. Et aduerte q̃ si est appellatum ab interlocutoria satis dicit appellatus ꝓsequi si comparuit in termino maxime si lr̃as in termino impetrauit qõd voluit Fede.consi.cxxx.de hoc dico casum hic. Nam h̃ solum ꝙparuit appellatus in termino 7 nihilominus dz q̃ post terminũ põt ꝓcedi contra absentez Et idem dico si fuit a diffinitiua appellatum exq̃ comparuit in termino hoĩs vt hic.potent em̃ postea finire appellationẽ in termino iuris nõ tm̃ reputo vtile appellato ꝓcedere 7 ꝓsequi appellationẽ sed melius est approbare desertionẽ ne exponat se piculo cõtrarie sñie quã posset reportare in cã appellationis 7 expensas poterit consequi coram iudice a quo.vt dixi in.c.reprehensibilis ꝓs allegato 7 vide no.dictum Spe.e.ti.§.nũc videndum.ver.sed pone.vbi dicit q̃ si appellatus impetrauit lr̃as in termino et appellans postea cõparens velit appellationẽ ꝓsequi põt appellatus cõtradicere et renunciare lr̃is suis q̃ q̃ ad appellantem appellatio fuit deserta si tm̃ vellet appellatus ꝓsequi audiet etiã appellans.ar.l.petende.C.de temp.in inte.resti.7 eorũ q̃ dixi.s.eo.ti.in Rica. Si añt appellãs cõparet in termino et appellatus nõ tunc casus est clarus.poterit em̃ appellans petere vt ꝓcedat in cã appellationis cõtra appellatũ ac si ꝙemptorie fuisset citatus vt hic.ꝑ difficilius est si iudex ꝓnunciat bñ appellatũ nũquid poterit ꝓcedere in p̃ncipali sine alia citatõe.de h̃ dicã.ĩ.super gl.in ver.ac si ꝙemptorie.7 vide ad materiã dños de rota dec.ꝑ.lxij. ¶ In glo.in ver.ac si ꝙemptorie ibi vt si lis est ꝓte.ꝛc. Aduerte q̃ vt dicit Jo.an.7 bñ quo ad decidendũ articulũ appellationis nõ est necesse cõsiderare an sit lis ꝓtesta.vel nõ q̃ sine noua cõtestatione põt decidi articulus appellationis siue sit appellatum ab interlocutoria.vt in.c.interposita.ĩ.e.siue a diffinitiua.vt.ĩ.eo.c.ꝓ tuas.sed cõsideratio glo.habet locũ in ꝓcessu sup negocio p̃ncipali.vt si iudex prius ꝓnũciauit bñ appellatũ postmodũ ꝓtra habentẽ ꝓcederet ꝑut dz in principio gl. Sed dicit Jo.an.7 credo q̃ bene nouam citationẽ requiri ad hoc vt possit ꝓcedi sup p̃ncipali nisi in casu.c.j.de ele.li.vj.7.c.cordi.eo.ti.li.vj et tota vis qõnis dependet ab intellectu illorũ verborũ ibi ac si ꝙemptorie vocatus ꝛc. Nam si p̃fixio termini habet vim ꝙemptorij q̃ ad articulũ appellatõis 7 cãm p̃ncipalẽ tunc bñ diceret gl. Sed certe de mente lr̃e nõ est nisi citare respectu articuli appellatiõis cum tm̃ hic loquit de articulo appellationis. Hoc videt etiã ꝓbari in.d.c.cordi arguendo ꝓ locum a spãli. ¶ An autez in casu illius.c.requirat citatio sup principali. Jo.an. sentit hic q̃ nõ.sed dic vt ꝑle.no.ꝓ do.de ro.decis.cxix. 7 vt no.in.d.c.cordi. qõd h̃ omitto q̃ essz legere illud.c. ¶ In eadem glo.ibi iudex põt facere gr̃am ꝛc. No.bñ istam glo.,ꝓ limitatõe notabili ad.c.cõsuluit de offi.de le.vt iudex possit facere gr̃am cõtumaci 7 expectare in sequentẽ diem nisi ius sit acquisitũ pti.puta q̃ p nõ cõparitionẽ in termino deserta est appellatio qõd bñ nota bis. ¶ In gl.in verbo saluis in fi.pondera bñ banc gl. nam videt velle ponere dñiam respectu desertionis inter appellationẽ interpositã a diffinitiua 7 ab interlocutoria.sed non instando verbis dic nullam in hoc esse dñiam. Nam si neuter ꝓsequit appellationẽ in termino hoĩs vbi p̃fixus est vel in termino iuris vbi terminus hoĩs nõ fuit p̃fixus quelibet appellatio est deserta vt ꝓbat in.c.ꝓsonas.7.c.cum sit romana.s.e. Sed altero in termino ꝓsequẽte nõ est deserta appellatio etiã post terminũ vt.s.dixi. Sed forte glo.sensit q̃ h̃ cõstitutõ nõ hz locũ in appellatõe interposita a diffinitiua Dñs an. dicit q̃ nõ videt cãm restringendi cum tex.loquit indistincte.7 notã bñ h̃ dictum do.Ant. sed vide

Spec.e.ti.§.q̄liter.ver.porro.vbi latius attingit hūc articulū. Et vī tandē ꝓcludere q̄ relatio iudicis nihil opat in appellatōe a diffinitiua q: nō p̄t iudex nō deferre p.c.nō solum.e.ti.li.vj.§ si appellatio approbat a pte tunc sentit q̄ p̄fixio termini habet vim p̄ēptorij.et ℔ dictū est valde nōbile et equū § difficultas est q̄re ℔ papa tm̄ saluauit ꝓstōnes loquētes de appellatōibꝫ interpositis a diffinitiua cum eadē rō sit in appellatōibꝫ interpositis ab interlocutoria vt inducat desertio ex nō p̄secutōe: Credo q̄ ver.saluis.q̄rie habuit respectum ad ꝓcessum qui oīo est futurus sup̄ p̄ncipali § in appellatōe a diffinitiua nō ē necē vt ꝓcedat adulterio ra si appellatus vult cōtentari desertione appellatiōis. ¶ Nunquid autē iste terminus habet vicem p̄ēptorij respectu iudicis a q̄ neutro ꝓsequente appellationē: glo.fi.in.c.ꝓsonas.s̄.e.ti.sentit q̄ sic.7 etiā Hosti.§ nō puto hoc esse de mente litere p̄ principiuꝫ huius.c.vbi fit p̄uisio respectu iudicis ad quē. Fateor tm̄ q̄ iudex a q̄ poterit ꝓcedere appellatione deserta etiam sine noua citatōe nō p̄ℏ.c.sed p̄ alia iura vt in.c.directe.7 q̄ō ibi dixi.s̄.eo.7 p̄ id q̄ō le.7 no.in.c.eum qui de do.7 cō tu.li.vj.dixi plene in.c.cum cā de re iud.vbi vide ¶ In glo.in ver.rata remanet ibi aliud in sñia excōicationis ꝛc.dicit Jo.an.℔ ꝓcedere q̄n appellatio sequit sñiam tunc bn̄ est diuersitas inter sñiam excōicationis 7 alias sñias q: effectus aliarum sñiarum bn̄ suspendit p̄ appellationē.vt in.l.furti.℔ allata 7 hic in tex.nostro sed effectus excōicationis nō suspendit vt in.c.postoralis j.e.sed vbi appellatio p̄cessit sñiam nō est dīa inter excōicationē 7 alias sñias.q̄si velit dicere q̄ sñia q̄ sequi tur appellationē legitimā nō ꝓualescit p̄ desertionē appellationis. Vide tex.notabilē in.c.lz de sen.ex.li.vj.et q̄ꝫuis ille tex.loquat in excōicatione idem tn̄ est in alīs sentētijs.vt habes ibi glo.ordinariā quā semp tenebis menti.q̄bat rōne si appellatio fuit legitima habuit suspendere iurisditionē iudicis.vt in.c.si a iudice.e.ti.li. vj.adeo q̄ appellans dī facere se exemptuꝫ q̄ ad illam cām a iurisditione iudicis a q̄.vt dicit tex.no.in.c.directe.s̄.eo.ergo sñia vel alius actus sequens appellatio nem legitimā est nullus.ad ℔.c.nō solum.eo.ti.li.vj.ergo p̄ desertionē appellatōis nō ꝓualescit.vt regula nō firmat.de re.iur.li.vj. Pōt ergo deserens appellatiōꝫ allegare nullitatē actus ad cuius p̄bationē poterit do ceri dependētia appellationis. Et idem dicendū si appellans renunciat appellationi sue vt actus gestus pēdente appellatōe legitima sit nullus. Idem volunt dn̄i de rota decis.cxxvj.7 vide archi.viij.q.iij.in summa. Vbi aūt appellatio sequit sñiam merito p̄ desertionē trahit retro effectus sñie q: sñia a p̄ncipio fuit valida et tn̄ eius effectus fuit suspēsus p̄ appellationē.deserta ergo appellatōe q: cessauit cā suspendēs remanet sñia in priori statu. ¶ In eadē glo.ibi sed pone aliquē ep̄m depositū ꝛc. Nota istā glo.vsq̄ ad finē 7 idē in effectu tenet glo.viij.q.iij.in summa.7 cōiter approbat a doc. ¶ Ex quibꝫ glo.no.primo q̄ sñia depositionis suspendit p̄ appellationē sequentē. Et aduerte lz nemo ponderet. nam videret dicendū ꝓtrariū cum depositio ab ordine cōtineat in se suspensionē q: depositio est ꝑpetua remotio ab altaris ministerio suspensio ad tps.vt in.c.at si clerici de iudi.sed suspēsionis sñia nō suspendit p̄ appellationē sequentē. vt in.c.is cui de sen.ex.li. vj.ergo fortius idem dicendū in sñia depositōis. Sed saluando istas gl.possumus sic dicere q̄ spāle est in tribus sententijs censure vt nō suspendat p̄ appellationē sequentē.vt in.c.is cui p̄al.facit.c.q̄renti de verb.sig.℔ ideo q: sñie censure sunt medicinales 7 veniunt p̄ncipaliter ad corrigendū aliquē.vt in.c.j.de sen.ex.lib.vj. Vnde ne p̄textu frinole appellationis impediret correctio fuit inducta illa spālitas in eis.sed sñia depositō nisi nō est sñia censure.vt p̄z in.d.c.q̄renti. Nam ibi im ponit in penā maximā.videt in.c.tue de penis. ¶ Ām cum sit res grauissimi p̄iudicij 7 cessat rō p̄al.debet suspendi p̄ appellationē sicut cetere sñie. Ex q̄ posset attē tari vnū nouū dictū q̄ si suspensio infligit alicui in penam qō fieri pōt iuxta no.p̄ Inn.in.c.j.de excess.p̄la.et in.c.ad hec q̄m̄.s̄.e.dixi in.c.reprehensibilis.q̄ tūc talis sñia suspensionis suspendat p̄ appellationē sequentē nō em̄ pōt tūc dici medicina. Vide sil'e q̄m̄ iura cōiter disponunt vt suspēsio ab officio nō fiat sine monitiōe p̄cedente.vt in.c.j.de sen.excō.li.vj.7 in p̄al.c.reprehensibilis. 7 tn̄ vbi infligit in penā nō est necessaria monitō vt no. Inno.in locis p̄all.7 sic posset limitari dictū.c.is cui. ¶ Secdo principal'r no.bonā limitationē ad.l.furti.ff.de his qui no.infa.q̄ lz appellationē non ꝓsequēs retro efficiatur infamis li sñia infamabat actus tn̄ gesti medio tpe rōe publici officij nō retractant facit.l.barbarius cū materia sua de offi.p̄to. ¶ Extra glo.q̄ro nūquid nō ꝓsequēs appellationē possit agere ꝓtra iudicē q̄ inique siue p̄ impitiā ꝓdēnauit eū: videt q̄ nō q: nō p̄s equēdo renūciauit appellationi 7 p̄ p̄ns videt purgasse omne vitiū sñie 7 renūciasse appellationi cū accessoriis.ar.c.sollicitudinē.j.e. Contrariū tenēt hic cōiter doc.q: exq̄ habebat duas vias.vnā p̄ appellationē aliā agēdi cōtra iudicē.insti.de obli.q̄ ex q̄i delicto nascunt in principio renūciando vni nō videt renūciasse alteri allegāt.l.ꝓtra maiores.C.de inoffi.testa. Vide bo.ter. in sili in.c.ex tuarū de auc̄.7 vsupallij.7.l.si domus.ff.de serui.vrba.p̄dio.vide Inn.7 Jo.an.in.c.sacro de sen. ex.vbi idē volūt q̄ si fuit appellatū bis nō licuit tercio appellare.vt no.glo.in.c.pastoralis.§.q: vero.s̄.de of. dele. Ista em̄ est alia via agendi iō nō ob.exceptio.l.cū q̄rit.ff.de excep.rei iudi. Idē dicit Bar.in.l.j.ff.de appel.7 in.l.fi.de extraor.cog.vbi etiā tractat quid de arbitratore cōsiliario 7 silibus.7 de his vltimis vide q̄ō dixi in.c.q: indicante de p̄scrip.7 in spe.de requisi.cōsi lij.§.j.ver.cōsiliarij ꝛc. Idē dicit Jo.an.hic si vult agere ad penā q: iudex nō detulit appellationi legitime iuxta no.in.c.de priore.s̄.e.nam poterit agere nō obstante desertōe appellatōis. ¶ In glo.in ver.careat in fine Jo.an.7 cōiter doc.sequētes reprobant glo.dicētes et bn̄ istum terminū bois ꝓputandū in termino anni qui indulget a iure.naꝫ terminus bois succedit in loco termini iuris.hinc est q̄ lapso bois termino deserta est appellatio nec expectat lapsus termini iuris vt in.c.ꝓsonas.s̄.e. Sed aduerte q: ꝓtra hanc glo.puto casum ex p̄ssum in.c.cum sit romana.s̄.eo.vbi dicit tex.q̄ iudex ex cā pōt abbreuiare terminū iuris ergo ꝓputat in anno als nō esset abbreuiatio sed elongatio. Item q: ter minus p̄figit in ochō appellatoris. vt in.c. pueuit.s̄.e. Sed si nō cōputaret in anno cederet sibi ad cōmoduꝫ ꝓtra.c.7 si necesse.j.de vote.post diuor.resti. ¶ In gl. fi.ibi punit in expēsis.vide Fe.cōsilio.cxlvij.vbi dicit q̄ pena ꝓtumacie in ℔ casu est dupler.nā p̄cedet ꝓtra absentē vt hic in ver.p̄ntiꝫ etiā cōdemnabit in expēsis tanq̄ ꝓtumax.Aduerte ex ℔ q̄ sentit q̄ vbicunq̄ pōt p̄cedi ꝓtra absentē ꝓtumacē pōt fieri etiā ꝓdemnatio expensarū qō nō videt verū indistincte q: ꝓdemnatio expensarū fit rōne interesse p̄tis.l.sancimus.C.de iud. sed nullū interesse pōt pars p̄ns p̄tendere si p̄cedat cō tra absentē ergo nō debet habere locū ꝓdemnatio expensarū sed poterit fieri ꝓdemnatio expensarū in fine cause q: victus victori ꝛc. Vide p̄ hac materia gl.no tabilē in.c.j.de elec.li.vj.in fi.ibi p̄ Jo.an.in nouella.dicam plene in.c.fi.de do.et ꝓtu. Ideo reuertēdo ad tex. nostrū dicerē q̄ si p̄ns facit p̄cedi in cā ꝓtra absentem nō habebit locū ꝓdemnatio expēsarū nisi in fine cāe si obtinebit in cā appellatōis. ¶ Extra glo.q̄rit p̄ declaratōe tex.quid intēdit lra in versiculo q̄ si. vbi dī q̄ si p̄uocatio maliciose nō sit receptata vel approbata nihilominus dz habere vigorē. Hol.quidaz intelligunt

q̄ habuit vigorē ac si fuisset recepta vel reprobata ne malicia iudicis vl' ptis noceat appellāti. Sed hec opi. cōiter nō tenet'. cōis intellectus ⁊ etiā verus est q̄ si appellatio recipit' a iudice vel approbat' a pte p̄fixio termini habet vicē p̄ēptorij vt in ver. p̄nti. Si vero maliciose nō recipit' a iudice vel a pte habebit nihilominus vigorē q̄ ad retractationē attentatorū qm̄ appellatio legitima suspendit iurisditionē iudicis. retractabit' ergo quicquid gesserit post appellationē si recepit vel nō vt in. c. nō solum. e. ti. li. vj. Itē habet vigorē vt termini p̄fixio habeat vicē p̄emptorij. vñ nō tenet' appellatus cōparere nisi citet'. p hoc. c. p tuas. j. e. ¶ Scdo q̄rit' nunq̄d si terminus ab hoīe non fuit p̄fixus habeat locū iste tex. in termino iuris vt sic terminus anni habeat vicē p̄emptorij. quidā q̄ nō. Hosti. tenet istū tex. p cedere indistincte cū indistincte loquat'. Jo. an. sequitur p̄mā opi. movet' q⁊ terminus hoīs p̄figit' ad appellationē inchoandā merito habet vicē p̄ēptorij vt p̄cedat' in cā terminus iuris. s. anni p̄figit' ad appellationē p̄seqūdā ⁊ finiendā vt in cle. sicut. e. ti. ideo nō p̄ōt habere vicē p̄ēptorij q̄si sentiat q̄ post lapsū illius termini iuris nō est locus p̄secutioni cum rata maneat sn̄ia. Jo. an. dicit q̄ p̄ōt hīe locū in termino iuris in casib⁹ in quib⁹ p̄ōt p̄cedi post terminū iuris. ⁊ obscure loquit' ꝫ vult dicere q̄ si altera ps p̄aruit in termino iuris q⁊ tūc p̄ōt p̄sequi post terminū hēbit ille terminus vicē p̄emptorij ꝫ nō credo ℔ p̄cedere. q⁊ iste tex. vult q̄ p̄cedat' post terminū. q̄ seq̄ret' q̄ appellans vel appellatus possit differre cām vsq̄ ad vltimū diē anni qō est falsū nā si ē appellās dz p̄sequi tali tpe q̄ possit finire infra annū. vt in. d. cle. sicut ⁊ in. d. auc̄. ei qui. si aūt est appellatus oportet q̄ p̄pareat saltē p mensē añ finē anni vt. d. auc̄. ei qui. ⁊. q. q. vj. appellatore. ergo tex. iste nō habet locū in termino iuris. Ad idē adduco text. hic exp̄ssum in ver. siquis aūt. vbi dī q̄ neutra ptiū p̄t p̄uenire istū terminū. q̄ loquit' de termino hoīs q⁊ in termino iuris p̄ōt appellās p̄sequi q̄n vult. vt in. c. oblate. j. e. ⁊ in. d. auc̄. ei qui. An iudex p̄figēdo terminū ad appellatiōz p̄seqūdā videat' appellatiōi deferre vt sic p̄fixio talis termini hēat vicē p̄ēptorij. put hic dī vt sic nō exigat' alia receptio appellatōis dic q̄ nō. vt p̄bat' in. c. oblate vbi dilatio ⁊ termini ponunt' vt diuersa. Ad idē bñ facit iste tex. vbi de vtroq̄ fit mentio principal'r ⁊ sic sola p̄fixio termini nō opat' dilationē. ⁊ ℔ tenet glo. or. in c. cum appellationib⁹. j. e. ti. li. vj. ⁊ ibi etiā p doc. ⁊ arg. ij. q. vj. appellatore. ⁊ do. de ro. deci. rcir. als. ccir. ¶ Tercio hic q̄rit' de quib⁹ expensis p̄ōt iudex ad quē p̄demnationē facere? vide plene hic p Jnno. Conclusio sua est hec q̄ nedū p̄ōt p̄dēnare in expensis factis post appellationē ꝫ etiā in expensis factis post sn̄iam ⁊ etiā añ sn̄iam in cā p̄ncipali. rō q⁊ iudex ad quez succedit loco iudicis a q̄. ergo sicut p̄ōt addere ⁊ detrahere p̄me sn̄ie vt in. c. Rainutius, ⁊ Rainaldus de testa. eodē modo p̄ōt p̄demnare in omnib⁹ expēsis si iudex a q̄ minus bñ p̄termisit. Item si p̄ōt revocare cōdemnationē expensarum factā p iudicez a q̄ ita ⁊ supplere vbi ille minus bñ p̄termisit. Et no. bñ hoc dictū in alio vt offm̄ iudicis ad quē nō versat' simpl'r in p̄nunciādo male vel bñ appellatū sed p̄ōt distinguere ⁊ reformare sn̄iam in aliquib⁹ addendo vel minuendo. vide q̄ dixi sup Rica. ¶ Ultimo q̄rit Jnno. vtrū iudex ex officio suo possit p̄demnare etiā in expensis factis añ lit. p̄te. cōcludit q̄ sic. vñ quemadmodū p̄ōt ex officio suo mulctare p̄tem añ lit. p̄te. l. vna. ff. siquis ius dicenti. eodē modo p̄ōt ex officio p̄demnare in expensis factis añ lit. p̄te. lz nō fuerint petite p p̄tem. ⁊ notabis semp hoc dictum. Nam glo. tenuit p̄trariū in. c. fi. de do. ⁊ p̄tu. dicendo q̄ expēse facte añ li. p̄te. veniunt iure actionis ⁊ nō officio iudicis q⁊ ea q̄ fiunt añ lit. p̄te. nō p̄tinent ad officium iudicis. ideo cōcludit q̄ nisi noīatim petant' in libello nō potest iudex p̄demnationē facere p. l. ediles. §. item sciendum. ff. de edi. edic. Sed tene primū dictū Jnno. q⁊ ea q̄ fiunt post lit. p̄te. pmarime p̄tinēt ad officium iudicis. ita intellige. §. ita sciendum. nō tñ sequit' quin et ea q̄ añ fiunt p̄tineant ad officiū iudicis. nam vt. s. dixi ex officio suo mulctat cōtumacē ⁊ mulcta indicit' ex mero officio iudicis. vt no. Bart. in. l. ij. ff. siquis in ius vo. ⁊ multa alia explicat ex officio añ lit. p̄te. ¶ Ultimo q̄rit' pone q̄ iudex pnunciauit sup aliqua exceptōne ⁊ nō p̄dēnauit p̄tem in expensis. nunq̄d possit post modū vsq̄ ad finē p̄demnare in illis expensis? Jnn. dicit hic notabiliter q̄ sic q⁊ semp durat officiuz iudicis etiā p totū diem late sn̄ie diffinitive. vt in. c. cum appellationib⁹. e. ti. li. vj. immo plus dicit Jnn. q̄ si ps nō appellauit a pnunciatōe sup exceptōne nō poterit post decendiū appellare ab illa p̄demnatōne expensarū q⁊ p̄demnatio ista est executio illius pnunciatiōis. vñ nō appellando videt' acquievisse illi interlocutorie nisi iudex excederet modū in taxatione vel nisi ps posset p̄bare q̄ p̄babiliter illam exceptionē ꝓposuit. ar. l. qui solidum. §. etiā. ff. de le. ij. ⁊ in. c. j. in fi. de elec. li. vj. ¶ No. semp hoc dictū ex q̄ habes vnā bonā limitationē ad. l. terminato. C. de fruc. et li. expē. ⁊ ad auc̄. de iudi. §. optz et ad no. in. c. j. vt li. nō p̄te. p do. An. in fi. vt post sn̄iaz diffinitiuā nō possit iudex p̄demnare in expēsis nisi p illam diem secus in interlocutoria q⁊ tunc p̄ōt vsq̄ ad finē cause. Ratio diuersitatis est q⁊ p diffinitiuā expirat offm̄ iudicis merito nō p̄ōt post modū habere rationem de accessoriis ꝫ p interlocutoriā non expirat offm̄ suū. ideo ꝛc. Vide sile in. c. q̄renti de offi. dele.

Constitutus. Si appellans in causa electiōis infra tp̄s legitimū nō p̄sequit' nō p hoc p̄iudicat' cognitioni faciende officio iudicis sup impedimentis electi. vel summa generalius ⁊ notabilius sic. Appellatōne deserta p negligentiā appellantis p̄ōt iudex ex officio p̄cedere in casib⁹ in quib⁹ eius officium exuberat. ⁊ est casus valde notabilis. Dividit. primo ponit' ptis narratio. scdo ibi intellecto. pape motiuū et iudicum datio. ¶ Primo nota ⁊ mēti tene qđ dixi in scdo. summario q̄ deserta appellatōe ex negligentia appellantis nō cessat officium iudicis q̄ minus possit p̄cedere ⁊ inquirere de meritis eorū p̄pter q̄ fuerat appellatū. sed hoc intellige vbi iudex ex officio suo potuisset aliter p̄cedere sicut est cā electionis. nam negligētia ptis nō debet nocere officio iudicis. Exq̄ em̄ duo sunt modi p̄cedendi vno sublato remanet reliquus. p ℔. c. ex tuarū de auc̄. et vsupal. ⁊. c. accedēs. j. de accu. sic videm⁹ in silī in instantia principali q̄ deficiente accusatore iudex p̄cedit ex officio ad vtilitatē reipublice. vt in. c. crimia. j. de colusi. facit optime. l. q̄uis. C. de adulte. vide aliud sile i c. si forte iuncta glo. de electione li. vj. ⁊ bonus tex. in. c. cum nobis ⁊. c. cum dilecti. de elec. Secus dic vbi esset talis cā in qua nō exuberaret officium iudicis. vtputa cōcernens merum cōmodū priuatū q⁊ tunc iudex non debet se impedire actore vel appellatore cessante iuxta no. in. c. ad nostram el. ij. de iureiuran. vide bo. tex. cum ibi no. in. l. iiij. §. hoc aūt iudicium. ff. de dam. infec. ⁊. l. ad pemptorium. ⁊ quod ibi per Barto. no. ff. de iudi. ¶ Scdo nota ⁊ tene menti istum tex. q̄ lz legatus etiam cardinalis non possit se intromittere de appellatōe interposita ad papam in ipsius appellantis p̄iudicium potest tñ se ingerere extraiudicialiter vt cām instructā remittat ad papam de hoc. j. plenius. ¶ Tercio notaz est text. iste bene notandus in alio q̄ vbi duo sunt paria expedibilia si probatur vnum fuisse gestum p̄sumitur potentia expediendi aliud licet illa nō sint oīno silia. nam papa arguit hic de missione nuncij ad missionem p̄curatoris. vt quēadmodū potuerunt isti mittere nuncium ita p̄sumit' potuisse mittere p̄curatorē. tñ vt

dicit Jo.an.ꝛ bñ qꝛ facilius repitur nūcius qꝫ ꝓcuratoꝛ.ꝛ qꝛ ꝓ talia loca transit nūcius ꝙ q̄ nō posset transire ꝓcuratoꝛ.sed ꝑma fronte stat ꝑma ꝑsumptio.ꝛ idē ꝓbat in.c.cum dilecti de ro.ꝛ ꝓtu. Ex ꝫ infert ad vnū dictū notabilissimū qꝝ ꝓcedit ar.a silꝫ licet illud nō sit oīo silꝫ.facit qđ no. Jo.an.in.c.nō pōt de ꝑben.li.vj. in nouella.facit tex.in.c.cum dilecta de ꝓfir.vtili. Sed modus destruēdi ꝫ argumentū est ꝓbare dissilitudinē in illo actu ad quē fit collatio.vñ si isti ꝓbassent iter fuisse tutū nūcio ꝛ nō ꝓcuratoꝛi ꝓculdubio cessasset ista ꝑsumptio. Ad ꝫ qđ no.in.c.trāslato de cōsti.ꝛ in.l.nō possunt de legi. ¶ Nota q̄rto vnā ꝓtem capli posse vota sua in aliū etiā forinsecū a collegio compꝛomittere. ¶ Sed ꝓtra ꝫ op.de.c.qꝛ ꝓpter de elec.vbi legit et no.ꝙ ad ꝫ vt valeat cōpꝛomissum sup electōne optet vt nemo dissentiat.in.c.cām q̄ de ele. Item nō pōt cōmittere votū suum nisi sit impeditus.nec tunc nisi ei q̄ est de collegio vt in.d.c.qꝛ ꝛpter. Ro.dicit Inn.ls specifice nō attingat hec q̄stia ꝙ cōtrariuꝫ ꝓcedit hodie ꝛ olim poterat fieri qđ ꝫ dī ꝛ sic sentit ꝙ in ꝫ istud.c.sit coꝛrectū. ¶ De.aliter dicit ꝙ ꝓtrariū ꝓcedit in his electiōibꝫ in quibꝫ est seruāda illa forma illi⁹.c.qꝛ ꝛpter.s. qñ ꝓ morte ꝑlati ecclesia remanet viduata.ro.An.distinguit ꝙ aut minoꝛ ps seu maioꝛ vult facere compꝛomissum etiā in ꝑiudiciū nō ꝓsentientiū et nō pñt vt in.d.c.qꝛ ꝛpter.ꝛ no.in.d.c.scriptū.eo.ti. Aut vult cōstituere ꝓcuratoꝛē ꝛ sic nō tangendo aliorū ꝑiudiciuꝫ. ꝛ tunc vbi est seruāda forma.c.qꝛ ꝛpter.nō pōt nisi ꝓcut ibi dī. Sed si nō est seruāda forma illius.c.pōt ꝓcedere dictum pe.ꝛ qđ ibi dī. ¶ Aduerte latius.nam respectu cōpꝛomissi artantis alios nō cōsentientes verū est vt oēs debeant ꝓsentire qꝛ tractat ꝫ casu de ꝑiudicio iuris singulorū vt priuent facultate vocis vnde ideo nō sufficit maioꝛ ps.ꝫ puto verū nedū in actu electōis sed in omnibꝫ actibꝫ vniuersitatis ꝙ rōnem ꝑdictā.ꝛ ꝙ ea q̄ no.in.c.qꝛ ꝛpter.ꝛ in.c.scriptū.ꝛ ita pluries in varijs actibꝫ allegaui in concilio senensi generali. Sed q̄ ad facultatē cōstituēdi ꝓcuratoꝛē credo ꝙ ſpāle sit in qualibet electōne vt nō impeditus nequeat cōmittere alteri vices suas alijs maxīe ꝓtradicentibꝫ ꝙ.c.qꝛ ꝛpter §.illud ꝑal.ꝛ facit rō.c.is.cui de offi.dele.li.vj.ꝛ.c.cum in ecclesijs.de ꝑben.eo.li. Sed in alijs actibꝫ poterit nō impeditus cōmittere qꝛ hoc nō reperit ꝓhibitū. Nunquid añt possit cōmittere extraneo vt forinseco a collegioꝛ credo ꝙ nō possit cōtradicēte vniuersitate qualiscunq; sit actus gerēdus.qꝛ interest vniuersitatis ne ei⁹ secreta pateant forinsecus.qđ sentit Jo.an.in regula qđ alicui de reg.iurī.li.vj.in mercu.ꝛ sic intellige tex.c. pe.de elec.eo.li. ¶ In glo.j.in ver.oīm ibi nō valuisset appellatio dic ꝫm ro.ꝙ immo valuisset si in cōpꝛomisso fuit actū vt eꝑs nō eligeret nisi habito oīm cōsensu. et ꝫ iudicio meo videt ꝓbare text.iste ꝛpe finē in ver. vel ꝑdictum eꝑm ꝛc. ¶ Ex q̄ notabis bñ ꝙ isti de vniuersitate pñt statuere vt nō valeat actus nisi habeat oīm cōsensus.nec est ꝓtra ius cōe ex q̄ a ꝓncipio ꝫ voluerunt oēs. hoc ꝓcedit nisi in actu essꝫ a iure prodita certa forma vt valeat actus a maioꝛi ꝑte ꝛc. vt in.c.qꝛ ꝛpter de elec.vel nisi ꝛpter istam reformationē impediret vtilitas ecclesie. Quid em̄ si nunq; possent esse cōcoꝛdes ꝛ instat necessitas vel vtilitas ecclesie:certe tūc putarē actū valere a maioꝛi ꝑte.ar.c.j.de bis q̄ fi.a ma. par.ca. Facit qđ le.ꝛ no.in.c.cum oēs de cōsti. Dic ecōtra pōt vniuersitas statuere vt valeat actus gerendus a pluribꝫ de vniuersitate ls nō faciant maioꝛē ꝑtem totius vniuersitatis.sed sint plures ꝑtium compstōe minoris.vide glo.notabilē quā semꝙ tenebis menti in.c. sicut de elec.li.vj.alꝫ añt nō valet quicquid faciūt plures de vniuersitate nisi constituāt maioꝛē ꝑtem totius vniuersitatis.vt est tex.no.in.c.cū ecclia.el.j.§. de elec. hoc ideo qꝛ nō repitur ꝫ vniuersitas exq̄ nō est maioꝛ pars totius vniuersitatis.l.ꝙ maioꝛ.ff.ad municip.ꝛ in c.j. de bis q̄ fi.a ma.par.ca. ¶ In glo.in ver.delegauit. in fi.dant ꝛ alie plures solutōes ꝙ doc. Inter cetera dicit Jnn.ꝙ vbi negat fuisse appellatū vel appellationez deuoluisse negociū pōt inferioꝛ de ꝫ cognoscere. Hꝫ hec sol.ls sit vera in se ꝛ notabilis.ꝛ facit qđ ipse no.in. c.pastoꝛalis.§.ꝓterea de offi.dele.nō tñ congruit huic lre.qꝛ hic inferioꝛ cognoscebat vt cām magis instructā remitteret nō autem vt videret an sua esset iurisditio. Hosti.dicit ꝙ ꝫ imminebat scandalū iō potuit legatus se intromittere.ar.l.equissimū.ff.de vsuf. ¶ Nota hanc so.in practica ꝛ nō cōgruit lre qꝛ nō allegat cām scandali ꝛ facilioꝛis instructōis.ro.An. dicit inferioꝛē se posse intromittere ad effectū de q̄ ꝫ.cum ꝫ tēdat ad facilioꝛē exitū cāe appellatōis ꝙ ea q̄ no.in.c.ij.de ma.cōtrac.cōtra iter.ecc. Allegat spe.de offi.lega.§.nūc ostēdendū.ver.xxxiij. Non credo ꝫ ꝓcedere in quolibet inferioꝛe maxime in iudice a q̄ fuerit appellatū ꝙ text.aptum in.c.si a iudice.e.ti.li.vj.vbi dī ꝙ appellans nō tenetur ꝛparere ad citationē iudicis a q̄ nisi solū ad audiendā reuocationē grauaminis.ergo nō tenet ꝛparere si citat vt cām magis instructā remittat ad suꝑioꝛē sed hoc puto esse ſpāle in legato de latere vt dicit hic Bof.tum qꝛ legatus repñtat ꝑsonā pape. tum qꝛ exq̄ est cardinalis ꝛ sit de collegio ipsius pape pōt se intromittere ad hunc finē vt cām magis instructā remittat ad papā.ita ꝛprie loquit Spe.vbi.§.ls ro.An.eum al leget generaliter. Vide circa ꝫ multa tacta ꝙ spe.ibi.ꝛ ꝫ notabis. Nec ob.motiuū ro.An.fateoꝛ em̄ ꝙ inferioꝛ pōt se impedire de ꝛcernentibꝫ faciliorē exitū cāe appellatōis qñ vult ꝓhibere de nouo attentāda.vt in.c. cū teneamur.§.e.ꝛ.in.c.q̄.qđ ipse alle.vel qñ ptes nō ꝛ dicunt. Secus añt vbi appellās ꝛdiceret ꝛ nihil de nouo attētat.vt in.d.c.si a iudice. ¶ Hꝫ extra gl.opp.ꝛ ter.alio mō.videt em̄ ꝙ assertioni istius legati nō erat standū in ꝑiudiciū ꝑtiū.vt in.c.cū a nobis de testi. Hosti. ꝫ ꝓ soluit ꝙ ptes acq̄euerūt relationi legati vel ꝫ est ſpāle in legato de latere ex ꝛsuetudine generali vt credat relatōi illius.ꝛ de iure cōi secus est vt ꝓnunciauit papa clemēs.vt refert spe.in ti.de teste.in.§.j.ver.ꝛ nunq̄d aduocatus. Ego allego gl.notabilē in.c. sicut infra de sen.ex.q̄ vult ꝙ de iure nō credit legato etiam cardinali in ꝑiudiciū ꝑtiū.cessante ꝛ ꝛsuetudine tenet ꝑmā so.ꝛ no.ꝫ cōe dictū doc.in illā glo. ¶ In gl.in verbo renūciasse ibi qđ ei licuit.ꝛ ꝫ opp.de.c.admonet.et c.qđ in dubijs.de renū. vbi nō renūciat q̄s bñficio nisi in manibꝫ suꝑioris. Soluit Host.ꝙ electus in discoꝛdia etiā si ꝛsenserit ꝛ sit appellatū ad suꝑioꝛē ꝑt renūciare iuri exq̄ nō hꝫ ius pacificū.secus vbi ꝛsensissꝫ ꝛ nulla discoꝛdia subesset. ¶ No.ꝑmū dictū ꝛ intelligerem ꝫm no.ꝙ glo.in.d.c.qđ in dubijs.aliq̄d in cle.gr̄e de rescrip.ꝛ gl.in.c.si electio de elec.li.vj.q̄ ē multū nōbilis. Et generaliter tractat an ꝛ qñ possit electus renūciare iuri suo.dic vt ibi. ¶ In gl.fi.in fi.de hac mā an ꝛ qñ valet scda electio ꝑma nō cassata.dic vt no.in.c.ꝛside rauimus.ꝛ in.c.auditis de ele. An mīoꝛ ps ꝓtēpta in electōe ꝑma possit ꝓcedere ad scdam sicut fecerīt isti:dic vt plene no.in.c.bone.ꝛ in.c.qꝛ ꝛpter de ele.

C Constitutis. Appellatio frustratoria possessionē cōfirmati non impedit ita cōiter sūmat. Hꝫ ꝫm hāc sūmationē ꝫ uere.cēt de indubio iō sūmo sic. Cōtra electū vel ꝛfirmatū nullū aliud ius spectātē nō admittit regulariter exceptio vel appellatio maxime frustratoria ad impediendū electōis ꝛ ꝛfirmatōis effectū ꝛ possessione habita poterit accusari vel denunciari ꝛ ꝫm ꝫ est casus nōbilis. Diuidit .ꝑ narrat factum.scdo diffinit ibi nos ḡ.tercio ꝓtestat ibi siqd. ¶ No.ꝑ supioꝛē posse ꝙ abiurationē astringere electoꝛes vt eligant ꝫm deū ꝛ ꝛsciam magis idoneam ꝛ vtilē ecclesie. ꝛ hec

abiuratio ē loco iuramēti. vt no. glo. ij. quā tene mēti. 7 idē archi. ij. q. v. siqs. ¶ Ex hoc infero ad vnam notabilem theoricā q̄ vbi eps timet q̄ patronꝰ non p̄tēt vtiliorē ecclie ꝓpter p̄ces alioꝝ p dilectōnē carnalē q̄ possit eos ꝯstringē iuramēto vel hac abiuratōne vt p̄tēt magis idoneū 7 vtilē. ¶ Exquo ēm ꝺ iure ad hoc tenent vt. j. dicā. g̃ pōt supior inꝺponere ꝓtes suas. ¶ Scꝺo no. q̄ ꝙs ꝺebet eligere ꝑm ꝺeū 7 iustam ꝯsciaz. ergo nō sufficit sequi puraz consciam nisi illa sit informata ꝑm ꝺeū. ¶ Ān alibi dicit tex. no. quem tene mēti nō ꝺebꝫ puritati consciē ꝺeesse iudiciū rōnis. vñ peccat ille q̄ sequitur consciam suā nō informatā ꝑm ꝺeū lꝫ credat bñfacere. vt in. c. nō solū. vbi tex. ꝺe reg. iur. li. vj. ¶ Nam peccat iste p ignorātiā 7 sic non excusat maxime circa ea q̄ sunt ꝺei. xxxviij. ꝺi. q̄ ea. ꝺe peni. ꝺi. ij. sciēdū. ¶ Tercō no. q̄ eligēdus in p̄latū nō solū ꝺz eē in se idoneus sed etiā vtilis ecclie. ¶ Et iō alibi ꝺr q̄ eps non ꝺz eē custos chartaꝝ nec solū attēdere studio lr̄aꝝ ꝫ etiā alīs exr̄ioribꝫ. vt in. c. i canonibꝫ. xvj. q. j. facit. xxix. ꝺis. c. petrꝰ. vbi simplicitas repellit a ꝓmotōne. ¶ Itē no. q̄ canonici tenent eligere magis idoneū. non ergo satis ē q̄ sit idoneus ꝺūmō repiatur idoneioꝝ. qꝺ an sit ꝝꝝ indistincte ꝺicā in glo. ij. ¶ Itē nota q̄ notus pōt ꝓmoueri sine examinatōne. hꝫ ēm testimoniū totius populi. vꝺ bo. tex. in. c. nullus. xxiij. ꝺi. Facit iste tex. vt scholaris notorie peritus trāseat sine examinatione vel saltē mo ꝺica ꝓ forma. Itē no. q̄ ꝑ inuestituā factā pꝰ electoꝝ 7 confirmatōnem trāsfert possessio. ꝺe hoc plene no. in c. trāsmissam. ꝺe elec. 7 in. c. ij. ꝺe cōsue. ¶ Ultimo no. q̄ electus 7 cōfirmatus nō obstante electōe vel appellatione extraiudiciali ꝺz cōseq̄ possessionez. nam exceptō ñ ꝫ casu ē ꝓportionabilis petitioni possessionis. qꝝ petēs possessionem petit qꝺ facti ꝫ exceptio opponit iuri qꝺ ꝺicā latius infra cū glo. fi. Alia non colligo qꝝ examinabunt. ī. ¶ In glo. iij. no. glo. ex q̄ habes ꝺuas ꝯclusiones. Prima q̄ ꝺoctioꝝ 7 scientioꝝ ē eligēdus. Scꝺa q̄ lꝫ non eligat ꝺoctioꝝ 7 scientioꝝ tenet electio ꝺūmodo sit facta ꝺe idoneo. Et ꝺe hoc vide plene glo. viij. q. j. in. c. lꝫ ergo. Sꝫ ꝺubitat nūquid eligētes vulnerāt cōscientiā suā eligēdo idoneū exq̄ poterunt eligere idoneioꝝ: Do. an. hic in quoꝺā notabili q̄ sic. nihil tñ allegat ꝓter istum tex. Tu vide glo. hoc disputantē i. ꝺ. c. lꝫ ergo. q̄ refert varias opi. Finaliꝝ cōcludit ꝓriuz. sicut ēm agēs bonū non peccat si pōt facere magis bonū Ita eligētes idoneū non peccāt si potuerūt eligē idoneioꝝē. Alq̄ ꝙ. vt ibi no. archi. vbi ꝺicit q̄ in volūtarijs ꝓcedit illa opi. glo. sed in necessarijs ꝺz eligere meliorem. vt in. ꝺ. c. lꝫ ergo. Hoc iꝺem repio sensisse Fe. cōsilio. ꝛc. vbi ꝺicit q̄ eligētes non salnāt consciam suaz si potuerūt eligere meliorem. In hac mā sic ꝺistingue rem comphendēꝺo vtrāq̄ ꝯclusionē glo. q̄ aut a p̄ncipio fuit appellatum ne fieret electio nisi ꝺe idoneioꝝi. 7 tūc puto q̄ si in eodem collegio repiāt idoneioꝝ nō valet electio facta ꝺe idoneo cū ꝺe iure teneant eligē idoneioꝝem. vt in. ꝺ. c. lꝫ ergo. 7 in. c. ꝺilecti. ꝺe elect. 7 iusta fuit cā appellandi vel saltē talis electio retractabit per superiorē in cā appellationis qꝺ sentit glo. in. ꝺ. c. lꝫ ergo. Aut non fuit appellatū 7 tūc tenet electio facta ꝺ ꝺoneo. ar. in. c. cū nobis. 7. c. cū ꝺilecti. ꝺe elec. facit tex. cuz glo. in. c. cū terra. eo. ti. Sꝫ eligētes peccāt nō eligendo idoneioꝝē ꝑ iura supius allegata. 7 qꝝ tenent eccle cōsulere melioꝝi mō quo p̄nt. Pro hoc optime fāt textꝰ iūcta glo. in ꝝbo nihil. in. c. pe. ꝺe elect. li. vj. vbi ꝺicit q̄ q̄ hꝫ ꝺuas voces vnā iure ꝓprio aliā tāq̄ ꝓcuratoꝝ nō pōt vnam vocē ꝺare vni aliz alteri. 7 si aliter facit nihil valet. 7 ē rō qꝝ eadem ꝯscia q̄ tenet eligere meliorem etiā iure ꝓprio ꝺz eligere tanq̄ ꝓcuratoꝝ. Si ergo satisfēt eligere idoneū posset q̄s ꝺiuidere illas voces in ꝺuos idoneos. ꝫ qꝝ hꝫ eligere idoneioꝝem ille voces non sunt sꝑabiles. no. hoc qꝝ habes ꝝrā rationem ꝺecidendi ad illū tex. qꝝ ibi nō reddit. Et intellige p̄ꝺicta q̄ñ in eodem collegio repiāt idoneioꝝ. alīs aūt nō teneret eligere idoneioꝝē ꝺe alio collegio. qꝝ honestꝰ est vt idoneus eligat ꝺe eodē collegio q̄ꝫ q̄ fiat trāsitꝰ ad idoneioꝝē alterius collegij. Pro hoc facit tex. c. nullus epūs. lxj. ꝺist. qꝺ le. 7 no. in. c. inter canonicos. p̄all. ꝫ. ꝺe elec. 7 cū p̄ꝺictoꝝ limitatōne puto intelligēꝺos glo. et Bar. in. l. cū q̄ꝺam. ff. ꝺe le. j. vbi ꝯcludit q̄ habēs electionem tāq̄ bonus vir satis est vt eligat idoneuz. licz possit eligere idoneioꝝē. Dico ēm hoc ꝓcedere quo ad validitatē electōnis. conscia tñ non saluat cū sp in saluanda consciā 7 in elemosyna impendēꝺa ꝺz eligere iustioꝝem ceteris paribꝫ. ꝺe q̄ vide bo. tex. in. c. non satis. lxxxvj. ꝺi. 7 glo. optimā. xlj. ꝺi. q̄escamus. 7 p̄ꝺicta cōclusio videt ꝺe mente Hy. in. ꝺ. l. cum quidā. hec nota ¶ In glo. ibi in verbo potētia. ibi ꝓueniēs ex senectute. no. glo. 7 ē tex. in. c. archidyaconū. alīs florentinū. lxxxv. ꝺi. q̄ senectus impediens administratōne repellit quē a ꝓmotōne. ¶ Nunq̄ꝺ aūt repellat ꝓmotū: ꝺe seculari nō ē ꝺubiū q̄ non repellit. sed ꝺebet sibi ꝺari coadiutoꝝ. ꝓ hoc. j. ꝺe cle. egro. p totum. Sꝫ in p̄lato religioso est magis ꝺubiū. ꝺe quo vide p Jo. an. in. c. fi. ꝺ sup. neg. p̄latoꝝ in nouella. vbi tenet iꝺem in religioso lꝫ q̄ꝺam ꝙ. ¶ In eaꝺē glo. ibi ꝫ nunq̄ꝺ ē habēꝺa ratio ꝛc. no. glo. vsq̄ ad fi. maxime in eo q̄ ꝺicit q̄ ꝺata i reliquis paritate inter eligēꝺos p̄ferēꝺus ē ꝺitioꝝ seu potētioꝝ vt melius consulat ecclesie p potētiam seu ꝺiuitias isti. Non ēm ꝺat sibi beneficiū seu p̄latura vt inꝺe viuat ꝫ vt bñ regat 7 bñ ꝺispēset. Ān alibi ꝺicit. q̄ epatum ꝺesiderat bonuz opus ꝺesiderat. No. qꝝ ꝺicit opus iꝺē est qꝺ appetere sollicitudines 7 labores. Ān principaliꝝ ibi ꝝsat onus sed in consequētiā ē bonor. 7 ꝓticipat ꝺe fructibꝫ in consequētiam cū indiget. x. q. ij. epūs. ¶ Et quo ad. q. glo. ꝺicit Hosti. considerandā q̄litatē 7 situ ecclie. vt si ecclia indiget potētia vel ꝺiuitijs tūc potētia p̄feret scie. ar. bonū in. c. officiū. ꝺe elec. vbi ꝝo non indiget potētia scia p̄ferꝫ potētie. ar. c. cū cauꝫ. ꝺe elec. Si ꝝo indiget ꝺiuitijs vt qꝝ ē onerata ꝺebitis tūc ꝺiuitie p̄ferētur potētie 7 scie. ar. x. q. ij. c. hoc ius portectū. cessantibꝫ aūt p̄ꝺictis ꝯsideratōnibꝫ vtputa qꝝ ecclia non indiget potētijs vel ꝺiuitijs tūc lꝫ p̄ꝺicta gradū aꝺiciāt non tñ ꝓpter hoc reprobabitur electio facta ꝺe eo q̄ non ē ꝺiues vel potēs exq̄ alīs est idoneus. Et pondera bñ hoc ꝺictū Hosti. quia tacite sentit q̄ vbi ecclia indiget viro potēti. vtputa qꝝ hꝫ possessiones circa inimicos vel indiget ꝺiuitijs tūc electio facta ꝺe non potēte vel ꝺiuite ē retractāꝺa qꝺ satꝫ mihi placet. qꝝ lꝫ in se iste sit idoneus non tñ ē vtilis eccle 7 p̄latus non solū ꝺz eē idoneus in se ꝫ etiam vtil eccle vt hic in tex. quod nota. Nunq̄ꝺ antē p̄sumat ꝓ potētia seu nobilitate: vide glo. in. c. illud. xl. ꝺi. vide aliaz glo. in ꝙrium in. c. qñ vetus. xxiij. q. j. que narrat q̄ cū ꝺuo eligerētur fuit opositū p alteram ptē ꝺe impotētia alteriꝰ. replicatū extitit q̄ petro piscatori fabri filio successoꝝē q̄rimus non augusto. i. cuz iste ꝺebeat succeꝺere non impatori. vbi considerat splēꝺoꝝ domus. ꝫ i administratōne eccliastica in qua p̄fuit Petrus q̄ fuit piscatoꝝ 7 filius fabri non ē curandū ꝺ nobilitate. pro hoc. c. venerabili. infra ꝺe p̄ben. vbi bonus tex. Sed intellige ꝑm p̄ꝺicta nisi ecclesia indigeat potētia. Et ꝓ ꝺiuitibꝫ an et qñ possint ꝺiuitias possiꝺere sine peccato. vide bo. tex. in. c. ꝫ scripsimus. xxx. ꝺi. 7 bo. glo. in. c. clericus. xxij. q. j. ¶ In glo. in ꝝbo rationabilē ibi non fuit iusta cā appellandi. limita istam glo. ꝑm ea que ꝺixi in p̄cedēti glo. ¶ In glo. in ꝝbo q̄ alia. Ex glo. ista colligunt tres solutiones. Prima q̄ speciale est in electione vt appellans in ea possit ꝓseq̄ cāz in appellatōe non exp̄ssam. Sꝫ certe ista sol. non ꝓcedit maxime hoꝺie. ꝓ. c. vt circa. ꝺe elec. li. vj. 7 cle. cōstitutionē. eo. tit. Nec ob. iura allegata in glo. qꝝ vt ꝺicit Hosti. lꝫ pol-

sit iudex ex officio ꝓcedere nō tñ dz ps audiri vt appellans. ꝑ hoc tex. in sili in. c. ꝓcedenti. ꝛ. c. cū dilecti. §. de elec. in fi. Scda soluc̄ isti ꝝia vt non admiraf volēdo aliā ꝓsequi ꝑ istū tex. ꝛ ista solutio ē vera ꝛ ꝓbaf i tex. dū ponderat q tūc aliā non expressit. Tercia so. q iste repellit ꝓpter ꝓsumptōem ortā ꝫ euz. qz cā exꝑssa erat irrationabilis. ¶ No. bñ hāc vltimā so. ad aliū effectū q vbi q̄s in sñia vel appellatione exprimit vnā causaz ꝛ subijcit q ex multis alijs cauꝫ ꝛc. q si exꝑssa cā ē irrationabilis ꝓsumit etiā q non exꝑsse compbēse ſb clausula gnāli sint et irrōnabiles. facit in ar. c. si forte. d. ele. li. vj. Et respectu sñie vide qd plene dixi ī. c. sicut. d. re iudi. ¶ Dz ꝫ ꝓdicta op. cōfirmatio electōis hz vim diffinitiue sñie ergo sicut in diffinitiua nō teneor exꝑmere oēs cās in appellatione. l. scio. ff. e. vide glo. in. c. cū cā. j. eo. ita ꝛ in appellatione a ꝛfirmatione. ergo poꝛat iste ꝓseq̄ cām non exꝑssam. Sco. dicit Inno. ꝛñ ꝓcedere qñ ꝛfirmatio fit oblato libello litꝭ. ꝛte. ꝛ alio iudiciario ordie obseruato. secus aūt qñ fit cū sūmaria cāe cognitōne. qz tūc nō hz vim diffinitiue. Jo. an. dic̄ posse dici q cū hodie sit seruāda in ꝛfirmatōne solēnitas. c. fi. de elec. li. vj. sp ꝛfirmatio hz vim diffinitiue. Certe nō bñ loquit ꝛ ipemet aliud sensit ī. c. auaricie. d. ele. li. vj. in nouella. Nam distinguēdum ē. aut em nō ꝫua tur solēnitas illius. c. fi. ꝛ nō valet ꝛfirmatio. aut ꝫuaf ꝛ tunc si ꝛfirmatio fit ꝓparēte ꝫdictoꝛe ī iudicio ꝛ iudice iudicialr ꝛfirmāte tūc ē diffinitiua. Si aut ē nullꝰ ꝫdictoꝛ apparet ꝛ supioꝛ ꝛfirmat cū sūmaria cognitiōe tūc illi ꝛfirmatio non hz vim diffinitiue qz ē actus exī indicialis. hec no. qz valent ad multa nec solēt recitari hic. ¶ In glo. fi. glo. multa ꝫ̄ia simul inculcat ꝛ finalr nō soluit. Et ꝑ intellectu glo. formo q̄tuoꝛ ꝫ̄ia q̄ eliciunf ex eo. ¶ Primo obstat regula cui damꝰ actiōez fortius exceptōem. vt in. l. inuitus. §. cui damꝰ. hic alle. ꝛ in regula q̄ ad agendū. de re. in. li. vj. ß contra istū electum ꝛ ꝛfirmatū pōt agi q̄ fortiꝰ excipi. ¶ Scdo ob. c. tātis daniel. lxxxj. di. ꝛ. c. oꝑs. j. de accusa. vbi pz q pēdente accusatōne alicuius non dz ꝑmoueri ad bñficiū ß hic pēdebat ꝛtroversia. q̄ ꝛc. ¶ Tercio ob. c. sup his j. de accu. vbi excipit ꝫ electū ꝛ ꝛfirmatuz. ¶ Quarto pōt adduci ꝑ ꝛ ꝫ. c. accedēs. e. ti. vbi excipit ꝫ ꝓuisum de crimine famoso ꝛ sic exceptio ē ꝓportōnabil petitōi possessionis. Hz in ꝝiū facit iste tex. in eo q regularit nō admittit exceptio. Ad primū ar. glo. in ꝓncipio respondet q hic ponit spāle ꝓpter ꝓsumptōnem ortam cōtra istū. Hz in fi. glo. rñdet formalius q iste electꝰ ē ꝛfirmatus postq̄ habuit possessionem corꝑalē quam papa sibi mandat tradi consecutus fuit plenū ius ꝛ sic nihil restabat petere merito non dz admitti exceptō q̄ ē actionis exclusio. ß in. c. sup his. restabat ꝛsecratō vl bñdictio ꝛ sic respectu illiꝰ iuris de futuro poterit excipi. Sed aduerte qz lz doctoꝛes non pōderēt tñ glo. nō recte loquit. Nam illud de quo queritf est quare papa noluit exceptōnem admitti anteq̄ traderet sibi possessio ß voluit vt añ oīa iste ꝛsequeref effectū confirmationis. Inno. hic dicit quem cōiter sequūtur doc. q cū exceptio sit actōnis vel intentōnis exclusio ꝛ ipe iam ꝑ confirmatōnem ꝛsecutus erat suam intētionē q habebat plenū ius iō nō obstitit sibi exceptio. qz non supest aliq̄d cui opponit. Et si diceres q hic pēdebat appellatio ꝛ sic petebat iste confirmatōnem sue electōnis. et sic petebat aliq̄d iuris. Rñdet ipe q si iste fuisz admissus ad excipiēdum renūciasset appellationi nec simꝫ poterat admitti ad appellandum ꝛ excipiēdum. Sed hec so. mihi non satisfacit. qz papa prius ꝓnūciauit sup illegitimitate appellationis. ꝛ postmodū dixit exceptōz non admittēdam sed q añ oīa ꝛsequeref possessionez ꝛ circa hoc Inno. instat sed non recte iudicio meo solvit contrariū. ꝛ maxime in eo q sentit q possessio venit ꝛsecutiue ad ius obtentuz ꝛc ꝓterito. Nam nouissime ꝛsideraui q cōe dictū doc. non ꝓcedit qñ lz electus ꝛ ꝛfirmatus sit plenū ius consecutus in bñficio qñ nō restat aliquid iuris tñ ad petendam possessionē quā nunq̄ habuit competit actio sine qua nemo experitur. vt l. si pupilli. §. vlti. ff. de neg. gest. ꝛ actio ē ius ꝓsequēdi in iudicio q̄d sibi debef. vt insti. de acti. in ꝓin. ꝛ no. in c. dilecti. de iudi. ergo ꝫ banc actionem ꝓportionabil ē exceptō. Nā ꝑm theoricā q doc. notatā in. c. accedens. de accu. agens ꝑ possessione bñficij adipiscēdi intentat interdictū adipiscēde possessionis sicut intentat heres vel bonoꝝ possessoꝛ q̄ est effectus dñs rex hereditaria rum ꝛ agit ꝑ possessione adipiscēda. vt no. in. c. pastoralis. de cā poss. ꝛ ꝓprie. Sed certum ē q cōtra intētātem hoc interdictū etiam in bñficialib multe exceptiones admittunt. nam admittit exceptio defectus ꝓprietatis si incontinēti offert ꝓbatio. vt no. glo. in. c. j. et ī c. lr̄as. de resti. spoli. facit tex. in. l. ij. §. idē. ff. ad exhibēdum. Itē obstat exceptio crimis cū infamia. vt in. d. c. accedēs. Itē obstat si negat fundamētū iuris ꝓtensiv q: dz collatoꝛes vel electoꝛes nō habuisse ius eligēdi vl ꝛferēdi. vt le. ꝛ no. in. c. cū olim. de cā pos. ꝛ ꝓprie. ꝛ ī. c. cū olim. de do. ꝛ ꝓtu. g̃ nō ē verꝝ q hic repellat exceptō q: non ē aliq̄d cui opponat. quare puto q vera rō dicendi fuit ista. Agēs ꝑ possessiōe adipiscēda intentat interdictū possessoꝛiū. Cū regularit nō admittit exceptio ꝛcernēs defectū ꝓprietatis nisi in casib supꝝ exceptis. Regulariter g̃ ꝓhibet exceptio ante adeptam possessionē. qz non instat ꝑ iure ꝛsequendo. ß papa ꝫ nullam exceptōem fecit. qz erat ꝓsumptō ꝫ istū frīole appellantem q excipet malicioſe cā differendi possessionem illius. ar. bonū in. c. si forte. de elec. li. vj. ꝛ sic possūt saluari alie solutōnes tradite in glo. ꝛ habes intellectū ad. c. accedēs. Itē dic q iō papa generalr exclusit istū qz non exꝑssit aliquā de exceptōnib priuilegiatis que pñt opponi ꝫ electū ꝛ ꝛfirmatū. Restat soluere ꝝiū d. c. tātis. ad qd dicendū q ibi añ ꝓmotōem fuit accusatus ß iste fuerat ꝓmotus añ oēm accusatōem ꝛ appellationē. Et generaliter cum queritur que possint opponi ꝫ electū ꝛ confirmatum cum solū petit possessiōez. vide qd dixi in. c. accedens. de accu. ꝛ in. c. cum olim. d. cā pos. ꝛ ꝓprie.

Ex parte tua. Appellari pōt si locꝰ nō tutꝰ ꝓtib assignatur etiā si sit scriptū appellatōne remota. decisa consultatio ꝛ rñsio ibi pñti. No. vnū casum ī quo licite appellatur non obstāte illa cla generali appellatione remota. facit ad ea que habent in. c. pastoral. ī ꝑn. j. eo. No. ibi citatꝰ tu vel tui ꝛc. q locus iudicij exercēdi nō solū dz eē tutus dño ß etiā his q̄ inꝛueniunt ꝑ eo vt sunt ꝓcuratoꝛes aduocati ꝛ sīles. de hoc. j. latius Itē no. ibi quotiens ꝛc. q quotiens q̄s citaf ad locum nō tutū semꝑ pōt appellare lz in prima vel in scda vice nō appellauerit. Et rō ē qz grauamē totiēs iteraf quotiens citaf ad locū nō tutū. iō semꝑ a nouo grauamine pōt appellari. Vide no. ꝑ doc. in sili in. c. dilectus filius. §. de rescript. ꝛ hoc no. q lz a ꝓncipio grauatꝰ nō appellauerit tñ si illud idē grauamē iteraf ꝑ̄it appellare. faē qd̄ no. glo. ī. c. sepe. de ver. sig. ī fi. ¶ In glo. j. ibi ꝛ oēs sui ꝛc. no. bñ glo. ꝛ tene menti q locus iudicij exercēdi dz eē securus oīb q̄ sūt venturi ad iudiciū in fauoꝛē ꝓtium. Vide bo. tex. cū glo. in. c. siue. de ꝛiug. alf. in glo. Et ꝑ hoc pnto solui vnā. q. doctoꝝ hic. nunquid sufficiat locum eē tutū ꝓcuratoꝛi lz non sit tutus dño: Inno. videf velle q sic. qz pōt mittere ꝓcuratorem. Host. tenet oppositū ꝛcludēs non sufficere locuz eē tutū ipi dño nisi etiā sit tutus ꝓcuratoꝛi. nec ecōtra si ē tutus ꝓcuratoꝛi ꝛ non dño. Rō ꝑm eū. nā si sibi ꝛ nō ꝓcuratoꝛi ē tutus ꝓuabit iste facultate sibi concessa a iure vt possit in cā ꝓcuratoꝛē cōstituere. l. j. ff. d ꝓcur. Expientia ei eēt ad maximū ꝛmodū ꝑ ꝓcuratoꝛē ma-

ꝑime instructũ cãm ꝓmouere ita ecõtra. si ẽ tutus ꝓcu
ratoꝛi ⁊ nõ sibi seq̃ret q̃ in cã ardua ꝙpellerent ꝙstitu
ere ꝓcuratoꝛẽ ꝑ. c. q̃relã. s. de ꝓcu. ¶ Et hec opi. mihi sa
tis placet ⁊ cõiter approbat̃ ⁊ satis iudicio meo ẽ tex. �means
cũ glo. ⁊ in. d. c. siue de ꝓiugij. ¶ Sz ex̃ glo. queritur ꝺ
subtili. q. nunq̃d citatus ad locũ non tutũ possit incõti
nenti appellare an teneat̃ ꝓponere coꝛã iudice excepti
onem loci non tuti ⁊ nunq̃d si sit ꝓponenda exceptõ de
beat ibi ꝓbari veritas coꝛã iudice: ¶ Et attẽde q; hec q̃-
stio non solũ practicab̃ in termis. c. nr̃i. ꝑ generaliꝛ in oĩ
grauamine. ¶ Nam posset queri generaliꝛ vt habeas ma
iozem vtilitatẽ nunq̃ꝺ se grauatum sentiens in iudicio
possit imediate appellare an ꝛ̃o teneat̃ prius ꝓpone-
re exceptõnem ꝙ grauamen puta dicẽdo si teneor cõ-
parere q; locus non ẽ mihi tutus: ¶ In ꝑ varie sunt
opiones ex dictis antiquoꝝ ⁊ modernoꝝ mlta ꝝuol-
uendo collegi octo opi. ¶ Prima est opi. Inn. qui te-
nuit exceptõnem non eẽ necessariã. dicit em̃ q; ps non
tenet̃ petere assignatõnem loci tuti ꝑ põt appellare nisi
iudex vltro assignet locũ tutũ. ¶ Secꝺa fuit opi. Io.
q̃ tenuit exceptõnem prius ꝓponẽdam ⁊ iudice nolẽte
admittere tũc forte appellandũ. adducit stilu curie ꝑm
quẽ ꝺ̃ in lr̃is appellatõnis q; talis iudex diligẽter ⁊ hu
militer requisitus noluit locũ tutũ assignare ꝛc. iõ ap
pellauit ꝛc. ⁊ hanc opi. tenuit archi. in. c. venerabilib⁹.
in. §. ⁊ hoc ipm̃. de sen. ex. lib. vj. ⁊ dicit ibi ẽ casum. sed
Io. mo. in. c. ꝙcertatõni. eo. ti. ſ. de ap. li. vj. tz cũ Inn.
¶ Tercia fuit opi. quoꝛũdam vt refert hic boatin⁹ di
stinguentium q; aut iudex intẽdebat grauare vel veri si
militer scire debebat ⁊ põt incontinẽti appellare. aut ꝓ
babiliter ignoꝛabat ⁊ ẽ opus ꝓponere exceptõnem. et
sic reducebant isti ad ꝙcoꝛdiã Inn. ⁊ Host. ¶ Quar-
ta fuit opi. Io. an. qui videt̃ ꝓbare p̃cedentẽ distincti
onem q̃m ꝑm cũ grauamen põt ꝙtingere duoby mõis
re ipa tm̃. Item re ⁊ mente vt q; iudex intẽdebat etiaz
grauare ꝑ ad iustificandã appellatõnem sufficit ꝓba-
re grauamen re ipsa lz iudex non intẽderet grauare. al
lega. c. cũ in cã. j. co. ⁊. c. dilecto. de testi. c. iq̃. de no. ope.
nũ. cũ si. ¶ Et idẽ voluit Io. an. in. c. ad hec. el. j. s. co. ⁊ lz
hic doc. ⁊ in. d. c. ad hec. trãseãt cuz Io. an. in hoc ꝓam-
bulo vt sufficiat iustificare appellatõem ex grauamine
re ipa cessante mẽte iudic̃. tñ repio Cal. hic multũ bre-
uiter hoc elegant̃ limitasse q̃m iudex credebat non gra
uare ex iuris ignoꝛãtia ita q; illa credulitas sua erat im
probabilis ⁊ sic loquũtur oĩa iura allegata ꝙ Io. an. se
cus aũt vbi iudex ꝓbabiliter nõ credebat grauare tũc
em̃ non sufficit ꝓbare grauamẽ ad iustificãdã appella-
tionẽ qꝺ mihi multũ placet. ¶ Et lz nihil alleget ego alle
go duas rõnes ꝓ hoc dicto. ¶ Primo in appellatõne a
grauamine disputat̃ de iniquitate iudicis. vt dicit tex.
in. c. interposita. in. §. fi. j. co. ⁊ sic ex iniq̃tate ipi⁹ appel
latio iustificabit̃. ꝑ non põt dici iniquus si ꝓbabiliꝛ nõ
credebat grauare q; tũc non facit iniusticiã. vt in. c. fo-
rus. de ver. sig. ꝑ imputandũ est pti q̃ nõ informauit iu
dicem. Secꝺo adduco. c. vt debitus. vbi ꝺ̃ q; vt debit⁹
bonoꝛ referat̃ iudici non ꝺz ab eo recedi absq̃ cã ratõ
nabili exp̃ssa coꝛam eo ꝑ certe bonoꝛ non referẽt iudici
si recedit̃ ab eo ꝙ appellatõe zsine aliqua culpa sua. ⁊ ꝑ
bñ notabis sic incidenter dictũ. Sed in principali. q̃sti
one dicit Io. an. sequẽdo p̃missam rõnem suã opinio.
Host. veram de eq̃tate. ꝑ opi. Inno. ẽ verioꝛ inspecto
mero iure quasi velit̃ dicere q; ex̃q̃ grauat̃ saltẽ re ipa
põt incontinẽti appellare sz ab hac opi. videt̃ postmo-
dum recedere. q; iudex non tenet̃ credere alleganti lo
cum non tutũ nisi ille hoc ꝓbet. ⁊ si valeret appellatio
abdicaret̃ ab eo iurisditio sua sine cã rõnabili. ¶ Añ cõ-
cludit in hac secꝺa opi. sua q; oz excipe coꝛã iudice nisi
locus sit sibi adeo periculosus vt neq; ꝙ se neq; ꝙ aliuz
possit tute ire ad exceptõem ꝓponẽdam. tũc em̃ possz
ꝓcedere opi. Inno. q̃q̃ in veritate Inno. exp̃sse nõ di
cat illũ non teneri ad excipiendũ ⁊ ꝓbandũ locũ. ſ. non
tutũ ꝑ solum dicit q; non tenet̃ petere locũ tutũ vel ni-
si ꝑm Io. an. locus eẽt notorie non tutus. ¶ Sz tũc etiã
non tenet̃ excipe. vt in cle. pastoralis. §. pisana. ꝺ re iu-
dica. ¶ Quinta fuit opi. Host. distinguẽtis q; si grava
men non ꝙcernit principaliꝛ psonã iudicis ꝺz coꝛaz eo
excipi ⁊ etiã ꝓbari. Si aũt ꝙcernit psonam iudicis tũc
ꝺz coꝛam eo excipi ꝑ non ꝓbari. q; satis ẽ si ipe ẽ certꝰ
de facto suo. ⁊ hanc opi. tenet archi. in. d. c. sine de con-
iugij. ¶ Sextam opi. ponit Io. an. vt coꝛam iudice a q̃
non sit necesse ꝓbare grauamẽ nisi ipe eẽt paratus re-
cipere ꝓbatõnes. q; tũc effectualiꝛ non grauat̃ añq̃ ꝓ
bationes spernat. Sed in alia ꝑte hic ꝺ̃ q; citatus ad
locũ non tutũ põt incontinẽti appellare. q; imediate g̃
uatur. ⁊ hoc vi esse ꝑ̃ ꝓcedens dictũ suũ. Sz forte vo-
luit intelligere p̃cedens dc̃m in alio grauamie cõtingẽ
te in ꝓcessu. secus aũt in grauamine illato in ipa citati-
one ⁊ q̃ tute non põt ad iudicẽ accedere sed tũc ꝑ opi.
reincidit in scꝺam opi. Io. an. ¶ Septimam opi. poit
Cal. in addit. dicẽs q; si grauamẽ ꝓcedit ex mero facto
iudicis tunc põt incõtinẽti appellare. vt i. d. c. j. de di-
la. Secus aũt vbi cõtingit aliũde puta q; crimiosus ꝓ-
ducit̃ in testẽ tũc em̃ opus ẽ excipe. ¶ Pro hoc põt alle-
gari. c. ex ꝑte. de testi. ⁊ in casu nro sentit q; immediate
põt appellari q; incontinẽti gravat̃ ⁊ grauamẽ ꝓce
dit ex facto iudicis q; ex sua citatõne. hoc vltimuz nõ
videt̃ vez ⁊ est ꝑ ea q̃. s. dixi ꝑm eũ. nam iuder põt hoc
casu ꝓbabiliꝛ ignoꝛare grauamẽ q̃ non iustificatur ap
pellatõ nisi ꝓponat̃ exceptio si tute ꝓponi potest.
¶ Octauam opi. posuit Io. car. vt si factũ ẽ dubiũ de-
beat excipi añ appellatõez secus si grauamẽ ẽ manife-
stum vt in. d. §. pisana. Et adde ad mãm no. ꝑ pan. in
clem̃. q; contingit. de re. do. ¶ Hec sunt q̃ satis oꝛdinate
collegi ex varijs dictis doctoꝝ. Sz ꝙ hoc non habem⁹
aliquã firmam theoricã quare puto ꝙ opinionũ ꝙcoꝛ-
dantia sic posse distingui. Aut grauamẽ ꝓcedit ex me
ro facto iudicis ita q; ipe scit vel scire ꝺz grauamen in-
tulisse ⁊ tũc imediate põt appellari absq; alia exceptõe
vel petitõne revocatõnis grauamis. ꝙ hoc text. in. c. j.
de dila. ⁊ ibi ꝙ Cal. facit. c. si a iudice. j. co. ti. li. vj. ꝓbat̃
rõne imediata cã appellatiõis est grauamẽ in. c. vt debi
tus. j. co. ergo satis ẽ grauamen ꝓcessisse. Aut non ꝓce-
ssit grauamen ex mero facto iudicis ita q; ꝓbabiliter
ignoꝛare põt grauamẽ inflictum ⁊ tũc si tute põt coꝛaz
eo excipi ⁊ grauamen ꝓbari tenet̃ pars hoc facere añ
appellatõnem. q; iudex non tenetur sibi credere in ꝑiu-
dicium alterius partis vel iurisditiõis sue. vt in. c. ex ꝑ-
te ade. palle. exemplũ si ꝓducit falsum instrm̃ vel cri-
minosos testes. nam iudex hoc ꝓbabiliꝛ ignoꝛat nec
tenet̃ credere excipienti nisi ꝓbet exceptionem. ꝺ. c. ex
parte ade. l. lutius. ff. de his q̃ no. infami. Aut non põt
secure ꝓponere hanc exceptionẽ seu ꝓbatõem fa-
cere ⁊ tũc põt imediate appellare. excusat̃ em̃ ꝓpt̃ in-
stum tumoꝛẽ a ꝓpositõne exceptõnis ⁊ ipius ꝓbati
one. ar. c. fi. j. co. de hoc puto ter. hic. nã ꝑ ꝺ̃ q; vocat⁹
ad locũ non tutũ põt libere appellare. nõ em̃ ꝺz liber-
tatẽ appellãdi si teneret̃ ire ad locũ nõ tñ ad excipiẽdũ
⁊ ꝓbãdum ipm̃ grauamẽ. ꝓo ꝑ q̃ꝺ no. de verbo libẽ
in. c. lz eps. de ꝑben. li. vj. in nouella. ⁊ in. c. de multa. de
ꝑbenꝺ. ⁊ sic intelligerem tex. in. c. venerabilib⁹. §. ⁊ hoc
ipm̃ cum se. de sen. ex. li. vj. nam ibi excusat̃ ille q̃ nõ ꝓ-
bauit locũ non tutũ coꝛam iudice a quo. q; secure acce
dere non põt. vt dicit tex. ⁊ sic bñ ponderãdo illũ textũ
eleganter ꝓbat vtrũq; mẽbrũ mee distinctõis vt si se
cure põt ꝓbare grauamen q̃ꝺ ꝓbabiliꝛ iuder ignoꝛa
rat debet coꝛam eo ꝓbare ante appellationem. secus
vbi tute ꝓbare non põt ꝓpter ꝑiculũ imines ĩ mo-
ra trahẽda. ¶ Añ tñ ꝑ ceteris tenebis mẽti q; vbicũ-
q; notoꝛiũ est locũ non eẽ tutũ nedũ põt incontinenti
appellari sed etiã põt pars citata appellatõnem omit-

tere ⁊ de citatõne nihil curare quia exq̃ citatio ẽ notorie iniusta nõ artat citatũ. vt elegant' ꝓbat' i. d. §. pisana. iũcta glo. Et adde pulchr dñm Inn. in. c. ij. d' dila. vbi dicit q̃ quotiẽs citatio ꝓtinet in se notoriã iniusticiam puta vt veniat ad rñdendũ seruo vel al's ẽ notorie iniusta lz iniusticia non sit descripta in citatõe talis citatio non artat citatũ. ꝓ hoc dicto allego bo. tex. i. c. bone. el. ij. §. de elect. maxime iũcta glo. fi. ibi ⁊ hoc casu notorietas excusat etiã ab onere ꝓponendi. q⁊ exq̃ non tenet' venire ḡ nec ꝓponere. secus vbi ps eẽt pñs in iudicio ⁊ granat' notorie in ꝓcessu. q⁊ tũc nõ excusat' q̃minus ꝓponat granamẽ saltẽ in appellatõne. ⁊ sic intellige notata in cle. appellanti. eo. ti.

§ Ignificauit. Licite appellat re⁹ si nõ audit' excipiẽs ꝓcuratorẽ actoris nõ hãe sufficiens mandatu⁊ vel se prius ꝓuentũ ꝓ alias lr̃as de quib non fit mentio in sc̃dis. b. d. quo ad titulũ. prima ps ponit q̃relã appellantis. sc̃da dat iudices ibi quo circa. ¶ Dño no. quẽ posse constitui ꝓcuratorẽ ꝓ lr̃as priuatas ꝓstituẽt⁊ dũmodo hẽant sigillũ ꝓstituentis auctẽticũ. ⁊ ꝓ hoc vide bo. tex. in cle. j. de ꝓcur. ⁊ q̃ hic intelligat' de lr̃is priuatis ꝓbat' ex eo q⁊ si lr̃e fuissent publice fecissent ꝓ se fidẽ de sindicatu lz sigillũ nõ eẽt auctẽticũ vel eẽt fractũ seu deperditũ. vt notabiliter dicit Inno. in. c. int' dilectos de fi. instru. ¶ Sc̃do no. q̃ sigillũ capli dr̃ auctenticu⁊ saltẽ in ꝓtinenti ꝓbad factũ capli. de q̃ no. Inn. in. c. j. ⁊ ij. d' fide instru. ⁊ aliq̃d no. in. c. p⁹ cessionem. de proba.

¶ Tercio no. quẽ posse hãe plura sigilla destinata ad diuersos actus. ⁊ q̃ sigillũ destinatũ ad certũ vsu⁊ seu actum nõ factũ non facit fidẽ in alio actu vt ḃ notabiliter ꝓbat'. q⁊ vtendum ẽ q̃libet re ad vsum seu actum destinatũ. vt in cle. q⁊ ꝓtingit. de reli. do. ⁊ in. c. ad nr̃am ⁊ in. c. suggestum. §. eo. hoc puto ꝓcedere nisi dicat' q̃ sigillũ solitũ nõ habeẽ p̃ manib. iõ fuit sigillatum alio sigillo. nam tũc putarẽ ḃ sigillũ facere fidẽ ad aliũ actũ sicut põt sigillari cũ alieno sigillo. vt in. l. si vnus. C. de testa. facit. c. cũ inter. §. de re iudi. vbi ex cã q̃s sb̃scribit se instr̃o ꝓ aliũ. Et ḃ vltimũ dicũt doct. etiã ꝓcedẽ i rebus ecclĩasticis vt ex cã possit etiam sigillari cu⁊ alieno sigillo sicut fit de iure ciuili q̃d no. facit in arg. d. c. cu⁊ inter. ¶ Itẽ no. q̃ ꝓstitutus ad ꝓcurandũ facta vniũsitatis põt appellari actor q̃nq̃ appellat' sindic⁹ q̃nq̃⁊ iconomus. vide glo. in. l. j. ff. q̃d cuiusq̃ vniũ. no. etiaz glo. ij. q. vij. siq̃s erga. appellat' q̃nq̃ ꝓcurator. q⁊ nõ ẽ vis in noĩe. vt in. c. petitio. vbi ẽ casus de ꝓcu. ¶ Vltimo no. q̃ appellãs ex pluribz cauſ copulatiue deducẽt⁊ non grauat' onere ꝓbandi oẽs cãs ḃ sufficit ꝓbare alteram ꝓ se sufficientẽ nisi vna veniat vt q̃litas ad reliquã q̃d declara vt dixi ĩ. c. lz. de ꝓba. ꝓ bar. in. l. diuus ff. de rebus iudi. ¶ Sz op. ꝑ tex. i fi. vi q̃ nõ sufficiat ꝓbare appellatum fuisse ex cã iusta nisi ꝓbet ipi⁹ cãe veritas. vt in. c. interposita. j. eo. Sz. ꝑm Inno. supplendũ ẽ ad literam ibi fuisse appellatũ ⁊ etiã sb̃sit veritas cã⁊ allegata⁊. q̃liter debeat ꝓbari veritas dicet' i. d. c. int' posita

¶ In glo. j. in fine no. singl'iter fi. glo. ex q̃ infert' q̃ iudex põt citare quẽ ꝓ nunciũ priuatũ sine lr̃is dãdo sibi aliq̃d signũ suũ vt sic viso signo adhibeat' fides nũcio quẽadmodũ hic mittebat' sigillũ capli cũ nũcio priuato vt crederet' ipm eẽ missum ꝓ capl'm ⁊ ḃ ꝑm intellectum vltimũ b⁹ glo. Ex ḃ intellectu infert do. an. ad id q̃d fit q̃tidie. Nam mittit' nũcius cũ aliquo sig̃ mittentis puto anulo vel cultello ad aliq̃d recipiendu⁊ de domo vel amico vt sic viso signo fides adhibeat' nũcio in referendo. satis em̃ excusat' is q̃ vigore illi⁹ signi aliquid tradidit nũcio. hoc tn̄ limitat nisi ps̃ona que portat signũ verisimiliter potuerit illud subtrahere. arguẽ⁊ q̃ no. in. l. vna. C. de lati. liber. tol. ⁊ in. c. eccl'a. el. ij. §. vt lite penden. Item limitat q̃n mittens erat solitus talia signa mittere. nihil all'. Sed ad primũ dictũ bene facit tex. in. l. signis vpozi. in. §. apud labeonẽ. ff. de fur. ⁊ expssius ibi Bar. dicẽs q̃ si bidellus tradidit librum portãti signũ scholaris cui verisil'r debuit credere excusat' lz nuncius infidelit' egerit. sed limitarem hoc in his q̃ sunt leuis ꝓiudicij. nam in grauib non crederez illuz excusandum. ar. in. c. lr̃as. de ꝓsum. ⁊ eoz q̃ no. Inn. in c. q⁊ verisile. co. ti. Et hoc idẽ vi sentire Bart. in. d. §. item apud labeonem. dicit em̃ bidellũ excusari si verisimiliter debuit illi credere. Ad idem vide qõ in simili in deferente lr̃as credẽtie voluit Bar. in. l. lutius titi⁹. ff. d' fideiuss. qõ dixi in. c. fraternitati. de cleri. non resi. Item credo sufficere q̃ hec sit cõsuetudo in loco lz non ꝓbetur mittentẽ consueuisse signa mittere ⁊ q̃ in his dz attendi ꝓsuetudo loci ⁊ non vnius tm̃. Exq̃ non constat de p̃ria ꝓsuetudine istius. ar. ĩ. l. q̃ si nolit. §. q⁊ assidua. ff. de edi. edic. ⁊ eoz q̃ no. Bart. in. l. nemo. ff. de duob⁹ reis. ⁊ hec nota. ¶ Predicta limita qñ q̃s tradidit rẽ ipi⁹ cuius noĩe fuit petita. secus aũt si tradẽs erat obligat⁹ i genere. Nã tũc si recipiẽs infidelit' egerit cũ nõ esz missus a creditore non liberat' ipse debitor tradẽs ḃ debet agẽ ꝑ illũ q̃ infidelit' egit vt ẽ tex. notabilis in. d. §. apd labeonem. quãtumcũq̃ dederit signũ vt ibi. ⁊ est ratio quia res perit dño. vt. l. argentum. ff. cõmo ¶ In glo. q̃. in fi. de hac mã vtrũ ꝓlatus possit agere vel cõueniri sine auc̃te capli vl ecõtra. dic vt plene no. in. c. edoceri de rescrip. ḃ non placet mihi dcm̃ glo. q̃ capl'o volenti agere ꝑ ꝓlatũ debeat necessario dari actor auctoritate iudicis q⁊ hoc nullibi ꝓbat'. ⁊ regulariter q̃libet vniuersitas põt ꝓstituere actorẽ seu sindicu⁊. l. j. ff. q̃d cuiusq̃ vniũ. nec valet ar. gl. q̃ capl'm equipet' minori. nam lz equiparet' vt sb̃ueniat' ꝑ lesionẽ non tn̄ q̃ ad ḃ q̃n possit libere sup iuribz cõtra ꝓlatũ eẽ in iudicio. pro ḃ iste ter. ⁊. c. cum eccl'ia vulterana. §. de elec. tolle instantia⁊ ꝑ ar. glo. nam ꝓlatus ⁊ capl'm ꝑhendo põt petẽ restitutionẽ sicut minor. vt in. c. j. ⁊. ij. de in inte. resti. lib. vj. et tn̄ nemo negat q̃n ꝓlat⁹ ⁊ capl'm possint agẽ sine actore dãdo a iudice. ⁊ hanc ꝑtiam opi. tenuit Jo. glosator v. q. iij. in. c. fi. lz referat Alanũ cui⁹ opi. fuit isti⁹ gl. tenuisse ꝑtũ. ḃ Jo. seq̃tur ibi archi. ⁊ Cõpost. ⁊ mlti alij i eodẽ. c. edoceri. de reseri. vbi pleni⁹ dixi lz glo. ibi ⁊ q̃dam alij teneãt hic q̃d glo. hic. Sz ꝓ opi. quã tenui facit ter. in. c. dilector. de testi. cogẽ. ⁊. c. cũ olim. de cau. possessi. ⁊ ꝓpie. ⁊. c. cũ sup abbatia. in principio de offi. dele. ⁊. d. c. cũ eccl'ia vulterana. ⁊. c. dilecti. j. e. In quib ꝑz capl'm litigasse ꝑ ꝓpium ꝓlatũ ⁊ non legit' fuisse datum curatorẽ capto ¶ In gl. pe. in fi. de mã dic vt plene no. ꝓ glo. ⁊ doc. ĩ. c. ij. de reseri. ⁊ aliq̃d dixi in. c. lz. de ꝓba. ¶ In glo. fi. in fi. hoc dictum gl. ꝓcedit respectu ꝓme exceptionis. q⁊ si ꝓbat' prima exceptio dilatat cã abdicat' a primis iudicib ⁊ ꝓsolidat' in istis sc̃dis. vt in. c. vt debitus. j. eo. ḃ si sc̃da exceptio fuisset ꝓbata videlicet q̃ cã erat mota coram prioribz iudicib tũc iustificata appellatõe debent isti tercij iudices remittere cãm ad priores. ad hoc quod no. supra de excep. in. c. significauerunt.

§ Ignificantibus. Licite appellat re⁹ si n audit' petẽs declarari rẽ petitã in libello. sc̃da ps ibi q̃ circa. Hoc. c. ẽ de ẏbo ad verbũ in titulo de libelli oblatõe. Nec ob. ar. de supfluitate q⁊ ponit' ḃ ad alium effectũ q̃s ibi. ponit' em̃ ibi ad ostẽdendũ q̃ res petenda debet taliter in libello declarari vt oĩs ambiguitas cesset. hic ẏo replicat' ad oñendũ q̃ si iudex non facit libellũ declarari licite ab eo appellat'. No. et ḃ modum bonũ ad excusandũ doctoreꝫ de supfluitate. vt si idem replicat ad varios effectus. ⁊ lege istud. c. put legit' in. d. c. significãtibz. de libel. obla.

¶ In insinuatõne. Judex a quo nõ põt statuẽ terminum ad finiendum appellationem q̃ si fece-

nit intelligit statuisse ad se pñtandū.h.d.ſm intellectū glo.q̄ cōiter tenet. Vel ſumma ſic. Si iudex a q̄ prefigit t̄minū ad pſequēdam appellationem 7 ad redeūdū a pſecutōne nō valet terminus reſpectu rdeūdi. ß bñ valet reſpectu pſecutionis adeo q̄ a neutra ptiū pueniri pōt.ponit q̄relā appellantis.ſcdo dat iudicem ibi quia. ¶ No.primo q̄ iudex a quo pōt pfigere t̄minū appellāti ad pſequēdam appellationem lz ipe appellās nullū terminū ſibi pfixerit.non tñ pfigit t̄minū ad finiendam appellatōem.q: eēt imponere legem ſuperiori. Nunq̄d aūt hoc poſſit facere iudex ad quē. dicā in.c. oblate.j.eo. ¶ Scdo no.q̄ impedimētum ſurgēs ex facto principis impedit curſum termini pfixi ad appellationem finiendam.vñ non dat ſcds annus ß impedit curſus tpis.vt pbat ibi intacta pmaneat ꝛc.7 ibi absq̄ damno more q̄d de alio iudice:dixi plene in.c.ex rōne. s.eo.p que decido aliq̄ tacta hic p doc. ¶ No.ſm cōmunē intellectū q̄ t̄minus pfixus ad appellationem finiendam habet pro termino pfixo ad appellatōem pſequēdā.7 ē rō q: t̄minus pfixus ad finiendā appellationem includit in se t̄minū ad pſeq̄ndū.vt i clem.eo.ti. Unde ſi non valet reſpectu finis valet reſpectu pſecutōnis.ar.op.in.c.vnico.d deſpō.impub.li.vj.vbi dī q̄ ſi inhabiles etate ad q̄bendū mr̄imoniū exprimūt ꝟba apta ad q̄bendū mr̄imoniū iuris interptatōne ſunt ſpōſalia de futuro exq̄ ſunt habiles ad q̄bēdū ipa ſpōſalia.7 iſta ē vera rō decidēdi ſm lec.glo. ¶ In glo.j.in fi.primā opi.tenuit glo.iij.q.v.accuſatores. Innoc.hiē lz opi.glo.vt nō ſit ſufficiens cā ad recuſandū iudicez. 7 hoc placet.7 vī pbari in illo.c.j.de offi.iudi. Nō obſte.iſte tex.q̄m hic iudex fuit recuſat⁹. Itē ß de facto fauebat nimiū alteri pti 7 hoc reſpectu poſſet recuſari. ſecꝰ vbi iudex incedit p rectam viā.non em̄ ē verisile q̄ velit moueri p cōmenſalē ſuū exq̄ nullū int̄eſſe p̄tēdit niſi q: ē aduocat⁹. ¶ In glo.pe.in fi.ex iſta glo.hēs duos intellectus ad tex. Primus vt intelligat lr̄a in termio pfixo a lege.ſ.anno.ß iſte intellectus non placet glo.q: non tenet nec dz q̄s expectare finē termini anni.q: per lapſum illius t̄mini appellatio eſt deſerta. Cui gl.trāſeundo ad ſcdam lec.dicit q̄ dz intelligi de termino pfixo a iudice ad appellatōnem pſequendā quem t̄minuz neutra pꝑs puenire pōt.vt in.c.ſepe.in fi.s.eo.7.c.oblate.j.eo.7 lz alia fuerit iudicis intētio .tñ p illam regulā ſi non valet q̄d ago vt ago ꝛc.valet pfixio t̄mini reſpectu pſecutionis huius cuiꝰ reſpectu poterat valere et non reſpectu finiēdi.q: eēt imponere legez ſuperiori ad quē appellat⁹ q̄d fieri non pōt.vt hic in tex.ß Inno.ſequēdo primū intellectū dicit q̄ t̄minus pfixus a iudice habet ac ſi non fuiſſet pfixus.q: non poterat t̄minū ad finiendū ſtatuere 7 ſic ptes fuerūt relicte in termino iuris.7 dī hic camerarius pueniſſe nūciū aduerſe partis. nec expectaſſe ad terminū legitimū quē dz differre uſq̄ ad vltimū menſem anni.q̄d q: nō fecit lr̄e annullāt. Jo.an.dicit hoc dictū pcedere ſi iſte camerariꝰ fuiſſet appellat⁹ ſz ipe erat appellās.7 ſic poterat infra t̄minū iuris pſequi q̄cūq̄.7 ē hec bona impugnatio. naz appellanti pfigit t̄minus anni a lege ad pſequēdū 7 finiendum.vt in cle.ſicut.eo.ti. Jō pōt pſequi q̄cūq̄ ñ ſic eſt in appellato cum ipe non impugnet ſniam ſuam nō pōt pſequi q̄cūq̄ infra terminū iuris ß dumtaxat in vltimo menſe anni appellatore non pſequēte .ij.q. vj.appellatore ceſſante.7 auc.ei qui.C.de temp.ap. vel dic q̄ ex alio hec lec. Inn.non pcedit q: etiam appellatus pōt pſequi q̄cūq̄ infra t̄minū iuris dūmō i proſecutionis actu faciat citari appellantem. ſecus autē ſi vellet procedere ſine citatōne ß ſolum vt perquiratur ſi appellās ē in curia.vt voluit bar.in auc. ei qui appellat.C.de temp.ap.p.l.fi.§.illud.eo.ti.ergo potuiſſz iſte camerarius etiam ſi fuiſſet appellatus impetrare infra terminū iuris quādocūq̄ dūmodo poſtea in pceſſu faceret citari aduerſariū.vī etiaz probari in.c.bone.j.de conſtr.vti.nam ibi lr̄e impetrate p appellatum pueniē do appellātem dicunt ſurrepticie.q: non fecerūt mētionem de appellatōne.7 vide q̄d dicam ibi .ergo oz neceſſario intelligere lrām iſtā de termino hoīs qui pueniri non pōt etiā ab appellāte.7 corrobora hūc intellectum put.s.dixi in notabilib⁹.7 ē ſatis verus in ſe. Sz do aliū intellectum inherēdo ſcdo ſummario q̄ t̄min⁹ ß fuit pfixus ad proſeq̄ndā appellatōem.ſ.reſpectu impetrationis lr̄aꝝ 7 ad redeūdum a proſecutōne. ß non valuit t̄minus q̄tenus artabat ad redeūdum.q: eſt imponere legē ſupiori vt det lr̄as infra t̄minū pfixū a iudice a quo vel cām finiat ß valuit reſpectu proſecutōis fiende.nā vbi vtile ē ſepabile ab inutili vtile non vitiatur propt̄ inutile.vt in regula vtile.li.vj. Remāſit ergo hic terminus reſpectu proſecutōnis.7 iō non potuit appellās impetrare lr̄as hunc t̄minū pueniendo.7 ß voluit lr̄a dum dicit a proſecutōe appellatōis ꝛc. Potz etiā ex alio q: ſi pfiriſſet t̄minū ad finiēdum in curia nō impetraſſent ptes lr̄as ex curiā cū tñ q̄libet eaꝝ hoc fecerit.ß intellectus ē clarus 7 nullū patit ſcrupulū.7 habes dictum nouū q: lz iudex a quo poſſit pfigere t̄minum ad proſeq̄ndum nō tñ ad redeūdum cum lr̄is impetratis q: eēt imponere legē ſupiori. ¶ Sz dices ex glo.exquo iudex iſte videbat fauere camerario q̄re appellauit ab eo. Itē quare iudex ſibi pfixit t̄minū ita artum. Jo.dicit Hoſti.hoc fuiſſe fraudulent⁹ confectū vt haberet iſte mām impetrādi lr̄as ad iudices remotiores vt ſic ps aduerſa tedio affecta compelleret cedē. Itē iudex minabat q̄ niſi vtraq̄ ps eēt reuerſa in termino ſe non auditurꝰ ampliꝰ ipas ptes.7 hoc faciebat vt iſte camerarius qui erat reus remaneret in poſſeſſione ſua.poſſent pſumi 7 alie cāe in quib⁹ nō ē inſtandū. ¶ In glo.fi.in fi. Sz ptra hoc op.vī q̄ iudices pōres habebāt cognoſcē de ſurreptōe pmaꝝ lr̄aꝝ. vt in.c.ſuper lr̄is.de reſcrip. Jo.dicit Innocē.hoc proceſſiſſe ex gr̄a vel ſm eū notoriū erat ex inſpectōne actoꝝ. q̄a iſte camerarius pūenerat t̄minū 7 ſic q̄ lr̄e non valebāt.iō potuit papa abñte ipa pte dare ſcdas lr̄as. ¶ No.hoc dictū q̄ non ſolū ſnia ß etiā acta iudicij inducūt notorium.qđ limita vt dixi in.c.cū olim.j.de ꝟr.ſig. vbi bonus tex.pro ß dicto Inno. ¶ Itē no.q̄ vbi totuz ius ptium ē redactū in ſcriptis pōt iudex procedē etiā abñte pte tāq̄ ſup notorio qđ ſp notabis. qđ iō procedit. q: certum ē hoc caſu abñti aliud ius nō ꝓpetere.pro ß bo.tex.in.l.ij.ff.de admi.re.ad ciui.pti.q̄ ſic dz intelligi 7 bo.tex.in.c.cū olim.de re iudi.7 qđ ibi dixi. iſte tñ intellectus nō ꝓgruit huic lr̄e q̄ mādat ſub conditione ſi ita ē ꝛc. Nam ſi fuiſſet notoꝛium dixiſſet quia liquide conſtat ꝛc.prout facit in.d.c.cum olim.7 pleniſſime de materia.c. quotuplex ſit terminus qui poteſt prefigi a iudice plene dixi in.c.ſponas.s.eo.vbi vide.

b Done me. Poteſt intelligi pluribus modis.vt j. patebit. ß inberendo verbis lr̄e 7 vt mos gerat cuiq̄ lecture ſumat generalius ſic. Qui extra iudicium appellat ex veriſimilibus 7 pbabilibus cauſis ne in poſſeſſiōe moleſtetur ſi poſtea ſpoliatur reſtituit añ omnia in ſtatuz in quo erat tpe appellationis emiſſe.h.d. pma ps poit allegatōnes appellantis.ſcda appellati. in tercia pnūciat ibi pmiſſis. ¶ Primo no.ex iſto tex.ſm vnū intellectū q̄ patron⁹ eccl̄iaſtic⁹ alicui⁹ eccl̄ie dz habē cuſtodiam ipius eccleſie vacantis pcipiēdo oēs fructus reſeruādos ſucceſſori ſeu conuertēdos in vtilitatē eccleſie.ad hoc allegant iſtum tex. Inno.in.c.vnico.j. vt ecc̄le.bñfi.7 ſentiunt doct.ß.7.j.latius dicam. ¶ Scdo no.abbatē poſſe poſſeſſionē aliquā acquirere p monachos quēadmodum dñs acquirit poſſeſſionē p ſeruū. l.j.ff.d acqui.poſ. ¶ Tercio no.ibi pluries vocē appellatōnis emiſit ꝛc.q̄ ſup eodem articulo pōt q̄s gemina-

re pluries appellationez nunq̃d añt aliq̃d opet secũda vel ℓcia dic vt j. dicã. ¶ Alter⁹ no. q lz appellatõ ex̃ iudiciũ sit q̃dam ꝓuocatio ad cãm. vt in. c. cũ sit romana. s. eo. tñ si inℓponat ex verisilib⁹ 7 ꝓbabilib⁹ causis adeo voluit negociũ ad supiorẽ vt oĩa postmodũ attentata ꝑ eam reuocent ꝙ viam attẽtati nec admittuntur exceptões ꝓcernentes defectũ ꝓprietatis. vt j. latius dicam. ¶ No. q via attẽtati non solũ ꝓpetit contra primũ attẽtãtem ꝫ etiã ꝑ terciũ qui successit ī re attẽtata. nam Archi. ℏ nõ spoliauit 7 tñ q̃uenit ꝓtextu appellatõnis de q̃. j. latius dicã. ¶ Ultimo no. q appellatio ex̃iudicialis iustificat ex verisilibus 7 ꝓbabilibus causis lz secus sit in appellatõe iudiciali. ¶ Añ scire debes q multe dñie notant ℏ inter appellationem ex̃iudicialem 7 iudicialẽ ꝑ q̃s apit multũ nã appellationis ex̃iudicialis. ¶ Prima dñia ẽ ℏ quã p̃missi. nã ī iudicõ cã appellandi dz eẽ vera. vt in. c. vt debitus. 7. c. inℓposita. j. eo. ꝫ ex̃ iudiciũ satis est q cã sit verisilis 7 ꝓbabil. vtputa verisilr timui grauari in possessiõe alicuius rei lz adhuc non sim grauatus nihilominus ex̃ iudiciũ possum appellare vt ℏ 7 in cle. sicut. eo. ti. ¶ Hãc credo rõnem diuersitatis q: iniuria fit iudici si recedit ab eo in iudicio sine cã vera. vt ī. c. vt ℏbit⁹. p̃al. ꝫ ex̃ iudiciũ nulli fit iniuria imo inℓponit ad defensionẽ iuris ꝓprij. satis ergo ẽ eũ hñe verisilem cãm appellandi. ¶ Secũda dñia ẽ in noie. nã appellatõ ꝓprie dr in iudicio. ¶ Prouocatio dr ex̃ iudiciũ. vt in. c. cũ sit. s. eo. 7 ℏ bñ notabis vt in dispositõib⁹ odioꝝ non comꝑhẽdat appellatio ex̃iudicialis sub noie appellatõnis. ¶ Tercia dñia oblatio ꝓbatõnis exceptõnis obiecte iustificat appellatõnez iudicialẽ lz non ꝓbet veritas exceptõis. vt ẽ tex. no. in. c. inℓposita. j. eo. nõ añt iustificat appellatõem ex̃iudicialem q: non ẽ ibi iudex q̃ recipiat ꝓbatões tuas. vñ põt dicere ps. ego nolo ꝓbatões tuas recipe sed volo uti iure meo. Idem no. Inno. 7 alij doc. in. c. cũ inℓcanonicos. 7. c. q: ꝓpter. de elec. 7 ī. c. ad dissoluẽdũ d̃ despõ. impu. qd̃ ꝓcedit etiã si inℓponat a iudice ꝓcedente in iuriby suis tãq̃ ps. vt no. in iuriby p̃al. ¶ Quarta differẽtia ẽ in traditõe apℓoꝝ. nã in iudiciali oĩno apli sℓ tradẽdi ꝫ ex̃ iudiciũ non sic traduntℓ indistincte. q: sepe non ẽ q̃ illos tradat. de q̃ dic vt p glo. no. in. c. j. eo. ti. li. vj. ¶ Quinta dñia est in q̃litate ipoꝝ apℓoꝝ. nã in iudicio dicũtℓ apli dimissorij seu refutatorij. vel reuerẽtiales. 7 dicũtℓ apli lr̃e in q̃bus iudex a q̃ narrat quare detulit vel q̃re non detulit appellatiõi. 7 si detulit dicũtur apli dimissorij. q: cũ ill lr̃is mittit ꝓtem ad supiorẽ Si nõ detulit dicuntℓ refutatorij. q̃ñq̃ defert ꝓpter reuerentiã supioris 7 tũc appellantℓ reuerẽtiales. Si añt dantℓ ex̃ iudiciũ. puta a iudice a q̃ appellatur vel a ꝑte tũc dicuntℓ simplr ex̃iudiciales vel conuẽtõnales seu testimoniales. ¶ Sexta dñia q: ex̃ iudicium admittit appellatio generalis 7 incerta respectu ꝑsonaꝝ grauaminis vt hic. ꝫ in iudicio dz eẽ certa 7 spãlis. vt in. c. vt debitus. j. eo. 7 dic vt dixi in. c. cõsuluit. s. c. ¶ Septima dñia ẽ ꝑm aliquos q iter arreptum ad supiorẽ hr̃ ꝑ appellatione ex̃ iudiciũ non sic in iudicio ꝑm aliq̃s. dic vt plene dicet j. c. pri. ¶ Octaua dñia q excõicatⁱ⁹ appellat in iudicio in. c. cum inter. s. de excep. ꝫ non ex̃ iudicium q: eẽt impugnare aduersariũ qd̃ non licet excõicato. d. c. cũ inter. ¶ Post. hoc impugnat. q̃m vt hic pz interponit q̃ñq̃ ad defensionẽ ne molestet ī possessione sua. 7 in hoc fuit Inno. sibi ꝓrius vtrũ excõicatⁱ⁹ possit appellare ex̃ iudiciũ. Tu ꝓcorda vt no. Jo. an. in. c. pia de excep. li. vj. in nouella. ¶ Nona dñia nã appellatio ex̃ iudiciũ interponit ratõne cãe de futuro q: tũc timet grauari ꝫ in iudicio rõne ꝓterite cãe. vt in. c. vt debitⁱ⁹. ¶ Decima dñia q in appellatione iudiciali terminⁱ⁹ anni currit a tpe interpositõnis ipius ꝫ ex̃ iudiciuz currit a die illati grauaminis. vt in cle. sicut. eo. ti. ¶ Undecima differentia respectu suspensionis. nam appellatõ iudicialis suspẽdit iurisdictõnem iudicis ī totũ q̃ ad illã cãm. vt plene diximus ī. c. sup eo. s. eo. ꝫ extra iudiciũ non suspendit factũ de ꝓterito nec etiã id qd̃ ẽ oĩno cõsecutiuũ ad ius explicitũ de ꝓterito. vt in. c. ꝓstituⁱ⁹. s. eo. 7 hec no. ¶ Duodecima dñia respectu reuocatõis attẽtatoꝝ. nã in iudicio reuocantℓ oĩa attẽtata. vt in. c. non solum. eo. ti. li. vj. ꝫ ex̃ iudiciũ nõ reuocantℓ nisi ea que gesta sunt ꝑ appellationem. vt in. c. cũ nobis. 7 qd̃ ibi no. s. de elec. ¶ Tercia decima dñia respectu tpis p̃fixi ad appellãdum. nã in iudicio appellandũ ẽ infra decendiũ in. c. qd̃ ad ꝓsultatõnem. de re iudi. ꝫ ex̃ iudiciũ etiã post decendiũ appellari põt. hoc tñ ẽ falsuz. ꝙ. c. cõcertationi. e. ti. li. vj. dic vt ibi. lz em̃ audiatⁱ⁹ decẽdinz q viã q̃rele. vt in. d. cõcertatõni. q: extraiudicialia non transeũt ī rem iudicatã non tñ auditⁱ⁹ q viã appellatõis vt ibi. ¶ Põt addi quartadecima dñia quã ponit gl. ī c. non solum ꝑalleg. videlicet vt attẽtata pⁱ⁹ appellatõnem iudicialẽ reuocentℓ indistincte q viã attẽtati. i. nulli tatis. ꝫ attẽtata post appellatõnem ex̃iudicicialem pendent ex futuro euẽtu. Ad ℏ. c. ꝓsideranⁱ⁹. 7. c. cũ inter canonicos. de elec. ita loquit illa glo. ꝫ forte vult dicẽ q in appellatõne ex̃iudiciali est necesse ꝓbari ꝓius veritatem cãe añq̃ reuocet attẽtatũ. 7 iste ẽ pulcher passus. latius em̃ expediã ipm cũ glo. fi. ¶ Cõueniũt autẽ appellatio iudicialis 7 ex̃iudicialis generalr in duoby. nã q̃libet dz fieri in scriptis. 7 put le. 7 no. ī. c. j. e. tit. li. vj. Secdo vt quemadmodũ innouata ꝑ appellatiõem iudicialem reuocantℓ ita innouata ꝑ appellatõem ex̃iudicialem vt hic. 7 boc no. ¶ In glo. j. ī fi. ex ista gl. potes colligere duas rõnes quare iste abbas intrauit possessionem istius eccℓe vacãtis. ꝫ iste solutões glo. diuinãt ꝫ ꝑsupposito q sint vere debuit abbas eas exꝑmere in appellatõne alⁱs nõ diceretℓ appellatõ eius verisilis. Extra glo. potes intelligere istũ tex. planiⁱ⁹ intelligẽdo q iste abbas dicebat se eẽ patronũ istiⁱ⁹ eccℓe 7 sic q ad eũ ptinebat custodia eccℓe vacãtis. qd̃ an sit vez dicã in se. glo. ¶ In glo. ij. no. hãc glo. ꝓcludit em̃ q custodia eccℓe vacantis non spectet de iure cõi ad archidyaconũ ꝫ ad quẽlibet eꝑm in dyocesi sua. Und intelligo glo. q spectat ad archieꝑm non tãq̃ ad metropolitanum sed tãq̃ ad dyocesanũ. s. respectu dyocesis sue. 7 vt habeas plene hãc mãm in vno loco expeditam distinguo vltra alios sic. aut queritⁱ de custodia ecclie cathedralis aut eccℓe inferioris. Primo casu si habet ecclesia iconomũ generalem ipe habebit custodiã xij. q. ij. illud no. in. c. cũ vos. de offi. or. Si non habet iconomum tunc capℓm ipius eccℓe hẽbit custodiã. xij. q. ij. nõ licet alicui. si non hz canonicos de facto vel sint negligẽtes succedit archieꝑs. vt ī. c. fi. de sup. neg. ꝓla. li. sexto. ¶ Secdo casu cum q̃ritⁱ de eccℓa inferiori. dic q aut estℓ collegiata aut nõ. Primo casu collegiũ succedit ī administratõne. vt no. Jo. de lig. post alios ī cle. ne ī agro. de sta. re. 7 Inno. ī. d. c. vno. vt eccle. bñfi. ꝫ ī Primum vr̃ tex. ī. c. ea q̃. infra d̃ sta. re. vbi dr̃ q remoto abbate dãdus ẽ monasterio administrator idoneⁱ⁹ 7 dicũtℓ ibi doc. q deputabitⁱ⁹ ꝑ eꝑm. 7 idẽ Jo. an. ī. c. ij. d̃ testa. li. vj. Sz ī Primuz ꝑ prima opi. adduco bo. tex. in. d. cle. ne ī agro. Ş. abbate. ꝫ reduci põt ad ꝓcordiã. put dico ī. d. c. ea q̃. q aut ꝓlatⁱ⁹ eccℓe collegiate ẽ remotus ꝓpter malã administrationem capitulo tacẽte tũc non succedit capℓm. quia ẽ mala ꝓsumptio ꝑ eos. 7 ita ꝓprie loquitℓ tex. in. d. c. ea que. ad qd̃ vide glo. no. ī. l. q̃m. ij. C. de appel. q̃ ꝑ illum tex. arguit q subditi debẽt resistere ꝓlato male agẽti. facit. ij. q. vij. paulus. Aut vacat alio mõ 7 tunc ꝓcedit alia opi. ¶ Notabis bñ dno ex ꝓdictis. primo q sic capitulũ eccℓe cathedralis succedit prelato suo vacante sede ita 7 capℓm eccℓie inferioris. vt in. d. c. abbate. cuz silibus. 7 vide in hoc qd̃ no. Inno. in. c. cũ dilectⁱ⁹. d̃ cõsue ¶ Secdo nõbis istũ casũ exceptũ. si ꝓ eccℓa ñ collegiata ꝫ solũ hz patronũ rectorẽ 7 tunc si hz patronuz

ecclasticū ipe hēbit custodiā.ar.hic. fm pmissum intellectū.7 tenet Innoc.vbi.s.bñ facit.c.cum 7 plātare.infra de puil. Nā patronus ecclasticus petit rōem administrationis de tēporalibus vt ibi. fortius ergo ipse custodire hēt tempe vacationis. Hi xo nō hēt patronus saltē ecclasticū tunc glo.ħ dicit q spectat ad diocesanum.idē sentit Inno.in.d.c.vno.7 respō.ad.c.si i plebibus.ħ allegatū p contrario. quod loquit de iure spāli. licet aliud sentiat ħ. Tu dic melius vt hēs glo.singulare quā cōmuniter sequunt ibi doc.q is hēt custodiā ecclesie vacātis qui hēt institutionē illius eccle.ita nō.gl. in.c.cū vos.de offi.ordi.7 ē satis nōbile vt ex quo hz cōferre titulū hēat custodire eccliam vacātē. nōbis ħ petuo.vacāte xo sede vbi collatio ptinet ad plātū poterit capitulum illā eccliam commēdare alicui donec fuerit sibi,puisum de rectore.ita singularit nō. in.c.vno. ne se.va.li.vj.in nouella. Notabis semp hoc dictuz ex quo hēs q licet capitulū non succedat in collatione bnficiorum spectātium ad plātum.vt in.d.c.vnico.potest tn illas eccl'ias commēdare et iconomū ponē donec p supiorē fuerit,puisum.7 p hoc hēs plenissime būc articulum expeditum. In glo.in xbo nomine archidiaconi.in fi.ħ contra tex.psuppositā opinione glo. p vera oppo. Nā si iste archidi.possidebat non poterat iste abbas ptēdē se expoliatū.qz vim vi repellē licet in.c.oli el.j.de resti.spol.nec vz tunc q appellatio abbatis fuerit pbabilis. Sol.intellige q ista allegatio nō fuit probata.nā si constitisset q archi.tunc possideret nō habuisset locū decisio huius.c.p supdicta .sic pōt solui aliud contrariū in eo q Archi.allegabat ħ consuetudinē. eā em nō,pbabat.7 psuppositō q,pbasset illā concernit proprietatē 7 nō possessionē.vñ satis erat q abbas incumbebat possessioni tpe appellationis emisse. de quo plenius dicet sup glo.fi. In glo. sup xbo vnā,pcuratiōz in fi.ħ glo.nō rndet ad.c.cum venissent.s.de resti. spol. vbi,pbat q si pcipio pēsionē ex aliq re videor illā possi dere. Idē nō.in.l.q̄uis.all'.in glo. Dic de hoc vt plene dixi in.d.c.cum venissent.alle tex.intelligit quādo pcedente titulo legitimo ad trāsferēdum dominū soluitur pēsio de sensu supiorus. tunc em inuenit que dā ficta traditio.secus vbi simplicit,pbatur solutio pēsiōis seu cēsus.qz cum multis ex causis possit solui pēsio seu census.talis solutio indeterminata non pbat possessionē rei nec subiectionē. Pro hoc.c.recepimus.de puil.7.c.quinto.de cesi. Nam pbatio dubia 7 gnālis non concludit quid determinatū in.c.in pūtia.de pba. quod ē contra Bal.i.l.solet.ff.de offi.pcō. vbi dicit q si vna eccl'a solueri cēsū p magno tpe pūsumit illi subiecta.hoc em nō pcedit vt pdixi.7 vide quod dixi in.c.fi.de cā pos.7 ppri. In glo.in xbo in eū statū.in fi.pōdera bñ glo. q̄ sentit duos intellectus ad istū text. Primo q ħ fuit actū p archidiaconū int'dicto vnde vi q forte spoliari mādauerat vel spoliationē illoz laicoz ratā habuerat Sedz intellectus q agebat officio iudicis xtute appellationis.7 iō potuit agi ptra terciū .s. archidiaconū licet nō spoliauerit vel spoliationē ratā habuerit Hz p vtrūq intellectū opponit fortit sic. Nā primus intellectus diuinat.nec fuit,pbatū q archi.mādasset spoliari 2c. Itē nō congruit isti lre i q̄ papa fundat se sup appellatōe emissa ex,pbabili 7 verisili cā Contra scdm intellectū facit q appellatio fuit int'posita ne quis molestaret eū in possessione.ħ iste Archi. nō molestauit eū in possessione.ħ p laicos facta fuit spoliatio.q̄ xtute appellatōis nō poterat agi contra istū terciū. So. Inno. ħ dicit q sicut oīa q̄ dolo vel male fiunt a ptibz lite pēdente debēt officio iudicis reuocari in statū pristinū .s. vt li.pēdē.p totum.7 vide bonā glo.de mō reuocādum cle.q.e.ti.ita dicit ipe innouata appellatōe pēdēte ptinēt ad officium iudicis vt reducant in statū pristinum ff.nil.inno. app.pē.p totum.infra.e.dilectus. Ad idē.l. ediles.§.itē sciēdum.ff.de edi.edic.7 in q̄dā alia glo.rectius soluit contrariū.quod nō solū facit cōtra appellationē ille qui spoliat.ħ etiā ille qui tenet rē spoliatā cōtra voluntatē appellātis.qđ nō. hunc intellectū vz etiā sentire Hosti.hic dicēs q officio iudicis pōt agi cōtra quēlibet possessorē ex nāli equitate. vt.q.q.j. in primis. Hinc ē q si res mea puenit ad te quoquo mō possum agē iudicis officio vt illā rē mihi restituat. vt in.l.si me 7 ticiū.ff.si cer.pe.maxime hoc,pcedit de equitate canonica fm eum.ar.c.dilecti.de iudi. Ad māz vide nōta p Io.mo.in.c.cupientes.de elec.li.vj. vide bo.glo.in.c.nō solū.de appel.e.ti. Et conclude breuit 7 clare hāc māz. aut em pcessit appellatio gnālis respectu psonaz vt ħ. 7 tunc pōt agi cōtra quēlibet possessorē.qz q̄squis tenēdo rē invasā in piudiciū appellātis dz cōmittere ptra appellationē vt hic nōbilit ,pbat.aut appellatio non fuit gnālis ħ spālis respectu.s.certe psone.7 tūc si tercꝰ aliquid innouat cū pte appellata agit etiā cōtra terciū p viā attētati.ar.in.c.cū. Io.in fi.de psti.7 i.l.chirogphis 7 quod ibi nō.ff.de admi.tu. Aut tercius innouat p se. 7 nō cum pte appellata.7 tūc debet agi ptra istū 7 nō p viā attētati ħ ordine iudiciario. fatēduz ē tn q potenit agi officio iudicis,put dicit Hosti. ħ nō p viā attētati ita salua 7 pcorda dictū Hosti.ħ 7 glo.in.c.nō solum. q̄ videt velle cōtrariū 7 magna ē dūa vtrū agat p viā attentati an debeat agi ordine iudiciario. Primo casu nō seruat ordo iuris. vñ nō ē necesse libellū offerre vel litē contestari seu alium iudiciariū ordinē seruare.ħ sicut de facto,pcessit innouatio ita de facto iudex faceret reuocationē.vt nō.glo.in.d.cle.ij.secus vbi debet,pcedere ordine iudiciario.vñ cōtra terciū q̄ nihil egit cū p te appellata nō pōt agi p viā attētati.ħ sicut ꝯ quē agitur fm iuris ordinē.vt in.c.cōsultatōnibus.de offi. del. qz exquo nō fuit ptra eū appellatū nō pōt dici q aliq̄d attētauerit lite vl appellatōe pēdēte. Et ex his hēs verum intellectū.c. Alius aūt intellectꝰ q ageret int'dicto vñ vi nō p̄cedit quo ad tex.nr̄m.fatēdū tn ē q abbas potuisset expiri interdicto vñ vi exquo fuerat spoliatus psuppositō q archi.spoliasset 2c.ħ nō ē multum vtile. multe em sunt dūtie an agatur via attētati an p interdictū vñ vi. Nā si agit interdicto vñ vi oportz seruare ordinē iudiciariū etiā ptra ptumacē.vt in.c. accedēs el.j.vt li.nō pte.7 i.c.cōsultatōibus.pall'.sec⁹ si agitur via attētati.vt i.d.cle.ij.nō. Alia dūa q p interdictū vñ vi nō pōt agi ptra t'ciū.vt i.c.cū ad sedē.de resti.spo.ħ xtute appellatōis agit cōtra t'ciū distinguēdo tn vt pdixi. Tercia dūa i int'dicto debeo,pbare spoliatoz 7 possessioz.vt i.d.c.cōsultatōibus.ħ p viā attētati satis ē,pbare possessionē tpe appellatōis. 7 q tūc possessio ē penes se vt ħ. Quarta dūa ē.qz agēti int'dicto obstat exceptio alterius spoliationis.vt in.c.fi.et.ij. de ordi.cog. Sed ptra remediū attētati nō obstat exceptio spoliationis.qz illa reuocatio fit ex mero iudicꝫ officio.vt nōt glo.in cle.ij.pall'.nō. Inno.in.c.ij.de ordi. cog. Quita dūa ē.nā i iterdicto fm cōez opi.oportet iustificare 7 colorare possessionez in bnficialibus.vt nō.glo.in cle.vna.7 dic vt ibi nō.de cā pos.7 ppri. 7 dixi plene i.c.i lris.de resti.spo.vbi tn teneo ptrariū.cōis opi.hz qđ pdixi.sed i reuocatōe via attētati nō oz colorare possessionē.ita solēnit dicūt dñi de ro.dec. xiiij. al's.xx. Nō qz plus fuit excessum ħ.qm attētans in pīudicium litis seu appellationis lesit iudicem.ptem 7 ius. Itē qz fit reuocatio ex mero iudicꝫ officio. Ex his attētatis cōcurrētibus istis duabus vijs tutius ē intentare remediū appellatōnis q̄ agere int'dicto,put fecit iste abbas. ideo vtilius ē cū q̄s timet spoliari appellationē emittere vt sic hēat postea istud facile remediū attētati In glo.fi.ibi q nō sit vera vel ucīa. Nota bñ glo. 7 intellige vt sup dixi. qm dixi ħ,pcedere i 'appellatōe ex iudiciali 7 dicūt q̄dā q licz sufficiat q a pncipio fuerit

verisilis tñ postea qñ agit ad reuocationē attētatorū debet pbari q sit vera. Ad hoc.c.cū int canonicos.ī fi. de elec. Vide quod notāt dñi de ro.dec.cclxiij.7 Jo. mo.in.c.cupientes pal.7 tenet do.an.ℏ. Cōtra ℏ tñ multū facit iste tex.q: iste abbas nō pbauit illā cām tūc verisimilē eē verā. Debes em̄ scire q duo sunt intellectus ad istud ꝟbū ꝓpositū ī text. ꝟisilibus 7 pbabilibus cāis Jnno.ponit cām verisimilē q a iure approbat.q: sic est de iure. Exēplū dico me eē patronū ecclasticū.7 sic ad me spectare custodiā ecclie ꝛc. pbabilē cām dicit illā q ē in se iusta. vtputo appello ne quis molestet me ī possessione mea. Hosti.aūt videt intelligē illā cām eē verisimilē q verisilr 7 certis indicijs timebat.puta archi.fuit minatus abbati de spoliādo eū ℏ em̄ ē verisilis cā appellādi. pbabilē cām appellat rōnabilē. Añ nūc ad ꝓpositū cū papa hic solū se fundat sup cā verisili 7 nō super vera etiā respectu reuocatōis attētatorū nō videt illud dictū ver q debeat pbari ꝟitas cāe.ℏ in ꝓtrariū facit.d.c.cum int. ¶ Itē seqret q si appello ne vēdas rē meā q nō valeat vēditio ꝙ appellationē ꝙ.l. si fūdū. C. de rei vē.7 multa ī hoc pnt dici. ¶ Hz colligēdo dicta Jnno.cuius dicta etiā vī seq̄ do. An.dicēdū ē q qñ qz quis appellat ex verisili cā tm̄.qñqz ex verisili 7 pbabili.qñqz ex pbabili cā tm̄.si appellatio int ponit ex iudiciū ex verisili cā tm̄.i.q a iure pbat. 7 tūc talis appellatio nō hēt impedire possessionē alterius. Añ si archi. ℏ fuisset in possessione nō valuisset appellatio abbat̄ ingrediētis possessionē de facto dicēdo q eēt patronus. ar.in.d.l.si fundū. Si ꝟo appellat ex verisimili 7 pbabili cā tunc añ oia dz fieri reuocatio attētatoꝝ.nec admittunt exceptōes sup defectu ꝓprietatis añqz fiat restitutio. vt ℏ notabiliť pbatur.7 puto q sufficit pbare cām pbabilē eē verā.s.q erat ī possessione tpe appellationis licz nō pbet illā cām verisimilē eē verā. vñ ille abbas nō pbauit ℏ se eē patronū.7 ad.c.cū int canonicos 7 silia pōt rñderi q ibi nō pbabat seu nō ꝓstabat q illa cā allegata eēt vera.ß ℏ erat vera.q: erat in possessione. ¶ Tercio casu qñ fuit appellatum ex pbabili cā tm̄. Exēplū appello ne quis me molestet in possessione in q̄ sum ꝛc. Nā nullā cām verisimilē.i.a iure approbatā allego ß rōnabilē cām tm̄.7 hoc casu si ius cōe fundat intentionē innouātis nō fit reuocatio nisi prius instificet possessio ex titulo ꝑm Jnno.quod nō.7 p hoc facit. q̄a id ē videmus in int dicto vñ vi ex quo ius cōe ē ꝙ appellātē 7 fūdat intētionē appellati.vt ē tex.ī.c.ad decimas. de resti.spo.li.vj. Idē dicūt do.de ro.dec.pall'.si ius cōmune ē ꝓtra appellātē licz nō fundet intētionē appellati nō debet via ptibus apiri vt fiat restitutio cōtra ius cōe. Lapus ī.d.c.ad decimas.tenet ꝓtrariū.dicit cm̄ q ī hac via attētati n ō debemus hīe respectū an ius cōe sit ꝓtra appellātē.q: reuocatio dz fieri ex puro iudicis officio vt.s.dixi.7 ē bonū motiuū 7 bona limitatio ad.d.c.ad decimas.7 hoc dictuz Lapi placet do. An.si iudex ex officio vult restituē quasi secus si ad petitionez ptis appellātis. Hz multū mihi placet dictum Lapi indistincte ex quo nō solum ps ē lesa.ß reuerētia iudicis ad quē fuit appellatū añ omnia fiat sibi restitutio ex quo notorie nō cōstat de defectu iuris appellātis. Nā possibile ē q hēbat aliquā cām iustā possidendi contra ius cōe.ad hoc.c.licet eps.de pben.li.vj.7 quod dixi ī.c.ī lris pal. 7 nō.q: ī ℏ vltimo mēbro sufficit pbare cāz pbabilē ad effectum reuocādi attētata.nō est ergo pbare q illa cā sit a iure approbata licet eā exp̄sserit qđ facit ad p̄dicta Et ex his hēs ī sūma q̄liter sit procedēdū ad reuocationē coꝝ q̄ attētāť post appellationē extraiudicialē. ¶ Ultimo op.ꝓtra tex.in eo q iste pluries vocē appellatiōis emisit.videt em̄ q secunda fuerit superflua cum p primā sit consultum appellāti.ar.in.l.qui bis.ff.de ꝟ.ob. Solu. Hosti.7 Boff.videt intelligē q vnica fuit appellatio.ß iteratio fit verbo ad maiorē exaggerationē. sicut in simili habet.xxxj.q.ij. lotharius. Abbas ꝟo videtur intelligē text.in geminata appellatione.7 dicit q scda pōt eē vtilis ꝓpter tps appellatōis psequēde qđ licz la psum eēt respectu ꝑme posset durare respectu scde vel si nō fuit debito mō facta prima poterit se iuuare ex secūda legitimo mō inposita.7 vī hoc placere Jo.an.q̄ p ℏ dicit q geminatio appellatōis nō inducit recessum a ꝑma.vt nō.ī.c.dilecto. Tu concordando dic q aut q̄s geminat ꝟbū appello pluries eodē tpe.7 pcedat ꝑmū dictū.aut diuerso tpe in casu appellādi vel eodez tpe.tñ soleniter repetit appellationē.7 tūc pcedit secū dū dictū.7 ad māz vide qđ le.7 nō.ī cle.vna.de do.7 cōtu.7 ī.c.dilecto vbi oīno vide.

Dilecti filiū. Si ꝓtra supiorē suuz q̄s itinerat ad papā hz p appellāte ita q excoīcatio postea ī eum lata nō tenet.vel alit 7 sic. Itineris arreptio hz vim appellationis si seruātur ea q̄ seruari debēt in appellatiōe.h. d.ℏm vnū intrinsecum intellectū.c. Prima ps ponit q̄ relā.scda dat iudiciū ibi cuz autē. ¶ Nō primo ex isto tex.casum aptum quē tenebis mēti q actus gestus a iudice post appellationē ex̄iudicialē ab eo iterpositā ipo iure ē nullus. Ex quo nō q sicut nō tenet excōicatō lata post appellationē iudicialē ita neq̄ post appellationē extraiudicialez vt hic.timēs ergo iniuste excōicari a supiore hz ꝑmptum remediū ex hoc capitulo vt appellet etiā extra iudiciū 7 suspēdet iurisditionē iudicī.7 vī de quod dixi in.c.cōsuluit.s.e. ¶ Scdo nō hic bonum ar.p his q̄ dixi ꝓtra gl.in.c.significauit.s.e.q capitulū agēs ꝓtra eꝑm.p iuribus capli nō tenet petere actorē seu sindicū ß pōt a se actorē seu sindicū constituere 7 cū ꝑlato litigare. Nā iste ꝓr 7 monachi constituūt capitulū illius ecclie cātuariēsis cathedral q̄ ē monachorū 7 archiepūs ē ibi loco epī 7 abbatis.de quo plene dixi in.c.cām.de iudi. ¶ Tercio nō q plus ē aliq̄d explicare facto q̄z ꝟbo.7 q ad substātiā appellatōis nō ē necesse exprimere ꝟbū appello.ß satis ē dicere vel facere aliquid equipollēs huic ꝟbo appello quod nō. facit qđ dixi.s.c.ad audiētiā. ¶ Hic vnica est glo.et nō bñ eā. quia tria facit glo.ꝑmo allegat iura que ꝓbant q plus fit aliquid facto facē q̄z ꝟbo. 7 sic allegat ꝙordantias ad tex. nām vsq̄z ad ꝟ. ß nō ē ita. Abinde vsq̄z ad finē format duas.q.licet eas imiscеat. Prima qō nō seruādo ordinē glo.sit ista. Nunquid indistincte arreptō itineris ad supiorē habeat vim appellationis: Secunda nūquid dispositio huius capli hēat locū si iter arripit ad aliū supiorē citra papā: ¶ Quo ad ꝑmā qōem glo. allegat multa cōtraria sed ꝓfecte nō soluit.doc.etiaz instāt 7 credo eos habuisse bonū intellectū sed nō clare explicāt. Conclude breuiter q arreptio itineris ad supiorē habet vim appellationis si seruātur ea q̄ debēt seruari ī appellatione.7 iō sicut appellās extra iudiciū vel ī iudicio añ sñiam tenet exp̄mere cās i scriptis 7 petere apl'os ita 7 iste qui vult arripe iter dz omnia ℏ seruare. vtputa dicet supiori. Dñe eꝑe vos grauastis me in tali articulo 7 in tali nolo litigare amplius coꝝ vobis. ß volo ire ad papā 7 peto apl'os. tūc em̄ licet nō exp̄mat ꝟbū appello itinerādo ad papā habetur p appellante q̄ nō refert quid ex equipollētibus fiat.vt in.c.licet.ex q̄dā.sup̄ de testibus. Idē dic qñ appellat a diffinitiua vel extra iudicium vt seruet ea q̄ iura in talibus mādāt obseruari sicut dixi in submissione ꝓtectōis i.c.ad audientiā.s.eo.al's aūt nō habebit p appellante.7 credo q capl'm plane procedebat olim ℏm antiq̄ iura ℏm'que non erat necesse exp̄mere cām appellādi sed sufficiebat dicere appello. ita sufficiebat dicere iudici q volebat iter arripe ad supiorē. Si aūt talia nō ꝟuat poterit alio remedio defendi.s.p titulū de pegrinā.vt dixi in.c.meminim⁹.sup̄.e. ¶ Hz ꝓtra hūc intellectū 7 tex.op. Isti nūcij nō appellarūt ꝟbo aut facto cū cā eēt int archiepūm

ꝛ capkm. ℔ debuit tenẽ ſnīa contra illos lata cū in eis ceſſet rō līe. ℣o. credo ꝙ glo. metu contrarij ħ incidẽt dixit ꝙ iſti nūcij erāt de monachis illius eccl'ie. ꝛ ſic erāt ꝺ appellātibꝫ. ℣i añt vis tenẽ ꝙ nō erāt de monachis dic ꝙ erquo iuuerūt ꝓ appellātibus erāt ſub ꝓtectione pape. vt in. c. j. de pegri. Et ad hunc effectū allegat Inno. illud. c. j. e. vt debitus. dicẽs ꝙ non ſolum veniẽtes ꝓſonalit' ad papā ſunt ſub ꝓtectione pape ℔ etiā nūcij veniẽtes ꝓ aliꝭ gaudẽt hac immunitate. Et hunc intellectum nō ſingulariter vt excoīcatio etiā ſit nulla contra itinerātes ex iuſta cā ad papā lata. ꝛ tunc dic ꝙ appellatio monachoꝝ ponderat' hic ad referẽdū ꝙ ex iuſta cā iſti acceſſerunt ad papā. ℣ Et ex his infero ad ſolutionē ſcde qōnis in q̄ ℣oſti. ꝛ dc. ſequẽtes videt' velle ſi adit' ſupior qui poterat adiri ꝓ viā q̄rele. tunc itineris arreptio ad eum hẽt vim appellatōnis. ſecus ſi nō poterat adiri ꝓ viā q̄rele. vt ẽ archiep̄us reſpectu ſubditoꝝ ſui ſuffraganei. de offi. ordi. c. paſtoralis. ℣ Hoc dictū intelligo ver in appellatōe extrajudiciali. qr illa ẽ q̄dā ꝓuocatio ad cām. vt in. c. cuꝫ ſit. s̄. e. merito oportꝫ ꝙ ſit talis iudex q̄ poſſit adiri ꝓ viā q̄rele. nō puto hoc dictū ꝓcedẽ qñ iter arripit' a iudice ꝓcedẽte iudicialit'. qr cum tunc arreptio itineris ſit id ẽ qꝺ appellatio. vt. s̄. dixi hẽbit devoluere cām ad ſupiorẽꝫ ſicut appellatio vocalis iudicialis. ¶ Ex p̄dictis nōbis vnū ſp ꝙ extra iudiciuꝫ nō poſſum appellare niſi ad illum ſupiorē quē poſſū adire ꝓ viā q̄rele citra cōmunē appellatōem. quoniā vt dixi illa appellatio extiudicialis ẽ quedā q̄rimonia ꝛ ꝓuocatio ad cām.

℣ Poſtoralis. ℣er clauſulā appel. remo. inhibetur oīs appellatio q̄ a iure nō indulgetur exp̄ſſe. hoc intẽdit vſq; ad. §. verum. ℣rimo ponitur cōſultatio. ſcdo reſponſio ibi rñdemus. ¶ Nō ꝓmo ꝙ etiā ſm antiq̄ tēpa appellatō patēter fruſtratoria nō impediebat negocij diffinitionē. de quo infra latius dicet'. vt in. c. vt debit⁹. j. eo. ¶ Scdo nō ꝙ clauſula odioſa i reſcripto apoſita ita debet intelligi vt aliq̄d opet' licet gnāliter intelligẽdo poſſit reduci ad t'minos iuris cōis. ℔ vt ꝟba aliquid opent' nō debẽt ita late intelligi vt nil opent'. ℣ec eñ clauſula app. remota in ſe ẽ odioſa. et poſſet intelligi de appellatione fruſtratoria. ℔ qr ſm hunc intellectuꝫ hec clauſula nihil oparet'. Debet etiā intelligi de appellatione alis ꝓbabili. ꝛ hoc nōbis ſemp. Nā facit ꝙ ſi ſtatutum municipale late intelligẽdo nihil oparetur nō debet aſſumi ille latus intellectus. ℔ ita intelligi nō violādo ꝟba vt aliq̄d opet' vltra t'minos iuris cōis. facit qꝺ nō. Bar. in. l. iij. in. §. p̄tor ait. ff. de dā. infec. ꝛ quod dixi in. c. cām. de do. ꝛ ꝓtu. Et adde ad p̄dicta vnā ſolēnē limitationē ꝙ vbi diſpoſitio eſt ꝓſus inutil' intelligẽdo ꝟba vt iacẽt debẽt ꝟba impropriari vt diſpoſitō teneat etiā ſi ſit odioſa ꝛ penalis. vt ſingulariť ꝓbat ter. i. c. ſi ſnīam. in fi. de ſen. ex. li. vj. Facit. l. ſi ſtipulatus fuero ꝓte. ff. de ꝟ. ob. vbi extēdit' ſtipulatio ne effectu careat. Ad idē vide bonū tex. in. l. ſtipulatio iſta. §. ℔ ſi ſeruus. ꝛ §. poſſidere. e. ti. ꝛ Bal. i. c. j. de capi. q̄ cu. vē. col. x. ꝛ Archi. xiij. q. j. c. j. ¶ Tercio nō ꝙ remotio appellationis nō tollit ꝓſus facultatē appellādi. vñ potit ſupior illā appellationē recipe ꝛ grauamē emēdare. ꝓ ℔ intellectu facit tex. ibi ſed ſi appellās ꝛc. Alij dicunt ꝙ ḡnamē reuocabitur ꝓ viā q̄rele. ſed primus intellect⁹ magis congruit līe. vt infra latius ſubjciā. ¶ Sed anteq̄ attingamus mām capituli. ꝓmo queritur quis poſſit in reſcripto appellationē tollere. dc. hic coīter dicunt ꝙ ſolus papa. qr inferior nō pōt tollere ius alterius. ad ℔ c. ſup qōnum. de offi. del'. Intellige ℔ dicta dc. quo ad ea q̄ ſpectāt ad iuriſditionē eccl'iaſticā. Naz in tpalibꝫ impator pōt appellationē tollere. vt. l. j. ff. a q̄. ap. nō licet. Et vide ad p̄dicta vnā mirabilē limitationē quā ponit glo. in. l. fi. C. de ſen. ꝛ int'lo. om. iud. vt ſolus p̄nceps poſſit remouere appellatōꝫ a diffinitiua. ℔ reſpectu interlocutorie hoc poterit facere iudex inferior cōmittẽdo alteri cām. mouetur illa glo. ꝓ tex. illius. l. quā glo. ſequit' Bar. ibi. ꝛ facit de ea magnū feſtum. ℔ ipe Bar. i. l. j. pall'. glo. illā reſtringit ad appellationē fruſtratoriaꝫ concludẽs ꝙ inferior non pōt appellationē legitimā etiam ab interlocutoria tollere. qr hoc eēt tollere ius ſupiorꝭ ad quē appellatur quod nō pōt inferior facere. ꝓ hoc bo. text. in. c. veniēs. de iureiur. Adde aliā rōem. nā cum ipe iudex cognoſcēdo ꝓ ſe nō poſſet nō deferre appellationi legitime ꝛ punit' nō deferēs appellationi legitime. vt dixi in. c. de pore. ſup̄. e. ℔ nec alq̄ cāz ꝓmittēdo remouere eā. ℣ꝫ qr ſm būc intellectū nihil oparet' diſpoſitō illi⁹. l. fi. q̄ tñ edita vī cū magna ſolēnitate dicerē ꝙ videat' remota oīs appellatō cui iſte cāz cōmittēs potat ñ deferre. vtputa i caſu dubij. vl' qñ a iure inhibet' aliq̄ appellatō ℔ allegat' aliq̄ cā obfuſcās illā diſpōꝫ iur⁹. ℣ Itē vbi remouet' appellatō. ꝛ tñ ꝓ ſe ẽ ꝓbabil' licet iudex ñ teneat' deferre p̄t tñ ſi vult. vt ħ ſingl'r nō. ab. quē ſequunt' dc. quod nōbis ꝓpetuo. ℣n his ℔ ꝛ ſimilibus caſibus tā rōne int'locutorie q̄ rōe diffinitiue poterit iſta remotō appellationis facta ꝓ inferiorē aliquid opari. ꝛ ſic poſſet intelligi illa. l. fi. gnāliter ꝓut loquit' ꝛ credo attigiſſe veritatē. ¶ Itē limita p̄dicta ꝙ inferior a p̄ncipe nō pōt appellationē tollere niſi ſit talis q̄ de facto nō cognoſcat ſupiorē. vt rex frācie ꝛ alij pleriq; ꝛ quedā ciuitates italie. Nā vtunt' iuribꝫ p̄ncipis i reſtituēdo fame in legitimādo ꝛ ſimilibus. ℣ Hoc voluit Bar. ꝛ bñ in. d. l. j. facit quod nō. ℣nno. in. c. cū te. de re iudi. ꝛ i. c. cū. p. tabellio. de fi. inſtru. Nā vtrobiq; vult ꝙ iſti inferiores ab impatore nō recognoſcẽtes eum in ſupiorē vtunt' iuribꝫ p̄ncipis. ¶ Itē adde aliā limitationē ꝙ vbicunq; p ſtatutū remouet' appellatio a ſnīa alicuius officialis. puta p̄fatis intelligit' ſolū remota appellatio a diffinitiua nō añt ab int'locutoria. qr appellatōe ſnīe intelligit' de diffinitiua. vt nō. glo. in. c. cū olim. de teſti. facit tex. in. c. veniētes pall'. ℔ ſtatutū debet intelligi ſtricto mō in. c. in nra. de iniuſ. l. uj. ff. de neg. ge. q̄ debz intelligi i ſtrictiori ſignificato ſuo. ꝛ optime ꝓbat' i ſimili in. c. cū dilectus. de ꝓſue. facit. l. q̄. C. de nova. ſecus añt vbi ſimpl'r caueret' ſtatuto vt a p̄tāte nō poſſit appellari. nā tunc intelligit' de q̄libet ſnīa ſeu p̄cepto. ar. i. l. j. ff. de off. p̄fecti p̄to. ita conſuluit Bal. ꝛ puto ℔ idē ꝓcedere i q̄cūq; diſpōne remoueat' appellatio. qm̄ q̄ten⁹ remouet appellationē ẽ odioſa. ꝛ p cōſequēs reſtringenda. vt in. c. j. ꝛ. q̄. de fi. p̄ſ by. li. vj. ¶ Nūquid añt legat⁹ de latere poſſit tollere appellationē. dic ꝙ nō nec etiaꝫ aliā clauſulā apponere ꝰ diſpōem iuris cōis maxime i dctimētū ptis. vide glo. nōbilē in. c. fi. de here. li. vj. vide tñ quod dixi i. c. fi. de trāſac. Nec valeret ſtatutū inferioris a papa vt a ſnīa etiā int'locutoria nō poſſit appellari iuxta nō. p Jo. an. in. c. fi. e. ti. lib. vj. Putarē tñ ꝙ ꝓmittendo alteri poſſit remouere appellationē ꝓut ſup̄ dixi de iure ciuili reſpectu inferioris a p̄ncipe. ¶ In glo. j. i fi. ſup̄ hoc p̄ncipio ſunt due glo. dūtaxat. ℣ꝫ expediẽdo glo. ꝛ dc. formo quinq; qōnes. Prima qō nūquid clauſula appellatione remo. hodie aliquid opet'. Scda qō p̄ſuppoſito ꝙ opetur reſpectu appellatiōis a iure nō recepte q̄ritur q̄ appellatio a iure exp̄ſſe idulgetur. ꝛ ſic ſcias qñ poſſit appellari nō obſtāte illa clauſula: Tercia qō ℔ dicit' ꝙ licet ſit remota appellatō tñ grauamē illatū poterit ꝓ ſupiorē emēdari. q̄liter emendabit' vtr ꝓ viā querele an ꝓ viā appellatōis: Quarta vtrum hoc quod ſup̄ dixi ꝓcedat in quolibet ſupiore citra papā vt poſſit emēdare grauamē nō ob. remotione appellationis: Quinta qō qr tex. in fi. dicit ꝙ ḡnamē poterit emēdari ꝓ ſupiorem nunquid ſupior ad hoc teneat' an ꝟo ſit i libera diſpoſitōne ſua: ¶ Quo ad p̄mā q̄em glo. ℔ ꝛ ſequēs. ꝛ in. d. c. vt debitus. ꝛ cōmunit' vbi attingit hunc articulꝫ ſentit ꝙ hodie nihil

opatur remotio appellatiõis p.c.vt debitus.j.e. vbi omnis appellatio a iure recipitur si appelletur ex cã ꝓbabili.hãc opinionẽ multi seruãt.7 vide ad mãm Specu.e. ti.§.in quibus.xv.ego dico.Sz Hosti. Jo.an.7 cõmuniter moderniores sequẽtes tenẽt contrarium 7 melius Et inter cetera vide tres rõnes optimas. Prima.c.vt debitus.loquitur de appellatione ab interlocutoria.7 ꝟ c.loquit indistincte.nõ ẽ ergo verisimile q ex toto corrigeret hũc text. Secũda rõ melior illud.c.nõ loquitur in iudice ꝓcedẽte cuz clausula appellatione remota sed gnãliter.istud xv.c.spãliter disponit quãdo remouet appellatio. Unde potius illud.c.ẽ limitandũ p istud q̃z econtra.qr generi p spẽm derogatur 7 nõ econtra. vt i regula generi.de re.in.li.vj. Tercia consideratio colligit ex.c.inquisitiõi.j.e. Nã illud.c.emanauit post.c. vt debitus.7 decidit casum dubiũ qñ remota ẽ appellatio in rescripto quod nõ fecisset nec emanasset si p illud .c. vt debitus.hec clausula esset frustratoria. Concludẽdũ ẽ ergo q hoc.c. ꝓcedit etiaz hodie in terminis suis. Et multi effectus huius clausule notãtur in.d.c.vt debit⁹. Tres xv effectus notabiles pñt hic colligi ex dict⁹ doc. ¶ Primus q vbi ꝓcedit appellatione remota nõ tenetur iudex a quo appellatur appellationi deferre. vñ talis appellatio nõ suspẽdit iurisditionẽ iudicis a quo appellatur.põt ergo añq̃ appellatio recipiatur a superiore suã sniam mãdare executioni.vt colligit in.c. pastoralis.in.§. pterea.de offi.del. Et p istum text. tollitur opi. Bar.in.l.j.pall'.vbi dicit q qñ i rescripto simplr remouetur appellatio intelligit de frustratoria.secus si remoueret a diffinitiua. Naz in.d.§.pterea.dicta cla opat effectũ suum etiã respectu appellationis a diffinitiua qntumcũq̃ sit ꝓbabilis nisi superior ex certa scia illã appellationẽ recipiat.vt ibi habet'. et adeo pdicta ꝓcedunt vt notabiliter dicit hic abbas quẽ sequũtur doct.q iudex datus cũ cla appellatione remota põt excoicare ꝓbabiliter appellantẽ ab eo exquo illa appellatio exp̃sse a iure nõ approbatur.qr nõ habuit suspẽdẽ iurisditionẽ iudicis vt hic. Et ex hoc notabis vnũ casum valde spãlẽ in q̃ valet excoicatio lata post appellationẽ ꝓbabilẽ. ¶ Secundus effectus huius clausule ẽ qr iudex non deferens huic appellatiõi quãtumcũq̃ ꝓbabili nõ punier exquo a iure nõ indulget exp̃sse.qr ꝟ fecit auctoritate iur⁹.ergo nõ peccauit.xxiij.q.iij.qui peccat.et.l.gracchus.C. de adul. ¶ Tercius effectus respectu revocatõnis attẽtatorum post appellationẽ.nã taliter attẽtata nõ revocabunt p viã attẽtati.i.nullitatis.qñ exquo nõ erit suspẽsa iurisditio iudicis p talẽ appellationẽ tenuerũt gesta licet p superiorẽ possint revocari potius p viã querele q̃z p viã nullitatis. Sz dubiũ ẽ circa devolutionẽ negocij nunquid devoluatur negociũ ad superiorẽ p appellationẽ.d quo.j.dicã in tercio dubio. Et aduerte quia do. An. videt limitare istum text.7 omnia pdicta qñ appellatio ẽ remota in rescripto. Si aũt remouet appellatio priuilegio psone vl statuto vbi statuẽtes potuerũt hoc facẽ vel ex conuẽtione ptium vel ex cõtumacia nõ comparẽtis.vel qr deserta ẽ appellatio tunc ꝟm eum remota ẽ appellatio quo ad omnẽ effectũ quasi sentiat q tunc grauamẽ nõ revocabit p superiorẽ ꝟ omino appellatio interdicit'.allegat iura gnãlia.sed respectu statuti vel respectu psone priuilegiate nõ video rõem dr̃tie. Sicut em̃ audit' appellãs saltẽ p viã q̃rele vt remoueatur iniustũ grauamẽ non apparet rõ quare nõ sit idẽ cũ statutũ ꝓhibet appellationẽ.nã intẽtio remouẽtis appellationẽ nõ ẽ alia nisi vt iusticia consequat' effectũ.vt in c.secdo req̃ris.s.e. 7 qñ ꝓnceps priuilegiat psonã vt ab ea nõ possit appellari.ꝟ facit.qr p̃sumit de xvtutibus illius psone ꝓuilegiate vt nõ sit' aliẽ ꝓcessura q̃ ꝟm q iura pmittũt.vt dicit ter.nõ.in.l.j.C.de sen.pfe.p̃.si q̃ illa psona ꝓuilegiata aliẽ ꝓcedit q̃z debeat nulla rõ suadẽt q superior non debeat gnãmẽ revocare. p hoc vide glo.nõ.in cle.j. de iu.pat.in xvbo oneramus.q̃ dicit q i bis q̃ relinquunt conscie iudicis nõ potest appellari.vt etiã nõ.in.c.statutum.§.assessorẽ.de Rp.li.vj.tamẽ iniuste grauatus poterit appellare ad superiorẽ.nõ autem q iudex a quo teneatur deferre sed quo ad hoc vt superior possit examinare appellationẽ 7 revocare grauamẽ. quod notabis ꝓpetuo.7 ita debet iste text.intelligi.vt.j. dicã in tercio dubio. ¶ Ad scdam questiõz q̃ appellatio dr exp̃sse a iure approbata. Sz Jo. glo.intelligitur qñ ius exp̃sse indulget appellationẽ eo casu quo remota ẽ appellatio.7 nimis restringit istũ tex. Sz Host.cũ quo trãseunt coiter doc.dicit q oĩs appellatio exp̃sse a iure approbata videt p̃missa licet iura nõ loquãt qñ appellatio ẽ remota.exemplũ vt.c. significante.7.c. Rodolphus.de Rp.cum si.7 hoc dictũ satis placet. qr exq̃ iura pmittũt appellare grauamẽ videt notoriũ. 7 p cõsequẽs nihil dz opari remotio appellatõis.ar.c.secdo req̃ris.s.e.7 p hoc vide glo.nõbilẽ iuncto tex.quã semp tenebis mẽti in.c.ex congõne.de resti.spo.q̃ dicit q gravatus notorie põt appellare licz i rescripto remota sit appellatio ¶ In tercia qõne vtr grauamẽ i casu hui⁹ c.revocet p superiorẽ p viã q̃rele an p viã appellatõnis. ꝟ sunt opi.§ opinio magis cõis vr q p viã appellationis.7 p hoc tex.ꝟ dũ dicit.§ si appellãs fuerit gravatus 7 sic clare p̃supponit q p viaz appellationis audietur. Sz dices tu quid opabitur ergo clausula si ꝓpter gravamẽ põt appellari.rñdeo q ꝟ appellatio non opabit respectu iudicis a quo § respectu iudicis ad quez vt sic devoluat negociũ ad eum.7 ita sentit illa glo.notabil' i d.cle.vnica.7 intellige de grauamine ꝓpter qd fuit appellatum.nã alia attẽtata postmodũ in iudice nõ revocabuntur p viã attẽtati vt dixi § p viã q̃rele cum iudicis iurisditio nõ esset suspẽsa. Et nõ hunc intellectũ. qr idẽ dicerẽ quãdo statutũ remouet appellationẽ vt pdixi. ¶ Ad q̃rtã q̃nẽ nũquid bẽat locũ i quolibz superiore citra papã sunt opiniões. Sz Jo.an. videt velle vt idẽ sit qñ inferior ꝓcedebat appellatiõe remota virtute iuris cõis. Exẽplũ in cã hereseos quilibz ordinar⁹ procedit appellatione remota.vt in.c.vt inquisitõis. de here.li.vj. Cõdẽnatus de hereseos ptẽdẽs sniam ininstã poterit appellare de eo cõdẽnãte ad archiepm vt archiep̃s examinet negociũ vtr iniuste fuerit cõdẽnat⁹ d hereseos.ꝟ tñ appellatio nõ suspẽdit iurisditionẽ iudicis a q̃ nisi a tpe a quo superior recepit appellationẽ 7 miserit inhibitoriã iudici a quo. Pro hoc vide bo.text.cũ glo.in c.romana.§.si aũt.e.ti.li.vj. Superior aũt bẽbit examinare vtr iste appellauerit in casu a iure concesso vl ne an fuerit gravatus ꝛc.7 hoc semp notabis. ¶ Ad vltimũ dubiũ vtr superior teneat' grauamẽ revocare an sit i sua facultate tm̃.quidã q tenet'.qr al's nõ ẽ bonus iudex nisi faciat iusticiã. vt in.c.fo:us.de xvbo.sig. 7 sic supplet tex.7 exponit ibi poterit.i.debebit. Alij ꝑ.cõit tenet' vt superior ad hoc teneat'.7 si nõ admittit põt ab eo appellari.quod mihi satis placz.nã video q etiã in dispẽsationc fiẽda cogitur iudex p superiorẽ si subest cã legitia dispẽsandi.vt nõ.in.c.vt constitueret'.7.c.dño sacto.l.d. fortius i casu nostro vbi agit' de iusticia mistrãda. Nã vt dixi intẽtõ apponẽtis clausulã fuit principalit' mot⁹ vt iusticia cõsequat' effectũ.§ si iniuste grauatur cessat rõ 7 mẽs apponẽtis clausulã 7 maxime qr defẽsio ẽ d iure nãli. vt in cle.pastoralis.de re iudi. Et p ꝟ bẽs expeditũ istud principiũ.

Verum quia. Licz excõmunicatus ab excoicatõne appellet nihilominus denunciari põt ac bñficij reddi tibus spoliari. Primo psultatio.secdo rñsio ibi nos ita qz. ¶ Nõ primo ex isto tex.vnum effectum appellationis legitime.eximit em̃ appellantẽ quo ad illã cãm a potestate iudicis a quo.ad hoc.c.si a iudice.7.c.nõ solum. c.ti.li.vj.7 iste ẽ effectus iurisditionis suspẽsionis. Iste

tñ effectus nõ vsq; q̃q; pcedit cũ appellat' ab excoicati onis snia. Nõ em̃ opat' plenã suspẽsionẽ. licet em̃ suspẽ dat iurisditionẽ iudicis respectu actus oino futuri. nõ tñ suspẽdit ipam snĩam nec actũ futur̃ oino accessoriũ ad ipaz snĩam. Et ex hoc 7 ex text. nõ vnũ solẽne dictũ q; vbicunq; appellatio nõ suspẽdit actũ iã gestũ de ṕterito sil'r nõ suspẽdit actũ gerendũ si oĩno ille actus est accessorius 7 cõsecutorius ad actum gestũ nõ suspẽsuz ꝑ appellationẽ. Rõ q: ratione cõnexitatis attribuitur potius ṕteritis q̃; futur'. Et ex hoc infert ad aliud nõ bile dictũ quotidianũ q; licet lex noua nõ ꝓcernat ṕte rita ꝫ futura dumtaxat. vt in.c.fi. de consti. nõ tñ ꝓcer nit illa futura que hñt omnimodã dependentiã a ṕterit' ꝓ hoc vide tex. iũcta glo. in cle. vt hi q̃. de eta. 7 q̃. 7 ĩ cle. j. de testa. Secus aũt vbi actus futurus nõ ẽ ita accesso rius ad actũ de ṕterito licet habeat cũ eo aliquã confor mitatẽ. 7 iste ẽ verus intellectus. c. cũ tu. j. de vsu. Ul terius nõ q; excoicatus debet denũciari ĩ publico vt ab alijs euitetur. An aũt debeo euitare excõicatum nõ de nunciatũ: dicendũ ẽ q; sic exquo nõ ẽ occultus excõica tus. Primo ꝓbo ar. hui⁹ tex. nã excõicatio trahit se cum executionẽ. nec ꝑ denunciationẽ amplius ligat'. cũ ꝫ iã iniecit plenũ vinculũ citra denũciationẽ nõ debeo spectare denunciationẽ. q: illa fit ꝓpter ignorantes. vi de bo. tex. cum glo. in. c. cum nõ ab homine. infra d̃ sen. excõ. 7 quod ibi dixi. Nõ q; ille qui denunciat vl' de clarat nõ dicit' aliquid d̃ nouo disponere. ad hoc. l. he redes palã. ff. de testa. Ex quo infert' q; cõstitutio anti qui iuris declaratoria extẽdit' ad ṕterita. vt nõ. in. d. c. cum tu. 7 plene in. d. c. fi. Ulterius nõ 7 tene mẽti bo nũ arg. ex isto tex. q; denũciatio excõicationis nccio nõ ꝓbat denunciatũ esse excõicatũ. q: ꝑ denunciationẽ q̃s nõ ligat' 7 denũciatio potest esse iniusta. vide bonũ tex. cum gl. in. c. licet. de sen. excõ. li. vj. Ultimo nõ 7 te ne mẽti q: nõ est alibi ita exp̃ssus tex. q; excõicato debẽt subtrahi redditus sui bñficij etiam si dicat' excõicatio nẽ iniustã. debet em̃ spectari euẽtus cause. exquo em̃ in terim denegat' sibi ꝓmunio ecclesie denegãda ẽ omnis cõmoditas pueniens ab ecclesia. de hoc infra latius cũ glo. fi. In gl. in verbo executionẽ. Nõ bñ hãc gl. vsq; ad finẽ ad quã quotidie fit remissio cũ querit' quare appellatio nõ suspẽdit excõicationẽ. Et ex hac gl. colli guntur quatuor rõnes. Prima fuit petri hispani glo. antiqui asserẽtis q; cum ista excõicatio sit snia sũmi ṕn cipis. q: deus in veritate ligat 7 nõ homo. xj. q. iij. nemo quẽadmodũ nõ appellat' a snia ṕncipis maxime ad effe ctũ suspẽdendi ita nec ab excõicatione. Hãc rõem im pugnat Hosti. q: 7 si nõ appellat' tñ supplicat' 7 supplicatio habet eundẽ effectũ iuxta nõ. in. c. tum ex lr̃is. 7. c. suscitata. 7. c. ex lr̃is. de in inte. resti. facit. l. vna. C. d̃ sen. p̃fe. p̃to. iũcta aut'. que supplicatio. C. de p̃ci. impa. offe. Adde 7 aliã rõem meliorẽ ad impugnãdũ. nã rõ Petri nõ concludit in excõicatione iniusta. q: ibi deus non li gat. vt in. c. cum eterni. de re iudi. li. vj. 7 in. c. a nobis. in fra. e. ti. 7 tñ iste loquit' q̃n excõicatio dicit' minus rõna biliter ꝓmulgata. Secũda rõ seu solutio fuit lau. etiaz antiq̃ glosat. vt hõ crescat ꝑ meritũ parẽdo snie cẽsure etiã iuique. 7 vt magis timeat' disciplina ecclastica. hec rõ vera ẽ sed nõ ꝓbat' iure. Tercia fuit solutio Jo. q; hoc ꝓcedit ex cõstitutione ecclie nõ ex nã excõicati onis. 7 emanauit constitutio vt magis timeat' cẽsura ec clesiastica. ista so. incidit cum p̃cedẽti. Nã idẽ vult ĩ ef fectu qd̃ p̃cedẽs 7 eadẽ impugnatiõe repellit' 7 tñ tenẽ do eã cessat omne ꝓtrariũ. nã ĩ multis casibus appellatõ ẽ a iure inẽdicta. Quarta so. ẽ Ber. dicẽtis nullam d:ñtiã esse in effectu inter excõicationẽ 7 alias snĩas. nã snia q̃liscũq; sit nõ suspẽdit' ꝑ appellationẽ sed tm̃ ipius effectus 7 executio q̃ est de futuro. ꝫ excõicatio inconti nẽti habet vires suas 7 nullã aliam executionẽ expectat merito nõ suspenditur. sed certe hec solutio nõ est bo na. nam snia lata sup furto trahit secum incõtinẽti 7 im mediate executionẽ respectu infamie ita q; nulla alia ex ecutio expectat' respectu infamie. 7 tñ suspẽdit' ꝑ appel lationẽ sequentẽ. vt ꝓbat' in. l. furti. ff. de his qui no. in fa. Idẽ videt' in q̃libet snia absolutoria que nullã exe cutionẽ expectat. Itẽ ꝯ gl. facit tex. aptissim⁹ ĩ. l. ij. ff. de pe. vbi dr̃ q; appellãs nõdũ videt' ꝺdẽnatus. videt' ꝫ q; appellatio nedũ extinguat seu suspẽdat ipm̃ ꝓnunciatũ ꝫ etiã executionẽ ipius. Exr̃ glo. dant' 7 alie so. Quã ta ẽ q: snia excõicationis ẽ medicina. ferẽ em̃ nõ vt ho mo damnet' sed vt corrigat'. vt in. c. j. de sen. excõ. li. vj. Hz in medicinalib⁹ attẽdenda ẽ volũtas medici nõ au tẽ infirmi in. c. 7 q̃ emẽdat. xlv. di. Debemus ꝫ attẽdere ad voluntatẽ iudicis nõ ad voluntatẽ appellãtis. banc rõem impugnat Hosti. nõ em̃ ꝓcedit cũ medicus ẽ im pitus. vt in. c. aures. de eta. 7 q̃li. facit. l. illicitas. §. sicuti. ff. de offi. p̃si. vñ ꝫ rõ nõ ꝓcedit ĩ snia iniusta. Sexta fuit opi. Hosti. q; alie snie ligãt sensibilia seu insensibi lia irrõnabilia. sed excõicatio ligat aiam. vt in. c. si quis p̃sbr̃orum. de re. ec. nõ alie. vñ sicut aia interius lati⁹ vi det 7 contemplat' longe absentiã ita facilius ipa aia ap p̃hendit' ꝑ snĩam. sed hec rõ nõ concludit. q̃re nõ suspẽ dat' ꝑ appellationẽ. vñ concludere videt' q; cito dz ꝑ hẽdere 7 hãe effectũ suũ. Ponit Host. 7 septimã so lutionẽ. excõicatio ligat animã 7 ferẽ ꝑ peccato morta li. xj. q. iij. nullus. Appellatio ꝛo nõ põt suspẽdere effe ctũ iã inductũ ꝑ pcm̃ ist⁹ q̃si dicat q; exq̃ iste iã sepat⁹ est a gratia dei nõ potest appellatio sua ipm̃ restituere als esset defensio iniquitatis. ꝫ rõ non ẽ bona. nos loqui mur in appellatione iusta 7 q̃n ṕtẽdit' iniusta cã excõi cãdi. quo casu iste negat se excõmunicatũ seu sepatum a gr̃a dei. 7 tm̃ ṕtendit vinculũ homĩs. q: debz posse su spẽdere. nã appellatio fuit introducta ꝓpter impitiã et iniusticiã iudicis coercendaz. vt in. l. j. in fi. ff. e. 7 facit. c. suggestũ. s. e. Cũ ergo iste appellãs ṕtendat impitiam vel iniusticiã iudicis excõicãtis. ꝫ debet suspẽdere illaz snĩam 7 vinculũ homĩs. Octanã solutionẽ ponit ꝫ do. An. q; rõ specialitatis ĩ excõmunicatione ẽ q: de pẽ det a ṕfate clauiũ 7 in eã tollẽdo requirit' certa forma ĩ c. a nobis. de sen. excõ. Cum ergo appellãs nõ hẽat hãc clauiũ ṕfatem nõ valet suspẽdere eã ꝑ appellationẽ sic am. sed alie snie trãscurrunt ꝑ actus priuatos 7 concer nũt ista alia que nõ dependẽt a ṕfate clauiũ. hec sol'. fa it mihi visa q̃q; vera. sed postmodũ cõsideraui q; ĩ ve ritate nõ habet bonã 7 sufficientẽ rõem spãlitat'. qd̃ ꝑ bo aptissime. nã infamia que imprimit' ex snia lata sup furto non dependet a ṕfate priuati ꝫ solus ṕnceps eam abolere põt. l. j. §. de q̃. ff. de postu. nõ in. c. cũ. s. 7. a. s. de re iudi. 7 tñ priuata ps̃ona appellãdo ab illa snia condẽ natoria suspendit infamiã iã ad esse ꝓductaz. vt in. d. l. furti. hoc ideo q: nõ est ipe appellãs qui hoc facit ꝫ ṕn ceps q̃ dedit robur appellationi. ita ĩ casu nostro. quẽ admodũ papa potest in totũ 7 ad tps tollere excõicati onẽ ita poterat dare robur appellationi. Pro hoc vi de tex. iũcta glo. nõ. in cle. vna. de immuni. eccle. 7 ibi si ne q̃libet appellatione papa tollit excõicatõez. Ad idẽ cle. si sumus. de sen. excõ. Nona solutio colligitur ex glo. in. l. fi. C. si a nõ compe. iudi. q̃ dicit q; quẽadmodũ a snia vltimi supplicij potest appellari. vt in. l. qui vlti mo. ff. de pe. ita 7 a snia excõicationis. Sed illud dictũ ẽ cõtra tex. istũ. 7. c. is cui. de sen. excõ. li. vj. nisi forte gl. illa intellexerit q; possit appellari ad effectum devolue di illã cãm ad superiorem. nõ autẽ ad effectũ suspẽdendi. nã quo ad primũ effectũ appellari potest vt habes hic tex. 7 vide glo. bonã circa hoc in. c. ad reprimendaz. de offi. ordi. ꝫ tunc nõ est bona compatio quã facit de sen tentia vltimi supplicij q: illa suspendit'. Decima so. ponit' hic ꝑ dñm meũ dñm Lar. dicentẽ q; excõmuni catio potius trahit' ad nãm interlocutorie q̃ diffinitiue. vt notant doct. ĩ. c. ꝑ tuas. de sen. excom. et. c. venerabi-

libus.eo.ti.li.vj. ¶ Ex interlocutoria non suspēditur ꝙ appellationē sequētē ꝫ pendet ex futuro euētu. vt in.d.c. nō solū. ¶ Hec solutio cū reuerētia nō ꝓcedit. qz si appellatio ē legitima immediate suspēdit licz quo ad nos dependet ex futuro euētu. vt in.c.si a iudice.eo.ti.lib.vj. Hinc dicit glo.ī c.is cui.de sen.excō.lib.vj. ꝙ snīa suspēsionis a bñficio suspēdit ꝙ appellationē sequētē z tñ illa interlocutoria ē vel trahit ad nām interlocutorie. ¶ Undecimā etiā solutionē possumus colligē ex dictꝫ Bar.in.d.l.qui vltimo. dicentis ꝙ ex nā excōicationis hoc ꝓcedit qz ē medicinalis.ꝫ aliter nō declarat.z ē hoc contra scōam z terciā sol'. Nā ille solutōes volūt ꝙ sit ex constitutōe ecclie nō ex nā excōicationis. ¶ Cogitaui posse dare duodecimā rōem satis psuasiuā z miores patit' calumnias. vt dicat' hoc ꝓcedere ex nā ipi⁹ excō-municatōis. Idē in q̄libet snīa cēsure. vt in.d.c. is cui. Rō nā excōicatio iusta nō pt quoquo modo ꝙ appellationē suspēdi. qz illa infligit' ꝓpter pcm quod ligat aiam indissolubilit' nisi subsequatur competens satisfactio. nā pcm nō dimittitur nisi correpto. vt in regula peccati venia. z in regula peccatū. de regu.iur.li.vj. z in.c. cū tu. de vsuris. nā cum ꝙ peccatū sit sepatus a grā dei. xj. q.iij. audi deniqꝫ. nō potest iste ꝙ actum positiuꝫ seu a iure positiuo inductū restituere se grē dei nisi alit' se corrigat z emēdet. z in dubio debemus psumere excōicationē iustā. qz vbi vertit' piculum anime tutior via ē amplectēda licet videat' durior. vt in.c. inuenis. d' spō. nō. glo.in.c. vnico de scrutinio. Tutius ē ergo excōicatiōꝫ tenere iustā eē z nō suspēdi. qz nullum piculuꝫ ē hoc casu cum possit sibi ꝓuidere petēdo absolutionē z pstando cautionē de parēdo iuri. vt in.c. ꝙ tuas. de sen.excō. In alio casu eēt piculum. qz posset se immiscere iniuste z damnabilit' sacramētis ecclie z cōmunioni hominū p̄ tēdēdo eā iniustā vbi in veritate esset iusta. Et licz forsitan posset opponi contra hāc meā solutionē de nōbili dicto Inno.in.c.bone. de elec. z in.c.cū sup. de offi. del'. vbi singularit' dicit ꝙ si quis appellat infra decēdium a snīa excōicatōis nō psumit' ꝓ excōicatione sicut nec ꝓ aliis sentētijs ꝫ stāti ꝓ ea incumbit onus pbādi eius iusticiā. ergo nō debet psumi iusta si infra decēdium appellat' quod videt' ꝫ rōem meā. Ad hoc rndeo ꝙ ī hoc casu vt onus pbādi incumbat adūsario nullū piculum imminet excōicato exq̄ gerit se interim ꝓ excōicato. iō trahit' ad nām aliaꝫ snīaꝫ. ꝫ ī articulo nr̄o piculū imineret. qz posset pētēdere snīam iniustā vbi alꝫ eēt iusta. z sic dānabilit' se imisceret sacr̄is ecclie. ꝓ hoc facit.d. c.ꝙ tuas. vbi dī ꝙ añ oīa ne videat' ꝓtēnere cēsuraꝫ ecclīasticā dꝫ petere absolutionē. ¶ Cogitaui nūc posse dari z aliā solutionē seu rōem. Appellatio ꝛitate inspecta nō extinguit snīam ꝫ eā suspēdit. vt in.c. veniētes d' iureiur. z.c. pastoralis. §. ꝓterea. de offi. del' adeo vt eaꝫ nō suspēdat quo ad oīs effectus excōicationis. vt diri in.c.fi.§. de eo qui mit.in pos. sed effectus excōicatiōis nō ē sepabilis ab ipa snīa. nō em̄ pōt dari ipa excōicatio q̄n demus effectus ipius. sicut ergo appellatio nō suspēdit seu extinguit ipm̄ primū actū seu ipsaꝫ snīaꝫ ita nec suspēdere pōt effectū ipius cū nō sit sepabilis a primo actu z pdicta nō. ¶ In glo.ī ꝛbo secum trahat.in fi.ꝫ glo. duo tāgit. ꝓmo nūquid excōicat ō lata post appellationē sit in suspēso ineuētum appellationis: Secūdo nūquid gesta ꝓ istum excōmunicatū medio tpe tenent: ¶ Quo ad ꝓmū conclude post Hosti. aliq̄ addē do. qz glo. formalit' nō soluit ꝙ aut notoriū ē appellatio nē nō tenere tūc certissimū ē excōicationē incōtinenti ligare. qz appellatio friuola non suspēdit iurisditionē in dicis. vt in.c. cum appellationibus. z.c. nō solum. e.ti. li. vj. Aut certum ē appellationē esse validā. z tunc certuꝫ ē excōicationē nō ligare. vt in.c. dilecti. §. e. Aut dubitat' z tunc quo ad nos dependet a futuro euētu. qz si cōstabit appellationē fuisse legitimā etiā cōstabit excōicationē nō tenere. sed ꝛitate inspecta excōicatio semp' et statim tenuit vel fuit nulla. qz certum ē nature vtrū appellatio sit legitima vel nō. z ideo qz ē certum nature ē certū legi. vt in l. si pater. ff. de sol'. z sic nūq̄ excōicatio vel eius effectus stabit in suspēso licet nos possum⁹ dubitare de validitate ante exitū appellatiōis. Et vide ad pdicta bonū tex.in.c.licet. de sen.excō.li.vj. ¶ Ad secūdū dubiū nūquid valeāt' gesta medio tēpe: Cōclude ꝙ tria mēbra. Quedā geri possunt ꝓ excōicatū rōne publici officij. z ista tenēt exquo putabat' non excōicat⁹ vigore appellationis p̄cedētis licet veritas se ꝺret in ꝓtra riū. vt in.c.ad ꝓbandū. de re iudi. z ar.in.l. barbarius. d' offi. pto. Quedā geri possunt cū excōicato seu ꝓ eū nō rōne publici officij. ꝫ concernūt vtilitatē ipsius vel alterius. z tūc si ē talis actus q̄ in se ē interdictus excōicato nō valebit licet putaret' nō excōicatus. ad hoc.c. cuꝫ dilectus. de consue. vbi Inno. ponit vnū dictū sp̄ menti tenēdum ꝙ non ē dīnctia inter publicum excōicatū z occultū nisi in bis que gerunt' rōne publici officij. Idē Jo.an.in.c.j. de ꝛp̄.li.vj. Ex quo infero contra glo.ꝫ ꝙ collatio bñficij facta excōmunicato qui putabat' absolutus nō valet. z vide in terminis nostris gl.fi.ī.c. solet. de sen.excō.li.vj. quā limita ꝛm ꝓdicta. Quedā sūt que concernūt penā cōtēptus. vt ē irregularitas. z ista non afficiūt excōicatū qz non contēpsit. z ꝙ ignis non est puniēdus pena ꝓtēptus in.c. ad apostolice. j. de cle.exmi. facit.c. vt aiaꝫ. de consti.li.vj. et ꝙ ꝫ babes totā gl. clare expeditā. ¶ In gl.fi. ibi publica egestate dꝫ laborare. Adde hic finē glo.ī ꝛbo ego credo. vbi glo. soluēdo istā qōnem concludit nō esse ꝓuidendū excōicato in aliquo nisi fame piret. z nōbis bñ glo. quā videt' sequi Jo.an. reddendo rationē diuersitatis inter excōicatū z depositū. qz excōicatus potest sibi ꝓuidere. s. petēdo absolutionē. ꝫ depositus nō habet ita remediū. qz cum fuerit depositus ꝓpter crimē quātumcūq̄ sit emēdatus nō recupat primū statū merito sibi dispēsatiue ꝓuidet eccl'ia de aliq̄bus tpalibus ne cogat' mēdicare in obprobriū cleri. vide bo.tex.cum glo.in.c.studeat.l.dis. Et ꝙ ꝛclusione glo. vide glo.ī.c. qz sepe. de ele.li.vj. z ī.c.eps vij.q.j. z j.q.ij. quā pio. z satis placet ꝫ opinio gl. Et ꝙ rōem supradictā puto limitandā glo.nō. q̄ dicit ꝓuidēdum suspēso a bñficio ne cogatur mēdicare vt notatur in.c.cum vintoniēsis. de elec. intelligo eñ illā glo. qñ sit spēsio ē facta ꝓpter crimē. sed si ꝓpter contumaciā non puto sibi in aliquo subueniēdum cum possit sibi ꝓuidere satisfaciēdo. Nā sepe homines de cibo securi iusticiam negligūt. vt. v.q. v. nō omnis. Et ex bis potes inferre ad decisionē qōis. Nūquid excōicato sit fieda elemosyna. nā si fame piret: tūc subueniendū ē sibi ꝙ illud qđ bī hic in fi.glo.xj.q.iij.qñ multos. secus vbi non ē tāta necessitas. ¶ In eadē gl. ibi nisi in sentētia hoc exꝑmatur. Nō bñ gl. que sentit ꝙ excōicato nō subtrabūtur redditus bñficij nisi hoc sit expressum in snīa sicut diximus in relegato. potest tñ iudex hoc exprimere si vult z cū hac opi. trāseūt doc. vsq̄ ad tps Jo.an. inclusiue. s.ī isto.c. nā nihil scribunt sed ꝓtereūt. ita ꝙ licet glo. non impugnēt eā tñ nō infirmāt. vñ alibi aliud sentiūt vt. j. dicā. Jo.an. tenet hic ꝫ glo. videlicet ꝙ licet ī snīa inder hoc nō exꝑsserit nibilominus subtrabēdi sūt excōmunicato redditus bñficij qz ꝓuat' cōione ecclie. Itez si hic fuisset lata snīa respectu subtractiōis fructuū illa fuisset suspēsa ꝙ appellationē sequentē. cui⁹ cōtrariū innuit' hic. nullā tamē auctoritatē adducit. ꝫ ego allego plurimas. vide tex. iūcta glo. xxxij. di. ꝓter. z Innocē. in c. q̄liter. z qñ. el. ij. de accu. ꝛpe finē. z Specu. in ti. de expē. z interesse. ī fi. vbi recitat idē tenuisse Ain. ī.c. q̄tiēs de symo. z Host. ī sūma. de sen.excō. §. q̄d eius effectus ī ꝛitē ꝙ nullum. Et miror de ista opi. glo. cum ipamet sentiat ꝛcrūm ī ꝑn. dū dicit ꝙ q̄ ex eccl'iaꝫ ē nibil dꝫ possidere noīe eccle. ꝫ rō militat eī si ī snīa nibil fuerit di-

etū. ℔ etiā aptissime ꝓbat ℔ nō ip:op:iātō lr̄am. Nam solū ℔ fuit appellatū a snīa excōicationis. ꝛ dr̄ ꝙ erq̄ nō suspendit ꝑ appellationē nō dz suspendi act⁹ oīno accessorius ad ipsā excōicationē vt ē renūciatio ꝛ subtractio reddituū. si em̄ subtractio reddituū non seq̄ret necessario ex snīa excōicationis ß oportēt exp:imē in snīa tūc ꝑ appellationē seq̄ntē suspenderet q: tūc tot essent snīe q̄t sunt articuli. l. etiā. ff. de mino. Quāq̄ ꝙ appellatio ñ suspendat excōicationē ꝓpt̄ naturā snā suspēdet tn̄ snīam respectu subtractōis fructuū. vt habes bo. gl. in. c. is cui de sen. ex li. vj. Dz q: sbtractio fructuū oīno seq̄tur excōicationē ideo ñ suspendit ꝑ appellationē vt hic. Ad vnū tn̄ aduerte q: sentit ℔ Do. an. ꝙ admīstratio tpaliū nō subtrahit excōicato lz nullā ꝓmoditatem debeat hr̄e ꝛ ꝓseq̄. nihil allegat ℔ m̄ nō placz q: cū excōicato interdicat cōio interdicit sibi ptās administrandi etiā tpaliter. ꝙ ℔ vide ter. in. c. veritat[in fi. de vo. ꝛ ꝓtu. Itē excōicatus ē suspensus ab officio ꝛ ꝑ ꝓnsa bñficio sed suspēsus a bñficio nō dz se ingerē admīstratōi ipi⁹ vt in. c. j. de elec. li. vj. ergo ꝛc. q̄re puto ꝙ bñficio excōicati reputabit iconom⁹ ꝑ superiorez aut vicari⁹ tpalis iuxta ea q̄ bñtur in sili in. c. puenit. s. e. ꝛ in. c. cū ex eo. d elec. li. vj. ꝛ in. c. fi. ifra de sta. regu. Et inquātū glo. dic ꝙ excōicat⁹ eq̄parat relegato nō eā. ꝛ alibi dicit glo. iuris ciuil insti. de capi. dimi. §. media. ꝙ eq̄parat deportato. Dz dic ꝙ lz silitudo ꝓcedat in aliquib⁹ non tn̄ in oībus. Nā ꝓpie non eq̄parat relegato nec deportato q: pōt q̄s relegari respectu certi loci. vt. ff. de interdic. ꝛ relega. l. relegator. Dz excōicat⁹ respectu vni⁹ ecclie est necessario excōicatus q̄ ad oēs ecclias. vt in. c. cure. xj. q. iij. Itē relegato nō denegat cōio hoim nec sacr̄or secus in excōicato q: nō equiparat ꝓpie deportato q: deportat⁹ perdit ciuitatē libertatē ꝛ oīa q̄ sunt iuris ciuilis. vt. l. q̄dā. ff. de pe. sed excōicat⁹ ista non pdit oīno imo pōt donaē ꝑm cōem opi. ꝛ testari de bonis suis. vt no. ꝑ gl. ꝛ Jo. an. in. c. decernim⁹ de sen. excō. li. vj. ꝛ vide qđ no. in. c. veritatis pal. Et vide plene ꝑ Ang. de pausio in q̄dā sua disputatōe q̄ incipit duo adinuicē litigantes in pn̄. vbi ꝓcludit ꝙ excōicati sunt spēs hominū dānator ꝑ se ita ꝙ ꝓpie nō eq̄parant relegatis nec deportatis ß in bis in q̄bꝫ bz ꝓformitatē cū relegatis cēsebitur iure relegator. In bis xo in q̄bꝫ bz ꝓformitatez cū deportatis censebit iure deportator. ꝛ vide plene ꝺ materia ibi ꝑ Ang. ꝛ per Bal. in. l. j. C. de here. insti. et vtrobiq; plene de istis bānis ꝛ eor effectu aliq̄d ꝑ bar. in. l. amissione. ff. de capi. dimi. Jn eadez gl. ibi ß ꝓpus dictū ꝓualet. s. ꝙ siue sit suspensus ab officio ex cā irrogante infamiā siue non sp erit suspēsus q̄ ad oēs alios etiā extra territoriū suspēdentis. Hāc opi. sequit Jo. an. reddēs rōnē diuersitatis int̄ hunc casū ꝛ. l. ex ea. allegatā in gl. ꝑ ꝑtio q: suspēso ab officio ꝓtingit ꝓpter ordinē. Un exquo ordo ē suspēsus nō pōt alicubi ministrare diuina. ß in. l. ex ea. ibi fit interdictū vt nō possit q̄s postulare nec tale interdictū ꝓcernit cām cōcernētē alienū territoriū. nā ex pitia ꝓcedit postulatio q̄ nō interdicit in alieno territorio. Et est ille tex. valde nōbil ad multa alia ꝛ dispositio penal ꝓcernens exercitū ꝑsone vel bona nō extendit vires suas extra territorium iurisdicētis. Nō glo. q̄tenus dicit aliud esse in suspēso a bñficio vt possit alibi obtinere bñficiuz. Jn hoc tn̄ articulo do. an. distinguit ꝙ aut ℔ suspēsio. s. a bñficio fit ab hoīe aut a iure. Primo casu si iudex intendebat inhabilitare istū ad oīa bñficia ꝛ snīa porrigit effectuz suū etiā extra territoriū iudicis lz executio debeat fieri p iudicē territorij. per ea q̄ bñtur in. c. postulasti sup̄ de fo. cōpe. Si xo simplicit intendebat suspēdere a bñficijs q̄ habebat in suo territorio tunc ꝓcedit gl. ar. in. d. l. ex ea. ꝛ in. c. ij. in fi. de ꝓsti. li. vj. Secdo casu cū suspensio fertur a iure aut fit ex cā ꝓcernente certā ecclesiā tūc suspensio oꝑatur solū respectu bñficioꝝ illius ecclesie. ℔ ꝓbatur in. c. cū in cunctis in fi. de elec. iuncto. c. si cōpromissarius. eo. ti. li. vj. aut fit simplr ex cā generali et tunc bz locuz respectu oīm bñficioꝝ. ꝛ ℔ satis placet ꝛ ꝓbatur ꝑ rōnes dicti. c. si cōpromissarius. In eadez glo. ibi an iuste vel iniuste fuit excōicatus. Nota solutionē glo. q: satis vera ē ꝛ idē glo. in. c. clericus victum. xcj. di. vide quod no. glo. in cle. vt bi qui de eta. ꝛ qualit. Quid autē fiet de istis redditib⁹ si iuste fuit excōicatus. dic ꝙ debent ꝙerti in vtilitatē ecclie nō autē dabuntr̄ hnic excōicato lz sit absolut⁹. vt no. in iuribus pal. facit in sili. c. pñti de offi. or. li. vj. Extra gl. q̄ro an q̄libet iudex possit renunciare istū excōicatū appellatione nō obstāte. Jo. Anno. ℔ ꝓcludit ꝙ ordinar⁹ isti⁹ excōicati pōt etiā si nō fuit ipe q̄ snīaz tulit. ar. xj. q. iij. cure. ꝛ in. c. j. de treu. ꝛ pace. sec⁹ dicit in delegato si appellatio ab eo int̄posita est a superiore recepta. ar. in. c. pastoral. §. pterea. de offi. dele. Nota ℔ dictū sed hunc vltimū articulū expedias lat⁹ ꝛ clarius sic. aut ante renunciationē fuit appellatū ab isto delegato cui appellationi ipse detulit ꝛ nō poterit eū renūciare. tū q: non remansit iudex ꝑ delationez. vt in. c. cū appellationib⁹ eo. ti. li. vj. tū q: sua nō interest vt iste viteꝛ cū nō sit iudex suus. aut nō detulit appellationi ꝛ tunc aut fuit appellatio recepta a superiore ꝛ non pōt renūciare q: ꝑ hanc receptionē reuocat ꝓsus iurisditio ab eo. vt in. d. §. pterea. aut nōdū fuit recepta ꝛ credo ꝙ possit q: sua interest istū euitare vt citi⁹ resipiscat ꝛ sibi obediat ꝛ vt multa sua habeat effectū. ar. c. ad aures. s. e. vbi delegatus pfigit terminū appellanti ab eo ad appellationē pseq̄ndaz vt citi⁹ reassumat iurisditionē. Dz respectu ordinarij q̄ritur q̄d si añ renūciationē iudex ad quē ꝓcipit vt illū renūciet: dicit Jnno. ꝙ sibi est obtēperādū nec audietur ꝑs ꝓia appellās q: sua nō interest cū ante exitū appellationis nō teneat illi satisfacere nisi dicas ꝙ fuit excōicatus ꝑ manifesta offensa. Nā tūc sua interest appellare q: in manifesta offensa appellatio nō tenuit. s. e. ꝓsuluit. ꝛ c. ad ℔. ꝛ c. cū sit romana. ꝛ q: pēdente q̄one iurisditionis. s. q: dicit appellationē non tenere non potest iudex ad quē se intromittere de ꝓncipali qđ placet ꝛ vide infra. e. romana. li. vj.

Sollicitudinē. Si excōicatus abepo post q̄ appellauit ad papā hanc cām defert simplicit ad metropolitanū appellationi renūciat ꝛ archiepus cām audiet sed si ꝓtestet ꝓuū archiepm nō cognoscet qđ si fecerit non pōt epm appellare nisi notoriū sit excōicationē non tenere. Vel sūma sic. Si appellās ad superiorē cōparet cor̄ iudice inferiori sup̄ ꝓcernentib⁹ ipsam appellationē ipsi appellationi renūciare vr̄. Si autē ꝓtestetur ꝙ per ℔ non intēdit renūciare appellationi tanq̄ ꝓia allegās non ē audiēdus nisi notoriū sit actū illū esse iniustuz super cui⁹ emendatione adiuit inferiorē. ꝛ ē bon⁹ casus. cōis diuisio. sc̄da ibi nos igit̄. Nota ꝓmo iudicem a q̄ appellat respectu ḡuaminis posse excōicare appellātē tanq̄ ꝓtumacē si ꝓtendit appellationē fuisse friuolā. Nō q: appellatio friuola non tuet appellantē vt in. c. cū appellationib⁹ eo. ti. li. vj. ergo pōt reputari ꝓtumax ꝛ validitas excōicationis q̄ ad nos pēdet ex futuro euentu. ꝓ hoc qđ dixi in. c. ꝓcedenti vide tex. in sili. in. c. ij. de vo. ꝛ ꝓtu. li. vj. Et ex illo tex. ꝛ nr̄o collige duas practicas ꝓcedendi ꝑ appellantē ab interlocutoria frustratorie nā pōt iudex illū ꝓtumacē mulctare vt hic. Itē pōt ad vlteriora ꝓcedere si cause status patit vt in. d. c. ij. Secdo ꝓncipalr̄ nō ꝙ quēadmodū pōt q̄s renūciari excōicat⁹ vt euitet. s. e. pri. ita pōt renunciari absolutus ꝛ non ligat⁹ vt non euitet. ꝛ est ℔ bonū remediū qñ q̄s iniuste reputat excōicatus vel criminosus vt renunciet ꝑ iudicē modo ꝓdicto. Tercio nō vnā bonā regulā hic ꝙ inferior iudice ad quē est appellatū non pōt cognoscere nec de appellatione nec de in-

nouatis post appellationē si ꝓtingunt articulū appellationis etiā ad petitionem appellātis nisi velit renūciare appellatōni sue vel nisi attentatū notorie sit iniustū. ar. in. c. cū tencamur. §. e. 7 sic potest intelligi ✠. iste si ✠o. ¶ Nota ibi corrigere q̄ ꝑ ipsam ꝛc. q̄ nō oīa innouata post appellationē sunt reuocāda ꝑ iudicē ad quē ꝑtinet ea q̄ ꝓcernunt ꝓiudiciū ipsius appellātis ¶ Nota in ✠. si ✠o notoriū. q̄ in facto notorio archiepūs pōt se impedire inter subditos sui suffraganei. Vide bonum tex. in. c. romana. §. notoria de cēsi. li. vj. ¶ Vltimo nō vnā regulā satis bonā 7 notandā q̄ sicut renunciat̄ appellationi ꝑ ꝓparitionē coram iudice a q̄. vt in. c. gratus de offi. dele. ita ꝑ ꝓparitionē coram alio iudice ad quem non fuit appellatū q̄ est superior iudice a quo nisi ꝓtrarium ꝓtestet̄. ¶ Vltimo nota vnā bonā limitationē ad aliud vulgatū q̄ ꝓtestatio tollit̄ ꝑ ꝓrium factū. Id em̄ ꝓcedit qn̄ ꝓriū factū explicat̄ ita q̄ nō est q̄ a principio repellat ꝓtestantē. si aūt vult aliq̄d attentare cōtrariū ꝓtestationi dē superior illū nō admittere tanq̄ sibi ꝓtrariū. Et nota ex ℔ 7 ex tex. q̄ allegās ꝓtraria nō est audiēdus. l. vbi repugnātia. ff. de reg. iur. ¶ Sed ꝑ ꝑdicta 7 contra tex. op. vī em̄ si iste appellās renūciaret appellationi non ꝑ ℔ posset archiepūs cognoscere cū ℔ esset ꝓtentio int̄ subditos suffraganei int̄ quos citra remediū appellationis non pōt archiepūs regulariter aliq̄d diffinire. vt in. c. pastoral̄ de offi. or. Nec ob. si dicatur q̄ hic solū petebat̄ vt pronūciaret excōicationē non tenere q̄ etiā ℔ non pōt facere ex quo fuit lata ab ep̄o altero agente. vt ꝓbatur in. c. venerabilib⁹ post ꝓnci. de sen. excō. li. vj. Solutio ꝓtrariū est difficile sed pōt dici q̄ deferendo banc causam simpl̄r ad archiepm vī renunciare appellationi interiecte ad papā 7 eam deferre ad archiepm ita q̄ archiepūs cognosceret ꝑ viā appellationis 7 non ꝑ viā q̄rele. 7 sic res valeat meliori modo quo valere ꝛc. ar. §. eo. ex insinuatione. 7 nota ℔ dictū. ¶ In glo. j. Et p⁹o intellectu glo. op. nā vī ista lra diuersa 7 sibi ꝓtraria. Nā cū fuisset q̄situm vtr̄ archiepūs posset denūciare istū appellantē non ligatū. papa vario modo rn̄det. primo dicit q̄ metropolitanus nō potest cognoscere de appellatōne interposita ad papā. Secdo dic̄ q̄ ep̄s excōicator pōt appellare. Tercio in ✠. si ✠o. dicit q̄ metropolitanus pōt denūciare illū non ligatū. 7 aliud vī dicere in ✠. cū autē. Io. metu ꝓtrarij glosator intellexit q̄ hic fuerunt tres q̄nes. Prima q̄ vtr̄ archiepūs posset cognoscere de appellatōne interposita ad papam: Secda q̄ vtr̄ archiepūs posset saltē denunciare appellantē non ligatū: hoc voluit glo. in ✠. notorium. Tercia q̄stio vtr̄ ep̄s excōicator possit appellare si metropolitanus de appellatōne interposita ad papā vult cognoscere: 7 ℔ voluit glo. in ✠bo in quo. ¶ Vltimo in ✠. cū autez. papa reduxit oīa in vnū 7 dicit q̄d iuris. 7 ℔ voluit glo. in ✠. cū autē. ita q̄ iste q̄tuor glo. sunt simul expediende. Io. an. dicit. q̄ due fuerūt q̄nes. Ego puto q̄ tm̄ vna fuit ꝓsultatio vt clare colligitur ex ꝓin. c. videlicet. Vtrū archiepūs possit denūciare istū excōicatū post appellationē non esse ligatū. Sz ad euidentiā solutionis papa p̄mittit oīa q̄ sunt i tex. 7 sic plana est lra. ¶ In glo. ij. in fi. ℔ cōtrariū nō venit ꝓta p̄cedentia sed cōtra tex. Nā quēadmodū appellatione nō obstante potuit in. c. p̄cedenti ꝓnunciare superior illū ligatū ita dz hoc posse facere hic appellatione nō obstante maxime cū ageret̄ hic de re magis fauorabili. s. vt denunciaret̄ hic nō ligatus. Glo. nō solut ℔ vera so. est q̄ ℔ non poterat archiepūs decernere de validitate vel inualiditate vinculi nisi pariter cognouisset de iusticia appellationis interpositē ad papā. Vnde cū nō posset ꝓncipale nec accessoriū in. c. p̄cedenti ex simplici denūciatione nō cognoscebat de iusta appellatōis causa ℔ tm̄ faciebat actū ꝓsecutiuū ad excōicationē ilatam nihil de nouo attentādo. ¶ In glo. in ✠bo ep̄us posset ibi q: si appellatio ē aliq̄ ꝛc. glo. nō soluit formaliter ꝓtrariū. Jo. an. meli⁹ soluit dicēs q̄ lz excipiat cau se cognitionē spectare ad superiorē ad quē fuit appellatū non tn̄ fatet̄ ꝑ ℔ appellationē legitimā esse. Item 7 sc̄do ep̄s erat ℔ reus merito auditur ꝓria allegans. vt no. in regula nullus pluribus de re. iur. li. vj. ꝓma solutio plus placet. Et in fi. glo. ℔ glo. iudicio meo non reddit sufficientē rōnem diuersitatis. Nam idē est cū excipit̄ coram iudice stante veritate exceptōis puta si dico q̄ nō cōtrarī in territorio tuo. Nā veritate p̄supposita tu nō es iudex meus 7 tn̄ in dubio potes de ℔ ꝓgnoscere. Jo. an. dicit q̄ si iudex a quo cognosceret nullū essz officiū iudicis ad quē 7 hoc q̄si in effectu voluit Io. an. dicēs iudicē posse cognoscē an sua sit iurisditio nisi ius trāsferat iurisditionē cognoscendi in aliū sicut facit in causa appellationis. sed iste solutiones nō satisfaciunt q̄sito ℔ repetunt ipsum quare de ℔ cū q̄rimus q̄re ius trāstulit illā potestatē cognoscendi in aliū 7 non sic fecit in aliis casib⁹ in q̄bus dubitatur d̄ iurisditione. Ego puto hāc esse verā solutionē sz q: in causa appellationis agit̄ de iniq̄tate iudicis coercenda vel impitia emendanda vt in. c. int̄ posita. j. co. 7 in. l. j. ff. de appel. Vnde suspect⁹ est iudex in cognoscēdo quia nunq̄z iudicaret se iniquū vel impitā merito tanq̄ suspectus repellit̄ a potestate cognoscendi. facit. iij. q. v. q: suspecti. 7 glo. no. in. c. sua tutū in ꝓn. de rescrip. li. vj. q̄ singulariter dicit q̄ si iudex assumit defensionē 7 disputationē cum ꝑte sup iurisditione sua reddit se suspectū. ar. in. l. que oīa. ff. de ꝓcu. 7 sic nō poterit cognoscē an sua iurisditio sit. ītelligo gl. illā q̄n iudex audit cām inter ꝑtes q: tunc dz dimittere disputationez ꝑtib⁹ 7 dz iudicare an sua sit iurisditio. nota bn̄ hāc practicā. Sz si iudex ꝓcederet ꝑ inq̄sitionē tunc posset dubitari vtr̄ posset cognoscere an sua sit iurisditio cū tūc sit loco ꝑtis 7 iudicis 7 credo q̄ possit exq̄ non agit̄ de aliq̄ eius cōmodo. neq̄ pōt dici suspectus si defendat iurisditionē suā cū ad ℔ teneat exq̄ tz locū ꝑtis lz aliud teneat Io. an. sub dubio tn̄ forte in. c. sup lr̄is. de rescrip. sed q̄ dixi ver⁹ puto. Et ad p̄dicta ꝓtra illā opi. quā vī tenere Io. an. iudicio meo vī ter. iuncta glo. quē semp tenebis mēti. in. c. cū ꝓsone de priuile. li. vj. vbi ep̄s ꝓcedebat ex officio suo 7 ꝑte negante asserebat se iudicē 7 nihilomin⁹ ꝓgnoscit an sua sit iurisditio vt ibi glo. ℔ aptissime tz sc̄ndo ītellectū suū 7 de intellectu illius. c. dixi in. c. ad audientiā. sup̄. c. ¶ In glo. in ✠bo declarare ibi sed nō credo. Aduerte q: ℔ glo. vī cōtra tex. Nam si in casu notorij archiepūs potest ꝓnūciare subditū irrōnabiliter fuisse excōicatum. 7 ꝑ ꝑns ꝓnunciat̄ sniam ep̄i iniustā fuisse 7 appellationem fuisse legitimā. Et ideo dicit hosti. 7 bn̄ q̄ dictum glo. ꝓcedit vbi factū non esset notoriū sed data notorietate pōt fieri ℔ denūciatio. nō em̄ ꝑ ℔ ꝓuidicat̄ appellationi q: non ꝓnūciauit vt cognitor sed extra iudiciū tanq̄ simpler denūciator. 7 sic nō ob. ꝓtrariū gl. ¶ In glo. fi. ibi infra de regularib⁹ sed gl. nō soluit nec ℔ contrariū nec seq̄ntia. sed tu vide glo. in regula nullus pluribus de re. iur. li. vj. 7 in. c. disciplina. xlv. di. vbi no. an 7 qn̄ q̄s possit ꝓponere ꝓtraria. ¶ In cadē gl. ibi facta est litis ꝓtestatio ꝛc. ℔ idē argumentū glo. faciūt Hin. Hosti. 7 Phi. sed vt dicit Jo. an. 7 bene potius lra ꝓbat ꝓtrariū. Nam si ℔ interc̄ssisset ꝓtestatio fuisset renunciatum appellationi ꝓtestatio eā saluabit 7 sic valuit ℔ ꝓtestatio cōtraria facto. Sed dic tu vt dixi. s. in notabilib⁹ q̄ vbi factū ꝓtra ꝓtestationē explicat̄ tūc tollit̄ ꝓtestatio ꝑ ꝓtrariū factū. secus si factū ꝓtrariū a ꝓncipio nō admittit̄ quia tūc ex solo attētatu nō tollit̄ ꝓtestatio 7 superior ab initio nō dz repellere volentē agere actū cōtrariū ꝓtestationi sue. vt ℔ ē casus nō. in fi. lz alij aliter intelligāt 7 min⁹ bn̄. De materia ꝓtestationis. vide plene ꝑ doc. i. c. cū. D. de ꝓsti. 7 ꝑ Jo. mo. cui⁹ dicta refert Jo. an. i regula in generali de reg. iur.

li.vj.ī mercuria.7 aliq̄d in.c.cumana de ele.p bar.in.l. non solū.§.morte.ff.de no.ope.nū.7 de qōne glo. an sit facta litī ꝓtestatio dic vt plene dixi ī.c.vnico de lit.ꝓtī. 7 in.c.cū.M.de ꝓsti. ¶ Ex glo.q̄rit vtr̄ p ꝓparitionez coꝝ archiepo cessante,ptestatione renūciet iste appellationi etiā respectu aduersarij. Inno.ℏ q̄ non sed tm̄ respectu iudicis exq̄ principalr̄ n̄ deducebat cām appellationis coꝝ isto archiepo.p ℏ facit fm hosti. q: cū p̄sone sint diuīse renūciatio q̄ ad vnā personā non opat̄ quo ad aliā.ar.in.l.si vnus.§.ante oīa.ff.de pac. 7 in.l. cū q̄rit cū duab⁹ seq̄ntib⁹.ff.de exceptio.rei iudi. Sed ipse hosti.tz ꝓtrariū.vt ꝓpter ꝓnexitatē videat renunciasse appellationi etiā q̄ ad aduersariū. Do.an.nitit̄ saluare dictū Inno.q: articulus attentati ē sepabilis a cā principali. Dz ego puto dictū hosti.esse verius.moueor q: vnica fuit ℏ appellatio 7 potius ꝓcernebat ptē q̄z iudicē exquo litigiū erat int̄ ptes nec vī inder appellare sed ps aduersa ido iudex necessario n̄ citatur in cā appellationis. vt est tex.in.c.venerabilib⁹ post p̄ncipiū de sen.ex.li.vj. Vñ cū tex.ℏ in fi.dicat q vī appellatio ni renūciare dz intelligi de appellatione etiam respectu ptis. Itē si articul⁹ attentati essz ℏ sepabilis ab appellatione p̄ptem n̄ ꝓposuisset iste ꝓpria sed fuisset ℏ audit⁹ vt sic ꝓtestatio operaret̄ respectu ptis.petitio ꝛo quā faciebat respectu iudicis. Ad ℏ tex.no.in.c.venerabilibus.§.sed si excōicatus post p̄nci.de sen.excō.li.vj.sed ℏ est falsū vt pz in fi.lī̄e. Itē ℏ exp̄sse colligit̄ in ℞.nos igit̄.vbi dicit tex.q sicut inferior non pōt cognoscere de appellatione interposita ad papā ita nec de innouatis post appellationē. ¶ Ulteri⁹ aduerte ad vnū singulare dictū qđ ponit Inno.dicēs.q si post inflictū grauamen ps grauata aliq̄d agat coꝝ iudice puta ꝓducendo testes pōt nihilomin⁹ infra decendiū a tpe illati grauaminis appellare q: ius dat grauato decendiū vt infra illud tp̄s deliberare valeat vtr̄ sibi expediat appellare.ido ea q̄ agit medio tpe etiā cū iudice non p̄iudicāt appellationi interponēde. sed tu vide gl. Jo.an. in.c.fi.eo.ti.li.vj.7 do.de rota dec.ij.all̄.cclxxxviij. Conclude sic q aut ps grauata sponte actū facit coꝝ iudice.7 vī renunciare facultati appellādi.ar.eoꝝ q̄ hñtur in.c.insinuāte de offi.del.maxime qñ id qđ facit est executiuū grauaminis p̄cedentis.vt in.l.ad solutionez.C. de re iudi.7 in.c.q ad ꝓsultationē.e.ti. Aut sponte nō egit sed inder p̄firit sibi t̄minū ad certū q̄d faciēdū tūc dz illud faciat nō p ℏ renūciat facultati appellādi rōne grauaminis p̄teriti. q: exq̄ non appellauit tenet̄ interī parere iudici non tm̄ dz facere actū executiuū grauaminis p̄teriti.vt in.d.c.q ad consultationē. Dico vtroq; mēbro distinctōis facit.c.ab arbitris de offi.del.li.vj. vbi subuenit̄ ei q̄ necessitate duct⁹ aliq̄d facit. Et vide ad hūc arti.qđ dixi in.c.q ad ꝓsultationē.§.ti.pri.

Additio.

Domini Nicolai.

Quo Per appellationē legitime interpositā p̄ncipale cū accessoriis ad iudicē appellationis deferet̄ 7 sñie excōicationis 7 interdicti post appellationē late non teneret h.d.primo ponit̄ ptis narratio.sc̄do diffinitio ibi quia vero. ¶ Nota p̄mo clericū posse detineri in vinculi per superiorē suū donec satisfaciat de delicto dz actū sit ciuiliter 7 etiamsi opus esset posset ob hāc cām torqueri vt vtrūq; ꝓbatur in.c.j.de depo.facit.c.si clericos ifra de sen.ex.li.vj. Quid aūt si ageret̄ ciuilit̄ nūq̄d ꝓ debito possit detineri.nota in.c.ij.infra de pigno. 7 ibi dicam. ¶ Nō sc̄do q p̄latus inferior citra ep̄m pōt de iure speciali hīe iurisdictionē etiā in criminalib⁹ in clericos dyocesis etiā ep̄o excluso ita vt n̄ sit locus p̄uentioni. Dico hoc facit.c. irrefragabili.§.excessus.s̄.de offi.or. Nam ep̄s ℏ p̄uenerat istū decanū in captura p̄sbyteri 7 nihilominus decan⁹ illū repetebat tāq̄ spectātē ad iurisdictionē suā.an ℏ possit induci respectu certe ptis dioceſ vt excluso ep̄o hēat inferior ibi iurisditionē plenariam est qō notabilis 7 plene eā tango in.c.cū ꝓtingat de fo. ꝓpe.vbi vide.7 vide Jo.an.in.c.si ep̄s de offi.or.li.vj. in nouella. ¶ Tercio nota 7 tene mēti q̄ inder ecclesiasticus pōt repetere subditū suū ab alio iuste detentū. interest ei⁹ sua ne violet̄ eius iurisditio vt possit s̄bdit⁹ sibi 7 ecclie sue debita fruitia ipendere sic 7 ptās repetit subditū suū vt possit munera p̄sonalia subire.l.de iure ff.ad munici.7 vide tex.cū glo.in.l.j.§.per hāc.ff.de rei vendi. Sic dñs repetit ascripticiū suū.vt in.c.ij.j.de iudeis.creditor ꝛo nō pōt repetere debitorē suū ab alio detentū fm Inno.7 bñ q: creditor n̄ hz ius in p̄sonā debitoris.secus in supiorib⁹ dicendū ē.de q̄ vide glo.optimā in.c.aucte de priuile.li.vj.7 q̄dā pulchra tangunt ℏ per Inno.glo.tm̄ in.d.c.aucte.posuit ꝓclusiue dicta Inno.ℏ ido illa omitto. Tractat ei⁹ an dñs p ossit agē p iniuria vel furto facto subditis vel colonis 7 quid si turbat̄ 7 an possit intētare alias actiones eis ꝓpetētes. 7 vide de ℏ Jo.an.7 archi.ī.c.ad aplice de re iudi.li.vj. p archidi.ij.q̄one.j.in p̄mis.vide bonū tex.in.c.lz.maxime in fi.de ꝓba.7 Paul.7 zenze,in cle.si dñm de reliq̄. 7 vene.sanc.7 do.de rota decisione.ccclxxx.7 vident p̄dicti cōiter ꝓfirmare dicta Inno.ℏ. ¶ Nota q̄rto dictum satis notādū superiorē posse appellare nedū p se ℏ etiā p subditis suis.vt pz ibi se ac suos ꝛc.qđ ꝓcedit fm Inno.q̄n superior pōt p̄tendē aliqđ interesse respectu subditoꝝ.intererat ei⁹ ℏ epi interdictū n̄ poni etiā respectu s̄bditoꝝ q: curare dz vt ꝓlis non patiat̄ defectū in diuinis.7 vt coroboret̄ in fide ne sanguis subditoꝝ de suis manib⁹ req̄rat̄.s̄.de offi.or.irrefragabili. 7 in.c.int̄ cetera.x.q.j.regēda alias regularit̄ non appellat q̄s p alio in ciuilib⁹. Nā regula ī appellatione est vt non audiat̄ is cui⁹ nō int̄est.ij.q.vj.nō solent. 7 in.c.cū inter.R.s̄.de elec. ¶ Quinto nota aliud pulchr̄ 7 singulare dictū nec memini q alibi ꝓbetur nec solet ad ℏ adduci iste tex.videlicet q si appellās ex̄ iudiciū 7 appellatus hñt diuīsos iudices pōt appellās se subīcere protectioni sui iudicis 7 ad illū appellare 7 talis appellatio tuebit̄ ipsum appellātē vt ℏ. Hic ei⁹ ep̄s hēbat archiep̄m in iudicē ordinariū sed archiep̄s nō erat inder decani q: metropolitan⁹ n̄ est inder s̄bditoꝝ sui suffraganei.sed si ep̄s vult ꝓuenire subditū sunt assumēdi arbitri.xj.q.j.si clericus.no.in.d.c.irrefragabili. Et si diceres q p appellationē archiep̄s efficit̄ inder subditorū ep̄i.vt in.d.c.pastoral̄.dico illud ꝓcedere qñ appellat̄ ab ipso ep̄o.q: tunc archiep̄s tanq̄ supior hz corrigē factū ep̄i sed ℏ non appellat̄ ab ep̄o sz ipse ep̄s appellabat subditū suuz ad archiep̄m 7 appellatio ex̄iudicial̄ est quedā ꝓuocatio seu cōuentio.vt in.c.cum sit.s̄.eo. ¶ Opp.p̄ tex.7 notabile ℏ collectū de.d.c.si clericos de sen.ex.li.vj.vī ei⁹ q n̄ potuit ep̄s appellare decanū ad archiep̄m rōne p̄dicta. Sed p̄iū est difficile sed pōt sic rñderi q aut ep̄s vel alius appellās ex̄ iudiciū vult trahere appellatū ad iudicē ꝓpriū appellātis.vt faciat sibi iusticiā de appellato 7 non pōt sed dz tūc appellare ad iudicē appellati cū sit q̄dā ꝓuentio.vt sup̄ dixi 7 debet actor sequi forū rei de fo.ꝓpe.cū sit.7 ℏ casu hz locū p̄riū. Aut appellās appellat ne turbet̄ in iure suo ita q in veritate est reus 7 tunc pōt se s̄bmittere ꝓtectioni sui iudicis 7 ad eū appellare ex̄ iudiciū vt ℏ ē casus valde notabilis.rō est q: cū sit reus originalit̄ 7 re ipsa pōt illam cām deducere ad iudicē suū sicut facit reus qui vult cōuenire actorē super exceptione sibi ꝓpetenti. Nā habit actorē ad iudicē suū vt potius ispiciat̄ natura cause q̄z actus ꝓuocatōnis ad iudiciū.vt dico plene in.c.siq̄s p̄ clericū de fo.ꝓpe.allegādo p ℏ vltimo multas concordātias. Ex his habes nouā instructionē ad quē sit appellādū ex̄ iudiciū qñ actor 7 reus sunt diuersi fori nec als̄ inuestigaui. In iudicio ℞o semp̄ ē appellandū ad

superiores tribunalis a q̃ appellat'. vt in.c. romana.§. dz.z qđ ibi no.e.ti.li.vj. ¶ Sexto nota q̃ interdictus põt ferri sub certo modo ita vt eo exñte habeat interdictum vires suas.modo ꝟo cessante cessat effect⁹ interdicti. vñ dcanus ħ subiecit eccl̃iã interdicto q̃diu eps esset pñs in ciuitate z sic eꝑo pñte habebit effectum eo abñte suspendit' effectus.secus vī in excõicatione q: se mel excõicatus nunq̃ desinit esse excõicat⁹ etiã deficiente modo seu ꝓditõne nisi prius absoluat'. Et id qđ dixi de interdicto bz locũ in suspẽsione. vide ad vtrũq; bonum tex.cũ glo.no.in cle.j.de dec.z Inno.z in.c.cũ bone de eta.z q̃li. ¶ Nota septimo vnũ aliud dictũ quod nõ credo alibi ita bñ ꝓbari neq; audiui al's ad ħ istum tex.allegari q̃ q̃uis nõ detulerit q̃s appellationi aduersarij nihilominus si ipse postmodũ appellat in alio articulo etiã in eadẽ cã talis appellatio defendit appellãtẽ etiã respectu aduersarij cui⁹ appellationi noluit iste deferre z singulariť iste tex. ꝓbat opinionez quã tenui in c.an sit deferendũ.s.eo.q̃ opi. Jo.an.z do.an. Nec allegaui ibi tex.istũ.ħ eñ vt apte colligit' ex tex.decan⁹ nõ detulit legitime appellationi eꝑi z tamẽ appellatio sua postmodũ interposita in alio articulo eiusdẽ cause nedum defendit ipsum appellantẽ respectu officiał a quo appellat' z q̃ detulit appellationi sue sed respectu eꝑi q̃ appellationẽ suã nõ approbauit z intm̃ valuit appellatio decani vt impediret validitatẽ excõicationis late ꝓ eꝑm z sic eps tenebit' ħ deferre appellationi decani interposite in alio articulo eiusdẽ cause lz decanus nõ detulisset prius appellationi eꝑi.z ħ semp nõ q: facio de hoc dicto maximũ festũ. ¶ Octauo nota q̃ snia interdicti põt suspendi ꝓ iudicem interdicentẽ z q̃ appellatio tempore suspensionis interposita operatur dilationem suspensionis in euentu appellatõnis. z vī ħ casus expssus in ꝟ. nõ obstante. ꝓ opi. Jo.an.in.c.ad ħ.s.e.ti.z.j.aliq̃d dicã. ¶ Nõ in ꝟ.official'.q̃ iudex semel deferens appellationi nõ põt ãplius penitere z reassumẽ in se cãm q: iurisditio ẽ trãsfusa in superiorẽ. vt in.c.cum appellationib⁹.e.ti.in.vj. Unde nõ valet ꝓcessus etiã al's legitime factus ꝓ istũ iudicẽ q̃ detulit appellationi. ¶ Nõ ꝓnter q̃ turbãs diuinũ officiũ potest excõicari ¶ Itẽ nota q̃ vbi appellatio extrudicialis interponit' ex ꝓbabili z verisimili cã.s.a iure approbata vocãtur oia in ꝟriũ postmodũ attentata lz al's nõ ꝓbet' veritas cause. vt ħ est tex.notabil' z plene examinat Inno. Nã papa nõ mãdauit ꝑ⁹ius in q̃ri vtr̃ iste ꝑsbyter spectaret ad iurisditionẽ decani vel eꝑi sed imediate ꝓnunciauit interdictũ nullũ tanq̃ intꝑpositũ post appellationẽ legitimã qđ bñ notabis ¶ Itẽ nota aliud pulcherrimũ dictũ q̃ attentatũ post appellationẽ extrudicialẽ est nullũ non solũ qñ appellat' extrudiciũ ab aliq̃ vt a iudice sed etiam qñ appellat' ab aliq̃ vt a pte q̃ posset attẽtare aliquid in iniuriã appellãtis qđ de directo est q̃ no. ꝓ do.an.in.c. ꝓsuluit.s.eo.z ibi dixi.nã ħ eps appellauit a decano nõ tanq̃ a iudice suo cũ esset sibi subditus ꝑ appellauit ab eo ne ꝓtextu ꝓsuetudinis iniuste subiaceret eccl̃iã interdicto z vigore appellationis intꝑdictũ iudicat' ħ irritum ¶ Ultimo nota ex fi.l̃fe q̃ denũciationi superioris denũciãtis aliquẽ excõicatũ z vitãdũ nõ est obtẽpandũ si ꝓbabiliť ꝓstat veritatẽ esse in ꝟriũ. vtputa q: fuit excõicatus post appellationẽ legitimã. ¶ Ex q̃ nota duo primo q̃ sola denũciatio excõicationis nõ ꝓbat quem esse excõicatũ vt ħ.z q̃ nõ tenent' subditi obtẽpare ꝓlato denũciãti excõicatum post appellationẽ vitãdum Vide dños de rota dec.cclvj.hodie vide qđ hẽtur in c.solet in fi.de sen.ex.li.vj. ¶ In glo.q̃.ibi ciuitatẽ vel eccl̃iã ꝛc. nota bñ hãc glo.ex q̃ hẽs q̃ inferiori ꝓlato citra eꝑm põt ex ꝓsuetudine ꝓpetere ptãs interdicẽdi nedũ eccl̃iã maiorẽ sed totã ciuitatẽ. Hosti.tz ħ contrariũ respectu ciuitatis.adducit no.c.cũ ꝓtingat ħ fo. ꝓpe.vbi tractauit. Nunq̃d ea q̃ sunt meri ꝑperij z supme ptãtis possint ꝑscribi ꝓ inferiorẽ.z q: Hosti.ibi tenuit q̃ nõ ideo ħ ponit opi.istã ꝟriã. Sed q: vt ibi dico cõis opinio legistaꝝ z canonistaꝝ est in ꝟrium facit qđ no. Jo.an.in.d.c.si eps.z mihi ħ dictus glo.placet. Alij intelligũt hunc tex. vt loq̃tur in cessatione a diuinis. Nã differẽtia ẽ intꝑ cessationẽ a diuinis z snĩam interdicti. nã cessatio a diuinis ẽ q̃d facti.nõ eñ est aliud q̃ suspẽdere organa mĩstroꝝ vt ibi nõ celebrẽt. Snia ꝟo interdicti ẽ q̃d iurꝛ. Cñ supponiť ille locus interdicto ita q̃ ibi celebrãs q̃tũcunq; forẽsis incurret irregularitatẽ q: celebrat in loco intꝑdicto. vt in.c.is qui de sen.ex.li.vj.secus autẽ qñ clerici deliberãt inducẽ cessationẽ q: tunc celebrãs ibi nõ efficitur irregularis tanq̃ non celebrãs in loco intꝑdicto. ħ notãter voluerũt doc. in.c.irrefragabili ꝑal.z ħ. ¶ Dubiũ tñ remanet q̃d si cessatio a diuinis ẽ generał puta respectu tocius ciuitatis nunq̃d ibi celebrãs efficiat' irregularis: Jo.an.tãgit in.c.si canonici de of.or.li.vj.z cõcludit q̃ sic quia talis cessatio generał equipat' intꝑdicto ꝑ cle.j.de sen.ex. Sz do.an.dicit ħ sub dubio forte q̃ ex toto nõ ꝓcedit illa equipatio z ħ ego verius putarẽ q̃ celebrãs in cessatione generali non efficiat' irregularis. Regula ẽ vt nũq̃ q̃s incurrat irregularitatẽ nisi in casibꝫ iure expssis. vt in.d.c.is q̃.sed iure non cauet' nisi de celebratione in loco intꝑdicto.nec ob.illa cle.prima q̃ facit equipationem tm̃ in illo casu z pene nõ debẽt extendi. ꝟt regula odia. z regula in penis de re.iu.li.vj. Mihi tñ plus placet vt ħ.c.loq̃tur in vero intꝑdicto ꝑ tex.in ꝟ.q: ꝟo.vbi ponunt ꝟba pape z semp papa appellauit snĩam interdicti. ¶ Itẽ cessatio in diuinis est q̃d facti ideo non cadit illud verbũ irritã positus in tex.z illud verbũ inanẽ ꝛc. Itẽ appellatio ħ habuit suspẽdere interdictũ qđ nõ faceret in cessatõe cũ illa sit q̃d facti.ea eñ q̃ ꝓsistunt i facto nõ suspẽdunt ꝑ appellationẽ sed opus ẽ ꝟuo facto ar.in regula.j.de re.iur.z in.l.nihil tã naturale.ff.de re. iu. ¶ In glo.iij.in fi.adũte q̃ ħ dictũ est q̃ decisionẽ.c. Nã si vex esset dictũ glo.appellatio eꝑi ñ fuisset legitima cui⁹ ꝟrium ħ dr̃. Sz dic q̃ glo.voluit ponere rõnez q̃ potuit mouere istũ decanũ ad nõ deferendũ appellationi eꝑi q: adhuc tenebat ꝑsbyter in vinculis.rõ decidendi in ꝟriuz sumit' infra ex glo.in ꝟbo diuersos. Nã lz esset notoriũ eꝑm detinere ꝑsbyter non tñ erat notorium q̃ iniuste detineret ideo hẽbat ius cõe ꝑ se. ¶ In glo.in ꝟbo suspẽdendũ i fi.ħ glo. multũ intricate ꝓcedit z ido dubitauit de necessitate qõnis z nõ fuit ausa firmare pedes.z idẽ fecit in.c.ad ħ.s.eo. Et q̃ materia dic vt ibi plene dictũ fuit.tñ iste tex.vt.s.dixi multum vriget me ad tenẽdũ opi. Jo.an.in.d.c.ad hec.vbi dixi q̃ snia interdicti põt suspendi ab ipso intꝑdicẽte z q̃ appellatio medio tpe intꝑposita differt suspẽsionẽ in euẽtu appellationis. Et q̃q̃ Jo.cal.ibi teneat ꝟrium in ħ vltimo z placebat mihi sua opinio.ibi tñ iste tex.vt dixi multũ vriget in ꝟriũ in ꝟ.nõ obstãte.illa enĩ sunt ꝟba pape z ꝓfundit decanũ allegantẽ suspensionẽ ad excusationẽ suã z dicit Jo.de lig.ħ esse casum nec loquitur de cessatione a diuinis vt q̃daz volunt ħ de vero interdicto.vt colligit' ex ꝟ.q: ꝟo. Nota tñ glo.in fi.q̃ inferior citra papã non põt suspẽdere snĩam excõicationis sed papa sic.sz intelligo ꝓcedere in papa respectu eoꝝ q̃ insunt snĩe excõicationis de iure positiuo q̃ ad ea videlicet q̃ ꝓcernunt istã eccl̃iã militantẽ nõ autẽ ad ea q̃ ꝓcernunt eccl̃iã triũphãtẽ.ad ħ.c.a nobis de sen.ex z vide glo.singulariter in.c.qđcunq; xxij.q.j.q̃ dicit iudicem eccl̃iasticũ nullam vim ptãtis exercere ferendo snĩam censure q̃ ad eccl̃iã triũphãtẽ. q: siquis deliq̃t imediate excõicatus ẽ quo ad dm̃ si non deliq̃t nõ põt separari a gr̃a dei ꝑ snĩam iudicis. vt in.c.cuz eterni de re iudi.li.vj. ¶ In glo.in ꝟ.deferendum in fi.glo male refert factũ.nã si officialis prius ꝓnunciasset interdictũ nullũ valuisset ꝓcessus.sed prius detulit appellationi z

postea ꝓnunciauit qđ facere nō potuit cū ꝙ delationē esset ab eo abdicata iurisditio. vt in. d. c. cū appellatōib
¶ In glo. pe. in fi. Jo. an. 7 cōiter doc. seqntes dicūt ꝙ lz appellatio decani fuisset minus legitima tñ exq̄ iudex detulit illi nō debuit ꝓcedi ꝑ ipsuz ꝙ. d. c. cū appellationibus. Hec rō mihi nō placet qm̄ lz delatio iudicis minus legitima hēat ligare man⁹ ipsius iudicis deferentis nō tñ potuit ligare manus epi q̄ nō detulit. Vbi ğ appellatio decani fuisset minus legitima valuisset excōicatio lata ꝙ epm̄. vt in. c. lz de sen. ex. li. vj. Ideo placet mihi dictū gl. ꝙ appellatio decani fuit alꝫ legitia. Nā ꝑm ista tpa q̄libet appellatio deferebat cām ad superiorē exq̄ nō erat maifeste frinola vt no. in. s. c. pastoral. eo. ¶ Glo. fi. fuit declarata in vno notabili. Ni. ab.

V Tnostrū. Hoc. c. legit varijs modis 7 vt cuilibet lecture satisfiat ita generalit summat. Postqꝫ papa aliquā cām ad se reuocat nō valet ꝓcessus postea ꝙ minorem iudicē factus sicut nō valeret si fuisslz ab eo legitime appellatū. primo ponit dictū. scdo rōnez dicti ibi cū plus. ¶ Nota ꝑmo ꝙ ꝙ reuocationē alicui⁹ negocij ad sedē aplicā ligātur manus iudicis inferioris vt nihil valide in eadē cā attentare possit. Et idē est ꝑm doc. in alio superiore citra papā dūmō hēat ptātē ad se reuocādi tale negociū. Pro ħ. l. iudiciū soluit. ff. de iudi. 7 c. super qōnū de offi. dele. An autem supior videat ad se negocium reuocare si sup illo assumit cognitionē inter ptes vel ex officio. vide qđ no. Jnno. in. c. cū. ℣. de ꝓsti. Et ex ħ infero ꝙ si epꝰ ad se reuocat aliqđ negociū attentatū coꝝ vicario suo nō valet postmodū q̄cq̄d facit vicarius in illa cā. pōt em̄ epus interdicere vicario suo ne de aliq̄ negocio suo se intromittat vt no. Jnno. in. c. romana. j. e. ti. li. vj. Nā cū epꝰ possit ex toto reuocare vicarium ad libitū iur̄ no. in cle. 7 si principal de rescrip. fortius poterit inᵗdicere cognitionez certi negocij. ar. c. pastoralis. §. itē cū totū de offi. dele. 7 in. l. q̄ de tota. ff. de rei vē. 7 ħ nō q: sepe accidit. ¶ Scdo nota ꝙ reuocatio negocij ꝙ superiorē facta magis opatur in inficiendo 7 suspēdendo iurisditionē iudicis inferioris q̄ facit appellatio. Rō est q: appellatio ꝓsistit in iure. Vnde nisi sit legitima nō suspēdit iurisditionē iudicis. vt i. c. cū appellationib⁹ co. ti. in. vj. ß reuocatio ꝓsistit i facto 7 iusta sit siue iniusta exq̄ fit ꝙ superiorē suspendit iurisditio inferioris. vt in. d. l. iudiciū soluit. ¶ Opp. ꝓtra tex. vt habeat verus intellect⁹. c. vr̄ em̄ ꝙ ñ obstāte illa reuocatōne valuerit traditio sigilli illi clerico facta qm̄ exq̄ ꝑcesserat collatio dignitatis vel officij iur̄ ea q̄ notantur in. c. vt nostr. j. vt eccle. bñfi. Hec traditio sigilli fuit quedā executio collationis iā facte. vñ quēadmo dū appellatio nō suspendit actū iā factū ita futur oīno accessoriū 7 executiuū ad actū de ꝑterito ꝙ appellatōnē non suspēsum. vt in. c. cōstitutus. 7 in. e. pastoral. s. eo. ita ꝙ hāc reuocationē non debuit impediri traditio sigilli exquo veniebat accessorie ad collationē prius factaz q̄ non suspendit ꝙ hāc reuocationē negocij ad curiam ¶o. ꝓtrariū est difficile 7 vario modo soluit maxime ꝙ Jnno. ¶z recitabo tres intellect⁹ seu solutiones que videt̄ veriores mihi. ¶ Prima so. ꝙ in ꝓmiss ꝓstabat de electione 7 ꝓfirmatione seu de executione ideo ꝙ appellationē seqntē non suspendit actus oīno accessorij ad actū iā explicatū. scd in casu nostro nō constabat de collatione facta ꝑus lz allegaret̄ per aduersam ptē vt colligit̄ ex dicto. c. vt nostr. 7 ħ so. multū mihi placet. 7 optime facit in ar. c. quenit. s. eo. vbi pz ꝙ q: non cōstat de excōicatione suspendit ipsius executio ꝙ appellationem quātūcūq; etiā excōicatio ꝙ aduersam ptē alleget̄ Exq̄ em̄ nō ꝓstat de principali non pōt dici valere accessoriū attentatū in ꝓiudiciū reuocatōnis cū ħ accessorium nō hēat ꝙ se subsistentiā sine ꝓncipali ideo nō debuit attentari post reuocationē negocij. Ex hoc habes vnā bonā limitationē ad contraria superius allegata. ¶ Scda so. ꝙ traditio sigilli ħ hēbat aliquid iuris annexū. nā per hāc traditionē trāsferebat̄ ptās cācellario exercendi officiū iudicis ß in ꝓtrarijs illud ꝓsecutiuum erat puri facti. ħ so. indistincte mihi non placet q: si papa aduocat ad se aliqđ negociū ignorās illud prius inchoatū ꝙ inferiorē non vr̄ velle impedire actū ꝓsecutiuū etiā si habeat ius ānexū iur̄ no. ꝙ gl. no. quā tene menti in. c. si eo tpe de elec. li. vj. q̄ multū notāter dicit ꝙ si papa reseruat sibi ꝓuisionē alicui⁹ abbatie 7 añ reseruationē aliqs fuerat electus 7 ꝓfirmatus non vr̄ velle papa impedire 7 reseruare sibi benedictionē abbatis cū veniat accessorie ad actū iā expletū ꝙ inferiorē ante reseruationē pape nisi ex cōiecturis aliud ꝓstaret de intētione pape. Etiā posset dici ꝙ ħ ex cōiecturis satis cōstabat papā voluisse negociū oīmode ad se reuocare ꝓpt̄ suspitionē quā cōceperat ꝑ inferiorē ex collatione clādestine facta 7 ex varia rñsione inferioris. vt colligit̄ in. d. c. vt nostr. vbi inuenies ꝙ glo. casū extēsum in ista decretali. Nō bene istā glo. ꝙ ñ solet ħ allegari 7 multū limitat materiam hui⁹. c. ¶ Tercia solu. etiam est Jnno. 7 dicit ꝙ speciale est in reuocatione facta per papam ex certa scia exquo ad se aduocat certū negociū nō valet q̄cq̄d postmodū attentat̄ ꝙ inferiorē respectu act⁹ consecutiui ad actū de ꝑterito. Et ido lr̄a ħ dixit ꝙ pl⁹ operatur aduocatio aplica q̄ appellatio. 7 no. hāc so. quia multuz limitat ꝑdicta. s. allegata ß ego intelligerē ꝑm ea q̄ dixi in ꝓcedēti solutione. Et ꝙ hec habes tres intellectus ad istū textū. Primus placet mihi pl⁹ ceteris 7 ista nota. ¶ Glose sunt faciles.

O Blate. Si terminū appellationis prosequende statutū ab homie altera ps ꝓuenit ħ tacito lr̄as impetrādo lr̄e nō valent sed terminū iuris etiā appellatus ꝓuenire pōt dūmodo nimiū nō ꝓcurat 7 vbi ex dilatione imminet ꝑiculū etiā neutra ꝑte ꝓsequnte pōt iudex ad quē supplere ptes cōpellendo ad ꝓsecutionē. h. d. cōis diuisio. scda ibi licet igit̄. q̄ distinguit. 7 scdm mēbr̄ distinctionis prosequitur ibi si vero. in t̄cia istruit iudicē ibi superior. in q̄rta ibi ex his. cōcludit ad casum ꝓpositū. ¶ Nota ꝑmo ibi cū quidā iudices ⁊c. ꝙ in impetratōne lr̄ar̄ in cā appellationis nō est necesse mētionē facere de nōibus iudicū a q̄bus fuit appellatū ß satis ē dicere in genere ꝙ iudices q̄bus fuit causa cōmissa tulerint sn̄iam. hāc opi. tenuit vbert⁹ antiquus doctor. vt ħ recitat Jo. an. qđ nota in practica. ¶ Scdo nota ar. bo. ꝙ ex ꝑfixione termini facta ꝙ iudicē a quo nō vr̄ delatū appellationi nā ista ponunt ħ vt diuersa. dr̄ em̄ in ter. ꝙ nō fuit terminus prefixus nec appellationi delatū. Pro ħ vide qđ no. in. c. cum appellationib⁹. e. ti. li. vj. 7 in. c. sepe. s. eo. 7 ibi dixi. ¶ Quid autē si in actis dr̄ ꝙ iudex benigne recipit appellationē an ꝙ ħ ꝓbetur delatio. vide in ¶pe. eo. ti. §. nunc dicam⁹ in fi. 7 cōcludit ꝙ non vr̄ detulisse tñ dicit ꝙ clementi placebat ꝑdictū. satis etiā mihi placet ꝙ. c. sepe sup̄. e. sit ergo iudex cautus in rñdendo. ¶ Tercio nota appellatū posse lr̄as impetrare in cā appellationis lz ipe in aliquo nō appellauerit. Et nota practicā lr̄as impetrādi ꝙ appellatū. Nā dz impetrare sup cōfirmatione sue sn̄ie dz tñ facere mentionē de appellatōe aduerse ptis alꝫ litere essent surrepticie. vt no. in glo. fi. Appellās ꝫo debz lr̄as impetrare sup reuocatōe sn̄ie vt colligitur ħ ex tex. ¶ Quarto nota plures regulas in materia appellatōis. Prima ꝙ si terminꝰ fuit ꝑfixus a iudice a q̄ vel ab appellante neutra ps pōt ꝓuenire huc terminum ħ tacito lr̄as impetrādo. ¶ Scda regula ꝙ vbi terminus nō fuit ꝑfixus pōt appellans q̄ncunq; appellationē ꝓseq̄ 7 lr̄as impetrare dūmodo sit infra terminū iuris nec fuerit legitime ꝓuentus ꝙ appellatū vt ħ. Appellatus ꝫo non pōt q̄ncunq; ꝓsequi ß oportet ꝙ nimiū nō ꝑcurrat. 7 facit iste tex. m̄ltū ꝑ opinionē Bar. i auc. ei q̄. C. de tēp. app.

vbi dicit q̄ appellat⁹ pōt qñcunq; ꝓsequi dūmodo faciat citare appellantē. ar. l. fi. C. de tēp. ap. sec⁹ dicit qñ vult ꝓsequi sine alia citatōe q: tūc dz differre vsq; ad vltimū mēsem. z ita itelligit illā auc̄. ei q̄ canonizatā q̄ ad ꝓpositū. ij. q. vj. appellatoze. Nā ħ in tex. nr̄o appellat⁹ solū ipetrauit lr̄as infra t̄minū iuris nec al'r ꝓsequbat'. z dr̄ q̄ nō debz nimiū p̄currere in ipetrādo de ħ aliq̄d infra.

Tercia regula q̄ appellās pōt ꝓsequi appellatōnē suā coz̄ iudicib⁹ ipetratis p appellatū sup confirmatōne snie Ex q̄ infert' q̄ lr̄e ipetrate sup confirmatōe extenduntur etiā ad ifirmationē snie si iudex viderit illā infirmādā

Quarta regula q̄ appellāte nō ꝓsequente pōt appellatus a appellationē ꝓsequi. Cōcordat. d. auc̄. ei q̄

Quita z vltima r̄gula q̄ iudex ad quē pōt moderari iuris t̄minū z sic ꝓpellere ptes ad ꝓsecutionē appellatōis si ex dilatione iminet piculū reipublice. A ꝑuo nota q̄ vbi tm̄ vers̄at' vtilitas priuata nō pōt iudex ad quē moderari t̄minū z sic ꝓpellere ptes ad ꝓsecutionē appellatōis. secus ē i iudice a q̄ q: sp ipse pōt restringere t̄minū iur̄ respectu ꝓsecutōis appellatōis vt ħ z in. c. ꝓsonis. z. c. cū sit. s̄. eo. Et puto hāc esse rōnē diuersitat̄ q: iudici a q̄ fit p̄iudiciū p appellationē. Nā sepe appellatur frustratorie cā differēdi negocium merito pōt appellationi t̄minū p̄figere vt fraudib⁹ obuiet'. vt notat glo. in. d. c. cū sit. sed iudici ad quē nullū fit p̄iudicium ido nisi cōmodū publicū exposcat ñ pōt t̄minū iuris restringere. argumentū regule indultuz a iure de re. iu. li. vj

Nō ibi a ꝓuocāte vex̄ etiā a iudice ecclesiastico. bo. tex. q̄ termin⁹ iuris nō pōt restringi p appellatū sed dūtaxat p appellātē vel p iudicē. Et ad ħ doc. ponderant istū tex. vide qđ no. Spe. e. ti. §. q̄liter. circa finē z tenēt do. de rota decisi. cxcix.

Ultimo no. in fi. c. ibi legitie ipetratis. bonū arg. a ꝑuo sensu q̄ sc̄de lr̄e valēt non faciētes mētionē de prioribꝫ dūmodo p̄ozes sint ñ legitime ipetrate. de lr̄is g̃ surrepticijs nō est necesse in sc̄dis facere mētionē. qđ no. z vide glo. exp̄ssam in. c. ex tenoze de rescrip. z in. c. cū nr̄is de ꝓcess. p̄ben. z in. c. sug gestū de iurepatro. qđ ꝓcedit etiā in bn̄ficialib⁹. vt no. in pal. glo. z ħ bn̄ notabis in practica. z multū elegāter facit iste tex. vt dixi. Innuit em̄ p illud verbū legitime referēdo ibi ad id qđ. s̄. dixerat dūmō nimiū non p̄currat ꝛc. q̄ si appellatus nimiū p̄currisset impetrādo lr̄as p̄oz̄es valerent lr̄e posteriozes ipetrate p appellātem lz non faciat mētionē de prioribꝫ q: nō fuerūt legitie impetrate. z argumentū a ꝑuo sensu é fortissimuz in iure. vt in. c. cū aplica. j. de his q̄ fiunt a p̄la. z in. l. cū p̄tor. ff. de iudi. xxv. di. q̄lis.

In glo. in ꝓbo prozogari ibi nisi ex iusta cā. Dicit Jo. an. q̄. c. ex rōne. allegatum in glo. non ꝓbat q̄ ex iusta cā ꝓrogetur termin⁹ iuris. Ibi em̄ petitur ei q̄ infra tp̄s legitimū non potuit appellationē ꝓsequi. Dic clarius q̄ ibi ex noua concessione dat' sc̄ds ānus non antē fit ꝓrogatio primi āni. nā ꝓrogare idē est qđ extendere. vt in. c. p. z. g. de offi. dele. sed p lapsuz primi āni nihil remanet q̃ non ꝓrogat' primus ānus ꝓpter impedimētū ꝓcedit' de nouo sc̄ds ānus. Et vide circa ħ qđ plene dixi in. d. c. ex rōne

In glo. in ꝓbo ps appellata ibi cū in eius fauorē ānus ꝓcedit' ꝛc. Nota bene hāc glo. iuncto tex. q̄ pōt appellās qñcunq; appellationē ꝓsequi etiā lr̄as ipetrādo. appellatus ꝓbo nō pōt nimiū p̄currendo z sic vr̄ q̄ non ē in optione appellati ꝓsequi appellationē qñcunq; non g̃ dz nimiū p̄currere.

Sed circa ħ dubitat' qñ dī appellatus nimiū p̄currere. Go. in hoc sunt tres opiniones.

Prima opinio q̄ ħ sit arbitrariū cū non reperiatur iure decisum. s̄. de offi. dele. de causis.

Sc̄da opinio vt intelligat' qñ nō expectat appellatus vsq; ad vltimū mēsem anni q̃si velint isti hunc t̄minū determinandū p auc̄. ei q̄. C. de tēp. ap. canonizatā. ij. q. vj. appellatoze. vbi dī q̄ appellatoze non ꝓsequente pōt appellat⁹ se offerre i vltimo mēse anni z appellationē ꝓsequi. Jus em̄ vr̄ arbitrari vt ex tpe appellati q̄ nihil de nouo ꝓducturus ē pōt cām expediri infra mēsem.

Tercia opinio q̄ respectu ꝓsecutionis hēat locū illa auc̄. sed respectu impetratōis lr̄ar̄ sit arbitrariū cum lr̄e sint ipetrāde ad vltimū mensem. z sic intelligat' iste tex. respectu ipetrationis lr̄ar̄. Jo. an. cū q̄ videtur trāsire doc. seq̄ntes tz simpl'r primā opinionē q̄ sit arbitrarium. z ꝓsiderāda sunt in arbitratu ꝓditio ꝓsone q̄litas cause z loci distātia. ar. in. c. cum sit. s̄. e.

Sed aduerte q: vt. s̄. dixi. Bar. in. d. auc̄. ei qui. vr̄ tenere nouā opi. in hac materia. dicit em̄ vt sup̄ dixi q̄ appellatus pōt q̄ncūq; ꝓsequendo ad cām citari appellātē. Ad ħ adducit. l. fi. §. illud. C. de tēp. ap. sed si vult prosequi sine alia citatione tunc dz differre vsq; ad vltimū mēsem āni q: vr̄ appellans cām hr̄e prio derelicta z sic intelligit dictā auc̄. ei q̄.

Sed profecto vt sup̄ dixi huic opinioni fortiť obuiat iste tex. hic em̄ appellatus volebat prosequi sine noua citatione sz prius lr̄as impetrauit z tādē dz ħ q̄ etiā lr̄as ipetrare nō pōt nimiū p̄currendo q: videť velle supplātare appellātem cui a iure datus est ānus. Itē si cessarent iura instat iudicio meo rō natural' nā cū appellās tendat ad ifirmationē snie z posset multa de nouo ꝓbare. vt in. c. cū Johānes de fi. instru. z in. l. p hāc. C. de tēp. ap. z forte bz ad longinq̃s ptes ꝓficisci p munimētis cause dux est dicere appellatū posse cū ꝓpellere q̄ncunq; ad ꝓsecutionē appellationis. Nā vt dī ħ in glo. iste ānus principaliter dat' appellāti q: ipse agit z appellatus se defendit ergo ñ dz posse appellat⁹ iuris bn̄ficium decurtare. Prio ħ qđ sup̄ dixi lz em̄ appellās possit abbreuiare t̄minū iuris respectu ꝓsecutionis non tn̄ ħ pōt appellatus q: non tractat' de fauore suo z ħ est bona rō. Concludas ergo q̄ respectu ipetratōnis lr̄ar̄ sit arbitrariū q̄n dī appellatus nimiū p̄currere. Nā forte bz lr̄as portare ad longinq̃s ptes q̄nq; ad ꝓpinq̃s ido succedit boni iudicis arbitriū. z in ħ inhereo prime opinioni quā sequitur Jo. an. sed respectu ꝓsecutōis postmodū fiēt coz̄ iudicib⁹ non placet illa opinio vt sit arbitrariū sed expectabit vsq; ad vltimū mēsem q: ius arbitrat' quālibet cām appellationis q̃tūcunq; arduā posse decidi infra mēsem ex pte appellati cū ipse nō expectet aliud nisi confirmationē snie. vt in. d. auc̄. ei q̄. Vel dic z melius saluādo dictū Bar. q̄ appellatus nō pōt nimiū p̄ueniendo lr̄as impetrare q: vt dī in lr̄a vr̄ fecisse cā supplantandi aduersariū vt sic hēat iudicē sibi gratū qđ esse ñ debz cū iudex nō sit deputādus ad instātiā vnius ptis tm̄ sz vtriusq;. vt. l. obseruādū. ff. de iudi. z no. in. c. cum R. de offi. dele. Sz in ꝓsecutione appellatōis nulla est supplātatio cū si hēat ꝓbatōes in remotis ptib⁹ possit ad ħ petere dilatōes. z ꝓ ħ pōt adduci ħ lr̄ā ħ modo. Nā ħ dī q̄ ħ ipetrauit lr̄as nimiū p̄currendo ergo nō p̄currēdo pōt q̄ncunq; appellationē ꝓsequi ergo nō tenetur expectare ad vltimū mēsem. bene em̄ iste tex. sciuisset ħ dicere si ħ voluisset.

Sc̄do facit ħ lr̄a p locū a spāli si em̄ denegat' sola ipetratio iudicis nimiū p̄ueniendo secus vr̄ si vult ꝓsequi coz̄ iudice ad quē quē ipse appellās elegit.

Tercio facit lr̄a ibi marie si ex dilatione ꝛc. q̄ apte sentit q̄ non tenet' expectare vsq; ad vltimū mēsem āni.

Ultimo q̄rit' q̄ est rō diuersitatis int' t̄minū hois z t̄minū iuris vt termin⁹ hōis p̄ueniri non possit etiā p appellātē z termin⁹ iuris sic varie reddunt' rōnes. plus placet m̄ opinio Jo. an. dicētis q̄ termin⁹ hois datur ad ꝓsequendā appellationez. vt in. c. cū sit sup̄. eo. t̄minus iuris dat' ad ꝓsequendā z finiendā. vt in cle. sicut eo. ti. Nō g̃ dz differri isto casu ꝓsecutio vsq; ad finē termini iuris q: tūc non posset finis haberi infra t̄minū iuris sed q: ꝑmus termin⁹ dat' ad prosequendū tm̄ vtraq; ps dz expectare t̄minū al's videret' q̄dā supplātatio.

Quero q: lr̄a tm̄ exēplificat in cā electionis vt iudex ad quē possit t̄minū restringē q̄d in alijs causis. Go. dic q̄ ea q̄ dicunt' causa exēpli non

habent dispositionem restringere. Unde pondera q̄ hoc dictū est generale videlicz vbicūq; viderit ex dilatione piculum imminere. Et ideo dicit Jo.an.hūc tex. p̄cedere vbicūq; de republica litigatur vel de p̄uisione eccl̄iar̄ vel de salute anime.ar.supra de elec.cū nobis olim. Idem dicit Hof.si agitur de matrimonio carnali ⁊ in alijs causis que celeritatē desiderant.ff.de dā. infec.l.j.⁊. C.de fe.l.j.⁊ no.hoc vltimū quia satis mihi placz.ar.opti.in.c.licet de feri.⁊.c.fi.de iudi. ⁊ quod ibi no. Ni.ab.

PEr tuas. Altera p̄te cōtumaciter absente p̄ōt iudex appellatōis etiā p̄ncipale negociū diffinire si post litē p̄te. fuerit appellatū.diuisio cōis.sc̄da ibi nos igit̄. ¶ Nō p̄mo bonū ar.ex isto tex q̄ p sniam diffinitiuā nō tollitur effect⁹ lit̄ facte in p̄ma instātia añ li.cōte.⁊ p ß fac̄ tex.in.l.ita demū. C.de p̄cura.vbi tex.satis notabil̄ vī innuere q̄ in cā appellatōnis nō p̄ōt opponi exceptio dilatoria p̄ p̄sonā p̄curatoris erq̄ non fuit opposita in p̄ma instantia añ lit.p̄te. Ex quo etiā infert̄ qđ dixi q̄ snīa diffinitiua nō tollit effectū p̄ductū p cōtestatōnē litis.⁊ in ß tene mēti gnāliť istū tex.⁊ illum q: faciūt ad mīta. ¶ Scdo nō ibi coꝛā p̄mis iudicib⁹.nā ex hac rōne lr̄e ē inferēdū vt dispō hui⁹.c.vēdicet sibi locū q̄stū cūq; fuerit appellatū post p̄testationē lit̄is.tm̄ nō solū p cedit q̄n appellat̄ post depositōnes testiū publicatas ß etiā q̄ncūq; erq̄ lis erat p̄testata coꝛā p̄mis iudicib⁹.nā rō legis nō restringit̄ p exēplū positū i lege immo āpliat legē ad oīem casuz in q̄ hz locū rō legis.l.cuz pr̄.§. dulcissimis.ff.de le.ij.facit.c.j.infra ne cle. vel mo. ⁊ regula fi.de re.iu.li.vj. ¶ Tercio nō ibi se p p̄tumaciam absentātē.argumētū a p̄rio sensu q̄ si vtraq; p̄s ē p̄ns hz fieri lit.p̄te.i cā appellatōis. ℙro ß adduco tex.ap tū in.c. Rainald⁹.⁊.dilect⁹. vbi bona gl. infra ď testa. vbi fuit facta lit.p̄te.in appellatōe int̄posita a diffiniti ua.⁊ infra dicaz lati⁹. ¶ In gl.ibi si iudici nō liquet de cā ꝛc. Aduerte q: gl.obscure p̄cedit immiscēdo p̄cessum fiēdū tā sup appellatōe q̄s sup p̄ncipali appellatōe iustificata. Jō vt clarissime hēas mētem gl.⁊ mām distingue' q̄ aut fuit appellatū ab int̄locutoria aut a diffi nitiua p̄mo casu quo ad diffiniendū articulū appellatōis an iuste vl̄ iniuste fuerit appellatū nō est nc̄cia lit. p̄te.etiā si i p̄ria instātia nō fuerit lis p̄te.q: agit̄ ß casu de iniq̄tate iudicis.tex.ē in.c.int̄posita.§.sane.infra eo. Nec ē necesse q̄ liq̄at vl̄ nō liq̄at de meritis cāe p̄ncipal̄.nec dat̄ ß casu possessio p̄nti p̄ abnt̄ē cū ad hoc nō sit fundata iurisditio iudicis ad quē sup casu p̄ncipali. Absentia ğ vnius p̄tis nō impedit diffinitionē articuli appellatōnis ab interlocutoria sine fuerit lis p̄te. sine nō.sed iudex ad quē p̄nūciauerit appellationē esse legitimā tūc cū succedat loco iudicis a quo sup p̄ncipali diffiniēdo.vt in.c.seq̄uti in fi.p̄cedit p̄tra abnt̄es cōtumaciter sup p̄ncipali ꝑm q̄ distinguit̄ ß ī gl.in p̄n.⁊ in ß casu intellige p̄ncipiū hui⁹ gl.⁊ vide gl. plenioꝛē de mō p̄cedēdi p̄ abnt̄ē.in.c.put de do. ⁊ cōtu.⁊ in.l.cōsentaneū. C.quō ⁊ q̄n iudex. Si ꝓo fuit appellatū a diffinitiua ⁊ tūc dic̄ gl.ß simplr iudicē debere p̄cedere ad p̄firmādā vl̄ infirmandā snīam ß nō apit vtrū p̄testatio sit fiēda iō concludo q̄ aut vtraq; p̄s est p̄ns ⁊ hz fieri p̄testatio litis vt ß a p̄rio ⁊ ī.d.c. Rainaldus Si ꝓo altera p̄s ē abns p p̄tumaciā p̄ōt p̄cedi ad diffinitiuā sine lit.p̄te.ex quo p̄testatio fuit facta ī p̄ma instātia vt ß. Et idē volūt do.de rota decisi.viij.al's.x.et ibi plene p eos. Idē etiā sentit spe.in ti.de li.p̄te. §. nūc dicendū. vbi dicit q̄ cū appellat̄ ab interlocutoria nō est necesse p̄ducere libellū ⁊ sic p p̄ns litē p̄testari. Secus dicit cū appellat̄ a diffinitiua ⁊ ita dicit curiā p̄acticare. Sed Jo.an.in.d.c. Rainaldus.voluit totū oppositū vt in appellatōe ab int̄locutoria sit necesse vtraq; p̄te p̄nte libellū offerre ⁊ litē p̄testari sec⁹ dicit in appellatione a diffinitiua. Et sic sentit q̄ argumentū hie a cōtrario non p̄cedit. Reddit rōnem diuersitatis q: appellatio ab interlocutoria est nouus articulus sed appellatio a diffinitiua tm̄ replicat id quod gestū est. Dz certe ß dictū Jo.an.vī cōtra dictū.c.dilectus.vbi fuit facta contestatio in appellatōne a diffinitiua. Item ratio sua nō p̄cedit q: lz appellatio ab interlocutoria sit nouus articulus tm̄ censet̄ qđā incidens vel emergens.ß in exceptione nō fit cōtestatio litis.vt in.c.p̄udentiam.§.sexta.vbi no.de offi.dele.sed in appellatōne a diffinitiua nō pure replicatur qđ actū fuit quia ī p̄ima instātia petebat̄ res vel q̄ p̄sona condemnaret̄ sed in cā appellatōnis disputat̄ de validitate snīe. Item de his q̄ nouiter p̄nt̄ addi.vt in.c.cū Joannes de fi.instr. merito data p̄nt̄ia vtriusq; partis dz libellus offerri ⁊ lis cōtestari. ß vbi altera p̄s cōtumaciter ē abns p̄ōt p cedi sine lit.p̄te.vt ß.q: largo mō p̄testatio p̄ius facta p̄ōt referri ad articulū de quo nūc agit̄. Et p ß hēs nū qđ in appellatōe int̄posita ab int̄locutoria vl̄ diffinitiua sit necesse libellū offerre ⁊ litē cōtestari. Cui aūt incūbit onus p̄bādi in appellatōis cā: vide p Jo.an.i.c. in p̄nt̄ia de renū.clarius p bar.in.l.bi q̄ ad ciuilia. C.e. vbi distīguit q̄ aut alt̄a tm̄ p̄s p̄seq̄t̄ alia p̄te p̄tūace. Aut vtraq; p̄s ē p̄ns. p̄rio casu ille q̄ seq̄tur hz p̄bare iusticiā vel iniusticiā snīe.vt.l.ampliorem. C.eo.ti.⁊ in auē.de his q̄ ingre.ad app.§.illud quoq;. dicit tm̄ q̄ p bat actor reo absoluto aliq̄d fuisse p̄batū p̄pter qđ debuit iudex cōdēnare ⁊ nō absoluere. Re⁹ ꝓo p̄dēnat⁹ p̄bat iniusticiā snīe ex actis.vt in.c.cū ad sedē de resti. spo.no. Jo.an.in loco p̄al.poterit etiaz fieri p̄batio de nouo int̄ no.in.c.cū Joannes de fi.instru. Si ꝓo vtra q; p̄s ē p̄ns tūc q̄dā ē p̄batio q̄ fit p modum negatōnis vt q: dicit reus se nō fuisse citatū vel snīam fuisse lataz sine cāe cognitōne.vt q: nō fuit statutus terminus ad p̄bādū ⁊ tūc is qui appellat hz p̄bare ⁊ p̄bat̄ idirecte p inspectionez actor̄.iudex.n.inspiciet acta. vt in.l.is apud quē. C.de edē. Aut q̄rit̄ de p̄batōe q̄ fit directe p testes vel instra ⁊ tūc p̄babit ille q̄ hēbat p̄bare in p̄ma cā. Nā p appellationē oīa remanēt ī p̄rioꝛ statu.vt in.d.l.bi q̄ ad ciuilia. ⁊ sic limita dicta Jo. an.ī.d.c.in p̄nt̄ia ⁊ p̄bat̄ mō p̄dicto. Aut inducēdo p̄batōnes de nouo aut p̄ducēdo acta p̄rie cāe si putat p illā sufficiēter p̄batū. ¶ In eadem ibi illa regl'a locū hz cū ambo sunt p̄ntes ꝛc. Idē no.in.c.put de do.⁊ p̄tu.ī.c. de crimi⁹.iij.q.ix. Dic melius q̄ aut actor recipit oīes dilatōes ltimas ⁊ nihil p̄obauit tūc hz locum illa regula actoꝛe nō p̄obāte q: vī defeciſſe ī p̄batōib⁹. Aut nō hūit oīes dilatōes q: fecit se a p̄ncipio p̄tumacem ⁊ tūc nō hz locū illa regl'a q: nō dī defeciſſe ß p̄bare vo luisse.ita no.bar.in.l.p̄erandū.§.⁊ siquidē. C. de iudi. dico pleuius in.d.c.p̄out. ¶ In fi.gl.tene hāc vltimā opi.q̄ magis ē cōis. Nā erq̄ iudex p̄cedit p̄ abnt̄es supplet defectū illius iura inquirēdo.vt in.c.ij. de arbi. li.vj. Jdeo si reperit snīam iniustā debet eā infirmare. ⁊ vide tex.⁊ bar.in.l.ampliorē. C.eo.ti.⁊ in.l.p̄erandū §.finautem reus. C. de iudi.⁊ posuit bar.regulā in.d.l. ampliorē.q̄ nedū in cā appellatōnis sed vbicūq; iudex p̄cedit cōtra absentē supplet p̄rio illo ex officio. Jdez etiaz latius firmauit in.l.iij.§.ß aūt iudiciū ff.de dam. infec.sed tu vide id qđ dixi in.c.bone de postul.p̄la. ſ. respectu cōdēnationis expēsar̄.respectu abnt̄is dic vt plene no.in.c.calūniā.j. de penis.⁊ ideo ñ ē m̄ltū tutum appellato p̄seq̄ appellationē appellatore nō p̄seq̄nte ne retractet̄ snīa sua q̄ transisset in rem iudicatā p de fertionē appellatōis. ¶ Ultimo extra gl.q̄ro an in cā nullitatis snīe sit lis cōtestāda. Do.an.collect̄ nōtis p bar.in.l.cū q̄rebatur.ff.de re iudi.⁊ spe.in ti.de lit.cōte. §.q̄n aūt.⁊.q̄d de cā.p do.de ro.decisi.cccxxxiiij.concludit in effectu p tria membra. aut em̄ deducit nullitas p viā exceptōis ⁊ nō ē necessaria contestatio immo

sufficit q̄ summarie ꝓcedatur. facit l.iij. §.ibidē.ff. ad exhi. Ego allego qđ no.in.c.prudētiam.§.sexta.de of. dele. Aut deducitur in cā appellatōnis quod fieri pōt. vt.l.carmelia..ff.de iurepa.7.j.c.dilecto.7 distinguendus est ꝑ̄t ħ distinguitur in cā appellationis.aut deducitur principaliter p̄ viā actionis seu iudicis officiū implorando 7 tūc si nullitas ē notoria nō exigitur ꝓtestatio.ar.in.c.qm̄ de fi.ꝑby. Aut nō est notoria 7 tunc exigitur cōtestatio p̄ notata de offi.iudi.c.ij.et.c. suscitata de in inte.resti.7 p̄ Jo.an.in.c.fi.de appel.7 ꝓglo. in cle.cū a repulsione.e.ti.habet.n. illa contestatio litis vim diffinitiue. Sed ipse do.an.ħ limitat qñ petit ꝑ̄t ꝑ̄nte.abnte aūt ꝑ̄t dicit se credere cōtestationē nō exigi ex quo nihil petit a ꝑ̄t sed a iudice p.c.qm̄.§.sunt 7 alij.vt lit.nō ꝓte.7 auc.si oēs. C.si vt se ab here.absti. Sed ego sequor p̄mū dictū undistincte q: ex quo p̄ iudiciū ꝓcernit certā ꝑsonā ē fienda ꝓtestatio sicut obtuat in petitione restitutōis in integr̄ q̄ explicat ex iudicis officio.vt le.7 no.in.d.c.ij.de offi.iudi. secꝰ si officiū iudicis nō implorarēt ꝑ certā ꝑsonā quo casu ꝑcedit.d.auc.si oēs. Et facit qđ ipsemet do.an.nouit in.c. tue.vt lit.nō ꝓte.vbi vide. Et ex p̄dictis potes instrui an in hac cā nullitatis req̄ratur libellus. de quo vide p̄ spe.in ti.de libel.ꝓcep.§.nūc dicēdū in fi.ℵ.q̄d si snia. Et ꝓclude q̄ vbi nō ē necessaria lit.ꝓte. nō req̄rit libellus. dicit tn̄ do.an.ħ.q̄ vbi petit nullitas coram eodē iudice qui tulit snīam nō exigitur snīa nec litis cōtestatō lz agatur directe sup nullitate.7 dicit ħ tenē spec.in ti. de sen.ꝑbla.§.iurta.ℵ. q̄d ergo si appellās. Sz certe iudicio meo ħ nō dixit spe.ħ solū voluit q̄ si snia ē nulla p̄t ordinarius absq; alia ꝓtestatione 7 libello alia snīam ferre.7 ħ ideo q: vitiū nullitatis solū ꝓcernebat snīam.secus dic qñ principalit vult decernere sententiā nullā quia in ista cā nō precessit tela iudicij ideo ꝛc.

¶ Debitus. Nōbile 7 famosum.c. hns multa noua dicta utrūq; ius limitātia 7 hoc dicit in summa. Appellās añ snīam tenet exprimē cām rōnabilē coram ipo iudice a quo.nec admittit exceptio q̄ ꝑ̄us miserat nūciū ad sedē aplicā vl q̄ lras impetrauerat q̄ nōdū sunt iudici p̄ntate.h.d.simplr inherēdo ℵbis lre. Nā ħ ℵba vario mō intelligūt.vt infra dicet. Diuidit p̄ncipalit in tres ꝑtes.in p̄ma ponit duplex cōstitutōis cā. in scda ꝓstitutio ibi statuim9.in tercia q̄dam ꝓtestatio ibi saluis. Nō ex p̄ncipio q̄ bonor debit9 ē iudicib9 deferēd9. Ex q̄ infert q̄ iudicare ē bonor. Ad idez tex. nōbilis.in.l.cui mūer̄.ff.de mu.7 bo. vbi dr̄ q̄ si alicui ꝓcedit mūeris publici vacatio ñ vī ꝓcessuz ne fiat magistrat9 q: ꝑtinet potiꝰ ad honorē q̄ ad mūera publica. Alibi dr̄ q̄ ē onꝰ.vt in.c.pastoralis in p̄n.§. de offi. dele.ibi exoneret.ħ vide glo.in.c.si ꝛ vnū de of.dele.li. vj.q̄ dicit q̄ ē honor 7 onus.fac̄.l.muneris.§.indicandi.ff.de mu.7 bo.credo q̄ in q̄libet dignitate principaliter ℵsetur onus 7 ad explendū onus 7 munꝰ publicū defert dignitas.vt i.d.§.iudicādi.7 i.c.q̄ epatū.vij.q. j.ħ rōe cor q̄ ministrat debet sibi honor. Et ita intelligo istū tex.7 alia iura q̄ vident innuere honorē ee hre platuram vel officiū iudicandi.vide archi. q̄ hoc sentit in d.c.q̄ epatū. Nō sed9 superiorē debere ꝙsulē ptib9 in officio sup laboribꝫ 7 expēsis vitādis. Tercio nota vnā regl'am nōbilē 7 nouā i mā appellatōis vt ñ valeat appellatio intꝑposita añ snīam nisi exꝑssa cā rōnabili q̄ si esset ꝑbata deberet legitima reputari. ħ ꝓcedit etiā si cā esset notoria q: lz notorietas excuset seu releuet ab onere ꝓbādi nō tn̄ releuat ab onere ꝓponēdi. vt ē hodie pulcher tex.in cle. appellāti iūcta gl.infra eo. Ex ħ collige vnā diuersitatē in appellatione interponenda ab interlocutoria 7 a diffinitiua.nā in appellatōe interponēda a diffinitiua nō ē necesse exꝑmē cām rōnabilē. vt i.l.scio.ff.e.ti.7 si exꝑmit vnā cām p̄t ꝓseq̄ aliā. vt ubi ꝓbat secus in appellatione interponēda añ snīam. Nam necesse est exꝑmere cām nec potest postea ꝓseq̄ aliam tūc nō expressam.vt in.d.cle.appellāti. Quarto nota vnā aliam regulā de iure canonico q̄ ante sententiā semꝑ potest appellari causa rōnabili exposcēte. secus de iure ciuili.vt in.c.sup eo.ē.e.7 ibi dixi. Nota vlterius ꝑm cōem intellectum q̄ iurisditio delegata potest ꝑueniri p̄ ordinariam dūmodo lre delegatorie nondū sint p̄ntate. Ex quo habes q̄ citatus coram ordinario nō potest dicere q̄ papa cōmisit illā cām alteri. Imputetur em̄ sibi si prius lras nō p̄ntauit.7 ħ ꝓcedit ꝑm doc. etiā si fuerit impeditus in p̄ntando. q: lra ista loq̄t indistincte 7 potuit emanare i fauorē ordinarie iurisditionis nisi fuerit impedit9 p̄ aduersariū q̄ postmodo dū ipm̄ ꝑuenit coram ordinario.ꝑm Vin.quē sequūtur cōiter doc. Alteri9 nō q̄ cā appellatōis dz exprimi coram iudice a quo 7 sic appellatio ē interponēda coram ipo iudice. Quid aūt si non pōt ipsius p̄ntia brī? doct. dicūt appellandū coram idoneis ꝑsonis.ar.c.fi.j.e. Sed tu dic melius 7 plenius vt dixi in.c.suggestū.supra eo. Item nota q̄ iudex ad quē hz ptātē cōdēnandi appellātē irrōnabilit in expensis.lz ꝑ appellatio min9 legitima nō deferat iudici iurisditiōnē super principali deferr tn̄ sup ipo incidenti vt p̄nūciet sup articulo appellatōnis 7 ꝓdēnet in expēsis sicut i sili iudex impetratus p̄ surreptionē p̄nūciet sup validitate rescripti 7 ꝓdēnat impetrantē in expēsis.vt ē bonus tex.in cle.j.de rescrip. Quis aūt bēbit ereq̄ istam snīam ꝓdemnationis expēsar̄? dicit spe. q̄ iudex a quo cum ad cū fiat remissio.vt no.in ti.de sen.ex.§.q̄.ℵ.q̄d ergo. Et si iudex appellatōnis omisit hāc cōdemnationē expensar̄ iudex a quo reseruabit eā in fine litis 7 istū succubentē cōdēnabit in oīb9 expensis.vt no. Spec.in ti.de expen.§. nūc videndū.ℵ.sed q̄d si iudex. Nota q̄ iustificata appellatione ab interlocutoria iudex ad quez succedit loco iudicis a quo 7 ꝓcedit in cā p̄ncipali sicut fuisset ꝓcessurus iudex a quo. 7 iustificat appellatio si ꝓbat veritas exceptionis ꝓbabilis coram iudice a quo ꝓposite.vt in.c.inꝑposita infra eo. vbi plene dicet de hoc. Ultimo no.in.ℵ.saluis.q̄ in maioribꝫ causis nō cōpellit q̄s litigare coram iudice inferiori q: ille ex nā ipar̄ sunt deferendē ad sedē apostolicā. Et q̄ dicātur maiores cāe vide qđ le.7 no.in.c.maiores infra de baptismo Et ħ notabile colligit ꝑm vnū intellectū referendo.ℵ. saluis.ad id qđ fuerat dcm̄ in p̄n.vt coram iudice inferiori ꝓseqūtur q̄s cām vsq; ad finē. Sz ꝑm aliū intellectū ꝑm quē ille.ℵ.saluis.refert ad id quod.§. fuit dcm̄ vt absq; cā rōnabili exꝑssa ñ ꝓpellat ꝛc. Nota q̄ i causis maioribꝫ valet appellatio ad papā lz non exprimat cā.nam ipa maioritas cāe est cā sufficiēs ad ipam deferendā ad superiorē. Et vterq; intellectus ē bonus in se ħ primus melior. In gl.ij.in fi.idē no.gl.in.d.l.si pr̄ 7 in.c.ex tuar̄ de pur.ca.7 in.c.illud de ꝑscrip.vt.s.interruptio ꝑscriptōis nō inducat ꝑ contestationē litis coram nō suo iudice habitā. Et cū hac opi.trāsit Jo.an. Sed Do.an.distinguit q̄ aut est talis ꝑscriptio q̄ solum interrūpit ꝑ lit.ꝓte.7 nō p̄ actū citeriorē tunc ꝓcedit cōclusio glo. Aut ē talis ꝑscriptio q̄ interrūpit per aduētū male fidei 7 tūc aut ex tali actu cōstituit i mala fide 7 interrūpit ꝑscriptio alꝫ secus q: ħ consideratur potius factuz q̄z iuris effectus. Aduerte ħ opi. Do. an.posset procedere vbi vere sup̄uenisset mala fides.ħ p̄ actū cōtestantis p̄sumitur mala fides q̄ q̄dem p̄sumptio surgit ex actu iudiciali sed cū ħ non tenuerit buiꝰ actus cessat iuris p̄sumptio quia cessante causa cessat effectꝰ.vt in.c.pr.non em̄ dz plus opari actus gestus coram iudice nō suo cuius iurisditio ꝓrogari nō pōt q̄z actus extudicialis iuꝝ plene no.in.c.at si clerici de iudi. Sz denūciatio extudicialis nō cōstituit quē in mala fide vt in.l.si fūdū.C.de rei vē.7 p̄ archi.xvj.q.iij.pōt.et

no.in.c.si diligenti de ꝓscrip.ergo nec ꝑ istū actū in iudicio nullo gestū.7 ad materiā ꝓscrip. irrūpendo ꝑ cōtestationē vel citationē dic vt plene no.in.c.illud de ꝓscrip.7 ꝑ bar.in.l.celsus.ff.de vsuca. Vel dic saluando opi.do.an. ꝙ auttale q̄d expressit coram iudice incōpetēti quod informare debuit conscīam aduersarij 7 tūc inducitur interruptio nō artificio iuris vel ☧tute contestationis cū sit nulla.sed per supuenientiam male fidei q̄ cōsistit in facto.ar.l.quod te in fi.ff.si cer.pe.7 in.c.inquisitōni de sen.ex. Nā 7 informatio extudicialis sufficit ad malā fidē imprimendam.ad ℔ quod no.bart.in extraugan.ad reprimenda.in.☧. denūciationē in fi.et in l.accusaturus.ff.de adul.7 per dicta sua ibi limita.glo. istam in alijs. secus aūt si tm̄ fieret petitio extudicialit vel coram iudice ita 7 talit ꝙ ☧visiliter nō būisset cāre mala fidez quo casu ꝓcedit illa opi.7 ℔ credo voluisse do. an.in eo ꝙ dixit interrūpi ꝓscriptōnē si ex illo actu cōstitueret in mala fide als sec⁹.dz.n.distinguivt ꝑdixi. 7 vide ad mām qd̄ dixi ī.c.illud de ꝓscrip. Et intelligo q̄n̄ litis ꝓtestatio fuit facta coram iudice n̄ suo ig̃rāter vl q̄n̄ erat talis iudex cuius iurisditio nō poterat ꝓrogari ꝑ ꝓsensuz ptiū als ꝓtestando litē videt ptes ꝓrogare iurisditionē 7 valet ꝓtestatio q: ꝑm verā opi.ad ꝓrogādā iurisditionē n̄ req̄rit expssus ꝓsensus ptiū sed sufficit tacit⁹.vt no.ꝑ Inn.in.c. ad petitionez infra de accu.7 ꝑ bar.ī.l.j.7.ij.ff.de iudi.dixi plene ī.c.significasti.s.de fo.ꝓpe.vbi vide. In gl.in ☧bo añ sniam ibi de appel.post sniam nihil statuit ꝛc. pōdera ℔ dcm̄ gl. ꝓcludit.n.hāc ꝓstitutionē nihil de nouo inducē respectu appellatōis int̄ponē de a diffinitiua 7 ℔ facit ꝯ opi. suā in vltia.q.hui⁹ glo.in q̄ tractat vtz hodie remotio appellatōnis in iure vl̄ in rescripto posita aliq̄d operet: Glo.reprobādo opi. Jo.ꝓcludit ꝙ nō q: ꝑ istā cōstitutionē semp pōt appellari vbi q̄s grauat ℔ si nō grauat nō pōt appellari. Hanc opi. glo.tenuerūt antiq̄ adeo vt curia vt audio sequat hāc opi.glo.vt no. hostiē.in summa.e.§.quid sit eius officiū. Dz ipe hosti. Jo.an. 7 cōiter oēs moderniores seq̄ntes tenēt ꝓuā sniam q̄ ꝑ fecto vī mihi ☧rissima vt ꝑ istā ꝓstitutionē nihil innouetur ☧tute illius clausule appellatione remota. Primo ꝑ rōez hui⁹ gl.dū dicit ꝙ nihil disposuit ℔ ꝓstitutio de appellatōe interponēda a diffinitiua 7 tūc clarissimuz ē ꝙ ꝑm iura antiq̄ ℔ clausula appellatōne remota opabat aliq̄d respectu appellatōnis a diffinitiua.vt ꝓbat ī.c.pastoral.§.p̄terea.de of.dele. Itē scdo ꝓfūdit opi. gl.ꝑ aliā rōez quā ipsamet allegat ī medio sui dū dicit ꝙ lex noua nō ē referenda ad eas spēs ī q̄bz spāliť ꝓuisum ē ꝙ iura ātiqua.vt i.l.sanctio legū.ff.de pe. Sed in casu.c.pastoral.s.c.puisuz ē spāliť circa ☧tutē illi⁹ cle.g̃ ℔ cōstitutio noua loq̄ns generaliť nō faciēs mētionē de illa cla nō debz referri ad eas cās in q̄bz specifice remota est appellatio ꝑsertim vt euitet iurīū correctio ob quā cām iura relaxāda nō sunt immo restrigēda neq; debēt ☧ba iuris capere illū largū intellectum quē als posset hīe si induceret iurīū correctio. Pro ℔ bo.tex.in.c.cū dilect⁹ de ꝓsue.7 ī.c.j.7.ij.ō fi.pl̄b.li.vj. 7 qd̄ no.in.l.nō ē nouū.7 in.l.naz 7 posteriores.ff.de le. Nā ꝓmptū ē iura iuribz ꝓcordare.vt in.c.cū expediat de elec.li.vj. Itē 7 tercō vbi vna ꝓstitutio loq̄t ī specie alia in genere spēi ꝙ gen⁹ nō derogat ℔ ponus eꝯ sive spēs seq̄tur sive p̄cedat.vt le.7 no. in regula generi de re.iu.in.vj. Dz ista ꝓstitutio loq̄t in genē nō faciēdo mētione q̄n̄ specifice ē remota appellatio.7.c.pastoral loq̄t solū in ea spē q̄n̄ ē remota appellatō.g̃ ℔.c. nō dz derogare illi ℔ pot⁹ eꝯ marie q: absq; derogatōne iurīū ātiquoz ℔.c.opat maximū effectū quo ad vtrūq; ius vt nunq; admittat appellatio añ sniam nisi exꝑssa causa ratōnabili vbi als poterat appellare absq; exꝑssione cause iurta no.ī.c.pastoralis pal.7.ij.q.vj.ad romanā. Item tenendo opi.glo.multa iura de appellatio nis remotione loquentia corrigerentur.vt in.c.scdo de q̄ris.supra.e.7.c.j.supra de rescrip.7.d.§. p̄terea.et.c. inquisitioni.j.e.cū multis similiby. Et multuz viget ꝙ ista pte illud.c.inquisitioni.cuz emanauerit post hanc cōstitutionē.vñ frustra emanasset si ☧tus hui⁹ clausule prorsus fuisset sublata ꝙ istud.c. Item nō fuisset positū illud.c.in hac cōpilatione quia resecatis superfluis ꝛc.vt dī in prohemio. Cōclude ergo ꝙ sicut olim illa clausula opabat ita 7 hodie nō obstāte in aliq̄ ista constitutōe multū facit ꝙ hac pte theorica bart.in extraug. ad reprimenda circa cōcordantiā iuris spālis cū generali cū sp vnū ius suppleat ꝙ aliud.ar.eoz q̄ notant in auc̄.offerat.C.de lit.ꝓtest.7 in.l.sciendū.ff.qui satisda. co. Cōcludit em̄ ꝙ auc̄.offerat generaliť loq̄ns sup satisdatōe p̄stāda limitat ꝑ.d.l.sciendū.lz.gl.ibi dubitet Quos aūt effect⁹ opet ista remotio appellatōis aliq̄d tetigi in.c.pastoralis pal.vbi remisi ad plenius notāda ℔ vbi doc.m̄tos effect⁹ enūerāt. Et q: materia ē q̄tidiana ꝓseq̄r omes effectus. Primus ē vt nō admittat appellatō nisi in casibz a iure approbatis.quod declara vt dixi in.c.pastoralis. Secus effectus colligit ex.c.sup q̄nū.§.si ☧o.de of.dele. Tercius effectus ē vt scde lre n̄ revocēt ꝓtes etiā faciētes mētionē de illis nisi faciāt mentionē de clausula appellatōne remota in ꝓuby posita. Ad ℔ qd̄ le.7 no.in.c.ex cōquestione.s.de resti.spo. Nō bn̄ būc effectū. nā ex hoc possum⁹ arguere generaliť ꝙ nūq̄ scde lre revocāt ꝓtes nisi faciāt specificā mētionē nō solū de lr̄is ꝓuibus sed de q̄libet notabili clausula apposita in prioruby.ar. in.c.ij.de do.7 cōtu.7 in.c.postulasti de rescrip.in.d.c. ex q̄stōe. Quart⁹ effectus 7 nōbilis vt iudex a quo nō obstāte appellatōe possit suā sniam mādare executioni nisi ꝑ⁹ appellatio ex certa scīa recipiat a principe.vt in.d.§.p̄terea.als ☧o cessante clausula n̄ pōt iudex suā sniam diffinitiuā executōi mādare post appellationē.vt in.d.c.nō solū.e.ti.li.vj. Quintus effectus ꝙ vbi iudex nō deferēs appellatōni ꝓbabili venit puniēdus.ij.q.vj. decreto.dixi plene in.c. de ꝓte sup eo.☧tute hui⁹ clausule iudex non deferens minime punietur q: nō peccat q̄ auc̄te legis seu p̄ncipis peccat.l. gracchus.C.de adul.7.xxiij.q.iij.q̄ peccat. Sext⁹ effect⁹ colligit ex.c.j.de rescrip. Septim⁹ hī in.c.ij. de mu.pe. Octauus colligit ex.c.sup q̄nū.§.porro de offi.dele. Illū tn̄ effectū nō opat ꝓpter clausula appellatione remota.7 dic plene vt ibi no. Non⁹ effectus ꝙ vbi als appellatio opat suspēsionē iurisditōis iudicis a quo ☧tute huius clausule perdit appellatio istū effectum.vt in.d.§.p̄terea.dicit tn̄ ℔ Jo.an. ꝙ si appellās a diffinitiua dicit se appellare q: vult ꝓbare nō ꝓbatū ꝙ admittet ista appellatio clausula non obstāte q: iste casus ē a iure approbatus.vt ī.c. cū Joannes de fi.instru. C.de tēp.app.l.ꝑ hāc. 7 sic pōt reduci ad terminos.c.pastoralis.s.eo. Dubito an hoc dictū sit ver. Nā ꝑm ℔ posset inferri ꝙ ex q̄libet ꝓbabili cā posset appellari an sniam q: istud.c.admittit quālibet appellationē ex ꝓbabili cā añ sniam qd̄ tn̄ nō est vrū vt ꝑdixi q: loq̄t q̄n̄ in cā nō ē remota appellatio. Idez dicerē.ad.l.ꝑ hāc.7 ad.c.cū Joannes. Nā parum operaret ℔ clausula respectu diffinitiue q: quisq; appellās diceret se velle ꝓbare nō ꝓbatuz.qd̄ vī esse ꝯ mētē dicti §.p̄terea.q̄ loq̄t in distincte. Decim⁹ effectus nōbil ꝑt colligi ex bis q̄ dixi post hosti.ī.d.c.pastoral. ꝙ vbi als attētata post appellatōnē a diffinitiua revocantur añ oia ꝑ viā attētati.i.nullitatis ea q̄ attētabūtur pendēte ista clausula nō revocabūtur ꝑ viā attētati q: tenuerunt mero iure exquo iurisditio non erat suspensa ꝑ appellationē ℔ revocabūtur ꝑ viā querele ex officio iudicis.d quo plenius dixi ī.d.c.pastoralis. Et ex bis bēs plene materiaz hui⁹ dcle. In.glo.in verbo si dicat ibi 7 sic correcta sunt illa iura.vult ergo glo.ꝙ

iura loquentia de missione nuncij sint hodie correcta. ⁊ in hoc multū instant doc. maxime Inno. Cōclude q olim missio nūcij poterat hīe tres effectus. Primus in suspēdendo iurisditionē iudicis vt nō inchoaret processus cōtra eū q̄ nūciū misit ad principē donec rediret nūcius informaturus iudicē de volūtate pncipis ⁊ in hꝫ ista iura antiqua sunt correcta p istū tex. ⁊ in hꝫ casu p̄cedit opi. glo. Secūdus effectus quia missio nuncij opabatur qñq̄ appellationē. vt in. c. dilecti. s. e. ti. ⁊ hodie ille effectus nō est correctus. nō. n. intendit hꝫ. c. tollere appellationē legitimā. Qñ aūt missio nūcij habet vim appellatōnis instat hꝫ Inno. clare tetigi in. d. c. dilecti. ⁊ dic vt ibi. Tercius effectus colligit ex. c. vnico. ī. de p̄egri. nam accedens ad papā ex p̄babili causa est sub eius protectione vt interim cā nō moueat in ptibꝫ cōtra eū. ⁊ hꝫ p̄cedit ſm Inno. c. hꝫ ⁊ bene qñ q̄s arripit iter in p̄p̄ia p̄sona. secus aūt si mittit nūciuꝫ tūc. n. licet nuncius sit sub p̄tectione apostolica nō tn eū trāsmittens. Sed multū dubito de hꝫ generali dicto Inn. vtr accedēs ad papā sit interim sub p̄tectione suavt silere debeat oīs p̄cessus inchoādus p̄ eū in ptibꝫ. rōnem dubitādi mihi p̄stat tex. nō bilis in. l. ignorare. C. de resti. mi. vbi pz q̄ etiā p̄ abnte cā reipublice p̄cedit saltē ad missionē in possessionē si nō ē q̄ defendat eundem ergo fortius pōt p̄cedi p̄tra istū q̄ ex priuata cā iuit ad p̄ncipē nō dimittendo p̄curatorē in ptibꝫ. vñ satis credere q̄ iste p̄cessus paz p̄iudicaturus nō debebat silere rōe bui⁹ arreptōis itineris ad p̄ncipē. ß ali⁹ p̄cessus p̄iudicialis dz silere ⁊ forti⁹ si de facto spoliaret vt obtineat restitutionē cōditōe illius. c. vnici. ⁊ poterit eē maxima dīa vtr intētet p̄ditōez illi⁹. c. an int dictū vñ vi sicut in silī diri in. c. bone. s. e. Et iste terci⁹ effect⁹ hodie ñ ē p̄sus sublat⁹ ß distinguendū ē vt. s. In eadē gl. ibi sed iurisditio ordinaria iā cepta ⁊c. No. bñ istaz gl. q̄z ē valde notabil. ex qua habes q̄ rescriptū delegato rūm nō faciēs mentionē de cā pri⁹ cepta cor̄ ordinario etiā p̄ solā citationē ē surrepticiū. ⁊ p̄ro hoc adduco bonū tex. ī silī in. c. int mōsterū. s. ti. pr. vbi pz q̄ scde līe ñ solū debēt facē mētionē de p̄rioribꝫ ß etiā de p̄cessu gesto cor̄ p̄rioribꝫ iudicibꝫ. Idē ⁊ fortius dicendū est q̄ facere debeāt mentionez de p̄cessu inchoato cor̄ ordinario. ar. in. l. vbi ceptū. ff. de iudi. nō em̄ ē vīsile q̄ p̄nceps velit in dubio illi legi p̄iudicare. Et in fi. glo. hꝫ gl. ꝓcludit ī effectu. hꝫ. c. hīe locū tā in ordiario q̄z ī delegato vt delegata iurisditio possit p̄ueniri p ordinariū aī p̄tationē līaz. Itē p aliud rescriptū delegato⁊ scdo loco impetratū. Qñ ꝓcludit gl. q̄ iura antiq̄ disponētia vt in rescript. ad lites stet date sint hodie correcta p istū tex. ⁊ q̄ līe p̄rio p̄tate p̄ualē debent ß glo. infra ī ꝟbo assignate hꝫ magis restringit vt nō sufficiat primo p̄tare sz ille p̄ualebūt si sint prime vl scde p q̄s primo deuētū ē ad citationē ⁊ ad tex. q̄ fundat se super assignatōe gl. supplet marie. ⁊ mouet ad hꝫ dicēdū p id q̄ iura disponūt in plib⁹ ordinarijs ita q̄ int eos sit locus p̄uentōi p citatōnē dūtaxat. s. de fo. ꝓpe. c. pe. ⁊ q̄z nis opi. gl. fuerit cōis tpe suo et mlt̄ū inualuerit vt audio in rōna curia tn inspecta ꝟitate hꝫ opi. ē euidenter falsa. nā p suppletionē nō debem⁹ inducere iurū correctionē ß pot⁹ euitare. vt in gl. c. cupiētes. §. q̄ si p vigi ti de elec. li. vj. nec etiā p silitudinem rōis. vt no. bar. in auc. q̄s actōes. C. de sac. sanc. ec. cū g̃ iura specifice disponāt in iudicibꝫ delegatis vt stemus date līaz nō debemus p idētitatem rōis seu p similitudinē ordinario rū illa iura corrigere. Itē vide rōem aptissimā in oppositū. nā in ordinarijs iō expectat p̄uentio p citatōnē q̄z sunt pares ī iurisditōe merito loc⁹ eē dz p̄uentōi. vt in c. pe. de rescrip. li. vj. ß in plib⁹ delegatis diūso tpe impetratis nō ē eadē rō qm̄ scde līe sunt surrepticie q̄z si papa sciuisz de p̄ribꝫ ñ ꝓcessisz scdas. vt ī. c. cetez de rescrip. iō cū iura vtriusq̄ ptz nō sint paria nō dz esse locus p̄uentioni. vide simile in rescrip. impetratis ad beneficia. vt in. c. tibi qui de rescript. li. vj. ⁊ faciūt alie rōnes quas. ī. allegabo. Extra gl. reputūtur tres opinā Hostie. ⁊ Vin. intellexerūt hūc tex. in ordinario ⁊ nō in delegato vt cōuentus coram ordinario nō possit excipe de līis p̄ius impetratis. secus aūt in p̄uento coram scdo delegato p iura antiqua als si dicerem⁹ oppositum seq̄retur absurdū q̄ primus impetrās q̄ forte in nulla culpa deprehenditur p̄inaretur iure suo ⁊ frustraretur laboribꝫ in expensis sine cā p̄tra. c. satis puersum lvj. di. ⁊ regulā sine culpa de re. iur. li. vj. lz aliud dicat in ordinario fauore ordinarie iurisditionis. Pro hoc adducūt finem līe. in. ꝟ. saluis. nā nulla causa ē ita grauis q̄ nō posset tractari cor̄ delegato pape. g̃ ille. ꝟ. nō p̄cedit nisi in ordinarijs. Secūda opi. eoz est vt intelligat līa etiā in delegato sz debet reduci ad termios iuris antiq̄. s. qñ p̄mus impetrās dolo vl negligētia vti postposuit līis suis ifra ānū. tūc. n. ñ p̄t excipe. ꝑ scdm impetrātē. vt ī. c. plerūq̄. ⁊ in. c. si aūt de rescrip. ß certe hꝫ casu quo ad hꝫ nihil noui īducit iste tex. Terciū intellectū posuit Bof. mlt̄ū pōderādo ꝟba līe. dicit. n. hāc līam p̄cedere qñ bñs p̄riores līas excipit cor̄ delegato vl ordiario de scdis līis q̄s tn adhuc ñ p̄tauit iudici delegato secus aūt si pri⁹ p̄taret ⁊ postmodum iret ad excipiendū tūc. n. audiret sua exceptio. ⁊ p hꝫ intellectu bñ facit iste tex. ī ꝟbo ibi p̄riusq̄z fuerit delegato assignate. dicit tn se eē solū in hac opi. So. Do. an. hāc opi. mlt̄z amplectit lz nihil inducat de nouo. Jo. an. simplr recitat. Hz rndēdo ad opi. hosti. inq̄tū inducebat. ꝟ. saluis. vī impugnare opi. hosti. dicit. n. q̄ pōderatio sua p̄cederet si diceret hꝫ. c. loq̄t tm̄ ī delegato q̄si velit dicere q̄ cū loq̄t in ordinario ⁊ in delegato p̄t p̄cedere illa p̄testatio ī. ꝟ. saluis. respectu ordinarij ⁊ in ītādo opi. Bof. vltimo loco vī trāsire cū opi. sua ⁊ ſm hūc intellectū Bof. posz p̄cedere. c. ad petitionē de accu. q̄ līe fuerant ibi p̄ius p̄tate q̄z ordinari⁹ inchoasz p̄cessuꝫ ꝑ impetrātē. vl dic q̄ loq̄t ī cā crimia li q̄ p̄ncipal ꝓmittit ī fauorē publicū. vñ taciturnitas ptis ñ p̄t p̄iudicare ꝓmissioni p̄us facte p p̄ncipē in fauorē publicū. ar. ī. c. studuisti. sup̄ de of. le. Itē eoipo q̄ p̄nceps ex certa scīa ꝓmittit cām certis iudicibꝫ vī eaz eripe a maīb⁹ ordinarij. ar. c. vt nīm. sup̄ e. ⁊ eoz q̄ no. Inno. in. c. cū. V. de cōsti. hꝫ opi. Bof. mlt̄ū placz mihi in ordinario vt etiā p ordinariū nō possit p̄ueniri impetrās si aī exceptionē suas līas p̄tat iudici delegato ⁊ reddit se patū respōdere cor̄ eo. moueor q̄ rescripta p̄ncipis. sunt ꝓpetua ⁊ nūq̄z tollūtur durante actione nisi p aliud rescriptū. vt ē tex. ī. l. falso. C. de ꝺiuersis rescript. g̃ istud. c. inq̄tū tollit rescriptū impetratū sine scdo dz intelligi stricte videlz qñ nō vult rndere cor̄ ordinario nec suas līas p̄tare. ⁊ p istū tex. limita illā. l. falso. sz respectu iudicis delegati credere q̄ iura antiq̄ nō sunt immutata. Moneor mlt̄is rōnibꝫ. primo quia tex. in p̄ncipio loq̄t de p̄uēto cor̄ iudice idoneo sz inder impetrat⁹ p scdas līas surrepticias ñ pōt dici idone⁹. nā ille ē idone⁹ q̄ nulla exceptōe repelli p̄t vt ē tex. iūcta glo. in. c. j. de test. facit qđ no. c. j. de cōsang. ⁊ affi. Adduco tex. no. in silī in. l. si dari stipulor. ff. de verbo. ob. vbi dr q̄ id qđ exceptōe repelli p̄t hr̄ q̄si p nullo. Scdo moneor q̄ ꝓstitutō gnālis ñ dz īferri ad illa negocia q̄bꝫ spālit p alias leges p̄uisum ē. vt in. l. sanctio legū. ff. de pe. sz mlta iura specifice p̄uidēt sup̄ validitate p̄mi rescripti ꝑ scdm. vt ī. d. c. cetez cū mltis si. g̃ hꝫ ꝓstitutio gnāliter loq̄ns ñ dz extēdi ad scdm delegatū impetratū p surreptionē marie cū correctōe tātoz iuriū p hꝫ facit optimū dictū bar. s. in extrauagā. ad reprimēda in. ꝟ. legibꝫ. vbi pl⁹ dicit q̄ si ī scda lege generaliter apponit cla nō obstāte q̄cūq̄z lege nihilomin⁹ nō corrigit legem spālem sz dz limitari p̄m illā ⁊ p̄uidebit lex noua in spēbꝫ nō p̄uisis nisi diceret in lege generali non ob-

stante quacūq; lege q̄ in totū vel in ptem huic legi possit esse contraria quod singulariter notabis ꝓpter statuta 7 ꝓprie in statuto loquitur ibi bar. 7 adducit. d. l. sciendū. cū auc̄. offeratur cū ergo istud. c. nō faciat specifice mentionē de delegato impetrato p lr̄as surrepticias ß loquatur generalit intelligat de oī iudice tam ordinario q̄ delegato ita tñ ꝙ nō tollant iura specifice dispōētia de scdo delegato obtēto p surreptionez. tercio facit id quod dixi in p̄cedēti articulo vt iura restrigant ne inducat iurisdictionis correctio ltīma cā restrigēdi legē 7 statuta ē qñ qs puniret seu ꝓuaret iure suo sine ltīma cā 7 alī capet lucr̄ sine cā iusta. vt ꝓbat in. l. vt gēdatim. ff. de mu. 7 bon. 7 in. l. ij. C. de nova. 7 ē theorica bart. in. l. oēs ppli. ff. de iusti. 7 iure. sz in casu nr̄o si lr̄a intelligeret de scdo delegato ipetrato p lr̄as surrepticias ꝓuaret ꝑm⁹ impetrās sine cā ltīma 7 scds impetrās ex improbitate sua 7 p surreptionez ꝓseqūret cōmodū qđ nō ē dicēdū. Ultimo adduco istū. xx. saluis. ꝑm ꝙ adduxit hosti. nec obstat rñsio Jo. an. qr ꝑm illā ista exceptio posita in. xx. saluis. ñ ꝓprie fieret a p̄cedētib⁹ q̄ p impropetratē nō debem⁹ inducere correctionē iurisz vt supra dixi. Cōclu de q̄ tex. ꝓcedere in oī iudice ordinario 7 delegato dūmō sit alīs idone⁹ 7 nō corrigāt iura antiq̄ inquntū fieri p̄t. ¶ In glo. in xx bo ex rōnabili cā ibi sniabit iudex ꝑm ꝙ sibi vr̄ ꝛc. Glo. nō declarat in quo iudice ß ꝓcedat. ¶ Adūte lati⁹ ꝙ in cā appellatōnis ꝓcurrūt q̄tuor psone. s. appellās appellat⁹ index a q̄ 7 iudex ad quē 7 q̄s q̄q; istor̄ ꝑm ꝙ tāgit eū hz indicare 7 discernere an cā appellationis sit ꝓbabilis. Appellās cm̄ habet ß infra se discutere ne temere appellet. appellatus discutiet an appellationē debeat recipe. vt i. c. interposita. j. e. 7. c. sepe. s. eo. Judex a q̄ q̄ ad effectū deferendi. nā si nō defert ltīme appellationi venit puniēdus. vt in. c. de priore. supra. e. 7 in. l. qm̄ iudices. C. e. si defert appellatōi frīuole etiā puniri dz. ij. q. vj. q̄r. xx. sz siqs. vide gl. in. c. cū appellatōib⁹ eo. ti. li. vj. q̄ dicit talē iudicē ꝓmittere ratū. 7 ß tene q̄cq̄d senserit do. an. Judex ad quē hz finalr iudicialr discernē 7 sniare an appellatō sit ltīma 7 si minus bñ ꝓnūciauit poterit ab eo scdo appellari. vt i. c. sniā. j. e. 7 de ß vide in spe. e. ti. §. nūc dicam⁹. xx. j. ¶ In cadē gl. ibi hīta tñ collatōne sapientū. Nō gl. ꝙ iudex i dubio dz ꝓferre cū pitis iur̄. Sz nūq̄d teneat⁹: vid sp. i locis p̄al. q̄ dic ꝙ si iudex nō vult deferre appellatōi p̄t appellās sibi supplicare vt habeat ꝓsiliū cū pitis. 7 si denegauerit p̄t lagitime appellare. qr vr̄ cū in ß gūare. 7 hāc opi. seq̄t⁹ do. an. ß. sz aduerte qr spe. ibi refert opi. Unde. q̄ vt iudex possit se qui simplr iudiciū suū. 7 illa opīo pl⁹ mihi placet quia nō repio iure cautū vt iudex ad ß astringat immo potius iura innuūt ꝓtrariū. vt in. l. q̄lem. ff. de arbi. 7 in. c. ad nr̄am. de cōsuetudine. facit qđ no. Jnn. in. c. cū speciali. j. e. vbi nōnt dicit quēlibz iudicē posse leges interp̄tari q̄ ad cām p eū decidēdā. Ad idē. l. vnica. C. de p fes. q̄ i vrbe ꝓstā. li. xij. Et adde singulare dcm̄ Jo. an. sp̄ menti tenendū in. c. j. de ꝓsti. s. in fi. vbi dicit iudicē posse iudicare p̄ opi. cōem doc. dummō illa cōis opi. sit notorie falsa vl̄ possit cōuinci pluribz rōnibz qđ iudex boni ingenij poterit arbitrari. ¶ In eadē gl. ibi in tali dubio deferat appellatōi. no. gl. ꝙ vbi dubitat de legitimitate cāe appellādi iudex ꝓp̄ reuerētiā superioris dz appellatōi deferre. 7 idē no. Jo. an. in. c. si a iudice. e. ti. li. vj. 7 vide Jnno. in. c. pastoral. §. ꝑterea. de offi. dele. ¶ In fi. glo. no. fi. gl. nā relata ad tex. vr̄ velle ꝙ appellans añ sniam ad quēcūq; superiorē etiā citra papā tenetur hodie appellare i scriptis p. c. j. e. ti. li. vj. 7 sic sentit illud. c. nō inducē in ß spālitatē in papa. de quo dic vt ibi no. ¶ In gl. i xx bo si min⁹ ibi ex ꝓpria culpa ꝓcessit no. bñ hāc gl. q̄ sentit ꝙ si iudex ē suspectus p̄t ex propria culpa p̄tis ñ p̄t recusari vt suspect⁹. 7 ß vr̄ sentire Jo. an. dū all. l. itaq; fullo. ff. de furtis. vbi dr̄ ꝙ ex improbitate sua nemo debet actionem cōsequi. ß do. an. ß dictū impugnat quia nō est curandū vñ ꝓcesserit suspitio dūmō alīs legitime sit p̄ti suspectus. 7 ß veri⁹ credo. nec credo ꝙ glo. 7 Jo. an. senserūt cōtrariū sed ꝓcedūt dicta cor̄ habito respectu ad casum. c. quādo solū allegat suspitionem quia irrōnabiliter appellauit ab eo. 7 p hoc facit quod dixi in. c. scdo requiris. supra. e. vbi post oēs doc. dixi p̄tem posse recusare iudicem si habet cū suspectū quia est cornualis iudicis. 7 sic suspitio orta ē ex facto p̄tis 7 ex illicita q̄. Ad idē i sīli. l. nec timorē. ff. qđ me. cā. vbi pz ꝙ excusat qs ab his q̄ gessit p metū lz culpa sua dederit cām metui. facit qđ no. i. c. veniēs infra de spō. Cōclu de ergo ꝙ ista sola cā de q̄ inter. nō est sufficiēs cā ad recusandū iudicē qr iudex discretus nō ꝓuocat ex appellatōe ß si posset ꝓbare iudicem fuisse cōminatū appellāti tūc satis poterit recusari ar. in. c. seq. 7 ß no. ¶ In gl. i xx bo expēsis in fi. dic Jo. an. post. doc. antiqs ꝙ calūniose appellās vltra cōdemnationē expēsar̄ ꝓdēnabit in q̄nq̄ginta li. an. vt i. l. ab executore. C. q̄r ap. nō re. 7 i. crīali cā ꝓdita lite nōtur infamia. vt in. l. a ꝓcōsulib⁹. C. e. 7 ita trāseūt moderniores recitādo. Aduerte bñ in practica nā ex ß sentiūt doc. ꝙ de iure canonico hñt locū ille pene legales 7 facit qr nō reperitur ꝛ̄iū dispositū de iure canonico sed p̄ nū tenui in. c. ij. s. e. vbi papa tñ redarguit illū temere appellantē. Jtez facit. c. reprehensibilis. 7 istud. c. vbi simplicit papa mādat appellātē temere ꝓdēnari i expēsis. limita tñ ꝑm ea q̄ dixi in. c. cū pati. s. e. hāc opinionē vi delz ꝙ nō ꝓcedāt ille pene canonice repio tenuisse gl. iuris ciuilis in. l. j. ff. a q̄. ap. nō lz. sentit Ly. in. l. eos. C. e. ti. nouissime reperi spe. ß idē apte sentire. i. d. §. nūc dicam⁹. xx. j. qđ bñ no. Et vide in sīli bo. gl. i. c. j. 7 ibi p Jnn. de re. ec. ñ alie. li. vj. nā iura ciuilia vario mō disponūt sup alienatōe rei ecclīastice. vt in. l. iubem⁹. et i auc̄. ß ius porrectū. C. de sac. sanc. ec. ß qr iura canonica introduxerūt certā formā nō ita difficilē sicut ius ciuile. vt. xj. q. j. sine exceptōe. stamus iuri canonico et ñ ciuili nec supplet ius canonicum p ciuile ira in ꝓposito. ¶ Jn gl. pe. i fi. Sz q̄rit nūq̄d idē sit i delegato ad cāz appellatōis vt finito articlo appellatōis ab interlocutoria possit cognōscere de cā principali spāliter sibi nō delegata. gl. ij. q. vj. in. fi. tz ꝙ sic. Et idē host. 7 Jnn. ß all. c. Rainuti⁹. j. de testa. Unde tz ꝛ̄iū nisi aliud hēat forma rescripti. Jo. an. dixit adūtēdax xx ba rescripti. Fe. ꝓsilio clxxxij. seq̄t opi. Ulin. do. an. seq̄t ꝑmā. ar. c. prudētiā. in fi. de off. dele. 7 ß opi. vr̄ cōis 7 xx ior. nā cā ꝓncipalis venit accessorie ad cām appellatōis. ar. ß ꝓmisso q̄ principali vr̄ ꝓmissum oīe ꝓsecutiuū maxime ne ptes habeāt ire p diuersos iudices. 7 bñ facit tex. in. d. c. prudētiā. ¶ Et glo. q̄ro de q̄one nōbili nūq̄d indistincte inter ad quē hēat cognōscere pri⁹ de articulo appellatōis. Jnn. ß. 7 cōit doc. seq̄ntes dicūt ꝙ nō sz p̄t appellat⁹ petere vt omisso articulo appellatōis cognōscat de ꝓncipali p iudicē ad quē p. c. corrdi. e. ti. li. vj. Et q̄q; illud c. videat⁹ loq̄ in appellatōe interposita ad papā. idē tñ dicūt doc. eadē rōe in appellatōe interposita ad quēcūq; superiorē dūmō possit adiri p viā q̄rele. vt ē legat⁹ pape vt in. c. j. de off. le. Sz i alys superiorib⁹ q̄ nō p̄nt adiri p viā q̄rele. vt in archiepo respcū ꝑdictor̄ epi nō hz locū illud dcm̄. ad ß. c. rōna. e. ti. li. vj. nisi iudex a quo detulerit appellatōi qr tūc ß ꝓcedet in quolibet superiore. nā p delatōnē fuit trāsfusa iurisditio in superiorē. vt i. d. c. cū appellatōib⁹. Nec ob. tex. in. d. c. corrdi. in eo ꝙ dicit de ꝓsensu ptiū ꝛc. dz. n. supleri. i. de ꝓsensu appellātiū immo pl⁹ dicit Cōpos. i. c. j. de elec. vt etiā inuito appellatore. possit appellat⁹ ß petē qr in ß xx sat tm̄ favor appellātis vt ꝓus cognōscatur de articulo appellatōis nec hz appellās de quo ꝓrat cū p. appellatōnem expectat iudiciū iudicis ad quē ita ꝙ pōt sibi dici qđ q̄ris intrus hēs. vt no. in. c. sup q̄nū. §. porro. de of. dele. idē sentit

gl. in. d. c. cordi. vt habeat locū in quolibz supiore qui
pōt adiri p viā grele. Do. car. tz. oppositū vt solū ha-
beat locuz in papa qz lz legatus potuisset adiri in prin.
p viam grele tñ erq causa ē cepta corā iudice inferiori
nō debet ab eo causa euelli nisi prius appareat appella-
tionē esse legitimā. ar. in. l. vbi ceptū. ff. de iudi. Sed pri
ma opi. plus mihi placet. nam. l. vbi ceptū. habet locuz
pte resistente. nā si ptes nolūt psequi corā illo iudice nō
possunt p iudicē cōpelli erquo cā est prinata. ar. in cle.
q̄diu. e. ti. 7 in. c. oblate. supra eo. 7 in. l. iiij. §. ſ aūt iudi
ciū. ff. de dā. infec. Solū. n. dz iudex intēdē vt ptes cō-
cordent. l. j. ff. de no. op. nū. Nō g̃ pōt excipe q̄ cā fuit
prius cepta corā eo. Et ex his no. q̄ p rōez naturalē
possum⁹ restringere ꝓba legis. nā illud. c. cordi. loq̄t d̄
psensu ptiū 7 tñ restringit ad psensum appellati tm qz
appellās nō hz de q̄ pgrat dūmō pri⁹ renocet gūamen
pp qd fuit appellatū. 7 ſ bñ nōbis. facit qd no. idē Jo.
an. in. d. c. j. 7 vide bo. gl. ī sili in auc. vt ma. debi. q̄ dicit
ineptū eē nō fallē regl'am p rōem nālez. In p̄iū optime
facit ter. l. scire oz. §. sufficit. ff. de excu. tuto. vbi allega
tur iusticia nālis ad limitationē iuriū p̄cedētiū 7 etiā ē
ter. in. c. sedo reḡris in fi. s. c. Gl. fi. dic q̄ due sunt il
le cāe q̄ ad sedē aplicā sunt referē de. dic vt notat in. c.
maiores de bap. 7 dz in. c. qd trāslatōem. s. de of. le. vbi
vide p doc. 7 ibi pleissime dixi. Alteri⁹ ex gl. q̄rit an
sufficiat exp̄mere cām ī genē videlz appello qz me gua-
stis: Bo. dic q̄ non ſ dz exp̄mere cās gūaminis notia-
tim 7 spāliť vt satis ꝓbať ſ ex mēte lr̄e 7 clarius hodie
in cle. appellāti eo. ti. An aūt sufficiat exp̄mere vnā cām
7 generaliť alias cās q̄ colligūť ex actis: vide p pau. in
d. cle. appellāti. 7 p bo. de ro. dec. vij. Que aūt requi
rātur in appellatōe añ sñiam. vide p archi. ij. q. vj. non
ita vbi mlta enūerat. vide lati⁹ p Jo. an. post Hosti ī.
e. dilecto. Vltimo q̄ro q̄d si appellās dixit simpliciť
appello 7 nō dixit ad quē: dicit Jo. an. q̄ dz intelligi de
prio. Et idē dicit si dixit appello ad maiorē. 7 remittit
ad spe. d̄ appel. §. nūc tractemus. ꝑ. ſ q̄d si quis. 7 seq̄n.
Hec in dubio puto ꝓba de iure ciuili ſm q̄ appellari nō
potest etiā ad impatorem omisso medio. l. impatores.
ff. eo. ſ de iure canonico ſm q̄ pōt appellari ad papam
7 ad legatū omisso medio pōt satis ꝓbabiliter dubita
ri cū talis generalitas pariat obscuritatē. 7 vide qd di-
xi in. c. ij. supra eo. Ni. ab.

Cum cessante. Si iudex a q̃ est appellatū a gua-
mine illud reuocat pōt in p̄ncipali cā p̄cedē.
h. d. Diuidit. nā p̄ncipiū 7 finis ponūt duplicē ꝓsti-
tutionis cām. mediū ponit cōstitutōez ibi statuimus.
Nō p̄ncipiū qd quotidie allegať q̄ grauamē ē cā
immediata appellatōis. vt in. c. vt debitus. s. e. cessante
g̃ grauamine p reuocatōez dz ip̄ius effect⁹. s. appella-
tio cessare. 7 intellige p̄ncipiū qñ cessat cā finalis sec⁹ si
cessat cā impulsiua. vt in. c. ex pte de puer ꝓiu. vide bo.
gl. in. c. post trāslatōez. s. de renū. Item intellige qñ cā
finalis ē vnica. si aūt due sunt cāe finales alicui⁹ effect⁹
seu ꝓstitutōis q̄ libet p se sufficit ad illū effectū ꝑducen-
dū lz tūc cesset vna cā nō tñ p ſ cessat effect⁹. vt est
ter. insti. de nup. §. affinitatis. Sec⁹ dic vbi q̄libz cā di
stributiue nō sufficit ad effectū illū ꝑducendū ſ simul
ꝓsiderate tūc. n. si cessat vna cā dz cessare effect⁹. Ad ſ
adduco bo. ter. in. c. qm̃ freq̄nť. §. porro. iūcto. §. si aūt
s. vt lit. nō ꝓte. n ā in. §. porro. ꝑcedit ꝓ abñtem lit. nō
ꝓte. duab⁹ de causis. Prima in fauorē ꝓiugis expectā
tis de cui⁹ fornicatōe timet. Secūda ī odiū ꝓtumacis 7
si cessat altera cā puta odiū cōtumacie cessat dispositio
vt in. d. §. si aūt ſ no. q̄ limitat illū. §. affinitatis. 7 istū
ter. Secōo nō q̄ tā ordinari⁹ q̃ delegat⁹ pōt suā in-
terlocutoriā reuocare. qd nō p extēsione. l. qd insſit. ff.
de re iudi. illa. n. lex loq̄tur in ordinario ſ ꝓstitutio ꝑce
dit 7 disponit etiā in delegato. Tercō nō aliā exten-
sionem ad illam. l. qd iussit. vt possit iudex suam interlo
cutoriā reuocare etiā si fuit ab ea appellatū et pendeat
appellatio. Item nota 7 aliud notabile dictū qd ali-
bi nō ita bene ꝓbať q̄ nō solū a grauamine iam infli-
cto potest in iudicō appellari sed etiā a ꝓminatōe facta
iniuste p iudicē licet ꝓminatio de pñti nō intulerit gra
uamē sed in executōne timet grauamē. Ex quo habes
q̄ a verbali grauamine de pñti 7 reali de futuro pōt in
iudicio appellari secus vbi grauamen et re 7 spe esset
de futuro. quia tūc nō posset in iudicio appellari sed ex-
tra iudiciū sic. vide no. in cle. sicut e. ti. 7 in. c. dilecto. j.
eo. 7 in. c. bone. s. e. 7 de ſ infra latius sup glo. Nota
ibi sano vsus cōsilio ꝛc. qd dī sanū cōsiliū si quis revo-
cat qd male fecit. nō. n. debet notari de inconstātia sed
potius cōmēdāduſ est de sapia. vñ alibi dicit ter. Ma
gne sapie ē hoiem revocare qd male locutus ē. xxij. q.
iij. ī. c. magne. 7 in. c. q̃lit 7 qñ el. j. infra de accu. Nō
ibi libē ꝛc. q̄ in r̃uocatōe int'locutorie 7 cāe r̃assumptō
ne ñ exigit ꝓsensus ptiū. nā ſ ꝓbū libē de sui natura ñ
exigit alteri⁹ ꝓsensuz iur̃ no. in. c. de mlta. j. de pbē et. c.
lz eps. eo. ti. li. vj. 7 facit ſ nōbilis ꝓsideratio. ad. j. dicē
da. In glo. ibi qd tñ nō ē vez. Aduerte q̄ ſ decisio
vī p ter. q̄ psupponit appellatōnem interpositā a cōmi
natōe adeo iudicis iurisditionē suspēdisse vt nō valeat
iudex iudicie in cā p̄cedere nisi p̄us desistat seu gra
uamē revocet. Inn. ſ ponit duas opiniones. prima vt
ter. ītelligať. in ꝓminatōe executiua grauamīs iā illati.
Exemplū p̄cepit iudex sub pena excōicatōis vt certuz
q̄d faceret ps. tūc em̃ pōt appellari ꝑpter grauamē iam
inflictū 7 ꝑpē executōz ꝓminatōis. Sec⁹ aūt q̄ vbi iudex
simpliciť ꝓminať se ptē lesur̃ qz talis metus vanus ē 7 ñ
iustus cū sit instans de pñti. l. j. 7 l. metū. §. j. 7 l. ij. ff. qd
metus cā. Postmodū poīt sedam opi. recedēdo a p̄o-
ri q̄ etiā a simplici ꝓminatōne possit appellari si iudex
ꝓminať in his 7 de his q̃ spectāt ad iurisditionē suā. et
p̄iū intelligit in his potētiby q̄ nullā iurisditionem obti
nēt. Hosť tz hāc p̄mā opi. lati⁹ tñ distīguit. aut. n. ſm
eū iudex ledit ptē seu metū illi infert ex iudiciū et ē loc⁹
recusatōi qz illa solēt cāre inimicitiā 7 suspectus pōt re
cusari. vt. ij. q. v. q̄ suspecti. 7 p ſ vide glo. ī. c. cū sup
abbatia. de offi. dele. 7 ꝓbať ibi in pte decisa. vide aliā
glo. in. c. cū hadrianus. lxiij. di. q̃ dicit q̄ siqs nō salutat
aliū p̄sumit eius inimic⁹ 7 sic pōt recusari vt suspect⁹
fortius g̃ dicendū ē vbi fuit ꝓminat⁹ de ledēdo. Si ꝛo
ptē lesit in iudicō vl ꝓminat⁹ ē iniuste tūc appellari po
test vt ſ. Sec⁹ si iudice ꝓminat⁹ fuit 7 ita intellige ꝛ
ria ſ allegata ī gl. nā in. l. in pemptorio. 7 ī. c. tū ex lr̃is.
iudex fuit ꝓmiat⁹ de p̄cedēdo ad ulteriora si ps nō cō
paruerit. Et ex his colligiť ad qd. s. dixi ī nōbilib⁹. nā
ex ꝓminatōe grauamē ē de pñti respectu spēi. vñ nō p̄t
dici q̄ ſ grauamē sit oīno futur̃. ſ etiā vult pau. in. d.
cle. sicut. In eadē gl. ibi ſ certe eodē mō quo appel-
lans ꝛc. adūte qz. glo. formaliť nō rñdet ad p̄iū. nā mlti-
plicare icōueniēs ñ ē solue. Pōt g̃ ad p̄iū rñderi du
pliciter. p̄mo q̄ ſ facit iudex bñficio hui⁹ cōstitutōnis
7 hui⁹ prouisionis due sunt cāe q̃r vna ē in p̄ncipio. c.
alia ī fi. secōo pt dici q̄ nō tractať ſ de pindicio appel-
lātis cū hēat intentōez suā p reuocatōem grauaminis.
In eadē gl. ibi nō tñ quo ad iudicē. no. bñ istā gl. nā
q̄tidie allegať q̄ interlocutoria nō trāsit in rē iudicatā
q̄ ad iudicē p lapsuz. x. dier̃. Et vī gl. velle iudicē qñ-
cūq̄ posse suā interlocutoriā reuocare ſ ad petitionē
ptis nō pōt nisi vsq̄ ad decēdiū. An ſ sit ver̃ indistin
cte vt post decendiū ps nō audiať. vide oīno p spe. ī ti.
eodē. §. restat. ꝑ. etiā nō. Et circa ſ multa hic scribun-
tur 7 p glo. 7 doc. in. d. l. qd iussit. quor̃ effectū cōpen-
diose reduco ad tria mēbra. Primū nūq̄d iudex poſſit
indifferēť suā interlocutoriā reuocare: secōo vsq̄ ad qd
tp̄s p̄supposito q̄ possit: tercio nūq̄d dēat adhibē cāe
cognitōnē vel ptis ꝓsensum ad hoc vt possit reuocare

Quo ad primū fac regulam affirmatiuā vt iudex regulariť possit siuā interlocutoriā reuocare siue ꝓcernat ordinatoria iudicij. vt in.l. diem ꝓferre. ff. de arbi. siue ꝓcernat decisionē. ar. ℔ 7 in. d. l. qđ iussit. fac. c. fi. j. e. ti. li. vj. nā iudex ad quē pōt vt ibi. 7 ℔ tanq̄ surrogat⁹ in locū primi iudicis. g̃ fortⁱ pōt iste durāte iurisditione sua. Aliud ē in diffinitiua nam regulariť illaz nō revocat etiā añ lapsum decēdij. vt in. l. iudex. ff. de re iudi. et in. c. in lris. g̃. de offi. dele. 7 huⁱ⁹ diuersitatis duplex est ratio. Pria qz ꝑ diffinitiuā functⁱ⁹ ē iudex officio suo. ideo nō pōt se amplⁱ⁹ impedire in illa cā vt in dictis iuribꝫ. sec⁹ in interlocutoria. vt in. c. querēti de offi. dele. Secda rō diffinitiua fertť cū maiori maturitate q̄ interlocutoria ideo difficiliⁿ reuocabiť. Hec regla fallit in plibꝫ casibꝫ. ꝑmo q̄n interlocutoria hz vim diffinitiue. tūc. n. ꝑm oēs nō reuocabiť ꝑ iudicē. scđo q̄n finit iurisditio iudicis. vt no. in. c. significātibꝫ de offi. dele. exēpluz si ꝓnūciauit se non iudicē. 7 rō horꝫ duorꝫ casuū est ea quā dixi de diffinitiua qz functⁱ⁹ est officio suo exq̄ nō expectať alia snīa. ℔ tn̄ limita nisi fuerit appellatū. nam tunc cū ꝑ appellationē sit suspēsa interlocutoria 7 per ꝓsequēs nō pōt dici q̄ sit finita iurisditio sua pōt illaz revocare. sic notabiliť dicūt dn̄i de rota decisi. lxxxij. vide per Jo. mo. in regula in generali de reg. iur. in. vj.

Tercⁱ⁹ casus si ab interlocutoria fuerit bis appellatum 7 semꝑ ꝓfirmata. sic notabiliť dic̄ glo. in cle. fi. j. e. ti. 7 ibi pau. idē lz Bar. ꝓtra. Sed ꝑma opi. vī ꝓbabilioz qz revocatio hīet in se notoriā iniusticiam q̄ reddit sententiam nullam. vt dixi in. d. c. inť cetera de re iudi.

Quartⁱ⁹ casus si fuit lata de ꝓsensu ꝑtiū tūc nō sufficit alterⁱ⁹ ꝓsensus. ar. in. c. significāte. j. co. ti. Quintus casus si iudex detulit appellationi qz tūc iurisditio est trāsfusa in superiorē. vt in. c. cū appellatōnibꝫ. e. ti. li. vj

Sextⁱ⁹ casus si aliť finita iurisditiōe revoluit in aliū iudicē vt si noluit iudex tradere apl'os infra tp̄s legitimū. vt in. c. vt sup. 7. c. ab eo. e. ti. li. vj. 7 isti casus satis ꝑnt teneri 7 ꝓcticari. Sed excipiūtur alij casus satis dubitabiles. Septimⁱ⁹ in ordine si iudex ad quē recepta appellatōe inhibuit iudici a q̄ ne ꝓcederet in cā. ℔ voluit hosti. ℔. 7 allegat. c. romana. §. si ꝙo. e. ti. li. vj. đ ℔ satis dubito qz lz iudex stāte inhibitōe nō possit ꝓcedere in ꝑncipali nō tn̄ sequiť quin possit revocare grauamen illatū. nam inhibitio ꝑncipaliť tēdit ad tuendū appellantē ne grauetť: nō aūt vt a grauamine nō possit releuari. vide sile appellatio legitima suspēdit iurisditionē iudicis in principali nō tn̄ suspēdit respectu revocationis grauaminis. vt in. c. si a iudice. e. ti. li. vj. nisi velis dicere saluādo hosti. ℔ ꝓcedere ne iudici ad quē illudať. sic in sili dicim⁹ in postulātibꝫ vt non revocēt postulationē post ꝑntationē factā superiori ne sibi illudať. vt in. c. bone. el. scđo de post. ꝓla. Octauⁱ⁹ casus si iudex ad quē cōmisit cām appellatōnis ponit spe. in ti. de excep. §. visus. ℣. ℔ pone. Et ibi addit nouū casum qñ facta est citatio in cā appellatōis vt tūc nō possit iudex quamē revocare cū iurisditio sit ab eo abdicata 7 transfusa in superiorē. ℔ dubito de bis casibꝫ rōnibꝫ p̄dictis. nam iure apte nō ꝓbanť. 7 ℔. c. loquiť indistincte. 7 militant bis casibꝫ rōnes posite ℔ in prin. 7 in fi. c. nisi velis dicere vt p̄dixi ne illudať superiori: maria tn̄ est auctas spe. Et ex bis hēs declaratū primū mēbꝫ huⁱ⁹ regule 7 casuū exceptoꝝ. Venio ad scđm vsq̄ ad qđ tp̄s possit iudex revocare in casibꝫ inq̄bꝫ sibi ꝑmittiť revocatio. Conclude breviť qz ad petitōez ꝑtis lese nō pōt nisi infra decendiū. vt ℔ in gl. 7 ꝓbať in. c. cū dilecti. s. de elec. 7. c. significauerūt. de testi. Sed iudex ex officio suo pōt revocare vsq̄ ad snīam diffinitiuā qz tāto tpe durat eiⁿ iurisditio in p̄cipali. 7 ℔ voluit gl. in effectu ℔. 7 bar. in. d. l. qđ iussit. 7 facit in argumētū. c. fi. p̄all. j. e. li. vj. inducēdo. vt. s. induxi. In vltio mēbro sunt varie snīe. ℔ breviť instat Jnn. ℔ quē etiā seq̄tur abbas et tz qz ante lapsum decēdij nō exigitur ꝓsensus ꝑtis ℔ post lapsum decēdij sic cū trāsiuerit in rē iudicatā in fauorē ipsiⁿ nisi fuerit appellatū. Sz ꝓtrariū sentit Jnno. in. c. sacro. de sen. ex. ℔ ꝙordat vt valeat revocatio nisi appellet. 7 sic intellige dictū ℔ qz nō pōt revocari post decēdiū q̄ minⁿ possit appellari. Jo. an. tz qz ex cā possit sp̄ revocari. sine cā nō valebit tn̄ revocatio nisi appelletur. ℔ in additōe spe. in ti. de sen. ꝑla. §. spēs. ℣. est q̄q̄. meliⁿ ꝓcludit dicēs qz si iterlocutoria fuit lata sine cāe cognitōe poterit eodē mō revocari. ar. vt in regla. j. j. de reg. iur. Sz si cū cāe cognitiōe tūc in revocatiōe dz ꝑs vocari 7 cā cognita revocari. 7 ℔ voluit Jnno. in. c. querelā de elec. 7 est de mēte bar. in. d. l. qđ iussit. 7 intelligе qñ ad validitatē sui exigebat cāe cognitionē. Conclude q̄ qz sine cā nō pōt revocari citra appellationis timorē ℔ si subest cā dz adhiberi cāe cognitio ꝑte vocata si illa interlocutoria fuit lata cū cāe cognitiōe. argumentū in regula prima. j. de re. iur. Addit tn̄ bar. in. d. l. qđ iussit. qz vbi snīa interlocutoria est executioni mādata nō pōt revocari nisi ꝑtibꝫ ꝓsentiētibꝫ vel cā cognita. 7 ℔ est qđ voluit ℔ gl. in ℣. ℔ verū est. q̄ dicit qz reintegra pōt revocari. q̄si secⁿ si nō est integra qz est executioni mādata. Et p ℔ hēs hāc māz in se difficilē cōpendiose declaratā. In eadē glo. ibi. 7 sic canon nō posset sibi ꝛc. ℔ dictū glo. impugnat Jo. an. nō tn̄ apparet rō q̄re canon nō posset isti iurisditionē restituere. Vn̄ ꝓcludit qz lz iudex fateať se erraſſe vl male fuisse intlocutum nihilominns revocando grauamen reassumit bñfico huⁱ⁹ ꝓstitutōis iurisditiōez. nō bn̄ ℔ dictū Jo. an. Ex q̄ pōt inferri qz lz iudex fateať grauasse exq̄ tn̄ grauamē revocat nō pōt ab eo ob hanc cām appellari nec recusari. In eadē glo. ibi nō credo te grauasse ꝛc. ℔ glo. docet mētiri. nam si iudex in veritate grauauit et grauare credebat nō dz in revocatōe dicere qz nō credebat ipsum grauare qz mentiēdo peccat. vt in. c. sup eo. j. de vsuris. xxij. q. v. iuramēti. Poterit g̃ iudex vti aliꝫ ℣bis dupliciꝫ ad saluandū decorē suū iuxta nōta in. c. q̄lr 7 qñ el. j. j. de accu. Et in fi. glo. ℔ ar. nō colligiť ex tex. qz ꝑ appellationē non extinguiť iurisditio ℔ tn̄ suspendiť. vt in. c. venētes. de iuramēto cum si.

Cum speciali.

Prouidet ꝓcliū ꝓtra frustratorias appellatōes 7 recusatōes in vtrisq̄ tradēs formam qualr iuste fiant. 7 quō in eis ꝓcedēdū sit. 7 est. c. multū allegabile 7 quotidianū. Et pōt spāliⁿ ℔ ꝑn. sic summari. Volēs iudicē recusare dz corā eodē suspitionis cām ꝓbabiliť ꝓponere 7 eam corā arbitris coiter eligēdis ꝓbare q̄ nō ꝓbata sua iurisditione iudex vtť in ꝑncipali. ea ℣o ꝓbata remittit negociū ad superiorē. vel cām cōmittit de recusatoris ꝓsensu. h. d. Primo recitat antiquā ꝓstitutionē. Scđo ꝓmulgat nouam ibi statuimⁿ. ibi ꝑ ponitť vna ꝓstitutio. scđo alia ibi pono. tercio ꝓtestať ibi ceterū. Nota ꝑmo ex isto tex. iudicem nō posse de iure canonico sine iusta cā assignata 7 ꝓbata recusari. oz em vt cā iuste suspitōis assignetť coram iudice recusato: 7 postmodū ꝓbetť corā arbitris eligendis. vt ℔ 7 in. c. scđo req̄ris. s. eo. secⁿ est de iure ciuili. nā nō ē necesse cāz ꝓbare. vt le. 7 no. i. l. cū spāli. 7. l. aptissimi. C. de iudi. no. glo. in. l. 7 qz poterat. ff. ad trebel. 7 in. l. itē suspectⁿ. ff. de ꝓcu. Est 7 alia dīa inť ius canonicū 7 ciuile. qz ꝑm ius canonicū pōt iudex ordinariⁿ in totū recusariː etiā si sit epūs. vt in. c. siqs ꝓtra clericū de fo. cōpe. Necⁿ de iure ciuili: qz ex toto nō recusať ℔ dať sibi adiūctus. vt in auē. si ℣o ꝓtigerit. C. de iudi. no. in. d. l. aptissimi. nisi in casu. l. vnice. C. si q̄cūq̄ p̄di. po. Vide tn̄ circa ℔ singularē limitatiōez quaz posuit bar. in. l. vna. ff. apud cū a quo ap. quā limita 7 declara ꝑut dixi ī. c. ad ℔. s. e. Scđo no. qz cā suspitōis ꝓbať corā arbitris. ℔ limita ꝑm ea q̄ hn̄tur in. c. si ꝓtra vnū. de offi. dele. li. vj. Et nota vnū casum in quo eliguntur

arbitri iuris. regulariter vero nõ eligunt ex necessitate. nisi in casibꝫ iure expressis vt no. dc. in. c. pia. de excep. li. vj. Idẽ puto in casibꝫ silibꝫ expssis. vt colligit ex. gl. in. c. statutũ. de rescrip. li. vj. pᵒ ꝓn. ¶ Tercio no. q̃ ꝓbata suspitõe arbitri nõ cognoscũt de cã ꝑncipali. ß iudex recusatꝰ negociũ trãsmittit ad supiorẽ vl̃ ꝓmittit alteri cũ ꝓsensu recusatoris ⁊ respectu cõmissiõis. q̃ ad delegatũ restrige seu limita ꝑm qõ hñ in. c. iudex ẽ offi. dele. li. vj. ⁊ ß est ꝯ hosti. in. c. secõ req̃ris. s. e. ¶ Ultio no. vnũ casum in q̃ archiepus põt cognoscere int̃ subditos suffraganei sui citra remediũ appellationis. s. q̃n eps iuste recusatꝰ remittit ad eũ negociũ. nam ꝑ iustaꝫ recusationẽ tollit istud remediũ. sicut in sili hñ in. c. si is cui. de offi. dele. li. vj. ¶ Quero an a iudice suspecto ordinario vl̃ delegato possit recedi ꝑ appellationẽ? Io. dicit Inno. se credere q̃ nõ cũ hẽat suspitio suũ remediũ. s. recusatõis. itẽ q̃r ly sit suspectꝰ nõ tñ seq̃t q̃ grauat q̃ nõ põt appellari cum grauamẽ sit immediata cã appellatõis. s. e. vt debitꝰ. ⁊ ego ß héo ꝓ idubitato ꝑ. c. ꝓposuit. ⁊. c. ad ß. s. e. Nec ob. iste ter. in eo q̃ innuit. ꝓmonitũ habere vtrunq; remedium q̃r ß nõ intelligitur ex eadẽ cã ß ex diuersis. s. vt recuset ꝓpt̃ suspitiõeꝫ ⁊ appellet ꝓpt̃ grauamẽ. ⁊ eodẽ modo dz intelligi ter. in. c. quoties epi. ij. q. vj. ly glo. aliter ibi sentiat. Si tñ iudex nõ vult admittẽ legitimã recusationẽ põt ab eo appellari. vt ī. c. sup qõnuz. ī fi. ẽ of. del. ¶ In gl. in ℟. iuste suspitõis ibi q̃r nõ est iure expssa. No. glo. ex q̃ colligę iudicẽ posse recusari ex cã in iure nõ expssa. nã cãe iuste supitõis nõ sunt oẽs in iure expsse. q̃r nõ pñt de facili oẽs exꝑmi. ar. in. l. nõ pñt. ff. de legi. ß arbitri seu iudex arbitrabit eam iustã vl̃ iniustã ꝑm alias cãs in iure expssas. vtputa si cã nũc ꝓposita ẽ efficatior vl̃ silis cãe in iure expsse. nam de silibꝫ ad silia ꝓcedendũ est. vt in. d. l. nõ pñt. ⁊ in. c. cũ dilecta. j. ti. ꝓr. ¶ Nec ob. si dicat solũ ꝑncipẽ hẽre ptãtez iura interꝑtandi. vt in. c. int̃. de sen. ex. ⁊ in. l. fi. C. de legi. q̃r illud ꝓcedit ꝑm Inno. ⁊ bñ in gnãli interꝑtatõe q̃ facit ius q̃ ad oẽs sec⁹ in spãli. naz iudex q̃ ad cãm coꝛã eo ℟tentẽ põt iura interꝑtari nõ tñ sua interꝑtatio facit ius q̃ ad alias cãs qõ nõ. Idem nõ. dc. a n. in. c. cũ venissent. de iudi. in ꝓn. Et ꝓ ß põt allegari tex. in. l. vnica. C. de ꝓfes. q̃ in vrbe ꝓstan. li. xij. vbi dat doctoꝛibꝫ ptãs iura interꝑtandi. vt in auc. iusiurandũ qõ ꝑstat ab his vbi iudex iurat iudicare ꝑm eq̃tatẽ ꝑm qõ sibi visum fuerit in stũ. de q̃ ꝑ Inno. in. c. j. de ꝓsti. ⁊ ꝑ glo. iij. q. vij. iudicet. q̃ dic iudicẽ posse iudicare ꝑm opi. suã: ⁊ nõ ꝑm volũtatẽ. vide de hac interꝑtatione in. c. j. in glo. de postu. ꝓla. ¶ Possz etiã dici q̃ vbi dubitatio ẽ maxia de facili nõ decidibil̃ ꝑ idẽtitatẽ rõnis q̃ tũc soli ꝓncipi q̃ ad illã cãm interꝑtatio reꝑ uet. ad ß dictũ. c. int̃. ⁊ qõ le. ⁊ no. in. c. cũ venissent. s. de iudi. Et si iudex ꝓnũciat cãm nõ iustã vbi ẽ iusta tz sniа ꝑm Inn. Vl̃ opꝰ ẽ appell'one q̃r est ꝯ ius litigatoris. ⁊ nõ est ꝯ ius scriptũ ex q̃ illa cã nõ est specifice in iure expssa lz sit iusta ex idẽtitate rõnis. Et nõ bñ ß dcm Inno. ex q̃ hẽs bonã limitatiõez ad iura dicẽtia sniam latã ꝯ ius expssuz esse nullaz. vt in. c. j. cũ ibi nõtis de re iudi.. ¶ Procedũt. n. iura illa q̃n ius illud ẽ clarũ ⁊ expres sum: sec⁹ si sniа posset dici lata ꝯ ius ex idẽtitate rõnis q̃r tũc potiꝰ dr lata ꝯ ius litigatoris. ⁊ pone exẽplũ q̃n cã suspitõis põt cẽ dubia. vt q̃r allegat iudicẽ esse cõpatrẽ alteriꝰ ptis vel patruũ. nã possz dubitari. ar. c. postrẽo s. e. ß in his arbitrabit iudex ꝑm morẽ regionis. nam in q̃busdã locis ß cognatio spũalis causat maximã amicitiã: in aliq̃bꝫ nõ tantã. facit qõ in sili dixi in ꝓiũctis cognatõe carnali in. d. c. postremo. ⁊ ß voluit Io. an. ß. Idem dicendũ in silibꝫ. Et. xij. legitimas cãs recusandi iudicẽ. vide ꝑ Io. an. in. c. legitima. co. ti. li. vj. in novella. vide glo. in. c. cãm. ⁊. c. cũ sup. de offi. dele. ¶ In glo. in ℟bo cũ iudex ibi in ordinario vī glo. ß. ⁊. j. in ℟. recusatoꝝ. Wlle hanc ꝓstitutionẽ restringere ad ordia rium sed certe nõ apparet causa restringendi nec valet ista ꝓsideratio glo. cuz iudex delegatꝰ possit vigore cõmissionis sibi facte ex officio ꝓcedere. vt in. c. fi. de offi. dele. ⁊ tũc si recusat suspectꝰ poterit cũ recusatore arbitros eligere. vt ß dr. ¶ In glo. in ℟bo aduocẽt terci ũ ibi põtor cogere dz ꝛc. Nota bñ ex ista glo. ⁊ seq̃nti q̃ dispositũ ex arbitris volũtarijs ꝓcedit in arbitris iurꝫ respectu ꝓpulsionis fiẽde ꝑ ordinariũ loci vt ꝓcordẽt in vnã sniaz vel terciũ aduocẽt. Ex q̃ infert q̃ si ex forma statuti ꝓsanguinei ꝓpellunt ꝓmittere ⁊ ipsi cõpromiserũt in duos q̃ nõ ꝓcordãt poterũt ꝓpelli ꝑ protestatẽ loci ad ꝓcordandũ vl̃ ad vocãdũ tercũ. bñ facit ß. c. vbi eis imũgitur sub ℟tute obediẽtie vt ß faciant. ¶ In gl. in ℟. ꝛminũ ibi q̃ corrigit dcre. allã suspitõis. ß glo. sp erit in ß articulo. iõ ab oibꝫ reꝓhendit coiter. nã. c. suspitõis nõ corrigit ꝑ. c. legitima. ß limitat q̃r loq̃tur in alio casu videlz in termio põfigẽdo recusatori ad recusatõez ꝓbandã. hũc terminũ hñt põfigere arbitri. vt in. d. c. suspitõis. ß. c. legitima. loq̃tur de termino põfigendo arbitris ad cãz suspitõis dcidendã. ⁊ hũc terminũ põfiget iudex recusatus vt ibi. ¶ In glo. in ℟. de recusatore ibi qõ nõ põt facẽ delegatꝰ. dic q̃ imo delegatus põt ꝓmittere cãm de ꝓsensu recusatoris añ sniaz lata sup recusatõe. vt ꝓbat in. c. iudex. ꝑall̃. Et sic iste tex. põt ꝓcedere etiã in delegato vt. s. dixi. Et in fi. gl. ß glo. ꝓcludit vtrũ optiõe iudicis recusati sit cãm remittere ad supiorẽ. Dz si vult alteri delegare dz hẽre ꝓsensum recusatoris ⁊ etiã actoris ꝑm gl. Io. an. vī seq̃ hũc vltimũ intellectũ ⁊ intelligit vt illa clausula referat ad ꝓmissionẽ fiẽdã nõ añt ad psonã cui fiẽda est cõmissio. q̃si velit dicẽ q̃ ꝓsensus recusatoris nõ est necessariꝰ respectu ꝑsone cui fiẽda est cõmissio. ß sufficit q̃ ꝓsentiat cõmissioni fiẽde: ⁊ forte ß dixit vt restringat illã absurditatẽ que seq̃ret ꝑm opi. glo. Aduerte in delegato hodie clarũ est q̃d tenendũ ꝑ. c. iudex ꝑall̃. ß tota vis ẽ in ordinario. ⁊ vī velle ß do. an. q̃ añ ꝓnũciatõez possit cõmittere cãm etiã inuito recusatore ß post ꝓnũciationem nõ: q̃r ꝓnũciatio inficit iurisditõez iudicis. Dz certe intellectꝰ nõ põt adaptari ad istũ tex. q̃ loq̃tur cũ ꝓbata est suspitionis recusatio ⁊ req̃rit ꝓsensuz recusationis in ꝓmissiõe fiẽda ⁊ clarissime i delegato. Hec opi. Do. an. nõ sic ꝓcedit. vt in. c. iudex ꝑall̃. Ego hũc articulũ plenissime examino in. c. si q̃s ꝯ clericũ. de fo. cõpe. dic vt ibi plene dixi vbi pono intellectũ q̃ ista clausula de recusatoris ꝓsensu q̃tenus refert ad ordinariũ stat potiꝰ ꝓsultiue vt euitet infinitas recusandi cãs q̃s necessitatiue. q̃n nullibi ꝓbat q̃n ordinariꝰ suspectus nõ possit cõmittẽ cãm alteri nõ suspecto etiã inuitis ptibꝫ imo potiꝰ ꝓbat ꝓtrariũ. vt in. l. põtor. ff. de iurisdi. omnium iudi. vī casus ad lraz in. c. siquis ꝯ clericũ. nũc ꝑall̃. nam ꝑm subiectã mãm ℟ba q̃ ex sui nã sunt ꝓceptiua exponunt ꝓsultiue. vt est tex. in mã nra iũcta glo. in. c. super qõnuz. §. cũ aũt. de offi. dele. ⁊ ꝓseq̃re plenissime hunc intellectũ. vt dico in. d. c. si q̃s ꝯ clericũ. Sed si vis tenere cõem intellectũ doc. vt dicta clausula stet ß necessitatiue ⁊ q̃ limitet oĩa iura de hac mã loq̃ntia dicerẽ q̃ ꝓposita recusatõe nõ possit etiã ordinariꝰ ꝓmittere alteri cãm sine ꝓsensu recusatoris. q̃n ex q̃ iudex est parti suspectꝰ respectu cognoscẽdi põt ꝓtendi suspectꝰ respectu etiã delegãdi. q̃r posset delegare alicui magz suspecto q̃ tñ nõ possz ꝓbari suspectꝰ vt expiẽtia sepe docet. ideo ius istud req̃sivit ꝓsensuz recusatoris. nec intelligo q̃ iudex necessitet ad cõmittendũ ad libitũ recusatoris. ß vt nõ possit cõmittere sine consensu recusatoris. sicut dr in delegato in. d. c. iudex. nec exigo ꝓsensuz alteriꝰ ptis ꝓut exigit glo. q̃r nõ video q̃ in delegatione sit necessariꝰ ꝓsensus ptis cũ q̃libz ordinariꝰ hẽat a iure facultatẽ cãm delegãdi. vt in. l. vnica. C. q̃ ꝑ sua iurisditiõe. ⁊ in. c. vt litigãtes. de offi. or. li. vj. ß ꝓsensus recusatorꝝ exigit ꝓpt̃ suspitiõeꝫ de q̃. s. dixi. hinc est q̃

tex.in.d.c.iudex.fecit mentionē dumtaxat de solo recusatoris ꝓsensu.7 ꝑm ħ pōt ħ cl'a referri etiā ad ꝓsonaz cui fienda est cōmissio.nec seq̄tur aliq̄ absurditas cum iudex ad ħ nō teneat'.vt.s̄.dixi.7 ħ est opīo eq̄ q: valde piculosuz ē cozā suspecto iudice litigare. iq.q.v.q: suspecti.7 ex facili cā iudex recusat'.vt le.7 no.in.c.cū.j. de offi.dele. Extra glo.q̄ro de nōbili qōe.nunq̄d ꝓcessus init⁹ p iudicē recusatū citra aliquā appell'onez tenet: Inno.ħ multū instat tandē ꝓcludit q nō meminit se legisse q̄ min⁹ ꝓcessus nō teneat nisi fuerit appellatū. ad ħ.c.sup qōnuz.in fi.de offi.dele. Ex q̄ sentit q volens infringere ꝓcessum iudicis suspecti dz ab eo appellare si nō admittit exceptionē iuste recusatōis. Hosti. dicit q meminit se audiuisse ꝑriū ab eodē Inno.ß forte audiuit voce viua.nā in lectura sua ñ repitur nisi p idētitatē rōnis.vt colligit' ex dictis suis.in.c.ceterū. de rescrip. Do.an.vī ħ simplr trāsire cū dcō Inno.vt ꝓcessus teneat. Ego al's hūc articulū disputaui.7 incipit disputatio.duo clericali ordine ꝛc.7 ibi collegi varias opiones sparsas in diuersis locis.nam q̄daz tenuerunt cū Inn.vt do.an.7 do.Lar.ħ 7 ange.de pusio in.l.7 q: poterat.ff.ad trebel. Sed ꝑiaz opi.q ꝓcessus nō tenet tz glo.ij.q.vj.q̄tiēs.7 in.d.c.q: suspecti.7 bar.in.d.l. 7 q: poterat.p.l.vnicā.C.siq̄ ꝑdi.po. Pe.de ancha.in d.c.iudex.de of.del'.7 hosti.ħ.7 in.d.c.legitima. Tercia ꝓncipal'fuit opi. Lapi.in.d.c.iudex.q̄ dic̄ validitatē ꝓcessus pēdere ex futuro euētu 7 si ꝓnūciabit' in recusatōe ꝑ recusatorē apparebit ꝓcessuz valuisse.si ꝓnūciabitur ꝓtra iudicem ꝓcessus erit nullus.sic̄ in simili dicim⁹ in attētatis p iudicē a q̄ p⁹ appellationē ab int'locutoria.vt in.c.nō solū li.vj.de app. Quarta fuit opi.q̄rundā modernoꝝ distinguētiū int' ius canonicū 7 ciuile.vt ꝑm ius canonicū ꝓcedat opīo Inn.7 seq̄ciū ß ꝑm ius ciuile ꝓcedat opi.glo.7 bar.7 alioꝝ.rō diuersitatis q: ꝑm ius canonicū nō suffic̄ ꝓponere recusationē ß oz q ꝓbet'.ideo añ ꝓbationē saltē dz validitas ꝓcessus ex futuro euētu pendere ꝑm illā opi. Lapi. ß q: de iure ciuili suffic̄ ꝓponē.vt in.d.l.aptissimi. inficitur adeo iurisditio vt nll'o mō ꝓcessus debeat tenē.vt i.d. l.aptissimi.7.l.cū spāli.mlta argumēta pñt allegari ꝓo 7 ꝙ q̄ plene videre poteris in disputatōe q̄ cā breuitat' omitto.ß in decisiōe tenui hāc opi.videlz vt distinguam⁹ vtrū recusator nō cōparuit ampli⁹ cozā iudice recusatorlz citat⁹ fuerit sup ꝓncipali.An ꝛo cōparuit 7 fuerit pñs in ꝓcessu.vt ꝓmo mēbro ꝓcessus sit null⁹.sc̄do ꝛo teneat mero iure ꝑm etiā ius ciuile. Rō ꝓmi mēbri est q: ex sola ꝓpositōe recusatōis inficit' adeo iudicī iurisditio vt etiā cōmittere nō possit sine ꝓsensu recusatoris.nec ꝓcedere in ꝓncipali nisi prius discutiat' articulus recusatōnis.vt ꝓbet' ħ.7 in.d.c.iudex.7.d.c.legitima.7.c.suspitōis.7.s̄.e.c.sc̄do req̄ris. Nec ob.citatio q: illa tanq̄ temeraria nō habuit artare citatū q̄m vbi cunq̄ iudici notū est abñti exceptōez ꝓpetere sua citatio nō tz.nec vī abñs frustratorie abesse. vt ꝓbat' in.l. nō vī.ff.de iudi.vide Inno.in.c.ij.de dila.fac̄.c.si duobus.s̄.e.ti. Itē tal' ꝓcessus ē attētat⁹ ꝑ iuris ordinē cuz pri⁹ debuiss̄ ꝓnūciare sup recusatōe.q̄ nō tz.vt in.l.ꝓlatā.C.de sen. Dz in sc̄do mēbro ꝓcessus tz q: vī pars patiēdo iudicē ꝓcedere ad vlteriora renūciare exceptioni recusatōis.vt in sil'i ꝓbat' in.c.ex ꝓte.j.e.7 ꝙ bar.in l.a ꝓcedēte.C.de dila.plem⁹ ꝓseq̄re vt dico in dcā disputatōe. Quero q̄d bz facē volēs iudicē recusare: dic ꝑm Inno.sufficē.vt cozā eo ꝓponat ꝓbabilē suspitionis cāz nō añt tenet' offerre ꝓbatōes cozā eo cū ꝓbatio sit fieda cozā arbitris.nec tenet' petere vt arbitri eligant'.ß istud est officiū iudicis vt ꝓbat' in.c.sc̄do req̄ris.s̄.e. Dicūt tñ doc.q si cā recusatōis est frustratoria euidēter nō tenet' iudex venire ad electōez arbitroꝝ.ß dz banc exceptōez spernere.ar.s̄. de offi.iudi.c.j. sic et in casu ꝓsono nō est necesse arbitros eligere q̄n cā rōnabil' est in iure 7 in facto notoria.ar.in.c.accedens.vt lit'.nō ꝓtes.q̄d no. An aūt in delicto notorio sit loc⁹ recusationi:vide q̄d dixi in.c.ꝓposuit.s̄.e.p que decido tacta hic per doc.

Porro. Sūma vt in ꝓncipio vl'sic. In notoriis nō admittit' appell'o in dubijs cā ꝓbabil' cozā iudice est exp̄menda q̄ dēat legitima reputari quā si nō ꝓsequit' iudex a q̄ i cā ꝓcedat. Idē si ꝓseq̄t' 7 nō ꝓbat.ħ aūt ꝓstitutio nō extēdit' ad regl'ares.p̄mo dic̄ q̄d in notaryis.sc̄do q̄d in dubijs ibi excessu q̄z.tercio ꝓtestat' in fi.ibi ceterū. Nō ꝑ q sola ꝓfessio impedit appell'onis int'positiōez q̄ ad ħ vt iudex a q̄ non teneat' illi deferre.ħ ꝓbat alternatiua vl' posita in tex. 7 ē ꝓsilis tex.in.c.romana.§.si aūt.e.ti.in.vj. 7 ħ infra lati⁹ cū gl. Sc̄do no.q sola ꝓfessio inducit notoriū. ad ħ.c.fi.j.de coha.cle.7 mu.q̄d itelligē nisi ꝓbabil'r excuset'.vt le.7 no.in.c.cū dilecti.j.de accu.fac̄.l.cū fideicōmissuz.ff.de ꝓfes.. Nō tercio ibi si hūerit aduersariū ꝛc.argumētū q iudex ex officio ꝓcedēs nō pōt p̄figere terminū ad appell'onē ꝓseq̄ndaz.q̄m tex. vī ħ ꝓmittē cū ꝓcedit ad instantiā. Cōtrariū tñ coīter tenēt doc.7 ꝓbat' in.c.ꝓuenit.s̄.e. Ideo q̄ntū ad ħ nō est fieda diuersitas vtrū ꝓcedat ex officio vel ad instantiā. nam sp militat rō q̄ no.in.c.cā sit romana.s̄.e. Et si iudex statuit terminū nimis breuē dic̄ nōbil'r hosti. q ab isto nouo gūamine poterit sc̄do appellare.q̄d plz. ar. cle.vnice.de do.7.ꝓtu. Ultimo nota q regulares q̄ corrigūtur p superiorē ꝑm institutōes ordinis seu regl'e: nō pñt superiorē recusare vt suspectū.nec etiā ab eo appellare:q: ħ correctio fit ad ipsi⁹ salutē 7 de plano sine iudicio ꝛ strepitu.dicit tñ Inn. q si ꝑlatus excederet modū in corrigēdo q possit subdit⁹ appellare.q̄d satis plz.vt in.c.repbēsibil'.s̄.e.plene tetigi in.c.ij.s̄.e. Hosti.distinguit int' ꝓcessuz iudicialē 7 regularē. vt si superior ꝓcedit iudicial'r ꝓtra religiosum possit religiosus recusare 7 appellare ex iusta cā lz cā ita plene nō examinet' sicut si esset scl'aris. Sed tu pondera hāc lr̄am. in fi.q̄ solum ꝓhibet has ꝓstitutōes extēdi ad regl'ares qñ p extensionē seu obseruatōez fieret ꝑ spāles abseruātias istoꝝ religiosoꝝ.7 sic qñ ꝓcedit ꝑ eos ꝑm regulam. Si q̄ superior excedat fines regule nō ꝓhiberet iste tex.hāc ꝓstitutōez obseruandā etiaz in religiosis.vī de tñ q̄d dixi in.d.c.ij. In glo.in ꝛo.ꝓfessionū ibi puta p sniam. Idē dic̄ hosti.p testes ꝓductos ꝑ q̄s nihil opponit' q̄d satis plz. Ex q̄ bēs q attestatiōes inducunt notoriū si ꝑ eas nihil opponit'.vide tex.7 q̄d ibi dixi in c.cum olim.j.de ver.sig. Et in fi.glo.ħ glo.vī velle. vt in criminalibus ꝓfessus possit appellare.ad istū tex.rñdet q agebet' ad correctōez et extra ordinē. ß ꝓfecto ħ nō colligit' ex lr̄a cū interpositōe appellatiōis exigat alias iurē obseruātias. Itē q̄q̄d sit de isto tex. habem⁹ aliū tex.general'r idem disponentē.s.vt sola ꝓfessio impediat.vt in ꝑalleg.c.romana.§.si autē. Et de materia vide in spe.co.ti.§.in q̄b.circa ꝓn. et p Jo. an. in ꝛo.ß nunquid.7 vide bo.glo.in.d.§.si aūt. Do.an.ħ distinguit q si est ꝓuictus 7 ꝓfessus nō audit' appellās neq̄ in crīali neq̄ in ciuili.vt le.7 no.in.l.ij.7 in.l.abstinēdū. C.q̄ appell'o nō recipi.7 ꝙ glo.7 bar.in.l. creditor.§. iussus.ff.de app. Si ꝛo est tm ꝓfessus tūc dic̄ q de iure ciuili audit' appellans q̄ sentiūt glo.7 bar.in.d.§.iussus.ß de iure canonico iudex a q̄ non tenet' deferre nisi excuset' ꝓfessione:vt ħ. Iudex tñ ad quē poterit recipere illam appellationē et examinare vtrū fuerit legitima cā appellādi. Dz aduerte q: iste tex.nō loq̄tur in ciuili ß in crīali.nec puto q in ħ sit diuersitas int' ius canonicū 7 ciuile. Vñ dicerē sic q vbi ꝓcurrūt tria de q̄bus in.d.l.ij.canonizata. ij.q.vj. sunt q̄z.s.q fuerit ꝑpria voce ꝓfessus.7 sic non per procuratorem nec formidine tormentoꝝ. Item q fuerit testibus conuictus et argumentis supatus ex toto excludit' appellatio ita

vt etiam iudex ad quem non debeat eam admittere q; vl interposita causa subterfugij. ⁊ sic pōt intelligi tex. in. d. l. ij. dum req̄rit oīa illa tria. Si vero fuerit tm̄ confessus ⁊ tunc si nullam causam exprimit in appellatōne ꝓfessionis facte obfuscatiuā credo q; neutro iure iudex a quo tenet appellationi deferre. tum q; ꝓfessio aliter non excusata inducit notoriuz. vt. s̄. dixi. ⁊ in notoriis nō admittit appellatio. tum q; generaliter ex dispositōe vtriusq; iuris nō audit q̄s ꝓtra id qđ dilucide ꝓfessus est. vt in. l. generaliter. C. de nō nu. pecu. ⁊ in. c. p tuas. de ꝓba. ⁊ iste rōnes militant tam in causa ciuili q̄ criali ⁊ tam de iure canonico q̄ ciuili. tex. vl exp̄ssus in. d. §. si aūt. Et si diceres q; in appellone a diffinitiua nō est necesse cām exprimē. vt no. in. d. c. q; ad ꝓsultationē. s̄. de re iudi. ⁊ s̄. e. cū in eccl̄ia. Dico illud ꝓcedere q̄n appellatio nō est ꝓtra ius. naz tūc nō admittit nisi exprimat cā rōnabilis. vt no. Inno. in. c. pastoral. §. ꝓterea. s̄. de offi. dele. ⁊ in spe. in ti. de execu. sen. §. nūc dicendū. ℣. ß nunqđ iudex. tm̄ iudex ad quē poterit appellone recipere ⁊ exaīare vtrū bñerit legitimā cām appellādi ⁊ impedire executiōez a tpe a q̄ incepit cognoscē vtrū appellatio sit admittēda: vt vl velle tex. in. d. §. si aūt. Si aūt appellās allegat ꝓbabilē cām excusando ꝓfessionē ꝓpriā etiā iudex a q̄ dz appellone deferre. ar. in. c. cū dilecti pal. fac optie. l. fi. C. de erro. aduo. q̄ sic pōt intelligi. Et ꝑm B intelligerē ⁊ reducerē ad ꝓcordiā vtrunq; ius ⁊ satis fuit de mēte glo. in. d. §. si aūt. Sed quero an heres poterit appellare si fuit actū ꝓtra eū ex ꝓfessione defuncti: dic q; nō nisi p̄tendat iustā cāz grauaminis. de q̄ vide nōbilē qōnez quā ponit Jo. an. ꝑ Ni. de matare. in ti. de appel. §. in q̄b. ℣. ß nūqd. de eo q̄ veniēs ad mortē ꝓfessus fuit ordinario se habuisse mille p rapinā ⁊ ꝑmisit restituē illa bis q̄b debent ad mandatum ordinarij. demū eo defuncto cōparuit qdā petēs centū occasiōe rapine p defūctū facte. ordinari aūt recepti indicijs ⁊ argumētis ⁊ delato iuramēto petitoū declarauit centū sibi deberi ⁊ mādauit heredi vt solueret. heres vero appellauit q; sine libello ⁊ lit. ꝓte. ⁊ plena ꝓbatiōe ꝓcessit. Concludit solūēdo q; nō est admittēda appellatio q; nō req̄rebatur ordo iuris exquo ꝓstabat de certa q̄ntitate p ꝓfessionē defuncti. vñ solū exigitur declaratio creditoris ⁊ q̄ntitatis. Et no. q; in ß nō exigit plena ꝓbatio. fac qđ le. ⁊ no. in. c. cuz in dioceſi. de vsuris. ⁊ vide p Fe. ꝓcilio. cj. ⁊ ß nota bñ. In glo. in ℣bo cora su ꝓpone. in fi. nō bñ glo. ⁊ q̄si ꝓ hac glo. induco tex. apertū si bñ pōderet in. c. venerabilib; ꝑ p̄n. de sen. excō. li. vj. Et de hac mā plene p Jnno. ß ⁊ in. c. de cetero. de trāsac. ⁊ in. c. in nra. de ꝓcu. ⁊ p gl. in. c. sacro. de sen. excō. ⁊ p Hosti. ß q̄ in effectu vult idē qđ glo. ß nisi agat ad penā iudici imponendā. tūc. n. sp vocādus est iudex: siue ꝓcesserit ad instantiā siue ex officio cum agatur de suo ꝓiudicio ⁊ in p̄iudiciū abñtis nihil est innouandū. de cā pos. ⁊ ꝓpie. c. j. ⁊. c. int q̄tuor. de ma. et obe. iij. q. ix. c. caueāt. ⁊. c. oīa. ⁊ expressi ꝑ in. d. c. venerabilib; in p̄n. in ℣. ß ⁊ si excoicat ꝑ Jtē vbi ꝓcessit ad instantiā nunc agit ad puniendū iudicē pōt iudex assistere in ꝓcessu lz necessario nō sit vocādus q; qđā ꝓsumptio oriē ꝓtra eū ex retractatōe sue snie. fac. l. si suspecta. ff. de inoffi. testa. ⁊. l. a snia. ff. de appel. ⁊ qđ le. ⁊ no. i. d. c. venēabilib; Et p tex. d. l. a snia. ⁊ p ea q̄ dixi i c. cū sup. ō re iudi. dico q; ß casu poterit etiā iudex appellare a retractatōe snie. ⁊ q; iudex possit ß casu assistē. lz et ß Jo. an. Et adde ad p̄dicta vnū dictū Fe. ꝓsilio ccliij. vbi lz ꝓcessum esse nullū si iudex q̄ ꝓcessit ex officio nō fuit citat ꝑ per iudicem ad quem. allegat Jnn. in. c. pe. ō re iudi. q; satis plz q; est loco aduersarij. Ad ß tex. s̄. in prin. c. vbi in recusatōis actu eligit arbitros cum recusatore si nō habet aliū aduersariū. In glo. in ℣bo defecerit. in fi. de hac mā vtrū p̄sumat q; p sentētia iudicis. dic vt plene no. in. c. q̄m alle. in gl. ⁊ in. c. i p̄. sentia. de renun. ad istum tex. dic q; loquit de appellatione ab interlocutoria q̄n probare debet causaz esse legitimā ⁊ verā. vt in. c. interpositā. infra eo. c. vt debitus. s̄. e. c. ⁊ si defecit in hoc ꝓbando debet remitti ad iudicem a quo. vt hic. ⁊ in iuribz pal. In glo. pe. ibi et illam. j. de sen. excō. sacro. pōdera bñ glo. vult em̄ q; dispositio. c. sacro. nō est necessario seruāda in religiosis ꝓtra suas obseruantias spāles. ⁊ vl. glo. intelligere tex. in. §. ceterū. vt loq̄tur de ista ꝓstitutōe. c. sacro. Et forte glo. ideo facit mentionē de. c. sacro. q; tex. in p̄n. c. ß dū recitat ius ātiquū: tacite fac mētionē de illo. c. sacro. hoc bñ notabis. Et credo dictum ꝓcedere vbi regula seu institutio religiosoz daret certū modū seu ordinē in excōicādo religiosuz vt satis sit ꝓnare illū ordinē regule seu ꝓstitutōes ipsoz religiosoz. qđ multū bñ notabis. Jnno. vero ponit aliū intellectū ad finem huius lr̄e. vt intelligat de bis duabus ꝓstitutionib; hic ꝓtentis. Naz in effectu due ꝓstitutōes hic ꝓtinent. vna versatur circa modū recusandi iudicem. alia circa modum appellatōez interponēdi. Dcda incipit in ß. §. porro. et iste intellect magis vl lr̄e ꝓsentane per illa verba bas duas ꝓstitutōes ꝛc. debet enī fieri relatio ad ꝓxima.

C Cum causam. Si iudex ꝓfessionem aduocati eadem die reuocatā ꝑ litis ꝓtestatōe velit hīe vl ꝓcessum a subdelegato subdelegati factū ratificat licite appellat. In ꝑma ponit narratio appellantis. In secūda iudicis datio. ibi mandam. Nota ꝑmo ar. ex isto tex. q; ad litē ꝓtestandā nō req̄rit solēnis interrogatio iudicis aut actoris ß sufficit sola rñsio ad libellū etiā si facta sit ꝑ aduocatū reo approbāte. fac ad ea q̄ dixi in. c. vnico. de li. ꝓte. ꝓtra cōez opi. legistaz. Nam aduocat ß ꝓprie rñdit ad libellū. Naz iudex nō interrogasset aduocatū anio litē ꝓtestādi. ⁊ vide plen qđ dixi in. c. vnico p̄dicto. Secdo no. q; ꝓfessio aduocati p̄iudicat cliēt nisi illā tanq̄ erroneā reuocet. Et no. bñ q; in reuocatōe hui ꝓfessionis aduocati nō est necesse ꝓbare alr errorē. secus in reuocatōe ꝓfessionis ꝓprie vl ꝓcura. q; tūc est necesse ꝓbare errorē. vt in. c. fi. s̄. de ꝓfes. l. error. C. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ est rō q; aduocat nō hz mādatū ad ꝓsitēdū. ido sufficit nuda reuocatio ptis. ß tenuit hosti. ß. et satis ꝓbat ꝑ istū tex. qđ sp notabis. No. vlteri q; ꝓfessio pōt ptextu errorꝭ reuocari non solū q̄n p̄iudicat ad merita cāe: ß etiā q̄n obest ꝓcessui. vt q; nō pōt obstāte ꝓfessiōe exceptiōes dilatorias ap̄li ꝓponē. Jtē no. q; solus delegat p̄ncipis pōt alteri cām delegare. Delegat aūt inferioris a p̄ncipe nō pōt vices suas alteri delegare: q; posset eē ꝓcessus infinit. ⁊ q̄sq; recusaret onus iudicādi. Nunqđ aūt delegat inferiorꝭ possit ß delegare si ß sibi fuit indultū in cōmissione: vide glo. notabilē in. c. is cui. de of. dele. li. vj. vbi ꝑ Jo. an. ⁊ limita hūc tex. p illam glo. Jtē no. ibi credētes ꝛc. q; a grauamīe a iudice inflicto appellari pōt lz iudex aggūare nō intēderet. Et intellige q̄n iudex errabat in iure. ⁊ ꝓbat iste tex. opi. de q̄ in. c. ex pte. ⁊. c. ad ß. s̄. e. q; grauamē re ipsa lz ex mente nō ꝓcesserit p̄bet iustā appellādi cām. ⁊ in ß tene mēti istū tex. pleni dixi in. d. c. ex pte. Opp. ꝓtra tex. vl em̄ q; ß revocatio ꝓfessionis fuerit ecclie nociua cū p ꝓfessionē dicebat ecclia scripsisse spatio. xl. annoz. Solo. dicūt doc. q; ꝓfessio nō revocabat ß ptextu taliter ꝓfessati sed quatenus preiudicabat ad processum. nam data illius validitate excludebat prior a facultate ꝓponēdi dilatorias. Unde hec ꝓfessio fuit erronea. vel q; aduocat errauit in iure putādo dilatorias posse ꝓponi etiam post li. ꝓtes. vel in facto errauit credens forte priori nō ꝓpetere exceptōes dilatorias. Uñ pretextu hui errouis ⁊ p̄iudiciꝭ p̄dicti prior hanc ꝓfessionem aduocati reuocauit q̄m erat ꝓtraria intentōi ⁊ petitioni sue. ꝓtraria enī sunt lit. ꝓte. ⁊ terminū ad dilato

rias proponendas petere. ¶ In glo. in verbo eodem die. ibi in casu isto vi. Nota bene glo. istam vsq; ad finem lz nō reddat rationē specialitatis. tñ recte loquit. z ex ea hēs optimā limitationē. ad l. fi. C. de erro. aduo. vt ꝓfessio aduocati possit reuocari vsq; ad triduū. sic ibi dī qñ. s. ꝓfessio pīdicat ad merita cāe: ꝫ vbi ꝓfessio aduocati pīdicat ad ꝓcessum. vt qz inducit ꝓtestatio nē litis. z sic p̄cludit viam dilatoriis ꝓponēdis oz q; ps reuocet illaz ꝓfessionē anteq; faciat aliq̄d qđ soleat fieri p̄ lit. ꝓte. vñ si eadē die certificat⁹ de ꝓfessiōe aduocati ꝓducit testes vl aliq̄d aliud qđ solitū est fieri post lit. ꝓte. vi ipso facto ꝓfessionē aduocati approbasse cuz pl⁹ sit facto aliq̄d approbare q; ℞bo. vt i. c. dilecti. s. e. Et generalr cōprehēdo oīa iura posita in glo. recipiēdo mentē doctoꝝ. distingue sic q; aut q̄s vult reuocare ꝓfessionē ꝓpriā p̄textu erroris z oz q; ꝓbet errorē et licitū est reuocare vsq; ad sniam. z sic loq̄tur. c. fi. z. l. error all'ata. in glo. ꝫ intellige qñ vult reuocare ex interuallo. si. n. incōtinenti nō est necesse ꝓbare errorē. ad ꝫ c. p̄terea. de testi. cogē. z glo. no. in. c. fi. đ ꝓfes. z. xxxij. q. j. apud. z p̄ do. de ro. decisi. lvij. z vide qđ plene dixi in d. c. fi. de ꝓfes. z dic vt ibi. Aut vult reuocare ꝓfessionē aduocati. z si pīdicat ad ꝓcess. dic vt statim dixi. Si vero pīdicat ad merita oz eaz reuocare infra triduū. vt in. d. l. iij. post triduū vero nō p̄ot nisi velit docere de errore. Nam sicut docēdo de errore p̄ot reuocare ꝓfessionē ꝓpriā vsq; ad sniam fort⁹ ꝫ poterit in ꝓfessione aduocati. z sic p̄ot intelligi glo. xxxv. q. ij. §. is ita. que vult ꝓfessionē aduocati posse reuocari vsq; ad sniam. intelligūt doc. de errore. alꝫ vsq; ad triduū. forte rō diuersitatis est: q; ꝓfessio aduocati cū in ꝫ nō hēat mandatū nō oz pīdicare clientulū nisi illaz approbet z iura p̄supponūt clientulū approbare si eam scit z non reuocat infra triduū. Si aūt clientul⁹ exp̄sse approbaret cō fessionē aduocati idem dicendū in ea qđ in ꝓfessiōe ꝓpria. q; oīa nra facimus ꝛc. vt in. c. si aplice. de p̄ben. li. vj. vide p̄ spe. in ti. de ꝓfes. §. postrēo. ℞. idem si sit per aduocatū. ¶ In glo. in ℞. lit. ꝓte. in fi. de ꝫ dic vt plene le. z no. in. c. ij. de li. ꝓte. li. vj. et ad istuz tex. vt cesset oīs obiectio p̄ot supplēri q; aduocat⁹ dixit petita p ad uersam partē fieri nō debere. q; prior possederat illam eccliaz p. xl. ānos ꝛc. alꝫ aūt p obiectū exceptōnis peremptorie alr nō rñdendo ad libellū nō inducit litis ꝓtes. vt in. d. c. ij. ¶ In glo. in ℞. delegat⁹ ibi nō distinguēdo ante lit. ꝓte. vel post ꝛc. imo plus dico q; tex. iste aptissime damnat illā opinionē. Nam receptio testiū fit p⁹ lit. ꝓte. vt in. c. qñ. s. vt lit. nō ꝓte. z sic ſbdelegatio fuit ꝫ facta post ꝓtestatōem litis z nihilomin⁹ papa mādat ex ꝫ solo capite ꝓcessuz denūciari irritū. Nam loquit ꝫ papa alternatiue ad cui⁹ ℞itatē sufficit alterā partē esse vrā. vt in. c. int' cetera. de rescp̄tis. Nec ob. rō glo. de ꝓcuratore substituēte p⁹ lit. ꝓte. q; vt dicūt doc. fortius operat' litis ꝓtestatio in ꝓcuratore q̄ in iudice. q; ꝓcurator ꝓtestādo vi q̄si ꝓtrahere. l. iij. ff. de pecu. ido efficit' dñs instātie ꝫ cū iudice nō ꝓtrahit'. hz. n. se iudex in ꝓtestatōe vt patiēs: ꝓcurator aūt vt agēs. Ad. c. cuz bertoldus. rñdet ꝫ Jo. an. z originalr est dictū Inno. in. c. illo. q; articulū nō iurisditionalē potest delegatus inferioris subdelegare puta si approbauit testē ꝓducēdū z examinauit capl'a sup̄ qbz dz interrogari tūc hāc receptōez alteri cōmittere p̄ot. ita loquit' ille tex. quod bñ nōbis. Idē sentit glo. pe. in auē. vt defunc. seu fune. Articulū ℞o iurisditionalē nō p̄ot subdelegare. vt est receptio testiū nō approbatis pri⁹ ipsis testibz seu capitulis nō examinatis. Prio ꝫ qđ le. z no. in cle. vnica. de offi. dele. Et ex his hēs an z qñ articul⁹ receptōis testiū dicat' iurisditional' vel nudū ministeriū. z hūc articulū plen⁹ examinaui in. d. c. cū bertoldus. ¶ In eadē glo. ibi q̄ nō transit in terciā psonā ꝛc. Prio intellectu boꝝ ℞boꝝ Jo. an. remittit ad. c. pe. xix. di. vbi glo. dic excommunicationē nō transire in terciā personā. q; cōmunicās excōicato nō incidit in excōicatiōez eandē ꝫ tm̄ in minorē iuxta no. in. c. si celebrat de cle. ex. mi. nisi coicauerit excōicato in crie p̄ quo fuit excōicat⁹. vt in. c. si ꝓcubine. de sen. ex. z sic appellat' tercia ps̄ona q̄libet ps̄ona ab excōicato. Ego dare aliū intellectuz q; clare colligit' ex. c. qñ mltos. xj. q. iij. q; ideo dī excōicatio nō transire in terciā ſpsonā q; coicans ei qui coicat excōicato in nullā excōicatōez incidit q; ille nō est priuatus coione boim ꝫ participatōe sacrametoꝝ tm̄. vt in. d. c. si celebrat. vñ recte appellat' tercia ps̄ona respctū scōe q̄ coicauit excōicato. z no. glo. istā sic duplr intellectā. Et in fi. glo. no. glo. ꝓpetuo. Ex q̄ hēs singl'arē limitationē ad iura dicētia delegatū inferioris a p̄ncipe non posse subdelegare. nō. n. ꝓcedūt illa iura i delegato ad vniuersitatē cāe. Et pone exēplū in officiali foraneo epi q; ꝓstituit' in certa ꝓte dioc̄esis. Nam ille hz delegatas nō ordinariā. vt no. glo. in cle. z si p̄ncipal' de rescp. z i. c. rōana. j. e. ti. li. vj. Et hz iste vniuersitatē cāe delegatā q; delegant' sibi oēs cāe q̄ posset oriri in illo loco. Quidā tñ tenuerūt oppositū. ar. i. l. z q; ff. de iurisd. omn. iudi. vbi dī q; hūs iurisditōez nō iure ꝓprio subdelegare nō p̄ot. ꝫ dcm h⁹ glo. coiter approbat' z ē satis equū. z vide bar. in. l. pōpo. scribit. alꝫ si vni. ff. de re iudi. vbi ponit aliam singularē limitationē in istis delegatis ad vniuersitatē causaꝝ. vt si sunt plures possit vn⁹ absente alio cām inchoare z finire sicut dicim⁹ in pluribz ordinarijs. l. vnica. ff. de offi. p̄cōsul. dic vt plene le. z no. in. c. p̄udentiā. de of. dele. vbi dixi diffuse. z te ibi remitto. ¶ In glo. fi. vbi sup ꝫ ita instincte no. glo. vsq; ad finē q̄e quotidie allegatur z inquantū dicit q; appellans a grauamine nō p̄ot aliam causaz q̄ expressam ꝓsequi est bodie tex. magis clar⁹ in cle. appellanti eo. ti. ¶ Circa istū tex. z istā glo. formant' nōbil' qō. Quid si appellans dixit seu exp̄ssit certū grauamē subijciendo cām generalē. videlz z ab oī alio grauamine qđ colligi p̄ot ex actis. Vel qđ si nullā cām exp̄ssit ꝫ generaliter dixit appello ab dīb⁹ grauamin⁹ mihi illatis que ex actis colligi p̄ñt nunq̄d valeat talis appellatio vt possit appellatōez iustificare etiā ex cā exp̄sse nō deducta: Quidā q; sic in dicta cle. appellanti. facit in arg. c. q̄ ad agendū. de ꝓcurato. li. vj. do. de ro. decisi. viij. plene ꝓsequunt' z finaliter tenent oppositum. vt non liceat sic vagari cum iactura aduersarij. Hec opio plus placet mihi. facit dicta cle. appellāti in verbo nominatim. z. l. p̄or edixit. ff. de iniur. z dic vt plene notat' in loco p̄al leg. Et dic ꝫ Jo. an. q; ex plīb⁹ causis in appellatōe ex p̄sis curia non exp̄mit bodie nisi vnā. quod dicit Jo. an. rōnabile qñ cāe se non cōpatiunt' alꝫ secus. vt ꝫ et ſ. e. significauit. cū si. de quo vide in spe. de appell'one. §. de officio. in p̄n. pe. colūne. z ℞. si aūt. Et dicit ꝫ boati. q; exp̄sso vno solo grauamine ex bis ꝓpter que appellauī non potero iustificare appellationē meā etiam ex alijs ꝓpter que appellaui. dicit tñ q; sup quolibet ḡuamine curia bñ daret rescriptū singlare. ad eosdem tñ iudices. sint ergo appellantes p̄uisi vt nullā falsam causam exp̄mant vel quam ꝓbare non possunt ne forte illa sola exprimat' in rescp̄to cōmissionis. Naz ad ꝫ vicia comprimenda emanauit p̄dicta ꝓsuetudo seu stilus curie. d iure tñ ꝓcedit q; ꝫ dī q̄nimmo pluribz casis expressis copulatiue in appellatione sufficit ꝓbare vnā. vt in. c. exhibita. de iudi. z in. c. cum iamdudum. de p̄ben.

Dilecto Non suffic̄ appellanti docē q; exceptōem legitimā z vrā opposuit z appellauit nisi doceat ꝓpter exceptionem nō admissam appellasse. z est casus notabilis et quotidian⁹ p̄ma ps̄ponit fcm̄ coz̄ auditore narratū. scdo ꝓmittit cāz z p̄mittit quare ibi qm̄. ¶ No. primo ibi contra ipsos procedere ꝛc. q; in beneficialibus p̄ot

exceptio ꝑemptoria opponi ad ꝓcessum quando est talis exceptio que pariter ꝓcernit gratiã ⁊ litteras gratiosas. Et est ratio q; quatenꝰ ꝓcernit litteras pōt dici dilatoria q; negat iurisditionē tributã ꝑ illas lr̃as: ⁊ ꝑ ꝓsequēs pōt de hoc opponi ante ꝓte.li.sicut dī in qualibet declinatoria. de quo dic vt plenꝰ no.in.c.ꝓstitutꝰ de rescrip. ¶ Nota sc̃do q; in iudicio nō pōt appellari a grauamine futuro etiã sub ꝓditione vt si me grauaueris appello. dz eñ ꝑ̄us expectare grauamē ⁊ postmodum appellare. vt hic clarius ꝑ Jnno. ⁊ in.c. significauerunt. s̃. de testi. ¶ Nota tercio q; si executor deputatꝰ ad bñficia ñ admittit exceptionē legitimã licite ab eo appellat̃ siue executor assumpserit ꝓtes iudicis siue nō. optime ad ℔ facit iste tex. ⁊ c. accepim⁹. de eta. ⁊ q̃. ⁊ de mã dic vt plene no.in.c.fi. de ꝑsump. ⁊ in cle. vnica. de offi. delc. ¶ Jtē nota ibi ꝑ ꝓfessionē presbyteri ꝛc. q; veritas cause appellatōis pōt ꝓbari ꝑ ꝓfessionē appellati dūtaxat. ¶ Op. ꝓtra fi.c. vi.n. q; si etiã nō ꝓbet appellatū fuisse ob exceptionē repulsam q; nihilominꝰ ꝓcessus executoris debeat denũciari irritus qm̃ ex quo iste p̄sbyter fatebat̃ lr̃as suas fuisse surrepticias ꝓcessus executor fuit nullꝰ q; lr̃e surrepticie ad bñficia sũt ipso iure nulle. vt coiter tenet̃ in.c. ad audiētiã el.ij. de rescrip. ꝓbat̃ in.c.j. ⁊.ij. de fil. presb. li.vj. g̃ cū in his bñficialib⁹ exuberat multū officiū iudicis debebat papa pronunciare ꝓcessum irritū etiã si appellatio formaliter nō fuisset interposita. vt in.c.cū dilecti. de elec. ¶ Hosti. ponit tres solones. Prima q; hic vacat argumentū a contrario sensu. Secũda q; procurator capli se obligauit ad ꝓbandū formalitatē appellatōis vnde mos est gerēdus fuit. i. satisfaciendū fuit desiderio suo. l. circa. ff. de proba. ⁊ in.c.j. de resti. spo. Tercia solo q; ℔ ꝓcessit ex prouisione pape. ar. in.c.cū pridem. de pac. Jste solones diuinant. ⁊ prima inepte negat argumentū a ꝛrio sensu. ideo Jo. an. ponit bonã solonez dicēs q; exq̃ appellationē ꝓsequebat̃ debuit eã iustificare ꝓbãdo ipsi⁹ formalitatē: ideo nō obtinebit in cã appellonis ꝓbãdo nullitatē qđ sp notabis. facit.c. exhibita. ⁊ qđ ibi dixi. s̃. de iudi. bēs. n. sp notare q; appellans a sñia nulla nō obtinet in cã appellonis ꝓbando nullitatē sñie nisi iustificet appellonē ꝓbando eam legitime fuisse interpositã. Fatendū est tñ vt infra dicã lati⁹ q; succũbens in cã appellonis ex defectu ipsi⁹ appellonis poterit postea coram iudice suo ꝓsequi nullitatē. tex. ē cū gl. in.c.lz. de sen. ex. li. vj. dixi i.c. sepe. s̃. e. Et confirmat Jo. an. i addi. spe. in ti. de sen. pla. §. inf. ℣. ℔ nunqd libell⁹. ⁊ ibi etiã dic q; de nullitate dz agi coram iudice cōpetēti ⁊ nō coram iudice appellonis. Et idē vī sentire Do. an. ℔. ⁊ pau. in cle. si appellonez eo. ti. Sed Jo. de lig. ibi ꝓpe fi. in vltia columna vbi lati⁹ tractat hanc materiã vī alr sentire. ⁊ expresse Bar. in.l. si exp̄ssim. ff. eo. vbi firmat q; si agitat̃ vt iudex iterū pnũciet ꝓpter nullitatē sñie dz agere coram ꝓmo iudice. ar. l. iiij. C. de accu. q; cã nullitatis tūc venit incidenter. aut volo ꝑncipaliter instare sup nullitate vt q; peto eam ꝓnunciari nullã ⁊ tūc possum agere coram primo iudice ⁊ coram superiore p. l. abñtez. C. de accu. ⁊ quēadmodū cã appellonis voluit totã cãm vt possit superior sñiam reformare. vt in.c. Rainutius. de testa. ⁊ ita ⁊ cã nullitatis ꝑm eã qđ dicit bñ notandū. ⁊ allegat Jnno. in.c. cuz ꝓtingat. de offi. delc. ⁊ ℔ mihi satis plz. Nam ℔ cã nullitatis est spēs cuiusdã ꝓnocatōis. ar. in l. nō distinguem⁹. §. cū quidã. ff. de arbi. nec iniuria fit ꝑmo iudici exq̃ cã fuit iaz agitata coram eo. Et ℔ faciũt ad qōnem quotidianã nũquid possit appellans sil̃ prosequi nullitatē sñie ⁊ eius iniusticiã vel ꝓsequi tm̃ sup appellonē nullitatē sñie vel ꝓcessus: Jnno. qui sp ad hanc materiã allegat̃ ꝑ canonistas ⁊ legistas ponit duas opi. Quidã dixerũt q; sup appellonē nunqz possit appellans prosequi nullitatē. qm̃ ex quo innitit̃ appellationi dz ꝓbare sñiam iniustã nō aũt nullã q̃si appellatio non opetur respectu sñie nulle q; non repit quid suspēdat. Alij ꝓtra. ⁊ ℔ opio plus sibi plz ⁊ nō instãdo in ℣bis Jnn. ⁊ doc. ℔ q̃ poteris videre maxie ad mãm vide Bar. in.l. si exp̄ssim. ff. eo. vbi plenissime ꝓsequē hãc mãm. ⁊ in.l.j. C. qñ ꝓuo. nō est necesse. ꝓcludendo cōem sñiam doctoꝝ ⁊ verã distingue sic. q; aut fuit appellatū añ sñiaz ⁊ nō sufficit ꝓbare nullitatē actus per cãm in appellone nō expressam. q; appellãs ante sñiaz bz iustificare appellonē suã ex cã dūtaxat exp̄ssa. vt in cle. appellãti. e. ti. diri. s̃. c. pri. Aut fuit appellatū post sñiam simplr non faciēdo mentionē de nullitate sñie et tunc si ꝓbat nullitatē ex q̃cunq; cã etiã nō expressa dz obtinere dūmodo formaliter appellauerit secus si appellatio deficit in forma q; tunc nō obtineret ꝓnunciationem sup nullitate.. vt est hic tex. aptus ꝑm lec. Jo. an. de qua. s̃. Ratio p̄dictoꝝ est q; appellatio bz plures effectꝰ. Nam suspendit iurisditionē iudicis ⁊ ꝓnunciatuz. vt in.c. venientes. de iureiurã. l.j. ad turpil. Jtē devoluit cãm ad superiorē. vt in.c. si a iudi. eo. ti. li. vj. vñ lz nō possit appellari a sñia nulla ꝓtextu prioꝝ duoꝝ effectuũ: q; qđ nō est suspendi nō pōt. vt in c. ad dissoluendū. de despon. impu. opatur tñ respectu vltimi effectus. s. devolutōis cãe ad superiorē. ideo cū recte appelletur a sñia nulla si iudex repit eam nullã pōt sub nullitate ꝓnũciare. ⁊ q; possit a tali sñia appellari facit iste tex. et. l. si exp̄ssim. pall̃. ⁊ l. q̃dam. ff. fami. herc. ⁊ in. l. carmelia pia. ff. de iurepa.. ⁊ vide ad ℔ notabile dictū archid. in.c.a iudicib⁹. ij. q. vj. vbi dicit: q; si petij corrigi arbitramentū ⁊ reduci ad arbitriū boni viri si iudex reperit nullū puta q; latū a seruo vel excoicato ꝑ pōt ꝓnũciare illud nullū. qđ no. ⁊ sequit̃ ℔ Do. an. recitãdo. Qñq; appellans vult sequi vtrãq; viã sil̃ vt q; dicit dico sententiã nullã ⁊ siqua est ab ea appello: tūc dubitat̃ vtrū possit hanc appellatōem ꝓsequi ꝓpter incertitudinem ⁊ ꝓtrarietatē. coiter tenet̃ tñ ꝑ canonistas ⁊ legistas q; talis appellatio interponi possit vt notat hosti. ℔. ⁊ cōmuniter sequētes. ⁊ glo. ⁊ bar. in locis p̄alleg. nō eñ iste vie sunt ꝓtrarie respectu vltimi effectꝰ appellatiōis q; respectu nullitatis ⁊ respectu iniusticie pōt cã ad superiorem deduci. vñ lz respectu ꝓmi effectꝰ seu sedi possint ꝓcurrē q; si sñia nō est nulla suspendit̃ ꝑ appellatiōez. si est nulla nō pōt suspendi. respectu tñ effectus devolutionis p̄ñt: dz tñ appellans alternatiue ꝓponere ⁊ ꝓsequi. vt. s̃. dixi. ⁊ ē vtile sic appellare saltē vt videnť opiniones q̃ versant̃ vtrū a sñia nulla possit simplr appellari: ⁊ si ꝓstiterit de nullitate iudex ꝓnunciabit sup ea dumtaxat ⁊ nō sup appellone q; appellatio fuit interposita ꝓditionalr. s. si sñia esset aliq̃. poterit tñ iudex si voluerit ꝓnunciare appellatōem frustra interpositaz fuisse. Si vero iudex repit eã aliquã ℔ iniquã ꝓnũciabit sicut in cã appellonis simplr interposite. ¶ Sed circa p̄dicta dubitat̃ nunqd succũbens in appellone possit postmodum agere de nullitate sñie seu ꝓcessus: in ℔ glo. ⁊ doc. sunt ℣rij. ⁊ no. maxie in. d. l. si exp̄ssim. ⁊ in. d. l. ꝑma. Sed distingue pꝰ bar. in vtroq; loco q; aut nullitas fuit deducta ꝑncipaliter in cã appellonis puta q; fuit appellatū modo p̄dicto vel appellans in cã appellationis simplr interposite ꝓsecut⁹ est nullitatē ꝑncipaliter: ⁊ nō poterit amplius de nullitate agere exq̃ in cã appellatōis succubuit. ar. in.l.ij. C. si ex fal. instru. ⁊ eoꝝ q̃ no. glo. in.c.lz de ꝓba. Aut non fuit deducta nullitas in cã appellonis modo p̄dicto tunc lz fuerit ꝓnunciatū male appellatū poterit succũbens postmodū coram iudice cōpetenti agere de nullitate. ⁊ est bonꝰ tex. in cle. j. de rescrip. Nec ob. si dicat̃ q; nullitas venit incidenter in cã appellonis. vt. s̃. dixi in ꝑn. q; vt dicit Bar. ⁊ bñ ea q̃ incidenter veniũt ⁊ plene nō expediuntur non obstant cum post agitur principaliter. ꝓ ℔. c. veniens. s̃. de testi. el.ij. ⁊ qđ no. in.c.fi. ⁊ c.ij. de or. cog. hoc intellige nisi fuisset pronunciatū male appellatū ⁊ bene iudicatum.

nam tūc opus esset ab ista sentētia appellare. vt no. Jo. de lig. in. d. cle. si appell'onem. in vlti. colum. facit quod no. Jnn. in. c. sup lris. de rescrip. ¶ Opp. vī em̄ q3 iudex nō repellat exceptōem ex quo tn̄ est legitima 7 eam nō admittit appellari pōt. vt. j. c. ex parte. So. ꝓsidera tres casus. prim⁹ qn̄ iudex exp̄esse repellit exceptōem legitimā 7 tunc indubie appellari pōt. vt ℔. 7. s̄. de testi. ex pte ade. cū si. Secūs casus cū exp̄esse nō repellit ſ ta cite ꝓcedendo ad vlteriora. 7 tūc idē q3 tacite repellit. vt in. d. c. ex pte. 7 no. bar. in. l. a ꝓcedente. C. de dila. et Jo. an. ℔ 7 infra. eo. ex pte. Tercⁱ⁹ casus qn̄ nec exp̄sse repellit nec tacite ꝓcedendo ad vlteriora 7 tūc si illico appellat nō valeat appellatio cū iudex adhuc nō grauauerit vt hic p̄sertim cū ꝓponit exceptiōez 7 appellat si fuerit ꝫ factū. ¶ Nam videt tunc a futuro grauamine appellatū qđ nō licet in iudicio. vt in. c. vt debit⁹. s̄. eo. Sed si iudex malicioſe supsedet cā vexandi excipienti tunc remediū est vt excipiēs tercio requirat humilr iudicē vt exceptionē recipiat q si nō fecerit poterit appellare q3 satis tunc grauat. vt in. c. j. de sup. ne. pla. Et ℔ exp̄sse t3 Jo. an. ℔. 7 hosti. j. e. int̄posita. ¶ Vltio Jnn. hic q̄rit an appellās in iudicio vel extra iudiciū scđa vice vel tercia videat recedere ab appell'one 7 priorē sententiā ꝓfirmare: 7 ꝯcludit finalr q nō q3 sp instat vt p appell'onez defendat. Sed an valeat scđa appellatio. vide qđ scp̄si in. c. bone. s̄. e. in additione: 7 ꝯclude sic. q aut appellauit scđo a nouo grauamīe: 7 valet vtraq3 appellatio. casus ē in cle. vnica. de do. 7 ꝓtu. 7 dic vt ibi no. in glo. aut appellauit pluries ab eodē grauamine 7 tunc si pluries in eodē instanti exp̄essit verbū appello. vnica est appellatio pluries vociferata. Sic pōt intelligi. s̄. e. bone. 7. xxxj. q. ij. lothari⁹. Aut ex interuallo et tūc aut appellauit simplr aut sub ꝯditōe. p̄mo casu sūt opi. ¶ Nam bar. in. l. cū ꝓcuratoꝛ. ff. de no. op. nūc. t3 q scđa appell'o nihil operat q3 p p̄mā fuit iā suspensa sn̄ia 7 indicī iurisditio. ꝫ sētit Jo. an. p⁹ Ab. ī. d. c. bone. 7 Bal. in. c. directe. s̄. e. ℔ Do. an. n̄ bn̄ firmat pedes ſ satis mihi plz dēm Bar. si p̄ma appellatio tenuit q3 p primā fuit cā devoluta ad superiorē. hinc est q immediate currit tps ꝓsequēdi 7 finiēdi appell'onē. vt in cle. sic̄ j. e. ti. 7 suspēsa fuit iudicis iurisditio. vt in. c. si a iudice. 7. c. nō solū. e. ti. li. vj. vñ nō video sup q̄ interesse funde tur ista scđa appellatio. ar. in. l. q̄ bis. ff. de ✠. ob. ¶ Nec ob. si dicat q dixit abb. q est vtile q ꝓtet tps a scđa appellatōe. q3 nō video qnō appellās possit ℔ facē nō geminato grauamīe. Nam si vult ꝓnūciare p̄me appellatōi trāsibit sn̄ia in rē iudicatā. Si aūt n̄ renūciat scđa nihil pōt operari q3 nō ē ad q̄d referat. ar. in. c. ad dissolvendū de despō. ipu. 7. l. decē. ff. de ✠. ob. ¶ Predicta intelige nisi velit ad aliū appellare. naz tūc scđa appellatio pōt operari effectum cāe trāslatiuū. ad ℔ allego tex. cuz glo. 7 bar. in. l. siqs libellos. C. e. scđo casu cū fuit appellatū sub ꝯditōe puta appello viua voce salvo iure appellādi i scp̄t⁹. 7 tūc bar. in. d. l. cū ꝓcuratoꝛ. dic q ista ✠ba bīe p̄nt duplicē sensuz. ¶ Primo q vult ita valē ni si appellauerit in scp̄tis. 7 tūc si appellat in scp̄tis vnica est appellatio ista q̄ nūc int̄ponit in scriptis. q3 prima fuit int̄posita ſ ꝯditōe scđe. scđa pōt intelligi. i. saluo iure redigēdi istā in scriptis 7 tūc fingit p̄ma appell'o nūc in scp̄tis redacta. Et vī iste vltim⁹ intellectus magis placē bar. Do. an. sentit q in ℔ dubio q̄d iste intēderit debem⁹ hīe respectū ad scripturā. nā si repetit in scđa scp̄tura diē p̄me censet p̄ma appellatio nūc redacta in scp̄tis. Si h3 diē fm tps none scp̄ture orit nova appellatio 7 vī bona ꝓsideratio. vt in hoc dubio recurramus ad coniecturas. arg. in. l. nensennius. ff. de nego. gest.

In Jcolao. Appellans q̄ terminū appellationi p̄figit si mittit ꝓcuratoꝛē ad impetrādū 7 ꝯdicendū tm̄ 7 appellatio fuit recepta a iudice vel approbata a pte aduersario legitime ꝓsequenti ꝯdemnat in expensis. h. d. fm cōem intellectū l3 glo. aliud senserit. Diuidit. p̄mo ponit dationē anditoris 7 petitionē appellantis. scđo dat iudices ibi mandam⁹. ¶ No. p̄mo militē p̄ferēdū in bonoribꝫ monacho. ℔ vī colligi ex ordine lre. nam ℔ miles in platione ✠boꝛ p̄mittit monacho. valet em̄ ℔ ar. ex ordine lre. vt bēs glo. satis notabilē ī. c. quorūdā. de elec. li. vj. in ✠bo p̄dicatoꝛ. q̄ dicit q vbicūq3 fit mentio de fratribꝫ p̄dicatoribꝫ 7 minoribꝫ sp ex ordine lre p̄mittūtur p̄dicatores q3 eoꝛ ordo fuit antiq̄oꝛ. vide tex. xvij. di. c. pe. 7 se. Et forte ℔ ꝓcessit eo tpe q̄ monachi non erant clerici. xvj. q. j. generalr. nam puto sacerdotē p̄ferendū militi in bonoribꝫ q̄ est miles celestis patrie 7 dei. ij. q. j. in. c. xp̄ian⁹. xxiij. q. viij. reprehensibile. alle ✠bo ē miles seculi. spūalia aūt sūt dignioꝛa tpalibꝫ. vt in. c. solite. de ma. 7 obe. 7 sacerdotes ꝓpter excellentiā dignitatis 7 officij in deoꝛ nūro cōputant. vñ scribit in antiq̄ lege. Dns ñ detrabes. i. sacerdotibꝫ. 7 alibi. ¶ Nolite tangere xp̄os meos. vide bo. tex. in. c. cū ex iniūcto. infra de bere. lxxxvj. di. duo sunt. ¶ Secūo no. q vbicunq3 cā ex sui nā est in curia romana per appellationē litigitimā nō sufficit appellanti seu appellato mittere ꝓcuratoꝛē ad impetrandū iudicē in ptibꝫ ſ oꝛ mittere ꝓcuratoꝛem ad appellationē ibi ꝓsequēdā. Et dī cā esse in curia si ꝓpellatio est recepta a pte vl approbata a iudice. vt infra lati⁹ dicā. ¶ Itē no. 7 tene menti q ex ꝓtumacia abbatis 7 quētus ꝯdemnat monasteriū in expensis. Nam cū ipsi nihil ꝓprij habeāt oꝛ banc ꝯdemnatiōem expensaꝝ exequi in bonis monasterij. Ex q̄ infero q. c. reprehensibil. s̄. e. qđ vī nō velle ꝯdēnari in expēsis ꝓpriis nō hītem dz intelligi qn̄ ꝓsequit cāz suā ita q nō agit noīe monasterij al's fit ꝯdēnatio. vt ℔ ꝓbat. Ex q̄ etiā infero q velictū ꝓlati pindicat ecclie quo ad ꝯdemnatiōnē expēsaꝝ. l3 secus videat in tutore. vt in. l. nō est. C. de admi. tuto. Et forte idē esset in ꝓlato seculari habente vnde soluere. arg. eo. que no. glo. in. c. de multa. de pben. 7 in. d. l. non est. ¶ Ultimo no. q appellatoꝛe non ꝓsequente legitime appell'onē pōt appellat⁹ ꝓsequi 7 obtinere a iudice ad quē ꝯdemnatione expensaꝝ factaꝝ a tpe appellatōis emisse. Et sic bēs q iudex ad quē ꝯdēnat in expensis etiaz appellatore nō ꝓparēte. ¶ In glo. p̄ma in fi. hec glo. in effectu ℔ intendit q si p̄fixus fuit termin⁹ ad appellatōem ꝓsequendā a iudice vel ab appellante cā appellationis. ex hoc solo est in curia romana tractanda adeo vt non sufficiat appellatoꝛi mittere ꝓcuratoꝛem ad impetrandū iudicē in ptibus si appellatus vult ꝓsequi in curia. 7 ꝓ ℔ intellectu vī tex. q̄ ad cortice hic. 7 hūc intellectū secutus fuit abbas hic. Sed Hosti. Vinc. 7 Jo. an. 7 coīter doctores sequētes dicunt solam p̄fixionē termini non sufficere vt cā dicat esse in curia ſ oꝛ vt appellatio sit recepta a iudice vel approbata a parte. sic loquit tex. in. c. int̄posita. j. e. §. j. 7 in. c. sepe. s̄. e. Hunc tex. intelligūt q̄n appellatio fuit recepta a iudice vel approbata a pte. 7 iste intellectus plus mihi placet. Nam ex ꝓsecutione p̄sonali facta ꝑ militem appellatum p̄sumendum est illum militem recepisse seu approbasse appellationem ipsius abbatis. ¶ Item adduco tex. in. c. oblate. 7 in. c. ex insinuatione. s̄. e. vbi pz q nō obstante p̄fixione termini satis est mittere ꝓcuratoꝛem ad lras impetrandum. nec apparet aliqua ratio vigēs q̄re sola p̄fixio termini bēat cāz devoluere ad curiā. Ista. n. p̄fixio termini ab boīe facta succedit loco termini iuris. vt in. c. cū sit romana. s̄. e. 7 dixi in. c. ex rōne. Sicut ergo sola p̄fixio termini iurisnon devoluit cām ipso facto ad curiā ita nec p̄fixio termini boīs cum surrogatū debeat sapere naturā illius in cui⁹ locuz surrogatur. vt in. c. eccl'ia. s̄. vt lit. pen. Et vt plene habeat materia isti⁹. c. 7 clare liqueat q̄n cā appellatōnis sit tractanda in curia distin-

quo sic post cal. q aut fuit appellatū ante sententiā aut post. Primo casu si appellatio fuit recepta a iudice vel approbata a parte & termin⁹ fuit prefixus ad appellationem psequendā tūc indubie cā appell'onis est in curia ita vt teneat' appellans ibi psequi appellato volente. vt in. c. inc'posita. j. e. & ff. & in. d. c. sepe. & si appellat⁹ voluerit & petierit dz appellans cōparē cū oīb⁹ munimentis ad cām pūcipalē spectātib⁹. de quo dicendū. vt in. c. j. j. e. li. vj. & fac̄ qđ dixi in. c. vt debit⁹. s. e. Si vero appell'o fuit recepta a iudice vel approbata a parte & termin⁹ non fuit pfixus tunc est maius dubiū nunquid cā sit in curia: vī q nō p istū tex. & p dictū. c. sepe. & satis teneri potest q sit in curia p dictū. c. interposita. a ꝓtrario vbi solum ponderat' an appellatio fuerit recepta & nihil de pfixione ēmini dī. hanc partē sentit Cal. Si vero appellatio nō fuit recepta a iudice vel a pte: nec pfixus fuit termin⁹ ad appellationē psequēdā indubie tūc cā nō dī in curia. vñ sufficit appellatori mittere procuratorē ad lras impetrandū etiā inuito appellato. vt in. d. c. interposita. Si vo termin⁹ fuit pfixus & appell'o nō fuit recepta tūc casus ē dubi⁹ ppt istū tex. & d. glo. Cōis opio dz vt cā ex ff nō dicat' esse in curia. et plen⁹ hūc casum expediui. s. Ad vnū tñ aduerte et sp tene mēti qđ volūt dd. de ro. decisi. xxxviij. Dicunt em̄ q vbi cā nō est de sui natura in curia tractāda si tñ appellans iurat se nō credere q hēbit iusticie cōplemētum in partib⁹ ex aliqua iusta cā tunc tractabit' in curia etiā inuito appellato. argumentū optimū in. c. statutū. in ver. vel saltē. de rescrip. li. vj. facit. c. vt circa. de elec. eo. li. & ff quo ad primū mēbr. Si vo fuit appellatus a diffinitiua tunc vult Lar. seu Baspar q si appellatio fuit recepta a iudice vel approbata a parte eodem modo est in curia sicut. s. dixi in appell'one ab interlocutoria. Sed ego dubito quo ad approbationē factaz p iudicē. nō. n. vī q receptio appellatōnis a diffinitiua p iudicē facta hēat aliqđ operari cū regl'ariter ipse nō possit nō deferre. vt in. c. nō solū. eo. ti. li. vj. Sed sec⁹ ab interlocutoria. vt ibi & in. c. cū appell'onib⁹ ibi. c. ti. Sed approbatio facta p partē bñ faciet cām esse in curia. et ita vī tenere spe. c. ti. §. q̄liter. ff. porro. vbi vide. si aūt appell'o nō est recepta seu approbata & termin⁹ est tm̄ pfix⁹ vult glo. ff vt dicat' cā esse in curia. & tene ꝓtrariū p supdicta. Et si diceres qđ opabit' prefixio termini: Rndet' q hz ples effect⁹ citra istū. Nam nō pōt pueniri p alterā partiū. vt in. c. oblata. s. e. Itē excludit presumptionē malicie q̄ est ꝓtra appellantē. no. glo. in. c. cū sit. s. e. Itē facit vt possit appellator ꝑdēnari in expensis sine alia citatione. vt ff si nō cōparet. Et attende q ff ꝑdēnatio expēsaz hz locū qñ appellat⁹ nō instat vt pcedat' ad ulteriora. Nam si pcedit' in curia eo instāte ꝓtra appellatorē absentē iuxta ea q̄ bñtur in. c. sepe. & c. p tuas. s. eo. nō ꝑdemnaret' appellator in expensis ꝓtumacie. & sentit Cal. & bñ. & nō bñ ff dictū. Ex q̄ hēs q vbi pcedit' ꝓtra absentē ꝓtumacē nō est ꝓtumax cō demnādus in expensis & dz expectari finis iudicij. nihil allegat Cal. Tu vide Jo. an. in. c. j. de elec. li. vj. in nouella. vbi sic limitat glo. suā que videbat' ibi ꝓtrarium dicere. Primū dictū veri⁹. nam nō pōt dici frustra fecisse expēsas exq̄ pcedit' ꝓtra absentē. & ff no. & hēs clare materiā istā expeditā. alie gl. sūt faciles. Ultimo ff q̄rit' pone q in curia reuocet' in dubiū an cā appellationis sit ibidē tractāda & decidēda. Nunqđ procurator ptis q̄ venit solū ad impetrandū & ꝓtradicendū cū mandato possit hūc articulū defendere: Spec. in ti. de pcura. §. vt aūt. ff. & pone ecce. dic q sic. & sic dicit fuisse obtentuz in curia qđ satis mihi plz. Adduco ad ff. l. ad legatum. & l. ad rem mobilem. ff. de pcur. in quibus pz q mandatum extendit' ad ea que sunt pparatoria mandato. & vide bonam glo. in. c. cum olim el primo. de offi. dele. & in. c. in causis. de elec.

Ab eadem snīa ab eodē tercio appellare nō licet.

Primo ponit querelā appellati. scdo snīaz auditoris ibi cūq̄. tercio inhibitōez fcām iudicib⁹ appellationis ibi nos. No. primo iudicū posse ꝯcipi in persona solius tutoris tutorio noīe posset etiā ꝯcipi ꝯ pupillū maiorē tñ septennio cū aucte tutoris. de q̄ distinguēdū ē vt le. & no. in. l. j. C. de admi. tuto. Secdo no. q a iudice sc'lari pōt immediate ad papā appellari int' laicos qñ loc⁹ iudicis ē de tpali inrisditōe eccie. vt in. c. si duob⁹. in fi. s. e. Tercio no. q snīa lata sup ipotentia appellandi dī interlocutoria. vt pz ibi interlocut⁹ fuerit ꝛc. Non. n. dici pōt diffinitiua q̄ nō est lata super meritis cause habz tñ vim diffinitiue. vt no. dd. de rota decisi. lxxxiij. Et qđ importet hāc vim diffinitiue. vide plene qđ dixi in. c. puenit. s. eo. Ultimo no. q int' laicos pōt cā cōmitti p papā psonis laicis. vt pz ibi petro & ei⁹ college ꝛc. Nihil em̄ dī q fuerint clerici sic coiter obseruat' qñ cā eis committit'. Et aduerte q̄ in ordinario inferiori citra papā hoc nō bz dubiū cū possit etiā cās tpales clericoz laico cōmittere. iuxta no. in c. decernim⁹. s. de iudi. & xj. q. j. te quidē. & dubiū maximum est in papa non ꝓpter defectū ptātis & voluntat'. per id qđ hodie habet' in. c. statutū. de rescriptis li. vj. vbi dī q p sedem ap'licam cā solum cōmittenda est clericis bñtib⁹ dignitatē seu canonicatū in ecclesijs cathedralib⁹ ꝛc. vt ibi dī. Tñ pōt dubitari nunqđ dispositio illi⁹. c. hēat locū cum cā tpalis est inter laicos: & dic Jo. an. q vellet in hoc edoceri. Nā istud. c. facit q possit cōmittere laicis. Item posset ꝓtingere q cā esset criminalis quam etiaz papa specialiter cōmittere pōt. vt in. c. fi. ne cle. vel mona. li. vj. q̄ tñ cā nō pōt clericis cōmitti. vt in. c. sniam. infra ne cle. vel mo. & in. c. in archiepatu. de rap. ff. c. statutū. non pōt indistincte intelligi cum ff cā crialis nō possit clericis cōmitti. In ꝓtrariuz facit general' dispositio illi⁹. c. nulla exceptōe facta. xix. di. si romanoz. de maio. & obe. c. solite. Nec ob. istud. c. q: tpe ipsi⁹ nondū emanauerat illud. c. statutū. Concludit Jo. an. tenendū id qđ curia seruat: & sic dubitauit decidere de iure. Do. an. dic equi⁹ esse tenere ff. c. i hoc nō esse correctū. Aduerte ratio. c. statutum. militat etiā cum cā est inter laicos. Nam principalis rō illi⁹. c. est decor sedis aplice. nam quedā ignominia est & dede cus quoddā priuatā personā maxime vilem tenere locum pape. vt ibi in glo. ff dz esse eadez iuris dispositio maxime cum illud. c. generaliter loquitur. Nec ob. qđ dī de causis crialib⁹ q: illud intelligit' exceptū rōne impotētie. nam lex dz esse punibilis & quemēs psonis ꝛc. iij. di. erit aūt lex. Sed ex alio respectu plz mihi prima opinio q: clerici maxime in dignitate positi nō debent occupari in causis tpalib⁹ maxime laicoz. ar. bo. in. d. c. te quidem. & in. c. rep̄hensibilis. xxij. q. viij. & hoc no.

In glo. prima ibi duas res. Nota glo. p statutis p̄mittentib⁹ aliquid iterari vel puientib⁹ facientē aliqđ iterū. bz em̄ locū statutū in geminate actū. Sed aduerte q: glo. in sequētib⁹ vī innuere ꝓtrariū & vī sibi ꝓtraria dum exponit iterū. i. quotiēs opus erit. Saluando glo. dic q ꝓprium significatū istius dictionis est vt notet actum geminatū. & qñq̄ ex natura actus cui adiūcit' exponit' put sequitur in glo. & ita loquitur. l. veluti. in glo. allegata. Nam editio instrumenti potest ex causa iterum peti. & intelligitur quotiēs opus erit q: hoc bz natura negocij vt pluries & pluries possit peti editio instrumēti si opus est. Nam verba imꝓpriant' ꝑm naturā subiecte materie. xj. q. iij. rogo. cum glo. et tex. cuz glo. in ꝓemio decreti ibi. omnia que vultis vt faciant vobis homines. i. debetis velle. In glo. ij. ibi. sed dic quotiens. i. scdo ꝛc. Nota glo. ꝑm hunc intellectuz ꝑ bis que dixi in precedenti glo. q ꝓpria significatio vbi ē restringēda ꝑm naturā subiecte materie q: ꝑm-

ptum est iura iuribꝫ concordare. vt in. c. cū expediat. de elec. li. vj. sic ⁊ euāgeliste sepe reducunt ad ꝓcordiam. vt le. ⁊ no. in. c. nihil. j. de ver. sig. Uel dic ⁊ alr q illud c. quotiēs. intelligit ꝓpter ꝙ verificat in diversis grauaminibꝫ. nam si millesies qs grauaret in eadem causa totiens appellare pōt. vt in. c. directe. ⁊ qō ibi no. s. e. ℔. c. loquit qn sup eodē fuit bis appellatū ꝙ eandē ptem et bis sn̄ia fuit ꝓfirmata tunc nō lꝫ tercio appellare. tū vt euitet infinitas. tum ꝓpter p̄sumptionē iniusticie q̄ ortа est ꝓtra appellantē exq̄ totiens succubuit. ⁊ ℔ vt nō liceat tercio appellare ab eodē articulo. ꝓcedit etiā in sentētqs q̄ nō transeāt in rem iudicatā lꝫ enī in ill' possit de nouo cā inchoari non tn̄ tercio appellari. glo. est singularis in. c. fraternitatis. j. de frig. quā sp tene menti. sicut in silī dicim⁹ q nō licet in isthis causis appellare post decendiū lꝫ possit ꝙ viam q̄rele agi. vt est glo. no. in. c. ad reprimendā. de of. or. Itē intelligo tex. vt nō liceat tercio appellare respectu eiusdem ptis. nam quelibet pars pōt bis appellare. ⁊ sic pn̄t in cā sup eodem articulo interponi quatuor appellones. vt no. Jo. an. in. c. directe. s. e. ⁊ spe. e. ti. ℌ. quotiēs. ⁊ bar. in. l. vna. C. vt nō lice. in vna eadēq; cā tercio ꝓuocare. qō intelligit sine interpellatiō habuit pars duas sn̄ias ꝙ se siue ꝓtra se. Exēplū appellaui a sn̄ia lata ꝓtra me sn̄ia fuit ꝓfirmata. iterū appellaui. sn̄ia fuit infirmata. tu potes appellare ⁊ sic tercio. ⁊ si sn̄ia fertur ꝓtra te poteris iterum appellare. Nam hoc casu quisq; nr̄m habuit successiue duas appellationes qñq; ℔ ꝓtingit interpellatiō. vt q; ego sēl appellaui ⁊ obtinui sn̄iaꝫ ꝙ me. tu iterum appellasti ⁊ fuit sn̄ia pro te lata. possum tercio appellare ⁊ si fuerit pro me lata poteris q̄rto appellare vl terius non est licitum cuiq; nr̄m appellare q; quisq; habuit duas appellatōes. Sed dubiū est ꝙ quo mandabitur sentētia executioni exq̄ bis appellauit ⁊ bis obtinuit et nō licet quinto appellare. Primo vī q; debeat obtinere is q̄ habuit primā sententiā qa p̄sumptio est ꝙ eo exquo bis fuit ꝓfirmata. In ꝓtrariū facit q; alter vltimo obtinuit. Spe. in. d. ℌ. quotiēs. in prin. relinq̄t hec disputatōi Jo. an. ibi in additio. dicit hodie dicendū. vt hō in cle. j. de re iudi. Exq̄ colligit actorem debere obtinere qui habuit tres sententias ꝙ se. ⁊ dic vt ibi plene no. Et in fi. glo. no. glo. iuncta dicto. c. lotharius. q; geminatio appellationis seu multiplicatio sine intervallo facta lꝫ vim vni⁹ appellatiōis ⁊ q; nō recedit a iure suo pluries emittēdo verbū appello. ℔ enī vī facere ex cordis abundātia. ad hoc. c. bone. s. e. vbi etiā ꝓbat. facit in silī in cle. j. e. ti. Lꝫ pulchꝝ ⁊ difficile est dubiū geminātе appellatōes ex intervallo infra tps tn̄ decēdij. Nunq̄d ꝙ secūdaꝫ appellatōes videat recessum a ꝓma. ⁊ sic nunq̄d possit ꝓsequi secūdam qr forte expedit sibi eam magis ꝓsequi. forte em̄ fatale ꝓme appellatiōis est lapsum ⁊ est infra tps secūde appellatōis. Bar. in. l. cū ꝓcurator. ff. de no. op. nū. tꝫ secūdam appellationē nō valere qr ꝙ primā ꝓnunciatū est extinctū seu suspēsum. l. j. ad turpil. c. veniētes. de iureiuran. ℌ secūda nihil pōt opari. Contrariū sentiūt doc. nr̄i in. d. c. bone. ⁊ do. an. in. c. dilecto. s. e. Et dicit gas. de cal. in. c. directe. s. eo. in qōne facti defendisse ꝓtrariū ei⁹ qō lꝫ Bar. allegat glo. ij. q. vj. biduū. ⁊. d. c. directe. ℔ illud nihil facit. quia loquit in diversis grauaminibꝫ. Adducitur tn̄ ratio pōt em̄ appellans renunciare appellationi sue alterā interponēdo exq̄ tendit in ei⁹ favorē. facit. ij. q. vj. siquis libellos. ⁊. C. e. l. siq̄s. nec obstat qō dī ꝙ suspensum non pōt ampli⁹ suspendi qr imo ꝓtrariū est verus vt pꝫ in excoīcato qr pōt iterū excoīcari. ⁊ q̄d opet secūdo nō. in. c. ita quorundā. j. de inde. ⁊ vide de ℔ in. c. cap̄lm. iūcta glo. de rescrip. puto ꝙ aut vult sēdo appellare ad aliū iudicē ⁊ valet appellatio ⁊ censet renūciare ꝓme. de ℔ vī mihi casus iuncta glo. in. d. l. siq̄s libellos. canonizata vbi supra. et ℔ secūda opat respectu transferende iurisditionis de vno in aliū. vnde lꝫ non opetur effectum suspensiuū opatur tn̄ effectū translatiuū. qō ei licet iuris anctē ne iuste plenitudinis hūanitas ei denegēt. vt dicit tex. in. d. l. siq̄s. aut vult geminare appellationē ad eundeꝫ ⁊ tenerē opinionē bar. qr nō video ꝙ secūda appellatio possit opari nec effectum suspensiuū nec devolutiuū seu translatiuū. nam ex prima appellatōe ꝓnunciatū est suspensum ⁊ causa est devoluta ad superiorē iudicē. q̄ secūda ad eundē nō valet maxime qr tpe interpositōis ipsi⁹ nō pōt appellans ꝓtendere interesse. Ideo appellatio nō valet qr fundat sup interesse. ij. q. vj. non solent. ⁊. s. de elec. cū inter. Quid aūt si ꝑmo appellauit cum hac ꝓtestatiōe salvo iure in scriptis appellandi. nunq̄d si secūo appellat in scriptis infra decendiū cōputabit tps a ꝑma appellatōe vel a secunda: vide bar. in. d. l. cum ꝓcuratoꝝ. ⁊ aliq̄d tetigit Do. an. in. d. c. dilecto. ⁊ ibi examinaui nuperrime hāc mām in additione. dic vt ibi dixi.

Dilecti. De subdito vl delegato epi ad archiepm appellare non licet. Uel generali⁹ sic. appellatio omisso medio indice interposita causam nō devoluit exceptōe opposita. b. d. fm cōem intellectū. Primo ponit querelā appellantis cui sēdo dat iudicē ibi quo circa. Nota ꝑmo ꝙ de appellonibꝫ interpositis ad archiepm iure metropolitico pōt eius officialis seu vicarius cognoscere hoc qr idem est tribunal archiepi ⁊ vicarij sui. vt in. c. romana. j. e. li. vj. Idem ꝓbat in. c. dilectis. s. e. Secundo no. ex tex. practicā libellandi in cā appellatiōis vt petat sn̄ias latas post ⁊ ꝓtra appellatōeꝫ legitimam denūciari irritas ⁊ inanes. Sed circa primū notabile quero de qōne hic non tacta ꝙ doc. nunq̄d a delegato epi possit appellari ad vicariuꝫ ipsius epi. An vero sit necesse vt formalr ad ipsuꝫ epm appelletur. ⁊ videtur primo ꝙ non. ar. c. studuisti. de offi. le. vbi pꝫ ꝙ legatus generalis pape nō impedit se de cā alteri specialr delegata. q̄ idem dicendū de vicario epi nam eps cām alteri delegādo videtur eā arripe a iurisditione sui vicarij quod pōt. ar. in. l. iudiciū soluitur. ff. de iudi. ⁊ ꝙ Inno. in. c. romana pal. vbi notāter dicit epm posse inhibere vicario suo ne de certa cā cognoscat. Nā quemadmodum pōt eps exhibito suum vicarium ex toto removē. vt no. glo. in cle. ⁊ si principalis. de rescrip. et no. in cle. fi. de ꝓcu. ita ⁊ fortius pōt cognitōem certe cāe interdicere. ar. in. l. que de tota. ff. de rei ven. ⁊ in. c. pastoral. ℌ. item cū de offi. dele. In ꝓtrariū facit qr idem est epi ⁊ vicarij ꝓsistorium. vt in. c. ij. de ꝓsue. li. vj. ⁊ in. d. c. romana. ⁊ vt pꝫ ℔ cognoscit vicarius de appellone ad archiepm interposita qr ipse archieps vī cognoscere ministerio vicarij sui cum iurisditio vicarij sui nō sit separata a iurisditōne episcopi sed est pars iurisditōis epi. vnde suspēso vel excoīcato epo suspensa est iurisditio vicarij. vt le. ⁊ no. in. c. j. de offi. vicarij. li. vj. Item lꝫ ꝙ delegationē sit ab eo amota cognitio ꝑncipalis cāe nō tn̄ est remota cognitio cāe appellonis ⁊ ex separatis nō fit illatio. vt in. c. ij de trāsla. prel. ⁊ in. l. neq; natales. C. de proba. In hoc puto sic dicendū q; ant episcop⁹ est p̄sens puta in dioceſi vel loco ꝓpinquo tunc debet appellari ad epm nō ad vicariū. aut absens in loco remoto tunc poterit appellari ad ipsum vicarium. Ad hāc distinctionem adduco tex. ⁊ ibi nota. per Jo. an. in. c. si contra vnum. de offi. dele. li. vj. vbi patet ꝙ si recusatur delegatus episcopi debet ꝓbari suspitio cor̄ā ipso episcopo ⁊ non coram vicario suo: nisi vt ibi dicit Jo. an. episcopus sit in remotis. nam cum in cā illa spāli delegatus sit maior vicario. vt in. d. c. studuisti. nō est rationi ꝙsonū vt iste vicarius corrigat errorem illi⁹ sed ex cā p̄dicta hoc poterit. Adduco sēdo. l. valde notabilem. ff. manda. si hominē. vbi dī generalē procuratorem posse ex cā verisimili non cogitata per dn̄m in-

bibere speciali ꝓcuratori ne negociū attentet secꝰ vbi nō est talis causa ꝛ ꝓ illaz.l.notabilē solenniter limitat'. c.studuisti ꝑal.vt legatꝰ pape in ꝓuincia possit ex cā noviter orta seu verisimr nō ꝓsiderata ꝑ papam tpe delegationis inhibere delegato speciali ne ꝓcedat in causa ibi spāliter delegata.ꝛ ꝓ illā.l.audio Bal. tenuisse posse epm ex tali causa statutū seu dispensationē facere cōtra legē.exq̄ talis causa subest quā si legislatoꝛ ꝓsideraſſet aut legē illaz nō ꝓdidisset aut facultatē disponēdi ꝓtrariū pbuisset. Et vide qđ no. Bal. in.l.oēs ppli.ff. de iusticia ꝛ iure. Et ꝟ est singulariter notandū ad materiā.c.at si clerici.§.de adulteris. de iudi. Et vide qđ no.đ.ꝟ rota decisi.ciij.ꝛ qđ dico in.đ. §.de adulteriis alꝫ est in decisiō e.cclv. Secđo q̄ritur ꝑ declarationē scđi nōbilis nunq̄d in cā appellatōis dēat sic purē libellus ꝓcipi vt sniē late post appellatōez revocent in irritum: Inno.ꝟ multū instat ponendo varias practicas. Nam q̄nq̄ petit revocari q̄cq̄d est gestū post appellationē seu vt ꝓcessus post appellationē denūciet irrit⁹. vt in.c.dilecto.ū.e.q̄nq̄ petit vt appellatio ꝓnunciet legitima.ꝛ ꝟ soluz pōt sufficere ꝑm Inno. Nam revocatio attētatoꝝ venit accessorie.nā si appellatio ꝓnunciat legitima ꝑz ꝑ ꝓseqūns gesta postmoduz esse irrita. vt in.c.si a iudice.ꝛ.c.nō solū.c.ti.li.vj. Cautū tn est ꝑm hosti.vt adiciat ad maiorē expressionē vt denūcietur irritū q̄cq̄d gestū fuit post ꝛ ꝓtra appellationē.ꝛ ꝟ est bona practica vt euitet ꝓflictū opinionū vt sic non restringat se libellans ad aliqđ spāle ꝟ generaliꝛ ad omia postmodū attentata ꝛc. In glo.j.ibi dicas ꝙ gradatim est appellādū ꝛc. Ex hac ꝑma pte gl.q̄ durat vsq̄ ad ver.de appellatōnib⁹ interponēdis ꝛc. collige vnaz regulaz ꝛ q̄tuor casus exceptos. Regula ponit negatiue vt omissis medijs seu iudicib⁹ immediatꝫ nō possit regulariter appellari ad superiorē mediatū ꝑtam de iure canonico.vt ꝟ ꝛ in.c.romana.ꝑal.q̄ de iure ciuili.ij.q. vj.anteriox.ꝛ in.l.impatores.ff.de app. Excipit primo casus q̄n nō fuit oppositū ꝑ partē aduersaz.ꝛ nota bñ hūc casuz q: de ꝟ nō hz alicui tex.adeo ꝙ archi.in.c. si delegatus.de offi.dele.li.vj.dixerit Inno.ꝛ hosti.tenuisse ꝓtrariū.in.c.referēte al.in glo. Sed vt dicit hic Jo.an.ꝟ ñ colligit ex dictꝫ illoꝝ ibi.et hosti.ꝟ ꝛ coīter doc.sequunt istā glo.vt quēadmodū tacitꝰ ꝓsensus inducendo ꝓsuetudinē possit ꝟ opari vt dicaz in casu sequēti ita ꝛ tacitꝰ ꝓsensus in nō excipiendo. Et ꝑ ꝟ q: regulariter qđ pōt facere ꝓsuetudo pōt operari pactū tacitū seu expressum lz nō per oīa.iuxta notata ꝑ bar. in.l.oēs ppli.ff.de iusti.ꝛ iure. Item facit iste tex.in arg. vbi papa fundat se super appellatōne.ꝛ sic fuit opus ꝟ accipe ꝛ appellare. Sed circa istū casum ego formo oppositōez satis fortē de.l.j.ff.eo.vbi dī ꝙ si per errorem fuit appellatū ad maiorem iudicem debitus error non nocet.secus si ad minorem. videt ergo velle ꝙ ex certa scientia non valet appellatio omisso medio. Ad hoc ꝓtrariū respōdeo sic ꝙ error non nocet.ſ.vt iurisditio sit devoluta ad iudicem debitū ac si ad eum fuisz appellatū.vt ibi sentit bar. Non ergo negat quin parte nō excipiēte valeat ꝓcessus coram iudice maiori. Et ex ꝟ infert ꝙ si scienter appellauit omisso medio.et hec appellatio aduenit in noticiā appellati post decendiū. ꝙ eo excipiente sententia remanet rata q: illa appellatio non valet obstante exceptione.secus aūt si sic appellasset iusto errore ductus q: tunc appellatio devoluit causam ad superiorem iudicem debitum. Vel intellige de iure ciuili q: ius ciuile magis abhorret appellatōem gradatim non factam ꝙ ius canonicū.vt pz.in.l. imperatores.vbi impator nō vult ꝙ ad eum etiam appelletur omisso medio.facit.ij.q.vj.anteriox. Secds casus excepꝰ si ꝓsuetudo fouet talē appellatiōez omisso medio interpositam.ꝛ de hoc casu hodie est bonꝰ tex. in.đ.c.romana. Tercius casus si delegatus etiaz ad vniuersitatem causaꝝ subdeleganit vnam causam alteri in totum.nam tunc appellatur ad primum delegātem. Et idem intellige in delegato ad vnā causam tm eandem causaz prorsus subdelegante.vt in.c.sup questionum.§.porro de offi.dele.ꝛ in.l.j.ff.quis ꝛ a quo appel. Et nota hoc pro intellectu illius.l.ꝛ maxime nota glo.inquantū loquitur etiam in delegato ad vniuersitatem causarum.vt non censeatur quasi ordinarius in appellatione interponēda a subdelegato lz censeatur quasi ordinariꝰ in eo ꝙ subdeleganit.no.glo.in.c. cuz causam.ū.eo. Quartus casus exceptus est in papa. ad eum enī appellari potest omisso medio vel medijs. ij.q.vj.ad romanam.fallit si appelletur a subdelegato delegati pape qui subdelegat non in totum q: cum delegatus pape representet personam ipsius pape non debet appellari ad ipsum papam sed ad ipsum subdelegantem.vt in.đ.c.super questionū.§. porro. Extra glo.excipe vnum casum in legato pape. Nam ꝑm cōmunē opinionē ad eum pōt appellari omissis medijs in eius legationem.arg.c.j.de offi.le.ꝛ ita voluit Jo. an. in.c.ꝙ translationē.de offi.le.ꝛ ibi dixi.tz glo.in.c.ij.de ꝓsue.li.vj.ꝛ vide glo.ij.q.vj.in.c.iij. Sextus casus si archiepꝰ ꝓuenit subditū epi coram epo. tunc eī̄ non dz ad eū appellari ne sit iudex in causa sua. Septimus casus si epꝰ litigauit coram arbitris ꝓtra subditū suum sicut fieri debet.xj.q.j.si clericus.nam tūc appellatur ad papam ab illis arbitris.vt no.glo.in.c.ab arbitris de offi.dele.li.vj.q̄uis possit dici hunc casum nō recte excipi q: illi sunt arbitri iuris.ꝛ sic superior immediate est papa.vt in.đ.c.ab arbitris.et notabis hūc casum quia illa glo.non est alibi. Octauus casus notabilis est q̄n concurrit iurisditio mediata ꝛ immediata. Exemplum si appelletur a subdito epi. nam subditus episcopi nō facit gradū cum epo sed ambo ꝓcurrunt. ad hoc glo.notabilis in.c.cum ab ecclesiarum.ꝛ in.c.pastoralis.de offi.ordi.vnde hoc casu appellatur ad illum superiorē.ꝛ ad ipsum epm prout voluerit appellans. et ꝟ videt velle Jo.an. post Archi.in.c.romana.eo.ti. li.vj.in ꝛbo omissis. Nonus casus generalis vbi medium est quoquo modo sublatū.puta q: iudex immediate est hereticus vl excoīcatus vel suspensus ad ꝟ.c. si is cui.ꝛ qđ ibi no.de offi.deleg.li.vj.limita tn ꝑm notata in.c.si quis ꝓtra clericū.de fo.cōpe.ſ.respectu iudicis recusati qui subdeleganit. In eadē glo.ibi et idem credo ꝛc.ꝟ particula glo.hodie est reprobata in c.ij.de ꝓsue.li.vj.vbi habetur ꝙ nō valet ꝓsuetudo vt a vicario epi appellet ad ipsum epm.et si dicꝫ eres quare ꝓsuetudo valet vt possit appellari omissom edio: Pro solutione vide glo.notabilem in dicto.c.ij. Naz ꝙ appelletur de vicario ad episcopum est contra substantialia appellationis sed ꝙ appelletur omisso medio non est de substantialib⁹ sed de circumstantibus.ꝛ dic vt ibi latius habetur. Nec obstant iura glo.allegata in contrarium.nam in.l.j.in.§.solent.appellatur ad presidem qui non interfuit in ordine tanq̄ iudex.vt no.Inno.in.c.irrefragabili. de offi.ordi.ꝛ hodie vide bonum tex.in.c.a collatione.j.e.ti.li.vj.vbi patet ꝙ nō appelletur a capitulo ꝛ episcopo ad ipsum episcopum. si episcopus interfuit in capitulo vt ꝑlatus secus si interfuit in capitulo vt canonicus.ꝛ sic pōt appellari ab eodem ad eundez aliter ꝓsideratū.ꝛ sic rndetur ad.§. solet.ꝛ.c.multis.xvij.di.ꝟ epꝰ respectu vicarij sui semper est idem. In eadem glo.ibi qui nō erat de curia dioceſis episcopi. dicit Jo.an. et bene ꝙ frustra glo. hoc ponderat. nam ꝛ si vicario suo episcopus delegat vnam causam appellabitur ad ipsum episcopū exquo non cognouit vt vicarius. Et ex hoc habes bonā practicā euitandi certo casu appellationē. Itē bēs ꝙ epꝰ vel alius ordinarꝰ pōt causam delegare vicario suo ꝛ si in fraudē ꝟ fieret possit excōmunicari per superiorē.

Et in hoc vide ꝑ ſpe.eo.ti.§. nunc tractemus. ver. ſed ꝑm ꝓmiſſa.7 qꝫ no.in.c.ſuꝑ qõnum.de offi.dele. Et intellige ꝙ euitet appellatõez interponendã ad ſupiozez immediatũ epũ.non aũt ad papã cum ad eũ omiſſis omnib medijs poſſit appellari. vt.s.dixi. 7 ſolum ħ regla reperit hĩe fallentiam in delegato pape ſub delegante non in totũ. vt in.d.c.ſuꝑ qõnum.§.poꝛro 7 tunc non ad papam ſed ad ipſum delegantẽ appellet.cum in eo repꝛeſentet perſona pape.vt ibi nõ.que ratio ceſſat in alijs delegantib. vnde a delegato legati põt appellari ad papam omiſſo legato delegante.vt in.c.cum bertol dus.de re iudi.vbi dixi. Itẽ a delegato epũ poterit appellari ad legatũ pape quia ꝓcurrit cũ ipſo.vt.s. dixi. et hec nota.additio eſt.

Exparte.m. Si iis q̃ deſijt eſſe tutoꝛ nomine pupilli ꝓuenit 7 inuitus poterit appellare. In prima ponitur appellantis q̃rela. In ſcda dat iudices ibi. ideoq; mãdam⁹. ¶ Nota primo ꝙ tutoꝛ als mater põt rõne tutele hĩe filios in ptãte 7 ꝙ pupillus eſt ſub poteſtate tutoꝛis.pro hoc eſt tex.ibi ſub ptãte ac tutela ꝛc.hoc etiã ꝓbatur ex diffinitione tutele. Eſt eñ vis et ptãs in capite libero ꝓſtituta ad tuendũ eum qui ꝓpter etatem ſe defendere nequit in re ciuili inducta ac ꝓmiſſa. ita habet in.l.j.ff.de tu.7 inſti.eo.in ꝑn.ſecus dic in curatoꝛe. nam curatoꝛ datur bonis 7 non ꝓſone.et ideo non habet minoꝛem in ptãte.vt in.l.in copulandis.C. de nup. ¶ Scdo no.ꝙ ꝑ transitũ ad ſcda vota extinguit tutela materna ipſo facto. ¶ Tercio nõ eũ qui deſinit eſſe tutoꝛ nõ poſſe ꝓueniri ampli⁹ noĩe pupilli qđ intellige principiando negociũ de nouo.ſecus in cauſis inchoatis. Nam lz expiret tutela ꝙ aduentũ pubertatis nihilomin⁹ tenet tutoꝛ cauſaz ꝓncipiatam ꝓſequi niſi adminiſtratio ſit tranſlata in curatoꝛẽ.vt in.l.vna.C. vt cauſe puber.tutoꝛ aſſit. ¶ Nota ibi exceptõe neglecta ꝛc.ꝙ ſi iudex ꝓcedit ad vlterioꝛa exceptõe neglecta lz expꝛeſſe eam non repulerit põt ab eo appellari. 7 ſic limita.c.dilecto.s.e.vbi dz ꝙ appellandũ eſt demũ exceptione oppoſita reiecta.ſufficit.n.ꝙ ipſo facto reijciatur.ſ.ꝓcedendo ad vlterioꝛa.7 ſic colligit ꝓſiliũ vberti ꝓtrariũ qui ꝓſulebat iudici vt nõ ꝓnũciaret ſuꝑ exceptione volendo euitare appellationẽ qđ non ꝓcedit vt hic. Et idem tenet Jo.an.in.c.dilecto ꝓcall'. 7 bar. in.l.a ꝓcedente.C. de dila.qđ nota. ¶ Quid aũt ſi iudex non ꝓcedit ad vlterioꝛa ħ ſuperſedet forte cauſa vexandi excipientẽ quem ſepe forte citat ad audiendã deliberationẽ ſuam: vide Jo.an.in.d.c.dilecto.vbi notanter ꝓcludit ꝙ ſi iudex tercio humiliter req̃ſit⁹ nõ ꝓnunciat ſuper ea poterit ex ħ grauamine appellari.ar. in.c.j.de ſupplen.neg.ꝓla. ¶ In glo.ibi ꝓferet mater omnib tutoꝛib legitimis 7 datiuis ꝛc. Pꝛo intellectu hui⁹ glo.vt purus canoniſta intelligat ſciendum eſt ꝙ ad ꝓpoſitũ noſtrũ quedam eſt tutela teſtamẽtaria vt illa que defertur per patrẽ in teſtamẽto. Quedam eſt q̃ ſi teſtamẽtaria ſeu teſtamẽtaria ꝓfirmata.vtputa ſi pater in teſtamento dedit tutoꝛem filio iam emancipato ſeu non exiſtenti in poteſtate ſua puta qꝛ erat filius naturalis tm̃. Iſta eñ dicitur quaſi teſtamentaria confirmata qꝛ tali filio in ptãte non exiſtenti non põt pater tutoꝛem dare ſed datus per eum ꝓfirmat per ſuperiorem. 7 ideo appellat modo p̃dicto. de quo tñ pleni⁹ dicendũ eſt. vt no.in rubꝛica de ꝓfirmatõe tuto.ſeu cu.ff. 7.C. Quedam tutela dz legitima vt illa que defertur ꝓximioꝛi.vt inſti.de legi.agna.tu.§.j. 7 dz legitima qꝛ defertur a lege. Quedam eſt tutela datiua q̃ ſic nuncupatur qꝛ datur a iudice in defectũ aliaꝝ tutelaꝝ. et iſte tutele deferunt ſucceſſiue ſm ordinem ſuꝑꝛaſcriptum. nam teſtamentaria ꝓfertur omnib alijs. Ideo vt q̃diu ſpes eſt de teſtamẽtaria puta qꝛ pater dedit ſub cõditione nõ fit tranſit⁹ ad legitimã. vt in.l.ſi quis ſub cõditiõe.ff.de teſta.tn.7 ibi pleniſſime examinatur ꝑ glo. et bar.pro hac materia vide in auc̃.matri 7 auie allegata in glo. In defectũ vero teſtamẽtarie ſuccedit ſcda.ſ. q̃ſi teſtamentaria. Tercio in defectũ vtriuſq; ſuccedit legitima in cui⁹ defectuz ſuccedit poſtmodũ datiua.ħ ꝓbatur ex ordine rubꝛicaꝝ iuris ciuilis. Primo enĩ tractat dẽ teſtamẽtaria. Scdo de ꝓfirmãdo tutoꝛe. Tercio de tutela legitima. Quarto de datiua.vt in rubꝛica de tuto.7 cura.datis ab his. Et ex hoc arguit ꝙ valet argumẽtũ ab ordine rubꝛicaꝝ.ad hoc qđ notat ſupꝛa in ꝓoemio.ffoꝛ. ¶ His ꝓſuppoſitis ſciendum ꝙ mulier tpe.ffoꝛ.nõ poterat eſſe de iure cõi tutꝛix.poterat tñ impetrari a iudice ſpãli bñficio.l.fi.ff.de tut'.bo. dan.poſtmodũ iure codicis fuit ampliata hec facꝛtas. vt habetur in glo.nouiſſime de iure auctẽticoꝝ fuit ſtatutum vt liceret matri 7 auie agnoſcere tutelam filioꝝ ſeu nepotum ita vt ꝓferant legitimis ſeu datiuis.vt in dicta autẽtica matri 7 auie.ita tamẽ vt ante omnia duo obſeruarẽt. Primo vt renunciaret ſcdis nuptijs Secundo vt renunciaret beneficio velleiani. vt dicta auctentica matri 7 auie.7 in glo. ¶ Dubitatur quid ſi mater adminiſtrauit tutelam abſq; eo ꝙ renunciaret ſcdis nuptijs 7 velleiano. hec materia tractatur per Bar.7 alios in dicta auc̃.7 fuerunt quidam in opinione ꝙ hoꝝ omiſſio nõ vitiaret aſſumptionem tutele qꝛ omiſſio modice ſolennitatis non vitiat actum.vt in.l.j. ff.de ven.inſpi. Bar.ibi tenet ꝓtrariam ſententiã q̃ ſatis placet.nam regulariter omiſſio ſolennitatis vitiat actum.vt in.c.qꝛ ꝓpter.de elec.7 in.l.ſi vnus.C. de teſta. Sed ſolennitas renuntiationis predicte nõ põt dici modica.nam ſi mater habet ꝓſilium 7 opinionem nubendi ꝓſumeret de facili ſubſtantiam filioꝝ amore ſcdi mariti.vt in.l.lex que tutoꝛes.C. de adminiſ.tuto. Sicut enim mulier maritata non eſt apta ad tutelam ꝓpter ſuſpitionẽ ita nec mulier non deponens effectionem nubendi.ita dicendũ eſt reſpectu velleiani. Nam cum mulier habet priuilegiũ a velleiano inductũ vt nõ obliget effectualiter pro alienis debitis ſi mulier nõ renunciaret huic priuilegio poſſet ſe iuuare in p̃iudiciuz filioꝝ.nam ſi nõ excluſit debitoꝛes pupillo obligatur ipſa 7 ſic tenetur pro alienis debitis.vnde vt nõ poſſit ſe iuuare debet huic priuilegio renunciare:7 ſic nõ põt dici ꝙ modic⁹ ſit effectus hui⁹ ſolennitatis. An aũt teneat adminiſtratio ſi nõ ꝓfecerit inuentariũ:plene no. Bar.in.l.tutoꝛ qui reportoriũ.ff.de admini.tuto. vbi poſt multa tenet ꝙ ſic lz tutoꝛ ex ħ poſſit tã q̃ ſuſpect⁹ remoueri. Unum tñ nota in practica ꝙ vbi ꝓſuetudo ſubeſt de non ꝓficiendo inuẽtariũ per tutoꝛem valeret talis ꝓſuetudo.ar.in.l.de quib.ff. de legi.tenet Bar. in.d.l.tutoꝛ.7 inter cetera ponit alium caſum ſpecialẽ 7 notabilem.videlz vt iudex poſſit ex cauſa remittere tutoꝛi ꝓfectionẽ inuentarij vt ſi expediat pupillo ne ſecreta patrimonij reuelent'.ar.in.l.ij.C. de ali.pup.preſtan. ¶ Num q̃d aut ħ tutela materna dicatur legitima an datiua: diſputat in.d.auc̃. et placet opio bar. ꝙ ſit legitima tñ voluntaria qꝛ mater nõ cõpellit ſi nõ vult.vt.d.auc̃.matri 7 auie. ¶ Num q̃d epi 7 clerici inferioꝛes ac religioſi pñt eſſe tutoꝛes cum ſit officiũ pii: vide ter.cum glo.notabili quam tenet in.c.peruenit.lxxxvj.di. ¶ Ulterius dubitat de qõne quotidiana. Num q̃d mater poſſit dari tutꝛix in teſtamento paterno vel ſola vel cũ alijs. Hoſti.late ꝓſequit ħ qꝛ qõ ꝓtigit ſibi de facto.7 p legiſtas ponit in.d.auc̃.matri 7 auie.7 aliquid in.d.l.ſiqs ſub ꝓditiõe. Et lz multe ſint opiniones.cõmunis tñ opinio canoniſtaꝝ 7 legiſtarũ eſt vt hodie deputari poſſit.qm̃ olim nõ poterat qꝛ in legitima olim non poterat eſſe tutꝛix.vnde cum hodie ſit indultum matri 7 auie debet ceſſare illa prohibitio. nam ſi non poteſt eſſe legitima fortius nec teſtamentaria. Aduertendũ tñ ꝙ non ꝑ oĩa ſoꝛtit naturaz teſta-

mentarie.nam tutela in testamento sibi decreta est suspenso.donec seruauerit solennitatē ꝓtentam in dicta auc̄.matri ⁊ auie.nam solennitas dz p̄cedere actum. ¶ In eadem glo.fi.ibi soluta est tutela. Aduertendū ꝙ si mater nō petierit tutorē dari filio ꝓfestim infra annum cū potuerit priuat iure succedēdi ipsi pupillo si decesserit in pupillari etate: secus si decesserit factus pubes. Idem est in quolibet alio q̄ posset succedere impuberi ab intestato. vt in.l.ij.§.ꝓfestim.ff.ad tertul.⁊ in.l. matres.C.e.ti.⁊ in.l.sciant.C.de legi.here.vide bonum ter.insti.ad tertul.in fi. ¶ Quero nunq̄d qō dī ħ in tutela locū habeat in cura.vt mater vel auia possit deputari curatrix filio: Spe.in ti.de cura.§.cū aūt.ꝟ.ħ nūquid.tz ꝙ sic.et idem glo.in p̄all.auc̄.matri ⁊ auie. ⁊ dicit ibi bar.ħ coīter teneri.idem glo.in.l.scire.ff. de tu. ⁊ cu.da.ab bis. ¶ Extra glo.opponit ꝓtra finē.c. in eo ꝙ papa mādat iſtis iudicib⁹ cause appellatiōis ꝙ cām audiāt hīc inde iustificata appell'one.vī.n. ꝙ debuisset mādare vt p̄sus desisterēt a cognitōe exq̄ ista nobilis ꝓbabat desijsse se esse tutricē.ar.c.cū olim. s. de excep. Sed.non intelligas tex.ꝙ iudices debeant cognoscere int' istam quondaz tutricē ⁊ aliam mulierē rescripti impetratricē ħ int' pupillos ⁊ istaz tutricē. nam exq̄ causa fuit sel' delegata voluit papa ꝓuidere isti impetrāti de iudicib⁹ delegatis. Voluit aūt cām remittere ad p̄iores iudices.vt nō grauarēt pupillos sicut grauauerūt matrem vnde erat suspitio ꝓtra eos orta.

¶ Primasti. Exemplū relatōis dz ꝓtibus edi āteq̄ fiat relatio. Vel summa clarius sic. Si iudex de iure dubitans vult ꝓsulere superiorē dz ꝓsultatōis copiaz ꝓtibus edere.al's ei⁹ ꝟbis ꝓsultatōis fides nō adhibet'. facit ħ c.ad terciaz partē rubrice. Et ꝑ intellectu p̄mitte ꝙ lz ex multis causis papa impugnaret relationē factā p iudices inter alias adiecit istam cām.de q̄ in ter. ideo dic̄ ter. ꝓterea ꝛc. ¶ Primo nota ex ter.ꝙ ex iusta cā pōt iudex iferior decisionē negocij deferre ⁊ p̄cipē d iure ꝓsultare nec pōt de hoc pars cōqueri dū malicioſe nō fiat: quia eius ꝓprie est iura interp̄tari cui⁹ est ꝓdere. vt in.c.int'.j.de sen.excō.⁊ i.l.fi.C.d legi. ¶ Sc̄do no. ibi legitimas sanctiones ꝛc.ꝙ in mā relationis seu consultationis standum est dispositioni iuris ciuilis exquo canonib⁹ nō ꝓtradicit.⁊ idē est de alijs materijs. vt i.c. j.⁊.ij.de no.op.nunc. ¶ Ultimo ibi ꝓsultationis exemplū. Nota ꝙ copia ꝓsultatōis fiēde dz edi partib⁹ ⁊ fit ista editio vt partes possint ꝓtradicere dubio formato per iudicem si veritatē occultaret vel mendacia insereret.et dz ħ copia tradi ꝑm doc.publicata manu notarij vel duoꝝ viroꝝ seu roborata sigillo autētico: vt nihil possit immutari.ar.c.qm̄.ꝓtra.de ꝓbati. ¶ In glo. ibi si vero vult euitare onus iudicandi ꝛc.imo tunc iudex acriter punit'.nā efficit' infamis ⁊ punit' in.xxx.li. auri. de quo dicendum vt hī in.d.l.ij.C.de legi.dicit tñ hostien.ꝙ illa pena nō seruabit' in foro canonico. vt in.c. j.de re iudi.li.vj.ita transeūt doctores. Hec opīo tanq̄ equa seruanda esset in iudicijs.sed mero iure posset dici ꝓtrariū.q1.c.j.non loquit' in mā relationis sed generaliter in faciente aliquid ꝓtra iusticiam ⁊ ꝓtra conscientiam. vnde cū sit dispositio generalis debet referri ad spēs nō ꝓuisas.vt in.l.sancim⁹.ff.de penis.vel saltem cōcurret vtraq̄ pena. Nam illa est spālis ⁊ defacili remouibilis.ar.in.l.quotiēs.ff.de acti.⁊ obli. ¶ Et in fi.glo.vt hanc materiā clare habeas scire debes ꝙ multis ex causis iudex refert negociū superiori.q̄q̄ ex natura ipsi⁹ cause q1 est reseruata superiori.vt in.c. maiores de baptismo.⁊ in.c.vt debit⁹.s.eo.⁊ in hac relatione nō hz locū dispositio hui⁹ tex.quia causa reliquit auditorio principis. Q̄q̄ fit relatio ꝟtute delegationis iam facte vt quia princeps delegauit causaz cognoscendam ⁊ instruendam ⁊ instructam remittendam ad eam vel simpliciter commisit vt infra certum tempus causa remitteret instructa vel nō instructa. ⁊ nō habz locum in hoc dispositio hui⁹.c.q1 totus ꝓcessus remittitur ad superiorē nec statur verbis iudicis nisi q̄ten⁹ constat ex actis.vt.c.qm̄.s.de ꝓba. Q̄q̄ fit relatio superiori causa ꝓsulendi eū de aliquo dubio in iure. ⁊ ħ casu loquit' ꝓprie iste tex.⁊ materia.l.j.ij.⁊.iij.C.de rela.nam q1 ħ casu nō remittit' tot⁹ ꝓcessus ad principē ne fatigetur sed solum elicitur ex actis punct⁹ dubius. ⁊ q1 iudex posset punctū nō bene formare nō statur relationi seu suis verbis consultatiuis nisi copiam dederit ꝓtib⁹ vt si de ꝓsensu partū punct⁹ fuerit formatus. Et in ħ ꝓsidera ꝙ q̄q̄ fit ꝓsultatio principis ꝓtib⁹ ꝓsentientibus seu saltē non ꝓtradicētib⁹.q̄q̄ altera parte ꝓtradicente ⁊ appellante.q̄q̄ altera parte absente p ꝓtumaciaz vel etiam sine ꝓtumacia.primo casu exquo partes nō ꝓtradixerūt ꝓsultationi formate p iudicem non p̄nt amplius ꝓtradicere.vt in.l.j.§.quesitum.C.de rela. Et p istum tex.ponit bar.ibi pulchrum dictum ꝙ si iudex aliquid dixerit p̄nte parte ⁊ non ꝓtradicente nō pōt amplius ꝓtradicere.videt' enim ꝓsentire.facit q̄ in silī no. Inno.in.c.ex parte decani.de rescriptis. ideo vtile est vt in actis semp scribatur parte p̄nte ⁊ nō contradicente. Si vero fuit facta relatio parte ꝓtradicente non facit fidem nisi aliter ꝓbetur ex actis. vt in.d.l. j.et.ij.ar.ħ.⁊ in.l.j.§.quesitū.ff.eo. Idem dic q̄n altera parte absente per contumaciā vel non fuit facta relatio.nam non debet credi verbis iudicis nisi quaten⁹ cōstat per acta.vt in.d.c.quoniam contra. Quod ergo erit remedium si partes non concordant in formatōne puncti: Et dicendum ꝙ iudex poterit partes compellere ad concordiam ⁊ si noluerint poterit interloqui factum sic se hīe prout ipse format ⁊ nisi appelletur stabitur interlocutorie sue.vt in.l.fi. C.de rela. Et ħ sunt notanda in silī mā q̄n iudex habet ꝓsulere iurisperituz ex necessitate statuti vt fides non adhibeatur puncto formato per iudicem nisi interuenerit ꝓsensus partiū modo predicto.vt no.in.d.l.j. Dz est dubiū nunquid possit appellari per alteram partium: Glo. videtur vel le hic in fi.ꝙ nō est locus appellationi exquo partes sel' approbauerūt punctū formatū p iudicem. dic melius vt colligit' ex notatis in dicto. §. quesitum ꝙ quatuor actus interuenire p̄nt in hac materia. ¶ Primus pronunciatio iudicis de ꝓsultatione faciēda.⁊ ab ista non appellat' quia nō grauat.vt.s.dixi. ¶ Secundus act⁹ est ipsa formatio ꝓsultationis ⁊ ab isto actu a p̄cipio pōt appellari si iudex verum non exp̄mit. vt in.d.l.j. Sed si partes ꝓsenserunt non possunt ꝓtradicere ante sententiā. ¶ Tercius actus est responsio p̄cipis a qua nō appellat' quia facit ius inter partes.l.j.ff.de cōsti.prin.⁊ in.§.sed ꝙ p̄cipi.insti.de iure naturali gē. et ciuili. ¶ Quartus actus est ipsa sentētia diffinitiua quaz iudex profert ꝑm responsionē p̄cipis ⁊ ab ista potest appellari per tex.in dicto.§.quesitum.nam poterit probari in causa appellationis ꝙ punctus nō fuit bñ formatus ⁊ ꝙ per errorē ꝓsenserit. Itē poterit cām instruere ex nouis actis.nam habet locum non probatum probabo per.l. per hanc. C. de temp.app. ⁊ in.c. cum ioannes.de fi.instru. ¶ Ex bis nota vnū pulchrū et quotidianū dictum ꝙ lz partes ꝓsenserint vt iudex ferret sententiā ꝑm ꝓsilium alicui⁹ periti ⁊ ꝓsenserunt puncto formato p iudicē nibilomin⁹ a sentētia lata ħz ꝓsiliū sapiētis poterit appellari p rōnes supradictas. Item q1 nō ꝓsenserūt in iurisperitū tanq̄ in arbitrum vel arbitratorē sed vt in virum scientificū. In silī videmus ꝙ a iudice obtento de ꝓsensu partium pōt appellari. vt in.c.causam.de re iudi.⁊ in.l.ex ꝓsensu.ff.de appel. Ita in ꝓposito sic etiam videmus in testibus. nam licet producendo testem approbet ipsius personam. iiij.q.iij. si quis testibus. nibilominus possunt postea

reprobari dicta. vt no. in. c. pñtiū. s. de testi. Et hāc cōclusionē firmat bar. i. d. §. qsitū. 7 vide lat⁹ ad māz circa ꝓsiliū sapiētis. qđ ipe no. i. l. j. §. si plures. ff. de exer.

Additio 7 qđ diri i. c. si ꝓ debilitate. de offi. de le. 7 ꝫ sufficiant ad materiā.

Significante Si añ litem ꝓtestatam circa ꝑncipale negociū index aliqd innouat vel diē assignataz sine cā ꝑuenit licite appellat. Et si ꝓcurator dat⁹ ad impetrandū sup appellatione non seruauit formā mandati audit appellans etiam post annū. Primo ponitur appellantis narratio. In secūda causę cōmissio. ibi ideoq; ¶ Nota ꝑmo ex textu q; potest alicui in certo loco ius cōpetere vt alibi cē in locis suis victualia non vendant. Et idem dic in furno molēdino 7 similibus vt possit ex consuetudine vel ꝑuilegio cōpetere hoc ius in illo loco 7 potuit induci consuetudo si alibi volebant ꝫ exercere 7 inhibiti acquieuerūt prohibitioni per tempus legitimum ad ꝓscriptionē cōplendam. ad ꝫ qđ no. Li. in. l. ij. als. j. C. que sit lon. consue. facit. l. siquis diuturno. ff. si serui. vendi. ¶ Nota q; etiam in clericis 7 ecclesijs potest hoc ius competere licet ipi non possunt per se exercere officium carnificum vel tabernariox. vt in cle. diocesani. de vita 7 honesta. cleri. ¶ Secundo ꝑncipaliter nota q; lite pendente non debet reus prohiberi vti iure suo nō improbato a lege. licet illud ius sit contra intentionem actoris seu iuris deducti in iudicium. facit. c. j. s. vt lite pen. 7 quasi per totum. ¶ Tercio nota q; dilatio data de partiū consensu non potest sine causa renocari altera parte inuita. Et probat iste tex. id qđ diri in. c. cū cessante. s. eo. vt interlocutoria lata de consensu partiū non possit renocari altera parte inuita. intellige nisi ſ sit causa. ¶ Ulterius nota q; impedimētum ꝓcuratoris contra mandatū ꝓstitum ꝓbet iustam causam appellatori ꝓsequendi scōm annū. ¶ Ultimo nota q; appellans ex pluribꝫ causis copulatiue deductis iustificat appellationē causarū alteram approbando. 7 sic facit q; deducens plura copulatiue in libello non videat se obligare ad quālibet partem copulatiue ꝓbandā sed satis est ꝓbare id qđ sufficit ad victoriam. de quo vide qđ dixi in. c. licet. s. de proba. 7 per Bar. in. l. diuus. ff. de re iudi. ¶ In glo. j. in fine. ex hac glo. colliguntꝫ duo intellectus ad tex. Primus est q; eps erat in ista possessione faciendi vendi carnes in locis suis 7 sic habendi ius macelli 7 forte ꝓcurrebat cum capitulo infra illam villā aduenensem. sed capl'm dicebat hoc ius macelli ptinere dūtaxat ad capl'm. 7 super ꝫ iure agebatur. 7 hec lec. satis clara est. Nam ratio decidendi fuit quia lite pendente sup ꝫ iure non debebat episcopus prohiberi sua possessione vti. nam si potuisset in ꝫ iudicis officiū implorari fuisset prius executioni sententia mandata cē lata. Sed ſm hunc intellectū verbum ꝑsertim positū in textu stat ꝓprie. nam idem fuisset si lis fuisset contestata qm̄ debebat expectari sententia diffinitiua. non em̄ dicitur reus aliquid innouare in ꝑiudicium litis si vtitur possessione sua imo sibi fieret innouatio si ꝓhiberet ea vti. vt in. c. j. vt lite penden. no. glo. in. c. nō solū. eo. ti. li. vj. Et ideo glo. sequēs supplet ad tex. maxime sed certe illa supletō non est ex toto necessaria per tex. qui vtit verbo ꝓsertim. Sed potest dici q; supletio glo. procedit respectu totius temporis pendentie litis q; non debet aliqđ innouari in ꝑiudicium possessoris. ex hoc habes clarissime ꝓ mam lec. 7 rationez decidendi 7 quare licuit epō ob hāc causam appellare. ¶ Secūdus intellectus est q; capitulum erat ꝫ quasi possessor in ista quasi possessione 7 agebat contra episcopum forte inquietantē 7 agebat forte negatoria negando hoc ius cōpetere epō vel forte confessoria dicendo hoc ius macelli soli capło cōpetere. Et ratio decidēdi fuit ſm glo. q; nō poterat implorari iudicis officium l. te non contes. et tunc non oporteret sup plere ad tex. verbū maxime. Nz aduerte q; glo. nō aperit hic q̄re lite non cōte. hoc officium iudicū non poterat implorari ꝫ inquietantē 7 innouantē circa possessionem actoris: ꝫ glo. infra sup verbo sup his. videt ponere duas rōnes. Prima est q; speciale est in delegatis cū adhuc possint recusari ante litē ꝓtestatā non dz eis licere officiū impartiri circa ꝑncipale cū adhuc nō sit firmata ipoz iurisditio. Secundo glo. dicit q; officiū iudicis ꝑncipaliter pōt implorari ante lit. ꝓtes. q; succedit loco actōis seu deseruit actiōi intentate. ideo debet prius lis ꝓtestari. secus vbi officiū iudicis incidenter imploraret q; tūc non est necessaria litis cōtestatio. 7 sic respondeo ad. c. ij. s. de off. iudi. Multi reprobāt hūc intellectuz. et ꝑsertim do. An. non placet: dicenti q; exquo capitulum erat in hac possessiōe bene poterat implorari iudicis officiū vt nil ibi innouaret in ꝑiudiciū possessoris. ¶ Ego vo credo q; hec lectura secunda satis iuridice sustineri potest intelligēdo, put firmissime credo in facto cōtigisse q; hic epūs negabat capitulū esse in hac possessione. 7 sibi hoc ius cōpetere. 7 de hoc erat intentio. ideo pendēte lite super his non debebat episcop⁹ ꝓhiberi vti hac facultate a iure nō improbata. Unde non erat licitū iudicibus super hoc aliquid interloqui lit. non contes. ar. c. cōsultatōibus. j. de offi. dele. 7 hic vide tex. optimū iuncta glo. fi. in. c. ij. de in integ. resti. vltra medium. 7 tūc nō oportz supplere maxime ad lr̄am. sed dicendū q; lite nō cōte. non erat licitum iudicibus super hac possessione se interponere cum de ea esset cōtentio. sed post litem contestatam exquo agitur de possessiōe 7 ꝓprietate potest interloqui si prius cōstat de possessione. ad ꝫ. c. cū venissent. j. de insti. Et sic ex his habetur clare secūdus intellectus. Fatendū tn̄ esset q; vbi cōstitisset de possessione actoris nec de ea esset cōtentio q; licite potest etiam delegatus suū officium lite cōtestata vel non impartiri 7 renocare omnia attentata in ꝑiudicium actoris. ꝓ quo vide tex cum glo. in cle. ij. vt lit. penden. 7 per hoc possunt decidi multa hic cōfuse tacta per doct. ¶ In glo. in verbo ꝑuenire in fi. Nota glo. iuncto tex. circa materiam istaz doc. instant varia referendo. Sed cōcluderez sic clare materiaz q; aut dilatio fuit data sine causę cognitione ex iudicis officio: 7 potest eodē modo sine causę cognitiōe renocari. vt in. l. diem ꝓferre. ff. de arbi. facit qđ diri in. c. cū cessante. s. e. 7 qđ no. bar. in. l. qđ iussit. ff. de re iudi. 7 Inno. in. c. querelā. de elec. Si vo fuit data cum causę cognitōe. 7 tūc aut interuenit cōsensus partiū 7 tunc renocari non potest altera ꝑte inuita causa legitima n̄ apparēte. 7 de ꝫ est bo. tex. hic quē adduxi in. d. c. cum cessante. ad ꝓbandū q; interlocutoria data de cōsensu partiū non potest renocari altera parte inuita causa legitima nō apparēte quā notabis. Aut nō interuenit ꝓsensus ptiz: sed index ex officio suo dilationem ꝓfixit: 7 tūc si cessat causa dilatōis potest illaz renocare. ad ꝫ tex. no. in ar. in. l. a filia. ff. ad trebel. Exēplus. statuit iudex terminū decem dierū parti absenti: forte in villa erat ad comparendum: iꝑe reuersus est infra. v. dies. certe poterit illa dilatio decem dierum renocari. q; cessat causa illius termini. Si vo causa non cessat: 7 tūc non debet iudex sine causa aliquid attētare in ꝑiudicium dilatōis. ar. in. l. siue ps. C. de dila. 7 vide ad ꝓdicta glo. notabilez in. c. cū ex eo. de elect. li. vj. in verbo ad septenniū. que cōcludit q; si episcopus dispensauit fauore studij cuz aliquo ad septenniū non potest sine causa euidenti dispensatiōem renocare: quod no. et circa cessatiōez cāe vide qđ no. bar. in. l. lutius. ff. de leg. ij. 7 l. ij. C. de dila. 7 ea que diri in. d. c. cum cessante. Potest tamen pendente vna dilatione stare terminum ad alium actum successiue explicandum eidem parti vel alteri. quia hoc non est ꝑiudicium dilatōnis: vt sentit hic Cal. 7 bene. 7 bar. in. l. j. ff. de re iudi. Idem dicit si aliquid innouetur. Nam posset iudex occurrere dilatiōe

non obstante. qr non ꝑiudicat dilatõni: sed impartitur officium suũ circa alia. ꝓ hoc. c. qua fronte. s. co. et. c. cum teneamur. ¶ Nũquid autez possit iudex dare simul duas dilationes ad diuersos actus: vide per spe. ī ti. de dilat'. §. j. ℣. deliberatorie. z se. z bo. gl. in cle. sepe. ī verbo post dationem. de ver. signi. ¶ Et dic q vbi secundus actus dependet a priori ita q alteratõem recipit ab effectu prioris actus: nõ potest iudex ad diuersos actꝰ duas dilationes ꝑfigere simul. secus vbi actus sunt omnino diuersi. ¶ Pone exemplum. vult iudex ꝑfigere terminum parti ad positões faciendas: puta decem dieruz. z aliam dilatõez decẽ diez. ernũc prefigit ad ꝓbandũ intentionem suam: certe hoc non debet posse fieri. nã forte omnes positões erunt cõfessate per partẽ aduersam. z sic frustra dare' scda dilatio. Itẽ z forte omnes negabuntur z sic durioꝛ ꝓbatõe afficietur. ¶ Expectandus est ergo finis positõnis. secus vt dixi quãdo actus sunt diuersi. vtputa prefigo tibi terminuz decem dieruz ad producendum testes: z extunc prefigo. v. dies ad producenduz instrumenta. nihil enim ꝓhibet hos terminos accumulare simul. z hec no. ¶ In glo. in verbo sup̃ bis. in fi. declara hanc glo. quo ad ꝓpositum nostruz per ea que dixi. s. in glo. ij. als prima: vbi eam expediui z generalit' ad mãz. vide. c. ij. de off. iudi. ¶ In glo. fi. ibi non possz eos recusare ꝛc. nõ glo. z idẽ no. glo. in. c. cũ olim. s. de cau. possess. z ppie. z vide quod ibi no. ¶ In eadez glo. ibi forte non erant soluẽdo ꝛc. Hosti. dicit q exq̃ ꝓcurator excessit fines mandati in nullo habuit ꝑiudicare domiõ: ideo non tenebatur domin⁹ prius agere cõtra ꝓcuratorem. Aduerte hoc dictum Hosti. procedit respectu effectus impetratiõis. illa enim tanq̃ attentata contra mandatum non ꝑiudicat domiõ: vt in iuribꝫ allegatis in glo. sed hic agitur de alio ꝑiudicio. quia appellator non fuit ꝓsecutus infra annuz. Unde quẽadmoduz quilibet tercius impediens ꝑiudicat appellatori vt prius saltem agat contra impedientẽ ad interesse: iuxta notata in. c. ex ratiõe. s. eo. ita videtur dicendum in procuratoꝛe impedimentũ prestante contra formaz mandati cum in hoc sit non ꝓcurator. Et ideo forte dixit glo. q non erat soluendo. z notabis hãc glo. ꝓ intellectu iurium que tribuũt secundum annũ impedito. nam si impedit' facto tercq̃ non datur secundus annus sed agitur contra terciuz ad interesse si est soluẽdo: als restituitur vt hic. Et sic potest saluari glo. vel dic q cõtrariũ glo. ꝓcedit quãdo tercius fuit in dolo. sed iste ꝓcurator credebat' circũuentus. quia forte falso fuerunt sibi date lre reuocatoꝛie illius inhibitõis. z ex his habes materiã. c. intrinsecã expeditã. ¶ Extra glo. opp. contra tex. C. de monopol. ꝓ totum. nam non licet cõuenire vt certis personis liceat vendere victualia z q alios nõ instruant vt ibi. Solue fm Inno. causa fraudandi nõ est licitum sic conuenire: sed bene ex priuilegio seu consuetudine hoc potest licere vt hic. vel contrariuz ꝓcedit respectu personarum seu rerum: secus respectu loci. i. vt in certo loco vendant'. ¶ Prima tamẽ solutio est securioꝛ vt lz impugnet' pactũ tanq̃ captiosuz: nõ tñ impugnatur priuilegiũ seu ꝓsuetudo: qđ no.

Interposita. Capitulũ famosuz z multũ allegabile. z ℔ dicit principiũ vsq̃ ad. §. eidem. Ad iustificandam appellatõem ex causa interpositam ꝓbare oportz cause veritatem coꝛã iudice ad quem: nisi fuerit coꝛã iudice a quo oblata probatio et reiecta. h. d. singulariter. ¶ Nota primo q ex reiectõe exceptionis legitime non iustificatur appellatio: nisi coram iudice ad quem ꝓbetur illam exceptõem esse veram. Ex quo infero iudicez non grauare partem ex eo solo q exceptionem probabilem non admisit. naz potuit moueri putando forte illam esse falsam. ideo vt ꝑsumat' grauamen debet expectari donec probetur veritas ipius. Et ex hoc infero ad aliud notabile dictũ q in facultate iudicis est exceptiones dilatorias vel peremptorias admittere vel repellere nec ex sola admissione vel reiectione infertur grauamen appellationis iustificatiuum. Et vide circa h̃ Inno. in c. post elect. de concess. preben. prope finem vbi dat bonam theoꝛicam iudici dicens. q si exceptio est modici ꝑ iudicij potest eam ex leui presumptione repellere. Siue ro est magni ꝑiudicij. vtputa exceptio de non petendo vel prescriptionis non debet moueri sine presumptõne vehementi quod no. ¶ Ultimo nota q probatõnis oblatio z repulsio exceptionis proposite iustificat ipso facto appellationem a iudice interponendã ita q sufficit coram iudice ad quem probare exceptionem legitimam propositam z ipsius probationem oblatam. z q iudex exceptionem z probationem repulerit. ¶ Sed quero de ratione decidendi ad vtrũq̃ dictum istius principij videlicet quare solum exceptionis legitime repulsio non iustificat appellationẽ z probationis oblatio sic dic colligendo mentem glo. z doc. Causa immediate appellationis est ipsum grauamen. vt in. c. vt debitus. s. e. sed ex sola reiectione exceptionis probabilis necessario non infertur grauamẽ quia cum iudex habeat cõpescere malicias litigantium. vt in. c. finem. de dolo z cõtuma. facit l. quidam estimauerunt. ff. si cer. pe. potuit moueri ex iusta causa ad illam exceptõnem repellendam. Nam sepe exceptio in se est legitima z tamẽ est falsa. puta exceptio contra actoꝛem q est excõmunicatus z tamen in veritate nõ est excõmunicatus sed excipitur causa differendi iudicium z vexandi aduersarium. Ideo ex sola reiectione necessario nõ probatur grauamen sed si coram iudice ad quem probetur postmodũ veritas ipsius exceptionis nunc apparet iudicem grauasse z male motum fuisse ad reiectionem sed quando excipiens obtulit se ꝓbaturum incõtinenti non potest iudex non admittens aliquam excusationẽ habere q non grauauerit quia presumpta malicia contra excipientẽ purgatur z oblata ꝓbatione incõtinenti. nam in moꝛa modici temporis non est periculum. l. si debitoꝛi. ff. de iudici. vnde cum iudex reiecerit oblataz probationẽ ostendit ipso facto iniquitatem suam contra excipientẽ. Ideo sufficit hoc solum probare ad iustificationẽ appellationis dato q nõ probetur veritas cause quia sine veritate grauamẽ illatum est. ¶ Sed quero ꝑ declaratõne ꝑdictoꝛ z tex. nũquid indifferenter ꝓbatõnis oblatio habeat iustificare appellationem: dic q nõ sed regulariter h̃ ꝓcedit. Fallit primo in appellatõe extraiudiciali q̃ interponit' a parte vel a iudice ꝓcedente tanq̃ pars. Ratio est qr non tenetur pars recipere ꝓbatões alterius partis cũ non sit iudex. h̃ sensit Inno. h̃ z in. c. cũ inter canonicos. z in. c. qr propter de elec. z in. c. ad dissoluẽduz. de despõ. impu. ꝓbatur ratõe. Nam oblatio ꝓbationis iustificat ex eo appellationẽ qr detegit iniquitatẽ iudicis in nolẽdo recipere iuxta officiũ suũ ꝓbationẽ exceptionis legitime. sed h̃ ratio cessat in parte cũ non habeat ad hoc officium. nõ. n. potest esse iudex in cã ꝓpria. iiij. q. iiij. c. j. z. C. neq̃s ī sua causa in rubꝛo z nigro. ¶ Scdo fallit vbi appellatur in absentia iudicis cũ eius pñtia haberi nõ potest iuxta ea que dixi in. c. suggestũ. s. e. nam cum nõ sit iudex qui recipit ꝓbationẽ oblatam ridiculũ esset dicere q talis oblatio iustificet appellationẽ. Itẽ hoc fuit inductũ ex iniquitate iudicis ꝓbationẽ oblatã spernẽtis. que ratio cessat cum iudex est absens. z ℔ senserũt doc. h̃ z bñ. ¶ Tercio fallit fm Jo. an. z cõmuniter sequentes quando offertur ꝓbatio contra rei euidentiam. vt si volo ꝓbare licium viuere de quo notoꝛie constat in loco q est moꝛtuus. facit. c. euidentia. j. de accu. Nam notoria non debet iudex pati ad iudicium deduci. vt in. c. qñ. s. de filijs presby. Hec. n. euidentia rei confundit ꝑsumptionem ꝓbationis oblate ideo erit necesse ad iustificandam appellationẽ q ꝓbet veritas ipsius rei. ¶ Fallit z quarto

qñ offert pbatio tempe quo iudex nõ necessitat ad eaz recipienda3.7 dñ vltimo dic vt plene no.in.c.ex parte ade.de testi.vnũ tñ tene mẽti q oblatio,pbatõis iustificat appellatõem quo ad dnolutõem cause dũtaxat:nõ aũt vt exceptio habeat pbata in piudiciũ ptis aduerse q3 iniquitas iudicis nõ d3 nocere parti.nemo em̃ d3 alterius odio pgrauari.vt in regula nõ debet.de reg.iu.li.vj.7 hoc cõiter voluerũt doc.hic.7 vide glo.in.c.ex parte ade:pall.7 pleni? ibi dixi.7 videtur de hoc ibi casus fm vnũ intellectũ. Vltimo scias q in dubiũ vertit qualis debeat esse ista oblatio,pbatõis ad iustificandã appellationem:7 due repiunt opiniões. Una vt sufficiat verbalis.vt puta si dicat pars.ego offero me,pbaturũ hanc exceptõem:iuxta id qđ habet in.l.si is a quo.ff.vt ĩ pos. leg.hodie constat:hodie agat vt ibi. Et hãc opi.fouet Hosti.7,p eo facit hic lra dum simpliciter dicit se offerens,pbaturũ ꝛc. Secunda opi.est Jo.an.exigit enim ipe realem oblatõem,pbatõis:vt puta q secũ habeat testes vel instrumẽta 7 ea offerat iudici.Si em̃ iudex tunc spernit.7 ob hoc appellat iustificata est appellatio ꝟ solo,pbato.7 istũ tex.exponit offerens se,pbaturũ ꝛc.i.pbatões offerens. Douet:q3 ex ꝛria opinõe sequit absurditas.nam facile esset falso excipienti,pbatõem verbaliter offerre. Jtez q3 verbalis oblatio nil noui induc it cum in q̃libet exceptiõe tacite insit oblatio,pbatiõis cum quilibet excipiens teneat pbare suam exceptõem. vt in.l.j.ff.de excep.7 in.l.in exceptiõibus.ff.de pba.nota.in cle.fi.de rescrip. Jo.an.hanc opi.non sequit:sed dicit sufficere vt excipiens se offerat,pbaturũ incõtinẽti.q3 p hoc satis purgatur malicia p̃sumpta cõtra excipientem.ad hoc.c.lras.de testi.spoli.7 in.c.exhibita.de iudi.facit in.ar.l.qđ dicim?.7 in.l.ratũ.ff.de solu.7 hãc partẽ semp tenui. Et dicit velle,pbare icõtinẽti exquo nõ exponit dilatões longiores:sed petit terminu3 breuissimũ.vt pbatur in.d.c.lras.et p hoc tollitur motiuũ Jo.an.Nam regulariter excipiens non tenetur ,pbare incõtinenti.nec etiam ,pcedit aliud motiuũ suũ q falso possit offerri,pbatio.q3 poterit timere ꝓdẽnatões expẽsarũ.vnde non est verisimile q offerret se incõtinenti pbaturũ:vel dato modico interuallo:nisi crederet se veracit posse,pbare.7 de hoc est tex.optim? ĩ.d.c.lras.vbi purgatur p̃sumpta malicia excipientis p talem,pbationem ,pbatõis verbaliter factã. et tũc expone istũ tex.ibi nisi ꝟ se offerens,pbatu3 incõtinenti.s.infra breuissimã dilatiõem. In glo.ij.ibi cum cãm.solue hoc ꝛrium vt ibi no.7 p glo.in.c.olim.s̃.de excep.,pbatur eiñ illa exceptio ex inspectõe.rescripti delegatorij. Ad.c.vt debitus dic q illud.c.non,pbat ꝓtrariu3.nam,pbabilitas cause includit ibi veritatẽ ipius cause. Jtem declarat ille tex. p istũ ar.in.l.nõ possunt.7.l.nam et posteriores.ff.de legi. Et ad.c.dilecto.dic q ibi fuit,pbata veritas exceptionis p ꝓfessionem ptis aduerse.

Eidem quoq3. Si appellatio nõ fuit recepta a iudice vel approbata a parte sufficit appellãti mittere,procuratorẽ ad impetrandũ 7 ꝓtradicendũ l3 pars appellata sit parata in curia,psequi.hoc dicit vsq3 ad.§.Ille deniq3. No.p̃ q sola approbatio appellatõis p iudicem vel partez appellatam facta facit causam esse in curia.vt appellato,psequente psonaliter seu p procuratorem teneat appellator ipam appellatõem in curia,psequi. Et ex ꝟ duo infero. Primo q sola,pbatio facit cãm esse in curia vt ibi tractetur l3 termin? non fuerit p̃fixus p iudicem seu partẽ ad appellatõem,psequẽdam.7 ,pbat iste tex.id qđ diri ĩ c.nicolao.s̃.e.7 limitat.c.secũdo sepe.s̃.e. Secũdo nota q sola approbatio ptis appellate sufficit vt causa tractetur in curia l3 iudex appellatõem non receperit. Est ergo in optõe appellantis qualiter 7 ad quem velit appellare:sed in optõe appellati est an velit causaz tractare in curia. Et hodie adde casum.c.j.eo.ti.li.vj.et aliqd tetigi in.c.vt debitus.s̃.eo. Sed circa tex.dubitat:nũ quid possit appellator inuito appellato causam ,psequi in curia? Jnno.videt sentire q sic.et hoc mihi placet. nam iste tex.non dicit appellãtem hoc non posse:ꝟ dicit q pmittitur sibi impetrare lras:si sua appellatio nõ fuerit recepta.potest ergo nõ vti hac pmissiõe in fauorem suũ facta.ar.in.l.non quicqđ. ff.de iudi.7 in.c.cõsuluit.de offi.deleg. Exquo em̃ appellatũ est ad papaz nil repugnat appellatorem,psequi causam suam apud sedem apostolicam.nec appellatus potest cõtradicere.q3 iudiciu3 redditur in inuitum.vt in.c.intelleximus.de iudi.7 in.l.inter stipulantem.§.si stichum.ff.de ver.oblig. Sed quando appellator non vult in curia ,psequi non potest appellat? nisi de seipo cõqueri. quare si volebat in curia prosequi non receperit prius appellationem.et hanc materiam huius.§.prosequere plenius vt dixi in d.c.nicolao.

Ille deniq3. Ante inchoatam,psecutõem appellatõis appellans potest si vult inuito appellato petere vt remittat ad iudicez a quo.sed cõdemnabitur in expensis factis per partẽ aduersam in illa appellatione. Nota primo appellatorẽ posse re integra sue appellatõi inuito appellato renũciare.ad hoc.l.siquis libellos.C.eo.ti.canonizata.ij.q.vj.si quis.re ꝟo integra non existente nõ potest in piudiciũ appellati appellatõi renũciare.quia appellatio hoc casu est effecta cõmunis.7 de hoc.j.latius. Secundo nota q postq̃ appellatõis causa est alteri per superiorem delegata non licet appellatori appellatõi renunciare inuito appellato. Sed cõtra hoc 7 cõtra tex.opponit. Naz sola delegatio appellationis non facit rem desinere esse integram cuz nil videatur adhuc gestum cum appellato.ergo debet cõpetere facultas illi renũciandi. Jo.an. fatetur contrarium.7 ad istum tex.supplet maxime.vel ideo ꝟm cum fecit mentõem de delegatõe.quia tunc fiet remissio p iudicem delegatum.quia coram eo debet fieri petitio remissionis exquo causa est sibi delegata. Dz idem Jo.an.in addi.spe.eo.ti.§.in quibus.ꝟ.xxxiij.refert Bui.de suza.in.l.ampliorem.C.eo.renuisse appellatorem posse causa nonduz cepta renũciare appellationi sue per dictã.l.siquis libellos.sed ea cepta non potest in piudicium appellati eo inuito.et facit tex.in.d.l. ampliorem.§.sancimus. Legiste etiam tenent in.d.l.siquis libellos.q ad incõmodũ appellati non potest appellator sue appellationi renunciare.7 circa hoc multa scribuntur. Sed vt clare habeas articulos distingue rem sic.q aut fuit appellatum ante sententiaz diffiniti nam:aut post. Primo casu si iudex a quo detulit appellatõi nõ est ãpli? fas appellatori appellatiõi sue renũciare.quia tota iurisditio quo ad illam causam trãslata est per delatõem ad superiorem.vt in.c. cum appellatõibus. eo.ti.li.vj.vnde etiam cõmuni sensu non possunt appellans 7 appellatus redire ad priorem iudicem.ita nõ.et plene,psequũtur 7 cõcludunt do.de ro.decis. cccl v.licz glo.de hoc vacillauerit.in.d.c.cum appellatiõibus. Si ꝟo non fuit delatum appellatiõi:7 tũc si res est integra potest appellator etiam appellato inuito renũciare appellationi sue:vt hic.7 in.d.l.siquis libellos. Si ꝟo res non est integra:aut appellat? nunq̃ approbauit appellationem:7 puto q possit appellator renũciare.q3 non potest appellatus se iuuare ex eo q semper impugnauit vt in regula ex eo.de regu.iu.li.vj. Si ꝟo appellat? recipit 7 res non est integra:tunc satis puto,pcedere illaz opinionẽ Guil.quia per inchoatõem cause appellationis est effecta ipa appellatio cõmunis.ad hoc quod no. in.c.ex cõquestione.de resti.spo.facit.d.c.nicolao.7 dictus.§.sancimus. Vel dic 7 melius hoc posse,pcedere ĩ appellatione a diffinitiua. Nam tunc potest p̃tendere interesse propter confirmatõnem sententie quam vult habere. Sed in appellatõne ab interlocutoria non vi-

deo quid interesse potest ꝓtendere appellatus cum causa sit remittenda ad iudicē a quo. vt in. c. vt debitus. §. e. & hoc cōsequit nūc ex renūciatōe appellatōis. Cui potest ei dici qđ queris intus habes. & facit qđ no. hic glo. in verbo cōtradictōe. Secundo mēbro principali cuz fuit appellatū a sententia diffinitiua: distingue aut res non est integra & non potest inuito appellato renūciare appellās appellatōi ꝑ supradicta. Aut res est integra & tūc si ꝓpter appellatōem appellatoris fuit exclusus appellatus a facultate appellādi nō potest appellās renūciare appellatōi sue ad incōmodū appellati. naz iuris beneficio seu dispositōe est appellatio hoc casu cōmunis & sic possunt itelligi dicta legistaz in. d. l. siquis libellos. Pone exemplū in. l. omnē bonoꝛez. C. qñ ꝓuo. non est necess. & declarauī illam. l. post glo. in. c. significauerunt. §. de excep. nam si sentētia fuit lata ꝑ me: nō tamē fuisti mihi ꝯdemnatus in expensis. & tu appellasti non possuz ego appellare ex sola omissiōe ꝯdemnatōis expensaruz sed sup appellatōe tua possum petere refectōem sentētie quo ad expensas. vt in. d. l. omnē bonorē. hoc em̄ casu si tu posses me inuito renūciare appellatiōi lex: vt ita dixerim decepisset me. q: obtentu appellatōis tue subtraxit mihi facultatē appellandi ne tot appellatōes geminarent: & tibi daret facultatē renūciandi appellatōni tue: qđ esse nō debet. Sed si appellatio tua nō subtraxit mibi facultatem appellādi possum renūciare re integra te inuito. q: appellatio nō est effecta cōmunis ꝑ aliquez actuz gestū. In causa appellatōnis non potes tu principaliꝛ ꝓsequi appellatōem me volēte renūciare: vt in. d. l. siquis libellos. facit cle. si appellatōem. e. ti. & vide qđ no. archidi. ij. q. vj. siqs libellos. & Jo. an. post cuz in c. j. e. ti. li. vj. plene ꝑ Hosti. in. c. fi. de cri. fal. Posset tm̄ appellatus impetrare lr̄as sup ꝓfirmatōe sententie seu petere ꝑ supioꝛem sentētiā ꝑ se latā ꝓfirmari: vt ī. c. oblate. & c. ꝑ tuas. §. e. Et vide circa petitōem ꝓfirmationis sn̄ie qđ dixi in. c. ea q̄. §. de re iudi.

Bene. Articulus appellatōis interposite a gravamine discutit ꝑ iudicē ad quem parte absente ꝑ contumaciā etiam lite non cōtestata in appellatione vel p̄ncipali. Nota p̄mo q̄ appellatio ab interlocutoria potest discuti & finiri sine ꝓtestatiōe litis aduersario cōtumace. Quid autē de causa appellatiōis a diffinitiua: vide qđ dixi in. c. ꝑ tuas. §. e. Nota secundo q̄ litis cōtestatio requirit ex iuris rigoꝛe: qui quidez rigoꝛ nō debet hoc casu obseruari. Ultimo nota q̄ in appellatōe ab interlocutoria nil petit a parte: sed tm̄ redarguit iniquitas iudicis. agit em̄ de facto suo & vt iurisditio deuoluat ab eo ad supioꝛem. Hz ꝑ declaratione tex. querit q̄liter ps ꝓstituatur in cōtumacia ī causa appellatiōis vt sic sit locus ꝓcessui lite non cōtestata ꝓut hic dicitur: Sol. doc. intelligūt & bene q̄ cōtumax est pars sine fuit citata ab homīe sine a lege. vt in. c. j. de elec. li. vj. sine ex p̄fixione termini ad appellatōem ꝓsequēdam: iuxta dispositiōem. c. sepe. §. e. Et inter cetera ponit hic Hostiē. bonū dictum q̄ absente appellatoꝛe potest appellatus in vltimo mense āni ꝓsequi appellationem: iuxta id qđ habet. ij. q. vj. appellatoꝛe. & nō erit necesse facere appellatoꝛem citari in ꝑtibus ꝑsonaliter: sed satis est q̄ requiraꝛ in curia. nam si oporteret euz citari ꝑsonaliter: forte ꝓpter viarum distantiā totus ille mensis laberet. Unde iura dicunt solum appellatoꝛez hoc casu requirēdum: non dicunt citandū. ad hoc aut. ei qui. C. de temp. appel. & d. c. appellatoꝛe. Et hoc idez tenuit bar. ibi. & vide qđ dixi. §. eo. oblate. In glo. fi. in fi. Et hac glo. iūcto tex. nota q̄ vbi iudex tulit interlocutoriā sententiā in fauoꝛem alterius partis non est ipe iudex necessario citandus in discussione appellationis. Nam vt hic patz sufficit sola contumacia appellati vt procedatur ad finiendum articulum appellationis. ꝓ hoc. c. venerabilibus. de senten. excōmuni. libꝛo. vj. dixi plenius in dicto. c. cum speciali. §. porro. in glo. in verbo coꝛam. §. eo.

Inquisitioni. Clausula appellatione remota i medio ī. Iraz posita respicit p̄missa quibus ānectit non sequētia nisi repetatur in fine literarū. & hoc si negocia sunt sepata. Non diuidit. Nota p̄mo q̄ clausula appellatione remota in rescripto p̄ncipis apposita etiaz hodie opatur effectum suum. Nam cum illud. c. emanauit post. c. vt debitus. §. c. non potest dici q̄ corrigatur ꝑ illud. c. & sic falsa est opi. glo. ibi & sequacium volentium hanc clausulā hodie nil opari ꝑ illud. c. vt debitus. Adde alias ratōes quas posui in. d. c. vt debitus. & in. c. pastoralis. e. ti. Nec ob. si dicatur q̄ causa exēpli fecit mentionem de ista clausula. quia non adduxisset nos ꝑ hō ad istum errorem: cum sine cōmemoratiōe ipius sufficisset dicere quotiens clausula in medio ponitur: etiaz babuissemus dispositōem magis generalem. Posuit ergo serioꝛe exempluz in remotōe appellationis vt haberem maioꝛem claritatem tam respectu huius clausule q̄z respectu aliaꝛ clausularuz. Ex hoc & ex tex. nota & tenementi q̄ vbicūq̄z in eadem dispositiōe annectūtur plura negocia sepata clausula in medio eoꝛ posita non cōcernit totam dispositōnem: sed dūtaxat ꝓcedentia qđ valet ad statutū & cōsimiles dispositōes. Ultimo nota q̄ regulariter clausula seu q̄litas in fine dispositiōis posita non restringit ad imediate ꝓcedentia: sed cōcernit omnia in dispositiōe cōtenta. & dic vt dicaz cū glo. fi. In glo. in fi. Hostiē. hic & Jo. an. post eum dicit q̄ non potest in hoc dari certa doctrina: sed ꝑm diuersitatem casuz fiat diuersa relatio. Quādoq̄z id qđ ponit in p̄ncipio cōcernit omnia sequētia. Et idem de eo qđ ponitur in medio. vt in. c. secūdo requiris. p̄alle. Quādoq̄z clausula solū cōcernit ꝓcedentia vt hic. Quādoq̄z dictū in p̄ncipio intelligit repetituz in fi. vt in. c. pastoralis hic all. Tu vide qđ clarius & plenius dixi in. d. c. secūdo requiris. tam respectu effectus clausule q̄z alicui⁹ qualitatis adiecte in aliqua dispositōe an cōcernāt omnia ꝓcedentia & sequētia. vide ꝑ bar. in. l. ꝓtoꝛ. & l. ij. ff. vi bo. rapt. & in. l. talis scriptura. ff. de leg. j. & ꝑ spe. in ti. de instru. edic. §. nunc autez videndum. ℞. item excipe. & glo. in. c. caue. xxviij. q. j. & in cle. ij. de bere. & in. c. statutum. de rescript. li. vj. Et pone exemplum in vno negocio concernente plures articulos per id quod habetur in. c. cum dilectus. §. de rescrip. In plurib⁹ ℞o negocijs pone exemplū ꝑ. c. cū venissent. §. de testi.

Sententia. Breue est. vl̄ summa ꝑ alia verba sic. Appellatio vnius prodest alteri si cōmuni iure iuuentur. & idem sit negocium & eadem defensionis causa & sint eadem sententia cōdemnati: al's secus. h. d. Nota primo ex tex. plura requisita ad hoc vt sententia lata in fauoꝛem vnius prosit alteri. Primo enim requiritur q̄ vna sententia fuerint cōdemnati. nam si non fuissent coꝛrei seu ambo in iudicio sententia lata cōtra vnū regulariter non ꝓdest seu nocet aliteri licz eodem iure iuuentur. vt in. c. interrogatum. ij. q. v. & in. l. denunciasse. ff. de adulter. vide glo. in. c. dilecto. j. de prebend. facit regula res inter alios acta alijs nocere vel ꝓdesse nō debet. vt in. c. inter dilectos. de fi. instrumen. C. res inter alios acta: per totum. Et qđ dixi vnam sententiam requiri: idem dic si plures fuerunt sententie eadem tamē fuit probatio. vt probatur in. l. siqui separatum. ff. eo. et ibi per Bar. Secundo requiritur q̄ sententia fuerit lata in causa appellatōis: secus in sentētia lata in causa principali. illa em̄ nō nocet alteri regulariter: nec ꝓdest ꝑ ea q̄ supi⁹ dixi. plen⁹ tm̄ vide hūc articulū. s. q̄ in causa principali ꝛc. ꝑ Jo. cal. in. c. dilect⁹. j. de simo. ꝑ Ly. in. l. res. C. res inter alios acta. Et est ratio diuersitatis

inter causam principalẽ ⁊ causam appellatõis. Nam in causa appellatõis disputatur de validitate vel invalidi tate sentẽtie. que quidẽ sententia debet esse indiuidua ⁊ nõ ꝑ parte valere ⁊ ꝑ parte non: ex quo fuit lata contra plures eodem iure fungentes. vnde ꝓinde iudicandus est quẽadmodũ in sentẽtia lata sup indiuidua seu re indiuisibili. nam in tali re indiuisibili sentẽtia lata in fauorem vni⁹ ꝓdest alteri eodẽ iure fungenti ls nõ fuerit in iudicio. vt ī. l. si cões. ff. qnẽadmodũ serui. amit. Et melius quo ad sententiam in. l. loci corpus. §. si fundus. ff. si seruit. vin. que quidez ratio nõ militat in causa principali vbi agit de re diuisibili. q; tũc snĩa habet suũz effectuz respectu illi⁹ ꝯ quẽ lata fuit. vñ regulariter nõ extendit ad aliuz. Tercio requirit ꝙ cõi iure isti inuenit. naz si ille q̃ obtinuit inuenit iure speciali puta fauore etatis seu fauore ecclie: victoria isti⁹ obtinentis de iure speciali nõ ꝓdest alteri ls cõcurrãt oĩa alia in hoc. c. cõtenta. Ratio. q; bñficium psonale non cõicat alteri: sed sequit psonã. vt in regula priuilegiũ psonale. de reg. in. li. vj. ꝓbatur in. l. vnica. C. si in cõi causa resti. ante. postu. nisi ageret de re indiuisibili. q; tũc fauor specialis ponigetur ad aliũ: als sibi non ꝓdesset. vt in. d. l. si cõmunez. hoc casu in multis beneficiũ etatis vni⁹ extendit ad alium habentẽ idem ius: vt pleni⁹ no. in. d. l. vnica. Quarto requirit ꝙ idem sit negociũ. secus aũt si negociũ essz diuersuz vt si fuerũt plures tutores ꝓdemnati ex diuersis negocijs ⁊ vnus appellauit eius victoria nõ ꝓdest alteri. cessat em̃ ratio supdicta ꝓpter diuersitatem nõ potest dici vnicã esse sententiã. ar. l. etiã. ff. de mino. Quinto requirit ꝙ eadem sit defensiõis causa. pone exemplũ vt in glo. fi. ⁊ aliud magis clarz plures fuerũt fideiussores vni⁹ nõ renũciantes bñficio autẽtice de fideiusso. sz vt prius cõueniatur principalis ⁊ fuerũt omnes cõdemnati. vnus appellat ⁊ obtinuit vt pri⁹ haberetur recursus cõtra principalez. hec sentẽtia ꝓderit aliꝭ ꝑfideiussoribus. q; eadem est omniũ defensionis causa: sec⁹ vbi essz diuersa. vt in gl. fi. Hec ꝙnqz colligunt ex isto tex. Extra tex. datur sextum requisitũ. s. vt agatur super re corpali. et hoc volunt glo. j. Et fuit hec opi. Azo. in. d. l. si qui. dicebat aliud esse in re corpali diuisibili mot⁹. q; speciale est in re incorpali indiuisibili vt sententia vnius ꝓsit alteri. l. loci corpus. §. si fundus. ff. si ser. vin. et in. d. l. si cõmunem. Aliud ergo debet esse ī re ĩcorporali diuisibili vt est vsufructus. nam cum cetere seruitutes sint indiuisibiles vsufructus diuidi potest. vt in. l. j. ad fi. ff. ad. l. fal. Sed hoc dictum communiter non recipitur a doct. vt no. ī. d. l. si qui. Nam si dispositio huius. c. habet locum in re corpali diuisibili: fortius ī re incorporali ls diuisibili. maxime q; in vsufructu habet locum ius accrescendi. hoc ꝙ sextum necessario non requiritur. Septimo requirit iuxta ordinez ꝙ alter qui non appellauit tacuerit: ita ꝙ sententiam expresse non probauerit. Nam si approbauerit expresse sententiã q̃tum ad euz victoria appellantis non ꝓdest sibi. quia q̃tum ad eum sententia fecit ius. ad hoc. c. cuz super in ratione sui. s̃. ti. pri. ⁊ in. l. non tamẽ. ff. e. per locum a speciali. vt no. bar. in. d. l. si qui. Octauo requiritur ꝙ iste sciuerit cõtra reum appellasse. nam si ignorauerit ⁊ tacuerit videtur sententiã approbasse q̃ntuz in eo est. ⁊ sic trã siuit in rem iudicatã per lapsum decendij q̃tum ad eũ. ad hoc. c. cum super. de re iudi. ꝓbatur etiam fm vnum intellectum in. l. iij. ff. eo. Si autem sciuerit cõtra reum appellasse videtur tũc approbasse illam appellationem quo ad se. nec potest dici ꝙ tacite illaz ratificauerit. q; sciebat se tutum appellatõe alterius ex dispositõe iuris. Et hec faciunt ad questionem: pone ꝙ vnus ex pluribus cõdemnatis appellat aliꝭ scientibus ⁊ tacẽtibus lapso decendio fecit cõpositõem cum actore: nũquid aliꝭ qui non appellauerũt poterunt ꝓsequi hãc appellationem. nam illa cõpositio non ꝓdest aliꝭ. q; est quid ꝓsonale. l. j. C. de trãsact. de hoc vide in specu. eo. ti. §. j. Sed quid si ille. vbi cõcludit ꝙ aliꝭ poterunt ꝓsequi. q̃ beneficio iuris appellatio vnius ꝯmunicat reliquis. arbic. Unde non potuit in preiudiciuz aliorum appellationi renũciare. sicut in simili dixi in. c. interposita. §. ille deniq; s̃. eo. ⁊ facit. c. cum super. ⁊ quod ibi plene dixi. s̃. de re iudi. Et per hoc habes succincte et clarissime expeditaz totam materiaz huius. c. ⁊ distingue glo. per supradicta.

¶ Justus. Justus metus excusat adeo ꝙ non appellans habetur ꝓ appellãte si fuerit ꝓtestatus: ⁊ appellatõis causas duxerit exprimendas. Primo ponitur thema. Secũdo decisio: ibi ad appellatiõis. Tercio moderatio: ibi dũmodo. Nota. ꝓmo ꝙ vt metus excuset ab appellatione interponẽda oportet ꝙ sit iustus. i. non vanus: sed probabilis. vt legit ⁊ notat in simili ī. c. penult. de in integ. restit. ⁊ in. l. j. ff. qd̃ me. cau. non tamen requirit fm Hostien. vt sit iustus. i. ꝙ pars non dederit causam metui. nam idez est si fuisset causa metus. all'. l. isti quidẽ. ff. qd̃ me. cau. sed allego meliorem ter. in. l. nec timore. e. ti. ⁊ c. veniens. et quod ibi no. j. de spon. et hoc vltimo no. Secundo nota ꝙ nõ valens appellare ꝓpter metum debet ꝓtestari ⁊ sic ꝓtestatio est necessaria ad declarandum animũ ipius vt videatur omisisse ꝓpter metum ⁊ non per negligentiã. Nota tercio ꝙ in defectũ iudicis debet appellari in presentia bonorũ virorum. et vtrũ sufficiat vnus vir aut debeãt esse plures: vide Lapum in alle. xl. ⁊ specu. in ti. de secundo decre. §. nunc de effectu. ver. sed nũquid. ⁊ in ti. de instru. edi. in. §. nunc ix°. j. item pone. Et cõclusio est vt sufficiat vnus: dũmodo fiat in presentia testiuz: non autem notarius ⁊ testes sufficerẽt. facit qd̃ no. glo. in. c. vt circa. de elec. li. vj. ⁊ hec nota ī practica. Et intelligunt aliqui vt do. Lar. vt necesse sit appellatõnem cõficere ac si esset interponẽda coram iudice ⁊ prius protestari coram bono viro ꝙ libenter appellasset in ꝑsentia iudicis si potuissz habere cõmode ipius copiam seu presentiam. sed quia non potest appellat coram eo ⁊ petit apostolos. ⁊ debet legere postmodũ tenorem totius appellatõnis quam interposuisset coram iudice. Ego puto hanc practicã fore bonam: sed non semper necessariã. Arbitror enim ꝓcedere eam quãdo cessat metus ⁊ non potest haberi ꝑsentia iudicis. tunc enim debet appellari in ꝑsentia bonoꝝ virorum. ar. in. c. pastoralis: in fi. de off. ordi. dixi in. c. suggestum. s̃. eo. sed quãdo metus excusat non puto necessariuz vt appellet. Nam iste tex. solum requirit vt ꝓtestetur ⁊ causas appellatõnis exp̃mat: et ex hoc reputatur appellasse. ergo non est necesse formaliter appellare. ꝓ hoc q; sufficit hoc ꝓtestari coram ipso iudice a quo non audet appellare. ergo non debet intelligi tex. vt ꝓtestatio formaliter non cõtineat appellatõem. q; de nihilo seruiret iste tex. quãdo fit in presentia iudicis. In glo. j. ibi ⁊ nisi illud ꝓtestetur ꝛc. non tamẽ intelligas ꝙ sola ꝓtestatio ꝓbat metum. naz esset cõtra. l. metuz. C. qd̃ me. cau. vbi dicit ꝙ non ꝓtestatione: sed facti atrocitate ꝓbatur metus. Qualiter autem ꝓbetur met⁹ aduertendũ. quãdoqz q̃s non audet appellare ꝓpter metum iudicis. quãdoqz ꝓpter metũ partis aduerse. quãdoqz ꝓpter legẽ municipalẽ hoc ꝓhibentẽ. Primo casu ꝓbabitur metus si iudex expresse fuerit sibi minat⁹ ꝙ pessime tractaret eum si ꝓcederet ad appellatõem. ⁊ intellige si talis erat iudex de quo poterat timeri. facit qd̃ no. glo. in. c. cum super abbatia. de off. deleg. vel si iudex erat solitus male tractare appellãtes ab eo: vt q; plures incarcerauerat ob hãc cãm. Nũquid autem sufficiat ꝓbare ꝙ semel male tractauit appellãtes ab eo: dic ꝙ nõ quia vnicus actus hominis non probat consuetudinez ꝑ saltem exigitur binus actus. vt notanter dicit Archidi. xxj. di. illud. ꝓ hoc. c. ita nos. xxv. q. ij. ⁊ l. iij. C. de epis.

andič.facit.l.q̃s sit fugitiuus. ff. de edi:edic. vide ꝓ bar. in.l. de pupillo. §. siquis ipsi pretoꝛi. ff. de no.ope.nũcia. ¶ Et in hoc aduerte. naz quãdoqꝫ quis timet a iudice appellare: non tamen timet coꝛam eo pꝛotestari. et potest seruari oꝛdo huius litere vt pꝛefiat ꝓtestatio coꝛaz iudice si eius pꝛesentia cõmode haberi potest. nam quandoqꝫ iudex magis pꝛouocatur ex ipa appellatione cuz per eam recedatur ab eo q̃ꝫ per pꝛotestationem: cum ea non obstante nihilominus paret ipsi iudici. et maxime quando ꝓtestans vtitur verbis generalibus: dicendo grauastis me in tali z tali casu: libenter appellarez si auderem. hec enim simplex ꝓtestatio sufficiat vt arbitroꝛ vt non videatur ꝓsensisse grauaminibus iudicis dummodo postea tempoꝛe debito pꝛobet iustum metũ. ¶ Si ꝛo timet appellare et etiam pꝛotestari coꝛam iudice: et tunc poterit pꝛotestari coꝛam personis idoneis. z habebit locũ secunda pars alternatiue huius litere. nam non habet copiam iudicis pꝛopter ipius metuz. et hoc satis sensit Jo. an. licz explicite non loquatur. ¶ Secundo casu cum timet aduersarium poterit ꝓtestationem facere ꝑm oꝛdinem litere: z pꝛobabit metum modis pꝛedictis. Jdem dicit in tercio casu quando timet appellare pꝛopter legem municipalem. ¶ Nota hoc vltimum q̃ sepe non audet quis trabere aduersarium coꝛam iudice cõpetenti pꝛopter legem municipalem que est in loco. ꝓcedetur enim tunc ꝓut dicitur hic in glo. in fi. Jdez dicit Jnno. in appellatõne interponenda vt illa non releuet si fiat ī absentia iudicis dũmodo ipius copia possit haberi. ¶ Et vide quod plene dixi. s. eo. c. suggestum. in glo. fi. in fi. z quelibet istarum solutionum potest tolerari. ¶ Nota vltimam rationez in pꝛactica: z facit pꝛo his que supꝛa dixi: vt non teneatur appellatiõem formaliter interponere: sed satis est ꝓtestari q̃ appellare non audet pꝛopter metum. facit. l. ij. C. de his qui ꝑ me. iudi. Vel solue quarto extra glo. vt intelligatur tex. ꝺ causis quare appellatõez non interponit. z hoc voluit bar. in ꝺ. l. ij. Alij aliter: s̃ ꝑdicta sufficiũt.

De clericis peregrinãtibus. Rubrica.

¶ Continuatur hec rubꝛica ad pꝛecedentem hoc oꝛdine. Nam supꝛa visum est de appellantibus. sed quia peregrinantes in multis gaudent pꝛiuilegio appellantiũ: merito subijcit hic rubꝛica de peregrinãtibus. ¶ Et pondera quia in rubꝛica solum fit mentio de peregrinantibus: sed in nigro restringitur ad peregrinantes ad sedẽ apostolicam. z sic quandoqꝫ nigrum stꝛictius pꝛouidet q̃ꝫ rubꝛum. quia rubꝛum tm loquitur de peregrinantibus. sed tex. cõmuniter intelligitur etiam in alijs accedẽtibus ad sedem apostolicam alia causa q̃ꝫ peregrinationis dumtaxat. vt. j. latius dicam. ¶ Et ex hoc nota q̃ nigrum non debet semper restringi ad rubꝛum. simile no. per glo. rubꝛice. C. etiam ob cyrogra. pecu. z pꝛobatur in rubꝛica de offi. deleg. li. vj. iuncto. c. si super gratia. et c. j. et fi. eo. ti. lib. vj. ¶ Nam ibi in rubꝛica solum fit mentio de delegatis: z tamen nigrũ tractat non solum de delegatis: sed etiam de cõseruatoꝛibus z executoꝛibus datis ad beneficia. z s̃ q̃ illi in multis habẽt similitudinez cum delegatis: vt ibi notat.

¶ Onquerente. hoc dicit ī summa. ¶ Peregrinãtes ad papam maxime clerici cum omnib⁹ rebus suis debent esse sub pꝛotectione apostolica securi. Vel sic z melius comp̃hendendo quemlibet intellectum. Contra peregrinantem seu ꝓficiscentez ad sedem apostolicam non est aliquid innouandum. ¶ Primo ponitur querela. ¶ Secundo ꝓuisio: ibi licz. ¶ Nota ꝓmo ibi res suas z ecclesie sue ꝛc. q̃ tempe etiaz antiquo pꝛesbyteri possidebãt bona patrimõialia vltra res ecclesie. z plus ꝓbat ista lra q̃ nedum licite kenent ista kemꝑalia cuz ecclesijs: sed etiam gaudent in eis ꝓuilegio tributo rebus ecclesiasticis saltem in multis. z vide tex. in. c. si clericus laicum. de fo. compe. z. c. similiter. xvj. q. j. et ꝑ totũ ti. j. de testa. ¶ Nota secundo ibi quando ad nos accessit ꝛc. q̃ remedium huius. c. non debet restringi ad peregrinãtes causa visitandi limina apostoloꝛum seu vꝛbem romanaz pꝛopter sanctoꝛum merita: sed etiam habet locum in accedentibus ad ipm summuz pontificem. vt patet ex illo verbo ad nos: quod. j. geminatur. ¶ Tercio nota q̃ quemadmodum appellantes sunt sub ꝓtectione supꝛioꝛis: ita et peregrinãtes. z latius ꝓuidet hoc remedium q̃ꝫ remedium appellationis. quia appellatio soluz tuetur respectu articuli appellationis. vt in. c. ꝓposuit. in. c. ad hoc. s. ti. ꝓri. sed remediũ huius. c. ꝓuidet in oĩ causa. et quis sit eius effectus specificus statim dicam cum glo. ij. ¶ In glo. ij. ibi causa peregrinatiõis. pondera hec verba glo. nam videtur restringere tex. ad pꝛoficiscẽtes ad sedem apostolicam causa peregrinatõnis dũtaxat: quod non videtur indistincte verum vt supꝛa dixi. ¶ Et vt habeas totam materiam tituli duo sunt examinanda. Primo in quibus peregrinãtibus habeat locum remedium hui⁹ tituli. Secũdo quis sit effectus huius tituli: cum ꝑ alia iura satis sit pꝛouisum contra spoliantes seu rapientes bona aliozum. nam potest agi interdicto vnde vi. Jtez vi bonoꝛum rapto. et alijs remedijs contentis in. c. pastoꝛalis. de cau. possess. z ꝓprie in glo. ¶ Quo ad primũ sunt opiniones. Nam abbas sensit cum opinione glo. vt solum habeat locum in his qui publice assumunt signa peregrinatiõis: vt baculum z perã z similia. z stant tempoꝛe debito in peregrinatõnibus. Jnnocẽ. intellexit magis large vt ꝓcedat in quolibet accedente ad papam ex causa necessaria: vꝛputa pꝛo appellatione pꝛosequenda. vel vt releuetur ab alia oppꝛessiõe vel ex alia consimili. q̃. q. vj. siquis oppꝛessus. cum tribus. c. sequẽtibus. z in. c. fi. de dilat. z de fo. competẽ. c. vlti. Hostiẽ. intellexit magis large vt pꝛocedat in quolibet accedente ex quacũqꝫ causa ad sedem apostolicam. Jta transeunt doct. hic cum opinionibus. Aduerte quia Jnnocẽ. magis plꝛe tractauit intellectũ huius tituli in. c. vt debitus. s. ti. ꝓri. vbi sensit q̃ accedentes ex quacũqꝫ causa pꝛobabili gaudent ꝓuilegio huius tituli. et adeo q̃ etiam nuncij accedentes pꝛo alijs gaudent hoc ꝓuilegio per hoc. c. dilecti. s. ti. ꝓri. Puto q̃ opinio Hosti. possit ꝓcedere si ex remedio huius tituli ꝓuideatur tm contra attentantem de facto: vt ex quacunqꝫ causa accedens ad sedem apostolicaz possit recuperare de facto sibi ablata remedio huius. c. Pꝛo hoc facit litera ista q̃ non mandat inquiri de causa necessaria vel ꝓbabili accedendi ad sedem apostolicam: Sed si tenemus aliam opinionem vt ꝓuideat iste titulus etiam contra factum iudicis: possumus tenere opinionem Jnnocẽ. in. ꝺ. c. vt debitus. vt requiratur ꝓbabilis causa itineraudi. Naz non videtur equum vt accedens ex causa ꝓsus voluntaria habeat suspendere iurisditionem iudicis. ¶ Quo ad secundum scilicz quem effectum ꝓducat remedium huius tituli: dic q̃ etiam sunt opiniones. Nam abbas videtur sentire vt ꝓuideat solũ contra attentata de facto. ea enim que sunt attentata in iudicio non debent revocari remedio huius tituli. ar. c. audita de resti. spolia. Vel si de fructibus beneficij peregrinãtis fuit ꝓuisum vicario qui seruit loco absentis. hic enim non est revocandum. ar. c. ꝙuenit. ij. ti. ꝓr. ¶ Et subdit vnum verbum notabile q̃ contra istos peregrinantes potest pꝛocedi in eoꝛum absentia. ꝓut notatur in. c. consultatõibus. de offi. deleg. z sic sensit q̃ potest pꝛocedi ad missionem in possessionem si non defendat in partibus: quod no. z hoc tenui aperte in. ꝺ. c. vt debitus. z induxi. l. ignoꝛare. C. de resti. mili. vbi fit missio contra absentem causa reipublice si non defendat. debuit enim dimittere ꝓcu-

ratorem in partibus fortius debet ꝓcedi posse ad hunc actum missionis contra accedentes ad curiam: maxime ex causa voluntaria. ¶ Hosti. enim magis large intelligit dicit enim posse attentari vt contra peregrinantem ad papam non procedatur per ordinarium iudicem vel delegatum: nisi prius fuisset facta ꝓuentio. ar. c. penult. de fo. competē. vel ſm Jo. an. ꝓuidet iste ti. vt ex faciliorib⁹ probatōibus iste peregrinās audiatur. ⁊ sic transeunt doc⁹. cōmuniter. ¶ Dicerem tamen q̄ iste tex. procedit in quolibet accedente ad papam etiam ex causa voluntaria: ꝓut sensit Hosti. ⁊ per hoc non suspenditur iurisditio iudicis. quia fuit in culpa in non dimittendo procuratores. ¶ Quid autem operabitur tunc iste tex. dico q̄ producit nouum remedium. nam vbi als intentādo interdictum vnde vi in his habuisset probare spoliationem ab ipō nouo possessore factam: intentando remedium huius tituli sufficiet probare q̄ tempore arrepti itineris possidebat talem rem que nunc reperitur penes tercium: ⁊ ex hoc capite obtinebit. vnde pondera q̄ verba huius. c. sunt composita imꝑsonaliter: vt patz ibi quicquid post iter arreptuz ꝛc. ⁊ sic non requirit q̄ reus ꝓuent⁹ arripuerit: sed satis est q̄ peregrinanti res illa fuit subtracta seu ablata. ¶ Si ꝙo volum⁹ tenere opinionem Innoc. vt procedat in accedente ad papam ex causa necessaria vel saltem probabili: poterit teneri illa opinio Hosti. vt ꝓuideat etiam aduersus iudicem inferiorem: vt reuocetur quicquid fecerit contra peregrinantem post iter arreptū saltez id quod est grauis preiudicij. ⁊ hoc aperte vult Innoc. in. d. c. vt debitus. vbi dixit q̄ contra accedentes ad sedem apostolicā ex causa probabili: etiam si sint nuncij aliorum non est procedendum. ¶ Quid si fuerit processum: dicit q̄ non tenet processus. alleg. c. dilecti. el. j. sup̄. ti. ꝓti. q̄ satis hic ꝓbatur ſm vnum intellectum: quinimo probatur q̄ etiam excōmunicatio contra tales proficiscentes non valeret: quod no. ¶ An autem clerici possint peregrinari sine licentia suorum prelatorū: Sol. dicit Hosti. q̄ aut volunt accedere causa mere peregrinatiōis vt propter deuotionem: ⁊ non licet sine auctoritate superioris. vt in. c. non oportet. de conse. dist. v. etiam si sint episcopi. vt in. c. magne. de vot. Aut non causa peregrinationis: sed pro ꝺappellatione prosequēda vel pro vitanda oppressione: ⁊ tunc possunt ire ad papam non ad alium superiorem etiam inuito prelato eorum. ij. q. vj. omnes oppressi. tamen et tribus. c. sequētibus de honestate debet petere licentiā: quod satis placet. ar. c. licz. de regu. Aut volunt accedere et peregrinari pro vtilitate eorum t̄m sine causa necessaria: ⁊ tunc tenet q̄ sit opus habere auctoritatem sui prelati vel domini pape. in aut. de epis. in §. interdicim⁹. quod no. Et per hoc habetur clare materia huius tituli.

¶ De cōfirmatōe vtili vel inutili. Rica.

¶ Hec rubrica cōtinuatur hoc ordine. Supra visum est de suspensione sententie seu iurisditōnis iudicis que fit remedio appellationis seu peregrinationis. sed quia sententia seu processus iudicialis quandoq̄ confirmatur per superiorez ⁊ posset dubitari de validitate et invaliditate confirmatiōis: merito subijcitur hec rubrica de cōfirma. vti. vel inuti.

Si quis. Hoc dicit. De re scienter confirmata per papā inferior iudex cognoscere non potest: nisi confirmatio non tenuerit. vt quia surreptitia vel de re litigiosa. hoc dicit istud. c. cū sequēti. Secunda ps ibi sed si. ¶ Nota primo' q̄ cōfirmatio facta de re litigiosa est ipso iure nulla. vnde ea non obstante potest ipe iudex inferior procedere ad vlteriora tam in cognoscendo q̄ in decidendo. Et intelli ge quando in confirmatōe non fuit facta mentio de litigio. nam si fuit facta mentio arripitur illa causa ab inferiori iudice: vt hic in fi. tex. ¶ Secūdo nota q̄ nō dicitur quis rem pacifice possidere si super ea mouetur sibi questio. facit qđ no. in. c. cōmissa. de elec. li. vj. ¶ Nota tercio vnum notabilem effectum confirmationis facte per romanum pontificez: intellige ex certa scientia. nam precludit manus ordinariorū vt amplius non possint cognoscere super re ꝓfirmata vel de validitate ipius confirmatiōis. simile in. c. cum venissent. de iudi. et de hoc. j. in glo. fi. latius dicā. ¶ In glo. j. ibi non facit rem litigiosaz. hec glo. potest habere duos intellectus. Primus q̄ questio mota super possessione non facit rem litigiosam. i. ꝓprietatem ipius rei: ⁊ tunc glo. bene loquitur. exquo enim non mouetur questio de ꝓprietate non potest dici ipam effici litigiosam. ⁊ ideo poterit alienari. ꝓprietas ipius rei sine vicio litigiosi. ar. in aut. litigiosa res est. alle. in glo. Secundo potest glo. intelligi q̄ ipa possessio non efficitur litigiosa exquo non agitur de dominio: ꝓut requirit aut. ꝓalleg. Contrarium huius tenet hic do An. et credo q̄ bene. quia licz non agatur de dominio rei: agitur tamē de dominio possessionis. ⁊ ideo non licet trāsferre possessionez in alium lite pendente. ⁊ notabis bene istam glo. cuz p̄dictis. ¶ In glo. ij. in fi. p declaratōe glo. ⁊ materie debes scire q̄ ꝓfirmatio quādoq̄ tribuit multum noui iuris: vt cōfirmatio electiōis facta per superiorem. Nam tribuit potestatez administrandi. vt in. c. trāsmissaz. ⁊ in. c. qualiter. de elec. Quādoq̄ nullum ius tribuit: vt est cōfirmatio cuiusq̄ rei facta per papam in forma cōmuni: sed solet impetrari ad cautelam ne videatur sine scientia pape ꝓcedere vt magis timeatur. ⁊ dicitur facta in forma cōmuni quādo fit cōditionaliter non cognito de causa vt cōfirmamus tibi possessiones quas iuste possides vel per similia verba seu p̄ similem formaz. Et de hac cōfirmatione vide tex. cum glo. in. c. quia diuersitatē. j. de cōcess. preben. Quedam confirmatio vetus ius confirmat et consolidat: vt quādo fit cōfirmatio ex certa scientia. Et dicit ex certa scientia quādo totum negocium fuit pape reseratuz ⁊ ipe postmodū confirmauit: maxime apponendo clausulam ex certa scientia. et hec cōfirmatio operatur plus vel minus ſm subiectum disposituz. Nam si iuste possidebat operabit vt inferior non possit amplius de illa re cognoscere. s. vtrū iuste possideat vel ne. vt in. c. se. Itē facit rem maioris auctoritatis. xj. di. quis nesciat. Quādoq̄ operatur maiorem effectum. nam si iste iuste non possidebat incipit iuste possidere. vnde solet papa opponere clausulā supplētes de plenitudine potestatis oēz defectū ꝛc. ⁊ sic inualidum facit validū. vt in. c. j. de transacti. ij. q. vj. hoc quippe. adde qđ dicam in glo. se. ¶ In glo. in ver. exorta. ibi sed certe non est verum. hec impugnatio cōcernit primū membrū distinctiōis Alin. et nō secundū. vt patz ex sequētibus. Et vt habeas clare totam materiā glo. distingue sic. aut confirmatio fuit facta in forma cōmuni: vt dixi in p̄cedenti glo. ⁊ tunc nō p̄cludit viam iudicibus ordinarijs cognoscendi de validitate iuris confirmati seu de iure cōpetenti ei qui obtinuit confirmatiōem. quia talis confirmatio parum aut nihil operatur: vt. s. dixi. ⁊ de tali confirmatiōe non loquitur iste tex. nec. c. sequēs. Aut cōfirmatio fuit facta ex certa scientia. ⁊ tunc si est surreptitia: puta quia fuit obtenta super re litigiosa non habita mentione de litigio vel alio modo peccat in surreptiōe: et dicendum est idem. non enim valet talis cōfirmatio: vt hic ⁊ in. c. se. ⁊ hoc intellige quando notorie constat de vicio surreptionis. puta vt dicit Inno. in. c. sequēti. quia pars confitetur vel constat ex tenore bulle. Et nota hoc dictum q̄ id quod constat ex tenore literarū pape dicit notorium. ⁊ ita loquitur tex. in. c. se. dum dicit aut certū sit ꝛc. Si ꝙo est ꝓbabilis dubitatio sup̄ surreptiōe nō potest

inferior sup hoc cognoscere generaliter de ꝓuilegijs pape.ex quo insurgit ꝓbabilis dubitatio.vt est tex.i.c.cū venissent.s.de iudi. secus dic vbi dubiū essz leue:vt ibi no. Si vo ꝯfirmatio nō est surreptitia nō pōt inferior cognoscere de validitate ꝯfirmati.vnde respectu ꝓteri toꝝ ꝓclusa est via inferioribus:sed respectu eoꝝ q̄ de nouo orta sunt.vtputa si accusat de crimine,ppter qđ priuari meret iure cōfirmato non est inferioribus iudicibus sublata potestas:vt notabiliter dixit ista glo.quā tenebis menti.z,ꝓbat rōne. Primo qz cōfirmatio seu ꝓuilegium nō extendit ad ius non cogitatū. ad hoc qđ in simili le.z no.in.c.cū inter p.de renūci.z in.c.suggestū.de re.ci. Item si dicerem⁹ oppositum sequeret q̄ cōfirmatio ꝓstaret exemptōem respectu ordinarioꝝ:qđ non est dicendū:cum tm̄ papa velit sibi cōfirmare ius respectu iuris obtēti de ꝓtento. Sz extra glo.querit nūquid possit peti cōfirmatio sentētie a qua.j.dicendū nō fuit appellatum:Inno.instat z primo arguit q̄ nō.qz si sentētia tenuit transiuit in rem iudicatā z fecit ius inter partes lz fuisset iniusta.vt in.c.cū inter.de re iudi.z i.l.ingenuū.de sta.ho.z sic frustra fieret cōfirmatio. Aut sentētia erat nulla z idem dicendū est.qz qđ nullū est ꝯfirmari nō potest.vt in.c.auditis.s.de elec.cū si. Item possessori nō est ꝓdita actio.vt in.c. exaiata.s. de iudi.z insti. de acti.post prin. Sz his nō obstātibus Inn.hic tenet oppositū:dicens q̄ ꝯfirmatio multū poterit oꝑari. Nā si sentētia erat nulla z cōfirmat postea iudicialiter cum causse cognitōe efficit valida.qz secūda sentētia q̄ est cōtra ius ptis transit in rem iudicatā si ab ea non appellatur.nec poterit postmodum obijci exceptio nullitatis si prima sentētia petit mandari executōi.z cum hac ꝯclusione Inno.transeūt doc.hic. Sz aduerte qz idez Inn. in.c.sequēti assumit generaliter materiā qui actus pnt peti ꝯfirmari.z ibi ꝯcludit q̄ actus iuris ciuilis z canonici pnt peti cōfirmari etiā ꝯdicente pte citata.exēplū de ciuilibus i.l.adoptio.z in.l.nā ita.ff.de adop.facit tex.i.c. bone.j.e. Exemplū in canonicis qn̄ petit electio ꝯfirmari vel aliud ius canonicū. ß act⁹ iurisgentiū vt sunt ꝛct⁹ puta venditio locatio z siles non pnt peti ꝯfirmari iuita altera pte.nec cogit altera ps in iudicio rn̄dere.quia isti act⁹ dependēt a mero ꝯsensu ptiū. ideo iudex nō hz se ipedire nisi velit ꝯfirmari ptiby cōsentiētiby. Hosti. dicit se nō capere hāc subtilitatē Inno. Nā lz ꝛct⁹ a principio sint volūtarij:tn̄ ex postfacto necesse est eos obligatorios.vt in.l.sicut.C.de acti.z obli.et in regula qđ semel placuit.de reg.iu.li.vj. Et ideo nō videt dōia ex postfacto int actus ciuiles seu canōicos z act⁹ iurisgentiū. Sz attendendū est q̄ Inno.in.c.se.dicit pl⁹ sibi placere qđ no.in.c.causam.j.q̄ fil.sint leg.z ibi videt tenere oppositū eoꝝ q̄ notant hic z in.c.se.dicēs quē non posse petere ꝓnūciari se esse legitimū vel mrimoniū validū vel qđ sile:nisi de hoc moueat q̄stio sibi p̄cipaliter vel diffametur:iuxta.l.diffamari.C.de inge.ma.vel incidēter ß petat in iudicio.vtputa qz agit de hereditate z oppōit defect⁹ nataliū:tūc ppter ꝺictōez bñ poterit petē se ꝓnūciari legitimū. Cōclusio ergo est q̄ erq̄ qs est in possessione vel q̄si alicui⁹ iuris vel rei non pōt petere cōfirmationem ab inferiori:ß a pncipe pōt. Et hāc opi.tene nisi in casib⁹ sup̄ exceptis.z p̄ hoc dico limitandū hoc dictū Inno.hic.vt si lapsus sit decendiū ita q̄ non est loc⁹ appellatōi non pōt peti ꝯfirmatio sntie ab inferiori:ß a pncipe sic.facit qđ le.et no. in cle.appellationē.de ap.ß tm̄ intellige,put plene distinxi i.c.q̄rto.s. de re iudi.vbi vide. Nūquid aūt pr̄ceps in ꝯfirmatōe possit supplere defectū iuris nālis:puta defectū ꝯsensus.sentit Inn. in.c.se.q̄ nō:nisi sit talis actus q̄ pendeat a mera facultate principis.vtputa ꝯtract⁹ sup̄ rebus eccliasticis.nā q̄ntūcūq̄ sit null⁹ ex defectu cōsensus.puta qz capitulū non cōsensit pōt papa confirmare.facit ad hoc.c.ppo suit.de cōcef.p̄ben.z qđ no.i.c.cōstitut⁹. de rescrip.z in c.venientes.de iureiur.z in.c.cūcta p̄ mundū.z in.c.p̄ncipalem.ix.q.iij.z p̄ hoc habes expeditā materiā huius c.z se. Nā vt materia esset collecta maxime qz dicta hic limitant p̄ no.in.c.se.ideo volui cōtexē hic totam materiam vtriusq̄.c.sed forte hac ratōe glo.nihil scripsit super.c.sequēti.quod non accidit in aliquo alio.c.hui⁹ cōpilationis. Nico.abbas.

(b) Bone. Litere cōfirmatiōis sup̄ snīa a quocunq̄ erat appellatuz nō valent si appellatus malicioſe p̄uenit appellantē:als pendent donec de appellatōe cognoscat. Potest legi z aliqs modis:vt patz.j.dicendis.sed nō insisto.qz nō cōtinet vtilitatē magnā. Et p̄ ponit cōsultatio. Secūdo rn̄sio bimembris:ibi rūdem⁹. secūduz membz ibi vez. No.p̄ q̄ qn̄ priores lr̄e sunt nulle vel saltē exceptiōe elidibiles nō est necesse in secūdis facere mentionē de prioribus. valent em̄ hic posteriores lr̄e impetrate p̄ appellantē nullam faciētes mentionē de prioribus impetratis p̄ appellatuz.z hoc ideo qz prime sunt nulle vel saltē possunt annullari p̄ exceptionē. vide bo.tex. cū glo.in.c.ex tenore. de rescrip.z in.c.suggestū.de iurepa.z in.c.cū nostris.de cōcef.p̄ben. Et innuūt iste vltime glo. idē esse in lr̄is impetratis ad bñficia.qđ notabis. Secūdo nota q̄ appellās potest lr̄as impetrare qn̄cūq̄ vult:nec pōt pueniri nimis p̄ appellatū.de hoc dic vt le.et no.in.c.oblate.z i.c.sepe.s.d ap. Et qz materia fuit i toto illo titulo satis discussa:ideo nō insisto b̄ in tangētiby materiā appellationis,sed quicq̄d hic dī est reducendū ad materiā ibi cōtentā. In glo.ij.in fi.hec glo.sentit primū intellectū de quo.j.in glo.fi.z intellige istā gl. et sequētes ꝑm ea q̄ dicā in glo.fi. In glo.fi.in fi. Ex hac glo.colligūt doc. duas lec.ad istū tex.q̄ vident sibi ꝯtrariari iūcto principio cum ℣.vez.nam in principio simpl'r innuit priores lr̄as impetratas p̄ appellatū esse nullas.sed in ℣.verū. innuit esse eas in pendēti seu q̄ debent lr̄e suum habere vigorē donec d̄ iniq̄ sentētia cognoscat. Prima lec.est vt principiū intelligat q̄n appellat⁹ impetrauit lr̄as ad iudices delegatos sup̄ confirmatōe sue sentētie:ß nō valuerunt:qz nimis p̄uenit appellantē:iuxta ea q̄ habent in.c.oblate.s.de ap.℣.verū.intelligit q̄n impetrauit tē pestiue.i.nimis non p̄ueniēdo. tunc em̄ valet priores z iudices p̄ eas dati debēt cognoscere de validitate sententie non obstāte q̄ in secūdis impetratis p̄ appellantem sit facta mentio generalis de prioribus. Nam generalis mentio nō tollit priores lr̄as:sed oportz q̄ fiat specialis.vt in.c.ij.de do.z cōtu. Et ꝑm hunc intellectū adderet iste tex.ad dictū.c.oblate.vt lr̄e priores impetrate debito tempe p̄ appellatū p̄ualeant secundis impetrādis p̄ appellantē etiam si in secūdis fiat mentio generalis de prioribus.vtputa p̄ illa verba nullis lr̄is veritati et iusticie ꝛc. Et ꝑm hoc clarus est intellect⁹.c.sed nō placet.qz non ꝯuenit rubrice. nam si vtreq̄ lr̄e fuissent impetrate ad iudices faceret potius ad titulū de appel.sed qz hic tractat de ꝯfirmatōe debet tex.intelligi ꝑm aliuz intellectū:videlz q̄ primū rescriptum impetratū p̄ appellatum fuit pure confirmatoriū sententie:ita q̄ papa cōfirmauit sententiaz in forma cōmuni.s.sicut iuste lata erat.nec mandabat aliqua cognitio iudicibus:sed litere per appellantez impetrate erant sole iudiciales:et dubitabat que p̄ualerent. Nam videbatur q̄ exquo sententia erat cōfirmata per papam q̄ non poterāt iudices impetrati per appellantem cognoscere de viribus sententie exquo litere non faciebant expressaz mentionem de rescripto cōfirmatorio. Sed hoc non obstante papa decidit distinguendo q̄ si primū rescriptum non faciebat mentionem de appellatione est nullum postmodum in ver.verum.mutat casum:scilicet quādo rescriptum faciebat mentionē de appellatione.sed secunde litere habebant illam clausulam generalem non obstantibus literis ꝛc. Decem⁹ mentio generalis nō ba-

buit euacuare cõfirmatõem legitimo modo factã in mõ cõi nec cõfirmatio exquo erat facta in forma cõi babebat ꝑclude viã cognoscẽdi de iniq̃tate ſnie. vt dixi. ſ. c. ij. Ideo reſcriptũ cõfirmatoriũ in ℔ ſcõo caſu hz interi ſuũ vigorẽ ſed nibilomin⁹ ꝑ ſecũdas lr̃as ꝓcedit ſup cognitione appellatõis. ⁊ ſi ſnia retractabit reſcriptũ confirmatoriũ remanet nullũ qz fuit factũ in forma cõi. ſ. ſicut iuſte lata erat. Si ẋo ſnia cõfirmabit habebit ſuuz effectũ. ⁊ ita declarãdo ſcdam lecturã glo. vr̃ veriſſima. Nec inſiſto ampli⁹ in alijs lecturis q̃ ſunt modice vtilitatis. Nã vt dixi in. c. ij. ꝓfirmatio facta in forma cõi de modico fuit. Notabis tñ ſemꝑ iſtã glo. ad aliũ effectuz q̃ vbicũq; plures lec. pñt elici ex vno tex. illa amplecten da eſt q̃ cõuenit rubrice. ⁊ ſic debemus ſemꝑ interꝑtari tex. vt cõueniat titulo ſub quo ſituatus eſt. ⁊ nota vnuz modũ arguẽdi a ſituatione rubrice. vide ſimilem glo. in c. tibi qui. de reſcrip. li. vj. ⁊ in. c. ſi ſuꝑ gratia. de of. dele. co. li. ⁊ in. c. vnico. s. ti. ꝓri. in glo. ij.

C Imdilecta. Innouatio ꝓuilegij nouũ ius nõ tribuit nec antiquũ cõfirmat ſed ſiqd cõpetebat cõſeruat. Cele brenius ſic. Reuocatio ꝓuilegij nõ inducit cõfirmationẽ iuris in eo ꝓtenti. Diuidit in. vij. partes. primo ponit ſoroꝝ petitio ⁊ pape cõmiſſio. in ſcda ibi nos autez inquiſitoꝝ relatio ⁊ canonicoꝝ obiectio. in tercia ibi vñ. iudicũ datio ⁊ ab ipſis appellatio. In quarta ibi nuper ſoroꝝ iterata petitio ⁊ eoꝝ ꝺictio. in quinta ibi nos igit. pape interlocutio ⁊ ꝓuilegij innouatio. i ſexta ibi quia ẋo. papa abbatiſſam ꝓſtituit ꝓcuratricẽ. in ſeptima ibi nolẽtes. cõmittit ꝓncipale diffiniẽdũ Nota ꝓmo ibi ꝓpter viarũ. q̃ periculoſuz eſt habẽti vnum priuilegiũ dũtaxat illud deferre ad loca remota. nam eo ꝑdito vel ꝓſumpto ꝑdit in effectu ius in eo ꝓtentuz. s. de reſti. ſpo. ſepe. ideo tutũ eſt vt ſolẽniter tranſcribat. ar. in. l. vnũ teſtm. ff. de teſta. ⁊ ſic ꝑdito originali vel cõſumpto poſſit fieri ꝓbatio ꝑ trũſumptũ. s. de fi. inſtru. c. pe. ⁊ vlti. Scõo nota ibi ſub ſigillis ſuis. q̃ ſigilluz epoꝝ ⁊ abbatũ ẽ auctẽticũ. Quid de alijs ꝓlatis inferioribꝫ ⁊ capꝫ eccliaꝝ maxime cathedraliuz: vide qd̃ no. Inno. in. c. ij. de fi. inſtru. facit qd̃ no. in. c. poſt ceſſionẽ. de ꝓba. ⁊ in. c. ſi canonici. de offi. ordi. li. vj. Itez nota q̃ inquiſitio tenoris alicui⁹ ſcripture ſeu indagatio veritatis ⁊ falſitatis eſt delegabilis. poſſet ergo epus vel alius ſuperioꝝ cõmittere inquiſitionẽ alicuius ſcripture. ⁊ ad rñſionẽ inquiſitoris ſolẽnez tranſumptionẽ illius facere licet ipe originale nõ palpauerit quẽadmodũ ℔ papa fecit. Itẽ nota q̃ ꝑ ꝓtradictionẽ illiuz cui⁹ intereſt priuilegium nõ valere impedit ipius priuilegij renouatio donec cauſa cõtradictionis diſcuſſa fuerit. Ex quo infert quẽ poſſe ꝓtendẽ intereſſe vt ꝓuilegiũ ſeu inſtrm alteri⁹ non renouet ⁊ intereſſe põt verſari in eo q̃ verari timet ex documẽtis nõ legitimis. Et ex ℔ ⁊ ex tex. nota q̃ priuilegia ſublata ꝑ ꝓſcriptionẽ vel que pñt elidi exceptione nõ debẽt renouari qz in futurũ pñt põſtare materiã litigij. Item nota ⁊ tene ſemꝑ menti q̃ nedũ diſpoſitõ ſimplex trahit ad aliũ caſum ex idẽtitate ratõis ſed etiã caſus exceptis a regula. nã papa ℔ caſum exceptũ in. c. qñ vt lit. nõ ꝓte. in teſte vt recipi poſſit nõ ſeruata iuris ſolẽnitate trahit ex idẽtitate ratõis ad innouatõez ꝓuilegij. ⁊ ſic eſt ℔ caſus ꝑ notat ꝑ glo. in. l. j. C. de ꝺi. inde. Et ꝑ ℔ credo q̃ licz in iure reperiant tres caſus excepti dũtaxat in quib⁹ abñtes debẽt vocari ad capꝫm. de quibus ꝑ glo. in. c. ij. de teſti. li. vj. q̃ vocãdi erunt in alijs caſibus cõſimilibꝫ vel arduioribꝫ. facit qd̃ no. Inno. in. c. ij. de no. ope. nũ. ⁊ glo. in. c. j. j̃. de his que fi. a ma. par. ca. Et ꝑ ℔ limita id qd̃ dicit exceptionẽ firmare regulã in non exceptis. vt in. c. dñs. xxxij. q. vij. ⁊ eſt bo. tex. in. c. ij. in fi. j̃. de coniu. lepro. ꝓcedit. n. vt reſtringat regula ad caſus nõ cõſimiles excep. Et vide ad p̃dicta notabile dictum Bart. poſt glo. in. l. ſerui. ff. de vſuca. vbi cõcludit q̃ ſi exceptio eſt facta ꝑ dictionẽ taxatiuã nibilomin⁹ extendit ad aliũ caſuz ſi in alia parte iuris reperit excep⁹ vt ibi notat. ⁊ videt ꝓbari in. c. qñ. in ꝓn. uncta glo. vt lit. nõ ꝓte. Si aũt ſpecifice alibi non exapit ⁊ tunc ꝑ idẽtitatẽ rõnis extẽdit in materia fauorabili ⁊ pia. vt ſentit glo. no. in. l. illud. C. de ſa. ſan. eccl. in verbo alicui⁹ ſecus in materia reſtringibili. vt no. in. l. j. C. de patri. q̃ fi. di. ⁊ ℔ no. Nota ibi nõ i ꝑgameno ꝛc. q̃ ꝓuilegiũ põt ſcribi nõ ſolũ in ꝑgameno ſed etiã i papyro. ⁊ vide qd̃ no. ſpe. in ti. de inſtru. edi. §. poſtremo. ẋ. itẽ q̃ ẽ ſcriptũ in papyro. vbi dicit q̃ inſtrm põt eſſe publicũ in papyro. Et dicit hoſti. q̃ licz ℔ materia ſit piculoſior eſt tñ tutior qz nõ põt ita fieri abraſio ſeu alia falſitas in papyro ſicut in ꝑgameno. Hodie tñ de ſtilo cure reſcripta fiũt in cartha pecorina. vt no. ſpe. de reſcrip. pñtatione. §. ꝓmo igit. ẋ. ⁊ qm̃. vbi dicit Jo. an. q̃ notãter dicit pecorina ⁊ nõ pecudina. qz in plus ſe hz pecus pecoris q̃ pecus pecudis. Nã pecus pecudis ſumit ꝑ iſtis animalibꝫ paruis que ſunt ad vſuz hois. ſed pecus pecoris ꝑ aialibus magnis. vñ cõprehẽdit boues equos ⁊ ſilia. Et ad ℔ de notãduz q̃ etiã in iſtis ſcribunt q̃q; ꝓuilegia ⁊ ꝓceſſus quidã tñ dicunt q̃ ꝓuilegiũ non erat ℔ in cartha bombaſina ſcriptũ ſed in quadã materia ꝓfecta ex q̃daz herba que vulgariter appellat pauero ⁊ cõglutinio quodam efficiebat apta ad recipiendũ ſcripturã. p̃dicta tamen de iure ꝓcedũt. facit qd̃ no. glo. ⁊ Bar. in. l. cũ tabulas. ff. de fur. hodie tñ notarij põſtant iuramẽtũ de publicandis inſtris in cartha pecorina ſeu in ꝑgameno. de q̃ dicendũ vt no. in. c. ſicut. j̃. ne cle. vel mona. Nota ibi quaſi iam nimia vetuſtate ꝛc. q̃ dictio q̃ſi nõ eſt veritatis aſſertiua ſed improꝑatiua ⁊ denotat diminutõz quã dam. Nũq; ſm ſubiectã materiã exꝑmit veritatẽ vt habetur in euãgelio ioãnis. Quaſi vnigeniti a pre ꝛc. vide tex. cũ glo. in. c. put. de do. ⁊ ꝓtu. Nota in ẋ. qz ẋo optimũ ar. q̃ ꝓ exemptũ ⁊ imediate pape ſubiectũ põt ꝑ ſcribi ſpatio. xl. annoꝝ quaten⁹ ꝓiudicat ipi ꝓuilegiato ſed quaten⁹ ꝓiudicat pape requirit ſpatiũ centũ annoꝝ ſi eñ potuiſſet abbatiſſa deducere ius pape in iudicium nõ fuiſſet opus vt ꝓſtitueret ꝓcuratriꝝ pape ad deducendũ ius ſuũ in iudiciũ. ⁊ tenebis in ℔ menti iſtũ tex. qz multũ bene facit ſaltez in ar. ⁊ vide qd̃ no. glo. in ſimili. in. c. ij. de capel. mo. ⁊ in. c. ad audientiã. d̃ ꝓſcrip. ⁊ in. c. volumus. xvj. q. iiij. vbi ſunt tres bone glo. ad materiã. vide tamẽ oĩno que dixi in. d. c. ad audientiã. Itẽ nota ibi poſſeſſiones ⁊ iura ꝛc. q̃ eccl̃ia romana gaudet p̃ſcriptione centũ annoꝝ non ſolũ in reb⁹ p̃natis ipſius romane eccl̃ie ſed etiã in omnib⁹ iurib⁹ ⁊ poſſeſſionib⁹ que cõpetunt ratõe libertatis date. Et ſentiũt doc. ℔ ex iſta generalitate verboꝝ ℔ ꝓcedere tam in reb⁹ mobilib⁹ q̃z imobilibus corporalib⁹ ⁊ incorporalib⁹. qd̃ bene notabis. Ex ℔ eñ infertur q̃ vſucapio triẽnalis in rebus mobilibus nõ habet locũ ꝓtra eccleſiã romanã. Nũquid autem in eccleſijs inferioribꝫ habeat locũ vſucapio predicta: plene no. in. c. j. de in inte. reſti. Alterius nota ibi teſtes recipias ꝛc. tex. aptũ q̃ p̃ſcriptio cẽtenaria põt ꝑ bari ꝑ teſtes. cuius ꝓtrariũ ſentit glo. in. c. cũ nobis. s. de p̃ſcrip. ⁊ dic vt ibi dixi. Item nota ibi ſubiectionẽ indicis ꝛc. modũ ſeu practicã libellandi ſeu ſententiãdi cum epus vendicat aliquã eccleſiã vt ſubiectã. Ultimo nota ⁊ tene menti ibi corrũpendo ꝛc. q̃ poſtq̃ quis ſuccubuit in cauſa debent omnia priuilegia ſeu inſtra deciſioni ꝓtraria lacerari ⁊ corrũpi ne in futurũ poſſint põſtare materiã diſcordie. Ex quo etiã infert q̃ ſi penes te ſint aliqua inſtra tibi inutilia ⁊ iuri meo quo ad tenorem ꝓtraria poſſum petere vt corrũpant ⁊ lacerent. facit ꝑ ℔. c. accedẽs el ꝓmo. vt lit. nõ ꝓte. ⁊ a ſimili ſeu a ꝓtrario. l. ſicut. C. de libe. cau. ⁊. c. eccl̃ia. s. vt lit. pen. ⁊. l. diſſolute. C. de ꝺi. ex le Jn glo. j. ibi ideo nõ poterat videre ꝛc. ſed ℔ videt ꝯ factũ pape. cũ papa ℔ diſtulerit innouationẽ ad ꝓtradictionẽ partis aduerſe, ergo ꝛ dicere q̃

aliqđ interesse ꝑtendere pōt pars aduersa. ꝛ dic ꝙ satꝫ sua interest qm̄ ꝓsumpto originali nō timet sibi litē moueri in futurū. secꝰ si fieret innouatio. ℍinc est ꝙ ꝓpter ℔ interesse in fi. lr̄e mandat' ℔ ꝑuilegiū corrūpi. ergo sua interest ne innouet' qꝛ melius est ante tp̄us occurrē ꝛc. l. fi. C. in qui. cau. ꝛ qđ no. i. c. j. de ī inte. resti. ꝛ de iureiur. c. quēadmodū. ¶ In glo. in ℵ. duxim⁹ in fi. dic ꝙ ꝓtraria ꝓcedūt qn̄ nō ꝑnt legi ꝓpter vtuſtatē seu ꝓsumptōnem aliꝫ supuenientē. sed vbi legi ꝑnt lꝫ cū difficultate fit innouatio ꝑut ℔ dī. ¶ In glo. in ℵ. ꝓcuratricē ibi similiter ꝛ iudex. nō intelligas ꝑncipiū glo. indistincte. nā regula ē in ꝯriū vt neqꝫ ꝓcuratrix nec arbitratrix seu arbiter neqꝫ iudex pōt ee mulier. ista. n. sunt officia virilia. vt in. §. tria. allegato in glo. ꝛ no. plene in. c. sciscitat⁹. s. de rescrip. sed iura que allegat glo. ponūt casus spāles. s. qn̄ mulier bꝫ iurisdictōeꝫ qꝛ successit in aliqua dignitate. vtputa in comitatu vel regno. Et intellige ꝙ mulier nō pōt esse regularit' ꝓcuratrix ad iudicia. ℍnā ad negocia bn̄ pōt ꝓstitui. vt no. in. l. ait p̄toꝛ. ff. de nego. gest. Et casus in qb⁹ pōt mulier ee ꝓcuratrix vide p spe. in ti. de ꝓcu. §. j. in ꝑn. Et vltima so. glo. ℔ posita qt̄um ad ter. nr̄m videt' verioꝛ. de abbate ℵo ꝛ alijs religiosis nunqđ possint esse ꝓcuratores: vide bo. glo. in. c. p̄tiū. xvj. q. j. ꝑ Jnno. in. c. cū. J. ꝛ A. s. de re iudi. ꝛ tex. in. c. ij. s. de postu. ꝛ in cle. religiosus. de ꝓcura. Et no. in fi. glo. tres modos ꝓcedēdi cū papa vult mouere questionē ꝯ subditū. ꝛ ꝑmi duo modi sunt honestiores. Et inquātū gl. dicit papā posse iudicare in cā ecclie sentit ꝙ in cā p̄rimoniali nō possit esse iudex qđ tn̄ nō est verꝫ. ℍnā ꝛ impatoꝛ iudicat in cā sua. ff. de his q̄ in testa. delē. l. ꝑri. ꝛ in. l. ꝛ ℔ tiberius. de bere. instī. vide in ℔ qđ satis plene dixi ī. c. cū venissent. s. de iudi. ¶ Extra glo. primo op. ꝯ tex. vī. n. ꝙ lr̄is istⁱ⁹ legati nō erat fides adhibēda cū sibi cā fuissꝫ cōmissa. ℑo. doc. fatent' ꝯriū ꝛ dicunt ꝙ lr̄e ipius adminiculabant'. nō aūt plene ꝓbāt. Ex q̄ no. ꝙ lr̄e legati in cā sibi ꝓmissa faciūt adminiculū. plene tn̄ nō ꝓbant in alterius ꝑiudiciū. vide bo. glo. in. c. sicut. de sen. ex. ¶ Secundo oppo. vī. n. ꝙ ꝓcessus iste nō valuerit cū nō ꝑcesserit li. ꝓte. vt in. c. vnico. de lit. ꝓte. ℑo. multiplex. quidā intelligūt ℔ litē nō fuisse ꝓtestatā. Alij ꝙ spāle est cū agit' de libertate ecclie. Alij vt no. Jnno. dicūt ꝙ cū agit' de innouatōe ꝑuilegij seu alteriⁱ⁹ scripture nō est necessaria lit. ꝓte. qđ verbū no. hosti. tn̄ requirit ꝓtestationē litꝫ. ꝛ dicit ꝙ ob hāc cām fuit ℔ appellatū a ꝑonib⁹ iudicib⁹ ꝛ petebat' vt viris discretis cā ꝓmitteret'. ℑo. an. simplr̄ videtur tenere ꝙ cū hec cā sit summaria ꝛ modici ꝑiudicij nō est necessaria lit. ꝓte. ꝛ sic videt' sequi opi. Jnno. que mihi satis placꝫ. ar. ī auc. nisi breuiores. C. d' sen. ex peri. reci. ꝛ eoꝛ que no. in. c. j. de libel. obla. dic etiā ꝙ si ꝯ petentē innouatōeꝫ opponit' exceptio nō requīrēs altam indaginē ꝑus discutiet' exceptio q̄ fiat innouatio. vt satꝫ colligit' ex ꝑncipio. c. ℍed si exceptio requireret lōgū tractum tūc nō impedit' innouatio. vt notāter etiā colligitur ℔ in ℵ. nos igit'. ℍnam ℔ pꝫ ꝙ si exceptio a ꝑmordio facilis ꝓpter appellatōnes vel aliā cām efficit' difficilis ꝛ longeua ea nō obn̄te ꝓcedit' ad innouatōeꝫ. paria ergo sunt ꝙ a ꝑncipio exceptio exigat longū tractū vel ꝙ ex postfacto efficiat' difficilis ꝓpter disputatōeꝫ seu appellationē. ℍed ꝯ id qđ est. s. dictū lit. ꝓte. nō requiri cum agit' sup renouatōe seu trāsumptōe instr̄i. facit iste tex. in ℵ. nos igit'. vbi videt' innui ꝙ tūc nō requirit' ꝓtestatio qn̄ iminet periculū sup ꝓsumptōe. sicut obseruat' in receptōe testiū sed ℔ non obn̄te teneo ꝑmū. s. ꝙ ℔ causa sit summaria ꝑ regulā quā post ℑo. ponit bar. in extraua. ad reꝑmēda. in ℵ. summarie. ꝛ sequit' Jo. de lig. licꝫ nō allegat bar. in cle. sepe. de ℵ. sig. vbicūqꝫ cm̄ versatur cā sup qua snīa lata nō infert magnū ꝑiudiciū seu totaliter nō decidit qn̄ possit in alio iudicō granamē reparari illa dī summaria. ad ℔. l. iij. §. ibidem. ꝛ qđ ibi no. ff. ad exhibē. ꝛ vide latius in locis p̄al. Ad hūc tex. rn̄deo ꝙ ꝓcedit similitudo ℔ mō. sicut. n. testes q̄ nō ꝑnt aliter recipi lit. nō ꝓte. recipiunt' instāte necessitate. ita renouatio ꝑuilegij q̄ nō debꝫ fieri nisi discutiat' ꝑus exceptio illⁱ⁹ cuⁱ⁹ interest. vt innuit' ℔ in ℵ. nos aūt. cū se. pōt fieri imminēte periculo cū exceptōis discussio exigit longū tractum. vt ℔ in. d. ℵ. nos igit'. ¶ Dꝫ q̄ro an innouatio ꝑuilegij ꝓte abn̄te ꝛ nō ꝓtumace facta valet. Jnno. vī velle ꝙ sic dūmodo nūciet' ꝑti infra ānū vel ꝓueniat'. ar. in. c. qm̄. s. vt lit. nō ꝓte. ℍi aūt ꝑs est pns dꝫ citari q: faciliⁱ⁹ ipa indagabit ꝛ ꝓcipiet fallitatem cuⁱ⁹ interest q̄s index vel notariⁱ⁹. ℑicit tn̄ bosti. ꝙ si petit' innouatio in curia nō est necesse ipsam ꝓtē abn̄tē citare cū habeat trāsire ꝑ maⁿ⁹ pluriū q̄ sunt in ℔ bn̄ edocti. ar. ī. l. oīm. C. d' testa. dicit tn̄ ꝙ si ꝑs est pns deberet citari vel si de ꝓrio spectur aduētus. Ego de ℔ remitto ad pleniⁿ notata in. c. significauit. ꝛ in. c. albericus de testi. vn̄ credere ꝙ nisi sit periculū in expectādo ꝓtē citādā nō debet ꝓcedi ad innouatōeꝫ sine citatōe. ℍEt innouatio aliter facta nō valet nisi ille facēt q̄ de nouo posset ꝓcedē. ꝓbat' in. c. significauit. iūc. c. qm̄. post ꝑn. vt lit. nō ꝓte. ℍnā si ī receptōe testiū est ℔ obseruādū fortⁱ⁹ innouatōne ꝑuilegij cū sit maiⁿ⁹ periculū. nā si originale erat vitiosuꝫ nulla defēsio ꝓpetit ampliⁿ ꝓti aduerse cū vitiū nō poterit ꝑpendi in trāsumpto puta qꝛ falsitas erat ī bulla vel ī filo vel quia cartha ꝑus fuerat rasa ꝛ postea rescripta iuxta ea q̄ habent' in. c. lꝫ. de cri. fal. dixi plene ī. d. c. albericus.

a ℍAudientiā. ℍnō valet ꝓfirmatio quā religiosus impetrauit a papa sup tꝑali administratione seu priꝰatu si tacuit se regularē. ℍi ℵo expssit rescriptū ꝑ sumit' falsuꝫ qꝛ papa nō ꝓsueuit ꝓcedere. h. d. cū se. coꝰ dimisio. sed ibi qꝛ igit'. ¶ Nota ꝑmo ꝙ reglares existētes ī eccleſijs cathedralib⁹ dicunt' canonici. ℍnā ista ecclesia neumasenſ. est cathedralis ꝛ regularis. vt refert ℔ Jo. an. ꝛ satis colligit' ex tex. pōt tn̄ intelligi ꝙ erāt regulares canonici vt sunt isti de octie sancti augustini. ℍnā quidā reperiunt' mēdicātes ꝛ nō sunt canonici. Quidā ℵo nō sunt mēdicātes ꝛ isti dicunt' canonici. ℍpōt intelligi ī monachis ecclie cathedralis. ℍnā ꝑnt appellari canonici vt habes ter. iūcta glo. in. c. ij. lviij. di. ꝛ vide circa ℔ qđ plene dixi in. c. cām. s. de iudi. ¶ Secdo nota ꝙ regularib⁹ nō est aliqđ ꝑsonalit' ꝓfirmādū qꝛ nō ꝑnt sibi aliqđ appꝛobare sed totū est monasteriū q̄cūqꝫ se vertant et qlitercūqꝫ acq̄rant. xviij. q. j. c. vno. ea. ca. q. ij. c. abbates. ¶ Tercio nota ibi nō ꝓsueuit ꝛc. ꝙ lr̄e emanātes de curia ꝓter solitū cursuꝫ ꝛ stilū curie ꝑsumunt' surrepticie ꝛ q̄ꝫ false. q̄n̄. s. mibil supꝑmit' ℔ fit ꝓcessio deuiās ab oīi honestate ꝛ stilo curie. vt in. c. se. ꝛ ibi dicet' ¶ Vltimo nota ꝙ ñ solū reglares alicuⁱ⁹ monasteriū ℔ etiā si sint canonici ecclie cathedral' nō ꝑnt tenē administratōes ꝑpetuo nō tn̄ ex ℔ intelligas ꝙ reglaris possit esse canonicⁱ⁹ in ecclia seculari qꝛ eēt ꝯ. c. sup eo de regula. ꝛ vide bo. glo. ī. c. quoꝛūdā. lxxiij. di. ℔ intellige ꝙ est ibi canonicⁱ⁹ qn̄ ecclia cathedral' est reglaris mō ꝓdicto ¶ In glo. ibi lꝫ tacita veritate ꝛc. ℍaduerte lꝫ dictuꝫ ꝑncipꝫ huiⁿ glo. sit in se verū tn̄ nō est bona expositō ad illud verbū ꝑsonalit' positū in tex. ℍnā sensus illⁱ⁹ ℵbi ē ꝙ ꝑsonalit' nō ꝓsueuit sedes aplica regularib⁹ aliqđ cōfirmare ita vt ipe ꝑsone singulares habeāt noīe ꝓprio sed realit' bene ꝓsueuit ꝓfirmare dando. s. ꝑuilegiū ipsi rei. s. monasterio vel collegio. Ratio diuersitatis ē quia collegiuꝫ est capax in cōi sed ꝑticulares ꝑsone nō qꝛ a se abdicauerūt oīa ꝛ posuerūt ꝑoꝛē supꝛa caput ipoꝝ loco dei. vt in. c. si religiosus. de elec. li. vj. ꝛ xij. q. j. nō dicatis. Et vt habeas clare materiā huius. c. ꝛ sequētis est ꝑmo videdū q̄ fuit ratio decidēdi ī isto tex. ℑo. pōt colligi ex p̄dictis ꝛ adhuc clarius dic. aut. n. isti admīstratores erāt tꝑales vt qꝛ poterāt remouere ad nutū superioris. vt in. c. cū ad monasteriū ℵ. nec alicui. j. de sta. regu. aut erant ꝑpetui iuxta id qđ habet' in. c. ij. e. ti. ꝛ vtreqꝫ

casu dissoluebat bonū obediētie occasione huius ꝓfirmationis. Nā cū als poterāt remoueri ad nutū abbatis vel saltē ex facili causa qñ erāt ꝓpetui vigore ꝓfirmatōnis nō possent remoueri ad nutuꝫ supiorꝭ. ꝫ sic q̄dāmō p hāc ꝓfirmatōem erigebāt se ꝯ bonū obediētie. ꝫ ℔ ius tenēdi appropriabāt sibi ꝑsonalit'. Et ex his ꝫ ex notat' in.c.sequē.nota q̄ si ex certa scīa pape ꝓfirmet' religioso aliqua admīstratio q̄ de se erat tpalis q: poterant remoueri ad nutū abbatis nō poterit deinceps remoueri sine licētia pape. vñ vbi ꝑmo erat obedientiari⁹ abbatis nūc efficit' vigore cōfirmatōnis obediētiari⁹ pape, vide Inno.in.c.nisi.j. de ꝓbē. ꝫ doc.in.c.cū inter. R.s. de ele. ꝫ in de.q: regulares. de sup.neg.pla. nō tñ intelligas q̄ per hāc ꝓfirmatōez eximat' regularis a iurisditōe sui superioris sed in oīb⁹ ius cōpetēs superiori remanet illesum ꝓterq̄ vt nō possit cognoscere vel tollere ius cōfirmatum. vt in.c.j.ꝫ.ij.s.e.nisi ex nouo delicto. vt habes glo. notabilē in.d.c.j. vide Fed. de senis ꝓsi.cclv. vñ pōt iste in manib⁹ superioris renūnciare ꝫ ꝑmutare ꝫ alia facere q̄ ad superiorē ꝑtinent. ℔ ꝓcedūt in ꝓfirmatōe facta ex certa scīa. Sed dubitat' q̄d dicendū in collatōe: ꝫ est q̄stio satis q̄tidiana. Pone q̄ papa ꝓtulit regulari aliquē prioratū q̄ de se non erat ꝓpetu⁹ sed abbas ponebat ibi priorē ꝫ remouebat ad nutū iurta ea q̄ habent' in pal.c. cū ad monasterū. nūq̄d abbas pōt istū remouere ad nutum sicut potuisset si ipemet ꝓtulisset: Aduerte ad duos casus. nam qñq̄ papa ꝓtulit ex negligētia abbatis ꝫ tūc nō alterat' natura bñficij. vñ sicut ꝑmo poterat remoueri ad nutū ita ꝫ nūc interueniēte collatōe pape q: ex quo ꝓtulit iure deuoluto nō vī voluisse alterare nām bñficij. de q̄ vide tex.cū glo.no.in.d.cle.q: regulares. vbi ℔ tenet coiter doc. Secūs casus dubi⁹ est qñ papa ꝓtulit cessante oīm negligētia superioris. ꝫ ℔ sunt opi.archi. xvj.q.j. si monach⁹. sentit q̄ nō. Et idē in.c.pēti. de of. ord.li.vj. Ex aliud sentit collectan⁹ in.c.p tuas. de ma.et obe. facit q̄d no.in.d.cle. q: regulares. In ℔ distinguerē q̄ aut papa ꝓtulit exp̄sse vt quoad viuerit debeat possi dere tūc sine cā non pōt remoueri p suū superiorē. de ℔ vī ter.in.d.c.cū. R. ꝫ sic intellige nōta ibi p doc. aut simpliciter ꝓtulit ꝫ puto q̄ possit remoueri sicut ꝑus p superiorem q: cū papa ꝓcurrat in collatōe bñficioꝝ cū oīb⁹ ordinarijs. vt in.c.ij. de ꝓben.li.vj. nō vī simplr ꝓferendo voluisse alterare nāꝫ bñficij ꝫ regulare remouibile facere ꝑpetuū. ar.ℌ. ꝫ in.c.se. ꝫ in dubio ℔ debem⁹ tenere tāq̄ ꝓgruēs bono obediētie. Ex q: visuꝫ est. s. de iurib⁹ collatōnis facte p papā nūc queritꝰ q̄d si ꝑ prius superior puta abbas ꝓtulit regulari ꝑoratū seu aliā admīstrationem quouscq̄ viuerit possidēdaꝫ nūquid ℔ nō obstante possit hūc regulare ad libitū remouere: ꝫ sepe ℔ videbitis in facto. Cōclude q̄ sic. nā si gerebat in aīo q̄d eū remouere nō possit illicita fuit ꝓcessio ꝫ ꝯ ius vt in.d.c.cū ad monasterū in.§.nec alicui. Itē quēadmodū dñs nō pōt obligari ꝼuo. vt l.inꝑpositas. C. de trāsac. ita nec abbas suo monacho. Ad idē. c. manifestum. xxxiij.q.v. vbi dicit' q̄ lz uxor emiserit votū cū ꝓsensu mariti nō tñ pōt eo inuito illud ꝑsonal'r ꝑsoluē. ꝫ vide ad p̄dicta. q. quā ponit Jo.an. in reg'la nō est obligatoriū. de re.iur. li.vj. in mer. Ex cui⁹ dictis posset inferri ex idētitate rōnis ad q.nr̄am q̄ etiā si abbas iuraſſꝫ nihilomin⁹ valebit remotio. Et hāc ꝓclusionē repperi postmodū tenuisse Fe. de senis. ꝓsi. cxxxiij. als. xxxj. Inno. in.c. insinuante. q̄ cle. vel vo. Ex quero q̄d si nō est memoria in ꝯriū q̄ nūq̄ fuit talis poꝛ ꝑ superiorē remot⁹ nūquid ex ℔ sit inducta ꝓsuetudo vt remoueri nō possit ad nutum abbatis: puto q̄ nō q: aut superior nūq̄ remouit ꝫ nō posset dici inducta ꝓsuetudo q: ex actib⁹ mere facultatis nō inducitur ꝓsuetudo seu ex nō vsu nō habēte i se actū tacituꝫ iuris dispositioni ꝯriū. vt no. i.c. Joānes. de cle. ꝓiu. ꝫ ꝑ Li.ī.l.ij. C. q̄ sit lon. ꝓsue. aut superior voluit illū remouē seu p̄decessorē suū ꝫ ꝓpter potentiā illius nō habuit effectū ꝫ nō pōt dici inducta ꝓsuetudo cū sit ꝯ bonū obediētie. ar.c.cū nō liceat. de ꝑscrip. ꝫ i.c.cū inter vos. de cō sue. Et ℔ valet etiā ꝑ illis ꝑceptoꝛ⁹ sancti antonij qui regulares sunt ꝫ ꝑ eoꝝ abbatē ꝑficiunt' eoꝝ ꝑceptoꝛ⁹ pñt. n. de iure cōi remoueri ad nutū abbatis. Nūq̄d autē possit iste regularis oīm cā cessante remot⁹ implorare officiuꝫ superioris abbatis vt sine causa nō remoueat': vide q̄d no. Jo.an. in.c.cū singula. de ꝓbē. li.vj. in nouella. et Innocen. et alij post eum in.c. insinuante. j. ne cleri. vel mona. Abbas.

Ꝓ Ꝓrecta. Sūma vt. s.c. pri. cois divisio. sc̄da ibi cū igit' Nota ꝑmo ibi q̄d viuerit ꝛc. q̄ papa nō solet nec intendit ꝓfirmare religiosis poꝛat⁹ seu alias admīstratōes quoad viuerint possidēdas ne dissoluat' bonū obedientie si nō possent remoueri ad nutū superioris. Ex ℔ infero q̄ nec etiā abbas ℔ debet facere ꝫ si fecerit non valet cōcessio quo minus possit remoueri. vt latius diximus. s.c. pri. Nota sc̄do q̄ vbi l̄re etiā gratiose emanāt a curia ꝑter solitū cursuꝫ l̄rārū nisi euidēter pateat q̄ ex certa scīa pape emanauerūt ꝑsumūtur falso fabricate. nec est eis obtēperanduꝫ sed saltē expectāda est sc̄da inssio pape ꝫ vbi multū deuiarēt ab honestate pñt puniri delatoꝛes tanq̄ auctoꝛes falsitatis. vt ℔ ē tex.no. ꝫ vide gl. no. juncto tex.in.c. causaꝫ. j. s. de testi. Puto tamē q̄ hodie multū purgat' ℔ ꝑsumptio falsitatis ex bulle papalis appositōe. facit q̄d no. Inno. in.c. ex pte. de fi. instru. Ultimo nota ℔ casuꝫ in quo punit' qs de crimīe falsi ex sola ꝑsumptōe Nota ℔ ꝑ bis q̄ no. Inno. in.c. q: verisimile. s. de ꝑsump. ꝫ ad ea q̄ dixi in.c. tercio loco. s. de ꝓba. In glo. in ℣. cōfirmant'. ibi aliqñ ꝑpetui sunt. glo. ista videt' dicē ꝯriū. ibi q̄ q: regularit' verū est ꝛc. ℔ reducēda est ad ꝓcoꝛdiā ꝑ ea que habent' in.c.ij. de sta. regu. iūcto.c.cū ad monasteriū. §. nec alicui. c. ti. Et in fi. glo. nota bñ glo. Nam limitat multū istuꝫ tex. ꝫ bñ vt ꝑsumant' isti delatoꝛes l̄rārū falso eas fabricasse quādo non apparet clare de certa scientia pape. Si autem constaret de certa scientia tunc valet confirmatio ꝫ operatur effectum vt non possit remoueri per suuꝫ abbatem sine speciali mandato apostolico. Intellige tamen glo. nisi ex supueniente delicto. vt est glo. notabilis in.c.j.s. eo. per hanc enim cōfirmationem non eripitur iste a potestate sui superioris. sed in omnibus remanet sibi subiectus vt prius nisi in hoc vt non possit ꝓmoueri ad libitum. ꝫ vt nullus citra papam possit cognoscere de iure confirmato seu de iuribus ipsius confirmationis. vt in.c.j. preallega. dic vt ibi dixi. tetigi plene. s.c. proxi. et restringe dicta doct. hic dicentium q̄ per hanc confirmationem ex certa scientia factam iste erit obedientiarius pape qui prius erat obedientiarius abbatis. nō em intelligas q̄ non teneatur in alijs obedire suo abbati. facit. c. per tuas. ꝫ quod ibi nota. de maio. ꝫ obed. Qualiter autem constabit de certa scientia: dicit Joh. an. hic q̄ si facit in literis mentionem de hac decretali satis videtur ex certa scientia confirmasse. ar. in.c. vno de excess. prela. li.vj. ꝫ in.c. nonnulli. ꝫ quod ibi not. s. de rescrip. vel si emanat secunda iussio. argu. in auē. de manda. pnci. §. deinde. In dubio tamen onus probādi certam scientiam incumbit impetranti cuiꝰ presumptio sit contra eum ꝑm Inno. facit. c. vt nostrum. vt eccle. benefi. ꝫ l. sine. C. de ꝓba. ꝫ vide ad hanc materiā qd̄ satis plene dixi in.c. p̄cedenti.

Examinata. Sententia seu laudum ꝓtra formā iuris vel cōpromissi latum per arbitros licet per papam in forma cōmuni fuit confirmatum non tenet. ꝑmo ponit causaꝫ decreti. secundo decernit. ibi vnde Nota ꝑmo arbitrum artari ad sequēdam formā iuris. Unde sicut nō valet sn̄ia ꝯ ius ita nec laudū arbitri. Nam arbitria sūt redacta ad instar iudicioꝝ. l. j. ff. de arbi. Sc̄do no.

q̄ vbi ī ꝓfirmatõe pape nõ inserit tenor ꝓfirmate rei ꝑ apponit illa clausula sicut pinde factũ est ꝛc. hec ꝓfirmatio nõ dicit facta in forma cõi. vñ nõ validat actuꝫ in se nullũ q̄ illa clausula stat ꝓditionaliter. Itẽ nota ibi ab vtraq; pte receptũ ꝛc. q̄ ptes nõ pñt emologare seu approbare arbitriũ nullũ. ⁊ sic ꝓsensus ptiũ nõ põt purgare vitiũ nullitatis. Ex ꝑ posset argui q̄ lꝫ sñia nulla recipiat ⁊ approbet ꝑ ptes. ꝑ ꝑ tñ nullitatis vitiũ nõ purgat etiã intercedẽte ꝓfirmatõe pape in forma cõi. ita vi probare tex. iste. Ꝫ ego intelligo qñ tollẽ vitiũ nullitatꝫ ñ ꝛepẽdet a ꝓsensu ptiũ sicut ꝑ potuit eẽ in iurepatronatus. Ꝫ vbi vitiũ nullitatꝫ ꝓcernit merũ fauorẽ ptiũ dico q̄ ptes sciẽter approbãdo tenent ad obseruatõeꝫ saltem ex vi pacti ⁊ si nõ ex vi sñie seu laudi. tex. ẽ notabilis iũcta glo. ⁊ dictꝫ doc. in. l. q̄. C. coĩa vtriusq; iudi. sic ītelligе glo. ⁊ doc. in. c. significasti ꝛe fo. ꝓp. ⁊ ꝑ no. Oppo. ꝓtra lr̃am nã videt q̄ inter laycos nõ poterat eẽ ptẽtio sup eccl̃ia cũ nõ possint illã licite possidẽ. vt ī. c. cãz. s. ꝛe pscrip. ⁊ ī. c. eccl̃ia ꝛe ꝓsti. ⁊ ī. c. messana ꝛe ele. Ꝫo. dic q̄ ꝑ erat ꝓtẽtio sup eccl̃ia. i. sup iurepatronat⁹ ipius eccl̃ie. loquit. n. ꝛe facto. c. exaiata. s. ꝛe iudi. Nota ex ꝑ ⁊ ex tex. laycos posse ꝓmittẽ questionẽ iurispatronat⁹ ꝑ. n. fuit ꝓmissuꝫ in vicedñm sabinẽsem. Et dī vicedñs sabinẽsis vicari⁹ epi sabinẽsis. Nã eps sabinẽsis est cardinalis sicut ⁊ Hosti. ⁊ multi alij q̄ cũ habẽt assistere pape tenẽt in eoꝝ epatibꝫ vicariũ in spũalibꝫ ⁊ tpalibꝫ ⁊ vulgariter dī vicedñs. In glo. fi. ibi argu. ꝯ. j. c. pri. gl. nõ soluit ꝯriñ. so. colligit. j. c. pri. in gl. pe. q̄ illud. c. intelligit q̄ ꝓfirmatio fuit facta ex certa sciã. tũc em̃ dico q̄ dictio sicut nõ stat ꝓditionaliter sed causaliter sꝛ. ꝑ q̄. reddit. n. ratõeꝫ ꝓfirmatõnis vtputa si enarrato tenore ꝓfirmati subiũgit. ꝓfirmam⁹ pdictã ꝓpositõeꝫ sicut ꝑ uide facta fuit. dꝫ exponi sicut ꝑ q̄. Nã exq̄ ꝓnceps est plene informat⁹ ꝛe facto nõ dꝫ intelligi q̄ velit ꝓditionaliter loq̄ cũ habeat oĩa iura in scrineo pectoꝛis sui. vt in. c. j. ꝛe ꝓsti. li. vj. sed qñ simplr̃ ꝓfirmat aliter ñ instructus ꝛe iure ꝓfirmato ⁊ba illa ꝛebẽt ꝓprie intelligi. s. cõditionaliter q̄ papa ꝓsumit ignorare ea q̄ in facto cõsistunt. vt in. d. c. j. ꝛe ꝓsti. Jungendo ꝯ nõta in. c. se. ꝑ abbatẽ ⁊ Jo. an. Cõclude q̄ aut papa ꝓfirmat simplr̃ nulla clausula apposita nec tenore iuris ꝓfirmati expresso ⁊ videt ꝓfirmare ex certa sciã. Nã verbũ ꝓfirmo alio nõ exꝑsso ex sui natura importat vt rẽ faciat firmã. ad ꝑ. c. cũ inter dilectos ꝛe fi. instru. Hoc limitarẽ verũ qñ ꝓfirmatio nõ est ꝯ ius. Nã in dubio nõ dꝫ referri vt concedat ꝯ ius alio nõ exꝑsso. ar. eoꝝ q̄ notant in. c. nõnulli ꝛe rescrip. ⁊ in. c. vnico ꝛe excess. ꝓla. li. vj. Si ⁊o fit ꝓfirmatio apposita illa clausula cõsueta sicut sine prauitate ꝛc. aliter nõ exꝑsso tenore ꝓfirmati illa ꝓfirmatio dī in forma cõi q̄ illa verba stãt ꝓditionaliter ꝑm ꝓprũ significatum. ⁊ ꝛe ꝑ est casus ꝑ. Si ⁊o exꝑmit tenor rei ꝓfirmate vel papa diceret q̄ ex certa sciã ꝓfirmat tũc dicit facta ꝓfirmatio ex certa sciã. ⁊ ⁊ba illius clausule nõ stant ꝓditionaliter sed causaliter ꝑ ratõeꝫ ꝑdictã ⁊ ꝛe ꝑ est casus hic. ⁊ ratio diuersitatis colligit ex ꝑdictis.

¶ Venerabilis. In ꝓfirmatione ex certa sciã dictio sicut ponitur causatiue nec nocet si verbũ ꝓfirmationis ꝑcedit tenorẽ ꝓfirmati. h. d. coĩs diuisio. secũda ibi mãdamus. Nota ꝓmo q̄ vbi exꝑmit tenor rei ꝓfirmate alio nõ exꝑsso videt ꝓnceps ꝓfirmare ex certa sciã etiaꝫ si in lr̃is cõfirmationis sit apposita illa clausula sicut sine prauitate ꝛc. Secũdo nota q̄ vbi inter ptes ꝓponẽtes exꝑsse fuit actũ vt nõ valeat nõ intercedẽte ꝓfirmatione ꝓncipis ꝛebet intelligi ꝛe cõfirmatõe obtinẽdã ex certa sciã nõ aũt ꝛe ꝓfirmatõe obtinẽda in forma cõi. et hec potuit eẽ ratio ꝺubitãdi ꝑ. Nam forte dicebãt isti homines cypri q̄ nõ erat adimpleta ꝓditio ꝑ illam confirmationẽ factã cũ illa clausula q̃si illa clausula faceret ꝓfirmatõeꝫ ꝓditionalẽ. sed hoc nõ habuit obstare quia tenor ꝓpositionis erat insertus in ꝓfirmatione. ⁊ dic vt plene dixi in. c. p̄cedenti. vbi ꝛeclarat materia huius. c. Nota vltimo ibi q̄ clausula ꝓsueta ꝛc. q̄ illa clausula sicut sine prauitate ꝛe stilo curie ponit in oĩbꝫ ꝓfirmationibꝫ siue ex certa sciã siue in forma cõi factis. sed vbi ꝓfirmatio fit ex certa sciã tũc dictio sicut stat causaliter ꝑ q̄. in forma cõi stat cõditionaliter. Ratõeꝫ diuersitatꝫ dixi in. c. p̄cedẽti. In glo. j. in fi. ⁊ intelligit Inno. q̄ cõpositio hic inꝛuenit sup tpe ⁊ loco ⁊ psonis q̃bꝫ ꝛecime essent soluẽde nõ aũt sup quãtitate ꝛecime diminuẽda. ⁊ dicit Jo. an. sup quãtitate diminuẽda potuit inꝛuenire ꝓpositio ideo expectabat ꝓfirmatio pape. vñ si tenemus intellectũ Inno. satis ꝓcedit dictũ Hos. ꝑ. qui dicit q̄ si legat⁹ voluisset ꝓfirmare satis qualidasset illã ꝓpositõeꝫ. sed si tenem⁹ p̄cedentẽ intellectũ tũc legat⁹ ñ potuisset sed necessaria erat auctas pape. iuxta no. in. c. a nobis ꝛe ꝛeci. Nota bñ hoc dictũ q̄ null⁹ citra papam põt valide ꝓponẽ seu ꝓpositõeꝫ ꝓfirmare sup quãtitate ꝛecime diminuẽda. In glo. q̄. ibi sed nũquid necessariũ ꝛc. Nota glo. vsq; ad finẽ ex q̃ limitat auc. sicꝫ in aliq̄ ꝛocumẽto. C. ꝛe eden. ⁊ c. j. ꝛe fi. instru. Et itelligũt doc. q̄ facit fidẽ quo ad inserta ibi etiã si essent ꝓtra ius cõe q̄ papa videt dispẽsasse sic cõfirmãdo ex certa sciã. Intelligũt tamẽ qñ ꝓfirmatio fuit facta ptibꝫ instãtibꝫ vel ꝛe ꝓsensu ipaꝝ. alꝫ em̃ nõ faceret fidẽ ꝛe tenore cõpositõis. Ego limitarẽ ꝑm ea q̃ leguntꝫ ⁊ no. in cle. literas ꝛe pba. In glo. pe. in fi. ꝛeclara istaꝫ glo. put dixi in. c. p̄cedenti.

¶ Quanobis. Collatio eccl̃ie alteri facta ꝑ legatum ⁊ ꝑ papaꝫ ꝓfirmata ius dioceſani ledit. coĩs diuisio. secũda ibi cũ agit. Nota ꝓmo legatũ etiam ꝛe latere non posse ꝓcedere eccl̃ie vel clerico aliquã eccl̃iam in ꝑiudicium iuriũ que ꝛebent dioceſano loci. Ex quo infero legatũ etiã cardinalẽ nõ posse eximere aliquã eccl̃iam a iurisditione sui ordinarij. Nã solius ꝓncipis est alteri⁹ iura tollere ⁊ minuere. vt no. in. c. cõstitutis. j. ꝛe reli. do. ⁊ per Ypc. in ti. ꝛe lega. §. nũc ostendendũ. ⁊. lvij. ⁊ vide glo. no. in. c. fi. ꝛe here. li. vj. que dicit legatum nõ posse cõmittere causam cognoscẽdã simpliciter ⁊ ꝛe plano sine strepitu ⁊ figura iudicij q̄ non põt ius violare maxime in alioꝝ ꝑiudiciũ. Nota bene illã glo. non solũ in casu quo loquit sed vt ex ea sumas regulã circa oĩa que tendũt ad violatõeꝫ iuris coĩs ⁊ in ꝑiudiciũ alioꝝ vt ꝑ sint legato etiã ꝛe latere interdicta. Nota ibi dioceꝑ etiã. q̄ ꝑriarcha ꝛebet habere suã dioceſim ⁊ dioceſan⁹ appellat sicut q̃libet eps ratõe sue dioceꝑ. Nã dioceſis idẽ est qđ ptitio curie. sed dī postmodũ habere ꝓuincias sub se q̃tum ad iurisditõeꝫ ꝑriarchat⁹. Nam est sup̄ archiepos in ꝓuincijs sibi ꝛecret. ꝛe quo in. c. antiqua. j. ꝛe ꝓuil. Et quẽadmodũ se hꝫ archiepus ad epos suffraganeos suos ita se hꝫ ꝑriarcha ad archiepos subiectos. vide. c. j. xcix. di. Nota tercio ex fine lr̃e q̄ subditi ꝛebent suo supiori reuerentiã ⁊ obediẽtiã ac integre ꝛe iusticijs suis sibi rñdere. vltra ergo reuerẽtiã ⁊ obedientiã habẽt supiores quedã iura in subditos vt sunt ea q̃ enumerant in. c. querẽte. s. ꝛe of. or. Ꝫ circa intellectuꝫ. c. quero. s. ꝛe. q. q̄tidiana nũquid legat⁹ pape maxime ꝛe latere possit vnire eccl̃ias aliquas sue legatõis auctẽ seu vnam alteri ꝓcedere vel subijcere sicut epus. vt in. c. sicut vnire. j. ꝛe excess. ꝑla. Questio ista est satis dubia ⁊ ꝓmouit spũs fere omniũ doc. Hosti. ꝑ sentit q̄ non. ad hoc adducit istũ tex. Inno. posuit duas opiones. Prima q̄ hoc nõ possit in ꝑiudiciuꝫ dioceſani. vnio tñ valebit in ꝑiudiciũ eccl̃ie vnite. poterit. n. eccl̃ia cui facta ẽ vnio seu ꝓcessio exigere rationẽ ꝛe tpalibꝫ eccl̃ie vnite illam quãdoq; visitare nõ ꝑiudicando iuri dioceſani ⁊ ex causa iurisditionem exercere sed nihilominus dioceſanus vtetur iure suo ⁊ sic loquitur iste tex. Ponit secundaꝫ opinionem que sibi plus placet. vt nullo modo possit

De ꝓfir.vti.vel inuti. 968

legatus hoc ꝓcedere seu vnire. Nã si valuisset ista ꝓcessio ꝛ q̄ in lr̄a ꝛba ꝓcessionis importabāt plenā exēptionem q; ꝓtulit iste legatus in spūalib⁹ ⁊ tpalib⁹. ⁊ Spe. in ti. ꝛ leg. in. d. §. nūc ostendēdum. ℵ. v. tenet sub dubio tamē forte legatū posse vnire duas ecclias dūmodo p̄iudiciū nō inferat iurib⁹ dioceſ ꝓut intēdebat hic iste legatus. ⁊ q̄si sentit ꝓmā opi. Inno. sed Jo. an. ibi in addītione hoc tenet sine dubio forte dicēs legatum posse vnire eccliam spectantē ad collationē epi etiā mēse epi seu ecclie cathedrali. hāc opi. secuti sunt dñi ꝛ rota ꝛ decis. xj. al's. cxxij. Ad istū tex. rñdent q̄ hic vnio seu collatio fuit facta exemptis ⁊ sic magnū p̄iudiciū irrogabat dioceſano loci. sec⁹ vbi vnio fieret ecclie subiecte. Dico hac opi. facit bonū dictū ⁊ no. Spe. in. d. §. nūc oſtēdēdum. ℵ. p̄missō ⁊ sequēti. vbi dicit legatū in legatione sua cōcurrere cū quolibet ordinario siue legationis siue ille sit archiep̄s siue ep̄us siue abbas siue quicūq; alius ita q̄ quid isti p̄nt in iurisdictōnib⁹ tam ꝛ iure ꝓmuni q̄ ex ꝓsuetudine poterit legatus. ℶ opi. Fede. ꝛ senis consilio. clxxx. vbi videt ꝓcludere q̄ nulla vel modica ē potestas legati in alteratōne status ecclesiarum. nō em̄ ſm eum pōt ecclesiā vnire alteri i ꝑpetuū p̄iudiciū iuris ordinarij vt hic. Si em̄ valeret vnio p̄uatur ordinari⁹ in ꝑpetuū iure ꝓferendi illā ecclesiā. nec etiā pōt ſm eū ecclesiam secularē facere religiosaz ſm termios. c. ad audientiam ꝛ eccle. edi. nec pōt p̄stare auctoritatē plebanis seu p̄latis ecclesiarū collegiatarū inuitis canonicis illarum ecclesiarū illas ecclesias p̄mutādi. ar. in. c. pen. ꝛ offi. ꝛ lega. li. vj. Nec ob. ſm eū q̄ eps hoc pōt. nō em̄ sequitur ergo legatus. Nam eps alienat rem ecclie tamē cum ꝓsensu capli q̄ nō pōt facere legatus ſm eū. ar. xij. q. ij. sine exceptōne. nec pōt eps alienationē facere cū auctoritate legati sine ꝓsensu capituli sui. p. c. pastoralis ꝛ bis que fiunt a p̄la. ⁊ nota hec. Et adde dictū Spec. in d. §. nūc oſtēdendū. in ℵ. pe. ⁊ Bart. in. l. phibere. in ℵ. plane. ff. q̄ ꝛ vi aut clā. vbi dicūt legatū nō posse alienare rem spectantē ad romanū pontificē. Idem videt ꝛ tpalib⁹ ecclesiarū. p hac vltima opi. facit aliud pulchrū dictū Spe. ꝛ offi. lega. §. nūc tractem⁹. ℵ. penl'. vbi dicit legatū non posse ſuppūmere aliquaz dignitatē in ecclesia q; ℔ est solius pape. vt in. c. cū accessissent. ⁊ quod ibi no. ꝛ ꝓſſl. nec etiā fructus dignitatis ep̄o ad temp⁹ ꝓcedere. iuxta ea que habent' in. c. ſi ꝑpter tua ꝛbita ꝛ rescrip. li. vj. Primā opi. q̄ legatus possit sine p̄iudicio ordinarij sequit' do. Lar. ⁊ dicit se vidisse cōsiliū collegij papiēſ illud ꝓclusisse. Do. an. simpliciter hic trāsit recitando ⁊ vltimo transit cū secūda opi. Inno. ⁊ aliud videt sentire in. d. c. sicut vnire. Questio vt dixi satis dubia est. dicerē sic q̄ aut est legatus nō ꝛ latere ⁊ nō possit cū em̄ nō possit ꝓferre beneficia. vt in. c. j. ꝛ offi. lega. li. vj. ita nec vnire cū mai⁹ p̄iudiciū inferat. ep̄o ex vnione q̄ ex vnica collatōne. Si vero est legatus cardinalis ⁊ tunc ecclias collegiatas vnire vel subijcere nō poterit per dictū. c. pen. ꝛ offi. leg. li. vj. vbi generalit' interdicitur sibi potestas ꝓferendi vel aliter disponēdi ꝛ huiusmodi ecclesijs. Aut sunt ecclie nō collegiate ⁊ tūc p̄ma fronte videt q̄ nō possit q; legatus cardinalis hz collationem beneficior̄ nō iure legationis q; legatio ad hoc se nō extendit sed in quādaz progatiuā ex ſpeciali p̄uilegio. vt dicit tex. in. d. c. j. hec ergo ptās tanq̄ extraordinaria ⁊ ſupindicta ꝛbet restringi. vt arguit glo. singlaris in cle. ij. ꝛ offi. ordi. licet ergo possit ꝓferre iure ſpāli nō tamē ꝛbet posse vnire ꝑpter p̄iudiciū q̄ circa ius ꝓferēdi irrogat' in ꝑpetuū dioceſano. Sed p alia opi. facit iste tex. in ar. nam papa hic nō dānat collationē factam ecclesijs sed dicit q̄ ꝑpter hāc collationē nō ꝛbz diminui vel ledi ius dioceſ. videt ergo glo. loqui in rta terminos. c. ij. j. ꝛ re. do. Nā ibi patet q̄ li papa eccliam vnius dioceſ vnit ecclie alterius dioceſ nō tamen ꝑpt' hoc p̄iudicat' iuribus dioceſ ecclesie vnite. ita possum⁹ dicere hic. licet em̄ collatio vel vnio fiat ecclie exēpte nō ꝛbz p ℔ minui ius p̄mi dioceſani respectu reuerētie ꝛc. nō valuit ergo ista collatio quo ad p̄iudiciū iurium dioceſani. Item facit q; collatio est quedā donatio seu liberalitas ſaltē in cui donādo. vt in. c. relatū. ⁊ qō ibi no. j. ꝛ p̄ben. ⁊ in. c. fi. j. ꝛ offi. vica. in. vj. sed vnio fit in meruz fauorē ecclie ⁊ aliquādo est necessaria. ꝛ. q. ij. vnio. in cle. ne in agro ꝛ ſta. regu. cū ergo legatus habeat ordinariā iurisditionē in loco. vt in. c. ij. ꝛ offi. le. li. vj. videtur q̄ possit ꝓuidere necessitatib⁹ ⁊ vtilitatib⁹ eccliarū. ⁊ hec ratō infert vt idē sit in legato nō cardinali tm̄ in eo magis dubitandū esset. Prima opi. videt equior ſ ista verior ꝛ iuris subtilitate. Et p̄dicta ita extēse dixit vt ex his capias bonā doctrinā circa potestatē istoz legatorū ꝛ qua iura ꝓuident nimis generalit'. In glo. j. in fi. vult ergo glo. ista q̄ iste tex. intelligat' in ꝓfirmatōne facta in forma ꝓmūi. ita coīter trāseūt doc. Contra ℔ facit theorica tradita in. c. examīata. s̄. e. Nam ibi exp̄mit' tenor rei ꝓfirmate ⁊ illa ꝓfirmatio dī ex certa scia pape facta ℔ papa ꝓfirmauit collationē factā ꝛc. ergo nō ꝛbet dici in forma ꝓmūi. Itē hic papa nō fundat se sup̄ hac allegatōe sed simplicit' dicit q̄ p collationē ⁊ ꝓfirmatōnem nō ꝛbēt munui iura dioceſani. vñ intelligerē q̄ cō firmatio fuit ℔ ex certa scia sed nō se extēdebat ad p̄iudicandū iuribus dioceſ sed ad ꝓfirmādas collatōnes respectu ip̄ar̄ ecclior̄. Nā et si ip̄emet papa vniret nō intendit p̄iudicare iuribus dioceſ ecclie vnite. vt in. c. ij. j. ℔ relig. do. ita nec p ꝓfirmatōez. habebit ergo validitatez ista collatio seu cōcessio in tpalib⁹ ⁊ spiritualib⁹ sine tamen p̄iudicio dioceſanor̄. exemplū opti. in. d. c. q̄ In glo. fi. ibi imo remanet ius saluū ꝛc. pondera glo. sentit em̄ vltimā opi. s̄. recitatā vt valeat ꝓcessio facta p legatum sine tamē p̄iudicio iurū ep̄i. In eadē glo. ibi nec honorē meū reputo. ℔ glo. seu ratio decidēdi facit ad q̄stionē ꝛ qua solet esse ꝓtentio inter scholasticos. Utr̄ papa possit ꝛponere vnū ep̄m sine causa: Et videt q̄ sic p glo. in. c. p p̄ncipalē. viij. q. ij. que dicit q̄ quēadmoduz p̄n ceps pōt p̄uare subditū re sua. vt in. l. bene a zenone. C. ꝛ q̄dri. p̄scrip. ita ⁊ papa vnum ep̄m sed oēs ep̄os nō posset q; esset ꝛ vniuersalē statum ecclie. ꝛbet ergo intelligi vt possit sine cā ꝑpter exceptionē quā facit. Itē papa habet plenā potestatē in eccl'a militāte et oēs recipiūt dignitatē ab eo. xxij. dis. c. j. ⁊. ij. ⁊ maxime ℔ videt verus q; ep̄atus videt ꝛ iure positiuo nam olim tpe christi nō erant ꝑpie ep̄i sed ꝑpter scisma apostoli ꝓgregato ꝓsilio p̄sbyteror̄ statuerūt vt ordinarēt ep̄i qui essent sup̄ alios. nā vn⁹ volebat p̄ferri reliquo dicēs se esse meliorē q; fuerat baptizatus a paulo alius q; fuerat baptizatus a petro. ⁊ sic erat inter eos scisma ad que sedanda statutū fuit inter ap'los ⁊ alios vt ex p̄sbyteris eligerent' aliqui q̄ vocarent' ep̄i quib⁹ alij obedirent. ꝛ quo vide bonū tex. in. c. olim. xcv. dis. ⁊ qō ibi no. archi. ergo videt q̄ papa possit ep̄m remouere. ar. in. c. significasti ꝛ elec. ⁊ in. c. ad honorē ꝛ auct. ⁊ usu paliq. Sed his non obstantib⁹ ꝓclude sic. q̄ aut nulla prorsus causa subest in remouēdo ita q̄ nec vtilitas publica suadet ⁊ tunc nō potest quia quēadmodū in ꝓtrahēdo coniugio spūali requirit' ꝓsensus p̄mouēdi vt in. c. cum inter canonicos ꝛ elec. ⁊ in. c. fi. ꝛ transla. p̄la. ita ⁊ fortius in dissoluēdo q; nihil tā naturale q̄ q̄ vnūq̄q; dissoluat' eodē vinculo quo ligatū est. vt in. c. j. ꝛ regu. iur. ⁊ in. c. nil tam naturale. ff. c. optime facit. l. j. ⁊. ij. C. qñ ab emp. li. dis. Itē p̄iugiū spūale facilius cōtrahit' q̄ dissoluat'. vt in. c. inter corporalia ꝛ transla. p̄la. sed nō potest cōtrahi sine ꝓsensu p̄mouēdi vt. s̄. dixi. ergo nec dissolui. Itē sicut deus reseruauit sibi dissolutōez p̄iugij carnal' ita p̄sumēdū ē q̄ reseruauit sibi dissolutionē p̄iugij spiritualis cū illud sit dignius. ita dicit tex. i. d. c. inter corporalia. ⁊ q̄n papa illud dissoluit ꝛponēdo vel transferendo epiſcopū hoc facit potius diuina ptāte q̄ humana

De ꝓfir.vti.⁊ inuti.

q; quos deus ꝓiunxit homo nō sepat.ita dicit tex.in.d. c.inter co;palia.sed papa nō pōt obligatōez iure diuino ꝓtractā sine cā dissoluere.xxv.q.j.iunt quidā. ergo non pōt hoc ꝓiugiū sine cā dissoluere. Vide ⁊ aliā subtilem rationē quā puto verissimā.xp̄c nō tribuit potestatem soli petro sed omnib apostolis sed petro tanq̄ p̄ncipi dum sibi specifice dixit. Pasce oues meas. vt ꝓbatur in.c.in nouo.xxj.dis.⁊ in.c.ita dominus.xix.di. Omnibus em̄ apostolis dixit. Accipite spiritū sanctū ⁊ quorum remiseritis peccata remittūtur eis ⁊c. vt in euangelio.sed petrū cōstituit p̄ncipem ap̄lo; dicēdo vt pdixi. Pasce oues meas. Unde si vellet epm remouē sine cā non diceret pascere sed potius necare. Epi em̄ succesſerunt in locuz apostolo;. vt no.in.d.c.in nouo.⁊.xq.q.j. videntes. Unde quēadmodū nō potuisset petrus sine causa aliquez remouere ab apostolatu suo ita nec papa aliquē epm.manet em̄ ptās seu snia petri dū vere iudicat ⁊ clauis nō errat.vt in.c.manet.xxuj.q.j.facit quod no. Inno.j.de voto.c.qd̄ sup̄ his. Et vide ad pdictam ꝓclusionē auctem glo.x.dis.c.j.vbi glo.valde notabiliter dicit papā nō posse sine cā epō inuito dioceſ.diuidere in duos episcopatus.allegat bonuz tex.in.c.multis.xv. q.j.ergo fortius nō pōt eū remouere sine causa vide ad hoc auctoritatē cuiusdā doc.disputantis ⁊ Jo.an.ꝓfirmantis in regula qd̄ ob gratiā de reg.iur.li.vj.in mercu. vbi questio tractat. Nūquid papa possit trāsferre epm inuitū de vno epatu ad aliū seu ad aliā dignitatē? Conclusio est q̄ omni cā cessante nō pōt quia in dissolutione ꝓiugij requirit ꝓsensus spōsi sed si subesset cā publicam vtilitatē ꝓcernēs licet epūs nō esset in culpa. Exemplum populus ꝓsequit epm sine cā iusta ⁊ magis indurescit co; hominū ꝓtra ecclīam tūc pōt papa ⁊ vicarius dicit totū corpus eccl̄ie sit sanū illud mēbrū p̄cidere sed debet sibi dare bonū cambiū exquo sine culpa sua fit remotio.vt notāter dicit Inno.in.c.nisi de renūciat. Et ꝑm hāc limitatōnez intellige glo.in.d.c.q p̄ncipalē.pōt em̄ papa epm deponere sine cā.s.surgēte ex facto epi.secus si cessat ois cā.⁊ q̄ hoc fuerit de mēte illius glo.vide ⁊ pondera similia que p̄mittit.dicit em̄ p̄ncipē p̄uare posse subditū re sua.debet em̄ intelligi qñ subest aliqua causa puta ꝓpter fauorē reipublice. Nam sine cā non potest no. Inno.in.c.que in eccl̄iaꝝ de ꝓsti.⁊ doct.iuris ciuilis.C.si ꝓtra ius vel vti.publi.l.fi. Quaz ꝓpter bonū publicū ꝓseruandū quisq̄ debet seip̄m exponere maxime in fauorē animaruz ꝓ quib; saluandis deus aperiat intellectum studentiū in hac compilatōne ad honorem ipsius Amen.

Exactū hoc op⁹ videlicet lectura dñi Nicolai siculi sup̄ pte tercia libū sc̄i decretaliū: inclytis insignibus famosisq̄ characteribz. Castigatū ꝑ eo adeo (quātū humane fragilitati possibile est) vt nihil sit omni ex parte addendum. Impꝛessū arte impꝛssoria in Nurembergk ciuitate imperiali (multū famosa) impꝛessum. Impensis Anthonij koberger inibi ciuē. Anno labēte incarnate ætatis. M. cccclxxxvj. Indictio.iiij.die ꝑo Marcij.xj.

Laus deo.

Ordo quaternoꝝ.

Primū vacat
viso de iure
pena etiam
sione ecclesie

Simpliciter ꝓcedit
co q̄ fecisti
mento ꝓducto

Qd̄ nomē habens
exceptio sit
ex postfacto

Allego tex.
lxxx.annoꝝ
possessor quarto

Potuisset facere
quia videtur
li.vj. Ex quo

Hoc glo.
lites vt in
non tenuissent

ctum.xcv.
fuerit vsus
nec ego

Glo.quia
et alij
⁊ post pauca

Qui non possidet
officium em̄
quia illa

In genere peto
pe.distinc.
dixi per Jo.

Eadem est
ij.de simo.
tenus facit

Indistincte vide
negli.p̄ela.
iudices appellationis

Longinquo q̄
cum deputati
ad omnes vt

tra iudicialiter
ricos seculares
audiendū reuocatōez

Glo.in auc̄.
trabentes de
tale rescriptū

lationis quia
extendi et
tercia ratione

Tenuit q̄
in excoicationem
a gratia diuina

Abiuratio est
rime instructum
rit intelligitur

ctum hoc etiam
li.vj.in
postea p̄nūciauit

Quo ad primū
tex.in.d.c.
rias ꝓponendas

Reꝓbari dicta
quādo offertur
inter causam
ratoꝛem in

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R
G
B
W
G
K
C
Y
M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

12 R 266